Stjórnartíðindi
1979 - B-deild

Útgáfa 2.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundi skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum https://urlausnir.is. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. XXV, XXXVI-XXXIX. XLI, LII-LIV, LXIX, 138, 161, 456, 479, 692, 695, 713, 733, 742-743, 1073, 1079, 1157, og 1218.
Meiriháttar gallar á bls. LXX-LXXII, LXXIV-LXXV, 322, 461, 547, 550-551, 554-555, 1030, 1219.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

B

1979

STJÓRNARTÍÐINDI

1979

B-DEILD

REYKJAVÍK — 1979
RÍKISPRENTSMIÐJAN GUTENBERG

Útgefandi: Dómsmálaráðuneytið.

Efnisyfirlit

í tímaröð.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarráðsbréf, auglýsingar, reglugerðir o. fl.
Reikningar.
Vörumerkjaauglýsingar.
Einkaleyfi.
Heiðursmerki.
Embætti, sýslanir m. m.
Sendiherrar og ræðismenn.
Skrá um hlutafélög.
Skrá um samvinnufélög.
Skrá um firmatilkynningar.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
43	3. janúar	Reglugerð um breytingu á reglugerð um umsóknir og afgreiðslu einkaleyfa, nr. 59 3. febrúar 1966, sbr. breytingu á þeirri reglugerð nr. 151 17. maí 1973 ..	53—54
1	5. janúar	Auglýsing um innborgunarreglur	1
3	8. janúar	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski og á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. september til 31. desember 1978	4—5
50	8. jan.	Reglur um smíði og búnað íslenskra skipa	83—90
87	8. jan.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	134—135
88	8. jan.	Auglýsing um umferð í Hafnarfirði	135
44	9. janúar	Reglugerð um veiðar í þorskfisknet	54
46	9. janúar	Reglugerð um bótaskyld tjón hjá Viðlagatryggingu Íslands	55—56
51	10. jan.	Reglur um smíði og öryggisbúnað báta minni en 6 m að lengd	91—92
2	12. janúar	Reglugerð um nýbyggingargjald	2—4
58	12. jan.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 249 22. desember 1971 um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts í Reykjavík	98—99
48	15. jan.	Lögreglusamþykkt fyrir Suður-Þingeyjarsýslu	57—69
49	15. jan.	Lögreglusamþykkt fyrir Norður-Þingeyjarsýslu	70—82
45	16. janúar	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 52, 24. maí 1962, fyrir Seðlabanka Íslands	55
59	16. jan.	Auglýsing um breytingu á samþykkt um stjórn bæjarmálefna Húsavíkurkaupstaðar nr. 231 31. maí 1978 ..	99
62	16. jan.	Auglýsing um veitingu sérleyfis til áætlunarflugs	101—102

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
56	16. jan.	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Seltjarnarnes, nr. 175 4. apríl 1977	97—98
57	17. jan.	Auglýsing um hækkun á sorptunnuleigu í Reykjavík	98
60	17. jan.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Gljúfurár	99—100
63	17. jan.	Auglýsing um breyting á samþykkt um afgreiðslutíma verslana í Reykjavík o. fl. nr. 137 26. júní 1971	102
92	17. jan.	Arðskrá Veiðifélags Hallár	155
93	17. jan.	Samþykkt fyrir Veiðifélag um ána Hallá í Vindhælishreppi, Austur-Húnavatnssýslu	155—156
61	18. jan.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á verkuðum saltfiski (þorski) fyrir framleiðslutímabilið frá 1. janúar til 31. ágúst 1978 annars vegar og frá 1. september til 31. desember 1978 hins vegar, og er þá átt við það tímabil, sem hinn óverkaði saltfiskur, sem til þurrkunar fer, er framleiddur á	100—101
4	19. janúar	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðurnesja nr. 390 6. nóv. 1976	6
89	19. jan.	Reglugerð um heimilishjálp á Selfossi	135—136
6	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Reykjavíkur, nr. 108 4. mars 1975, sbr. 5. gr. reglugerðar nr. 61 25. janúar 1977, um breytingu á þeirri reglugerð	8—9
7	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Ólafsvíkurhrepps, nr. 112 4. mars 1975	9—10
8	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Grundarfjarðar, nr. 136 4. mars 1975	10—11
9	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Stykkishólms, nr. 118 4. mars 1975	12—13
10	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Patrekshafnar, nr. 407 29. ágúst 1975	13—14
11	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Tálknafjarðarhrepps, nr. 124 7. mars 1975	14—15
12	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Þingeyrarkauptúns, nr. 179 7. maí 1976	15—16
13.	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Flateyrarkauptúns, nr. 134 4. mars 1975	16—17
14	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Suðureyrarkauptúns, nr. 211 7. maí 1976	18
15	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Bolungarvíkurkaupstaðar, nr. 138 4. mars 1975	19—20
16	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Ísafjarðarkaupstaðar, nr. 151 4. mars 1975	20—21
17	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hvammstanga í Vestur-Húnavatnssýslu, nr. 261 30. maí 1975	21—22
18	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Sauðárkrókskaupstaðar, nr. 265 4. mars 1975	22—23

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
19	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Ólafsfjarðar, nr. 213 7. maí 1976	23—24
20	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hríseyjar, nr. 178 25. apríl 1975	24—25
21	23 janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Akureyrar nr. 198 4. mars 1975	25—26
22	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Grímseyjarhafnar, nr. 190 7. mars 1975	27
23	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Húsavíkur, nr. 184 20. mars 1975	28
24	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Kópaskerskauptúns, nr. 166 23. mars 1977	29—30
25	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Raufarhafnar, nr. 23 22. janúar 1976	30—31
26	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Vopnafjarðarhrepps, nr. 110 20. mars 1975	31—32
27	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Borgarfjarðarhrepps, nr. 126 20. mars 1975	32—33
28	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Neskaupsstaðar, nr. 21 13. janúar 1976	33—34
29	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Reyðarfjarðarkauptúns nr. 197 25. apríl 1975	35
30	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Stöðvarfjarðarkauptúns, nr. 209 7. maí 1976	36
31	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Breiðdalsvíkur, nr. 140 20. mars 1975	37—38
32	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Djúpavogs, nr. 215 11. maí 1976	38—39
33	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hafnarkauptúns, nr. 114 4. mars 1975	39—40
34	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Vestmannaeyja, nr. 120 4. mars 1975 og 4. gr. reglugerðar nr. 89 3. febrúar 1977 um breytingu á þeirri reglugerð	40—41
35	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Grindavíkur nr. 182 25. apríl 1975	41—42
36	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Miðneshrepps, nr. 186 20. mars 1975	43—44
37	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Vogahafnar í Gullbringusýslu, nr. 499 21. október 1975	44—45
38	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hafnarfjarðar, nr. 116 4. mars 1975	45—46
39	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Landshafnarinnar í Keflavík og Njarðvíkum, nr. 128 20. mars 1975	46—47

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
40	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Landshafnarinnar í Þorlákshöfn, nr. 130 20. mars 1975	47—48
41	23. janúar	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Eskifjarðarkaupstaðar nr. 149 20. mars 1975	48—49
47	23. janúar	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Reykjavíkurhöfn, nr. 107 4. mars 1975	56
64	23. jan.	Reglur um smíði og búnað íslenskra skipa	102—103
502	23. jan.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 371 25. október 1976 um happdrætti dvalarheimilis aldraðra sjómanna	973
5	24. janúar	Reglugerð um sérstök línu- og netasvæði út af Suðvesturlandi og Faxaflóa	7
85	24. jan.	Reglugerð um breyting á reglugerð um holræsi og holræsagjöld í Blönduóshreppi nr. 169 14. maí 1973	133
86	24. jan.	Reglugerð um breyting á reglugerð um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts á Blönduósi nr. 197 7. júlí 1972	133—134
97	25. jan.	Auglýsing um umferð á Dalvík	160
78	26. jan.	Auglýsing um hækkun gjaldskrár Dýralæknafélags Íslands	116
106	26. jan.	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Seyðisfjarðarkaupstaðar	178—189
96	29. jan.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík	159
104	29. jan.	Húsagerðarsamþykkt fyrir Búnaðarsamband Suður-Þingeyinga	168—173
105	29. jan.	Húsagerðarsamþykkt fyrir Búnaðarsamband Dalamanna	173—178
52	30. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Siglufjarðarkaupstaðar, nr. 180 25. apríl 1975	93—94
53	30. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Dalvíkur, nr. 132 7. mars 1975	94—95
54	30. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Seyðisfjarðar, nr. 122 4. mars 1975	95—96
55	30. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Akraness, nr. 267 11. júní 1975	96—97
42	31. janúar	Gjaldskrá fyrir eftirlitsstörf Öryggiseftirlits ríkisins	49—53
94	1. febr.	Reglugerð um framlög atvinnurekenda til lífeyristrygginga skv. 20. gr. sbr. 25. gr., og iðgjöld til slysatrygginga skv. 36. gr. laga um almannatryggingar nr. 67/1971, sbr. lög nr. 59/1978	156—158
79	5. febr.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Þórshafnar, nr. 489 21. október 1975	117
76	7. febr.	Reglugerð Hitaveitu Brautarholts í Skeiðahreppi	113—114
77	7. febr.	Gjaldskrá Hitaveitu Brautarholts í Skeiðahreppi	115—116
65	8. febr.	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Reykjavíkur	105—107
66	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Reykjahlíðar nr. 231, 26. maí 1977, með síðari breytingum	107

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
67	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðureyrarhrepps nr. 226 26. maí 1977, með síðari breytingum	108
68	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðurnesja nr. 390, 6. nóvember 1976 með síðari breytingum	108
69	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Akureyrar nr. 393, 3. nóvember 1977, með síðari breytingum	109
70	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Hveragerðis nr. 306, 9. október 1974 með síðari breytingum	109
71	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Húsavíkur nr. 259 16. júní 1977 með síðari breytingum	110
72	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Seltjarnarness nr. 22, 24. janúar 1978	110
73	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Siglufjarðar nr. 245 8. júní 1977 með síðari breytingum	111
74	8. febr.	Gjaldskrá Hitaveitu Selfoss	111—112
75	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Hvammstanga nr. 387 27. desember 1973 með síðari breytingum	112
102	8. febr.	Reglugerð um breytingu á reglugerð um holræsi og holræsagjald fyrir Flateyrarkauptún nr. 98 5. mars 1974	167
103	8. febr.	Reglugerð um breytingu á reglugerð fyrir vatnsveitu Flateyrarhrepps nr. 108 5. mars 1974	167—168
213	8. febr.	Auglýsing um umferð í Keflavík	364
80	9. febr.	Auglýsing um hækkun smásöluverðs á raforku Orkubús Vestfjarða	118
81	12. febr.	Gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur	118—121
82	12. febr.	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	122—125
83	12. febr.	Gjaldskrá fyrir smásölu, heildsölu og heimtaugargjöld	126—132
95	12. febr.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir þjónustu Loftferðaeftirlits flugmálastjórnar	158—159
167	12. febr.	Skipulagsskrá Minningar- og styrktarsjóðs Guðfinnu Þorvaldsdóttur og Egils Júlíussonar	287
84	13. febr.	Auglýsing um hækkun smásöluverðs raforku	132
99	13. febr.	Gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Grenivíkur í Suður-Þingeyjarsýslu	162—165
107	13. febr.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hólmavíkurkauptúns, nr. 192 25. apríl 1975	189—190
101	14. febr.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Landshafnarinnar í Rifi á Snæfellsnesi, nr. 195 25. apríl 1975	166—167
90	15. febr.	Gjaldskrá og reglur fyrir símaþjónustu	137—152
91	15. febr.	Gjaldskrá fyrir póstþjónustu	153—154
100	20. febr.	Auglýsing um innborgunarreglur	165
98	22. febr.	Reglugerð um bensíngjald	161
108	22. febr.	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Húsavíkur	190—192

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
126	22. febr.	Reglugerð um vegabréf utanríkisráðuneytisins	224—226
131	22. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur nr. 81 12. febrúar 1979	232
135	22. febr.	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Húsavíkur	236—240
132	26. febr.	Auglýsing um hækkun gjaldskrár Dýralæknafélags Íslands	232
120	27. febr.	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Neshrepps utan Ennis	207—209
121	27. febr.	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Neshrepps utan Ennis	210
138	27. febr.	Samþykkt um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í Austur-Húnavatnssýslu nr. 304 3. ágúst 1977	248—249
164	27. febr.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Rangárvallasýslu	277—285
134	28. febr.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 359 1975 um stjórn bæjarmálefna Ísafjarðarkaupstaðar	233—236
122	1. mars	Reglugerð fyrir Hitaveitu Reykjavíkur	211—216
123	1. mars	Gjaldskrá Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar, Hveragerðis og Selfoss	216—219
124	1. mars	Gjaldskrá Rafveitu Akureyrar	219—222
113	2. mars	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Bíldudalskauptúns, nr. 217 14. maí 1976	200—201
114	2. mars	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Bakkafjarðar, Skeggjastaðahreppi, N.-Múlasýslu, nr. 188 20. mars 1975	201—202
146	2. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 153 18. apríl 1978, fyrir Fiskveiðasjóð Íslands um lánaflokka	254
109	5. mars	Reglugerð um bann við loðnuveiðum við Suðurland	193
125	5. mars	Reglugerð um möskvastærðir botnvörpu og flotvörpu	222—224
140	5. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 130 21. apríl 1976 um gatnagerðargjöld í Kópavogi	250
170	6. mars	Skipulagsskrá fyrir Styrktarsjóð Svövu Finsen	291—292
110	7. mars	Reglugerð um aukatekjur ríkissjóðs	194—197
111	8. mars	Reglugerð um dómsmálagjöld o. fl.	198—199
112	8. mars	Reglugerð um bann við loðnuveiðum við Suðurland á vetrarvertíð 1979	199—200
141	9. mars	Auglýsing um friðland við Gullfoss	250—252
115	12. mars	Reglugerð um breytingu á reglum nr. 127 25. júlí 1960 um leigu á skráningarskyldum ökutækjum til mannflutninga án ökumanns	203
116	12. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 40 19. febrúar 1976 um skráningu ökutækja	203
117	12. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 57 12. apríl 1960 um ökukennslu, próf ökumanna o. fl.	204
136	12. mars	Reglugerð um holræsi og holræsagjöld á Kirkjubæjarklaustri, Vestur-Skaftafellssýslu	240—242
118	14. mars	Auglýsing um hækkun verðjöfnunargjalds af raforku	205
128	14. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 302/1975 um greiðslu á launum úr ríkissjóði við gjaldþrot	229
119	15. mars	Reglugerð um bann við loðnuveiðum árið 1979	206

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
142	15. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á fiskmjöli fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1979	252
144	15. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á frystri rækju fyrir tímabilið 1. janúar til 31. maí 1979	253
145	15. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1979	253—254
147	15. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á loðnuafurðum fyrir framleiðslutímabilið frá 1. janúar til loka vetrarloðnuvertíðar 1979	254—255
148	15. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 28. febrúar 1979	255—257
149	15. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á frystum hörpudiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1979	257
150	15. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1979	258
137	16. mars	Reglugerð fyrir Fósturskóla Íslands	242—248
151	16. mars	Auglýsing um breytingu á fyrirmælum um sakaskrá ríkisins og sakavottorð, nr. 69 26. mars 1971	258—259
152	16. mars	Reglugerð um töku, meðferð og geymslu fingrafara og ljósmynda hjá lögreglu	259—260
143	19. mars	Reglugerð um veiðar á sandsíli (ammodytidae)	252—253
129	20. mars	Reglugerð um breyting á reglugerð um orlof og veikindaforföll starfsmanna ríkisins nr. 87/1954, 129/1965, 122/1967, og 377/1974	229
130	20. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. mars til 31. maí 1979	230—231
139	20. mars	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Blönduóshrepps, nr. 263 30. maí 1975	249—250
163	20. mars	Fjallskilareglugerð fyrir hreppana vestan Hvítár og Ölfusár í Árnessýslu	268—276
153	22. mars	Auglýsing um veitingu leyfis til áætlunarflugs	260
154	22. mars	Auglýsing um veitingu leyfis til áætlunarflugs	261
168	23. mars	Skipulagsskrá Menningar- og framfarasjóðs Sparisjóðs Vestur-Skaftafellssýslu	288—289
169	23. mars	Skipulagsskrá fyrir Byggingaþjónustuna	289—291
127	26. mars	Reglugerð um takmarkanir á þorskveiðum 1979	227—228
133	27. mars	Auglýsing um hækkun á gjaldskrá Rafveitu Vestmannaeyja	232
158	27. mars	Samþykkt um forkaupsrétt Þingeyrarhrepps, Vestur-Ísafjarðarsýslu, að fasteignum innan sveitarfélagsins	264

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
166	27. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð um holræsi á Kópaskeri í Presthólahreppi, Norður-Þingeyjarsýslu, nr. 287 17. október 1972	286
187	27. mars	Auglýsing um staðfestingu á gjaldskrá fyrir Sundlaug Akureyrar	312
194	27. mars	Auglýsing um umferð í Keflavík	332
157	29. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 365 13. október 1978 um jöfnunargjald	263—264
155	30. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 202 11. sept. 1972 um lánveitingar húsnæðismálastjórnar úr Byggingarsjóði ríkisins, með síðari breytingum	261—263
159	30. mars	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 390/1974 um sölu og meðferð ávana- og fíkniefna	265
165	2. apríl	Samþykkt um forkaupsrétt Ólafsfjarðarkaupstaðar að fasteignum innan sveitarfélagsins	286
200	2. apr.	Reglugerð um heimilishjálp í Ólafsvík	339—340
205	2. apr.	Reglur fyrir félagsheimilið Miðgarð í Seyluhreppi, Skagafjarðarsýslu.	343—345
193	3. apríl	Reglugerð um heimilishjónustu í Ólafsfirði	331
201	3. apr.	Gjaldskrá fyrir heimilishjálp í Ólafsfirði	340—341
204	4. apr.	Gjaldskrá fyrir heimilishjálp á Húsavík	342
156	4. apríl	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 5 24. janúar 1979. um sérstök línu og netasvæði út af Suðvesturlandi og Faxaflóa	263
202	6. apr.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 150/1972, um orlof	341
173	9. apríl	Auglýsing um skiptingu kennslustunda milli námsgreina í 1.—9. bekk grunnskóla	295—299
203	9. apr.	Auglýsing um staðfestingu á aðalskipulagi Selfoss	341—342
160	10. apríl	Reglugerð um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 289/1978	265—266
161	10. apríl	Reglugerð um greiðslur sjúkratryggðra til samlagslækna	266
162	10. apríl	Reglugerð um greiðslur sjúkratryggðra á sérfræðilæknishjálp, rannsóknum og röntgengreiningu	266—267
175	17. apríl	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Reykhólahafnar, Austur-Barðastrandarsýslu, nr. 259 25. apríl 1975	303
207	20. apr.	Skipulagsskrá fyrir hjúkrunarheimili aldraðra í Kópavogi	346—348
209	23. apr.	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Siglufjarðarkaupstaðar	350—361
206	24. apr.	Skipulagsskrá fyrir Vísindasjóð Dýralæknafélags Íslands	345—346
178	25. apríl	Auglýsing um flutningsjöfnunargjald á sementi	305
176	26. apríl	Reglugerð um stöðvun veiða í þorskfisknet	304
177	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir Hitaveitu Hveragerðis nr. 306 9. október 1974, með síðari breytingum	304—305

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
179	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Akureyrar nr. 393 3. nóvember 1977, með síðari breytingum	305—306
180	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Siglufjarðar nr. 245 8. júní 1977 með síðari breytingum ..	306
181	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Ólafsfjarðar, nr. 368 5. ágúst 1975, með síðari breytingum	307
182	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðurnesja, nr. 390 6. nóvember 1976, með síðari breytingum	307—308
183	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Blönduóss nr. 391 26. október 1977 með síðari breytingum ..	308
184	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Dalvíkur nr. 284 11. desember 1970, með síðari breytingum	308—309
185	26. apríl	Gjaldskrá fyrir Fjarhitun Vestmannaeyja	309—311
186	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Laugaráss nr. 277 1. júlí 1976, með síðari breytingum	311—312
174	27. apríl	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 16 20. janúar 1978 um skotvopn og skotfæri	299—302
188	30. apríl	Gjaldskrá og reglur fyrir símaþjónustu	313—328
189	30. apríl	Auglýsing um hækkun á gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins og Orkubús Vestfjarða	329
190	30. apríl	Auglýsing um hækkun á gjaldskrá Hitaveitu Reykjavíkur	329
191	30. apríl	Auglýsing um hækkun á gjaldskrá Hitaveitu Mosfellshrepps	330
192	30. apríl	Auglýsing um hækkun smásöluverðs raforku	330
235	30. apríl	Reglugerð um gatnagerðargjöld í Reykjahreppi	416—419
239	30. apríl	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Eyjafjarðarsýslu, nr. 155 30. júní 1943	428
195	2. maí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur nr. 81 12. febrúar 1979 með síðari breytingum	333
196	2. maí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar nr. 88 12. febrúar 1979 með síðari breytingum	334
208	4. maí	Reglugerð um verkleg próf til löggildingar til endurskoðunarstarfa	348—349
211	4. maí	Auglýsing um staðfestingu á uppdrætti af aðalskipulagi Ólafsfjarðar	363
223	4. maí	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Súðavíkur, nr. 406 29. ágúst 1975	382—383
244	4. maí	Reglugerð um nám kennara sem fullnægja ekki skilyrðum laga nr. 51/1978 um embættisgengi kennara og skólastjóra	438—439
274	4. maí	Auglýsing um umferð á Akranesi	484
221	8. maí	Gjaldskrá fyrir leiðsögu við Ísland	377—378
225	8. maí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Blönduóss nr. 391 26. október 1977 með síðari breytingum	387
227	8. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	388—390
228	8. maí	Gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur	390—394

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
229	8. maí	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Reykjavíkur	394—396
256	8. maí	Reglugerð um tilkynningarskyldu íslenskra skipa	463—464
219	9. maí	Reglugerð um takmörkun leigubifreiða í Reykjavík og ráðstöfun atvinnuleyfa	372—376
197	11. maí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 169/1970 um söluskatt með áorðnum breytingum	335
198	11. maí	Gjaldskrá Rafveitu Selfoss	336—338
199	11. maí	Auglýsing um hækkun á gjaldskrá Rafveitu Húsavíkur, nr. 339 22. september 1978 með síðari breytingum	338
212	11. maí	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. mars til 31. maí 1979	363
220	11. maí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 55 20. mars 1970, um eftirlit og mat á ferskum fiski o. fl.	376—377
222	11. maí	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	378—382
224	11. maí	Gjaldskrá Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar og Hveragerðis	383—387
250	14. maí	Samþykkt um stjórn hreppsmálefna Patrekshrepps	446—454
259	14. maí	Arðskrá fyrir Veiðifélag Vatnsdalsár	474—475
339	14. maí	Auglýsing um umferð í Grindavík	654
230	15. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur og Rafveitu Voga- og Vatnsleysustrandarhrepps	396—399
231	15. maí	Gjaldskrá Rafveitu Reyðarfjarðar	399—401
233	15. maí	Gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins	405—411
254	15. maí	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubifreiðastjórafélags Strandasýslu	461—462
226	16. maí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Ólafsfjarðar, nr. 368 5. ágúst 1975, með síðari breytingum	387
232	16. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Borgarness	401—404
236	16. maí	Reglugerð um sundnám í grunnskóla	419—423
255	16. maí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 554/1975 frá 1. október 1975 um iðnfræðslu	462—463
292	16. maí	Byggingarreglugerð	546—595
248	17. maí	Reglugerð um afnám banns við línuveiðum við Snæfellsnes	444
257	17. maí	Samþykkt um stjórn Neskaupstaðar	464—473
272	18. maí	Skipulagsskrá fyrir Verðlaunasjóð Guðmundar B. Kristjánssonar, stýrimannaskólakennara og skipstjóra	482
273	18. maí	Stofn- og skipulagsskrá fyrir „Afrekssjóð 6. bekkjar X, M. R. 1978—1979“	483
285	18. maí	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð hjónanna Sigurfljóðar Einarsdóttur ljósmóður og Helga Helgasonar	503—504
214	21. maí	Reglugerð um verðbætur á laun	365—367
234	21. maí	Gjaldskrá Orkubús Vestfjarða nr. 6	411—416
238	22. maí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Mosfellshrepps nr. 108, 10. febrúar 1977, með síðari breytingum	427—428

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
247	22. maí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 94/1963 um hina almennu deild bátaflotans við Aflatryggingasjóð sjávarútvegsins	444
215	23. maí	Reglugerð um dragnótaveiðar	368
237	23. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Vestmannaeyja	424—427
242	23. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Gerðahrepps	433—436
252	23. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur	455—458
253	23. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur	458—461
275	23. maí	Auglýsing um umferð á Akranesi	484
217	25. maí	Reglugerð um breytingu á reglugerð fyrir póstþjónustu nr. 337 6. ágúst 1976	371
251	25. maí	Auglýsing um afgreiðslutíma Rangár Apóteks	455
218	26. maí	Reglugerð um hækkun bóta almannatrygginga	371
245	28. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Sauðárkróks	439—441
246	28. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Húsavíkur	442—443
216	29. maí	Gjaldskrá fyrir póstþjónustu	369—370
243	29. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Siglufjarðar	436—437
258	29. maí	Reglugerð um búfjárhald í Stykkishólmi	473—474
291	29. maí	Reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja	509—545
240	30. maí	Reglur um afhendingu neyðarsendinga frá útlöndum	429—430
347	1. júní	Auglýsing um umferð á Flateyri	660
271	6. júní	Reglugerð um Orðabók Háskólans	480—481
295	7. júní	Auglýsing um gjaldskrá fyrir Sundhöll Ólafsvíkur	596
241	8. júní	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 430/1978 um innheimtu bifreiðagjalda o. fl.	431—432
322	10. júní	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á frystri rækju fyrir tímabilið 1. júní til 30. september 1979	634
249	12. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 169/1970 um söluskatt með áorðnum breytingum	445
327	12. júní	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði frysts humars á humarvertíð 1979	638—639
276	14. júní	Reglugerð um jöfnunargjald og sérstakt tímabundið aðlögunargjald	485—489
277	14. júní	Gjaldskrá Rafveitu Akraness	489—492
287	20. júní	Skipulagsskrá fyrir sjálfseignarstofnunina Grundarteigur	505—506
289	20. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 187 24. maí 1974 við l. nr. 32 20. apríl 1968, um eftirlit með framleiðslu og verslun með fóðurvörur	507—508
286	22. júní	Auglýsing um breytingu á upphæð bóta samkvæmt bráðabirgðaákvæði laga nr. 25 10. maí 1977 um breyting á siglingalögum nr. 66/1963	505
281	25. júní	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Skagastrandar, nr. 269 11. júní 1975	500—501
284	25. júní	Samþykkt fyrir veiðifélag Ormarsár	502—503
293	25. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 53 27. febrúar 1976 um mannflutninga í loftförum	595

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
328	25. júní	Hafnarreglugerð fyrir Arnarstapahöfn í Breiðuvíkurhreppi í Snæfellsnessýslu	639—644
332	25. júní	Gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Arnarstapahafnar í Breiðuvíkurhreppi í Snæfellsnessýslu	647—650
290	27. júní	Auglýsing um smásöluálagningu á bóluefni og sermi	508
282	29. júní	Reglugerð um hækkun bóta almannatrygginga	501
283	29. júní	Auglýsing um bann við veiði göngusilungs á Eyjafirði	502
294	29. júní	Auglýsing um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík	596
278	1. júlí	Reglugerð fyrir Fiskveiðasjóð Íslands um lánaflokka	493—499
364	1. júlí	Auglýsing um umferð á Suðureyri, Súgandafirði	708
345	2. júlí	Auglýsing um umferð í Kópavogi	659
279	3. júlí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 118 9. september 1954 um sölu og veitingar áfengis	499
280	3. júlí	Reglur um breytingu á reglum nr. 87 26. mars 1976, um slit á skemmtunum og öðrum samkomum	500
324	4. júlí	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 30. september 1979	635—637
321	5. júlí	Reglugerð um skipulag á fólksflutningum með bifreiðum	630—633
288	9. júlí	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Reykjavík nr. 2 7. janúar 1930	506
323	9. júlí	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á frystum hörpudiski fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 30. september 1979	634
333	9. júlí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 95 14. ágúst 1962, um sameiginlega innheimtu opinberra gjalda í Reykjavík	650—651
296	12. júlí	Reglugerð um bensíngjald	597
346	15. júlí	Auglýsing um umferð í Reykjavík	660
315	16. júlí	Reglugerð um loðnuveiðar árið 1979	612—613
325	16. júlí	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á spærlings- og kolmunnamjöli fyrir tímabilið 1. apríl til 31. júlí 1979	637
326	16. júlí	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á fiskmjöli fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 30. september 1979	638
329	16. júlí	Auglýsing um staðfestingu á uppdrætti af deiliskipulagi af Hvammahverfi í Hafnarfirði	644
297	17. júlí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 278 1. júlí 1979 fyrir Fiskveiðasjóð Íslands um lánaflokka	598
320	18. júlí	Lögreglusamþykkt fyrir Vestmannaeyjar	619—629
319	19. júlí	Reglugerð um öryrkjavinnu	617—618
334	19. júlí	Reglugerð um skráningu innlendra sérlyfja	651—652
298	23. júlí	Reglugerð um breyting á byggingarreglugerð nr. 292 16. maí 1979	599—600
299	25. júlí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 110 7. mars 1979 um aukatekjur ríkissjóðs	601

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
330	25. júlí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 219/1976 um gatnagerðargjöld fyrir Ólafsfjarðarkaupstað	644
331	25. júlí	Reglugerð um gatnagerðargjöld í Laxárdalshreppi í Dalasýslu	645—647
316	27. júlí	Gjaldskrá yfir gjald af einkasöluvörum	613
387	27. júlí	Auglýsing um umferð í Hólmavík	740
300	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Seltjarnarness nr. 22, 24. janúar 1978, með síðari breytingum	602
301	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Hvammstanga nr. 387, 27. desember 1973, með síðari breytingum	602
302	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðureyrarhrepps nr. 226, 26. maí 1977, með síðari breytingum	603
303	31. júlí	Gjaldskrá Hitaveitu Selfoss	603—604
304	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Reykjahlíðar nr. 231, 26. maí 1977, með síðari breytingum	604—605
305	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Siglufjarðar nr. 245, 8. júní 1977, með síðari breytingum	605
306	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðurnesja nr. 390, 6. nóvember 1976, með síðari breytingum	605—606
307	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Dalvíkur nr. 284, 11. desember 1970, með síðari breytingum	606
308	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir Hitaveitu Hveragerðis nr. 306 9. október 1974, með síðari breytingum	607
309	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Akureyrar nr. 393, 3. nóvember 1977, með síðari breytingum	607—608
310	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir Fjarhitun Vestmannaeyja, nr. 185, 26. apríl 1979	608—609
311	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Sauðárkróks nr. 113, 3. apríl 1973, með síðari breytingum	609
312	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Húsavíkur nr. 259, 16. júní 1977, með síðari breytingum	610
313	31. júlí	Auglýsing um hækkun á gjaldskrám Rafmagnsveitna ríkisins og Orkubús Vestfjarða	610—611
314	31. júlí	Auglýsing um hækkun smásöluverðs raforku	611
317	31. júlí	Reglur um hreindýraveiðar árið 1979	614—616
336	31. júlí	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Húsavíkurkaupstað nr. 33 27. janúar 1972	653
337	31. júlí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 348 8. október 1976 um happdrætti Háskóla Íslands	654
338	31. júlí	Auglýsing um staðfestingu á uppdrætti af legu Vestfjarðavegar um Önundarfjörð í Mosvallahreppi	654
351	1. ágúst	Reglugerð fyrir Hitaveitu Bessastaðahrepps	671—676
352	1. ágúst	Reglugerð um radíóbaujur fyrir gúmmíbjörgunarbáta	677

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
353	1. ágúst	Reglur um grandaraspil, öryggisbúnað við línu- og netaspil, öryggi á hringnótaskipum og radarspegla á opnum bátum	677—678
318	2. ágúst	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 299 15. júlí 1975 um fiskveiðilandhelgi Íslands	616
335	3. ágúst	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 30. september 1979	653
360	10. ágúst	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Ólafsfjarðarkaupstaðar	696—706
354	13. ágúst	Auglýsing um friðland að Fjallabaki	678—680
355	14. ágúst	Auglýsing um friðland á ströndinni við Stapa og Hellna	680—682
356	14. ágúst	Reglugerð um breytingu á reglugerð fyrir póstþjónustu, nr. 337 6. ágúst 1976	682
357	14. ágúst	Auglýsing um friðland í Búðahrauni, Snæfellsnessýslu	682—684
371	14. ágúst	Auglýsing um staðfestingu á deiliskipulagsuppdrætti af Hvaleyrarholti í Hafnarfirði	723
372	14. ágúst	Auglýsing um staðfestingu á deiliskipulagi austurbæjarins í Vestmannaeyjum	724
349	15. ágúst	Auglýsing um tilnefningu Flugleiða h.f. til að halda uppi áætlunarflugferðum milli landa	667
350	15. ágúst	Gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur	668—671
358	15. ágúst	Auglýsing um veitingu leyfa til áætlunarflugs innanlands	684
361	20. ágúst	Reglugerð um búfjárhald í Ólafsfirði	706—707
363	20. ágúst	Gjaldskrá fyrir heimilishjálp og heimilisþjónustu í Reykjavík	707—708
348	22. ágúst	Reglugerð skv. lögum nr. 15/1979 um breytingu á lögum nr. 101/1966 um Framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl.	661—667
362	27. ágúst	Reglugerð um hækkun bóta almannatrygginga	707
368	27. ágúst	Reglugerð um laun skipaskoðunarmanna ríkisins, sem ekki eru á föstum launum	715—716
369	27. ágúst	Reglugerð um þjóðvegi í kaupstöðum og kauptúnum	716—722
370	27. ágúst	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Borgarness, nr. 147 4. mars 1975	722—723
380	27. ágúst	Reglugerð um gjöld fyrir skoðun, skráningu og mælingu skipa o. fl.	730—733
359	28. ágúst	Reglugerð um jarðrækt	685—695
373	28. ágúst	Auglýsing um staðfestingu á gjaldskrá fyrir Sundlaug Akureyrar	724
379	28. ágúst	Reglugerð um heimilisþjónustu í Grindavík	729—730
381	30. ágúst	Reglugerð um innheimtu gjalda til Stofnlánadeildar landbúnaðarins.	733—736
480	4. sept.	Skipulagsskrá Minningarsjóðs Tryggva Guðmundssonar	935—936
367	10. sept.	Gjaldskrá yfir efnarannsóknir og aðra þjónustu, sem Rannsóknastofnun landbúnaðarins annast	713—715

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
365	11. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 437, 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	709—711
385	11. sept.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 390/1974 um sölu og meðferð ávana- og fíkniefna	739
386	12. sept.	Reglugerð um heimilishjálp á Bíldudal	739—740
382	13. sept.	Arðskrá fyrir vatnasvæði Veiðifélags Varmár- og Þorleifslækjar	736
383	13. sept.	Auglýsing um veitingu leyfa til áætlunarflugs innanlands	737
425	13. sept.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Krossár, Skarðshreppi, Dalasýslu	813—814
366	14. sept.	Auglýsing um niðurfellingu tolla af ýmsum efnivörum til brauð-, kex- og/eða sælgætisgerðar	712—713
376	18. sept.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á loðnuafurðum fyrir framleiðslutímabilið frá 20. ágúst til loka haustloðnuvertíðar 1979	727—728
377	18. sept.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á kolmunnamjöli fyrir framleiðslutímabilið 20. júlí til 31. desember 1979	728
378	18. sept.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á spærlingsmjöli fyrir framleiðslutímabilið 1. ágúst til 31. desember 1979	728—729
384	18. sept.	Reglugerð um gatnagerðargjöld í Hrísey	737—738
375	19. sept.	Reglugerð um breytingu á byggingarreglugerð nr. 292 16. maí 1979	727
390	19. sept.	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	748—752
403	19. sept.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Orkubús Vestfjarða nr. 234 21. maí 1979	778—780
408	19. sept.	Gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins	785—791
374	20. sept.	Reglugerð um eftirlitsgjald vegna lyfjaeftirlits fyrir árið 1979	725—726
389	20. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur	745—748
391	20. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur	752—755
392	20. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Gerðahrepps	755—758
393	20. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	758—761
394	20. sept.	Gjaldskrá Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar og Hveragerðis	761—764
395	20. sept.	Gjaldskrá Rafveitu Selfoss	764—767
413	21. sept.	Reglugerð um heimilisþjónustu á Seltjarnarnesi	797—799
398	24. sept.	Gjaldskrá fyrir prófun búvéla	770—771
404	24. sept.	Reglur um umferð í Keflavík	780
401	25. sept.	Gjaldskrá Rafveitu Reyðarfjarðar	772—774
402	25. sept.	Gjaldskrá Rafveitu Akraness	774—777
463	25. sept.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Peder Jakob Steffensen	902—903
423	26. sept.	Reglugerð um varnir gegn útbreiðslu smitandi búfjársjúkdóma í Rangárvallasýslu	809—812

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
405	27. sept.	Reglugerð um samráð stjórnvalda við samtök launafólks, bænda og atvinnurekenda í efnahags- og kjaramálum	781—782
419	27. sept.	Reglugerð um heimilishjálp og heimilisþjónustu í Reykjavík	801—802
424	27. sept.	Reglugerð um breytingu á reglugerð fyrir Vatnsveitu Ólafsfjarðar nr. 220 10. ágúst 1972	812—813
428	27. sept.	Auglýsing um staðfestingu á breytingu á áður staðfestu skipulagi í Súðavíkurhreppi Norður-Ísafjarðarsýslu	816
410	1. okt.	Reglugerð um niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda af vörum sem endursendar eru til útlanda	793—795
421	1. okt.	Reglugerð fyrir vatnsveitu Hríseyjar	803—805
400	2. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 247 4. júlí 1978, um friðunarsvæði við Ísland	771—772
418	2. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 289/1978 um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	800
420	2. okt.	Reglugerð um heimilishjálp í Siglufjarðarkaupstað	802—803
388	5. okt.	Reglugerð um tollfrjálsan farangur ferðamanna og farmanna við komu frá útlöndum o. fl.	741—744
411	8. okt.	Auglýsing um tollverð notaðra bifreiða	795—796
449	9. okt.	Reglugerð um kafarastörf	861—876
399	11. okt.	Auglýsing um staðfestingu Sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á fiskmjöli fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979	771
412	11. okt.	Reglugerð um breytingu á reglum nr. 193 6. maí 1977 um radíóleyfi áhugamanna	796—797
414	11. okt.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 372 25. október 1976 um vöruhappdrætti Sambands íslenskra berklasjúklinga	799
415	11. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 2 11. janúar 1979 um nýbyggingargjald	799
422	11. okt.	Reglugerð um forfalla- og afleysingaþjónustu í sveitum	805—808
416	11. okt.	Reglur um breyting á reglum nr. 205/1978 um Íslensku Unesco-nefndina	800
417	12. okt.	Bréf dómsmálaráðuneytisins til sýslumanns Strandasýslu dags. 12. október 1979 um flutning þingstaðar í Bæjarhreppi, Strandasýslu	800
432	15. okt.	Reglur um fjarskipti á skipum	822—844
409	16. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 437 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	791—793
426	17. okt.	Auglýsing um staðfestingu á gjaldskrá fyrir Sundhöll Hafnarfjarðar	814
448	17. okt.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 65 10. janúar 1977, um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Neista, Vestur-Skaftafellssýslu	860

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
406	18. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 388 5. október 1979 um tollfrjálsan farangur ferðamanna og farmanna við komu frá útlöndum o. fl.	783
433	18. okt.	Reglugerð um breytingu á reglugerð um skoðanir, viðhald og viðgerðir loftfara nr. 443 28. desember 1976	844—845
434	18. okt.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979	845—847
442	18. okt.	Reglugerð um flutning hreyfiskerts fólks með stórum flugvélum	856—857
443	18. okt.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 53 27. febrúar 1976, um mannflutninga í loftförum, sbr. reglugerð nr. 293 25. júní 1979	857—858
437	19. okt.	Reglugerð um Launasjóð rithöfunda	849—850
407	22. okt.	Auglýsing um framlagningu kjörskráa við Alþingiskosningar 2. og 3. desember 1979 og um kærufresti	783—784
427	23. okt.	Reglugerð um takmarkanir á þorskveiðum í nóvember og desember 1979	815—816
444	23. okt.	Skipulagsskrá minningarsjóðs Ásdísar M. Sigurðardóttur frá Miklaholti	858—859
435	24. okt.	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Akureyrarkaupstað nr. 44 28. apríl 1954	847—848
436	25. okt.	Reglugerð um heimilishjálp í Borgarneshreppi	848—849
438	25. okt.	Reglugerð um sérstakt línu- og netasvæði út af Faxaflóa	850
447	26. okt.	Reglugerð um breytingu á byggingarreglugerð nr. 292 16. maí 1979	860
439	29. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 225/1978 um heilbrigðismálaráð	851
440	29. okt.	Samþykkt um álagningu B gatnagerðargjalda við byggðar götur í Stokkseyrarhreppi	851—852
469	29. okt.	Auglýsing um umferð á Húsavík	907
441	31. okt.	Gjaldskrá Rafveitu Miðneshrepps	852—855
430	1. nóv.	Reglugerð um bann við loðnuveiðum	821
431	1. nóv.	Reglugerð um bann við loðnuveiðum utan fiskveiðilandhelgi Íslands	821
445	1. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 186/1976 um meinatækna	859
446	1. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 101/1977 um breytingu á reglugerð nr. 250/1976, um tilbúning og dreifingu matvæla og annarra neyslu- og nauðsynjavara	859
452	1. nóv.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á frystum hörpudiski fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979	878
453	1. nóv.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á verkuðum saltfiski (þorski) framleiddum á árinu 1979	878—879

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
454	1. nóv.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979 ..	879
455	1. nóv.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á frystri rækju fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979	879—880
456	1. nóv.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á saltaðri síld framleiddri á haustvertíð 1979	880
457	1. nóv.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 31. desember 1979	881
458	1. nóv.	Reglugerð fyrir Rafveitu Akureyrar	881—888
459	1. nóv.	Reglugerð fyrir Hitaveitu Egilsstaðahrepps og Fella ..	888—892
460	1. nóv.	Gjaldskrá Hitaveitu Egilsstaðahrepps og Fella	893—896
461	1. nóv.	Gjaldskrá Orkubús Vestfjarða fyrir hitaveitur	896—898
462	1. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 264, 31. des. 1971 um raforkuvirki	898—902
470	6. nóv.	Reglugerð fyrir Rafveitu Húsavíkur	909—916
465	7. nóv.	Reglugerð um breyting á reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 291 29. maí 1979	904—905
466	7. nóv.	Auglýsing um staðfestingu á breytingu á aðalskipulagi Reykjavíkur	905
477	8. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglum nr. 193 6. maí 1977 um radíóleyfi áhugamanna	933
451	9. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 278 1. júlí 1979 fyrir Fiskveiðasjóð Íslands um lánaflokka	877
491	14. nóv.	Auglýsing um umferð í Garði, Gerðahreppi	944
450	15. nóv.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 169 21. ágúst 1970 um söluskatt ásamt síðari breytingum	876—877
468	15. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð um vöruflutninga með loftförum nr. 51 27. febrúar 1976	907
472	15. nóv.	Reglugerð um flutning á hættulegum efnum og segulmögnuðum hlutum með loftförum, með fylgiskjölum	917—921
473	15. nóv.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	922
478	16. nóv.	Auglýsing um breytingu á samþykkt um stjórn bæjarmálefna Vestmannaeyjabæjar nr. 249, 31. maí 1978	933—934
467	19. nóv.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Búðakauptúns í Suður-Múlasýslu, nr. 240 25. maí 1977	906
474	19. nóv.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Norður-Ísafjarðarsýslu	922—925
475	19. nóv.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Vestur-Ísafjarðarsýslu ..	925—928
471	20. nóv.	Auglýsing um umferð á Akureyri	916
476	20. nóv.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Strandasýslu	929—932
479	20. nóv.	Samþykkt um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í Austur-Húnavatnssýslu nr. 304 3. ágúst 1977, sbr. 138 27. febrúar 1979	934

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
481	20. nóv.	Skipulagsskrá fyrir Styrktarsjóð Hofskirkju. Stofnaður 4. nóvember 1978, af hjónunum Hilmari Árnasyni og Aðalheiði Magnúsdóttur, Hofi, Skagahreppi	936
464	21. nóv.	Auglýsing um nýtt fasteignamat	903—904
486	21. nóv.	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða til sendibifreiðaaksturs á félagssvæði Bílstjórafélags Akureyrar	940—941
483	23. nóv.	Samþykkt fyrir Veiðifélagið Haukar	937—938
492	26. nóv.	Reglur um smíði og búnað íslenskra skipa	945—956
493	26. nóv.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Suður-Þingeyjarsýslu	956—964
501	26. nóv.	Reglur um grandaraspil, öryggisbúnað við línu- og netaspil, öryggi í hringnótaskipum og radarspegla á opnum bátum	971—972
482	27. nóv.	Reglugerð um hækkun bóta almannatrygginga	937
489	27. nóv.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Rafveitu Borgarness nr. 232 16. maí 1979	942—943
516	27. nóv.	Reglur um breytingu á reglum nr. 28 6. jan. 1977, um smíði og búnað íslenskra skipa, hluta G, um raforku og raflagnir með fylgiskjölum	1001—1004
496	29. nóv.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir afnotagjöld og auglýsingar Ríkisútvarpsins	965—966
485	3. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 291 29. maí 1979	939—940
484	4. des.	Reglugerð um bann við togveiðum á Vopnafjarðargrunni	939
520	4. des.	Skipulagsskrá Menningarsjóðs Borgarness	1016—1017
490	5. des.	Reglugerð um gjöld fyrir tilkynningar og skráningar vörumerkja o. fl.	943—944
495	5. des.	Samþykkt um breyting á samþykkt um hundahald í Skútustaðahreppi nr. 216/1979	965
497	5. des.	Samþykkt um sorphreinsun í Reyðarfjarðarhreppi	966—968
487	6. des.	Auglýsing um veitingu leyfis til áætlunarflugs	941
488	6. des.	Auglýsing um niðurfellingu framleiðsluforskrifta lyfja	942
494	6. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 289/1978	964—965
498	6. des.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 175/1974 um Kennaraháskóla Íslands	968
500	10. des.	Auglýsing um skilyrði fyrir ótakmörkuðu lækningaleyfi	971
535	10. des.	Auglýsing um skilyrði fyrir ótakmörkuðu lækningaleyfi	1049
505	11. des.	Reglugerð fyrir Sjúkrahús Suðurlands og heilsugæslustöð Selfoss	976—978
499	12. des.	Reglugerð um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi	969—971
523	12. des.	Reglugerð um heimilishjálp á Skagaströnd	1019—1020
526	12. des.	Alþingismenn kosnir í desember 1979	1032—1035
503	13. des.	Reglugerð um flugskóla	973—975
509	13. des.	Reglugerð um búfjárhald í Borgarnesi	986—988
513	13. des.	Auglýsing um breytingu á upphæð bóta samkvæmt bráðabirgðaákvæði laga nr. 25 10. maí 1977 um breyting á siglingalögum nr. 66/1963	997

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
514	13. des.	Reglugerð um veiðar í þorskfisknet	998
519	14. des.	Reglugerð um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála	1007—1016
541	14. des.	Auglýsing um umferð í Kópavogi	1054
525	17. des.	Reglugerð um búnaðarfræðslu	1021—1032
539	17. des.	Auglýsing um umferð í Hafnarfirði	1053
507	18. des.	Reglur um endurgreiðslur tolla vegna skipasmíða og skipaviðgerða	982—986
530	18. des.	Auglýsing um breyting á samþykkt um gatnagerðargjöld A í Akraneskaupstað nr. 385 15. ágúst 1975	1041—1042
504	19. des.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 101/1977 um breytingu á reglugerð nr. 250/1976 um tilbúning og dreifingu matvæla og annarra neyslu- og nauðsynjavara	976
506	19. des.	Reglur um starfrækslu almenningstalstöðva í 27 MHz tíðnisviðinu	979—982
508	19. des.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 371 25. október 1976 um happdrætti dvalarheimilis aldraðra sjómanna	986
534	21. des.	Reglugerð um holræsi í Hellukauptúni í Rangárvallasýslu	1048—1049
536	21. des.	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Neskaupstaðar	1050—1051
527	24. des.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Norður-Þingeyjarsýslu	1035—1039
512	27. des.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Akureyrar nr. 393 3. nóvember 1977, með síðari breytingum	997
517	27. des.	Umburðarbréf til tollstjóra	1005
521	27. des.	Reglugerð um loðnuveiðar á vetrarvertíð 1980	1017—1018
528	27. des.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík	1039
529	27. des.	Reglugerð um starfsmannaráð Póst- og símamálastofnunarinnar	1040—1041
531	27. des.	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Neskaupstaðar	1042—1046
532	27. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 10 19. janúar 1967 fyrir Vatnsveitu Þórshafnar	1046—1047
510	28. des.	Reglugerð um aukatekjur ríkissjóðs	988—992
511	28. des.	Reglugerð um innheimtu bifreiðagjalda o. fl.	992—996
515	28. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 437 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	999—1000
518	28. des.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 276 14. júní 1979 um jöfnunargjald og sérstakt tímabundið aðlögunargjald	1006
533	28. des.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 50 19. febrúar 1976 fyrir Vatnsveitu Sauðárkrókskaupstaðar	1047
522	31. des.	Reglugerð um skoðunargjald ökutækja	1018
524	31. des.	Auglýsing um hækkun á sorptunnuleigu í Reykjavík	1020
537	31. des.	Bæjanöfn	1051—1052
538	31. des.	Auglýsing um endurnýjun leyfa, skv. 26. gr. laga nr. 46 frá 13. maí 1977 um skotvopn, sprengiefni og skotelda	1052
540	31. des.	Auglýsing um umferð á Akranesi	1053

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Reikningar.	
171		Reikningur Styrktarfélags vangefinna Austurlandi	292—293
172		Reikningur Fiskveiðasjóðs Íslands 1978	293—295
210		Reikningur Lífeyrissjóðs bænda 1978	361—363
260		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum, fyrir árið 1978	475
261		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs W. Fischers, fyrir árið 1978	476
262		Reikningur fyrir Styrktarsjóð Þórarins Tulinius fyrir árið 1978	476
263		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Jóhanns Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur, fyrir árið 1978	477
264		Reikningur yfir tekjur og gjöld Grímseyjarsjóðs W. Fiske, fyrir árið 1978	477
265		Reikningur yfir tekjur og gjöld sjóðsins Stígs, fyrir árið 1978	478
266		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs sjómanna fyrir árið 1978	478
267		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjónanna Steinunnar Sighvatsdóttur og Magnúsar Ólafssonar, fyrir árið 1978	478
268		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar, fyrir árið 1978	479
269		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Vestur-Ísafjarðarsýslu fyrir árið 1978	479
270		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs X og Alexandrine drottningar, árið 1978	479
340		Reikningur Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga 1978	655—656
341		Reikningur sjóðsins Gerðuminning árið 1978	657
342		Reikningur Gullbrúðkaupsjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur árið 1978	657—658
343		Reikningur Þjóðhátíðarsjóðs	658
344		Reikningur Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar árið 1978	659
396		Reikningar sjóða tengdum Minningargjafasjóði Landsspítala Íslands 1978	767—769
397		Reikningur Minningargjafasjóðs Landspítalans 1978 ..	769—770
429		Reikningur Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum fyrir árið 1978	816—820
542		**Auglýsing frá Vörumerkjaskrárritara, Reykjavík**	1055—1191
543		**Einkaleyfi veitt 1979**	1191—1192
544		**Heiðursmerki Fálkaorðunnar**	1193—1196
545		**Embætti, sýslanir m. m.**	1197—1207
546		**Sendiherrar og ræðismenn**	1207—1208
547		**Skrá um ný hlutafélög samkvæmt Lögbirtingablaði 1979**	1208—1212
548		**Skrá um ný samvinnufélög samkvæmt Lögbirtingablaði 1979**	1212
549		**Skrá um firmatilkynningar sem birtar hafa verið í Lögbirtingablaði 1979**	1212—1223

Yfirlit

eftir málaflokkum.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Akranes.	
55	30. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Akraness, nr. 267 11. júní 1975	96—97
274	4. maí	Auglýsing um umferð á Akranesi	484
275	23. maí	Auglýsing um umferð á Akranesi	484
277	14. júní	Gjaldskrá Rafveitu Akraness	489—492
402	25. sept.	Gjaldskrá Rafveitu Akraness	774—777
530	18. des.	Auglýsing um breyting á samþykkt um gatnagerðargjöld A í Akraneskaupstað nr. 385 15. ágúst 1975	1041—1042
540	31. des.	Auglýsing um umferð á Akranesi	1053
		Akureyri.	
21	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Akureyrar nr. 198 4. mars 1975	25—26
69	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Akureyrar nr. 393, 3. nóvember 1977, með síðari breytingum	109
124	1. mars	Gjaldskrá Rafveitu Akureyrar	219—222
179	26. apríl	Auglýsing um breyting á gjaldskrá Hitaveitu Akureyrar nr. 393 3. nóvember 1977, með síðari breytingum	305—306
187	27. mars	Auglýsing um staðfestingu á gjaldskrá fyrir Sundlaug Akureyrar	312
227	8. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	388—390
309	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Akureyrar nr. 393, 3. nóvember 1977, með síðari breytingum	607—608
273	28. ágúst	Auglýsing um staðfestingu á gjaldskrá fyrir Sundlaug Akureyrar	724
393	20. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	758—761
435	24. okt.	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Akureyrarkaupstað nr. 44 28. apríl 1954	847—848
458	1. nóv.	Reglugerð fyrir Rafveitu Akureyrar	881—888
471	20. nóv.	Auglýsing um umferð á Akureyri	916
486	21. nóv.	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða til sendibifreiðaaksturs á félagssvæði Bílstjórafélags Akureyrar	940—941
512	27. des.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Akureyrar nr. 393 3. nóvember 1977, með síðari breytingum	997

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Almannatryggingar.	
94	1. febr.	Reglugerð um framlög atvinnurekenda til lífeyristrygginga skv. 20. gr. sbr. 25. gr., og iðgjöld til slysatrygginga skv. 36. gr. laga um almannatryggingar nr. 67/1971, sbr. lög nr. 59/1978	156—158
160	10. apríl	Reglugerð um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 289/1978	265—266
161	10. apríl	Reglugerð um greiðslur sjúkratryggðra til samlagslækna	266
162	10. apríl	Reglugerð um greiðslur sjúkratryggðra á sérfræðilæknishjálp, rannsóknum og röntgengreiningu	266—267
218	26. maí	Reglugerð um hækkun bóta almannatrygginga	371
282	29. júní	Reglugerð um hækkun bóta almannatrygginga	501
319	19. júlí	Reglugerð um öryrkjavinnu	617—618
362	27. ágúst	Reglugerð um hækkun bóta almannatrygginga	707
418	2. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 289/1978 um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	800
482	27. nóv.	Reglugerð um hækkun bóta almannatrygginga	937
494	6. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 289/1978	964—965
		Alþingiskosningar, sjá Kosningar.	
		Alþingismenn, sjá Kosningar.	
		Atvinnuréttindi.	
208	4. maí	Reglugerð um verkleg próf til löggildingar til endurskoðunarstarfa	348—349
445	1. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 186/1976 um meinatækna	859
449	9. okt.	Reglugerð um kafarastörf	861—876
509	10. des.	Auglýsing um skilyrði fyrir ótakmörkuðu lækningaleyfi	971
535	10. des.	Auglýsing um skilyrði fyrir ótakmörkuðu lækningaleyfi	1049
		Austur-Skaftafellssýsla.	
33	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hafnarkauptúns, nr. 114 4. mars 1975	39—40
		Áfengismál.	
279	3. júlí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 118 9. september 1954 um sölu og veitingar áfengis	499
		Árnessýsla.	
40	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Landshafnarinnar í Þorlákshöfn, nr. 130 20. mars 1975	47—48
70	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Hveragerðis nr. 306 9. október 1974 með síðari breytingum	109

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
76	7. febr.	Reglugerð Hitaveitu Brautarholts í Skeiðahreppi	113—114
77	7. febr.	Gjaldskrá Hitaveitu Brautarholts í Skeiðahreppi	115—116
123	1. mars	Gjaldskrá Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar, Hveragerðis og Selfoss	216—219
163	20. mars	Fjallskilareglugerð fyrir hreppana vestan Hvítár og Ölfusár í Árnessýslu	268—276
177	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir Hitaveitu Hveragerðis nr. 306 9. október 1974, með síðari breytingum	304—305
186	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Laugaráss nr. 277 1. júlí 1976, með síðari breytingum	311—312
224	11. maí	Gjaldskrá Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar og Hveragerðis	383—387
308	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir Hitaveitu Hveragerðis nr. 306 9. október 1974, með síðari breytingum	607
382	13. sept.	Arðskrá fyrir vatnasvæði Veiðifélags Varmár- og Þorleifslækjar	736
394	20. sept.	Gjaldskrá Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar og Hveragerðis	761—764
440	29. okt.	Samþykkt um álagningu B gatnagerðargjalda við byggðar götur í Stokkseyrarhreppi	851—852

Ávana- og fíkniefni, sjá Lyf.

Bankamál.

1	5. jan.	Auglýsing um innborgunarreglur	1
45	16. jan.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 52, 24. maí 1962, fyrir Seðlabanka Íslands	55
100	20. febr.	Auglýsing um innborgunarreglur	165
381	30. ágúst	Reglugerð um innheimtu gjalda til Stofnlánadeildar landbúnaðarins	733—736

Barðastrandarsýsla.

10	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Patrekshafnar, nr. 407 29. ágúst 1975	13—14
11	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Tálknafjarðarhrepps, nr. 124 7. mars 1975	14—15
113	2. mars	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Bíldudalskauptúns, nr. 217 14. maí 1976	200—201
175	17. apríl	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Reykhólahafnar, Austur-Barðastrandarsýslu, nr. 259 25. apríl 1975	303
250	14. maí	Samþykkt um stjórn hreppsmálefna Patrekshrepps	446—454
386	12. sept.	Reglugerð um heimilishjálp á Bíldudal	739—740

Bifreiðagjöld, sjá Skattamál, tollamál; Ökutæki.

Bifreiðar, sjá Ökutæki.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Bolungarvík.	
15	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Bolungarvíkurkaupstaðar, nr. 138 4. mars 1975	19—20
		Borgarfjarðarsýsla, sjá Mýra- og Borgarfjarðarsýsla.	
		Bókhald.	
208	4. maí	Reglugerð um verkleg próf til löggildingar til endurskoðunarstarfa	348—349
		Búfjárhald, sjá Landbúnaður.	
		Búnaðarmál, sjá Landbúnaður.	
		Byggingarsamþykktir.	
104	29. jan.	Húsagerðarsamþykkt fyrir Búnaðarsamband Suður-Þingeyinga	168—173
105	29. jan.	Húsagerðarsamþykkt fyrir Búnaðarsamband Dalamanna	173—178
292	16. maí	Byggingarreglugerð	546—595
298	23. júlí	Reglugerð um breyting á byggingarreglugerð nr. 292 16. maí 1979	599—600
375	19. sept.	Reglugerð um breytingu á byggingarreglugerð nr. 292 16. maí 1979	727
447	26. okt.	Reglugerð um breytingu á byggingarreglugerð nr. 292 16. maí 1979	860
		Bæjanöfn.	
537	31. des.	Bæjanöfn	1051—1052
		Bæjarstjórnir, sjá Sveitarstjórnarmál.	
		Dalasýsla.	
105	29. jan.	Húsagerðarsamþykkt fyrir Búnaðarsamband Dalamanna	173—178
331	25. júlí	Reglugerð um gatnagerðargjöld í Laxárdalshreppi í Dalasýslu	645—647
425	13. sept.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Krossár, Skarðshreppi, Dalasýslu	813—814
483	23. nóv.	Samþykkt fyrir Veiðifélagið Haukar	937—938
		Dalvík.	
53	30. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Dalvíkur, nr. 132 7. mars 1975	94—95
97	25. jan.	Auglýsing um umferð á Dalvík	160
184	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Dalvíkur nr. 284 11. desember 1970, með síðari breytingum	308—309
307	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Dalvíkur nr. 284, 11. desember 1970, með síðari breytingum	606

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Dómsmál.	
111	8. mars	Reglugerð um dómsmálagjöld o. fl.	198—199
		Dýralæknar, sjá Landbúnaður.	
		Einkaleyfi.	
43	3. jan.	Reglugerð um breytingu á reglugerð um umsóknir og afgreiðslu einkaleyfa, nr. 59 3. febrúar 1966, sbr. breytingu á þeirri reglugerð nr. 151 17. maí 1973	53—54
543		Einkaleyfi veitt 1979	1191—1192
		Eskifjörður.	
41	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Eskifjarðarkaupstaðar nr. 149 20. mars 1975	48—49
		Eyjafjarðarsýsla.	
20	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hríseyjar, nr. 178 25. apríl 1975	24—25
22	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Grímseyjarhafnar, nr. 190 7. mars 1975	27
239	30. apríl	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Eyjafjarðarsýslu, nr. 155 30. júní 1943	428
384	18. sept.	Reglugerð um gatnagerðargjöld í Hrísey	737—738
421	1. okt.	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Hríseyjar	803—805
		Fasteignaskattur, sjá Skattamál, tollamál.	
		Fasteignir.	
2	12. jan.	Reglugerð um nýbyggingargjald	2—4
158	27. mars	Samþykkt um forkaupsrétt Þingeyrarhrepps, Vestur-Ísafjarðarsýslu, að fasteignum innan sveitarfélagsins	264
165	2. apríl	Samþykkt um forkaupsrétt Ólafsfjarðarkaupstaðar að fasteignum innan sveitarfélagsins	286
292	16. maí	Byggingarreglugerð	546—595
375	19. sept.	Reglugerð um breytingu á byggingarreglugerð nr. 292 16. maí 1979	727
415	11. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 2 11. janúar 1979 um nýbyggingargjald	799
447	26. okt.	Reglugerð um breytingu á byggingarreglugerð nr. 292 16. maí 1979	860
464	21. nóv.	Auglýsing um nýtt fasteignamat	903—904
		Ferðamál.	
388	5. okt.	Reglugerð um tollfrjálsan farangur ferðamanna og farmanna við komu frá útlöndum o. fl.	741—744

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
406	18. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 388 5. október 1979 um tollfrjálsan farangur ferðamanna og farmanna við komu frá útlöndum o. fl.	783
415	11. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 2 11. janúar 1979 um nýbyggingargjald	799
		Félagsmál.	
89	19. jan.	Reglugerð um heimilishjálp á Selfossi	135—136
193	3. apríl	Reglugerð um heimilisþjónustu í Ólafsfirði	331
200	2. apríl	Reglugerð um heimilishjálp í Ólafsvík	339—340
201	3. apríl	Gjaldskrá fyrir heimilishjálp í Ólafsfirði	340—341
204	4. apr.	Gjaldskrá fyrir heimilishjálp á Húsavík	342
214	21. maí	Reglugerð um verðbætur á laun	365—367
319	19. júlí	Reglugerð um öryrkjavinnu	617—618
363	20. ágúst	Gjaldskrá fyrir heimilishjálp og heimilisþjónustu í Reykjavík	707—708
379	28. ágúst	Reglugerð um heimilisþjónustu í Grindavík	729—730
386	12. sept.	Reglugerð um heimilishjálp á Bíldudal	739—740
405	27. sept.	Reglugerð um samráð stjórnvalda við samtök launafólks, bænda og atvinnurekenda í efnahags- og kjaramálum	781—782
413	21. sept.	Reglugerð um heimilisþjónustu á Seltjarnarnesi	797—799
419	27. sept.	Reglugerð um heimilishjálp og heimilisþjónustu í Reykjavík	801—802
420	2. okt.	Reglugerð um heimilishjálp í Siglufjarðarkaupstað	802—803
422	11. okt.	Reglugerð um forfalla- og afleysingaþjónustu í sveitum	805—808
436	25. okt.	Reglugerð um heimilishjálp í Borgarneshreppi	848—849
523	12. des.	Reglugerð um heimilishjálp á Skagaströnd	1019—1020
		Félög og firmu.	
547		Skrá um ný hlutafélög samkvæmt Lögbirtingablaði 1979	1208—1212
548		Skrá um ný samvinnufélög	1212
549		Skrá um firmatilkynningar, sem birtar hafa verið í Lögbirtingablaði 1979	1212—1223
		Fiskveiðar, sjá Sjávarútvegur.	
		Fjallskil, sjá Landbúnaður.	
		Fjarskipti.	
90	15. febr.	Gjaldskrá og reglur fyrir símaþjónustu	137—152
188	30. apríl	Gjaldskrá og reglur fyrir símaþjónustu	313—328
412	11. okt.	Reglugerð um breytingu á reglum nr. 193 6. maí 1977 um radíóleyfi áhugamanna	796—797
432	15. okt.	Reglur um fjarskipti á skipum	822—844
477	8. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglum nr. 193 6. maí 1977 um radíóleyfi áhugamanna	933

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
496	29. nóv.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir afnotagjöld og auglýsingar Ríkisútvarpsins	965—966
506	19. des.	Reglur um starfrækslu almenningstalstöðva í 27 MHz tíðnisviðinu	979—982
529	27. des.	Reglugerð um starfsmannaráð Póst- og símamálastofnunarinnar	1040—1041
		Flugmál.	
62	16. jan.	Auglýsing um veitingu sérleyfis til áætlunarflugs	101—102
95	12. febr.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir þjónustu Loftferðaeftirlits flugmálastjórnar	158—159
153	22. mars	Auglýsing um veitingu leyfis til áætlunarflugs	260
154	22. mars	Auglýsing um veitingu leyfis til áætlunarflugs	261
293	25. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 53 27. febrúar 1976 um mannflutninga í loftförum	595
349	15. ágúst	Auglýsing um tilnefningu Flugleiða h.f. til að halda uppi áætlunarflugferðum milli landa	667
358	15. ágúst	Auglýsing um veitingu leyfa til áætlunarflugs innanlands	684
383	13. sept.	Auglýsing um veitingu leyfa til áætlunarflugs innanlands	737
433	18. okt.	Reglugerð um breytingu á reglugerð um skoðanir, viðhald og viðgerðir loftfara nr. 443 28. desember 1976	844—845
442	18. okt.	Reglugerð um flutning hreyfiskerts fólks með stórum flugvélum	856—857
443	18. okt.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 53 27. febrúar 1976, um mannflutninga í loftförum, sbr. reglugerð nr. 293 25. júní 1979	857—858
468	15. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð um vöruflutninga með loftförum nr. 51 27. febrúar 1976	907
472	15. nóv.	Reglugerð um flutning á hættulegum efnum og segulmögnuðum hlutum með loftförum, með fylgiskjölum	917—921
487	6. des.	Auglýsing um veitingu leyfis til áætlunarflugs	941
503	13. des.	Reglugerð um flugskóla	973—975

Forkaupsréttur, sjá Kaupréttur, forkaupsréttur.

Friðlýsing, sjá Náttúrurannsóknir, náttúruvernd; Veiði, friðun.

Friðun, sjá Veiði, friðun.

Gatnagerðargjöld, sjá Tekjustofnar sveitarfélaga.

		Gjaldeyrismál.	
1	5. jan.	Auglýsing um innborgunarreglur	1
100	20. febr.	Auglýsing um innborgunarreglur	165
499	12. des.	Reglugerð um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi	969—971
519	14. des.	Reglugerð um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála	1007—1016

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Grindavík.	
35	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Grindavíkur nr. 182 25. apríl 1975	41—42
253	23. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur	458—461
339	14. maí	Auglýsing um umferð í Grindavík	654
379	28. ágúst	Reglugerð um heimilisþjónustu í Grindavík	729—730
389	20. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur	745—748
		Gullbringusýsla.	
36	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Miðneshrepps, nr. 186 20. mars 1975	43—44
37	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Vogahafnar í Gullbringusýslu, nr. 499 21. október 1975	44—45
68	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðurnesja nr. 390, 6. nóvember 1976 með síðari breytingum	108
182	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðurnesja, nr. 390 6. nóvember 1976, með síðari breytingum	307—308
230	15. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur og Rafveitu Voga- og Vatnsleysustrandarhrepps	396—399
242	23. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Gerðahrepps	433—436
306	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðurnesja nr. 390, 6. nóvember 1976, með síðari breytingum	605—606
351	1. ágúst	Reglugerð fyrir Hitaveitu Bessastaðahrepps	671—676
392	20. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Gerðahrepps	755—758
441	31. okt.	Gjaldskrá Rafveitu Miðneshrepps	852—855
491	14. nóv.	Auglýsing um umferð í Garði, Gerðahreppi	944
		Hafnarfjörður.	
38	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hafnarfjarðar, nr. 116 4. mars 1975	45—46
82	12. febr.	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	122—125
88	8. jan.	Auglýsing um umferð í Hafnarfirði	135
196	2. maí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar nr. 88 12. febrúar 1979 með síðari breytingum	334
222	11. maí	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	378—382
329	16. júlí	Auglýsing um staðfestingu á uppdrætti af deiliskipulagi af Hvammahverfi í Hafnarfirði	644
371	14. ágúst	Auglýsing um staðfestingu á deiliskipulagsuppdrætti af Hvaleyrarholti í Hafnarfirði	723
390	19. sept.	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	748—752
426	17. okt.	Auglýsing um staðfestingu á gjaldskrá fyrir Sundhöll Hafnarfjarðar	814
539	17. des.	Auglýsing um umferð í Hafnarfirði	1053

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Hafnir.	
6	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Reykjavíkur, nr. 108 4. mars 1975, sbr. 5. gr. reglugerðar nr. 61 25. janúar 1977, um breytingu á þeirri reglugerð	8—9
7	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Ólafsvíkurhrepps, nr. 112 4. mars 1975	9—10
8	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Grundarfjarðar, nr. 136 4. mars 1975	10—11
9	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Stykkishólms, nr. 118 4. mars 1975	12—13
10	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Patrekshafnar, nr. 407 29. ágúst 1975	13—14
11	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Tálknafjarðarhrepps, nr. 124 7. mars 1975	14—15
12	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Þingeyrarkauptúns, nr. 179 7. maí 1976	15—16
13	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Flateyrarkauptúns, nr. 134 4. mars 1975	16—17
14	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Suðureyrarkauptúns, nr. 211 7. maí 1976	18
15	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Bolungarvíkurkaupstaðar, nr. 138 4. mars 1975	19—20
16	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Ísafjarðarkaupstaðar, nr. 151 4. mars 1975	20—21
17	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hvammstanga í Vestur-Húnavatnssýslu, nr. 261 30. maí 1975	21—22
18	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Sauðárkrókskaupstaðar, nr. 265 4. mars 1975	22—23
19	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Ólafsfjarðar, nr. 213 7. maí 1976	23—24
20	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hríseyjar, nr. 178 25. apríl 1975	24—25
21	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Akureyrar nr. 198 4. mars 1975	25—26
22	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Grímseyjarhafnar, nr. 190 7. mars 1975	27
23	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Húsavíkur, nr. 184 20. mars 1975	28
24	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Kópaskerskauptúns, nr. 166 23. mars 1977	29—30
25	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Raufarhafnar, nr. 23 22. janúar 1976	30—31
26	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Vopnafjarðarhrepps, nr. 110 20. mars 1975	31—32

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
27	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Borgarfjarðarhrepps, nr. 126 20. mars 1975	32—33
28	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Neskaupsstaðar, nr. 21 13. janúar 1976	33—34
29	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Reyðarfjarðarkauptúns nr. 197 25. apríl 1975	35
30	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Stöðvarfjarðarkauptúns, nr. 209 7. maí 1976	36
31	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Breiðdalsvíkur, nr. 140 20. mars 1975	37—38
32	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Djúpavogs, nr. 215 11. maí 1976	38—39
33	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hafnarkauptúns, nr. 114 4. mars 1975	39—40
34	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Vestmannaeyja, nr. 120 4. mars 1975 og 4. gr. reglugerðar nr. 89 3. febrúar 1977 um breytingu á þeirri reglugerð	40—41
35	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Grindavíkur nr. 182 25. apríl 1975	41—42
36	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Miðneshrepps, nr. 186 20. mars 1975	43—44
37	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Vogahafnar í Gullbringusýslu, nr. 499 21. október 1975	44—45
38	23 jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hafnarfjarðar, nr. 116 4. mars 1975	45—46
39	23 jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Landshafnarinnar í Keflavík og Njarðvíkum, nr. 128 20. mars 1975	46—47
40	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Landshafnarinnar í Þorlákshöfn, nr. 130 20. mars 1975	47—48
41	23 jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Eskifjarðarkaupstaðar nr. 149 20. mars 1975	48—49
47	23. jan.	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir hafnarsjóð Reykjavíkurhafnar, nr. 107 4. mars 1975	56
52	30. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Siglufjarðarkaupstaðar, nr. 180 25. apríl 1975	93—94
53	30. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Dalvíkur, nr. 132 7. mars 1975	94—95
54	30. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Seyðisfjarðar, nr. 122 4. mars 1975	95—96
55	30. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Akraness, nr. 267 11. júní 1975	96—97
79	5. febr.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Þórshafnar, nr. 489 21. október 1975	117

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
99	13. febr.	Gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Grenivíkur í Suður-Þingeyjarsýslu	162—165
101	14. febr.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Landshafnarinnar í Rifi á Snæfellsnesi, nr. 195 25. apríl 1975	166—167
107	13. febr.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hólmavíkurkauptúns, nr. 192 25. apríl 1975	189—190
113	2. mars	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Bíldudalskauptúns, nr. 217 14. maí 1976	200—201
114	2. mars	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Bakkafjarðar, Skeggjastaðahreppi, N-Múlasýslu, nr. 188 20. mars 1975	201—202
139	20. mars	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Blönduóshrepps, nr. 263 30. maí 1975	249—250
175	17. apríl	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Reykhólahafnar, Austur-Barðastrandarsýslu, nr. 259 25. apríl 1975	303
223	4. maí	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Súðavíkur, nr. 406 29. ágúst 1975	382—383
281	25. júní	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Skagastrandar, nr. 269 11. júní 1975	500—501
328	25. júní	Hafnarreglugerð fyrir Arnarstapahöfn í Breiðuvíkurhreppi í Snæfellsnessýslu	639—644
332	25. júní	Gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Arnarstapahafnar í Breiðuvíkurhreppi í Snæfellsnessýslu	647—650
370	27. ágúst	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Borgarness, nr. 147 4. mars 1975	722—723
467	19. nóv.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Búðakauptúns í Suður-Múlasýslu, nr. 240 25. maí 1977	906
		Happdrætti.	
337	31. júlí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 348 8. október 1976 um happdrætti Háskóla Íslands	654
414	11. okt.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 372 25. október 1976 um vöruhappdrætti Sambands íslenskra berklasjúklinga	799
502	23. jan.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 371 25. október 1976 um happdrætti dvalarheimilis aldraðra sjómanna	973
508	19. des.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 371 25. október 1976 um happdrætti dvalarheimilis aldraðra sjómanna	986
		Háskóli Íslands.	
337	31. júlí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 348 8. október 1976 um happdrætti Háskóla Íslands	654
		Heiðursmerki.	
544		Heiðursmerki Fálkaorðunnar	1193—1196

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Heilbrigðismál.	
57	17. jan.	Auglýsing um hækkun á sorptunnuleigu í Reykjavík ..	98
159	30. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 390/1974 um sölu og meðferð ávana- og fíkniefna	265
160	10. apríl	Reglugerð um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 289/1978	265—266
161	10. apríl	Reglugerð um greiðslur sjúkratryggðra til samlagslækna	266
162	10. apríl	Reglugerð um greiðslur sjúkratryggðra á sérfræðilæknishjálp, rannsóknum og röntgengreiningu	266—267
291	29. maí	Reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja	509—545
334	19. júlí	Reglugerð um skráningu innlendra sérlyfja	651—652
290	27. júní	Auglýsing um smásöluálagningu á bóluefni og sermi ..	508
374	20. sept.	Reglugerð um eftirlitsgjald vegna lyfjaeftirlits fyrir árið 1979	725—726
385	11. sept.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 390/1974 um sölu og meðferð ávana- og fíkniefna	739
439	29. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 225/1978 um heilbrigðismálaráð	851
445	1. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 186/1976 um meinatækna	859
446	1. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 101/1977 um breytingu á reglugerð nr. 250/1976, um tilbúning og dreifingu matvæla og annarra neyslu- og nauðsynjavara	859
465	7. nóv.	Reglugerð um breyting á reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 291 29. maí 1979	904—905
485	3. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 291 29. maí 1979	939—940
497	5. des.	Samþykkt um sorphreinsun í Reyðarfjarðarhreppi ..	966—968
500	10. des.	Auglýsing um skilyrði fyrir ótakmörkuðu lækningaleyfi	971
504	19. des.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 101/1977 um breytingu á reglugerð nr. 250/1976 um tilbúning og dreifingu matvæla og annarra neyslu- og nauðsynjavara	976
505	11. des.	Reglugerð fyrir Sjúkrahús Suðurlands og heilsugæslustöð Selfoss	976—978
524	28. des.	Auglýsing um hækkun á sorptunnuleigu í Reykjavík ..	1020
535	10. des.	Auglýsing um skilyrði fyrir ótakmörkuðu lækningaleyfi	1049
		Heimilishjálp, heimilisþjónusta, sjá Félagsmál.	
		Hitaveitur, jarðhiti.	
4	19. jan.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðurnesja nr. 390 6. nóv. 1976	6
65	8. febr.	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Reykjavíkur	105—107
66	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Reykjahlíðar nr. 231, 26. maí 1977, með síðari breytingum ..	107

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
67	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðureyrarhrepps nr. 226 26. maí 1977, með síðari breytingum	108
68	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðurnesja nr. 390, 6. nóvember 1976 með síðari breytingum	108
69	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Akureyrar nr. 393, 3. nóvember 1977, með síðari breytingum	109
70	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Hveragerðis nr. 306, 9. október 1974 með síðari breytingum	109
71	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Húsavíkur nr. 259 16. júní 1977 með síðari breytingum	110
72	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Seltjarnarness nr. 22, 24. janúar 1978	110
73	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Siglufjarðar nr. 245 8. júní 1977 með síðari breytingum	111
74	8. febr.	Gjaldskrá Hitaveitu Selfoss	111—112
75	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Hvammstanga nr. 387 27. desember 1973 með síðari breytingum	112
76	7. febr.	Reglugerð Hitaveitu Brautarholts í Skeiðahreppi	113—114
77	7. febr.	Gjaldskrá Hitaveitu Brautarholts í Skeiðahreppi	115—116
122	1. mars	Reglugerð fyrir Hitaveitu Reykjavíkur	211—216
177	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir Hitaveitu Hveragerðis nr. 306 9. október 1974, með síðari breytingum	304—305
179	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Akureyrar nr. 393 3. nóvember 1977, með síðari breytingum	305—306
180	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Siglufjarðar nr. 245 8. júní 1977 með síðari breytingum	306
181	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Ólafsfjarðar, nr. 368 5. ágúst 1975, með síðari breytingum	307
182	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðurnesja, nr. 390 6. nóvember 1976, með síðari breytingum	307—308
183	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Blönduóss nr. 391 26. október 1977 með síðari breytingum	308
184	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Dalvíkur nr. 284 11. desember 1970, með síðari breytingum	308—309
185	26. apríl	Gjaldskrá fyrir Fjarhitun Vestmannaeyja	309—311
186	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Laugaráss nr. 277 1. júlí 1976, með síðari breytingum	311—312
190	30. apríl	Auglýsing um hækkun á gjaldskrá Hitaveitu Reykjavíkur	329
191	30. apríl	Auglýsing um hækkun á gjaldskrá Hitaveitu Mosfellshrepps	330
225	8. maí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Blönduóss nr. 391 26. október 1977 með síðari breytingum	387
226	16. maí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Ólafsfjarðar, nr. 368 5. ágúst 1975, með síðari breytingum	387

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
229	8. maí	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Reykjavíkur	394—396
238	22. maí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Mosfellshrepps nr. 108, 10. febrúar 1977, með síðari breytingum	427—428
300	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Seltjarnarness nr. 22, 24. janúar 1978, með síðari breytingum	602
301	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Hvammstanga nr. 387, 27. desember 1973, með síðari breytingum	602
302	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðureyrarhrepps nr. 266, 26. maí 1977, með síðari breytingum	603
303	31. júlí	Gjaldskrá Hitaveitu Selfoss	603—604
304	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Reykjahlíðar nr. 231, 26. maí 1977, með síðari breytingum	604—605
305	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Siglufjarðar nr. 245, 8. júní 1977, með síðari breytingum	605
306	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðurnesja nr. 390, 6. nóvember 1976, með síðari breytingum	605—606
307	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Dalvíkur nr. 284, 11. desember 1970, með síðari breytingum	606
308	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir Hitaveitu Hveragerðis nr. 306 9. október 1974, með síðari breytingum	607
309	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Akureyrar nr. 393, 3. nóvember 1977, með síðari breytingum	607—608
310	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir Fjarhitun Vestmannaeyja, nr. 185. 26. apríl 1979	608—609
311	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Sauðárkróks nr. 113, 3. apríl 1973, með síðari breytingum	609
312	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Húsavíkur nr. 259, 16. júní 1977, með síðari breytingum	610
351	1. ágúst	Reglugerð fyrir Hitaveitu Bessastaðahrepps	671—676
459	1. nóv.	Reglugerð fyrir Hitaveitu Egilsstaðahrepps og Fella ..	888—892
461	1. nóv.	Gjaldskrá Orkubús Vestfjarða fyrir hitaveitur	896—898
512	27. des.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Akureyrar nr. 393 3. nóvember 1977, með síðari breytingum	997

Holræsi, sjá Vatnamál.

Hreindýraveiðar, sjá Veiði, friðun.

Hundar.

495	5. des.	Samþykkt um breyting á samþykkt um hundahald í Skútustaðahreppi nr. 216/1979	965

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Húnavatnssýsla.	
17	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hvammstanga í Vestur-Húnavatnssýslu, nr. 261 30. maí 1975	21—22
60	17. jan.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Gljúfurár	99—100
75	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Hvammstanga nr. 387 27. desember 1973 með síðari breytingum	112
85	24. jan.	Reglugerð um breyting á reglugerð um holræsi og holræsagjöld í Blönduóshreppi nr. 169 14. maí 1973	133
86	24. jan.	Reglugerð um breyting á reglugerð um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts á Blönduósi nr. 197 7. júlí 1972	133—134
92	17. jan.	Arðskrá Veiðifélags Hallár	155
93	17. jan.	Samþykkt fyrir Veiðifélag um ána Hallá í Vindhælishreppi, Austur-Húnavatnssýslu	155—156
138	27. febr.	Samþykkt um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í Austur-Húnavatnssýslu nr. 304 3. ágúst 1977	248—249
139	20. mars	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Blönduóshrepps, nr. 263 30. maí 1975	249—250
183	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Blönduóss nr. 391 26. október 1977 með síðari breytingum	308
225	8. maí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Blönduóss nr. 391 26. október 1977 með síðari breytingum	387
259	14. maí	Arðskrá fyrir Veiðifélag Vatnsdalsár	474—475
281	25. júní	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Skagastrandar, nr. 269 11. júní 1975	500—501
301	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Hvammstanga nr. 387, 27. desember 1973, með síðari breytingum	602
479	20. nóv.	Samþykkt um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í Austur-Húnavatnssýslu nr. 304 3. ágúst 1977, sbr. 138 27. febrúar 1979	934
523	12. des.	Reglugerð um heimilishjálp á Skagaströnd	1019—1020
		Húsagerðarsamþykktir, sjá Byggingarsamþykktir.	
		Húsavík.	
23	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Húsavíkur, nr. 184 20. mars 1975	28
59	16. jan.	Auglýsing um breytingu á samþykkt um stjórn bæjarmálefna Húsavíkurkaupstaðar nr. 231 31. maí 1978	99
71	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Húsavíkur nr. 259 16. júní 1977 með síðari breytingum	110
108	22. febr.	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Húsavíkur	190—192
135	22. febr.	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Húsavíkur	236—240
199	11. maí	Auglýsing um hækkun á gjaldskrá Rafveitu Húsavíkur, nr. 339 22. september 1978 með síðari breytingum	338

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
204	4. apríl	Gjaldskrá fyrir heimilishjálp á Húsavík	342
246	28. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Húsavíkur	442—443
312	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Húsavíkur nr. 259, 16. júní 1977, með síðari breytingum	610
336	31. júlí	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Húsavíkurkaupstað nr. 33 27. janúar 1972	653
469	29. okt.	Auglýsing um umferð á Húsavík	907—908
470	6. nóv.	Reglugerð fyrir Rafveitu Húsavíkur	909—916
		Húsnæðismál.	
155	30. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 202 11. sept. 1972 um lánveitingar húsnæðismálastjórnar úr Byggingarsjóði ríkisins, með síðari breytingum	261—263
		Iðnaðarmál.	
255	16. maí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 554/1975 frá 1. október 1975 um iðnfræðslu	462—463
366	14. sept.	Auglýsing um niðurfellingu tolla af ýmsum efnivörum til brauð-, kex- og/eða sælgætisgerðar	712—713
446	1. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 101/1977 um breytingu á reglugerð nr. 250/1976, um tilbúning og dreifingu matvæla og annarra neyslu- og nauðsynjavara	859
504	19. des.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 101/1977 um breytingu á reglugerð nr. 250/1976 um tilbúning og dreifingu matvæla og annarra neyslu- og nauðsynjavara	976
507	18. des.	Reglur um endurgreiðslur tolla vegna skipasmíða og skipaviðgerða	982—986
		Innflutningsmál.	
1	5. jan.	Auglýsing um innborgunarreglur	1
100	20. febr.	Auglýsing um innborgunarreglur	165
157	29. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 365 13. október 1978 um jöfnunargjald	263—264
240	30. maí	Reglur um afhendingu neyðarsendinga frá útlöndum	429—430
276	14. júní	Reglugerð um jöfnunargjald og sérstakt tímabundið aðlögunargjald	485—489
365	11. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 437, 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	709—711
366	14. sept.	Auglýsing um niðurfellingu tolla af ýmsum efnivörum til brauð-, kex- og/eða sælgætisgerðar	712—713
409	16. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 437 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	791—793

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
410	1. okt.	Reglugerð um niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda af vörum sem endursendar eru til útlanda	793—795
499	12. des.	Reglugerð um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi	969—971
515	28. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 437 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	999—1000
518	28. des.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 276 14. júní 1979 um jöfnunargjald og sérstakt tímabundið aðlögunargjald	1006
		Ísafjarðarkaupstaður.	
16	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Ísafjarðarkaupstaðar, nr. 151 4. mars 1975	20—21
134	28. febr.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 359 1975 um stjórn bæjarmálefna Ísafjarðarkaupstaðar	233—236
		Ísafjarðarsýslur.	
12	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Þingeyrarkauptúns, nr. 179 7. maí 1976	15—16
13	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Flateyrarkauptúns, nr. 134 4. mars 1975	16—17
14	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Suðureyrarkauptúns, nr. 211 7. maí 1976	18
67	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðureyrarhrepps nr. 226 26. maí 1977, með síðari breytingum	108
102	8. febr.	Reglugerð um breytingu á reglugerð um holræsi og holræsagjald fyrir Flateyrarkauptún nr. 98 5. mars 1974	167
103	8. febr.	Reglugerð um breytingu á reglugerð fyrir vatnsveitu Flateyrarhrepps nr. 108 5. mars 1974	167—168
158	27. mars	Samþykkt um forkaupsrétt Þingeyrarhrepps, Vestur-Ísafjarðarsýslu, að fasteignum innan sveitarfélagsins	264
223	4. maí	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Súðavíkur, nr. 406 29. ágúst 1975	382—383
302	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðureyrarhrepps nr. 226, 26. maí, 1977, með síðari breytingum	603
338	31. júlí	Auglýsing um staðfestingu á uppdrætti af legu Vestfjarðavegar um Önundarfjörð í Mosvallahreppi	654
347	1. júní	Auglýsing um umferð á Flateyri	660
364	1. júlí	Auglýsing um umferð á Suðureyri, Súgandafirði	708
428	27. sept.	Auglýsing um staðfestingu á breytingu á áður staðfestu skipulagi í Súðavíkurhreppi, Norður-Ísafjarðarsýslu	816
474	19. nóv.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Norður-Ísafjarðarsýslu	922—925
475	19. nóv.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Vestur-Ísafjarðarsýslu	925—928

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Íþróttamál.	
96	29. jan.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík	159
187	27. mars	Auglýsing um staðfestingu á gjaldskrá fyrir Sundlaug Akureyrar	312
236	16. maí	Reglugerð um sundnám í grunnskóla	419—423
294	29. júní	Auglýsing um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík	596
295	7. júní	Auglýsing um gjaldskrá fyrir Sundhöll Ólafsvíkur	596
373	28. ágúst	Auglýsing um staðfestingu á gjaldskrá fyrir Sundlaug Akureyrar	724
426	17. okt.	Auglýsing um staðfestingu á gjaldskrá fyrir Sundhöll Hafnarfjarðar	814
528	27. des.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík	1039
		Jarðhiti, sjá Hitaveitur, jarðhiti.	
		Kaupréttur, forkaupsréttur.	
158	27. mars	Samþykkt um forkaupsrétt Þingeyrarhrepps, Vestur-Ísafjarðarsýslu, að fasteignum innan sveitarfélagsins	264
165	2. apríl	Samþykkt um forkaupsétt Ólafsfjarðarkaupstaðar að fasteignum innan sveitarfélagsins	286
		Keflavík.	
39	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Landshafnarinnar í Keflavík og Njarðvíkum, nr. 128 20. mars 1975	46—47
194	27. mars	Auglýsing um umferð í Keflavík	332
213	8. febr.	Auglýsing um umferð í Keflavík	364
252	23. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur	455—458
391	20. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur	752—755
404	24. sept.	Reglur um umferð í Keflavík	780
		Kennarar, sjá Menntamál.	
		Kjósarsýsla.	
191	30. apríl	Auglýsing um hækkun á gjaldskrá Hitaveitu Mosfellshrepps	330
238	22. maí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Mosfellshrepps nr. 108, 10. febrúar 1977, með síðari breytingum	427—428
		Kópavogur.	
140	5. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 130 21. apríl 1976 um gatnagerðargjöld í Kópavogi	250
345	2. júlí	Auglýsing um umferð í Kópavogi	659
541	14. des.	Auglýsing um umferð í Kópavogi	1054

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Kosningar.	
407	22. okt.	Auglýsing um framlagningu kjörskráa við Alþingiskosningar 2. og 3. desember 1979 og um kærufresti ..	783—784
526	12. des.	Alþingismenn kosnir í desember 1979	1032—1035
		Landbúnaður.	
78	26. jan.	Auglýsing um hækkun gjaldskrár Dýralæknafélags Íslands	116
132	26. febr.	Auglýsing um hækkun gjaldskrár Dýralæknafélags Íslands	232
163	20. mars	Fjallskilareglugerð fyrir hreppana vestan Hvítár og Ölfusár í Árnessýslu	268—276
258	29. maí	Reglugerð um búfjárhald í Stykkishólmi	473—474
289	20. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 187 24. maí 1974 við l. nr. 32 20. apríl 1968, um eftirlit með framleiðslu og verslun með fóðurvörur	507—508
348	22. ágúst	Reglugerð skv. lögum nr. 15/1979 um breytingu á lögum nr. 101/1966 um Framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl.	661—667
359	28. ágúst	Reglugerð um jarðrækt	685—695
361	20. ágúst	Reglugerð um búfjárhald í Ólafsfirði	706—707
367	10. sept.	Gjaldskrá yfir efnarannsóknir og aðra þjónustu, sem Rannsóknastofnun landbúnaðarins annast	713—715
381	30. ágúst	Reglugerð um innheimtu gjalda til Stofnlánadeildar landbúnaðarins	733—736
398	24. sept.	Gjaldskrá fyrir prófun búvéla	770—771
405	27. sept.	Reglugerð um samráð stjórnvalda við samtök launafólks, bænda og atvinnurekenda í efnahags- og kjaramálum	781—782
422	11. okt.	Reglugerð um forfalla- og afleysingaþjónustu í sveitum	805—808
423	26. sept.	Reglugerð um varnir gegn útbreiðslu smitandi búfjársjúkdóma í Rangárvallasýslu	809—812
509	13. des.	Reglugerð um búfjárhald í Borgarnesi	986—988
525	17. des.	Reglugerð um búnaðarfræðslu	1021—1032
		Landhelgismál.	
5	24. jan.	Reglugerð um sérstök línu- og netasvæði út af Suðvesturlandi og Faxaflóa	7
44	9. jan.	Reglugerð um veiðar í þorskfisknet	54
109	5. mars	Reglugerð um bann við loðnuveiðum við Suðurland ..	193
112	8. mars	Reglugerð um bann við loðnuveiðum við Suðurland á vetrarvertíð 1979	199—200
119	15. mars	Reglugerð um bann við loðnuveiðum árið 1979	206
125	5. mars	Reglugerð um möskvastærðir botnvörpu og flotvörpu	222—224
127	26. mars	Reglugerð um takmarkanir á þorskveiðum 1979	227—228
143	19. mars	Reglugerð um veiðar á sandsíli (ammodytidae)	252—253

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
156	4. apríl	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 5 24. janúar 1979, um sérstök línu- og netasvæði út af Suðvesturlandi og Faxaflóa	263
176	26. apríl	Reglugerð um stöðvun veiða í þorskfisknet	304
215	23. maí	Reglugerð um dragnótaveiðar	368
248	17. maí	Reglugerð um afnám banns við línuveiðum við Snæfellsnes	444
315	16. júlí	Reglugerð um loðnuveiðar árið 1979	612—613
318	2. ágúst	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 299 15. júlí 1975 um fiskveiðilandhelgi Íslands	616
400	2. okt.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 247 4. júlí 1978, um friðunarsvæði við Ísland	771—772
427	23. okt.	Reglugerð um takmarkanir á þorskveiðum í nóvember og desember 1979	815—816
430	1. nóv.	Reglugerð um bann við loðnuveiðum	821
431	1. nóv.	Reglugerð um bann við loðnuveiðum utan fiskveiðilandhelgi Íslands	821
438	25. okt.	Reglugerð um sérstakt línu- og netasvæði út af Faxaflóa	850
484	4. des.	Reglugerð um bann við togveiðum á Vopnafjarðargrunni	939
514	13. des.	Reglugerð um veiðar í þorskfisknet	998
521	27. des.	Reglugerð um loðnuveiðar á vetrarvertíð 1980	1017—1018

Landssíminn, sjá Fjarskipti.

Launamál.

128	14. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 302/1975 um greiðslu á launum úr ríkissjóði við gjaldþrot	229
129	20. mars	Reglugerð um breyting á reglugerð um orlof og veikindaforföll starfsmanna ríkisins nr. 87/1954, 129/1965, 122/1967, og 377/1974	229
202	6. apr.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 150/1972, um orlof	341
214	21. maí	Reglugerð um verðbætur á laun	365—367
368	27. ágúst	Reglugerð um laun skipaskoðunarmanna ríkisins, sem ekki eru á föstum launum	715—716
405	27. sept.	Reglugerð um samráð stjórnvalda við samtök launafólks, bænda og atvinnurekenda í efnahags- og kjaramálum	781—782
437	19. okt.	Reglugerð um Launasjóð rithöfunda	849—850

Leigubifreiðar, sjá Ökutæki.

Loftferðir, sjá Flugmál.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Lyf.	
159	30. mars	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 390/1974 um sölu og meðferð ávana- og fíkniefna	265
160	10. apríl	Reglugerð um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 289/1978	265—266
251	25. maí	Auglýsing um afgreiðslutíma Rangár Apóteks	455
290	27. júní	Auglýsing um smásöluálagningu á bóluefni og sermi	508
291	29. maí	Reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja	509—545
334	19. júlí	Reglugerð um skráningu innlendra sérlyfja	651—652
374	20. sept.	Reglugerð um eftirlitsgjald vegna lyfjaeftirlits fyrir árið 1979	725—726
385	11. sept.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 390/1974 um sölu og meðferð ávana- og fíkniefna	739
418	2. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 289/1978 um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	800
465	7. nóv.	Reglugerð um breyting á reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 291 29. maí 1979	904—905
485	3. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 291 29. maí 1979	939—940
488	6. des.	Auglýsing um niðurfellingu framleiðsluforskrifta lyfja	942
494	6. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 289/1978	964—965

Læknar, sjá Heilbrigðismál.

Lögreglumálefni.

48	15. jan.	Lögreglusamþykkt fyrir Suður-Þingeyjarsýslu	57—69
49	15. jan.	Lögreglusamþykkt fyrir Norður-Þingeyjarsýslu	70—82
56	16. jan.	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Seltjarnarnes, nr. 175 4. apríl 1977	97—98
151	16. mars	Auglýsing um breytingu á fyrirmælum um sakaskrá ríkisins og sakavottorð, nr. 69 26. mars 1971	258—259
152	16. mars	Reglugerð um töku, meðferð og geymslu fingrafara og ljósmynda hjá lögreglu	259—260
239	30. apríl	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Eyjafjarðarsýslu, nr. 155 30. júní 1943	428
280	3. júlí	Reglur um breytingu á reglum nr. 87 26. mars 1976, um slit á skemmtunum og öðrum samkomum	500
288	9. júlí	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Reykjavík nr. 2 7. janúar 1930.	506
320	18. júlí	Lögreglusamþykkt fyrir Vestmannaeyjar	619—629
336	31. júlí	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Húsavíkurkaupstað nr. 33 27. janúar 1972	653
435	24. okt.	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Akureyrarkaupstað nr. 44 28. apíl 1954	847—848

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Matvælaeftirlit.	
220	11. maí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 55 20. mars 1970, um eftirlit og mat á ferskum fiski o. fl.	376—377
446	1. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 101/1977 um breytingu á reglugerð nr. 250/1976, um tilbúning og dreifingu matvæla og annarra neyslu- og nauðsynjavara	859
504	19. des.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 101/1977 um breytingu á reglugerð nr. 250/1976 um tilbúning og dreifingu matvæla og annarra neyslu- og nauðsynjavara	976
		Menntamál.	
137	16. mars	Reglugerð fyrir Fósturskóla Íslands	242 - 248
173	9. apríl	Auglýsing um skiptingu kennslustunda milli námsgreina í 1.—9. bekk grunnskóla	295—299
205	2. apríl	Reglur fyrir félagsheimilið Miðgarð í Seyluhreppi, Skagafjarðarsýslu	343—345
236	16. maí	Reglugerð um sundnám í grunnskóla	419—423
244	4. maí	Reglugerð um nám kennara sem fullnægja ekki skilyrðum laga nr. 51/1978 um embættisgengi kennara og skólastjóra	438—439
255	16. maí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 554/1975 frá 1. október 1975 um iðnfræðslu	462—463
271	6. júní	Reglugerð um Orðabók Háskólans	480—481
416	11. okt.	Reglur um breytingu á reglum nr. 205/1978 um Íslensku Unesco-nefndina	800
437	19. okt.	Reglugerð um Launasjóð rithöfunda	849—850
498	6. des.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 175/1974 um Kennaraháskóla Íslands	968
525	17. des.	Reglugerð um búnaðarfræðslu	1021—1032
		Mýra- og Borgarfjarðarsýsla.	
232	16. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Borgarness	401—404
370	27. ágúst	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Borgarness, nr. 147 4. mars 1975	722—723
436	25. okt.	Reglugerð um heimilishjálp í Borgarneshreppi	848—849
489	27. nóv.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Rafveitu Borgarness nr. 232 16. maí 1979	942—943
509	13. des.	Reglugerð um búfjárhald í Borgarnesi	986—988
		Náttúrurannsóknir, náttúruvernd.	
141	9. mars	Auglýsing um friðland við Gullfoss	250—252
354	13. ágúst	Auglýsing um friðland að Fjallabaki	678—680
355	14. ágúst	Auglýsing um friðland á ströndinni við Stapa og Hellna	680—682
357	14. ágúst	Auglýsing um friðland í Búðahrauni, Snæfellsnessýslu	682—684

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Neskaupstaður.	
28	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Neskaupstaðar, nr. 21 13. janúar 1976	33—34
257	17. maí	Samþykkt um stjórn Neskaupstaðar	464—473
531	27. des.	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Neskaupstaðar	1042—1046
536	21. des.	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Neskaupstaðar	1050—1051
		Njarðvíkurkaupstaður.	
39	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Landshafnarinnar í Keflavík og Njarðvíkum, nr. 128 20. mars 1975	46—47
230	15. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur og Rafveitu Voga- og Vatnsleysustrandarhrepps	396—399
		Norður-Múlasýsla.	
26	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Vopnafjarðarhrepps, nr. 110 20. mars 1975	31—32
27	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Borgarfjarðarhrepps, nr. 126 20. mars 1975	32—33
114	2. mars	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Bakkafjarðar, Skeggjastaðahreppi, N.-Múlasýslu, nr. 188 20. mars 1975	201—202
459	1. nóv.	Reglugerð fyrir Hitaveitu Egilsstaðahrepps og Fella	888—892
		Olía.	
98	22. febr.	Reglugerð um bensíngjald	161
296	12. júlí	Reglugerð um bensíngjald	597
		Opinberir starfsmenn.	
129	20. mars	Reglugerð um breyting á reglugerð um orlof og veikindaforföll starfsmanna ríkisins nr. 87/1954, 129/1965, 122/1967, og 377/1974	229
244	4. maí	Reglugerð um nám kennara sem fullnægja ekki skilyrðum laga nr. 51/1978 um embættisgengi kennara og skólastjóra	438—439
368	27. ágúst	Reglugerð um laun skipaskoðunarmanna ríkisins, sem ekki eru á föstum launum	715—716
529	27. des.	Reglugerð um starfsmannaráð Póst- og símamálastofnunarinnar	1040—1041

Orkuveitur, sjá Raforkumál; Hitaveitur, jarðhiti.

Orlof, sjá Launamál.

		Ólafsfjörður.	
19	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Ólafsfjarðar, nr. 213 7. maí 1976	23—24
165	2. apríl	Samþykkt um forkaupsrétt Ólafsfjarðarkaupstaðar að fasteignum innan sveitarfélagsins	286

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
181	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Ólafsfjarðar, nr. 368 5. ágúst 1975, með síðari breytingum	307
193	3. apríl	Reglugerð um heimilisþjónustu í Ólafsfirði	331
201	3. apríl	Gjaldskrá fyrir heimilishjálp í Ólafsfirði	340—341
211	4. maí	Auglýsing um staðfestingu á uppdrætti af aðalskipulagi Ólafsfjarðar	363
226	16. maí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Ólafsfjarðar, nr. 368 5. ágúst 1975, með síðari breytingum	387
330	25. júlí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 219/1976 um gatnagerðargjöld fyrir Ólafsfjarðarkaupstað	644
360	10. ágúst	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Ólafsfjarðarkaupstaðar	696—706
361	20. ágúst	Reglugerð um búfjárhald í Ólafsfirði	706—707
424	27. sept.	Reglugerð um breytingu á reglugerð fyrir Vatnsveitu Ólafsfjarðar nr. 220 10. ágúst 1972	812—813
		Póstmál.	
91	15. febr.	Gjaldskrá fyrir póstþjónustu	153—154
216	29. maí	Gjaldskrá fyrir póstþjónustu	369—370
217	25. maí	Reglugerð um breytingu á reglugerð fyrir póstþjónustu nr. 337 6. ágúst 1976	371
356	14. ágúst	Reglugerð um breytingu á reglugerð fyrir póstþjónustu, nr. 337 6. ágúst 1976	682
529	27. des.	Reglugerð um starfsmannaráð Póst- og símamálastofnunarinnar	1040—1041
		Rafmagnsveitur ríkisins, sjá Raforkumál.	
		Raforkumál.	
80	9. febr	Auglýsing um hækkun smásöluverðs á raforku Orkubús Vestfjarða	118
81	12. febr.	Gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur	118—121
82	12. febr.	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	122—125
83	12. febr.	Gjaldskrá fyrir smásölu, heildsölu og heimtaugargjöld	126—132
84	13. febr.	Auglýsing um hækkun smásöluverðs raforku	132
118	14. mars	Auglýsing um hækkun verðjöfnunargjalds af raforku	205
123	1. mars	Gjaldskrá Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar, Hveragerðis og Selfoss	213—219
124	1. mars	Gjaldskrá Rafveitu Akureyrar	219—222
131	22. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur nr. 81 12. febrúar 1979	232
133	27. mars	Auglýsing um hækkun á gjaldskrá Rafveitu Vestmannaeyja	232
189	30. apríl	Auglýsing um hækkun á gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins og Orkubús Vestfjarða	329
192	30. apríl	Auglýsing um hækkun smásöluverðs raforku	330
195	2. maí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur nr. 81 12. febrúar 1979 með síðari breytingum	333

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
196	2. maí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar nr. 88 12. febrúar 1979 með síðari breytingum	334
198	11. maí	Gjaldskrá Rafveitu Selfoss	336—338
199	11. maí	Auglýsing um hækkun á gjaldskrá Rafveitu Húsavíkur, nr. 339 22. september 1978 með síðari breytingum	338
222	11. maí	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	378—382
224	11. maí	Gjaldskrá Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar og Hveragerðis	383—387
227	8. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	388—390
228	8. maí	Gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur	390—394
230	15. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur og Rafveitu Voga- og Vatnsleysustrandarhrepps	396—399
231	15. maí	Gjaldskrá Rafveitu Reyðarfjarðar	399—401
232	16. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Borgarness	401—404
234	21. maí	Gjaldskrá Orkubús Vestfjarða nr. 6	411—416
237	23. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Vestmannaeyja	424—427
242	23. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Gerðahrepps	433—436
243	29. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Siglufjarðar	436—437
245	28. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Sauðárkróks	439—441
246	28. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Húsavíkur	442—443
252	23. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur	455—458
253	23. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur	458—461
277	14. júní	Gjaldskrá Rafveitu Akraness	489—492
313	31. júlí	Auglýsing um hækkun á gjaldskrám Rafmagnsveitna ríkisins og Orkubús Vestfjarða	610—611
314	31. júlí	Auglýsing um hækkun smásöluverðs raforku	611
350	15. ágúst	Gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur	668—671
389	20. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur	745—748
390	19. sept.	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	748—752
391	20. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur	752—755
392	20. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Gerðahrepps	755—758
393	20. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	758—761
394	20. sept.	Gjaldskrá Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar og Hveragerðis	761—764
395	20. sept.	Gjaldskrá Rafveitu Selfoss	764—767
401	25. sept.	Gjaldskrá Rafveitu Reyðarfjarðar	772—774
402	25. sept.	Gjaldskrá Rafveitu Akraness	774—777
403	19. sept.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Orkubús Vestfjarða nr. 234 21. maí 1979	778—780
408	19. sept.	Gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins	785—791
441	31. okt.	Gjaldskrá Rafveitu Miðneshrepps	852—855
458	1. nóv.	Reglugerð fyrir Rafveitu Akureyrar	881—888
462	1. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 264, 31. des. 1971 um raforkuvirki	898—902
470	6. nóv.	Reglugerð fyrir Rafveitu Húsavíkur	909—916
489	27. nóv.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Rafveitu Borgarness nr. 232 16. maí 1979	942—943

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Rangárvallasýsla.	
164	27. febr.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Rangárvallasýslu	277—285
251	25. maí	Auglýsing um afgreiðslutíma Rangár Apóteks	455
423	26. sept.	Reglugerð um varnir gegn útbreiðslu smitandi búfjársjúkdóma í Rangárvallasýslu	809—812
534	21. des.	Reglugerð um holræsi í Hellukauptúni í Rangárvallasýslu	1048—1049
		Reikningar.	
171		Reikningur Styrktarfélags vangefinna Austurlandi	292—293
172		Reikningur Fiskveiðasjóðs Íslands 1978	293—295
210		Reikningur Lífeyrissjóðs bænda 1978	361—363
260		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum, fyrir árið 1978	475
261		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs W. Fischers, fyrir árið 1978	476
262		Reikningur fyrir Styrktarsjóð Þórarins Tulinius fyrir árið 1978	476
263		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Jóhanns Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur, fyrir árið 1978	477
264		Reikningur yfir tekjur og gjöld Grímseyjarsjóðs W. Fiske, fyrir árið 1978	477
265		Reikningur yfir tekjur og gjöld sjóðsins Stígs, fyrir árið 1978	478
266		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs sjómanna fyrir árið 1978	478
267		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjónanna Steinunnar Sighvatsdóttur og Magnúsar Ólafssonar, fyrir árið 1978	478
268		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar, fyrir árið 1978	479
269		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Vestur-Ísafjarðarsýslu fyrir árið 1978	479
270		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs X og Alexandrine drottningar, árið 1978	479
340		Reikningur Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga 1978	655—656
341		Reikningur sjóðsins Gerðuminning árið 1978	657
342		Reikningur Gullbrúðkaupsjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur árið 1978	657—658
343		Reikningur Þjóðhátíðarsjóðs	658
344		Reikningur Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar árið 1978	659
396		Reikningar sjóða tengdum Minningargjafasjóði Landspítala Íslands 1978	767—769
397		Reikningur Minningargjafasjóðs Landspítalans 1978 ..	769—770
429		Reikningur Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum fyrir árið 1978	816—820

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Reykjavík.	
6	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Reykjavíkur, nr. 108 4. mars 1975, sbr. 5. gr. reglugerðar nr. 61 25. janúar 1977, um breytingu á þeirri reglugerð	8—9
47	23. jan.	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Reykjavíkurhöfn, nr. 107 4. mars 1975	56
57	17. jan.	Auglýsing um hækkun á sorptunnuleigu í Reykjavík	98
58	12. jan.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 249 22. desember 1971 um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts í Reykjavík	98—99
63	17. jan.	Auglýsing um breyting á samþykkt um afgreiðslutíma verslana í Reykjavík o. fl. nr. 137 26. júní 1971	102
65	8. febr.	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Reykjavíkur	105—107
81	12. febr.	Gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur	118—121
87	8. jan.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	134—135
96	29. jan.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík	159
122	1. mars	Reglugerð fyrir Hitaveitu Reykjavíkur	211—216
131	22. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur nr. 81 12. febrúar 1979	232
190	30. apríl	Auglýsing um hækkun á gjaldskrá Hitaveitu Reykjavíkur	329
195	2. maí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur nr. 81 12. febrúar 1979 með síðari breytingum	333
219	9. maí	Reglugerð um takmörkun leigubifreiða í Reykjavík og ráðstöfun atvinnuleyfa	372—376
228	8. maí	Gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur	390—394
229	8. maí	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Reykjaavíkur	394—396
288	9. júlí	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Reykjavík nr. 2 7. janúar 1930	506
294	29. júní	Auglýsing um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík	596
333	9. júlí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 95 14. ágúst 1962, um sameiginlega innheimtu opinberra gjalda í Reykjavík	650—651
346	15. júlí	Auglýsing um umferð í Reykjavík	660
350	15. ágúst	Gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur	668—671
363	20. ágúst	Gjaldskrá fyrir heimilishjálp og heimilisþjónustu í Reykjavík	707—708
419	27. sept.	Reglugerð um heimilishjálp og heimilisþjónustu í Reykjavík	801—802
466	7. nóv.	Auglýsing um staðfestingu á breytingu á aðalskipulagi Reykjavíkur	905
473	15. nóv.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	922
524	28. des.	Auglýsing um hækkun á sorptunnuleigu í Reykjavík	1020
528	27. des.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík	1039

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Ríkisstarfsmenn, sjá Opinberir starfsmenn.	
		Ríkisstofnanir.	
496	29. nóv.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir afnotagjöld og auglýsingar Ríkisútvarpsins	965—966
		Samgöngumál, sjá Bifreiðar; Flugmál; Hafnir; Siglingar, skip; Umferðarmál; Vegamál.	
		Samkomur.	
280	3. júlí	Reglur um breytingu á reglum nr. 87 26. mars 1976, um slit á skemmtunum og öðrum samkomum	500
		Sauðárkrókur.	
18	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Sauðárkrókskaupstaðar, nr. 265 4. mars 1975	22—23
245	28. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Sauðárkróks	439—441
311	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Sauðárkróks nr. 113, 3. apríl 1973, með síðari breytingum	609
533	28. des.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 50 19. febrúar 1976 fyrir Vatnsveitu Sauðárkrókskaupstaðar	1047
		Selfoss.	
74	8. febr.	Gjaldskrá Hitaveitu Selfoss	111—112
89	19. jan.	Reglugerð um heimilishjálp á Selfossi	135—136
123	1. mars	Gjaldskrá Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar, Hveragerðis og Selfoss	216—219
198	11. maí	Gjaldskrá Rafveitu Selfoss	336—338
203	9. apríl	Auglýsing um staðfestingu á aðalskipulagi Selfoss	341—342
303	31. júlí	Gjaldskrá Hitaveitu Selfoss	603—604
395	20. sept.	Gjaldskrá Rafveitu Selfoss	764—767
505	11. des.	Reglugerð fyrir Sjúkrahús Suðurlands og heilsugæslustöð Selfoss	976—978
		Seltjarnarnes.	
56	16. jan.	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Seltjarnarnes, nr. 175 4. apríl 1977	97—98
72	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Seltjarnarness nr. 22, 24. janúar 1978	110
300	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Seltjarnarness nr. 22, 24. janúar 1978, með síðari breytingum	602
413	21. sept.	Reglugerð um heimilisþjónustu á Seltjarnarnesi	797—799

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Seyðisfjörður.	
54	30. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Seyðisfjarðar, nr. 122 4. mars 1975	95—96
106	26. jan.	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Seyðisfjarðarkaupstaðar	178—189
		Siglingar, skip.	
50	8. jan.	Reglur um smíði og búnað íslenskra skipa	83—90
51	10. jan.	Reglur um smíði og öryggisbúnað báta minni en 6 m að lengd	91—92
64	23. jan.	Reglur um smíði og búnað íslenskra skipa	102—103
146	2. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 153 18. apríl 1978, fyrir Fiskveiðasjóð Íslands um lánaflokka	254
221	8. maí	Gjaldskrá fyrir leiðsögu við Ísland	377—378
256	8. maí	Reglugerð um tilkynningarskyldu íslenskra skipa	463—464
286	22. júní	Auglýsing um breytingu á upphæð bóta samkvæmt bráðabirgðaákvæði laga nr. 25 10. maí 1977 um breyting á siglingalögum nr. 66/1963	505
352	1. ágúst	Reglugerð um radíóbaujur fyrir gúmmíbjörgunarbáta	677
353	1. ágúst	Reglur um grandaraspil, öryggisbúnað við línu og netaspil, öryggi á hringnótaskipum og radarspegla á opnum bátum	677—678
368	27. ágúst	Reglugerð um laun skipaskoðunarmanna ríkisins, sem ekki eru á föstum launum	715—716
380	27. ágúst	Reglugerð um gjöld fyrir skoðun, skráningu og mælingu skipa o. fl.	730—733
432	15. okt.	Reglur um fjarskipti á skipum	822—844
449	9. okt.	Reglugerð um kafarastörf	861—876
492	26. nóv.	Reglur um smíði og búnað íslenskra skipa	945—956
501	26. nóv.	Reglur um grandaraspil, öryggisbúnað við línu- og netaspil, öryggi í hringnótaskipum og radarspegla á opnum bátum	971—972
507	18. des.	Reglur um endurgreiðslur tolla vegna skipasmíða og skipaviðgerða	982—986
513	13. des.	Auglýsing um breytingu á upphæð bóta samkvæmt bráðabirgðaákvæði laga nr. 25 10. maí 1977 um breyting á siglingalögum nr. 66/1963	997
516	27. nóv.	Reglur um breytingu á reglum nr. 28 6. jan. 1977, um smíði og búnað íslenskra skipa, hluta G, um raforku og raflagnir með fylgiskjölum	1001—1004
		Siglufjörður.	
52	30. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Siglufjarðarkaupstaðar, nr. 180 25. apríl 1975	93—94
73	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Siglufjarðar nr. 245 8. júní 1977 með síðari breytingum	111

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
180	26. apríl	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Siglufjarðar nr. 245 8. júní 1977 með síðari breytingum ..	306
209	23. apríl	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Siglufjarðarkaupstaðar	350—361
243	29. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Siglufjarðar	436—437
305	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Siglufjarðar nr. 245, 8. júní 1977, með síðari breytingum	605
420	2. okt.	Reglugerð um heimilishjálp í Siglufjarðarkaupstað	802—803
		Símamál, sjá Fjarskipti.	
		Sjávarútvegur.	
3	8. jan.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski og á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. september til 31. desember 1978	4—5
5	24. jan.	Reglugerð um sérstök línu- og netasvæði út af Suðvesturlandi og Faxaflóa	7
61	18. jan.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á verkuðum saltfiski (þorski) fyrir framleiðslutímabilið frá 1. janúar til 31. ágúst 1978 annars vegar og frá 1. september til 31. desember 1978 hins vegar, og er þá átt við það tímabil, sem hinn óverkaði saltfiskur, sem til þurrkunar fer, er framleiddur á	100—101
109	5. mars	Reglugerð um bann við loðnuveiðum við Suðurland ..	193
112	8. mars	Reglugerð um bann við loðnuveiðum við Suðurland á vetrarvertíð 1979	199—200
119	15. mars	Reglugerð um bann við loðnuveiðum árið 1979	206
125	5. mars	Reglugerð um möskvastærðir botnvörpu og flotvörpu	222—224
127	26. mars	Reglugerð um takmarkanir á þorskveiðum 1979	227—228
130	20. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. mars til 31. maí 1979	230—231
142	15. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á fiskmjöli fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1979	252
143	19. mars	Reglugerð um veiðar á sandsíli (ammodytidae)	252—253
144	15. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á frystri rækju fyrir tímabilið 1. janúar til 31. maí 1979	253
145	15. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1979	253—254
146	2. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 153 18. apríl 1978, fyrir Fiskveiðasjóð Íslands um lánaflokka ..	254

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
147	15. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á loðnuafurðum fyrir framleiðslutímabilið frá 1. janúar til loka vetrarloðnuvertíðar 1979	254—255
148	15. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 28. febrúar 1979	255—257
149	15. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á frystum hörpudiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1979	257
150	15. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1979	258
156	4. apríl	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 5 24. janúar 1979, um sérstök línu og netasvæði út af Suðvesturlandi og Faxaflóa	263
176	26. apríl	Reglugerð um stöðvun veiða í þorskfisknet	304
212	11. maí	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. mars til 31. maí 1979	363
215	23. maí	Reglugerð um dragnótaveiðar	368
220	11. maí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 55 20. mars 1970, um eftirlit og mat á ferskum fiski o.fl.	376—377
247	22. maí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 94/1963 um hina almennu deild bátaflotans við Aflatryggingasjóð sjávarútvegsins	444
248	17. maí	Reglugerð um afnám banns við línuveiðum við Snæfellsnes	444
278	1. júlí	Reglugerð fyrir Fiskveiðasjóð Íslands um lánaflokka	493—499
283	29. júní	Auglýsing um bann við veiði göngusilungs á Eyjafirði	502
297	17. júlí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 278 1. júlí 1979 fyrir Fiskveiðasjóð Íslands um lánaflokka	598
315	16. júlí	Reglugerð um loðnuveiðar árið 1979	612—613
318	2. ágúst	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 299 15. júlí 1975 um fiskiveiðilandhelgi Íslands	616
322	10. júní	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á frystri rækju fyrir tímabilið 1. júní til 30. september 1979	634
323	9. júlí	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytis á grundvallarverði á frystum hörpudiski fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 30. september 1979	634
324	4. júlí	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 30. september 1979	635—637

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
325	16. júlí	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á spærlings- og kolmunnamjöli fyrir tímabilið 1. apríl til 31. júlí 1979	637
326	16. júlí	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á fiskmjöli fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 30. september 1979	638
327	12. júní	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði frysts humars á humarvertíð 1979	638—639
335	3. ágúst	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 30. september 1979	653
376	18. sept.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á loðnuafurðum fyrir framleiðslutímabilið frá 20. ágúst til loka haustloðnuvertíðar 1979	727—728
377	18. sept.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á kolmunnamjöli fyrir framleiðslutímabilið 20. júlí til 31. desember 1979	728
378	18. sept.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á spærlingsmjöli fyrir framleiðslutímabilið 1. ágúst til 31. desember 1979	728—729
399	11. okt.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á fiskmjöli fyrir framleiðslutímabilið 1. október 31. desember 1979	771
400	2. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 247 4. júlí 1978, um friðunarsvæði við Ísland	771—772
427	23. okt.	Reglugerð um takmarkanir á þorskveiðum í nóvember og desember 1979	815—816
430	1. nóv.	Reglugerð um bann við loðnuveiðum	821
431	1. nóv.	Reglugerð um bann við loðnuveiðum utan fiskveiðilandhelgi Íslands	821
434	18. okt.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979	845—847
438	25. okt.	Reglugerð um sérstakt línu- og netasvæði út af Faxaflóa	850
451	9. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 278 1. júlí 1979 fyrir Fiskveiðasjóð Íslands um lánaflokka	877
452	1. nóv.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á frystum hörpudiski fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979	878
453	1. nóv.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á verkuðum saltfiski (þorski) framleiddum á árinu 1979	878—879
454	1. nóv.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979	879

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
455	1. nóv.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á frystri rækju fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979	879—880
456	1. nóv.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á saltaðri síld framleiddri á haustvertíð 1979	880
457	1. nóv.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 31. desember 1979	881
484	4. des.	Reglugerð um bann við togveiðum á Vopnafjarðargrunni	939
514	13. des.	Reglugerð um veiðar í þorskfisknet	998
521	27. des.	Reglugerð um loðnuveiðar á vetrarvertíð 1980	1017—1018
		Sjóðir.	
167	12. febr.	Skipulagsskrá Minningar- og styrktarsjóðs Guðfinnu Þorvaldsdóttur og Egils Júlíussonar	287
168	23. mars	Skipulagsskrá Menningar- og framfarasjóðs Sparisjóðs Vestur-Skaftafellssýslu	288—289
169	23. mars	Skipulagsskrá fyrir Byggingaþjónustuna	289—291
170	6. mars	Skipulagsskrá fyrir Styrktarsjóð Svövu Finsen	291—292
206	24. apríl	Skipulagsskrá fyrir Vísindasjóð Dýralæknafélags Íslands	345—346
207	20. apríl	Skipulagsskrá fyrir hjúkrunarheimili aldraðra í Kópavogi	346—348
272	18. maí	Skipulagsskrá fyrir Verðlaunasjóð Guðmundar B. Kristjánssonar, stýrimannaskólakennara og skipstjóra	482
273	18. maí	Stofn- og skipulagsskrá fyrir „Afrekssjóð“ 6. bekkjar X, M. R. 1978—1979	483
285	18. maí	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð hjónanna Sigurfljóðar Einarsdóttur ljósmóður og Helga Helgasonar	503—504
287	20. júní	Skipulagsskrá fyrir sjálfseignarstofnunina Grundarteigur	505—506
444	23. okt.	Skipulagsskrá minningarsjóðs Ásdísar M. Sigurðardóttur frá Miklaholti	858—859
463	25. sept.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Peder Jakob Steffensen	902—903
480	4. sept.	Skipulagsskrá Minningarsjóðs Tryggva Guðmundssonar	935—936
481	20. nóv.	Skipulagsskrá fyrir Styrktarsjóð Hofskirkju. Stofnaður 4. nóvember 1978, af hjónunum Hilmari Árnasyni og Aðalheiði Magnúsdóttur, Hofi, Skagahreppi	936
520	4. des.	Skipulagsskrá Menningarsjóðs Borgarness	1016—1017
		Sjúkrasamlög, sjá Almannatryggingar.	
		Skagafjarðarsýsla.	
205	2. apr.	Reglur fyrir félagsheimilið Miðgarð í Seyluhreppi, Skagafjarðarsýslu	343—345

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Skattamál, tollamál.	
1	5. jan.	Auglýsing um innborgunarreglur	1
2	12. jan.	Reglugerð um nýbyggingargjald	2—4
42	31. jan.	Gjaldskrá fyrir eftirlitsstörf Öryggiseftirlits ríkisins	49—53
98	22. febr.	Reglugerð um bensíngjald	161
100	20. febr.	Auglýsing um innborgunarreglur	165
110	7. mars	Reglugerð um aukatekjur ríkissjóðs	194—197
111	8. mars	Reglugerð um dómsmálagjöld o. fl.	198—199
157	29. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 365 13. október 1978 um jöfnunargjald	263—264
197	11. maí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 169/1970 um söluskatt með áorðnum breytingum	335
240	30. maí	Reglur um afhendingu neyðarsendinga frá útlöndum	429—430
241	8. júní	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 430/1978 um innheimtu bifreiðagjalda o. fl.	431—432
249	12. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 169/1970 um söluskatt með áorðnum breytingum	445
276	14. júní	Reglugerð um jöfnunargjald og sérstakt tímabundið aðlögunargjald	485—489
296	12. júlí	Reglugerð um bensíngjald	597
299	25. júlí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 110 7. mars 1979 um aukatekjur ríkissjóðs	601
316	27. júlí	Gjaldskrá yfir gjald af einkasöluvörum	613
333	9. júlí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 95 14. ágúst 1962, um sameiginlega innheimtu opinberra gjalda í Reykjavík	650—651
365	11. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 437, 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	709—711
366	14. sept.	Auglýsing um niðurfellingu tolla af ýmsum efnivörum til brauð-, kex- og/eða sælgætisgerðar	712—713
380	27. ágúst	Reglugerð um gjöld fyrir skoðun, skráningu og mælingu skipa o. fl.	730—733
388	5 okt.	Reglugerð um tollfrjálsan farangur ferðamanna og farmanna við komu frá útlöndum o. fl.	741—744
406	18. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 388 5. október 1979 um tollfrjálsan farangur ferðamanna og farmanna við komu frá útlöndum o. fl.	783
409	16. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 437 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	791—793
410	1. okt.	Reglugerð um niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda af vörum sem endursendar eru til útlanda	793—795
411	8. okt.	Auglýsing um tollverð notaðra bifreiða	795—796
415	11. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 2 11. janúar 1979 um nýbyggingargjald	799
450	15 nóv.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 169 21. ágúst 1970 um söluskatt ásamt síðari breytingum	876—877
507	18. des.	Reglur um endurgreiðslu tolla vegna skipasmíða og skipaviðgerða	982—986

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
510	28. des.	Reglugerð um aukatekjur ríkissjóðs	988—992
511	28. des.	Reglugerð um innheimtu bifreiðagjalda o. fl.	992—996
515	28. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 437 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	999—1000
517	27. des.	Umburðarbréf til tollstjóra	1005
518	28. des.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 276 14. júní 1979 um jöfnunargjald og sérstakt tímabundið aðlögunargjald	1006
522	31. des.	Reglugerð um skoðunargjald ökutækja	1018

Skip, sjá Siglingar, skip.

Skipulagsmál.

203	9. apríl	Auglýsing um staðfestingu á aðalskipulagi Selfoss	341—342
211	4. maí	Auglýsing um staðfestingu á uppdrætti af aðalskipulagi Ólafsfjarðar	363
329	16. júlí	Auglýsing um staðfestingu á uppdrætti af deiliskipulagi af Hvammahverfi í Hafnarfirði	644
371	14. ágúst	Auglýsing um staðfestingu á deiliskipulagsuppdrætti af Hvaleyrarholti í Hafnarfirði	723
372	14. ágúst	Auglýsing um staðfestingu á deiliskipulagi austurbæjarins í Vestmannaeyjum	724
428	27. sept.	Auglýsing um staðfestingu á breytingu á áður staðfestu skipulagi í Súðavíkurhreppi Norður-Ísafjarðarsýslu	816
466	7. nóv.	Auglýsing um staðfestingu á breytingu á aðalskipulagi Reykjavíkur	905

Skipulagsskrár, sjá Sjóðir.

Skólar, sjá Menntamál.

Skotvopn og skotfæri.

174	27. apríl	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 16 20. janúar 1978 um skotvopn og skotfæri	299—302
538	31. des.	Auglýsing um endurnýjun leyfa, skv. 26. gr. laga nr. 46 frá 13. maí 1977 um skotvopn, sprengiefni og skotelda	1052

Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

7	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Ólafsvíkurhrepps, nr. 112 4. mars 1975	9—10
8	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Grundarfjarðar, nr. 136 4. mars 1975	10—11
9	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Stykkishólms, nr. 118 4. mars 1975	12—13
101	14. febr.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Landshafnarinnar í Rifi á Snæfellsnesi, nr. 195 25. apríl 1975	166—167

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
120	27. febr.	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Neshrepps utan Ennis	207—209
121	27. febr.	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Neshrepps utan Ennis	210
200	2. apríl	Reglugerð um heimilishjálp í Ólafsvík	339—340
258	29. maí	Reglugerð um búfjárhald í Stykkishólmi	473—474
295	7. júní	Auglýsing um gjaldskrá fyrir Sundhöll Ólafsvíkur	596
328	25. júní	Hafnarreglugerð fyrir Arnarstapahöfn í Breiðuvíkurhreppi í Snæfellsnessýslu	639—644
332	25. júní	Gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Arnarstapahafnar í Breiðuvíkurhreppi í Snæfellsnessýslu	647—650
		Strandasýsla.	
107	13. febr.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hólmavíkurkauptúns, nr. 192 25. apríl 1975	189—190
254	15. maí	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubifreiðastjórafélags Strandasýslu	461—462
387	27. júlí	Auglýsing um umferð í Hólmavík	740
417	12. okt.	Bréf dómsmálaráðuneytisins til sýslumanns Strandasýslu dags. 12. október 1979 um flutning þingstaðar í Bæjarhreppi, Strandasýslu	800
476	20. nóv.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Strandasýslu	929—932
		Suður-Múlasýsla.	
29	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Reyðarfjarðarkauptúns nr. 197 25. apríl 1975	35
30	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Stöðvarfjarðarkauptúns, nr. 209 7. maí 1976	36
31	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Breiðdalsvíkur, nr. 140 20. mars 1975	37—38
32	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Djúpavogs, nr. 215 11. maí 1976	38—39
231	15. maí	Gjaldskrá Rafveitu Reyðarfjarðar	399—401
401	25. sept.	Gjaldskrá Rafveitu Reyðarfjarðar	772—774
467	19. nóv.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Búðakauptúns í Suður-Múlasýslu, nr. 240 25. maí 1977	906
497	5. des.	Samþykkt um sorphreinsun í Reyðarfjarðarhreppi ..	966—968
		Sund, sjá Íþróttamál.	
		Sveitastjórnarmál.	
59	16. jan.	Auglýsing um breytingu á samþykkt um stjórn bæjarmálefna Húsavíkurkaupstaðar nr. 231 31. maí 1978	99
106	26. jan.	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Seyðisfjarðarkaupstaðar	178—189
134	28. febr.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 359 1975 um stjórn bæjarmálefna Ísafjarðarkaupstaðar	233—236

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
209	23. apríl	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Siglufjarðarkaupstaðar	350—361
250	14. maí	Samþykkt um stjórn hreppsmála Patrekshrepps	446—454
257	17. maí	Samþykkt um stjórn Neskaupstaðar	464—473
360	10. ágúst	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Ólafsfjarðarkaupstaðar	696—706
478	16. nóv.	Auglýsing um breytingu á samþykkt um stjórn bæjarmálefna Vestmannaeyjabæjar nr. 249, 31. maí 1978	933—934
		Söluskattur, sjá Skattamál, tollamál.	
		Tekjustofnar sveitarfélaga.	
140	5. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 130 21. apríl 1976 um gatnagerðargjöld í Kópavogi	250
235	30. apríl	Reglugerð um gatnagerðargjöld í Reykjahreppi	416—419
330	25. júlí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 219/1976 um gatnagerðargjöld fyrir Ólafsfjarðarkaupstað	644
331	25. júlí	Reglugerð um gatnagerðargjöld í Laxárdalshreppi í Dalasýslu	645—647
384	18. sept.	Reglugerð um gatnagerðargjöld í Hrísey	737—738
440	29. okt.	Samþykkt um álagningu B gatnagerðargjalda við byggðar götur í Stokkseyrarhreppi	851—852
530	18. des.	Auglýsing um breyting á samþykkt um gatnagerðargjöld A í Akraneskaupstað nr. 385 15. ágúst 1975	1041—1042
		Tollar, Sjá Skattamál, tollamál.	
		Tryggingar.	
46	9. jan.	Reglugerð um bótaskyld tjón hjá Viðlagatryggingu Íslands	55—56
		Umferðarmál.	
87	8. jan.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	134—135
88	8. jan.	Auglýsing um umferð í Hafnarfirði	135
97	25. jan.	Auglýsing um umferð á Dalvík	160
194	27. mars	Auglýsing um umferð í Keflavík	332
213	8. febr.	Auglýsing um umferð í Keflavík	364
274	4. maí	Auglýsing um umferð á Akranesi	484
275	23. maí	Auglýsing um umferð á Akranesi	484
339	14. maí	Auglýsing um umferð í Grindavík	654
345	2. júlí	Auglýsing um umferð í Kópavogi	659
346	15. júlí	Auglýsing um umferð í Reykjavík	660
347	1. júní	Auglýsing um umferð á Flateyri	660
364	1. júlí	Auglýsing um umferð á Suðureyri, Súgandafirði	708
387	27. júlí	Auglýsing um umferð í Hólmavík	740
404	24. sept.	Reglur um umferð í Keflavík	780
469	29. okt.	Auglýsing um umferð á Húsavík	907
471	20. nóv.	Auglýsing um umferð á Akureyri	916

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
473	15. nóv.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	922
491	14. nóv.	Auglýsing um umferð í Garði, Gerðahreppi	944
539	17. des.	Auglýsing um umferð í Hafnarfirði	1053
540	31. des.	Auglýsing um umferð á Akranesi	1053
541	14. des.	Auglýsing um umferð í Kópavogi	1054
		Vatnamál.	
58	12. jan.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 249 22. desember 1971 um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts í Reykjavík	98—99
85	24. jan.	Reglugerð um breyting á reglugerð um holræsi og holræsagjöld í Blönduóshreppi nr. 169 14. maí 1973	133
86	24. jan.	Reglugerð um breyting á reglugerð um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts á Blönduósi nr. 197 7. júlí 1972	133—134
102	8. febr.	Reglugerð um breytingu á reglugerð um holræsi og holræsagjald fyrir Flateyrarkauptún nr. 98 5. mars 1974	167
103	8. febr.	Reglugerð um breytingu á reglugerð fyrir vatnsveitu Flateyrarhrepps nr. 108 5. mars 1974	167—168
108	22. febr.	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Húsavíkur	190—192
135	22. febr.	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Húsavíkur	236—240
136	12. mars	Reglugerð um holræsi og holræsagjöld á Kirkjubæjarklaustri, Vestur-Skaftafellssýslu	240—242
166	27. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð um holræsi á Kópaskeri í Presthólahreppi, Norður-Þingeyjarsýslu, nr. 287 17. október 1972	286
421	1. okt.	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Hríseyjar	803—805
424	27. sept.	Reglugerð um breytingu á reglugerð fyrir Vatnsveitu Ólafsfjarðar nr. 220 10. ágúst 1972	812—813
531	27. des.	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Neskaupstaðar	1042—1046
532	27. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 10 19. janúar 1967 fyrir Vatnsveitu Þórshafnar	1046—1047
533	28. des	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 50 19. febrúar 1976 fyrir Vatnsveitu Sauðárkrókskaupstaðar	1047
534	21. des.	Reglugerð um holræsi í Hellukauptúni í Rangárvallasýslu	1048—1049
536	21. des.	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Neskaupstaðar	1050—1051

Vatnsveitur, sjá Vatnamál.

Vátryggingar, sjá Tryggingar.

Vegamál.

138	27. febr.	Samþykkt um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í Austur-Húnavatnssýslu nr. 304 3. ágúst 1977	248—249
164	27. febr.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Rangárvallasýslu	277—285
338	31. júlí	Auglýsing um staðfestingu á uppdrætti af legu Vestfjarðavegar um Önundarfjörð í Mosvallahreppi	654

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
369	27. ágúst	Reglugerð um þjóðvegi í kaupstöðum og kauptúnum ..	716—722
474	19. nóv.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Norður-Ísafjarðarsýslu	922—925
475	19. nóv.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Vestur-Ísafjarðarsýslu ..	925—928
476	20. nóv.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Strandasýslu	929—932
479	20. nóv.	Samþykkt um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í Austur-Húnavatnssýslu nr. 304 3. ágúst 1977, sbr. 138 27. febrúar 1979	934
493	26. nóv.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Suður-Þingeyjarsýslu ..	956—964
527	24. des.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Norður-Þingeyjarsýslu	1035—1039
		Veiði, friðun.	
60	17. jan.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Gljúfurár	99—100
92	17. jan.	Arðskrá Veiðifélags Hallár	155
93	17. jan.	Samþykkt fyrir Veiðifélag um ána Hallá í Vindhælishreppi, Austur-Húnavatnssýslu	155—156
259	14. maí	Arðskrá fyrir Veiðifélag Vatnsdalsár	474—475
283	29. júní	Auglýsing um bann við veiði göngusilungs á Eyjafirði	502
284	25. júní	Samþykkt fyrir Veiðifélag Ormarsár	502—503
317	31. júlí	Reglur um hreindýraveiðar árið 1979	614—616
382	13. sept.	Arðskrá fyrir vatnasvæði Veiðifélags Varmár- og Þorleifslækjar	736
425	13. sept.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Krossár, Skarðshreppi, Dalasýslu	813—814
483	23. nóv.	Samþykkt fyrir Veiðifélagið Haukar	937—938
		Veitingar.	
279	3. júlí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 118 9. september 1954 um sölu og veitingar áfengis	499
		Verðlagsmál.	
98	22. febr.	Reglugerð um bensíngjald	161
118	14. mars	Auglýsing um hækkun verðjöfnunargjalds af raforku	205
157	29. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 365 13. október 1978 um jöfnunargjald	263—264
178	25. apríl	Auglýsing um flutningsjöfnunargjald á sementi	305
214	21. maí	Reglugerð um verðbætur á laun	365—367
276	14. júní	Reglugerð um jöfnunargjald og sérstakt tímabundið aðlögunargjald	485—489
296	12. júlí	Reglugerð um bensíngjald	597
348	22. ágúst	Reglugerð skv. lögum nr. 15/1979 um breytingu á lögum nr. 101/1966 um Framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl.	661—667
365	11. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 437, 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	709—711
409	16. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 437 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	791—793

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
515	28. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 437 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	999—1000
518	28. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 276 14. júní 1979 um jöfnunargjald og sérstakt tímabundið aðlögunargjald	1006

Verðjöfnun, sjá Verðlagsmál; Verslun.

Verslun.

1	5. jan.	Auglýsing um innborgunarreglur	1
63	17. jan.	Auglýsing um breyting á samþykkt um afgreiðslutíma verslana í Reykjavík o. fl. nr. 137 26. júní 1971	102
100	20. febr.	Auglýsing um innborgunarreglur	165
157	29. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 365 13. október 1978 um jöfnunargjald	263—264
178	25. apríl	Auglýsing um flutningsjöfnunargjald á sementi	305
251	25. maí	Auglýsing um afgreiðslutíma Rangár Apóteks	455
276	14. júní	Reglugerð um jöfnunargjald og sérstakt tímabundið aðlögunargjald	485—489
289	20. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 187 24. maí 1974 við l. nr. 32 20. apríl 1968, um eftirlit með framleiðslu og verslun með fóðurvörur	507—508
290	27. júní	Auglýsing um smásöluálagningu á bóluefni og sermi	508
291	29. maí	Reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja	509—545
348	22. ágúst	Reglugerð skv. lögum nr. 15/1979 um breytingu á lögum nr. 101/1966 um Framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl.	661—667
365	11. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 437, 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	709—711
409	16. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 437 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	791—793
446	1. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 101/1977 um breytingu á reglugerð nr. 250/1976, um tilbúning og dreifingu matvæla og annarra neyslu- og nauðsynjavara	859
504	19. des.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 101/1977 um breytingu á reglugerð nr. 250/1976 um tilbúning og dreifingu matvæla og annarra neyslu- og nauðsynjavara	976
515	28. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 437 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	999—1000
519	14. des.	Reglugerð um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála	1007—1016
518	28. des.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 276 14. júní 1979 um jöfnunargjald og sérstakt tímabundið aðlögunargjald	1006

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Vestmannaeyjar.	
34	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Vestmannaeyja, nr. 120 4. mars 1975 og 4. gr. reglugerðar nr. 89 3. febrúar 1977 um breytingu á þeirri reglugerð	40—41
133	27. mars	Auglýsing um hækkun á gjaldskrá Rafveitu Vestmannaeyja	232
185	26. apríl	Gjaldskrá fyrir Fjarhitun Vestmannaeyja	309—311
237	23. maí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Vestmannaeyja	424—427
310	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir Fjarhitun Vestmannaeyja, nr. 185, 26. apríl 1979	608—609
320	18. júlí	Lögreglusamþykkt fyrir Vestmannaeyjar	619—629
372	14. ágúst	Auglýsing um staðfestingu á deiliskipulagi austurbæjarins í Vestmannaeyjum	724
478	16. nóv.	Auglýsing um breytingu á samþykkt um stjórn bæjarmálefna Vestmannaeyjabæjar nr. 249, 31. maí 1978	933—934
		Vestur-Skaftafellssýsla.	
136	12. mars	Reglugerð um holræsi og holræsagjöld á Kirkjubæjarklaustri, Vestur-Skaftafellssýslu	240—242
448	17. okt.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 65 10. janúar 1977, um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Neista, Vestur-Skaftafellssýslu	860
		Viðskiptamál,	
		sjá Innflutningsmál; Verðlagsmál; Verslun; Útflutningur.	
		Vörumerki.	
490	5. des.	Reglugerð um gjöld fyrir tilkynningar og skráningar vörumerkja o. fl.	943—944
542		Auglýsing frá vörumerkjaskrárritara, Reykjavík	1055—1191
		Þingeyjarsýsla.	
24	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Kópaskerskauptúns, nr. 166 23. mars 1977	20—30
25	23. jan.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Raufarhafnar, nr. 23 22. janúar 1976	30—31
48	15. jan.	Lögreglusamþykkt fyrir Suður-Þingeyjarsýslu	57—69
49	15. jan.	Lögreglusamþykkt fyrir Norður-Þingeyjarsýslu	70—82
66	8. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Reykjahlíðar nr. 231, 26. maí 1977, með síðari breytingum	107
79	5. febr.	Reglugerð um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Þórshafnar, nr. 489 21. október 1975	117
99	13. febr.	Gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Grenivíkur í Suður-Þingeyjarsýslu	162—165
104	29. jan.	Húsgerðarsamþykkt fyrir Búnaðarsamband Suður-Þingeyinga	168—173

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
166	27. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð um holræsi á Kópaskeri í Presthólahreppi, Norður-Þingeyjarsýslu, nr. 287 17. október 1972	286
235	30. apríl	Reglugerð um gatnagerðargjöld í Reykjahreppi	416—419
284	25. júní	Samþykkt fyrir Veiðifélag Ormarsár	502—503
304	31. júlí	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Reykjahlíðar nr. 231, 26. maí 1977, með síðari breytingum	604—605
493	26. nóv.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Suður Þingeyjarsýslu	956—964
495	5. des.	Samþykkt um breyting á samþykkt um hundahald í Skútustaðahreppi nr. 216/1979	965
527	24. des.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Norður-Þingeyjarsýslu	1035—1039
532	27. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 10 19. janúar 1967 fyrir Vatnsveitu Þórshafnar	1046—1047
		Þingstaðir.	
417	12. okt.	Bréf dómsmálaráðuneytisins til sýslumanns Strandasýslu dags. 12. október 1979 um flutning þingstaðar í Bæjarhreppi, Strandasýslu	800
		Ökutæki.	
98	22. febr.	Reglugerð um bensíngjald	161
115	12. mars	Reglugerð um breyting á reglum nr. 127 25. júlí 1960 um leigu á skráningarskyldum ökutækjum til mannflutninga án ökumanns	203
117	12. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 57 12. apríl 1960 um ökukennslu, próf ökumanna o. fl.	204
219	9. maí	Reglugerð um takmörkun leigubifreiða í Reykjavík og ráðstöfun atvinnuleyfa	372—376
241	8. júní	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 430/1978 um innheimtu bifreiðagjalda o. fl.	431—432
254	15. maí	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubifreiðastjórafélags Strandasýslu	461—462
296	12. júlí	Reglugerð um bensíngjald	597
321	5. júlí	Reglugerð um skipulag á fólksflutningum með bifreiðum	630—633
411	8. okt.	Auglýsing um tollverð notaðra bifreiða	795—796
448	17. okt.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 65 10. janúar 1977, um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Neista, Vestur-Skaftafellssýslu	860
486	21. nóv.	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða til sendibifreiðaaksturs á félagssvæði Bílstjórafélags Akureyrar	940—941
511	28. des.	Reglugerð um innheimtu bifreiðagjalda o. fl.	992—996
522	31. des.	Reglugerð um skoðunargjald ökutækja	1018

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Öryggiseftirlit, sjá Öryggismál.	
		Öryggismál.	
42	31. jan.	Gjaldskrá fyrir eftirlitsstörf Öryggiseftirlits ríkisins ..	49—53
50	8. jan.	Reglur um smíði og búnað íslenskra skipa	83—90
51	10. jan.	Reglur um smíði og öryggisbúnað báta minni en 6 m að lengd	91—92
64	23. jan.	Reglur um smíði og búnað íslenskra skipa	102—103
256	8. maí	Reglugerð um tilkynningarskyldu íslenskra skipa	463—464
352	1. ágúst	Reglugerð um radíóbaujur fyrir gúmmíbjörgunarbáta ..	677
353	1. ágúst	Reglur um grandarspil, öryggisbúnað við línu og netaspil, öryggi á hringnótaskipum og radarspegla á opnum bátum	677—678
398	24. sept.	Gjaldskrá fyrir prófun búvéla	770—771
492	26. nóv.	Reglur um smíði og búnað íslenskra skipa	945—956
501	26. nóv.	Reglur um grandaraspil, öryggisbúnað við línu- og netaspil, öryggi í hringnótaskipum og radarspegla á opnum bátum	971—972

Registur

nafna og orða.

A, Á.

Adam, André, 1196.
Adólf Adólfsson, 1199.
Aðalskipulag, augl.: Ólafsfjörður, 363; Reykjavík, 905; Selfoss, 341—342.
Aðflutningsgjöld, rg., 793—795.
Aðlögunargjald, jöfnunargjald, rg., 485—489; rg., br., 1006.
Aelbrecht, Roger, 1196.
Aflatryggingasjóður sjávarútvegsins, rg., br., 444.
Agnar Kl. Jónsson, 1205.
Agnethe Kristjánsson, 1204.
Akranes, gatnagerðargjöld, sþ., br., 1041—1042; hafnarsjóður, gjsk., br., 96—97; rafveita, gjsk., 489—492, 774—777; umferð, augl., 484, 1053.
Akureyri, hafnarsjóður, gjsk., br., 25—26; hitaveita, gjsk., br., 109, 305—306, 607—608, 997; leigubifreiðar, rg., 940—941; lögreglusþ., br., 847—848; rafveita, gjsk., 219—222, 388—390, 758—761, rg., 881—888; sundlaug, augl.; 312, gjsk., 724; umferð, augl., 916.
Albert H.N. Valdimarsson, 1204.
Albrechtsen, Hans, 1195.
Al-Haddawi, Abdul Jabbar, 1207.
Al-Nakib, Hassan Mustafa, 1207.
Allen, Derek William, 1201.
Alma Anna Þórarinsson, 1200.
Almar Grímsson, 1198.
Almannatryggingar, rg., 156—158; hækkun bóta, rg., 371, 501, 707, 937; lyfjakostnaður, rg., br. 265—266, 800, 964—965.
Almenningstalstöðvar, r., 979—982.
Alþingiskosningar, kjörskrár, augl., 783—784.
Alþingismenn, kosnir 1979, 1032—1035.
Anciaux de Faveaux, Chevalier Pierre, 1196.
Anna Ingólfsdóttir, 1204.
Anna Guðrún Jónsdóttir, 1197.
Apótek, Hella, augl., 455.
Arnaldur Árnason, 1204.
Arnaldur Valgarðsson, 1203.
Arnarstapahöfn, hafnarrg., 639—644; hafnarsjóður, gjsk., 647—650.
Arnbjörn Ólafsson, 1199.
Arnþór Jensson, 1193.
Asbjörnsen, William, 1206.
Atli Gíslason, 1199.
Atli Freyr Guðmundsson, 1197.
Atli Þór Ólason, 1200.
Auðbergur Jónsson, 1201.
Auðólfur Gunnarsson, 1198.
Auður Torfadóttir, 1201.
Austur-Húnavatnssýsla, sýsluvegasjóður, sþ., br., 248—249, 934.
Áfengi, sala, veitingar, rg., br., 499.
Árelíus Níelsson, 1206.
Árnason, Hjörvarður H., 1195.
Árni Skúli Gunnarsson, 1205.
Árni Snæbjörnsson, 1206.
Árni Snævarr, 1193.
Árni Tryggvason, 1200.
Árni Vésteinsson, 1202.
Árni Valdimar Þórsson, 1205.
Ásgeir Pétursson, 1203.
Ásmundur Magnússon, 1198.
Ástráður B. Hreiðarsson, 1197.
Ávana- og fíkniefni, sala og meðferð, rg., br. 739.
Ávana- og fíknilyf, sala og meðferð, rg., br. 265.
Áætlunarflug, augl., 101—102, 260, 261, 667, 684, 737, 941.

B.

Bakkafjörður, hafnarsjóður, gjsk., br., 201—202.
Baudouin, 1196.
Bauer, Evamarie Ilse, 1199.
Bátar, opnir, radarspeglar, r., 677—678; smíði og öryggisbúnaður, r., 91—92.
Beer, Henrik, 1194.
Benedikt Gröndal, 1205.
Benedikt Óskar Sveinsson, 1197.
Benedikt Tómasson, 1193.
Bensíngjald, rg., 161, 597.
Bergsveinn Ólafsson, 1194.
Bergur Jónsson, 1202.
Bessastaðahr., hitaveita, rg., 671—676.
Bifreiðagjöld, rg., br., 431—432; innheimta, rg., 992—996.
Bifreiðar, skipulag á fólksflutningum, rg., 630—633; tollverð notaðra, augl., 795—796.
Birgir Thorlacius, 1193.
Birna Jónsdóttir, 1203.
Bíldudalur, hafnarsjóður, gjsk., br., 200—201; heimilishjálp, rg., 739—740.
Bjarki Magnússon, 1203.
Bjarni B. Arthursson, 1205.
Bjarni Guðmundsson, 1206.
Bjarni Þór Jónsson, 1205.
Björge, Knut Hans, 1199.
Björn Jósef Arnviðarson, 1205.
Björn Baarregaard, 1198.
Björn Bjarnason, 1205, 1206.
Björn Guðmundsson, 1198.
Björn Þ. Guðmundsson, 1203.
Björn B. Johnsen, 1199.
Björn Jónsson, 1205.
Björn Þorsteinsson, 1198.
Blondiau, Albert, 1196.
Blönduós, hitaveita, gjsk., br. 308, 387; vatnsskattur, rg., br., 133—134.
Blöduóshr., hafnarsjóður, gjsk., br., 249—250; holræsi, rg., br., 133.
Boaten, F.E., 1208.
Bodil Sahn, 1204.
Boerstra, Marius, 1197.
Bolungarvík, hafnarsjóður, gjsk., br., 19—20.
Borgarfjarðarhr., hafnarsjóður, gjsk., br., 32—33.
Borgarnes, búfjárhald, rg., 986—988; hafnarsjóður, gjsk., br., 722—723; heimilishjálp, rg., 848—849; rafveita, gjsk., 401—404, 942—943.
Borges, Jorge Luis, 1195.
van den Bossche, Arnold, 1196.
Botnvarpa, flotvarpa, möskvastærðir, rg., 222—224.
Boyer, Régis, 1196.
Bóluefni, sermi, smásöluálagning, augl., 508.
Bragi Sigurjónsson, 1205.
Brautarholt, Skeiðahr., hitaveita, rg., 113—114; gjsk., 115—116.
Breiðdalsvík, hafnarsjóður, gjsk., br., 37—38.
Bryndís Benediktsdóttir, 1201.
Brynhildur Jónsdóttir, 1203.
Buell, Theva A., 1196.
Buysse, Robert, 1196.
Búðakauptún, hafnarsjóður, gjsk., br., 906.
Búfjárhald, Borgarnes, rg., 986—988; Ólafsfjörður, rg., 706—707; Stykkishólmur, rg., 473—474.
Búfjársjúkdómar, varnir, Rangárvallasýsla, rg., 809—812.
Búnaðarfræðsla, rg., 1021—1032.
Búnaðarsamband Dalamanna, húsagerðarsþ., 173—178.
Búnaðarsamband Suður-Þingeyinga, húsagerðarsþ., 168—173.
Búvélar, prófun, gjsk., 770—771.
Byggingarrg., 546—595, br., 599—600, 727, 860.
Byggingarsjóður ríkisins, lánveitingar, rg., br., 261—263.
Bæjanöfn, 1051—1052.
Bæjarhr., Strandasýslu, þingstaður, stj.-br., 800.
Bæjarmál, Siglufjörður, sþ., 350—361; Vestmannaeyjar, sþ., br., 933—934.
Bæjarmálefni, Húsavík, sþ., br., 99; Ísafjörður, rg., br., 233—236; Ólafsfjörður, sþ., 696—706; Seyðisfjörður, sþ., 178—189.

C.

Celant, Juan Carlos Miralles, 1201.
Chaker, Abdelmajid, 1208.
Cobler, Walter W., 1198.

Constable, Peter J., 1204.
van Coppenolle, Pierre, 1196.
Couillandre, Jacques, 1199.
Cramer, Hans-Conrad, 1207.
Cross, James, 1197.

D.

Dalvík, hafnarsjóður, gjsk., br., 94—95; hitaveita, gjsk., br., 308—309, 606; umferð, augl., 160.
Daníel Daníelsson, 1200.
Davidson, David Thomas, 1197.
Davíð Á. Gunnarsson, 1200.
Deiliskipulag, Hafnarfirði, augl., 644, 723; Vestmannaeyjar, augl., 724.
Djúpivogur, hafnarsjóður, gjsk., br., 38—39.
Dómsmálagjöld, rg., 198—199.
Dragnótaveiðar, rg., 368.
Dragoi, Stana, 1207.
Duval, Rose Marie, 1195.
Dýralæknafélag Íslands, gjsk., 116, 232.

E.

Edda Sigrún Björnsdóttir, 1199.
Efnahags- og kjaramál, samráð stjórnvalda við samtök launafólks, bænda og atvinnurekenda, rg., 781—782.
Eggert G. Þorsteinsson, 1197.
Egill B. Sigurðsson, 1204.
Egill Stephensen, 1206.
Egilsstaðahr., og Fella, hitaveita, rg., 888—892, gjsk., 893—896.
Einar Ágústsson, 1205.
Einar Baldvinsson, 1203.
Einar Benediktsson, 1204.
Einar Hjaltested, 1204.
Einar H. Jónmundsson, 1201.
Einar Oddsson, 1197.
Einar Steingrímsson, 1197.
Einar Thoroddsen, 1197.
Einkaleyfi, rg., br., 53—54, veitt, 1979, 1191—1192.
Einkasöluvörur, gjsk., 613.
Eiríkur Jónsson, 1204.
Eiríkur Tómasson, 1206.
Elín Ólafsdóttir, 1203.
Elísabet Gunnarsdóttir, 1204.
Embætti, sýslanir m.m., 1197—1207.
Endurskoðunarstörf, próf, rg., 348—349.
Entezam, Abbas Amir, 1208.
Erlendur Björnsson, 1193.
Erlendur Haraldsson, 1202.
Eskifjörður, hafnarsjóður, gjsk., br., 48—49.
Eyjafjarðarsýsla, lögreglusþ., br., 428.
Eyrarbakki, rafveita, gjsk., 216—219, 383—386, 761—764.
Eysteinn Björnsson, 1204.
Eyvindur Eiríksson, 1201.

F.

Farafonov, Guergui Nikolaevich, 1208.
Farmenn, ferðamenn, tollfrjáls farangur, rg., 741—744, br., 783.
Fasteignamat, augl., 903—904.
Fellahr., og Egilsstaða, hitaveita, rg., 888—892, gjsk., 893—896.
Ferðamenn, farmenn, tollfrjáls farangur, rg., 741—744, br., 783.
Ferrer, Rafael Oliver, 1199.
Ferretti, Franco, 1207.
Félagsheimili, Miðgarður, Skagafirði, r., 343—345.
Finnbogi H. Alexandersson, 1205.
Firmatilkynningar, 1212—1223.
Firoozmand, Shamram, 1202.
Fiskur, ferskur, eftirlit og mat, rg., br., 376—377.
Fiskveiðasjóður Íslands, rg., 493—499, br., 254, 598, 877; rkn. 293—295.
Fiskveiðilandhelgi Íslands, rg., br., 616.
Fjallskilarg., hreppar vestan Hvítár og Ölfusár, 268—276.
Fjarhitun, Vestmannaeyjar, gjsk., 309—311, br., 608—609.
Fjarskipti á skipum, r., 822—844.
Flatevri, hafnarsjóður, gjsk., br., 16—17; holræsi, rg., br., 167; umferð, augl., 660; vatnsveita, rg., br., 167—168.
Flotvarpa, botnvarpa, möskvastærðir, rg., 222—224.
Flugmálastjórn, þjónusta Loftferðaeftirlits, gjsk., 158—159.
Flugskóli, rg., 973—975.
Flutningsjöfnunargjald, augl., 305.
Forfalla- og afleysingaþjónusta, í sveitum, rg., 805—808.
Forkaupsréttur, Ólafsfjörður, sþ., 286; Þingeyri, sþ., 264.
Fortes, Corsino, 1208.
Fourdin, René, 1196.

Fóðurvörur, framleiðsla, verslun, eftirlit, rg., br., 507—508.
Fósturskóli Íslands, rg., 242—248.
Framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráning, verðmiðlun, sala landbúnaðarvara, rg., 661—667.
Frey, Sylvain, 1196.
Friðbert Jónasson, 1197.
Friðgeir Björnsson, 1205.
Friðgeir Grímsson, 1202.
Friðjón Skarphéðinsson, 1201.
Friðland, augl.: Búðahraun, 682—684; að Fjallabaki, 678—680; Gullfoss, 250—252; ströndin við Stapa og Hellna, 680—682.
Friðrik Jesson, 1193.
Friðrik Pálmason, 1206.
Friðunarsvæði, við Ísland, rg., br., 771—772.

G.

Garðar Gíslason, 1205.
Garðar Valdimarsson, 1206.
Garður, Gerðahr., umferð, augl., 944.
Gatnagerðargjöld: Akranes, sb., br., 1041—1042; Hrísey, rg., 737—738; Kópavogur, rg., br., 250; Laxárdalshr., rg., 645—647; Ólafsfjörður, rg., br., 644; Reykjahr., rg., 416—419; Stokkseyri, sb., 851—852.
Geir Hallsteinsson, 1204.
Geir Waage, 1203.
Gerðahr., rafveita, gjsk., 433—436, 755—758.
Gísli Brynjólfsson, 1203.
Gísli Einarsson, 1200.
Gísli Hermannsson, 1206.
Gísli Ólafsson, 1197.
Gísli Ó. Pétursson, 1204.
Gísli Sverrisson, 1206.
Gísli Vigfússon, 1199.
Gjaldeyris- og viðskiptamál, rg., 1007—1016.
Gjaldeyrislevfi, innflutningslevfi, rg., 969—971.
Gjaldbrot, greiðsla á launum, rg., br., 229
Grandaraspil, r., 677—678.
Grenivík, hafnarsjóður, gjsk., 162—165.
Grétar Guðbjörn Ingvarsson, 1204.
Grindavík, hafnarsjóður, gjsk., br., 41—42; heimilisþjónusta, rg., 729—730; rafveita, gjsk., 458—461, 745—748; umferð, augl., 654.
Grímsey, hafnarsjóður, gjsk., br., 27.
Grímseyjarsjóður W. Fiske, rkn., 477.
Grímur Engilberts, 1193.
Groothaert, Jacques, 1196.
Grundarfjörður, hafnarsjóður, gjsk., br., 10—11.
Grundvallarverð, augl. fiskmjöl, 252; freðfiskur, 255—257; fryst rækja, 253, 634; frystur humar, 638—639; frystur humar, 638—639; frystur hörpudiskur, 257, 634; loðnuafurðir, 254—255; óverkaður saltfiskur, 253—254, 363, 653; óverkaður saltfiskur, söltuð ufsaflök, 4—5; söltuð ufsaflök, 258; verkaður saltfiskur, 100—101.
Grunnskóli, skipting kennslustunda, augl., 295—299; sundnám, rg., 419—423
Guðbrandur Kjartansson, 1204.
Guðfinnur P. Sigurðsson, 1202.
Guðjón Ármann Jónsson, 1206.
Guðjón Petersen, 1204.
Guðlaugur Þorvaldsson, 1193.
Guðmundur Arnlaugsson, 1193.
K. Guðmundur Guðmundsson, 1204.
Guðmundur Í. Guðmundsson, 1199.
Guðmundur Jóhannsson, 1194.
Guðmundur Jónsson, 1193.
Guðmundur Kristiánsson, 1207.
Guðmundur Örn Ragnarsson, 1203.
Guðmundur Reykjalín, 1200.
Guðmundur Sigfússon, 1208.
Guðmundur Sophusson, 1206.
Guðni Þorsteinsson, 1206.
Guðrún Agnarsdóttir, 1197.
Guðrún Eiríksdóttir, 1194.
Gullbrúðkaupssjóður Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og Þórunnar Hannesdóttur, rkn., 657—658.
Gunnar Aðalsteinsson, 1205.
Gunnar Árnason, 1201.
Gunnar Ingi Gunnarsson, 1201.
Gunnar Jónsson, 1193.
Gunnar G. Schram, 1202, 1203.
Gúmmíbjörgunarbátar, radíóbaujur, rg., 677.
Göngusilungur, bann við veiði, Eyjafjörður, 502.

Hafnarfjörður, deiliskipulag, augl., 644, 723; hafnarsjóður, gjsk., br., 45—46; rafveita, gjsk., 122—125, br., 334, gjsk., 378—382, 748—752; sundhöll, gjsk., 814; umferð, augl., 135, 1053.
Hafnarkauptún, hafnarsjóður, gjsk., br., 39—40.
Hafnarreglugerðir: Arnarstapahöfn, 639—644; Reykjavík, br., 56.
Hafnarsjóðir, gjsk.: Akranes, br., 96—97; Akureyri, br., 25—26; Arnarstapahöfn, 647—650; Bakkafjörður, br., 201—202; Bíldudalur, br., 200—201; Blönduós, br., 249—250; Bolungarvík, br., 19—20; Borgarfjarðarhr., br., 32—33; Borgarnes, br., 722—723, Breiðdalsvík, br., 37—38; Búðakauptún, br., 906; Dalvík, br., 94—95; Djúpivogur, br., 38—39; Eskifjörður, br., 48—49; Flateyri, br., 16—17; Grenivík, 162—165; Grindavík, br., 41—42; Grímsey, br., 27; Grundarfjörður, br., 10—11; Hafnarfjörður, br., 45—46; Hafnarkauptún, br., 39—40; Hólmavík, br., 189—190; Hrísey, br., 24—25; Húsavík, br., 28—29; Hvammstangi, br., 21—22; Ísafjörður, br., 20—21; Kópasker, br., 29—30; Landshöfnin, Keflavík, Njarðvík, br., 46—47; Landshöfn, Rifi, br., 166—167; landshöfn, Þorlákshöfn, br., 47—48; Miðneshr., br., 43—44; Neskaupstaður, br., 33—34; Ólafsfjörður, br., 23—24; Ólafsvík, br., 9—10; Patrekshöfn, br., 13—14; Raufarhöfn, br., 30—31; Reyðarfjörður br., 35; Reykhólahr., br., 303; Reykjavík, br., 8—9; Sauðárkrókur, br., 22—23; Seyðisfjörður, br., 95—96; Siglufjörður, br., 93—94; Skagaströnd, br., 500—501; Stykkishólmur br., 12—13; Stöðvarfjörður, br., 36; Suðureyri, br., 18; Súðavík, br., 382—383; Tálknafjörður, br., 14—15; Vestmannaeyjar, br., 40—41; Vogar, br., 44—45; Vopnafjörður, br., 31—32; Þingeyri, br., 15—16; Þórshöfn, br., 117.
Halla Bergs, 1203.
Halla Valdimarsdóttir, 1199.
Halldór Ágústsson, 1203.
Halldór Baldursson, 1198.
Halldór Halldórsson, 1198, 1204.
Halldór Jónsson, 1197.
Halldór J. Rafnar, 1204.
Hallgrímur Helgason, 1193.
Hallgrímur Magnússon, 1199.
Hallgrímur Þorsteinn Magnússon, 1198.
van Haltern, Pierre, 1196.
Hannes Hafstein, 1202.
Hannes Þorsteinsson, 1201.
Hans K. Árnason, 1208.
Happdrætti DAS, rg., br., 973, 986.
Happdrætti Háskóla Íslands, rg., br., 654.
Haraldur Ágústsson, 1193.
Haraldur Ólafsson, 1197.
Haraldur Sigurðsson, 1194.
Haukur Jóhannesson, 1203.
Hearne, Francis P.G., 1208.
Heiðursmerki, 1193—1196.
Heilbrigðismálaráð, rg., br. 851.
Heimilishjálp, Bíldudalur, rg., 739—740; Borgarneshr., rg., 848—849; Húsavík, gjsk., 342; Ólafsfjörður, gjsk., 340—341; Ólafsvík, rg., 339—340; Selfoss, rg., 135—136; Siglufjörður, rg., 802—803; Skagaströnd, rg., 1019—1020; Reykjavík, gjsk., 707—708; rg., 801—802.
Heimilisþjónusta, Grindavík, rg., 729—730; Ólafsfjörður, rg., 331—332; Seltjarnarnes, rg., 797—799.
Helgi Ágústsson, 1193, 1207.
Helgi Gíslason, 1194.
Helgi Guðbergsson, 1201.
Helgi Kristbjarnarson, 1201.
Hella, apótek, augl., 455; holræsi, rg., 1048—1049.
van Helmeryck, Wilfraed, 1196.
Henrik Sv. Biörnsson, 1200 (2), 1201.
Herdís M. Hübner, 1199.
Hermína Sigurgeirsdóttir Kristjánsson, 1194.
Hitaveitur, gjsk.: Akureyri, br., 109, 305—306, 607—608, 997; Bessastaðahr., rg., 671—676; Blönduós, br., 308, 387; Brautarholt, rg., 113—114; 115—116; Egilsstaðahr. og Fella, rg., 888—892; 893—896; Dalvík, br., 308—309, 606; Húsavík, br., 110, 610; Hvammstangi, br., 112, 602; Hveragerði, br., 109, 304—305, 607; Laugarás, br., 311—312; Mosfellshr., 330, br., 427—428; Orkubú Vestfjarða, 896—898; Ólafsfjörður, br.,

307, 387; Reykjahlíð, br., 107, 604—605; Reykjavík, 105—107; rg., 211—216; 329, 394—396; Sauðárkrókur, br., 609; Selfoss, br., 111, 603—604; Seltjarnarnes, br., 110, 602; Siglufjörður, br., 111, 306, 605; Suðureyri, br., r. 108, 603; Suðurnesja, br., 6, 108; 307—308, 605—606.
Hjördís Claessen, 1198.
Hjördís Björk Hákonardóttir, 1206.
Hjördís Hulda Jónsdóttir, 1203.
Hjörleifur B. Kvaran, 1202.
Hlutafélög, 1208—1212.
Hlöðver Kjartansson, 1205.
Holræsi, rg.: Blönduós, br., 133 Flateyri, br., 167; Hella, 1048—1049; Kirkjubæjarklaustur, 240—242; Kópasker, br., 286.
Houser, George James, 1206.
Housny, Ahmad Fouad, 1208.
Howaldt, Andreas, 1207.
Hólmavík, hafnarsjóður, gjsk., br., 189—190; umferð augl., 740.
Hrafnhildur Ragnarsdóttir, 1197.
Hreggviður Hermannsson, 1199.
Hreindýraveiðar, r., 614—615.
Hrognamálefni, stjórn, Patrekshr., sb., 446—454.
Hrefnuskert fólk, flutningur með flugvélum, rg., 856—857.
Hringnótaskip, grandaraspil, öryggi o. fl., r., 677—678.
Hrísey, gatnagerðargjöld, rg., 737—738; hafnarsjóður, gjsk., br., 24—25; vatnsveita, rg., 803—805.
Hróðmar Helgason, 1202.
Hundahald, Skútustaðahr., sb., br., 965.
Hus, Zeaul, 1198.
Húsagerðarsk.: Búnaðarsamband Dalamanna, 173—178; Búnaðarsamband Suður-Þingeyinga, 168—173.
Húsavík, hæjarmálefni, sb., br., 99; hafnarsjóður, gjsk., br., 28—29; heimilishjálp, gjsk., 342; hitaveita, gjsk., br., 110, 610; lögreglusb., 653; rafveita, gjsk., 338, 422—443, rg., 909—916; umferð, 907—908; vatnsveita, gjsk., 190—192, 236—240.
Hvammstangi, hafnarsjóður, gjsk., br., 21—22; hitaveita, gjsk., br., 112, 602.
Hveragerði, hitaveita, gjsk., br., 109, 304—305, 607; rafveita, gjsk., 216—219, 383—386, 761—764.
Hörður Helgason, 1200.
Höskuldur Kristvinsson, 1206.

I, Í.

Iðnfræðsla, rg., br., 462—463.
Ingibjörg Hafstað, 1198.
Ingibjörg Þórunn Rafnar, 1197.
Ingimar Jóhannesson, 1194.
Ingvar Ásmundsson, 1201.
Ingvar J. Karlsson, 1201.
Ingvar Vilhjálmsson, 1194.
Innborgunarreglur, augl., 1, 165.
Innflutnings- og gjaldeyrisleyfi, rg., 969—971.
Isenbügel, Ewald, 1195.
Ísafjörður, bæjarmálefni, rg., br., 233—236; hafnarsjóður, gjsk., br., 20—21.
Ísak G. Hallgrímsson, 1206.
Íslenska UNESCO-nefndin, r., br., 800.

J.

Jafet S. Ólafsson, 1205.
Jakob Frímannsson, 1193.
Jarðrækt, rg., 685—695.
Jóhann Guðjónsson, 1204.
Jóhann Ragnar Ragnarsson, 1205.
Jóhanna Kristjónsdóttir, 1193.
Jóhannes Davíðsson, 1194.
Jóhannes H. Pálsson, 1198.
Jón Aðalsteinsson, 1206.
Jón L. Arnalds, 1193.
Jón Á. Bjarnason, 1202.
Jón Björnsson, 1194.
Jón Ásgeir Eyjólfsson, 1198.
Jón B. Hannibalsson, 1200.
Jón Sigtryggsson, 1193.
Jón Skaftason, 1202.
Jón Sveinsson, 1202.
Jón Ögmundur Þormóðsson, 1201.
Jónas Gústafsson, 1205.
Jónas Hallgrímsson, 1198, 1203.
Jónas Haralz, 1193.
Jónas Björn Magnússon, 1199.
Jónína Pálsdóttir, 1200.
Júlíus Kristinn Magnússon, 1199.
Jöfnunargjald, rg., br., 263—264.

Jöfnunargjald, aðlögunargjald, rg., 485—489, rg., br., 1006.
Jöfnunarsjóður sveitarfélaga, rkn., 655—656.

K.

Kafarastörf, rg., 861—876.
K. Guðmundur Guðmundsson, 1204.
Khan, Naveed Ahmad, 1198.
Karl Sig. Jónasson, 1193.
Karvel Ögmundsson, 1193.
Keflavík, rafveita, gjsk., 455—458, 752—755; umferð, augl., 332, 364, 780.
Keflavík, Njarðvík, landshöfn, gjsk., br., 46—47.
Kennaraháskóli Íslands, rg., br., 968.
Kennarar, embættisgengi, rg., 438—439.
van Kerckhove, Wilfried, 1196.
Khosbajar, Ojuny, 1208.
Kirkjubæjarklaustur, holræsi, rg., 240—242.
Kjaramál, efnahagsmál, samráð stjórnvalda við samtök launafólks, bænda og atvinnurekenda, rg., 781—782.
Kjartan Gíslason, 1207.
Kjartan Jóhannsson, 1205.
Kochanek, Anthony S., 1208.
Koman, Charles, 1200.
Kópasker, hafnarsjóður, gjsk., br., 29—30; holræsi, rg., br. 286.
Kópavogur, gatnagerðargjöld, rg., br., 250; umferð. augl., 659, 1054.
Kristensen, Freyja V.M. Frisbæk, 1197.
Kristinn Guðjónsson, 1194.
Kristinn Hallsson, 1193.
Kristinn Bjarni Jóhannsson, 1207.
Kristín G. Guðmundsdóttir, 1204.
Kristín Magnúsdóttir, 1204.
Kristín Norðfjörð, 1204.
Kristiana Jónsdóttir, 1207.
Kristján Baldvinsson, 1204.
Kristján Aðalbjörn Eyjólfsson, 1198.
Kristján Róbertsson, 1202.

L.

Lagacos, E.P. 1207.
Lamani, Dhimiter, 1207.
Landshöfn, Rifi, hafnarsjóður, gjsk., br., 166—167.
Laugarás, hitaveita, gjsk., br., 311—312.
Laun, greiðsla við gjaldþrot, rg., br., 229; verðbætur, rg., 365—367.
Launasjóður rithöfunda, rg., 849—850.
Laxárdalshr., gatnagerðargjöld, rg., 645—647.
Lárus Ottesen, 1194.
Leiðsaga, við Ísland, gjsk., 377—378.
Leifur Franzson, 1201.
Leifur Magnússon, 1193.
Leigubifreiðar, Akureyri, rg., 940—941; Reykjavík, rg., 372—376; V-Skaftafellssýsla, rg., br., 860; Strandasýsla, rg., 461.
van Lent, Aimé, 1196.
Leó Eggertsson, 1202.
Liebaers, Herman, 1196.
Linker, Hal, 1203.
Lippens, Renée, 1196.
Lífeyrissjóður bænda, rkn., 361—363.
Línu- og netasvæði, Faxaflói, rg., 850; út af Suðvesturlandi og Faxaflóa rg.br., 7, 263.
Línuveiðar, afnám banns, rg., 444.
Loðnuveiðar, rg., 612—613, 1017—1018; bann, rg., 193, 199—200, 206, 821, bann utan fiskveiðilandhelgi Íslands, rg., 821.
Loftferðaeftirlit, gjsk., 158—159.
Loftför, flutningur á hættulegum efnum, rg., 917—921; mannflutningar, rg., br., 595, 857—858; skoðanir, viðhald, viðgerðir, rg., br. 844—845; vöruflutningar, rg., br., 907.
Ludvig Árni Guðmundsson, 1202.
Lund, Engel Cathrine (Gagga), 1195.
Lundström, Rolf, 1196.
Luukka, Viljo, 1195.
Lúðvík Ingvarsson, 1198.
Lyf. lyfseðlar, rg., br., 904—905, 939—940, gerð og afgreiðsla, rg., 509—545; niðurfelling framleiðsluforskrifta, augl., 942.
Lyfjaeftirlit, eftirlitsgjald, rg., 725—726.
Lyfjakostnaður, rg., br., 265—266.
Lækningaleyfi, augl., 971, 1049.
Lögregla, fingraför og ljósmyndir, rg., 259—260.
Lögreglusþ., Akureyri, br., 847—848; Eyjafjarðarsýsla, br., 428; Húsavík, br., 653; Reykjavík, br., 506; Seltjarnarnes, br., 97—98; Norður-Þingeyjarsýsla, 70—82; Suður-Þingeyjarsýsla, 57—69; Vestmannaeyjar, 619—629.

M.

Madden, Anna Sögaard, 1194.
Maesschalk, Pierre, 1196.
Magnús Björn Björnsson, 1206.
Magnús Gíslason, 1193.
Magnús G. Jónsson, 1201.
Magnús E. Kolbeinsson, 1202.
Magnús H. Magnússon, 1205.
Magsaysay, Miguel A., 1198.
Marcher, Flemming, 1198.
de Mare d'Aertrycke, Thierry, 1196.
Margrét Árnadóttir, 1199.
Margrét Bárðardóttir, 1204.
Margrét Helgadóttir, 1206.
María Þ. Gunnlaugsdóttir, 1204.
Martens, Wilfried, 1196.
Matthías Biarnason, 1194.
Matvæli, tilbúningur og dreifing, rg., br., 859, 976.
Meinatæknar, rg., br., 859.
Mertens Jozef, 1196.
Mevering, Cor, 1201.
Miðneshr., hafnarsjóður, gjsk., br., 43—44; rafveita, gjsk., 852—855.
Minningarsjóður Jóhanns Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur, rkn 477.
Minningargjafasjóðir við Landsspítalann, rkn., 767—770.
Minningarsjóður hjónanna Steinunnar Sigbvatsdóttur og Magnúsar Ólafssonar, rkn., 478.
Minningarsjóður Vestur-Ísafjarðarsýslu, rkn., 479.
Miralles Ferrer, Luis, 1195.
Bustamante, 1195.
de Monasterio, Francisco Javier Péres-Bustamante, 1195.
Mosvallahr., Vestfjarðavegur, augl., 654.
fjarðavegur, augl., 654.
Mosfellshr., hitaveita, gjsk., 330, br., 427—428.
Mucalov, Zivko, 1195.
Möskvastærðir, botnvarpa, flotvarpa, rg., 222—224.

N.

Neskaupstaður, hafnarsjóður, gjsk., br., 33—34; stjórn, sþ., 464—473; vatnsveita, rg., 1042—1046, gjsk., 1050—1051.
Neshreppur utan Ennis, vatnsveita, rg., 207—209, gjsk., 210.
Neyðarsendingar, r., 429—430.
Nicolle, Dexter, 1196.
Nilsson, Henry, 1194.
Njarðvík, Keflavík, landshöfn, hafnarsjóður, gjsk., br., 46—47; rafveita, gjsk., 396—399.
Norður-Ísafjarðarsýsla, sýsluvegasjóður, sþ., 922—925.
Norður-Þingeyjarsýsla, lögreglusþ., 70—82; sýsluvegasjóður, sþ., 1035—1039.
Nothomb, Charles, 1196.
Noyan, Kemal, 1198.
Nussbaumer, Pierre, 1207.
Nýbyggingargjald, rg., 2—4, br., 799.

O, Ó.

Odero, Leo Pius, 1207.
Oinas, Asko, 1197.
Opinber gjöld, innheimta, rg., br., 650—651.
Orðabók Háskólans, rg., 480—481. 610—611.
Orkubú Vestfjarða, augl., 118; gjsk., 329, 411—416, br., 778—780; hitaveita, gjsk. 896—898.
Orlof, rg., br., 341; veikindaforföll, ríkisstarfsmenn, rg., br., 229.
Ólafsfjörður, aðalskipulag, augl., 363; búfjárhald, rg., 706—707; bæjarmálefni, sþ., 696—706; forkaupsréttur, sþ., 286; gatnagerðargjöld, rg., br., 644; hafnarsjóður, gjsk., br., 23—24; heimilishjálp, gjsk., 340—341; heimilisbjónusta, rg., 331—332; hitaveita, gjsk., br., 307, 387; vatnsveita, rg., br., 812—813.
Ólafía Sveinsdóttir, 1201.
Ólafsvík, hafnarsjóður, gjsk., br., 9—10; heimilishjálp, rg., 339—340; sundhöll, gjsk., 596.
Ólafur Egilsson, 1207.
Ólafur Hansson, 1193.
Óli Sverrir Sigurjónsson, 1206.
Ólína Margrét Magnúsdóttir, 1193.
Óskar Jónsson, 1202.

P.

Panayides, Tasos Chr., 1208.
Patrekshr., hreppsmálefni, stjórn, sþ., 446—454.
Patrekshöfn, hafnarsjóður, gjsk., br., 13—14.
Paul Valdimar Michelsen, 1193.

Páll Einarsson, 1202.
Páll Ásgeir Tryggvason, 1201, 1205.
Pétur Eggerz, 1199, 1200.
Pétur Guðgeirsson, 1201.
Pétur Guðmundarson, 1207.
Pétur Kr. Hafstein, 1207.
Piret, Jean-Marie, 1196.
Ploesteanu, George, 1207.
de Posch, 1196.
Póst- og símamálastofnun, starfsmannaráð, rg., 1040—1041.
Póstþjónusta, gjsk., 153—154, 369—370; rg., br., 371, 682.
Prins Albert, 1196.

R.

Radarspeglar, opnir bátar, r., 677—678.
Radíóbaujur, gúmmíbjörgunarbátar, rg., 677.
Radíóleyfi, áhaugamanna, r., br., 796—797, 933.
Rafmagnsveita Reykjavíkur, gjsk., 118—121, br., 232, 333, 390—394, 668—671.
Rafmagnsveitur ríkisins, augl., 610—611; gjsk., 126—132, 329, 405—411, 785—791.
Raforka, smásöluverð, augl., 132, 330—611; verðjöfnunargjald, augl., 205.
Raforkuvirki, rg., br., 898.
Rafveitur, gjsk.: Akranes, 489—492, 774—777; Akureyri, 219—222, 388—390, 758—761; rg., 881—888; Borgarnes, 401—404, 942—943; Eyrarbakki, 216—219, 383—386, 761—764; Gerðahr., 433—436, 755—758; Grindavík, 458—461, 745—748; Hafnarfjörður, 122—125, br., 334, 378—382, 748—752; Hveragerði, 216—219, 383—386, 761—764; Húsavík, 338, 442—443, 909—916; Keflavík, 455—458, 752—755; Miðneshr., 852—855; Njarðvík, 396—399; Reyðarfjörður, 399—401, 772—774; Sauðárkrókur, 439—441; Selfoss, 216—219, 336—338, 764—767; Siglufjörður, 436—437; Stokkseyri, 216—219, 383—386, 761—764; Vatnsleysustrandarhr., 396—399; Vestmannaeyjar, 232, 424—427; Vogar, 396—399.
Ragna Birna Baldursdóttir, 1200.
Ragna Briem Sverrisdóttir, 1204.
Ragnar Daníelsson, 1198.
Ragnar Jónsson, 1193.
Ragnar Þ. Ragnarsson, 1204.
Ragnheiður Skúladóttir, 1203.
Ragnhildur Helgadóttir, 1193.
Rangárvallasýsla, búfjársjúkdómar, rg., 809—812; sýsluvegasjóður, sþ., 277—285.
Rannsóknastofnun landbúnaðarins, gjsk., 713—715.
Rannveig Jónsdóttir, 1204.
Rasmussen, Palle Björn, 1195.
Raufarhöfn, hafnarsjóður, gjsk., br., 30—31.
Reyðarfjörður, hafnarsjóður, gjsk., br., 35; rafveita, gjsk., 399—401, 772—774; sorphreinsun, sþ., 966—968.
Reykhólahr., hafnarsjóður, gjsk., br., 303.
Reykjahlíð, hitaveita, gjsk., br., 107, 604—605.
Reykjahr., gatnagerðargjöld, rg., 416—419.
Reykjavík, aðalskipulag, augl., 905; afgreiðslutími verslana, sþ., br., 102; hafnarsjóður, gjsk., br., 8—9; rg., br., 56; heimilishjálp, heimilisþjónusta, gjsk., 707—708, rg., 801—802; hitaveita, gjsk., 105—107, 329, 394—396, rg., 211—216; leigubifreiðar, rg., 372—376; lögreglusþ., br., 506; rafmagnsveita, gjsk., 118—121, br., 232, 333, 390—394, 668—671; sorptunnuleiga, augl., 98, 1020; sundstaðir, gjsk., 159, 596, 1039; umferð, augl., 134—135, 660, 922; vatnsskattur, rg., br., 98—99.
Rithöfundar, launasjóður, rg., 849—850.
Ríkarður Brynjólfsson, 1206.
Ríkarður Másson, 1199.
Ríkissjóður, aukatekjur, rg., 194—197, 988—992, br., 601; greiðsla á launum við gjaldþrot, rg., br., 229.
Ríkisstarfsmenn, orlof, veikindaforföll, rg., br., 229.
Ríkisútvarp, afnotagjöld og auglýsingar, gjsk., 965—966.
Roelants, Frans, 1196.
Roszak, Jerzy, 1208.
Roussons, Stavros G., 1195.
Róbert Árni Hreiðarsson, 1199.
Rutten, Mathiew, 1196.
Rúnar Guðmundsson, 1204.

S.

Sakaskrá ríkisins, sakavottorð, augl., 258—259.
Sakavottorð, augl., 258—259.
Samábyrgð Íslands, rkn., 816—820.
Samgöngubótasjóður Páls Jónssonar, rkn., 659.
Samvinnufélög, 1212.
Sanders, Edward Leonard, 1199.
Sandsíli, veiðar á, rg., 252—253.
Sauðárkrókur, hafnarsjóður, gjsk., br., 22—23; hitaveita, gjsk., br., 609; rafveita, gjsk., 439—441; vatnsveita, rg., br., 1047.
Schäfer, Arthur, 1194.
Schrijvers, Gilbert, 1196.
Seðlabanki Íslands, rg., br., 55.
Selfoss, aðalskipulag, augl., 341—342; heimilishjálp, rg., 135—136; hitaveita, gjsk., 603—604, br., 111; rafveita, gjsk., 216—219, 336—338, 764—767; Sjúkrahús Suðurlands, heilsugæslustöð, rg., 976—978.
Selma Jónsdóttir, 1194.
Seltjarnarnes, heimilisþjónusta, rg., 797—799; hitaveita, gjsk., br., 110, 602; lögreglusþ., br., 97—98.
Senanayake, Robert P., 1200.
Sendiherrar og ræðismenn, 1207—1208.
Serkin, Rudolf, 1195.
Seyðisfjörður, bæjarmálefni, sþ., 178—189; hafnarsjóður, gjsk., br., 95—96.
Seyluhr., félagsheimili Miðgarður, r., 343—345.
Sérlyf, skráning, rg., 651—652.
Sigfús Þór Elíasson, 1200.
Sigfús Halldórsson, 1194.
Sigfús J. Johnsen, 1202.
Sighvatur Björgvinsson, 1205.
Siglingalög, upphæð bóta, augl., 505, 997.
Siglufjörður, hafnarsjóður, gjsk., br., 93—94; heimilishjálp, rg., 802—803; hitaveita, gjsk., br., 111, 306, 605; rafveita, gjsk., 436—437.
Sigmundur Stefánsson, 1207.
Sigríður H. Aðalsteinsdóttir, 1204.
Sigríður Jónsdóttir Ragnar, 1194.
Sigríður Ólafsdóttir, 1207.
Sigríður Snævarr, 1202.
Sigríður Thorlacius, 1194.
Sigrún Gísladóttir, 1204.
Sigrún Stefánsdóttir, 1193.
Sigurðsson, Ólafur, 1195.
Sigurður Erlendsson, 1204.
Sigurður St. Helgason, 1206.
Sigurður B. Jóhannesson, 1204.
Sigurður Vilberg Sigurjónsson, 1200.
Sigurður Sigurðsson, 1193.
Sigurgeir Jónsson, 1202.
Sigurjón Guðjónsson, 1194.
Sigurjón Sigurðsson, 1200.
Simonet, Henri, 1196.
Siroka, Dzon, 1208.
Six, Robert, 1196.
Símaþjónusta, gjsk. og r., 137—152, 313—328.
Sjóðurinn Gerðuminning, rkn., 657.
Sjóðurinn Stígur, rkn., 478.
Sjúkrahús Suðurlands, heilsugæslustöð, Selfossi, rg., 976—978.
Sjúkratryggðir, greiðslur til samlagslækna, rg., 266; greiðslur á sérfræðilæknishjálp, rg., 266—267.
Skafti Benediktsson, 1205.
Skagaströnd, hafnarsjóður, gjsk., br., 500—501; heimilishjálp, rg., 1019—1020.
Skemmtanir, aðrar samkomur, r., br., 500.
Skip, fjarskipti, r., 822—844; gjöld fyrir skoðun, skráningu og mælingu, rg., 730—733; smíði og búnaður, r., 83—90, 102—103, 945—956, smíði og búnaður, raforka og raflagnir, r., br., 1001—1004; tilkynningarskylda, rg., 463—464.
Skipaskoðunarmenn ríkisins, laun, rg., 715—716.
Skipasmíðar, skipaviðgerðir, endurgreiðsla tolla, r., 982—986.
Skipulag, Súðavík, augl., 816.
Skipulagsskrár: Afrekssjóður 6. bekkjar X, M.R. 1978—1979, 483; Byggingarþjónustan, 289—291; Hjúkrunarheimili aldraðra í Kópavogi, 346—348; Menningarsjóður Borgarness, 1016—1017; Menningar- og framfarasjóður Sparisjóðs Vestur-Skaftafellssýslu, 288—289; Minningarsjóður Ásdísar M. Sigurðardóttur frá Miklaholti 858—859; Minningarsjóður hjónanna Sigurfljóðar Einarsdóttur og Helga Helgasonar, 503—504; Minningarsjóður Peder Jakob

Steffensen, 902—903; Minningarsjóður Tryggva Guðmundssonar, 935—936; Minningar- og styrktarsjóður Guðfinnu Þorvaldsdóttur og Egils Júlíussonar, 287—288; Sjálfseignarstofnunin Grundarteigur, 505—506; Styrktarsjóður Hofskirkju, 936; Styrktarsjóður Svövu Finsen, 291—292; Verðlaunasjóður Guðmundar Kristjánssonar, 482; Vísindasjóður Dýralæknafélags Íslands, 345—346.
Skírnir Garðarsson, 1206.
Skotvopn, skotfæri, rg., br., 299—302; sprengiefni, skoteldar, endurnýjun leyfa, augl., 1052.
Skúli Th. Fjeldsted, 1205.
Skútustaðahr., hundahald, sþ., br., 965.
Snæbjörn Jónasson, 1204.
Solomon, Paul, 1208.
Sonja Diego, 1206.
Sorphreinsun, Reyðarfjörður, sþ., 966—968.
Sorptunnuleiga, Reykjavík, augl., 98, 1020.
van Spitael, Raoul, 1196.
Starfsmannaráð, Póst og símamálastofnun, rg., 1040—1041.
Steenstrup, Björn, 1195.
Stefán Bergmann, 1201.
Stefán Jóhann Helgason, 1197.
Stefán Jónsson, 1194.
Stefán Már Stefánsson, 1203.
Steingrímur Bragason, 1201.
Steinn Jónsson, 1198.
Steinunn Ingimundardóttir, 1193.
Steinunn Stefánsdóttir, 1204.
Stofnlánadeild landbúnaðarins, innheimta gjalda, rg., 733—736.
Stokkseyri, gatnagerðargjöld, sþ., 851—852; rafveita, gjsk., 216—219, 383—386. 761—764.
Strand, Jörgen B., 1195.
Strandasýsla, leigubifreiðar, rg., 461—462; sýsluvegasjóður, sþ., 929—932.
Streltsov, Mikhail Nikolaevich, 1208.
Stykkishólmur, búfjárhald, rg., 473—474; hafnarsjóður, gjsk., br., 12—13.
Styrktarfélag vangefinna, Austurlandi, rkn., 292—293.
Styrktarsjóður Christians konungs X og Alexandrine drottningar, rkn., 479.
Styrktarsjóður Gísla Jóns Nikulássonar, rkn., 479.
Styrktarsjóður sjómanna, rkn., 478.
Styrktarsjóður vegna jarðelda, rkn., 475.
Styrktarsjóður W. Fischers, rkn., 476.
Styrktarsjóður Þórarins Tulinius, rkn., 476.
Stöðvarfjörður, hafnarsjóður, gjsk., br., 36.
Suðureyri, hafnarsjóður, gjsk., br., 18; hitaveita, gjsk., br., 108, 603; umferð, augl., 708.
Suður-Þingeyjarsýsla, lögreglusþ., 57—69; sýsluvegasjóður, sþ., 956—964.
Sundhöll, Hafnarfjörður, gjsk., 814; Ólafsvík, gjsk., 596.
Sundlaug, Akureyri, augl., 312, gjsk., 724.
Sundman, Per Olof, 1195.
Sundnám, grunnskóli, rg., 419—423.
Sundstaðir, Reykjavík, gjsk., 159, 596, 1039.
Súðavík, hafnarsjóður, gjsk., br., 382—383; skipulag, augl., 816.
Svanhildur Sigurgeirsdóttir, 1203.
Svavar Lárusson, 1206.
Sveinbjörn Jónsson, 1194.
Sveinn Sveinsson, 1205.
Sveinn Zoega, 1194.
Sverrir Haukur Gunnlaugsson, 1207.
Sýsluvegasjóðir, sþ.: Austur-Húnavatnssýsla, br., 248—249; 934; Norður-Ísafjarðarsýsla, 922—925; Norður-Þingeyjarsýsla, 1035—1039; Rangárvallasýsla, 277—285; Strandasýsla, 929—932; Suður-Þingeyjarsýsla, 956—964; Vestur-Ísafjarðarsýsla, 925—928.
Szymanowski, Antoni, 1195.
Söluskattur, rg., br., 335, 445, 876—877.

T.

Tálknafjörður, hafnarsjóður, gjsk., br., 14—15.
Thanh, Nguyen Dinh, 1208.
Thibaut de Naisieres, 1196.
Thomsen, Emil, 1196.
Thyden, James E., 1208.
Tichon, Paul, 1196.
Togveiðar, bann á Vopnafjarðargrunni, rg., 939.
Tollstjóri, umburðarbréf, 1005.

Tollur, niðurfelling, augl., 712—713; skipasmíðar, skipaviðgerðir, endurgreiðsla tolla, r., 982—986.
Torfi Magnússon, 1204.
Tómas Á. Jónasson, 1203.
Tómas Þorvaldsson, 1194.
Trausti Sigurðsson, 1200.
Turki, Brahim, 1208.

U, Ú.

Umburðarbréf, til tollstjóra, 1005.
Umferð, augl.: Akranes, 484, 1053; Akureyri, 916; Dalvík, 160; Flateyri, 650; Garður, 944; Grindavík, 654; Hafnarfjörður, 135, 1053; Hólmavík, 740; Húsavík, 907—908; Keflavík, 332, 364, 780; Kópavogur, 659, 1054; Reykjavík, 134—135, 660, 922; Suðureyri, 708.
Unnsteinn Beck, 1203.
Unnur A. Jónsdóttir, 1204.
Utanríkisráðuneytið, vegabréf, rg., 224—226.
Úlfar Þórðarson, 1194.

V, W.

Vaes, Emilien, 1196.
Valtýr Albertsson, 1193.
Valtýr Sigurðsson, 1207.
Vandekerckhove, Robert, 1196.
Vandermeulen, Harry, 1196.
Vanham, Charles, 1196.
Vatnsleysustrandarhr., rafveita, gjsk., 396—399.
Vatnsskattur, rg., br., Blönduós, 133—134; Reykjavík, 98—99.
Vatnsveitur: Flateyri, rg., br., 167—168; Hrísey, rg., 803—805; Húsavík, gjsk., 190—192, rg., 236—240; Neshr. utan Ennis, rg., 207—209, gjsk., 210; Neskaupstaður, rg., 1042—1046, gjsk., 1050—1051; Ólafsfjörður, rg., br., 812—813; Sauðárkrókur, rg., br., 1047; Þórshöfn, rg., br., 1046—1047.
Vegabréf, utanríkisráðuneytið, rg., 224—226.
Veiðibann, rg.: lína, afnám, 444; loðna, 193, 199—200, 206, 821, utan fiskveiðilandhelgi, 821; togveiðar á Vopnafjarðargrunni, 939.
Veiðifélög: Gljúfurár, sþ., 99—100; Hallár, arðskrá, 155, sþ., 155—156; Krossár, Haukar, sþ., 937—938.
sþ., 813—814; Ormarsár, sþ., 502—505; Varmár- og Þorleifslækjar, arðskrá, 736; Vatnsdalsár, arðskrá, 474—475;
Verðbætur, á laun, rg., 365—367.
Verðgrundvöllur, augl.: fiskmjöl, 638, 771; freðfiskur, 230—231, 635—637, 845—847; fryst rækja, 879—880; frystur hörpudiskur, 878; kolmunnamjöl, 728; loðna, 727—728; óverkaður saltfiskur, 879; spærlings- og kolmunnamjöl, 637; spærlingsmjöl, 728—729; söltuð síld, 880; söltuð ufsaflök, 881; verkaður saltfiskur, 878—879.
Verðjöfnunargjald, raforka, augl., 205.
Verslanir, afgreiðslutími, Reykjavík, sþ., br., 102.
Vestfjarðavegur, uppdráttur, Mosvallahr., augl., 654.
Vestmannaeyjar, bæjarmál, sþ., br., 933—934; deiliskipulag, augl., 724; fjarhitun, gjsk., 309—311, br., 608—609; hafnarsjóður, gjsk., br., 40—41; lögreglusþ., 619—629; rafveita, gjsk., 232, 424—427.
Vestur-Ísafjarðarsýsla, sýsluvegasjóður, sþ., 925—928.
Vestur-Skaftafellssýsla, leigubifreiðar, rg., br., 860.
Viðlagatrygging Íslands, rg., 55—56.
Viðskiptamál, gjaldeyrismál, rg., 1007—1016.
Vignaud, Juan Carlos Roland, 1208.
Vilborg Sigurðardóttir, 1204.
Vilhjálmur Hans Vilhjálmsson, 1202.
Villalba, Luis, 1197.
Vilmundur Gylfason, 1205.
Vintevogel, Gaston, 1196.
Víglundur Jónsson, 1194.
Vogar, hafnarsjóður, gjsk., br., 44—45; rafveita, gjsk., 396—399.
Vopnafjörður, hafnarsjóður, gjsk., br., 31—32.
Vörugjald, rg., br., 709—711, 791—793, 999—1000.
Vöruhappdrætti SÍBS, rg., br., 799.
Vörumerki, rg., 943—944; augl., 1055—1191.
Wagstaff, Alan William, 1198.
Wahlgren, Erik, 1196.
Wanyoike, Joel, 1207.

Wendrowski, Henrik, 1208.
Wiederkehr, Georg Robert, 1199.
Wolfgramm, Torsten, 1194.
Wright, Jack Derrick, 1199.

Z.

Zarkovic, Gojko, 1208.

Þ.

Þingeyri, forkaupsréttur, sþ., 264; hafnarsjóður, gjsk., br., 15—16.
Þingstaður, Bæjarhr., stj.br., 800.
Þjóðhátíðarsjóður, rkn., 658.
Þjóðvegir, í kaupstöðum og kauptúnum, rg., 716—722.
Þorbjörn Broddason, 1197.
Þorgeir Jósefsson, 1193.
Þorgeir Örlygsson, 1207.
Þorgerður Gísladóttir, 1204.
Þorkell Guðbrandsson, 1200.
Þorlákshöfn, landshöfn, hafnarsjóður, gjsk., br., 47—48.
Þorleifur Valgeir Kristinsson, 1201.
Þorskfisknet, rg., 54, 304, 998.
Þorskveiðar, takmörkun, rg., 227—228, 815—816.
Þorsteinn Blöndal, 1207.
Þorsteinn Karl Guðlaugsson, 1204.
Þorsteinn A. Jónsson, 1202.
Þorsteinn Loftsson, 1203.
Þorsteinn Ragnarsson, 1203.
Þorsteinn Sigfússon, 1194.
Þorsteinn Sveinsson, 1194.
Þorsteinn Scheving Thorsteinsson, 1200.
Þorvaldur Karl Helgason, 1201.
Þór Steinarsson, 1204.
Þórarinn Gíslason, 1199.
Þórarinn Tyrfingsson, 1204.
Þórdís Kristmundsdóttir, 1198.
Þórður Einarsson, 1194, 1203.
Þórður Þórðarson, 1198.
Þórhildur S. Sigurðardóttir, 1202.
Þórshöfn, hafnarsjóður, gjsk., br., 117; vatnsveita, rg., br., 1046—1047.
Þröstur Laxdal, 1203.
Þuríður Jónsdóttir, 1201.

Æ.

Ævar Guðmundsson, 1201.

Ö.

Ökukennsla, próf ökumanna, rg., br., 204.
Ökutæki, leiga, r., br., 203; skoðunargjald, rg., 1018; skráning, rg., br., 203.
Öryggiseftirlit ríkisins, gjsk., 49—53.
Öryggisbúnaður, línu- og netaspil, r., 971—972; línu- og netaspil, hringnótaskip, radarspeglar á opnum bátum, r., 677—678.
Öryrkjavinna, rg., 617—618.

Skammstafanir í registri, B-deild.

augl. = auglýsing.
br. = breyting.
gjsk. = gjaldskrá.
r. = reglur.
rg. = reglugerð.
rkn. = reikningur.
stj.bréf = stjórnarráðsbréf.
sþ. = samþykkt.

Skrá um útgáfudaga B-deildar 1979.

B 1, nr.	1	5. jan.
B 2, nr.	2— 3	13. jan.
B 3, nr.	4	19. jan.
B 4, nr.	5— 47	31. jan.
B 5, nr.	48— 64	14. febr.
B 6, nr.	65— 89	14. febr.
B 7, nr.	90— 97	19. febr.
B 8, nr.	98	22. febr.
B 9, nr.	99—108	12. mars
B 10, nr.	109	5. mars
B 11, nr.	110—114	9. mars
B 12, nr.	115—117	13. mars
B 13, nr.	118	15. mars
B 14, nr.	119	16. mars
B 15, nr.	120—133	30. mars
B 16, nr.	134—158	24. apríl
B 17, nr.	159—162	18. apríl
B 18, nr.	163—187	30. apríl
B 19, nr.	188—194	30. apríl
B 20, nr.	195—196	2. maí
B 21, nr.	197	11. maí
B 22, nr.	198—199	14. maí
B 23, nr.	200—213	25. maí
B 24, nr.	214	22. maí
B 25, nr.	215—218	31. maí
B 26, nr.	219—239	8. júní
B 27, nr.	240	7. júní
B 28, nr.	241	8. júní
B 29, nr.	242—248	15. júní
B 30, nr.	249	14. júní
B 31, nr.	250—277	28 júní
B 32, nr.	278—290	13. júlí
B 33, nr.	291—295	19. júlí
B 34, nr.	296	13. júlí
B 35, nr.	297	17. júlí
B 36, nr.	298	27. júlí
B 37, nr.	299	30. júlí
B 38, nr.	300—314	31. júlí
B 39, nr.	315—316	2. ágúst
B 40, nr.	317—318	3. ágúst
B 41, nr.	319—347	14. ágúst
B 42, nr.	348—358	31. ágúst
B 43, nr.	359—364	7. sept.
B 44, nr.	365	11. sept.
B 45, nr.	366—373	21. sept.
B 46, nr.	374—387	28. sept.
B 47, nr.	388	9. okt.
B 48, nr.	389—404	19. okt.
B 49, nr.	405	19. okt.
B 50, nr.	406—407	22. okt.

B 51, nr. 408—429	.....	31. okt.
B 52, nr. 430—431	.....	5. nóv.
B 53, nr. 432—448	.....	19. nóv.
B 54, nr. 449—469	.....	30. nóv.
B 55, nr. 470—501	.....	18. des.
B 56, nr. 502—516	.....	31. des.
B 57, nr. 517—518	.....	31. des.
B 58, nr. 519—524	.....	4. jan. 1980
B 59, nr. 525—538	.....	22. jan. 1980
B 60, nr. 539—549	.....	24. sept. 1980

Leiðréttingar:

Bls. 123, sjá 6. línu að ofan 419 kr/kWh, les 4.19 kr/kWh.
Bls. 207, sjá 1. línu í 3. gr. yfrstjórn, les yfirstjórn.
Bls. 246, sjá 22. gr. 3. línu að neðan einkunnina *hefur*, les einkunnina *hæfur*.
Bls. 275, sjá 3. gr., neðstu línu resktramenn, les rekstrarmenn.
Bls. 275, sjá 38. gr., 2. línu, slæjulöndum, les slægjulöndum.
Bls. 299, sjá 2. gr. d. 6. mgr. orðis, les orðist.
Bls. 300, sjá 6. gr. 3. línu að neðan Eigandi skotvopns, les Eiganda skotvopns.
Bls. 377, sjg 1. gr. 1. línu að ofan o gþá, les og þá.
Bls. 481, sjá 7. gr. 1. lína kostnaður, les kostaður.
Bls. 483, sjá 8. gr. 1. lína rekorsembættið, les rektorsembættið.
Bls. 876, sjá 2. gr., greinartalan færist 8 línum neðar og komi á undan mgr. „21. tl. 13. gr.“ o. s. frv.
Bls. 505, sjá 5. línu að ofan reiknað úr, les reiknað út.
Bls. 800, sjá fyrirsögn á máli nr. 417 Strandassýlu, les Strandasýslu.
Bls. 805, sjá 4. línu að neðan aflyesingaþjónusta, les afleysingaþjónusta.
Bls. 851, sjá fyrirsögn á máli nr. 439 heilbrigðismál, les heilbrigðismálaráð.

Endurprentuð blöð: 735, 851.

STJÓRNARTÍÐINDI B 1 — 1979

AUGLÝSING

um innborgunarreglur.

Á grundvelli 10. gr. reglugerðar nr. 79 27. maí 1960 um skipan gjaldeyris- og innflutningsmála, sbr. reglugerð nr. 168 1967, og 1. gr. laga nr. 30/1960 um skipan innflutnings- og gjaldeyrismála o. fl., hefur viðskiptaráðuneytið í samráði við Seðlabankann ákveðið, að við gjaldeyriskaup eða innlausn skjala í banka skuli greiða 35% af innlausnarverði vöruskjala vegna kaupa á erlendum húsgögnum, innréttingum, gluggum og hurðum í eftirfarandi tollskrárflokkum:

44.23.02	94.03.12	94.03.19	94.03.24
44.23.03	94.03.13	94.03.21	94.03.29
94.01.13	94.03.14	94.03.22	94.03.31
94.01.14	94.03.15	94.03.23	94.03.32
94.01.19			

Gjaldeyrisbankarnir skulu greiða innborgunarféð jafnóðum inn á reikninga við Seðlabankann og skal það vera bundið þar í 90 daga.

Af innborguðu fé verða greiddir sömu vextir og greiddir eru af innstæðum í almennum sparisjóðsbókum í innlánsstofnunum.

Ekki skal krafist innborgunar af lægri greiðslu á hverjum tíma en 20 000 krónum. Innborgunarhlutfall miðast við hver einstök gjaldeyriskaup eða afgreiðslur.

Ofanskráðar reglur gilda frá 8. janúar 1979 til 31. desember 1980.

Viðskiptaráðuneytið, 5. janúar 1979.

F. h. r.
Þórhallur Ásgeirsson.

Yngvi Ólafsson.

Stjórnartíðindi B 1, nr. 1. Útgáfudagur 5. janúar 1979.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 2 — 1979

Nr. 2. 2 12. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um nýbyggingargjald.

1. gr.

Leggja skal sérstakt gjald, nýbyggingargjald, á öll mannvirki sem meta skal fasteignamati samkvæmt lögum nr. 94 20. maí 1976 um skráningu og mat fasteigna og reglugerðum sem settar eru samkvæmt þeim lögum, sbr. þó 2. gr.

2. gr.

Undanþegin gjaldskyldu eru eftirtalin mannvirki:

1. Íbúðarhúsnæði. Til íbúðarhúsnæðis í þessu sambandi teljast bílageymslur sem eru í tengslum við tiltekið íbúðarhúsnæði og ætlaðar eru til notkunar íbúa þess, hvort sem viðkomandi bifreiðageymsla er sambyggð íbúðarhúsnæðinu eða ekki. Þá teljast sumarbústaðir til íbúðarhúsnæðis í þessu sambandi.
2. Mannvirki sem undanþegin eru fasteignaskatti samkvæmt 1. mgr. 5. gr. laga nr. 8/1972 um tekjustofna sveitarfélaga með síðari breytingum, það eru sjúkrahús, kirkjur, skólar, íþróttahús, endurhæfingarstöðvar, barnaheimili, orlofsheimili launþegasamtaka, skipbrotsmannaskýli, sæluhús, félagsheimili og samkomuhús, sem ekki eru rekin í ágóðaskyni, öryrkja- og elliheimili og heilsuhæli, þó ekki húsnæði slíkra stofnana, sem notað er til atvinnurekstrar, bókasöfn og önnur safnhús, svo og hús annarra ríkja, að svo miklu leyti sem þau eru notuð af sendimönnum þeirra í milliríkjaerindum.

Nú er hluti mannvirkis sem undanþegið er gjaldskyldu samkvæmt þessari grein ætlaður til atvinnurekstrar eða annarra nota en þeirra er undanþáguna helga og skal þá sá hluti gjaldskyldur sbr. 1. mgr. 3. gr.

3. gr.

Sé mannvirki að hluta gjaldskylt en að hluta gjaldfrjálst skal innheimta nýbyggingargjald af hinum gjaldskylda hluta miðað við rúmmál hans eða sérstaklega áætlað kostnaðarverð sbr. 5. gr.

Gjaldskyldan nær jafnt til nýbygginga sem viðbygginga við eldri mannvirki.

4. gr.

Gjaldstofn nýbyggingargjalds skal vera áætlaður byggingarkostnaðar mannvirkis og skal gjaldið vera 2% af gjaldstofni.

5. gr.

Hagstofa Íslands skal gefa út skrá um áætlaðan byggingarkostnað á hvern rúmmetra í eftirtöldum tegundum mannvirkja: skrifstofuhúsnæði, verslunarhúsnæði, iðnaðarhúsnæði, landbúnaðarmannvirkjum og vörugeymslum. Skrár þessar skulu gefnar út í desembermánuði og júnímánuði ár hvert og skulu þær gilda næstu sex mánuði eftir útgáfu miðað við 1. janúar og 1. júlí ár hvert. Gjaldstofn nýbyggingargjalds skal að því er varðar þau mannvirki, er um ræðir í þessari máls-

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

grein, miðast við áætlun Hagstofunnar um byggingarkostnað og rúmmetrafjölda hins fyrirhugaða mannvirkis.

Gjaldstofn annarra mannvirkja en þeirra er um ræðir í 1. mgr. skal í hverju tilviki ákveðinn með áætlun Fasteignamats ríkisins á byggingarkostnaði þeirra. Sé mannvirki er um ræðir í 1. mgr. svo sérstætt að mati innheimtumanns að byggingarkostnaður verði ekki miðaður við þau meðaltöl er Hagstofan ákveður skal Fasteignamat ríkisins áætla byggingarkostnað þess og skal þá gjaldið miðað við þá áætlun.

6. gr.

Eindagi nýbyggingargjalds miðast við útgáfu byggingarleyfis eða upphaf byggingarframkvæmda sé mannvirki ekki háð byggingarleyfi sbr. lög nr. 54/1978. Upphaf framkvæmda í þessu sambandi skal miðast við framkvæmdir á byggingarstað þannig að hönnunarvinna og önnur undirbúningsvinna veldur því eigi að gjaldið falli í eindaga.

Þeim sem hyggja á framkvæmdir við gjaldskylt mannvirki sem ekki er háð útgáfu byggingarleyfis er skylt að tilkynna fyrirhugaðar framkvæmdir til innheimtumanns a. m. k. mánuði fyrir áætlað upphaf framkvæmda.

7. gr.

Nýbyggingargjald skal lagt á og innheimt af innheimtumönnum ríkissjóðs, í Reykjavík tollstjóra. Skulu þeir er hyggjast stofna til framkvæmda við gjaldskyld mannvirki gefa innheimtumanni yfirlýsingu um rúmmetratölu hins fyrirhugaða mannvirkis og gerð þess ásamt vottorði viðkomandi byggingarnefndar um stærð og gerð mannvirkis og öðrum þeim upplýsingum er innheimtumaður telur nauðsynlegar til ákvörðunar gjaldsins.

8. gr.

Taka má nýbyggingargjald lögtaki hjá byggingarleyfishafa eða eiganda mannvirkis. Nýbyggingargjaldinu fylgir lögveð í mannvirki því sem gjaldið er á lagt og skal ásamt dráttarvöxtum og innheimtukostnaði ganga fyrir öllum öðrum veðkröfum er á eigninni hvíla. Ef mannvirkið eyðileggst eftir að gjaldið er fallið í eindaga er sami lögveðréttur fyrir því í tryggingafjárhæðum þess.

Sveitarstjórn er óheimilt að gefa út byggingarleyfi fyrir mannvirkjum sem gjaldskyld eru nema fyrir liggi sönnun þess að gjaldið hafi verið greitt að fullu. Sé þessa ekki gætt er sveitarstjórn ábyrg fyrir greiðslu gjalds af viðkomandi eign og getur innheimtumaður ríkissjóðs gengið beint að sveitarstjórn við innheimtu þess.

Sé nýbyggingargjald eigi greitt innan mánaðar frá eindaga, skal greiða ríkissjóði dráttarvexti af því sem ógreitt er, talið frá og með eindaga. Dráttarvextir eru þeir sömu og hjá innlánsstofnunum, sbr. 13. gr. laga nr. 10 29. mars 1961 og ákvörðun Seðlabanka Íslands á hverjum tíma. Dráttarvextir reiknast með sama hætti og hjá innlánsstofnunum.

9. gr.

Brot gegn reglugerð þessari skulu varða sektum allt að 7 000 000 kr., sem renna í ríkissjóð, nema þyngri refsing liggi við. Um meðferð slíkra mála skal fara að hætti opinberra mála.

10. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 8. gr. laga nr. 117/1978, öðlast gildi 15. janúar 1979. Eru mannvirki sem út er gefið byggingarleyfi fyrir frá og með 15. janúar 1979 gjaldskyld skv. reglugerð þessari en þau mannvirki sem áður hefur verið gefið út byggingarleyfi fyrir eru gjaldfrjáls. Sé um að ræða mannvirki

sem ekki eru háð útgáfu byggingarleyfis miðast gjaldskylda á sama hátt við upphaf framkvæmda.

Fjármálaráðuneytið, 11. janúar 1979.

Tómas Árnason.

Árni Kolbeinsson.

Nr. 3. 8. janúar 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski og á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. september til 31. desember 1978.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, staðfestir ráðuneytið hér með eftirfarandi grundvallarverð á verkuðum saltfiski (þorski) fyrir framleiðslutímabilið frá 1. janúar til 31. ágúst 1978 annars vegar og frá 1. september til 31. desember 1978 hins vegar, og er þá átt við það tímabil, sem hinn óverkaði saltfiskur, sem til þurrkunar fer, er famleiddur á:

Tímabilið frá 1. janúar til 31. ágúst 1978.

Especial	10/40	kr.	971,00
—	40/60	—	786,00
—	80/120	—	662,00
Miramar	10/40	kr.	790,00
—	40/60	—	579,00
—	60/80	—	541,00
—	80/120	—	479,00
Miradouro	10/40	kr.	616,00
—	40/60	—	527,00
—	60/80	—	489,00
—	80/120	—	451,00

Tímabilið frá 1. september til 31. desember 1978.

Especial	10/40	kr.	1.140,00
—	40/60	—	922,00
—	80/120	—	777,00
Miramar	10/40	—	926,00
—	40/60	—	678,00
—	60/80	—	635,00
—	80/120	—	562,00

Miradouro	10/40	kr.	722,00
—	40/60	—	618,00
—	60/80	—	573,00
—	80/120	—	529,00

Verð þessi eru f. o. b. Verðbil verður ekkert.
Greiðslur í sjóðinn eða úr miðast við 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði.

Sjávarútvegsráðuneytið, 8. janúar 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

STJÓRNARTÍÐINDI B 3 — 1979

Nr. 4 6 19. janúar 1979.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðurnesja nr. 390. 6. nóv. 1976.

7. gr. orðist svo:

Heimæðagjald hitaveitunnar skal vera sem hér segir fyrir eina heimæð:

Allt að 400 m³	.....	kr.	351.120
400 — 2000 m³	.....	—	351.120 + 281 kr. pr. m³ þar yfir
2000 — 6000 m³	.....	—	800.720 + 239 kr. pr. m³ þar yfir
6000 — 10000 m³	.....	—	1.756.720 + 210 kr. pr. m³ þar yfir
Meira en 10000 m³	.....	—	2.596.720 + 183 kr. pr. m³ þar yfir

Nú eru fleiri en eitt hitunarkerfi í húsinu með sérstökum hemlum frá hitaveitunni og skal þá greiða kr. 42.257.— aukagjald fyrir hvern hemil umfram þann fyrsta.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt lögum um Hitaveitu Suðurnesja nr. 100 31. desember 1974, staðfestist hér með til að öðlast gildi 20. janúar 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 19. janúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Stjórnartíðindi B 3, nr. 4. Útgáfudagur 19. janúar 1979.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 4 — 1979

24. janúar 1979. 7 Nr. 5

REGLUGERÐ

um sérstök línu- og netasvæði út af Suðvesturlandi og Faxaflóa.

1. gr.

Á tímabilinu frá 1. febrúar til 31. mars 1979, eru allar veiðar með botn- og flotvörpu bannaðar á 7 sjómílna breiðu svæði utan við línu, sem dregin er úr punkti 63°33'7 N, 23°03'0 V, vestur og norður um í 5 sjómílna fjarlægð frá Geirfugladrang í punkt 64°04'9 N, 23°45'0 V og þaðan í 270° réttvísandi. Að austan markast svæðið af línu, sem dregin er 213° réttvísandi úr punkti 63°33'7 N, 23°03'0 V.

2. gr.

Á tímabilinu frá 1. febrúar til 15. maí 1979 eru allar veiðar með botn- og flotvörpu bannaðar á svæði, sem að sunnan markast af línu, sem dregin er réttvísandi 270° frá Stafnesvita í punkt 63°58'3 N, 23°40'5 V og þaðan síðan um eftirgreinda punkta:

A. 64°04'9 N, 23°45'0 V
B. 64°04'9 N, 23°42'0 V
C. 64°20'0 N, 23°42'0 V og þaðan í 90° réttvísandi.

3. gr.

Á tímabilinu 20. mars til 15. maí 1979, eru allar veiðar með botn- og flotvörpu bannaðar á svæði, sem markast af línum, sem dregnar eru á milli eftirgreindra punkta:

A. 63°00'0 N, 22°00'0 V
B. 63°25'3 N, 22°00'0 V
C. 63°33'7 N, 23°03'0 V.

4. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands til þess að öðlast gildi 1. febrúar 1979, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 391 16. nóvember 1978, um sérstakt línu- og netasvæði út af Faxaflóa.

Sjávarútvegsráðuneytið, 24. janúar 1979.

Kjartan Jóhannsson.

Jón B. Jónasson.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Reykjavíkur, nr. 108 4. mars 1975, sbr. 5. gr. reglugerðar nr. 61 25. janúar 1977, um breytingu á þeirri reglugerð.

1. gr.

3. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

4. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Fyrir að leggja skipi í fjöru eða taka skip í slipp til hreinsunar eða aðgerðar, skal greiða kr. 7.30 af hverri brúttórúmlest skipsins, en þó aldrei meira en kr. 1 530.00.

Dráttarbrautarfyrirtæki eru skyld að sjá um og bera ábyrgð á innheimtu gjalds þessa fyrir hafnarsjóð hjá þeim skipum, er tekin eru á land hjá þeim.

4. gr.

9. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a. fyrir flutning milli hafnarsvæða, en ⅓ gjalds fyrir flutning innan sama hafnarsvæðis.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, eða skylt er að greiða hafnsögugjald samkv. 7. gr., greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

5. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 16. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 38 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

23. janúar 1979. Nr. 7.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Ólafsvíkurhrepps, nr. 112 4. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.

b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.

c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 40 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

Nr. 8. 23. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Grundarfjarðar, nr. 136 4. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.

b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.

c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.

d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.

b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.

c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 41 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Stykkishólms, nr. 118 4. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 41 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

23. janúar 1979. Nr. 10.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Patrekshafnar, nr. 407 29. ágúst 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.

b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 43 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

Nr. 11. 23. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Tálknafjarðarhrepps, nr. 124 7. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 44 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

23. janúar 1979. Nr. 12.

REGLUGERÐ
um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Þingeyrarkauptúns, nr. 179 7. maí 1976.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 45 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

Nr. 13. 23. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Flateyrarkauptúns, nr. 134 4. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.

b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.

c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 46 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Suðureyrarkauptúns, nr. 211 7. maí 1976.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 107 24. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Bolungarvíkurkaupstaðar, nr. 138 4. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 47. 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

Nr. 16. 23. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Ísafjarðarkaupstaðar, nr. 151 4. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 6.990.00 fyrir hvert skip, auk kr. 14.00 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 48 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

23. janúar 1979. Nr. 17.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hvammstanga í Vestur-Húnavatnssýslu, nr. 261 30. maí 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 49 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

Nr. 18. 23. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Sauðárkrókskaupstaðar, nr. 265 4. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.
Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 51 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

23. janúar 1979. Nr. 19.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Ólafsfjarðar, nr. 213 7. maí 1976.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 54 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

Nr. 20. 23. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hríseyjar, nr. 178 25. apríl 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 55 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

23. janúar 1979. Nr. 21.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Akureyrar nr. 198 4. mars 1975.

1. gr.

3. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.

c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

4. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

6. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 125 7. mars 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Grímseyjarhafnar, nr. 190 7. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 56 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Húsavíkur, nr. 184 20. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 57 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

23. janúar 1979. Nr. 24.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Kópaskerskauptúns, nr. 166 23. mars 1977.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 58 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

Nr. 25. 23. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Raufarhafnar, nr. 23 22. janúar 1976.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 59 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

23. janúar 1979. Nr. 26.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Vopnafjarðarhrepps, nr. 110 20. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.
Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 61 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

Nr. 27. 23. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Borgarfjarðarhrepps, nr. 126 20. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 62 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

23. janúar 1979. Nr. 28.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Neskaupstaðar, nr. 21 13. janúar 1976.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.

c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 64 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Reyðarfjarðarkauptúns nr. 197 25. apríl 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 66 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Stöðvarfjarðarkauptúns, nr. 209 7. maí 1976.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 67 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Breiðdalsvíkur, nr. 140 20. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 68 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

Nr. 32. 23. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Djúpavogs, nr. 215 11. maí 1976.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld skv. vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 106 24. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

23. janúar 1979. Nr. 33.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hafnarkauptúns, nr. 114 4. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

d. Fyrir að vera úti í skipum skal greiða kr. 21.000.00 fyrir hvern sólarhring þar til hafnsögumaður er kominn heim. Sama gjald greiðist, ef hafnsögumaður þarf að fara með skipinu til annarra hafna. Auk þess greiðist ferðakostnaður heim.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 69 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

Nr. 34. 23. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Vestmannaeyja, nr. 120 4. mars 1975 og 4. gr. reglugerðar nr. 89 3. febrúar 1977 um breytingu á þeirri reglugerð.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 70 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

23. janúar 1979. Nr. 35.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Grindavíkur nr. 182 25. apríl 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.

d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.

b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.

c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 71 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Miðneshrepps, nr. 186 20. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 72 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

Nr. 37. 23. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Vogahafnar í Gullbringusýslu, nr. 499 21. október 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 9. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 73 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

23. febrúar 1979. Nr. 38.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hafnarfjarðar, nr. 116 4. mars 1975.

1. gr.

3. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

4. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

9. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 16. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 74 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

Nr. 39. 23. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Landshafnarinnar í Keflavík og Njarðvíkum, nr. 128 20. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 75 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

23. janúar 1979. Nr. 40.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Landshafnarinnar í Þorlákshöfn, nr. 130 20. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 76 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

Nr. 41. 23. janúar 1979.

REGLUGERÐ
um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Eskifjarðarkaupstaðar, nr. 149 20. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.

b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 65 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

31. janúar 1979. Nr. 42.

GJALDSKRÁ

fyrir eftirlitsstörf Öryggiseftirlits ríkisins.

1. gr.

Eigendur eða umráðamenn eftirlitsskyldra atvinnufyrirtækja skulu árlega greiða gjald í ríkissjóð fyrir eftirlit með verksmiðjum, vinnustöðum og vélum, svo sem hér segir:

A. Persónugjald.

Fyrir verkamann, karl eða konu, sem vinnur í fyrirtæki, skal greiða árlega kr. 712.00.

Skal tala verkafólks miðuð við það, sem hún er þegar fyrirtæki er í fullum gangi við venjulegan rekstur, t. d. vertíðarrekstur frystihúsa eða síldarverksmiðja.

B. Eimkatlar og hylki fyrir þrýsting.

1 m^2 hitaflatar telst vera 10 Mcal/h eða 11.63 kW.

1 kW telst 1.36 hö.

1. flokkur: Gjald kr. 3 900.00.

Lágþrýstieimkatlar með allt að 2kp/cm^2 þrýstingi og katlar með hærri þrýstingi, sem hafa allt að 2 m^2 hitaflöt. Opnir eimhitaðir geymar og lokuð eimhituð hylki með allt að 2 m^3 rúmtaki. Þrýstiloftshylki og hylki fyrir aðrar gastegundir með allt að 2 m^3 rúmtaki.

2. flokkur: Gjald kr. 5 850.00.

Eimkatlar, sem hafa meiri þrýsting en 2 kp/cm^2 og eru með hitafleti frá 2 m^2 til 30 m^2. Lokuð eimhituð hylki, sem hafa stærra rúmtak en 2 m^3. Eimhitaðir suðukatlar og þurrkarar. Þó að suðuketill eða þurrkari sé með hræribúnaði eða öðrum hreyfibúnaði reiknast aðeins gjald vegna aflvélar, en ekki vegna vélabúnaðar. Reykhitaðir forkatlar og yfirhitunarkerfi. Þrýstiloftshylki fyrir aðrar gastegundir með þrýstingi meira en 2 m^3 rúmtaki.

3. flokkur: Gjald kr. 15 600.00.

Eimkatlar með meira en 30 m^2 hitafleti.

C. Aflvélar.

Af hverju hestafli aflvélar greiðist kr. 128.00.

Fyrir hvern rafmótor, sem notaður er til aflyfirfærslu frá eigin rafstöð fyrirtækis greiðist kr. 128.00.

D. Vinnuvélar.

1. flokkur: Gjald kr. 128.00.

Dælur, sem nota allt að 5 hö., ádráttarsteinar (smergelskífur), fægivélar skósmiða, hnappagatavélar, sníðavélar, saumavélar, leðurgerðarvélar, loftblásarar undir 2 hö.

2. flokkur: Gjald kr. 1 088.00.

Dælur, sem nota frá 5 til 10 hö., hræritæki í kerjum, málmsmíðavélar, loftblásarar yfir 2 hö., plastiðnaðarvélar, gúmmígerðarvélar, reykblásarar, þrýstiloftsþjöppur allt að 5 hö., brjóstssykurgerðarvélar, gosdrykkjagerðarvélar, bókbandsvélar, mjólkurstöðvarvélar, brauðgerðarvélar, skógerðarvélar, prjónavélar, roðflettivélar, marningsvélar, færibönd 2—5 m að lengd.

3. flokkur: Gjald kr. 1 170.00.

Trésmíðavélar, prentvélar, vökvaþrýstipressur, hjámiðjuþrýstipressur, skrúfupressur, niðursuðuvélar, sápugerðarvélar, málningargerðarvélar, fataþvottavélar, gærurotunarvélar, sútunarvélar, steinsmíðavélar, grjótmulningsvélar, flöskuáfyllingarvélar, tuskutætarar, dælur yfir 10 hö., hampvinnsluvélar, pappagerðarvélar, fiskþvottavélar, pönnufrystitæki, færibönd 5—10 m að lengd.

4. flokkur: Gjald kr. 2 340.00.

Ullarvinnsluvélar, skipadráttarvindur, einfaldar lyftivindur, þrýstiloftsþjöppur 10 hö. og meira, gasframleiðslutæki, flöskuþvottavélar, matarlyftur að 50 kg. Færi-

bönd 10 m og lengri, lokubúnaður í vatnsorkuverum, rækjupillunarvélar, hausunarvélar.

5. flokkur: Gjald kr. 4 875.00.
Brettatrillur og brettalyftarar, bifreiðalyftur, sjálfvirkar pappaprentvélar, vörulyftur 50—300 kg. Rúllustigar, sýningarklefar, steypuhrærivélar, flatningsvélar, flökunarvélar, málmbræðsluker með hreyfibúnaði, fisklöndunartæki (grabbar).

6. flokkur: Gjald kr. 11 700.00.
Fólkslyftur, skipadráttarvagnar, málarastólar og verkpallar í strengjum, fallhamrar (aflvélagj. innifalið). Vörulyftarar með sæti, færibrautir í sláturhúsum. Skíðalyftur minni og tvíbrauta lyftibúnaður.

7. flokkur: Gjald kr. 15 600.00.
Dráttarvélar, vegaþjöppur, vegheflar og aðrar vegagerðarvélar, jarðýtur, ámoksturvélar, skurðgröfur og aðrar svipaðar vélar, litlir farandkranar (bómul. minni en 8 m, lyftigeta minni en 2 tonn). Litlar steypustöðvar. Vörulyftur yfir 300 kg.

8. flokkur: Gjald kr. 23 400.00.
Farandkranar, byggingakranar, fisklöndunarkranar, malarvinnslusamstæður og aðrar svipaðar vélar, steypustöðvar stórar. Skíðalyftur stærri.

E. Frystivélar.

1. flokkur: Gjald kr. 1 170.00.
Frystivélar með allt að 10 000 kcal/h afköstum.
2. flokkur: Gjald kr. 3 120.00.
Frystivélar með 10 000 til 20 000 kcal/h afköstum.
3. flokkur: Gjald kr. 5 655.00.
Frystivélar með 20 000 til 50 000 kcal/h afköstum.
4. flokkur: Gjald kr. 11 700.00.
Frystivélar með yfir 50 000 kcal/h afköstum.

F. Byggingamannvirki og verkpallar.

Vegna byggingamannvirkja, sem eru í smíðum, greiðist kr. 6.00 af hverjum rúmmetra þess. Heimilt er þó að veita 50% afslátt af stórum byggingum með mjög litlum innréttingum.

Ef verkpallar eru notaðir við endurbætur, lagfæringar eða málun húsa eða skipa eða við hleðslu á vörum, greiðist kr. 24.00 fyrir hvern hlaupandi lengdarmetra verkpalls. Þó skal ekki greiða af verkpöllum, sem eru í minna en tveggja metra hæð frá jörðu.

G. Losun og lestun.

Í hvert sinn, sem skip kemur frá erlendri höfn eða affermir vörur hér við land skal það greiða gjald vegna öryggiseftirlits þannig:

Skip, sem eru 100 til 1000 brúttólestir greiði	kr.	7 800.00
Skip, sem eru 1000 til 2000 brúttólestir greiði	—	15 600.00
Skip, sem eru 2000 til 3000 brúttólestir greiði	—	23 400.00
Skip, sem eru 3000 brúttólestir og þar yfir greiði	—	31 200.00

Er viðkomandi embættismönnum falið að innheimta eftirlitsgjaldið samkvæmt gjaldskránni með öðrum skipagjöldum við tollafgreiðslu skipanna við komu þeirra frá erlendri höfn, enda verði gjöldin aðeins tekin þar sem eftirlitsmenn eru starfandi.

Skip, sem fermir eða affermir vörur í strandferðum, skal einu sinni fyrir

hvern mánuð, sem það siglir milli hafna greiða gjald skv. gjaldskránni, enda hafi það ekki flutt vörur milli Íslands og annarra landa á sama tíma.

Gjald skv. 3. mgr. innheimtist eftir reikningi, sem Öryggiseftirlit ríkisins gefur út með sama hætti og önnur gjöld fyrir öryggiseftirlit á föstum vinnustöðum.

H. Húsakynni án véla.

Fyrir íbúðarskála verkafólks greiðist kr. 46.00 af hverjum fermetra gólffletar. Fyrir hverja eftirlitsskylda vinnustofu án véla, svo sem saumastofur, þvottahús, netagerðarstofur, seglasaumastofur, vinnustofur í frystihúsum, sláturhús o. s. frv., greiðist kr. 24.00 fyrir hvern fermetra gólffletar. Fyrir víðáttumikil vinnuhús, þar sem tiltölulega fáir vinna að staðaldri, svo sem fiskþvottahús og opin vinnuskýli, greiðist kr. 12.00 fyrir hvern fermetra gólffletar.

I. Hávaðamæling, gasmæling eða þrýstiraun rýma, kerja eða geyma og önnur sérþjónusta.

Fyrir hverja hávaða- eða gasmælingu rýmis, kers eða geymis í landi greiðist kr. 7 600.00.

Fyrir gasmælingu olíugeyma í skipum greiðist kr. 7 600.00 fyrir fyrsta geymi og síðan kr. 2 962.00 fyrir hvern geymi. Fyrir gasmælingu vélarrúms eða dælurúms greiðist ekki gjald, nema eingöngu sé mælt í því. Sé gasmæling eða önnur þjónusta framkvæmd utan hins reglulega vinnutíma öryggiseftirlitsins samkvæmt ósk eiganda eða notanda geymis eða skips, skal hann greiða þeim starfsmanni öryggiseftirlitsins, sem þjónustuna framkvæmir, yfirvinnu þá sem þjónustan leiðir af sér.

Fyrir þrýstiraun katla eða geyma, sem eru minni en 2 m^3 að rúmtaki eða með minni þrýsting en 2kg/cm^2 greiðist kr. 4 680.00 en fyrir stærri katla kr. 6 240.00.

2. gr.

Fyrir vinnuvélar, sem ekki eru nefndar í gjaldskránni, greiðist hlutfallslega eftir því hve stór og margbrotin vélin er, frá kr. 128.00—23 400.00.

Þótt skoðun fari fram oftar en einu sinni á ári, greiðist skoðunargjald aðeins einu sinni, nema framkvæma þurfi aukaeftirskoðun vegna vanrækslu á framkvæmd fyrirskipaðra umbóta, en fyrir slíka skoðun greiðist fullt gjald sbr. 10. gr. starfsreglna fyrir Öryggiseftirlit ríkisins. Sé að beiðni fyrirtækis skoðun framkvæmd auk hinnar árlegu skoðunar greiðist minnst kr. 4.725.00. Árlegt lágmarksgjald vegna skoðunar hjá fyrirtæki er kr. 6 615.00.

3. gr.

Vegna meðferðar hættulegra efna, sbr. lög nr. 85/1968 um eiturefni og hættuleg efni og reglugerð nr. 455/1975 um eftirlit með framkvæmd ákvæða sömu laga, greiði eftirlitsskyld fyrirtæki, sem nota, flytja, framleiða eða geyma þessi efni, tvöfalt persónugjald, samanber A-lið þessarar gjaldskrár og auk þess fast gjald kr. 10 500.00 séu starfsmenn færri en 5, kr. 21 000.00 séu starfsmenn frá 5—10, kr. 31 500.00 séu starfsmenn fleiri en 10.

Er þá aðeins átt við verkamenn, sem hættuleg efni ná eða geta náð til á vinnustaðnum. Vegna gassuðutækja eða rafsuðutækja greiðist kr. 3 900.00.

4. gr.

Fyrir skoðun vatnshitunarkerfa sbr. reglug. nr. 302/1978 greiðist kr. 13 500.00.

5. gr.

Reynist tekjur eftirlitsins ekki nægar samkvæmt gjaldskrá þessari, til að standa undir kostnaði við framkvæmd eftirlitsins, er öryggismálastjóra heimilt, að fengnu samþykki ráðuneytisins að hækka gjöldin um allt að 25% eftir því sem með þarf.

6. gr.

Þegar teikningar af fyrirhuguðum breytingum fyrirtækis eða fyrirkomulagi fyrirtækis, sem fyrirhugað er að reisa, eru sendar eftirlitinu til umsagnar, greiðist ekki gjald fyrir umsögnina. Þurfi eftirlitsmaður, að ósk eiganda að takast sérstaka ferð á hendur vegna umsagnar um öryggismál, úttektar eða fyrirkomulags utan hinna áætluðu skoðunarferða skal eigandi greiða þann kostnað, sem af ferðinni leiðir.

7. gr.

Fyrir önnur störf en þau, sem gjaldskráin gerir ráð fyrir en eðlilegt er eða skylt að stofnunin gegni greiðast gjöld með hliðsjón af gjaldskránni eftir því hve umfangsmikil störfin eru.

8. gr.

Fyrirtæki, þar sem fimm verkamenn eða færri vinna eða notuð er orka, sem eigi fer fram úr 3 hö., skulu undanþegin eftirlitsgjaldi, nema annað sé ákveðið af öryggismálastjóra, enda sé vinnu þannig háttað, að eftirlits sé eigi brýn þörf.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt 47. gr. laga nr. 23 1. febrúar 1952 um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, sbr. lög nr. 52 20. maí 1955, um breytingu á þeim lögum, öðlast gildi 1. febrúar 1979 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir eftirlit með öryggisráðstöfunum á vinnustöðum nr. 315 30. ágúst 1978.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 31. janúar 1979.

F. h. r.
Baldur Möller.

Jón Thors.

3. janúar 1979. Nr. 43.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð um umsóknir og afgreiðslu einkaleyfa, nr. 59 3. febrúar 1966, sbr. breytingu á þeirri reglugerð nr. 151 17. maí 1973.

1. gr.

6. liður 2. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Yfirlýsing um það, hvort beiðst hafi verið einkaleyfis í öðru ríki, er veitir einkaleyfi að rannsókn framfarinni, og þá í hvaða ríki. Þegar slíks einkaleyfis hefur verið beiðst, verður einkaleyfi á Íslandi ekki veitt fyrr en umsækjandi hefur gefið ráðuneytinu skýrslu um árangur af umsókn hans um einkaleyfi í hlutaðeigandi ríki. Hafi einkaleyfis eigi verið beiðst í öðrum ríkjum, getur umsækjandi óskað þess, að ráðuneytið láti fara fram rannsókn á uppgötvuninni og ber umsækjanda þá að leggja fram löggilta þýðingu á umsókninni og öllum fylgiskjölum á máli þeirrar erlendu rannsóknarstofnunar, sem á hverjum tíma annast rannsóknir íslenskra einkaleyfisumsókna fyrir ráðuneytið og senda greiðslu fyrir rannsóknarkostnaði með umsókninni, kr. 35.000.— Ráðherra getur þó veitt efnalitlum umsækjendum eftirgjöf á þessu gjaldi, og ber að senda umsókn um það með beiðninni til ráðuneytisins, ef umsækjandi vill fara fram á eftirgjöf.

2. gr.

5. liður 5. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

5. Umsóknargjald, kr. 10.000,—

Sé umsókn um einkaleyfi ekki á íslensku, ber umsækjanda enn fremur að senda ráðuneytinu gjald fyrir þýðingu af umsókninni, sem það þá lætur gera. Enn fremur getur ráðuneytið, ef því þykir þess þörf, krafist þess, að umsækjandi afhendi þýðingu á íslensku af þeim fylgiskjölum, er umsókninni fylgja, og því eru send á erlendum tungumálum.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum um einkaleyfi nr. 12 20. júní 1923, til að öðlast gildi 15. febrúar 1979, og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld breyting á reglugerð um sama efni nr. 151 17. maí 1973.

Iðnaðarráðuneytið, 3. janúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gunnar Guttormsson.

Nr. 44. 9. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um veiðar í þorskfisknet.

1. gr.

Á tímabilinu 1. febrúar til 15. maí 1979, er óheimilt að stunda veiðar með þorskfisknetum, án sérstaks leyfis sjávarútvegsráðherra.

2. gr.

Ráðherra getur bundið leyfi samkvæmt 1. gr. eða úthlutun þeirra, þeim skilyrðum sem nauðsynleg þykja, m. a., að ekki fái leyfi skip, er á ákveðnu tímabili hafa stundað aðrar veiðar, eins og t. d. loðnuveiðar.

3. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða refsingu samkvæmt lögum nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands. Um mál þau, sem rísa af af brotum á reglugerð þessari, skal fara að hætti opinberra mála.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 9. janúar 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Jón B. Jónasson.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 52, 24. maí 1962, fyrir Seðlabanka Íslands.

1. gr.

10. gr. reglugerðarinnar orðist svo: Seðlarnir og allt það, er viðvíkur seðlagerðinni, skal geymt í aðalpeningahirslu bankans, sbr. 79. gr., nema það sem falið er til öruggrar geymslu erlendis og í seðlageymslum á vegum Seðlabankans utan Reykjavíkur, sjá 14. gr.

2. gr.

14. gr. reglugerðarinnar orðist svo: Til þess að stuðla að því, að fyrir hendi sé nægur forði seðla utan Reykjavíkur, er bankastjórninni heimilt, að höfðu samráði við bankaráð, að setja á stofn seðlageymslur í hverjum landshluta eða stærri byggðarlögum með samningi við banka eða sparisjóð. Skulu seðlarnir geymdir í sjálfstæðum traustum geymslum, sem byggðar skulu samkvæmt ströngum öryggiskröfum. Lyklavöld skulu vera í höndum tveggja manna og skal annar vera trúnaðarmaður Seðlabankans valinn af bankastjórninni, en hinn forstöðumaður eða féhirðir viðkomandi banka eða sparisjóðs tilnefndur af stjórn stofnunarinnar með samþykki bankastjórnar Seðlabankans. Þessir aðilar skulu tilnefna varamenn og er útnefning þeirra einnig háð samþykki bankastjórnar Seðlabankans. Endurskoðandi bankaráðsins, ásamt forstöðumanni endurskoðunardeildar eða fulltrúa hans skulu a. m. k. einu sinni á ári kanna birgðir í seðlageymslum. Bankastjórn Seðlabankans setur nánari reglur um umgengni og notkun geymslnanna.

Seðlabankinn greiðir árlega þóknun til trúnaðarmanna við seðlageymslurnar. Annar rekstrarkostnaður og stofnkostnaður geymslnanna greiðist af viðkomandi banka eða sparisjóði.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 10, 29. mars 1961, um Seðlabanka Íslands, með áorðnum breytingum, öðlast þegar gildi.

Viðskiptaráðuneytið 16. jan. 1979.

Svavar Gestsson.

Þórhallur Ásgeirsson.

9. janúar 1979. Nr. 46.

REGLUGERÐ

um bótaskyld tjón hjá Viðlagatryggingu Íslands.

1. gr.

Viðlagatrygging bætir beint tjón af völdum neðangreindra orsaka, enda sé um að ræða tjónsatburð, er teljast vera náttúruhamfarir í almennum skilningi á því hugtaki.

a. Tjón af völdum eldgosa, s. s. þegar hraun eða öskufall veldur skemmdum eða eyðileggingu á tryggðum verðmætum.
b. Tjón af völdum jarðskjálfta, er verður í þeim mæli, að hann veldur sprungum, hruni eða annarri eyðileggingu á tryggðum eignum, þar með talið tjón af eldsvoða, sem jarðskjálftinn hefur orsakað.

c. Tjón af völdum snjóflóða, er falla á tryggðar eignir og valda skemmdum eða eyðileggingu.
Það telst ekki vera snjóflóð þótt þak á húsi sligist undan snjóþunga, sem safnast á þakinu í snjókomu.
d. Tjón af völdum þess, er skriða fellur á tryggðar eignir og veldur skemmdum eða eyðileggingu á þeim.
e. Tjón af völdum flóða, er verða í þeim mæli, að ár eða lækir flæða yfir bakka sína eða flóðbylgjur frá hafi eða vötnum ganga á land og valda skemmdum eða eyðileggingu á tryggðum eignum.

2. gr.

Rísi ágreiningur um, hvort bótaskyldur tjónsatburður hafi gerst eða hvort tjón sé bótaskylt, skal stjórn stofnunarinnar úrskurða um málið.
Vilji tjónþoli eigi sætta sig við úrskurð stjórnarinnar, skal hann innan 30 daga frá því, að honum barst tilkynning um úrskurð hennar, skjóta ágreiningnum til hamfaranefndar.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í lögum nr. 52 27. maí 1975 og öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 9. janúar 1979.

Magnús H. Magnússon.

Jón Ingimarsson.

Nr. 47. 23. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Reykjavíkurhöfn, nr. 107 4. mars 1975.

1. gr.

Aftan við 6. málsgrein 3. greinar komi ný málsgrein svohljóðandi:
Ennfremur er starfsmönnum Reykjavíkurhafnar heimilt að viðhafðri allsherjaratkvæðagreiðslu að kjósa einn fulltrúa til setu á fundum hafnarstjórnar með málfrelsi og tillögurétti, enda sé sá fulltrúi búsettur í Reykjavík.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 5 — 1979

15. janúar 1979. 57 Nr. 48.

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Suður-Þingeyjarsýslu.

I. KAFLI.

Um reglur og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot og óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn safnast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, en átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætluð eru til almenningsafnota, svo sem leikvelli, torg bryggjur, bólvirki, svo og um veitingastaði, afgreiðslustaði bifreiða o. þ. h. Um Kvikmyndahús og önnur samkomuhús, brýr, skeiðvelli, fjárréttir, markaði og opinber uppboð gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri eftir því, sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annarra samkomuhúsa, eða annars staðar þar, sem almenningur kemur saman, skal fólk raða sér þannig, að sá, sem fyrr kemur, fái fyrr aðgang og haga sér í öllu eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur til þess að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á almannafæri má ekki flúgast á, æpa eða hafa í frammi annan hávaða eða ofsa eða móðgandi athæfi, sem raskar allsherjarreglu eða ónáðar vegfarendur eða þá, sem búa í nágrenninu.

4. gr.

Bannað er að hafast að nokkuð það, sem raskar næturró manna að óþörfu. Enginn má að ástæðulausu berja á dyr eða glugga eða hús utan, né heldur hringja dyrabjöllu, hringja í síma eða aðhafast neitt það, sem ónáðar eða móðgar heimilisfólk eða veldur því ótta.

5. gr.

Á förnum götum og vegum, eða þar, sem hætta stafar af, má ekki hafa leiki um hönd, ekki gera rennibrautir, renna sér á skíðum, skautum, sleðum, eða hafa um hönd aðrar skemmtanir eða íþróttir, sem hindra umferðina. Einnig er bannað að hanga utan á vögnum, sleðum, bifreiðum, dráttarvélum eða öðrum farartækjum, sem eru á ferð um farinn veg, eða festa við þau sleða, handvagna eða annað, sem óþægindi eða hætta getur stafað af.

6. gr.

Ekki má skjóta úr byssu, riffli eða skammbyssu, af boga eða öðrum skotvopnum á eða yfir fjölfarnar götur eða vegi né heldur kveikja í púðri, olíu, bensíni, skoteldum eða öðrum eldfimum efnum eða sprengiefnum. Á þessum slóðum má

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

ekki heldur framkvæma neins konar sprengingar að þarflausu né heldur kasta frá sér steinum, glerbrotum, snjókögglum, slori, vatni eða öðru, er tjóni getur valdið eða óþægindum þeim, er um fara.

Nauðsynlegar sprengingar við götur, torg eða á almannafæri má aðeins gera með leyfi lögreglustjóra og skal ætíð, þegar sótt er um leyfi til slíks, tilgreina, hver framkvæmi verkið, og ber bæði verkstjóri og sá, sem verkið er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt. Sprengiefni og önnur slík eldfim efni má hvorki hafa í íbúðarhúsum né annars staðar þar, sem hætta stafar af.

Sprengiefni má aðeins geyma á stöðum, sem lögreglustjóri samþykkir.

7. gr.

Enginn má fleygja glerbrotum, steinum, nöglum, fiskúrgangi, hálmi, pappírsrusli eða öðru þess konar á almannafæri, né heldur skvetta þar vatni eða öðru, sem getur haft í för með sér hættu eða óþrifnað.

8. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, nema hann sé á leið af eða á grímudansleik eða álfadans. Einnig er bannað að hafa í frammi hneykslanlegt athæfi á almannafæri, svo sem með ósæmilegum orðum eða látbragði, með því að fletta sig klæðum eða gera þarfir sínar á hneykslanlegan hátt.

9. gr.

Ölvuðum mönnum, sem finnast ósjálfbjarga á almannafæri, skal ráðstafað á tryggilegan hátt, þar til þeir koma til sjálfs sín aftur, og skulu þeir greiða kostnað þann, sem af því leiðir. Þeim mönnum sem sökum ölæðis hafa í frammi hávaða eða ósæmilegt athæfi eða látbragð á almannafæri, skal ráðstafað á sama hátt, þar til þeir koma til sjálfs sín aftur, og skulu þeir þá auk áfallins kostnaðar enn fremur sæta sektum eftir samþykkt þessari fyrir röskun á allsherjar friði, er þeir kunna að hafa valdið með ölæði sínu og ólátum.

10. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn á opinberum baðstöðum eða sundlaugum fyrir almenning, við bryggjur kauptúnanna eða annars staðar svo nærri landi eða skipum í höfnum, að hneykslun valdi.

11. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja til nafns síns og heimilisfangs, ef lögreglan krefst þess.

12. gr.

Almenningi er skylt að hlýða skipunum lögregluvaldsins. Ef nauðsyn ber til, getur lögregluvaldið krafið sér til aðstoðar hvern fulltíða karlmann, sem viðstaddur er, til þess að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga slíkir menn á fullum bótum úr sveitarsjóði fyrir tjón, er þeir kunna að bíða við það á fatnaði eða limum, en sveitarsjóður á aðgang að hinum seka.

II. KAFLI.

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

13. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda eða umráðamanns má enginn láta fyrirberast á afgirtum svæðum, húslóðum, húsriðum, húsþökum garðshliðum, tröðum eða öðr-

um stöðum, þar sem gengið er inn í hús eða garða, eða fara inn í hús eða garða manna í óleyfi.

14. gr.

Án leyfis lögreglustjóra má enginn setjast að á almannafæri, til þess að selja vörur eða reka aðra atvinnu, og sé slíkt leyfi veitt, þá aðeins á þeim stað, sem leyfið tekur til.

Börn eða unglingar yngri en 16 ára mega ekki selja vörur á almannafæri, nema með leyfi barnaverndarnefndar. Þó er börnum eldri en 8 ára heimilt að selja blöð.

15. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljósum kauptúnanna eða snerta á brunaboðum, nema hann þurfi að gera vart við eldsvoða.

Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur eða síma. Verði einhver valdur að slíku óviljandi, skal tilkynna það þegar í stað til hlutaðeigandi stofnunar.

16. gr.

Hlaðna byssu má ekki bera á götum eða vegum. Byssu skal ávallt bera þannig, að hlaupið snúi upp.

Gaddhrífur, ljái og aðra slíka hluti, sem tjón getur hlotist af, má eigi flytja eftir götum eða vegum, nema svo sé um búið, að enginn hætta geti stafað af.

17. gr.

Á alfaravegi má ekki leggja eða setja neitt það, sem tálmar umferðina, frekar en nauðsynlegt er vegna vöruflutninga, og skal þess ætíð gætt, að það geri sem minnstan farartálma. Að flutningi loknum skal vandlega hreinsa svæðið, sem notað var. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götum, torgum eða sléttum.

Á alfaravegi má ekki vinna neina þá vinnu, sem tálmar umferð manna eða gerir hana hættulega, svo sem höggva eða sprengja grjót, telgja tré, járna hesta eða því um líkt, nema leyfi lögreglustjóra komi til.

18. gr.

Stéttir meðfram götum skulu eingöngu ætlaðar gangandi mönnum. Þeir sem fara um gangstéttir eða götur, skulu jafnan víkja til hægri handar.

19. gr.

Enginn má gera skurð í götur eða torg kauptúnanna eða alfaravegi hvar sem er, nema hann hafi til þess leyfi hlutaðeigandi stjórnvalds. Fáist slíkt leyfi, skal verkið unnið þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal gæta þess, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmanir með nægilega greinilegum ljósum eða endurskinsmerkjum, frá því fer að skyggja að kvöldi og þar til albjart er orðið að morgni.

Að öðru leyti gera hlutaðeigandi stjórnvöld og lögreglustjóri þær ráðstafanir, er þurfa þykir til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Ef slík verk dragast úr hófi fram, getur hreppsnefnd eða lögreglustjóri eða bæði í sameiningu látið ljúka verkinu og sett götur, torg og vegi í samt lag aftur á kostnað þess, er verkið átti að framkvæma.

20. gr.

Ekki má fleygja glerbrotum, steinum, nöglum, hálmi, ávaxtahýði, pappírsrusli, eða þess konar á almannafæri, eða í opin göturæsi, né heldur skvetta þar skólpi eða öðru, er valdið getur hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur.

21. gr.

Nú er hús svo hrörlegt, að hætt er við því að það hrynji, eða einhver hluti þess og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigandann að rífa það, eða endurbæta það svo, sem þörf gerist til þess að afstýra hættu, innan tiltekins tíma. Enn fremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til þess, þegar steinvegg eða annarri girðingu liggur við falli eða hruni.

Nú brennur hús og mannvirki eða það er flutt burt án þess, að annað sé byggt í staðinn, og er þá eiganda þess eða umráðamanni hans skylt að ganga svo frá rústunum, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óprýði af.

22. gr.

Þegar hús eru byggð að nýju eða eldri hús rifin og byggð upp að nokkru eða öllu leyti, skal eigandanum, ef húsið liggur við götu eða svæði, sem almenningur fer um, skylt að skýra lögreglustjóra svo frá, áður en verkið byrjar, og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur, til að afstýra hættu, farartálma eða óþægindum fyrir vegfarendur.

Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjóri leyfir, og má ekki liggja þar lengur en nauðsyn krefur.

23. gr.

Palla, stoðir og annan útbúnað við húsasmíðar eða önnur mannvirki eða viðgerðir á þeim, skal gera nægilega traust.

Enda á steypustyrktarjárni má ekki láta standa bera upp í loftið í húsgrunnum eða byggingum, þannig að börn eða aðrir geta hlotið skaða af. Beygja skal endana niður.

Heimilt er lögreglustjóra að gera ráðstafanir hér að lútandi. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða þess konar, skulu vera nægilega traustir.

24. gr.

Áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru við bryggjur eða hús, sem liggja við alfaraveg, skulu vera nægilega traust, og þeir, sem nota þau, skulu vera áreiðanlegir menn. Ef slík áhöld eru skilin eftir á vinnustað, þegar vinnustaður er yfirgefinn, skal ganga frá þeim á tryggilegan hátt, svo að ekki hljótist af slys eða hætta fyrir vegfarendur.

Lausir stigar mega ekki standa við húsveggi eða önnur mannvirki við alfaraveg, eftir að dimmt er orðið. Brot gegn ákvæðum þessarar greinar eða fyrirmælum lögreglunnar hér að lútandi eru á ábyrgð þess, sem verkið vinnur eða annast, eða ef hann er ekki tilgreindur, þá á ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

25. gr.

Bannað er að hafa þakjárn eða parta af þakjárni laust úti. Sama gildir um spýtnarusl og annað þess háttar, sem meiðslum eða skemmdum getur valdið, ef fýkur.

26. gr.

Báta eða aðra slíka hluti, sem tálmað geta umferðinni, má aldrei setja á vegi, stræti eða annan alfaraveg eða svo nærri, að nokkur hluti þess gangi inn á veginn eða yfir hann, og getur hreppsnefnd og lögreglustjóri eða hvort um sig, látið færa slíka muni burtu á kostnða umráðamanns, ef hann gerir það ekki sjálfur, eftir að hafa verið aðvaraður.

27. gr.

Í fjöru má ekki skilja eftir eða kasta seglfestu, grjóti eða neinu öðru, er tjóni getur valdið skipum eða bátum, eða á nokkurn hátt hindrað umferð. Ekki mega sjófarendur kasta í hafið rusli, er borist getur á fjörur.

III. KAFLI.

Umferð á götum og vegum.

28. gr.

Umferð um götur kauptúna og á vegum sýslunnar skal fara eftir reglum þeim, sem settar eru í umferðarlögum, eins og þau eru á hverjum tíma.

29. gr.

Vegfarendum er skylt að hlýða tafarlaust leiðbeiningum og fyrirmælum lögreglu, einkum þegar farið er yfir þvera götu við gatnamót og þar sem viðvörunarmerki eru sett. Þeir, sem fara akandi eða ríðandi um vegi, skulu þá er þeir mæta einhverjum eða einhver vill komast fram fyrir þá, halda sér, gripum sínum og farartækjum á hægri helmingi akbrautarinnar eingöngu og svo nærri götubrún eða gangstéttarbrún, sem auðið er. Sá sem vill komast fram fyrir vegfarendur, skal víkja til vinstri handar, þó ekki meira en nauðsyn krefur. Við vegamót skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem hefur farartæki á hægri hönd. Þessi regla leysir vegfarendur þó ekki undan þeirri skyldu að sýna fyllstu varúð við vegamót, þótt þeir eigi þar umferðarréttinn.

Vegfarendum er skylt að hlýða tafarlaust leiðbeiningum og fyrirmælum, sem lögreglan setur um umferðina, hvort sem það er gert með uppfestum auglýsingum, með boðum, bendingum eða umferðarmerkjum. Þeim er og skylt að nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

Sérstaka varúð skal sýna í nánd við skóla, leikvelli og aðra staði, þar sem vænta má, að börn séu að leik.

Sömuleiðis skal skylt að sýna sérstaka varúð gagnvart þeim, sem eru á ferð og bera merki fatlaðs fólks.

Þegar ökumaður lögreglubifreiðar, sjúkrabifreiðar, slökkvibifreiðar eða björgunarbifreiðar gefur hljóð- eða ljósmerki, skal öllum vegfarendum skylt að víkja úr vegi í tæka tíð. Stjórnendum ökutækis er skylt að aka til hliðar eða nema staðar. Vagnar eða sleðar með hesti fyrir mega aldrei standa á almannafæri, nema ökumaður eða annar vel hæfur maður gæti hestsins.

30. gr.

Ökuhraða skal ávallt miða við gerð og ástand ökutækis, staðhætti, færð, veður og umferð og haga þannig, að aksturinn valdi ekki hættu eða óþægindum fyrir aðra vegfarendur né geri þeim óþarfa tálmanir.

Hraðinn má aldrei vera meiri en svo, að ökumaður geti haft fullkomna stjórn á ökutæki og stöðvað það á þriðjungi þeirrar vegalengdar, sem auð er og hindrunarlaus framundan og ökumaður hefur útsýn yfir.

Sérstök skylda hvílir á ökumanni að aka hægt og sýna ýtrustu varkárni:

a. Í þéttbýli.
b. Þegar skuggsýnt er eða skyggni lélegt.
c. Við vegamót.
d. Í beygjum.
e. Við hæðarbrúnir.
f. Þar sem útsýn er takmörkuð að öðru leyti.
g. Þar sem hætta er á, að ljós blindi ökumann.

h. Þegar mæta þarf öðru ökutæki á mjóum vegi eða brú, eða þegar farmur stendur út af ökutæki.
i. Þegar hált er.
j. Við gangbrautir.
k. Þar sem almenningsvagn hefur numið staðar eða er um það bil að stöðvast við biðstöð.
l. Þar sem börn eru á eða við veg eða gera má ráð fyrir, að börn séu að leik.
m. Þar sem búfé stafar hætta af umferð ökutækja.
n. Þar sem unnið er að vegagerð.
o. Þegar ökutæki dregur annað ökutæki.

Þegar bleyta er á vegum, skal aka þannig, að vegfarendur verði ekki fyrir aurslettum að óþörfu.

Um ökuhraða gilda enn fremur reglur um hámarkshraða:

Í þéttbýli má eigi aka hraðar en 45 km. á klukkustund.

Utan þéttbýlis má eigi aka hraðar en 70 km. á klukkustund.

Almenningsvögnum, sem flytja mega 10 farþega eða fleiri, og vörubifreiðum, sem eru 3,5 smálestir eða meira að heildarþyngd. má þó eigi aka hraðar en 60 km á klukkustund. Bifreiðum, sem draga tengi- eða festivagna, má eigi aka hraðar en 45 km. á klukkustund.

31. gr.

Með bifreiðar og önnur farartæki skal fara svo nærri vegarbrún eða gangstétt til hægri handar, sem auðið er. Um götuhorn skal ekið í kröppum boga, ef snúið er til hægri handar, en í löngum boga, ef snúið er til vinstri handar.

Á götuhornum er bannað að aka fram úr farartæki, sem á undan fer. Sömuleiðis er bannað að stöðva ökutæki á gatnamótum eða fast við þau.

Þessi ákvæði gilda einnig um hestvagna, eftir því, sem við á.

32. gr.

Reiðmenn skulu ávallt gæta fyllstu varkárni á götum kauptúnanna, ekki ríða hraðar en töltferð.

Hestar, sem staddir eru í kauptúnunum skulu ávallt hýstir um nætur.

33. gr.

Það er bannað að aka eða ríða á móti skrúðgöngum og líkfylgdum eða fram hjá þeim. Skal víkja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar, meðan þær fara fram hjá.

34. gr.

Ef ástæða þykir til vegna umferðarhættu, getur lögreglustjóri bannað akstur, hjólreiðar eða aðra umferð um vegi eða einstakar götur.

35. gr.

Ljós skal jafnan tendra á bifreiðum, dráttarvélum og öðrum ökutækjum, þegar skyggja tekur og ávallt hafa þau tendruð, er þau eru á ferð, frá því birtu bregður að kvöldi og þangað til albjart er orðið að morgni.

Lögreglustjóri ákveður nánar um ljósnotkun bifreiða, ef þurfa þykir.

36. gr.

Ökumönnum er skylt að gæta þess, að hemlar, ljós, stýrisbúnaður og allur öryggisútbúnaður bifreiða, dráttarvéla og annarra ökutækja séu ávallt í fullkomnu lagi.

37. gr.

Óheimilt er bifreiðastjórum að gefa hljóðmerki, nema umferðin gefi tilefni til þess.

Bifreiðastjórar og aðrir ökumenn skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að valda eigi hávaða á annan hátt. Þeim ber að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi eigi neinn hávaða, er raski friði.

38. gr.

Ef bifreiðarstjóri verður þess var, að laus búpeningur er á vegi þeim, er hann ekur um, skal hann hægja á bifreiðinni og eigi aka hraðar en á 20 km. hraða, þar til hann er kominn fram hjá. Ef gripirnir hlaupa á undan bifreiðinni eftir veginum, má bifreiðin ekki aka á eftir þeim með meiri hraða en 15 km. á klst. og eigi lengri leið en hálfan kílómetra í einu.

39. gr.

Þegar ökumaður mætir búfjárrekstri á vegi, skal ökumaður stöðva farartækið, meðan reksturinn fer fram hjá. Komi ökutæki á eftir búfjárrekstri á vegi, skal ökumaður gera rekstrarmönnum aðvart um, að hann óski að komast fram hjá rekstrinum, og er rekstrarmönnum þá skylt að víkja rekstrinum til hliðar á veginum svo að bifreiðin komist fram hjá.

40. gr.

Að öðru leyti skal fara eftir ákvæðum umferðarlaga og reglugerðum þeim, sem settar eru eða settar verða samkvæmt þeim lögum um notkun bifreiða.

41. gr.

Á hverju reiðhjóli sem notað er, skal vera bjalla, sem gefur hvellt hljóð og skulu hjólreiðamenn láta til hennar heyra, ef hætt er við árekstri. Glitauga skal hafa aftan á reiðhjólum.

Skylt er hjólreiðarmönnum að hafa ljósker, er snúi fram á reiðhjólum og lýsi fram undan sér, og hafa þau tendruð, er þeir eru á ferð, frá því skyggja tekur að kvöldi og þar til bjart er orðið að morgni.

Þar sem þarf sérstakrar varúðar, má aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi hjólin þegar í stað. Á hjólunum mega aldrei vera fleiri menn en hjólin eru gerð fyrir. Skylt er hjólreiðamanni að nema staðar, ef reið hans veldur því, að hestur fælist eða gerist órór. Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun hjóla, skal hjólreiðamaður þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu, ef þörf gerist. Hjólreiðamaður skal nema staðar, ef lögreglan gefur honum merki um það.

Eigandi hjóla ber ábyrgð á brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar þeim, sem yngri er en 14 ára.

42. gr.

Í þéttbýli má ekki aka vélknúnum snjósleða hraðar en 20 km.

IV. KAFLI.

Almenn ákvæði um fjallskil og ágang búfjár o. fl.

43 gr.

Um rekstur búpenings til afrétta, hirðingu hans og fjallskil fer eftir ákv. laga nr. 42/1969 um afréttarmálefni og fjallskil o. fl. og ákvæðum fjallskilareglugerða, eins og þau kunna að vera á hverjum tíma.

Að öðru leyti eru allir skyldir að gæta svo sauðfénaðar síns, geitpenings, hrossa og annarra gripa og alifugla, að ekki gangi og valdi skemmdum á varplöndum, engj-

um, túnum, ökrum og matjurtagörðum annarra. Bæti eigandi eða umráðamaður peningsins skaðann ásamt áföllnum kostnaði. Um ákvörðun skaðabóta skal fara eftir mati úttektarmanna, nema öðru vísi sé ákveðið í fjallskilareglugerð eða lögum.

Hundar, sem ráðast á menn eða elta skepnur út um hagann, eru réttdræpir, hvar sem þeir sjást úti.

44. gr.

Enginn má skemma, lýta eða óhreinka, né á annan hátt spilla almenningseignum, hvort heldur eru vegir, vatnsból, vatnsveitumannvirki, byggingar, rafáhöld, rafþræðir, ljósker, bryggjuáhöld, símar, brunaboðar, björgunartæki eða annað, sem er ætlað til almenningsnota. Sama gildir um viðtækjaútbúnað einstakra manna.

45. gr.

Enginn má rita, rispa, tjarga, teikna né mála á hús manna eða girðingar neitt það, sem hneyksli getur valdið, skemmdum eða óprýði. Enginn má heldur skemma girðingar þær, er standa um afgirta garða, reiti, tún eða önnur mannvirki. Það er bannað að klifra yfir þær eða fara í gegum þær, nema með leyfi eiganda eða umráðamanns. Komi slíkt fyrir, skal sá, er veldur, bæta fullum bótum þann skaða, sem hann gerir.

46. gr.

Enginn má skemma, troða né spilla á annan hátt ræktuðum blettum, túnum matjurtagörðum eða skrúðgörðum manna, hvort sem er girt eða ógirt. Ekki má heldur skemma plöntur né á nokkurn hátt spilla neinu á grasreitum eða saurga þá á nokkurn hátt. Girðingum má ekki spilla né skilja eftir opin hlið, sem lokað verður.

Enginn má hleypa af skotvopni í eða nálægt byggð í kauptúnunum.

47. gr.

Öllum er skylt að ganga vel og þrifalega um áningarstaði sína og tjaldstæði, eða þar, sem þeir á annan hátt koma saman á víðavangi, hvar sem er innan sýslunnar. Ber að ræsta vandlega slíka staði af öllum óhroða og rusli, svo sem dósum, flöskum, bréfum og matarleifum og öðru þvílíku, áður en staðurinn er yfirgefinn, og hylja ruslið vandlega í gröf eða gjótu eða flytja það burt.

Flöskur má aldrei brjóta á víðavangi. Bannað er að eyða eða spilla gróðri með lyng- eða hrísrifsi eða á annan hátt.

Óheimilt er að brenna sinu eftir 30. apríl ár hvert. Hreppstjóri getur þó heimilað að brenna sinu fram til 15. maí, ef veðrátta hefur hamlað sinubruna fyrir 1. maí.

V. KAFLI.

um uppfestar auglýsingar.

48. gr.

Sveitarstjórn ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingu frá yfirvöldum og öðrum stjórnvöldum. Auglýsingar um sjónleiki, sýningar, samsöngva og aðrar skemmtanir, sem leyft er að halda svo og aðrar auglýsingar, má festa upp hvar, sem er, með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda.

49. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigandi taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum. Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, rissa eða skrifa neitt á þær þeim óviðkomandi, óhreinka eða gera ólæsilegar á annan hátt.

VI. KAFLI.

Um veitingastaði, samkomuhús, skemmtanir o. fl.

50. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkjar og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjóra og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

51. gr.

Hverjum, sem hefur veitingasölu, hverju nafni, sem nefnist, er skylt að gera allt, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í húsi hans, sem kemur í bága við velsæmi og góða reglu.

52. gr.

Á veitingastað má enginn sýna af sér ofsalegt athæfi eða látbragð, hávaða eða ósæmilega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd.

53. gr.

Allir almennir veitingastaðir og samkomustaðir skulu vera lokaðir frá kl. 11½ að kvöldi til kl. 6 að morgni, og allir gestir, sem ekki eiga náttstað þar, skulu hafa farið út ekki síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma, sem er. Heimilt er félögum að halda þar samkvæmi, dansleiki og aðrar skemmtanir, sem ekki eru bundnar við neinn sérstakan lokunartíma, ef ekki taka þátt í þeim aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Sama gildir um brúðkaup og samsæti einstakra tiltekinna manna.

54. gr.

Í hverju veitingahúsi eða almennu samkomuhúsi skal eigandinn láta gera salerni og snyrtiherbergi, sem gestum er heimill aðgangur að í samræmi við ákvæði heilbrigðissamþykktar. Skal veitingamaður eða húsráðandi sjá um, að því sé ávallt haldið vel hreinu og í góðu lagi.

55. gr.

Ef einhver vill halda almenna samkomu, svo sem dansskemmtun, sjónleiki, söngskemmtun, íþróttasýningu o.s. frv., er almenningi er boðið til eða seldur aðgangur að, eða til að hafa veitingar á staðnum, skal hann til þess leita leyfis lögreglunnar. Lögreglustjóri veitir slíkt leyfi.

Tekið skal fram um leið og leyfi er veitt, hvenær samkomunni skuli vera lokið. Einnig er heimilt að binda leyfi því skilyrði, að samkomuhúsinu (samkomustaðnum) skuli lokað fyrr en ákveðið er í 53. gr. og aðgangur ekki leyfður eftir lokunartíma.

Leyfishafa skal skylt að hlýða þeim fyrirmælum, sem lögregluvaldið setur til þess, að varðveita góða reglu, velsæmi og hreinlæti. Honum er skylt að hlýða fyrirmælum heilbrigðisnefndar um ræstingu og hreinlæti í húsrýminu, enda skal það ávallt nýræst, er samkoman byrjar.

Lögreglustjóri getur **bundið skemmtanaleyfið þeirri kvöð, að lögreglumenn verði** á skemmtistað, og haldi þeir uppi löggæslu og eftirliti á staðnum allan samkomutímann. Kostnað við löggæslu þessa greiði skemmtanahaldari að því leyti, sem hann er ekki greiddur af almannafé skv. venjulegum reglum um starf lögreglumanna.

Fari nokkuð það fram, er brýtur í bága við reglu og velsæmi, er lögregluvaldinu heimilt að láta slíta samkomunni.

Almennar útisamkomur eru sömu reglum háðar, að svo miklu leyti, sem því verður við komið. Banna má mönnum, sem hafa gerst brotlegir, aðgang að samkomum.

56. gr.

Í kauptúnum mega börn yngri en 12 ára ekki vera á almannafæri eftir kl. 20 á tímabilinu frá 1. september til 30. apríl, og ekki seinna en kl. 22 tímabilið 1. maí til 31. ágúst, nema í fylgd með fullorðnum.

Unglingar yngri en 15 ára mega á slíkum stöðum ekki vera á almannafæri eftir kl. 22 tímabilið 1. sept. til 30. apríl og ekki eftir kl. 23 1. maí til 31. ágúst nema í fylgd með fullorðnum eða um sé að ræða beina heimferð frá skólaskemmtunum, íþróttasamkomum eða frá annarri viðurkenndri æskulýðsstarfsemi.

Hvers konar þjónusta við börn og ungmenni eftir löglegan útivistartíma, önnur en heimflutningar, er bönnuð að viðlagðri ábyrgð þess, er þjónustu veitir.

Lögreglustjóri getur í sérstökum tilfellum veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar að fengnum tillögum barnaverndarnefndar.

Barnaverndarnefndum er skylt að vera lögreglunni til aðstoðar við að sjá um að ákvæðum þessum sé hlýtt.

57. gr.

Ungmennum yngri en 16 ára er óheimill aðgangur og dvöl á almennum dansleikjum eftir kl. 20, öðrum en sérstökum unglingaskemmtunum, sem haldnar eru af skólum, æskulýðsfélögum eða öðrum aðilum, sem til þess hafa leyfi og háðar eru sérstöku eftirliti. Forstöðumönnum dansleikja er skylt að fylgjast með því að ákvæði þessi séu haldin, að viðlögðum sektum og/eða missi leyfis til veitingahalds og skemmtanahalds um lengri eða skemmri tíma.

Ungmennum yngri en 18 ára er óheimill aðgangur og dvöl á veitingahúsum, sem hafa leyfi til vínveitinga, eftir kl. 20, nema í fylgd með foreldrum, forráðamönnum eða maka. Veitingaleyfishafa er skylt að gæta þess, að ákvæði þetta sé haldið að viðlögðum sektum og/eða missi veitingaleyfa sinna um lengri eða skemmri tíma.

Þeir sem hafa forsjá eða foreldraráð barna og ungmenna skulu að viðlögðum sektum gæta þess, að ákvæði þessarar greinar séu ekki brotin. Þá má einnig beita sakhæf ungmenni viðurlögum fyrir brot á þessum ákvæðum. Útdráttur úr ákvæði þessarar greinar skal hanga á áberandi stað í öllum skólum skyldunáms, almennum veitingahúsum og samkomustöðum í lögsagnarumdæminu og sér viðkomandi barnaverndarnefnd um það ásamt lögreglu.

Bannað er, að unglingar innan 18 ára aldurs starfi á veitingahúsum og skemmtistöðum, þar sem ætla má, að siðferði þeirra sé sérstök hætta búin.

Þegar sérstaklega stendur á, getur lögreglustjóri sett til bráðabirgða strangari reglur um útivist barna allt að 16 ára aldri. Lögreglustjóri getur og í sérstökum tilfellum veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar að fengnum tillögum barnaverndarnefndar.

Barnaverndarnefnd er skylt að vera lögreglunni til aðstoðar við að sjá um, að ákvæðum þessum sé hlýtt.

58. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í sýslunni nema með leyfi sveitarstjórnar og lögreglustjóra, og með þeim skilyrðum, að því er útbúnað og loftrými snertir, sem sveitarstjórn til tekur í samræmi við ákvæði heilbrigðissamþykktar.

Sveitarstjórn ákveður, hve mikið gjald skuli greiða í sveitarsjóð annað hvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur veitt leyfi til einstakra sýninga, og ákveður hann þá gjaldið í sveitarsjóð.

59. gr.

Ef sýndar eru opinberlega myndir, sem að dómi barnaverndarnefndar eru siðspillandi, hvort sem það eru ljósmyndir eða kvikmyndir getur lögreglustjóri bannað að sýna þær. Barnaverndarnefnd getur bannað, ef henni sýnist ástæða til, að láta börn horfa á myndir, sem geta haft vond áhrif á þau.

VII. KAFLI.

Um samgöngur við skip.

60. gr.

Lögreglustjóra er heimilt, ef hann telur þess þörf, til þess að halda uppi velsæmi og góðri reglu, að banna samgöngur við erlend skip.

VIII. KAFLI.

Almenn ákvæði um hreinlæti og þrifnað.

61. gr.

Enginn má saurga eða á nokkurn hátt spilla neysluvatni manna (hvort heldur er rennandi vatn í ám, lækjum eða vatnsleiðslum eða í þróm og brunnum). Vatnsból skulu vera vel varin fyrir öllum óþrifnaði og þess stranglega gætt, að skólpi eða öðru, er óþrifnaði veldur, sé eigi hellt þann veg, að runnið geti að þeim.

62. gr.

Stampa, opnar tunnur, föt eða önnur ílát með lifur, grút eða slori eða því um líku má ekki láta standa á almannafæri, né heldur hafa nokkuð laust eða í ílátum, sem ódaun leggur af eða óþrifnaði veldur.

63. gr.

Á almannafæri má ekki kasta hræjum, slógi, ösku, sorpi, skólpi eða öðrum óhreinindum. Allt slíkt skal láta í gryfjur þær, sem mykja og annar áburður er látinn í, eða grafa með öðrum hætti.

Skyldur er hver húsráðandi við götur kauptúnanna að sjá um, að haldið sé hreinum portum og annarri óbyggðri lóð kringum hús hans. Engin má fleygja sorpi eða öðrum óhreinindum inná lóð annars manns, eða orsaka að slíkt berist á lóðina.

Hey, mó eða áburð eða annað þess konar, sem slæðist eða hrynur af flutningi á göturnar, skal sá, er flutningnum ræður, skyldur að hreinsa samdægurs.

64. gr.

Áburð og annað slíkt, sem óþef leggur af, má aðeins flytja um göturnar í lokuðum vögnum, vel þéttum. Má eigi fylla þá svo, að úr þeim hrynji, á meðan á flutningi stendur.

65. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt má ekki hafa í nánd við götu, stræti eða svæði, sem almenningur fer um, nema í gryfjum nægilega byrgðum, og skal þá hafa til þess leyfi heilbrigðisnefndar.

66. gr.

Á húshliðum eða göflum, sem vita að götum, strætum eða torgum, má ekki hengja á nagla eða festa á annan hátt neins konar fiskföng eða annað, sem óþrifnaður er af eða óþefur, og ekki má heldur hafa fisktrönur á almannafæri.

67. gr.

Við hvert sláturhús skulu vera nægilega mörg ílát undir innanmein og þannig komið fyrir, að öruggt sé, að hundur nái ekki til að éta úr þeim. Við heimaslátrun

skal hafa á blóðvelli ílát með loki undir sull og innanmein. Að lokinni hverri slátrun skal annað hvort brenna þessi sollnu líffæri eða grafa þau, minnst fullan metra í jörðu niður. Annars skulu sláturhússtjórar og aðrir, sem við slátrun fást, fara eftir heilbrigðissamþykkt og fyrirskipunum héraðslækna og reglum þeim, er þeir kunna að setja um þessi efni.

Öll innyfli búfjár, sem ekki eru nytjuð, skulu grafin eða brennd, þegar í stað að slátrun lokinni, og skal þess gætt, að hundar nái ekki til þeirra.

IX. KAFLI.

Um skepnuhald o. fl. í kauptúnum.

68. gr.

Alifugla, svo sem hænsni, endur og gæsir, má ekki hafa í kauptúnum nema þeir séu hafðir í lokuðu byrgi eða annarri jafnöruggri vörslu. Séu alifuglar látnir ganga lausir, þrátt fyrir aðvaranir lögreglunnar, getur hún látið lóga fuglunum á kostnað eiganda eða selt þá til lúkningar á kostnaði.

69. gr.

Búfénað, svo sem hesta, nautgripi og sauðfénað má ekki láta ganga lausan í í kauptúnum, nema hann sé í öruggri girðingu, sem lögreglan tekur gilda, svo að ágangur á land eða lóðir annarra geti eigi hlotist af.

70. gr.

Búfénað, svo sem hesta nautgripi og sauðfé, sem er látinn ganga laus í kauptúnum gagnstætt fyrirmælum samþykktar þessarar, skal handsama. Einnig mega þeir, er fyrir ágangi verða, láta handsama ágangsfénað, en skýra skulu þeir lögreglunni frá því tafarlaust.

Eigendum slíks fénaðar ber að greiða allan kostnað af handsömun þess og fóðrun og annan kostnað, sem af slíku leiðir, og má selja búfénaðinn á opinberu uppboði til lúkningar kostnaðinum, verði fénaðurinn ekki leystur út innan sólarhrings frá því eigandinn fékk vitneskju um handsömunina, eða ef eigi er vitað um eiganda, innan hæfilega langs tíma eftir að auglýsing um fénaðinn hefur verið birt.

Einnig skal eigandi slíks búpenings bæta allt það tjón, er hann hefur valdið.

Ef ætla má, að sama skepna valdi ítrekuðu tjóni á ræktunarlóðum í kauptúnum, skal lögreglunni skylt að sjá svo um, að hún verði send á afrétt á kostnað eiganda en lógað, ef því verður ekki við komið eða skepnan leitar strax aftur til kauptúnsins. Jafnframt sæti eigendur eða umráðamenn ágangsfénaðar sektum, ef rekja má ágang búfjárins til vanrækslu þeirra.

71. gr.

Skylt er öllum að hlýða fyrirmælum sveitarstjórnar um hagbeit í landi kauptúnanna, bæði hvernig hagbeit, upprekstri og smölun skuli hagað og gjöldum fyrir það. Á slíkum gjöldum er lögtaksréttur.

Auk ákvæða samþykktar þessarar gilda ákvæði heilbrigðissamþykktar um búfjárhald í kauptúninu.

72. gr.

Bannað er að hafa hunda í kauptúnunum. Undanþágru skulu aðeins veittar samkvæmt staðfestri reglugerð um hundahald í hlutaðeigandi kauptúni.

Flækingshunda og hunda úr aðliggjandi sveitum, sem ekki eru í fylgd með eiganda eða umráðamanni, er lögreglumönnum heimilt að handsama og lóga þegar í stað.

Hundar, sem ráðast á menn eða skepnur, eru réttdræpir.

73. gr.

Flækingskettir, sem enginn eigandi finnst að skulu lögreglumenn aflífa.

X. KAFLI.

Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar í kauptúnum.

74. gr.

Byggingarnefnd ákveður nöfn á götum, og lætur festa upp töluspjöld og nafnspjöld eða mála nöfnin á götuhornin, þar sem þurfa þykir.

Brot gegn reglum, er sveitarstjóri í samráði við heilbrigðisnefnd, setur um umgengni við sundlaug, skemmtigarða, kirkjugarð, leikvelli, íþróttavelli og önnur opinber svæði, varða refsingu samkvæmt samþykkt þessari. Lætur bæjarstjórn birta slíkar reglur á viðeigandi hátt.

XI. KAFLI.

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði, kostnað o. fl.

75. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir allt lögsagnarumdæmið.

76. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið að hætti opinberra mála.

77. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum í sveitarsjóð, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum. Ef kenna má yfirsjón, er barn yngra en 14 ára drýgir, skort á hæfilegri umsjón foreldra eða annarra, sem barninu ganga í foreldra stað, þá skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu. Hagnaður sá, sem sökudólgur kann að hafa haft af broti sínu og enginn einstakur maður á löglegt tilkall til, skal upptækur gerður og renna, auk sekta, í sveitarsjóð.

78. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri láta framkvæma það eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni. Kostnað við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjórinn gerir til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir sveitarsjóður, en skyldur er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

79. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi numin lögreglusamþykkt fyrir Suður-Þingeyjarsýslu nr. 146/1945, svo og öll önnur ákvæði, sem kunna að koma í bága við samþykkt þessa.

Lögreglusamþykkt þessi sem sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýsla hefur samið, sbr. lög. nr. 107 frá árinu 1935 um lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 15. janúar 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ólafur W. Stefánsson.

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Norður-Þingeyjarsýslu.

I. KAFLI.

Um reglur og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot og óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn safnast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, en átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætluð eru til almenningsafnota, svo sem leikvelli, torg bryggjur, bólvirki, svo og um veitingastaði, afgreiðslustaði bifreiða o. þ. h. Um Kvikmyndahús og önnur samkomuhús, brýr, skeiðvelli, fjárréttir, markaði og opinber uppboð gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri eftir því, sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annarra samkomuhúsa, eða annars staðar þar, sem almenningur kemur saman, skal fólk raða sér þannig, að sá, sem fyrr kemur, fái fyrr aðgang og haga sér í öllu eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur til þess að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á almannafæri má ekki flúgast á, æpa eða hafa í frammi annan hávaða eða ofsa eða móðgandi athæfi, sem raskar allsherjarreglu eða ónáðar vegfarendur eða þá, sem búa í nágrenninu.

4. gr.

Bannað er að hafast að nokkuð það, sem raskar næturró manna að óþörfu. Enginn má að ástæðulausu berja á dyr eða glugga eða hús utan, né heldur hringja dyrabjöllu, hringja í síma eða aðhafast neitt það, sem ónáðar eða móðgar heimilisfólk eða veldur því ótta.

5. gr.

Á förnum götum og vegum, eða þar, sem hætta stafar af, má ekki hafa leiki um hönd, ekki gera rennibrautir, renna sér á skíðum, skautum, sleðum, eða hafa um hönd aðrar skemmtanir eða íþróttir, sem hindra umferðina. Einnig er bannað að hanga utan á vögnum, sleðum, bifreiðum, dráttarvélum eða öðrum farartækjum, sem eru á ferð um farinn veg, eða festa við þau sleða, handvagna eða annað, sem óþægindi eða hætta getur stafað af.

6. gr.

Ekki má skjóta úr byssu, riffli eða skammbyssu, af boga eða öðrum skotvopnum á eða yfir fjölfarnar götur eða vegi né heldur kveikja í púðri, olíu, bensíni, skoteldum eða öðrum eldfimum efnum eða sprengiefnum. Á þessum slóðum má ekki heldur framkvæma neins konar sprengingar að þarflausu né heldur kasta frá sér steinum, glerbrotum, snjókögglum, slori, vatni eða öðru, er tjóni getur valdið eða óþægindum þeim, er um fara.

Nauðsynlegar sprengingar við götur, torg eða á almannafæri má aðeins gera með leyfi lögreglustjóra og skal ætíð, þegar sótt er um leyfi til slíks, tilgreina, hver framkvæmi verkið, og ber bæði verkstjóri og sá, sem verkið er unnið fyrir, ábyrgð

á, að allrar varúðar sé gætt. Sprengiefni og önnur slík eldfim efni má hvorki hafa í íbúðarhúsum né annars staðar þar, sem hætta stafar af.

Sprengiefni má aðeins geyma á stöðum, sem lögreglustjóri samþykkir.

7. gr.

Enginn má fleygja glerbrotum, steinum, nöglum, fiskúrgangi, hálmi, pappírsrusli eða öðru þess konar á almannafæri, né heldur skvetta þar vatni eða öðru, sem getur haft í för með sér hættu eða óþrifnað.

8. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, nema hann sé á leið af eða á grímudansleik eða álfadans. Einnig er bannað að hafa í frammi hneykslanlegt athæfi á almannafæri, svo sem með ósæmilegum orðum eða látbragði, með því að fletta sig klæðum eða gera þarfir sínar á hneykslanlegan hátt.

9. gr.

Ölvuðum mönnum, sem finnast ósjálfbjarga á almannafæri, skal ráðstafað á tryggilegan hátt, þar til þeir koma til sjálfs sín aftur, og skulu þeir greiða kostnað þann, sem af því leiðir. Þeim mönnum sem sökum ölæðis hafa í frammi hávaða eða ósæmilegt athæfi eða látbragð á almannafæri, skal ráðstafað á sama hátt, þar til þeir koma til sjálfs sín aftur, og skulu þeir þá auk áfallins kostnaðar enn fremur sæta sektum eftir samþykkt þessari fyrir röskun á allsherjar friði, er þeir kunna að hafa valdið með ölæði sínu og ólátum.

10. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn á opinberum baðstöðum eða sundlaugum fyrir almenning, við bryggjur kauptúnanna eða annars staðar svo nærri landi eða skipum í höfnum, að hneykslun valdi.

11. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja til nafns síns og heimilisfangs, ef lögreglan krefst þess.

12. gr.

Almenningi er skylt að hlýða skipunum lögregluvaldsins. Ef nauðsyn ber til, getur lögregluvaldið krafið sér til aðstoðar hvern fulltíða karlmann, sem viðstaddur er, til þess að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga slíkir menn á fullum bótum úr sveitarsjóði fyrir tjón, er þeir kunna að bíða við það á fatnaði eða limum, en sveitarsjóður á aðgang að hinum seka.

II. KAFLI.

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

13. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda eða umráðamanns má enginn láta fyrirberast á afgirtum svæðum, húslóðum, húsriðum, húsþökum garðshliðum, tröðum eða öðrum stöðum, þar sem gengið er inn í hús eða garða, eða fara inn í hús eða garða manna í óleyfi.

14. gr.

Án leyfis lögreglustjóra má enginn setjast að á almannafæri, til þess að selja vörur eða reka aðra atvinnu, og sé slíkt leyfi veitt, þá aðeins á þeim stað, sem leyfið tekur til.

Börn eða unglingar yngri en 16 ára mega ekki selja vörur á almannafæri, nema með leyfi barnaverndarnefndar. Þó er börnum eldri en 8 ára heimilt að selja blöð.

15. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljósum kauptúnanna eða snerta á brunaboðum, nema hann þurfi að gera vart við eldsvoða.

Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur eða síma. Verði einhver valdur að slíku óviljandi, skal tilkynna það þegar í stað til hlutaðeigandi stofnunar.

16. gr.

Hlaðna byssu má ekki bera á götum eða vegum. Byssu skal ávallt bera þannig, að hlaupið snúi upp.

Gaddhrífur, ljái og aðra slíka hluti, sem tjón getur hlotist af, má eigi flytja eftir götum eða vegum, nema svo sé um búið, að enginn hætta geti stafað af.

17. gr.

Á alfaravegi má ekki leggja eða setja neitt það, sem tálmar umferðina, frekar en nauðsynlegt er vegna vöruflutninga, og skal þess ætíð gætt, að það geri sem minnstan farartálma. Að flutningi loknum skal vandlega hreinsa svæðið, sem notað var. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götum, torgum eða stéttum.

Á alfaravegi má ekki vinna neina þá vinnu, sem tálmar umferð manna eða gerir hana hættulega, svo sem höggva eða sprengja grjót, telgja tré, járna hesta eða því um líkt, nema leyfi lögreglustjóra komi til.

18. gr.

Stéttir meðfram götum skulu eingöngu ætlaðar gangandi mönnum. Þeir sem fara um gangstéttir eða götur, skulu jafnan víkja til hægri handar.

19. gr.

Enginn má gera skurð í götur eða torg kauptúnanna eða alfaravegi hvar sem er, nema hann hafi til þess leyfi hlutaðeigandi stjórnvalds. Fáist slíkt leyfi, skal verkið unnið þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal gæta þess, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmanir með nægilega greinilegum ljósum eða endurskinsmerkjum, frá því fer að skyggja að kvöldi og þar til albjart er orðið að morgni.

Að öðru leyti gera hlutaðeigandi stjórnvöld og lögreglustjóri þær ráðstafanir, er þurfa þykir til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Ef slík verk dragast úr hófi fram, getur hreppsnefnd eða lögreglustjóri eða bæði í sameiningu látið ljúka verkinu og sett götur, torg og vegi í samt lag aftur á kostnað þess, er verkið átti að framkvæma. ..

20. gr.

Ekki má fleygja glerbrotum, steinum, nöglum, hálmi, ávaxtahýði, pappírsrusli, eða þess konar á almannafæri, eða í opin göturæsi, né heldur skvetta þar skólpi eða öðru, er valdið getur hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur.

21. gr.

Nú er hús svo hrörlegt, að hætt er við því að það hrynji, eða einhver hluti þess og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigandann að rífa það, eða endurbæta það svo, sem þörf gerist til þess að afstýra hættu, innan tiltekins tíma. Enn fremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans gert aðrar ráðstafanir,

sem hann telur nauðsynlegar til þess, þegar steinvegg eða annarri girðingu liggur við falli eða hruni.

Nú brennur hús og mannvirki eða það er flutt burt án þess, að annað sé byggt í staðinn, og er þá eiganda þess eða umráðamanni hans skylt að ganga svo frá rústunum, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óprýði af.

22. gr.

Þegar hús eru byggð að nýju eða eldri hús rifin og byggð upp að nokkru eða öllu leyti, skal eigandanum, ef húsið liggur við götu eða svæði, sem almenningur fer um, skylt að skýra lögreglustjóra svo frá, áður en verkið byrjar, og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur, til að afstýra hættu, farartálma eða óþægindum fyrir vegfarendur.

Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjóri leyfir, og má ekki liggja þar lengur en nauðsyn krefur.

23. gr.

Palla, stoðir og annan útbúnað við húsasmíðar eða önnur mannvirki eða viðgerðir á þeim, skal gera nægilega traust.

Enda á steypustyrktarjárni má ekki láta standa bera upp í loftið í húsgrunnum eða byggingum, þannig að börn eða aðrir geta hlotið skaða af. Beygja skal endana niður.

Heimilt er lögreglustjóra að gera ráðstafanir hér að lútandi. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða þess konar, skulu vera nægilega traustir.

24. gr.

Áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru við bryggjur eða hús, sem liggja við alfaraveg, skulu vera nægilega traust, og þeir, sem nota þau, skulu vera áreiðanlegir menn. Ef slík áhöld eru skilin eftir á vinnustað, þegar vinnustaður er yfirgefinn, skal ganga frá þeim á tryggilegan hátt, svo að ekki hljótist af slys eða hætta fyrir vegfarendur.

Lausir stigar mega ekki standa við húsveggi eða önnur mannvirki við alfaraveg, eftir að dimmt er orðið. Brot gegn ákvæðum þessarar greinar eða fyrirmælum lögreglunnar hér að lútandi eru á ábyrgð þess, sem verkið vinnur eða annast, eða ef hann er ekki tilgreindur, þá á ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

25. gr.

Bannað er að hafa þakjárn eða parta af þakjárni laust úti. Sama gildir um spýtnarusl og annað þess háttar, sem meiðslum eða skemmdum getur valdið, ef lýkur.

26. gr.

Báta eða aðra slíka hluti, sem tálmað geta umferðinni, má aldrei setja á vegi, stræti eða annan alfaraveg eða svo nærri, að nokkur hluti þess gangi inn á veginn eða yfir hann, og getur hreppsnefnd og lögreglustjóri eða hvort um sig, látið færa slíka muni burtu á kostnða umráðamanns, ef hann gerir það ekki sjálfur, eftir að hafa verið aðvaraður.

27. gr.

Í fjöru má ekki skilja eftir eða kasta seglfestu, grjóti eða neinu öðru, er tjóni getur valdið skipum eða bátum, eða á nokkurn hátt hindrað umferð. Ekki mega sjófarendur kasta í hafið rusli, er borist getur á fjörur.

III. KAFLI.

Umferð á götum og vegum.

28. gr.

Umferð um götur kauptúna og á vegum sýslunnar skal fara eftir reglum þeim, sem settar eru í umferðarlögum, eins og þau eru á hverjum tíma.

29. gr.

Vegfarendum er skylt að hlýða tafarlaust leiðbeiningum og fyrirmælum lögreglu, einkum þegar farið er yfir þvera götu við gatnamót og þar sem viðvörunarmerki eru sett. Þeir, sem fara akandi eða ríðandi um vegi, skulu þá er þeir mæta einhverjum eða einhver vill komast fram fyrir þá, halda sér, gripum sínum og farartækjum á hægri helmingi akbrautarinnar eingöngu og svo nærri götubrún eða gangstéttarbrún, sem auðið er. Sá sem vill komast fram fyrir vegfarendur, skal víkja til vinstri handar, þó ekki meira en nauðsyn krefur. Við vegamót skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem hefur farartæki á hægri hönd. Þessi regla leysir vegfarendur þó ekki undan þeirri skyldu að sýna fyllstu varúð við vegamót, þótt þeir eigi þar umferðarréttinn.

Vegfarendum er skylt að hlýða tafarlaust leiðbeiningum og fyrirmælum, sem lögreglan setur um umferðina, hvort sem það er gert með uppfestum auglýsingum, með boðum, bendingum eða umferðarmerkjum. Þeim er og skylt að nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

Sérstaka varúð skal sýna í nánd við skóla, leikvelli og aðra staði, þar sem vænta má, að börn séu að leik.

Sömuleiðis skal skylt að sýna sérstaka varúð gagnvart þeim, sem eru á ferð og bera merki fatlaðs fólks.

Þegar ökumaður lögreglubifreiðar, sjúkrabifreiðar, slökkvibifreiðar eða björgunarbifreiðar gefur hljóð- eða ljósmerki, skal öllum vegfarendum skylt að víkja úr vegi í tæka tíð. Stjórnendum ökutækis er skylt að aka til hliðar eða nema staðar. Vagnar eða sleðar með hesti fyrir mega aldrei standa á almannafæri, nema ökumaður eða annar vel hæfur maður gæti hestsins.

30. gr.

Ökuhraða skal ávallt miða við gerð og ástand ökutækis, staðhætti, færð, veður og umferð og haga þannig, að aksturinn valdi ekki hættu eða óþægindum fyrir aðra vegfarendur né geri þeim óþarfa tálmanir.

Hraðinn má aldrei vera meiri en svo, að ökumaður geti haft fullkomna stjórn á ökutæki og stöðvað það á þriðjungi þeirrar vegalengdar, sem auð er og hindrunarlaus framundan og ökumaður hefur útsýn yfir.

Sérstök skylda hvílir á ökumanni að aka hægt og sýna ýtrustu varkárni:

a. Í þéttbýli.
b. Þegar skuggsýnt er eða skyggni lélegt.
c. Við vegamót.
d. Í beygjum.
e. Við hæðarbrúnir.
f. Þar sem útsýn er takmörkuð að öðru leyti.
g. Þar sem hætta er á, að ljós blindi ökumann.
h. Þegar mæta þarf öðru ökutæki á mjóum vegi eða brú, eða þegar farmur stendur út af ökutæki.
i. Þegar hált er.
j. Við gangbrautir.
k. Þar sem almenningsvagn hefur numið staðar eða er um það bil að stöðvast við biðstöð.

l. Þar sem börn eru á eða við veg eða gera má ráð fyrir, að börn séu að leik.
m. Þar sem búfé stafar hætta af umferð ökutækja.
n. Þar sem unnið er að vegagerð.
o. Þegar ökutæki dregur annað ökutæki.

Þegar bleyta er á vegum, skal aka þannig, að vegfarendur verði ekki fyrir aurslettum að óþörfu.

Um ökuhraða gilda enn fremur reglur um hámarkshraða:

Í þéttbýli má eigi aka hraðar en 45 km. á klukkustund.

Utan þéttbýlis má eigi aka hraðar en 70 km. á klukkustund.

Almenningsvögnum, sem flytja mega 10 farþega eða fleiri, og vörubifreiðum, sem eru 3,5 smálestir eða meira að heildarþyngd. má þó eigi aka hraðar en 60 km á klukkustund. Bifreiðum, sem draga tengi- eða festivagna, má eigi aka hraðar en 45 km. á klukkustund.

31. gr.

Með bifreiðar og önnur farartæki skal fara svo nærri vegarbrún eða gangstétt til hægri handar, sem auðið er. Um götuhorn skal ekið í kröppum boga, ef snúið er til hægri handar, en í löngum boga, ef snúið er til vinstri handar.

Á götuhornum er bannað að aka fram úr farartæki, sem á undan fer. Sömuleiðis er bannað að stöðva ökutæki á gatnamótum eða fast við þau.

Þessi ákvæði gilda einnig um hestvagna, eftir því, sem við á.

32. gr.

Reiðmenn skulu ávallt gæta fyllstu varkárni á götum kauptúnanna, ekki ríða hraðar en töltferð.

Hestar, sem staddir eru í kauptúnunum skulu ávallt hýstir um nætur.

33. gr.

Það er bannað að aka eða ríða á móti skrúðgöngum og líkfylgdum eða fram hjá þeim. Skal víkja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar, meðan þær fara fram hjá.

34. gr.

Ef ástæða þykir til vegna umferðarhættu, getur lögreglustjóri bannað akstur, hjólreiðar eða aðra umferð um vegi eða einstakar götur.

35. gr.

Ljós skal jafnan tendra á bifreiðum, dráttarvélum og öðrum ökutækjum, þegar skyggja tekur og ávallt hafa þau tendruð, er þau eru á ferð, frá því birtu bregður að kvöldi og þangað til albjart er orðið að morgni.

Lögreglustjóri ákveður nánar um ljósnotkun bifreiða, ef þurfa þykir.

36. gr.

Ökumönnum er skylt að gæta þess, að hemlar, ljós, stýrisbúnaður og allur öryggisútbúnaður bifreiða, dráttarvéla og annarra ökutækja séu ávallt í fullkomnu lagi.

37. gr.

Óheimilt er bifreiðastjórum að gefa hljóðmerki, nema umferðin gefi tilefni til þess.

Bifreiðastjórar og aðrir ökumenn skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að valda eigi hávaða á annan hátt. Þeim ber að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi eigi neinn hávaða, er raski friði.

38. gr.

Ef bifreiðarstjóri verður þess var, að laus búpeningur er á vegi þeim, er hann ekur um, skal hann hægja á bifreiðinni og eigi aka hraðar en á 20 km. hraða, þar til hann er kominn fram hjá. Ef gripirnir hlaupa á undan bifreiðinni eftir veginum, má bifreiðin ekki aka á eftir þeim með meiri hraða en 15 km. á klst. og eigi lengri leið en hálfan kílómetra í einu.

39. gr.

Þegar ökumaður mætir búfjárrekstri á vegi, skal ökumaður stöðva farartækið, meðan reksturinn fer fram hjá. Komi ökutæki á eftir búfjárrekstri á vegi, skal ökumaður gera rekstrarmönnum aðvart um, að hann óski að komast fram hjá rekstrinum, og er rekstrarmönnum þá skylt að víkja rekstrinum til hliðar á veginum svo að bifreiðin komist fram hjá.

40. gr.

Að öðru leyti skal fara eftir ákvæðum umferðarlaga og reglugerðum þeim, sem settar eru eða settar verða samkvæmt þeim lögum um notkun bifreiða.

41. gr.

Á hverju reiðhjóli sem notað er, skal vera bjalla, sem gefur hvellt hljóð og skulu hjólreiðamenn láta til hennar heyra, ef hætt er við árekstri. Glitauga skal hafa aftan á reiðhjólum.

Skylt er hjólreiðarmönnum að hafa ljósker, er snúi fram á reiðhjólum og lýsi fram undan sér, og hafa þau tendruð, er þeir eru á ferð, frá því skyggja tekur að kvöldi og þar til bjart er orðið að morgni.

Þar sem þarf sérstakrar varúðar, má aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi hjólin þegar í stað. Á hjólunum mega aldrei vera fleiri menn en hjólin eru gerð fyrir. Skylt er hjólreiðamanni að nema staðar, ef reið hans veldur því, að hestur fælist eða gerist órór. Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun hjóla, skal hjólreiðamaður þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu, ef þörf gerist. Hjólreiðamaður skal nema staðar, ef lögreglan gefur honum merki um það.

Eigandi hjóla ber ábyrgð á brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar þeim, sem yngri er en 14 ára.

42. gr.

Í þéttbýli má ekki aka vélknúnum snjósleða hraðar en 20 km.

IV. KAFLI.

Almenn ákvæði um fjallskil og ágang búfjár o. fl.

43 gr.

Um rekstur búpenings til afrétta, hirðingu hans og fjallskil fer eftir ákv. laga nr. 42/1969 um afréttarmálefni og fjallskil o. fl. og ákvæðum fjallskilareglugerða, eins og þau kunna að vera á hverjum tíma.

Að öðru leyti eru allir skyldir að gæta svo sauðfénaðar síns, geitpenings, hrossa og annarra gripa og alifugla, að ekki gangi og valdi skemmdum á varplöndum, engjum, túnum, ökrum og matjurtagörðum annarra. Bæti eigandi eða umráðamaður peningsins skaðann ásamt áföllnum kostnaði. Um ákvörðun skaðabóta skal fara eftir mati úttektarmanna, nema öðru vísi sé ákveðið í fjallskilareglugerð eða lögum.

Hundar, sem ráðast á menn eða elta skepnur út um hagann, eru réttdræpir, hvar sem þeir sjást úti.

44. gr.

Enginn má skemma, lýta eða óhreinka, né á annan hátt spilla almenningseignum, hvort heldur eru vegir, vatnsból, vatnsveitumannvirki, byggingar, rafáhöld, rafþræðir, ljósker, bryggjuáhöld, símar, brunaboðar, björgunartæki eða annað, sem er ætlað til almenningsnota. Sama gildir um viðtækjaútbúnað einstakra manna.

45. gr.

Enginn má rita, rispa, tjarga, teikna né mála á hús manna eða girðingar neitt það, sem hneyksli getur valdið, skemmdum eða óprýði. Enginn má heldur skemma girðingar þær, er standa um afgirta garða, reiti, tún eða önnur mannvirki. Það er bannað að klifra yfir þær eða fara í gegum þær, nema með leyfi eiganda eða umráðamanns. Komi slíkt fyrir, skal sá, er veldur, bæta fullum bótum þann skaða, sem hann gerir.

46. gr.

Enginn má skemma, troða né spilla á annan hátt ræktuðum blettum, túnum matjurtagörðum eða skrúðgörðum manna, hvort sem er girt eða ógirt. Ekki má heldur skemma plöntur né á nokkurn hátt spilla neinu á grasreitum eða saurga þá á nokkurn hátt. Girðingum má ekki spilla né skilja eftir opin hlið, sem lokað verður.

Enginn má hleypa af skotvopni í eða nálægt byggð í kauptúnunum.

47. gr.

Öllum er skylt að ganga vel og þrifalega um áningarstaði sína og tjaldstæði, eða þar, sem þeir á annan hátt koma saman á víðavangi, hvar sem er innan sýslunnar. Ber að ræsta vandlega slíka staði af öllum óhroða og rusli, svo sem dósum, flöskum, bréfum og matarleifum og öðru þvílíku, áður en staðurinn er yfirgefinn, og hylja ruslið vandlega í gröf eða gjótu eða flytja það burt.

Flöskur má aldrei brjóta á víðavangi. Bannað er að eyða eða spilla gróðri með lyng- eða hrísrifsi eða á annan hátt.

Óheimilt er að brenna sinu eftir 30. apríl ár hvert. Hreppstjóri getur þó heimilað að brenna sinu fram til 15. maí, ef veðrátta hefur hamlað sinubruna fyrir 1. maí.

V. KAFLI.

um uppfestar auglýsingar.

48. gr.

Sveitarstjórn ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingu frá yfirvöldum og öðrum stjórnvöldum. Auglýsingar um sjónleiki, sýningar, samsöngva og aðrar skemmtanir, sem leyft er að halda svo og aðrar auglýsingar, má festa upp hvar, sem er, með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda.

49. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigandi taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum. Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, rissa eða skrifa neitt á þær þeim óviðkomandi, óhreinka eða gera ólæsilegar á annan hátt.

VI. KAFLI.

Um veitingastaði, samkomuhús, skemmtanir o. fl.

50. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkjar og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjóra og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

51. gr.

Hverjum, sem hefur veitingasölu, hverju nafni, sem nefnist, er skylt að gera allt, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í húsi hans, sem kemur í bága við velsæmi og góða reglu.

52. gr.

Á veitingastað má enginn sýna af sér ofsalegt athæfi eða látbragð, hávaða eða ósæmilega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd.

53. gr.

Allir almennir veitingastaðir og samkomustaðir skulu vera lokaðir frá kl. 11½ að kvöldi til kl. 6 að morgni, og allir gestir, sem ekki eiga náttstað þar, skulu hafa farið út ekki síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma, sem er. Heimilt er félögum að halda þar samkvæmi, dansleiki og aðrar skemmtanir, sem ekki eru bundnar við neinn sérstakan lokunartíma, ef ekki taka þátt í þeim aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Sama gildir um brúðkaup og samsæti einstakra tiltekinna manna.

54. gr.

Í hverju veitingahúsi eða almennu samkomuhúsi skal eigandinn láta gera salerni og snyrtiherbergi, sem gestum er heimill aðgangur að í samræmi við ákvæði heilbrigðissamþykktar. Skal veitingamaður eða húsráðandi sjá um, að því sé ávallt haldið vel hreinu og í góðu lagi.

55. gr.

Ef einhver vill halda almenna samkomu, svo sem dansskemmtun, sjónleiki, söngskemmtun, íþróttasýningu o.s. frv., er almenningi er boðið til eða seldur aðgangur að, eða til að hafa veitingar á staðnum, skal hann til þess leita leyfis lögreglunnar. Lögreglustjóri veitir slíkt leyfi.

Tekið skal fram um leið og leyfi er veitt, hvenær samkomunni skuli vera lokið. Einnig er heimilt að binda leyfi því skilyrði, að samkomuhúsinu (samkomustaðnum) skuli lokað fyrr en ákveðið er í 53. gr. og aðgangur ekki leyfður eftir lokunartíma.

Leyfishafa skal skylt að hlýða þeim fyrirmælum, sem lögregluvaldið setur til þess, að varðveita góða reglu, velsæmi og hreinlæti. Honum er skylt að hlýða fyrirmælum heilbrigðisnefndar um ræstingu og hreinlæti í húsrýminu, enda skal það ávallt nýræst, er samkoman byrjar.

Lögreglustjóri getur **bundið skemmtanaleyfið þeirri kvöð, að lögreglumenn verði á skemmtistað**, og haldi þeir uppi löggæslu og eftirliti á staðnum allan samkomutímann. Kostnað við löggæslu þessa greiði skemmtanahaldari að því leyti, sem hann er ekki greiddur af almannafé skv. venjulegum reglum um starf lögreglumanna.

Fari nokkuð það fram, er brýtur í bága við reglu og velsæmi, er lögregluvaldinu heimilt að láta slíta samkomunni.

Almennar útisamkomur eru sömu reglum háðar, að svo miklu leyti, sem því verður við komið. Banna má mönnum, sem hafa gerst brotlegir, aðgang að samkomum.

56. gr.

Í kauptúnum mega börn yngri en 12 ára ekki vera á almannafæri eftir kl. 20 á tímabilinu frá 1. september til 30. apríl, og ekki seinna en kl. 22 tímabilið 1. maí til 31. ágúst, nema í fylgd með fullorðnum.

Unglingar yngri en 15 ára mega á slíkum stöðum ekki vera á almannafæri eftir

kl. 22 tímabilið 1. sept. til 30. apríl og ekki eftir kl. 23 1. maí til 31. ágúst nema í fylgd með fullorðnum eða um sé að ræða beina heimferð frá skólaskemmtunum, íþróttasamkomum eða frá annarri viðurkenndri æskulýðsstarfsemi.

Hvers konar þjónusta við börn og ungmenni eftir löglegan útivistartíma, önnur en heimflutningar, er bönnuð að viðlagðri ábyrgð þess, er þjónustu veitir.

Lögreglustjóri getur í sérstökum tilfellum veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar að fengnum tillögum barnaverndarnefndar.

Barnaverndarnefndum er skylt að vera lögreglunni til aðstoðar við að sjá um að ákvæðum þessum sé hlýtt.

57. gr.

Ungmennum yngri en 16 ára er óheimill aðgangur og dvöl á almennum dansleikjum eftir kl. 20, öðrum en sérstökum unglingaskemmtunum, sem haldnar eru af skólum, æskulýðsfélögum eða öðrum aðilum, sem til þess hafa leyfi og háðar eru sérstöku eftirliti. Forstöðumönnum dansleikja er skylt að fylgjast með því að ákvæði þessi séu haldin, að viðlögðum sektum og/eða missi leyfis til veitingahalds og skemmtanahalds um lengri eða skemmri tíma.

Ungmennum yngri en 18 ára er óheimill aðgangur og dvöl á veitingahúsum, sem hafa leyfi til vínveitinga, eftir kl. 20, nema í fylgd með foreldrum, forráðamönnum eða maka. Veitingaleyfishafa er skylt að gæta þess, að ákvæði þetta sé haldið að viðlögðum sektum og/eða missi veitingaleyfa sinna um lengri eða skemmri tíma.

Þeir sem hafa forsjá eða foreldraráð barna og ungmenna skulu að viðlögðum sektum gæta þess, að ákvæði þessarar greinar séu ekki brotin. Þá má einnig beita sakhæf ungmenni viðurlögum fyrir brot á þessum ákvæðum. Útdráttur úr ákvæði þessarar greinar skal hanga á áberandi stað í öllum skólum skyldunáms, almennum veitingahúsum og samkomustöðum í lögsagnarumdæminu og sér viðkomandi barnaverndarnefnd um það ásamt lögreglu.

Bannað er, að unglingar innan 18 ára aldurs starfi á veitingahúsum og skemmtistöðum, þar sem ætla má, að siðferði þeirra sé sérstök hætta búin.

Þegar sérstaklega stendur á, getur lögreglustjóri sett til bráðabirgða strangari reglur um útivist barna allt að 16 ára aldri. Lögreglustjóri getur og í sérstökum tilfellum veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar að fengnum tillögum barnaverndarnefndar.

Barnaverndarnefnd er skylt að vera lögreglunni til aðstoðar við að sjá um, að ákvæðum þessum sé hlýtt.

58. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í sýslunni nema með leyfi sveitarstjórnar og lögreglustjóra, og með þeim skilyrðum, að því er útbúnað og loftrými snertir, sem sveitarstjórn til tekur í samræmi við ákvæði heilbrigðissamþykktar.

Sveitarstjórn ákveður, hve mikið gjald skuli greiða í sveitarsjóð annað hvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur veitt leyfi til einstakra sýninga, og ákveður hann þá gjaldið í sveitarsjóð.

59. gr.

Ef sýndar eru opinberlega myndir, sem að dómi barnaverndarnefndar eru siðspillandi, hvort sem það eru ljósmyndir eða kvikmyndir getur lögreglustjóri bannað að sýna þær. Barnaverndarnefnd getur bannað, ef henni sýnist ástæða til, að láta börn horfa á myndir, sem geta haft vond áhrif á þau.

VII. KAFLI.

Um samgöngur við skip.

60. gr.

Lögreglustjóra er heimilt, ef hann telur þess þörf, til þess að halda uppi velsæmi og góðri reglu, að banna samgöngur við erlend skip.

VIII. KAFLI.

Almenn ákvæði um hreinlæti og þrifnað.

61. gr.

Enginn má saurga eða á nokkurn hátt spilla neysluvatni manna (hvort heldur er rennandi vatn í ám, lækjum eða vatnsleiðslum eða í þróm og brunnum). Vatnsból skulu vera vel varin fyrir öllum óþrifnaði og þess stranglega gætt, að skólpi eða öðru, er óþrifnaði veldur, sé eigi hellt þann veg, að runnið geti að þeim.

62. gr.

Stampa, opnar tunnur, föt eða önnur ílát með lifur, grút eða slori eða því um líku má ekki láta standa á almannafæri, né heldur hafa nokkuð laust eða í ílátum, sem ódaun leggur af eða óþrifnaði veldur.

63. gr.

Á almannafæri má ekki kasta hræjum, slógi, ösku, sorpi, skólpi eða öðrum óhreinindum. Allt slíkt skal láta í gryfjur þær, sem mykja og annar áburður er látinn í, eða grafa með öðrum hætti.

Skyldur er hver húsráðandi við götur kauptúnanna að sjá um, að haldið sé hreinum portum og annarri óbyggðri lóð kringum hús hans. Engin má fleygja sorpi eða öðrum óhreinindum inná lóð annars manns, eða orsaka að slíkt berist á lóðina.

Hey, mó eða áburð eða annað þess konar, sem slæðist eða hrynur af flutningi á göturnar, skal sá, er flutningnum ræður, skyldur að hreinsa samdægurs.

64. gr.

Áburð og annað slíkt, sem óþef leggur af, má aðeins flytja um göturnar í lokuðum vögnum, vel þéttum. Má eigi fylla þá svo, að úr þeim hrynji, á meðan á flutningi stendur.

65. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt má ekki hafa í nánd við götu, stræti eða svæði, sem almenningur fer um, nema í gryfjum nægilega byrgðum, og skal þá hafa til þess leyfi heilbrigðisnefndar.

66. gr.

Á húshliðum eða göflum, sem vita að götum, strætum eða torgum, má ekki hengja á nagla eða festa á annan hátt neins konar fiskföng eða annað, sem óþrifnaður er af eða óþefur, og ekki má heldur hafa fisktrönur á almannafæri.

67. gr.

Við hvert sláturhús skulu vera nægilega mörg ílát undir innanmein og þannig komið fyrir, að öruggt sé, að hundur nái ekki til að éta úr þeim. Við heimaslátrun skal hafa á blóðvelli ílát með loki undir sull og innanmein. Að lokinni hverri slátrun skal annað hvort brenna þessi sollnu líffæri eða grafa þau, minnst fullan metra í jörðu niður. Annars skulu sláturhússtjórar og aðrir, sem við slátrun fást, fara eftir

heilbrigðissamþykkt og fyrirskipunum héraðslækna og reglum þeim, er þeir kunna að setja um þessi efni.

Öll innyfli búfjár, sem ekki eru nytjuð, skulu grafin eða brennd, þegar í stað að slátrun lokinni, og skal þess gætt, að hundar nái ekki til þeirra.

IX. KAFLI.

Um skepnuhald o. fl. í kauptúnum.

68. gr.

Alifugla, svo sem hænsni, endur og gæsir, má ekki hafa í kauptúnum nema þeir séu hafðir í lokuðu byrgi eða annarri jafnöruggri vörslu. Séu alifuglar látnir ganga lausir, þrátt fyrir aðvaranir lögreglunnar, getur hún látið lóga fuglunum á kostnað eiganda eða selt þá til lúkningar á kostnaði.

69. gr.

Búfénað, svo sem hesta, nautgripi og sauðfénað má ekki láta ganga lausan í í kauptúnum, nema hann sé í öruggri girðingu, sem lögreglan tekur gilda, svo að ágangur á land eða lóðir annarra geti eigi hlotist af.

70. gr.

Búfénað, svo sem hesta nautgripi og sauðfé, sem er látinn ganga laus í kauptúnum gagnstætt fyrirmælum samþykktar þessarar, skal handsama. Einnig mega þeir, er fyrir ágangi verða, láta handsama ágangsfénað, en skýra skulu þeir lögreglunni frá því tafarlaust.

Eigendum slíks fénaðar ber að greiða allan kostnað af handsömun þess og fóðrun og annan kostnað, sem af slíku leiðir, og má selja búfénaðinn á opinberu uppboði til lúkningar kostnaðinum, verði fénaðurinn ekki leystur út innan sólarhrings frá því eigandinn fékk vitneskju um handsömunina, eða ef eigi er vitað um eiganda, innan hæfilega langs tíma eftir að auglýsing um fénaðinn hefur verið birt.

Einnig skal eigandi slíks búpenings bæta allt það tjón, er hann hefur valdið.

Ef ætla má, að sama skepna valdi ítrekuðu tjóni á ræktunarlóðum í kauptúnum, skal lögreglunni skylt að sjá svo um, að hún verði send á afrétt á kostnað eiganda en lógað, ef því verður ekki við komið eða skepnan leitar strax aftur til kauptúnsins. Jafnframt sæti eigendur eða umráðamenn ágangsfénaðar sektum, ef rekja má ágang búfjárins til vanrækslu þeirra.

71. gr.

Skylt er öllum að hlýða fyrirmælum sveitarstjórnar um hagbeit í landi kauptúnanna, bæði hvernig hagbeit, upprekstri og smölun skuli hagað og gjöldum fyrir það. Á slíkum gjöldum er lögtaksréttur.

Auk ákvæða samþykktar þessarar gilda ákvæði heilbrigðissamþykktar um búfjárhald í kauptúninu.

72. gr.

Bannað er að hafa hunda í kauptúnunum. Undanþágru skulu aðeins veittar samkvæmt staðfestri reglugerð um hundahald í hlutaðeigandi kauptúni.

Flækingshunda og hunda úr aðliggjandi sveitum, sem ekki eru í fylgd með eiganda eða umráðamanni, er lögreglumönnum heimilt að handsama og lóga þegar í stað.

Hundar, sem ráðast á menn eða skepnur, eru réttdræpir.

73. gr.

Flækingskettir, sem enginn eigandi finnst að skulu lögreglumenn aflífa.

X. KAFLI

Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar í kauptúnum.

74. gr.

Bygginganefnd ákveður nöfn á götum, og lætur festa upp töluspjöld og nafnspjöld eða mála nöfnin á götuhornin, þar sem þurfa þykir.

Brot gegn reglum, er sveitarstjóri í samráði við heilbrigðisnefnd, setur um umgengni við sundlaug, skemmtigarða, kirkjugarð, leikvelli, íþróttavelli og önnur opinber svæði, varða refsingu samkvæmt samþykkt þessari. Lætur bæjarstjórn birta slíkar reglur á viðeigandi hátt.

XI. KAFLI.

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði, kostnað o. fl.

75. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir allt lögsagnarumdæmið.

76. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið að hætti opinberra mála.

77. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum í sveitarsjóð, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum. Ef kenna má yfirsjón, er barn yngra en 14 ára drýgir, skort á hæfilegri umsjón foreldra eða annarra, sem barninu ganga í foreldra stað, þá skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu. Hagnaður sá, sem sökudólgur kann að hafa haft af broti sínu og enginn einstakur maður á löglegt tilkall til, skal upptækur gerður og renna, auk sekta, í sveitarsjóð.

78. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri láta framkvæma það eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni. Kostnað við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjórinn gerir til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir sveitarsjóður, en skyldur er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

79. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi numin lögreglusamþykkt fyrir Norður-Þingeyjarsýslu nr. 76/1945, svo og öll önnur ákvæði, sem kunna að koma í bága við samþykkt þessa.

Lögreglusamþykkt þessi sem sýslunefnd Norður-Þingeyjarsýslu hefur samið, sbr. lög. nr. 107 frá árinu 1935 um lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 15. janúar 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ólafur W. Stefánsson.

REGLUR

um smíði og búnað íslenskra skipa.

HLUTI M. I.

Reglur um vistarverur áhafna fiskiskipa.

1. ALMENN ÁKVÆÐI.

1.01. **Skilgreiningar sem notaðar eru í reglunum.**
Fiskiskip: Skip sem aðallega er notað til fiskveiða.
Yfirmenn: Skipstjóri, stýrimenn, vélstjórar og loftskeytamenn.
Undirmenn: Skipverjar aðrir en yfirmenn.
Stærð: Brúttórúmlestir, skammstafað rúml.
Viðurkenning: Viðurkenning Siglingamálastofnunar ríkisins.

1.02. **Gildissvið reglnanna.**

1.02.1. Reglur þessar gilda fyrir vélknúin fiskiskip 50 rúml. og stærri eftir því sem getið er um í einstökum greinum.
Á fiskiskipum minni en 50 rúml. skulu reglur þessar gilda, að svo miklu leyti sem við verður komið, án þess að notagildi skipsins sé skert til baga.

1.02.2. Reglur þessar gilda fyrir skip, sem kjölur er lagður að eftir gildistöku reglnanna.

1.02.3. Með skip sem eru í smíðum, þegar reglur þessar öðlast gildi og með eldri skip, skal farið eftir reglunum að svo miklu leyti, sem það er hægt, þegar tillit er tekið til hönnunar skipsins og tæknilegra erfiðleika, sem breytingar á innréttingum kunna að hafa í för með sér.
Á eldri skipum skulu þó nauðsynlegustu breytingar gerðar á innréttingum og útbúnaði sem fyrst, og eigi síðar en 5 árum eftir að reglurnar öðlast gildi. Meiriháttar breytingar, svo sem innréttingar á nýjum vistarverum, og stækkun eða breytingar á þeim, skulu hannaðar tímanlega og framkvæmdar, ef skipið fer í meiriháttar viðgerð eða endurbyggingu; þar sem innréttingar verða fjarlægðar. Nú berast Siglingamálastofnun ríkisins teikningar af fyrirhuguðum breytingum á vistarverum umræddra skipa sem að verulegu leyti brjóta í bága við reglurnar, og skal þá stofnunin ræða við útgerðarmenn og samtök sjómanna þann vanda, sem samfara er breytingu á vistarverum til uppfyllingar ákvæðanna, áður en endanleg ákvörðun er tekin.

1.02.4. Skip sem keypt verða frá útlöndum eftir að reglurnar öðlast gildi skulu fylgja þeim, að svo miklu leyti sem hönnun þeirra leyfir.

1.02.5. Siglingamálastofnunin getur krafist breytinga á vistarverum, ef þær eru álitnar ófullnægjandi og heilsuspillandi. Siglingamálastofnunin skal leita álits Heilbrigðiseftirlits ríkisins, ef ástæða er til að ætla að vistarverur geti verið heilsuspillandi.

1.03. **Teikningar.**

1.03.1. Fyrir öll skip 25 rúml. og stærri, sem eru í smíðum, skal senda Siglingamálastofnun ríkisins til samþykktar teikningar, sem sýna staðsetningu og fyrirkomulag vistarvera.
Þessar teikningar skulu berast það tímanlega, að athugun á þeim geti farið fram áður en verklegar framkvæmdir hefjast. Ef kvörtun eða kæra berst Siglingamálastofnuninni frá sjómannasamtökum, sbr. gr. 1.02.5., um að íbúðir áhafna í skipi 50 rúml. eða stærri séu ekki samkvæmt reglum eða á annan hátt ófullnægjandi, getur stofnunin krafist nauðsynlegra teikninga.

1.03.2. Fyrir nýsmíði og meiriháttar breytingar skal teikning, sem sýnir staðsetningu (fyrirkomulagsteikning) íbúða skipa 25 rúml. og stærri, send í 3 eintökum til samþykktar. Teikningarnar skulu sýna greinilega einstök rými, aðgang að þeim o. s. frv. Teikningar með skurðum af einstökum rýmum skal sömuleiðis senda í 3 eintökum. Þess teikningar skulu eigi vera í minni kvarða en 1:50. Teikningarnar með tilheyrandi texta skulu sýna hvernig nota skal rýmið, innréttingu og búnað, loftræstingu þess, lýsingu, upphitun og hreinlætisaðstöðu. Flatarmál á gólfi og rúmmál vistarvera áhafnar skal og tilgreint.

2. SAMEIGINLEG ÁKVÆÐI FYRIR ALLAR VISTARVERUR ÁHAFNAR.

2.04. Skipan vistarvera.

2.04.1. Skipan vistarvera fyrir áhöfnina, aðgangur að þeim, smíði þeirra og staðsetning skal vera þannig, að tryggð sé vörn gegn veðri og sjó, einangrun frá hita og kulda og óþarfa lykt, vörn gegn reyk og gufu frá öðrum rýmum. Svefnklefar skulu jafnan vera miðskips eða í afturskipi. Siglingamálastofnunin getur samþykkt klefa í framskipi, ef önnur staðsetning er talin óhentug, eða torveld vegna stærðar, gerðar eða fyrirhugaðrar notkunar skipsins. Svefnklefar mega aldrei vera framan við stafnskilju. Frá vistarverum, eldhúsi eða vélarrúmi skulu vera útgangar á báðum hliðum þilfarshúss eða annarri hlið þess og í afturþili.

2.04.2 Ekki skulu vera op inn í svefnklefa beint frá lest, vélarúmi, geymslum fyrir málningu, þilfarsáhöld eða vélavarahluti eða frá öðrum svipuðum geymslum, þurrkklefum, sameiginlegum þvottaklefum eða sameiginlegum salernum. Dyr eða lúga má þó vera í svefnklefum að matargeymslum, ef hægt er að loka þeim loftþétt. Aðgangur að matargeymslu skal þá einnig vera beint frá þilfari, ef það er mögulegt. Ef svefnklefi er með hurð að gangi, þar sem einnig er hurð að vélarrúmi, skal vélarrúmshurðin vera sjálflokandi. Læsingar skulu vera á báðum hurðum.

2.04.3. Stálþilför og stálþil í vistarverum, sem mynda þak eða hliðar í olíugeymum, skulu vera loftþétt og auk þess klædd með nægjanlega þykku eldföstu efni. Í vistarverunum skulu ekki vera mannop eða önnur op að eldsneytisolíugeymum. Loftræsting skal vera sérlega góð í slíkum klefum.

2.05. Smíði vistarvera.

2.05.1. Útveggir í svefnklefum og borðsölum skulu vera nægjanlega einangraðir gegn hita, kulda og hávaða að mati Siglingamálastofnunar ríkisins. Vélarúmsreisnir og eldhússþil, sem liggja að vistarverum, skulu einangruð nægjanlega, einnig gufu og heitavatnsleiðslur í vistarverum.
Aðaleimpípur og glateimspípur skulu ekki leiddar í gegn um vistarverur áhafnar né heldur gegn um ganga er liggja að vistarverum, ef það er tæknilega mögulegt. Séu slíkar pípur lagðar gegn um vistarverur eða ganga, skulu þær tryggilega einangraðar og varðar. Innveggir skulu vera úr viðurkenndu efni, sem hindrar útbreiðslu elds og ekki getur hýst meindýr. Allar hurðir að vistarverum skulu vera með læsingum. Hurðir í svefnklefum skulu vera búnar neyðar-spjaldi sem útgönguleið.

2.05.2. Stálþilfar, sem myndar þak yfir vistarverum og er óvarið fyrir vindi og sjó, skal einangrað undir stálþilfarið og bita. Flöt innri þakklæðningar skal vera auðvelt að þrífa. Notkun á plægðum borðum eða öðrum klæðningum, sem ætla má að geti hýst meindýr, er bönnuð. Á tréskipum skulu þverskipsþil og skipssúð klædd með viðurkenndu efni svo og lestar- og vélarrúmsþil í íbúðum. Tryggja skal nægjanlega loftræstingu milli banda, klæðningar og bita. Klæðning skal sett upp, þannig að auðvelt sé að fjarlægja hana til að komast að skipssúð, þilum og þilfari til skoðunar.

Afgasrör, sem nauðsynlega þarf að leiða gegnum svefnklefa, skulu höfð í loftþéttum stokkum úr járni eða þ. u. l..

2.05.3. Veggir og loft í vistarverum skulu vera ljóslit og auðvelt skal vera að halda þeim hreinum.
Ekki má nota í skipum lakk eða málningu, sem framleidd er úr nitrocellulose eða öðrum eldfimum efnum.

2.05.4. Gólf í öllum vistarverum skulu vera úr viðurkenndu efni. Yfirborð þeirra skal vera rakaþétt og auðvelt skal vera að halda því hreinu. Skil milli gólfs og skipssúðar skulu vera þannig, að ekki myndist þar rifur, sem óhreinindi geta safnast í.

2.05.5. Gólf í snyrtiklefum skulu vera úr viðurkenndu rakaþéttu efni, sem auðvelt er að þvo. Fullnægjandi frárennsli skal vera úr klefunum. Veggir skulu vera úr stáli eða öðru viðurkenndu efni. Þeir skulu vera vatnsheldir.

2.05.6. Fiskiskip, sem ætlað er að stunda veiðar á heitum hafsvæðum, skulu búin netum fyrir hurðum, opnanlegum kýraugum, gluggum og loftrásum, til að hindra að flugur og önnur skordýr komist inn í vistarverur.

2.06.0. **Loftræsting.**

2.06.1. Vistarverur skulu búnar fullnægjandi loftræstingu. Loftendurnýjun skal vera fullnægjandi í öllum veðrum. Skip 200 rúml. og stærri skulu búin vélrænni loftræstingu fyrir vistarverur áhafnar. Skal kerfið vera það afkastamikið, að minnst 30 m^3 af fersku lofti á mann á klukkustund verði blásið inn í hvern svefnklefa, og að loftskipti verði minnst 6 sinnum á klukkustund í borðsölum og setustofum.

2.06.2. Á skipum, sem ekki hafa vélræna loftræstingu, og þar sem klefar liggja að gangi undir þilfari, skulu lögð tvö loftrör að ganginum, annað fyrir aðstreymi og hitt fyrir frástreymi. Frá aðstreymis-loftrörinu skal leiða stokk með greinröri inn í hvern klefa. Loftop með rennilokum skulu vera á hurð eða vegg klefanna fyrir frástreymisloft. Vistarverur sem eru ofan þilfars skulu búnar stillanlegum loftræstiopum.

2.06.3. Loftræstiop skulu staðsett, þannig að ekki myndist óþægilegur súgur fyrir þá, sem í klefunum eru. Opin mega ekki vera rétt við eða beint yfir hvílu. Loftræstiop skulu vera stillanleg.

2.06.4. Innblástur af fersku og/eða upphituðu lofti til salerna er aðeins leyfður, ef á salerninu eru dyr út á opið þilfar eða frá salerninu er vélknúið útsog eða dyr eru til aðliggjandi þvottaklefa eða inn í forstofu eða gang, þar sem er vélknúið útsog (undirþrýstingur). Frástreymisrör frá snyrtiklefum, þar sem ekki er vélrænt útsog, skulu leidd út í ferskt loft.

2.07. **Upphitun svefnklefa.**

2.07.1. Í öllum skipum skulu vera tæki til upphitunar svefnklefa. Hitunartæki skulu ávallt vera virk meðan áhöfnin býr eða vinnur um borð, svo framarlega sem það er mögulegt og aðstæður krefjast þess.

2.07.2. Á skipum 500 rúml. og stærri skulu klefar hitaðir upp með gufu, heitu vatni, heitu lofti eða rafmagni. Minni skip skulu upphituð á sama hátt ef mögulegt er. Ef olíukynt eldavél er notuð til upphitunar, skal hún vera nægjanlega stór, tryggilega uppsett og varúðarráðstafanir gerðar gegn eldhættu og loftmengun.
Slíka eldavél skal ekki staðsetja nálægt útgönguleiðum. Hana má nota sem varaupphitun í skipum yfir 500 rúml.. Súgspjald má ekki vera í reykpípu.
Ekki má nota steinolíuofna. Upphitunartækin skulu geta haldið 18° hita í klefum við öll veðurskilyrði.
Ofnar eða annar upphitunarbúnaður skal þannig byrgður og staðsettur, að ekki stafi eldhætta af, né önnur hætta eða óþægindi.

2.08. **Lýsing.**
2.08.1. Lýsing í vistarverum áhafnar skal vera nægjanleg.
2.08.2. Ef ekki eru til tveir rafmagnsljósgjafar óháðir hvor öðrum til lýsingar, skal vera varaljósbúnaður, hentugir lampar eða ljósker.
2.08.3. Í borðsölum og dagstofum skulu jafnan vera gluggar þar sem aðstæður leyfa.
2.08.4. Kröfur til nauðsynlegrar lýsingar eru álitnar fullnægjandi, þegar eftirtalin atriði eru uppfyllt:
2.08.4.1. Meðallýsing í hverjum svefnklefa, borðsal og dagstofu skal vera að minnsta kosti 150 lux.
2.08.4.2. Á skrifborðum í svefnklefum, borðsal og dagstofu skal lýsingin vera minnst 300 lux.
2.08.4.3. Baðklefar og salerni skulu vera búin lýsingu sem að minnsta kosti nær 100 lux og við snyrtispegilinn minnst 200 lux.
2.08.4.4. Lýsing í stigagöngum og forstofum skal vera minnst 100 lux.
2.08.5. Við hverja hvílu skal vera leslampi.
2.08.6. Við útreikning á meðaltals lýsingu í klefa, skulu öll rafmagnsljós, sem venjulega eru í notkun, talin með. Þegar mæling á lýsingu er gerð, skal vel dregið fyrir alla glugga, hurðir lokaðar o. s. frv.. Þar skulu að minnsta kosti gerðar fimm mælingar (ein mæling í miðjum klefa og ein í hverju horni.) Mælingarnar skal gera í láréttum fleti 1.0 m yfir gólf.
2.08.6.1. Á skipum, sem eingöngu eru búin rafölum, sem knúðir eru af aðalvél skipsins, skal í dagstofum, svefnklefum, borðsölum, göngum og stigagöngum vera nægjanlegur fjöldi ljósastæða, sem fær straum frá rafgeymum.
2.08.7. Æskilegt er að stöðugt blátt ljós sé í svefnklefum að næturlagi, þar sem fleiri en einn búa.

3. SÉRSTÖK ÁKVÆÐI VARÐANDI VISTARVERUR.

3.09. **Sérstakir svefnklefar.**
Á skipum 200 rúml. og stærri skulu yfirmenn vera í eins manns klefum, þó mega tveir yfirmenn vera í sama klefa, þegar nauðsynlegt er vegna plássleysis.

3.10. **Fjöldi manna í klefum.**
3.10.1. Í skipum 200 rúml. og stærri skulu ekki vera fleiri en 4 menn í sama klefa, og á skipum undir 200 rúml. mega ekki vera fleiri en 6 menn í klefa.
3.10.2. Yfir dyrum að hverjum svefnklefa skal merkja greinilega fyrir hve marga klefinn er ætlaður. Merkingin verður að vera varanleg.
3.10.3. Áhöfninni skal svo sem frekast er unnt skipað þannig í klefa, að vaktir séu sem allra mest aðskildar og að enginn dagmaður sé í klefa með þeim sem ganga vaktir.

3.11. **Stærð svefnklefa.**
3.11.1. Í svefnklefum skal flatarmál gólfs fyrir hvern mann vera sem hér segir:

skip 25 rúml. en minni en 50 rúml.	0.50m²
— 50 — — — — 100 —	0.75m²
— 100 — — — — 250 —	0.90m²
— 250 — — — — 500 —	1.00m²
skip 500 rúml. og stærri	1.30m²

Við mælingu á gólfflatarmáli skal ekki taka með gólfflöt undir hvílum og skápum og óreglulega lagaða gólffleti, sem ekki auka á möguleika til að hreyfa sig. Gólfflötur undir sætum og borðum skal þó reiknast með við mælinguna. Í einsmanns svefnklefum skal lágmarks gólfflöturinn aukinn um 50% frá því, sem að framan greinir.

3.11.2. Fjarlægð frá rúmstokki að vegg á móti skal minnst vera 0.6 m mælt frá miðri hvílu.

3.11.3. Hæð til lofts í svefnklefum skal mæld frá gólffleti að neðri brún loftbita og skal ekki vera minni en 1.85 m í skipum undir 500 rúml. og 1.90 m í skipum 500 rúml. og stærri.

3.12.0. **Hvílur.**

3.12.1. Sérhver skipverji skal hafa eigin hvílu. Aðkoma skal vera frá hlið. Á skipum 50 rúml. og stærri skal innanmál hvílanna minnst vera 1.95 m x 0.68 m. Á skipum 25—50 rúml. skal innanmál hvílanna minnst vera 1.95 m x 0.55 m. Lengdin skal mæld samhliða rúmstokk og breiddin á miðri lengd hornrétt á rúmstokk. Bæði málin skulu fundin í 15 cm hæð frá hvílubotni. Í einsmannsklefum má hvíla og bekkur vera sambyggð, ef undir hvílunni er skúffa fyrir sængurföt.

3.12.2. Hvílur mega ekki vera nær gólfi en 30 cm og ekki mega vera nema tvær hvílur í hæð.
Efri hvílan skal staðsett um það bil mitt á milli hvílubotns í neðri hvílu og neðri brún þilfarsbita.

3.12.3. Hvílubotn skal vera með góðri áklæddri viðurkenndri dýnu. Ef notaðir eru rammar úr rörum, skulu þeir vera algjörlega lokaðir og án opa sem skordýr geta leynst í. Hvílubrík skal vera úr harðviði, eða öðru viðurkenndu efni.

3.13. **Innréttingar og annar útbúnaður.**

3.13.1. Í skipum 75 rúml. og stærri skal vera einn læsanlegur skápur fyrir hvern íbúa hvers klefa. Innanmál skápsins skal minnst vera 1.50 m x 0.55 m x 0.30 m. Í skipum undir 75 rúml. skal vera fataskápur á hverja 5 menn og skal hann vera eins stór og hægt er og vel staðsettur. Þar skal koma fyrir á hagkvæman hátt læsanlegum skúffum eða smáskápum fyrir hvern mann með eftirfarandi málum:
Í skipum 75 rúml. og stærri: 0.056 m^3.
Í skipum minni en 75 rúml.: 0.035 m^3.

3.13.2. Í hverjum svefnklefa skal vera borð, sem má vera fast, útdregin plata eða plata sem hægt er að leggja niður. Sæti skulu vera fyrir alla, sem klefinn er ætlaður fyrir.

3.13.3. Í skipum, þar sem ekki er borðsalur, skal í svefnklefa vera eitt eða fleiri borð, nægjanlega stór til að allir geti matast samtímis.
Borðplatan skal vera slétt, svo auðvelt sé að halda henni hreinni.

3.13.4. Á öllum skipum skal í svefnklefum vera spegill og hæfilegur fjöldi króka fyrir föt.

3.13.5. Í skipum 100 rúml. og stærri skal auk svefnklefanna vera læsanlegt rými til geymslu á vinnufötum, sjóklæðum og stígvélum. Rýmið skal útbúið hæfilegum fjölda snaga.
Í skipum undir 100 rúml. skal, svo framarlega sem aðstæður leyfa, vera sérrými til þessara nota.

3.13.6. Í skipum, þar sem ekki eru sérstakir snyrtiklefar, skal vera handlaug úr ryðfríu efni í hverjum svefnklefa og skal handlaugin búin hæfilegum vatnslási á frárennslislögn til safnþróar.

3.13.7. Húsgögn skulu vera úr sléttu hörðu efni sem ekki er viðkvæmt fyrir raka og tærist ekki.

3.13.8. Í svefnklefum skulu vera gluggatjöld fyrir gluggum.

3.13.9. Í hverjum svefnklefa skal vera að minnsta kosti ein bókahilla.

3.14. **Borðsalir.**

3.14.1. Í skipum, sem eru 100 rúml. eða stærri skal vera borðsalur. Minnst helm-

ingur skipshafnar skal geta borðað í einu á skipum, sem eru 100—400 rúml.. Á skipum sem eru 400 rúml. og stærri skal öll áhöfnin geta setið til borðs í einu.

3.14.2. Varðandi eldhús og borðsal í sama rými vísast til 4.17.1.

3.14.3. Í borðsölum skal vera eitt eða fleiri borð hæfilega stórt. Borðplatan skal vera úr hörðu efni með límdum samskeytum eða öðru hagkvæmu efni, sem myndar sléttan flöt.

3.14.4. Í borðsölum skal vera skápur fyrir mataráhöld. Uppþvottur skal fara fram í eldhúsinu.

3.14.5. Á skipum sem hafa sérstakan mann til að annast matseld og skipum með sérstakan borðsal, skal útgerðarmaðurinn sjá fyrir borðbúnaði. Diskar, bollar og annað slíkt skal vera úr viðurkenndu efni, sem auðvelt er að halda hreinu.

3.14.6. Þegar aðstæður leyfa skal borðsalur vera þannig búinn, að hann henti sem setustofa.

4. SÉRSTÖK ÁKVÆÐI UM ÖNNUR RÝMI O. FL.,

4.15. **Snyrtiklefar.**

4.15.1. Í snyrtiklefum skal vera rennandi heitt og kalt vatn. Skal þar vera að minnsta kosti ein handlaug fyrir hverja 6 menn, sem nota snyrtiklefann. Handlaugar skulu vera úr ryðfríu efni með sléttum innra fleti og hæfilegu frárennsli með vatnslási.

4.15.2. Í snyrtiklefanum, eða í sérstökum nálægum klefa skal vera eitt steypibað með heitu og köldu vatni á hverja 8 menn. Ef steypibaðið er staðsett í snyrtiklefanum, verður frárennslinu frá steypibaðinu að vera komið þannig fyrir, að ekki renni vatn út á gólf. Snyrtiklefinn verður að vera þannig gerður, að nota megi sem snyrtiklefa, þótt steypibaðið sé í notkun samtímis.

Fyrir yfirmenn eða aðra af áhöfninni, sem búa í svefnklefa með handlaug með rennandi vatni, er sérstakur steypibaðklefi nægjanlegur.

4.15.3. Skip 400 rúml. og stærri skulu búin snyrtiklefa fyrir yfirmenn og öðrum fyrir undirmenn.

4.15.4. Skip 150 rúml. að 400 rúml. skulu búin snyrtiklefa með steypibaði og handlaugum, sem öll skipshöfnin hefur aðgang að.

4.15.5. Í skipum 50 rúml. en undir 150 rúml. skal vera steypibað ef rými leyfir. Þar sem aðstaða er fyrir hendi, skal vera snyrtiklefi hjá steypibaðinu.

4.16. **Þvotta- og þurrkklefi fyrir föt.**

4.16.1. Aðstaða til að þvo og þurrka föt skal vera hæfileg, miðað við stærð áhafnar og venjulegt úthald.

4.16.2. Ef ekki er komið fyrir sérstökum klefa til fataþvotta í skipinu 500 rúml. og stærri, skal vera sérstakur vaskur til fataþvotta í þvottaherbergi áhafnarinnar. Aðgangur að heitu og köldu vatni skal vera þar.

4.16.3. Í skipum 250 rúml. og stærri skal vera aðstaða til að þurrka föt á hæfilegum stað, aðskildum frá svefnklefum og matsal. Þar skal vera góð loftræsting, upphitun og útbúnaður til að hengja föt á. Föt mega ekki hanga nálægt heitum flötum, sem geta valdið íkveikju.

4.17. **Eldhús:**

4.17.1. Í skipum 50 rúml. og stærri skal eldavélin vera í sérstöku herbergi. Þegar um skip undir 250 rúml. er að ræða, getur siglingamálastjóri veitt leyfi til að matsalur og eldhús séu í sama herbergi, (sjá 3.14.2.). Eldhúsið skal vera hæfilega útbúið, nægjanlega stórt, vel upplýst og loftræst.

4.17.2. Í eldhúsi skal vera rennandi vatn.

4.17.3. Til geymslu á matvælum skal vera vel loftræst rými, hæfilega stórt miðað við stærð skipsins og notkun þess.

Matvælageymslur skulu vera búnar nauðsynlegum hillum og skápum, svo hagkvæmar séu í notkun. Frysti- og/eða kælirúm (eða kæliskápur) til geymslu matvæla og annarra neysluvara skal vera í skipum, þar sem því verður við komið og ástæða þykir til að dómi siglingamálastjóra.

4.17.4. Siglingamálastjóri getur sett nánari reglur um innréttingu og annan útbúnað í eldhúsi.

4.18. **Salerni.**

4.18.1 Eigi skulu vera færri salerni en eitt fyrir hverja 8 menn. Í skipum 500 rúml. og stærri skal þar að auki vera sér salerni fyrir yfirmenn.

4.18.2. Salernisskál og seta skal vera úr viðurkenndu efni. Skolkerfið skal vera fullvirkt við öll hitaskilyrði. Tryggja skal að skolvatn í geymum og leiðslum frjósi ekki við þær aðstæður, sem eru eðlilegar á farsviði skipsins. Gengið skal vel frá frárennsli og gæta skal að hafa frárennslisrörið hæfilega stórt. Ekki má leggja það gegnum vatnsgeyma og ekki upp undir loft matsalar eða svefnklefa.

4.18.3. Á salernum skal alltaf vera nægur salernispappír.

4.18.4. Salerni skulu vera í hæfilegri fjarlægð frá svefn- og snyrtiklefum, en þó aðskilin frá þeim. Ekki skal vera gengið beint úr svefnklefum á sameiginleg salerni.

4.18.5. Þegar salerni eru fleiri en eitt í sama rými, skal þilja þau af þannig að þau séu aðgreind.

4.19. **Sjúkraklefi.**

4.19.1. Í skipum 500 rúml. og stærri skal vera sérstakur sjúkraklefi, innréttaður og útbúinn eins og greint er frá í 4.19.2. til 4.19.8.

4.19.2. Í sjúkraklefa skal gólfflötur eigi vera minni en í svefnklefum samkvæmt þessum reglum.

4.19.3. Auk venjulegrar raflýsingar skal í sjúkraklefa vera tengill fyrir færanlegan lampa.

4.19.4. Þegar skipverjar eru 20 eða færri, skal að minnsta kosti vera eitt rúm í klefanum, en tvö rúm, þegar skipverjar eru 21 eða fleiri.

4.19.5. Við hvert rúm skal vera búnaður til að hringja á hjálp.

4.19.6. Í beinu sambandi við sjúkraklefann, eða mjög nálægt, er æskilegt að sé salerni. Ef um borð er sjúklingur, sem álitið er að sé haldinn smitandi sjúkdómi, mega aðrir ekki nota sama salerni.
Sjúkraklefann má nota í öðrum tilgangi um takmarkaðan tíma.

4.19.7. Í sjúkraklefa skal vera fataskápur. Um fjölda, stærð og gerð gilda ákvæðin í 3.13.1. um fataskápa skipshafnarinnar. Í sjúkraklefanum eða salerni, sem tilheyrir sjúkraklefanum, skal vera að minnsta kosti ein handlaug með sápuhaldara fyrir hvert rúm sjúkraklefans. Skápur til geymslu á hægðaskál og þvottaskál skal vera í sjúkraklefanum.

4.19.8. Yfir dyrum sjúkraklefans skal standa skýrum stöfum „SJÚKRAKLEFI“ höggvið inn eða á annan hátt varanlega letrað (ekki máluðir stafir eingöngu).

4.19.9. Skip milli 100 og 500 rúml. skulu, ef rými leyfir, vera búin klefa, þar sem hægt er að koma fyrir sjúklingi í neyð. Þennan klefa má nota til annarra hluta, þegar enginn er veikur.

5. HREINLÆTI.

5.20. **Hreingerning og viðhald.**

5.20.1. Vistarverum og húsbúnaði skal haldið vel hreinum.

5.20.2. Aðalhreingerning á öllum vistarverum áhafnar, göngum og stigum, skal gerð eftir að skip hefur legið ónotað og eftir viðgerðir. Þar að auki skal hreingert og sótthreinsað vandlega þegar sérstakar ástæður eru til þess, eins og til dæmis eftir smitandi sjúkdóm.

Vi aðalhreingerningu skal loft, veggir, gólf og öll húsgögn, sem það þola, þvegið með heitu vatni og sápu eða öðru hreinsiefni. Rúmfatnaður og dýnur skulu viðraðar úti.

5.20.3. Á innfluttum skipum, sem ekki eru nýsmíði, skal framkvæmd aðalhreingerning og sótthreinsun á öllum vistarverum áður en notkun hefst.

5.20.4. Ef í ljós kemur að meindýr eru í vistarverum, skal það tilkynnt yfirmönnum tafarlaust. Slíkum meindýrum skal eyða eins fljótt og hægt er. Þar til þetta hefur verið framkvæmt, getur Siglingamálastofnunin bannað notkun vistarveranna.

Eyðingin skal framkvæmd þannig, að hvorki lífi né heilsu fólks sé hætta búin. Ef gas er notað til eyðingarinnar, skal fylgja nákvæmlega þeim reglum sem gilda á þeim stað, sem skipið er statt þegar eyðing fer fram.

5.20.5. Málun og hreinsun vistarvera skal framkvæmd eins oft og þykir nauðsynlegt og þegar Siglingamálastofnun krefst þess.

5.20.6. Allt hreinlæti um borð skal vera undir eftirliti og á ábyrgð skipstjóra skipsins.

6. UNDANÞÁGUR, REFSINGAR O. FL.,

6.21. **Undanþágur.**
Siglingamálastofnunin getur leyft frávik frá ákvæðum þessara reglna, þegar aðstæður um borð í einstökum skipum réttlæta það.

6.22. **Refsingar.**
Brot á reglum þessum varða refsingu samkvæmt X. kafla laga nr. 52 12. maí 1970 um eftirlit með skipum.

6.23. **Kynning.**
Eintak af reglum þessum skal vera í hverju skipi og aðgengilegt fyrir alla um borð.

6.24. **Gildistaka.**
Reglur þessar eru settar samkvæmt lögum nr. 52 12. maí 1970, um eftirlit með skipum og staðfestast hér með til að öðlast þegar gildi og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi IX. kafli reglna nr. 11/1953, um eftirlit með skipum að því er tekur til fiskiskipa.

Samgönguráðuneytið, 8. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

REGLUR

um smíði og öryggisbúnað báta minni en 6 m að lengd.

1. gr.

1.1. Reglur þessar gilda um báta styttri en 6 m að lengd, mælt milli stafna. Eru bátarnir skilgreindir í reglunum sem smábátar.

1.2. Reglur þessar ná ekki til smábáta, sem blásnir eru upp með loftkenndu efni.

2. gr.

2.1. Smábátar, sem framleiddir eru til sölu hér á landi, skulu viðurkenndir af Siglingmaáalstofnun ríkisins, og skulu þeir þá skrásettir hjá skráningardeild stofnunarinnar. Sama gildir um innflutta smábáta til notkunar hér á landi.

2.2. Smábátar, sem smíðaðir eru af eiganda til eigin nota, geta fengið viðurkenningu hjá Siglingamálastofnun ríkisins, sé þess óskað, og þeir þá einnig skrásettir hjá skráningardeild stofnunarinnar.

3. gr.

3.1. Viðurkenning smábáta skal fara fram samkvæmt íslenskum reglum um smíði skemmtibáta útgefnum 3. nóvember 1978 og öðrum þeim reglum, sem settar kunna að verða um þessi efni.

4. gr.

4.1. Í skrá yfir smábáta skal eftirfarandi tekið fram:

4.1.1. Smábátanúmer, sem er skráningarnúmer bátsins.

4.1.2. Nafn og heimilisfang framleiðanda.

4.1.3. Smíðanúmer og smíðaár.

4.1.4. Aðalmál (lengd, breidd, dýpt).

4.1.5. Hámarksvélarafl í hestöflum.

4.1.6. Hámarkshleðsla í kg.

4.1.7. Hámarksfjöldi manna, sem báturinn er viðurkenndur fyrir.

5. gr.

5.1. Smábátar, sem viðurkenndir eru af Siglingamálastofnun ríkisins, skulu merktir með viðurkenningarskilti frá stofnuninni, sem varanlega er fest í bátinn samkvæmt ákvörðun Siglingamálastofnunar ríkisins.

5.2. Á viðurkenningarskiltinu skal eftirfarandi tilgreint:

5.2.1. Smábátanúmer.

5.2.2. Hámarksvélarafl í hestöflum.

5.2.3. Hámarkshleðsla í kg.

5.2.4. Hámarksfjöldi manna, sem báturinn er viðurkenndur fyrir.

5.3. Einnig skulu bátarnir merktir með smíðanúmeri eða öðru númeri, sem Siglingamálastofnunin tekur gilt. Þetta númer skal varanlega fest eða grópað í bol smábátsins samkvæmt ákvörðun Siglingamálastofnunarinnar.

6. gr.

6.1. Eigendur eldri smábáta eiga þess kost að fara fram á viðurkenningu þeirra hjá Siglingamálastofnun ríkisins. Uppfylli þeir kröfur reglna með eða án breytinga, skulu þeir skráðir og merktir samkvæmt framansögðu.

7. gr.
Smábátar, sem leigðir eru gegn greiðslu.

7.1. Smábátar, sem leigðir eru gegn greiðslu, skulu hafa hlotið viðurkenningu Siglingamálastofnunar ríkisins samkvæmt þessum reglum.

8. gr.
Öryggisbúnaður.

8.1. Til þess er ætlast, að eigendur smábáta, sem ætlaðir eru til notkunar á sjó í fjörðum og flóum, séu með um borð, þegar báturinn er í notkun, að minnsta kosti eftirfarandi búnað og skal allur laus búnaður vera í umbúðum, sem eru fasttengdar í bátnum:

8.1.1. Eitt akkeri 10 kg að þyngd.
2 m keðja 7 mm þvermál .
30 m tóg 14 mm þvermál.

8.1.2. Bjargbelti fyrir alla um borð.

8.1.3. Þrjú rauð handblys.

8.1.4. Vatnshelt vasaljós.

8.1.5. Sjúkrakassi í vatnsheldum umbúðum, sem hefur inni að halda: Plástur, sárabindi, sáraböggul, sáragrisju, heftiplástur, dauðhreinsaða bómull, fetil, euflavin sáravatn, euflavin vaselin, joðáburð, sjóveikistöflur, magnyltöflur, coffazyltöflur, skæri, flísatöng, öryggisnælur, slagæðabönd og teygjubindi.

8.1.6. Þokulúður.

8.1.7. Árar.

8.1.8. Austurtrog.

8.1.9. Radarspegill, sem festa má á ár.

8.1.10. Endurskinsmerki á borðstokk og hliðar, og/eða öðrum vel sýnilegum stöðum. Hvert merki skal vera minnst 5x30 cm að stærð.

8.2. Smábáta, sem eingöngu eru notaðir sem vatnabátar á takmörkuðu svæði, er þó ekki talin þörf að búa nema bjargbeltum fyrir alla um borð, árum og austurtrogi. Æskilegast er einnig að þessir smábátar séu með endurskinsmerki á borðstokk og hliðum og með vatnshelt vasaljós til merkjagjafa.

8.3. Smábátar í eigu félagasamtaka eða siglingaklúbba, sem lánaðir eru út til félagsmanna undir eftirliti, er ætlast til að séu búnir sem vatnabátar.

8.4. Smábátar, sem leigðir eru út til almennings til stuttra ferða á lygnu vatni í sjónmáli frá eftirlitsstöð leigusala, skulu vera búnir bjargbeltum fyrir alla um borð, árum og austurtrogi.

9. gr.
Skyndiskoðanir.

9.1. Siglingamálastofnun ríkisins er heimilt að gera skyndiskoðanir á smábátum þeim, sem þessar reglur fjalla um, hvar og hvenær sem hentugt þykir. Sé smábát á einhvern hátt áfátt í gerð eða búnaði, ber skoðunarmanni að benda eiganda á slíka ágalla, og hvernig megi úr þeim bæta. Reglur þessar, sem eru settar samkvæmt 3. mgr. 2. gr. laga um eftirlit með skipum, nr. 52 12. maí 1970, staðfestast hér með til að öðlast gildi 1. apríl 1979 og birtast öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 10. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Siglufjarðarkaupstaðar, nr. 180 25. apríl 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 53 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið, 30. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

Nr. 53. 30. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Dalvíkur, nr. 132 7. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldsskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 105 24. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið, 30. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

30. janúar 1979. Nr. 54.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Seyðisfjarðar, nr. 122 4. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a) Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4.185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.

b) Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.

c) Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldsskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 63 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið, 30. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

Nr. 55. 30. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Akraness, nr. 267 11. júní 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.

b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.

c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.

d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a) Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4.185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b) Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c) Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldsskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 160 4. apríl 1978.

Samgönguráðuneytið, 30. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

16. janúar 1979. Nr. 56.

SAMÞYKKT

um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Seltjarnarnes, nr. 175 4. apríl 1977.

1. gr.

Á eftir 34. gr. komi ný grein, 35. gr., svohljóðandi, og breytist greinatalan samkvæmt því:

Ökuhraði í bænum ákvarðast af almennum ákvæðum umferðarlaga. Hámarkshraði á Norðurströnd og Suðurströnd skal þó vera 60 km á klst.

2. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Seltjarnarness hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 1 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóvember 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 16. janúar 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ólafur W. Stefánsson.

Nr. 57. 17. janúar 1979.

AUGLÝSING

um hækkun á sorptunnuleigu í Reykjavík.

Ráðuneytið hefur staðfest hækkun á sorptunnuleigu í Reykjavík fyrir árið 1979. Mun leigan nema kr. 2.000— pr. tunnu og gildir fyrir árið 1979.

Félagsmálaráðuneytið, 17. janúar 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 58. 12. janúar 1979.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 249 22. desember 1971 um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts í Reykjavík.

1. gr.

5. gr. orðist svo:

Af öllum fasteignum, sem vatnsskattsskyldar eru skv. 1. gr., skal greiða vatnsskatt, sem nemur 0.130% (0.130 af hundraði) af heildarfasteignamati eignarinnar. þ. e. a. s. af mati mannvirkja ásamt mati lóðar.

Vatnsskattur skv. 1. mgr. skal hlíta eftirfarandi ákvæðum um minnsta og mesta gjald á rúmmeter í byggingum á viðkomandi lóð:

Íbúðarhúsnæði:	Minnst	44.38	kr/m³	en mest	57.70	kr á m³
Vörugeymslur:	—	33.40	—	— —	66.80	— — —
Aðrar byggingar:	—	44.38	—	— —	66.80	— — —

Vatnsskattur samkvæmt framanskráðum reglum skal aldrei vera lægri en kr. 6.030 af skattskyldri fasteign.

Aukavatnsskattur, sem greiddur er skv. 2. gr., skal vera kr. 34.20 á hvern rúmmeter vatns.

Reglugerðarbreyting þessi, sem samin er og samþykkt af borgarstjórn Reykjavíkur staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15/1923. Jafnframt er úr gildi numin reglugerð nr. 35 21. janúar 1978.

Félagsmálaráðuneytið, 12. janúar 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

16. janúar 1979. Nr. 59.

AUGLÝSING

um breytingu á samþykkt um stjórn bæjarmálefna Húsavíkurkaupstaðar nr. 231 31. maí 1978.

1. gr.

4. töluliður C liðar 38. greinar orðist svo:

Þrjá menn í heilbrigðisnefnd, þar af einn innan bæjarstjórnar, og jafn marga til vara kosna á sama hátt. Héraðslæknir og héraðsdýralæknir eiga rétt til setu á fundum samkvæmt lögum með málfrelsi og tillögurétti.

Samþykktarbreyting þessi, sem bæjarstjórn Húsavíkur hefur samið og samþykkt staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 29. mars 1961 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 16. janúar 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

17. janúar 1979. Nr. 60.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Gljúfurár.

1. Félagið heitir Veiðifélag Gljúfurár.
   Heimili þess og varnarþing er að Hnjúki.
2. Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að Gljúfurá og vatnasvæði hennar. En þær eru: Miðhóp, Þingeyrasel ásamt hluta af Víðidalsfjalli og Kornárselslandi, Hólabak, Uppsalir, Breiðabólsstaður I og II, Hnjúkur, Helgavatn, Flaga Gilsstaðir, Kornsá I og II, landið Fremrihlíð, eigendur upprekstrarfélags Ás og Sveisstaðahrepps að hálfu móti bræðrunum Jóni Hannessyni Nautabúi og Bjarna Hannessyni Undirfelli.
3. Verkefni félagsins er, að gera ána fiskgenga, viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu, ásamt ræktun árinnar, og að leigja hana til stangaveiði.
   Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.
4. Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig,

að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandi eftir tvö ár, og hinn eftir þrjú ár, og helst svo sama röð áfram.

Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorast undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða hann hafi verið í stjórn í þrjú ár.

Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaður og annar endurskoðandi gangi út annað árið, og hinir hitt árið.

5. Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins á milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir.

   Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

   Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. Aðalfund skal halda í marsmánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári.

   Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

7. Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikninga í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá.

   Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVI. kafla laga nr. 76, 1970 um lax og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 17. janúar 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

Nr. 61. 18. janúar 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á verkuðum saltfiski (þorski) fyrir framleiðslutímabilið frá 1. janúar til 31. ágúst 1978 annars vegar og frá 1. september til 31. desember 1978 hins vegar, og er þá átt við það tímabil, sem hinn óverkaði saltfiskur, sem til þurrkunar fer, er framleiddur á.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, staðfestir ráðuneytið hér með eftirfarandi grundvallarverð á verkuðum saltfiski (þorski) fyrir framleiðslutímabilið frá 1. janúar til 31. ágúst 1978 annars vegar og frá 1. september til 31. desember 1978 hins vegar, og er þá átt við það tímabil, sem hinn óverkaði saltfiskur, sem til þurrkunar fer, er framleiddur á:

Tímabilið frá 1. janúar til 31. ágúst 1978.

Especial	10/40	kr.	971.00
——	40/60	—	786.00
——	80/120	—	662.00
Miramar	10/40	kr.	790.00
——	40/60	—	579.00
——	60/80	—	541.00
——	80/120	—	479.00
Miradouro	10/40	kr.	616.00
——	40/60	—	527.00
——	60/80	—	489.00
——	80/120	—	451.00

Tímabilið frá 1. september til 31. desember 1978.

Especial	10/40	kr.	1.140.00
——	40/60	—	922.00
——	80/120	—	777.00
Miramar	10/40	kr.	926.00
——	40/60	—	678.00
——	60/80	—	635.00
——	80/120	—	562.00
Miradouro	10/40	kr.	722.00
——	40/60	—	618.00
——	60/80	—	573.00
——	80/120	—	529.00

Verð þessi eru f. o. b. Verðbil verður ekkert.

Greiðslur í sjóðinn eða úr miðast við 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði.

Sjávarútvegsráðuneytið, 18. janúar 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

16. janúar 1979. Nr. 62.

AUGLÝSING

um veitingu sérleyfis til áætlunarflugs.

Samkvæmt heimild í 3. gr. laga nr. 119 28. desember 1950 um stjórn flugmála og VII. kafla laga nr. 34 21. maí 1964, um loftferðir, hefur samgönguráðuneytið í dag veitt Flugfélagi Norðurlands h.f., Akureyri, sérleyfi til reglubundins áætlunarflugs með farþega, vörur og póst, á eftirtöldum flugleiðum, tímabilið 16. janúar 1979 til 31. desember 1983.

Akureyri — Siglufjörður — Akureyri
Akureyri — Grímsey — Akureyri
Akureyri — Kópasker — Akureyri
Akureyri — Vopnafjörður — Akureyri

Sérleyfinu fylgir einkaréttur til að reka áætlunarflug á téðri flugleið, en jafnframt skylda til að halda uppi áætlunarferðum eftir því sem flutningaþörf krefur að mati ráðuneytisins.

Samgönguráðuneytið, 16. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

Nr. 63. 17. janúar 1979.

AUGLÝSING

um breyting á samþykkt um afgreiðslutíma verslana í Reykjavík o. fl. nr. 137 26. júlí 1971.

1. gr.

1. mgr. 11. gr. orðist svo:

Fyrir leyfi samkvæmt 4. gr. skal greiða gjald í borgarsjóð kr. 240.000 á ári. Gjalddagi þess er 15. janúar og 15. júlí ár hvert. Þegar leyfisgjald er greitt fær leyfishafi greiðsluviðurkenningu, sem geyma ber á sölustað, yfirvöldum til sýnis, ef óskað er.

Samþykkt þessi, sem borgarstjórn Reykjavíkur hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 17 1. febrúar 1938 um samþykktir um lokunartíma sölubúða staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 17. janúar 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 64. 23. janúar 1979.

REGLUR

um smíði og búnað íslenskra skipa.

HLUTI J. 9.

Búnaður skipa.

Reglur um legufæri og festar fiskiskipa með mestu lengd 15 m og minni.

1. Almennt.

1.1. Eftirfarandi reglur eiga við fiskiskip með mestu lengd 15 m og minni og opna skráningarskylda fiskibáta, sem hafin er smíði á eftir gildistöku þeirra.

1.2. Hvert skip og bátur sem fellur undir þessar reglur skal búinn legufærum og festum skv. meðfylgjandi línuriti.

1.3. Legufæri og festar skulu vera af viðurkenndri gerð.

1.4. Ef yfirbygging skips er stærri en almennt gerist um yfirbyggingar hefðbundinna fiskiskipa, skal auka þyngd akkera og styrk festa frá því sem annars á að vera skv. línuriti.

2. Akkeri og akkerisfestar.

2.1. Þyngd akkera má skipta á tvö akkeri.

2.2. Við hvert akkeri skal vera keðja, með þvermáli sem tilgreint er í línuriti. Heimilt er þó að nota eingöngu vír eða tóg sem akkerisfesti, en þá skal hafður 5 m langur keðjubútur næst akkerinu.

3. Landfestar.

3.1. Landfestar skulu vera tvær, og skal hvor um sig vera af lengd og með brotþoli sem tilgreint er í línuriti.

4. Rúllur.

4.1. Skip með mestu lengd meiri en 10 m, skal hafa rúllu í stafni og gálga eða annan búnað til þess að ná akkerinu inn eða láta það falla.

4.2. Ef nauðsynlegt er að leiða akkerisfesti að vindu eftir krókaleiðum, skal hafa rúllur eða fótblakkir, sem eru nægilega sterkar og tryggilega festar.

4.3. Rúllur skal staðsetja þannig að stefnubreyting akkerisfestar verði sem minnst.

4.4. Rúllur skulu hafa næga vídd fyrir akkerisfestina og hafa hlíf þannig að festin geti ekki skroppið af rúllunum.

5. Vindur.

5.1. Skip með mestu lengd meiri en 12 m, skal hafa vindu eða annan fullnægjandi búnað til að varpa og lyfta akkerum.

6. Keðjukassi.

6.1. Keðjukassi skal vera nægilega stór til að rúma keðjuna. Ef akkerin eru tvö, skal kassanum skipt í tvö hólf, eitt fyrir hvora keðju.

6.2. Keðjukassi skal vera sérbyggður, frír frá útsúð skipsins. Ef ekki er hægt að koma því við, skal vera hlíf innan í kassanum sem varnar því að keðjan geti nuddast við súðina.

7. Festar og festarleiðarar.

7.1. Hvert skip og bátur skal hafa nægilegan fjölda polla og kefa til festingar skips/báts.

7.2. Festartæki og festing tækjanna, skal vera nægilega sterkbyggt til að standast brotþol festa.

Reglur þessar eru settar samkvæmt heimild í lögum nr. 52, 12. maí 1970, um eftirlit með skipum, til að öðlast þegar gildi og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt falla úr gildi eftirgreind ákvæði:

a) 41., 42., 43. og 44. gr., reglna um smíði tréskipa nr. 260 11. nóvember 1947 og sá hluti töflu IX, sem við á. Þetta á eingöngu við um báta, sem eru 15 m að lengd og minni.

b) 36., 37. og 38. gr. reglna um smíði skarsúðaðra skipa, nr. 59/1960 og sá hluti töflu II í sömu reglum, sem fjallar um legufæri og kaðla.

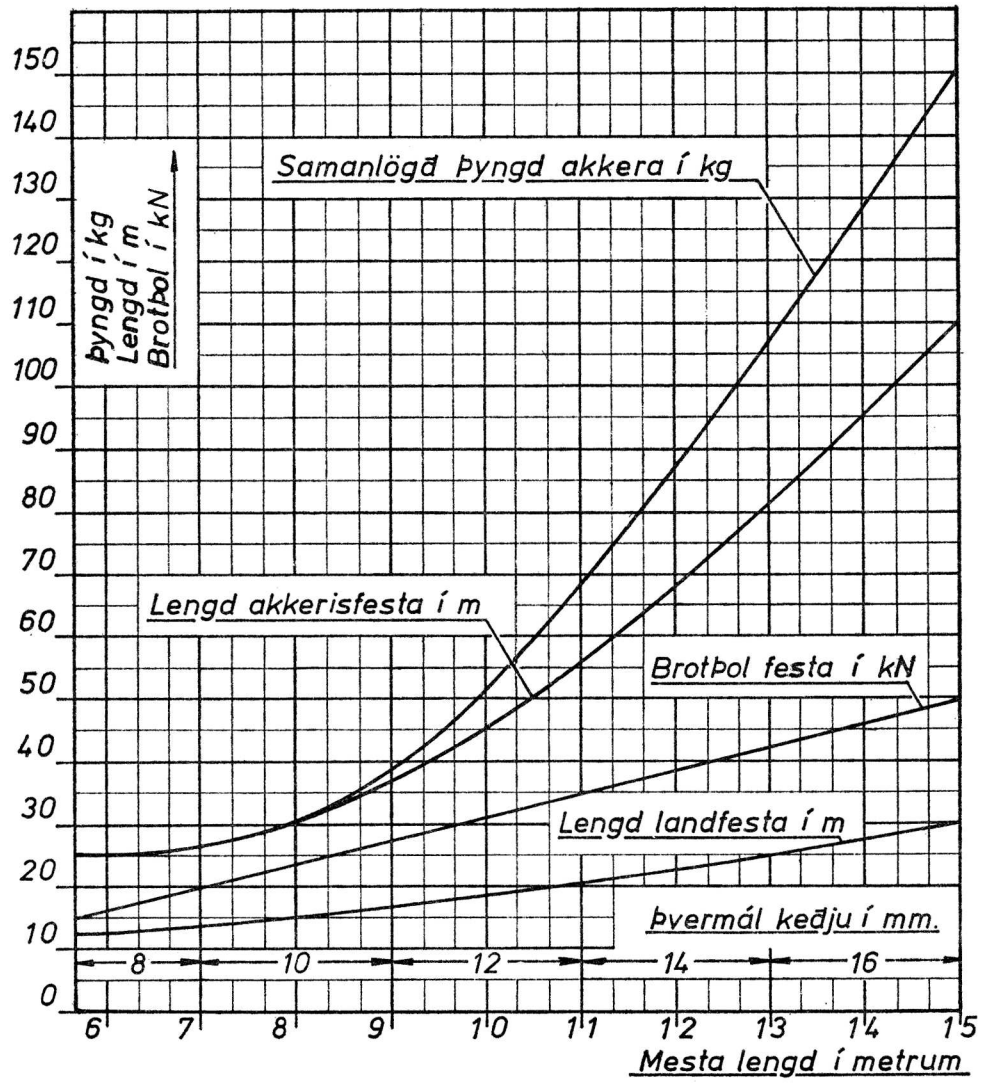
c) 19. gr. reglna um smíði og búnað íslenskra skipa, hluti A, nr. 327/1977 að því er varðar báta, sem eru 15 m að lengd og minni.

Samgönguráðuneytið, 23. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

Legufæri og festar fiskiskipa með mestu lengd 15 m og minni.

Stjórnartíðindi B 5, nr. 48—64. Útgáfudagur 14. febrúar 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 6 — 1979

8. febrúar 1979. 105 Nr. 65.

GJALDSKRÁ

fyrir Hitaveitu Reykjavíkur.

1. gr.

Hitaveitan selur afnot af heitu vatni úr veitukerfum þeim sem gerð hafa verið og verða gerð eftir þeim reglum, sem settar eru í gjaldskrá þessari.

2. gr.

Hitaveitan lætur hverju húsi, sem er í sambandi við vatnsæðar hennar, í té vatnsmagn, er ætla má að nægi til fullrar hitunar enda séu ofnar hússins nægilega stórir, að dómi hitaveitunnar.

Verður vatnsrennsli að húsinu takmarkað um hemil, eftir því sem þörf krefur, og er samstarfsmönnum hitaveitunnar einum heimilt að breyta stillingu hans.

II. KAFLI.

3. gr.

Fyrir afnot heita vatnsins skal greiða samkvæmt vatnsmæli kr. 103.50 fyrir hvern rúmmetra vatns.

Hitaveitunni er heimilt að selja heitt vatn um stillanlegan, sjálfvirkan hemil, og miðast þá gjald til hitaveitunnar fyrir selda orku við það hámarksrennsli, sem hemillinn er stilltur á.

Hitaveitan breytir stillingu hemils eftir óskum húseigenda frá tengidegi til 1. mars næst á eftir, en síðan verður hemilsstillingu að jafnaði einungis breytt einu sinni á ári og skal beiðni um breytingu komið á framfæri við hitaveituna fyrir 1. mars ár hvert.

Hámarksstilling hemils gildir allt árið, þótt orkunotkun verði minni hluta úr ári.

Gjald fyrir hvern mínútulítra er kr. 27 200.00 á ári. Þar til vatnsmælir eða hemill hefur verið settur upp, og ef vatnsmælir eða hemill bilar, áætlar hitaveitan vatnsnotkunina með hliðsjón af hitaþörf hússins.

Hitaveitan lætur húseigendum í té aukamæla eða aukahemla, ef þess er óskað.

4. gr.

Hitaveitan leigir vatnsmæla og hemla og annast viðhald þeirra. Leigan fyrir mæli eða hemil skal greidd jafnhliða gjaldi fyrir vatnsnotkun og skal vera fyrir hvern mæli eða hemil á mánuði:

a.	Fyrir mæla eða hemla allt að ¾"	kr. 897.00
b.	Fyrir mæla eða hemla 1"—2"	kr. 2 013.00
c.	Fyrir mæla eða hemla 3" og stærri	kr. 4 025.00

B 14

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

5. gr.

Hitaveitugjöld skv. 3. og 4. gr. verða krafin mánaðarlega, þegar eftir mælisálestur ef selt er eftir vatnsmæli, en miðast við mánaðamót ef um hemil er að ræða.

Þó er heimilt að láta líða lengri tíma en einn mánuð á milli álestra og fækka gjalddögum.

Óski notandi þess að lesið sé á mælitæki hans utan reglubundins álestrartíma hitaveitunnar og honum gerður sérstakur reikningur, skal hann greiða fyrir það gjald kr. 1 877.00.

6. gr.

Gjalddagi hitaveitugjalda er við framvísun reiknings eða tilkynningar um reikningsupphæð. Sé reikningur ekki greiddur við fyrstu sýningu, ber gjaldanda að greiða hann, þar sem hitaveitan ákveður. Það eru vanskil, ef gjöldin eru ekki að fullu greidd innan 14 daga frá gjalddaga.

7. gr.

Heimæðargjald hitaveitunnar skal vera sem hér segir fyrir eina heimæð:
Rúmmál húss:

Rúmmál húss: (utanmál) m³	Heimæðargjald					
Allt að — 400	287 365.00 kr.					
400 — 2000	287 365.00 kr.	fyrir	400 m³	+ 230.00 kr./m³	þar yfir.	
2000 — 6000	655 365.00 kr	fyrir	2000 —	+ 196.00	—	þar yfir.
6000 — 10000	1 437 365.00 kr.	fyrir	6000 —	+ 172.00	—	þar yfir.
Meira en 10000	2 127 365.00 kr.	fyrir	10000 —	+ 151.00	—	þar yfir.

Nú eru fleiri en eitt hitunarkerfi í húsinu með sérstökum mælum eða hemlum frá hitaveitunni og skal þá greiða kr. 34 500.00 í aukagjald fyrir hvern mæli, eða hemil umfram þann fyrsta.

8. gr.

Hitaveitu Reykjavíkur er heimilt að hækka eða lækka hitaveitugjöld í sama hlutfalli og vísitala byggingarkostnaðar breytist. Þó skal meðalheildarkostnaður við hitun húsa með hitaveitu ekki fara fram úr 80% af meðalheildarkostnaði hitunar með olíukyndingu.

9. gr.

Nú er tengingu heimæðar lokið og er þá heimæðargjaldið gjaldkræft. Þó er heimilt að veita gjaldfrest allt að 5 árum, ef samið er um það á gjalddaga. Í slíkum samningi skal kveðið á um vexti af eftirstöðvum gjaldsins.

III. KAFLI.

10. gr.

Öll gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari má taka lögtaki á kostnað gjaldanda.

11. gr.

Hitaveitan hefur rétt til að loka aðrennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð viðskiptamanns, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Heimilt er að loka vatnsrennsli að húsi, sem hitaveiugjöld eru vangreidd af.

Fyrirætlun um að loka ber að tilkynna með 5 daga fyrirvara. Allan kostnað af lokun og opnun á ný greiðir sá, sem vanskilum veldur kr. 3 726.00 hverju sinni.

12. gr.

Eftirlitsmanni hitaveitunnar skal, hvenær sem er, frjáls aðgangur að öllum hemlum, mælum, hitagjöfum og vatnsæðum, sem eru í sambandi við hitaveituna.

Er húseiganda skylt að hlíta tafarlaust fyrirmælum hans um viðgerðir á bilunum og sérhverjum ráðstöfunum til varnar gegn misnotkun heita vatnsins.

Gjaldskrá þessi sem samþykkt er af borgarstjórn Reykjavíkur er hér með staðfest skv. 28. gr. orkulaga nr. 58, 29. apríl 1967 til að öðlast gildi 15. febr. 1979 og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 270, 10. ágúst 1978.

Iðnaðarráðuneytið, 8. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

8. febrúar 1979. Nr. 66.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Reykjahlíðar nr. 231, 26. maí 1977, með síðari breytingum.

5. gr. hljóði þannig:

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

a) Fastagjald kr. 30 950.00 á ári fyrir hvert hús.

b) Vatnsgjald kr. 130.00 á ári pr. m^3. Þó skal reikna hálft gjald af bifreiða- og vélageymslum og óupphituðu rými í íbúðarhúsum.

Á gjöld þessi leggst söluskattur samkvæmt gildandi reglum á hverjum tíma.

7. gr. hljóði þannig:

Heimæðargjald Hitaveitu Reykjahlíðar skal vera sem hér segir fyrir eina heimæð:
Hús allt að 300 m^3 kr. 115 650.00.
Hús 300—2 000 m^3 kr. 115 650.00 fyrir 300 m^3 og kr. 101.00 á hvern rúmmetra þar yfir.
Öll gjöld í gjaldskrá þessari miðast við utanmál húsa. Stofngjald fyrir hvern aðrennslishemil umfram einn á sama inntaki er kr. 15 525.00.

11. gr. hljóði þaning:

Hitaveita Reykjahlíðar hefur rétt til að loka aðrennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð notanda, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Fyrirrætlun um lokun ber að tilkynna með 3 daga fyrirvara.

Allan kostnað við lokun aðrennslis heita vatnsins og opnun á ný greiðir sá sem í vanskilum er, auk kr. 1 985.00 í hvert skipti.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samþykkt er af hreppsnefnd Skútustaðahrepps, staðfestist hér með samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast gildi 15. febrúar 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 8. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðureyrarhrepps nr. 226 26. maí 1977, með síðari breytingum.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

a. Fastagjald kr. 732.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.
b. Vatnsgjald kr. 5 873.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils.

Á gjöld þessi leggst söluskattur og hliðstæðir skattar skv. gildandi lögum og reglum á hverjum tíma.

10. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Hitaveita Suðureyrarhrepps hefur rétt til að loka aðrennsli að húsi eða íbúð notanda, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Fyrirætlun um lokun bera að tilkynna með 3ja daga fyrirvara.

Allan kostnað við lokun og opnun á ný greiðir sá, sem í vanskilum er, nr. kr. 1 860.00 í hvert skipti.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samþykkt er af hreppsnefnd Suðureyrarhrepps staðfestist hér með samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast gildi 15. febrúar 1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 8. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

Nr. 68. 8. febrúar 1979.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðurnesja nr. 390, 6. nóvember 1976 með síðari breytingum.

3. gr. orðist þannig:

Fyrir afnot heita vatnsins skal húseigandi greiða samkvæmt magnhemli kr. 4 550.00 fyrir hvern mínútulítra á mánuði. Þar til hemill hefur verið settur upp eða ef hemill bilar, áætlar hitaveita vatnsnotkunina með hliðsjón af hitaþörf hússins.

Verði um sölu á heitu vatni að ræða í öðru formi en að framan greinir, skal verðið ákveðið hlutfallslega.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt Orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 15. febrúar 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 8. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Akureyrar nr. 393, 3. nóvember 1977, með síðari breytingum.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Fyrir afnot af heitu vatni (varmaorku) úr veitukerfi hitaveitunnar skal greiða orkugjald:

a. Samkvæmt magnhemli kr. 6 170.00 fyrir hvern mínútulítra á mánuði.
b. Samkvæmt vatnsmæli kr. 308.00 fyrir hvern rúmmetra vatns.

Þegar um afnot af heitu vatni er að ræða til annars en húshitunar og/eða neysluvatnsnota, getur hitaveitan vikið frá framangreindu verði og ákveðið gjaldið sérstaklega í hverju tilviki með hliðsjón af gjaldskrá þessari.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt Orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 15. febrúar 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 8. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

8. febrúar 1979. Nr. 70.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Hveragerðis nr. 306, 9. október 1974 með síðari breytingum.

4. gr. galdskrárinnar orðist svo:

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

a. Fastagjöld:
   1. Gróðurhús 100 m² og stærri kr. 2 400.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.
   2. Önnur hús kr. 960.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.

b. Vatnsgjöld:
   1. Gróðurhús kr. 556.00 fyrir hvern mínútulítra.
   2. Önnur hús kr. 1 596.00 fyrir hvern mínútulítra.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samþykkt er af hreppsnefnd Hveragerðishrepps staðfestist hér með samkvæmt orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967, til að öðlast gildi 15. febrúar 1979 og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 8. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Húsavíkur nr. 259 16. júní 1977 með síðari breytingum.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

a. Fastagjald kr. 1 125.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.
b. Vatnsgjald kr. 2 494.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra í hámarksstillingu hemils.

Á gjöld þessi leggst söluskattur skv. gildandi reglum á hverjum tíma.

11. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Hitaveita Húsavíkur hefur rétt til að loka aðrennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð notanda, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Fyrirætlun um lokun ber að tilkynna með 3ja daga fyrirvara.

Allan kostnað við lokun og opnun á ný, greiðir sá sem í vanskilum er kr. 2 500.00 í hvert skipti.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samþykkt er af bæjarstjórn Húsavíkur staðfestist hér með samkvæmt Orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til að öðlast gildi 15. febrúar 1979, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 8. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

Nr. 72. 8. febrúar 1979.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Seltjarnarness nr. 22, 24. janúar 1978.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist svo:

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

a. Fastagjald kr. 540 á mánuði fyrir hvern hemil.
b. Vatnsgjald kr. 2 244.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils.

Á gjöld þessi leggst söluskattur og hliðstæðir skattar skv. gildandi lögum og reglum á hverjum tíma.

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af hitaveitustjórn og bæjarstjórn Seltjarnarness staðfestist hér með samkvæmt Orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til að öðlast gildi 15. febrúar 1979 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 8. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Siglufjarðar nr. 245 8. júní 1977 með síðari breytingum.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Gjald fyrir afnot heita vatnsins er:

Vatnsgjald kr. 6 986.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils.

Til hliðsjónar við ákvörðun verðsins er miðað við að kyndingarkostnaður sé sem næst 80% af kyndingarkostnaði með olíu.

Hækkun gjaldskrár frá 1. september 1978 miðist við eftirfarandi:

a. 50% vegna kerfisbreytingar í rekstri hitaveitunnar, sem komin var að fullu til framkvæmda 1. des. 1978.
b. 10% vegna hækkunar á olíu.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt Orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 15. febrúar 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 8. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

8. febrúar 1979. Nr. 74.

GJALDSKRÁ

Hitaveitu Selfoss.

I. Heitt vatn.

Hitaveita Selfoss selur afnot af heitu vatni úr veitukerfi sínu á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Um vatnsmæli, kr. 119.00 fyrir hvern rúmmetra vatns.
2. Um hemil, kr. 32 870.00 á ári fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils. Minnsta magn vatns sé 1 l/mín. fyrir hverja 100 m^3 húsnæðis.

Ef vatnsmælir bilar er hitaveitunni heimilt að áætla vatnsnotkun með hliðsjón af fyrri notkun og/eða hitaþörf húsnæðis.

II. Mælaleiga.

Hitaveitan leigir vatnsmæla og skal leiga fyrir þá innheimt jafnhliða gjaldi fyrir vatnsnotkun. Hitaveitan ákveður stærð mæla og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælum, sem hér segir:

1.	Fyrir mæla allt að ¾"	kr. 1 270.00 á mán.
2.	Fyrir mæla frá 1—2"	kr. 1 760.00 á mán.
3.	Fyrir hemla	kr. 1 270.00 á mán.

III. Heimæðagjald.

Heimæðagjald, miðað við heildarrúmmál húsa, er sem hér segir:
Allt að 400 m³, kr. 253 210.00.
400 til 2000 m³, kr. 253 210.00 af 400 m³ + kr. 211.00 á m³ þar yfir að 2000 m³.
2000 m³, kr. 590 810.00 + kr. 173.00 á m³ þar yfir.
Séu fleiri en eitt hitunarkerfi tengd við heimæðina með mælum frá hitaveitunni, skal greiða kr. 36 700.00 aukagjald fyrir hvern mæli umfram hinn fyrsta.

IV. Opnunargjald.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 2 550.00.

V. Ýmis ákvæði.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum, sé um óskipulagt svæði að ræða, skal greiða heimæðagjald samkvæmt kostnaðarreikningi.
Heimæðagjald skal að fullu greitt þegar tengingu heimæðar er lokið.

Gjaldskrá þessi sem samþykkt hefur verið af bæjarstjórn Selfoss er sett samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 15. febrúar 1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 311, 24. ágúst 1978.

Iðnaðarráðuneytið, 8. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

Nr. 75. 8. febrúar 1979.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Hvammstanga nr. 387 27. desember 1973 með síðari breytingum.

A-liður 4. gr. orðist þannig:
Fastagjald kr. 1 650,00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.
B-liður 4. gr. orðist þannig:
Vatnsgjald, kr. 3 302,00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils.
Gjaldskrárbreyting þessi, sem samþykkt er af hreppsnefnd Hvammstangahrepps, staðfestist hér með samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast gildi 15. febrúar 1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 8. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

REGLUGERÐ

Hitaveitu Brautarholts í Skeiðahreppi.

1. gr.
Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir um byggðasvæðið á landi Skeiðahrepps á Húsatóftaholti og í grennd, svo og utan þess eftir samningum við Hreppsnefnd Skeiðahrepps.

2. gr.
Stjórn hitaveitu.

Hitaveita Brautarholts er eign Skeiðahrepps en skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki.

Hreppsnefnd hefur með höndum yfirstjórn og rekstur hitaveitunnar og ber ábyrgð á skuldbindingum hennar fyrir hönd hreppsins. Reikningsár veitunnar er almanaksárið og skulu reikningar endurskoðaðir á sama hátt og reikningar sveitarsjóðs og fylgja honum.

Hreppsnefnd kýs að loknum sveitarstjórnarkosningum tvo menn í hitaveitunefnd til fjögurra ára og tvo til vara. Notendur veitunnar tilnefna þriðja manninn. Nefndin skiptir með sér verkum.

Hitaveitunefnd hefur með höndum daglegan rekstur og framkvæmdir í samræmi við samþykktir hreppsnefndar. Hitaveitunefnd semur áætlun um tekjur og gjöld veitunnar og gerir áætlanir um framkvæmdir og viðhald og leggur fyrir hreppsnefnd til fullnaðar afgreiðslu.

3. gr.
Einkaleyfi hitaveitu.

Hitaveita Brautarholts hefur einkaleyfi á dreifingu og sölu heits vatns á svæði því, sem hún nær yfir, sbr. 1. gr.

4. gr.
Verkefni hitaveitu.

Það er verkefni hitaveitunnar að dreifa heitu vatni frá borholu, sem fyrir er, eftir því sem við verður komið, og láta það notendum í té gegn gjaldi, sem ákveðið skal í gjaldskrá.

5. gr.
Veitukerfi og dælustöð.

Skeiðahreppur afhendir Hitaveitu Brautarholts dælustöð og hitaveitulagnir, sem gerðar hafa verið vegna Skeiðalaugar og Barnaskólans í Brautarholti — Skeiðaskóla — eins og mannvirki þessi voru í árslok 1977, og skulu þau talin hæfilegt og eðlilegt stofngjald þessara aðila til hitaveitunnar. Aðrir notendur greiða stofngjöld samkvæmt gjaldskrá.

Hitaveitan tekur við hitalögnum og öðrum virkjunarframkvæmdum, sem gerðar hafa verið á árinu 1978, enda teljist þær til stofnkostnaðar, og endurgreiðir Skeiðahreppi þær samkvæmt reikningi.

Hitaveitunefnd lætur og leggja dreifikerfi veitunnar utanhúss og inn fyrir hússvegg, ennfremur stofnleiðslu inn fyrir rennslishemil, og telst dreifikerfi hitaveitunnar ná þangað og vera eign hennar.

Óheimilt er að tengja vatnsdælur við heimæð, nema leyfi hitaveitunefndar sé fyrir hendi.

6. gr.
Viðhaldsskylda.

Hitaveitan hefur viðhaldsskyldu á dreifikerfi sínu. Notanda er óheimilt að torvelda á nokkurn hátt aðgang til eftirlits og viðhalds á dreifikerfinu og má m. a. ekki hylja lagnir innan húss.

7. gr.
Tenging.

Hver sá, er húseign á við götu eða veg, þar sem dreifiæð hitaveitunnar liggur, hefur rétt á að láta tengja hitakerfi hússins við hitaveituæðina.

Nú eru sérstakir erfiðleikar á tengingu húss, eða tenging þykir af einhverjum ástæðum ekki ráðleg, og getur þá hitaveitunefnd ákveðið, að húsið sé ekki tengt við dreifikerfið.

8. gr.
Varmanotkun.

Sú hitaorka, sem hitaveitan lætur í té, er ætluð til upphitunar húsa og almennra heimilisnota og til sundlaugar. Nú kemur fram ósk um að nota heita vatnið til annara þarfa en að framan greinir og þarf þá til þess heimild hitaveitunefndar.

9. gr.
Varmaafl.

Hitaveitunefnd ákveður hámark varmaafls til notenda. Henni er heimilt að minnka það eða loka fyrir um stundarsakir, telji hún nauðsynlegt vegna viðgerða, tenginga eða af öðrum ástæðum.

10. gr.
Ábyrgð hitaveitu.

Hitaveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, er leiða kann af rekstrartruflunum er verða vegna frosta, rafmagnsbilana eða annarra óviðráðanlegra atvika. Sama gildir, ef rennsli um æð er stöðvað um stundarsakir vegna viðgerðar og annars slíks. Hitaveitan er ekki heldur bótaskyld vegna tjóns á mönnum eða eignum frá hitalögnum innan húss.

11. gr.
Umsóknir.

Áður en hafist er handa um lagningu nýrra kerfa, eða breytinga á eldri kerfum, skal húseigandi með minnst 7 daga fyrirvara senda hitaveitunefnd umsókn um aðild að hitaveitunni.

Umsókn eiga að fylgja uppdrættir af hitalögnum hússins.

12. gr.
Viðurlög.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af Hreppsnefnd Skeiðahrepps staðfestist hér með samkvæmt orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til þess að taka gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 7. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gísli Einarsson.

GJALDSKRÁ

Hitaveitu Brautarholts í Skeiðahreppi.

1. gr.

Hitaveita Brautarholts selur afnot af heitu vatni úr veitukerfum þeim, sem gerð hafa verið og verða gerð, eftir þeim reglum, sem settar eru í gjaldskrá þessari, sbr. og reglugerð Hitaveitu Brautarholts staðfestri.

2. gr.

Hitaveitan lætur þeim húsum, sem tengd eru veitukerfi hennar, í té vatnsmagn, er ætla má að nægi til hitunar, enda séu hitakerfi nógu stór að dómi hitaveitunefndar.

3. gr.

Hitaveitan lætur setja stillanlegan hemil fyrir hámarksrennsli til hvers upphitunarkerfis. Miðast gjald hitaveitunnar fyrir afnot heita vatnsins við það hámarksrennsli, sem hemillinn er stilltur á.

4. gr.

Einungis starfsmenn hitaveitunnar mega breyta stillingu vatnshemils þess, er um getur í 3. gr. Hitaveitan breytir stillingu hemils eftir óskum húseiganda fyrsta árið, sem hús hans er tengt við hitaveitukerfið, en síðan verður hemlastillingu að jafnaði einungis breytt einu sinni á ári. Skal beiðni um breytingu komið á framfæri við hitaveitunefnd fyrir 1. janúar ár hvert.

Hámarksstilling hemils gildir allt árið, þótt vatnsnotkun verði minni hluta úr árinu.

Þar til hemlar hafa verið settir á, og ef hemlar bila, áætlar hitaveitunefnd vatnsnotkunina með hliðsjón af fyrri notkun og/eða stærð og hitaþörf hússins.

Skylt er húseiganda að tilkynna hitaveitunefnd, ef hann breytir hitakerfi í húsi, sem raskað gæti mælingu um hemil.

5. gr.

Gjöld fyrir dreifingu heita vatnsins eru sem hér segir á mánuði:

1. Hemlagjald:
   a) Fyrir hemla allt að ¾" kr. 800.00
   b) Fyrir hemla 1"—2" kr. 1 600.00
2. Vatnsgjald kr. 1 200.00 fyrir hvern mínútulítra í hámarksstillingu hemils.
3. Gjöld fyrir heitt vatn til annarra nota en að framan greinir ákveður hitaveitunefnd hverju sinni með hliðsjón af gjaldskrá þessari.

6. gr.

Gjalddagar hitaveitugjalda samkv. 5. gr. eru sem hér segir:

Fyrir janúar—mars 1. apríl. Fyrir apríl—júní 1. júlí. Fyrir júní—sept. 1. október. Fyrir okt.—des. 1. nóvember.

Gjöldin skal greiða til innheimtumanns hitaveitunnar, eða innheimtustofnunar, sem hann vísar til. Það eru vanskil ef gjöldin eru ekki greidd að fullu innan mánaðar frá gjalddaga.

7. gr.

Heimæðagjöld hitaveitunnar skal miða við heildarrúmmál húsa og vera sem hér greinir fyrir eina heimæð:

Hús allt að 400m³ kr. 200 000.00.

Hús 400—2000 m³ kr. 200 000.00 fyrir 400 m³ og kr. 175.00 á hver rúmm. þar fram yfir.

Hús stærri en 2000 m³ kr. 480 000 fyrir 2000 m³ og kr. 125.00 á hvern rúmm. þar fram yfir.

Stofngjald fyrir hvern aðrennslishemil umfram einn á sama inntaki er kr. 30 000.00.

Heimæðagjald er gjaldkræft, þegar tengingu heimæðar er lokið.

8. gr.

Hitaveitu Brautarholts er heimilt að hækka eða lækka gjöld samkv. 7. gr. í sama hlutfalli og vísitala byggingarkostnaðar, sem gildir okt.—des. 1978, 240 stig, breytist.

9. gr.

Öll gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari má taka lögtaki á kostnað gjaldanda.

10. gr.

Hitaveitan hefur rétt til að láta loka fyrir rennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð notanda, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Fyrirætlun um lokun skal tilkynna á sannanlegan hátt með 7 daga fyrirvara. Allan kostnað við lokun og opnun á ný greiðir sá, sem vanskilum veldur, kr. 2 000.00 hverju sinni.

11. gr.

Eftirlitsmanni hitaveitunnar skal hvenær sem er frjáls aðgangur að öllum hemlum, hitagjöfum og vatnsæðum sem eru í sambandi við hitaveituna. Er húseigandа skylt að hlíta tafarlaust fyrirmælum hans um viðgerðir vegna bilana og sérhverjum ráðstöfunum til varnar gegn misnotkun heita vatnsins.

12. gr.

Gjaldskrá þessi, sem Hreppsnefnd Skeiðahrepps hefur samið og samþykkt, er hér með staðfest samkvæmt orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til þess að taka gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 7. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

Nr. 78. 26. janúar 1979.

AUGLÝSING

um hækkun gjaldskrár Dýralæknafélags Íslands.

Frá og með 1. febrúar, 1979, hækkar gjaldskrá Dýralæknafélags Íslands um 6,12% vegna hækkunar kaupgjaldsvísitölu 1. desember, 1978.

Landbúnaðarráðuneytið, 26. janúar 1979.

F. h. r.
Sveinbjörn Dagfinnsson.

Guðmundur Sigþórsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Þórshafnar, nr. 489 21. október 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1. 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldsskrá í 9. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.

Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 60 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið, 5. febrúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

AUGLÝSING

um hækkun smásöluverðs á raforku Orkubús Vestfjarða.

Samkvæmt 25. gr. orkulaga nr. 58, 29. apríl 1967 hefur ráðuneytið staðfest 6% hækkun á gjaldskrá Orkubús Vestfjarða nr. 340 22. september 1978 frá og með 15. febrúar 1979.

Hitataxtar hækki til samræmis við hækkun olíuverðs.

Heimtaugagjöld hækki um 25%.

Iðnaðarráðuneytið, 9. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

Nr. 81. 12. febrúar 1979.

GJALDSKRÁ

Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

Gildir frá 15. febrúar 1979.

1. gr.

Gjaldskrá þessi gildir fyrir orkuveitusvæði Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

2. gr.

Lýsing.

Verð á rafmagni til lýsingar er sem hér segir:

2.1 29.89 kr./kW h.

2.2 127.019 kr/kW a í uppsettu afli til úti- og götulýsingar. Lýsing þessi stjórnast af ljósnemabúnaði Rafmagnsveitunnar. Auk orkukostnaðar er allur eðlilegur viðhaldskostnaður lýsingarkerfisins innifalinn í verðinu, en notandi greiðir stofnkostnað að fullu.

3. gr.

Heimili o. fl.

Verð á rafmagni til almennrar heimilisnotkunar, svo og til notkunar í sjúkrahúsum, heilsuverndarstöðvum, vistheimilum, elliheimilum og hliðstæðum stofnunum, til eldunar í veitingahúsum og gistihúsum og til súgþurrkunar á heyi, er sem hér segir:

3.1 22.89 kr/kW h. Lágmarksgjald er 1 145.00 kr. á ársfjórðungi.

4. gr.

Vélar.

Verð á rafmagni til vélanotkunar er sem hér segir:

4.1. 29.89 kr/kW h.

4.2. 6.38 kr/kW h og 20.243.00 kr/kW a samkvæmt mælingu miðað við 15 mínútna meðalgildi afls, enda sé lágmarksafl 30 kW.

4.3. 44.83 kr/kW h til vinnuvéla, vinnuljósa og annarrar notkunar við mannvirkjagerð, svo og við breytingar á eldri mannvirkjum.

5. gr.
Hitun.

Verð á rafmagni til hitunar er sem hér segir:

5.1 8.87 kr/kW h til húshitunar, en hún er undanþegin verðjöfnunargjaldi og sölugjaldi, og 11.79 kr/kW h til annarrar hitunar. Heimilt er að krefjast lágmarksgjalds 117 900.00 kr/a.

5.2 5.13 kr/kW h til húshitunar, en hún er undanþegin verðjöfnunargjaldi og sölugjaldi, og 6.83 kr/kW h til annarrar hitunar. Straumur til hitunar samkvæmt þessum lið er rofinn tvisvar sinnum á sólarhring, allt að tveim klukkustundum í hvort skipti.

5.3. 2.67 kr/kW h til húshitunar, en hún er undanþegin verðjöfnunargjaldi og sölugjaldi, og 3.55 kr/kW h til annarrar hitunar. Straumur til hitunar samkvæmt þessum lið er rofinn allt að tólf klukkustundum á tímabilinu kl 09—21.

6. gr.
Mælaleiga o. fl.

Rafmagnsveitan ákveður stærð og gerð mæli- og stjórntækja, sem notuð eru við sölu rafmagns.

Fyrir tæki þau, sem notuð eru við rafmagnssölu, skal ársleiga fyrir hvert tæki vera sem hér segir:

Orkumælir, einfasa	kr. 760.00
Orkumælir, þrífasa	— 3 060.00
Orkumælir, þrífasa með straumspennum	— 5 160.00
Aflmælir	— 4 970.00
Aflmælir með straumspennum	— 7 840.00
Tvígjaldsorkumælir	— 4 970.00
Tvígjaldsorkumælir með straumspennum	— 7 840.00
Móttökuliði, einpóla	— 3 440.00
Móttökuliði, þrípóla	— 4 970.00

Leiga skal þó ekki greidd af tækjum, sem notuð eru við rafmagnssölu samkvæmt lið 3.1.

Ársleiga fyrir önnur tæki, en að framan greinir, skal vera sem næst 15% af innkaupsverði tækisins,, eftir nánari ákvörðun Rafmagnsveitunnar.

Leiga skal greidd samtímis rafmagnsgjaldi.

7. gr.
Heimtaugar.

7.1 Heimtaugargjald skal greitt fyrir hverja heimtaug, er tengir húsveitu við veitukerfi Rafmagnveitu Reykjavíkur. Heimtaugargjaldið skal greitt við umsókn.

7.2 Heimtaugar greinast í aðalheimtaugar fyrir fullgerðar húsveitur og bráðabirgðaheimtaugar fyrir byggingarstaði.

Aðalheimtaugar.

7.3 Heimtaugagjöld fyrir aðalheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur (A), málraun (kVA)		Stofngjald kr.	Lengdargjald [1] kr/m
63A	1-fasa	154 800	Innifalið
63A	3-fasa	167 100	—
100A	—	198 700	—
200A	—	320 200	—
315A	—	667 200	—
300kVA	—	932 500	Skv. kostnaði
500kVA	—	1 556 500	—
800kVA	—	2 489 000	—

Bráðabirgðaheimtaugar.

7.4 Heimtaugagjöld fyrir bráðabirgðaheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur		Stofngjald kr.	Lengdargjald [1][2] Jarðstrengur kr/m	Loftlína kr/stólpa
63A	1-fasa	27 500	4 100	51 700
63A	3-fasa	38 600	4 100	60 200
100A	—	41 000	5 300	68 900

A merkir málstraum stofnvara í amper.
kVA merkir málraun spennis í kílóvoltamper, þegar um sérspennistöð er að ræða.

7.5 Séu aðstæður óvenjulegar að því er varðar fjarlægð húsveitu frá veitukerfi eða fyrirhugaða raforkunotkun húsveitunnar, skal heimtaugargjald ákveðast samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni.

7.6 Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekinnar húsveitu, og hún að mestu leyti notuð í þágu þeirrar húsveitu, skal eiganda veitunnar skylt að leggja til lóð undir stöðina, Rafmagnsveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum Rafmagnsveitunnar um stærð lóðar og staðsetningu stöðvar.

7.7 Þegar aðalheimtaug er breytt úr loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug, svo og þegar heimtaug er stækkuð, skal greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, hvort tveggja miðað við gildandi gjaldskrá, þegar breytingin fer fram.

Ýmis ákvæði.

8. gr.

Heimilt er með samþykki borgarráðs að selja háspennt rafmagn samkvæmt sérstökum samningi.

9. gr.

Heimilt er að ákveða sérstakt gjald fyrir launafl hjá notendum, ef úttekið launafl nemur 75% eða meira af mesta útteknu raunafli á ári, miðað við 15 mínútna meðalgildi afls.

---

1) Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast í heilum metrum frá næsta útitengiskáp, eða rofa í spennistöð, að stofnvarkassa eða stofntengikassa í húsveitu.
Sjái eigandi húsveitu um lögn frá útitengiskáp, eða rofa í spennistöð, að stofnvarkassa eða stofntengikassa húsveitu á sinn kostnað, greiði hann aðeins stofngjald, en annist þá sjálfur viðhald heimtaugarinnar.

2) Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 metra innan lóðarmarka í jarðstrengsheimtaug og fyrir hvern stólpa innan lóðarmarka loftlínuheimtaug.

10. gr.

Heimilt er að breyta gjaldskrá þessari til samræmis við verðbreytingar, enda miðist gjaldskráin ætíð við það, að tekjur Rafmagnsveitunnar standi undir rekstrargjöldum hennar svo og aukningum veitukerfis. Við ákvörðun gjaldskrár skulu ætíð liggja fyrir áætlanir um rekstur og fjárfestingar á næsta 5 ára tímabili.

11. gr.

Óski notandi þess, að lesið sé í mælitæki hans utan reglubundins álestrartíma Rafmagnsveitunnar, og honum gerður sérstakur reikningur, skal hann greiða fyrir það gjald 1 800 kr.

12. gr.

Fyrir tengingu ásamt aftengingu vegna skammtímanotkunar, svo sem landtengingu skipa, skal greiða gjald 3 500 kr.

13. gr.

Sé heimild notuð til að rjúfa straum á veitu vegna vanskila notanda á greiðslu gjalda samkvæmt gjaldskrá þessari, skal hann greiða gjald 3 500 kr. fyrir, að settur sé straumur á að nýju.

14. gr.

Sala rafmagns til hitunar samkvæmt 5. gr. er bundin því skilyrði, að orkuver og veitukerfi þoli álagið að dómi Rafmagnsveitunnar.

15. gr.

Sölugjald 20% og verðjöfnunargjald 13%, samkvæmt lögum, er innifalið í rafmagnsgjöldum samkvæmt gjaldskrá þessari, nema annað sé tekið fram.

16. gr.

Rafmagnsveitan leiðbeinir notendum, er þess óska, um val gjaldskrárliða eftir tegund notkunar.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, samkvæmt reglugerð Rafmagnsveitu Reykjavíkur nr. 451 20. desember 1977, til að taka gildi 15. febrúar 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, er hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur nr. 272, 9. ágúst 1978.

Iðnaðarráðuneytið, 12. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Hafnarfjarðar.

I. Raforka.

Rafveita Hafnarfjarðar selur raforku á þann hátt og á því verði, er hér segir:

A. Lýsing.

1. Götu og útilýsing. Af uppsettu afli 127 019 kr/kW a, stjórnast af ljósnema- og fjarstýritækjum rafveitunnar. Notandi greiði að auki stofnkostnað og viðhaldskostnað að fullu eftir ákvörðun rafveitunnar. Þó ákveður bæjarstjórn gjald fyrir götulýsingu í Hafnarfirði að fenginni tillögu rafveitunefndar, sem gerð skal árlega við afgreiðslu fjárhagsáætlunar bæjarins.
2. 29.89 kr/kW h. Séu lampar ófasviksjafnaðir er heimilt að hækka orkugjald um 15%. Sjá lið 3.5.

B. Heimilisnotkun o. fl.

1. 22.89kr/kW h til heimilisnota, sjúkrahúsa, heilsuverndarstöðva, vistheimila, elliheimila og hliðstæðra stofnana.

C. Vélar o. fl.

1. 29.89 kr/kW h.
2. 6.39 kr/kW h og 20 241.00 kr/kW a eftir mælingu miðað við 15 mínútna meðalgildi afls, enda sé lágmarksaflnotkun 30 kW.
3. 44.84 kr/kW h til vinnuvéla, vinnuljósa og annarrar notkunar við mannvirkjagerð og við breytingar á eldri mannvirkjum.
4. 22.89 kr/kW h til eldunar í veitingahúsum og gistihúsum, á kæliklefa og kæliborð í matvöruverslunum og til súgþurrkunar á heyi.

D. Hitun.

1. 9.62 kr/kW h, til húshitunar.
2. 14.16 kr/kW h, til iðnaðar og landtengingar við skip.
3. 4.56 kr/kW h, til húshitunar. Rjúfa má strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.
4. 7.57 kr/kW h, til iðnaðar. Rjúfa má strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.
5. 2.38 kr/kW h, til húshitunar. Rjúfa má strauminn í allt að 12 klst. á sólarhring.
6. 3.94 kr/kW h, til iðnaðar Rjúfa má strauminn frá kl. 08:00—24:00.
7. 8.21 kr/kW h, til hitunar á bílgeymslum og þeim stöðum, þar sem hitunar er aðallega þörf að vetri til. Rjúfa má strauminn í allt að 5 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.
8. 10.91 kr/kW h, til notkunar fyrir leirbrennsluofna. Rjúfa má strauminn á tímabilunum kl. 10.30—12.30 og kl. 17.00—20.00.

Skilyrði fyrir raforksölu til hitnar eru:

a) Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b) Að hiti með rofi valdi ekki auknum aflkaupum hjá rafveitunni utan rofstíma.
c) Að notandi kosti segulrofa fyrir hitalögnina.
d) Að hitalagnir og öll tæki séu gerð skv. fyrirmælum rafveitunnar og hitatæki fasttengd.

e) Að húsnæðið fullnægi þeim lágmarkskröfum um einangrun, sem rafveitan kann að setja.
f) Að lagðir séu fram fullokmnir útreikningar á hitaþörf þess húsrýmis, er hita skal, eftir reglum, er rafveitan hefur sett.

E. STÓRNOTKUN.

1. Öll raforkunotkun, enda sé lágmarksaflnotkun minnst 200 kW. 419 kr/kW h og 37 574 kr/kW a, eftir mælingu miðað við 15 mínútna meðalgildi afls. Sala eftir þessum lið er háð ákvörðun rafveitunefndar.

F. ÖNNUR NOTKUN.

1. Rafveitustjóra er heimilt að veita afslátt frá framangreindum verðlagsákvæðum á liðunum A til D á orku, sem notuð er á sumrin, ef um töluverða aukningu frá vetrarnotkun er að ræða, eða ef orkan er eingöngu notuð á sumrin.
2. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri selja raforku eftir sérstökum samningi, þó eigi lengur en til eins árs í senn, nema samþykki rafveitunefndar komi til.

G. MÆLALEIGA.

1. Af einfasa mælum	kr.	222.00	á mánuði.
2. Af þrífasa mælum til og með 80A	—	611.00	— —
3. Af þrífasa mælum yfir 80A	—	900.00	— —
4. Af mestumælum	—	2 258.00	— —
5. Móttökuliði	—	490.00	— —

6. Ársleiga eftir önnur mælitæki og rofa skal vera sem næst 15% af verði viðkomandi tækis.

II. HEIMTAUGAGJÖLD.

Aðalheimtaug.

2.1 Heimtaugagjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur stofnvara	Jarðstrengur Lágmark kr.	Jarðstrengur Lengdargjald kr.	Loftlínuheimtaug breytt í jarðstrengsheimtaug kr.	Einfasaheimtaug 63 A aukin í 3x6 A3 kr.
	220 V kerfi			
63 A 1-fasa	143 100	0	45 600	
63 A 3-fasa	160 700	0	56 800	29 000
100 A 3-fasa	112 300	5 390	71 800	
125 A 3-fasa	137 600	6 030	87 900	
200 A 3-fasa	214 600	8 177	137 200	
300 A 3-fasa	309 900	9 947		
	380 V kerfi			
63 A 1-fasa	143 100		45 600	
63 A 3-fasa	192 200	0	76 900	58 000
100 A 3-fasa	190 100	5 390	121 500	
125 A 3-fasa	237 900	6 030	152 100	
200 A 3-fasa	372 000	8 177	237 900	
300 A 3-fasa	537 300	9 947		

2.2 Fari lengd jarðstrengsheimtaugar fram úr 15 m skal greitt eins og taflan sýnir.

2.3 Fyrir heimtaugar með meiri flutningsgetu en taflan segir til um (hér kann að þurfa dreifistöð) skal greitt heimtaugargjald er nemi 2 713 kr. á hvert KVA. Skal þá miða aflið við varastærðirnar 400 A, 500 A og 630 A. Lengdargjald reiknast þá í hlutfalli við aukna flutningsgetu eftir 300 A skv. töflunni.

2.4 Lengdargjald er innifalið í lágmarksgjaldi heimtauga af stærðinni 63 A einfasa og þrífasa.

2.5 Lengd heimtaugar að stærð 100 A, 125 A og 200 A, í 220 V kerfi og heimtaugar 100 A og 125 A í 380 V kerfi reiknast frá tengistað í húsi stystu greiðfæru leið að lóðarmörkum. Þurfi að leggja heimtaug af þessum stærðum út frá loftlínu, skal lengd heimtaugar reiknuð jöfn lengd jarðstrengs frá tengistað í húsi að loftlínustólpa. Þveri jarðstrengur akbraut, skal breidd akbrautar ekki reiknuð með.

2.6 Lengd heimtaugar frá og með 300 A, 220 V og 200 A, 380 V, reiknast frá varkassa að rofa í dreifistöð. Lengdargjöld reiknast ekki af vegalengd, sem er umfram 100 m frá tengistað í húsi. Lengdargjald reiknast sem um jarðstreng væri að ræða, þótt heimtaugin sé tekin frá loftlínu.

2.7 Séu tvær eða fleiri heimtaugar sameiginlegar að hluta, er rafveitunni heimilt að jafna lengdargjöldum niður á umsækjendur heimtauganna.

2.8 Sé nauðsynlegt að setja upp dreifistöð vegna tiltekinnar húsveitu, og hún að mestu notuð í þágu þeirrar húsveitu, skal eiganda veitunnar skylt að leggja til lóð undir stöðina rafveitunni að kostnaðarlausu og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.

2.9 Óski húseigandi eftir að flutningsgeta heimtaugar verði aukin, skal húseigandi greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar hvorutveggja miðað við gildandi gjaldskrá, þegar breytingin fer fram. Ef einfasa 63 A heimtaug er aukin í þrífasa skal greitt skv. töflu.

2.10 Ef breyta þarf loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug vegna óska húseiganda eða vegna breytingar á stofnlínu í götu skal húseigandi greiða heimtaugargjald skv. töflu. Húseigandi skal kosta breytingar á stofntaug innanhúss, sem þessu kann að vera samfara og taka á sig annan kostnað, er af þessu kann að stafa. Ef 3x220 V notendakerfi er breytt í 3x380/220 V kerfi kostar rafveitan breytingu á heimtaug, en þó ekki breytingu á loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug. Húseigandi skal kosta breytingu á stofntaug innanhúss, sem þessu kann að vera samfara og taka á sig annan kostnað er af þessu kann að stafa.

BRÁÐABIRGÐAHEIMTAUGAR.

2.11 Heimtaugargjöld fyrir bráðabirgðaheimtaugar fyrir byggingarstaði skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur stofnvara	Stofngjald kr.	Lengdargjald Jarðstrengur kr/m	Loftlína kr/stólpa
63 A 1-fasa	27 000	4 020	50 900
63 A 3-fasa	37 900	4 020	59 300
100 A 3-fasa	40 200	5 186	67 800

2.12 Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 metra í jarðstrengsheimtaug frá tengistað við húsveitu innan lóðamarka og fyrir hvern stólpa innan lóðamarka í loftlínuheimtaug.

2.20 Varðandi aðalheimtaugar og bráðabirgðaheimtaugar.

2.21 Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óvenjulegar að því er varðar fjarlægð húsveitu frá veitukerfi eða fyrirhugaða raforkunotkun húsveitunnar, skal heimtaugargjald ákveðast samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni.

2.22 Heimtaugargjald skal greitt við umsókn.

2.23 Fyrir tengingu vegna skammtímanotkunar svo sem landtengingar skipa eða tengikassa, skal greiða gjald 4 000 kr. Fari tenging fram utan venjulegs vinnutíma skal greitt gjald eftir kostnaði.

III. ÝMIS ÁKVÆÐI.

3.1 Hafi gjald fyrir raforku ekki verið greitt svo að til lokunar hafi komið, skal taka gjald fyrir enduropnun veitunnar kr. 3 500. Enn fremur skal sama gjald tekið ef farið er á stað til lokunar, jafnvel þótt lokun sé ekki framkvæmd.

3.2 Ef fundin eru við skoðun óleyfileg vör eða of stór, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandi hefur greitt gjald til rafveitunnar kr. 3 500 og sett viðeigandi vör.

3.3 Sé opnað utan venjulegs vinnutíma skal taka tvöfalt gjald.

3.4 Ef launafl nemur 48% eða meira af mesta útteknu raunafli á ári, miðað við 15 mínútna meðalgildi afls (raunstuðull 0.9) er heimilt að hækka afl og orkugjald um 15%.

3.5 Við fasviksjöfnun skal viðhafa raðtengingu (duo-tengingu) eða samhliðatengingu með sperru fyrir 1050 Hz.

3.6 Breytist innkaupsverð á raforku frá og með 1. janúar 1979 er rafveitunefnd heimilt að breyta gjaldskrárliðum gjaldskrár þessarar til samræmis um allt að 48% af þeirri breytingu. Breytist kaupgjald hjá Rafveitu Hafnarfjarðar frá áðurgreindum tíma, hvort heldur er vegna breytinga á grunnkaupi, kaupgjaldsvísitölu eða vegna samninga, er rafveitunefnd heimilt að breyta gjaldskrárliðum gjaldskrár þessarar til samræmis um allt að ⅘ af þeirri breytingu.

3.7 Sölugjald 20% og 13% verðjöfnunargjald til að bæta fjárhag Rafmagnsveitna ríkisins og Orkubús Vestfjarða, samtals 33%, eru innifalin í rafmagnsgjöldum sem um ræðir í 1. kafla gjaldskrár þessarar, nema á töxtunum D 1, D 3, D 5 og D 7.

3.8 Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til að taka gildi 15. febrúar 1979, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 440, 29. des. 1978.

Iðnaðarráðuneytið, 12. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

GJALDSKRÁ

fyrir smásölu, heildsölu og heimtaugargjöld.

I. SMÁSALA

A. GJALDSKRÁRLIÐIR

Rafmagnsveitur ríkisins selja raforku í smásölu á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

1.1.	Fast gjald	kr.	F1
	Orkugjald	—	115.89 á kWst.
1.2.	Fast gjald	—	F1+F2
	Orkugjald	—	62.47 á kWst.

2. Notkun til heimilisþarfa, búrekstrar o. fl.

2.1.	Fast gjald	kr.	F1+F3
	Orkugjald	—	30.14 á kWst.
	Markmæling:		
2.3.	Aflgjald, lágmarksstilling 2—4 kW	—	39 643.00 á kW á ári
	Aflgjald umfram 4 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	—	21 471.00 á kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	5.10 á kWst.
	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	—	30.14 á kWst.

3. Vélanotkun o. fl.

3.1.	Fast gjald	kr.	F1+F2
	Lágmarksgjald	—	5×F1 á ári
	Orkugjald	—	62.47 á kWst.
3.2.	Aflgjald, lágmark 3 kW	—	116 504.00 á ári
	Aflgjald, umfram 3 kW	—	31 422.00 á kW á ári
	Fast gjald	—	F1+F3
	Orkugjald	—	11.59 á kWst.
3.4.	Til súgþurrkunar á tímabilinu frá 1. júní til 31. október:		
	Aflgjald	—	11 710.00 á kW á ári
	Fast gjald	—	F1
	Orkugjald	—	5.07 á kWst.

4. Húshitun, íbúðarhúsnæði.

4.1.	Fast gjald	kr.	F1+F4
	Orkugjald	—	18.78 á kWst.
	Roftími allt að 1 klst. á dag.		
4.2.	Fast gjald, lágmark 2 kW	kr.	F1+F4
	Orkugjald	—	8.03 á kWst.
	Roftími allt að 2×1,5 klst. á dag.		
	Markmæling:		
4.3.	Fast gjald	kr.	F1
	Aflgjald, lágmarksstilling 5 kW	—	69 165.00 á ári
	Aflgjald, umfram 5 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	—	13 833.00 á kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	3.42 á kWst.
	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	—	30.14 á kWst.
	Roftími allt að 2×1,5 klst. á dag.		

4.4.	Fast gjald, lágmark 2 kW	kr.	F1+F4
	Orkugjald	—	4.26 á kWst.
	Roftími allt að 15 klst. að degi til.		

5. Utanhússlýsing.

5.1.	Fast gjald	kr.	F1
	Fyrir hvert götuljósker	—	½×F1 á ári
	Orkugjald	—	14.50 á kWst.
5.2.	Fast gjald	kr.	F1
	Orkugjald	—	30.72 á kWst.

6. Húshitun fyrir annað en íbúðarhúsnæði.

6.1.	Fast gjald	kr.	F1+F4
	Orkugjald	—	22.53 á kWst.
	Roftími allt að 1 klst. á dag.		
6.2.	Fast gjald, lágmark 2 kW	kr.	F1+F4
	Orkugjald	—	9.63 á kWst.
	Roftími allt að 2×1,5 klst. á dag.		
	Markmæling:		
6.3.	Fast gjald	kr.	F1
	Aflgjald, lágmarksstilling 5 kW	—	83 360.00 á ári
	Aflgjald, umfram 5 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	—	16 672.00 á kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	4.10 á kWst.
	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	—	30.14 á kWst.
	Roftími allt að 2×1,5 klst. á dag.		
6.4.	Fast gjald, lágmark 2 kW	kr.	F1+F4
	Orkugjald	—	5.11 á kWst.
	Roftími allt að 15 klst. að degi til.		

7. Lokun fyrir veitu.

	Gjöld fyrir lokunaraðgerðir á veitu vegna vanskila eru samtals	kr.	5 500.00
	fyrir hvert skipti.		

B. SKILGREININGAR OG ÝMIS ÁKVÆÐI

1. Föst gjöld.

F1		kr.	10 875.00 á ári
F2	a) Verslanir, skrifstofur, vinnustofur o. þ. h.	—	404.00 á m_2 á ári
	b) Gangar, geymslur o. þ. h.	—	202.00 á m_2 á ári
F3		—	4 283.00 á gjaldein. á ári

Gjaldeiningar eru:

a) Fyrir fjölskylduheimili.
Hvert herbergi notað eða ætlað til íbúðar, en ekki gangar, baðherbergi né geymslur.
Herbergi 5 ferm. eða minna reiknast hálft, en 25 ferm. eða stærra tvö.

b) Fyrir félagsheimili, skóla, gistihús, sjúkrahús o. þ. h. 20 ferm., mælt innan útveggja.

c) Fyrir útihús vegna búrekstrar. Fyrstu 50 ferm. eða minna, ein gjaldeining. Hverja næstu 100 ferm., ein gjaldeining.

d) Fyrir fiskvinnslustöðvar, iðnaðar- og iðjuhús o. þ. h. 30 ferm. fyrir vinnslurúm og 40 ferm. fyrir geymslurúm.

F4 Hvert uppsett kW ..... kr. 2 085.00 á ári

2. Mestaaflsmæling.

1. Aflmæling miðast við 15 mín. meðalálag.
2. Gjaldskylt afl hvers almanaksárs er meðaltal fjögurra hæstu álestra, en hjá fiskibræðslum, fiskimjölsverksmiðjum og til hliðstæðra nota, er gjaldskylt afl meðaltal tveggja hæstu álestra. Álestur fari að jafnaði fram í byrjun hvers mánaðar.

3. Véla- og tækjaálag.

1. Ef fasviksstuðull hjá notanda er lægri en 0.8, skal hann gera ráðstafanir á sinn kostnað til þess að hækka fasviksstuðulinn upp í það gildi. Notandi greiðir hærra verð fyrir raforku meðan fasviksstuðull er undir 0.8.
2. Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra tækja, er valda tilfinnanlegum truflunum, um lengri eða skemmri tíma eftir aðstæðum hverju sinni. Heimilt er að taka fastagjöld af rafsuðuspennum samkvæmt F4.

4. Verð til hitunar.

Í gjaldskránni er verð til hitunar miðað við söluverð dieselolíu í Reykjavík til olíukyndingar kr. 57.55 hver lítri. Við hverja 10 aura útsöluverðsbreytingu, frá grunnverði reiknað á kyndingarolíu skal hitaverð lækka eða hækka hver kWst. um 4.0 aura á gjaldskrárlið 4.1, og 6.1, 1.7 aura, á lið 4.2 og 6.2, 1.5 aura á lið, 4.3 og 6.3, 0.9 aura á lið 4.4, og 6.4. Einnig skal kWst.-gjald á gjaldskrárlið 2.3 lækka eða hækka um 1.0 eyrir hver kWst. við sömu verðbreytingu á olíu.

5. Götulýsing.

Rafmagnsveitur ríkisins sjá um uppsetningu götulýsingarkerfis samkv. ósk notanda, sem greiði stofnkostnað. Viðhald götulýsingar annast Rafmagnsveiturnar á sinn kostnað.

6. Takmörkun á vali gjaldskrárliða o. fl.

Þegar um sérstakar aðstæður er að ræða, svo sem tímabundna notkun mikils afls, geta Rafmagnsveitur ríkisins takmarkað val notenda við ákveðna gjaldskrárliði eða gert sérstaka samninga um skilyrði fyrir tengingu. Þar sem framleiðslukostnaður orku er sérstaklega hár, svo sem á dieselstöðvasvæðum, eða flutningsgeta og/eða spennaafl er takmarkað, áskilja Rafmagnsveiturnar sér rétt til þess að gefa ekki kost á gjaldskrárliðum, þar sem orkugjald er lágt og/eða orkunotkun mikil.

7. Annað.

Söluskattur og hliðstæð gjöld 20% og 13% verðjöfnunargjald eru innifalin í öllum gjaldskrárliðum nema raforku til húshitunar og kWst.-gjaldi á gjaldskrárlið 2.3. Gjaldskrárverðin breytast til samræmis við söluskattsbreytingar, sem kunna að verða.

II. HEILDSALA

Gjöld samkvæmt þessari gjaldskrá eru miðuð við afhendingu raforkunnar með 6—11 kV spennu og mælingu hennar á þeirri spennuhlið.

Gjaldskráin gildir um sölu til héraðsrafmagnsveitna og er miðuð við afhendingu orkunnar á einum stað í nánd við mörk orkuveitusvæðis þeirra.

Einnig er heimilt að selja öðrum raforkukaupendum samkvæmt þessari gjaldskrá enda sé þá greitt fyrir minnst 800 kW afl og fyrir 6—11 kV að færsluveitu frá aðalkerfi Rafmagnsveitna ríkisins, miðað við fjarlægð, aflnotkun og samningsbundna tímalengd notkunar.

Rafmagnsveitunum er heimilt að afhenda orkuna á hærri spennu en gjaldskrá þessi miðast við, enda sé um það gerður sérstakur samningur á milli Rafmagnsveitnanna og þess kaupanda, sem í hlut á.

Rafmagnsgjald.

Afl	kr. 14 171.00 á árskW.	
+ Orkugjald:		
Fyrir fyrstu notkun allt að 2 500 klst. nýtingartíma á árskW	—	448,9 aurar á kWst.
Fyrir notkun milli 2 500 og 4 000 klst. nýtingartíma á árskW	—	259,6 aurar á kWst.
Fyrir notkun umfram 4 000 klst. nýtingartíma á árskW	—	129,8 aurar á kWst.

Aflmæling.

Með árskW í gjaldskrá þessari er átt við meðaltal fjögurra hæstu mánaðarálagstoppa, mældra sem 30 mínútna meðalálag á afhendingarstað.

Ársnýting.

Ársnýtingartími í klst. er raforkunotkun eins almannaksárs í kWst. deilt með þeim álagstoppi í kW, sem greiða skal fyrir.

Ákvörðun aflgjalds.

Rafmagnsveiturnar áætla í samráði við kaupanda aflnotkun komandi árs, og er það umsamið afl sama tímabils. Reynist mesta aflnotkun verða minni, skal þó kaupandi greiða fyrir minnst 80% af umsömdu afli.

Fastviksstuðull.

Gjaldskráin miðast við, að meðafasviksstuðull hvers mánaðar hjá kaupanda sé ekki lægri en 0,85. Falli meðalfasviksstuðullinn niður fyrir þetta gildi, skal kílówattstundarverð skv. 2. grein umræddS mánaðar hækka um 2% fyrir hvert hundraðshlutastig eða meiri hluta úr stigi, sem meðalfasviksstuðull mánaðarins fer niður fyrir slíkt lágmark.

Greiðsluskilmálar.

Rafmagnsveiturnar áætla í samráði við kaupanda ársgreiðslu hans miðað við umsamið afl og áætlaða orku og skal þeirri upphæð skipt í mánaðarlegar greiðslur. Mánaðargreiðslurnar falla í gjalddaga fyrsta dag hvers mánaðar eftir á, og eindagi er í lok þess mánaðar. Lánavextir greiðast af fyrsta mánuði skuldar en vanskilavextir eftir eindaga, hvort tveggja samkvæmt almennum reglum Seðlabanka Íslands um hæstu leyfilega vexti á hverjum tíma.

Rafmagnsveiturnar hafa heimild til að stöðva afhendingu orkunnar, ef greiðsla hefur ekki verið innt af hendi einum mánuði eftir gjalddaga, en tilkynnt skal kaupanda um það með minnst 3ja daga fyrirvara.

Gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari má taka lögtaki á kostnað kaupanda, sbr. 76. gr. orkulaga nr. 58/1967.

Önnur ákvæði.

Um önnur ákvæði gildir reglugerð Rafmagnsveitna ríkisins. Hvorki verðjöfnunargjald né söluskattur eru innifalin í verðinu.

III. HEIMTAUGARGJALD Í ÞÉTTBÝLI

Heimtaugagjöld Rafmagnsveitna ríkisins í kaupstöðum, kauptúnum og þorpum, tengd veitusvæðum Rafmagnsveitnanna og með fasta íbúatölu 50 eða fleiri, samkvæmt skrá Hagstofu Íslands á hverjum tíma miðað við áramót, eru sem hér segir:

1. Rafmagnsveitustjóri ákveður stærð og gerð heimatauga eða spennistöðva fyrir hverja húsveitu.

1.1 Umsækjandi heimtaugar skal á heimtaugarumsókn gera grein fyrir væntanlegri raforkunotkun næstu 5 árin, ásamt gerð og notkun húsnæðis. Teikning af húsnæðinu fylgi heimtaugarumsókn. Heimtaugargjald skal greitt að fullu áður en verk er hafið.

2. Ein heimtaug er lögð að eign eða eignum á hverri lóð og greiðist heimtaugargjald af hverri heimtaug eða spennistöð sem hér segir:

2.1 HEIMTAUG.

Varstærð	Stofngjald kr.	Gjald af yfirlengd[1]) Jarðstrengur kr/m	Loftlína kr/stólpa
63A 1-fasa	188 000	3 790	64 000
63A 3-fasa	204 000	3 790	73 000
100A 3-fasa	241 000	4 380	
200A 3-fasa	392 000	5 630	
315A 3-fasa	772 000	6 820	
300 kVA spst.	1 237 000	samkv. kostn.	
500 kVA spst.	1 980 000	—	
800 kVA spst.	3 144 000	—	
Stofnvarkassi tengdur við loftlínu (sjá lið 3.2)	31 000		

2.2 Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðamörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa á útvegg götuhliðar hússins. Teljist hagkvæmara að hafa varkassa á innvegg skal leita samþykkis Rafmagnsveitnanna um gerð og frágang pípu, sem heimtaugarstrengurinn verður dreginn í. Af jarðstrengsheimtaug með flutningsgetu 200 A og 315 A greiðist yfirlengdargjald af vegalengd frá stofnvarkassa að rofa í dreifistöð að frádregnu 25 m í lóð. Af vegalengd umfram 125 m í götu greiðist ekki yfirlengdargjald, sjá þó lið 2.4. Lengd loftlínuheimtaugar reiknast frá næsta stólpa í götulínu, stystu greiðfæra leið að varkassa.

2.3. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja spennistöð að mestu eða öllu leyti, fyrir einn notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi Rafmagnsveitnanna, með hliðsjón af tæknilegum aðstæðum, hverju sinni.

Þegar lóð er lögð til, er það gert Rafmagnsveitunum að kostnaðarlausu og hlíta ber skilmálum þeirra um stærð og staðsetningu stöðvarinnar. Þegar húsnæði fyrir spennistöð er lagt til, t. d. innan þess húsrýmis er umsækjandi hefur til umráða, svo sem í fiskverkunarhúsum, fiskimjölsbræðslum, iðnaðarhúsnæði,

---

[1]) Yfirlengdargjald reiknast af jarðlínuheimtaug, sem er lengri en 25 m í lóð og loftlínuheimtaug sem er lengri en 50 m, nema annars sé getið.

verslunarhúsnæði o. s. frv., skal staðsetning þess ákveðin með samþykki Rafmagnsveitnanna í hverju tilviki og skal húsnæðisaðstaðan fullnægja þeim kröfum sem gerðar eru um húsnæði til þessara nota. Húsnæðið — uppsteypt hús — er lagt Rafmagnsveitunum til að kostnaðarlausu, en þær sjá um allan kostnað við fullnaðarfrágang húsnæðisins eftir nánara samkomulagi þar um, hverju sinni.

2.4 Telji Rafmagnsveiturnar að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða stækka spenni, eða notandi óskar eftir þeirri aukningu skal notandi greiða helming kostnaðar samkvæmt heimtaugargjaldskrá fyrir íbúðarhús, en allan kostnað samkvæmt kostnaðarreikningi, fyrir iðnaðar- og verslunarhús o. þ. h.

3. Fyrir bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu skal greiða sem hér segir:

3.1 Fyrir kostnað við framkvæmd verksins og leigu á efni samkvæmt kostnaðaráætlun Rafmagnsveitnanna, sem miða skal við aðstæður hverju sinni.

3.2 Fyrir stofnvarkassa með tilheyrandi búnaði og mælitækjum, sem tengdur er í loftlínustaur í kerfi Rafmagnsveitnanna, skal greiða eins og 2. l. segir til um miðað við 63 Amp. stofnvar, en að öðru leyti fer um gjald samkvæmt lið 3.1.

4. Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum, innan kaupstaða, kauptúna og þorpa. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal greiða heimtaugargjald samkvæmt reikningi, er byggist á kostnaðaráætlun eða raunkostnaði, háð aðstæðum og ákvörðun Rafmagnsveitnanna hverju sinni.

IV. HEIMTAUGARGJALD Í SVEITUM.

1. Hver sá, er óskar að fá rafmagn úr fyrirhugaðri héraðsrafmagnsveitu Rafmagnsveitna ríkisins eða fá heimtaug úr héraðsrafmagnsveitu þeirri sem fyrir er eða fá tengt hús eða viðbyggingu við hús, sem er grunngjaldsskylt (sbr. 2. gr.), skal hafa greitt heimtaugargjald til Rafmagnsveitna ríkisins, áður en lagning veitunnar er hafin. Óheimil er rafmagnsnotkun um heimtaug nema framangreindu skilyrði um greiðslu heimtaugargjaldsins hafi verið fullnægt.

2. Heimtaugargjald skal vera grunngjald af fasteign að viðbættum hundraðshluta af fasteignamatsverði. Grunngjald skal vera kr. 243 700 á hvern notanda og til viðbótar við grunngjald, skal greiða 1.2 af hundraði af fasteignamatsverði húsa, mannvirkja, lands og lóða, allt að kr. 20 931 000.00 matsverði, og 0.6 af hundraði af þeim hluta fasteignamatsverðs, sem er fram yfir kr. 20 931 000.00 enda sé samanlögð lengd háspennu- og lágspennulínu veitunnar ekki yfir 1.5 km á hverjar 243 700 krónur, sem áætlað er að greiðist í grunngjöldum.

Framangreint grunngjald kr. 243 700.00 miðast við vísitölu byggingarkostnaðar, 258 stig. Grunngjald breytist í sama hlutfalli og vísitalan til hækkunar eða lækkunar þannig, að vísitalan 1. janúar ár hvert er lögð til grundvallar grunngjaldi almanaksársins.

Ef ekki er fyrir hendi mat á fasteign, sem greiða skal heimtaugargjald af, getur rafmagnsveitustjóri ríkisins áætlað matsverð með hliðsjón af þeim reglum, sem fasteignamat ríkisins fer eftir við mat fasteigna og ákveðið heimtaugargjald í samræmi við það. Hús í smíðum skal meta sem fullbyggt væri, enda skal liggja fyrir staðfest teikning af því.

Heimtaugargjald nýbýlis, sem ekki hefur fengið staðfest fasteignamat skal ákveða með hliðsjón af því, að samanlagt matsverð lands og húsa býlisins verði 11 512 000.00 kr. en þó eigi lægra en fasteignamatsverð húsa. Heimtaugargjöld sumarbústaða, sumarbúða, veiðihúsa, hótela, verksmiðja, íbúðarhúsa og ann-

arra slíkra aðila, sem ekki eru í tengslum við búrekstur, greiðist samkvæmt kostnaði.

Um greiðslu kostnaðar af breytingu heimtauga eða spennistöðva fer eftir ákvæðum reglugerðar Rafmagnsveitna ríkisins. Verði fallist á að leggja veitu, þar sem línulengd fer fram úr því, sem tilgreint er í 1. málsgrein skulu heimtaugargjöld hækka samkvæmt nánari ákvörðun ráðherra með hliðsjón af áætluðu kostnaðarverði af þeim línum, sem fram yfir eru.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 15. febr. 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt eru úr gildi felldar gjaldskrár sama efnis nr. 277, 10. ágúst 1978.

Iðnaðarráðuneytið, 12. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

Nr. 84. 13. febrúar 1979.

AUGLÝSING

um hækkun smásöluverðs raforku.

Samkvæmt 25. gr. orkulaga nr. 58, 29. apríl 1967 hefur iðnaðarráðuneytið staðfest eftirfarandi hækkanir á gildandi gjaldskrám eftirtalinna rafveitna frá og með 15. febrúar 1979.

Reyðarfjörður	gjaldskrá nr. 312 frá 24.ág.	'78	hækkun um 16.0%
Voga- og Vatnsleysustr.hr.	gjaldskrá nr. 280 frá 10. ág.	'78	hækkun um 16.6%
Njarðvík	gjaldskrá nr. 279 frá 10. ág.	'78	hækkun um 16.6%
Keflavík, Gerðahr.	gjaldskrá nr. 278 frá 10. ág.	'78	hækkun um 16.6%
Miðneshreppur	gjaldskrá nr. 274 frá 10. ág.	'78	hækkun um 16.6%
Selfoss Hveragerði			
Eyrarbakki, Stokkseyri	gjaldskrá nr. 283 frá 10. ág.	'78	hækkun um 15.8%
Akranes	gjaldskrá nr. 160 frá 29. mars	'77*	hækkun um 17.2%
Borgarnes	gjaldskrá nr. 13 frá 11. jan.	'78*	hækkun um 16.0%
Sauðárkrókur	gjaldskrá nr. 281 frá 11. ág.	'78	hækkun um 16.0%
Siglufjörður	gjaldskrá nr. 309 frá 28. ág.	'78	hækkun um 17.2%
Akureyri	gjaldskrá nr. 282 frá 11. ág.	'78	hækkun um 15.8%
Húsavík	gjaldskrá nr. 339 frá 22. sept.	'78	hækkun um 16.0%
Grindavík	gjaldskrá nr. 276 frá 10. ág.	'78	hækkun um 16.6%

* með síðari breytingum.

Iðnaðarráðuneytið, 13. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Jafet S. Ólafsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um holræsi og holræsagjöld í Blönduóshreppi nr. 169 14. maí 1973.

1. gr.

2. gr. orðist svo:

Þar sem sveitarstjórn hefur látið leggja holræsi í götu, veg eða opið svæði, er hverjum húseiganda, sem á lóð þar að, skylt að leggja á sinn kostnað ræsi frá húsinu, sem flytji skólp frá húsinu út að aðalræsi og halda við sinni heimæð. Regnvatn af húsi eða lóð skal einnig, að svo miklu leyti sem unnt er, leitt í húsræsið Ef húseigandi vanrækir að leggja holræsi innan hæfilegs frests, sem sveitarstjórn tiltekur, skal verkið unnið á hans kostnað. Greiða skal kr. 10.000 í tengigjald.

2. gr.

6. gr. orðist svo:

Kostnaður við holræsagerð staðarins greiðist úr sveitarsjóði. Til þess að standast útgjöld þau, sem stafa af lagningu holræsanna, ber hverjum þeim sem hús á, lóð eða lóðarréttindi við götu eða veg eða opið svæði, þar sem hreppurinn hefur lagt holræsi í, að greiða árlega til sveitarsjóðs 0,10% af fasteignamati húss og lóðar, þó aldrei minna en kr. 5.000 af húsi eða hluta af húsi, sem talinn er sér í fasteignamati enda sé skólplögn að viðkomandi húseign eða húshluta. Gjöld samkvæmt þessari og 2. gr. eru miðuð við byggingarvísitöluna 240 stig frá 1. október 1978 og breytist einu sinni á ári til samræmis við byggingarvísitöluna eins og hún er 1. október ár hvert.

3. gr.

8. gr. orðist svo:

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 100.000, sem rennur í sveitarsjóð. Mál út af brotum gegn reglugerð þessari skal fara með sem almennt lögreglumál.

Reglugerðarbreyting þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Blönduóshrepps staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 24. janúar 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.
Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts á Blönduósi nr. 197 7. júlí 1972.

1. gr.

2. mgr. 2. gr. orðist svo:

Húseigandi skal einnig greiða tengigjald til vatnsveitunnar áður en tenging fer fram og skal það miðast við rúmmál húss hans að utanmáli. Er gjaldið kr. 40 á

hvern rúmmetra húss og er það miðað við byggingarvísitölu 217 stig, en heimilt er hreppsnefnd að hækka það eða lækka í samræmi við breytingar á byggingarvísitölunni.

2. gr.

3. gr. orðist svo:

Vatnsskatt skal greiða af öllum húseignum á vatnsveitusvæðinu, sem virtar eru til fasteignamats og vatni er veitt í eða næst til vatnsæða frá og nemur hann árlega sem næst 0.15% (0.15 af hundraði) fasteignamats. Þ. e. a. s. af mati mannvirkja ásamt mati lóðar. Vatnsskattur skal ekki vera lægri en kr. 750 árlega.

3. gr.

2. mgr. 4. gr. orðist svo:

Fyrir tímabundin eða sérstök vatnsnot skal greiða sem hér segir auk vatnsskatts:

a. Vatnsnotkun í steypu til mannvirkjagerðar og iðnaðar kr. 65 fyrir hver 100 kg af sementsnotkun.
b. Fyrir þvottaplön, sem rekin eru til þvotta á bifreiðum t. d. í sambandi við eldneytissölur, skal greiða kr. 30.000 á ári fyrir vatnsnotin.
c. Fyrir vatnsnotkun í sláturhúsum skal greiða aukagjald sem hér segir: Á hverja slátraða sauðkind skal greiða kr. 13, á kálf yngri en 6 mánaða kr. 65 en á hvern stórgrip eða alisvín kr. 100.
d. Vatnsnot við fiskverkun skal greiða með kr. 165 á hverja smálest af innvegnum fiski.
e. Vatnsnot af mjólkurvinnslu skal greiða með kr. 165 á hverja eitt þúsund lítra af innveginni mjólk.
f. Greiðsla fyrir önnur þau vatnsnot, sem ekki eru upptalin í þessari grein, skal fara eftir ákvörðun hreppsnefndar.
g. Fyrir hverja smálest selda samkvæmt mæli kr. 20.

Gjöld samkvæmt grein þessari skulu hækka í samræmi við hækkun byggingarvísitölu, sem er 240 stig 1. október 1978.

Reglugerðarbreyting þessi sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Blönduóshrepps staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 24. janúar 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 87. 8. janúar 1979.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40, 23. apríl 1968 og að fenginni tillögu borgarráðs hefir eftirfarandi verið ákveðið:

Einstefnuakstur verður á húsagötu Háaleitisbrautar frá húsinu nr. 14—18 í suðaustur að húsinu nr. 32—36 þar sem akbrautin mjókkar vegna gangbrautar. Að öðru leyti verður tvístefnuakstur á húsagötunni.

Ákvæði auglýsingar þessarar taka gildi 20. janúar n. k. og fellur þá jafnframt úr gildi 1. töluliður auglýsingar um umferð í Reykjavík frá 2. janúar 1978.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 8. janúar 1979.

Sigurjón Sigurðsson.

8. janúar 1979. Nr. 88.

AUGLÝSING

um umferð í Hafnarfirði.

Að fengnum tillögum bæjarstjórnar Hafnarfjarðar og samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40/1968 eru hér með settar eftirfarandi reglur um umferð í Hafnarfirði:

a. Á **Lækjarkinn** er einstefna frá suðri til norðurs.

b. Umferð um **Lækjargötu** nýtur forgangs fyrir umferð um Lækjarkinn (biðskylda.)

c. Umferð um **Arnarhraun** nýtur forgangs fyrir umferð vestur Tjarnarbraut (biðskylda.)

d. Umferð um **Hraunbrún** nýtur forgangs fyrir umferð um Hraunvang (biðskylda.)

Ákvæði auglýsingar þessarar taka gildi þegar í stað.

Bæjarfógetinn í Hafnarfirði, 8. janúar 1979.

Einar Ingimundarson.

19. janúar 1979. Nr. 89.

REGLUGERÐ

um heimilishjálp á Selfossi.

1. gr.

Félagsmálaráð Selfoss fer með stjórn heimilishjálpar á Selfossi í umboði bæjarstjórnar.

2. gr.

Hlutverk heimilishjálparinnar er að veita hjálp á heimilum þegar sannað er með vottorði læknis, ljósmóður eða á annan hátt er félagsmálaráð eða félagsmálastjóri metur gildan, að hjálpar sé þörf um stundarsakir vegna sjúkdóma, barnsburðar, slysa, dauðsfalla eða af öðrum ástæðum.

3. gr.

Heimilishjálpin skal jafnan leitast við að hafa til taks nægjanlega margt starfslið til heimilishjálpar. Félagsmálastjóra ber að ganga örugglega úr skugga um að starfslið það sem heimilishjálp stundar á vegum stofnunarinnar sé hæft til

starfsins, hafi t. d. lokið tilskildu námskeiði eða sýnt hæfni í verki og sé ekki haldið smitandi sjúkdómum. Skal það leggja fram læknisvottorð. Um launakjör og hlunnindi starfsliðs heimilishjálparinnar fer eftir ákvörðun bæjarráðs.

4. gr.

Bæjarsjóður Selfoss ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, sem starfslið það er vinnur á vegum heimilishjálparinnar kann að valda við störf sín.

5. gr.

Félagsmálaráð ákveður hvert form skuli vera á umsóknum um heimilishjálp.

6. gr.

Fyrir heimilishjálp skulu notendur greiða eftir gjaldskrá er bæjarráð setur að fengnum tillögum félagsmálaráðs og félagsmálastjóra og ráðherra staðfestir. Félagsmálaráð getur veitt eftirgjöf á greiðslum fyrir heimilishjálp að nokkru eða öllu leyti að fengnum tillögum félagsmálastjóra.

Félagsmálaráð setur nánari reglur um greiðslu, innheimtu eða annað er það telur máli skipta í þessu efni.

7. gr.

Félagsmálastofnun veitir heimilishjálpinni nauðsynlega fyrirgreiðslu um húsnæði, afnot áhalda svo og skrifstofustörf.

8. gr.

Reikningar heimilishjálparinnar skulu endurskoðaðir árlega með sama hætti og reikningar bæjarsjóðs Selfoss.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórn Selfoss hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 10 25. janúar 1952 um heimilishjálp í viðlögum sbr. lög nr. 34 10. apríl 1974 um breytingu á þeim lögum, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 19. janúar 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

STJÓRNARTÍÐINDI B 7 — 1979

15. febrúar 1979. 137 Nr. 90.

GJALDSKRÁ OG REGLUR
fyrir símaþjónustu.

(Söluskattur er ekki innifalinn).

Gildir frá 20. febrúar 1979.

I. KAFLI
Gjaldskrá fyrir talsímanotendur í sambandi við sjálfvirkar miðstöðvar.

1. Stofngjald.

1.1. Fyrir númer í miðstöð og línu ..... kr. 46 000

1.2. Símnotandi greiðir símtalfæri, húslagnir og tilheyrandi búnað, sem setja þarf upp, samkvæmt kostnaðargjaldi á hverjum tíma.

Stofngjöld fyrir annan búnað eru samkvæmt sérgjaldskrá.

Framangreint gjald miðast við síma innan marka samfelldrar þéttrar byggðar út frá hlutaðeigandi símstöð, samkvæmt nánari ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar. Þó greiðist aukagjald, þegar leggja á síma í hús, sem stendur meira en 50 metra frá aðalvegi, þar sem aðaljarðsímar liggja.

Utan þessara marka greiðist aukastofngjald af línuleiðinni frá nefndum mörkum og til hlutaðeigandi notanda. Nefnd aukagjöld eru ákveðin af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

Hluti af stofngjaldi — að jafnaði helmingur — greiðist fyrir fram, þegar símapöntun hefur verið tekin til greina og undirbúningsframkvæmdir eru hafnar, og afgangurinn þegar síminn er tengdur, og er þá miðað við hina gildandi gjaldskrá á hverjum tíma.

Póst- og símamálastjórninni er heimilt að veita löggiltum rafverktökum sérstakt leyfi til að draga símataugar í rör, sem tilheyra viðkomandi íbúðum enda hafi áður verið komið á samstarfi við hlutaðeigandi rafveitur varðandi samþykki teikninga fyrir símalagnir.

Hér er aðeins um að ræða einfaldar símalagnir í íbúðarhúsum, það er uppsetningu á tenglum, sem póst- og símamálastjórnin hefur viðurkennt og tengingu þeirra, en ekki tengingu inn í húskassa.

Símnotendur ráða fjölda tengla, enda fellur stofngjald af þeim niður í þessum tilfellum.

2. Afnotagjald.

Afnotagjald greiðist ársfjórðungslega fyrirfram. Umframgjald miðast að jafnaði við notkun símans næsta eða næstsíðasta ársfjórðung á undan.

Þó má, þegar sérstaklega stendur á vegna tilfærslu á greiðslumánuði ársfjórðungsgjalda, krefjast afnotagjalda 1—2 mánuði fram í tímann, þegar tilfærsla fer fram.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Enda þótt væntanlegur símnotandi, sem beðið hefur um síma, sé af einhverjum ástæðum ekki reiðubúinn til þess að taka við honum, þegar stofnunin getur veitt aðgang að línu og númeri í miðstöð, skal þó reikna hið venjulega afnotagjald af símanum strax frá þeim tíma, er stofnunin gat látið umbeðna þjónustu í té, og síðari hluta stofngjalds.

2.1. Ársfjórðungsgjaldið fyrir númer í miðstöð og venjulegt talfæri með línu er kr. 7 700 að viðbættum kr. 17.00 fyrir hvert teljaraskref umfram 600 á ársfjórðungi, nema þar sem notendafjöldi er yfir 20 000 á sama stöðvargjaldssvæði, þar verða 300 skref innifalin í fastagjaldinu.

2.2. Fyrir verslunar- og/eða atvinnusíma greiðist gjaldið 2.1. hér að framan, auk kr. 2 500 á ársfjórðungi.

Hjá notendum, sem hafa tvær eða fleiri línur í sjálfskiptireit stöðvarinnar, er flokkunin miðuð við meðalskrefafjölda á númerunum.

Framangreind gjöld miðast við síma innan marka samfelldrar þéttrar byggðar út frá hlutaðeigandi miðstöð, samkvæmt nánari ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar.

Utan þessara marka greiðist fjarlægðargjald af línuleiðinni frá nefndum mörkum og til hlutaðeigandi notanda.

Afnotagjöld fyrir annan búnað eru samkv. sérgjaldskrá, en gilda því aðeins að sami aðili hafi öll tækin.

3. Flutningsgjald.

3.1. Milli húsa á sama gjaldsvæði fyrir hvert símanúmer og venjulegan búnað ..... kr. 23 000
(Flutningsgjald greiðist að fullu, enda þótt sími sé fyrir í því húsi, sem flutt er í).

3.2 Milli stöðvargjaldssvæða ..... — 31 000

3.3. Til viðbótar 3.1. og 3.2. greiðir símnotandi húslagnir og tilheyrandi búnað, sem setja þarf upp, samkvæmt kostnaðargjaldi á hverjum tíma.

3.4. Innanhúss samkvæmt kostnaðargjaldi.

Flutningsgjöld fyrir annan búnað milli stöðvargjaldsvæða eru samkvæmt kostnaðargjaldi.

Sé sími fluttur á sama ári og hann er settur upp, eða oftar en einu sinni á sama ári, innan sama gjaldsvæðis, má lækka flutningsgjaldið skv. 3.1. niður í allt að kr. 11 700 ef flutt er innan 6 mánaða, en í allt að kr. 14 600 ef 6—12 mánuðir líða á milli.

4. Viðtökugjald og gjald fyrir númeraskipti.

Flytji einhver í húsnæði og taki samtímis við síma skv. I. kafla 1.1. og aukabúnaði af öðrum aðila, sem hættir að vera símnotandi og án breytinga á símalögn er gjaldið kr. 26 000.

Viðtökugjald lækkar í kr. 4 500 af heimilissíma skv. I. kafla 1.1, og aukabúnaði þegar barn, barnabarn eða tengdabarn tekur við símanum af foreldri og gagnkvæmt. Sama gildir um systkini og maka þeirra.

Óski símnotandi að skipta um símanúmer og verði það samþykkt, er gjald fyrir slík númeraskipti kr. 9 000.

Viðtökugjald fyrir sérbúnað verður ákveðið af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

5. Leiga og uppsögn.

Segja má símasambandinu upp um mánaðamót með minnst eins mánaðar fyrirvara, og skal það gert skriflega.

Þegar sérstaklega stendur á, svo sem þegar um bráðabirgðasíma er að ræða, má þó leigja afnot af síma e. þ. l. fyrir lægra gjald en venjulegt árlegt afnotagjald, og ákveður póst- og símamálastjórnin þá gjaldið í hverju tilviki með tilliti til aðstæðna. Sama gildir um stofngjald.

6. Viðgerð notendabúnaðar.

Viðgerðarkostnaður notendabúnaðar er ekki innfalinn í afnotagjaldi, en greiðist eftir reikningi, nema um eðlilegt slit sé að ræða.

II. KAFLI

Gjaldskrá fyrir talsímanotendur í sambandi við handvirkar miðstöðvar, sbr. þó III. kafla um notendasíma í sveitum.

1. Stofngjald.

1.1. Fyrir númer í miðstöð og línu ..... kr. 36 000

1.2. Símnotandi greiðir símtalfæri, húslagnir og tilheyrandi búnað, sem setja þarf upp, samkvæmt kostnaðargjaldi á hverjum tíma.

2. Afnotagjald á ársfjórðungi.

2.1. Fyrir hvert númer í miðstöð og venjulegt talfæri með línu.

Afnotagjaldið er tilfært í heilum krónum.

Afgreiðslutími miðstöðvar á virkum dögum		2—3 notendur á sömu línu	Yfir 3 notendur á sömu línu
2 std.	3 400	2 720	2 040
4 —	4 500	3 600	2 700
6 —	5 100	4 080	3 060
8 —	5 600	4 480	3 360
10 —	6 200	4 960	3 720
12 —	6 300	5 040	3 780
14 —	6 500	5 200	3 900
16 —	6 600	5 280	3 960
24 —	7 700	4 160	4 620

Ef afgreiðslutími stöðvar er lengdur frá því sem að framan getur, bætist við ársfjórðungsgjaldið fyrir hverja ½ klukkustund til viðbótar sem svarar fjórðungi af mismun milli flokka fyrir sérlínu, en hlutfallslega lægra, ef fleiri eru á línu. Viðbótargjaldið skal þó hækka eða lækka þannig að standi á heilum tug króna.

Afnotagjöld fyrir annan búnað eru samkvæmt sér-gjaldskrá, en gilda því aðeins að sami aðili hafi öll tækin.

2.3. Almenn ákvæði.

Ofannefnt afnotagjald fyrir talfæri með línu og númeri í miðstöð hækkar um 30% hjá hvers konar atvinnu- og verslunarfyrirtækjum. Þessi hækkun gildir ekki á stöðvum með afgreiðslutíma undir 10 klst. á virkum degi.

Afnotagjald fyrir talsíma greiðist fyrirfram einn ársfjórðung í senn, og eru gjalddagar 1. virkan dag í janúar, apríl, júlí og október. Þegar um nýtt samband er að ræða, fer hæð gjaldsins í fyrsta sinn eftir því, hve langur tími er eftir af ársfjórðungi þeim, sem stendur yfir, þegar símasambandið er opnað, og telst þá hluti úr mánuði sem heill mánuður.

Enda þótt væntanlegur símnotandi, sem beðið hefur um síma, sé af einhverjum ástæðum ekki reiðubúinn til þess að taka við honum, þegar stofnunin getur veitt aðgang að línu og númeri í miðstöð, skal þó reikna hið venjulega afnotagjald af símanum strax frá þeim tíma er stofnunin gat látið umbeðna þjónustu í té, og síðari hluta stofngjalds.

3. Flutningsgjald.

3.1.	Milli húsa á sama gjaldsvæði fyrir hvert símanúmer og venjulegan búnað	kr. 18 000
3.2.	Milli stöðvargjaldsvæða	— 25 000
3.3.	Til viðbótar 3.1 og 3.2. greiðir símnotandi húslagnir og tilheyrandi búnað, sem setja þarf upp, samkvæmt kostnaðargjaldi á hverjum tíma.	
3.4.	Innanhúss samkvæmt kostnaðargjaldi	

Sé sími fluttur á sama ári og hann er settur upp, eða oftar en einu sinni á sama ári, má lækka flutningsgjald skv. 3.1. niður í allt að kr. 9 000.

4. Viðtökugjald og gjald fyrir númeraskipti.

Flytji einhver í húsnæði og taki samtímis við síma skv. II. kafla 1.1. og aukabúnaði af öðrum aðila, sem hættir að vera símnotandi og án breytinga á símalögn er gjaldið kr. 20 000.

Viðtökugjald lækkar í kr. 4 500 af heimilissíma skv. II. kafla 1.1 og aukabúnaði, þegar barn, barnabarn eða tengdabarn tekur við símanum af foreldri og gagnkvæmt. Sama gildir um systkini og maka þeirra.

Óski símnotandi að skipta um símanúmer og verði það samþykkt, er gjald fyrir slík númeraskipti kr. 9 000.

Viðtökugjald fyrir sérbúnað verður ákveðið af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

5. Leiga og uppsögn.

Segja má símasambandinu upp um mánaðamót með minnst eins mánaðar fyrirvara, og skal það gert skriflega.

Þegar sérstaklega stendur á, svo sem þegar um bráðabirgðasíma er að ræða, má þó leigja not af síma e. þ. l. fyrir lægra gjald en venjulegt árlegt afnotagjald, og ákveðst gjaldið þá í hverju tilfelli af póst- og símamálastjórninni með tilliti til aðstæðna. Sama gildir um stofngjald.

6. Viðgerð notendabúnaðar.

Viðgerðarkostnaður notendabúnaðar er ekki innifalin í afnotagjaldi en greiðist eftir reikningi, nema um eðlilegt slit sé að ræða.

III. KAFLI
Notendasímar í sveitum.

1. Stofngjald.

Um notendasíma á ábýlisjörðum í sveitum gilda eftirfarandi almennar reglur:

1.1. Stofngjald fyrir hvern handvirkan síma er kr. 24 000. Sé um sérstaklega örðugar eða kostnaðarsamar lagnir að ræða, ákveður póst- og símamálastjórnin stofngjald í hvert skipti eða eftir samkomulagi.

1.2. Stofngjald fyrir sjálfvirka síma sama og í I. kafla 1., en þó með 20% afslætti, ef 2—3 eru saman um línu, en 40% afslætti, ef þeir eru fleiri um línuna.

1.3. Símnotandi greiðir símatalfæri, húslagnir og tilheyrandi búnað, sem setja þarf upp samkvæmt kostnaðargjaldi á hverjum tíma.

2. Afnotagjald á ársfjórðungi.

2.1. Fyrir hvern handvirkan síma í sambandi við miðstöð með eftirfarandi afgreiðslutíma:

2 std.	.....	kr. 1 700
4 —	.....	— 2 000
6 —	.....	— 2 600
8 —	.....	— 3 000
10 —	.....	— 3 300
12 —	.....	— 3 400
14 —	.....	— 3 500
16 —	.....	— 3 600
24 —	.....	— 3 800

2.2. Fyrir hvern sjálfvirkan síma greiðist sama gjald og um getur í I. kafla 2.

2.3. Viðgerðarkostnaður notendabúnaðar er ekki innifalinn í afnotagjaldi, en greiðist eftir reikningi, nema um eðlilegt slit sé að ræða.

3. Almenn ákvæði.

3.1. Síminn fylgir jörðinni, og má ekki rifta því. Nýr ábúandi á jörðinni þarf ekkert viðtökugjald að greiða.

3.2. Ef notandi óskar flutnings á símanum, greiðir hann kostnað eftir reikningi.

3.3. Leggist jörð í eyði eða ef ábúandi vill ekki hafa símann, má taka hann burtu. Línuna skal þó ekki taka niður á fyrsta ári, ef líkur benda til, að jörðin verði aftur í byggð eða ábúendaskipti verði. Skal haft um þetta samráð við hlutaðeigandi oddvita.

3.4. Við nýlagningu annist hlutaðeigendur á sinn kostnað flutning efnis frá skipshlið á Eimskipafélagshöfn út á línustæðið, svo og dreifingu efnisins þar.

3.5. Símnotendur eru að sjálfsögðu háðir sömu reglum og venjum, sem almennt gilda um meðferð símtækja og starfrækslu notendasíma.

3.6. Póst- og símamálastjórnin hefur að sjálfsögðu, hvenær sem er, heimild til að fjölga símum út frá notendasímalínum eða í framhaldi af þeim.

3.7. Stofngjöld greiðast fyrir fram og eigi síðar en þegar síminn er tengdur í samband. Afnotagjald greiðist fyrir fram fyrir einn ársfjórðung í senn, og eru gjalddagar 1. virkan dag í janúar, apríl, júlí og október.

Þegar um nýtt gjald er að ræða, fer gjaldið í fyrsta sinn eftir því, hve langur tími er eftir af ársfjórðungnum, sem stendur yfir, þegar símasambandið er opnað, og telst þá hluti úr mánuði sem heill mánuður.

3.8. Undir ákvæði þessa kafla gjaldskrárinnar falla símar bænda í sveitum almennt, nema þeirra, sem búa í hverfum, þorpum, kauptúnum eða í nágrenni þeirra og hafa síma á sérstakri línu eða fáir saman á línu. Um síma þeirra fer eftir ákvæði I. eða II. kafla eftir því, sem við á, allt samkvæmt ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar. Þannig greiðist afnotagjald fyrir síma í sumarbústöðum, veiðiskálum, íþróttaskálum, skólum, gisti- og veitingastöðum, hjá iðnrekendum, atvinnurekendum eða verslunum o. s. frv., samkvæmt I. eða II. kafla, en ekki samkvæmt þessum kafla. Um síma hjá öðrum aðilum eða stofnunum í sveit, eða þar sem sérstaklega stendur á, fer í hvert skipti eftir ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar eða eftir samkomulagi.

IV. KAFLI
Símtalagjald.

1. Símtalagjald innanlands.

Gjöld fyrir langlínusímtöl sem valin eru sjálfvirkt:

1.1. **Dagtaxti er frá kl. 08:00 til kl. 19:00 frá mánudegi til föstudags og frá kl. 08:00 til kl. 15:00 á laugardögum.**

Gjald-flokkur		Sek. í skrefi	Verð fyrir hv. mín. kr.
0	.....	ót. tími	
1	.....	60 sek.	17.00
2	.....	12 —	85.00
3	.....	10 —	102.00
4	.....	8 —	127.50
5	(5 gjaldfl. breytist í 4 gjaldfl. 1. mars 1979)	6 —	170.00

1.2. **Næturtaxti er frá kl. 19:00 til kl. 08:00 frá mánudegi til föstudags og frá kl. 15:00 á laugardegi til kl. 08:00 næsta mánudag.**

Gjald-flokkur		Sek. í skrefi	Verð fyrir hv. mín. kr.
1	.....	120 sek.	8.50
2	.....	24 —	42.50
3	.....	20 —	51.00
4	.....	15 —	68.00
5	(5 gjaldfl. breytist í 4 gjaldfl. 1. mars 1979)	12 —	85.00

2. Langlínusímtöl afgreidd um handvirkar miðstöðvar.

		Minnsta gjald	Umframgjald pr. mín.
2.1.	Um 0— 10 km línulengd	kr. 114	kr. 38
	— 10— 25 — —	— 186	— 62
	— 25—100 — —	— 255	— 85
	—100—225 — —	— 306	— 102
	— Yfir 225 — —	— 381	— 127

Ofannefnt símtalagjald gildir ekki, þegar um sjálfvirka afgreiðslu milli stöðva er að ræða, en þá er í hverju tilfelli ákveðið hvernig reikna skuli greiðslu fyrir millistöðva-símtöl.

2.2. Hraðsímtal: þrefalt venjulegt símtalagjald.
2.3. Forgangshraðsímtal: tífalt venjulegt símtalagjald.

2.4. Kvaðning: kr. 140. Kvaðningargjald greiðist hvort sem náðst hefur í umbeðinn mann eða ekki.
2.5. Afgreiðslugjald: kr. 350 reiknast ávallt fyrir handvirka afgreiðslu símtala um leiðir, þar sem sjálfvirkt langlínusamband er fyrir. Kvaðning er ekki innifalin.
2.6. Boðsending: kr 230 á venjulegu útburðarsvæði símstöðva, og 230 fyrir hvern byrjaðan km út fyrir það. Boðsendingargjaldið greiðist hvort sem úr símtali verður eða ekki.

3. Símtalagjöld milli Íslands og annarra landa.

Þau ákvarðast eftir alþjóðasamþykktum og milliríkjasamningum, og tilkynnir póst- og símamálastjórnin þau, eins og þau eru á hverjum tíma.

4. Radíó-símtöl við skip og báta.

Gjöld fyrir símtöl um íslenskar strandarstöðvar milli íslenskra skipa og lands:

4.1. Línugjald kr. 186 fyrir fyrstu 3 mín. og kr 62 fyrir hverja mín. eða brot úr mín. þar fram yfir.
4.2. Strandargjald kr. 384, ef skipið er ekki meira en 150 sjómílur frá landi, en annars kr. 540 fyrir fyrstu 3 mín. og kr. 128 eða kr. 180 fyrir hverja mín. eða brot úr mín. þar fram yfir.
4.3. Skipsgjald mismunandi eftir skipum, sé gjaldið tekið.
4.4. Aukaþjónusta eftir tegund, að ósk samtalsbeiðanda, greiðist samkvæmt IV. kafla.
4.5. Fyrir radíósímtöl við skip til eða frá útlöndum er gjaldið þannig reiknað:
a. Gjald milli Íslands og hlutaðeigandi lands.
b. Strandargjald.
c. Skipsgjald, ef skipið tekur slíkt gjald.
d. Gjald fyrir aukaþjónustu að ósk samtalsbeiðanda, sem greiðist samkv. IV. 2.

V. KAFLI
Símskeytagjald.

1. Gjald fyrir símskeyti innanlands.

1.1. Venjuleg símskeyti: Grunngjald kr. 350 og kr. 19 fyrir hvert orð. Lágmarksorðafjöldi 7 orð.
1.2. Hraðskeyti: Tvöfalt venjulegt skeytagjald.
1.3. Veðurskeyti: Kr. 190 fyrir hvert skeyti.
1.4. Símapóstávísanir: Gjald kr. 730 án tillits til orðafjölda.
1.5. Heillaskeyti: Sama og fyrir venjuleg símskeyti, auk kr. 190 fyrir heillaskeytiseyðublaðið.
1.6. Samúðarskeyti: Grunngjald kr. 350. Sendanda er í sjálfsvald sett, hve mikið hann gefur, og rennur sú upphæð óskert til Landsspítalasjóðs.
1.7. Sendiferðir með símskeyti: Símskeyti eru borin út endurgjaldslaust allt að einum kílómetra frá símstöð. Í bæjum og kauptúnum er útburðarsvæðið þó miðað við samfellda byggð. Ef senda þarf með skeyti út fyrir útburðarsvæðið, skal greiða kr. 215 fyrir hvern kílómetra. Þetta gildir um fjarlægð, er nemur allt að 10 kílómetrum og undir venjulegum kringumstæðum. Þegar vegalengdin er meiri, skal greiða gjald, sem ákveðið er eftir fyrirspurn í hvert skipti.

Þótt ekki sé greitt fyrir sendiferð með símskeyti, sem afhenda skal utan útburðarsvæðis, ber símstöðinni að greiða fyrir því, að símskeytið komist til

viðtakanda svo fljótt sem unnt er, t. d. með því að sæta tækifærisferðum eða næstu póstferð eða láta vita af því í síma eða á einhvern annan tiltækan hátt.

1.8. Fyrir fram greitt svar (RP): Ef sendandi óskar að greiða gjald fyrir svarskeyti, skal skrifa RP fyrir framan nafnkveðjuna og tiltaka jafnframt orðafjölda svarskeytisins. RP 10 þýðir, að svar sé greitt fyrir 10 orða skeyti.

1.9. Samanburður til tryggingar gegn missimum (TC): Aukagjald er helmingur venjulegs símskeytagjalds.

2. Gjald fyrir símskeyti til útlanda.

Gjald fyrir símskeyti til útlanda er ákveðið af alþjóðasamþykktum og milliríkjasamningum, og tilkynnir póst- og símamálastjórnin þau eins og þau eru á hverjum tíma.

3. Gjald fyrir skeytaafgreiðslu við skip og báta.

3.1. Almenn loftskeyti.

3.1.1. Gjald fyrir loftskeyti til og frá íslenskum skipum um íslenskar strandarstöðvar, ef afhendingar- eða ákvörðunarstöð skeytis er á Íslandi, er þannig reiknað:

a. Grunngjald fyrir hvert skeyti kr. 350.
b. Línugjald kr. 19 á hvert orð.
c. Strandargjald kr. 26 hvert orð.
d. Skipsgjald, ef skipið tekur slíkt gjald.
e. Gjald fyrir aukaþjónustu að beiðni sendanda.
Minnsta gjald er hið sama og fyrir 7 orð.

3.2. Sérstök loftskeyti.

3.2.1. Gjald fyrir veðurskeyti frá ísl. skipum til Veðurstofu Íslands er kr. 190 að viðbættu hálfu strandargjaldi kr. 130.

3.2.2. Gjöld fyrir önnur loftskeyti og aukaþjónustu eru í samræmi við 1. og 2. grein þessa kafla.

3.3. Gjöld erlendra skipa eru samkvæmt alþjóðagjaldskrá.

VI. KAFLI

Telex- og fjarritvélar.

1. Stofngjald, afnotagjald og flutningsgjald.

Gjöldin eru ákveðin af póst- og símamálastjórninni í sérgjaldskrá.

2. Gjald fyrir telexritanir.

2.1. Telexritanir innanlands greiðast með kr. 17.00 fyrir hvert teljaraskref, og samsvarar það kr. 42.50 á mínútu.

2.2. Gjald fyrir telexritanir til útlanda ákvarðast af alþjóðasamþykktum og milliríkjasamningum og tilkynnir póst- og símamálastjórnin þau eins og þau eru á hverjum tíma.

3. Leiga, uppsögn o. fl.

Stofngjald greiðist fyrirfram, áður en uppsetning er hafin, og afnotagjöld ber að greiða ársfjórðungslega fyrirfram, og eru gjalddagar hinir sömu og fyrir afnotagjald af síma. Hluti úr mánuði telst sem heill mánuður við fyrsta reikning.

Notandi skal sjálfur annast og bera kostnað af tryggingu þess fjarritabúnaðar, sem er í hans vörslu, gagnvart bruna, vatnsskaða eða öðru tjóni.

Segja má sambandinu upp um mánaðamót með eins mánaðar fyrirvara, og skal það gert skriflega.

Upplýsingar um endurkaupsverð búnaðar fást hjá Pósti og síma hverju sinni.

VII. KAFLI
Sambönd og línur.

Gjöldin eru ákveðin af póst- og símamálastjórninni í sérgjaldskrá.

VIII. KAFLI
Sérbúnaður við sjálfvirkar og handvirkar miðstöðvar.

Gjöldin eru ákveðin af póst- og símamálastjórninni í sérgjaldskrá.

IX. KAFLI
Skrásetning símnefna.

Fyrir skrásetnnigu símnefna greiðast kr. 4 100 á ári. Sé sama símnefni skrásett á fleiri en 10 símstöðvum, greiðast þó aðeins kr. 800 fyrir hverja skráningu þar fram yfir. Gjaldið greiðist fyrirfram fyrir almanaksárið. Brot úr ári telst sem heilt ár. Uppsagnarfrestur er 3 mánuðir, og er hann gagnkvæmur.

X. KAFLI
1. Símaskráin.

Póst- og símamálastjórnin gefur út símaskrá og fylgir hverju símanúmeri (í aðalstöðvum og einkastöðvum) eitt eintak af hverri útgáfu hennar. Framan á kápu símaskrár skulu prentuð svæðanúmer sjálfvirka símakerfisins og á bakhlið hennar upplýsingar, sem nauðsynlegt þykir að dómi póst- og símamálastjórnarinnar að birta almenningi. Óheimilt er, að viðlagðri ábyrgð, ef út af er brugðið, að hylja framangreindar upplýsingar með ógagnsærri hlífðarkápu eða á annan hátt. Póst- og símamálastjórnin ber ekki ábyrgð á villum, sem kunna að vera í símaskránni.

2. Skrásetning í símaskrána.

Hver talsímanotandi fær nafn sitt skráð ókeypis í einni línu í stafrófsskránni. Gjald fyrir hverja línu í stafrófsskránni fram yfir það, sem að ofan segir, er kr. 1 100. Sé auk aðalsímnotanda einn eða fleiri aukanotendur að sama síma, ber að greiða kr. 2 100 fyrir hvern aukanotanda. Aukasímnotendur geta ekki öðlast aðalsímnotendarétt (t. d. rétt til að fá símann fluttan eða skráðan eingöngu á sitt nafn) án þess að greiða uppsetningargjald fyrir númerið að nýju eða viðtökugjald, enda hefur póst- og símamálastjórnin ein umráðarétt símans.

Breytir engu í þessu, þó að aukasímnotandi hafi um lengri eða skemmri tíma haft nafn sitt í símaskránni eða greitt afnotagjald.

Óski símnotandi, að símanúmer hans sé ekki prentað í símaskrá og ekki gefið upp í 03, getur póst- og símamálastjórnin heimilað það gegn 2 000 króna gjaldi, sem greiðist einu sinni.

Póst- og símamálastjórnin ákveður tilhögun á símaskránni, og hún getur synjað mönnum um upptöku starfsheita, sem hún telur óeðlileg eða vafasamt, að hlutaðeigandi hafi rétt að bera.

3. Skrásetning í stafrófsskrána.

3.1. Breytt letur í skrá, hver lína	kr. 1 900
3.2. Aukanafn í skrá	— 2 100
3.3. Aukalína í skrá, hver lína	— 1 100
3.4. Aukanafn með breyttu letri (1 lína) kr. 1 900 + 2 100	— 4 000

Aukalínur eru taldar: Ef fyrirtæki lætur skrásetja nöfn starfsmanna sinna í skrána undir nafni fyrirtækisins. Sé starfsmaður fyrirtækis ekki aðalsímnotandi og ekki skráður í skránni sem aukasímnotandi annars staðar en undir nafni fyrirtækisins (en ekki undir sínu nafni), skal reiknað fyrir það kr. 2 100 sem aukanafn.

4. Skrásetning í atvinnuskrána.

4.1. Ókeypis skrásetning.

Hver símnotandi, sem rekur atvinnu- eða verslunarfyrirtæki og óskar skriflega eftir skráningu í atvinnu- og viðskiptaskrána í samræmi við þá flokkun, er póst- og símamálastjórnin hefur ákveðið, fær ókeypis eina línu til skrásetningar á símanúmeri sínu, ásamt nafni og heimilisfangi, með venjulegu letri í einn flokk skrárinnar. Aukasímnotendur öðlast ekki rétt til ókeypis skráningar.

4.2. Skrásetning gegn borgun.

Ef símnotandi vill láta skrá sig í fleiri en einn flokk, kostar hver skrásetning fram yfir þá fyrstu kr. 1 100. Ef nafnið óskast skráð með breyttu letri, kostar það kr. 1 900. Auglýsingalína kostar kr. 1 100.

5. Auglýsingar í símaskrá.

Póst- og símamálastjórninni er heimilt að taka auglýsingar til birtingar í símaskránni að því marki, sem hún telur að samrýmist númeraskránni.

XI. KAFLI
Radíótæki og þjónusta um radíóstöðvar.

1. Radíóeftirlitsgjöld.

Gjöld vegna talstöðva skulu vera sem hér segir:

1.1.	Fyrir milli-, stutt-, og metrabylgjustöðvar í skoðanaskyldum skipum, bátum og flugvélum og fastastöðvar (þar með taldar móðurstöðvar fyrir þjónustu við bifreiðar).	
1.1.1.	Leyfisbréfagjald þegar samanlagt sendiafl er yfir 100 wött (endurnýist við allar breytingar á stöðinni)	kr. 5 000
1.1.2.	Árlegt eftirlitsgjald senda samanlagt yfir 100 wött	— 11 000
1.1.3.	Leyfisbréfagjald, þegar samanlagt sendiafl er 100 wött eða minna (endurnýjist við allar breytingar á stöðinni)	— 2 350
1.1.4.	Árlegt eftirlitsgjald senda samanlagt 100 wött eða minna	— 7 300
1.2.	Fyrir milli-, stutt- og metrabylgjustöðvar í bifreiðum og vinnutækjum, sem eru einungis skoðaðar eftir ósk notanda eða af gefnu tilefni.	
1.2.1.	Leyfisbréfagjald (endurnýjist við allar breytingar á stöðinni)	— 2 350
1.2.2.	Árlegt starfrækslugjald fyrir metrabylgjustöðvar í bifreiðum með sértíðni eingöngu og í bátum, sem ekki eru skoðunarskyldir	— 3 000
1.3.	Fyrir almenningsstöðvar (CB) í 27 MHz tíðnisviðinu.	
1.3.1.	Leyfisbréfagjald fyrir stöðvar 0,5 watt eða minni (innifelur starfrækslugjald á því ári, sem leyfið er gefið út)	— 4 400
1.3.2.	Árlegt starfrækslugjald fyrir stöðvar 0,5 watt eða minni	— 1 800
1.3.3.	Leyfisbréfagjald fyrir stöðvar stærri en 0,5 watt, leyfðar samkvæmt undanþágum (innifelur starfrækslugjald á því ári, sem leyfið er gefið út)	— 5 150
1.3.4.	Árlegt starfrækslugjald fyrir stöðvar stærri en 0,5 watt	— 2 600

1.4. Önnur gjöld.

1.4.1.	Leyfisbréf vegna amatörstöðvar ásamt upphafsskoðun (endurnýist við tilfærslu milli T-, A-, B- og C leyfa)	— 4 700
1.4.2.	Leyfisbréf nýliða vegna amatörstöðvar ásamt upphafsskoðun (gildir í 2 ár)	— 2 350
1.4.3.	Leyfisbréfa vegna fjarstýringa á bílskurðshurðum	— 2 000
1.4.4.	Leyfisbréf vegna fjarstýringa á líkönum	— 1 000
1.4.5.	Fyrir skírteini loftskeytamanns	— 3 800
1.4.6.	Fyrir skírteini talstöðvarvarðar	— 1 900
1.4.7.	Fyrir aukaskoðun amatörstöðvar	— 2 600
1.4.8.	Innsiglisgjald (ferðakostnaður samkvæmt reikningi)	— 5 150

2. Viðskiptagjöld.

2.1. Radíósímtöl við skip og báta.
Sjá kafla IV. 4 hér að framan.

2.2. Skeytaafgreiðsla við skip og báta.
Sjá kafla V. 3 hér að framan.

2.3. Viðskiptagjöld vegna radíóstöðva og í verstöðvum.
Vegna radíóstöðva, sem komið er upp í verstöðvum á vegum samtaka útvegsmanna á viðkomandi stað, skal greiða eftirfarandi daggjöld:

Fyrir 1— 5 báta	kr. 1 100
Fyrir 6—15 báta	— 2 000
Fyrir 16—30 báta	— 2 800
Fyrir 31 bát og fleiri	— 3 650

Ef um leigutalstöð er að ræða, greiðast að auki venjuleg leigugjöld samkvæmt sérgjaldskrá.

2.3.2. Vegna metrabylgjustöðva, sem komið er upp á stöðum þar sem Póstur og sími veitir ekki strandarstöðvarþjónustu á metrabylgjurásum, skal greiða eftirfarandi daggjald enda sé eingöngu um að ræða viðskipti, er lúta að rekstri fiskiskipa og veiðum kr. 1 900.

2.4. Viðskiptagjöld og reglur vegna samningsbundinna viðskipta við fiskibáta.

2.4.1. Póst- og símamálastjórnin lætur fiskibátum í té alla strandarstöðvaþjónustu, sem þeir þurfa á að halda vegna reksturs og útgerðar bátsins, gegn ákveðnu ársfjórðungslegu viðskiptagjaldi.

2.4.2. Viðskipti þessi geta farið fram um hvaða strandarstöð Pósts og síma sem er.

2.4.3. Í þjónustu þessari eru innifalin símtöl, skeyti og skilaboð til afgreiðslu innan bæjarsímakerfis þess staðar, þar sem hlutaðeigandi strandarstöð er.

2.4.4. Afgreiðsla símtala eða skeyta um langlínukerfi Pósts og síma greiðist samkvæmt gjaldskrá þessari.

2.4.5. Póst- og símamálastjórnin ber ekki ábyrgð á lauslegum, munnlegum skilaboðum, og eru þau afgreidd á ábyrgð þess, er óskar flutnings þeirra.

2.4.6. Skilyrði þess, að útgerðarmaður eða félag geti orðið þessarar þjónustu aðnjótandi eru:
að allir fiskibátar, sem skráðir eru innan hlutaðeigandi lögsagnarumdæmis og búnir talstöð, greiði slíkt viðskiptagjald; að samtök útvegsmanna í hlutaðeigandi lögsagnarumdæmi beri ábyrgð á greiðslu viðskiptagjaldanna á tilskildum tíma og að ofangreind viðskipti fjalli eingöngu um atriði, er varða útgerð og rekstur viðkomandi báts, og þess stranglega gætt, að þeim ákvæðum sé fylgt.

2.4.7. Ársfjórðungslegt viðskiptagjald fiskibáta skal vera sem hér segir:

a. fyrir minni báta en 100 tonn	kr.	6 200
b. fyrir báta 100 tonn og stærri	—	10 200

Í viðskiptagjaldinu er innifalin þjónusta strandarstöðva, allt að 25 símtölum og skilaboðum ársfjórðungslega fyrir báta minni en 100 tonn, og allt að 40 símtölum og skilaboðum fyrir báta 100 tonn og stærri.

Þau símtöl og skilaboð, sem umfram kynnu að verða ofangreindar magntölur skulu greiðast samkvæmt gjaldskrá þessari, IV. kafla 4.

2.5. Viðskiptagjöld landfarstöðva.

2.5.1. Ársfjórðungslegt afnotagjald landfarstöðva sem nota rásir á millibylgju kr. 3 650.

2.5.2. Afgreiðslugjald fyrir hvert símtal afgreitt eða skilaboð send (fyrir símtöl eða skilaboð afgreidd frá afgreiðslustöð í landfarstöðvaþjónustunni til annars gjaldsvæðis í símakerfinu, en hún er í, greiðist línugjald skv. gjaldskrá) kr. 500.

3. Skyldutilkynningar skipa.

Öll íslensk skip, sem eru tilkynningaskyld samkvæmt lögum frá 17. maí 1968 og gildandi reglugerð þar að lútandi, greiði ársfjórðungsgjald fyrir flutning skyldutilkynningar um fjarskiptakerfið.

Gjaldið skal vera svo sem hér segir:

Fyrir skip undir 15 rúmlestum brúttó	kr.	2 000
Fyrir skip 15 að 50 rúmlestum brúttó	—	2 900
Fyrir skip 50 að 100 rúmlestum brúttó	—	4 000
Fyrir skip 100 rúmlestir brúttó og yfir	—	5 300

Gjald þetta er óviðkomandi öðrum viðskiptagjöldum vegna viðskipta skipa um strandarstöðvar Pósts og síma, og skal það greitt fyrirfram ársfjórðungslega.

Óheimilt er að hagnýta upplýsingar þær, er fást með skyldutilkynningunum, til annarra nota en öryggisgæslu vegna skipa og áhafna.

4. Almenn ákvæði.

4.1. Hver sá, sem óskar að starfrækja radíótæki á landi, sjó eða í lofti, innan íslensks lögsagnarumdæmis, skal senda póst- og símamálastjórninni skriflega umsókn um leyfi til þess ásamt nauðsynlegum upplýsingum um tækin og tilgang notkunar. Þetta gildir þó ekki um viðtæki, sem er fyrir útvarp eingöngu og er skráð hjá Ríkisútvarpinu. Verði slíkt leyfi veitt, er það gert með leyfisbréfi, þar sem tilgreind eru skilyrði fyrir leyfinu, leyfistími o. fl. Fyrir hvert leyfisbréf komi ákveðið gjald samkvæmt gildandi gjaldskrá um radíótæki. Skal gjaldið greitt við afhendingu leyfisbréfs.

4.2. Póst- og símamálastjórnin hefur eftirlit með notkun radíótækja. Talstöðvar í skipum og bátum með þilfari eru skoðaðar einu sinni á ári. Aðrar talstöðvar eru ekki háðar skoðunarskyldu, en eigendum þeirra er heimilt að koma með þær til skoðunar.

4.3. Þegar framkvæma skal skoðun, skal hlutaðeigandi stöðvarvörður sjá um, að nægilegt rafmagn sé fyrir hendi, svo að prófa megi tækin. Enn fremur getur eftirlitsmaður krafist þess, að stöðvarvörður sé viðstaddur skoðun og til aðstoðar eftirlitsmanni sé þess þörf, t. d. við skoðun lífbátasenda og þ. u. l. Sé stöðvarvörður eða fullgildur staðgengill, að dómi eftirlitsmanns, ekki viðlátinn þrátt fyrir ósk eftirlitsmanns, er honum heimilt að taka sér aðstoðarmann, og ber þá leyfishafi stöðvarinnar aukakostnað, er af því kann að leiða. Óski leyfishafi radíótækja aukaskoðunar, einhverra ástæðna vegna, ber honum að greiða

fyrir framkvæmd hennar aukalega hálft eftirlitsgjald að viðbættum ferðakostnaði.

4.4. Þeim, sem leyfi fær fyrir sendistöð, ber að sjá um, að enginn starfræki hana, nema sá, sem fengið hefur skírteini hjá póst- og símamálastjórninni, er heimili honum starfrækslu slíkrar stöðvar (skírteini loftskeytamanns eða talstöðvarvarðar). Stöðin er þó ávallt undir yfirumsjón leyfishafa eða fulltrúa hans og starfræksla hennar á ábyrgð þeirra.

4.5. Bæði stöðvarverði og leyfishafa eða fulltrúa hans er skylt að undirrita þagnarheit og haga starfrækslunni í einu og öllu samkvæmt fyrirmælum póst- og símamálastjórnarinnar og hlíta þeim ákvæðum og reglum, innlendum og alþjóðlegum, sem settar eru og settar kunna að verða um starfrækslu slíkra stöðva. Verði misbrestur á þessu, getur póst- og símamálastjórnin afturkallað leyfisbréf stöðvarinnar, innsiglað hana eða, sé hún í leigu frá póst- og símamálastjórninni, tekið hana í sína vörslu.

4.6. Radíóeftirlitsgjöld og annar kostnaður vegna tækjaskoðunar greiðist í síðasta lagi 10 dögum eftir framvísun reiknings.

4.7. Póst- og símamálastjórnin eða sérstakir umboðsmenn hennar sjá um uppsetningu og viðhaldsþjónustu á fastastöðvum. Uppsetningu og viðhaldsþjónustu á farstöðvum annast póst- og símamálastjórnin og þau verkstæði, sem fengið hafa heimild til viðgerða á ákveðnum gerðum talstöðva. Leyfishafi greiðir þessa vinnu samkvæmt reikningi.

4.8. Gjöld fyrir símtöl, símskeyti og annað það, sem gjaldskylt er og afgreitt er um símakerfið fyrir tilstuðlan stöðvar leyfishafa, eru á ábyrgð hans og greiðast innan 10 daga frá framvísun reiknings.

4.9. Hafi áfallin gjöld vegna radíótækja eða þjónustu ekki verið greidd á tilteknum tíma, er póst- og símamálastjórninni heimilt að innsigla viðkomandi stöð. Um borð í skipum skal þetta þó gert þannig, að nota megi stöðina í neyðartilfelli. Enn fremur er póst- og símamálastjórninni heimilt að innheimta þessi gjöld með símreikningum hlutaðeigandi leyfishafa, að viðlagðri lokun símans.

4.10. Nú hefur stöð verið innsigluð vegna vanskila eða annarra brota. Skal þá leyfishafi greiða innsiglisgjald, áður en enduropnun fer fram. Ferðakostnað vegna innsiglunar greiðir leyfishafi.

4.11. Framangreindar reglur eiga ekki við um starfrækslu „amatör"-stöðva. Um þá starfsemi er fjallað í sérstakri reglugerð.

4.12. Innflutningur erlendra radíótækja er háður samþykki póst- og símamálastjórnarinnar. Innflytjendur skulu sækja um heimild á þar til gerðum eyðublöðum. Sé um fyrsta innflutning á talstöðvum að ræða, kannar póst- og símamálastjórnin með tegundaprófun, hvort stöðvarnar fullnægi þeim lágmarkskröfum, sem gerðar eru. Gjöld fyrir tegundaprófun eru samkvæmt sérstakri gjaldskrá fyrir radíótæki.

4.13. Leyfi til starfrækslu radíóstöðva má segja upp með minnst mánaðarfyrirvara, miðað við mánaðamót, óski leyfishafi að hætta starfrækslu stöðvarinnar. Skal það gert skriflega og stílað til póst- og símamálastjórnarinnar. Vanræksla í þessum efnum leysir leyfishafa ekki frá greiðslu áfallinna gjalda.

4.14. Öll gjöld til póst- og símamálastjórnarinnar vegna starfrækslu radíótækja, sem ekki eru greidd á tilsettum tíma, eru lögtakskræf, samkvæmt 1. gr. laga nr. 29 frá 16. des. 1885.

4.15. Póst- og símamálastjórnin hefur nokkurt magn radíótækja til leigu eða til sölu samkvæmt nánari ákvörðun hverju sinni. Um kjör fer samkvæmt sérstakri gjaldskrá um radíótæki.

5. Reglur um starfrækslu talstöðva, sem annast viðskipti við bifreiðar eða önnur farartæki á landi.

5.1. Póstur og sími starfrækir fastastöðvar til almennra viðskipta við landfarstöðvar. Enn fremur veitir póst- og símamálastjórnin einstaklingum, fyrirtækjum og stofnunum leyfi til starfrækslu fastastöðva og úthlutar þeim tíðnum fyrir slíkar stöðvar.

5.2. Ekki er heimilt að tengja fastastöðvar, aðrar en stöðvar Pósts og síma, á nokkurn hátt við hið almenna símakerfi.

5.3. Um fastastöðvar leyfishafa mega einungis fara fram viðskipti, er varða atvinnurekstur hans. Óheimilt er að veita öðrum aðilum afnot af talstöðvum leyfishafa.

5.4. Fastastöðvar leyfishafa og farstöðvar, sem skipti eiga við stöðvar Pósts og síma skulu starfræktar af talstöðvavörðum, sem hafi skírteini útgefin af póst- og símamálastjórninni. Talstöðvaverðir undirrita þagnarheit, en auk þess eru allir þeir, sem ábyrgð bera á starfrækslu talstöðva, bundnir slíku þagnarheiti, enda þótt þeir hafi ekki undirritað það.

5.5. Skylt er að halda sérstaka radíó-dagbók um allt það, er varðar rekstur stöðvanna svo sem innkomna og útfarna afgreiðslu.

5.6. Stöðvum þessum er skylt að sinna neyðarþjónustu og þjónustu vegna öryggis mannslífa, og má ekki í slíku tilfelli loka stöðvunum, fyrr en neyðar- eða öryggisþjónustunni er lokið.

5.7. Leyfishafi ber allan kostnað og alla ábyrgð af starfrækslu stöðvanna.

5.8. Viðskiptagjöld landfarstöðva eru tilgreind í grein 2.5. í þessum kafla gjaldskrárinnar.

XII. KAFLI

Afnot landssímalína til skákkeppni gegn niðursettu gjaldi.

1.1. Fyrir afnot landssímalína til skákkeppni greiðist ⅕ venjulegs símtalagjalds á tímabilinu frá 1. október til 30. apríl kl. 21:00—08:00.

Lágmarksgjald miðast þó við þriggja stunda notkun á línunum. Hver byrjuð klukkustund telst sem heil.

Á öllum öðrum tímum en þeim, sem að framan getur, reiknast fullt gjald, samkvæmt símtalagjaldskrá (sbr. IV. kafla).

1.2. Umsóknir um afnot landssímalína til skákkeppni gegn niðursettu gjaldi skulu koma frá Skáksambandi Íslands og sendar skriflega til símstjórans í Reykjavík með minnst sólarhrings fyrirvara. Óskir um niðursett símagjöld til skákkeppni frá öðrum en Skáksambandi Íslands verða eigi teknar til greina.

XIII. KAFLI

1. Almennir skilmálar.

1.1. Sá, sem óskar að fá talsíma eða aukið samband eða breytingar á samböndum og tækjum, er hann hefur áður fengið, sendi um það skriflega umsókn.
Þar til gerð eyðublöð eru í símaskránni og fást einnig á símstöðvum og skal umsækjandi tilgreina fullt nafn, nafnnúmer og heimilisfang. Skal hann þá hlíta þeim kjörum og ákvæðum, sem sett eru eða sett kunna að verða um notkun símtækja og sambanda.

1.2. Símasambandi er venjulega ekki komið á við nokkra húseign, nema húseigandi leyfi endurgjaldslaust að koma fyrir þráðum og öðrum símatækjum á húsi og lóð, og ber þeim, er pantar sambandið, að sjá um, að slíkt leyfi húseiganda fáist.

Krefjast má þess, að talsímanotendur setji tryggingu fyrir greiðslu allra gjalda fyrir afnot símans.

1.3. Póst- og símamálastjórnin ákveður, við hvaða stöð símabúnaður skuli tengjast, númer hans og nánara fyrirkomulag og getur síðan breytt um númer, ef það telst nauðsynlegt. Handvirk langlínusamtöl hafa forgangsrétt fram yfir innanbæjarsímtöl, og getur Landssíminn komið inn á sjálfvirk símtöl og beðið um, að viðkomandi leggi á, ef um innanbæjarsímtal er að ræða.

1.4. Enginn má gera eða láta gera breytingar á símasamböndum eða flytja símabúnað úr stað. Öll slík verk verða framkvæmd eftir beiðni, en notandi greiði það gjald, sem ákveðið er. Allir símar eða talsímasambönd í kaupstöðum eða kauptúnum eru eign Pósts og síma, en notendur greiði stofngjald og afnotagjald. Starfsmenn stofnunarinnar hafa hvenær sem er aðgang að öllum símatækjum og símalögnum.

1.5. Talsímanotendum er skylt að fara vel og gætilega með allan símabúnað er þeir hafa til afnota, og eru þeir bótaskyldir á öllu því, sem aflaga fer og ekki stafar af eðlilegu sliti, svo og öllu því, er glatast úr þeirra vörslu í þessum efnum.

Stranglega er bannað að setja nokkur tæki eða búnað í samband við tæki Pósts og síma, t. d. talfærasnúrur o. þ. h., enda hefur Póstur og sími að sjálfsögðu rétt til að taka allan slíkan búnað burtu og láta hlutaðeigandi sæta sektum eða missi símans, ef ástæða þykir til.

1.6. Bili símabúnaður, ber þegar í stað að tilkynna það viðkomandi stöðvarstjóra, er sér um, að gallarnir verði lagfærðir svo fljótt sem unnt er. Póstur og sími ber ekki ábyrgð á því, þótt sími verði ónothæfur um stund. Verði óþarfur dráttur á viðgerð símans má krefjast endurgreiðslu á afnotagjaldinu í hlutfalli við þann tíma, er síminn er ónothæfur, ef sambandsslitin eru meira en 10 sólarhringar á ári.

1.7. Póst- og símamálastjórnin tekur ekki á sig neina ábyrgð á afleiðingum þess, ef mistök kunna að eiga sér stað við afgreiðslu símskeyta eða símtala, hvort sem þau eru af völdum starfsmanna, línubilana eða af öðrum orsökum.

1.8. Enginn talsímanotandi má lána, leigja eða selja öðrum afnot talsíma nema með leyfi Pósts og síma. Sé það engu að síður gert, hefur notandi fyrirgert rétti sínum til símans, og getur stofnunin slitið sambandinu og tekið tækin burtu fyrirvaralaust, en notandi borgar samt afnotagjaldið til þess tíma, er hann hefði löglega getað sagt upp.

1.9. Ef sími eða annar fjarskiptabúnaður, sem hefur verið tekinn á leigu, hefur ekki verið notaður samfellt í 6 mánuði eða lengur, er póst- og símamálastjórninni heimilt að taka hann til afnota fyrir aðra, jafnvel þótt leigutaki vilji greiða áfram afnotagjald af hinum ónotaða síma eða búnaði. Gildir þetta einnig, þótt ekki hafi verið unnt að afgreiða beiðni um flutning símans á þeim tíma.

1.10. Póst- og símamálastjórninni er heimilt að synja þeim um síma eða loka símum þeirra um stundarsakir eða að fullu, sem eftir athugun og að dómi hennar hafa verulega slæm áhrif á afgreiðslu sjálfvirku símstöðvarinnar, eða ef sími þeirra er misnotaður, svo sem með endurteknum gabbhringingum eða öðrum truflunum.

1.11. Sé lína einhvers notanda óhæfilega oft á tali að dómi póst- og símamálastjórnarinnar, getur stofnunin krafist þess, að notandinn fallist á lagfæringar.

1.12. Þeir, sem af ásettu ráði eða vítaverðu gáleysi valda skemmdum á símum eða símatækjum og samböndum hafa fyrirgert rétti sínum til símans og sæta sektum samkvæmt 176. gr. hegningarlaganna, nema verknaðinum sé þannig farið, að þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

2. Greiðsluskilmálar.

2.1. Skráður rétthafi síma ber alla ábyrgð á greiðslum til Pósts og síma vegna notkunar á símabúnaði hans.

2.2. Eindagi síma- og radíógjalda er 10. dagur hvers mánaðar, og skal Póstur- og sími sjá um, að reikningar berist símnotendum með góðum fyrirvara. Fyrsta virkan dag eftir eindaga verður símalokunum beitt við innheimtu skulda að upphæð krónur 4 000 og hærri. Innheimt verður gjald, krónur 1 100, fyrir lokun og enduropnun talsímasambands. Séu síma- og/eða radíógjöld eigi greidd þrem mánuðum eftir eindaga, verða þau send til lögtaks samkvæmt 1. gr. laga 29/1885.

3. Leigutími.

Þegar um er að ræða samband fyrir utan kaupstaðarlóð eða samband með sérstöku fyrirkomulagi, getur Póstur og sími krafist, að leigutíminn sé minnst eitt ár eða fleiri.

4. Uppsögn.

Segja má símasambandi upp um mánaðamót með minnst eins mánaðar fyrirvara, nema þar sem sérákvæði gilda, og skal uppsögn vera skrifleg.

5. Flutningar.

Ef talsímanotandi þarf að láta flytja símatæki þau, er hann hefur til afnota, skal hann tilkynna það skriflega hlutaðeigandi stöðvarstjóra, sem lætur því næst framkvæma flutninginn svo fljótt sem unnt er, en notandi greiðir hið ákveðna gjald. Gjaldið fyrir flutninginn greiðist fyrirfram.

XIV. KAFLI

Gjaldskrá þessi og reglur eru settar samkvæmt 12. gr. laga nr. 30 frá 1941 um fjarskipti og gengur í gildi 20. febrúar 1979. Þó reiknast nýju gjöldin fyrir teljaraskref aðeins af símtölum, sem fram fara 20. febrúar eða síðar. Jafnframt fellur þá úr gildi gjaldskrá og reglur útgefnar 8. nóv. 1978.

Samgönguráðuneytið, 15. febrúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

GJALDSKRÁ

fyrir póstþjónustu.

TEGUND SENDINGAR	Þyngdarmörk g	Innanlands Burðargj. kr.	Norðurlönd Burðargj. kr.	Önnur lönd Burðargj. kr.
Hámark stærðar og þyngdar				
Bréf.	20	90	90	110
Hámarksstærð:	100	180	180	280
Lengd + breidd	250	360	360	490
+ þykkt 900 mm.	500	720	720	950
Mesta lengd 600 mm.	1000	1440	1540	1650
Í ströngum:	2000	2670	2670	2670
lengd + tvöfalt þvermál 1040 mm.				
Mesta lengd 900 mm.				
Hámarksþyngd 2 kg.				
Lágmarksstærð:				
90 × 140 mm. Í ströngum: Lengd + tvöfalt þvermál 170 mm.				
Minnsta lengd 100 mm.				
Póstkort.				
Mest 105× 148 mm		80	80	80
Minnst 90 × 140 mm				
Prent.				
Stærð sama og bréfa.	20	80	80	80
(Prentkort sama stærð	100	130	130	130
og póstkort).	250	210	210	210
Hámarksþyngd 2 kg.	500	370	370	370
Bækur þó 5 kg.	1000	620	620	620
Burðargjald fyrir prent	2000	860	860	860
yfir 1000 g til Norðurl.	3000	1290	1290	1290
er sama og fyrir	4000	1720	1720	1720
„Önnur lönd“	5000	2150	2150	2150
Smápakkar	100	130	130	130
Stærð sama og bréfa	250	210	210	210
Hámarksþyngd 1 kg.	500	370	370	370
	1000	620	620	620
Innrituð blöð og tímarit.				
Innritunargj. 51000 kr.				
Stærð sama og bréfa				
a) Til umboðsm.	hver			
(minnst 50 eintök	500	46		
til hvers í einu).				
Hámarksþ. 20 kg.				
b) Til áskrifenda.				
Minnsta gjald:				
200 eint.				
Hámarksþyngd	100	17		
500 g hvert eintak.	200	40		
	300	60		
	400	90		
	500	120		

Um afslátt af burðargjaldi fyrir dagblöð, landsmálablöð og tímarit landsamtaka stéttarfélaga vísast til reglugerðar fyrir póstþjónustu, nr. 337/1976, gr. 14. 4. 1. sbr. breytingu á þeirri reglugerð nr. 84 15. febrúar 1978.

TEGUND SENDINGAR	Burðargjald kr.
Gíróþjónusta (aðeins innanlands).	
Inn- og útborganir (ókeypis af eigin reikningi)	120
Póstávísanir.	
a. Innanlands og til Norðurlanda:	
Hámarksupphæð innanlands: Kr. 500 000 (Símapóstávísanir kr. 250 000).	
Burðargjald	210
b. Til annarra landa:	
Burðargjald:	290
Um hámarksupphæð póstávísana til útlanda, veita pósthúsin upplýsingar.	
Póstkröfur.	
Hámarksupphæð sama og póstávísana (500 000 kr.)	
Burðargjald sendingar eftir tegund.	
a. Innanlands og til Norðurlanda:	
Burðargjald eins og fyrir póstávísun. (210 kr.)	
Póstkröfugjald	180
b. Til annarra landa:	
Burðargjald	440
Almennir bögglar (innanlands):	
Hámark þyngdar og stærðar (lágmarksstærð 90 × 140 mm): Þyngd 20 kg mest. Lengd + breidd + þykkt 3 m.	
Mesta lengd 1.50 m.	
Burðargjald: (alm.)	
1 kg 3 kg 5 kg 10 kg 15 kg 20 kg	
270 kr 480 kr 720 kr 1240 kr 1720 kr 2070 kr	
Burðargjald: (rúmfr. + broth.)	
1 kg 3 kg 5 kg 10 kg 15 kg 20 kg	
400 kr 720 kr 1080 kr 1860 kr 2580 kr 3100 kr	
Um burðargj. fyrir böggla til útlanda veita pósthúsin upplýsingar.	
Verðbréf og -bögglar.	
Burðargjald sendingar eftir tegund.	
Skrásetningargjald.	210
Tryggingargjald.	
Fyrir hverjar 5000 kr. eða minna þar yfir.	210

Loftbréf: Söluverð kr. 130. Má senda flugleiðis til allra landa án viðbótargjalds.

Blindraprent: Nýtur frígengis innanl. og til útlanda, nema fluggj. til útlanda. Hámarksþyngd 7 kg.

Ýmis önnur gjöld.

Ábyrgðargjald	kr. 210
Afturköllun sendingar, breyting á áritun, breyting á póstkröfuupphæð, fyrirspurn um sendingu	kr. 180
Hraðboðagjald: (Útburður bréfa og tilkynningar um böggla með sérstökum sendimanni, þegar eftir komu sendingar á ákvörðunarpósthús). Þar sem daglegur útburður er	kr. 440
Móttökukvittun	kr. 120

Talning í verðbréfi innanlands: kr. 210 hver sending.

Alþjóða-svarmerki: Söluverð kr. 200
Skiptiverð í frímerkjum kr. 110

Fyrirframgreiðsla eftir frankóseðli: kr. 180

Tollmeðferð bréfa, prents og smápakka: kr. 120

Tollmeðferð böggla: kr. 210

Gjald fyrir að búa um böggla á ný: kr. 120

Geymslugjald böggla: 180 kr. á dag frá 16. degi eftir komu bögguls á ákvörðunarpósthús

Afhending ábyrgðarsendinga með móttökukvittun í eigin hendur: Utanlands og innan kr. 120

Greiðsla skaðabóta póststjórnarinnar fyrir ábyrgðarsendingar, verðsendingar og böggla innanlands er sem hér segir

1. Verðbréf og -bögglar: allt að upphæð hins tilgreinda verðs.
2. Ábyrgðarsendingar og almennir bögglar: a. allt að kr. 4 800 fyrir glataða ábyrgðarsendingu. b. allt að kr. 36 300 fyrir böggul, sem glatast eða eyðileggst.

Bætur greiðast því aðeins, að sending hafi verið útbúin samkvæmt settum reglum, og að þeirra sé krafist innan árs frá þeim degi að telja, er sendingunni var skilað til flutnings.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt 13. gr. póstlaga nr. 31/1940 og gengur í gildi 1. mars 1979. Samtímis fellur úr gildi gjaldskrá fyrir póstþjónustu frá 1. janúar 1979.

Samgönguráðuneytið, 15. febrúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

ARÐSKRÁ

Veiðifélags Hallár

samþykkt á fundi félagsins þ. 25. mars 1978.

Bergstaðir	7.3%
Bláland	11.0%
Hafursstaðir	8.5%
Kjalarland	24.4%
Sæunnarstaðir ½	4.9%
Sæunnarstaðir ½	4.9%
Vakursstaðir	7.3%
Vindhæli	29.3%
Þverá	2.4%
	100.0%

Arðskrá þessi er gerð samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðueytið, 17. janúar 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ragnheiður Árnadóttir

17. janúar 1979. Nr. 93.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag um ána Hallá í Vindhælishreppi, Austur-Húnavatnssýslu.

1. Félagið heitir Veiðifélag Hallár.
   Heimili þess og varnarþing er í Vindhælishreppi A-Hún.
2. Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að ánni Hallá, en þær eru: Hafursstaðir, Kjalarland og Vindhæli á Skagaströnd, Bláland, Vakursstaðir, Sæunnarstaðir, Bergsstaðir og Þverá og teljast þær síðasttöldu í Hallárdal, og eru allar í eyði.
3. Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu og ráðstafa veiði eftir því sem þar til boðaður fundur ákveður hverju sinni. Félagið nær til allrar veiði á félagssvæðinu.
4. Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár, og hinn eftir þrjú ár, og helst sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorast undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, og hinir hitt árið.
5. Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, er vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur umsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. Aðalfund skal halda á tímabilinu milli áramóta og páska ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.
7. Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.
8. Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.
9. Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkv. XVI. kafla laga nr. 76 1970 um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 17. janúar 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

Nr. 94. 1. febrúar 1979.

REGLUGERÐ

um framlög atvinnurekenda til lífeyristrygginga skv. 20. gr. sbr. 25. gr., og iðgjöld til slysatrygginga samkv. 36. gr. laga um almannatryggingar nr. 67/1971, sbr. lög nr. 59/1978.

I. KAFLI

Um gjald til lífeyristrygginga skv. 25. gr. laga um almannatryggingar.

1. gr.

Um gjaldskyldu til lífeyristryggingaiðgjalds skv. 25. gr. almannatryggingalaga.

Þeir sem hafa í þjónustu sinni launþega, sem falla undir ákvæði 29. gr. almannatryggingalaga skulu standa skil á framlagi atvinnurekenda til lífeyristrygginga, skv. 20. gr. laganna.

Þeir aðilar, sem greinir í b.—f. liðum 1 mgr. 29. gr. og í 30. gr. eru ekki gjaldskyldir að því er varðar eigin störf eða nám.

2. gr.

Gjaldstofn lífeyristryggingaiðgjalda.

Gjaldstofn lífeyristryggingaiðgjalds skal vera allar tegundir launa eða þóknana fyrir starf. Sama er hvort greitt er í peningum eða á annan hátt. Sé greitt á annan hátt en í peningum, t. d. í hlunnindum skal meta þau til stofns eftir sömu reglum og gilda um launaskatt skv. lögum nr. 14/1965 með síðari breytingum, sbr. reglugerðir og starfsreglur, sem settar eru með stoð í þeim lögum.

3. gr.
Gjaldstig.

Lífeyristryggingagjald skal á árinu 1979 vera 2% af gjaldstofni ársins 1978 samkv. 2. gr.

II. KAFLI.

Um slysatryggingagjöld.

4. gr.
Um gjaldskyldu til slysatryggingagjalds samkv. 16. gr. almannatryggingalaganna.

Þeir aðilar, sem hafa í sinni þjónustu launþega sem falla undir a-lið 1. mgr., sbr. 2.—4. mgr. 29. gr., og að auki þeir iðnmeistarar, sem hafa iðnnema á samningi, skulu greiða slysatryggingagjöld skv. 36. gr almannatryggingalaga. Iðnskólar greiða iðgjöld vegna iðnnema, sem ekki eru á samningi við meistara.

Gjaldskyldan nær einnig til útgerðarmanna, sem sjálfir eru skipverjar, sbr. d-lið 1. mgr. 29. gr. almannatryggingalaga. Ennfremur til þeirra atvinnurekenda í landbúnaði vegna þeirra sjálfra og maka og barna 12—16 ára svo og til þeirra atvinnurekenda, er starfa að eigin atvinnurekstri í öðrum atvinnugreinum, sem ekki undanskilja sig slíkri tryggingu með áritun á skattframtal.

Með sama fororði nær gjaldskyldan til þeirra, sem að staðaldri stunda lausavinnu, sem ekki er í sambandi við atvinnu-rekstur né hefur í för með sér sérstaka áhættu, sbr. 4. mgr. 29. gr. almannatryggingalaga.

Loks nær gjaldskyldan til þeirra, sem með áritun á skattframtal óska að tryggja sér slysabætur við heimilisstörf, sbr. 2. mgr. 30. gr. laganna, svo og til þeirra atvinnurekenda, sem með sama hætti óska að tryggja slysabætur mökum sínum og börnum innan 16 ára, sem vinna með þeim að atvinnurekstrinum og atvinnurekenda í landbúnaði, að því er varðar börn innan 12 ára.

Um iðgjöld af trillubátum, bifhjólum, vélsleðum, reiðhjólum með hjálparvél, heimilisdráttarvélum o. fl. sbr. 4. mgr. 36. gr. almannatryggingalaga, svo og af bifreiðum, sbr. 71. gr. umferðarlaga, sjá reglugerð nr. 448 29. des. 1978.

5. gr.
Gjaldstofn slysatryggingagjalds.

Gjaldstofn til slysatryggingagjalds skal vera öll greidd vinnulaun hverju nafni sem nefnast og þær greiðslur, sem jafna má til launagreiðslna.

Hjá þeim aðilum sem greinir í 2. og 3. mgr. 4. gr. og hjá iðnnemum án námssamnings sbr. 1. mgr. sömu gr., skal stofninn ákvarðaður eftir sömu reglum og greinir í lögum nr. 14/1965 um launaskatt með síðari breytingum og reglugerðum og starfsreglum, sem settar eru með stoð í þeim lögum, sbr. og eftir því sem við eiga ákvæði 4. mgr. B-liðar 25. gr. laga nr. 68/1971 með síðari breytingum, sbr. reglugerð nr. 336 1976.

6. gr.
Gjaldstig.

Iðgjöld skulu nema 0.352% af gjaldstofni skv. 5. gr.

7. gr.
Sérákvæði.

Gjald fyrir tryggingu íþróttamanna, sbr. 29. gr. f-lið, skal fyrir árið 1979 nema 4 000 000.00 kr. alls og greiðist að jöfnu af Íþróttasambandi Íslands og ríkissjóði. Fyrir tryggingu þeirra, sem greinir í e-lið sömu greinar, kemur ekkert gjald.

III. KAFLI.

Sameiginleg ákvæði.

8. gr.

Um álagningu gjaldanna.

Öll iðgjöld samkvæmt reglugerð þessari og reglugerð nr. 448 29. des. 1978, önnur en iðgjöld af skráningarskyldum ökutækjum, skulu lögð á af skattstjórum og færð á skattskrá.

Skattstjórar skulu því leggja á iðgjöld vegna óskráðra dráttarvéla. Ákvæði 40.—43. gr. laga nr. 68 1971 með síðari breytingum skulu gilda um álagningu, eftir því sem við á.

Iðgjöld af skráningarskyldum ökutækjum skulu lögð á af innheimtumönnum bifreiðagjalda.

9. gr.

Um gjalddaga og innheimtu.

Iðgjöld af skrásettum ökutækjum skulu innheimt árlega fyrirfram ásamt bifreiðagjöldum.

Önnur iðgjöld skulu innheimt af þeim aðilum, sem innheimta tekju- og eignarskatt, og gilda ákvæði VI. kafla laga nr. 68 1971 með síðari breytingum um þau, þ. á. m. um gjalddaga, dráttarvexti og lögtaksrétt.

Tryggingastofnunin innheimtir sjálf iðgjöld, sem ríkissjóði ber að greiða og þeim ríkisstofnunum, sem hún ákveður, svo og gjald það, sem ræðir um í f-lið. 1. mgr. 29. gr almannatryggingalaga, sbr. 7. gr. hér að framan.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 36. gr. og 65. gr. laga nr. 67 1971, sbr. lög nr. 58 1978 og öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 1. febrúar 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

Nr. 95. 12. febrúar 1979.

AUGLÝSING

um gjaldskrá fyrir þjónustu Loftferðaeftirlits flugmálastjórnar.

1. Skoðunargjöld loftfara.

1.1 Skoðunargjöld vegna skrásetningar eða ársskoðunar loftfara miðast við skráðan hámarks-flugtaksþunga þeirra.

1.2 Fyrir þyrlur og flugvélar allt að 5 700 kg að þyngd greiðast kr. 8.40 fyrir hvert kg, en lágmarksgjald er kr. 8 400.00.

1.3 Fyrir flugvélar yfir 5 700 kg að þyngd greiðast kr. 70 000 að viðbættum kr. 1.70 fyrir hvert kg.

1.4 Fari skoðun fram erlendis greiðast enn fremur fargjöld skoðunarmanns og dagpeningar samkvæmt kjarasamningi starfsmanna ríkisins.

2. Skírteinisgjöld flugliða.

2.1 Fyrir skrifleg og verkleg prófskírteini flugliða greiðast eftirfarandi prófgjöld:

	Skriflegt próf	Verklegt próf
Einkaflugmaður	kr. 5 600	kr. 4 200
Atvinnuflugmaður	— 8 400	— 4 200
Atvinnuflugmaður m. m. prófi	— 11 200	— 5 600
Blindflugsréttindi	— 8 400	— 5 600
Flugkennararéttindi	— 7 000	— 4 200
Flugumsjónarmaður	— 11 200	
Flugvélavirki (tegundarréttindi)	— 2 800	

2.2 Við endurnýjun skírteinis greiðast kr. 1 400.00.

3. Almenn ákvæði.

3.1 Gjöld fyrir verkleg próf skírteinis flugliða greiðast til prófdómara. Önnur gjöld greiðast hjá gjaldkera flugmálastjórnar Reykjavíkurflugvelli.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt lögum um loftferðir nr. 34 21. maí 1964, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. mars 1979 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi auglýsing nr. 447 22. desember 1977, um sama efni.

Samgönguráðuneytið, 12. febrúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

29. janúar 1979. Nr. 96.

AUGLÝSING

um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík.

Einstakir miðar, fullorðnir	kr.	300.00
Einstakir miðar, börn	—	130.00
10 miða kort, fullorðnir	—	1 800.00
10 miða kort, börn	—	600.00
10 miða kort, aldraðir	—	900.00
Gufubað	—	500.00
Leiga á handklæðum og skýlum	—	250.00
Sundnámskeið 20 st. fullorðnir	—	6 000.00
Sundnámskeið 20 st. börn	—	4 500.00
Sundfélög:		
10 miða kort 16 ára og eldri	—	600.00
10 miða kort yngri en 16 ára	—	350.00

Gjaldskrá þessi, sem samþykkt er af borgarstjórn Reykjavíkur, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 32 7. maí 1928 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Jafnframt er felld úr gildi gjaldskrá nr. 268 27. júlí 1978.

Félagsmálaráðuneytið, 29. janúar 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

AUGLÝSING

um umferð á Dalvík.

Að fengnum tillögum bæjarstjórnar Dalvíkur og samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40/1968 eru hér með settar eftirfarandi reglur um umferð á Dalvík:

I. Aðalbrautarrétt hafa
   a. Skíðabraut
   b. Hafnarbraut
   c. Gunnarsbraut
   d. Mímisvegur. Þó skal umferð á Mímisvegi víkja fyrir umferð um Skíðabraut.
   e. Goðabraut. Þó skal umferð um Goðabraut víkja fyrir umferð um Mímisveg.

II. Umferð af Smáravegi, Stórhólsvegi, Sunnutúni og Sognstúni víki fyrir umferð um Bjarkarbraut.

III. Bifreiðastöður eru bannaðar á vesturkanti Karlsbrautar.
Eldri auglýsingar um umferð á Dalvík eru fallnar úr gildi.

Bæjarfógetinn á Dalvík, 25. janúar 1979.

Ófeigur Eiríksson.

Stjórnartíðindi B 7, nr. 90—97. Útgáfudagur 19. febrúar 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 8 — 1979

22. febrúar 1979. 161 Nr. 98.

REGLUGERÐ

um bensíngjald.

1. gr.

Greiða skal sérstakt innflutningsgjald — bensíngjald — af bensíni er fellur undir tollskrárnúmer 27.10.19. Gjald þetta skal frá og með 23. febrúar 1979 nema kr. 59.22 af hverjum lítra.

2. gr.

Gjald skv. 1. gr. tekur einnig til bensínbirgða sem til eru í landinu 23. febrúar 1979. Þó skulu gjaldfrjálsir 300 lítrar hjá hverjum eiganda.

Gjaldið skal greiða hvort heldur bensínið er í vörslu eiganda sjálfs eða ekki.

Hafi gjald skv. 1. gr. reglugerðar nr. 248/1978 verið greitt af birgðum, sem til eru þann 23. febrúar 1979 skal greiða kr. 10.82 af hverjum lítra slíkra birgða, sem til eru umfram 300 lítra hjá hverjum eiganda.

Hver sá er á eða hefur til umráða yfir 300 lítrum af bensíni eða meira þann 23. febrúar 1979 skal skyldur að tilkynna það innheimtumanni innan 10 daga. Eigandi eða umráðamaður skal skyldur til að aðstoða við að kanna birgðir óski innheimtumaður slíkrar aðstoðar.

Innheimtumaður getur krafist upplýsinga hjá bensíninnflytjendum og bensínsölum um sölu samkvæmt verslunarbókum til viðskiptamanna er fram fór fyrir 23. febrúar 1979.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. heimild í 4. og 5. mgr. 5. gr. laga nr. 79 6. september 1974 um fjáröflun til vegagerðar, sbr. lög nr. 78 31. desember 1977 um breyting á þeim lögum, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 22. febrúar 1979.

Tómas Árnason.

Árni Kolbeinsson.

Stjórnartíðindi B 8, nr. 98. Útgáfudagur 22. febrúar 1979.

B 21

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 9 — 1979

Nr. 99. 162 13. febrúar 1979.

GJALDSKRÁ

fyrir hafnarsjóð Grenivíkur í Suður-Þingeyjarsýslu.

I. KAFLI

Um hafnargjöld í Grenivík.

1. gr.

Öll skip eða fleytur, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða hafnargjöld til hafnarsjóðs, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar, þó með þeim undantekningum, er síðar greinir.

Öll gjöld til hafnarinnar greiðast af brúttó-stærð skipanna, eins og hún er mest, skv. mælibréfi skips. Hálf rúmlest telst sem heil en minni hluta er sleppt. Undanþegin lesta- og bryggjugjaldi eru herskip, íslensk vitaskip og varðskip.

Lestagjöld.

2. gr.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestargjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Bryggjugjöld.

3. gr.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólahring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða gjald þetta eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjald.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum, minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Hafnsögugjald.

4. gr.

Hvert það skip, sem fær hafnsögumann til leiðsögu inn á höfnina eða frá henni, um höfnina eða milli hafnarmannvirkja, skal greiða hafnsögugjald.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

5. gr.

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

Vörugjöld.

6. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, sem fluttar eru af skipsfjöl á land eða úr landi á skipsfjöl, eða úr einu skipi í annað, innan takmarka hafnarinnar, þó með þeim undantekningum, er síðar getur.

7. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til annarrar hafnar og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft vörugjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara áfram með sama skipi, enda sé það ákveðið í farmskrá, greiðist ekkert vörugjald.

8. gr.

Þessar vörur eru algjörlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið í farmskrá.
b. Vistir og aðrar nauðsynjar til skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
c. Innlend mjólk og rjómi, sem flutt er til hafnarinnar.
d. Póstur og venjulegur farþegaflutningur.

9. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd, með umbúðum, og af hverri sendingu sérstaklega. Brot úr gjaldeiningu telst sem heil gjaldeining.

Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds. Skipstjóra eða afgreiðslumanni skips er skylt að láta gjaldkera hafnarinnar í té eftirrit af farmskrá.

Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið vera meira en upp er gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Séu fleiri en ein vörutegund í sendingu ósundurliðað, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

10. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur og gjaldið greiðast eins og þar segir.

Vörugjaldsskrá.

1. fl.: Gjald kr. 383.00/tonn:

Vara flutt í heilum skipsförmum eða lausu máli í miklu magni (meira en 100 t) svo sem bensín, brennsluolíur, kol laust korn, salt, sement laust og sekkjað, vikur, sekkjaður áburður, sekkjuð kornvara.

2. fl.: Gjald kr. 810.00/tonn:

Þungavarningur, svo sem sekkjavörur, aðrar en taldar í 1. fl., óunnið járn og stál, útgerðarvörur, smurningsolíur, sjávarafurðir, landbúnaðarafurðir, iðnaðarafurðir, iðnaðar- og byggingavörur, pökkuð og niðursoðin matvæli, ávextir.

3. fl.: Gjald kr. 2 240.00/tonn:

a. Vélar og tæki hvers konar og varahlutir til þeirra, svo sem heimilis- og skrifstofuvélar, bifreiðar, bifhjól, reiðhjól, hjólbarðar, bátar, flugvélar, hreyflar, mælitæki, húsbúnaður, vefnaðarvara, fatnaður.
b. Útvarps- og sjónvarpstæki, hljóðfæri, úr, klukkur, myndavélar, sjónaukar, glysvarningur alls konar, vín, tóbak, sælgæti, snyrtivörur, lyf.
c. Vörur, sem ekki verða flokkaðar annars staðar, eftir þyngd.

Af flutningi vinnutækja innanlands skal veita allt að 50% afslátt. Vörugjald greiðist ekki af ferðamannabifreiðum, enda ferðist eigendur með sama skipi.

4. fl.: Gjald kr. 219.00/rúmmetra:

Vörur flokkaðar eftir rúmmáli.

5. fl.: Gjald 0.85%:

Sjávarafli lagður á land á hafnarsvæðinu til vinnslu eða brottflutnings. Gjaldið reiknast af heildarverðmæti aflans. Kaupanda aflans ber að afhenda hafnarstjóra skýrslu um keyptan afla mánaðarlega, t. d. afrit af aflaskýrslu til Fiskifélags Íslands. Aflagjald fellur í gjalddaga um leið og afla er landað. Kaupandi aflans innheimtir gjaldið hjá seljanda og er ábyrgur fyrir því til hafnarsjóðs þótt hann vanræki innheimtu þess. Standa ber skil á greiðslu aflagjalds eigi sjaldnar en mánaðarlega.

Lágmarksgjald í öllum flokkum er kr. 185.00.

Um ýmis gjöld til hafnarinnar.

11. gr.

Fyrir að leggja vöru á land hafnarinnar, skal greiða kr. 9.50 fyrir hvern fermetra, sem varan þekur, sé hún ekki flutt burtu innan tveggja sólarhringa. Gjald þetta reiknast fyrir hvern sólarhring. Sama gjald skal greiða fyrir tæki og áhöld hvers konar, sem einstaklingar eiga og láta eða vilja láta standa á landi hafnarinnar. Gjald fyrir slík tæki, sem og mikið vörumagn, má ákveða með samningi við hafnarnefnd.

12. gr.

Gjald fyrir lóðir, geymsluhús eða tæki, sem leigð eru einstaklingum eða félögum, um lengri eða skemmri tíma, skal greiða samkvæmt samningi.

Önnur þjónusta, sem höfnin kann að láta skipum eða öðrum aðilum í té og ekki er talin falla undir gjöld þau, sem hér eru fram talin, skal greidd samkvæmt ákvörðun hafnarstjórnar.

II. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

13. gr.

Skrifstofa hafnarinnar sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin þar.

14. gr.

Skipstjóri eða formaður báts ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalda.

Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna, svo og annarra gjalda, er skipinu ber að greiða. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipi, uns gjöldin eru að fullu greidd.

Þar sem ekki eru í gjaldskrá þessari ákveðnir fastir gjalddagar, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

15. gr.

Leigugjald fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar greiði móttakandi af vörum, sem fluttar eru úr húsum eða af lóð hafnarinnar.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarskrifstofu skil á greiðslunni.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri, formaður eða eigandi ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjaldið, sem affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar gengið hefur verið frá farmskrá.

Vörugjald af vörum, sem fluttar eru frá bryggju eða bólvirki, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörum eða andvirði þeirra uns gjaldið er greitt.

16. gr.

Öll gjöld samkvæmt þessari reglugerð má taka lögtaki, og hafa þau forgangsrétt sem önnur opinber gjöld, sbr. 12. gr. hafnalaga. Auk þess eru skipagjöld tryggð með lögveði í skipinu, og gengur það veð í tvö ár fyrir samningsveðskuldum. Dráttarvextir 2% fyrir hvern byrjaðan mánuð reiknast 2 mánuðum eftir gjalddaga.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, bryggjugjald og hafnsögugjald, svo og hvers konar aðstoð, sem skipinu er látin í té af hafnarinnar hálfu.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir hafnarsjóðinn nr. 132 7. mars 1978.

Samgönguráðuneytið, 13. febrúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

20. febr. 1979. Nr. 100.

AUGLÝSING

um innborgunarreglur.

Ráðuneytið hefur ákveðið, að tollskrárnr. 94.03.13: Skrifstofu- og skjalaskápar úr málmi, skuli falla niður úr auglýsingu nr. 1, 5. janúar 1979, þannig að innborgunarskylda nái ekki til þeirra.

Breyting þessi öðlast þegar gildi.

Viðskiptaráðuneytið, 20. febrúar 1979.

F. h. r.
Þórhallur Ásgeirsson.

Yngvi Ólafsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Landshafnarinnar í Rifi á Snæfellsnesi, nr. 195 25. apríl 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a) Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b) Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c) Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d) Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

10. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a) Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni geiðist sama gjald.
b) Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c) Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 150 29. mars 1978.

Samgönguráuneytið, 14. febrúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Ólafur S. Valdimarsson.

8. febrúar 1979. Nr. 102.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð um holræsi og holræsagjald fyrir Flateyrarkauptún nr. 98 5. mars 1974.

1. gr.

6. gr. orðist svo:

Kostnaður við aðalholræsakerfið greiðist úr sveitarsjóði, en til að standast þann kostnað er húseigendum, er hús eiga við veg, götu eða opið svæði, þar sem holræsi er lagt í, skylt að greiða árlega holræsagjald, sem nemur 0.32% af fasteignamatsverði húsa og lóða, eins og gjaldstofn er á hverjum tíma. Lágmarksgjald skal þó vera kr. 5 000 á hverja íbúð.

Undanþága frá greiðslu hins almenna fasteignaskatts skapar ekki undanþágu frá greiðslu holræsagjalds. Gjald þetta getur sveitarstjórn hækkað um allt að 50% án þess að leita þurfi staðfestingar ráðuneytisins.

Reglugerðarbreyting þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Flateyrarhrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 8. febrúar 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

8. febrúar 1979. Nr. 103.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð fyrir vatnsveitu Flateyrarhrepps nr. 108 5. mars 1974.

1. gr.

7. gr. orðist svo:

Af öllum íbúðarhúsum í Flateyrarhreppi, sem tengd eru vatnsveitu hreppsins, skal greiða árlegan vatnsskatt, er nemi 0.4% af fasteignamatsverði húsa og lóða, eins og gjaldstofn er á hverjum tíma. Vatnsskattur skal þó aldrei vera lægri en kr. 5 000 á hverja húseign eða sjálfstæða íbúðarstærð. Sé íbúð eigi virt fasteignamatsvirðingu skal greiða vatnsskatt samkvæmt lágmarksákvæðum þessarar greinar.

Undanþága frá greiðslu hins almenna fasteignaskatts skapar ekki undanþágu frá greiðslu vatnsskatts.

2. gr.

8. gr. orðist svo:

Af öðrum húsum, sem nota vatn til annarra þarf en heimilisnotkunar, vegna atvinnu, sem í þeim er rekin, svo sem verksmiðjur, þvottahús, iðnfyrirtæki, gistihús, frystihús, verbúðir, bensínafgreiðslur, þvottaplön, o. fl. skal greiða vatnsskatt, er nemi 0.4% af fasteignamatsverði húsa og lóða, eins og gjaldstofn er á hverjum tíma. Þó aldrei minna en kr. 7 500 af hverri húseign. Auk þess er hreppsnefnd heimilt að láta þvottaplön, sem rekin eru til þvotta á bifreiðum t. d. í sambandi við eldsneytissölu greiða kr. 25 000 á ári fyrir vatnsnotin.

3. gr.

1. og 2. mgr. 9. gr. orðist svo:

Hreppsnefnd er heimilt að setja upp vatnsmæla hjá þeim fyrirtækjum eða einstaklingum, sem nota mikið vatn, og skal þá greiða kr. 24.90 fyrir hverja smálest miðað við byggingarvísitölu tímabilið 1. júlí—30. sept. 1978. Gjaldið hækki ársfjórðungslega skv. byggingarvísitölu hverju sinni.

Árleiga fyrir hvern mæli skal vera kr. 8 500, sem hækki eftir byggingarvísitölu. Húseigandi ber kostnað af uppsetningu mælis, auk 2 500 kr. stofngjalds. Upphæð mælaleigu er miðuð við byggingarvísitölu 1.1. 1979.

Reglugerðarbreyting þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Flateyrarhrepps staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 8. febrúar 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 104. 29. janúar 1979.

HÚSAGERÐARSAMÞYKKT

fyrir Búnaðarsamband Suður-Þingeyinga.

Búnaðarsamband Suður-Þingeyinga gerir, á grundvelli laga nr. 7 frá 12. janúar 1945, svofellda húsagerðarsamþykkt.

I. KAFLI

Takmörk samþykktarsvæðis og markmið samþykktar.

1. gr.

Samþykktarsvæðið nær yfir eftirtalin búnaðarfélög á starfssvæði Búnaðarsambands Suður-Þingeyinga: Búnaðarfélag Hálshrepps, Búnaðarfélag Suður-Fnjóskdæla, Búnaðarfélag Ljósavatnshrepps, Búnaðarfélag Bárðdæla, Búnaðarfélag Skútustaðahrepps, Búnaðarfélag Reykdæla, Búnaðarfélag Laxdæla, Búnaðarfélagið Ófeig, Reykjahverfi, Búnaðarfélag Aðaldæla og Búnaðarfélag Tjörnesinga.

2. gr.

Markmið samþykktarinnar er að greiða fyrir húsabótum og öðrum byggingarframkvæmdum hjá félagsmönnum á samþykktarsvæðinu og stuðla að því að bændur geti komið sér upp svo vönduðum, hagkvæmum og ódýrum húsum sem kostur er á.

Þessum tilgangi vill sambandið ná með því sem fyrst og eftir því sem við verður komið, að taka að sér byggingu íbúðarhúsa og útihúsa á sambandssvæðinu, með því að ráða til sín flokka byggingarmanna og leggja þeim sem fullkomnastar vélar, tæki og mót til vinnunnar.

II. KAFLI

Skipan og valdsvið framkvæmdastjórnar.

3. gr.

Stjórn Búnaðarsambands Suður-Þingeyinga, hér á eftir nefnd framkvæmdastjórn, fer með yfirstjórn allra þeirra mála, sem um ræðir í samþykkt þessari. Ráða má séstakan framkvæmdastjóra í samráði við forstöðumann Byggingastofnunar landbúnaðarins.

Með erindisbréfi skal framkvæmdastjóra falin yfirumsjón daglegs reksturs, þarmeð talin yfirstjórn vinnuflokka, enda hafi hann full réttindi húsameistara. Þó má, ef ekki er annars kostur, ráða mann, sem ekki hefur full réttindi, ef hann að dómi sambandsins, Búnaðarfélags Íslands og Byggingarstofnunar landbúnaðarins, telst fullfær til að taka starfið að sér.

Verkstjórar vinnuflokka þeirra, sem um getur í 2. grein samþykktar þessarar, skulu ráðnir í samráði við forstöðumann Byggingastofnuna landbúnaðarins, sem hefur eftirlit með störfum þeirra.

Framkvæmdastjórn heldur sérstaka gerðabók, þar sem færðar eru ályktanir hennar, vegna þessarar starfsemi sambandsins.

4. gr.

Framkvæmdastjórn annast kaup á nauðsynlegum vélum og verkfærum og öðru því, er með þarf, til þess að náð verði æskilegum hraða í framkvæmdum. Skylt er að leita aðstoðar forstöðumanns Byggingarstofnunar landbúnaðarins um kaup og val hentugra véla, verkfæra og sérstaka veggjamóta, sem sambandið fær styrk til að kaupa. Forstöðumaður Byggingarstofnunar ákveður í samráði við stjórn Búnaðarfélags Íslands, hve mörg veggjamót og vélar kaupa skuli.

5. gr.

Framkvæmdastjórn sér um innkaup á öllu því, er með þarf til reksturs á vélum og áhöldum er keypt verða. Henni ber að hafa vélakostinn tryggðan fyrir fjárhæð, sem svarar til verðgildis þessara eigna, eins og þær eru á hverjum tíma.

6. gr.

Framkvæmdastjórn tekur á móti umsóknum fá félagsmönnum um byggingarframkvæmdir og kynnir sér, hvort umsækjandi geti fullnægt þeim skilyrðum, sem sambandið setur. Hún undirritar alla verktökusamninga og ákveður hvenær og í hvaða röð verkefni eru tekin. Framkvæmdastjóra er og skylt, í samráði við verkstjóra, að veita verkkaupanda nauðsynlegar upplýsingar og áætlanir um efni til byggingana ásamt öllum leiðbeiningum, er þörf kann að vera fyrir.

7. gr.

Allir samningar, sem stjórn og framkvæmdastjóri gera fyrir hönd búnaðarsambandsins, samkvæmt samþykktum þessum eða ályktunum aðalfundar sambandsins, eru skuldbindandi fyrir félagsheildina, án þess að það hafi verið sérstaklega undir þá borið.

Stjórn og framkvæmdastjóri bera ábyrgð gerða sinna fyrir aðalfundi búnaðarsambandsins.

III. KAFLI

Um undirbúning og tilhögun framkvæmda.

8. gr.

Bændur á sambandssvæðinu skulu fyrir 1. febrúar ár hvert senda stjórn sambandsins beiðni um byggingarframkvæmdir þær, sem þeir óska eftir að byggingaflokkar á vegum sambandsins leysi af hendi samkvæmt samþykkt þessari, á jörð þeirri eða landi, sem þeir hafa til umráða. Verkbeiðni fylgi uppdrættir af mannvirkjum samþykktum eða gerðum af Byggingastofnun landbúnaðarins í samráði við viðkomandi aðila.

Byggingar sem reistar eru skv. jarðræktarlögum nr. 79/1972 skulu samþykktar af Byggingastofnun landbúnaðarins og Búnagarfélagi Íslands. Rísi ágreiningur út af uppdráttum hefur Búnaðarfélag Íslands úrskurðarvald. Verkbeiðni fylgi samþykki hlutaðeigandi byggingaryfirvalda á staðsetningu byggingar.

9. gr.

Að fengnum umsóknum þeim, er um getur í 8. grein, ber stjórn búnaðarsambandsins, í sambandi við framkvæmdastjóra, að semja starfs- og rekstraráætlun fyrir hinar fyrirhuguðu byggingarframkvæmdir yfistandandi árs.

Rísi ágreiningur um veigamikil atriði framkvæmdaáætlunar, ber að leggja hana fyrir aðalfund búnaðarsambandsins til samþykktar.

Framkvæmdastjóra er skylt að framfylgja samþykktri starfsáætlun eftir því sem við verður komið.

10. gr.

Við undirbúning framkvæmdaáætlunar skal þess sérstaklega gætt, að þeir, sem mesta þörf hafa fyrir nýbyggingar sitji fyrir, eftir því sem unnt er, án þess að valda óhæfilegum aukakostnaði, á flutningi véla og verkfæra, milli vinnustaða.

11. gr.

Áður en vinna hefst við byggingu skal gerður samningur við verkkaupanda um framkvæmdina og greiðslu hans á kostnaði við verkið. Verkkaupandi skal setja þá tryggingu sem stjórnin telur fullnægjandi fyrir skilvísri greiðslu á kostnaði sem sambandið hefur af framkvæmdinni.

12. gr.

Sé ekki sérstaklega um annað samið skal verkkaupandi sjá um að nægjanlegt magn af nothæfu byggingarefni sé fyrir hendi á byggingastað, að aðgengilegt sé fyrir allar vélar og tæki við vinnuna og að tryggt sé nóg vatn til steypunnar.

Gengið skal úr skugga um að við þessi atriði hafi verið staðið á fullnægjandi hátt áður en vinnuflokkur er fluttur á vinnustað, svo og að öðrum undirbúningi verksins sem verkkaupanda ber að framkvæma samkvæmt verksamningi, sé lokið.

13. gr.

Framkvæmdastjórn er heimilt að taka að sér útvegun efnis til bygginga þeirra sem vinnuflokkar hennar vinna að, sé þess óskað af verkkaupanda, enda greiði þá verkkaupandi 1% af andvirði efnis er renni í byggingasjóð sbr. 21. gr.

14. gr.

Nú liggja ekki fyrir næg verkefni hjá félagsmönnum, og er þá heimilt að taka verk fyrir aðra aðila á samþykktarsvæðinu, enda sé farið eftir reglum sambandsins um greiðslutryggingu og öll störf greidd af verkkaupanda eftir reikningum.

IV. KAFLI

Um greiðslu kostnaðar.

15. gr.

Kostnaður við þær framkvæmdir, er samþykkt þessi tekur til, greiðist af verkkaupanda eftir þeim skildaga og á þann hátt, er tilgreint verður í verktökusamningi þeim, er um ræðir í 6. gr. og 11. gr. þessarar samþykktar, en hann telst: Allur beinn kostnaður sem sambandið greiðir vegna hverrar byggingar, svo og hluti sameiginlegs rekstrarkostnaðar sem stafar af viðhalds og fyrningargjaldi véla, tækja og veggjamóta, flutningar milli vinnustaða, verkstjórnar og símakostnaður, lántöku og vaxtakostnaður og eftir því sem við á kostnaður vegna 12. gr.

16. gr.

Heimilt er stjórn búnaðarsambandsins að leggja á framkvæmdakostnað áhættuþóknun er nemi allt að 5% af heildarkostnaði hvers árs.

17. gr.

Nú hefur Landnámsstjórn ríkisins heitið styrk til húsagerðar, er sambandið tekur að sér samkvæmt samþykkt þessari, og á það þá kröfu til að fá styrkinn greiddan, þegar verkið er hafið af vinnuflokkum þess, þó ekki hærri fjárhæð en svarar að gera húsið fokhelt.

18. gr.

Sambandið hefur forgangskröfu um þau framlög og styrki út á byggingar, sem byggðar eru samkvæmt samþykkt þessari, til lúkningar skuldum verkkaupanda vegna byggingarkostnaðar.

19. gr.

Skuldir sem myndast kunna við búnaðarsambandið vegna byggingarkostnaðar samkvæmt samþykkt þessari, eru forgangsskuldir tryggðar með veði í jörð þeirri, sem framkvæmdin hefur verið gerð á, næst á eftir þeim lánum sem á jörðinni hvíldu, er framkvæmdin hófst og víkja aðeins fyrir þeim opinberum gjöldum og fylgi kröfum ef um óðalsjörð er að ræða. Skuldir þessar má taka lögtaki.

20. gr.

Heimilt er stjórn búnaðarsambandsins að taka rekstrarlán gegn tryggingu í ávísun og greiðslutryggingum, sem ekki eru fallnar í gjalddaga.

V. KAFLI

Um byggingarsjóð.

21. gr.

Búnaðarsambandið myndar byggingarsjóð til kaupa á vélum, verkfærum, áhöldum og byggingamótum til nota við byggingarframkvæmdir sambandsins.
Tekjur sjóðsins eru:

1. Tveir þriðju hlutar stofnfjárins er styrkur úr ríkissjóði, jafnóðum og hann greiðist til sambandsins út á þær vélar, tæki og mót er keypt verða, enda liggi

fyrir samþykki Byggingarstofnunar landbúnaðarins og stjórnar Búnaðarfélags Íslands um þörf sambandsins fyrir þann vélakost.
2. Óafturkræft framlag Búnaðarsambands Suður- Þingeyinga er nemi allt að ⅓ stofnkostnaðar.
3. 1% af verði byggingarefnis sem sambandið annast kaup á samkvæmt 13. grein.
4. 1% af öðrum byggingarkostnaði er stafar af framkvæmdum undir verkstjórn starfsmanna sambandsins.
5. Aðrar tekjur.

22. gr.

Nú kemur síðar í ljós, að áliti búnaðarsambandsstjórnar, að auka þurfi byggingarsjóð og ber henni þá að gera rökstuddar tillögur um aukningu sjóðsins og senda þær öllum búnaðarfélögum er að samþykkt standa, áður en fulltrúar eru kosnir á aðalfund sambandsins.

Ef ⅗ hluti löglega kjörinna fulltrúa á aðalfundi sambandsins samþykkir stofnfjáraukninguna, er hún bindandi fyrir félagsheildirnar.

VI. KAFLI

Um reikningshald og endurskoðun.

23 gr.

Reikningsár samþykktarinnar er almanaksárið.

24. gr.

Endurskoðendur búnaðarsambandsins endurskoða reikninga samþykktarinnar og kynna sér rekstur starfseminnar eftir föngum.

25. gr.

Endurskoðaðir reikningar skulu lagðir fram til samþykktar á aðalfundi búnaðarsambandsins. Þar gefur stjórnin skýrslu um starfsemina svo og endurskoðendur ef tilefni er til.

VII. KAFLI

Um breyting samþykktar og hvernig samþykkt verði úr gildi felld.

26. gr.

Tillögur, sem fram kunna að koma til breytinga á samþykkt þessari skulu sendar búnaðarfélögunum til umsagnar. Þær skulu síðan, ásamt umsögn búnaðarfélaganna, lagðar fyrir aðalfund Búnaðarsambandsins. Samþykki löglegur aðalfundur breytingarnar með atkvæðum að minnsta kosti ⅗ hlutum atkvæðisbærra fulltrúa, skal stjórn sambandsins senda breytingarnar Búnaðarfélagi Íslands, er leitar staðfestingar landbúnaðarráðherra á þeim.

27. gr.

Samþykkt þessa má því aðeins nema úr gildi, að rökstutt álit meiri hluta fundarmanna liggi fyrir um að tilgangi samþykktarinnar verði ekki náð og lögmætur aðalfundur búnaðarsambandsins samþykki það með að minnsta kosti ⅗ hlutum atkvæðisbærra fundarmanna enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til.

28. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið sem almennt lögreglumál og geta þau varðað sektum frá 1 000 til 1 000 000 kr. nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Samþykkt þessi er sett samkvæmt lögum nr. 7 11. janúar 1945, um jarðræktar og húsagerðarsamþykktir í sveitum nr. 88 13. maí 1947, til að öðlast þegar gildi, og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 29. janúar 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Haukur Jörundarson.

29. janúar 1979. Nr. 105.

HÚSAGERÐARSAMÞYKKT

fyrir Búnaðarsamband Dalamanna.

Búnaðarsamband Dalamanna gerir, á grundvelli laga nr. 7 frá 12. janúar 1945, svofellda húsagerðarsamþykkt:

I. KAFLI

Takmörk samþykktarsvæðis og markmið samþykktar.

1. gr.

Samþykktarsvæðið nær yfir eftirtalin búnaðarfélög á starfssvæði Búnaðarsambands Dalamanna. Bf. Hörðudalshrepps, Bf. Miðdalshrepps. Haukdalshrepps, Bf. Laxárdalshrepps, Bf. Hvammshrepps, Bf. Fellsstrandarhrepps, Bf. Klofningshrepps, Bf. Skarðshrepps og Bf. Saurbæjarhrepps.

2. gr.

Tilgangur samþykktarinnar er að greiða fyrir húsabótum og öðrum byggingarframkvæmdum hjá félagsmönnum á samþykktarsvæðinu og stuðla að því, að bændur geti komið sér upp svo vönduðum, hagkvæmum og ódýrum húsum, sem kostur er á. Þessum tilgangi vill sambandið ná með því sem fyrst og eftir því, sem aðstæða leyfir, að taka að sér byggingu íbúðarhúsa og útihúsa á sambandssvæðinu, þannig að það ráði til sín flokka byggingarmanna og leggi þeim til sem fullkomnastar vélar og tæki til vinnunnar.

II. KAFLI

Skipan og valdsvið framkvæmdastjórnar.

3. gr.

Stjórn Búnaðarsambands Dalamanna hefur á hendi yfirstjórn allra byggingaframkvæmda, er sambandið tekur að sér. Ráða má sérstakan framkvæmdastjóra í samráði við forstöðumann Byggingstofnunar landbúnaðarins. Með erindisbréfi skal framkvæmdastjóra falin yfirstjórn daglegs reksturs, þar með talin yfirstjórn vinnuflokka, enda hafi hann full réttindi húsasmíðameistara. Þó má, ef ekki er annars kostur, ráða mann, sem ekki hefur full réttindi, ef hann, að dómi sambandsins Búnaðarfélag Íslands og Byggingastofnunar landbúnaðarins, telst fullfær til að taka starfið að sér.

Verkstjórar vinnuflokka þeirra, sem um getur í 2. grein samþykktar þessarar, skulu ráðnir í samráði við forstöðumann Byggingastofnunar landbúnaðarins, sem hefur eftirlit með störfum þeirra. Stjórnin getur falið 2 mönnum úr stjórn sambandsins að annast, ásamt framkvæmdastjóra, um stjórnarframkvæmdir þær, er um

getur í 5. og 6. grein, svo og umsjón með rekstri fyrirtækisins og nefnast þeir framkvæmdastjórn. Stjórnin heldur sérstaka gerðabók, þar sem færðar eru ályktanir hennar, vegna þessarar starfsemi sambandsins.

4. gr.

Stjórn sambandsins annast kaup á nauðsynlegum vélum og verkfærum og öðru því, er með þarf, til þess að náð verði æskilegum hraða í byggingarframkvæmdum sambandsins. Skylt er henni að leita aðstoðar forstöðumanns Byggingastofnunar landbúnaðarins um kaup og val hentugra véla, verkfæra og sérstakra veggjamóta, sem sambandið fær styrk til að kaupa. Forstöðumaður Byggingastofnunar ákveður, í samráði við stjórn Búnaðarfélags Íslands, hve mörg veggjamót og vélar kaupa skuli.

5. gr.

Stjórn og framkvæmdastjóri sjá um kaup á öllu því, er með þarf til reksturs og viðhalds vélum og áhöldum, er keypt verða. Henni ber að hafa þau tryggð fyrir fjárhæð, er svarar til verðgildis þessara eigna, eins og þær eru á hverjum tíma.

6. gr.

Framkvæmdastjórn tekur á móti umsóknum frá félagsmönnum um byggingaframkvæmdir og kynnir sér, hvort umsækjandi geti fullnægt þeim skilyrðum, sem sambandið setur. Hún undirritar alla verktökusamninga og ákveður, í samráði við framkvæmdastjóra, hvenær og í hvaða röð verkefnin eru tekin.

7. gr.

Framkvæmdastjóri hefur yfirumsjón allra vinnuflokka og bókhald og gjaldkerastörf fyrir byggingaframkvæmdir, nema annað þyki henta. Enn fremur ber honum að fylgjast með því, að verkkaupandi fullnægi öllum skilyrðum, sem honum eru sett af sambandsstjórninni og hefur að öðru leyti daglegt eftirlit með rekstrinum. Honum er og skylt, í samráði við verkstjóra, að veita verkkaupanda nauðsynlegar upplýsingar og áætlanir um efni til byggginganna ásamt öllum leiðbeiningum, er þörf kann að vera fyrir.

8. gr.

Allir samningar, sem stjórn og framkvæmdastjóri gera fyrir hönd búnaðarsambandsins samkvæmt samþykktum þessum eða ályktunum aðalfundar sambandsins, eru skuldbindandi fyrir félagsheildina og búnaðarfélögin, er að samþykktinni standa, án þess, að það hafi verið sérstaklega undir þá borið. Stjórn og framkvæmdastjóri bera ábyrgð gerða sinna fyrir aðalfundi búnaðarsambandsins.

III. KAFLI

Um tilhögun framkvæmda.

9. gr.

Nú sækir félagsmaður sambandsins um, að það annist byggingaframkvæmdir á jörð hans eða landi, sem hann hefur til umráða. Skal þá fylgja umsókninni teikning af mannvirkjum, gerð af Byggingastofnun landbúnaðarins eða samþykkt af henni. Nú er kostnaðarmaður byggingar óánægður með tillögur þær, er fyrir liggja, og getur hann þá skotið þeim til umsagnar Búnaðarfélags Íslands, sem fellir um þær fullnaðarúrskurð. Verkbeiðni fylgi samþykki hlutaðeigandi byggingayfirvalda á staðsetningu byggingar. Jafnframt sé fram tekið, hvenær verkbeiðandi telji sig hafa lokið þeim undirbúningsframkvæmdum, sem sambandið gerir kröfu til, áður

en umsamin verk þess hefjast. Umsóknir skulu komnar til sambandsstjórnar eigi síðar en í nóvemberlok ár hvert.

10. gr.

Að fengnum umsóknum þeim, er um getur í 9. grein, ber stjórn búnaðarsambandsins, í samráði við framkvæmdastjóra, að semja starfs- og rekstraráætlun fyrir hinar fyrirhuguðu byggingaframkvæmdir yfirstandandi árs.

Rísi ágreiningur innan búnaðarsambandsstjórnar um veigamikil atriði framkvæmdaáætlunar, ber að leggja hana fyrir aðalfund búnaðarsambandsins til samþykktar.

Framkvæmdastjóra er skylt að framfylgja samþykktri starfsáætlun eftir því, sem við verður komið.

11. gr.

Við undirbúning framkvæmdaáætlunar skal þess sérstaklega gætt, að þeir, sem mesta þörf hafa fyrir nýbyggingar, sitji fyrir, eftir því sem unnt er, án þess að valda óhæfilegum aukakostnaði, við flutning véla og verkfæra.

12. gr.

Til þess að búnaðarsambandið taki að sér byggingaframkvæmdir, skal verkkaupandi hafa fullnægt eftirtöldum skilyrðum: Lagt inn greiðslu í sjóð félagsins, sem stjórn sambandsins telur fullnægjandi til að ljúka verki því, sem það tekur að sér að annast. Heimilt er verkkaupanda að leggja fram sem greiðslutryggingu ávísun á væntanlegt lán eða styrk, enda liggi fyrir yfirlýsing frá stofnunum um lágmarksupphæð á láni eða styrk, sem veittur yrði. Nú hefur verkkaupandi fullnægt, að dómi framkvæmdastjóra, framangreindum skilyrðum, og skulu þeir þá gera með sér verktökusamning.

Verkkaupandi skal hafa grafið fyrir húsi, ennfremur gert aðgengilegt fyrir vélar og önnur tæki, sem nauðsynleg eru við bygginguna, tryggt nóg vatn til steypunnar og flutt allt byggingarefni á staðinn, nema sérstaklega hafi verið um annað samið.

13. gr.

Byggingaframkvæmdum sé yfirleitt hagað þannig, að sem haganlegast sé fyrir báða aðila, sé að sumrinu unnið að steypuvinnu og húsin gerð fokheld. Að því leyti, sem sambandið tekur að sér innanhússvinnu, er gengið út frá því, að hún fari fram að vetrinum. Vanda skal val manna við vinnuna eftir því sem kostur er á, og sé að minnsta kosti einn maður í hverjum flokki fær til að vinna á eigin ábyrgð að þeim verkefnum, sem flokknum er ætlað að leysa af hendi, enda sé hann verkstjóri flokksins.

Byggingarvinnan skiptist milli vinnuflokka eftir því, sem stjórn og framkvæmdastjóri telja hagkvæmast, jafnframt því að tryggð sé nægileg verkvöndun.

14. gr.

Nú liggja ekki fyrir næg verkefni hjá félagsmönnum búnaðarsambandsins, og er þá heimilt að taka verk fyrir aðra aðila á samþykktarsvæðinu, enda sé farið eftir reglum sambandsins um greiðslutryggingu og öll störf greidd af verkkaupanda eftir reikningum.

IV. KAFLI

Um greiðslu kostnaðar.

15. gr.

Kostnaður við þær framkvæmdir, er samþykkt þessi tekur til, greiðist af verkkaupanda eftir þeim skildaga og á þann hátt, er tilgreint verður í verktökusamn-

ingi þeim, er um ræðir í 6. og 12. grein þessarar samþykktar. Heimilt er stjórn og framkvæmdastjóra búnaðarsambandsins að láta greiðslu fara fram eftir áætluðum verktöxtum meðan verkið stendur yfir, en fullnaðarupphæð sé byggð á tilkostnaðarverði, eins og það verður samkvæmt rekstrarreikningi hvers árs. Áætlaðir verktaxtar séu miðaðir við meðaltalsbyggingakostnað næstliðins árs, eins og hann hefur verið reiknaður af Byggingastofnun landbúnaðarins og með hliðsjón af verðbreytingum, sem kunna að hafa orðið.

Nú hefur Landnámsstjórn ríkisins heitið styrk til húsagerðar, er sambandið tekur að sér samkvæmt samþykkt þessari, og á það þá kröfu til að fá styrkinn greiddan, þegar verkið er hafið af vinnuflokkum þess, þó ekki hærri fjárhæð en svarar að gera húsið fokhelt.

16. gr.

Til rekstrarkostnaðar telst greiðsla vinnulauna, allur reksturskostnaður véla, áhalda og veggjamóta og greiðslur fyrningargjalds af þeim.

Kostnaður við flutning þeirra milli vinnustaða, viðhald véla og annarra tækja, er stafar af eðlilegu sliti þeirra, vaxtagreiðslur, kostnaður við verkstjórn og stjórnarkostnaður.

Heimilt er stjórn búnaðarsambandsins að ákveða að leggja á framkvæmdakostnað áhættuþóknun, er nemi allt að 5% af heildarreksturskostnaði hvers árs.

Áhættuþóknun af verkum, sem unnin eru fyrir utanfélagsmenn og annar hagnaður af þeim, skal leggja í byggingarsjóð búnaðarsambandsins.

V. KAFLI

Fjáröflun og tryggingar.

18. gr.

Búnaðarsambandið myndar byggingarsjóð til kaupa á vélum, verkfærum, áhöldum og veggjamótum við byggingarframkvæmdir sambandsins.

Tekjur sjóðsins eru:

1. Tveir þriðju hlutar stofnfjárins er styrkur úr ríkissjóði, jafnóðum og hann greiðist til sambandsins út á þær vélar, er keyptar verða, enda liggi fyrir samþykki Byggingarstofnunar landbúnaðarins og stjórnar Búnaðarfélags Íslands um þörf sambandsins fyrir þann vélakost.
2. Óafturkræft framlag frá Búnaðarsambandi Dalamanna, er nemi ⅙ heildarstofnfjárins. Eftirstöðvar stofnfjárins, ⅙ hluta, tekur Búnaðarsamband Dalamanna að láni, sem endurgreiðist innan 5 ára, og teljast greiðslur þessar ásamt vöxtum til reksturskostnaðar við byggingaframkvæmdir.
3. Tekjur þær, sem inn kunna að koma samkvæmt 17. grein.

19. gr.

Nú kemur síðar í ljós, að áliti búnaðarsambandsstjórnar, að auka þurfi byggingarsjóð, og ber henni þá að gera rökstuddar tillögur um aukningu sjóðsins og senda þær öllum búnaðarfélögum er að samþykkt standa, áður en fulltrúar eru kosnir á aðalfund sambandsins.

Ef meiri hluti löglega kjörinna fulltrúa á aðalfundi búnaðarsambandsins samþykkir að auka byggingarsjóð sambandsins, er samþykktin bindandi fyrir búnaðarfélögin.

20. gr.

Stjórn búnaðarsambandsins ber að taka þær greiðslutryggingar, sem fyrir er mælt í 12. grein miðað við áætlaðan kostnað búnaðarsambandsins af hverri byggingu. Lokagreiðslur fara fram samkvæmt ákvæðum verktökusamnings.

Skuldir, sem myndast kunna við búnaðarsambandið samkvæmt samþykkt þessari, eru forgangsskuldir, tryggðar með veði í jörð þeirri, er framkvæmdin hefur verið gerð á, eftir lánum þeim, sem á jörðinni hvíldu, er framkvæmdin hófst, og víkja aðeins fyrir þeim opinberum gjöldum og fylgifjárkröfum, ef um óðalsjarðir er að ræða. Skuldir þessar má taka lögtaki.

21. gr.

Heimilt er stjórn búnaðarsambandsins að taka rekstrarlán gegn tryggingu í ávísun og greiðslutryggingum, sem ekki eru fallnar í gjalddaga.

VI. KAFLI

Um reikningshald og endurskoðun.

22. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið og skal reikningsskilum lokið svo tímanlega, að endurskoðun geti farið fram áður en aðalfundur sambandsins er haldinn. Endurskoðendur skulu sannprófa, að reikningum beri saman við bækur framkvæmdastjórnar.

23. gr.

Endurskoðendur séu tveir, kosnir af aðalfundi búnaðarsambandsins til eins árs í senn. Þeir skulu kynna sér reksturinn vandlega og hafa eftirlit með starfsrækslu stjórnar og framkvæmdastjóra í hvívetna.

24. gr.

Endurskoðaðir reikningar skulu lagðir fram á aðalfundi búnaðarsambandsins. Þar gefur stjórn eða framkvæmdastjóri skýrslu um stafsemina, svo og endurskoðendur, ef tilefni er til.

VII. KAFLI

Um breyting samþykkta og hvernig samþykkt verði úr gildi felld.

25. gr.

Tillögur, er fram kunna að koma frá búnaðarfélögum um breyting á samþykkt þessari, skulu sendar sambandsstjórn, sem sendir þær til umsagnar öllum aðilum, er að samþykktinni standa samkvæmt 1. grein. Breytingartillögur sambandsstjórnar skulu og sendar sömu aðilum til umsagnar. Tillögurnar skulu því næst, ásamt umsögn búnaðarfélaganna, lagðar fyrir aðalfund búnaðarsambandsins. Samþykki löglegur aðalfundur breytingarnar með að minnsta kosti ⅗ atkvæðisbærra fulltrúa, skal stjórn sambandsins senda breytingarnar Búnaðarfélagi Íslands, er leitar staðfestingar landbúnaðarráðherra á þeim.

26. gr.

Samþykkt þessa má því aðeins nema úr gildi, að rökstutt álit meiri hluta samþykktaraðila liggi fyrir um, að tilgangi samþykktar verði ekki náð og að lögmætur aðalfundur búnaðarsambandsins samþykki það með að minnsta kosti ⅗ hlutum atkvæðisbærra fundarmanna, enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til.

27. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið sem almenn lögreglumál, og varða þau sektum 1 000—100 000 krónum, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Samþykkt þessi er sett samkvæmt lögum nr. 7 12. janúar 1945, um jarðræktar og húsagerðarsamþykktir í sveitum og reglugerð nr. 88 13. maí 1947, til að öðlast þegar gildi, og birtast til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 29. janúar 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Haukur Jörundarson.

Nr. 106. 26. janúar 1979.

SAMÞYKKT

um stjórn bæjarmálefna Seyðisfjarðarkaupstaðar.

I. KAFLI

Um skipun bæjarstjórnar og verkefni hennar.

1. gr.

Bæjarstjórn Seyðisfjarðar er skipuð 9 bæjarfulltrúum, kjörnum skv. lögum nr. 58/1961.

2. gr.

Bæjarstjórn Seyðisfjarðar er almennt í fyrirsvari fyrir bæinn, og skal engu máli, er hann varðar, til lykta ráðið án umsagnar bæjarstjórnar.

Bæjarstjórninni ber að gæta hagsmuna bæjarins í hvívetna og annast þau viðfangsefni, sem henni eru fengin í lögum og reglugerðum, svo og málefni, sem henni eru fengin í samþykktum, er hún hefur sett eða á henni hvíla að öðru leyti.

Meginverkefni hennar eru þessi:

a. Bæjarstjórn fer með yfirstjórn á fjárreiðum bæjarins.
   1. Árlega ber bæjarstjórn að gera áætlun um tekjur og gjöld bæjarins fyrir hvert reikningsár (almanaksár), og eigi síðar en í marsmánuði. Í fjárhagsáætlun skal greina í meginatriðum, hvernig fjárveitingu til einstakra stofnana skuli hagað, sbr. b-lið, enn fremur skal greina, hvernig áætlaðar tekjur skiptast.
   2. Bæjarstjórn á að hafa yfirumsjón með fjárstjórn bæjarins, með því að tekjur séu innheimtar og greiðslur inntar af hendi í samræmi við það, sem ákveðið er í fjárhagsáætlun. Útgjöld, sem ekki eru lögbundin, samningsbundin eða leiða af fyrri samþykktum bæjarstjórnar, má eigi greiða, nema til komi samþykkt bæjarstjórnar, og að jafnaði skal eigi greiða fé úr bæjarsjóði nema með samþykki bæjarstjóra.
   3. Hún hefur yfirumsjón með því, að eignir bæjarins séu tryggilega varðveittar.
   4. Bæjarstjórn skal leggja fullnaðarúrskurð á ársreikninga bæjarins, eigi síðar en í júlímánuði ár hvert.

b. Bæjarstjórn hefur yfirstjórn verklegra framkvæmda bæjarins. Í fjárhagsáætlun kveður hún á um, hvernig verklegum framkvæmdum skuli hagað í meginatriðum á fjárhagsárinu. Hún getur gert heildaráætlanir um framkvæmd tiltekinna verkefna, er taka yfir lengri tíma, svo og einstök verk, eftir því sem ástæða þykir til.

c. Bæjarstjórn kýs bæjarstjóra, bæjarráð og aðrar nefndir eftir því sem segir í reglugerð þessari eða öðrum samþykktum, svo og endurskoðendur reikninga bæjarins. Enn fremur skipar hún fasta starfsmenn bæjarins og ákveður laun þeirra.

d. Bæjarstjórn setur reglur um stjórn bæjarmálefna og reglur um meðferð tiltekinna málefna bæjarins, ákveður gjaldskrár fyrirtækja eftir því sem þörf krefur o. s. frv.

II. KAFLI.

Fundarsköp bæjarstjórnar.

3. gr.

Á fundi bæjarstjórnar í júnímánuði ár hvert kýs bæjarstjórn sér forseta, svo og 1. og 2. varaforseta úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs.

Sá er rétt kjörinn forseti, sem fengið hefur ákvæði meira en helmings bæjarfulltrúa. Verði þeim atkvæðafjölda ekki náð, skal kjósa að nýju, og skal þá kjósa um þá tvo, sem flest fengu atkvæði. Ef þrír eða fleiri, sem um skyldi kjósa hafa fengið jafnmörg atkvæði, skal varpa hlutkesti um, hverja tvo skuli kjósa. Verður þá sá réttkjörinn, sem fleiri atkvæði fær, þó hann fái ekki helming atkvæða. Verði atkvæði jöfn ræður hlutkesti.

Aldursforseti gegnir störfum forseta, uns kosinn hefur verið forseti. Ef enginn forseti er viðstaddur á fundi bæjarstjórnar, gegnir aldursforseti forsetastörfum, nema bæjarstjórn ákveði að kjósa sérstakan fundarstjóra í það skipti.

Ef forseti deyr eða verður varanlega forfallaður frá störfum í bæjarstjórn, áður en kjörtími hans er á enda, skal kjósa forseta í hans stað fyrir þann tíma, sem eftir er kjörtímabilsins.

4. gr.

Forseti bæjarstjórnar stjórnar umræðum á fundum hennar. Hann sér um, að fundargerðir séu skipulega færðar í gerðabók, og allar ályktanir séu rétt og nákvæmlega bókaðar.

Forseti sér um, að allt fari löglega og skipulega fram á fundum bæjarstjórnar. Hann úrskurðar um skilning á fundarsköpum, samkvæmt samþykkt þessari, en skjóta má úrskurði hans undir úrlausn bæjarstjórnar.

5. gr.

Bæjarstjórn kýs tvo skrifara úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs í senn á sama fundi og forsetakosning fer fram, og skulu þeir kosnir hlutfallskosningu. Skrifarar skulu færa gerðabók bæjarstjórnar, nema til þess sé ráðinn sérstakur starfsmaður. Enn fremur skulu þeir telja saman atkvæði, þá er atkvæðagreiðsla fer fram.

6. gr.

Heimilt er bæjarstjórn að ráða sérstakan fundarritara utan bæjarstjórnar, sem sér um færslu gerðabókar og hafa skrifarar í samráði við forseta eftirlit með því að rétt sé fært til bókar.

Í gerðabók skal þess getið hvar og hvenær fundur sé haldinn, hverjir sitji fundinn og hver sé fundarritari.

Í fundarlok skal lesa upp gerðabók og skulu allir viðstaddir fulltrúar undirrita hana. Hver fulltrúi, sem eigi er samróma hinum, á rétt á því, að ágreiningsálit hans verði ritað fáum orðum í gerðabókina.

7. gr.

Bæjarstjórn heldur reglulega fund einu sinni í mánuði, og skal fundur haldinn 1. eða 2. mánudag hvers mánaðar og hefjast kl. 16.00. Heimilt er bæjarstjórn að fella niður fund í júlí og/eða ágúst.

Aukafundi skal halda, samkv. ákvörðun bæjarstjóra, forseta bæjarstjórnar eða ef 3 bæjarfulltrúar hið fæsta krefjast þess.

8. gr.

Bæjarstjóri semur dagskrá bæjarstjórnarfundar. Á dagskrá skal taka:

1. hvert það mál, sem fellur undir verksvið bæjarstjórnar, skv. 2. gr. og sbr. 10. gr. laga nr. 58/1961, enda sé þess óskað af bæjarstjóra, bæjarráði, lögmæltri nefnd eða bæjarfulltrúa, að málið sé á dagskrá tekið;
2. fundargerðir bæjarráðs og annarra lögmætra nefnda, sem þurfa kunna staðfestingar bæjarstjórnar á ályktunum sínum;
3. lögmæltar kosningar nefnda og starfsmanna, svo og hvert það málefni annað, sem bæjarstjórn á um að fjalla að lögum. Sá sem óskar að fá mál tekið á dagskrá eða fyrirspurn svarað, skal tilkynna það bæjarstjóra skriflega eigi síðar en fimmtudag næstan fyrir fund.

Bæjarstjóri skal í síðasta lagi kl. 16.00 tveimur dögum fyrir fund, hafa sent öllum bæjarfulltrúum dagskrá næsta bæjarstjórnarfundar.

Í dagskrá skal tilkynna fundarstað og tíma, þær fundargerðir, sem fyrir fundi liggja, tillögur, sem fram hafa komið og geta annarra þeirra mála, sem um skal fjallað og gera í stuttu máli grein fyrir þeim. Fylgja skulu eftirrit fundargerða, tillagna, svo og annarra gagna, sem geta til upplýsingar orðið um málefni á dagskrá.

Ef ákveðinn verður aukafundur skv. 7. gr. skal að jafnaði boða til hans með dagskrá, er send verði bæjarfulltrúum með eigi minna en 24 st. fyrirvara. Heimilt er þó að boða aukafund með skemmri fyrirvara, enda samþykki bæjarstjórn slíkt, eins og um afbrigði frá fundarsköpum væri að ræða.

Mál skulu afgreidd í þeirri röð, sem dagskrá segir, nema bæjarstjórn ákveði, að önnur röð skuli höfð.

Heimilt er að taka mál á dagskrá, þótt ekki sé þess getið í fundarboði, enda samþykki ⅔ viðstaddra bæjarfulltrúa þau afbrigði.

9. gr.

Bæjarstjórnarfundi skal auglýsa á sama hátt og venja er um opinberar auglýsingar í kaupstaðnum, með a. m. k. 24 st. fyrirvara.

10. gr.

Bæjarstjórnarfundi skal halda í heyranda hljóði. Bæjarstjórn getur þó ákveðið að ræða einstök mál fyrir luktum dyrum, t. d. einkamál manna eða mál, sem æskilegt er vegna hagsmuna bæjarins, að rædd séu fyrir luktum dyrum.

Ef tillaga kemur fram um það, að mál skuli rætt fyrir luktum dyrum, skal úr því skorið án umræðna.

Óheimilt er að skýra frá því, sem fram kemur við umræður fyrir luktum dyrum.

Ef áheyrandi á bæjarstjórnarfundi raskar fundarfriði, getur forseti látið vísa honum út.

11. gr.

Bæjarstjórn getur enga ályktun gert, nema meira en helmingur bæjarfulltrúa sé viðstaddur fundi. Afl atkvæða ræður úrslitum mála.

Bæjarstjóri og hver bæjarfulltrúi getur borið fram breytingartillögu, viðaukatillögu eða frávísunartillögu við hvert það mál, sem til umræðu er, og bæjarstjórn á úrskurðarvald um. Skulu slíkar tillögur vera skriflegar, en veita skal forseta fundarmönnum ráðrúm til þess að semja tillögur á fundi, ef þörf krefur.

Ef jafnmörg atkvæði eru með máli og móti, fellur það, nema við kosningar, þá ræður hlutkesti.

Mál má afgreiða með því að samþykkja það eða fella, vísa því frá með einfaldri eða rökstuddri dagskrá, vísa því til afgreiðslu bæjarstjóra eða nefndar eða með því að fresta því.

Forseti sker úr því, hvernig atkvæðagreiðslum um tillögur skuli hagað.

12. gr.

Bæjarstjórn afgreiðir mál við eina umræðu nema fjárhagsáætlun bæjarins, ársreikninga og reglugerðir, sem hljóta skulu staðfestingu ráðherra.

Um þessi mál skulu fram fara tvær umræður og líða ein vika hið skemmsta milli umræðna.

13. gr.

Atkvæðagreiðsla fer þannig fram, að bæjarfulltrúi réttir upp aðra höndina. Nafnakall skal hafa, er forseti ákveður, bæjarstjóri óskar eða 2 bæjarfulltrúar hið fæsta.

Við nafnakall er bæjarfulltrúa skylt að greiða atkvæði, nema hann færi rök fyrir undanfærslu sinni, er forseti metur gild. Ef bæjarfulltrúi vill ekki una úrskurði forseta, má hann skjóta úrskurðinum til bæjarstjórnar, sem sker úr án umræðna.

14. gr.

Hver bæjarfulltrúi, sem taka vill til máls, skal óska heimildar forseta.

Að jafnaði skulu menn taka til máls í þeirri röð, sem þeir hafa kvatt sér hljóðs. Heimilt er að víkja frá þessu, ef um er að ræða bæjarstjóra eða framsögumann svo og bæjarfulltrúa, sem gera vill stutta athugasemd eða leiðrétta ummæli um sjálfan hann.

Ef tveir eða fleiri kveðja sér hljóðs samtímis, ákveður forseti í hvaða röð þeir tala.

Bæjarfulltrúi skal standa við sæti sitt, meðan hann talar, nema forseti ákveði annað.

Bæjarstjórn getur heimilað, að maður utan bæjarstjórnar megi tala á bæjarstjórnarfundi, en skylt skal honum þá að gæta í hvívetna fundarskapa.

15. gr.

Flutningsmaður tillögu eða framsögumaður má tala þrisvar við hverja umræðu máls, en aðrir bæjarfulltrúar tvisvar. Bæjarfulltrúa er þó heimilt að taka oftar til máls til að bera af sér ámæli eða gera stutta athugasemd við fundarsköp.

16. gr.

Bæjarfulltrúi skal beina máli sínu til forseta. Ef bæjarfulltrúi tekur til máls við afgreiðslu á fundargerð nefndar skal hann í upphafi taka fram, hvaða lið eða liði fundargerðar hann óski að ræða, og má ekki ræða nema eitt mál í einu.

Ekki má lesa prentað mál, nema forseti leyfi.

17. gr.

Ef forseti telur umræður dragast úr hófi fram, getur hann lagt til, að ræðutími hvers bæjarfulltrúa megi ekki fara fram úr ákveðinni tímalengd eða umræðum hætt.

Þá getur forseti, hvenær sem er lagt til, að umræðu skuli lokið á ákveðnum tíma. Ekki má þó takmarka umræðu svo að hún standi skemur en tvo tíma, meðan nokkur bæjarfulltrúi kveður sér hljóðs.

Bæjarstjórn afgreiðir tillögur forseta, skv. 1. og 2. mgr. umræðulaust. Tveir bæjarfulltrúar hið fæsta geta borið fram slíkar tillögur, og skulu þær einnig afgreiddar umræðulaust.

Ákvæði um takmörkun ræðutíma eiga ekki við, þegar fjallað er um frumvarp að fjárhagsáætlun.

18. gr.

Skylt er bæjarfulltrúa að lúta valdi forseta í hvívetna, er að því lýtur, að gætt sé góðrar reglu.

Ef bæjarfulltrúi ber aðra menn brigslum eða víkur verulega frá umræðuefninu skal forseti víta hann og nefna þau ummæli, er hann vítir. Ef bæjarfulltrúi er víttur tvisvar á sama fundi, getur forseti lagt til við bæjarstjórn, að hann verði sviptur málfrelsi framar á þeim fundi. Skal sú tillaga afgreidd umræðulaust.

Ef bæjarfulltrúi hlýðnast ekki úrskurði bæjarstjórnar eða almenn óregla kemur upp á fundi, skal forseti gera hlé um stundarsakir eða ef nauðsyn krefur slíta fundi.

19. gr.

Eftir hvern bæjarstjórnarfund skal öllum bæjarfulltrúum sent eftirrit af fundargerð.

Bæjarstjórn getur ákveðið að bæjarstjórnarfundir skuli teknir upp á segulband um tiltekinn tíma.

III. KAFLI.

Réttindi og skyldur bæjarfulltrúa.

20. gr.

Hverjum bæjarfulltrúa er skylt að sækja fundi bæjarstjórnar nema lögmæt forföll hamli.

Honum er skylt að taka að sér þau störf, sem bæjarstjórn felur honum, t. d. forsetastörf, setu í bæjarráði eða öðrum nefndum o. s. frv.

Sá, sem verið hefur forseti bæjarstjórnar, setið í bæjarráði eða annarri nefnd, getur þó skorast undan kosningu jafnlangan tíma og hann hefur haft starfið á hendi.

21. gr.

Bæjarfulltrúum er heimilt að kynna sér skjöl bæjarins.

22. gr.

Hver bæjarfulltrúi á rétt á tiltekinni þóknun fyrir störf sín í bæjarstjórn.

Eftir hverjar bæjarstjórnarkosningar ákveður bæjarstjórn hver verða skuli þóknun bæjarfulltrúa á næsta kjörtímabili.

Bæjarstjórn getur ákveðið að hafa auglýstan viðtalstíma fyrir bæjarbúa 2 klst. í senn, eigi sjaldnar en einu sinni í mánuði, skulu tveir bæjarfulltrúar mæta í hverjum viðtalstíma og skulu þeir ekki vera af sama lista. Bæjarstjóri skipuleggur slíka fundi og auglýsir þá.

23. gr.

Ef bæjarfulltrúi kosinn í nefnd eða til annarra starfa, forfallast um stundarsakir vegna veikinda eða af öðrum ástæðum, á hann rétt á að tilnefna mann af sama lista og hann var kjörinn, til að taka sæti hans á meðan, enda hafi varafulltrúi ekki verið kosinn.

Hafi hann engan tilnefnt, fer um varamenn skv. 2. og 3. mgr. 20. gr. sveitarstjórnarlaga.

24. gr.

Bæjarstjórn getur veitt bæjarfulltrúa, sem óskar þess, lausn frá bæjarfulltrúastarfi.

IV. KAFLI.

Um bæjarráð.

25. gr.

Bæjarráð skipa 3 bæjarfulltrúar. Skulu þeir kosnir á fundi bæjarstjórnar í júnímánuði til eins árs í senn, með hlutfallskosningu. Á sama hátt kýs bæjarstjórn 3 varamenn úr sínum hópi. Forfallist bæjarráðsmaður eða hans missi við, tekur sæti hans varamaður á sama lista sem aðalmaður. Séu bæði aðalmaður og varamaður forfallaðir, geta flokkarnir látið fulltrúa sína eða varafulltrúa sína mæta í þeirra stað.

Bæjarstjórn getur með einfaldri ályktun ákveðið aðra tölu bæjarráðsmanna.

Bæjarráð getur leyft að flokkur, sem fulltrúa á í bæjarstjórn, en ekki fulltrúa í bæjarráði, megi tilnefna bæjarfulltrúa til að sitja fundi bæjarráðs með málfrelsi og tillögurétti.

26. gr.

Bæjarstjóri á sæti í bæjarráði, má kjósa hann formann þess, enda hefur hann þar málfrelsi og tillögurétt, en atkvæðisrétt því aðeins, að hann sé jafnframt bæjarfulltrúi og kosinn í bæjarráð.

Bæjarráð kýs sér formann og ritara. Sá er réttkjörinn, sem fær meirihluta atkvæða. Ef tveir fá jöfn atkvæði ræður hlutkesti.

Bæjarráð getur ráðið fundarritara utan bæjarráðs.

27. gr.

Bæjarráð heldur fundi einu sinni í viku, og þar að auki ef bæjarstjóri, formaður bæjarráðs eða tveir bæjarráðsmenn óska þess.

Fundir eru lögmætir ef tveir bæjarráðsmenn mæta.

28. gr.

Bæjarráð fer ásamt bæjarstjórn með framkvæmdastjórn málefna Seyðisfjarðarkaupstaðar að því leyti, sem hún er ekki öðrum fengin samkv. lögum, reglugerðum eða sérstökum samþykktum bæjarstjórnar.

Í þeim tilfellum að sérstökum nefndum bæjarstjórnar sé falið að hafa sérstaka málaflokka með höndum, skal bæjarráð fjalla um fjárhagshlið málanna.

29. gr.

Bæjarráð hefur eftirtalin mál með höndum, stjórnar þeim og tekur um þau ákvarðanir, sem jafnframt eru tillögur til bæjarstjórnar og þurfa að öðlast samþykki hennar svo gild verði. Þó er bæjarráði heimil fullnaðarákvörðun mála, sem ekki eru veruleg fjárhagsatriði, enda sé eigi ágreiningur í bæjarráði né við bæjarstjóra um slíkar ákvarðanir.

a. Fjármál: Til þeirra teljast umsjón og stjórn á fjárhag bæjarins, undirbúningur og samning fjárhagsáætlunar, tillögur til úrskurðar á reikningum bæjarins, eftirlit og fyrirkomulag á bókhaldi og innheimtu gjalda.

   Bæjarráð ákveður, hvernig varið skuli fé því, sem ætlað er til verklegra framkvæmda, að því leyti, sem slíkt er ekki tekið fram í fjárhagsáætlun.

b. Vegamál: Bæjarráð hefur stjórn og umsjón með vegamálum bæjarins, götum, holræsum, vatnsveitu, vatnssölu og götulýsingu, allt eftir nánari ákvörðun bæjarstjórnar og reglugerðum þar að lútandi.

c. Fasteignamál: Til þeirra teljast umsjón með fasteignum bæjarins, svo sem húseignum, jörðum móttaki, grjótnámi, slægjum, sandnámi, fjallskilum o. fl., að því leyti, sem ekki er öðruvísi fyrirskipað um þessi mál í lögum og reglugerðum.

d. Brunamál: Til þeirra teljast framkvæmdir á öllum brunamálum bæjarins samkvæmt lögum og reglugerðum um brunamál og slökkvilið. Slökkviliðsstjóri eða varamaður hans skulu sitja fundi, ef rædd eru brunamál, en eigi hafa þeir atkvæðisrétt.

e. Framfærslumál: Bæjarráð hefur á hendi stjórn allra framfærslumála Seyðisfjarðarkaupstaðar, undir það heyra elliheimili, barnaleikvellir, dagheimili, ef slík fyrirtæki eru á staðnum.
Bæjarstjóri er framfærslustjóri nema til þess sé ráðinn sérstakur maður.

f. Önnur mál: Öll önnur mál, sem ekki eru falin sérstökum nefndum í samþykktum um stjórn bæjarmála, eða með sérstakri samþykkt bæjarstjórnar, skulu heyra undir bæjarráð. Auk þess getur bæjarstjórn vísað þeim málum, sem henni sýnist til bæjarráðs, þó þau heyri ekki sérstaklega undir það, þegar þurfa þykir.

30. gr.

Skylt er starfsmönnum bæjarins að sitja fundi bæjarráðs þegar til umræðu eru málefni, sem störf þeirra snerta og þess er óskað.

31. gr.

Bæjarráð skal halda sérstakar gerðabækur fyrir hvern flokk mála, sem undir það heyra samkvæmt framanrituðu.

32. gr.

Bæjarstjórn ákveður þóknun fyrir störf bæjarráðs.

V. KAFLI

Um kosningar, skipan og starfssvið nefnda.

33. gr.

Á fundi sínum í júní kýs bæjarstjórn eftirtaldar nefndir og starfsmenn, til að fara með tiltekin málefni eftir því sem lög, reglugerðir og samþykktir mæla fyrir um:

Til eins árs:

1. Þrjá menn í bæjarráð og þrjá til vara.
2. Þrjá menn í hafnarnefnd.
3. Kjörstjórnir samkvæmt lögum.
4. Tvo endurskoðendur bæjarreikninga og tvo til vara.
5. Fulltrúa á aðalfund Skipasmíðastöðvar Austfjarða h/f:
   a. Einn fyrir bæjarsjóð Seyðisfjarðar.
   b. Einn fyrir hafnarsjóð Seyðisfjarðar.
6. Fulltrúa og varafulltrúa á aðalfund félagsheimilisins Herðubreið.
7. Fulltrúa og varafulltrúa á fundi Samb. Sveitarfél. í Austurlandskjördæmi.

Til fjögurra ára:

1. 3 menn í framtalsnefnd og 3 til vara.
2. 4 menn í stjórn Sjúkrasamlags Seyðisfjarðar og 4 til vara.
3. 5 menn í skólanefnd og 5 til vara.
4. 5 menn í barnaverndarnefnd og 5 til vara.
5. 3 menn í heilbrigðisnefnd og 3 til vara.
6. 3 menn í náttúruverndarnefnd og 3 til vara.
7. 3 menn í skólanefnd Iðnskóla Seyðisfjarðar og 3 til vara.
8. 6 menn í áfengisvarnarnefnd og 6 til vara.

9. 4 menn í byggingarnefnd og 4 til vara.
10. 1 mann í stjórn Styrktarsjóðs Gunnars Th. Oddssonar.
11. 1 mann í fulltrúaráð Brunabótafél. Ísl. og 1 til vara.
12. 1 forðagæslumann.
13. 2 sáttamenn og 2 til vara.
14. Fulltrúa og varafulltrúa á landsþing Samb. ísl. sveitarfélaga.
15. 9 menn í sjó- og verslunardóm.
16. 1 mann í skólanefnd Hallormsstaðaskóla og 1 til vara.
17. 3 menn í umferðarnefnd og 3 til vara.
18. 3 menn í götunafnanefnd og 3 til vara.
19. 3 menn í skólanefnd Tónsk. Seyðisfjarðar og 3 til vara.
20. 5 menn í atvinnumálanefnd og 5 til vara.
21. 3 menn í íþróttanefnd og 3 til vara.
22. 5 menn í félagsmálanefnd og 5 til vara.
23. 3 menn í bókasafnsnefnd og 3 til vara.
24. 3 menn í leiguíbúðanefnd og 3 til vara.
25. 3 menn í Sögunefnd Seyðisfjarðar og 3 til vara.
26. 3 menn í stjórn Sjúkrahúss Seyðisfjarðar og 3 til vara.
27. 3 menn í stjórn Verkamannabústaða og 3 til vara.

34. gr.

Um skipan nefnda, valdsvið og verksvið fer eftir því, sem ákveðið er í lögum eða samþykktum bæjarstjórnar. Þar sem ekki er um slíkar reglur að ræða, getur bæjarstjórn sett þær. Ekki má fela slíkri nefnd vald, sem bæjarstjórn er fengið að lögum. Þegar kjörtími nefndar er óákveðinn, skal litið svo á, að umboð nefndarmanna falli niður, þegar kjörtími bæjarstjórnar er á enda.

Bæjarstjórn kýs formenn nefnda, nema öðru vísi sé ákveðið.

35. gr.

Allar fastar nefndir bæjarstjórnar skulu færa gerðabækur um störf sín, og skulu gerðir fastanefnda svo og nefnda, sem bæjarstjórn setur í einstök mál, lagðar fyrir bæjarstjórn til meðferðar og endanlegrar samþykktar eða synjunar.

Þó getur bæjarstjórn, um leið og hún vísar máli til nefndar, falið henni það til fullnaðarafgreiðslu.

36. gr.

Hafnarnefnd skipa 3 menn, samkv. hafnarreglugerð fyrir Seyðisfjarðarkaupstað. Hafnarnefnd annast stjórn og framkvæmdir hafnarmála, þar á meðal eftirlit með höfninni, samkv. reglum þeim, sem þar um gilda á hverjum tíma.

37. gr.

Kjörstjórnir eru kosnar og þær starfa samkvæmt fyrirmælum gildandi kosningalaga.

38. gr.

Framtalsnefnd starfar samkv. lögum um tekjustofna sveitarfélaga og nánari ákvörðunum bæjarstjórnar á hverjum tíma.

39. gr.

Í stjórn Sjúkrasamlags Seyðisfjarðar kýs bæjarstjórn 4 menn og 4 til vara, en formaður er skipaður af ráðherra. Sjúkrasamlagsstjórn hefur með höndum þau mál, er sjúkrasamlagið varðar, samkvæmt lögum þar um.

40. gr.

Skólanefnd starfar samkvæmt lögum um Grunnskóla svo og reglugerðum og fyrirmælum er yfirvöld fræðslumála setja samkvæmt þeim lögum.

41. gr.

Barnaverndarnefnd er skipuð 5 mönnum og 5 til vara. Nefndin hefur á hendi eftirlit með uppeldi barna innan 16 ára aldurs og vanþroska og veikra unglinga, sbr. lög um barnavernd.

42. gr.

Heilbrigðisnefnd starfar samkvæmt lögum um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit og reglugerðum samkv. þeim lögum. Auk kjörinna nefndarmanna sitji héraðslæknir og heilbrigðisfulltrúi nefndarfundi og hafa þar málfrelsi og tillögurétt.

43. gr.

Náttúruverndarnefnd starfar samkv. lögum um náttúruvernd. Hún skal stuðla að náttúruvernd m. a. með ábendingum og tillögugerð til bæjarstjórnar.

44. gr.

Skólanefnd iðnskóla starfar samkv. lögum um iðnfræðslu og skal hún á hverjum tíma leitast við með ábendingum og tillögugerð að viðhalda nauðsynlegu iðnnámi.

45. gr.

Áfengisvarnarnefnd skipa 7 menn, þar af kýs bæjarstjórn 6 menn og jafnmarga til vara. Ráðherra skipar formann nefndarinnar eftir ábendingu áfengisvarnarráðs. Starfssvið nefndarinnar markast af lögum um áfengisvarnir.

46. gr.

Auk hinna 4 kjörnu fulltrúa á bæjarstjóri sæti í byggingarnefnd og er hann jafnframt formaður nefndarinnar. Byggingafulltrúa og bæjarverkfræðingi er skylt að sitja fundi nefndarinnar.

Byggingarnefnd annast skipulags- og byggingamál í bænum samkv. fyrirmælum laga og byggingasamþykktar.

47. gr.

Skólanefnd Tónskóla Seyðisfjarðar skal annast stjórn og rekstur Tónskóla Seyðisfjarðar, og stuðla að öðru leyti að eflingu tónmenntar á Seyðisfirði.

48. gr.

Atvinnumálanefnd skal hafa á hendi eftirlit og gera tillögur til bæjarstjórnar um úrbætur í atvinnumálum þegar nefndinni eða bæjarstjórn þykir við þurfa. Þá getur bæjarstjórn vísað erindum til nefndarinnar til umsagnar.

49. gr.

Umferðarnefnd skal vera bæjarstjórn til ráðuneytis um allt er lýtur að umferðarmálum í bænum.

50. gr.

Götunafnanefnd skal gera tillögur til bæjarstjórnar um nöfn á götum í bænum.

51. gr.

Íþróttanefnd hefur umsjón með rekstri íþróttamannvirkja á Seyðisfirði, sem eru í eigu eða á vegum kaupstaðarins, svo sem íþróttavelli, íþróttahúsi, sundhöll, skíðaaðstöðu o. fl.

Hún leggur fram tillögur um uppbyggingu á íþróttaaðstöðu, fjárveitingar til reksturs og viðhalds mannvirkja og er bæjarstjórn til ráðuneytis þegar þess er óskað.

52. gr.

Félagsmálanefnd skal falið að vinna að eftirfarandi verkefnum.

Aðstoð við aldraða, heimilishjálp, æskulýðs- og tómstundamál önnur en íþróttamál.

Félagsmálanefnd skal hafa forgöngu um í samráði við félög og skóla að koma á og viðhalda heilbrigðu tómstundastarfi eldri sem yngri bæjarbúa. Gera tillögur um fjárframlög til frjálsrar félagastarfsemi og vera bæjarstjórn til ráðuneytis, þegar þess er óskað.

53. gr.

Bókasafnsnefnd fer með málefni Amtsbókasafnsins og starfar samkv. lögum um almenningsbókasöfn og reglugerð þar að lútandi.

54. gr.

Leiguíbúðanefnd fer með málefni vegna byggingar leiguhúsnæðis kaupstaðarins á hverjum tíma samkv. lögum og reglugerð þar að lútandi.

55. gr.

Sögunefnd Seyðisfjarðar skal vinna að öflun heimilda um sögu Seyðisfjarðar og skráningu þeirra.

Nefndin skal kappkosta að vinna að ákveðnum þáttum í sögu byggðarlagsins og koma þeim fyrir almenningssjónir eftir því sem tækifæri og aðstæður leyfa.

56. gr.

Stjórn Sjúkrahúss Seyðisfjarðar starfar samkv. lögum um heilbrigðisþjónustu og reglugerðum þar að lútandi.

57. gr.

Stjórn verkamannabústaða stafar samkv. lögum um Húsnæðismálastofnun ríkisins og reglugerð um byggingasjóð Verkamanna og verkamannabústaði.

VI. KAFLI.

Um bæjarstjóra.

58. gr.

Bæjarstjórn ræður bæjarstjóra. Ráðningartími skal að jafnaði vera hinn sami og kjörtímabil bæjarstjórnar.

Heimilt er þó að ráða bæjarstjóra til lengri tíma, en þá er ráðningarsamningur uppsegjanlegur af beggja hálfu með sex mánaða fyrirvara, hvenær sem er eftir að kjörtímabilinu er lokið.

Nú næst ekki meirihluti í bæjarstjórn fyrir ráðningu bæjarstjóra svo að bæjarstjóri er í andstöðu við meirihluta bæjarstjórnar og getur þá ráðherra ákveðið, að bæjarstjórnarkosningar skuli fram fara á ný.

59. gr.

Bæjarstjóri hefur á hendi framkvæmd ákvarðana þeirra, sem bæjarstjórn gerir og framkvæmd á málefnum bæjarins yfirleitt að því leyti, sem bæjarstjórn hefur ekki ákveðið annað um tiltekin mál. Skylt er bæjarstjóra að hafa ákveðinn viðtalstíma og sé hann auglýstur á skrifstofu bæjarins.

60. gr.

Bæjarstjóri á sæti á fundi bæjarstjórnar og bæjarráðs og hefur þar sömu réttindi og skyldur sem bæjarfulltrúar, nema annað sé sérstaklega fram tekið í þessari samþykkt. Ekki hefur hann atkvæðisrétt, nema jafnframt sé hann bæjarfulltrúi. Hann hefur óbundið málfrelsi og tillögurétt á fundum bæjarstjórnar og bæjarráðs.

61. gr.

Nú samþykkir bæjarstjórn ályktun, sem hefur verulegan kostnað í för með sér, sem ekki hefur verið gert ráð fyrir á gildandi fjárhagsáætlun, og getur bæjarstjóri þá fellt slíka ályktun úr gildi um sinn og skal þessi ákvörðun hans færð í gerðabókina.

Um þetta skal hann svo fljótt sem verða má senda ráðuneytinu skýrslu, og leggur það úrskurð á málið. Bæjarstjóri skal senda bæjarstjórninni eftirrit af skýrslunni, svo að hún geti gert athugasemdir við hana, áður en hún fer til ráðuneytisins.

Þá getur bæjarstjóri skotið til fullnaðarákvörðunar bæjarstjórnar ályktunum bæjarráðs.

62. gr.

Útgjöld, sem ekki eru lögbundin, samningsbundin eða leiða af fyrri samþykkt bæjarstjórnar, má ekki greiða nema til komi samþykkt bæjarstjórnar.

63. gr.

Forfallist bæjarstjóri um lengri tíma, skal bæjarráð setja mann til að gegna störfum hans, en þó aldrei lengur en þrjá mánuði í senn.

VII. KAFLI

Endurskoðendur.

64. gr.

Bæjarstjórn kýs tvo endurskoðendur til eins árs í senn og tvo til vara til þess að endurskoða reikninga bæjarins og fyrirtækja hans.

Bæjarfulltrúar eru ekki kjörgengir til þess starfs.

Um framkvæmd endurskoðunar fer eftir ákvæðum d-liðs III. kafla laga nr. 58/1961.

65. gr.

Bæjarráði er heimilt að fela löggiltum endurskoðanda að endurskoða reikninga kaupstaðarins og fyrirtækja hans, sbr. 29. gr. samþykktanna. Jafnframt getur það falið honum að hafa eftirlit með endurskoðun ársreikninga og gæta þess að kröfum í lögum og reglum um bókhald og endurskoðun sveitarfélaga sé fullnægt.

Senda skal hann bæjarráði skýrslu um niðurstöður sínar áður en bæjarráð gerir tillögu um afgreiðslu ársreikninga til bæjarstjórnar.

VIII. KAFLI.

Um starfsmenn bæjarins.

66. gr.

Bæjarstjórn ræður fasta starfsmenn bæjarins og veitir þeim lausn frá störfum, nema vald til slíks sé að lögum fengið öðrum aðilum eða á annan veg mælt fyrir í reglugerð tiltekinna stofnana.

Bæjarstjórn ákveður hvort auglýsa skuli til umsóknar stöður hjá bænum og fyrirtækjum hans, en bæjarstjóri ákveður hvernig auglýsa skuli. Bæjarstjórn getur ákveðið, hver almenn skilyrði skuli gilda um ráðningu í föst störf svo og sérskilyrði,

sem gilda skuli um ákveðin störf. Bæjarstjórn getur sett starfsmönnum erindisbréf og ákveðið þar á um starfssvið þeirra. Skylt er starfsmönnum að hlíta breytingum á starfssviði sínu, enda missi þeir einskis af launum sínum við þá breytingu.

67. gr.

Bæjarstjórn ákveður með sérstökum samþykktum, hver störf skuli talin föst störf hjá bænum og fyrirtækjum hans, auk þeirra starfa, sem samkv. lögum og reglugerðum eru talin föst störf.

68. gr.

Nú verður gerður samningur milli bæjarstarfsmanna eða samtaka þeirra annars vegar og kaupstaðarins eða samtaka sveitarfélaga hins vegar um kaup og kjör, og skulu þá kjör fastra starfsmanna bæjarins félgja þeim kjarasamningi, svo sem við á, þó er óheimilt að rýra kjör starfsmanns til samræmis við samninginn.

69. gr.

Fastir starfsmenn bæjarins og fyrirtækja hans njóta sömu réttinda um orlof og veikindadaga og opinberir starfsmenn, uns gerður er samningur sá, er um getur í 68. gr. Uppsagnarfrestur fastra starfsmanna skal vera þrír mánuðir.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Seyðisfjarðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58. 29. mars 1961, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Jafnframt eru úr gildi numin samþykkt um stjórn bæjarmálefna Seyðisfjarðarkaupstaðar nr. 108, 28. mars 1968.

Félagsmálaráðuneytið, 26. janúar 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

13. febrúar 1979. Nr. 107.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Hólmavíkurkauptúns, nr. 192 25. apríl 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 197 5. maí 1977.

Samgönguráðuneytið, 13. febrúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

Nr. 108. 22. febrúar 1979.

GJALDSKRÁ

fyrir Vatnsveitu Húsavíkur.

1. gr.

Af öllum fasteignum í lögsagnarumdæmi Húsavíkur, sem fá vatn úr vatnsveitu bæjarins, skal greiða árlegan vatnsskatt og skal honum varið til þess að standa straum af kostnaði við vatnsveituna.

Álagningarstofn almenns vatnsskatts skal vera heildarmat hverrar fasteignar, þ. e. a. s. mat mannvirkja að viðbættu mati lóðar.

Hafi fasteign, sem greiða ber af vatnsskatt, ekki verið virt fasteignamatsvirðingu, ákveður bæjarráð skattinn, að fengnum tillögum orku- og veitunefndar.

2. gr.

Af húsum, sem nota vatn til annars en venjulegra heimilisþarfa, vegna atvinnu sem í þeim er rekin, eða af öðrum ástæðum, skal greiða aukagjald, sem nefnist aukavatnsskattur.

Aukavatnsskatt skal að jafnaði greiða samkv. mældri notkun, en verði því eigi við komið, ákveður vatnsveitan aukavatnsskattinn samkvæmt áætlaðri notkun.

3. gr.

Af öllum fasteignum, sem skattskyldar eru samkv. 1. gr., skal greiða vatnsskatt sem nemur 0.2% af heildarfasteignamati eignarinnar.

Lágmarksvatnsskattur skal vera kr. 3 500.00 og er það einnig gjald vegna nýtingar vatnslinda í landi bæjarins, sbr. 3. gr. reglugerðar fyrir Vatnsveitu Húsavíkur.

Á fasteignum, sem notaðar eru til annars en venjulegra heimilisnota, er bæjarstjórn heimilt að ákveða vatnsskatt, sem nemur allt að 0.4% af heildarfasteignamati eignarinnar. Slík ákvörðun gildir aðeins fyrir eitt ár í senn.

Aukavatnsskattur, sem greiddur er samkvæmt 2. gr., skal vera kr. 16.00 á hvern m^3 vatns.

4. gr.

Um tengigjöld til vatnsveitu er ákvarðað í reglugerð um gatnagerðargjöld í Húsavíkurkaupstað nr. 232 frá 26. maí 1978.

5. gr.

Greiðsla fyrir vatn, sem selt er til skipa í Húsavíkurhöfn skal vera kr. 125.00 á hvern m^3 vatns.

Vatn til nota og vatnssölu Húsavíkurhafnar skal greitt með föstu gjaldi samkv. nánari ákvörðun orku- og veitunefndar.

6. gr.

Vatnsveitan lætur notendum í té löggilta vatnsmæla og er ársleiga fyrir hvern mæli sem hér segir:

ø 20—32 mm	kr. 3 000.00
ø 40 mm	— 4 000.00
ø 50 mm	— 10 000.00
ø 80 mm	— 20 000.00
ø 100 mm	— 25 000.00

7. gr.

Gjalddagi vatnsskatts hvers árs er sá sami og gjalddagi fasteignaskatts.

Aukavatnsskatt er heimilt að innheimta mánaðarlega.

8. gr.

Öll gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari eru miðuð við fasteignamat það er tók gildi 31. des. 1976, og skulu breytast í samræmi það.

9. gr.

Vatnsskatt af fasteignum má taka lögtaki og má gera lögtak í hinu skattskylda húsi án tillits til eigendaskipta. Skatturinn nýtur lögveðs í húseigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

Sé vatnsskattur eða vatnsgjöld í vanskilum er heimilt að loka vatnsrennsli til gjaldanda.

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Húsavíkur, staðfestist hér með samkv. vatnalögum nr. 15 frá 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 22. febrúar 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Stjórnartíðindi B 9, nr. 99—108. Útgáfudagur 12. mars 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 10 — 1979

5. mars 1979. 193 Nr. 109.

REGLUGERÐ

um bann við loðnuveiðum við Suðurland.

1. gr.

Frá kl. 12.00 á hádegi 5. mars til kl. 12.00 á hádegi 8. mars 1979, eru allar loðnuveiðar bannaðar í íslenskri fiskveiðilandhelgi austan 20° v.lgd.

2. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið 5. mars 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Jón B. Jónasson.

Stjórnartíðindi B 10, nr. 109. Útgáfudagur 5. mars 1979.

B 25

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 11 — 1979

Nr. 110. 194 7. mars 1979.

REGLUGERÐ

um aukatekjur ríkissjóðs.

1. gr.

Leyfisgjald skal greiða í ríkissjóð sem hér segir:

1.	Áfrýjunarleyfi	kr.	7 000
2.	Nóvaleyfi	—	7 000
3.	Leyfisbréf fyrir undanþágu frá hjónavígsluskilyrðum	—	3 500
4.	Lögskilnaðarleyfi	—	7 000
5.	Ættleiðingarleyfi	—	3 500
6.	Leyfisbréf til heildsölu	—	350 000
7.	Leyfisbréf til umboðssölu	—	175 000
8.	Leyfisbréf til smásölu	—	87 000
9.	Leyfisbréf til lausaverslunar	—	70 000
10.	Gjald fyrir endurnýjun verslunarleyfis	—	3 500
11.	Gistihúsaleyfi, veitingahúsaleyfi, leyfi fyrir skemmtistað	—	70 000
12.	Gistiskálaleyfi, veitingastofuleyfi	—	35 000
13.	Leyfi fyrir gistiheimili, greiðasöluleyfi	—	25 000
14.	Gjald fyrir endurnýjun leyfis skv. 11.—13. tl.	—	3 500
15.	Leyfi til tækifærisveitinga	—	3 500
16.	Leyfi fyrir vínveitingastað	—	140 000
17.	Leyfi fyrir vínveitingastað til skemmri tíma en tveggja ára	—	70 000
18.	Leyfi til vínveitinga (tækifærisveitinga)	—	3 500
19.	Iðjuleyfi	—	35 000
20.	Leyfisgjald vegna tollvörugerðar	—	35 000
21.	Endurnýjun leyfis vegna tollvörugerðar	—	18 000
22.	Einkaleyfi skv. lögum nr. 12/1923		
	fyrir fyrstu 5 ár	—	17 000
	fyrir næstu 5 ár	—	52 000
	fyrir síðustu 5 ár	—	105 000
23.	Leyfi til málflutnings fyrir Hæstarétti	—	52 000
24.	Leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi	—	10 000
25.	Leyfi til að stunda almennar lækningar	—	10 000
26.	Leyfi til að stunda sérlækningar	—	52 000
27.	Leyfi til að stunda tannlækningar	—	10 000
28.	Sérfræðileyfi til tannlækninga	—	52 000
29.	Leyfi til fasteignasölu	—	17 000
30.	Undanþáguleyfi til skipstjórnar eða vélstjórnarstarfa	—	1 700
31.	Eiturbeiðni (leyfi til kaupa á takmörkuðu magni)	—	900
32.	Leyfisskírteini til kaupa og notkunar á eiturefnum	—	3 500
33.	Endurnýjun leyfisskírteina til kaupa og notkunar á eiturefnum	—	3 500

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

34.	Leyfi til að framleiða skotvopn, skotfæri eða sprengiefni, sbr. 5. gr. laga nr. 46/1977	—	52 000
35.	Leyfi til að versla með skotvopn, skotfæri eða skotelda, hvort sem er í heildsölu eða smásölu, sbr. 1. mgr. 9. gr. laga nr. 46/1977, auk gjalds fyrir verslunarleyfi	—	17 000
36.	Endurnýjun á söluleyfi skv. 35. tl.	—	3 500
37.	Tímabundið leyfi til sölu skotelda í smásölu, sbr. 2. mgr. 9. gr. laga nr. 46/1977	—	3 500
38.	Leyfi til kaupa á sprengiefni, sbr. 25. gr. laga nr. 46/1977	—	900
39.	Leyfi til þess að fara með sprengiefni og annast sprengingar, sbr. 26. gr. laga nr. 46/1977	—	7 000
40.	Önnur leyfi, er valdsmenn eða Stjórnarráðið gefa út, nema gjald fyrir þau sé ákveðið í sérstökum lögum eða reglugerðum	—	3 500

2. gr.

Skírteinagjöld skal greiða í ríkissjóð sem hér segir:

1.	Vegabréf til útlanda (18—66 ára)	kr.	3 500
2.	Vegabréf til útlanda fyrir aðra	—	1 700
3.	Ökuskírteini bifreiðastjóra	—	1 700
4.	Skírteini til aksturs bifhjóls	—	1 700
5.	Skírteini til stjórnar farandvinnuvélar	—	3 500
6.	Ökuskírteini, alþjóðlegt	—	3 500
7.	Bifreiðaskírteini, alþjóðlegt	—	3 500
8.	Meistarabréf	—	17 000
9.	Sveinsbréf	—	3 500
10.	Stýrimanns- og skipstjóraskírteini á fiskiskipum allt að 120 br.rúml., hvert skírteini	—	1 700
11.	Stýrimanns- og skipstjóraskírteini á fiskiskip af hvaða stærð sem er og stýrimanns- og skipstjóraskírteini á verslunarskip allt að 400 br.rúml., hvert skírteini	—	5 600
12.	Undirstýrimannsskírteini, stýrimannsskírteini og skipstjóraskírteini á verslunarskip og varðskip af hvaða stærð sem er, hvert skírteini	—	7 000
13.	Vélstjóraskírteini, fyrsta stigs, hvert skírteini	—	1 700
14.	Vélstjóraskírteini, annars stigs, hvert skírteini	—	3 500
15.	Vélstjóraskírteini, þriðja stigs, hvert skírteini	—	5 200
16.	Vélstjóraskírteini, fjórða stigs, hvert skírteini	—	7 000
17.	Flugnemaskírteini	—	1 700
18.	Einkaflugmannsskírteini	—	3 500
19.	Atvinnuflugmannsskírteini hið minna	—	5 200
20.	Atvinnuflugmannsskírteini hið meira	—	10 000
21.	Flugstjóraskírteini	—	17 000
22.	Flugvélstjóraskírteini, flugleiðsögumannsskírteini og flugloftskeytamannsskírteini	—	10 000
23.	Flugumferðarstjóraskírteini	—	1 700
24.	Skírteini til kvikmyndasýninga		
	a) staðbundin skírteini	—	1 700
	b) sveinsskírteini	—	1 700
	c) meistaraskírteini	—	3 500
25.	Naglabyssuskírteini	—	1 700
26.	Skírteini fyrir suðumenn	—	1 700

3. gr.

Fyrir skráningar, sem lögboðnar eru og eigi er ákveðið gjald fyrir í öðrum greinum reglugerðar þessarar, skal greiða í ríkissjóð sem hér segir:

1.	Skráning hlutafélags	kr.	25 000
2.	Skráning samvinnufélags	—	25 000
3.	Skráning útibús	—	13 000
4.	Skráning starfsstöðva erlendra félaga	—	17 000
5.	Skráning firma eins manns	—	10 000
6.	Skráning firma tveggja manna eða fleiri	—	17 000
7.	Skráning breytinga á eldri skráningu	—	2 800
8.	Tilkynning um prókúru, sérstök	—	2 800
9.	Afturköllun prókúru	—	1 700
10.	Skráning bifreiðar, nýskráning	—	11 200
11.	Skráning bifreiðar, umskráning milli umdæma	—	5 600
12.	Skráning bifreiðar, umskráning innan umdæmis	—	11 200
13.	Skráning eigendaskipta að bifreið	—	5 600
14.	Skráning bifhjóls, nýskráning	—	5 600
15.	Skráning bifhjóls, umskráning	—	2 800
16.	Skráning eigendaskipta að bifhjóli	—	2 800
17.	Skráning og umskráning létts bifhjóls	—	2 800
18.	Skráning og eigendaskipti að léttu bifhjóli	—	2 800
19.	Skráning og umskráning beltabifhjóla	—	2 800
20.	Skráning eigendaskipta að beltabifhjóli	—	2 800
21.	Skráning og umskráning dráttarvélar	—	2 800
22.	Skráning eigendaskipta að dráttarvél	—	1 700
23.	Skráning og umskráning tengivagna og festivagna	—	5 600
24.	Skráning eigendaskipta tengivagna og festivagna	—	5 600
25.	Skráning flugvélar, atvinnu	—	17 000
26.	Skráning flugvélar, einka	—	7 000
27.	Skráning breytinga á eldri skráningu flugvélar (eigendaskipti, nafnbreyting o. fl.)	—	7 000
28.	Skráning kaupmála	—	3 500

4. gr.

Fyrir skráningu á eignarrétti á loftfari greiðast kr. 900 fyrir hver byrjuð 200 kg af leyfilegum hámarksþunga loftfars fullhlaðins, þó eigi minna en kr. 6 000.

Fyrir aðra skráningu greiðist kr. 8 500. Ekkert gjald greiðist fyrir að afmá skráningu.

5. gr.

Fyrir að afgreiða vöru- og mannflutningaskip, sem kemur frá útlöndum, og fyrir að láta af hendi þau skilríki er skipið á að fá hér á landi skal greiða kr. 100 af hverri nettósmálest skipsins. Hálf smálest eða þar yfir telst heil.

Gjald þetta skal greiða á fyrstu höfn er skipið tekur hér á landi, þó eigi oftar en sex sinnum á almanaksári.

6. gr.

Fyrir að afgreiða útlend fiskiskip, sem koma hingað eingöngu vegna fiskveiða, skal greiða kr. 75 af hverri nettósmálest skipsins á fyrstu höfn er það tekur, þó eigi nema einu sinni á almanaksári. Hálf smálest eða þar yfir telst heil.

Enn fremur skal í hvert sinn er slíkt fiskiskip tekur höfn hér á landi síðar á árinu greiða áritunargjald, kr. 10 af nettósmálest, auk tollgæslu- og sóttvarnargjalds.

7. gr.

Fyrir löggildingu manns til starfs, sem veitt er samkvæmt heimild í lögum eða reglugerðum, skal greiða:

1. Löggilding manns um ævitíð (dómtúlkur, skjalaþýðendur, endurskoðendur o. fl.)	kr.	17 000
2. Löggilding manns um óákveðinn tíma (skiptaforstjórar o. fl.)	—	3 500

Undanþegnir gjaldi þessu eru mats- og vigtarmenn löggiltir í þágu atvinnuveganna.

8. gr.

1. Fyrir borgaralega hjónavígslu skal greiða	kr.	2 800
2. Fyrir löggildingu verslunarbóka	—	3 500
3. Fyrir löggildingu leiðarbókar eða véladagbókar	—	1 700
4. Fyrir útnefningu matsmanna, fyrir hvern mann	—	1 700
5. Fyrir vottorð er einstakir menn æskja í þágu verslunar eða atvinnu (vöruvottorð)	—	400
6. Fyrir sakavottorð gefin samkvæmt beiðni einstakra manna	—	600
7. Fyrir veðbókarvottorð	—	900
8. Fyrir önnur embættisvottorð	—	600
9. Fyrir lögskráningu skipshafnar, fyrir hvern mann	—	200

9. gr.

Fyrir endurrit eða ljósrit, er einstakir menn biðja um úr embættisbókum og skjalasöfnum, skal greiða ritlaun:

Fyrir vélritaða síðu	kr.	300
Hluti úr síðu telst heil síða.		
Lægstu ritlaun eru	—	600

Í ritlaunum er innifalið staðfestingargjald, nema af dómsgerðum og notarialstaðfestingum.

Þegar endurrit dómsskjala eru felld inn í dómsgerðir skal greiða samlestrargjald, kr. 75 af hverri síðu.

10. gr.

Innheimtu gjalda samkvæmt reglugerð þessari hafa á hendi sýslumenn og bæjarfógetar og hliðstæðir embættismenn, svo og fjármálaráðuneytið.

11. gr.

Þegar innheimtumaður afgreiðir skjal sem gjald er fyrir að gefa út eða rita á ber honum að rita hið greidda gjald á skjalið.

Gjald fyrir embættisgerð skal skrá í gerðabók er gerð lýkur.

Ef gjald fyrir eða samkvæmt embættisgerð er eigi skráð í aukatekjubók samtímis og gerðin fer fram skal innheimtumaður skrá í gerðabókina hvenær gjaldið er innfært í aukatekjubók.

12. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum um aukatekjur ríkissjóðs nr. 79 23. desember 1975, öðlast gildi 15. mars 1979. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 2/1978.

Fjármálaráðuneytið, 7. mars 1979.

Tómas Árnason.

Árni Kolbeinsson.

REGLUGERÐ

um dómsmálagjöld o. fl.

1. gr.

Dómsmálagjöld í einkamálum skal greiða sem hér segir:

A.	**Fyrir héraðsdómi:**	
1.	Gjald fyrir áritun eða útgáfu stefnu	kr. 600
2.	Gjald fyrir þingfestingu	— 4 200
3.	Gjald fyrir vitnaleiðslu (fyrir hvern mann)	— 900
4.	Gjald fyrir úrskurð undir rekstri máls	— 1 300
5.	Gjald fyrir dómkvaðningu (fyrir hvern mann)	— 1 300
6.	Gjald fyrir staðfestingu dómsgerða	— 1 100
7.	Gjald fyrir kæru til Hæstaréttar	— 5 200
8.	Gjald fyrir sjóferðapróf	— 10 500
B.	**Fyrir Hæstarétti:**	
1.	Gjald fyrir útgáfu stefnu	kr. 700
2.	Gjald fyrir þingfestingu	— 7 000
3.	Gjald fyrir vitnaleiðslu (fyrir hvern mann)	— 1 300
4.	Gjald fyrir úrskurð undir rekstri máls	— 1 700
5.	Gjald fyrir dómkvaðningu (fyrir hvern mann)	— 1 700
6.	Gjald fyrir staðfestingu dómsgerða	— 1 400
7.	Útivistargjald	— 7 000

2. gr.

Í gagnsökum, framhaldssökum, meðalgöngumálum og sakaukamálum skal greiða gjald samkvæmt 1. gr.

Í barnsfaðernismálum, málum um innheimtu vinnulauna og kjörskrármálum skal engin réttargjöld greiða. Í gjafsóknarmálum skal gjafsóknarhafi engin réttargjöld greiða.

3. gr.

Fyrir fógetagerðir, aðrar en þær, sem um ræðir í 2. gr. aukatekjulaga, skal greiða sem hér segir:

1.	Kyrrsetning á manni	kr. 5 200
	Séu fjármunir jafnframt kyrrsettir, skal gjalda fyrir það eftir 2. gr. aukatekjulaga.	
2.	Útburður manns af jörð eða húsi	— 5 200
3.	Innsetning á jörð eða í hús til umráða	— 5 200
4.	Aðrar fógetagerðir, er fara fram á það, er eigi verður metið til peningaverðs	— 5 200

Fyrir lausnargerð skal gjalda eftir grein þessari, sé kyrrsetning manns með henni niður felld.

4. gr.

Fyrir að gefa út innköllun til skuldheimtumanna skal greiða 1 700 kr.

5. gr.

Fyrir uppboðsgerðir skal greiða sem hér segir:

1. Fyrir að semja og gefa út auglýsingu um uppboð skal gjalda 1 700 kr.
2. Þegar uppboð er haldið á fasteign eða öðru því, er um getur í 11. gr. aukatekjulaga, en sala fer eigi fram við uppboðið, svo og þegar hamarshögg er veitt upp

á væntanlegt samþykki, en það bregst, skal gjalda 5 200 kr. fyrir árangurslaust uppboð.

3. Nú hefur uppboðs verið beiðst hjá uppboðshaldara og séð hefur verið um birtingu á því, en beiðnin er svo kölluð aftur, og skal þá aðeins greiða gjald fyrir birtingu samkvæmt 1. tölulið. En sé beiðnin eigi kölluð aftur fyrr en búið er að setja uppboðsþingið, skal gjalda 5 200 kr. eins og fyrir árangurslaust uppboð.
4. Fyrir að gefa út afsalsbréf fyrir fasteign, er seld hefur verið á uppboði, skal gjalda 3 500 kr.
5. Fyrir undirboðsþing skal greiða 3 500 kr.

6. gr.

Fyrir að þinglýsa skjölum skal greiða 1 500 kr. Sé skjölum þinglýst fyrir Hæstarétti skal greiða 2 100 kr.

Eigi skal greiða gjald fyrir þinglýsingu úrskurða um sviptingu sjálfræðis eða fjárræðis né úrskurða um brottnám lögræðissviptingar.

7. gr.

Fyrir notarialgerðir skal greiða sem hér segir:

1.	Afsagnargerðir (aðrar en víxilafsagnir), stefnubirtingar, er notarius framkvæmir, svo og aðrar slíkar gerðir	kr. 1 700
2.	Notarialvottorð á arfleiðsluskrár	— 2 800
3.	Notarialvottorð á samninga, umboðsskjöl eða aðra slíka gerninga	— 1 700
4.	Dráttur í happdrætti	— 7 000
5.	Útdráttur skuldabréfa	— 3 500

8. gr.

Gjöld samkvæmt reglugerð þessari renna í ríkissjóð.

9. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 79 23. desember 1975 um aukatekjur ríkissjóðs, sbr. lög nr. 13 5. maí 1978, öðlast gildi 15. mars 1979. Jafnframt falla úr gildi reglugerð nr. 9 24. janúar 1978 um dómsmálagjöld o. fl., og reglugerð nr. 220 12. júní 1978 um breytingu á reglugerð nr. 9 24. janúar 1978.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 8. mars 1979.

F. h. r.
Baldur Möller.

Hjalti Zóphóníasson.

8. mars 1979. Nr. 112.

REGLUGERÐ

um bann við loðnuveiðum við Suðurland á vetrarvertíð 1979.

1. gr.

Frá kl. 12.00 á hádegi 8. mars 1979 eru allar loðnuveiðar bannaðar á vetrarvertíð 1979 austan 22° v.lgd.

2. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 8. mars 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Þórður Ásgeirsson.

Nr. 113. 2. mars 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Bíldudalskauptúns, nr. 217 14. maí 1976.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.

b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 227 24. maí 1977.

Samgönguráðuneytið, 2. mars 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

2. mars 1979. Nr. 114.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Bakkafjarðar, Skeggjastaðahreppi, N.-Múlasýslu, nr. 188 20. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 10. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 192 11. maí 1976.

Samgönguráðuneytið, 2. mars 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 12 — 1979

12. mars 1979. 203 Nr. 115.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglum nr. 127 25. júlí 1960 um leigu á skráningarskyldum ökutækjum til mannflutninga án ökumanns.

1. gr.

Í stað „kr. 500.00“ í 4. málsgr. 1. gr. komi: kr. 17 000.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 91. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968, sbr. lög nr. 55 12. maí 1970, öðlast gildi 15. mars 1979.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 12. mars 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ólafur W. Stefánsson.

12. mars 1979. Nr. 116.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 40 19. febrúar 1976 um skráningu ökutækja.

1. gr.

4. málsgr. 21. gr. orðist svo:

Fyrir notkun bráðabirgðaskráningarmerkis ber að greiða í ríkissjóð kr. 25 000 á ári og annast lögreglustjóri innheimtu gjaldsins. Lögreglustjóri getur leyft notkun bráðabirgðaskráningarmerkis í styttri tíma, og greiðir eigandi ökutækis þá fyrir notkun og ábyrgðartryggingu kr. 1 500 fyrir hvern dag eða hluta úr degi, er hann hefur bráðabirgðaskráningarmerki í sínum vörslum. Gjaldið greiðist fyrirfram miðað við áætlaðan notkunartíma.

2. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt heimild í umferðarlögum, nr. 40 23. apríl 1968, öðlast gildi 15. mars 1979. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 10 18. janúar 1978.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 12. mars 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ólafur W. Stefánsson.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 57 12. apríl 1960, um ökukennslu, próf ökumanna o. fl.

1. gr.

55. gr., sbr. reglugerð nr. 186 24. ágúst 1966, orðist svo:
Gjöld samkvæmt reglugerð þessari skulu vera:

A. Prófgjöld:

1.	Almennt bifreiðastjórapróf	kr. 5 600
2.	Próf í akstri bifhjóla	— 4 200
3.	Próf í akstri léttra bifhjóla	— 1 400
4.	Próf í akstri dráttarvéla	— 2 800
5.	Ökukennarapróf	— 21 000

B. Skírteinagjöld:

1.	Ökuskírteini bifreiðastjóra	kr. 1 700
2.	Skírteini til aksturs bifhjóls	— 1 700
3.	Leyfi til að stýra léttu bifhjóli	— 900
4.	Leyfi til að stýra dráttarvél	— 900
5.	Leyfisbréf til ökukennslu	— 3 500

Fyrir endurnýjun skírteina, svo og samrit, skal greiða gjald samkvæmt B-lið 1.—5.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í umferðarlögum nr. 40 23. apríl 1968, öðlast gildi 15. mars 1979. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 12 18. janúar 1978.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 12. mars 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ólafur W. Stefánsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 13 — 1979

14. mars 1979. 205 Nr. 118.

AUGLÝSING

um hækkun verðjöfnunargjalds af raforku.

Samkvæmt 1. gr. laga nr. 6, 13. mars 1979 hækkar verðjöfnunargjald af raforku úr 13% í 19% af seldri raforku á síðasta stigi viðskipta frá og með 16. mars 1979.

Í samræmi við það hækkar útsöluverð í gjaldskrám rafveitna, sem verðjöfnunargjald er innheimt af skv. lögum nr. 83/1974, um 4.51% frá og með 16. mars 1979.

Iðnaðarráðuneytið, 14. mars 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Stjórnartíðindi B 13, nr. 118. Útgáfudagur 15. mars 1979.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 14 — 1979

Nr. 119. 206 15. mars 1979.

REGLUGERÐ

um bann við loðnuveiðum árið 1979.

1. gr.

Frá kl. 12.00 á hádegi 18. mars 1979 eru allar loðnuveiðar bannaðar í íslenskri fiskveiðilandhelgi. Þó getur ráðuneytið heimilað einstökum báti eða bátum að veiða ákveðið magn í sambandi við rannsóknir eða tilraunavinnslu á loðnu.

2. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 15. mars 1979.

Kjartan Jóhannsson.

Þórður Ásgeirsson.

Stjórnartíðindi B 14, nr. 119. Útgáfudagur 16. mars 1979.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 15 — 1979

27. febrúar 1979 207 Nr. 120

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu Neshrepps utan Ennis.

1. gr.

Vatnsveita Neshrepps er eign Neshrepps utan Ennis. Heimili hennar og varnarþing er í Neshreppi utan Ennis.

2. gr.

Hreppsnefnd Neshrepps hefur einkarétt til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á því svæði sem skipulagt er og vatnsveita nær yfir og hún getur fullnægt og einnig til Landshafnarinnar í Rifi.

3. gr.

Hreppsnefnd Neshrepps fer með yfirstjórn vatnsveitunnar og sér um fjárreiður og bókhald. Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið og skulu reikningar hennar endurskoðaðir af endurskoðendum hreppsreikninga og fylgja hreppsreikningum ár hvert.

4. gr.

Hreppsnefnd lætur leggja vatnsæðar svo víða um þéttbýli sem þörf krefur og fært þykir, svo að húseigendur eigi aðgang að þeim við veg, götu eða opin svæði, sem lóðir þeirra liggja að eru í námunda við. Vatnsveitan skal sjá um viðhald og endurbætur á aðalæðum og dreifiæðum.

Vatnsveitan skal á eigin kostnað koma fyrir brunahönum í samráði við slökkviliðsstjóra.

5. gr.

Ef sýnt þykir, að götuæðar þær sem fyrir eru geti eigi séð atvinnufyrirtæki eða öðrum, sem óska eftir vatni til annarra þarfa en heimilisþarfa fyrir vatni, er notanda skylt að greiða kostnað við nauðsynlegar úrbætur eftir úrskurði vatnsveitunnar. Ef óskað er eftir vatnsnotkun utan þess svæðis, sem vatnsveitan nær til og hefur tekið til skipulags og byggingar, getur vatnsveitan sett það skilyrði fyrir lögn vatnsæðar, að tryggt sé að kostnaður við lögnina fáist endurgreiddur með beinni þátttöku notanda með því að gjöld fyrir vatnsnotkun verði ákveðin með hliðsjón af kostnaðinum.

6. gr.

Frá vatnsæðum vatnsveitunnar má enginn leggja vatnsæðar nema með leyfi vatnsveitunnar. Hver sá er óskar eftir að fá vatnsæð tengda húsi sínu, gera endurbætur eða breytingar á eldri lögnum skal sækja um það til hreppsnefndar og gera grein fyrir áætlaðri vatnsþörf og til hvers vatnið skuli notað. Með umsókninni skal fylgja uppdráttur að vatnslögninni. Vatnsveitan sér um tengingu frá vatnsveituæð

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

gegn sérstöku stofngjaldi. Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæðar úr götulögn að húsi hans og annast viðhald á sinn kostnað. Allar lagnir skulu lagðar undir eftirliti starfsmanna vatnsveitunnar og ber húseiganda að fara í öllu eftir fyrirmælum þeirra að því er snertir efni og frágang. Vatnsveitan getur ákveðið að heimæðar eða hluti þeirra skuli lagðar af starfsmönnum vatnsveitunnar, en á kostnað húseiganda.

7. gr.

Skylt er hverjum húseiganda að halda vatnsæðum sínum vel við og láta tafarlaust gera við leka, þegar er hans verður vart. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki geti frosið í leiðslum.

Eftirlitsmönnum vatnsveitunnar er heimilt að fara um hús og lóðir vatnsnotenda til eftirlits með vatnslögnum og tækjum, sem sett eru í samband við þær. Ef þeim þykir umbúnaði í einhverju ábótavant, skal húseiganda skylt að bæta úr því tafarlaust, ella er vatnsveitunni heimilt að láta vinna verkið á kostnað húseiganda.

8. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að láta gera við bilanir á vatnsæðum eða tækjum, sem við þær eru tengd, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddögum. Vatnsskatt ber að greiða að fullu þótt lokað sé fyrir vatnið af þessum orsökum.

9. gr.

Óheimilt er að tengja dælur eða tæki er nota vatn, önnur en venjuleg heimilistæki við heimæðar, nema með sérstöku leyfi hreppsnefndar. Óheimilt er að tengja æðar vatnsveitunnar við önnur veitukerfi nema með sérstöku leyfi hreppsnefndar. Enn fremur er óheimil öll meðferð vatnstækja, sem valdið geta óhreinkun á vatni í vatnsveituæð. Óheimilt er að taka vatn úr brunahönum nema með leyfi vatnsveitunnar. Enginn má eyða vatni að óþörfu. Réttur húseigenda til vatnsnota skuldbindur ekki vatnsveituna til þess að tryggja að þrýstingur á götuæðum sé ávallt nægjanlegur.

10. gr.

Vatnsveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, er leiða kann af rekstrartruflunum, sem verða vegna vinnu við vatnsveituna, takmörkunar á vatnsnotkun eða af öðrum ástæðum.

Vatnsveitan hefur rétt til að takmarka vatnsnotkun, ef skortur er á vatni eða að loka fyrir vatnið vegna framkvæmda við vatnsveituna. Ef eldsvoða ber að höndum hafa slökkvilið, lögregla og starfsmenn veitunnar heimild til að gera hverjar þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar mega teljast, hvort sem er á vatnsæðum vatnsveitunnar eða í einkaeign.

11. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við vatnsveituna skal innheimta árlegan vatnsskatt af öllum fasteignum sem vatn er lagt í. Almennur vatnsskattur skal miðaður við ákveðinn hundraðshluta af fasteignamati mannvirkja og lóða eins og það er á hverjum tíma notað sem álagningarstofn fasteignaskatts eftir nánari ákvörðun hreppsnefndar. Undanþága frá gjaldskyldu hins almenna fasteignaskatts skapar ekki undanþágu frá greiðslu vatnsskatts.

Almennur vatnsskattur hverrar fasteignar skal hlíta ákvæðum um hámarks og lágmarksgjald af hverjum rúmmetra í byggingum og ennfremur hlíta ákvæðum um lágmarksgjald af hverri fasteign.

12. gr.

Hreppsnefnd getur ákveðið að setja upp vatnsmæla hjá þeim fyrirtækjum og einstaklingum sem nota mikið vatn utan heimilisþarfa, t. d. frystihús, vinnslustöðvar o. fl. og innhemta aukavatnsskatt eftir mældri vatnsnotkun. Vatnsveitan sér um uppsetningu og eðlilegt viðhald mælanna, en húseigandi greiðir fyrir uppsetningu og mælaleigu samkvæmt gjaldskrá. Húseiganda ber að tilkynna vatnsveitunni tafarlaust er hann kann að verða var við bilanir á vatnsmæli. Áætla má vatnsnotkun ef mælir bilar eða af öðrum ástæðum er ekki í gangi. Stofngjald fyrir tengingu heimæða sbr. 7. gr. ákveður hreppsnefnd hverju sinni.

13. gr.

Vatnsskattur fellur í gjalddaga 15. febrúar ár hvert og ber að greiða skattinn til skrifstofu hreppsins. Þar sem aukavatnsskattur er greiddur, er heimilt að greiða skattinn á 4 gjalddögum í lok hvers ársfjórðungs eftir nánari ákvörðun hreppsnefndar.

Vatnsskatt má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði á viðkomandi eign næstu tvö ár eftir gjalddaga og gengur hann fyrir hvers konar samnings og aðfararveði.

14. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að semja sérstaklega við hafnarnefnd Landshafnarinnar í Rifi um sölu vatns til hafnarinnar.

15. gr.

Hreppsnefnd getur sett nánari reglur um framkvæmd þeirra mála, sem reglugerð þessi fjallar um. Jafnframt getur hún veitt undanþágu frá reglugerðinni ef hún telur gildar ástæður til þess.

16. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 100 000 nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum.

Ef einhver veldur skemmdum á vatnsveitunni skal hann bæta þær að fullu og sæta sektum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Neshrepps utan Ennis, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 82 8. mars 1973 með síðari breytingum.

Félagsmálaráðuneytið, 27. febrúar 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

GJALDSKRÁ

fyrir Vatnsveitu Neshrepps utan Ennis.

1. gr.

Af öllum húseignum og lóðum í lögsagnarumdæmi Neshrepps utan Ennis, sem virtar eru til fasteignamats og liggja við vegi og opin svæði, þar sem vatnsæðar eru skal gert að greiða árlegan vatnsskatt, sem nemur 0.15% af framreiknuðu gildandi fasteignamati eignarinnar hverju sinni. Vatnsskattur skal hlíta ákvæðum um minnsta gjald kr. 30.00 á hvern rúmmetra jafnt á atvinnu- sem íbúðarhúsnæði og hámarksgjald kr. 52.00 á rúmmetra. Af bílaþvottaplönum skal greiða aukaskatt kr. 50 000.00 á ári. Þessi lágmarksgjöld svo og önnur gjöld skv. þessari gjaldskrá breytast í samræmi við fasteignamat.

2. gr.

Auk vatnsskatts samkv. 1. gr. skal greiða aukavatnsskatt af húsum er nota vatn til annars en venjulegra heimilisþarfa vegna atvinnu, sem í þeim er rekin eða af öðrum ástæðum. Aukavatnsskatt skal innheimta samkvæmt mæli eða áætlun vatnsveitunnar með kr. 25.00 fyrir hvern rúmmetra vatns. Fyrir önnur vatnsafnot en þau er að framan eru talin skal hverju sinni greiddur aukavatnsskattur skv. ákvörðun hreppsnefndar.

3. gr.

Gjald vegna vatnssölu til Landshafnarinnar í Rifi skal ákveðast samkvæmt sérstökum samningi milli hreppsnefndar Neshrepps utan Ennis og hafnarnefndar Rifshafnar.

4. gr.

Allir, sem óska tengingar við dreifiæðar vatnsveitunnar greiði stofngjald, er sé kr. 20.00 á hvern rúmmetra húss af fyrstu 2 000 rúmmetrum og kr. 15.00 af því sem þar fer yfir.

5. gr.

Gjald fyrir uppsetningu mæla skal vera kr. 20 000.00 og leiga kr. 10 000.00 á ári fyrir hvern mæli.

6. gr.

Skylt er að greiða vatnsskatt af húseignum og mannvirkjum, sem eru í byggingu eftir ákvörðun hreppsnefndar enda þótt ekki liggi fyrir fasteignamat.

7. gr.

Heimilt er hreppsnefnd fyrir eitt ár í senn að hækka vatnsskattinn um allt að 50% án staðfestingar ráðuneytisins.

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Neshrepps utan Ennis, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 til þess að öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi eldri gjaldskrár fyrir vatnsveitu Neshrepps utan Ennis.

Félagsmálaráðuneytið, 27. febrúar 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

REGLUGERÐ
fyrir Hitaveitu Reykjavíkur.

1. gr.
Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir um allt veitusvæði hitaveitunnar, nema annað sé tekið fram hér á eftir.

2. gr.
Stjórn hitaveitu.

Hitaveita Reykjavíkur er eign Reykjavíkurborgar og skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki með eigin reikningshaldi.

Borgarstjórn Reykjavíkur fer með yfirstjórn veitunnar, en framkvæmdastjórn er í höndum stjórnar veitustofnana og hitaveitustjóra.

3. gr.
Einkaleyfi hitaveitu.

Hitaveita Reykjavíkur hefur einkaleyfi á dreifingu og sölu á heitu vatni og gufu innan veitusvæðisins sbr. 1. gr.

Borgarstjórn getur þó að fenginni umsögn stjórnar Veitustofnana heimilað einstaklingum og félögum að annast fjarhitun á tilteknum svæðum undir yfirstjórn Hitaveitu Reykjavíkur.

4. gr.
Utanhússlagnir.

Borgarstjórn getur gert þeim, sem húseign á, við götu eða veg, þar sem dreifiæð hitaveitu liggur, skylt að láta tengja hitakerfi hússins við hitaveituæðina.

Nú eru sérstakir erfiðleikar á tengingu húss, eða hús fullnægir ekki þeim skilyrðum, sem sett eru í skipulagssamþykktum, byggingarsamþykktum eða reglugerðum og getur þá hitaveitustjóri ákveðið að húsið skuli ekki tengt hitaveitunni.

5. gr.

Hitaveita Reykjavíkur lætur leggja allar utanhússlagnir, aðalæðar, dreifiæðar og heimæðar inn í hús sbr. þó 2. mgr. 3. greinar. Eigi er hitaveitunni skylt að leggja heimæðar meðan jörð er frosin. Heimilt er hitaveitunni að setja nánari ákvæði um lögn heimæða í ný byggðahverfi, í skilmála þá er fylgja lóðarúthlutun.

Húseigandi skal sjá fyrir inntaksstað fyrir hitaveitu við útvegg kjallara eða 1. hæðar ef hús er kjallaralaust, ásamt nauðsynlegu rými fyrir vatnsmæla eða hemla og annað tilheyrandi tengingu við veituna skv. reglugerð um hitalagnir, þar skal vera niðurfall í gólfi og skal sá staður ætíð vera aðgengilegur starfsmönnum hitaveitunnar.

Ef inntak hitaveitu og vatnsmælir eða hemill eru ekki í sama herbergi skal lögn þar á milli vera óhulin.

6. gr.

Hitaveitan hefur eignarrétt og viðhaldsskyldur á dreifiæðum sínum, svo og heimæðum inn fyrir vatnsmæli eða hemil.

7. gr.

Hitaveitunni er heimilt að nota aftur vatn, sem runnið hefur um hitakerfi húsa, svo og þéttivatn, ef um jarðgufuveitu er að ræða. Óski hitaveitan ekki eftir því að nota slíkt afrennslis eða þéttivatn, getur hitaveitustjóri heimilað notkun þess til upp-

hitunar í geymslum, bílskúrum, gróðurhúsum, sundlaugum eða öðrum þeim stöðum, sem ekki þurfa ákveðið hitastig, og skal frágangur slíkra lagna vera samkvæmt fyrirmælum í reglugerð um hitalagnir.

Hitaveitustjóri getur þó afturkallað slík leyfi ef hann telur hitaveituna þurfa á vatninu að halda.

8. gr.

Sú hitaorka, sem hitaveitan lætur í té er ætluð til upphitunar húsa og almennrar heimilisneyslu.

Óheimilt er með öllu að tengja annað en neysluvatnslögn við greiningu þá, sem til þess er ætluð.

Nú kemur fram ósk um að nota hitaorku til annarra þarfa en greinir í 1. mgr. og þarf þá til þess heimild hitaveitustjóra.

9. gr.

Réttur húseiganda til afnota af hitaveituvatni skuldbindur ekki hitaveituna til þess að tryggja að þrýstingur í dreifiæðum sé ávallt nægilegur.

Stöðvun á rekstri veitunnar, eða hluta hennar, vegna viðhalds og tenginga skal tilkynna fyrirfram ef unnt er, og koma skal á eðlilegum rekstri aftur svo fljótt sem unnt er.

10. gr.

Hitaveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni er leiða kann af rekstrartruflunum á veitunni vegna rafmagnsbilana, frosta eða annarra óviðráðanlegra atvika.

Sama gildir ef rennsli í hitaveituæð er stöðvað um stundarsakir vegna viðgerða eða annarra nauðsynlegra aðgerða veitunnar sjálfrar.

11. gr.

Húseigandi skal sækja um tengingu húss síns við veituna á sérstök eyðublöð, sem skrifstofa hennar lætur í té.

Áður en hafist er handa um lögn nýrra hitakerfa, eða breytingu á eldri kerfum, skal húseigandi með minnst 7 daga fyrirvara senda umsókn um það til hitaveitustjóra.

Umsókn skal rituð á eyðublað, sem skrifstofa hitaveitunnar lætur í té, og skal hún undirrituð af eiganda hússins eða fullgildum umboðsmanni hans ásamt pípulagningameistara þeim, sem verkið á að annast. Umsókn á að fylgja uppdráttur af lögninni í tvíriti. Engir aðrir en umboðsmenn hitaveitunnar mega hleypa vatni úr kerfi veitunnar á hitakerfi húsa í fyrsta sinn eftir tengingu.

Brot á þessu ákvæði varðar þann sektum, sem verkið er unnið fyrir, þann er hleypir vatninu á og hinn löggilta pípulagningameistara er sá um tengingu hússins.

12. gr.

Uppdrættir.

Uppdráttur skal gerður af sérmenntuðum verkfræðingi, tæknifræðingi eða tækni, sem hlotið hefur sérstaka löggildingu borgarstjórnar, og ber hann ábyrgð á því að uppdráttur sé réttur og í samræmi við reglur þær sem hér eru settar, reglugerð um hitalagnir og staðla ÍST-60, um tækniteikningar, ÍST-64, um teiknitákn fyrir hitalagnir, ÍST-67 um vatnslagnir og aðrar reglur og lög er gilda um byggingamál. Gera skal ráð fyrir mest 60° meðalhitastigi hitaveituvatns í hitunartækjum eða kerfum við hámarksálag, reiknað skv. staðli ÍST-66, um kólnunartölur bygginga, og afköstum miðstöðvarofna skv. ÍST-69.1 um prófanir miðstöðvarofna.

Samþykktur uppdráttur skal ávallt liggja fyrir áður en bygging húss er hafin.

13. gr.

Ef uppdrættir eru ekki til af gömlum hitalögnum, sem breyta á, getur hitaveitustjóri krafist þess, að þeir séu gerðir eftir því sem nauðsynlegt telst, og ber húseigandi allan kostnað af því.

14. gr.

Samþykkt uppdrátta.

Þegar hitaveitustjóri hefur samþykkt uppdrátt, skal hann árita tvö eintök hans. Eitt eintak skal varðveita í skjalasafni borgarinnar en hitt skal afhent umsækjanda. Pípulagningameistari sá er verkið á að vinna skal áður en það hefst, rita nafn sitt á eintak það, er varðveitt verður í skjalasafninu.

Blikksmíðameistarar skulu þó árita uppdrætti af lofthitunar- eða loftræstingarkerfum.

Áritaður uppdráttur skal jafnan vera á vinnustað. Með áritun tekur hitaveitustjóri enga ábyrgð á því, að unnt sé að framkvæma viðkomandi verk, eða kerfi sé rétt útreiknað.

15. gr.

Löggilding meistara.

Borgarstjórn, að fengnum meðmælum stjórnar veitustofnana og hitaveitustjóra, veitir pípulagningameisturum löggildingu til að starfa við hitalagnir á veitusvæði Hitaveitu Reykjavíkur.

Engir aðrir, en þeir, sem löggiltir eru, mega taka að sér lagnir eða breytingar á hitakerfum, sem tengjast eiga dreifikerfi hitaveitunnar. Nú brýtur pípulagningameistari í bága við fyrirmæli reglugerðar þessarar eða aðrar reglur, sem honum ber að hlíta í starfi sínu, eða brot er framið af starfsmönnum, sem hann ber ábyrgð á, og getur þá hitaveitustjóri veitt honum áminningu. Ennfremur getur borgarstjórn svipt hann löggildingu, ef um miklar sakir er að ræða eða ítrekað brot.

16. gr.

Pípulagningameistarar, löggiltir af borgarstjórn, hafa einir rétt til þess að annast hitalagnir, sbr. þó 2. mgr. 14. gr., og gildir það um nýlagnir jafnt sem viðbætur við eða breytingar á eldri lögnum. Þeir bera og ábyrgð á, að allar lagnir séu í samræmi við reglugerð þessa, nánari fyrirmæli, er kunna að verða sett, og samþykkta uppdrætti. Ef skipt er um meistara, meðan á verki stendur skal það tilkynnt hitaveitustjóra skriflega, og lætur hann þá fram fara úttekt á þeim hluta verks, sem lokið er. Óheimilt er að halda áfram framkvæmdum, fyrr en annar meistari hefur tekið við verkinu.

17. gr.

Eftirlit.

Hitaveitustjóri eða eftirlitsmaður hans skal hafa eftirlit með því að nýlagnir, breytingar á eldri lögnum og tenging húskerfa við hitaveitu sé í samræmi við reglugerð þessa, samþykkta uppdrætti, reglugerð um hitalagnir og aðrar reglur og lög er gilda um byggingamál.

Pípulagningameistari skal annast prófun hitalagna og reynslukyndingu og vera viðstaddur þegar hitaveitu er hleypt á hitakerfi og skal þá ganga úr skugga um að kerfið hitni jafnt og eðlilega, með mælingum á frárennslishitastigi allra ofna og hitatækja og nauðsynlegum stillingum, einnig skal tryggja að stjórntæki starfi eðlilega.

Álíti eftirlitsmaður að verk sé eigi framkvæmt samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, reglugerðar um hitalagnir, eða öðrum reglum er settar kunna að verða, getur hann stöðvað verkið þar til bætt hefur verið úr því sem áfátt kann að vera.

18. gr.

Eftirlitsmaður hitaveitustjóra skal jafnan hafa frjálsan aðgang að hitalögnum, bæði innan húss og utan. Húseiganda er skylt að láta honum í té allar upplýsingar er máli geta skipt um hitun hússins. Er húseiganda skylt að hlíta tafarlaust fyrirmælum hans um viðgerðir á bilunum og sérhverjar ráðstafanir til varnar misnotkun heita vatnsins.

19. gr.

Dælur á heimæðum.

Óheimilt er að tengja dælur, forhitara eða neysluvatnshitara við heimæðar, nema skriflegt leyfi hitaveitustjóra sé fyrir hendi, og skal þá frágangur tækjanna vera samkvæmt fyrirmælum hitaveitustjóra.

20. gr.

Öryggislokar o. þ. h.

Á öllum hitakerfum tengdum hitaveitu skulu vera þrýstimælir og öryggisloki, staðsett samkvæmt fyrirmælum hitaveitustjóra. Ekki þarf þó öryggisloka ef hitakerfið hefur síopna útrás um yfirfall (slaufu) og rennsli er stýrt á innrennsli eingöngu.

Á hitakerfum, tengdum einföldu dreifikerfi hitaveitu, skal afrennsli leitt upp fyrir efstu ofna kerfisins í sérstakri afrennslispípu (slaufu) og sé á efsta hluta hennar þensluker, hæfilega stórt að dómi hitaveitustjóra, skal það tengt frárennsliskerfi hússins með yfirfallspípu úr zinkhúðuðu efni eða öðru jafngóðu, sem myndi vatnslás við kerfið, frá þenslukerjum skal vera loftpípa lögð út úr húsi.

Heimilt er einnig að nota sjálfvirka loka á afrennsli, sem halda hæfilegum þrýstingi á hitakerfinu skv. nánari fyrirmælum hitaveitustjóra.

21. gr.

Þar sem hús eru hituð með hitaveituvatni, ber húseiganda að setja á inntakspípu sjálfvirkan loka. Lokanum skal ávallt stjórnað af hitastilli í útrennslispípu, en auk þess af herbergishitastilli. Ef húseigandi óskar má hann setja vandaðri stýribúnað á hitakerfi hússins og skal þá fara eftir ákvæðum reglugerðar um hitalagnir.

22. gr.

Sala hitaorku.

Hitaveitustjóri ákveður stærð og gerð mæla sem nota skal, og lætur setja þá á inntakspípur húsa sem tengd eru kerfi veitunnar. Mælar þessir eru í eigu og umsjá veitunnar og ber húseiganda að tilkynna tafarlaust, ef vart verður bilana á þeim.

Nú verður mælir fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum og er þá heimilt að skylda notanda til að greiða kostnað við viðgerð eða endurnýjun, sama gildir, ef mælir eyðileggst af völdum frosta. Ef maður rýfur innsigli mælis varðar það refsingu skv. almennum hegningarlögum. Notandi mælis er sá, sem skráður er fyrir vatnsnotkun þess hitakerfis, sem mælirinn er fyrir, skal hann bera ábyrgð á honum svo og vatnsnotkun hitakerfisins þar til hann lætur af notkun hans og hefur sagt notkun upp eða tilkynnt flutning.

Uppsögn eða flutning skal tilkynna innheimtuskrifstofu með hálfs mánaðar fyrirvara.

Ef notandi óskar að mælir sé prófaður skal hann senda skriflega beiðni til hitaveitunnar. Ef þá kemur í ljós við athugun mælis að mesta skekkja sé 5% eða minni, er heimilt að gera notendum að greiða kostnað við prófunina. Sé skekkjan meiri skal hitaveitan bera kostnað við prófunina og leiðrétta reikning notanda í samræmi við niðurstöður hennar, þó ekki fyrir lengri tímabil en 2 mánuði, nema notandi

geti sannað að um lengra tímabil hafi verið að ræða.

Öll þau sömu ákvæði og hér eru talin, um mæla, skulu gilda jafnt um hemla ef selt er samkvæmt hemiltaxta.

23. gr.

Borgarstjórn setur Hitaveitu Reykjavíkur gjaldskrá skv. 29. gr. laga nr. 58. 29. apríl 1967 (Orkulög).

24. gr.

Nú er tengingu heimæðar lokið og er þá heimæðagjald gjaldkræft. Neyslugjöld verða krafin mánaðarlega, skv. nánari ákvæðum gjaldskrár þó er heimilt að láta lengri tíma líða milli gjalddaga. Heimilt er að áætla vatnsnotkun notenda og innheimta reglulega skv. slíkri áætlun, enda fari fram uppgjör á staðreyndri notkun skv. álestrum eigi sjaldnar en einu sinni á hverjum 12 mánuðum.

Reikningur fyrir áætlaða notkun telst fullgildur reikningur á sama hátt og uppgjörsreikningur, enda getur notandi jafnan krafist aukaálesturs og uppgjörs miðað við staðreynda notkun gegn aukagjaldi samkvæmt gildandi gjaldskrá á hverjum tíma.

Við verðbreytingar á hitaorku skal áætla notkun skv. eldri og nýrri gjaldskrá og skal skiptingin sýnd á næsta orkureikningi. Skal notkuninni skipt jafnt niður á það tímabil, sem reikningurinn nær til. Gjalddagi hitaveitugjalda er við útsendingu reiknings eða tilkynningar um reikningsupphæð. Ber gjaldanda að greiða reikninginn í bönkum, sparisjóðum og öðrum greiðslustöðum, sem Hitaveitan ákveður.

Það eru vanskil, ef gjöld fyrir orkunotkun eru ekki greidd innan 10 daga frá útsendingardegi reiknings.

Hitaveitan hefur rétt til að loka aðrennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð viðskiptamanns, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Heimilt er að loka vatnsrennsli að húsi, sem hitaveitugjöld eru vangreidd af. Fyrirrætlun um lokun ber að tilkynna með viðvörun, sem send er út með 3ja daga fyrirvara.

Sá, sem vanskilum veldur, greiðir allan kostnað af lokun og opnun á ný samkvæmt gjaldskrá hverju sinni.

25. gr.

Verði uppvíst að heitt vatn hafi verið notað á annan hátt en um er samið, raskað hafi verið mælitækjum eða breytt tengingu þannig, að ekki komi fram öll notkun, skal hitaveitan áætla það vatnsmagn, sem notað hefur verið óleyfilega og skal notandi greiða fyrir það verð eftir gjaldskrá þann tíma sem liðinn er frá síðustu skoðun (aflestri). Ef ekki liggja fyrir sérstakar upplýsingar um líklega notkun má miða við hámarksrennsli það er runnið getur til kerfisins um hemil, þegar að er komið.

Við endurtekið brot skal rjúfa samband við veituna og gera ráðstafanir til þess að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefur gerst.

26. gr.

Refsiákvæði.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að 500 000.00 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Nú vanrækir maður að vinna verk, sem hitaveitustjóri hefur fyrirskipað samkvæmt reglugerð þessari, eða verk er ekki unnið á viðunandi hátt, og er hitaveitustjóra þá heimilt að láta vinna það, sem þörf krefur, á kostnað aðila.

Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr sjóði hitaveitunnar en innheimta síðan hjá aðila með lögtaki, ef þörf krefur.

Reglugerð þessi sem samþykkt er af borgarstjórn Reykjavíkur er hér með staðfest skv. lögum um Hitaveitu Reykjavíkur nr. 38 12. febrúar 1940 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi felldur 1. kafli Reglugerðar um hitalagnir o. fl. í Reykjavík nr. 208 15. desember 1961.

Iðnaðarráðuneytið, 1. mars 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 123. 1. mars 1979.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar, Hveragerðis og Selfoss.

I. RAFORKA.

Rafveitur Eyrarbakka, Stokkseyrar, Hveragerðis og Selfoss selja raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

1.1.	Til almennrar lýsingar um kWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II.		
	Orkugjald	kr.	86.80 á kWst.
1.2.	Til almennrar lýsingar um kWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II.		
	Orkugjald	kr.	26.00 á kWst.
	Fastagjald af gólffleti í rúmi því er lýsa skal, mælt innan útveggja:		
	Verslanir, skrifstofur, vinnustofur o. þ. h.	kr.	440.00 á m^2 á ári
	Geymslur og gangar þeim tilheyrandi	—	164.00 á m^2 á ári
1.3.	Til götulýsingar um kWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II.		
	Orkugjald	kr.	26.00 á kWst.
1.4.	Til nota um vinnulagnir, meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II.		
	Orkugjald	kr.	43.40 á kWst.

2. Almenn heimilisnotkun o. fl.

2.1.	Til heimilisnotkunar um kWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II.		
	Orkugjald	kr.	19.70 á kWst.
	Fastagjald af hverju herbergi	—	1 772.00 á ári
	Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar og eldhús. Herbergi 5 m^2 eða minna reiknast hálft, en 25m^2 eða stærra tvö, þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m^2 má reikna með þeirri meðalstærð.		

2.2. Til matargerðar í gisti- og veitingahúsum og öðrum slíkum stöðum, ennfremur súgþurrkunar, enda séu öll tæki fasttengd, um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 19.70 á kWst.

3. Vélanotkun o. fl.

3.1. Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 43.40 á kWst.
Heimilt er að selja raforku til lýsingar eftir þessum gjaldskrárlið. Fastagjald vegna lýsingar skal þá reiknað samkvæmt gjaldskrárlið 1.2. en þriðjungi lægra.

3.2. Um afl og orkumæla:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 6.77 á kWst.
Aflgjald, lágmark 2 kw ..... — 68 028.00 á ári
Aflgjald umfram 2 kw ..... — 22 676.00 á kw á ári
Gjaldskylt afl hvers almanaksárs er meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestur fari fram mánaðarlega og með sem jöfnustu millibili.
Heimilt er að selja alla raforkunotkun fyrirtækja eftir þessum gjaldskrárlið. Fastagjald vegna lýsingar skal þá reiknað samkvæmt gjaldskrárlið 1.2. og lágmarksgjald af 20 kw.

3.3. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 6.77 á kWst.
Aflgjald, lágmark 2 kw ..... kr. 58 712.00 á ári
Aflgjald, af uppsettum kw í málraun véla, umfram 2 kw — 18 018.00 á kw á ári

Ef fasviksstuðull hjá notanda er lægri en 0.8 getur rafveitan krafist að hann sé hækkaður upp í það gildi. Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra tækja, sem valda tilfinnanlegum truflunum hjá notendum, eða takmarka notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

4. Hitun.

4.1. Til húshitunar, hitunar í vatnsgeymum, gufukötlum o. þ. h., roftími 1 klst. á dag. Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 12.15 á kWst.

4.2. Til húshitunar, roftími 2x1½ klst. á dag. Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 5.65 á kWst.

4.3. Til húshitunar, roftími allt að 15 klst. að degi til. Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 3.40 á kWst.

4.4 Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, roftími allt að 11 klst. að degi til. Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 5.93 á kWst.

Um framangreinda hitagjaldskrárliði gildir eftirfarandi ákvæði. Minnsta árgjald skal vera sem svarar 1 800 klst. notkun á hvert kW uppsetts afls hitunartækja.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að aflnotkun sé innan þeirra marka að hún valdi ekki hækkun á aflkaupum rafveitunnar.
b. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið.
c. Að notandi kosti tengingu klukkurofa, sem rafveitan leggur til og greiði leigu af þeim, samkvæmt gjaldskrá.
d. Að hitatæki, lagnir og búnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar og önnur hitatæki fasttengd.

II. MÆLALEIGA.

Rafveitan ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða mælaleigu sem hér segir:

1. Af einfasa KWst.-mælum 40 A og minni ..... kr. 1 412.00 á ári
2. Af þrífasa KWst.-mælum 50 A og minni ..... — 3 126.00 á ári
3. Af þrífasa KWst.-mælum yfir 50 og til 100 A ..... — 3 548.00 á ári

III. HEIMTAUGARGJALD.

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur/ málraun		Heimtaugargjald kr.	Yfirlengdargjald jarðstrengur kr./m	Yfirlengdargjald loftlína kr./stólpa
63A	1-fasa	111 250	3 640	38 150
63A	3-fasa	120 350	3 640	47 240
100A	3-fasa	143 150	4 100	60 440
200A	3-fasa	228 100	5 520	
315A	3-fasa	480 900	7 700	
300KVA	3-fasa	673 250	Samkv. kostn.	
500KVA	3-fasa	1 115 500	—	
800KVA	3-fasa	1 785 600	—	

Yfirlengdargjald miðast við, jarðstrengsheimtaug lengri en 15 m. og loftlínuheimtaug lengri en 30 m.

Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum eða næsta útitengiskáp að stofnvarkassa (eða stofntengikassa) hússins. Rafveitan ákveður legu heimtaugar.

Í nýjum byggingarhverfum er rafveitunni heimilt að jafna yfirlengdargjöldum niður á umsækjendur heimtauga.

Þegar stækka þarf spenni eða heimtaug vegna tiltekins notanda, skal hann greiða mismun á heimtaugargjaldi samkvæmt gjaldskrá.

Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekins notanda, og hún að mestu leyti notuð í hans þágu, er honum skylt að leggja til lóð undir stöðina rafveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Heimtaugargjald fyrir bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu skal greitt sem hér segir:

63 A 1-fasa	kr. 24 500
63 A 3-fasa	kr. 33 200

Séu aðstæður þannig að leggja þurfi aðallínu að vinnustað, skal greitt yfirlengdargjald samkvæmt töflu.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal heimtaugargjald greitt samkvæmt kostnaði.

Heimtaugargjald skal greitt við umsókn um heimtaug.

Ýmis ákvæði.

Lægsta gjald fyrir raforkunotkun um heimtaug skal vera kr. 12 340 á ári. Mismun á ársnotkun og lægsta gjaldi ef einhver er, skal innheimta á fyrra helmingi næsta árs.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 1 800.

Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt gjald kr. 1 800 til rafveitunnar.

Gjaldskrá þessi er hér með staðfest samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast gildi frá og með 15. febrúar 1979 samanber auglýsingu ráðuneytisins nr. 84/1979 um hækkun smásöluverðs raforku.

Iðnaðarráðuneytið, 1. mars 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

1. mars 1979. Nr. 124.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Akureyrar.

I. Raforka.

Rafveita Akureyrar selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

A—1 Kr. 81.60 hver kWst. til lýsingar.

A—2 Kr. 25.15 hver kWst. til lýsingar auk fastagjalds, er nemi kr. 12 843.00 á ári fyrir 25 m^2 gólfflöt, eða minna af gólffleti af rúmi því, er lýsa skal, og kr. 381.00 fyrir hvern ferm. umfram 25 m^2.

Þennan gjaldskrárlið má nota í verslunum fyrir kæliskápa og 1-fasa mótora upp að 3 kW og greiði notandi aukagjald fyrir hvert kW sem svarar til gjalds fyrir 38 fermetra gólffflatar.

B. Almenn heimilisnotkun.

B—1 Um tvo kWst.-mæla, annan til ljósa, hinn til suðu og hitunar. Kr. 81.60 hver kWst. til ljósa og kr. 22.11 hver kWst. til suðu og hitunar.
B—2 Kr. 22.11 hver kWst. til heimilisnotkunar.

C. Vélanotkun.

C—1 Kr. 45.25 hver kWst. til iðnaðar.
C—2 Um mestastraumsmæli, ef um meira en 50 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári, kr. 15.763.00 hvert kW, og kr. 8.09 hver kWst.
C—3 Kr. 27.10 hver kWst., ef um meira en 30 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári.
C—4 Sértaxti Gefjunar, kr. 3.49/3.15 hver kWst. og kr. 28 877 hvert kW.
C—5 Vegna byggingaframkvæmda kr. 50.00 hver kWst.

D. Hitun.

D—1 Kr. 5.65 hver kWst. til upphitunar, ef straumur er rofinn í allt að þrjár klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó ekki lengur en 1½ klst. í senn.
D—2 Kr. 3.90 hver kWst. til upphitunar (næturhitun), ef straumurinn er rofinn á tímabilinu kl. 8 til 23.
D—3 Sértaxti til upphitunar kr. 4.91 hver kWst. utan mesta álagstíma á vetrum. Rofið í um það bil 6 mánuði. Bundið því skilyrði að annar upphitunarmöguleiki sé fyrir hendi.

E. Hitun í iðnaði.

E—1 Kr. 12.36 hver kWst. til iðnaðarhitunar, enda sé lágmarksnotkun 10 000 kWst. á ári.
E—2 Kr. 16.07 hver kWst. um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 8 til 23.
E—3 Kr. 7.83 hver kWst. um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 23 til kl. 8.
F—1 Sértaxti Málmhúðunarinnar, kr. 8.51 hver kWst. til iðnaðar.

Önnur skilyrði til raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi kosti tengingu stjórntækis fyrir hitalögnina og greiði leigu fyrir það samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerðar samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir og hitastillar notaðir.

Önnur notkun.

1. Rafveitustjórn getur, með sérstökum samningi, selt raforku þeim notendum, sem hafa eigin vélar til orkuvinnslu, með því skilyrði að stöðva megi raforkusölu til þeirra hvenær sem þarf að dómi rafveitustjóra.
2. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri, í samráði við rafveitustjórn, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert sinn.
3. Gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn.

II. MÆLALEIGUR.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir veitu hverri, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða ársleigu af mælitækinu samkvæmt eftirfarandi skrá:

	Upp að 30 amp. Kr.	30—50 amp. Kr.	50—100 amp. Kr.	100—500 amp. Kr.	Yfir 500 amp. Kr.
1-fasa kWst.-mælar	1 401.00	1 723.00	1 877.00		
3-fasa kWst.-mælar	2 802.00	3 643.00	4 690.00	7 805.00	17 172.00
Tvígj.- og mestastr.-mælar		4 690.00	7 805.00	12 572.00	25 204.00
Stýrikerfisliðar		5.800.00			

Af öðrum tækjum en þeim sem nefnd eru í skránni, skal leigan vera sem næst 15% af mælitækisverðinu, og semur rafveitustjóri nánari skrá um leiguna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGAGJÖLD.

1. Heimtaugargjald skal greitt fyrir hverja heimtaug er tengir húsveitu við veitukerfi Rafveitu Akureyrar.
2. Heimtaugagjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur Málraun	Stofngjald Jarðstr. kr.	Stofngjald Loftlína kr.	Lengdargjald Jarðstr. kr./m	Lengdargjald Loftlína kr./stólpi	Umframgjald Loftlína kr./stólpi
25 A 1-fasa	31 525	16 000	—	Innif.	28 500
25 A 3-fasa	47 000	23 500	—	—	40 000
63 A 1-fasa	115 000	23 500	Innif.	—	40 000
63 A 3-fasa	125 000	26 500	—	—	44 000
110 A 3-fasa	155 000	31 500	—	—	55 000
200 A 3-fasa	90 000	—	8 850	—	—
315 A 3-fasa	268 000	—	6 500	—	—
300 kVA 3-fasa	715 000	—	Samkv. kostn.	—	—
500 kVA 3-fasa	1 140 000	—	—	—	—
800 kVA 3-fasa	1 185 000	—	—	—	—

3. Séu aðstæður óvenjulegar að því er snertir fjarlægð húsveitu frá veitukerfi, eða fyrirhugaða raforkunotkun húsveitunnar, skal heimtaugargjald ákveðið samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni.
4. Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekins notanda og hún að mestu leyti notuð í hans þágu, skal notandanum skylt að leggja til lóð undir stöðina, rafveitunni að kostnaðarlausu og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.
5. Þegar heimtaug er stækkuð eða henni breytt úr loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug, samkvæmt beiðni notanda, skal greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug, að frádregnu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, samkvæmt gildandi gjaldskrá, þegar breyting fer fram.
6. Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá næsta útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa í húsveitu.
7. Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 m. Innan lóðamarka í jarðstrengs-heimtaug og fyrir hvern stólpa innan lóðamarka í loftlínuheimtaug.

IV. ÝMIS ÁKVÆÐI.

1. Hafi gjald fyrir raforku eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið, skal taka gjald fyrir enduropnun veitunnar kr. 2 500.00. Ennfremur skal sama gjald tekið ef farið er á stað til lokunar, jafnvel þótt lokun sé ekki framkvæmd.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg vör eða of stór, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefir greitt gjald til rafveitunnar kr. 3 000.00 og sett viðeigandi vör.
3. Söluskattur 20% er innifalinn í upphæðum gjalda þeirra, sem um ræðir í gjaldskrá þessari, að undanteknum D-liðum.
4. Verðjöfnunargjald 13% samkvæmt lögum um verðjöfnunargjald af raforku, er innifalið í gjöldum þeim, sem um ræðir í gjaldskrá þessari, að undanteknum D-liðum.

Gjaldskrá þessi sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 staðfestist hér með til að öðlast gildi frá og með 15. febrúar 1979 samanber auglýsingu ráðuneytisins nr. 84/1979 um hækkun smásöluverðs raforku.

Iðnaðarráðuneytið, 1. mars 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 125. 5. mars 1979.

REGLUGERÐ

um möskvastærðir botnvörpu og flotvörpu.

1. gr.

Lágmarksstærð möskva í a. m. k. 8 öftustu metrum botnvörpu og flotvörpu skal vera 155 mm sbr. þó 7. gr. B-lið, 2. mgr.

Lágmarksstærð möskva í öðrum hlutum botnvörpu og flotvörpu en í 1. mgr., greinir, skal vera 135 mm.

2. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 1. gr. er skipum, sem stunda karfaveiðar, heimilt að nota riðil með lágmarksmöskvastærðinni 135 mm í þeim hlutum botnvörpu eða flotvörpu, sem þar greinir, á eftirgreindum svæðum:

a. Á svæði fyrir Vestur- og Suðurlandi utan línu, sem dregin er 310° réttvísandi frá stað 66°00'0 n.br., 25°15'0 v.lgd., og utan línu, sem dregin er frá stað 66°00'0 n.br. 25°15'0 v.lgd., í stað 64°53'0 n.br., 25°15'0 v.lgd. og þaðan í 90° réttvísandi í stað í 12 sjómílna fjarlægð frá grunnlínu samkvæmt reglugerð nr. 299/1975, síðan í 12 sjómílna fjarlægð frá grunnlínu suður og austur um að 19°50'0 v.lgd. þaðan í stað 63°06'0 n.br., 18°00'0 v.lgd. síðan í 65° réttvísandi að 10°00'0 v.lgd. og þaðan 90 réttvísandi út að mörkum fiskveiðilandhelginnar.
b. Á tímabilinu 1. september til 31. desember á svæði milli 18°00'0 v.lgd. og 21°00'0 v.lgd. Að norðan markast svæðið af línu, sem dregin er 6 sjómílur utan við grunnlínu samkvæmt reglugerð nr. 299/1975.

3. gr.

Lágmarksstærð möskva humarvörpu skal vera 80 mm.

4. gr.

Lágmarksmöskvastærð rækjuvarpna skal vera:

a. Í tveggja byrða vörpum skal lágmarksmöskvastærð vængja og miðnets vera 55 mm, en 36 mm í öðrum hlutum vörpunnar.
b. Í vörpum, sem hafa fjögur eða fleiri byrði, skal lágmarksmöskvastærð vængja aftur að fremsta horni efra byrðis vera 45 mm, en 36 mm í öðrum hlutum rækjuvörpunnar.

5. gr.

Lágmarksstærð möskva botnvörpu og flotvörpu, sem notuð er til þess að veiða spærling, loðnu, kolmunna og ískóð, skal vera 16 mm.

6. gr.

Þegar möskvi er mældur, skal hann teygður horna á milli eftir lengd netsins. Skal þá flöt mælistika, sem er jafnbreið leyfilegri lágmarksmöskvastærð (sbr. 1.—5. gr.) og 2 mm þykk, komast auðveldlega í gegnum möskvann. Netið skal mælt vott.

7. gr.

Við veiðar er óheimilt að nota nokkurn þann útbúnað, sem þrengir, herpir eða lokar á nokkurn hátt möskvum þeim, sem lýst er í 1.—5. gr. reglugerðar þessarar. Þó er heimilt:

a. Að festa undir allt að 18 öftustu metra botnvörpu net eða annað efni í því skyni að forða eða draga úr sliti. Slitvarar þessir skulu aðeins festir að framan og á hliðunum við vörpuna.
b. Að festa styrktarnet úr sama efni og varpan er gerð úr við allt að 18 öftustu metra efra byrðis botnvörpu og efra og neðra byrðis flotvörpu. Möskvastærð styrktarnetsins skal vera rúmlega tvöfalt stærri en möskvastærð vörpunnar þar sem styrktarnetið er fest við, og skal styrktarnetið fest við vörpuna að framan, á hliðunum og að aftan þannig, að hver möskvi styrktarnetsins falli saman við fjóra möskva vörpunnar. Óheimilt er að nota meira en eitt byrði af slíku styrktarneti til klæðningar.

   Séu veiðar stundaðar á svæðum, þar sem aðeins er heimilt að nota riðil með lágmarksmöskvastærðinni 155 mm sbr. 1. og 2. gr., er aðeins heimilt að festa slík styrktarnet við þann hluta poka og belgs, sem gerður er úr riðli með lágmarksmöskvastærðinni 155 mm.
c. Að nota þenslugjarðir á allt að 18 öftustu metra botvörpu og flotvörpu. Bil milli gjarða skal vera minnst 1.80 metri og skal lengd gjarða vera eigi styttri en 45/100 af strengdri lengd netsins á þeim stað, sem gjörðin er.
d. Að hafa í poka botnvörpu steinamottu eða húð til hlífðar neti fyrir grjóti, enda séu þessar hlífar ekki stærri en tveir fermetrar alls í hverri botnvörpu.

8. gr.

Við veiðar með botnvörpum og flotvörpum samkvæmt 4. og 5. gr. er heimilt að nota styrktarpoka utan um pokann sjálfan. Lágmarksmöskvastærð slíks styrktarpoka skal vera 80 mm sbr. 6. gr.

9. gr.

Eigi ná ákvæði þessarar reglugerðar til fiskveiða í þágu vísindalegra rannsókna.

10. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða refsingu samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands eða laga nr. 34 17. maí 1976, um veiðar íslenskra skipa utan fiskveiðilandhelgi Íslands. Um upptöku afla fer samkvæmt ákvæðum laga nr. 32 19. maí 1976, um upptöku ólöglegs sjávarafla.

11. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands og laga nr. 34 17. maí 1976, um veiðar íslenskra skipa utan fiskveiðilandhelgi Íslands, öðlast gildi 1. apríl 1979, og birtist til eftirbreytni þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 327 4. september 1978, um möskvastærðir botnvörpu og flotvörpu.

Sjávarútvegsráðuneytið, 5. mars 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Jón B. Jónasson.

Nr. 126. 22. febrúar 1979.

REGLUGERÐ

um vegabréf utanríkisráðuneytisins.

1. gr.

Utanríkisráðuneytið gefur út tvenns konar vegabréf, diplómatísk vegabréf og sérstök vegabréf.

2. gr.

Í vegabréfum utanríkisráðuneytisins skal greina fullt nafn vegabréfshafa, stöðu, fæðingardag og -ár, fæðingarstað, heimilisfang, hæð, háralit og augnalit.

Í vegabréf skal enn fremur festa nýlega ljósmynd af vegabréfshafa, og skal setja á hana embættisinnsigli ráðuneytisins þannig að nokkur hluti innsiglisins komi fram á myndinni, en nokkur hluti utan hennar.

Taka skal fram í vegabréfi til hve langs tíma það skuli gilda.

Vegabréfshafi skal rita nafn sitt í vegabréfið með eigin hendi undir ljósmynd. Rita skal útgáfudag vegabréfs, undirrita það og stimpla með embættisstimpli ráðuneytisins.

3. gr.

Ráðuneytið skal halda sérstakar skrár yfir öll vegabréf, sem það gefur út, aðra yfir diplómatísk vegabréf, hina yfir sérstök vegabréf. Skal þar skrá allar hinar sömu upplýsingar um vegabréfshafa og settar hafa verið í vegabréfið og auk þess festa ljósmynd af vegabréfshafa.

4. gr.

Þessir aðilar einir fá diplómatísk vegabréf, enda séu þeir íslenskir ríkisborgarar:

1. Forseti Íslands.
2. Fyrrverandi forsetar Íslands.
3. Nánustu fylgdarmenn forseta Íslands, er þeir eru í fylgd með forseta.

4. Ráðherrar.
5. Nánustu fylgdarmenn ráðherra, er þeir eru í fylgd með ráðherra.
6. Forseti sameinaðs Alþingis.
7. Hæstaréttardómarar.
8. Þeir starfsmenn utanríkisþjónustunnar, sem teljast til 1.—5. flokks 8. gr. laga nr. 39/1971 um utanríkisþjónustu Íslands.
9. Fulltrúar í opinberum sendinefndum ríkisstjórnarinnar, svo og aðrir opinberir fulltrúar í stjórnarerindum samkvæmt umboði forseta Íslands.
10. Biskupinn yfir Íslandi.
11. Ráðuneytisstjórar.
12. Ríkissaksóknari.
13. Forseti neðri deildar Alþingis.
14. Forseti efri deildar Alþingis.
15. Aðalbankastjórar Seðlabanka Íslands.
16. Skrifstofustjóri Alþingis, er hann er í fylgd með forsetum Alþingis.
17. Fulltrúar, sem gegna meiriháttar trúnaðarstörfum í alþjóðlegum stofnunum eða samtökum.
18. Fyrrverandi forsætis- og utanríkisráðherrar.
19. Fyrrverandi starfsmenn utanríkisþjónustunnar, sem hafa gegnt störfum í 1. og 2. flokki hennar sbr. 8. gr. laga nr. 39/1971.
20. Makar og börn þeirra, sem taldir eru að framan; börnin þó að því tilskildu, að þau hafi ekki náð 20 ára aldri, nema um ógiftar eldri dætur útsendra fulltrúa utanríkisþjónustunnar sé að ræða, er dvelja í föðurhúsum og skráðar eru á hinn diplómatíska lista, þar sem foreldri þeirra starfar.

5. gr.

Þessir aðilar geta fengið hin sérstöku vegabréf utanríkisráðuneytisins, enda séu þeir íslenskir ríkisborgarar:

1. Fyrrverandi ráðherrar.
2. Alþingismenn.
3. Skrifstofustjórar og deildarstjórar í Stjórnarráði Íslands.
4. Forstjórar ríkisskrifstofa og -stofnana.
5. Skrifstofustjóri Alþingis.
6. Hæstaréttarritari.
7. Annað starfsfólk utanríkisþjónustunnar, sem ekki er talið í 4. gr. 8. tölulið.
8. Aðstoðarmenn ráðherra.
9. Kjörræðismenn Íslands erlendis.
10. Þeir aðrir, sem ferðast í opinberum erindum ríkisstjórnarinnar, þegar sérstaklega stendur á, og að því tilskildu, að hlutaðeigandi ráðuneyti óski þess, að vegabréf sé gefið út.
11. Borgarstjóri og forseti borgarstjórnar Reykjavíkur.
12. Fyrrverandi hæstaréttardómarar.
13. Fyrrverandi biskupar yfir Íslandi.
14. Fyrrverandi ríkissaksóknarar.
15. Fyrrverandi ráðuneytisstjórar.
16. Fyrrverandi aðalbankastjórar Seðlabanka Íslands.
17. Fulltrúar, sem gegnt hafa meiriháttar trúnaðarstörfum í alþjóðlegum stofnunum eða samtökum.
18. Þeir, sem ferðast í erindum á vegum meiriháttar viðskiptasamtaka þegar sérstaklega stendur á og að því tilskildu að fyrir liggi meðmæli viðskiptaráðuneytisins hverju sinni.

19. Makar og börn þeirra, sem taldir eru hér að framan; börnin þó að því tilskildu, að þau hafi ekki náð 20 ára aldri.

Enn fremur er heimilt, ef sérstaklega stendur á, að gefa út sérstök vegabréf til handa starfsmönnum utanríkisþjónustunnar í 3.—4. flokki samkv. 8. gr. laga nr. 39/1971 svo og þeim, sem greinir í 3.—6. tölulið, sbr. og 19. tölulið þessarar greinar, og látið hafa af starfi.

6. gr.

Þegar diplómatísk eða sérstök vegabréf eru gefin út til ákveðinnar ferðar, skulu þau eingöngu látin gilda fyrir þann tíma, er ætla má, að ferðin muni standa; ella má láta vegabréf þessi gilda allt að þremur árum.

7. gr.

Nú hættir maður að gegna starfi, er heimildin til að fá diplómatískt eða sérstakt vegabréf samkvæmt 1. gr. fylgir, og er þá vegabréfshafa skylt að afhenda utanríkisráðuneytinu eða næsta íslenska sendiráði vegabréf sitt.

Sama gildir, þegar vegabréf hefur verið gefið út til ákveðinnar ferðar, og þeirri ferð er lokið.

Á sama hátt er skylt að afhenda utanríkisráðuneytinu eða næsta sendiráði vegabréf maka vegabréfshafa og barna hans, sem hafa fengið vegabréf samkvæmt 4. gr. 20. tölulið og 5. gr. 19. tölulið samtímis því, sem vegabréfshafi, samkvæmt því er segir hér að framan, afhendir vegabréf sitt.

8. gr.

Sendiráðum heimilast að framlengja gildi vegabréfa utanríkisráðuneytisins fyrir þá starfsmenn utanríkisráðuneytisins, sem nefndir eru í 4. gr. 8. tölulið og 5. gr. 7. tölulið, sem og vegabréf fyrir maka þeirra og börn. Vegabréf þessi skal þó eigi framlengja fyrir lengri tíma en svo, að vegabréfshafa gefist tími til að afla sér nýs vegabréfs frá utanríkisráðuneytinu, og aldrei lengur en til 6 mánaða í senn.

Gildi annarra vegabréfa má eigi framlengja nema að fengnu leyfi ráðuneytisins.

9. gr.

Reglugerð þessi sem gefin er út samkvæmt heimild í lögum nr. 18 1953 um íslensk vegabréf og lögum nr. 39/1971 um utanríkisþjónustu Íslands, öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 56/1945 um vegabréf utanríkisráðuneytisins.

Óheimilt er að framlengja vegabréf utanríkisráðuneytisins, sem út hafa verið gefin fyrir gildistöku reglugerðar þessarar; þegar gildistími þeirra er út runninn, gefur ráðuneytið út ný vegabréf samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar.

Utanríkisráðuneytið, 22. febrúar 1979.

Benedikt Gröndal.

Henrik Sv. Björnsson.

REGLUGERÐ

um takmarkanir á þorskveiðum 1979.

I. KAFLI

1. gr.

Ákvæði I. kafla taka til skuttogara með aflvél 900 bremsuhestöfl og stærri og togskipa, sem eru 39 metrar og lengri. Miðað er við mestu lengd samkvæmt mælingum Siglingamálastofnunar ríkisins.

2. gr.

Á tímabilinu 9. apríl til 20. apríl 1979, að báðum dögum meðtöldum, eru skipum (sbr. 1. gr.) bannaðar þorskveiðar í íslenskri fiskveiðilandhelgi í 7 daga samfellt.

3. gr.

Auk þeirrar takmörkunar á þorkveiðum, sem segir í 2. gr., mega skip (sbr. 1. gr.) ekki stunda þorskveiðar í íslenskri fiskveiðilandhelgi í 70 daga samtals á tímabilinu 1. maí til 30. september 1979 og þar af skal hvert skip láta af þorkveiðum í a. m. k. 30 daga á tímabilinu 1. júlí til 31. ágúst 1979.

Útgerðaraðilar geta ráðið tilhögun þessarar veiðitakmörkunar, þó skal hvert skip láta af þorskveiðum ekki skemur en 9 daga í senn.

4. gr.

Útgerðaraðilar skulu tilkynna sjávarútvegsráðuneytinu eigi síðar en 5. apríl 1979 hvenær skip þeirra láta af þorskveiðum samkvæmt 2. gr.

Tilhögun veiðitakmörkunar samkvæmt 3. gr. skal tilkynnt sjávarútvegsráðuneytinu með a. m. k. 7 daga fyrirvara hverju sinni.

Verði áætlanir um tilhögun veiðitakmörkunar ekki látnar í té, getur sjávarútvegsráðuneytið ákveðið, hvenær viðkomandi skip skuli láta af þorskveiðum. Útgerðaraðilar eru bundnir við áætlanir sínar og verða að leita samþykkis ráðuneytisins, ef þeir vilja breyta þeim.

5. gr.

Við ákvörðun á því, hversu lengi skip láta af þorskveiðum hverju sinni gilda eftirfarandi reglur:

1. Sé skip að byrja tímabil, sem það lætur af þorskveiðum á, miðast upphaf tímabilsins frá þeim tíma er skip kemur í höfn til löndunar.
2. Sé skip að ljúka tímabili, sem það lætur af þorskveiðum á, miðast lok tímabilsins við þann tíma, er skipið heldur á ný til veiða án takmörkunar á þorski.
3. Sigli skip með afla til löndunar erlendis, telst sá tími, sem fer í siglingar, ekki með í tímabili veiðitakmörkunar á þorski.

II. KAFLI

6. gr.

Á eftirgreindum tímum eru skipum öðrum en þeim, sem upp eru talin í 1. gr., bannaðar allar þorskveiðar í íslenskri fiskveiðilandhelgi:

1. Á tímabilinu frá kl. 12.00 á hádegi 10. apríl til kl. 12.00 á hádegi 17. apríl 1979.

2. Á tímabilinu 31. júlí til 6. ágúst 1979, að báðum dögum meðtöldum.
Á því tímabili, sem greint er í lið 1. í þessari grein, er bannað að hafa nokkur þorskfisknet í sjó, enda þótt tilgangurinn sé að veiða aðrar fisktegundir en þorsk.

7. gr.
Á tímabilinu frá og með 16. júlí til og með 15. ágúst 1979, eru allar þorskveiðar í þorskfisknet bannaðar í íslenskri fiskveiðilandhelgi.

III. KAFLI

8. gr.
Á þeim tíma, sem fiskiskip mega ekki stunda þorskveiðar samkvæmt 2.—4. gr. og 6.—7. gr. má hlutdeild þorsks í heildarafla hverrar veiðiferðar ekki nema meiru en 15%. Þorskafli undir þeim mörkum skoðast sem löglegur aukaafli, en fari þorskafli veiðiferðar fram úr 15% af heildarafla, verður það sem umfram er, gert upptækt samkvæmt lögum nr. 32 19. maí 1976, um upptöku ólöglegs sjávarafla.

9. gr.
Komi fiskiskip með afla að landi á tímabili, sem þorskveiðar eru því bannaðar samkvæmt 2.—4. gr. og 6.—7. gr. og hlutfall þorsks í afla reynist hærra en 15%, skal svo litið á, að hér sé um ólöglegan afla að ræða, og hann gerður upptækur sbr. 8. gr., nema í ljós komi, að veiðar hafi ekki verið stundaðar á þeim tíma, sem þorskveiðar eru þá bannaðar samkvæmt 2.—4. gr. og 6.—7. gr. Sama gildir komi fiskiskip að landi eftir lok tímabilsins samkvæmt 2.—4. gr. og 6.—7. gr., hafi afli að einhverju leyti fengist á tímabilinu.

10. gr.
Sjávarútvegsráðuneytinu er heimilt að setja nánari reglur um framkvæmd reglugerðar þessarar ef nauðsyn krefur.

11. gr.
Brot á reglugerð þessari varða refsingu samkvæmt ákvæðum laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins og ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

12. gr.
Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins og ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 26. mars 1979.

Kjartan Jóhannsson.

Jón L. Arnalds.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 302/1975 um greiðslu á launum úr ríkissjóði við gjaldþrot.

1. gr.

3. mgr. 2. gr. orðist svo:

Ríkissjóði ber að greiða vexti af greiðslum þeim, sem honum ber að greiða samkvæmt grein þessari. Vextir þessir skulu vera í samræmi við almenna sparisjóðsvexti eins og þeir eru á hverjum tíma og reiknast frá greiðsludegi allt að 18 mánuði aftur í tímann.

Reglugerðarbreyting þessi er sett samkvæmt lögum nr. 31 28. mars 1974 um ríkisábyrgð á launum við gjaldþrot og öðlast þegar gildi.

Félagsmálaráðuneytið, 14. mars 1979.

Magnús H. Magnússon.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

20. mars 1979. Nr. 129.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um orlof og veikindaforföll starfsmanna ríkisins nr. 87/1954, 129/1965, 122/1967 og 377 1974.

1. gr.

11. gr. orðist svo:

Vegna barnsburðar skal kona, sem starfað hefur í þjónustu ríkisins samfellt í 6 mánuði fyrir barnsburð eiga rétt á að vera fjarverandi með fullum launum í samtals 90 daga og skal um uppgjör fyrir yfirvinnu farið eftir ákvæðum 6. gr. Séu lengri frátafir nauðsynlegar að dómi lækna skal meta þær eftir reglum um veikindadaga, sbr. 6. gr.

Réttar skv. grein þessari nýtur kona án tillits til ráðningarforms.

Kona, sem fer í barnsburðarleyfi skal hafa tilkynnt við upphaf leyfis, ef hún hyggst láta af starfi við lok leyfisins. Ef breyttar heilsufarsástæður eða aðrar breyttar fjölskylduaðstæður, sem ekki verða séðar fyrir, verða á leyfistímanum skal þó tekið tillit til slíkra aðstæðna.

Um framkvæmd á barnsburðarleyfi kennara fer skv. sérákvæðum í samningum fjármálaráðherra og einstakra kennarafélaga.

2. gr.

Reglugerð þessi sem sett er skv. 17. gr. laga nr. 38/1954 öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 20. mars 1979.

Tómas Árnason.

Þorsteinn Geirsson.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. mars til 31. maí 1979.

Með tilvísun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, staðfestir ráðuneytið hér með eftirfarandi verðgrundvöll á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. mars til 31. maí 1979:

	Ísl. kr. á lb. Cif.
Þorskur:	
4x14 m/r 5—8 oz.	317.61
4x14 m/r 8—12 oz.	326.88
4x14 m/r 12—16 oz.	329.20
4x14 m/r 1—3 lbs.	333.82
4x14 m/r (S. Í. S.)	329.20
4x14 r/l 8—12 oz.	352.36
4x14 r/l 12—16 oz.	366.28
4x14 r/l 1—3 lbs.	380.20
10x5 og 3x18	411.83
5x8	513.57
5x10 og 6x10	440.90
4x10	440.90
4x12	426.36
4x13	426.36
4x15	455.43
12x1	397.29
Blokk	339.15
Ýsa:	
4x14 m/r 4—8 oz.	322.22
4x14 m/r 8—12 oz.	347.74
4x14 m/r 12—16 oz.	366.28
4x14 m/r 16 oz. og yfir	370.90
4x14 m/r (S. Í. S.)	370.00
10x5	440.90
3x18, 4x13 og 4x12	455.43
12x1	426.36
Blokk	339.15
Steinbítur:	
8x7 r/l	252.75
10x5	492.58
12x1	448.97
Blokk	323.00
Karfi:	
8x7 m/r	252.75
10x5 m/r	281.01
10x5 r/l	295.55
10x5 Sea Star	272.29
4x10 Sea Star	272.29

	Ísl. kr. á lb. Cif.
5x8 m/r og b/l 4—8 oz.	339.15
5x8 m/r og b/l 8 oz. og yfir	368.22
3x8 kg. Japan	202.20
1x20 (S. Í. S.)	281.98
4x6 kg r/l lagp.	324.45
12x1 r/l	339.15
12x1 m/r	293.93
Blokk m/b	296.77
Blokk	306.85
Ufsi:	
8x7 r/l	204.39
4x6 kg	204.39
10x5	254.85
4x12 og 4x13	272.29
4x14	225.55
2x15 kg	253.23
Blokk	226.10
Langa:	
8x7 r/l	252.75
10x5	274.55
Blokk	258.40
Keila:	
8x7 r/l	252.75
Blokk	203.49
Grálúða:	
Heilfr. hausuð yfir 2 kg	201.81
Heilfr. hausuð að 2 kg.	122.68
Heilfr. m/h, Rússl.	111.34
4x12 lagp.	288.28
4x10, 6x10 og 4x14	290.70
Blokk U. S. S. R.	252.75
Blokk U. S. A.	203.49
Heilfrystur fiskur 3x9 kg.	111.34

Verðbil verður 6%, miðað við verðhækkun eingöngu.

Greiðslur í sjóðinn miðast við 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum miðast við 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði án verðbils.

Sjávarútvegsráðuneytið, 20. mars 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur nr. 81 12. febrúar 1979.

2. gr. liður 21. orðist þannig:
2.1 29.89 kr/kWh. Lágmarksgjald er kr. 2 060.10 á ársfjórðungi.
3. gr. liður 3.1 orðist þannig:
3.1 22.89 kr/kWh. Lágmarksgjald er kr. 2 060.10 á ársfjórðungi.

4. gr. liður 4.1 orðist þannig:
4.1 28.89 kr/kWh. Lágmarksgjald er kr. 2 060.10 á ársfjórðungi.

Gjaldskrárbreyting þessi er hér með staðfest skv. Vatnalögum nr. 15, 20. júni 1923 og Orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til að öðlast þegar gildi.

Iðnaðarráðuneytið, 22. febrúar 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 132. 26. febrúar 1979.

AUGLÝSING

um hækkun gjaldskrár Dýralæknafélags Íslands.

Frá og með 1. mars, 1979, hækkar gjaldskrá Dýralæknafélags Íslands um 6.90%. til samræmis við almenna launahækkun.

Landbúnaðarráðuneytið, 26. febrúar, 1979.

F. h. r.
Sveinbjörn Dagfinnsson.

Guðmundur Sigþórsson.

Nr. 133 27. mars 1979.

AUGLÝSING

um hækkun á gjaldskrá Rafveitu Vestmannaeyja.

Með tilvísun til 25. gr. orkulaga nr. 58 29. apríl 1967 hefur ráðuneytið staðfest 15.5% hækkun á gjaldskrá Rafveitu Vestmannaeyja nr. 369 4. október 1978 frá og með 1. apríl 1979. Hækkun þessi kemur til viðbótar 4.51% hækkun verðjöfnunargjalds skv. lögum nr. 6/1979.

Iðnaðarráðuneytið, 27. mars 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Stjórnartíðindi B 15, nr. 120—133. Útgáfudagur 30. mars 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 16 — 1979

28. febrúar 1979. 233 Nr. 134.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 359 1975 um stjórn bæjarmálefna Ísafjarðarkaupstaðar.

1. gr.

VII. kafli orðist svo:

VII. KAFLI

Nefndir.

36. gr.

Bæjarstjórn kýs hlutfallskosningu eftirtaldar nefndir og starfsmenn til að fara með tiltekin mál eftir því, sem lög mæla fyrir og samkvæmt sérstakri samþykkt bæjarstjórnar í júní ár hvert:

a. Til eins árs:

1. Bygginganefnd, fjórir aðalmenn og fjórir til vara.
2. Hafnarnefnd, fjórir aðalmenn og fjórir til vara.
3. Barnaheimilanefnd, þrír aðalmenn og þrír til vara.
4. Félagsmálaráð, fimm aðalmenn og fimm til vara.
5. Kjörskrárnefnd, þrír aðalmenn og þrír til vara.
6. Atvinnumálanefnd, fimm aðalmenn og fimm til vara.
7. Endurskoðendur reikninga bæjarsjóðs, hafnarsjóðs, Fjórðungssjúkrahúss, vinnuvéla, vatnsveitu, Lífeyrissjóðs bæjarstarfsmanna, félagsheimilis, tveir aðalmenn og tveir til vara.
8. Umferðar- og öryggismálanefnd, þrír aðalmenn og þrír til vara.
9. Kjörstjórnir við alþingis- og forsetakosningar:
   a) Yfirkjörstjórn kaupstaðarins, þrír aðalmenn og þrír til vara.
   b) Undirkjörstjórnir, þrír aðalmenn og þrír til vara í hverri undirkjörstjórn.
10. Kjörstjórnir við bæjarstjórnarkosningar:
    a) Yfirkjörstjórn, þrír aðalmenn og þrír til vara.
    b) Undirkjörstjórnir, þrír aðalmenn og þrír til vara í hverri undirkjörstjórn.
11. Stjórn Djúpbátsins h.f., tveir aðalmenn og tveir til vara.
12. Stjórn félagsheimilis, einn aðalmaður og einn til vara.
13. Fulltrúa á sýslufund Norður-Ísafjarðarsýslu, er hafi ásamt sýslunefndinni, umsjón með styrktarsjóði ekkna og barna þeirra Ísfirðinga, sem í sjó drukkna, þrír aðalmenn og þrír til vara.
14. Fulltrúa á aðalfund Íshúsfélags Ísfirðinga h.f., þrír aðalmenn og þrír til vara.
15. Fulltrúa á aðalfund Togaraútgerðar Ísafjarðar h.f., þrír aðalmenn og þrír til vara.
16. Fulltrúa á aðalfund Hraðfrystihússins h.f., Hnífsdal, þrír aðalmenn og þrír til vara.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

17. Fulltrúa á fund Eigendafélags félagsheimilis, þrír aðalmenn og þrír til vara.
18. Fulltrúa á aðalfund Reiknistofu Vestfjarða h.f., þrír aðalmenn og þrír til vara.
19. Fulltrúa á aðalfund Hótels Ísafjarðar h.f., þrír aðalmenn og þrír til vara.
20. Fulltrúa á aðalfund Gests h.f., einn aðalmaður og einn til vara.
21. Fulltrúa á aðalfund Átaks STÁ, þrír aðalmenn og þrír til vara.

B. Til fjögurra ára:

1. Skólanefnd grunnskóla, fimm aðalmenn og fimm til vara.
2. Skólanefnd húsmæðraskólans, tveir aðalmenn og tveir til vara.
3. Skólanefnd Iðnskólans, tveir aðalmenn og tveir til vara.
4. Skólanefnd héraðsgagnf.sk. Reykjanesi, einn aðalmaður og einn til vara.
5. Náttúruverndarnefnd, fimm aðalmenn og fimm til vara.
6. Íþróttanefnd, fimm aðalmenn og fimm til vara.
7. Áfengisvarnarnefnd, þrír aðalmenn og þrír til vara.
8. Heilbrigðisnefnd, fimm aðalmenn og fimm til vara.
9. Menningarráð, fimm aðalmenn og fimm til vara.
10. Stjórn Sjúkrasamlags Ísafjarðar, fjórir aðalmenn og fjórir til vara.
11. Stjórn Fjórðungssjúkrahúss og elliheimilis, þrír aðalmenn og þrír til vara.
12. Framtalsnefnd, fimm aðalmenn og fimm til vara.
13. Barnaverndarnefnd, fimm aðalmenn og fimm til vara.
14. Bókasafnsstjórn, sem einnig fer með stjórn héraðsskjalasafnsins, fjórir aðalmenn og fjórir til vara.
15. Brunamálanefnd, fimm aðalmenn og fimm til vara.
16. Landbúnaðarnefnd, þrír aðalmenn og þrír til vara.
17. Sjó- og verslunardómur, sjö aðalmenn og sjö til vara.
18. Sáttanefnd, tveir aðalmenn og tveir til vara.
19. Byggðasafnsstjórn, einn aðalmaður og einn til vara.
20. Í fulltrúaráð Brunabótafélags Íslands, einn aðalmaður og einn til vara.

C. Aðrar nefndir skv. skrá.

Nefndir, sem starfa á vegum bæjarstjórnar skulu kjósa sér formann. Formenn skulu sjá um, að nefndir séu boðaðar til fundar. Ef tveir nefndarmenn hið fæsta, óska eftir að fundur sé haldinn í nefnd þeirri, sem þeir eiga setu í, geta þeir farið fram á það við nefndarformann og skal hann þá boða nefndina saman til fundar svo fljótt sem auðið er. Einnig getur bæjarsjóri boðað, að fundir skulu haldnir í nefndum, ef honum þykir ástæða til, til að ræða ýmis bæjarmál.

37. gr.

Um skipan nefnda, valdsvið þeirra og verksvið fer eftir því, sem ákveðið er í lögum eða samþykktum bæjarstjórnar. Þar sem ekki er um slíkar reglur að ræða, getur bæjarstjórn sett þær.

Ekki má framselja slíkri nefnd vald, sem bæjarstjórn er fengið að lögum.

Þegar kjörtími nefnda er óákveðinn, skal litið svo á, að umboð nefndarmanna falli niður, þegar kjörtími bæjarstjórnar er á enda, nema um sé að ræða nefnd, sem fengið hefur til úrlausnar ákveðið og afmarkað verkefni. Þá skal litið svo á, að starfi hennar ljúki fyrst er verkefnið er til lykta leitt.

38. gr.

Allar nefndir bæjarstjórnar skulu færa gerðabækur um störf sín og skulu gerðir fastanefnda, svo og nefnda, sem bæjarstjórn setur í einstök mál, lagðar fyrir bæjarstjórn til meðferðar og endanlegrar samþykktar eða synjunar.

39. gr.

Byggingarnefnd skipa 4 menn auk bæjarstjóra, sem er sjálfkjörinn formaður nefndarinnar lögum samkvæmt. Tveir hinna kjörnu fulltrúa nefndarmanna skulu vera bæjarfulltrúar, en tveir utan bæjarstjórnar.

Byggingafulltrúa er skylt að sitja fundi byggingarnefndar. Byggingarnefnd annist byggingamálefni bæjarins samkvæmt fyrirmælum í lögum og samþykktum um þau mál.

40. gr.

Í hafnarnefnd er forseti bæjarstjórnar sjálfkjörinn formaður. Í nefndina eru kosnir tveir menn úr bæjarstjórn og tveir menn utan hennar og jafnmargir til vara valdir á sama hátt. Nefndin annast hafnarmálefni samkvæmt hafnalögum og hafnarreglugerð, sér um innheimtu hafnargjalda og reikninga hafnarsjóðs og hefur umsjón með störfum starfsmanna hafnarinnar. Bæjarstjóri er hafnarstjóri.

41. gr.

Í félagsmálaráð skulu kosnir fimm aðalmenn og fimm til vara. Ráðið skal fjalla um framfærslumál, æskulýðsmál, skipulag unglingavinnu eða vinnuskóla, þjónustu við aldraða og hvers konar almenna félagslega þjónustu, sem ekki er falin öðrum sérstaklega.

Félagsmálaráð skal halda fundi eigi sjaldnar en einu sinni í mánuði. Framfærslufulltrúi, bæjarstjóri, kveður ráðið saman til fundar um framfærslumál og skulu slíkir fundir skráðir í sérstaka gerðabók.

Félagsmálafulltrúi er starfsmaður ráðsins.

42. gr.

Í kjörskrárnefnd skulu kosnir þrír bæjarfulltrúar og þrír til vara. Nefndin sér um endurskoðun kjörskrárstofns í tæka tíð fyrir allar almennar kosningar.

43. gr.

Stjórn Fjórðungssjúkrahússins skal skipuð fimm aðalmönnum og fimm til vara, skulu þrír fulltrúar kjörnir af bæjarstjórn og tveir fulltrúar af starfsmannaráði sjúkrahússins.

Þeir þrír fulltrúar er bæjarstjórn kýs í stjórn F. S. Í. skipa stjórn elliheimilisins.

Stjórn sjúkrahússins fer einnig með stjórn heilsugæslustöðvar á Ísafirði.

44. gr.

Í landbúnaðarnefnd skulu kosnir þrír aðalmenn og þrír til vara og skulu tveir aðalmenn og jafnmargir varamenn kosnir úr hópi starfandi bænda en hinir úr hópi bæjarfulltrúa.

Nefndin sé bæjarstjórninni til ráðuneytis um landbúnaðarmál. Hún skal einnig sjá um fjallskil og fóðurgæslu.

45. gr.

Í umferðar- og öryggismálanefnd skulu kosnir þrír aðalmenn og þrír til vara.

Nefndin er ráðgefandi um umferðar- og öryggismál í kaupstaðnum.

Forstöðumaður Tæknideildar, eða staðgengill hans, skal að jafnaði sitja fundi nefndarinnar með málfrelsi og tillögurétti.

46. gr.

Áfengisvarnarnefnd starfar samkv. reglugerð nr. 241/1970.

Áfengisvarnarnefnd er skipuð sex mönnum þ. e. bæjarstjórn kýs þrjá aðalmenn

og þrjá til vara og auk þess skulu formaður félagsmálaráðs, formaður barnaverndarnefndar og félagsmálafulltrúi eiga sæti í áfengisvarnarnend.

Ráðherra skipar formann áfengisvarnarnefndar.

47. gr.

Barnaheimilanefnd skal annast umsjón og eftirlit með rekstri barnaheimila og barnaleikvalla og gera tillögur til bæjarráðs um málefni þeirra.

Forstöðumaður heimilis skal eiga sæti á fundum nefndarinnar, þegar fjallað er um málefni þess.

48. gr.

Íþróttanefnd starfar eftir sérstökum starfsreglum samþykktum af bæjarstjórn. Stjórn Í. B. Í. gerir tilnefningu um þrjá aðalfulltrúa og þrjá til vara.

2. gr.

Töluröð greina í VIII. og IX. kafla breytist í samræmi við framanritaðar breytingar.

Reglugerðarbreyting þessi, sem bæjarstjórn Ísafjarðarkaupstaðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 29. mars 1961 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 28. febrúar 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 135. 22. febrúar 1979.

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu Húsavíkur.

Vatnsveita Húsavíkur er eign Húsavíkurkaupstaðar og er rekin í þeim tilgangi að fullnægja vatnsþörf heimila og fyrirtækja í kaupstaðnum eftir því sem við verður komið og reglugerð þessi kveður nánar á um.

Vatnsveita Húsavíkur er sjálfstætt fyrirtæki í rekstri Húsavíkurkaupstaðar og með sérstöku reikningshaldi.

Reikningar Vatnsveitu Húsavíkur skulu jafnan fylgja reikningum bæjarsjóðs Húsavíkur til endurskoðunar og samþykktar.

2. gr.

Bæjarstjórn Húsavíkur fer með stjórn vatnsveitunnar. Um daglegan rekstur vatnsveitunnar fer eftir samþykkt um stjórn bæjarins. Þegar þörf þykir á að mati bæjarstjórnar, skal ráðinn sérstakur vatnsveitustjóri, en þangað til skal yfirmaður verklegra framkvæmda fara með störf hans.

3. gr.

Vatnsveita Húsavíkur hefur einkarétt til sölu vatns í Húsavíkurkaupstað og nýtingar vatnslinda í landi kaupstaðarins til vatnsnota sbr. 1. gr.

Þeir vatnsnotendur sem ekki hafa tengdar heimæðar sínar aðalvatnsveitukerfinu, og óska eftir að nýta vatnslind í landi kaupstaðarins til eigin þarfa, skulu sækja um sérstakt leyfi til orku- og veitunefndar þar að lútandi. Orku- og veitunefnd setur skilyrði fyrir þess konar vatnsnotum og ákveður greiðslu fyrir þau.

4. gr.

Óheimilt er að spilla vatnslindum í landi kaupstaðarins með hvers konar jarðraski eða mannvirkjagerð og þess skal gætt að grunnvatn í bæjarlandinu spillist ekki af völdum olíu eða afrennslisefna, sem valdið geta tímabundinni eða varanlegri mengun grunnvatns.

Heimilt er bæjarstjórn að banna mannvirkjagerð eða umgang manna og búfjár á ákveðnum svæðum í landi kaupstaðarins, ef það hefur í för með sér hættu á mengun neysluvatns.

5. gr.

Hver sá sem veldur skemmdum á eignum vatnsveitunnar, eða á annan hátt bakar henni skaða, skal bæta það að fullu og sæta sektum, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

6. gr.

Skylt er manni að láta af hendi land sitt, landsafnot og mannvirki í þágu vatnsveitunnar og þola þær kvaðir, óhagræði og takmörkun á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir samkvæmt mati, ef samkomulag næst eigi.

7. gr.

Hver sá, er húseign á við götu eða veg, sem vatnsæð liggur í, á rétt á að fá tengda vatnsæð frá henni á eigin kostnað við húsið, enda sé það reist með samþykki byggingarnefndar og vatnið ætlað til heimilisþarfa.

Vatnsnot til annarra þarfa skulu að jafnaði leyfð með nánari fyrirmælum og skilyrðum er vatnsveitan setur hverju sinni.

Vélar og önnur tæki, þau er nota vatn, önnur en venjuleg heimilistæki, má ekki tengja við hús- eða heimæðar nema að fengnu leyfi vatnsveitunnar. Einnig getur vatnsveitan fyrirskipað breytingar á eldri tækjum og vélum, ef nauðsyn krefur.

Réttur húseiganda til vatnsnota skuldbindur ekki vatnsveituna til þess að tryggja að þrýstingur í götuæðum sé ávallt nægilegur.

Ef sýnt þykir, að götuæðar þær sem fyrir eru, geti eigi séð atvinnufyrirtæki eða öðrum, sem óskar eftir vatni til annarra þarfa en heimilis, fyrir nægilegu vatni, er notanda skylt að greiða kostnað við nauðsynlegar úrbætur eftir úrskurði orku- og veitunefndar.

Vatnsveitan skal á eigin kostnað koma fyrir brunahönum í samráði við slökkviliðsstjóra.

Engum einstaklingi né fyrirtæki er heimilt að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar án leyfis vatnsveitustjóra.

8. gr.

Vatnsveitan lætur leggja vatnsleiðslur, aðalæðar, götuæðar og heimæðar að lóðarmörkum.

Frá vatnsæðum veitunnar má enginn leggja vatnsæðar, nema með leyfi vatnsveitunnar.

Allar vatnsæðar frá lóðarmörkum að húsi og í því eru eign húseiganda og ber hann kostnað af lögn þeirra og viðhaldi.

Að jafnaði fær hvert hús leyfi fyrir einni heimæð. Óski húseigandi eftir fleiri

heimæðum, ber honum að sækja sérstaklega um það til vatnsveitunnar. Óheimilt er að tengja saman húsæðakerfi við tvær eða fleiri heimæðar.

Vatnsveitan getur ákveðið að fleiri en eitt hús séu tengd sömu heimæð, og gefur þá fyrirmæli um vídd og legu æðarinnar. Hún getur ákveðið hvernig skipt skuli kostnaði við slíkar framkvæmdir, ef aðilar verða ekki ásáttir um slíkt.

Óski húseigandi að tengja við gamla heimæð, skal fá leyfi til þess bæði hjá eiganda heimæðarinnar og vatnsveitunni.

Því aðeins er heimilt að tengja heimæðar við hús að þau séu fokheld og upphituð.

Húseiganda ber skylda til að halda við vatnslögnum sínum á eigin kostnað og láta gera við leka, þegar hans verður vart. Þótt leka hafi ekki orðið vart, getur vatnsveitan, ef hún telur brýna þörf á, lagt fyrir húseiganda að endurnýja vatnslagnir sínar að nokkru eða öllu leyti.

Vanræki húseigandi viðhald á vatnslögnum sínum, er vatnsveitunni heimilt að annast viðgerð á kostnað hans.

9. gr.

Hver sá, sem vill komast í samband við vatnsveituæð, skal senda vatnsveitunni skriflega umsókn þar um. Umsóknir skulu skrifaðar á eyðublöð sem fást hjá vatnsveitustjóra.

Umsókninni skulu fylgja upplýsingar um hve mikið vatn hlutaðeigandi telur sig þurfa að nota, sé um að ræða annað en venjulega heimilisnotkun.

Með umsókninni fylgi uppdráttur í tvíriti og eigi í minni mælikvarða en 1:100.

Uppdrátturinn skal gerður af þar til hæfum manni, er hlotið hefur til þess löggildingu bæjarstjórnar.

Uppdrátturinn skal sýna gerð og stærð allra vatnsæða, loka og krana, bæði utanhúss og innan. Á afstöðunni skal sýnd og málsett lega heimæðar frá húsvegg að tengistað. Álíti vatnsveitan nauðsyn á að gerðir séu nánari uppdrættir eða séruppdrættir, skulu þeir látnir í té.

Ef uppdrættir eru ekki til af gömlum vatnslögnum, sem breyta á, getur vatnsveitan krafist þess, að þeir séu gerðir, og ber húseigandi allan kostnað af því.

Ef vatnsveitan samþykkir uppdrátt, skal á hann færð áritun um það.

Sé skipt um pípulagningameistara, meðan á verki stendur, skal það tilkynnt vatnsveitunni.

Uppdráttur, áritaður af vatnsveitunni, skal ávallt vera á vinnustað. Með áritun tekur vatnsveitan enga ábyrgð á því að hægt sé að framkvæma verkið vegna leiðslna eða annars sem kann að vera því til fyrirstöðu.

10. gr.

Pípulagningameistarar, löggiltir af bæjarstjórn, hafa einir rétt til að annast vatnslagnir, og gildir það um nýlagnir jafnt sem viðbætur við eða breytingar á eldri vatnslögum. Þeir bera ábyrgð á, að allar lagnir séu í samræmi við samþykkt þessa, nánari fyrirmæli, er kunna að verða sett, og samþykktan uppdrátt.

Ef pípulagningameistari brýtur í bág við fyrirmæli samþykktar þessarar eða reglna, settra samkvæmt þeim, eða brot er framið af starfsmönnum, sem hann ber ábyrgð á, getur vatnsveitan veitt honum áminningu. Enn fremur má svipta hann löggildingu, ef um miklar sakir er að ræða eða ítrekað brot.

11. gr.

Eftirlit með því að lagnir séu í samræmi við samþykktan uppdrátt og samþykkt þessa skal vera í höndum byggingarfulltrúa, sbr. gr. 1.9.7 og gr. 15.2 í byggingarsamþykkt fyrir Húsavík.

12. gr.

Eftirlitsmanni vatnsveitunnar er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, sem eru sett í sambandi við þær. Ef honum þykir útbúnaði í einhverju ábótavant, skal húseigandi tafarlaust bæta úr því.

Heimilt er vatnsveitunni að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga.

Fullan vatnsskatt ber einnig að greiða fyrir þann tíma sem vatnsæðum er lokað af þessum sökum.

13. gr.

Vatnsveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, er leiða kann af rekstrartruflunum, er verða vegna vinnu við æðar vatnsveitunnar eða af öðrum ástæðum.

Orku- og veitunefnd getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun og jafnvel lokað fyrir vatn ákveðinn tíma í senn á vissum svæðum vatnsveitukerfisins eftir ástæðum, til þess að tryggja fyrirtækjum, sem ekki geta án vatns verið, nægilegt vatn, og til þess að tryggja neytendum vatn, sem annars kynnu að verða útundan um vatnsnot vissa tíma í senn.

Ætíð skulu slíkar aðgerðir auglýstar með svo rúmum fyrirvara, sem auðið er.

14. gr.

Til að standa straum af kostnaði við vatnsveituna, skal innheimta vatnsskatt af fasteignum, og skal skatturinn miðaður við gjaldskrá vatnsveitunnar.

Vatnsskatt skal innheimta af öllum húsum í lögsagnarumdæmi kaupstaðarins, sem standa við götu eða opin svæði, þar sem vatnsæðar liggja. Nú er hús, sem greiða ber af vatnsskatt, ekki virt fasteignamatsvirðingu, og ákveður þá vatnsveitan skattinn.

Aukavatnsskatt má leggja á verksmiðjur, baðhús, iðnaðarfyrirtæki og önnur atvinnufyrirtæki og aðra er nota vatn til annars en heimilisþarfa.

Aukavatnsskatt skal að jafnaði greiða samkvæmt mældri notkun, og ákveður bæjarstjórn gjald fyrir hvern m^3.

Nú er vatn notað án mælis, þar sem svo hagar til sem í 3. mgr. segir, og skal þá vatnsveitan ákveða aukaskatt samkvæmt áætlaðri notkun.

Nú sættir húseigandi og/eða vatnsnotandi sig eigi við ákvörðun vatnsveitunnar á aukavatnsskatti, og getur hann þá krafist þess að vatnsnotkun verði mæld um eins mánaðar skeið, eftir vali vatnsveitunnar og verður aukavatnsskattur þess árs þá ákveðinn hlutfallslega við útkomu þeirrar mælingar.

15. gr.

Um gjöld og innheimtu þeirra gilda ákvæði gjaldskrár.

16. gr.

Þegar vatn er selt samkvæmt mæli (sbr. 14. gr.) sér vatnsveitan um viðhald mælisins að því er snertir eðlilegt slit, en allar skemmdir af mannavöldum og frostum, ber húseiganda að bæta.

Ef maður rýfur innsigli vatnsmælisins varðar það refsingu samkvæmt almennum hegningarlögum.

Vatnsveitan er eigandi mælisins og greiðir húseigandi fyrir afnot hans endurgjald, er bæjarstjórn ákveður. Lögn vatnsæða innanhúss á jafnan að vera þannig háttað, að hægt sé að nota einn mæli fyrir hvert innanhússkerfi.

Vatnsveitan ákveður stærð og gerð mælis í samræmi við vatnsnotkun á hverjum stað.

Húsciganda ber að tilkynna vatnsveitunni tafarlaust bilanir á vatnsmæli, er hann kann að verða var við.

17. gr.

Óheimilt er að tengja vatnsdælur við heimæðar án leyfis vatnsveitunnar.

Sé leyfi veitt til slíkrar tengingar, er það háð því skilyrði, að þannig sé frá dælu gengið, að hávaði frá henni valdi eigi óþægindum.

Vatnsveitan getur krafist þess, að húseigandi geri sérstakar ráðstafanir til deyfingar hávaða frá dælu.

18. gr.

Vatnsæðar og tæki skulu þannig tengd að eigi sé hætta á, að vatnið í æðunum óhreinkist.

Óheimilt er að tengja saman æðar vatnsveitunnar og einkavatnsæðar frá öðrum vatnsbólum.

Óheimilt er að tengja saman æðar vatnsveitu og hitaveitu, og skulu blöndunartæki hafa óhindrað rennsli í frárennslisstút.

Enn fremur er óheimil öll meðferð vatnstækja, sem valdið getur óhreinkun á vatni í vatnsveituæð eða heimæð.

19. gr.

Bæjarstjórn getur sett nánari reglur um framkvæmd þeirra mála, er reglugerð þessi fjallar um.

Jafnframt getur hún veitt undanþágur frá reglugerðinni, ef hún telur gildar ástæður til slíks.

20. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, allt að kr. 200 000.00 nema þyngri refsing liggi við samkv. lögum. Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Húsavíkur, staðfestist hér með samkv. vatnalögum nr. 15 frá 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um Vatnsveitu Húsavíkur nr. 53, 2. mars 1972.

Félagsmálaráðuneytið, 22. febrúar 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 136. 12. mars 1979.

REGLUGERÐ

um holræsi og holræsagjöld á Kirkjubæjarklaustri, Vestur-Skaftafellssýslu.

1. gr.

Hreppsnefnd hefur ein heimild til að leggja holræsi um Kirkjubæjarklaustur. Holræsagerðin er sjálfstætt fyrirtæki með sérstöku reikningshaldi.

2. gr.

Þar sem hreppsnefnd hefur látið leggja holræsi í götu, veg eða opið svæði, er hverjum húseiganda, sem lóð hefur þar að, skylt að leggja á sinn kostnað ræsi frá húsinu, sem flytji skólp frá húsinu út í aðalræsi og skal hann halda við sinni heimæð. Regnvatn af húsi eða af lóð er óheimilt að tengja í aðalræsi og skal slíkt tengt í svelg, sem húseigandi skal gera þar til að holræsagerðin hefur lagt sérstaka lögn fyrir regnvatn af húsi og lóðum og skal þá húseigandi tengja regnvatn sitt í hana á sinn kostnað. Holræsagerðin lætur steypa rotþrær, sem allt skólp staðarins skal tengt í. Greiða skal 200 000.00 krónur í tengigjald af íbúð, en af atvinnuhúsnæði ákveður hreppsnefnd tengigjald hverju sinni. Heimilt er hreppsnefnd að hækka tengigjald, en þó aldrei meira en nemur hækkun byggingarvísitölu. Ef húseigandi vanrækir að leggja holræsi innan hæfilegs frests, sem hreppsnefnd tiltekur, skal verkið unnið á hans kostnað.

3. gr.

Áður en húseigandi byrjar að leggja holræsi, skal hann leggja fram uppdrátt af holræsalögn innanhúss og í grunni, er sýni legu, halla og stærð, gerð og annað því viðkomandi. Uppdráttur skal gerður af pípulagningamanni eða öðrum sérfróðum mönnum. Aðeins pípulagningamanni eða öðrum, sem hreppsnefnd hefur samþykkt skal heimilt að leggja holræsalagnir. Engar lagnir má hylja fyrr en fulltrúi hreppsnefndar hefur samþykkt þær.

4. gr.

Þeir einir, sem hreppsnefnd samþykkir skulu hafa rétt til að leggja og ganga frá holræsum, er standa í sambandi við holræsakerfi staðarins.

5. gr.

Kostnaður við holræsagerð staðarins greiðist af holræsagerðinni og til þess að standast þau útgjöld, sem af framkvæmd og viðhaldi leiðir, ber hverjum þeim, sem á hús, lóð eða lóðarréttindi við götu, veg eða opið svæði, sem hreppurinn hefur lagt holræsi í að greiða árlega til holræsagerðarinnar — og, í fyrsta sinn fyrir árið 1979 — 0.20% af fasteignamati húss og lóðar, eins og það reiknast á hverjum tíma, en þó aldrei minna en kr. 5 000.00 af húsi eða húshluta, sem talið er sér í fasteignamati, enda sé holræsalögn að viðkomandi húsi eða húsahluta. Gjöld þessi er hreppsnefnd heimilt að hækka eða lækka um 50% án þess að samþykki ráðuneytis komi til.

6. gr.

Heimilt er sveitarstjórn að yfirtaka núverandi holræsakerfi einstakra manna samkvæmt samkomulagi við hlutaðeigendur eða samkvæmt mati, ef ágreiningur verður.

7. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu holræsagjalds. Gjaldið hefur lögtaksrétt og er það tryggt með lögveði í lóð og mannvirkjum húseiganda næstu tvö ár eftir gjalddaga, með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði. Árlegur gjalddagi holræsagjalds er sá sami og fasteignaskatts.

8. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 500 000.00 sem rennur í hreppssjóð. Mál út af brotum gegn reglugerð þessari skal fara með sem almennt lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 12. mars 1979.

F. h. r.
Jón S. Ólafsson.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 137. 16. mars 1979.

REGLUGERÐ
fyrir Fósturskóla Íslands.

I. KAFLI
Hlutverk skólans.

1. gr.

Fósturskóli Íslands er ríkisskóli með aðsetri í Reykjavík. Skólinn er jafnt fyrir karla og konur.

2. gr.

Hlutverk Fósturskóla Íslands er að mennta fólk til uppeldisstarfa á hvers konar uppeldisstofnunum fyrir börn frá fæðingu til sjö ára aldurs, svo sem vöggustofum, dagheimilum, vistheimilum, leikskólum, forskólabekkjum barnaskóla og leikvöllum.

Heimilt er að fela skólanum að mennta fólk til starfa á skóladagheimilum og skal þá setja um það sérstaka reglugerð.

3. gr.

Í starfsemi Fósturskólans skal stefnt að því að veita nemendum fræðilega þekkingu og starfsþjálfun til þess að stunda uppeldisstörf á þeim sviðum sem skólanum er ætlað að fást við og talin eru í 2. grein.

Leggja skal áherslu á uppeldisleg markmið og starfshætti þeirra stofnana sem skólinn menntar starfslið til og á þann hagnýta grundvöll sem starfsemi þeirra er reist á. Námið á að veita innsýn í almenna uppeldis- og sálarfræði og þó sérstaklega þróunarsálarfræði barna. Stefnt skal að því að efla alhliða þroska nemenda, þjálfa sjálfstæða hugsun og sjálfstæð vinnubrögð, jafnframt því sem lögð skal áhersla á samvinnu í hópstarfi, hugkvæmni, alúð og skyldurækni í starfi.

4. gr.

Skólinn skal leitast við að fylgjast sem gerst með nýjungum í uppeldis- og sálarfræði, einkum varðandi barnasálarfræði og uppeldisleg markmið, starfshætti og fyrirkomulag þeirra stofnana sem skólinn menntar starfslið til.

5. gr.

Skólinn skal annast endurmenntun fósturmenntaðs fólks. Skal sú fræðsla miðast annars vegar við upprifjun og endurhæfingu fólks sem ekki hefur verið í starfi um skeið og hins vegar við endurmenntun fólks í starfi.

Endurmenntun skal veitt á ýmsan hátt svo sem:

a. Einstakir fyrirlestrar eða fyrirlestraflokkar.
b. Samfelld námskeið eina eða tvær vikur.
c. Kvöldnámskeið eitt eða fleiri kvöld í viku í nokkrar vikur.
d. Heimsóknir og fræðsla á vettvangi.
e. Stakir fræðslufundir með fólki í starfi.

6. gr.

Skólinn skal annast framhaldsmenntun fyrir fósturmenntað fólk. Yrði slík framhaldsmenntun tvíþætt:

a. Námskeið.
b. Árlangt framhaldsnám.

7. gr.

Þar sem starfssvið Fósturskóla Íslands og Kennaraháskóla Íslands skarast, skulu skólarnir hafa samvinnu um framhalds- og endurmenntun.

II. KAFLI

Stjórn skólans.

8. gr.

Menntamálaráðuneytið fer með yfirstjórn Fósturskóla Íslands.

9. gr.

Við skólann skal vera skólanefnd sem menntamálaráðuneytið skipar til fjögurra ára í senn. Formaður er skipaður án tilnefningar, einn nefndarmaður er skipaður samkvæmt tilnefningu Fóstrufélags Íslands og annar samkvæmt tilnefningu borgarráðs Reykjavíkur.

Skólanefnd skal fylgjast með því að skólinn starfi samkvæmt lögum og reglum sem honum eru settar.

Skólanefnd gerir tillögur til menntamálaráðuneytisins um húsnæði skólans og búnað. Skal þar farið eftir almennum reglum um skóla sem eru í gildi á hverjum tíma en auk þess tekið tillit til sérþarfa skólans.

Inntaka nemenda í skólann er í höndum skólanefndar, en skólastjóri skal áður hafa farið yfir umsóknir og gert tillögur um hverjir verði teknir í skólann.

Skólanefnd skal fjalla um brottvikningu nemenda úr skóla svo og meiri háttar frávik frá reglulegu námi, sbr. 10. grein.

Skólanefnd gerir tillögur til menntamálaráðuneytisins um ráðningu skólastjóra.

Skólanefnd gerir tillögur til menntamálaráðuneytisins um ráðningu fastra kennara skólans en skólastjóri skal áður hafa gert tillögur til skólanefndar. Greini skólastjóra og skólanefnd á skal leggja tillögur skólastjóra fyrir menntamálaráðuneytið jafnframt tillögum skólanefndar.

Skólastjóri ræður stundakennara með samþykki skólanefndar. Sé skólanefnd ósamþykk ráðningu einhvers stundakennara skal hún leggja fram rökstuddar tillögur um ráðningu annars í hans stað og er slík breyting háð samþykki menntamálaráðuneytisins.

Skólanefnd gerir árlega tillögur til menntamálaráðuneytisins um fjárveitingu til skólans. Skulu þær tillögur byggjast á áætlun skólastjóra og liggja fyrir við undirbúning fjárlagafrumvarps.

Að öðru leyti starfar skólanefnd samkvæmt erindisbréfi er menntamálaráðuneytið setur.

Halda skal gerðabók yfir fundi skólanefndar.

10. gr.

Við Fósturskóla Íslands skal vera skólaráð skólastjóra til aðstoðar við stjórn og rekstur skólans. Skólastjóri skal vera formaður þess en auk hans sitja í ráðinu tveir fastir kennarar skólans og tveir fulltrúar nemenda.

Kosning til skólaráðs gildir til eins árs í senn.

Skólaráð skal hafa fastan fundardag í hverjum mánuði sem skólinn starfar, en auk þess má kveðja það til fundar eftir þörfum.

Skólaráð fjallar um þau atriði skólastjórnar sem ekki falla beint undir skólastjóra eða skólanefnd samkvæmt reglugerð þessari eða erindisbréfum. Skólastjóri getur auk þess leitað ráða hjá skólaráði um önnur atriði. Meðal verkefna skólaráðs er að gera tillögur og fjalla um fyrirkomulag námsins innan hins almenna ramma skólans, svo og um gerð próftöflu. Einnig skal skólaráð fjalla um agabrot nemenda, þó skal vísa til skólanefndar tillögum um brottvikningu, sbr. 9. grein. Þá tekur skólaráð til meðferðar umsóknir um undanþágu frá eða frestun á einstökum þáttum námsins, sbr. þó 9. grein.

Haldin skal gerðabók yfir fundi skólaráðs.

11. gr.

Við Fósturskólann skal starfa nemendaráð sem sé skólastjóra til aðstoðar í málefnum nemenda. Nemendaráð kýs fulltrúa í skólaráð í upphafi hvers skólaárs. Nemendur setja reglur um skipan, starfssvið og starfshætti nemendaráðs og skulu þær háðar samþykki skólaráðs og staðfestingu yfirstjórnar skólans.

12. gr.

Skólastjóri hefur yfirumsjón með rekstri skólans, húsum hans og munum, sjóðum, framkvæmdum og fjárreiðum öllum.

Skólastjóri skal hafa forystu um uppeldishlutverk skólans og bera ábyrgð á því að öll starfsemi skólans sé í samræmi við lög, reglugerðir, námskrá og önnur gildandi fyrirmæli á hverjum tíma. Hann hefur yfirumsjón með námi og kennslu í skólanum og öðru samstarfi nemenda og kennara og skal eftir föngum hafa eftirlit með því að kennarar og aðrir starfsmenn ræki skyldur sínar.

Skólastjóri skal með aðstoð kennara fylgjast sem best með framförum, hegðun og iðni nemenda skólans og leiðbeina þeim eftir föngum.

13. gr.

Almennur kennarafundur allra kennara skólans skal haldinn í upphafi hvers skólaárs og síðan eins oft og þurfa þykir. Skólastjóri boðar til kennarafundar þegar hann telur þess þörf, en auk þess er hann skyldur til að boða kennarafund ef þrír kennarar hið minnsta óska eftir því. Á almennum kennarafundi skal kynna ákvarðanir skólaráðs svo og allar almennar ákvarðanir varðandi fyrirkomulag skólans, nám og námsmat. Ef meiri hluti fastra kennara er andvígur tillögum skólaráðs skal skólaráð fjalla um þær aftur og bera þær að nýju undir kennarafund. Kennarafundur getur einnig átt frumkvæði að því að mál komi til meðferðar skólaráðs eða skólanefndar.

Kennarafundur kýs við upphaf hvers skólaárs tvo kennara í skólaráð, skal annar þeirra vera verknámskennari.

Rétt til að sitja kennarafundi hafa, auk kennara skólans og skólastjóra, annað fastráðið starfsfólk þegar fjallað er um mál er varða starfssvið þeirra.

Skólastjóri býr mál undir kennarafund, en þó getur hver kennari og aðrir þeir, er rétt hafa til fundarsetu, borið fram mál.

Haldin skal gerðabók yfir fundina.

III. KAFLI

Inntaka nemenda í Fósturskólann.

14. gr.

Inntaka nemenda er í höndum skólanefndar. Skólastjóri gerir tillögur til hennar um það efni.

Inntökuskilyrði í Fósturskólann eru þessi:

1. Stúdentspróf, kennarapróf frá Kennaraskóla Íslands eða gagnfræðapróf að viðbættu tveggja ára námi í framhaldsdeild gagnfræðaskóla eða að viðbættu tveggja ára námi í öðrum skólum, t. d. verslunarskóla, lýðháskóla eða húsmæðraskóla.
2. Heimilt er að veita umsækjanda skólavist þótt hann fullnægi ekki kröfum 1. töluliðar með hliðsjón af hæfnisprófum eða öðrum tiltækum matsaðferðum og að nokkru með tilliti til starfsreynslu á stofnunum sem skólinn menntar starfslið til. Skal við mat á slíkum umsóknum m. a. hafa í huga að umsækjandi hafi næga þekkingu, t. d. í íslensku og dönsku til að geta tileinkað sér námsefni skólans.
3. Nemandi skal eigi vera yngri en 18 ára.
4. Nemandi skal eigi vera haldinn neinum andlegum eða líkamlegum kvilla eða annmarka er hamli honum í námi eða starfi að dómi skólanefndar.

IV. KAFLI

Um nám, námstíma og námstilhögun.

15. gr.

Námstími í skólanum er þrjú ár og er námið bæði bóklegt og verklegt. Verklegt nám er um það bil þriðjungur námstímans og dreifist á öll árin, þó ekki minna en 12 vikur á 1. ári. Skólinn starfar frá 1. september til maíloka.

16. gr.

Í þeim þáttum námsins sem ekki lýkur með prófi er nemendum skylt að sækja 80% kennslustunda hið minnsta. Þegar námsþætti lýkur með prófi bera nemendur sjálfir ábyrgð á tímasókn, enda sýni þeir á prófi að þeir hafi vald á því efni sem farið hefur verið yfir í kennslustundum.

17. gr.

Verklegt nám, vinna á stofnunum og að verkefnum, fer fram undir eftirliti og stjórn verknámskennara og miðast við 40 klukkustunda vinnuviku. Það fer fram á stofnunum sem skólanefnd viðurkennir og menntamálaráðueytið samþykkir. Neminn skal taka virkan þátt í starfsemi stofnunarinnar og njóta handleiðslu fóstru. Kappkosta skal að samþætta bóklegt og verklegt nám allan námstímann.

Mætingarskylda er í verklegu námi. Þó skal tekið tillit til óviðráðanlegra forfalla, enda fari þau ekki fram úr 12% af námstíma hverrar annar. Sé um langvarandi veikindi að ræða skal skólaráð fjalla um hvert tilfelli um sig með tilliti til hugsanlegrar frestunar náms, sbr. 10. grein. Nemi skal hafa lokið bóklegu og verklegu námi hvers bekkjar áður en hann hefur nám í næsta bekk.

18. gr.

Grunnmenntun sú er Fósturskólinn veitir sbr. 2. og 3. grein, skiptist í uppeldisgreinar, félagsgreinar, list- og verkgreinar, móðurmálsgreinar og heilsufræðigreinar. Heimilt er einnig að gefa kost á námi í öðrum greinum. Reynt skal eftir föngum að tengja og samræma nám í hinum ýmsu greinum.

19. gr.

Áætlaður heildarstundafjöldi allra greina að verknámi frátöldu er allt að 1940 stundir. Skal skipting þeirra vera sem næst því sem hér segir:

Uppeldisgreinar	860 stundir
Félagsgreinar	220 stundir
Móðurmálsgreinar	200 stundir
Heilsufræðigreinar	200 stundir
List- og verkgreinar	460 stundir

V. KAFLI

Um próf og námsmat.

20. gr.

Skólaárið skiptist í haustönn og vorönn. Hver önn getur skipst í eitt eða fleiri námstímabil.

Í upphafi hverrar annar og/eða námstímabils skal kennari setja fram marklýsingu á námsefni annarinnar eða tímabilsins.

Við lok annar fer fram mat á því hvort nemendur hafa náð settu marki.

21. gr.

Fóstra sú er leiðbeinir nemanda í verklegu námi skal við lok hvers námstímabils gefa umsögn um frammistöðu hans á þar til gerðu eyðublaði, enda hafi viðræður við nema um starfshæfni og starfsaðferðir farið fram jafnt og þétt á tímabilinu.

Á verknámstíma fer verknámskennari í stofnanirnar til að leiðbeina nemum og fóstrum.

Leiki vafi á í lok námsárs að einhver nemandi sé talinn hæfur til að stunda áframhaldandi nám, skal verknámskennari ásamt þeim fóstrum sem höfðu nemandann í verknámi taka um það sameiginlega ákvörðun.

22. gr.

Í lok hverrar annar skal meta stöðu nemandans í öllum greinum með þeim undantekningum, sem getið er síðar í þessari grein. Skal staðan metin með prófi og/eða verkefnum sem neminn hefur unnið. Einkunnir skulu gefnar í heilum tölum á bilinu 0—10. Einkunn í verklegu námi skal gefin í orðum annað hvort *hæfur* eða *ekki hæfur*.

Til þess að hefja nám í næsta bekk þarf nemandi að hafa hlotið einkunnina 5 í hverri grein hið minnsta á hvorri önn og einkunnina hæfur í verklegu námi. Endurtaka má próf á vorönn í samráði við kennara og eigi síðar en í upphafi haustannar. Reynt skal að aðstoða nemendur við undirbúning fyrir endurtökupróf.

Ekki er skylt að gefa einkunn í þeim greinum sem kenndar eru á námskeiðum né heldur í tónmennt, leikrænni tjáningu, framsögn, raddbeitingu og myndið enda hafi nemendur sótt 80% tímanna hið minnsta og skilað tilskildum verkefnum.

Í sérstökum tilvikum er nemanda heimilt með leyfi skólaráðs að sanna kunnáttu sína í grein, sem kennd er á námskeiði, með prófi, hafi hann af gildum ástæðum ekki getað tekið þátt í því nema að hluta. Einnig er heimilt að taka til greina sambærileg námskeið sem tekin hafa verið annars staðar.

Skólinn heldur spjaldskrá yfir nemendur þar sem allar einkunnir eru færðar, svo og sá stundafjöldi sem er að baki hverri einkunn. Til að ljúka námi þarf einkunnina 5 í hverri grein á hverri önn og einkunina *hefur í* verklegu námi. Þegar nemandi útskrifast frá Fósturskólanum fær hann skírteini sem vottar að hann hafi lokið námi frá skólanum, einnig fær hann ljósrit eða afrit af einkunnarspjaldi sínu.

23. gr.

Menntamálaráðuneytið skipar að fengnum tillögum skólastjóra, prófdómendur í uppeldis- og félagsgreinum til þriggja ára í senn.

Í öðrum prófgreinum skal skipa prófdómara þegar upp koma ágreiningsatriði varðandi falleinkunnir á prófi. Geta nemendur, kennarar eða skólastjóri óskað eftir úrskurði prófdómara. Skal ósk um þetta komin fram innan hálfs mánaðar frá því nemanda er birt einkunn.

VI. KAFLI

Um starfslið Fósturskólans.

24. gr.

Fósturskólinn skal vera svo vel búinn starfsliði að hann geti rækt þær skyldur er lög mæla fyrir um.

Fastir starfsmenn Fósturskólans eru opinberir starfsmenn.

Forseti Íslands skipar skólastjóra. Fasta kennara og aðra fasta starfsmenn skipar menntamálaráðherra að fengnum tillögum skólanefndar. Skólastjóri gerir tillögur til skólanefndar um skipun kennara. Greini skólastjóra og skólanefnd á, skulu tillögur skólastjóra lagðar fyrir menntamálaráðuneytið jafnframt tillögum skólanefndar.

Skólastjóri ræður stundakennara með samþykki skólanefndar eftir því, sem fé er veitt til á fjárlögum. Skólastjóri ræður annað starfsfólk skólans með sama fyrirvara.

Menntamálaráðuneytið ákveður kennsluskyldu skólastjóra.

25 gr.

Um menntun skólastjóra og kennara Fósturskóla Íslands fer eftir lögum nr. 51, 1978 um embættisgengi kennara og skólastjóra.

26. gr.

Hverjum kennara er skylt að hafa umsjón með einni bekkjardeild skólans ef skólastjóri ákveður svo.

27. gr.

Félags- og námsráðgjafi skal starfa við skólann og miðast fullt starf við 750 nemendur. Hann skal vera uppeldis- eða sálfræðingur, félagsráðgjafi eða kennari að menntun, sem fyrir sérþekkingar eða reynslu sakir telst hæfur til að takast slíkt á hendur. Hann liðsinnir nemendum í námsvanda, svo og um einkamál. Hann fer með hvert erindi, sem undir hann er borið, og þá vitneskju, sem hann öðlast í starfi sínu, sem algert trúnaðarmál.

Félags- og námsráðgjafi er einnig ráðgjafi kennara um vandamál nemenda. Skulu kennarar leita til hans ef nemanda sækist námið vonum seinna, eða ef nemandi semur sig ekki að háttum skólans.

Félags- og námsráðgjafi á rétt til setu á fundum skólaráðs þegar fjallað er um námserfiðleika eða agabrot einstakra nemenda og hefur þar málfrelsi og tillögurétt en eigi atkvæðisrétt.

Félags- og námsráðgjafi skal hafa fastan viðtalstíma í skólanum og vera þar á öðrum tímum eftir samkomulagi.

Fulltrúi skal annast störf á skrifstofu skólans, bókhald, vélritun, skjalavörslu og hvers konar daglega afgreiðslu.

Bókavörður. Ráðinn skal bókavörður í hluta starfs eða heilt starf eftir því sem þörf er á.

Húsvörður hefur umsjón með lóð og húsum skólans, húsmunum, ræstingu, ljósi og hita. Hann sér um innkaup á tækjum og efni til ræstingar og annast vörslu þess. Hann ræður í samráði við skólastjóra starfslið til ræstingar og annarra starfa sem falla undir hans umsjónarsvið og stjórnar þeim verkum. Hann hefur reiður á starfstíma þess og skilar fulltrúa skýrslu um hann svo að greiðslur komi fyrir í tæka tíð. Húsvörður hefur umsjón með og annast viðhald á húsi og húsbúnaði og vekur í tæka tíð athygli á því er ætla má að þarfnist fjárveitinga ár hvert.

VII. KAFLI

Um húsrými og tæki.

28. gr.

Að fengnum tillögum skólastjóra og skólanefndar sér menntamálaráðuneytið skólanum fyrir húsrými er nægi til allrar starfsemi hans, svo sem kennslustofum af viðeigandi gerð fyrir bóklegt og verklegt nám, bókasafni og lesstofum, félagsherbergjum nemenda, skrifstofuhúsnæði fyrir kennara og skólastjóra, herbergi fyrir læknis- og ráðgjafarþjónustu og það húsnæði annað er þörf verður fyrir.

Fósturskólanum skal séð fyrir safni bóka og annarra kennslugagna sem nemendur hafi aðgang að, svo og þeim kosti kennslutækja er þörf verður á.

29. gr.

Skólastjóri hefur samráð við kennara um bækur og kennslugögn áður en hann gerir tillögu um fjárhagsáætlun skólans.

VIII. KAFLI

Um gildistöku reglugerðarinnar.

30. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 23. gr. laga nr. 10, 1973 um Fósturskóla Íslands og öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 226/1976, fyrir Fósturskóla Íslands.

Í menntamálaráðuneytinu, 16 mars 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Thorlacius.

Nr. 138. 27. febrúar 1979.

SAMÞYKKT

um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í Austur-Húnavatnssýslu nr. 304 3. ágúst 1977.

1. gr.

Við 2. gr. samþykktarinnar bætist eftirfarandi:

Vindhælishreppur:

Kjalarlandsvegur af Skagastrandarvegi að Kjalarlandi. Vegur að íbúðarhúsi á Ytra-Hóli af Skagastrandarvegi.

Bólstaðarhlíðarhreppur:

Eiríksstaðavegur að Eiríksstöðum af Svartárdalsvegi.

Torfalækjarhreppur:
Vegur að skilarétt við Stóru-Giljá af Norðurlandsvegi.

2. gr.

11. gr. samþykktarinnar orðist þannig:

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 100 þúsund krónum, nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 19. gr. vegalaga, nr. 6 25. mars 1977, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 27. febrúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

20. mars 1979. Nr. 139.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Blönduóshrepps, nr. 263 30. maí 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld:

a) Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b) Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c) Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d) Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.

Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 126 7. mars 1978.

Samgönguráðuneytið, 20. mars 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

Nr. 140. 5. mars 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 130 21. apríl 1976 um gatnagerðargjöld í Kópavogi.

1. gr.

Aftan við 1. mgr. 2. gr. bætist nýr liður svohljóðandi: „Opin skýli, sem reft er yfir ..... 1.5%".

Reglugerðarbreyting þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Kópavogs staðfestist hér með samkvæmt lögum um gatnagerðargjöld nr. 51 16. maí 1974 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 5. mars 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 141. 9. mars 1979.

AUGLÝSING

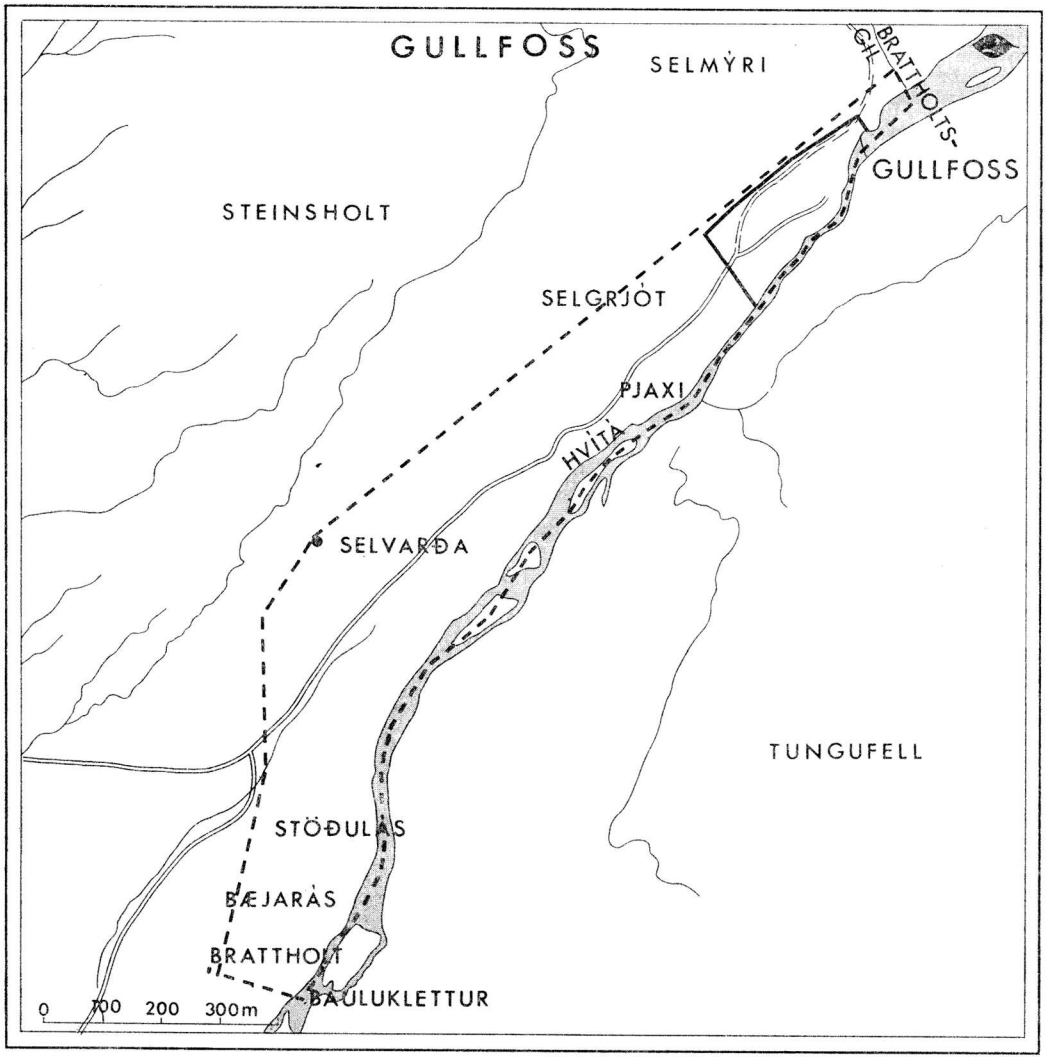
um friðland við Gullfoss.

Samkvæmt heimild í 24. gr. laga nr. 47/1971 um náttúruvernd hefur Náttúruverndarráð fyrir sitt leyti ákveðið að friðlýsa Gullfoss ásamt næsta nágrenni vestan Hvítár í Biskupstungnahreppi, Árnessýslu og er svæðið friðland.

Mörk hins friðlýsta svæðis eru þessi:

Að austan ræður Hvítá, en Gullfoss er allur innan friðlandsins. Að sunnan og suðvestan að Selvörðu ræður girðing friðlandsins, en lega hennar er sem hér segir:

Úr ónefndum kletti gengt Baulukletti við mynni Hvítárgljúfurs upp í túnbrekkuna í Brattholti á stað skammt vestan við Karlshól. Þaðan með Bæjarási á Stöðulás. Þá í punkt SV af Selvörðu og þaðan að Selvörðu. Frá Selvörðu ræður bein lína í lág í Brattholtsgili og þaðan gilið í Hvítá.

Um friðlandið gilda þessar reglur:

1. Mannvirkjagerð og jarðrask og aðrar breytingar á svæðinu eru óheimilar án leyfis Náttúruverndarráðs.
2. Gangandi fólki er heimil för um svæðið, enda sé góðrar umgengni gætt.
3. Akstur utan vega og merktra ökuslóða er óheimill.
4. Bannað er að skerða gróður, trufla dýralíf og skemma jarðmyndanir.

Til undanþágu frá þessum reglum þarf leyfi Náttúruverndarráðs eða þess sem fer með umboð ráðsins.

Um viðurlög vegna brota á reglum þessum fer eftir ákvæðum náttúruverndarlaga.

Ráðuneytið er samþykkt friðlýsingunni sem tekur gildi við birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum.

Menntamálaráðuneytið 9. mars 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Thorlacius.

Nr. 142. 15. mars 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á fiskmjöli fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, staðfestir ráðuneytið hér með eftirfarandi verðgrundvöll á fiskmjöli fyrir framleiðslutímabilið frá 1. janúar til 31. maí 1979:

Fiskmjöl, $ 7.15 á próteineiningu í lest.
Verðbil verður ekkert.
Greiðslur í eða úr sjóðnum nema 60% af verðbreytingum frá grundvallarverði.

Sjávarútvegsráðuneytið, 15. mars 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

Nr. 143. 19. mars 1979.

REGLUGERÐ

um veiðar á sandsíli (ammodytidae).

1. gr.

Allar veiðar á sandsíli í botnvörpu og flotvörpu eru bannaðar í íslenskri fiskveiðilandhelgi, nema að fengnu sérstöku leyfi sjávarútvegsráðuneytisins.

2. gr.

Ráðuneytið getur bundið leyfi samkvæmt 1. gr. og úthlutun þeirra þeim skilyrðum, sem nauðsynleg þykja m. a. ákveðið hámarksfjölda þeirra báta, sem veiðar stunda hverju sinni.

3. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 19. mars 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Jón B. Jónasson.

15. mars 1979. Nr. 144.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á frystri rækju fyrir tímabilið 1. janúar til 31. maí 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi grundvallarverð á frystri rækju fyrir tímabilið 1. janúar til 31. maí 1979:

Vélskelflett rækja:	Ísl. kr á kg Cif.
Blokkfryst	2 300.00
5x2 kg og 4x2.5 kg vatnshúð, sérfryst	2.300.00
5x2 kg og 4x2.5 kg óvatnshúðuð, sérfryst	2 423.00
500 gr. vatnshúðuð, sérfryst	2 683.00
200 gr. vatnshúðuð, sérfryst	2 804.00

Verðbil verður 4%.

Greiðslur í sjóðinn eða úr miðast við 62.5% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Sjávarútvegsráðuneytið, 15. mars 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

15. mars 1979. Nr. 145.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi grundvallarverð á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1979:

Óverkaður saltfiskur:	
Stórfiskur nr. 1	kr. 807.00
Millifiskur nr. 1	— 758.00
Smáfiskur 40/60 nr. 1	— 646.00
Smáfiskur 60/100 nr. 1	— 596.00

Verð þessi eru f. o. b. Verðbil verður 6%, er miðast við verðhækkun eingöngu. Greiðslur í sjóðinn miðast við 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum miðast við 75% af verðbreytingu án verðbils.

Verðgrundvöllur þessi er breytanlegur á tímabilinu ef hráefnisverði verður sagt upp og því breytt.

Sjávarútvegsráðuneytið, 15. mars 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

Nr. 146. 2. mars 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 153 18. apríl 1978, fyrir Fiskveiðasjóð Íslands um lánaflokka.

1. gr.

Á eftir 11. tölulið 2. gr. reglugerðarinnar komi nýr töluliður, sem verði 12. tölulið og orðist svo:

12. Fiskveiðasjóði er heimilt að lána í erlendri mynt til nýsmíða fiskiskipa innanlands og meiriháttar endurbóta eftir nánari ákvörðun sjóðsstjórnar hverju sinni.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 44 25. maí 1976, um Fiskveiðasjóð Íslands til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 2. mars 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Þórður Ásgeirsson.

Nr. 147. 15. mars 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á loðnuafurðum fyrir framleiðslutímabilið frá 1. janúar til loka vetrarloðnuvertíðar 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðu-

neytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll á loðnuafurðum fyrir framleiðslutímabilið frá 1. janúar til loka vetrarloðnuvertíðar 1979:

Loðnumjöl, $ 7.15 á próteineiningu í lest.
Loðnulýsi, $ 460.00 fyrir hverja lest.

Verðbil verður ekkert.

Verðið miðast við Cif.

Greiðslur í eða úr sjóðnum nema 60% af verðbreytingum frá grundvallarverði.

Verðgrundvöllur þessi er breytanlegur á tímabilinu ef hráefnisverði verður sagt upp og því breytt.

Sjávarútvegsráðuneytið, 15. mars 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

15. mars 1979. Nr. 148.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 28. febrúar 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 28. febrúar 1979:

Þorskur:	Ísl. kr á lb. Cif.
4x14 m/r 5—8 oz	314.43
4x14 m/r 8—12 oz	323.61
4x14 m/r 12—16 oz	325.90
4x14 m/r 1—3 lbs.	330.49
4x14 m/r (S. Í.S.)	325.90
4x14 r/l 8—12 oz	348.88
4x14 r/l 12—16 oz	362.65
4x14 r/l 1—3 lbs.	376.42
10x5 og 3x18	406.34
5x8	506.73
5x10 og 6x10	435.03
4x10	435.03
4x12	420.68
4x13	420.68
4x15	449.37
12x1	392.00
Blokk	334.64
Ýsa:	
4x14 m/r 4—8 oz	309.84
4x14 m/r 8—12 oz	332.79

	Ísl. kr á kg Cif.
4x14 m/r 12—16 oz	344.29
4x14 m/r 16 oz og yfir	344.29
4x14 m/r (S. Í. S.)	371.83
10x5	435.03
3x18, 4x13 og 4x12	449.37
12x1	420.68
Blokk	334.64

Steinbítur:

8x7 r/l	251.26
10x5	486.02
12x1	442.99
Blokk	318.70

Karfi:

8x7 m/r	251.26
10x5 m/r	277.27
10x5 r/l	291.61
10x5 Sea Star	283.01
4x10 Sea Star	268.66
5x8 m/r og b/l 4—8 oz	334.64
5x8 m/r og b/l 8 oz og yfir	363.32
3x8 kg Japan	199.51
1x20	278.23
4x6 kg r/l lagp.	319.94
12x1 r/l	334.64
12x1 m/r	290.02
Blokk m/b	292.63
Blokk	286.83

Ufsi:

8x7 r/l	198.77
4x6 kg	198.77
10x5	251.45
4x12 og 4x13	268.66
4x14	222.39
2x15 kg	249.70
Blokk	223.09

Langa:

8x7 r/l	251.26
10x5	270.90
Blokk	232.65

Keila:

8x7 r/l	251.26
Blokk	191.22

Grálúða:	Ísl. kr á kg Cif.
Heilfryst hausuð yfir 2 kg	199.00
Heilfryst hausuð að 2 kg	120.95
Heilfryst m/h Rússl.	113.68
4x12 lagp.	299.58
4x10, 6x10 og 4x14	286.83
Blokk U. S. S. R.	251.26
Blokk U. S. A.	200.78
Heilfrystur fiskur 3x9 kg	113.68

Verðbil verður 6%, miðað við verðhækkun eingöngu.

Greiðslur í sjóðinn miðast við 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum miðast við 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði án verðbils.

Verðgrundvöllur þessi er breytanlegur á tímabilinu, ef hráefnisverði verður sagt upp og því breytt.

Sjávarútvegsráðuneytið, 15. mars 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

15. mars 1979. Nr. 149.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á frystum hörpudiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi grundvallarverð á frystum hörpudiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1979:

	Ísl. kr á lb. Cif.
Lausfrystur hörpudiskur	767.50
Blokkfrystur hörpudiskur	**735.55**
Rauður hörpudiskur	447.70

Verðbil verður 5%.

Greiðslur í sjóðinn eða úr miðast við 62.5% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Sjávarútvegsráðuneytið, 15. mars 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, staðfestir ráðuneytið hér með eftirfarandi verðgrundvöll á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1979:

Söltuð ufsaflök	
16/20 FF	kr. 885.00
— AB	— 749.00
21/25 FF	— 856.00
— AB	— 724.00
26/30 FF	— 825.00
— AB	— 698.00
31/35 FF	— 795.00
— AB	— 672.00
36/40 FF	— 762.00
— AB	— 646.00
41/45 FF	— 730.00
— AB	— 620.00
46/50 FF	— 698.00

Verð þessi eru c. i. f. Verðbil verður 5%, er miðast við verðhækkun eingöngu.

Greiðslur í sjóðinn miðast við 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum miðast við 75% af verðbreytingu án verðbils.

Verðgrundvöllur þessi er breytanlegur á tímabilinu, ef hráefnisverði verður sagt upp og því breytt.

Sjávarútvegsráðuneytið, 15. mars 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

Nr. 151. 16. mars 1979.

AUGLÝSING

um breytingu á fyrirmælum um sakaskrá ríkisins og sakavottorð, nr. 69 26. mars 1971.

1. gr.

6. gr. orðist svo:

Tilkynna skal sakaskránni uppgjöf sakar í málum, sem lokið hefur verið fyrir dómstólum, uppreist æru, endurveitingu réttinda, sem sakborningar hafa verið sviptir með dómi og veitingu reynslulausnar skv. 40. gr. almennra hegningarlaga.

2. gr.

Auglýsing þessi er gerð samkvæmt 4. mgr. 18. gr. laga um meðferð opinberra mála nr. 74 21. ágúst 1974 og öðlast gildi þegar í stað.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 16. mars 1979.

F. h. r.
Baldur Möller.

Jón Thors.

16. mars 1979. Nr. 152.

REGLUGERÐ

um töku, meðferð og geymslu fingrafara og ljósmynda hjá lögreglu.

1. gr.

1. mgr. Heimilt er að taka fingraför og ljósmyndir í þágu opinberrar rannsóknar af þeim, sem grunaðir eru um refsiverða háttsemi, sem varðað getur varðhaldi eða fangelsi. Samanburðarfingraför má taka af öllum þeim sem vegna umgengni sinnar um vettvang gætu átt fingraför á staðnum. Heimildir þessar gilda einnig þótt refsingu verði ekki við komið að lögum.

2. mgr. Ákvæði 1. málsliðar 1. mgr. gilda ennfremur um þá, sem ákveðið hefur verið að vísa úr landi eða framselja til annars lands.

3. mgr. Neiti hlutaðeigandi að láta taka af sér fingraför eða ljósmynd er óheimilt að beita valdi við tökuna, fyrr en úrskurður dómara hefur verið fenginn um að skilyrði til fingrafaratöku eða ljósmyndatöku séu fyrir hendi.

4. mgr. Fingraför eða ljósmyndir, sem teknar hafa verið skv. 1. mgr. má ekki taka á skrár, nema skilyrðum 2. gr. sé fullnægt.

5. mgr. Fingraför eða ljósmyndir, sem ekki verða teknar á skrá skv. 4. mgr., skal eyðileggja, þegar málið hefur verið til lykta leitt, óski viðkomandi aðili eftir því.

2. gr.

1. mgr. Heimilt er að taka og skrá fingraför og ljósmyndir af sérhverjum, sem

a) er grunaður um refsiverðan verknað, sem varðað getur varðhaldi eða fangelsi, eða hefur verið dæmdur í varðhald eða fangelsi eða til að sæta öryggisgæslu,
b) ákveðið hefur verið að vísa úr landi eða ákveðið hefur verið að framselja til annars lands,
c) handtekinn hefur verið vegna gruns um afbrot, ef beiðst hefur verið gæsluvarðhalds.
d) fingraför unglinga, sem uppvísir eru að afbrotum.

2. mgr. Í tilvikum þeim, er greinir í a) getur sá, sem tekin hafa verið fingraför og/eða ljósmyndir af, þegar máli er lokið að því er hann varðar og fulljóst þykir, að hann er ekki sekur, krafist þess að fingraförin og/eða ljósmyndirnar verði eyðilagðar.

3. mgr. Ennfremur skal taka fingraför og ljósmyndir, eftir því sem unnt er, af óþekktum líkum.

4. mgr. Að öðru leyti skal það vera á valdi lögreglustjóra að meta — innan ramma laga og reglugerða — hvort taka skuli ljósmyndir og/eða fingraför.

3. gr.

1. mgr. Lögreglan annast ljósmyndun og töku fingrafara. Heimilt er að fela sérfróðum mönnum utan lögreglu töku ljósmynda.

2. mgr. Rannsóknalögregla ríkisins getur kveðið nánar á um, hvernig fingraför og ljósmyndir skuli teknar.

3. mgr. Heimilt er að fjölfalda ljósmyndir og fingraför til dreifingar í skrár einstakra lögregluumdæma.

4. gr.

1. mgr. Fingraför og ljósmyndir skulu varðveittar þannig, að óviðkomandi hafi ekki aðgang. Fjarlægja ber úr fingrafara- og ljósmyndaskrám fingraför og ljósmyndir, þegar í ljós kemur að hlutaðeigandi er látinn eða þegar umrædd gögn teljast ekki hafa gildi lengur.

5. gr.

1. mgr. Fingraför og ljósmyndir, sem lögreglan í einstökum lögregluumdæmum tekur, skulu svo fljótt sem auðið er, sendar rannsóknarlögreglu ríkisins til skráningar og geymslu.

6. gr.

1. mgr. Framangreindar reglur skulu einnig gilda um önnur persónuleg gögn, svo sem lófaför, tannkort, o. fl., sem haldnar verða skrár um.

7. gr.

1. mgr. Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 5. málsgr. 32. gr. laga nr. 74 1974 um meðferð opinberra mála, sbr. lög nr. 107 1976, og 5. gr. laga nr. 108 1976 um rannsóknarlögreglu ríkisins öðlast gildi þegar í stað.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 16. mars 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Hjalti Zophóníasson.

Nr. 153. 22. mars 1979.

AUGLÝSING

um veitingu leyfis til áætlunarflugs.

Samkvæmt heimild í VII. kafla laga nr. 34 21. maí 1964, um loftferðir, hefur samgönguráðuneytið í dag veitt Flugfélagi Austurlands leyfi til reglubundins áætlunarflugs með farþega, vörur og póst, á eftirtöldum flugleiðum, tímabilið 1. maí 1979 til 30. september 1979:

Egilsstaðir — Neskaupstaður — Akureyri — Neskaupstaður — Egilsstaðir.
Egilsstaðir — Neskaupstaður — Höfn — Neskaupstaður — Egilsstaðir.

Leyfi þetta gildir fyrir eina áætlunarferð í viku.

Samgönguráðuneytið, 22. mars 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

AUGLÝSING

um veitingu leyfis til áætlunarflugs.

Samkvæmt heimild í VII. kafla laga nr. 34 21. maí 1964, um loftferðir, hefur samgönguráðuneytið í dag veitt flugfélaginu Ernir h.f., Ísafirði, leyfi til reglubundins áætlunarflugs á eftirtöldum flugleiðum:

Ísafjörður — Reykjanes — Melgraseyri — Ísafjörður og Ísafjörður — Bæir — Arngerðareyri — Ísafjörður, tímabilið 1. apríl 1979 til 30. september 1979.

Leyfið er til flutninga á farþegum, pósti og vörum.

Samgönguráðuneytið, 22. mars 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

30. mars 1979. Nr. 155

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 202 11. sept. 1972 um lánveitingar húsnæðismálastjórnar úr Byggingarsjóði ríkisins, með síðari breytingum.

1. gr.

7. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

„Lánsumsókn fylgi þessi gögn:

a) Lóðarsamningur eða staðfest afrit af honum, ef um leigulóð er að ræða, ella sönnunargögn um eignarrétt. Ef um er að ræða íbúðarhús í sveit, er forsenda lánveitingar að umsækjandi láti fylgja yfirlýsingu frá hreppsnefnd þess efnis, að fyrirhuguð íbúðarhúsbygging sé á lögbýli og nauðsynleg vegna búrekstrar á jörðinni.

b) Teikning í 2 eintökum af fyrirhuguðu húsi eða viðbyggingu með árituðu samþykki hlutaðeigandi byggingaryfirvalds, og þess sérstaklega getið hvenær samþykkt þessi átti sér stað. — Þessa áritun byggingaryfirvaldo skal einnig skoða sem fullnaðarsamþykkt fyrir staðsetningu hússins. — Ef um viðbyggingu er að ræða skal teikning eða uppdráttur einnig sýna stærð og gerð þess húss, sem byggja á við. Með umsókn um lán út á íbúð í sambyggingu eða fjölbýlishúsi, skal tilgreint með tölusetningu hvar íbúðin er staðsett í húsinu.

c) Yfirlýsing um efnahag og tekjur umsækjanda á þar til gerðu eyðublaði, þar sem m. a. eru upplýsingar um hvort umsækjandi eigi eða hafi átt íbúð s. l. tvö ár, staðfest af skattstjóra eða umboðsmanni hans.

d) Vottorð héraðslæknis um íbúð umsækjanda, ef hún er heilsuspillandi eða sérstaklega gölluð og hann óskar að styðja umsókn sína slíku vottorði.

e) Vottorð heimilislæknis um heilsufar umsækjanda eða fjölskyldu hans, ef hann óskar að styðja umsóknina með því að tilgreina erfiðar heilsufarsástæður.

f) Vottorð sveitarstjórnar um fjölskyldustærð, nöfn og aldur fjölskyldumanna svo og lögheimili.

g) Vottorð byggingaryfirvalds, þegar húsið hefur náð fokheldisstigi. Lánsréttur vegna húsa, sem bygging var hafin á eftir 1. janúar 1974 skal miðast við það hvenær fokheldisstigi er náð. Sé um að ræða íbúðarhús í sveit, sem ekki nýtur

þjónustu byggingarfulltrúa skv. ákvæðum byggingarlaga, er nægjanlegt að sent sé vottorð oddvita um byggingarstig íbúðarhúss, enda verði slíkt vottorð staðfest síðar, af matsmönnum áður en til lánveitingar kemur.

h) Ef íbúðarhús er fyrir á lögbýli, ber umsækjanda að gera sérstaklega grein fyrir því. Sé íbúðarhúsið ónothæft skal leggja fram vottorð frá héraðslækni þess efnis. Sé hins vegar fyrirhuguð stofnun félagsbús, ber umsækjanda að leggja fram staðfestingu Landnáms ríkisins fyrir stofnun félagsbúsins.

i) Önnur þau gögn, sem húsnæðismálastjórn kann að telja nauðsynleg.

Umsækjendur, sem kaupa íbúðir í smíðum, skulu auk framangreindra gagna einnig senda staðfest afrit af kaupsamningi, þegar kaup hafa farið fram.“

2. gr.

9. gr. orðist svo:

Við úrskurð um lánshæfni umsókna skal fylgt eftirfarandi reglum um stærð nýbygginga miðað við innanmál útveggja.

a) fyrir einhleypinga, hámarksstærð íbúðar 80 m² í fjölbýlishúsum og 100 m² í einbýlis- og raðhúsum.

b) fyrir 2—5 manna fjölskyldu, hámarksstærð 110 m² í fjölbýlishúsum og 125 m² í einbýlis- og raðhúsum.

c) fyrir 6—8 manna fjölskyldu, hámarksstærð 135 m² hvort heldur í einbýlis-, rað-, eða fjölbýlishúsum.

d) fyrir 9 manna fjölskyldu eða stærri má bæta við hæfilegum fermetrafjölda fyrir hvern fjölskyldumann allt að 150 m².

e) Hámarksstærð íbúðarhúss, sem byggt er á lögbýli og nauðsynlegt er vegna búrekstrar á jörðinni, má vera 150 m² án tillits til fjölskyldustærðar.“

Ef nauðsynlegt er vegna aðstæðna á byggingarstað að hafa kjallara undir íbúðarhúsnæði og salarhæð hans eigi meiri en 240 cm þ. e. lofthæð 220 cm, skal kjallarinn eigi talinn með í flatarmáli íbúðar. Heimilt er að hafa anddyri, þvottahús og geymslu í kjallara og telst slíkt rými eigi til flatarmáls íbúðar.

Í einbýlis- eða raðhúsum á einni hæð er heimilt að byggja 10 m² stærra en greint er í stafliðum a—e án þess að til komi skerðing á láni, sbr. 4. mgr. þessarar greinar.

Heimilt er að veita umsækjendum lán enda þótt þeir byggi eða kaupi stærri íbúðir en heimilt er samkvæmt stafliðum a—e hér að framan. Skal þá fylgt eftirfarandi reglum um fjárhæðir lána:

1. Fyrir hverja 5 m² sem íbúð er stærri en gildandi stærðarreglur heimila skal skerða lánsfjárhæð um 5%.
2. Þegar stærð íbúðar er orðin 20 m² meiri en gildandi stærðarreglur heimila skal skerða lánsfjárhæð um 10% fyrir hverja 5 m² sem bætast við.
3. Nemi skerðing láns 70% samkvæmt 1. og 2. tölulið telst umsókn ekki lánshæf og skal henni synjað.

Þess skal sérstaklega gætt, að herbergjafjöldi sé í sem mestu samræmi við fjölskyldustærð umsækjanda. Varðandi lán út á íbúðir einhleypinga skal á það lögð áhersla, að íbúðin sé hæf til íbúðar fyrir litla fjölskyldu.

Þegar atvinnuhúsnæði er leyft í íbúðarhúsi, sem íbúðarlán er veitt til, skal húsið hannað þannig að órofinn steyptur veggur sé milli íbúðar og atvinnuhúsnæðis, sé það á sömu hæð. Skal vera sérinngangur í atvinnuhúsnæðið svo og sér hreinlætisaðstaða og annað það, sem atvinnuhúsnæði ber að fylgja. Skipulagi hússins skal vera þannig háttað, að ætla megi að atvinnuhúsnæðið verði í raun notað sem slíkt. Umsækjandi skal leggja fram skriflega yfirlýsingu sveitarstjórnar um að hún leyfi umræddan atvinnurekstur á viðkomandi stað.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 30 12. maí 1970 um Húsnæðismálastofnun ríkisins og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 30. mars 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

4. apríl 1979. **Nr. 156.**

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 5 24. janúar 1979, um sérstök línu- og netasvæði út af Suðvesturlandi og Faxaflóa.

1. gr.

3. gr. reglugerðarinnar orðist þannig: Til 15. maí 1979, eru allar veiðar með botn- og flotvörpu bannaðar á svæði, sem markast af línum, sem dregnar eru á milli eftirgreindra punkta:

A. 63°10'0 N 22°00'0 V
B. 63°25'3 N 22°00'0 V
C. 63°33'7 N 23°03'0 V

2. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 4. apríl 1979.

Kjartan Jóhannsson.

Jón B. Jónasson.

29. mars 1979. **Nr. 157.**

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 365 13. október 1978 um jöfnunargjald.

1. gr.

4. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Við tollafgreiðslu á vörum sem tollfrjálsar eru samkvæmt 2. gr. tollskrárlaga eða undanþegnar hafa verið tolli að öllu leyti samkvæmt 3. gr. tollskrárlaga, skal veita undanþágu frá greiðslu jöfnunargjalds.

Við tollafgreiðslu á vöru sem tollur hefur verið lækkaður eða felldur niður af samkvæmt 13. tl. 3. gr. tollskrárlaga og eigi ber jöfnunargjald, skal skerða tollalækkunina

sem nemur jöfnunargjaldinu, hvíli gjaldið á þeirri vöru sem tollur er færður til samræmis við.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 4. gr. laga nr. 83 18. maí 1978 um jöfnunargjald svo og 3. gr. laga nr. 120 31. desember 1976, um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum, öðlast gildi þegar í stað.

Fjármálaráðuneytið, 29. mars 1979.

Tómas Árnason.

Höskuldur Jónsson.

Nr. 158. 27. mars 1979.

SAMÞYKKT

um forkaupsrétt Þingeyrarhrepps, Vestur-Ísafjarðarsýslu, að fasteignum innan sveitarfélagsins.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 22 23. júní 1932 og 26. gr. skipulagslaga nr. 19 21. maí 1964 hefur hreppsnefnd Þingeyrarhrepps gert eftirfarandi samþykkt:

Á fundi hreppsnefndar Þingeyrarhrepps 19. mars 1979 var samþykkt, með tilvísun til skipulagslaga, að áskilja Þingeyrarhreppi forkaupsrétt að öllum lóðum, jörðum og fasteignum í Þingeyrarhreppi vegna gerðar aðalskipulags og deiliskipulags fyrir Þingeyrarkauptún.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi og gildir í 5 ár frá dagsetningu hennar að telja. Birtist hún til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 27. mars 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

STJÓRNARTÍÐINDI B 17 — 1979

30. mars 1979. 265 Nr. 159.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 390/1974 um sölu og meðferð ávana- og fíkniefna.

1. gr.

Við lista A á fylgiskjali I (efni sem bönnuð eru á íslensku forráðasvæði sbr. 2. gr. laga um ávana- og fíkniefni nr. 65 21. maí 1974) bætist:

A. 10. Phencyclidinum ..... NFN.

Efni merkt A. 10 verði A. 11. o. s. frv.

2. gr.

Af lista B á fylgiskjali I (efni sem eingöngu er heimilt að nota hér á landi í vísindalegum og læknisfræðilegum tilgangi og eru jafnframt eftirritunarskyld) falli niður:

B. 97. Phencyclidinum ..... NFN.

Efni merkt B. 98 verði B. 97. o. s. frv.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkv. heimild í lögum um ávana- og fíkniefni nr. 65/1974 öðlast gildi þegar við birtingu.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 30. mars 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

10. apríl 1979. Nr. 160.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 289/1978.

1. gr.

3. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Af öðrum lyfjakostnaði en um getur í 2. gr. er greiðslutilhögun svo sem hér greinir:

1. Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) samkvæmt lyfjaverðskrá I greiðir samlagsmaður fyrstu 750 krónurnar, en sjúkrasamlagið það sem á vantar á fullt verð.
2. Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) samkvæmt lyfjaverðskrá II (sérlyf) greiðir samlagsmaður fyrstu 2000 krónurnar, en sjúkrasamlagið það sem á vantar á fullt verð.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Sé heildarverð viðkomandi lyfs jafnt eða lægra en þau mörk er um getur í þessari grein, greiðir samlagsmaður það verð.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 43. gr. laga um almannatryggingar nr. 67/1971, sbr. lög um breyting á þeim lögum nr. 62 21. maí 1974 og nr. 95 31. desember 1975 og öðlast gildi 20. apríl 1979.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 10. apríl 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

Nr. 161. 10. apríl 1979.

REGLUGERÐ

um greiðslur sjúkratryggðra til samlagslækna.

1. gr.

Samlagsmenn í sjúkrasamlögum skulu greiða samlagslækni sínum, eða lækni, er í hans stað kann að koma, samkvæmt samningum hlutaðeigandi samlags kr. 350.00 fyrir hvert viðtal á lækningastofu og kr. 700.00 fyrir hverja vitjun læknis til sjúklings.

Þar sem samið er um greiðslu læknishjálpar fyrir hvert unnið verk dregst þetta gjald frá umsömdu gjaldi fyrir viðtöl og vitjanir.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 43. gr. laga um almannatryggingar nr. 67/1971 til að öðlast gildi 20. apríl 1979.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 10. apríl 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

Nr. 162. 10. apríl 1979.

REGLUGERÐ

um greiðslur sjúkratryggðra á sérfræðilæknishjálp, rannsóknum og röntgengreiningu.

1. gr.

Greiðslur samlagsmanna fyrir sérfræðilæknishjálp, rannsóknir og röntgengreiningu, sem um ræðir í 43. gr. laga nr. 67/1971, skal vera sem hér segir:

1. Samlagsmaður skal greiða kr. 2000 fyrir hverja komu til sérfræðings.
2. Samlagsmaður skal greiða fyrstu 2000 kr. hverrar rannsóknar hjá rannsóknastofu eða sérfræðingi.
3. Samlagsmaður skal greiða fyrstu 2000 kr. af kostnaði við hverja röntgengreiningu.

2. gr.

Allar greiðslur, sem um getur í 1. gr., skulu dragast frá umsömdu eða ákveðnu heildarverði á læknishjálp, rannsóknum og röntgengreiningu, þegar reikningur er gerður til sjúkrasamlags fyrir þessa þætti.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í 43. gr. laga nr. 67/1971 um almannatryggingar til að öðlast gildi 20. apríl 1979.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 10. apríl 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

Stjórnartíðindi B 17, nr. 159—162. Útgáfudagur 18. apríl 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 18 — 1979

Nr. 163. 268 20. mars 1979.

FJALLSKILAREGLUGERÐ

fyrir hreppana vestan Hvítár og Ölfusár í Árnessýslu.

I. KAFLI

Um upprekstur og vorsmölun.

1. gr.

Öllum fjáreigendum í hreppunum er heimilt að reka allt sauðfé sitt til afréttar að því tilskildu að ítölu sé ekki beitt eða beitarþoli afréttarins sé ekki ofboðið að dómi gróðurverndarnefndar sýslunnar eða landgræðslustjóra. Ekki má láta hross eða nautpening ganga lausan í afrétti. Þá má ekki reka sauðfé í afrétt að vori fyrr en hreppsnefndir leyfa.

2. gr.

Eigendum búfjár er skylt að gæta þess að það gangi ekki öðrum til tjóns. Nú verður eigandi eða ábúandi jarðar fyrir ágangi af fé, sem heima er á sumri, og getur hann þá snúið sér til hreppsnefndar með umkvörtun, en hún aðvarar hlutaðeigandi. Sinni eigandi ekki slíkri viðvörun getur hreppsnefnd látið reka féð í afrétt eða heim til hans. Kostnað af slíkum upprekstri má innheimta hjá eiganda á sama hátt og fjallskil og er eindagi sá sami.

3. gr.

Þegar saman liggja afréttarlönd tveggja hreppa eða fleiri, og einn þeirra eða fleiri verða fyrir sérstökum ágangi á heimalönd sín eða afrétti frá hinum, þá skal sá hreppurinn eða þeir, er fyrir ágangi verða, eiga kröfurétt um, að fram fari mat þriggja óvilhallra manna, skipaðra af sýslumanni, á bótum fyrir ágang, ef ekki tekst samkomulag.

Skal matsmönnum greidd þóknun úr hlutaðeigandi sveitarsjóði.

Náist ekki samkomulag eftir þessum leiðum þá geta þeir sem fyrir ágangi verða krafist ítölu skv. 17. og 18. greinum laga 42/1969.

4. gr.

Eigi má hreppsnefnd eða einstaklingar taka utanhreppsfé til göngu í afréttarland hreppsins nema fyrir liggi skjalfest samþykki þess eða þeirra hreppa, er aðliggjandi afréttarlönd eiga, ásamt skjalfestu samþykki þeirra bænda, sem heimalönd eiga að afrétti. Hið sama gildir um heimalönd, sem notast sem afréttur.

Enginn má taka sauðfé í heimalönd sín nema girt sé öruggri, sauðheldri girðingu eða með samþykki allra nágrannabænda og hreppsnefndar. Þó ber sá, sem slíkan fénað tekur, fulla ábyrgð á, ef sá fénaður veldur ágangi eða skemmdum á annarra löndum.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

5. gr.

Hreppsnefndin hefur rétt til að afstýra yfirgangi af utansýslugripum, sauðfé, nautpeningi og hrossum, sem heimildarlaust eru á afréttinn komnir, og hefur hún í því skyni vald til að fyrirskipa smölun á stærra eða minna svæði á afrétti og heimalöndum, þegar henni þykir þurfa.

Rétt er hreppsnefnd að krefjast ítölu í lönd nágrannahéraðs samkv. 17. til 25. gr. laga 43/1976.

6. gr.

Hreppsnefndir ákveði upprekstrarleiðir á afrétt og sjái um að hlið séu á girðingum þar sem þurfa þykir.

Einn sé foringi fyrir hverjum rekstri. Hann skipar fyrir um alla nánari tilhögun á rekstri þeim, er honum er trúað fyrir, og sér um, að reglum þessum sé hlýtt, og ber ábyrgð á því.

Sérstaklega ber honum að sjá um, að rekstrinum sé haganlega dreift og ær látnar taka lömb sín.

7. gr.

Allir, sem jörð eða jarðarhluta hafa, er búfjárhagar fylgja, skulu smala þá á vorum, þegar rýja þarf sauðfé eða reka það á afrétt, allt eftir því, sem hreppsnefnd ákveður.

Vanræki einhver slíka smölun, þá er nágrönnunum heimilt að smala landið og reka fénað í aðhald til sundurdráttar, en haga skulu þeir framkvæmdum svo, að landsnotanda verði sem minnst mein að, og aldrei má reka hans eigin fénað úr hagagirðingu, nema hann leyfi.

Hreppsnefnd getur einnig látið smala landið á kostnað þess, er á að gera það.

8. gr.

Nú finnast sauðkindur, sem sloppið hafa úr heimahögum, eða fjarri eiganda, órúnar, eða ómörkuð unglömb. Er þá finnanda skylt að handsama þær og koma þeim áleiðis til eiganda, ef hann er í nágrenni, að öðrum kosti rýja þær, ef tími er til þess kominn, og marka unglömb. Skal hann gera eiganda full skil á ull og grein fyrir marki og öðrum einkennum á hverri kind, er hann hefur rúið eða markað. Geti finnandi eigi með vissu vitað, hver er eigandi slíkra kinda, ber honum að inna af hendi sömu skil við hreppstjóra í sínum hreppi. Hreppstjóri ráðstafar ull eins og öðru óskilafé.

Hreppsnefnd getur sett reglur um ómakslaun fyrir rúning og mörkun, ef eigi um semst öðru vísi.

II. KAFLI

Um fjallskil.

9. gr.

Allir, sem jörð hafa til ábúðar eða umráða, og allir, sem hafa sauðfé undir höndum, eru skyldir til að inna af höndum fjallskil eftir fyrirmælum hreppsnefnda. Fjallskil skal leggja á sauðfé eftir tölu við fóðurskoðun, þar sem það er fóðrað að vetrinum, nema það sé rekið á annan afrétt og fjallskil gerð af því þar. Heimilt er hreppsnefnd að gefa eftir allt að ¼ af fjallskilum af því fé, sem heima gengur í öruggri sauðheldri girðingu. Heimilt er hreppsnefnd að leggja allt að þriðja hluta alls fjallskilakostnaðar á landverð jarða eftir gildandi fasteignamati. Við niðurjöfnun skal þó fráskilja landverð, sem stafar af hlunnindum.

Nú hefur fjáreigandi ekki lögbýli til afnota, skal þá leggja á féð allt fjallskilagjaldið.

Heimilt er hreppsnefndum, hverri fyrir sig, að leyfa upprekstur hrossa í afgirt afréttarsvæði fyrir ákveðið gjald, er hreppsnefndir ákveða ár hvert og auglýsa á viðkomandi þingstað fyrir 1. júní. Gjald þetta er lögtakskræft sem önnur fjallskil.

10. gr.

Hreppsnefnd hver skal sjá um, að fullkomin smölun á afrétti hreppsins fari fram á hverju hausti til fjallsafns og skilarétta. Hefur hreppsnefndin vald til að gefa um þetta efni þær reglur og fyrirskipanir, er hún telur hagkvæmar og nauðsynlegar til trygginga vandlegri smölun. Sá, sem órétti þykist beittur, á rétt á að kæra málið fyrir hreppsnefnd og síðan sýslunefnd, en engu að síður er honum skylt að inna fjallskilin af höndum, þótt hann bíði úrskurðar í máli sínu. Ef úrskurður gengur honum í vil, skal endurgjalda honum fjallskilin samkvæmt úrskurðinum. Hverjum þeim, sem ekki innir fjallskil af höndum samkvæmt fyrirlagi hreppsnefndar, skal skylt að greiða sem nemur hálfum öðrum fjallskilum hans sjálfs í fjallskilasjóð. Eindagi fjallskila skal vera 30. nóvember.

11. gr.

Hreppsnefnd boðar með fjallseðli 3 vikur fyrir fyrstu fjallsöfn, hvernig leitum skuli hagað og hverjir fari í utansveitarréttir. Að afloknu fyrsta fjallsafni, skal réttað í Þingvallahreppi mánudaginn í 22. viku sumars, Laugardalshreppi þriðjudaginn, Grímsneshreppi, Selvogshreppi, Grafningshreppi og Biskupstungnahreppi miðvikudaginn í sömu viku, í Ölfushreppi fimmtudaginn í 23. viku sumars.

12. gr.

Hreppsnefndinni ber að ráða leitarstjóra, einn eða fleiri við afréttarsmölun. Hefur hann, eða þeir, öll ráð og fyrirsögn á hendi á afréttinum, skipar í leitir og ræður sérhverju öðru, er smöluninni viðvíkur, allt þangað til safnið er komið til almenningsrétta, og er leitarmönnum skylt að hlýða honum meðan á þessu stendur. Einnig skal hann sjá um, að leitir gangi ekki inn á annarra afrétti.

13. gr.

Sérhver leitarmaður skal vera með fullri heilsu og fær um að gegna starfi sínu að áliti leitarstjóra og tveggja manna, sem hann kveður með sér, og vel útbúinn að hestum, matvælum, fatnaði, skóklæðum og tjaldrúmi. Hann hafi einnig duglegan fjárhund, ef þess er kostur. Skal haga svo til, að hinir markglöggvustu, sem völ er á, séu sendir í utansveitarréttir.

Ef leitarstjóri með 2 tilkvöddum mönnum, sem best eru til fallnir, gerir einhvern fjallmann afturreka fyrir einhvern brest á því, sem áður er talið, eða fyrir óhlýðni, er að álíta sem hlutaðeigandi búandi hafi engin fjallskil gert, en skjóta má hann úrskurði leitarstjóra til hreppsnefndar til endanlegra úrslita.

14. gr.

Haga skal fjallgöngum svo, þar sem því verður við komið, að eigi verði misgöngur hreppa á milli. Skulu hreppsnefndir þær, sem hlut eiga að máli, koma sér saman um, hvernig því verði við komið. Einnig skulu leitarstjórar sjá um, að fé sé ekki látið að óþörfu of fljótt inn í gerði eða réttir.

15. gr.

Fjallskilasjóður skal vera í hverjum hreppi. Í hann skal renna andvirði óskilafjár, sem selt er í hreppnum, og allt það gjald, sem hreppsnefnd leggur á sauðfé

og jarðarhundruð. Skal það gjald jafnan vera svo hátt, að nægi til afréttarsmölunar, réttaviðhalds og hirðingar fjár úr utansveitarréttum o. fl.

Reikningur fjallskilasjóðs skal fylgja hreppsreikningi til sýslunefndar ár hvert og vera endurskoðaður sem hreppsreikningurinn.

III. KAFLI

Um almenningsréttir.

16. gr.

Hreppsnefndin sér um, að almenningsréttum hreppsins með tilheyrandi dilkum sé vel við haldið, og heyri þar til eigi aðeins, að allir veggir þeirra séu stæðilegir um réttartímann og næglega háir, heldur einnig, að sauðheld grind sé í hverjum dilkdyrum og almenningsréttinni svo hagað, að eigi standi í henni vatn til óhægðar við fénaðarhirðingu. Við sérhverjar almenningsréttir skal utansveitarmönnum heimilt að fá að byggja sér dilk fyrir fé sitt. Nægilegt rúm þarf að vera í hverjum dilk, til þess að enginn þurfi að hleypa út úr þeim fyrr en að afstöðnum réttum eða þegar hreppsnefndin eða sá, sem í hennar umboði stjórnar réttahaldi, leyfir. Bygging á almenningsréttum og safngerðum, þar sem þau eru til, hvílir á öllum gjaldendum hreppsins, og skal hún, ef hreppsnefnd skipar ekki öðruvísi fyrir, vera fullgerð næsta kvöld fyrir réttadag, og skal hreppsnefndin tafarlaust láta vinna verkið á þeirra kostnað, sem þá hafa ekki lokið skyldu sinni. Drátt skal byrja þegar markljóst er. Skylt er hreppsnefnd að senda svo marga menn í útréttir, að eigi þurfi að koma meir en 100 fjár á hvern mann til dráttar og rekstrar.

17. gr.

Aðalréttir, aukaréttir og skilaréttir eru:

Fyrir Selvogshrepp, aðalrétt: Selvogsrétt við Hlíðarvatn, aukarétt: engin, skilarétt: Selvogsrétt.

Fyrir Ölfus- og Hveragerðishreppa, aðalrétt: Ölfusréttir í Hveragerði, aukarétt: Hraunsrétt, Hjallarétt og Húsmúlarétt, skilarétt: Ölfusréttir.

Fyrir Grafningshrepp, aðalrétt: Selflatarétt, Úlfljótsvatni, aukarétt: Nesjavallarétt, skilarét: Selflatarrétt.

Fyrir Þingvallahrepp, aðalrétt: Þingvallarétt við Ármannsfell og Gjábakkarétt hjá Gjábakka, aukarétt: Heiðarbæjarrétt, skilarétt: Þingvallarétt.

Fyrir Grímsneshrepp, aðalrétt: Hólaréttir hjá Klausturhólum; aukarétt: Kringlumýrarrétt; skilarétt: Hólaréttir.

Fyrir Laugardalshrepp, aðalrétt: Laugarvatnsrétt, aukarétt: Efsta Dalsrétt; skilarétt: Laugarvatnsrétt.

Fyrir Biskupstungnahrepp, aðalrétt: Tungnaréttir hjá Vatnsleysu; aukarétt: Dalsmynnisrétt; skilarétt: Tungnaréttir.

18. gr.

Hreppsnefnd skipar fyrir um innrekstur og réttahöld, ákveður hvenær réttum sé lokið, og gætir þess vandlega, að allt fari þar fram í sem bestri röð og reglu.

Skylt er hverjum fjáreiganda, eða þeim, sem á fjárvon í réttum, að hafa þar nægilega marga menn til að draga fé sitt, bæði í aðalréttum og skilaréttum, og hirða þar að loknum réttum það fé, er þeir eiga.

19. gr.

Vilji hreppsnefnd breyta til um réttastaði, þarf hún til þess samþykki meiri hluta búenda.

IV. KAFLI

Um skilaréttir og eftirleitir.

20. gr.

Eftirleitir og byggðasöfn skulu fara fram svo tímalega, að skilarétt verði haldin fyrir Selvogshrepp: 1. fimmtudaginn í 25. viku sumars, 2. fimmtudaginn í 2. viku vetrar. Fyrir Ölfushrepp: 1. föstudaginn í 25. viku sumars, 2. föstudaginn í 2. viku vetrar. Fyrir Grafningshrepp: 1. fimmtudaginn í 25. viku sumars, 2. fimmtudaginn í 2. viku vetrar. Fyrir Þingvallahrepp: 1. þriðjudaginn í 23. viku sumars, 2. þriðjudaginn í 1. viku vetrar. Fyrir Grímsneshrepp: 1. fimmtudaginn í 24. viku sumars, 2. fimmtudaginn í 26. viku sumars. Fyrir Laugardalshrepp: 1. miðvikudaginn í 23. viku sumars, 2. miðvikudaginn í 25. viku sumars. Fyrir Biskupstungnahrepp: 1. föstudaginn í 24. viku sumars, 2. þriðjudaginn í 25. viku sumars, 3. föstudaginn í 26. viku sumars. Til fyrstu skilaréttar skal auk sauðfjár smala nautum og hrossum og reka til rétta bæði úr afrétti og heimalöndum.

21. gr.

Fari einhverjir í eftirleit á afrétti viðkomandi hreppa að afloknum þeim eftirleitum, sem hreppsnefndir láta gera samkvæmt þessari reglugerð, fær finnandi í þóknun 20% af andvirði þess fjár, er hann finnur. Greiðist upphæðin úr fjallskilasjóði nema þegar um utanhreppsfénað er að ræða. Eftir seinustu skilarétt má enginn hafa óskil í fé sínu 14 dögum lengur. Skal hann hafa fært þau hreppstjóra innan þess tíma.

22. gr.

Byggðasöfnin skulu fara fram deginum á undan skilarétt og endranær, þegar hreppsnefnd ákveður. Hver og einn skal þá skyldur að smala heimaland sitt og að hlýðnast þeim fyrirskipunum hreppsnefndar, er miða til tryggingar því, að vel sé smalað, og skal síðan allt óskilafé byrgt inni næstu nótt og rekið til almenningsrétta daginn eftir í tækan tíma.

Þess skal jafnan gæta, hvenær sem fé er smalað eða rekið á milli, réttað eða geymt, að fara svo vel með féð sem framast er unnt. Eigi handleika það eða kvola meira en þörf gerist, eigi láta það standa inni í svelti nema sem skemmst, eigi láta vera of þröngt um það, né fara svo með það á annan hátt, sem getur hrjáð það fram yfir þörf. Allar slíkar óþarfa pyndingar ber að meta sem illa meðferð á skepnum.

Verði einhver uppvís að því að smala heimaland sitt slælega í byggðasöfnum, hefur hreppsnefndin vald til að setja umsjónarmenn við smölun hans eða láta aðra framkvæma hana, hvort tveggja á kostnað hins seka.

V. KAFLI

Um mörk sauðfjár og hrossa og markaskrár.

23. gr.

Hver maður skal einkenna fé sitt með glöggu marki á eyrum. Soramarkað sauðfé skal vera hornamarkað, ef það er hyrnt.

Brennimörk og hrossamörk hreppanna eru þessi:

Hreppar	Brennimörk	Hrossamörk
Selvogshreppur	A 1	Standfjöður framan
Ölfushreppur	A 2	Tvö stig aftan
Hveragerðishreppur	A 17	Vaglskora framan
Grafningshreppur	A 3	Lögg framan

Hreppar	Brennimörk	Hrossamörk
Þingvallahreppur	A 4	Lögg aftan
Grímsneshreppur	A 5	Biti framan
Biskupstungnahreppur	A 6	Biti aftan
Laugardalshreppur	A 16	Tveir bitar framan

Allt hyrnt sauðfé skal brennimerkt með hreppsbrennimarki á vinstra horn og í vinstra eyra á kollóttu sauðfé skal sett plata með sömu stöfum og hreppsbrennimarkið. Hrossamörk hreppanna, ef notuð eru, skulu vera á vinstra eyra og brennimörk á vinstra hóf.

24. gr.

Fé skal draga eftir mörkum. Markið helgar eiganda kind, nema sönnun komi fyrir að annar eigi. Úr öllum ágreiningi, sem rísa kann út af vafamörkum, skera marklýsingamenn. Ef kind er með brennimarki eða hornamarki annars en þess, er eyrnarmarkið á, skal sá talinn eigandi, sem á brennimarkið eða hornamarkið, og skal hann þá, ef eigandi eyrnarmarksins krefst þess, gera grein fyrir, hvernig hann hefur eignast kindina. Kind, sem hefur eyrnamark eins, hornamark annars og brennimark hins þriðja, skal talin eign þess, sem brennimarkið á, þó skal hann, ef krafist er, gera grein fyrir, hvernig hann hefur eignast hana.

25. gr.

Enginn má taka upp mikil særingamörk og mörk, sem vandi er að marka svo að auðþekkileg séu. Þessi mörk eru: Afeyrt, netnál, hvathamrað, rifa í hálfan stúf, þrírifað, þristúfrifað, sýlt í stúf, tvísýlt í stúf, blaðstúfrifað, geirrifað, geirstúfrifað, miðhlutað í sneitt, sýlrifað, tíglað. Mörk þau, er bann er lagt við að taka upp, mega ekki ganga að erfðum, gjöfum eða kaupum og sölum. Séu fleiri mörk en hér eru talin, sem sýslunefnd kynni að vilja banna, skulu þau auglýst í markaskrá sýslunnar.

26. gr.

Sýslunefnd sér um að láta prenta markaskrá sýslunnar a. m. k. 8. hvert ár. Skal hver markeigandi koma marki sínu í hana og borga fyrir það, það sem sýslunefnd ákveður, en hver markeigandi fær ókeypis eitt eintak af markaskránni. Einnig skal sýslunefnd sjá um að nægilega mörg eintök af markaskránni séu send ókeypis til allra hreppsstjóra í þeim sýslum, sem fjársamgöngur eru við.

Gjald það, sem sýslunefnd ákveður fyrir mörkin, skal ætíð vera svo hátt, að það nægi fyrir öllum kostnaði við söfnun marka og útgáfu markaskrárinnar. Ef afgangur verður, þegar allur kostnaður er greiddur, skal hann borgast í sýslusjóð.

27. gr.

Sýslunefnd kýs einn mann til 8 ára í senn til þess að hafa umsjón með upptöku marka og búa markaskrána undir prentun.

Markaumsjónarmaður skal sjá um að mörk, sem tekin eru upp, séu hvorki eins né of lík þeim mörkum, sem til eru í sýslunni, eða í gildandi markaskrám nærliggjandi sýslna, sem fjársamgöngur eiga við Árnessýslu.

Vilji einhver taka upp nýtt mark á milli þess sem markaskrá er prentuð, skal hann tilkynna það umsjónarmanni og fá til þess leyfi hans. Að því fengnu skal hann láta prenta það á sinn kostnað í Lögbirtingablaðinu og er það þá fyrst heimilt til notkunar.

28. gr.

Þeir sem nota mörk á sauðfé eða hross, sem ekki eru prentuð í markaskrá sýslunnar, svo og þeir, sem hafa flutt inn í sýsluna eftir að markaskrá var prentuð,

skulu lýsa mörkum sínum á fyrstu vorhreppaskilum eftir að markaskrá var prentuð, skulu lýsa mörkum sínum á fyrstu vorhreppaskilum eftir að þeir eru fluttir inn í hreppinn. Skal þá hreppsnefnd skrifa þau upp og sjá um, að þau verði bréflega tilkynnt hreppstjórum í nálægum hreppum, bæði utan sýslu og innan, þar sem von getur verið fjár eða hrossa. Sé þetta vanrækt af markeiganda eða marknotanda, getur hann ekki krafist bóta úr fjallskilasjóði, þótt fé hans og hross verði eftir í útréttum og falli á það kostnaður.

29. gr.

Sýslunefnd Árnessýslu skal leita samvinnu við sýslunefndir Gullbringu- og Kjósarsýslu, Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, Austur- og Vestur-Húnavatnssýslu, Skagafjarðarsýslu og Rangárvallasýslu um ráðstafanir til þess að afstýra sammerkingum á þeim svæðum, er fjár samgöngur geta komið fyrir á.

VI. KAFLI

Um meðferð á óskilafénaði.

30. gr.

Kalineyrt og eyrnalaust fé og ómerkinga skal sérhver reka til almenningsrétta, bæði í fjallsöfnum og byggðasöfnum, og skal hreppsnefndin sjá um, að allt slíkt fé sé dregið í dilk sér. Haldi einhver slíku fé frá réttum eða dragi sér það og marki án leyfis hreppsnefndar með launung eða ofríki, hefur hann eigi aðeins fyrirgert hinni sömu kind, þótt móðir helgi sér á eftir, heldur skal hann og sæta sektum. Leiða skal ær að dilkum og leyfa mönnum með öðru móti að sanna eignarrétt sinn með óbrigðulum einkennum, en eigi af fjárbragði einu saman. Í öllum hreppum fjallskilasvæðisins skal allt óskilafé, þar með talið allt fé, sem vafi leikur á hver eigi sakir sammerkinga, ómerkingar, kalineyrt og eyrnalaust, sem enginn getur helgað sér, þegar í fyrstu rétt slátrað í sláturhúsi og sér hreppstjóri um að svo sé gert. Þannig skal einnig farið með slíkt fé í hverri skilarétt. Andvirði óskilafjár rennur í fjallskilasjóð. Um eldri ómerkinga er koma fyrir í fjallsöfnum, gildir hið sama sem um ómörkuð lömb.

Óskilafénað, sem finnst eða fram kemur eftir réttir, og verður ekki komið til eiganda, skal fara með sem óskilafé í réttum, sbr. VIII. kafla l. 42/1969.

31. gr.

Öll óskilahross, sem fyrir koma í fyrri skilarétt, skal þegar taka í gæslu gegn hæfilegri þóknun, og gefa þá þegar út lýsingu á þeim til allra þeirra hreppa, er líkindi kynnu að vera til að þau væru frá, og gæta þeirra til síðari skilaréttar, en selja þá það af þeim, sem enginn getur helgað sér, sem annan óskilafénað.

32. gr.

Fyrir árslok skulu hreppstjórar birta í Lögbirtingablaði tilkynningar um förgun óskilafjár hver í sínum hreppi, eða um sölu ef um óskilahross eða nautgripi er að ræða. Skal í tilkynningu greint mark og auðkenni hverrar skepnu, eftir því sem kostur er, og skorað á rétta eigendur að gefa sig fram og sanna rétt sinn innan tiltekins tíma.

33. gr.

Til næstu veturnótta á eftir á eigandi aðgang að verði seldra kinda, en borgi allan löglegan áfallinn kostnað. Hafi þá enginn eigandi gefið sig fram, fellur andvirði í fjallskilasjóð þess hrepps, er óskilafé var selt í. Hross hefur eigandi rétt til að helga sér til fardaga næstu á eftir og fá annaðhvort verð þeirra eða þau sjálf gegn því að borga allan áfallinn kostnað.

34. gr.

Til þess að geta sannað eignarrétt sinn á sauðfé verður eigandi að hafa lögheimilt og augljóst mark. Gefi tveir eða fleiri sig fram sem eigendur að sama marki, er hreppstjóri eigi skyldur að afhenda kindina úr vörslu eða greiða verð hennar eftir sölu, fyrr en einhver þeirra hefur löglega sannað eignarrétt sinn. Farið skal eftir skrásettum eða auglýstum eyrna- og brennimörkum, en því aðeins eftir óskrásettum og auglýstum mörkum, að eigandi gefi skýringar um þau.

VII. KAFLI

Almenn ákvæði.

35. gr.

Hverjum rekstri skulu fylgja nægilega margir menn, vandaðir, duglegir og vel útbúnir. En það telst nægileg tala, ef tveir menn reka allt að 100 fjár. 4 menn allt að 400 fjár, og séu fleiri menn eftir líkri tiltölu, ef fleira fé er rekið í einum rekstri, en ekki mega þeir jafnframt hafa annað á hendi, ef ekki er betur mannað. Ekki mega að jafnaði vera færri en tveir resktrarmenn, hvað fátt sem rekið er.

36. gr.

Hvort sem rekstrarmenn eru fleiri eða færri, skal ávallt einn vera yfirmaður, er annist um, að þessum rekstrarreglum sé hlýtt, og ber hann ábyrgð á því gagnvart þeim, er kynnu að kæra, en hann á aftur aðgang að samrekstrarmönnum sínum, ef þeim er um að kenna. Þó hvílir ábyrgðin aðeins á hverjum einstökum rekstrarmanni, er brýtur, ef brotið er svo vaxið, að það heyri undir almenn hegningarlög.

37. gr.

Allt fé í sölurekstrum skal vera merkt með ákveðnu rekstrarmarki, er sé svo glöggt, að það sjáist tilsýndar í björtu, og svo traust, að það máist ekki af, þó að votviðri gangi.

38. gr.

Reka skal fénað hægt og gætilega og eigi hundbeita og hafa áfanga ekki of langa. Á girtum og friðlýstum svæðum má eigi æja, heldur ekki í slæjulöndum fyrir eða um heyannir. Að öðru leyti er áning heimil hvar sem er í byggð eða óbyggð.

39. gr.

Svo skal rekstrum haga, að sem minnstur bagi verði að á þeim löndum, sem um er rekið. Varast skal, að rekstrum lendi saman við annað fé, ef hjá því verður komist. Eigi má halda áfram með rekstra úr því að farið er að skyggja til muna, nema brýna nauðsyn beri til að ná í áfanga, og aldrei eftir að dimmt er orðið. Svo má og aldrei leggja upp með rekstra fyrr en markljóst er orðið.

40. gr.

Nú ber svo til, að öðru fé lendir saman við rekstur. Skal þá stöðva reksturinn, ef á ferð er, en ella halda kyrru fyrir og eigi leggja af stað aftur með hann, ef í byggð er, fyrr en búið er að rannsaka hann af 2 tilkvöddum skilríkum mönnum. Getur enginn skorast undan slíkri rannsókn, er til þess er fær, og ber að gera það ókeypis, ef það tekur ekki yfir 2 klukkustundir. Ella ber rekstrarmönnum að greiða þóknun fyrir eftir úrskurði sýslumanns, ef á greinir, en aðgang eiga rekstrarmenn með þá borgun að eigendum fjárins, ef þeim hefur ekki verið sjálfum um að kenna.

41. gr.

Telja skal féð í rekstrunum, hvenær sem viðstaða verður svo, að fé dreifi sér nokkuð til muna, bæði þegar staðar er numið og haldið af stað aftur. Vanti þá fé í reksturinn, skal gera aðvart um það á næsta bæ, sem að er komið, og biðja fyrir það, sem vanta kann. En ef fleira fé er komið í reksturinn en honum á að fylgja, skal á næsta bæ, sem að er komið, rétta reksturinn, skilja það frá, sem að er komið, og sjá um að það komist í átthaga sína, eigendum að skaðlausu.

42. gr.

Verði einhver sannur að því að hafa tekið annarra fé í rekstur heimildarlaust, skal hann bæta það eigendum að fullu eftir samkomulagi eða eftir mati óvilhallra manna, sem sýslumaður tilnefnir, ef með þarf. Sannist það, að slíkt hafi verið gert af skeytingaleysi, varðar það að auki sektum, er renni í sveitarsjóð þess hrepps, er land á þar sem brotið var framið, nema því aðeins, að brotið heyri undir almenn hegningarlög.

43. gr.

Um öll þau atriði, sem ekki er á minnst í reglugerð þessari, en eru samkynja eða skyld að efni, ráða hreppsnefndir því, er snertir þeirra eigin sveitir, þó þannig að ekki komi í bág við landslög né reglugerð þessa, né skerði rétt annarra sveitarfélaga. Hreppsnefndir skulu bera undir sveitunga sína atriði, er að þessu lúta og almenning varða, og ber þeim að taka sem mest tillit til óska almennings, ef á rökum eru reistar, en skera verða hreppsnefndir úr sjálfar, ef á greinir. Úrskurðum hreppsnefnda má skjóta til sýslunefndar, sem hefur yfirumsjón fjallskilamálanna í sínum höndum. Sýslunefnd ræður í þeim atriðum, er hagsmunir tveggja hreppa eða fleiri í sýslunni rekast á. Hún getur og leyft, að þessi mál, sem að lögum bera undir hana, séu lögð í gerð. Stjórnarráð ræður, ef í málum þessum greinir á við aðrar sýslur.

44. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, 5 000—50 000 krónum, nema þyngri refsing liggi við. Sektarfé rennur í sveitarsjóð eða fjallskilasjóð þess hrepps, sem brotið er framið í. Ef brotið er framið í afrétti, skal líta svo á, að brotið sé framið í þeirri sveit, sem á afréttinn. Ef sveitarstjórn fær rökstuddan grun eða vitneskju um brot á reglugerðinni, kærir hún það tafarlaust fyrir sýslumanni, sem fer með það eins og lög og reglugerð þessi ákveða.

45. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á reglugerð þessari, skal farið með sem almenn lögreglumál.

46. gr.

Fjallskilareglugerð fyrir hreppana vestan Hvítár og Ölfusár í Árnessýslu, nr. 14/1955, er úr gildi felld.

Fjallskilareglugerð þessi, sem sýslunefnd Árnessýslu hefur samþykkt, staðfestist hérmeð samkvæmt sveitarstjórnarlögum nr. 58, 29. mars 1961 og 3. gr. laga um afréttarmálefni, fjallskil o. fl. nr. 42, 12. maí 1969 og breyting á þeim l. nr. 43/1976, til þess að öðlast gildi frá og með 1. apríl 1979, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 20. mars 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Haukur Jörundarson.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Rangárvallasýslu.

1. gr.

Í Rangárvallasýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega, samkv. 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga nr. 6/1977.

2. gr.

Djúpárhreppur:

1. Ægissíðuvegur III. Af Suðurlandsvegi að Ægissíðu III.
2. Ægissíðuvegur. Af Þykkvabæjarvegi að Ægissíðu.
3. Rangárvegur. Af Þykkvabæjarvegi að Rangá.
4. Hrafntóftavegur. Af Þykkvabæjarvegi að Hrafntóftum.
5. Bóluhjáleiguvegur. Af Þykkvabæjarvegi að Þykkvabæjarvegi.
6. Hrauksvegur. Af Ásvegi að Hrauk.
7. Suður Nýjabæjarvegur. Af Hrauksvegi að Suður Nýjabæ.
8. Húnakotsvegur. Af Ásvegi að Húnakoti.
9. Balavegur. Af Ásvegi að Bala.
10. Borgarvegur. Af Ásvegi að Borg.
11. Unhólsvegur. Af Ásvegi að Unhól.
12. Tobbakotsvegur. Af Unhólsvegi að Tobbakoti.
13. Vatnskotsvegur. Af Ásvegi að Vatnskoti I.
14. Háarimavegur. Af Ásvegi að Háarima.
15. Norður Nýjabæjarvegur. Af Ásvegi að Norður Nýjabæ.
16. Baldurshagavegur. Af Ásvegi að Baldurshaga.
17. Melsvegur. Af götu í Þykkvabæ að Mel.
18. Sólbakkavegur. Af götu í Þykkvabæ að Sólbakka.
19. Gata í Þykkvabæ. Af Ásvegi að Ásvegi.
20. Gata við barnaskóla Þykkvabæjar.
21. Hákotsvegur. Af Ásvegi að Hákoti.
22. Dísukotsvegur. Af Ásvegi að Dísukoti.
23. Skarðsvegur. Af Ásvegi að Skarði.
24. Borgartúnsvegur. Af Ásvegi að Borgartúni.
25. Háfshjáleiguvegur. Af Ásvegi að Háfshjáleigu.
26. Háfsvegur. Af Ásvegi að Háfi.
27. Sandhólaferjuvegur. Af Ásvegi að Sandhólaferju.

Ásahreppur:

1. Þjórsártúnsvegur. Af Suðurlandsvegi að Þjórsártúni.
2. Kálfholtsvegur. Af Suðurlandsvegi að Kálfholtskirkju.
3. Kálfholtsvegur. Frá Kálfholtskirkju að Hamrahól.
4. Lækjartúnsvegur. Af Kálfholtsvegi að Lækjartúni.
5. Króksvegur. Af Suðurlandsvegi að Króki.
6. Heiðarvegur. Af Heiðarvegi að Heiði.
7. Herríðarhólsvegur. Af Heiðarvegi að Herríðarhóli.
8. Hárlaugsstaðavegur. Af Suðurlandsvegi að Hárlaugsstöðum.
9. Borgarholtsvegur. Af Hárlaugsstaðavegi að Borgarholti.
10. Áshólsvegur. Af Suðurlandsvegi að Áshóli.
11. Efri Hamravegur. Af Suðurlandsvegi að Efri Hömrum.

12. Sumarliðabæjarvegur. Af Suðurlandsvegi að hreppamörkum.
13. Efri Sumarliðabæjarvegur. Af Suðurlandsvegi að Efri Sumarliðabæ.
14. Neðri Sumarliðabæjarvegur. Af Suðurlandsvegi að Neðri Sumarliðabæ.
15. Selsvegur. Af Ásmundastaðavegi að Seli.
16. Ásmundastaðavegur. Af Ásmundastaðavegi að Ásmundastöðum.
17. Berustaðavegur. Af Ásvegi að Berustöðum.
18. Bugavegur. Af Ásvegi að Vetleifsholti, óakfært.
19. Framnesvegur. Frá Ásvegi að Framnesi.
20. Ásmúlavegur. Frá Ásvegi að Ásmúla.
21. Rifshalakotsvegur. Frá Bugavegi að Rifshalakoti.
22. Kastalabrekkuvegur. Frá Bugavegi að Kastalabrekku.
23. Skarphéðinsbraut.

Holtahreppur:

1. Kambsvegur. Af Heiðarvegi að Kambi.
2. Gíslholtsvegur. Af Heiðarvegi að Gíslholti.
3. Sumarliðabæjarvegur. Frá Hreppamörkum á Landsveg.
4. Þjóðólfshagavegur. Af Sumarliðabæjarvegi að Þjóðólfshaga.
5. Efri Rauðalæksvegur. Af Suðurlandsvegi að Efri Rauðalæk.
6. Götur á Rauðalæk.
7. Litlu Tunguvegur. Af Suðurlandsvegi að Litlu Tungu.
8. Brekknavegur. Af Suðurlandsvegi að Brekkum.
9. Rauðalækjarvegur. Af Suðurlandsvegi að Syðri Rauðalæk.
10. Hvammsvegur í Holtum. Af Hagabraut að Hvammi.
11. Lýtingsstaðavegur. Af Hagabraut að Lýtingsstöðum.
12. Raftholtsvegur. Af Hagabraut að Raftholti.
13. Frá Hreiðri að Þverlæk óakfært.
14. Hreiðursvegur af Hagabraut að Hreiðri.
15. Kvíarholtsvegur. Af Hreiðursvegi að Kvíarholti.
16. Ketilsstaðavegur. Af Hagabraut að Ketilsstöðum.
17. Hagakirkjuvegur. Af Hagabraut að Hagakirkju.
18. Guttormsstaðavegur. Af Hagabraut að Guttormshaga.
19. Kaldárholtsvegur. Af Hagabraut að Kaldárholti.
20. Saurbæjarvegur. Af Hagabraut að Saurbæ.
21. Stúfholtsvegur. Af Hagabraut að Stúfholti.
22. Lækjarvegur. Af Hagabraut að Læk.
23. Akbrautarvegur. Af Lækjarvegi að Akbraut.
24. Þverlækjarvegur. Af Hagabraut að Þverlæk.
25. Skammbeinsstaðavegur. Af Hagabraut að Skammbeinsstöðum.
26. Mykjunesvegur. Af Hagabraut að Mykjunesi.
27. Puluvegur. Af Landvegi að Pulu.
28. Bjálmholtsvegur. Af Landvegi að Bjálmholti.
29. Laugalandsvegur. Af Landvegi að Laugalandi.
30. Nefsholtsvegur. Af Laugalandsvegi að Nefsholti.
31. Marteinstunguvegur. Af Landvegi að Marteinstungukirkju.
32. Marteinstunguvegur. Frá kirkjunni að Nefsholtsvegi.
33. Heiðarbrúnarvegur. Af Árbæjarvegi að Heiðarbrún.
34. Árbæjarkirkjuvegur. Af Árbæjarvegi að Árbæjarkirkju.
35. Árbæjarhellisvegur. Af Árbæjarvegi að Árbæjarhelli.
36. Hyggjarvegur. Af Árbæjarvegi á Landveg.
37. Köldukinnarvegur. Af Landvegi að Köldukinn.

38. Meiritunguvegur. Af Ásvegi að Meiritungu.
39. Arnkötlustaðavegur. Af Ásvegi að Arnkötlustöðum.
40. Ölvisholtsvegur. Af Landvegi að Ölvisholti.
41. Árbæjarhjáleiguvegur. Af Árbæjarvegi að Árbæjarhjáleigu.
42. Þjóðólfshagavegur I. Af Suðurlandsvegi að Þjóðólfshaga.

Landmannahreppur:

1. Árbakkavegur. Af Árbæjarvegi að Árbakka.
2. Snjallsteinshöfðavegur. Af Árbæjarvegi að Snjallsteinshöfða.
3. Austvaðsholtsvegur. Af Árbæjarvegi að Austvaðsholti I og II.
4. Neðra Selsvegur. Af Árbæjarvegi að Neðra Seli.
5. Neðra Selsvegur. Frá Neðra Seli að Efra Seli.
6. Húsagarðsvegur. Af Árbæjarvegi að Húsagarði.
7. Landréttarvegur. Frá Húsagarði að Landvegi.
8. Bjallavegur. Af Húsagarðsvegi að Bjalla.
9. Hrólfstaðahellisvegur. Af Húsagarðsvegi að Hrólfstaðahelli.
10. Lunansholtsvegur. Af Árbæjarvegi að Lunansholti.
11. Lækjarbotnavegur. Af Árbæjarvegi að Lækjarbotnum.
12. Holtsmúlavegur. Af Landvegi að Holtsmúla.
13. Hjallanesvegur. Af Landvegi að Hjallanesi I og II.
14. Þúfuvegur. Af Landvegi að Þúfu.
15. Flagbjarnarholtsvegur. Af Landvegi að Flagbjarnarholti.
16. Heysholtsvegur. Af Flagbjarnarholtsvegi að Heysholti.
17. Vindásvegur. Af Landvegi að Vindási.
18. Brúarlundur. Af Landvegi að Brúarlundi.
19. Hvammsvegur á Landi. Af Landvegi að Hvammi.
20. Hellavegur. Af Hvammsvegi að Hellum.
21. Fellsmúlavegur. Af Landvegi að Fellsmúla.
22. Skarðsvegur. Af Landvegi að Skarðskirkju.
23. Stóra Klofavegur. Af Landvegi að Stóra Klofa.
24. Leirubakkavegur. Af Landvegi að Leirubakka.
25. Galtalækjarvegur. Af Landvegi að Galtalæk.
26. Stóruvallavegur. Af Landvegi að Stóruvöllum.
27. Króktúnsvegur. Af Landvegi að Króktúni.
28. Múlavegur. Af Hvammsvegi að Múla.

Rangárvallahreppur:

1. Lambhagavegur. Af Suðurlandsvegi að Lambhaga.
2. Kirkjubæjarvegur. Af Suðurlandsvegi að Kirkjubæ.
3. Frá Kirkjubæ að Rangárvallavegi.
4. Strandarvegur. Af Kirkjubæjarvegi að Strönd.
5. Varmadalsvegur. Af Suðurlandsvegi að Varmadal.
6. Frá Selalæk á Oddaveg óakfært.
7. Selalæksvegur. Af Suðurlandsvegi að Selalæk.
8. Helluvaðsvegur. Af Suðurlandsvegi að Helluvaði.
9. Stóra Hofsvegur. Af Rangárvallavegi að Stóra Hofi.
10. Minna Hofsvegur. Af Rangárvallavegi að Minna Hofi.
11. Stokkalækjarvegur. Af Rangárvallavegi að Stokkalæk.
12. Keldnavegur. Af Rangárvallavegi að Keldum.
13. Frá Reynifelli að hreppamörkum óakfært.
14. Reynifellsvegur. Af Rangárvallavegi að Reynifelli.

15. Fossvegur. Af Rangárvallavegi að Fossi.
16. Reyðarvatnsvegur. Af Rangárvallavegi að Reyðarvatni.
17. Hróarslækjarvegur. Af Rangárvallavegi að Hróarslæk.
18. Gunnarsholtsvegur. Af Rangárvallavegi að Gunnarsholti.
19. Kornvallavegur. Af Gunnarsholtsvegi að Kornvöllum.
20. Hjarðarbakkavegur. Af Oddavegi að Hjarðarbakka.
21. Oddhólsvegur. Af Oddavegi að Oddhól.
22. Vindásvegur. Af Oddavegi að Vindási.
23. Oddakirkjuvegur. Frá Oddavegi að Oddakirkju.
24. Frá Langekru að Sólvöllum óakfært.
25. Langekruvegur. Af Oddakirkjuvegi að Langekru.
26. Uxahryggjarvegur. Af Landeyjavegi að Uxahrygg eystri.
27. Uxahryggjarvegur. Af Landeyjavegi að Uxahrygg vestri.
28. Fróðholtsvegur. Af Landeyjavegi að Eystra Fróðholti.
29. Ármótsvegur. Af Landeyjavegi að Ármóti.
30. Bakkakotsvegur. Af Ártúnsvegi að Bakkakoti.
31. Ártúnsvegur. Af Ártúnsvegi að Ártúni.
32. Geldingalækjarvegur. Af Þingskálavegi að Geldingalæk.
33. Heiðarvegur. Af Þingskálavegi að Heiði.
34. Þingskálavegur. Af Þingskálavegi að Þingskálum.
35. Kaldbaksvegur. Af Þingskálavegi að Kaldbak.
36. Bolholtsvegur. Af þingskálavegi að Bolholti.
37. Svínhagavegur. Af Þingskálavegi að Svínhaga.
38. Selsundsvegur. Af Þingskálavegi að Selsundi.
39. Heklubraut. Af Selsundsvegi að Koti.
40. Heklubraut. Af Koti að Akurhóli rutt.
41. Haukadalsvegur. Af Þingskálavegi að Haukadal.
42. Hólavegur. Af Þingskálavegi að Hólum.
43. Næfurholtsvegur. Af Þingskálavegi að Næfurholti.
44. Ketilhúsavegur. Af Rangárvallavegi að Ketilhúshaga.

Hvolhreppur:

1. Kornvallavegur. Af Suðurlandsvegi að Kornvöllum.
2. Útgarðsvegur. Af Suðurlandsvegi að Útgarði.
3. Sólheimavegur. Af Suðurlandsvegi að Sólheimum.
4. Móheiðarhvolsvegur. Af Suðurlandsvegi að Móheiðarhvoli.
5. Djúpadalsvegur. Af Suðurlandsvegi að Djúpadal.
6. Akursvegur. Af Nýbýlavegi að Akri.
7. Miðtúnsvegur. Af Nýbýlavegi að Miðtúni.
8. Hjarðartúnsvegur. Af Nýbýlavegi að Hjarðartúni.
9. Lynghagavegur. Af Nýbýlavegi að Lynghaga.
10. Garðsaukavegur. Af Suðurlandsvegi að Garðsauka.
11. Miðkrikavegur. Af Suðurlandsvegi að Miðkrika.
12. Dufþaksholtsvegur. Af Suðurlandsvegi að Dufþaksholti.
13. Stórólfshvolsvegur. Af Fljótshlíðarvegi að skólahúsi, kirkju og læknishúsi.
14. Götuvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Götu.
15. Ásgarðsvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Ásgarði.
16. Stóra Moshvolsvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Stóra Moshvoli.
17. Moshvolsvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Moshvoli.
18. Vindásvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Vindási.
19. Giljavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Giljum.

20. Langagerðisvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Langagerði.
21. Brekknavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Brekkum.
22. Uppsalavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Uppsölum.
23. Miðhúsavegur. Af Vallavegi að Miðhúsum.
24. Þórunúpsvegur. Af Vallavegi að Þórunúpi.
25. Kotvallavegur. Af Vallavegi að Kotvöllum.
26. Bakkavallavegur. Af Vallavegi að Bakkavöllum.
27. Árgilsstaðavegur. Af Vallavegi að Árgilsstöðum.
28. Markarskarðsvegur. Af Árgilsstaðavegi að Markarskarði.
29. Nýbýlavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Lynghaga.
30. Þinghólsvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Þinghól.

Fljótshlíðarhreppur:

1. Núpsvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Núpi.
2. Flókastaðavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Flókastöðum.
3. Breiðabólsstaðavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Breiðabólsstað.
4. Staðarbakkavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Staðarbakka.
5. Ásvallavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Ásvöllum.
6. Árnagerðisvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Árnagerði.
7. Vestri Sámstaðavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Vestri Sámstöðum.
8. Eystri Sámstaðavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Mið Sámstöðum.
9. Kotmúlavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Kotmúla.
10. Torfastaðavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Torfastöðum IV.
11. Frá Vatnsdal að hreppamörkum óakfært.
12. Vatnsdalsvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Vatnsdal.
13. Stöðlakotsvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Stöðlakotsvegi.
14. Hvoslækjarvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Hvoslæk.
15. Goðalandsvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Goðalandi.
16. Lambalækjarvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Lambalæk.
17. Hlíðarbólsvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Hlíðarbóli.
18. Kirkjulækjarvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Kirkjulæk.
19. Hellishólavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Hellishólum.
20. Grjótárvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Grjótá.
21. Butruvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Butru.
22. Smáratúnsvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Smáratúni.
23. Teigsvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Teig I og II.
24. Heylækjarvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Heylæk.
25. Valstrýtuvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Valstrýtu.
26. Deildarvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Deild.
27. Efri Þverárvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Efri Þverá.
28. Neðri Þverárvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Neðri Þverá.
29. Hlíðarendavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Hlíðarendakirkju.
30. Hallskotsvegur. Af Hlíðarendavegi að Hallskoti.
31. Hlíðarendakotsvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Hlíðarendakoti.
32. Eyvindarmúlavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Eyvindarmúla.
33. Háamúlavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Háamúla.
34. Barkarstaðavegur. Af Fljótshlíðarvegi að Barkarstöðum.
35. Innhlíðarvegur. Af Fljótshlíðarvegi að Fljótsdal.
36. Rauðuskriðuvegur. Af Dímonarvegi að Rauðuskriðum.

Vestur Landeyjahreppur.

1. Hemluvegur. Af Suðurlandsvegi að Hemlu.
2. Stífluvegur. Af Suðurlandsvegi að Stíflu.
3. Hvítanesvegur. Af Suðurlandsvegi að Hvítanesi.
4. Eylandsvegur. Af Suðurlandsvegi að Eylandi.
5. Strandarhöfuðsvegur. Af Akureyjarvegi að Strandarhöfði.
6. Strandarhjáleiguvegur. Af Akureyjarvegi að Strandarhjáleigu.
7. Strandarvegur. Af Akureyjarvegi að Strönd.
8. Kálfsstaðavegur. Af Akureyjarvegi að Kálfsstöðum.
9. Hátúnsvegur. Af Akureyjarvegi að Hátúni.
10. Vestra Fíflholtsvegur. Af Hátúnsvegi að V-Fíflholti.
11. Eystri Fíflholtsvegur. Af Hátúnsvegi að E-Fíflholti.
12. Gerðavegur. Af Hátúnsvegi að Gerðum.
13. Forsætisvegur. Af Akureyjarvegi að Forsæti.
14. Lindartúnsvegur. Af Akureyjarvegi að Lindartúni.
15. Njálsbúðarvegur. Af Akureyjarvegi að Njálsbúð.
16. Akureyjarvegur. Af Njálsbúðarvegi að Akurey II.
17. Bergþórshvolsvegur. Af Njálsbúðarvegi að Bergþórshvoli II.
18. Káragerðisvegur. Af Bergþórshvolsvegi að Káragerði.
19. Miðkotsvegur. Af Landeyjavegi að Miðkoti.
20. Ystakotsvegur. Af Landeyjavegi að Ystakoti.
21. Skipagerðisvegur. Af Landeyjavegi að Skipagerði I og II.
22. Álfhólahjáleiguvegur. Af Landeyjavegi að Álfhólahjáleigu.
23. Álfhólavegur. Af Landeyjavegi að Álfhólum.
24. Glæsistaðavegur. Af Landeyjavegi að Glæsistöðum.
25. Klaufarvegur. Af Landeyjavegi að Klauf.
26. Sigluvíkurvegur. Af Landeyjavegi að Sigluvík.
27. Skúmstaðavegur. Af Landeyjavegi að Skúmstöðum.
28. Eystri Hólsvegur. Af Ártúnsvegi að Eystri Hól.
29. Grímsstaðavegur. Af Ártúnsvegi að Grímsstöðum.
30. Skeggjastaðavegur. Af Landeyjavegi að Skeggjastöðum.
31. Vestri Tunguvegur. Af Skeggjastaðavegi að Vestri Tungu.
32. Þúfuvegur. Af Landeyjavegi að Þúfu.

Austur Landeyjahreppur:

1. Vorsabæjarvegur. Af Suðurlandsvegi að Vorsabæ.
2. Leifsstaðavegur. Af Suðurlandsvegi að Leifsstöðum.
3. Brúarvegur. Af Suðurlandsvegi að Brú.
4. Svanavatnsvegur. Af Hólmabæjarvegi að Vatnahjáleigu.
5. Voðmúlastaðavegur. Af Landeyjavegi að Voðmúlastaðakirkju.
6. Búlandsvegur. Af Landeyjavegi að Búlandi.
7. Grenstangavegur. Af Landeyjavegi að Grenstanga.
8. Miðeyjarvegur. Af Landeyjavegi að Miðey.
9. Álftarhólsvegur. Af Landeyjavegi að Álftarhól.
10. Lækjarhvammsvegur. Af Landeyjavegi að Lækjarhvammi.
11. Hólmavatnsvegur. Af Landeyjavegi að Hólmavatni.
12. Búðarhólsvegur. Af Landeyjavegi að Búðarhól.
13. Guðnastaðavegur. Af Landeyjavegi að Guðnastöðum.
14. Hólmavegur. Af Landeyjavegi að Hólmum.
15. Bakkavegur. Af Landeyjavegi að Bakka.
16. Hólmhjáleiguvegur. Af Bakkavegi að Hólmahjáleigu.

17. Lágafellsvegur. Af Landeyjavegi að Lágafelli.
18. Ljótarstaðavegur. Að Landeyjavegi að Lljótarstöðum.
19. Kúfhólsvegur. Af Landeyjavegi að Kúfhól.
20. Skíðbakkavegur. Af Landeyjavegi að Skíðbakka I, II og III.
21. Krossvegur. Af Landeyjavegi að Krosskirkju.
22. Gularásvegur. Af Landeyjavegi að Gularási.
23. Fagurhólsvegur. Af Landeyjarvegi að Fagurhól.
24. Hólmsvegur. Af Landeyjavegi að Hólmi.
25. Oddakotsvegur. Af Landeyjavegi að Oddakoti.
26. Snotruvegur. Af Skíðabakkavegi að Snotru.
27. Hallgeirseyjarvegur. Af Hallgeirseyjarvegi að Krossi.
28. Krossasandsvegur. Af Krossvegi suður á sand.
29. Affallsvegur. Af Landeyjavegi á Landeyjaveg.
30. Kanastaðavegur. Af Affalsvegi að Kanastöðum.
31. Selsvegur. Af Affallsvegi á Landeyjaveg.
32. Miðhjáleiguvegur. Af Selsvegi að Miðhjáleigu.
33. Bólstaðavegur. Af Selsvegi að Bólstað.
34. Selsvegur. Af Selsvegi að Seli.
35. Stóru Hildiseyjarvegur. Af Selsvegi á Landeyjaveg.
36. Syðri Úlfsstaðavegur. Af Landeyjavegi að Syðri Úlfsstöðum.
37. Hallgeirseyjarvegur. Af Landeyjavegi að Hallgeirsey.
38. Vestmannabraut. Af Hólmavegi að Dælustöð.

Vestur Eyjafjallahreppur:

1. Brúarvegur. Af Suðurlandsvegi að Brú.
2. Stóra Dalsvegur. Af Suðurlandsvegi að Stóra Dalskirkju.
3. Mið-Dalsvegur. Af Stóra-Dalsvegi að Mið-Dal.
4. Neðra-Dalsvegur. Af Suðurlandsvegi að Neðra-Dal.
5. Seljalandsvegur. Af Suðurlandsvegi að Seljalandi.
6. Seljalandsskólavegur. Af Suðurlandsvegi að Seljalandsskóla.
7. Fitjavegur. Af Suðurlandsvegi að Fit.
8. Sauðhúsvallavegur. Af Suðurlandsvegi að Sauðhúsvöllum.
9. Hvammsvegur. Af Suðurlandsvegi að Hvammi.
10. Efstu Grundarvegur. Af Suðurlandsvegi að Efstu-Grund.
11. Varmahlíðarvegur. Af Suðurlandsvegi að Varmahlíð.
12. Steinmóðarbæjarvegur. Af Hólmabæjarvegi að Steinmóðarbæ.
13. Dalsselsvegur. Af Hólmabæjarvegi að Dalseli.
14. Bjarkarlandsvegur. Af Hólmabæjarvegi að Bjarkarlandi.
15. Borgareyrarvegur. Af Hólmabæjarvegi að Borgareyrum.
16. Moldnúpsvegur. Af Skálavegi að Moldnúp.
17. Skálakotsvegur. Af Skálavegi að Skálakoti.
18. Ásólfsskálavegur. Af Skálavegi að Ásólfsskálakirkju.
19. Miðskálavegur. Af Skálavegi að Miðskála.
20. Núpsvegur. Af Skálavegi að Núpi.
21. Syðri Hólsvegur. Af Sandhólmavegi að Syðri Hól.
22. Kvíhólmavegur. Af Syðri Hólsvegi að Kvíhólma.
23. Efra-Holtsvegur. Af Sandhólmavegi að Efra Holti.
24. Nýjabæjarvegur. Af Sandhólmavegi að Nýjabæ.
25. Fornusandavegur. Af Sandhólmavegi að Fornusöndum.
26. Efri Rotarvegur. Af Sandhólmavegi að Efri Rot.

27. Fitjamýrarvegur. Af Sandhólmavegi að Fitjamýri.
28. Eyvindarholtsvegur. Af Stóru Markarvegi að Eyvindarholti.
29. Mið Markarvegur. Af Stóru Markarvegi að Mið Mörk.
30. Syðstu Markarvegur. Af Stóru Markarvegi að Syðstu Mörk.
31. Vallatúnsvegur. Af Hverfisvegi að Vallartúni.
32. Ormskotsvegur. Af Vallatúnsvegi að Ormskoti.
33. Mið Grundarvegur. Af Hverfisvegi að Mið Grund.
34. Syðstu Grundarvegur. Af Hverfisvegi að Syðstu Grund.
35. Indriðakotsvegur. Af Hverfisvegi að Indriðakoti.

Austur Eyjafjallahreppur:

1. Steinavegur. Af Suðurlandsvegi að Steinum.
2. Steinavegur. Af Suðurlandsvegi að Steinum IV.
3. Hlíðarvegur. Af Suðurlandsvegi að Hlíð.
4. Núpakotsvegur. Af Suðurlandsvegi að Núpakoti.
5. Þorvaldseyri. Af Suðurlandsvegi að Þorvaldseyri.
6. Skarðshlíðarvegur. Af Suðurlandsvegi að Skarðshlíð.
7. Skarðshlíðarvegur. Af Suðurlandsvegi að Skarðshlíð II.
8. Drangshlíðarvegur. Af Suðurlandsvegi að Drangshlíð II.
9. Skógaskólavegur. Af Suðurlandsvegi að Byggðasafni.
10. Skógaskólavegur. Af Skógaskólavegi að Barnaskóla.
11. Skógaskólavegur. Af Skógaskólavegi að Skógum.
12. Eystri Skógavegur. Af Suðurlandsvegi að Eystri Skógum.
13. Eyvindarhólavegur. Af Suðurlandsvegi að Eyvindarhólum.
14. Selkotsvegur. Af Raufarfellsvegi að Selkoti.
15. Laugarvegur. Af Raufarfellsvegi að Seljavallalaug.
16. Seljavallavegur. Af Laugarvegi að Seljavöllum.
16. Seljavallavegur. Af Laugarvegi að Seljavöllum.
17. Lambafellsvegur. Af Laugavegi að Lambafelli.
18. Ysta Bælisvegur. Af Leirnavegi að Yzta Bæli.
19. Berjanesvegur. Af Leirnavegi að Berjanesi.
20. Stóru Borgarvegur. Af Leirnavegi að Stóru Borg.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar að minnsta kosti andvirði sex dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár, áður en gjaldið er lagt á.

Hreppsfélag getur ákveðið að hækka gjald sitt til sýsluvegasjóðs þannig að það nemi allt að andvirði átta dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, og skal sú ákvörðun tilkynnt sýslumanni fyrir 15. febrúar. Síðan ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. mars. Skal því greitt í einu lagi úr sveitarsjóði, eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 3.0 af þúsundi af fasteignamatsverði mannvirkja, landa og lóða með lögákveðnu álagi, þó aldrei lægri upphæð en kr. 16 300.00. Lágmarksgjald þetta skal breytast í sömu hlutföllum og kaupgjald, sbr. 21. grein vegalaga.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti eru allar kirkjur, skólahús, þinghús, félagsheimili og vitar.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög útaf fyrir sig, skulu ¾ sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega- eða gatnagerðar innan hrepps á því ári að minnsta kosti jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar, og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur tillögur um sýsluvegaáætlun samkvæmt 17. gr. vegalaga. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár, svo og áætlun um útgjöld sýsluvegasjóðs, með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir, svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

10. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár, að dómi sýslunefndar, og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

11. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 100 þúsund krónum nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Rangárvallasýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt 19. gr. vegalaga, nr. 6 25. mars 1977, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi samþykkt nr. 239 26. október 1964 um sama efni, og samþykktir nr. 136 4. maí 1966 og nr. 281 14. nóvember 1969 um breytingu á henni.

Samgönguráðuneytið, 27. febrúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

SAMÞYKKT

um forkaupsrétt Ólafsfjarðarkaupstaðar að fasteignum innan sveitarfélagsins.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 22 23. júní 1932 og 26. gr. skipulagslaga nr. 19 21. maí 1964 hefur Bæjarstjórn Ólafsfjarðar gert eftirfarandi samþykkt:

Bæjarstjórn Ólafsfjarðar samþykkir skv. heimild í lögum nr. 22/1932 og lögum nr. 19/1964 að áskilja Ólafsfjarðarkaupstað forkaupsrétt að eftirtöldum lóðum og fasteignum í Ólafsfjarðarkaupstað:

Aðalgata nr. 1, 3, 5, 7, 8, 9, 10 og 11.
Strandgata nr. 3, 4, 10, 12, 14, 15, 16 og 18.
Brekkugata nr. 10 (bílskúr) og 12.

Ennfremur að öllum lóðum og fasteignum ásvæði, sem afmakast af Strandgötu í norðri, Hafnargötu í austri, Ægisgötu í vestri og húsaröð við Ólafsveg í suðri.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi og gildir í 5 ár frá dagsetningu hennar að telja. Birtist hún hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 2. apríl 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 166. 27. mars 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð um holræsi á Kópaskeri í Presthólahreppi, Norður-Þingeyjarsýslu, nr. 287 17. október 1972.

3. gr. orðist svo:

Kostnaður allur við holræsakerfið, þar með talið viðhald, greiðist úr hreppssjóði. Til að standast þann kostnað ber hverjum húseiganda, sem á hús að eða í námunda við götu, veg eða opið svæði, sem holræsi er lagt í, að greiða tengigjald um leið og hann tengir ræsi sitt við aðalræsi. Tengigjald ákvarðar hreppsnefnd árlega.

Auk tengigjalds greiði hver húseigandi holræsagjald til Presthólahrepps kr. 150.00 af húsi, en kr. 75.00 á íbúð í húsi umfram eina, og ennfremur 0.15% af hinu opinbera fasteignamati húss eins og það er reiknað á hverjum tíma.

Reglugerðarbreyting þessi, sem hreppsnefnd Presthólahrepps hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 27. mars 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá minningar- og styrktarsjóðs Guðfinnu Þorvaldsdóttur og Egils Júlíussonar, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 12. febrúar 1979.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Minningar- og styrktarsjóðs Guðfinnu Þorvaldsdóttur og Egils Júlíussonar.

1. gr.

Sjóðinn stofnar Jón **Egill** Júlíusson, fyrrverandi útgerðarmaður, frá Dalvík til minningar um eiginkonu sína, Guðfinnu Björgu Þorvaldsdóttur, frá Hrísey f. 12.2 1912, d. 6.5. 1978. Sjóðurinn skal kenndur við þau hjón eins og að framan greinir. Sjóðurinn er sjálfstæð stofnun undir eigin stjórn. Aðsetur hans skal vera í Reykjavík.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 2 038 525.00 — tvær milljónir þrjátíu og átta þúsund fimmhundruð tuttugu og fimm krónur —. Stofnfé sjóðsins má aldrei skerða. Fjármunum sjóðsins, sem honum berst með arfi, gjöf eða á annan veg, skal stjórn sjóðsins ráðstafa samkvæmt skipulagsskrá þessari nema annað sé ákveðið í erfða- eða afhendingargerningi.

3. gr.

Fjármuni sjóðsins skal ávaxta á sem hagkvæmastan hátt í verðtryggðum bankareikningum, verðbréfum, fasteignum eða á annan hátt, sem stjórn sjóðsins telur hagkvæmastan á hverjum tíma.

4. gr.

Markmið sjóðsins er að styrkja efnilega einstaklinga til söngs- og tónmennta. Upphæð styrkja og fyrirkomulag styrkveitinga ákveður stjórn sjóðsins hverju sinni.

5. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 3 menn. Í fyrstu stjórninni er Jón **Egill** Júlíusson formaður og tveir meðstjórnendur tilnefndir af honum, þeir Friðrik Þorvaldsson, Hamarsstíg 18, Akureyri og Baldur Júlíusson, Sunnubraut 17, Keflavík.

Við val stjórnar skal þess skilyrðis ávallt gætt, að í henni verði einungis ættingjar eða löglegir makar ættingja þeirra hjóna, sem sjóðurinn er kenndur við. Ennfremur að þeir hafi áhuga og nokkra þekkingu á söng og tónlist og tilgangi sjóðsins.

6. gr.

Stjórn sjóðsins velur sér jafnmarga varamenn úr þeim hópi ættmenna og/eða venslafólks, sem fyrr greinir sbr. 5. gr. Tilnefning varamanns skal samþykkt af öllum stjórnarmönnum með formlegri, staðfestri bókun, svo gild sé. Stjórnin getur breytt eða skipt um varastjórn hvenær sem hún kýs.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skal árlega gera rekstrar og efnahagsreikning fyrir sjóðinn. Þeir skulu endurskoðaðir af löggiltum endurskoðanda.

8. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari og hún birt í B—deild Stjórnartíðinda.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá Menningar- og framfarasjóðs Sparisjóðs Vestur-Skaftafellssýslu, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 23. mars 1979.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Menningar- og framfarasjóðs Sparisjóðs Vestur-Skaftafellssýslu.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Menningar- og framfarasjóður Sparisjóðs Vestur-Skaftafellssýslu. Stofnfé sjóðsins er 20 000 000.00 króna framlag frá Sparisjóði Vestur-Skaftafellssýslu við formleg slit Sparisjóðsins. Stofnfé skal ávaxta í útibúi Búnaðarbanka Íslands í Vík.

2. gr.

Af árlegum tekjum sjóðsins skal aldrei ráðstafa hærri upphæð en sem nemur þremur fjórðu hlutum árlegra vaxta.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að efla og styrkja menningar- og framfararmál í Vestur-Skaftafellssýslu.

4. gr.

Tilgangi sjóðsins skal m.a. ná á eftirfarandi hátt:

a) með viðurkenningu fyrir rannsóknir á sögu héraðsins eða styrkveitingum til að vinna að verkefnum á því sviði.
b) með því að stuðla að útgáfu skaftfellskra bóka og blaða.
c) með því að styrkja önnur verkefni, sem eru til almenningsheilla og horfa til framfara í héraðinu.

5. gr.

Heimilt er að veita viðurkenningar í formi styrkja eða lána,, hvort heldur er til stofnunar, félags eða einstaklinga.

Fylgja skal eftirfarandi meginreglum við úthlutun úr sjóðnum:

a) veita skal einn til þrjá styrki eða lán, er nemi allt að þrem fjórðu hlutum árlegs úthlutunarfjár.
b) einum fjórða hluta er heimilt að skipta milli allt að fimm einstaklinga hverju sinni.

6. gr.

Fresta má úthlutun úr sjóðnum og er þá heimilt að veita í einu lagi fyrir tvö eða fleiri ár í senn.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skipa fimm menn. Skulu þeir kosnir til eins árs í senn. Fyrstu 10 árin, sem sjóðurinn starfar, skal kjöri stjórnarmanna hagað þannig, að sýslunefnd kýs 3 menn annað árið, en núverandi ábyrgðarmenn Sparisjóðsins 2, en næsta ár kýs sýslunefnd 2 stjórnarmenn en ábyrgðarmenn 3. Að 10 árum liðnum fellur kjör ábyrgðarmanna niður og kýs sýslunefnd þá alla stjórnarmenn. Stjórnin skiptir sjálf með sér verkum.

8. gr.

Stjórn sjóðsins annast fjárreiður hans og úthlutar viðurkenningum úr honum.

9. gr.

Stjórn sjóðsins skal halda gerðabók og færa í hana skipulagsskrá sjóðsins. Þar skulu og bókaðar allar samþykktir stjórnar, tillögur og ákvarðanir um úthlutun úr sjóðnum hverju sinni.

10. gr.

Reikningsár sjóðsins skal vera almanaksárið. Stjórnin leggur endurskoðaða reikninga sjóðsins fyrir sýslunefnd til staðfestingar.

11. gr.

Sýslunefnd Vestur-Skaftafellssýslu kýs sjóðnum endurskoðendur til eins árs í senn.

12. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari svo og á breytingum, sem kunna að verða gerðar á henni.

23. mars 1979. Nr. 169.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Byggingaþjónustuna, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 23. mars 1979.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Byggingaþjónustuna.

Arkitektafélag Íslands, Húsnæðismálastofnun ríkisins og Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins, öll í Reykjavík, hafa orðið ásátt um að koma á fót stofnun, sem reki upplýsingaþjónustu á sviði byggingariðnaðar, byggingartækni og byggingarlistar og í framhaldi af þessu samkomulagi setja þessir aðilar stofnuninni eftirfarandi skipulagsskrá:

1. gr.

Stofnunin er sjálfseignarstofnun og nafn hennar er Byggingaþjónustan.
Heimili stofnunarinnar og varnarþing er í Reykjavík.

2. gr.

Markmið Byggingaþjónustunnar er, að hún sé vettvangur íslenskra byggingarmála, m. a. með því að auðvelda mönnum kynni af hvers konar byggingarefnum og notkun þeirra, að gangast fyrir umræðum um málefni byggingariðnaðar, byggingartækni og byggingarlistar, að stuðla að endurmenntun og fræðslu fagmanna á sviði þessara faggreina, að gefa húsbyggjendum og tæknimönnum kost á hlutlausum upplýsingum um byggingarmálefni, að leggja áherslu á kynningu á íslenskri byggingarefnaframleiðslu, að starfrækja tæknibókasöfn, að halda byggingarefnaskrá og starfrækja verðbanka og aðstoða við kostnaðaráætlanir og útboðsgerð.

3. gr.

Heimilt skal Byggingaþjónustunni að starfrækja útibú hvar sem er á landinu.

4. gr.

Stofnframlög stofnenda eru sem hér segir:

Arkitektafélag Íslands	kr. 10 000 000.00
Húsnæðismálastofnun ríkisins	— 10 000 000.00
Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins	— 10 000 000.00
Samtals	kr. 30 000 000.00

Framlag Arkitektafélag Íslands er andvirði eigna Byggingaþjónustu Arkitektafélags Íslands, en það fyrirtæki verður lagt niður um leið og gengið hefir verið frá stofnun Byggingaþjónustunnar. Stofnframlög skulu innt af hendi, þegar stjórn stofnunarinnar ákveður.

5. gr.

Tekjur Byggingaþjónustunnar eru andvirði seldrar þjónustu, svo og framlög þeirra, er standa að stofnun Byggingaþjónustunnar og annarra, er síðar kunna að gerast aðilar að henni, sbr. 6. gr. skipulagsskrár þessarar.

Tekjum stofnunarinnar og eignum má einungis verja í samræmi við markmið stofnunarinnar samkvæmt 2. gr.

6. gr.

Leita skal samstarfs við sveitarfélög, fagfélög, samtök og stofnanir, sem hagsmuna hafa að gæta í byggingarmálum og gefa þeim kost á aðild að Byggingaþjónustunni. Stofnframlag hvers framangreindra aðila skal vera 2 milljónir króna miðað við vísitölu byggingarkostnaðar 1. janúar 1979, sem er 258 stig. Heimilt er að greiða framlagið á tveim árum, en það skal þá breytast í hlutfalli við breytingar á vísitölu byggingarkostnaðar.

7. gr.

Aðilar að Byggingaþjónustunni skv. 4. gr. og 6. gr. tilnefna einn mann hver í fulltrúaráð til fjögurra ára og annan til vara. Stjórnarmenn skv. 8. gr. skulu allir tilnefndir í fulltrúaráðið. Halda skal minnst tvo fundi á ári í fulltrúaráðinu. Fulltrúaráðið kýs úr sínum hóp tvo menn í stjórn, sbr. 8. gr.

Fulltrúaráð er ráðgefandi og gerir tillögur til stjórnar.

8. gr.

Byggingaþjónustan lýtur stjórn fimm manna. Arkitektafélag Íslands tilnefnir einn mann, Húsnæðismálastofnun ríkisins einn og Rannsóknarstofnun byggingariðnaðarins einn og eru þessir þrír stjórnarmenn kjörnir til fjögurra ára. Tveir stjórnarmanna eru kjörnir af fulltrúaráðinu, sbr. 7. gr., til tveggja ára. Í fyrsta sinn skal þó annar stjórnarmanna vera kjörinn til eins árs. Stjórnin skiptir með sér verkum.

Framangreindir aðilar tilnefna jafnmarga varamenn í stjórn.

Undirskrift þriggja stjórnarmanna skuldbindur stofnunina. Stjórnarfundir eru lögmætir ef mættir eru þrír stjórnenda. Afl atkvæða ræður afgreiðslu mála. Verði atkvæði jöfn ræður atkvæði formanns.

Stjórnarmenn skulu skrá stutta skýrslu um það sem gerist á stjórnarfundum og staðfesta hana með undirskrift sinni.

9. gr.

Stjórnin hefur almenna umsjón með rekstri og fjárhag stofnunarinnar.

10. gr.

Stjórn Byggingaþjónustunnar ræður framkvæmdastjóra og ákvarðar laun hans. Framkvæmdastjóri ræður starfslið í samráði við stjórn Byggingaþjónustunnar.

11. gr.

Árlega skal stjórn Byggingaþjónustunnar á fulltrúaráðsfundi taka fyrir þessi mál:

1. Skýrsla stjórnar.
2. Grein gerð fyrir fjárhag stofnunarinnar og rekstri síðast liðið reikningsár.
3. Starfsáætlun kynnt.
4. Önnur mál.

12. gr.

Stjórnin getur boðað til fundar með aðilum fulltrúaráðsins, þegar hún telur þurfa.

13. gr.

Til allra funda skal boða bréflega með viku fyrirvara.

14. gr.

Framkvæmdastjórinn semur reikninga Byggingaþjónustunnar árlega og skulu þeir endurskoðaðir af tveim endurskoðendum. Skal annar vera löggiltur endurskoðandi, sem stjórnin ræður til verksins, en hinn skal kjörinn af fulltrúaráðinu. Kjörtímabil hans skal vera 4 ár. Löggilti endurskoðandinn skal ráðinn til 4 ára.

Reikningsár stofnunarinnar er almanaksárið.

15. gr.

Tillögu til breytinga á skipulagsskrá þessari eða tillögu um að leggja Byggingaþjónustuna niður skal komið á framfæri við stjórn Byggingaþjónustunnar, sem skal taka tillöguna svo fljótt sem verða má til athugunar á fullskipuðum stjórnarfundi. Samþykki meiri hluta stjórnar tillöguna skal hún þegar í stað send fulltrúaráðinu, sem tekur hana til meðferðar svo fljótt sem verða má. Ef minnst ⅔ hlutar fulltrúaráðsmanna eru mættir á slíkum fundi og ⅔ hlutar fundarmanna a. m. k. samþykkja tillöguna fær tillagan gildi.

16. gr.

Nú ákveður fulltrúaráðsfundur samkvæmt 15. gr. að leggja stofnunina niður og skulu eignir stofnunarinnar renna til rannsókna í þágu íslenska byggingariðnaðarins eftir því sem nánar verður ákveðið í tillögunni til slita á stofnuninni.

17. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

6. mars 1979. Nr. 170.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Styrktarsjóð Svövu Finsen, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 6. mars 1979.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Styrktarsjóð Svövu Finsen.

1. gr.

Sjóðurinn heitir styrktarsjóður Svövu Finsen. Hann er stofnaður af Gísla Finsen til minningar um eiginkonu sína Svövu Finsen.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 1 000 000.00, ein miljón krónur, sem haldast skal óskert. Sjóðinn skal ávaxta með vaxtaaukaskírteinum eða á annan jafntryggan og arðbæran hátt.

3. gr.

Tekjur sjóðsins eru vaxtatekjur af stofnfé og öðru fé, sem sjóðnum áskotnast. Gjafafé skal leggja við stofnfé.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er að veita árlega styrk einum nemanda, sem lýkur burtfararprófi frá Myndlista- og handíðaskóla Íslands. Styrknum skal varið til utanferðar, í því skyni að skoða listasöfn, sýningar eða annað sem auka megi þroska og víðsýni í listgrein hans.
Við styrkveitingu skal taka mið af námsárangri nemandans og listrænum hæfileikum, að dómi sjóðsstjórnar. Styrkinn skal veita án umsóknar.

5. gr.

Skólastjóri er forráðamaður sjóðsins og skólastjórn úthlutar styrknum árlega samkvæmt 4. gr.

6. gr.

Sjóðsstjórnin semur árlega reikning sjóðsins. Skal hann endurskoðaður af endurskoðun ríkisins og birtur í B-deild Stjórnartíðinda.

7. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Nr. 171.

REIKNINGUR

Styrktarfélags vangefinna Austurlandi.

Rekstrarreikningur fyrir árið 1975.

Gjöld:

Funda- og ferðakostnaður	kr.	64 390.00
Póstur og sími	—	20 397.00
Pappír, prentun og ritföng	—	28 729.00
Auglýsingar	—	21 860.00
Tekjuafgangur	—	1 034 111.00
Samtals	kr.	1 169 487.00

Tekjur:

Árgjöld	kr.	39 600.00
Merkjasala	—	135 144.00

Framlög og styrkir:

Frá sveitarfélögum	kr.	90 700.00	
Frá Lionsklúbbum	—	766 823.00	
Frá öðrum félögum	—	55 000.00	
Minningagjafir og áheit	—	29 100.00	
			— 941 623.00
Vextir			— 53 120.00
Samtals			kr. 1 169 487.00

Efnahagsreikningur pr. 31. desember 1975.

Eignir:

Peningar í sjóði	kr.	1 681.00
Ávísanareikningur 735	—	197 834.00
Sparisjóðsbók 5040	—	476 486.00
Gjafasjóður Lionsklúbba	—	712 388.00
Byggingarkostnaður	—	138 824.00
Samtals	kr.	1 527 213.00

Skuldir:

Viðskiptaskuld, dagblaðið Tíminn		kr.	7 480.00
Eigið fé:			
Höfuðstóll pr. 1/1 1975	kr. 485 622.00		
+ tekjuafgangur 1975	— 1 034 111.00		
		—	1 519 733.00
Samtals		kr.	1 527 213.00

Höfum endurskoðað reikninga þessa og ekkert fundið athugavert.

Bjarni Kristjánsson. Hafþór Guðmundsson.

Nr. 172.

REIKNINGUR

Fiskveiðasjóðs Íslands 1978.

Efnahagsreikningur 31. desember 1978.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum út á:			
a) Fiskiskip		kr.	44 063 354.640
b) Hraðfrystihús		—	4 825 577 805
c) Síldar- og fiskimjölsverksmiðjur		—	720 650 744
d) Aðrar fiskvinnslustöðvar		—	1 051 522 899
e) Skipasmíðastöðvar og dráttarbrautir		—	97 040 894
f) Ýmsar fasteignir (verbúðir o. fl.)		—	275 954 512
2. Skuldabréf vegna breytinga á skuldum sjávarútvegs 1975 fyrir lánum út á:			
a) Fiskiskip		—	684 166 479
b) Fasteignir		—	629 844 832
3. Hagræðingarlán		—	852 000 000
4. Fyrirframgreiðslur vegna innlendrar skipasmíði o. fl.		—	2 482 438 961
5. Verðbréf		—	78 785 865
6. Ýmsir skuldunautar		—	59 556 103
7. Bankainnstæður:			
a) Fiskveiðasjóður	kr. 1 061 047 289		
b) Stofnfjársjóður	— 945 216 412		
c) Gengisjöfnunarstyrkur	— 104 960 846		
d) Hagræðingarlán	— 312 312 747		
		kr.	301 442 716
		kr.	56 122 336 450

Skuldir:

1.	Skuldir við innlenda banka	kr.	4 627 650 724
2.	Skuldir í erlendri mynt	—	23 277 397 678
3.	Framlagsreikningur Seðlabanka, Landsbanka og Útvegsbanka	—	175 393 000
4.	Skuldir við innlenda banka vegna lausaskuldalána	—	1 293 946 364
5.	Skuld við Hagræðingarsjóð	—	1 213 112 747
6.	Innstæður lántakenda vegna erlendra lána til skipakaupa	—	15 877 101 605
7.	Stofnfjársjóður fiskiskipa	—	945 216 412
8.	Viðskiptamenn	—	186 088 290
9.	Sumarsíldveiðar 1968 lög nr. 79/1968 17. gr. B.	—	2 499 242
10.	Gengisjöfnunarstyrkur, lög nr. 79/1968 17. gr. A.	—	4 239 742
11.	Gengisjöfnunarstyrkur, 1974, 1975 og 1978 lög nr. 106/1974, 55/1975 og 2/1978	—	104 960 846
12.	Eigið fé	—	8 414 729 800
		kr.	56 122 336 450

Rekstrarreikningur 31. desember 1978.

Gjöld:

1.	Kostnaðarreikningur	kr.	166 241 300
2.	Vextir greiddir á árinu	—	4 110 017 945
3.	Lagt í Stofnsjóð	—	2 000 000 000
4.	Lagt í Afskriftarreikning	—	130 000 000
5.	Lagt í Varasjóð	—	200 000 000
6.	Yfirfært til næsta árs	—	4 729 800
		kr.	6 610 989 045

Tekjur:

1.	Yfirfært frá fyrra ári	kr.	3 832 661
2.	Af útflutningsgjaldi	—	1 596 000 000
3.	Mótframlag Ríkissjóðs vegna útflutningsgjalds	—	818 250 000
4.	Framlag Ríkissjóðs	—	35 000 000
5.	Vextir, innheimtir á árinu	—	4 157 906 384
		kr.	6 610 989 045

FISKVEIÐASJÓÐUR ÍSLANDS.

Reykjavík, 14. febrúar 1979.

Sverrir Júlíusson.

Svavar Ármannsson. *Guðjón Halldórsson.*

Við undirritaðir höfum endurskoðað reikningsfærslu og bókhald sjóðsins á árinu, fylgiskjöl, lánsskjöl, verðbréf og bankareikninga og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 22. febrúar 1979.

Birgir Finnsson. *Ásmundur B. Olsen.*

Með vísun til yfirlýsingar endurskoðenda úrskurðar stjórn Fiskveiðasjóðs Íslands ársreikninga sjóðsins 1978 rétta.

Reykjavík, 27. febrúar 1979.

Björn Guðmundsson. *Davíð Ólafsson.* *Óskar Vigfússon.*
G. Jakobsson. *Árni Benediktsson.* *Helgi Bergs.*
Einar B. Ingvarsson.

Með skírskotun til framanritaðra yfirlýsinga endurskoðenda og sjóðsstjórnar eru ársreikningar Fiskveiðasjóðs Íslands 1978 hér með staðfestir.

Reykjavík, 20. mars 1979.

Kjartan Jóhannsson.

9. apríl 1979. Nr. 173.

AUGLÝSING

um skiptingu kennslustunda milli námsgreina í 1.—9. bekk grunnskóla.

1. Auglýsing þessi kemur í stað auglýsingar nr. 404/1978 um skiptingu kennslustunda milli námsgreina í 1.—9. bekk grunnskóla og gildir frá og með skólaárinu 1979—1980 þar til öðruvísi verður ákveðið. Auk þess vísast til aðalnámskrár grunnskóla svo og upplýsinga um kennslu í einstökum greinum sem skólum verða sendar.
2. Nemendastundir skiptast á námsgreinar og námsár eins og hér greinir:

	1. námsár	2. námsár	3. námsár
Móðurmál, Stærðfræði, Samfélagsgreinar, Kristinfræði, Heimilisfræði*	16	16	18
Mynd- og handmennt, Tónmennt	4	4	6
Íþróttir**	2	2	2
	22	22	26

	4. námsár	5. námsár	6. námsár
Móðurmál, Stærðfræði (5), Samfélagsgreinar, Kristinfræði, Raungreinar, Danska, enska***, Heimilisfræði*	21	23	25
Mynd- og handmennt, Tónmennt	6	6	6
Íþróttir**	2	3	3
	29	32	34

	7. námsár	8. námsár	9. námsár
Móðurmál	6	5	5
Stærðfræði	5	5	5
Danska	3	4	4
Enska	4	4	4
Samfélagsgreinar			
Kristinfræði			
Raungreinar	14	14	
Heimilisfræði			
Mynd- og handmennt			
Tónmennt			
Íþróttir**	3	3	3
Valgreinar			10—14
	35	35	31—35

* Gert er ráð fyrir að hver nemandi fái tilsögn í heimilisfræði sem nemur 4 st. á skólaárinu.

** Við ofangreinda íþróttatíma bætist sund.

*** Enska hefst á 6. námsári.

3. Auk þeirra stunda sem taldar eru í 2. tölulið hafa skólahverfi stundir til ráðstöfunar sem hér greinir:

a) Í skólahverfum þar sem 12 eða fleiri nemendur eru í bekk (einn aldursflokkur eða fleiri) reiknast stundir til skipta bekkjardeildum í verklegri kennslu í hlutfalli við nemendafjölda eins og hér segir:

Í 3.—5. bekk 1 stund á hverja 12 nemendur
í 6. bekk 1.5 stundir á hverja 12 nemendur
í 7.—8. bekk 2 stundir á hverja 12 nemendur.

Séu nemendur færri en 12 fær skólahverfið ekki skiptistundir skv. þessum staflið.

b) Stundir til ráðstöfunar sem nemur einni vikustund á hverja 24 nemendur í grunnskóla að svo miklu leyti sem þær rúmast innan hámarksákvæða 9. gr. reglugerðar nr. 213/1975 um rekstrarkostnað grunnskóla.

Bent skal á að tímabundin skipting bekkja getur verið hagkvæm, t. d. þegar byrjað er á nýrri námsgrein.

c) Stundir vegna valgreina í 9. bekk sem reiknast samkvæmt formúlunni

$$\left(\frac{\text{fj. nem.}}{17} \div \text{fj. deilda}\right) \cdot 12 = \text{st. til valgreina}$$

Stundir til valgreina verða þó aldrei færri en 4 í skólahverfi.

4. Í öllum bekkjum er miðað við 40 mínútna kennslustundir. Þrátt fyrir þessa 40 mínútna viðmiðun er heimilt að hafa einstakar kennslustundir lengri eða skemmri, t. d. allt frá 20 mín. og upp í 80 mín. eftir því sem heppilegt er talið frá kennslufræðilegu sjónarmiði og með hliðsjón af þeim verkefnum sem unnið er að. Þess skal þó gætt að heildarfjöldi kenndra stunda á viku sé að jafnaði sá sem stundaskráin tilgreinir.

5. Ef ekki er unnt að halda uppi kennslu í grein vegna þess að ekki hefur fengist kennari í greininni eða vegna þess að aðstaða er ekki fyrir hendi, og útilokað að ráða bót á því, þá er heimilt að fengnu samþykki fræðslustjóra að nota þær stundir sem þessari grein eru ætlaðar til annarrar kennslu.

6. Fjöldi kennslustunda í einstökum greinum, sbr. 2. tölulið, er ekki tiltekinn nema í 7.—9. bekk í móðurmáli, stærðfræði, dönsku og ensku, og í íþróttum í öllum bekkjum sbr. reglugerð um iðkun leikfimi og annarra íþrótta í skólum nr. 204/1964.

Að öðru leyti er aðeins tiltekinn stundafjöldi í greinaflokkum og getur hver skóli um sig ákveðið kennslu í einstökum greinum innan þess ramma sem tilgreindur er. Í 1.—6. bekk er heimilt að færa stundir á milli greinaflokka og í 7.—9. bekk að færa stundir frá móðurmáli, stærðfræði, dönsku eða ensku til annarra greina ef nauðsyn krefur, t. d. vegna samþættingar greina. **Ekki er heimilt að fella niður kennslu í grein nema þá tímabundið.**

Um þau frávik sem tilgreind eru í þessum tölulið skal hafa samráð við hlutaðeigandi fræðslustjóra og námstjóra.

7. Ekki er gert ráð fyrir sérstökum stundum til valgreina í 8. bekk. Þó er heimilt að gefa nemendum kost á þeim ef skólar telja að unnt sé að fullnægja markmiðum námskrár með færri stundum en tilgreint er í stundaskrárviðmiðuninni, sbr. 2. tölulið. Þetta skal þó ekki gert nema að höfðu samráði við fræðslustjóra.
8. Námsgreinum í 9. bekk er skipt í þrjá flokka, kjarna, bundið val og frjálst val eins og hér greinir.

Kjarni: móðurmál, stærðfræði, enska, danska og íþróttir. Allir nemendur skulu leggja stund á þessar greinar.

Bundið val: samfélagsgreinar 4 stundir
raungreinar 4 stundir
Nemendur **skulu velja** annað hvort samfélagsgreinar eða raungreinar. Einnig geta þeir valið báðar greinarnar og fækkað þá stundum fyrir frjálst val sem því nemur.

Frjálst val: heimilisfræði, mynd- og handmennt, kynning atvinnuvega, vélfræði, tækniteiknun, viðskiptagreinar, tónmennt — hljóðfæraleikur — kórstarf.

Einstakir skólar geta bætt við þennan lista ef þeir vilja gefa nemendum sínum kost á fleiri greinum.

Samtals geta nemendur tekið valgreinar sem nemur 10—14 stundum á viku.

Í valgreinum skal meðalfjöldi nemenda í námshópum eigi vera lægri en 17 og í einstökum hópum eigi færri nemendur en 12. Þó er bent á þann möguleika að í sumum tilvikum er unnt að steypa saman smærri nemendahópum þannig að nemendur fáist við ólík viðfangsefni undir umsjón sama kennara.

Tiltekið val í 9. bekk takmarkar ekki möguleika nemenda til framhaldsnáms að því tilskildu að þeir hafi fullnægt þeim lágmarkskröfum um námsárangur sem gerður er til inngöngu í framhaldsskóla.

9. Í sumum tilvikum er skylt að veita nemendum fræðslu um tiltekin efni sem ekki koma fyrir í námsefni einstakra greina. Má hér nefna bindindisfræðslu, sbr. áfengislög nr. 58, 24. apríl 1954, fræðslu um umferðarmál, sbr. umferðarlög nr. 40, 23. apríl 1968, fræðslu um kynlíf, sbr. lög nr. 25, 22. maí 1975, félagsmálafræðslu, sbr. reglugerð nr. 433/1977 um félagsstörf og félagsmálafræðslu í grunnskólum.

Þessa efnisþætti er unnt að kenna á námskeiðum eða í tengslum við aðrar námsgreinar og er ekkert við það að athuga þótt vikulegur fjöldi kennslustunda víki um skeið nokkuð frá því sem stundaskráin ákveður ef þess er gætt að meðalstundafjöldi hvers nemanda á viku yfir allt skólaárið sé sem næst því sem tilgreint er.

Þá skal leitast við að halda uppi kórstarfi svo og fjölbreyttu félagsstarfi. Stundir til þessarar starfsemi getur skóli tekið af kvóta sínum samkvæmt 10. og 14. gr. reglugerðar nr. 213/1975 um rekstrarkostnað grunnskóla.

10. Stærð aldursflokka er víða þannig að mikil óhagkvæmni verður í rekstri skóla ef viðmiðunarstundaskrá er fylgt nákvæmlega. Það skal því endurtekið að stundaskrána ber að skoða sem viðmiðun en ekki nákvæm fyrirmæli. Samkennsla mismunandi árganga, eða bekkjardeilda í sama árgangi í vissum greinum, er kennsluform sem víða er beitt með góðum árangri, bæði í litlum og stórum skólum. Þessi tilhögun gerir kröfu um aukna samvinnu kennara en býður upp á fjölbreytni og aukinn sveigjanleika í skólastarfi auk þess að þær stundir sem skólar hafa til ráðstöfunar nýtast í mörgum tilvikum betur. Ekki er unnt að gefa neinar algildar reglur í þessu efni og er nauðsynlegt að kennarar þreifi sig áfram um hagkvæmar leiðir.

Hér á eftir fer dæmi um hugsanlega stundaskrá fyrir skóla með fáa nemendur.

Nemendum er skipt í þrjár deildir, þ.e. yngri deild 7—9 ára, eldri deild 10—12 ára og unglingadeild 13—15 ára.

	y-deild	e-deild	u-deild
Móðurmál		8	5
Stærðfræði		5	5
Saga, félagsfr., landafr.	16		
Kristinfræði		7	
Heimilisfræði			14
Líffræði, eðlis- og efnafr.			
Tónmennt	5	6	
Mynd- og handmennt			
Danska		3	4
Enska			4
Íþróttir	2	3	3
Valgreinar			
	23	32	35

Þegar kennsla hefst í ensku hjá 12 ára börnum verður að fella niður kennslu í annarri grein í staðinn. Sama gildir um valgreinar í unglingadeildum.

Með þessari skiptingu fá nemendur kennslu í jafnmargar vikustundir á 9 árum og stundaskráin gerir ráð fyrir.

Við framkvæmd kennslu í unglingadeild skal, þrátt fyrir þá uppsetningu sem hér er notuð, taka mið af 48. gr. grunnskólalaga. Jafnframt er vísað til síðustu málsgreinar 46. gr. sömu laga.

11. Námstjórar menntamálaráðuneytisins, eða sérstakir trúnaðarmenn þess, leiðbeina við kennsluáætlanir, námsefni og kennslu í einstökum greinum. Rétt er að skólastjórar og kennarar snúi sér beint til þessara aðila eftir því sem þörf krefur og ástæða þykir til.

12. Minnt skal á að nemendum er heimilt að þreyta próf í norsku eða sænsku í stað dönsku. Þess er tæplega að vænta að grunnskólar geti að jafnaði boðið nemendum kennslu í öðru Norðurlandamáli en dönsku, en skólastjórar og kennarar eru beðnir að vera þeim nemendum, sem ekki læra dönsku, til aðstoðar við að skipuleggja sjálfsnám, eða annað nám sem þeir kunna að eiga kost á í því máli sem þeir leggja stund á.

13. Ákvæði laga um grunnskóla nr. 62/1974 um kennslutíma o. fl. koma ekki að fullu til framkvæmda fyrr en eftir nokkurn tíma, enda gerir 88. gr. laganna ráð fyrir því að lögin komi til framkvæmda „svo fljótt sem aðstæður leyfa í hverju skólahverfi að dómi menntamálaráðuneytisins, þó eigi síðar en innan 10 ára frá gildistöku."

Að því er varðar vikulega stundaskrá nemenda í 1.—9. bekk grunnskóla og kennsluskipan innan ramma hennar koma ákvæði laga um grunnskóla til framkvæmda að því marki sem tilgreint er í aðalnámskrá grunnskóla og þessari auglýsingu.

14. Svo sem verið hefur er sveitarfélögum heimilt að setja á stofn og starfrækja forskóla, sbr. 74. gr. grunnskólalaga. Ráðstöfunarstundir til þessarar kennslu miðast við allt að 0.65 vikustundir á nemanda. Um forskólahald skal leita heimildar hlutaðeigandi fræðslustjóra.

Í menntamálaráðuneytinu, 9. apríl 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Thorlacius.

27. apríl 1979. Nr. 174.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 16 20. janúar 1978 um skotvopn og skotfæri.

1. gr.

2. gr. breytist þannig:

a. Í stað „cal." í 1. tölul. komi: númer.

b. 2. tölul. orðist svo: Rifflum cal. 22 (long rifle og minni), þó eigi sjálfvirkum eða hálfsjálfvirkum.

c. 3. tölul. orðist svo: Loftskotvopnum.

2. gr.

3. gr. breytist þannig:

a. Í stað „cal." í 1. tölul. 1. mgr. komi: númer.

b. 2. tölul. 1. mgr. orðist svo: Rifflum cal. 30 (7,62x63 mm) og með minni hlaupvídd, margskota, þó eigi sjálfvirkum eða hálfsjálfvirkum.

c. 1. málsl. 5. mgr. orðist svo: Leyfi fyrir rifflum með meiri hlaupvídd en cal. 243 (6,1x52 mm) skal ekki veita nema í undantekningartilfellum og að jafnaði aðeins þeim, sem stunda veiðar stærri dýra, svo sem hreindýra.

d. 6. mgr. orðis svo: Að jafnaði skal ekki veita leyfi fyrir haglabyssum sem taka fleiri en tvö skothylki.

e. Við greinina bætist ný málsgrein, svohljóðandi:

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. hefur lögreglustjóri heimild til þess að veita leyfi fyrir hálfsjálfvirkum haglabyssum og rifflum, sem fluttir hafa verið til landsins fyrir gildistöku laga nr. 46/1977, til manna er fullnægja skilyrðum til að mega eiga skotvopn skv. þessari grein.

3. gr.

5. gr. orðist svo:

Lögreglustjóra er heimilt að veita bændum, sem eru ábúendur á lögbýlum, leyfi til að eiga hentugar hlaupstuttar einskota byssur (fjárbyssur) til aflífunar búfjár, enda sýni þeir fram á verulega þörf til að eiga slík skotvopn.

Lögreglustjóra er heimilt að veita dýralæknum og mönnum, er skipaðir hafa verið af sveitarfélögum til þess að eyða meindýrum, leyfi fyrir skammbyssu.

Leyfi fyrir skotvopnum samkvæmt 1. og 2. mgr. skal gefið út með þeim fyrirvara að það verði fellt niður, þegar þargreind skilyrði eru ekki lengur fyrir hendi.

Lögreglustjóra er heimilt að veita þeim, er stunda hvalveiðar, leyfi fyrir hvalveiðibyssum.

Frekari leyfi fyrir skammbyssum en að framan getur svo og frekari leyfi fyrir öðrum skotvopnum en tilgreint er í þessum kafla skal lögreglustjóri ekki veita nema með samþykki dómsmálaráðuneytisins.

4. gr.

Á eftir 16. gr. komi nýr kafli: III. kafli. Um vörslu, notkun og afnotarétt skotvopna. (17.—20. gr) og breytist tölusetning kafla og greina samkvæmt því.

5. gr.

17. gr. orðist svo:

Skráður eigandi skotvopns hefur einn heimild til þess að nota það með þeim undantekningum, sem segir í þessum kafla.

Eigendur eða umráðahafar skotfæra og skotvopna skulu ábyrgjast vörslu þeirra og sjá svo um, að óviðkomandi aðilar nái eigi til þeirra.

Þegar skotvopn og skotfæri eru ekki í notkun, skulu skotvopn annars vegar og skotfæri hins vegar geymd í aðskildum læstum hirslum.

6. gr.

18. gr. orðist svo:

Skráður eigandi riffils eða haglabyssu skv. 2. gr. hefur heimild til þess að lána þau skotvopn hverjum sem hefur skotvopnaleyfi, þó eigi leyfi skv. 3. tl. 2. gr. (loftskotvopnum).

Eigandi loftskotvopns hefur heimild til þess að lána það hverjum sem hefur skotvopnaleyfi.

Skráður eigandi skotvopns skv. 3. eða 5. gr. hefur heimild til þess að lána það öðrum, sem hefur leyfi fyrir samskonar vopni og af sömu stærð.

Lánsheimild skv. 1. til 3. mgr. skal vera skrifleg og gildir í allt að 4 vikur.

Eigandi skotvopns er heimilt að láta það af hendi til viðgerðarmanns.

Sá sem fær skotvopn að láni ábyrgist vörslu þess meðan skotvopnið er í umsjá hans.

7. gr.

19. gr. orðist svo:

Lögreglustjóri getur, ef þörf krefur, að beiðni eiganda skotvopns veitt maka hans eða nánu skyldmenni eða öðrum með sama heimilisfang afnotaheimild að því.

Afnotahafi skal almennt fullnægja skilyrðum að mega eiga það skotvopn er hann fær heimild til að nota.

Afnotaheimild skv. 1. mgr. skal rita í skotvopnaleyfi eiganda. Tilgreina skal í leyfið nafn afnotahafa, heimilisfang og hvaða skotvopn hann hafi heimild til þess að nota.

Lögreglustjóra er heimilt að veita afnotaheimild ótímabundið. Afnotaheimild fellur niður, þegar gildistími leyfis rennur út.

Lögreglustjóri getur, sé þess óskað, gefið út samrit skotvopnaleyfis fyrir afnotahafa.

Skráður afnotahafi skotvopns hefur aðeins heimild til þess að nota skotvopn með samþykki eiganda hverju sinni.

8. gr.

20. gr. orðist svo:

Heimilt er félagssamtökum er hafa iðkun skotfimi að markmiði og hafa fengið leyfi fyrir skotvopni skv. 6. gr. að lána félagsmönnum skotvopn til afnota eftir nánari fyrirmælum lögreglustjóra.

Þótt félagsmaður hafi ekki skotvopnaleyfi er heimilt að lána honum skotvopn, enda noti hann það undir eftirliti skotvarðar eða kennara, allt samkvæmt nánari fyrirmælum lögreglustjóra.

Lögreglustjóri getur gert það að skilyrði að útlán séu skráð í sérstaka bók.

9. gr.

21. (verður 25.) gr. orðist svo:

Þeir sem fá leyfi til þess að versla með skotfæri, sbr. 9. gr. laga nr. 46/1977, skulu geyma þau í húsrými, sem samþykkt er af viðkomandi slökkviliðsstjóra og lögreglustjóra.

Húsrýmið skal þannig gert:

1. Veggir skulu vera a. m. k. 120 mm þykkir gerðir úr steinsteypu, gjallsteini eða vikursteini.
2. Gólf skal vera steinsteypt, a. m. k. 120 mm þykkt.
3. Loftplata skal gerð úr járnbentri steinsteypu, a. m. k. 120 mm þykkt.
4. Hurð sé A 60 eldvarnarhurð með traustri læsingu.
5. Ljósabúnaður í geymslu skal vera sprengiþéttur (gasþéttur).
6. Ljósrofi skal vera utan geymslunnar og með aðvörunarljósi.

Sé um óverulegt magn skotfæra að ræða má víkja frá ákvæðum 2. mgr., svo og ef skotfæri eru geymd í húsnæði, þar sem stöðug vakt er.

Skotvopn skal geyma í læstum geymslum, tryggilega útbúnum að mati lögreglustjóra.

Heimilt er að geyma í verslunum á afgreiðslutíma hæfilegt magn skotfæra og skotvopna til daglegrar sölu Óheimilt er þó að stilla skotvopnum og skotfærum í sýningarglugga verslana.

10. gr.

Í stað 29. og 30. gr. komi ný grein, 33. gr., svohljóðandi:

Þeir sem flytja inn skotvopn sem tilgreind eru í 3. tl. 32. gr. þurfa til þess leyfi skv. 9. gr. laga nr. 46/1977, svo og innflutningsleyfi skv. 7. gr. nefndra laga, sbr. 23. gr. þessarar reglugerðar.

Þeir sem hafa leyfi til þess að versla með skotvopn þau sem tilgreind eru í 3. tl. 32. gr., skulu halda skrá yfir seld skotvopn og senda viðkomandi lögreglustjóra afrit af henni.

11. gr.

31. (verður 34.) gr. orðist svo:

Óheimilt er að flytja til landsins, framleiða og eiga: hnúajárn, gaddakylfur og lásboga.

Dómsmálaráðherra er heimilt að banna innflutning, framleiðslu og notkun hættulegra tegunda egg-, högg- og stunguvopna eða annarra þvílíkra vopna.

12. gr.

Á eftir 31. (verður 34.) gr. komi ný grein, og breytist greinatalan samkvæmt því:

(35. gr.) Óheimilt er að selja eða afhenda yngra barni en 16 ára örvaboga með meiri togkrafti en 7 kg eða oddhvassar örvar.

13. gr.

32. (verður 36.) gr. orðist svo:

Greiða skal fyrir skotvopnaleyfi sem hér segir:

1.	Fyrir hvert skotvopn sem skráð er hvort sem það er nýtt eða notað ..	kr. 3.500.00
2.	Fyrir endurnýjun á skotvopnaleyfi án tillits til fjölda skotvopna ..	— 1 700.00
3.	Fyrir afnotaleyfi skv. 19. gr.	— 900.00

Gjaldfrjáls eru leyfi fyrir skotvopnum, sem varanlega hafa verið gerð ónothæf og leyfi skv. 3. mgr. 8. gr.

14. gr.

Ákvæði til bráðabirgða orðist svo:

Um endurskráningu skotvopna og innköllun eldri leyfa.

1. Öll skotvopnaleyfi, sem gefin hafa verið út fyrir gildistöku reglugerðar nr. 16/1978 skulu endurnýjuð fyrir 1. október 1979. Leyfi sem gefin hafa verið út eftir gildistöku laga nr. 46/1977 og greitt hefur verið gjald fyrir skulu vera gjaldfrjáls.
2. Endurnýjun er bundin því skilyrði, að umsækjandi fullnægi skilyrðum, sem tilgreind eru í 1. gr.

   Þeir sem hafa fengið leyfi fyrir skammbyssum fyrir gildistöku laga nr. 46/1977 eiga þess kost að fá leyfin endurnýjuð til næstu 10 ára. Að þeim tíma liðnum fer um endurnýjun samkvæmt ákvæðum 5. gr.
3. Leyfishafi sem óskar endurnýjunar á skotvopnaleyfi skal sýna lögreglustjóra eða starfsmanni hans viðkomandi skotvopn ef þess er óskað áður en leyfi er endurnýjað.
4. Komi í ljós að skotvopn ber eigi eintaksnúmer eða númer er afmáð skal númera það eftir ákvörðun lögreglustjóra. Skal eigandi skotvopns bera kostnað af því.
5. Sæki handhafi skotvopns ekki um endurnýjun skotvopnaleyfis innan tilskilins frests fer um upptöku samkvæmt 35. gr. laga nr. 46/1977.
6. Nú sækir handhafi skotvopns um endurútgáfu leyfis en lögreglustjóri synjar um endurútgáfu, og skal þá umsækjandi afhenda lögreglustjóra vopnið áður en endurnýjunarfrestur rennur út. Skal þá fara um sölu sem segir í 2. mgr. 32. gr. laga nr. 46/1977.
7. Leyfi til verslunar og innflutnings skotvopna og skotfæra skulu endurnýjuð fyrir 1. október 1979. Nú sækir leyfishafi ekki um framlengingu leyfis fyrir þennan tíma eða er synjað um leyfi, skal dómsmálaráðuneytið þá ákveða hvernig fara skuli með óseldar vörubirgðir skotvopna og skotfæra er hann hefur undir höndum.

15. gr.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt heimild í lögum um skotvopn, skotfæri og skotelda nr. 46 13. maí 1977, öðlast þegar gildi.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 27. apríl 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Þorleifur Pálsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Reykhólahafnar, Austur-Barðastrandarsýslu, nr. 259 25. apríl 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 17. apríl 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

REGLUGERÐ

um stöðvun veiða í þorskfisknet.

1. gr.

Frá og með 1. maí 1979, eru afturkölluð öll þorskfisknetaveiðileyfi frá yfirstandandi vetrarvertíð fyrir þá báta sem stundað hafa veiðar fyrir Suður- og Vesturlandi á svæði, sem að austan markast af línu, sem dregin er réttvísandi austur frá Eystrahorni, og að norðan af línu, sem dregin er réttvísandi norður frá Horni.

2. gr.

Frá og með 13. maí 1979 til og með 20. maí 1979, eru óheimilar allar veiðar í þorskfisknet. Veiðibann þetta gildir þó ekki fyrir báta, sem gerðir eru út á NA-landi, á svæðinu frá Raufarhöfn að Gerpi.

3. gr.

Yfirbyggðum loðnuskipum, sem loðnuveiðar hafa stundað á þessu ári, eru óheimilar veiðar í þorskanet frá 1. maí til 15. júlí 1979.

4. gr.

Brot á reglugerð þessari varða refsingu samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 26 apríl 1979.

Kjartan Jóhannsson.

Þórður Ásgeirsson.

Nr. 177. 26. apríl 1979.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá fyrir Hitaveitu Hveragerðis nr. 306 9. október 1974, með síðari breytingum.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist svo:

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

a. Fastagjöld:

1. Gróðurhús 100 m^2 og stærri, kr. 3 000.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.
2. Önnur hús kr. 1 200.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.

b. Vatnsgjöld:

1. Gróðurhús kr. 695.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra.
2. Önnur hús kr. 1 995.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra.

6. gr. gjaldskrárinnar orðist svo:

Heimæðagjöld (tengigjöld) eru sem hér segir fyrir hverja heimæð:

Hús allt að 300 m^3 kr. 283 870.00

Hús 300—2 000 m³ kr. 283 870.00 fyrir hverja 300 m³ og kr. 212.00 fyrir hvern m³ þar yfir.
Hús stærri en 2000 m³ kr. 637 170.00 fyrir 2000 m³ og kr. 178.00 fyrir hvern m³ þar yfir.
Stofngjald fyrir hvern aukahemil á sama inntaki er kr. 28 600.00
7. gr. gjaldskrárinnar orðist svo:
Gjöld skv. 6. gr. eru miðuð við vísitölu byggingarkostnaðar 1. mars 1979. Er hitaveitunefnd heimilt að breyta þeim í samræmi við þær breytingar, sem á nefndri vísitölu verða enda liggi fyrir staðfesting iðnaðarráðuneytisins hverju sinni.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samþykkt er af hreppsnefnd Hveragerðishrepps staðfestist hér með samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að öðlast gildi 1. maí 1979 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 26. apríl 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

25. apríl 1979. Nr. 178.

AUGLÝSING

um flutningsjöfnunargjald á sementi.

Viðskiptaráðuneytið hefur með heimild í lögum 62 frá 30. apríl 1973 um jöfnun flutningskosnaðar á sementi, að tillögu stjórnar flutningsjöfnunarsjóðs sements, ákveðið, að flutningsjöfnunargjald pr. hvert tonn af sementi skuli vera kr. 5 600.00 frá 1. maí 1979, þar til annað verður ákveðið.
Skulu innlendir framleiðendur (sementsverksmiðja ríkisins) greiða gjaldið ársfjórðungslega til viðskiptaráðuneytisins, en af innfluttu sementi skal það innheimt með aðflutningsgjöldum. Annast tollstjórinn í Reykjavík og bæjarfógetar og sýslumenn annars staðar á landinu innheimtuna, og skulu þeir skila gjaldinu til viðskiptaráðuneytisins.

Viðskiptaráðuneytið, 25. apríl 1979.

F. h. r.
Yngvi Ólafsson.

Atli Freyr Guðmundsson.

26. apríl 1979. Nr. 179.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Akureyrar nr. 393 3. nóvember 1977, með síðari breytingum.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:
Fyrir afnot af heitu vatni (varmaorku) úr veitukerfi hitaveitunnar skal greiða orkugjald:

a) Samkvæmt magnhemli kr. 6 695.00 fyrir hvern mínútulítra á mánuði.
b) Samkvæmt vatnsmæli kr. 335.00 fyrir hvern rúmmetra vatns.

Þegar um afnot af heitu vatni er að ræða til annars en húshitunar og/eða neysluvatnsnota, getur hitaveitan vikið frá framangreindu verði og ákveðið gjaldið sérstaklega í hverju tilviki með hliðsjón af gjaldskrá þessari.

Jöfnur í 7. gr. gjaldskrárinnar, sem gilda um útreikning á heimæðagjaldi verði þannig:

a-liður: $H = 334\,785 + 365 \times V$

b-liður: $H = 502.178 + 548 \times V$

c-liður: $$H = \frac{H_n}{334.785 \times n + 365 \times V_n} \times (334.785 + 365 \times V)$$

11. gr. gjaldskrárinnar, fyrsta málsgrein, orðist þannig:

Hitaveitugjöld samkvæmt gjaldskránni eru miðuð við vísitölu byggingarkostnaðar 1. apríl 1979, 280 stig.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. maí 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 26. apríl 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 180. 26. apríl 1979.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Siglufjarðar nr. 245 8. júní 1977 með síðari breytingum.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Gjald fyrir afnot heita vatnsins er:

Vatnsgjald kr. 9 668.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils.

Til hliðsjónar við ákvörðun verðsins er miðað við að kyndingarkostnaður sé sem næst 80% af kyndingarkostnaði með olíu.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. maí 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 26. apríl 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Ólafsfjarðar, nr. 368 5. ágúst 1975, með síðari breytingum.

4. gr. orðist þannig:

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

a) Fastagjöld kr. 1 300.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.
b) Vatnsgjald kr. 2 100.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samþykkt er af bæjarstjórn Ólafsfjarðar, staðfestist hér með samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast gildi 1. maí 1979, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 26. apríl 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

26. apríl 1979. Nr. 182.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðurnesja nr. 390, 6. nóvember 1976, með síðari breytingum.

3. gr. orðist þannig:

Fyrir afnot heita vatnsins skal húseigandi greiða samkvæmt magnhemli kr. 5 915.00 fyrir hvern mínútulítra á mánuði. Þar til hemill hefur verið settur upp eða ef hemill bilar, áætlar hitaveita vatnsnotkunina með hliðsjón af hitaþörf hússins.

Verði um sölu á heitu vatni að ræða í öðru formi en að framan greinir, skal verðið ákveðið hlutfallslega.

4. gr. orðist þannig:

Hitaveitan leigir vatnsmæla og hemla og annast viðhald þeirra. Leigan fyrir mæli eða hemil skal greidd jafnhliða gjaldi fyrir vatnsnotkun og skal vera fyrir hvern mæli eða hemil á mánuði.

a) fyrir mæla eða hemla allt að ¾"	kr.	1 000.00
b) fyrir mæla eða hemla 1"—2"	—	2 000.00
c) fyrir mæla eða hemla 3" og stærri	—	4 000.00

7. gr. orðist þannig:

Heimæðagjald hitaveitunnar skal vera sem hér segir fyrir eina heimæð:

Allt að 400 m³	kr.	410 810
400— 2000 m³	—	410 810 + 329 kr.pr.m³ þar yfir
2000— 6000 m³	—	936 842 + 280 kr.pr.m³ þar yfir
6000—10000 m³	—	2 055 362 + 246 kr.pr.m³ þar yfir
Meira en 10000 m³	—	3 038 162 + 214 kr.pr.m³ þar yfir.

Nú eru fleiri en eitt hitunarkerfi í húsinu með sérstökum hemlum frá hitaveitunni og skal þá greiða kr. 49 441.00 aukagjald fyrir hvern hemil umfram þann fyrsta.

11. gr. Síðasta málsgrein orðist þannig:

Allan kostnað af lokun og opnun á ný greiðir sá, sem vanskilum veldur, kr. 2 500.00 hverju sinni.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. maí 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 26. apríl 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 183. 26. apríl 1979.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Blönduóss nr. 391 26. október 1977 með síðari breytingum.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

a) Fastagjald kr. 4 600.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.
b) Vatnsgjald kr. 5 500.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra í hámarksstillingu hemils.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. maí 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 26. apríl 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 184. 26. apríl 1979.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Dalvíkur nr. 284 11. desember 1970, með síðari breytingum.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

1. Fastagjald á mánuði verði kr. 1 200.00 fyrir hvern aðalhemil.
2. Vatnsgjald verði kr. 2 300.00 fyrir hvern mínútulíra í hámarksstillingu hemils.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. maí 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 26. apríl 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Fjarhitun Vestmannaeyja.

I. KAFLI

1. gr.

Fjarhitun Vestmannaeyja selur afnot af heitu vatni úr veitukerfum sínum eftir þeim reglum, sem settar eru í gjaldskrá þessari.

2. gr.

Fjarhitun Vestmannaeyja lætur hverju húsi, sem er í sambandi við dreifikerfi hennar, í té vatnsmagn, sem ætla má að nægi til fullrar hitunar á húsinu, enda fullnægi hitakerfi hússins skilyrðum, sem sett eru í reglugerð fyrir Fjarhitun Vestmannaeyja, og hitafletir séu nægjanlega stórir að dómi fjarhitunarinnar.

II. KAFLI

3. gr.

Fyrir afnot heita vatnsins skal greiða samkvæmt vatnsmæli kr. 300 fyrir hvern rúmmetra vatns. Heimilt er að áætla vatnsnotkunina með hliðsjón af hitaþörf hússins, þar til vatnsmælir hefur verið settur upp, og ef vatnsmælir bilar.

4. gr.

Fjarhituninni er heimilt að selja afnot hitaorkunnar á grundvelli varmamagnsmælingar.

Skal notkunargjaldið þá vera 7.50 kr./M CAL miðað við hitafall 40° C.

Sé hitafallið minna en 40° C er fjarhituninni heimilt að hækka notkunargjaldið til samræmis við aukningu í stofn- og rekstrarkostnaði.

5. gr.

Þegar afnot af fjarhituninni eru leyfð til annarra nota en húshitunar er veitunni heimilt að ákveða gjald fyrir slík afnot sérstaklega í hverju tilviki með hliðsjón af gjaldskrá þessari.

6. gr.

Fjarhitun leigir vatnsmæla og annast viðhald þeirra.

Fastagjald fyrir mæli skal greitt jafnhliða gjaldi fyrir vatnsnotkun og skal vera á mánuði:

A. Fyrir mæla allt að ¾″	kr. 2 000.00
B. Fyrir mæla allt að 2″	— 4 000.00
C. Fyrir mæla allt að 3″	— 8 000.00

D. Fyrir varmamagnsmæla skal greiða tvöfalt gjald.

7. gr.

Gjöld skv. 3.—6. gr. innheimtir Rafveita Vestmannaeyja og er heimilt að krefja þau mánaðarlega.

Gjalddagi á greiðslum fyrir vatnsnotkun og mælaleigu er við framvísun reiknings eða tilkynningar um reikningsupphæð.

Greiðslustaða skal getið á reikningnum eða tilkynningu.

Það eru vanskil, ef gjöldin eru ekki að fullu greidd innan 10 daga frá gjalddaga.

III. KAFLI

8. gr.

Fyrir öll hús, sem tengd eru fjarhituninni, skal greiða heimæðagjald. Heimæðagjald skal vera sem hér segir fyrir eina heimæð:

Rúmmál húss m³ (utanmál)		Heimæðagjald	
Allt að 400	kr.	383 400	
400 að 2000	—	383 400 fyrir	400 m³ + 306 kr./m³ þar yfir
2000 að 6000	—	873 000 fyrir	2000 m³ + 261 kr./m³ þar yfir
6000 að 10000	—	1 917 000 fyrir	6000 m³ + 230 kr./m³ þar yfir
Meira en 10000	—	2 837 000 fyrir	10000 m³ + 199 kr./m³ þar yfir

Heimæðagjöld greiðast ekki af bifreiðageymslum.

9. gr.

Ef tengt er við fleiri mæla en einn í sama húsi, skal greiða aukalega fyrir hvern mæli umfram þann fyrsta:

A. Fyrir mæli allt að ¾″	kr.	45 000.00
B. Fyrir mæli allt að 2″	—	90 000.00
C. Fyrir mæli allt að 3″	—	180 000.00

10. gr.

Gjöld samkvæmt gjaldskránni eru miðuð við vísitölu byggingarkostnaðar 1. apríl 1979, 280 stig.

Fjarhituninni er heimilt að breyta gjöldum samkvæmt gjaldskránni til samræmis við nefnda vísitölu eins og hún er þegar gjöldin eru greidd.

11. gr.

Þegar tengingu heimæðar er lokið er heimæðagjaldið gjaldkræft. Þó er heimilt að veita gjaldfrest ef samið er um það á gjalddaga. Í slíkum samningi skal kveðið á um vexti af eftirstöðvum gjaldsins. Greiðslustaður heimæðagjalda er á bæjarskrifstofunum í Vestmannaeyjum.

IV. KAFLI

12. gr.

Öll gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari má taka lögtaki á kostnað gjaldanda.

13. gr.

Fjarhitun hefur rétt til að loka aðrennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð viðskiptamanns, sem vanrækir að greiða gjöld til veitunnar. Heimilt er og að loka vatnsrennsli að húsi, sem vangreidd eru af gjöld.

Lokun skal tilkynnt með a. m. k. 5 daga fyrirvara.

Allan kostnað af lokun og opnun á ný greiðir sá, er vanskilum veldur og er gjaldið kr. 3 000.00 fyrir hvert skipti.

14. gr.

Einungis starfsmönnum fjarhitunarinnar er heimilt að breyta innsigluðum tengihlutum veitunnar.

15. gr.

Eftirlitsmaður fjarhitunarinnar skal hvenær sem er hafa frjálsan aðgang að öllum búnaði, sem er í sambandi við hana.

Húseiganda er skylt að hlíta tafarlaust fyrirmælum hans um viðgerðir á bilunum og sérhverjum ráðstöfunum til varnar gegn misnotkun heita vatnsins.

V. KAFLI.

16. gr.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi eldri gjaldskrá nr. 480 frá 29. október 1975.

Iðnaðarráðuneytið, 26. apríl 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

26. apríl 1979. Nr. 186.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Laugaráss nr. 277 1. júlí 1976, með síðari breytingum.

5. gr. orðist þannig:

Gjöld fyrir dreifingu heita vatnsins eru sem hér segir:

1. Vatnsgjöld:
   Garðyrkjustöðvar kr. 420.00 fyrir hvern mínútulítra á mánuði. Meðan hemlar eru ekki komnir á íbúðarhús garðyrkjubænda, og vatn, sem notað er til upphitunar þeirra, er tekið af því vatni, sem garðyrkjustöðin fær í heild, samkvæmt mælingu, skal þar að auki greiða fastagjald af íbúðarhúsum, kr. 30.00 á mánuði af hverjum rúmmetra.
   Íbúðarhús, samkvæmt mælingu um hemil, kr. 2 100.00 fyrir hvern mínútulítra á mánuði.
   Iðnaðarhús, samkvæmt mælingu um hemil, kr. 1 050.00 fyrir hvern mínútulítra á mánuði.
2. Meðan hemlar eru ekki komnir á, áætlar hitaveitan vatnsnotkunina og skal vatnsgjaldið vera kr. 420.00 á mánuði af hverjum mínútulítra. Þar að auki skal greiða fastagjald, kr. 30.00 á mánuði af hverjum rúmm. íbúðarhúss og kr. 20.00 á mánuði af hverjum rúmm. iðnaðarhúss. Gjöldin miðast við utanmál húsa.
3. Hemlagjöld kr. 1 500.00 á mánuði fyrir hvern hemil.
4. Gjöld fyrir heitt vatn til annarra nota, en að framan greinir ákveður hitaveitunefnd hverju sinni með hliðsjón af gjaldskrá þessari.

5. Gefa má hlutfallslegan afslátt af hitaveitugjöldum, ef notandi vill láta loka fyrir vatnið að vetri til, þó ekki fyrir skemmri tíma en 3 mánuði samfellt.
7. gr. orðist þannig:
Heimæðagjöld skulu vera sem hér greinir fyrir eina heimæð:
Hús allt að 400 rúmm. að utanmáli kr. 300 000.00 og kr. 225.00 af hverjum rúmm. þar fram yfir.
Heimæðagjöld gróðurhúsa skulu vera kr. 414 000.00 af sekl.
Heimæðagjald skal greiða, þegar heimæð hefur verið lögð og áður en hún tengist hitakerfi hússins.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samþykkt er af fulltrúum stjórnarnefndar Laugaráshéraðs og notenda í Laugarási er hér með staðfest samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast gildi 1. maí 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 26. apríl 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 187. 27. mars 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu á gjaldskrá fyrir Sundlaug Akureyrar.

Ráðuneytið hefur staðfest nýja gjaldskrá fyrir Sundlaug Akureyrar:

Einstakir miðar fyrir fullorðna	kr	300.00
Einstakir miðar fyrir börn	—	130.00
Gufubað	—	500.00
Handklæði og sundfatnaður	—	250.00

Auglýsing þessi birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 27. mars 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

STJÓRNARTÍÐINDI B 19 — 1979

30. apríl 1979. 313 Nr. 188.

GJALDSKRÁ OG REGLUR

fyrir símaþjónustu.

(Söluskattur er ekki innifalinn).

Gildir frá 1. maí 1979.

I. KAFLI

Gjaldskrá fyrir talsímanotendur í sambandi við sjálfvirkar miðstöðvar.

1. Stofngjald.

1.1. Fyrir númer í miðstöð og línu ..... kr. 55 000

1.2. Símnotandi greiðir símtalfæri, húslagnir og tilheyrandi búnað, sem setja þarf upp, samkvæmt kostnaðargjaldi á hverjum tíma.

Stofngjöld fyrir annan búnað eru samkvæmt sérgjaldskrá.

Framangreint gjald miðast við síma innan marka samfelldrar þéttrar byggðar út frá hlutaðeigandi símstöð, samkvæmt nánari ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar. Þó greiðist aukagjald, þegar leggja á síma í hús, sem stendur meira en 50 metra frá aðalvegi, þar sem aðaljarðsímar liggja.

Utan þessara marka greiðist aukastofngjald af línuleiðinni frá nefndum mörkum og til hlutaðeigandi notanda. Nefnd aukagjöld eru ákveðin af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

Hluti af stofngjaldi — að jafnaði helmingur — greiðist fyrir fram, þegar símapöntun hefur verið tekin til greina og undirbúningsframkvæmdir eru hafnar, og afgangurinn þegar síminn er tengdur, og er þá miðað við hina gildandi gjaldskrá á hverjum tíma.

Póst- og símamálastjórninni er heimilt að veita löggiltum rafverktökum sérstakt leyfi til að draga símataugar í rör, sem tilheyra viðkomandi íbúðum enda hafi áður verið komið á samstarfi við hlutaðeigandi rafveitur varðandi samþykki teikninga fyrir símalagnir.

Hér er aðeins um að ræða einfaldar símalagnir í íbúðarhúsum, það er uppsetningu á tenglum, sem póst- og símamálastjórnin hefur viðurkennt og tengingu þeirra, en ekki tengingu inn í húskassa.

Símnotendur ráða fjölda tengla, enda fellur stofngjald af þeim niður í þessum tilfellum.

2. Afnotagjald.

Afnotagjald greiðist ársfjórðungslega fyrirfram. Umframgjald miðast að jafnaði við notkun símans næsta eða næstsíðasta ársfjórðung á undan.

Þó má, þegar sérstaklega stendur á vegna tilfærslu á greiðslumánuði ársfjórðungsgjalda, krefjast afnotagjalda 1—2 mánuði fram í tímann, þegar tilfærsla fer fram.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Enda þótt væntanlegur símnotandi, sem beðið hefur um síma, sé af einhverjum ástæðum ekki reiðubúinn til þess að taka við honum, þegar stofnunin getur veitt aðgang að línu og númeri í miðstöð, skal þó reikna hið venjulega afnotagjald af símanum strax frá þeim tíma, er stofnunin gat látið umbeðna þjónustu í té, og síðari hluta stofngjalds.

2.1. Ársfjórðungsgjaldið fyrir númer í miðstöð og venjulegt talfæri með línu er kr. 9 300 að viðbættum kr. 20.40 fyrir hvert teljaraskref umfram 600 á ársfjórðungi, nema þar sem notendafjöldi er yfir 20 000 á sama stöðvargjaldssvæði, þar verða 300 skref innifalin í fastagjaldinu.

2.2. Fyrir verslunar- og/eða atvinnusíma greiðist gjaldið 2.1. hér að framan, auk kr. 3 000 á ársfjórðungi.

Hjá notendum, sem hafa tvær eða fleiri línur í sjálfskiptireit stöðvarinnar, er flokkunin miðuð við meðalskrefafjölda á númerunum.

Framangreind gjöld miðast við síma innan marka samfelldrar þéttrar byggðar út frá hlutaðeigandi miðstöð, samkvæmt nánari ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar.

Utan þessara marka greiðist fjarlægðargjald af línuleiðinni frá nefndum mörkum og til hlutaðeigandi notanda.

Afnotagjöld fyrir annan búnað eru samkv. sérgjaldskrá, en gilda því aðeins að sami aðili hafi öll tækin.

3. Flutningsgjald.

3.1. Milli húsa á sama gjaldsvæði fyrir hvert símanúmer og venjulegan búnað ..... kr. 27 500
(Flutningsgjald greiðist að fullu, enda þótt sími sé fyrir í því húsi, sem flutt er í).

3.2. Milli saðövargjaldssvæða ..... — 37 000

3.3. Til viðbótar 3.1. og 3.2. greiðir símnotandi húslagnir og tilheyrandi búnað, sem setja þarf upp, samkvæmt kostnaðargjaldi á hverjum tíma.

3.4. Innanhúss samkvæmt kostnaðargjaldi.

Flutningsgjöld fyrir annan búnað milli stöðvargjaldsvæða eru samkvæmt kostnaðargjaldi.

Sé sími fluttur á sama ári og hann er settur upp, eða oftar en einu sinni á sama ári, innan sama gjaldsvæðis, má lækka flutningsgjaldið skv. 3.1. niður í allt að kr. 14 000 ef flutt er innan 6 mánaða, en í allt að kr. 17 500 ef 6—12 mánuðir líða á milli.

4. Viðtökugjald og gjald fyrir númeraskipti.

Flytji einhver í húsnæði og taki samtímis við síma skv. I. kafla 1.1. og aukabúnaði af öðrum aðila, sem hættir að vera símnotandi og án breytinga á símalögn er gjaldið kr. 31 000.

Viðtökugjald lækkar í kr. 5 400 af heimilissíma skv. I. kafla 1.1, og aukabúnaði þegar barn, barnabarn eða tengdabarn tekur við símanum af foreldri og gagnkvæmt. Sama gildir um systkini og maka þeirra.

Óski símnotandi að skipta um símanúmer og verði það samþykkt, er gjald fyrir slík númeraskipti kr. 10 800.

Viðtökugjald fyrir sérbúnað verður ákveðið af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

5. Leiga og uppsögn.

Segja má símasambandinu upp um mánaðamót með minnst eins mánaðar fyrirvara, og skal það gert skriflega.

Þegar sérstaklega stendur á, svo sem þegar um bráðabirgðasíma er að ræða, má þó leigja afnot af síma e. þ. l. fyrir lægra gjald en venjulegt árlegt afnotagjald, og ákveður póst- og símamálastjórnin þá gjaldið í hverju tilviki með tilliti til aðstæðna. Sama gildir um stofngjald.

6. Viðgerð notendabúnaðar.

Viðgerðarkostnaður notendabúnaðar er ekki innfalinn í afnotagjaldi, en greiðist eftir reikningi, nema um eðlilegt slit sé að ræða.

II. KAFLI

Gjaldskrá fyrir talsímanotendur í sambandi við handvirkar miðstöðvar, sbr. þó III. kafla um notendasíma í sveitum.

1. Stofngjald.

1.1. Fyrir númer í miðstöð og línu ..... kr. 43 000

1.2. Símnotandi greiðir símtalfæri, húslagnir og tilheyrandi búnað, sem setja þarf upp, samkvæmt kostnaðargjaldi á hverjum tíma.

2. Afnotagjald á ársfjórðungi.

2.1. **Fyrir hvert númer í miðstöð og venjulegt talfæri með línu.**

Afnotagjaldið er tilfært í heilum krónum.

Afgreiðslutími miðstöðvar á virkum dögum		2—3 notendur á sömu línu	Yfir 3 notendur á sömu línu
2 std.	4 100	3 280	2 460
4 —	5 400	4 320	3 240
6 —	6 100	4 880	3 660
8 —	6 700	5 360	4 020
10 —	7 400	5 920	4 440
12 —	7 600	6 080	4 560
14 —	7 800	6 240	4 680
16 —	7 900	6 320	4 740
24 —	9 300	7 440	5 580

Ef afgreiðslutími stöðvar er lengdur frá því sem að framan getur, bætist við ársfjórðungsgjaldið fyrir hverja ½ klukkustund til viðbótar sem svarar fjórðungi af mismun milli flokka fyrir sérlínu, en hlutfallslega lægra, ef fleiri eru á línu. Viðbótargjaldið skal þó hækka eða lækka þannig að standi á heilum tug króna.

Afnotagjöld fyrir annan búnað eru samkvæmt sér-gjaldskrá, en gilda því aðeins að sami aðili hafi öll tækin.

2.3. Almenn ákvæði.

Ofannefnt afnotagjald fyrir talfæri með línu og númeri í miðstöð hækkar um 30% hjá hvers konar atvinnu- og verslunarfyrirtækjum. Þessi hækkun gildir ekki á stöðvum með afgreiðslutíma undir 10 klst. á virkum degi.

Afnotagjald fyrir talsíma greiðist fyrirfram einn ársfjórðung í senn, og eru gjalddagar 1. virkan dag í janúar, apríl, júlí og október. Þegar um nýtt samband er að ræða, fer hæð gjaldsins í fyrsta sinn eftir því, hve langur tími er eftir af ársfjórðungi þeim, sem stendur yfir, þegar símasambandið er opnað, og telst þá hluti úr mánuði sem heill mánuður.

Enda þótt væntanlegur símnotandi, sem beðið hefur um síma, sé af einhverjum ástæðum ekki reiðubúinn til þess að taka við honum, þegar stofnunin getur veitt aðgang að línu og númeri í miðstöð, skal þó reikna hið venjulega afnotagjald af símanum strax frá þeim tíma er stofnunin gat látið umbeðna þjónustu í té, og síðari hluta stofngjalds.

3. Flutningsgjald.

3.1. Milli húsa á sama gjaldsvæði fyrir hvert símanúmer og venjulegan búnað	kr. 21 500
3.2. Milli stöðvargjaldsvæða	— 30 000
3.3. Til viðbótar 3.1 og 3.2. greiðir símnotandi húslagnir og tilheyrandi búnað, sem setja þarf upp, samkvæmt kostnaðargjaldi á hverjum tíma.	
3.4. Innanhúss samkvæmt kostnaðargjaldi	

Sé sími fluttur á sama ári og hann er settur upp, eða oftar en einu sinni á sama ári, má lækka flutningsgjald skv. 3.1. niður í allt að kr. 10 800.

4. Viðtökugjald og gjald fyrir númeraskipti.

Flytji einhver í húsnæði og taki samtímis við síma skv. II. kafla 1.1. og aukabúnaði af öðrum aðila, sem hættir að vera símnotandi og án breytinga á símalögn er gjaldið kr. 24 000.

Viðtökugjald lækkar í kr. 5 400 af heimilissíma skv. II. kafla 1.1 og aukabúnaði, þegar barn, barnabarn eða tengdabarn tekur við símanum af foreldri og gagnkvæmt. Sama gildir um systkini og maka þeirra.

Óski símnotandi að skipta um símanúmer og verði það samþykkt, er gjald fyrir slík númeraskipti kr. 10 800.

Viðtökugjald fyrir sérbúnað verður ákveðið af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

5. Leiga og uppsögn.

Segja má símasambandinu upp um mánaðamót með minnst eins mánaðar fyrirvara, og skal það gert skriflega.

Þegar sérstaklega stendur á, svo sem þegar um bráðabirgðasíma er að ræða, má þó leigja not af síma e. þ. l. fyrir lægra gjald en venjulegt árlegt afnotagjald, og ákveðst gjaldið þá í hverju tilfelli af póst- og símamálastjórninni með tilliti til aðstæðna. Sama gildir um stofngjald.

6. Viðgerð notendabúnaðar.

Viðgerðarkostnaður notendabúnaðar er ekki innifalin í afnotagjaldi en greiðist eftir reikningi, nema um eðlilegt slit sé að ræða.

III. KAFLI
Notendasímar í sveitum.

1. Stofngjald.

Um notendasíma á ábýlisjörðum í sveitum gilda eftirfarandi almennar reglur:

1.1. Stofngjald fyrir hvern handvirkan síma er kr. 29 000. Sé um sérstaklega örðugar eða kostnaðarsamar lagnir að ræða, ákveður póst- og símamálastjórnin stofngjald í hvert skipti eða eftir samkomulagi.

1.2. Stofngjald fyrir sjálfvirka síma sama og í I. kafla 1., en þó með 20% afslætti, ef 2—3 eru saman um línu, en 40% afslætti, ef þeir eru fleiri um línuna.

1.3. Símnotandi greiðir símatalfæri, húslagnir og tilheyrandi búnað, sem setja þarf upp samkvæmt kostnaðargjaldi á hverjum tíma.

2. Afnotagjald á ársfjórðungi.

2.1. Fyrir hvern handvirkan síma í sambandi við miðstöð með eftirfarandi afgreiðslutíma:

2	std.	kr. 2 100
4	—	— 2 400
6	—	— 3 100
8	—	— 3 600
10	—	— 4 000
12	—	— 4 100
14	—	— 4 200
16	—	— 4 300
24	—	— 4 600

2.2. Fyrir hvern sjálfvirkan síma greiðist sama gjald og um getur í I. kafla 2.

2.3. Viðgerðarkostnaður notendabúnaðar er ekki innifalinn í afnotagjaldi, en greiðist eftir reikningi, nema um eðlilegt slit sé að ræða.

3. Almenn ákvæði.

3.1. Síminn fylgir jörðinni, og má ekki rifta því. Nýr ábúandi á jörðinni þarf ekkert viðtökugjald að greiða.

3.2. Ef notandi óskar flutnings á símanum, greiðir hann kostnað eftir reikningi.

3.3. Leggist jörð í eyði eða ef ábúandi vill ekki hafa símann, má taka hann burtu. Línuna skal þó ekki taka niður á fyrsta ári, ef líkur benda til, að jörðin verði aftur í byggð eða ábúendaskipti verði. Skal haft um þetta samráð við hlutaðeigandi oddvita.

3.4. Við nýlagningu annist hlutaðeigendur á sinn kostnað flutning efnis frá skipshlið á Eimskipafélagshöfn út á línustæðið, svo og dreifingu efnisins þar.

3.5. Símnotendur eru að sjálfsögðu háðir sömu reglum og venjum, sem almennt gilda um meðferð símtækja og starfrækslu notendasíma.

3.6. Póst- og símamálastjórnin hefur að sjálfsögðu, hvenær sem er, heimild til að fjölga símum út frá notendasímalínum eða í framhaldi af þeim.

3.7. Stofngjöld greiðast fyrir fram og eigi síðar en þegar síminn er tengdur í samband. Afnotagjald greiðist fyrir fram fyrir einn ársfjórðung í senn, og eru gjalddagar 1. virkan dag í janúar, apríl, júlí og október.

Þegar um nýtt gjald er að ræða, fer gjaldið í fyrsta sinn eftir því, hve langur tími er eftir af ársfjórðungnum, sem stendur yfir, þegar símasambandið er opnað, og telst þá hluti úr mánuði sem heill mánuður.

3.8. Undir ákvæði þessa kafla gjaldskrárinnar falla símar bænda í sveitum almennt, nema þeirra, sem búa í hverfum, þorpum, kauptúnum eða í nágrenni þeirra og hafa síma á sérstakri línu eða fáir saman á línu. Um síma þeirra fer eftir ákvæði I. eða II. kafla eftir því, sem við á, allt samkvæmt ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar. Þannig greiðist afnotagjald fyrir síma í sumarbústöðum, veiðiskálum, íþróttaskálum, skólum, gisti- og veitingastöðum, hjá iðnrekendum, atvinnurekendum eða verslunum o. s. frv., samkvæmt I. eða II. kafla, en ekki samkvæmt þessum kafla. Um síma hjá öðrum aðilum eða stofnunum í sveit, eða þar sem sérstaklega stendur á, fer í hvert skipti eftir ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar eða eftir samkomulagi.

IV. KAFLI
Símtalagjald.

1. Símtalagjald innanlands.

Gjöld fyrir langlínusímtöl sem valin eru sjálfvirkt:

1.1. Dagtaxti er frá kl. 08:00 til kl. 19:00 frá mánudegi til föstudags og frá kl. 08:00 til kl. 15:00 á laugardögum.

Gjald-flokkur	Sek. í skrefi	Verð fyrir hv. mín. kr.
0	ót. tími	
1	60 sek.	20.40
2	12 —	102.00
3	10 —	122.40
4	8 —	153.00

1.2. Næturtaxti er frá kl. 19:00 til kl. 08:00 frá mánudegi til föstudags og frá kl. 15:00 á laugardegi til kl. 08:00 næsta mánudag.

Gjald-flokkur	Sek. í skrefi	Verð fyrir hv. mín. kr.
1	120 sek.	10.20
2	24 —	51.00
3	20 —	61.20
4	15 —	81.60

2. Langlínusímtöl afgreidd um handvirkar miðstöðvar.

	Minnsta gjald	Umframgjald pr. mín.
2.1. Um 0— 10 km línulengd	kr. 138	kr. 46
— 10— 25 — —	— 225	— 75
— 25—100 — —	— 306	— 102
—100—225 — —	— 369	— 123
—Yfir 225 — —	— 459	— 153

Ofannefnt símtalagjald gildir ekki, þegar um sjálfvirka afgreiðslu milli stöðva er að ræða, en þá er í hverju tilfelli ákveðið hvernig reikna skuli greiðslu fyrir millistöðva-símtöl.

2.2. Hraðsímtal: þrefalt venjulegt símtalagjald.
2.3. Forgangshraðsímtal: tífalt venjulegt símtalagjald.

2.4. Kvaðning: kr. 170. Kvaðningargjald greiðist hvort sem náðst hefur í umbeðinn mann eða ekki.
2.5. Afgreiðslugjald: kr. 420 reiknast ávallt fyrir handvirka afgreiðslu símtala um leiðir, þar sem sjálfvirkt langlínusamband er fyrir. Kvaðning er ekki innifalin.
2.6. Boðsending: kr. 275 á venjulegu útburðarsvæði símstöðva, og 275 fyrir hvern byrjaðan km út fyrir það. Boðsendingargjaldið greiðist hvort sem úr símtali verður eða ekki.

3. Símtalagjöld milli Íslands og annarra landa.

Þau ákvarðast eftir alþjóðasamþykktum og milliríkjasamningum, og tilkynnir póst- og símamálastjórnin þau, eins og þau eru á hverjum tíma.

4. Radíó-símtöl við skip og báta.

Gjöld fyrir símtöl um íslenskar strandarstöðvar milli íslenskra skipa og lands:

4.1. Línugjald kr. 225 fyrir fyrstu 3 mín. og kr. 75 fyrir hverja mín. eða brot úr mín. þar fram yfir.
4.2. Strandargjald kr. 462, ef skipið er ekki meira en 150 sjómílur frá landi, en annars kr. 648 fyrstu 3 mín. og kr. 154 eða kr. 216 fyrir hverja mín. eða brot úr mín. þar fram yfir.
4.3. Skipsgjald mismunandi eftir skipum, sé gjaldið tekið.
4.4. Aukaþjónusta eftir tegund, að ósk samtalsbeiðanda, greiðist samkvæmt IV. kafla.
4.5. Fyrir radíósímtöl við skip til eða frá útlöndum er gjaldið þannig reiknað:
a. Gjald milli Íslands og hlutaðeigandi lands.
b. Strandargjald.
c. Skipsgjald, ef skipið tekur slíkt gjald.
d. Gjald fyrir aukaþjónustu að ósk samtalsbeiðanda, sem greiðist samkv. IV. 2.

V. KAFLI
Símskeytagjald.

1. Gjald fyrir símskeyti innanlands.

1.1. Venjuleg símskeyti: Grunngjald kr. 420 og kr. 23 fyrir hvert orð. Lágmarksorðafjöldi 7 orð.
1.2. Hraðskeyti: Tvöfalt venjulegt skeytagjald.
1.3. Veðurskeyti: Kr. 230 fyrir hvert skeyti.
1.4. Símapóstávísanir: Gjald kr. 880 án tillits til orðafjölda.
1.5. Heillaskeyti: Sama og fyrir venjuleg símskeyti, auk kr. 230 fyrir heillaskeytiseyðublaðið.
1.6. Samúðarskeyti: Grunngjald kr. 420. Sendanda er í sjálfsvald sett, hve mikið hann gefur, og rennur sú upphæð óskert til Landsspítalasjóðs.
1.7. Sendiferðir með símskeyti: Símskeyti eru borin út endurgjaldslaust allt að einum kílómetra frá símstöð. Í bæjum og kauptúnum er útburðarsvæðið þó miðað við samfellda byggð. Ef senda þarf með skeyti út fyrir útburðarsvæðið, skal greiða kr. 260 fyrir hvern kílómetra. Þetta gildir um fjarlægð, er nemur allt að 10 kílómetrum og undir venjulegum kringumstæðum. Þegar vegalengdin er meiri, skal greiða gjald, sem ákveðið er eftir fyrirspurn í hvert skipti.

Þótt ekki sé greitt fyrir sendiferð með símskeyti, sem afhenda skal utan útburðarsvæðis, ber símstöðinni að greiða fyrir því, að símskeytið komist til

viðtakanda svo fljótt sem unnt er, t. d. með því að sæta tækifærisferðum eða næstu póstferð eða láta vita af því í síma eða á einhvern annan tiltækan hátt.

1.8. Fyrir fram greitt svar (RP): Ef sendandi óskar að greiða gjald fyrir svarskeyti, skal skrifa RP fyrir framan nafnkveðjuna og tiltaka jafnframt orðafjölda svarskeytisins. RP 10 þýðir, að svar sé greitt fyrir 10 orða skeyti.

1.9. Samanburður til tryggingar gegn missímum (TC): Aukagjald er helmingur venjulegs símskeytagjalds.

2. Gjald fyrir símskeyti til útlanda.

Gjald fyrir símskeyti til útlanda er ákveðið af alþjóðasamþykktum og milliríkjasamningum, og tilkynnir póst- og símamálastjórnin þau eins og þau eru á hverjum tíma.

3. Gjald fyrir skeytaafgreiðslu við skip og báta.

3.1. Almenn loftskeyti.

3.1.1. Gjald fyrir loftskeyti til og frá íslenskum skipum um íslenskar strandarstöðvar, ef afhendingar- eða ákvörðunarstöð skeytis er á Íslandi, er þannig reiknað:

a. Grunngjald fyrir hvert skeyti kr. 420.
b. Línugjald kr. 23 á hvert orð.
c. Strandargjald kr. 32 hvert orð.
d. Skipsgjald, ef skipið tekur slíkt gjald.
e. Gjald fyrir aukaþjónustu að beiðni sendanda.
Minnsta gjald er hið sama og fyrir 7 orð.

3.2. Sérstök loftskeyti.

3.2.1. Gjald fyrir veðurskeyti frá ísl. skipum til Veðurstofu Íslands er kr. 230 að viðbættu hálfu strandargjaldi kr. 160.

3.2.2. Gjöld fyrir önnur loftskeyti og aukaþjónustu eru í samræmi við 1. og 2. grein þessa kafla.

3.3. Gjöld erlendra skipa eru samkvæmt alþjóðagjaldskrá.

VI. KAFLI

Telex- og fjarritvélar.

1. Stofngjald, afnotagjald og flutningsgjald.

Gjöldin eru ákveðin af póst- og símamálastjórninni í sérgjaldskrá.

2. Gjald fyrir telexritanir.

2.1. Telexritanir innanlands greiðast með kr. 20.40 fyrir hvert teljaraskref, og samsvarar það kr. 51.00 á mínútu.

2.2. Gjald fyrir telexritanir til útlanda ákvarðast af alþjóðasamþykktum og milliríkjasamningum og tilkynnir póst- og símamálastjórnin þau eins og þau eru á hverjum tíma.

3. Leiga, uppsögn o. fl.

Stofngjald greiðist fyrirfram, áður en uppsetning er hafin, og afnotagjöld ber að greiða ársfjórðungslega fyrirfram, og eru gjalddagar hinir sömu og fyrir afnotagjald af síma. Hluti úr mánuði telst sem heill mánuður við fyrsta reikning.

Notandi skal sjálfur annast og bera kostnað af tryggingu þess fjarritabúnaðar, sem er í hans vörslu, gagnvart bruna, vatnsskaða eða öðru tjóni.

Segja má sambandinu upp um mánaðamót með eins mánaðar fyrirvara, og skal það gert skriflega.

Upplýsingar um endurkaupsverð búnaðar fást hjá Pósti og síma hverju sinni.

VII. KAFLI
Sambönd og línur.

Gjöldin eru ákveðin af póst- og símamálastjórninni í sérgjaldskrá.

VIII. KAFLI
Sérbúnaður við sjálfvirkar og handvirkar miðstöðvar.

Gjöldin eru ákveðin af póst- og símamálastjórninni í sérgjaldskrá.

IX. KAFLI
Skrásetning símnefna.

Fyrir skrásetningu símnefna greiðast kr. 5 000 á ári. Sé sama símnefni skrásett á fleiri en 10 símstöðvum, greiðast þó aðeins kr. 1 000 fyrir hverja skráningu þar fram yfir. Gjaldið greiðist fyrirfram fyrir almanaksárið. Brot úr ári telst sem heilt ár. Uppsagnarfrestur er 3 mánuðir, og er hann gagnkvæmur.

X. KAFLI
1. Símaskráin.

Póst- og símamálastjórnin gefur út símaskrá og fylgir hverju símanúmeri (í aðalstöðvum og einkastöðvum) eitt eintak af hverri útgáfu hennar. Framan á kápu símaskrár skulu prentuð svæðanúmer sjálfvirka símakerfisins og á bakhlið hennar upplýsingar, sem nauðsynlegt þykir að dómi póst- og símamálastjórnarinnar að birta almenningi. Óheimilt er, að viðlagðri ábyrgð, ef út af er brugðið, að hylja framangreindar upplýsingar með ógagnsærri hlífðarkápu eða á annan hátt. Póst- og símamálastjórnin ber ekki ábyrgð á villum, sem kunna að vera í símaskránni.

2. Skrásetning í símaskrána.

Hver talsímanotandi fær nafn sitt skráð ókeypis í einni línu í stafrófsskránni. Gjald fyrir hverja línu í stafrófsskránni fram yfir það, sem að ofan segir, er kr. 1 300. Sé auk aðalsímnotanda einn eða fleiri aukanotendur að sama síma, ber að greiða kr. 2 500 fyrir hvern aukanotanda. Aukasímnotendur geta ekki öðlast aðalsímnotendarétt (t. d. rétt til að fá símann fluttan eða skráðan eingöngu á sitt nafn) án þess að greiða uppsetningargjald fyrir númerið að nýju eða viðtökugjald, enda hefur póst- og símamálastjórnin ein umráðarétt símans.

Breytir engu í þessu, þó að aukasímnotandi hafi um lengri eða skemmri tíma haft nafn sitt í símaskránni eða greitt afnotagjald.

Óski símnotandi, að símanúmer hans sé ekki prentað í símaskrá og ekki gefið upp í 03, getur póst- og símamálastjórnin heimilað það gegn 2 400 króna gjaldi, sem greiðist einu sinni.

Póst- og símamálastjórnin ákveður tilhögun á símaskránni, og hún getur synjað mönnum um upptöku starfsheita, sem hún telur óeðlileg eða vafasamt, að hlutaðeigandi hafi rétt að bera.

3. Skrásetning í stafrófsskrána.

3.1.	Breytt letur í skrá, hver lína	kr. 2 300
3.2.	Aukanafn í skrá	— 2 500
3.3.	Aukalína í skrá, hver lína	— 1 300
3.4.	Aukanafn með breyttu letri (1 lína) kr. 2 300 + 2 500	— 4 800

Aukalínur eru taldar: Ef fyrirtæki lætur skrásetja nöfn starfsmanna sinna í skrána undir nafni fyrirtækisins. Sé starfsmaður fyrirtækis ekki aðalsímnotandi og ekki skráður í skránni sem aukasímnotandi annars staðar en undir nafni fyrirtækisins (en ekki undir sínu nafni), skal reiknað fyrir það kr. 2 500 sem aukanafn.

4. Skrásetning í atvinnuskrána.

4.1. **Ókeypis skrásetning.**

Hver símnotandi, sem rekur atvinnu- eða verslunarfyrirtæki og óskar skriflega eftir skráningu í atvinnu- og viðskiptaskrána í samræmi við þá flokkun, er póst- og símamálastjórnin hefur ákveðið, fær ókeypis eina línu til skrásetningar á símanúmeri sínu, ásamt nafni og heimilisfangi, með venjulegu letri í einn flokk skrárinnar. Aukasímnotendur öðlast ekki rétt til ókeypis skráningar.

4.2. Skrásetning gegn borgun.

Ef símnotandi vill láta skrá sig í fleiri en einn flokk, kostar hver skrásetning fram yfir þá fyrstu kr. 1 300. Ef nafnið óskast skráð með breyttu letri, kostar það kr. 2 300. Auglýsingalína kostar kr. 1 300.

5. Auglýsingar í símaskrá.

Póst- og símamálastjórninni er heimilt að taka auglýsingar til birtingar í símaskránni að því marki, sem hún telur að samrýmist númeraskránni.

XI. KAFLI
Radíótæki og þjónusta um radíóstöðvar.

1. Radíóeftirlitsgjöld.

Gjöld vegna talstöðva skulu vera sem hér segir:

1.1.	**Fyrir milli-, stutt-, og metrabylgjustöðvar í skoðanaskyldum skipum, bátum og flugvélum og fastastöðvar (þar með taldar móðurstöðvar fyrir þjónustu við bifreiðar).**	
1.1.1.	Leyfisbréfagjald þegar samanlagt sendiafl er yfir 100 wött (endurnýist við allar breytingar á stöðinni)	kr. 6 000
1.1.2.	Árlegt eftirlitsgjald senda samanlagt yfir 100 wött	— 13 200
1.1.3.	**Leyfisbréfagjald, þegar samanlagt sendiafl er 100 wött eða minna** (endurnýjist við allar breytingar á stöðinni)	— 2 800
1.1.4.	Árlegt eftirlitsgjald senda samanlagt 100 wött eða minna	— 8 800
1.2.	**Fyrir milli-, stutt- og metrabylgjustöðvar í bifreiðum og vinnutækjum, sem eru einungis skoðaðar eftir ósk notanda eða af gefnu tilefni.**	
1.2.1.	Leyfisbréfagjald (endurnýjist við allar breytingar á stöðinni)	— 2 800
1.2.2.	Árlegt starfrækslugjald fyrir metrabylgjustöðvar í bifreiðum með sértíðni eingöngu og í bátum, sem ekki eru skoðunarskyldir	— 3 600
1.3.	**Fyrir almenningsstöðvar (CB) í 27 MHz tíðnisviðinu.**	
1.3.1.	Leyfisbréfagjald fyrir stöðvar 0,5 watt eða minni (innifelur starfrækslugjald á því ári, sem leyfið er gefið út)	— 5 300
1.3.2.	Árlegt starfrækslugjald fyrir stöðvar 0,5 watt eða minni	— 2 200
1.3.3.	Leyfisbréfagjald fyrir stöðvar stærri en 0,5 watt, leyfðar samkvæmt undanþágum (innifelur starfrækslugjald á því ári, sem leyfið er gefið út)	— 6 200
1.3.4.	Árlegt starfrækslugjald fyrir stöðvar stærri en 0,5 watt	— 3 100

1.4. Önnur gjöld.

1.4.1.	Leyfisbréf vegna amatörstöðvar ásamt upphafsskoðun (endurnýist við tilfærslu milli T-, A-, B- og C leyfa)	— 5 600
1.4.2.	Leyfisbréf nýliða vegna amatörstöðvar ásamt upphafsskoðun (gildir í 2 ár) og bráðabirgðaleyfi erlendra amatöra	— 2 800
1.4.3.	Leyfisbréfa vegna fjarstýringa á bílskurðshurðum	— 2 400
1.4.4.	Leyfisbréf vegna fjarstýringa á líkönum	— 1 200
1.4.5.	Fyrir skírteini loftskeytamanns	— 4 600
1.4.6.	Fyrir skírteini talstöðvarvarðar	— 2 300
1.4.7.	Fyrir aukaskoðun amatörstöðvar	— 3 100
1.4.8.	Innsiglisgjald (ferðakostnaður samkvæmt reikningi)	— 6 200

2. Viðskiptagjöld.

2.1. Radíósímtöl við skip og báta.
Sjá kafla IV. 4 hér að framan.

2.2. Skeytaafgreiðsla við skip og báta.
Sjá kafla V. 3 hér að framan.

2.3. Viðskiptagjöld vegna radíóstöðva og í verstöðvum.
Vegna radíóstöðva, sem komið er upp í verstöðvum á vegum samtaka útvegsmanna á viðkomandi stað, skal greiða eftirfarandi daggjöld:

Fyrir 1—5 báta	kr. 1 300
Fyrir 6—15 báta	— 2 400
Fyrir 16—30 báta	— 3 400
Fyrir 31 bát og fleiri	— 4 400

Ef um leigutalstöð er að ræða, greiðast að auki venjuleg leigugjöld samkvæmt sérgjaldskrá.

2.3.2. Vegna metrabylgjustöðva, sem komið er upp á stöðum þar sem Póstur og sími veitir ekki strandarstöðvarþjónustu á metrabylgjurásum, skal greiða eftirfarandi daggjald enda sé eingöngu um að ræða viðskipti, er lúta að rekstri fiskiskipa og veiðum kr. 2 300.

2.4. Viðskiptagjöld og reglur vegna samningsbundinna viðskipta við fiskibáta.

2.4.1. Póst- og símamálastjórnin lætur fiskibátum í té alla strandarstöðvaþjónustu, sem þeir þurfa á að halda vegna reksturs og útgerðar bátsins, gegn ákveðnu ársfjórðungslegu viðskiptagjaldi.

2.4.2. Viðskipti þessi geta farið fram um hvaða strandarstöð Pósts og síma sem er.

2.4.3. Í þjónustu þessari eru innifalin símtöl, skeyti og skilaboð til afgreiðslu innan bæjarsímakerfis þess staðar, þar sem hlutaðeigandi strandarstöð er.

2.4.4. Afgreiðsla símtala eða skeyta um langlínukerfi Pósts og síma greiðist samkvæmt gjaldskrá þessari.

2.4.5. Póst- og símamálastjórnin ber ekki ábyrgð á lauslegum, munnlegum skilaboðum, og eru þau afgreidd á ábyrgð þess, er óskar flutnings þeirra.

2.4.6. Skilyrði þess, að útgerðarmaður eða félag geti orðið þessarar þjónustu aðnjótandi eru:
að allir fiskibátar, sem skráðir eru innan hlutaðeigandi lögsagnarumdæmis og búnir talstöð, greiði slíkt viðskiptagjald; að samtök útvegsmanna í hlutaðeigandi lögsagnarumdæmi beri ábyrgð á greiðslu viðskiptagjaldanna á tilskildum tíma og að ofangreind viðskipti fjalli eingöngu um atriði, er varða útgerð og rekstur viðkomandi báts, og þess stranglega gætt, að þeim ákvæðum sé fylgt.

2.4.7. Ársfjórðungslegt viðskiptagjald fiskibáta skal vera sem hér segir:

a. fyrir minni báta en 100 tonn ..... kr. 7 500
b. fyrir báta 100 tonn og stærri ..... — 12 200

Í viðskiptagjaldinu er innifalin þjónusta strandarstöðva, allt að 25 símtölum og skilaboðum ársfjórðungslega fyrir báta minni en 100 tonn, og allt að 40 símtölum og skilaboðum fyrir báta 100 tonn og stærri.

Þau símtöl og skilaboð, sem umfram kynnu að verða ofangreindar magntölur skulu greiðast samkvæmt gjaldskrá þessari, IV. kafla 4.

2.5. Viðskiptagjöld landfarstöðva.

2.5.1. Ársfjórðungslegt afnotagjald landfarstöðva sem nota rásir á millibylgju kr. 4 400.

2.5.2. Afgreiðslugjald fyrir hvert símtal afgreitt eða skilaboð send (fyrir símtöl eða skilaboð afgreidd frá afgreiðslustöð í landfarstöðvaþjónustunni til annars gjaldsvæðis í símakerfinu, en hún er í, greiðist línugjald skv. gjaldskrá) kr. 600.

3. Skyldutilkynningar skipa.

Öll íslensk skip, sem eru tilkynningaskyld samkvæmt lögum frá 17. maí 1968 og gildandi reglugerð þar að lútandi, greiði ársfjórðungsgjald fyrir flutning skyldutilkynningar um fjarskiptakerfið.

Gjaldið skal vera svo sem hér segir:

Fyrir skip undir 15 rúmlestum brúttó ..... kr. 2 400
Fyrir skip 15 að 50 rúmlestum brúttó ..... — 3 500
Fyrir skip 50 að 100 rúmlestum brúttó ..... — 4 800
Fyrir skip 100 rúmlestir brúttó og yfir ..... — 6 400

Gjald þetta er óviðkomandi öðrum viðskiptagjöldum vegna viðskipta skipa um strandarstöðvar Pósts og síma, og skal það greitt fyrirfram ársfjórðungslega.

Óheimilt er að hagnýta upplýsingar þær, er fást með skyldutilkynningunum, til annarra nota en öryggisgæslu vegna skipa og áhafna.

4. Almenn ákvæði.

4.1. Hver sá, sem óskar að starfrækja radíótæki á landi, sjó eða í lofti, innan íslensks lögsagnarumdæmis, skal senda póst- og símamálastjórninni skriflega umsókn um leyfi til þess ásamt nauðsynlegum upplýsingum um tækin og tilgang notkunar. Þetta gildir þó ekki um viðtæki, sem er fyrir útvarp eingöngu og er skráð hjá Ríkisútvarpinu. Verði slíkt leyfi veitt, er það gert með leyfisbréfi, þar sem tilgreind eru skilyrði fyrir leyfinu, leyfistími o. fl. Fyrir hvert leyfisbréf komi ákveðið gjald samkvæmt gildandi gjaldskrá um radíótæki. Skal gjaldið greitt við afhendingu leyfisbréfs.

4.2. Póst- og símamálastjórnin hefur eftirlit með notkun radíótækja. Talstöðvar í skipum og bátum með þilfari eru skoðaðar einu sinni á ári. Aðrar talstöðvar eru ekki háðar skoðunarskyldu, en eigendum þeirra er heimilt að koma með þær til skoðunar.

4.3. Þegar framkvæma skal skoðun, skal hlutaðeigandi stöðvarvörður sjá um, að nægilegt rafmagn sé fyrir hendi, svo að prófa megi tækin. Enn fremur getur eftirlitsmaður krafist þess, að stöðvarvörður sé viðstaddur skoðun og til aðstoðar eftirlitsmanni sé þess þörf, t. d. við skoðun lífbátasenda og þ. u. l. Sé stöðvarvörður eða fullgildur staðgengill, að dómi eftirlitsmanns, ekki viðlátinn þrátt fyrir ósk eftirlitsmanns, er honum heimilt að taka sér aðstoðarmann, og ber þá leyfishafi stöðvarinnar aukakostnað, er af því kann að leiða. Óski leyfishafi radíótækja aukaskoðunar, einhverra ástæðna vegna, ber honum að greiða

fyrir framkvæmd hennar aukalega hálft eftirlitsgjald að viðbættum ferðakostnaði.

4.4. Þeim, sem leyfi fær fyrir sendistöð, ber að sjá um, að enginn starfræki hana, nema sá, sem fengið hefur skírteini hjá póst- og símamálastjórninni, er heimili honum starfrækslu slíkrar stöðvar (skírteini loftskeytamanns eða talstöðvarvarðar). Stöðin er þó ávallt undir yfirumsjón leyfishafa eða fulltrúa hans og starfræksla hennar á ábyrgð þeirra.

4.5. Bæði stöðvarverði og leyfishafa eða fulltrúa hans er skylt að undirrita þagnarheit og haga starfrækslunni í einu og öllu samkvæmt fyrirmælum póst- og símamálastjórnarinnar og hlíta þeim ákvæðum og reglum, innlendum og alþjóðlegum, sem settar eru og settar kunna að verða um starfrækslu slíkra stöðva. Verði misbrestur á þessu, getur póst- og símamálastjórnin afturkallað leyfisbréf stöðvarinnar, innsiglað hana eða, sé hún í leigu frá póst- og símamálastjórninni, tekið hana í sína vörslu.

4.6. Radíóeftirlitsgjöld og annar kostnaður vegna tækjaskoðunar greiðist í síðasta lagi 10 dögum eftir framvísun reiknings.

4.7. Póst- og símamálastjórnin eða sérstakir umboðsmenn hennar sjá um uppsetningu og viðhaldsþjónustu á fastastöðvum. Uppsetningu og viðhaldsþjónustu á farstöðvum annast póst- og símamálastjórnin og þau verkstæði, sem fengið hafa heimild til viðgerða á ákveðnum gerðum talstöðva. Leyfishafi greiðir þessa vinnu samkvæmt reikningi.

4.8. Gjöld fyrir símtöl, símskeyti og annað það, sem gjaldskylt er og afgreitt er um símakerfið fyrir tilstuðlan stöðvar leyfishafa, eru á ábyrgð hans og greiðast innan 10 daga frá framvísun reiknings.

4.9. Hafi áfallin gjöld vegna radíótækja eða þjónustu ekki verið greidd á tilteknum tíma, er póst- og símamálastjórninni heimilt að innsigla viðkomandi stöð. Um borð í skipum skal þetta þó gert þannig, að nota megi stöðina í neyðartilfelli. Enn fremur er póst- og símamálastjórninni heimilt að innheimta þessi gjöld með símreikningum hlutaðeigandi leyfishafa, að viðlagðri lokun símans.

4.10. Nú hefur stöð verið innsigluð vegna vanskila eða annarra brota. Skal þá leyfishafi greiða innsiglisgjald, áður en enduropnun fer fram. Ferðakostnað vegna innsiglunar greiðir leyfishafi.

4.11. Framangreindar reglur eiga ekki við um starfrækslu „amatör"-stöðva. Um þá starfsemi er fjallað í sérstakri reglugerð.

4.12. Innflutningur erlendra radíótækja er háður samþykki póst- og símamálastjórnarinnar. Innflytjendur skulu sækja um heimild á þar til gerðum eyðublöðum. Sé um fyrsta innflutning á talstöðvum að ræða, kannar póst- og símamálastjórnin með tegundaprófun, hvort stöðvarnar fullnægi þeim lágmarkskröfum, sem gerðar eru. Gjöld fyrir tegundaprófun eru samkvæmt sérstakri gjaldskrá fyrir radíótæki.

4.13. Leyfi til starfrækslu radíóstöðva má segja upp með minnst mánaðarfyrirvara, miðað við mánaðamót, óski leyfishafi að hætta starfrækslu stöðvarinnar. Skal það gert skriflega og stílað til póst- og símamálastjórnarinnar. Vanræksla í þessum efnum leysir leyfishafa ekki frá greiðslu áfallinna gjalda.

4.14. Öll gjöld til póst- og símamálastjórnarinnar vegna starfrækslu radíótækja, sem ekki eru greidd á tilsettum tíma, eru lögtakskræf, samkvæmt 1. gr. laga nr. 29 frá 16. des. 1885.

4.15. Póst- og símamálastjórnin hefur nokkurt magn radíótækja til leigu eða til sölu samkvæmt nánari ákvörðun hverju sinni. Um kjör fer samkvæmt sérstakri gjaldskrá um radíótæki.

5. Reglur um starfrækslu talstöðva, sem annast viðskipti við bifreiðar eða önnur farartæki á landi.

5.1. Póstur og sími starfrækir fastastöðvar til almennra viðskipta við landfarstöðvar. Enn fremur veitir póst- og símamálastjórnin einstaklingum, fyrirtækjum og stofnunum leyfi til starfrækslu fastastöðva og úthlutar þeim tíðnum fyrir slíkar stöðvar.

5.2. Ekki er heimilt að tengja fastastöðvar, aðrar en stöðvar Pósts og síma, á nokkurn hátt við hið almenna símakerfi.

5.3. Um fastastöðvar leyfishafa mega einungis fara fram viðskipti, er varða atvinnurekstur hans. Óheimilt er að veita öðrum aðilum afnot af talstöðvum leyfishafa.

5.4. Fastastöðvar leyfishafa og farstöðvar, sem skipti eiga við stöðvar Pósts og síma skulu starfræktar af talstöðvavörðum, sem hafi skírteini útgefin af póst- og símamálastjórninni. Talstöðvaverðir undirrita þagnarheit, en auk þess eru allir þeir, sem ábyrgð bera á starfrækslu talstöðva, bundnir slíku þagnarheiti, enda þótt þeir hafi ekki undirritað það.

5.5. Skylt er að halda sérstaka radíó-dagbók um allt það, er varðar rekstur stöðvanna svo sem innkomna og útfarna afgreiðslu.

5.6. Stöðvum þessum er skylt að sinna neyðarþjónustu og þjónustu vegna öryggis mannslífa, og má ekki í slíku tilfelli loka stöðvunum, fyrr en neyðar- eða öryggisþjónustunni er lokið.

5.7. Leyfishafi ber allan kostnað og alla ábyrgð af starfrækslu stöðvanna.

5.8. Viðskiptagjöld landfarstöðva eru tilgreind í grein 2.5. í þessum kafla gjaldskrárinnar.

XII. KAFLI

Afnot landssímalína til skákkeppni gegn niðursettu gjaldi.

1.1. Fyrir afnot landssímalína til skákkeppni greiðist ⅕ venjulegs símtalagjalds á tímabilinu frá 1. október til 30. apríl kl. 21:00—08:00.

Lágmarksgjald miðast þó við þriggja stunda notkun á línunum. Hver byrjuð klukkustund telst sem heil.

Á öllum öðrum tímum en þeim, sem að framan getur, reiknast fullt gjald, samkvæmt símtalagjaldskrá (sbr. IV. kafla).

1.2. Umsóknir um afnot landssímalína til skákkeppni gegn niðursettu gjaldi skulu koma frá Skáksambandi Íslands og sendar skriflega til símstjórans í Reykjavík með minnst sólarhrings fyrirvara. Óskir um niðursett símagjöld til skákkeppni frá öðrum en Skáksambandi Íslands verða eigi teknar til greina.

XIII. KAFLI

1. Almennir skilmálar.

1.1. Sá, sem óskar að fá talsíma eða aukið samband eða breytingar á samböndum og tækjum, er hann hefur áður fengið, sendi um það skriflega umsókn.
Þar til gerð eyðublöð eru í símaskránni og fást einnig á símstöðvum og skal umsækjandi tilgreina fullt nafn, nafnnúmer og heimilisfang. Skal hann þá hlíta þeim kjörum og ákvæðum, sem sett eru eða sett kunna að verða um notkun símtækja og sambanda.

1.2. Símasambandi er venjulega ekki komið á við nokkra húseign, nema húseigandi leyfi endurgjaldslaust að koma fyrir þráðum og öðrum símatækjum á húsi og lóð, og ber þeim, er pantar sambandið, að sjá um, að slíkt leyfi húseiganda fáist.

Krefjast má þess, að talsímanotendur setji tryggingu fyrir greiðslu allra gjalda fyrir afnot símans.

1.3. Póst- og símamálastjórnin ákveður, við hvaða stöð símabúnaður skuli tengjast, númer hans og nánara fyrirkomulag og getur síðan breytt um númer, ef það telst nauðsynlegt. Handvirk langlínusamtöl hafa forgangsrétt fram yfir innanbæjarsímtöl, og getur Landssíminn komið inn á sjálfvirk símtöl og beðið um, að viðkomandi leggi á, ef um innanbæjarsímtal er að ræða.

1.4. Enginn má gera eða láta gera breytingar á símasamböndum eða flytja símabúnað úr stað. Öll slík verk verða framkvæmd eftir beiðni, en notandi greiði það gjald, sem ákveðið er. Allir símar eða talsímasambönd í kaupstöðum eða kauptúnum eru eign Pósts og síma, en notendur greiði stofngjald og afnotagjald. Starfsmenn stofnunarinnar hafa hvenær sem er aðgang að öllum símatækjum og símalögnum.

1.5. Talsímanotendum er skylt að fara vel og gætilega með allan símabúnað er þeir hafa til afnota, og eru þeir bótaskyldir á öllu því, sem aflaga fer og ekki stafar af eðlilegu sliti, svo og öllu því, er glatast úr þeirra vörslu í þessum efnum.

Stranglega er bannað að setja nokkur tæki eða búnað í samband við tæki Pósts og síma, t. d. talfærasnúrur o. þ. h., enda hefur Póstur og sími að sjálfsögðu rétt til að taka allan slíkan búnað burtu og láta hlutaðeigandi sæta sektum eða missi símans, ef ástæða þykir til.

1.6. Bili símabúnaður, ber þegar í stað að tilkynna það viðkomandi stöðvarstjóra, er sér um, að gallarnir verði lagfærðir svo fljótt sem unnt er. Póstur og sími ber ekki ábyrgð á því, þótt sími verði ónothæfur um stund. Verði óþarfur dráttur á viðgerð símans má krefjast endurgreiðslu á afnotagjaldinu í hlutfalli við þann tíma, er síminn er ónothæfur, ef sambandsslitin eru meira en 10 sólarhringar á ári.

1.7. Póst- og símamálastjórnin tekur ekki á sig neina ábyrgð á afleiðingum þess, ef mistök kunna að eiga sér stað við afgreiðslu símskeyta eða símtala, hvort sem þau eru af völdum starfsmanna, línubilana eða af öðrum orsökum.

1.8. Enginn talsímanotandi má lána, leigja eða selja öðrum afnot talsímans nema með leyfi Pósts og síma. Sé það engu að síður gert, hefur notandi fyrirgert rétti sínum til símans, og getur stofnunin slitið sambandinu og tekið tækin burtu fyrirvaralaust, en notandi borgar samt afnotagjaldið til þess tíma, er hann hefði löglega getað sagt upp.

1.9. Ef sími eða annar fjarskiptabúnaður, sem hefur verið tekinn á leigu, hefur ekki verið notaður samfellt í 6 mánuði eða lengur, er póst- og símamálastjórninni heimilt að taka hann til afnota fyrir aðra, jafnvel þótt leigutaki vilji greiða áfram afnotagjald af hinum ónotaða síma eða búnaði. Gildir þetta einnig, þótt ekki hafi verið unnt að afgreiða beiðni um flutning símans á þeim tíma.

1.10. Póst- og símamálastjórninni er heimilt að synja þeim um síma eða loka símum þeirra um stundarsakir eða að fullu, sem eftir athugun og að dómi hennar hafa verulega slæm áhrif á afgreiðslu sjálfvirku símstöðvarinnar, eða ef sími þeirra er misnotaður, svo sem með endurteknum gabbhringingum eða öðrum truflunum.

1.11. Sé lína einhvers notanda óhæfilega oft á tali að dómi póst- og símamálastjórnarinnar, getur stofnunin krafist þess, að notandinn fallist á lagfæringar.

1.12. Þeir, sem af ásettu ráði eða vítaverðu gáleysi valda skemmdum á símum eða símatækjum og samböndum hafa fyrirgert rétti sínum til símans og sæta sektum samkvæmt 176. gr. hegningarlaganna, nema verknaðinum sé þannig farið, að þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

2. Greiðsluskilmálar.

2.1. Skráður rétthafi síma ber alla ábyrgð á greiðslum til Pósts og síma vegna notkunar á símabúnaði hans.

2.2. Eindagi síma- og radíógjalda er 10. dagur hvers mánaðar, og skal Póstur- og sími sjá um, að reikningar berist símnotendum með góðum fyrirvara. Fyrsta virkan dag eftir eindaga verður símalokunum beitt við innheimtu skulda að upphæð krónur 5 000 og hærri. Innheimt verður gjald, krónur 1 300, fyrir lokun og enduropnun talsímasambands. Séu síma- og/eða radíógjöld eigi greidd þrem mánuðum eftir eindaga, verða þau send til lögtaks samkvæmt 1. gr. laga 29/1885.

3. Leigutími.

Þegar um er að ræða samband fyrir utan kaupstaðarlóð eða samband með sérstöku fyrirkomulagi, getur Póstur og sími krafist, að leigutíminn sé minnst eitt ár eða fleiri.

4. Uppsögn.

Segja má símasambandi upp um mánaðamót með minnst eins mánaðar fyrirvara, nema þar sem sérákvæði gilda, og skal uppsögn vera skrifleg.

5. Flutningar.

Ef talsímanotandi þarf að láta flytja símatæki þau, er hann hefur til afnota, skal hann tilkynna það skriflega hlutaðeigandi stöðvarstjóra, sem lætur því næst framkvæma flutninginn svo fljótt sem unnt er, en notandi greiðir hið ákveðna gjald. Gjaldið fyrir flutninginn greiðist fyrirfram.

XIV. KAFLI

Gjaldskrá þessi og reglur eru settar samkvæmt 12. gr. laga nr. 30 frá 1941 um fjarskipti og gengur í gildi 1. maí 1979. Þó reiknast nýju gjöldin fyrir teljaraskref aðeins af símtölum, sem fram fara 1. maí 1979 eða síðar. Jafnframt fellur þá úr gildi gjaldskrá og reglur útgefnar 15. febr. 1979.

Samgönguráðuneytið, 30. apríl 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING

um hækkun á gjaldskrám Rafmagnsveitna ríkisins og Orkubús Vestfjarða.

Með tilvísun til 62. gr. orkulaga nr. 58 29. apríl 1967 hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi hækkun á gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins, frá og með 1. maí 1979.

a. Hitataxtar hækki sem hér segir:

4.1	Orkugjald	kr.	19.22 á kwst.
4.2	Orkugjald	—	8.99 á kwst.
4.3	Aflgjald, lágmarksstilling 5 kW	—	92 545.00 á ári
	Aflgjald, umfram 5 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	—	18 509.00 á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	3.86 á kwst.
	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	—	33.07 á kwst.
4.4	Orkugjald	—	5.13 á kwst.
6.1	Orkugjald	—	24.41 á kwst.
6.2	Orkugjald	—	11.88 á kwst.
6.3	Aflgjald, lágmarksstilling 5 kW	—	120 350.00 á ári
	Aflgjald, umfram 5 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	—	24 064.00 á kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	5.01 á kwst.
	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	—	33.97 á kwst.
6.4	Orkugjald	—	6.87 á kwst.

B. Aðrir taxtar hækki um 15%

C. Heimtaugagjöld hækki um 23%

D. Heildsölugjaldskrá hækki um 30%.

Gjaldskrá Orkubús Vestfjarða hækki til samræmis við hækkaða gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins.

Iðnaðarráðuneytið, 30. apríl 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

30. apríl 1979. Nr. 190.

AUGLÝSING

um hækkun á gjaldskrá Hitaveitu Reykjavíkur.

Með tilvísun til 27. gr. orkulaga nr. 58 29. apríl 1967 hefur ráðuneytið staðfest 15% hækkun á gjaldskrá Hitaveitu Reykjavíkur nr. 65 8. febrúar 1979 frá og með 1. maí 1979.

Iðnaðarráðuneytið, 30. apríl 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

AUGLÝSING

um hækkun á gjaldskrá Hitaveitu Mosfellshrepps.

Með tilvísun til 27. gr. orkulaga nr. 58 29. apríl 1967 hefur ráðuneytið staðfest 34.6% hækkun á gjaldskrá Hitaveitu Mosfellshrepps nr. 208 10. febrúar 1977 með síðari breytingum frá og með 1. maí 1979.

Iðnaðarráðuneytið, 30. apríl 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 192. 30. apríl 1979.

AUGLÝSING

um hækkun smásöluverðs raforku.

Samkvæmt 25. gr. orkulaga nr. 58, 29. apríl 1967 hefur iðnaðarráðuneytið staðfest eftirfarandi hækkanir á gildandi gjaldskrám eftirtalinna rafveitna frá og með 1. maí 1979:

Reyðarfjörður	gjaldskrá nr. 312 frá 24. ág. '78	hækkun um 24%
Voga- og Vatnsleysustr.hr.	gjaldskrá nr. 280 frá 10. ág. '78	hækkun um 25.5%
Njarðvík	gjaldskrá nr. 279 frá 10. ág. '78	hækkun um 25.5%
Keflavík, Gerðahr.	gjaldskrá nr. 278 frá 10. ág. '78	hækkun um 25.5%
Miðneshreppur	gjaldskrá nr. 274 frá 10. ág. '78	hækkun um 25.5%
Selfoss	gj.skrá nr. 123 frá 1. mars '79	hækkun um 14.4%
Hverag., Eyrarb., Stokkseyri	gj.skrá nr. 123 frá 1. mars '79	hækkun um 23.4%
Sauðárkrókur	gjaldskrá nr. 281 frá 11. ág. '78	hækkun um 23%
Siglufjörður	gjaldskrá nr. 309 frá 28. ág. '78	hækkun um 24%
Akureyri	gj.skrá nr. 124 frá 1. mars '79	hækkun um 23%
Grindavík	gjaldskrá nr. 276 frá 10. ág. '78	hækkun um 25.5%
Vestmannaeyjar	gjaldskrá nr. 369 frá 4. okt. '78	hækkun um 24%

með síðari breytingum, þ. á m. hækkun verðjöfnunargjalds 15. mars 1979.

Iðnaðarráðuneytið, 30. apríl 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

REGLUGERÐ

um heimilisþjónustu í Ólafsfirði.

1. gr.

Bæjarstjórn og bæjarstjóri fara með yfirstjórn heimilisþjónustunnar í Ólafsfirði. Dagleg umsjón með framkvæmd þessara mála er í höndum félagsmálafulltrúa, er bæjarstjórn ræður til starfa.

2. gr.

Hlutverk heimilisþjónustunnar er að veita hjálp á heimilum að tilvísan læknis, hjúkrunarfræðings, ljósmóður eða að öðrum tilvísunum, sem félagsmálafulltrúi metur gildar, að hjálpar annarrar en hjúkrunar sé þörf vegna elli, sjúkdóma, örorku, barnsburðar, slysa, dauðsfalla eða af öðrum ástæðum.

Hjálpin veitist þann tíma og á þann hátt, sem félagsmálafulltrúi metur að nauðsyn sé á hverju sinni.

Heimilisþjónustan felur í sér eftirtalin atriði:

1. Aðstoð við aldraða í þeim tilgangi að gera þeim kleift að dvelja lengur í heimahúsum.
2. Aðstoð við sjúklinga í heimahúsum í þeim tilgangi að stytta sjúkrahúsvist eða jafnvel að koma í veg fyrir hana.
3. Umsjón með heimili, þar sem húsmóðir eða heimilisfaðir eru fjarverandi vegna veikinda.
4. Aðstoð við fatlaða, sem búa einir.
5. Önnur tilfelli, sem meta skal hverju sinni.

3. gr.

Bæjarstjórn gangist fyrir námskeiðum fyrir starfsfólk heimilisþjónustunnar eða gefi því kost á að sækja námskeið til þess að auka þekkingu sína á þessu sviði.

4. gr.

Stjórn heimilisþjónustunnar ber að ganga örugglega úr skugga um, að þeir aðilar er heimilishjálpina stunda, séu hæfir til starfans og séu ekki haldnir smitandi sjúkdómi.

5. gr.

Bæjarstjórn ákveður hvert form skuli vera á umsóknum um heimilisþjónustu.

6. gr.

Bæjarstjórn setur starfsfólki heimilisþjónustunnar ákveðnar starfsreglur.

7. gr.

Fyrir heimilisþjónustuna samkvæmt reglugerð þessari skal sá er hjálpar nýtur, greiða eftir taxta er bæjarstjórn setur. Þar skal tekið tillit til tekna viðkomandi og kostnaðar við hjálpina. Skal taxti þessi breytast í samræmi við breytingar á launum.

Bæjarstjórn getur sett nánari reglur um greiðslu, innheimtu og annað, sem hún telur máli skipta í þessu efni.

8. gr.

Skrifstofa Ólafsfjarðarkaupstaðar annast bókhald og fjárreiður heimilisþjónustunnar og skulu reikningar hennar færðir með öðrum reikningum bæjarsjóðs og endurskoðast með sama hætti.

9. gr.
Félagsmálafulltrúi skal láta bæjarstjórn árlega í té skýrslu um starfsemina.

10. gr.
Um greiðslu kostnaðar fer samkvæmt lögum nr. 10 frá 25. janúar 1952 um heimilishjálp í viðlögum með síðari breytingum.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórn Ólafsfjarðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 10 frá 25. janúar 1952, um heimilishjálp í viðlögum, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 3. apríl, 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 194. 27. mars 1979.

AUGLÝSING
um umferð í Keflavík.

Að fengnum tillögum bæjarstjórnar Keflavíkur og samkv. heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40/1968 eru settar eftirgreindar reglur um umferð í Keflavík.

1. Stöðvunarskylda breytist í biðskyldu á eftirgreindum gatnamótum:
   a. Hafnargata/Vesturgata
   b. Hafnargata/Aðalgata
   c. Hafnargata/Skólavegur (vestan gatnamótanna)
   d. Hafnargata/Víkurbraut.
2. Framúrakstur er bannaður á Hafnargötu og Hringbraut.

Reglur þessar taka gildi 1. maí 1979.

Lögreglustjórinn í Keflavík, 27. mars 1979.

Jón Eysteinsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 20 — 1979

2. maí 1979. 333 Nr. 195.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur nr. 81 12. febrúar 1979 með síðari breytingum.

Með vísun til 25. gr. Orkulaga nr. 59 29. apríl 1967 hefur ráðuneytið staðfest breytingu á gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur frá og með 2. maí 1979 sem hér segir:

Gjaldskrárliðir:

2.1	Lýsing*	verður	36.68	kr./kWh
2.2	Úti- og götulýsing	—	163 280.00	kr./kWa
3.1	Heimilisnotkun o. fl.*	—	30.55	kr./kWh
4.1	Vélar, orka*	—	36.68	—
4.2	Vélar, orka	—	7.30	—
	— , afl	—	29 220.00	kr./kWa
4.3	v/byggingaframkvæmda	—	55.00	kr./kWh
5.1	Húshitun, órofin	—	12.13	—
5.1A	Önnur hitun, órofin	—	16.84	—
	Lágmarksgjald	—	168 400.00	á ári
5.2	Húshitun, rofin daghitun	—	7.01	—
5.2A	Önnur hitun, rofin daghitun	—	9.76	—
5.3	Húshitun, næturhitun	—	3.65	—
	Önnur hitun, næturhitun	—	5.07	—

*) Lágmarksgjald 2 750.00 á ársfjórðungi.

Mælaleiga samkvæmt 6. gr. hækkar um 100%.

Heimtaugagjöld og aðrir gjaldskrárliðir áður ótaldir hækka um 23%.

Iðnaðarráðuneytið, 2. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

B 42

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar nr. 88 12. febrúar 1979 með síðari breytingum.

Með vísun til 25. gr. Orkulaga nr. 59 29. apríl 1967 hefur ráðuneytið staðfest breytingu á gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar frá og með 2. maí 1979 sem hér segir:

Gjaldskrárliðir:

A	Lýsing		
A1	Úti- og götulýsing	verður 163 280.00	kr./kWa
A2	Lýsing	— 36.68	kr./kWh
B	Heimili	— 30.55	—
C	Vélar		
C1	Orka	— 36.68	—
C2	Orka	— 7.30	—
	+ Afl	— 29 220.00	kr./kWa
C3	v/byggingarframkvæmda	— 55.00	kr./kWh
C4	Orka	— 30.55	—

Aðrir gjaldskrárliðir hækka um 23%.

Iðnaðarráðuneytið, 2. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 21 — 1979

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 169/1970 um söluskatt með áorðnum breytingum.

1. gr.

20. tl. 13. gr. reglugerðarinnar (sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 316/1978, sbr. reglugerð nr. 431/1978) orðist svo:

Svartolía og gasolía.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 10/1960, öðlast gildi 12. maí 1979.

Fjármálaráðuneytið 11, maí 1979.

Tómas Árnason.

Árni Kolbeinsson.

Stjórnartíðindi B 21, nr. 197. Útgáfudagur 11. maí 1979.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 22 — 1979

Nr. 198. 336 11. maí 1979.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Selfoss.

I Raforka.

Rafveita Selfoss selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing o. fl.

1.1. Til almennrar lýsingar, svo og til götulýsingar.
Orkugjald ..... kr. 36.60 KWh.
1.2. Til vinnuljósa, vinnuvéla og annarrar notkunar við mannvirkjagerð.
Orkugjald ..... — 45.75 kWh.

2. Heimili o. fl.

2.1. Til almennrar heimilisnotkunar, svo og til notkunar í sjúkrahúsum, heilsuverndarstöðvum, vistheimilum, veitingahúsum, gistihúsum og hliðstæðum stofnunum.
Orkugjald ..... — 27.45 kWh.

3. Vélar o. fl.

3.1. Til vélanotkunar.
Orkugjald ..... — 36.60 KWh.
3.2. Til véla og annarrar notkunar fyrirtækja eða stofnana, enda sé lágmarksafl 20 kW. Gjaldskylt afl er meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestur fari fram mánaðarlega og með sem jöfnustu millibili.
Orkugjald ..... — 14.55 KWh.
Aflgjald ..... kr. 27.306.00 KW á ári.

4. Hitun.

4.1. Til húshitunar, hitunar í vatnsgeymum, gufukötlum o. þ. h., roftími 1 klst. á dag.
Orkugjald ..... kr. 14.55 KWh.
4.2. Til húshitunar, roftími 2x1½ klst á dag.
Orkugjald ..... — 6.45 KWh.
4.3. Til húshitunar, roftími allt að 15 klst. að degi til.
Orkugjald ..... — 3.90 KWh.
4.4. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, roftími 11 klst. að degi til.
Orkugjald ..... — 7.10 KWh.

Um framangreinda hitagjaldskrárliði gildir eftirfarandi ákvæði. Minnsta árgjald skal vera sem svarar 1 800 klst. notkun á hvert KW. uppsetts afls hitunartækja.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að aflnotkun sé innan þeirra marka að hún valdi ekki hækkun á aflkaupum rafveitunnar.
b. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið.
c. Að notandi kosti tengingu klukkurofa, sem rafveita leggur til og greiði leigu af þeim, samkvæmt gjaldskrá.
d. Að hitatæki, lagnir og búnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar og önnur hitatæki fasttengd.

II Mælaleiga.

Rafveitan ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða ársleigu fyrir hvert tæki sem hér segir:

Orkumælir, einfasa	kr.	2 214.00
Orkumælir, þrífasa	—	5 562.00
Orkumælir, þrífasa með straumspennum	—	9 600.00
Aflmælir	—	9 000.00
Aflmælir með straumspennum	—	14 400.00

Af öðrum mælitækjum en þeim sem nefnd eru, ennfremur klukkurofum, skal ársleiga vera sem næst 15% af verði tækjanna.

III Heimtaugargjald.

Heimtaugargjald, fyrir varanlega heimtaug, skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur (A) málraun (KVA)		Heimtaugargjald kr.	Yfirlengdargjald Jarðstrengur kr./m	Loftlína kr/stólpa
63 A	1-fasa	127 270	4 170	47 080
63 A	3-fasa	137 680	4 170	58 300
100 A	3-fasa	163 760	4 690	74 580
200 A	3-fasa	260 950	6 320	
315 A	3-fasa	550 150	8 810	
300 KVA	3-fasa	770 200	Samkv. kostn.	
500 KVA	3-fasa	1 276 130		
800 KVA	3-fasa	2 042 730		

Yfirlengdargjald miðast við jarðstrengsheimtaug lengri en 15 m og loftlínuheimtaug lengri en 30 m.

Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum að stofnvarkassa eða stofntengikassa húsveitu.

Þegar stækka þarf spenni eða heimtaug vegna tiltekins notanda, skal greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, hvort tveggja miðað við gildandi gjaldskrá þegar breytingin fer fram.

Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekins notanda, og hún að mestu leyti notuð í hans þágu, er honum skylt að leggja til lóð undir stöðina rafveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðar og staðsetningu stöðvar.

Heimtaugargjald fyrir bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greitt sem hér segir:

63 A 1-fasa ..... kr. 28 030 63 A 3-fasa ..... kr. 37 980

Séu aðstæður þannig að leggja þurfi aðallínu að vinnustað, skal greitt yfirlengdargjald samkvæmt töflu.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum, Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óvenjulegar, skal heimtaugargjald greitt samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni. Heimtaugargjald skal greitt við umsókn um heimtaug.

IV. Ýmis ákvæði.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 2 100.00.

Ef fasviksstuðull hjá notanda er lægri en 0.8 getur rafveitan krafist að hann sé hækkaður upp í það gildi.

Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra tækja, sem valda tilfinnanlegum truflunum, eða takmarka notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til að taka gildi 15. maí 1979, og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 123, 1. mars 1979.

Iðnaðarráðuneytið 11. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 199 11. maí 1979.

AUGLÝSING

um hækkun á gjaldskrá Rafveitu Húsavíkur, nr. 339 22. september 1978, með síðari breytingum.

Með tilvísun til 25. gr. orkulaga nr. 58 29. apríl 1967 hefur iðnaðarráðuneytið staðfest 15% hækkun á gildandi gjaldskrá Rafveitu Húsavíkur nr. 339 22. september 1978, með síðari breytingum, frá og með 15. maí 1979.

Iðnaðarráðuneytið, 11. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Stjórnartíðindi B 22, nr. 198—199. Útgáfudagur 14. maí 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 23 — 1979

5. apríl 1979. 339 Nr. 200.

REGLUGERÐ

um heimilishjálp í Ólafsvík.

1. gr.

Hlutverk heimilisþjónustunnar er að veita hjálp á heimilum að tilvísan læknis, hjúkrunarkonu, ljósmóður eða öðrum tilvísunum, sem hreppsnefnd metur gildar, að hjálpar annarrar en hjúkrunar sé þörf vegna elli, sjúkdóma, örorku, barnsburðar, slysa, dauðsfalla eða af öðrum ástæðum.

Hjálpin veitist þann tíma og á þann hátt, sem hreppsnefnd metur að nauðsyn sé hverju sinni.

2. gr.

Heimilisþjónusta felur í sér eftirtalin atriði:

1. Aðstoð við aldraða í þeim tilgangi að gera þeim kleift að dvelja lengur í heimahúsum.
2. Aðstoð við sjúklinga í heimahúsum í þeim tilgangi að stytta sjúkrahúsvist eða jafnvel að koma í veg fyrir hana.
3. Umsjón með heimili, þar sem húsmóðir eða heimilisfaðir eru fjarverandi vegna veikinda.
4. Aðstoð við fatlaða, sem búa einir.
5. Önnur tilfelli, sem meta þarf hverju sinni.

3. gr.

Hreppsnefnd ákveður hvert form skuli vera á umsóknum um heimilisþjónustu.

4. gr.

Hreppsnefnd Ólafsvíkurhrepps ber að ganga úr skugga um að starfsfólk það, sem heimilishjálpina stundar hverju sinni á vegum hreppsins sé hæft til starfsins og gefi því kost á að sækja námskeið til að auka þekkingu sína á þessu sviði.

5. gr.

Um launakjör og hlunnindi starfsfólks heimilishjálpar fer eftir ákvörðun hreppsnefndar.

6. gr.

Hreppssjóður Ólafsvíkur ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, sem starfsfólk það, er vinnur á vegum heimilishjálparinnar kann að valda við störf sín, umfram það sem bætt er af sérstakri ábyrgðartryggingu, sem heimilishjálpin kaupi.

7. gr.

Fyrir heimilisþjónustu skv. reglugerð þessari og reglum, sem hreppsnefnd setur þar um skal sá, sem hjálpar nýtur greiða eftir gjaldskrá, sem hreppsnefnd setur, þar

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

sem tekið er tillit til tekna og annarra aðstæðna viðkomandi og kostnaðar við hjálpina. Skal taxti þessi breytast í samræmi við laun og framfærslukostnað.

Hreppsnefnd setur og nánari reglur um greiðslu, innheimtu og annað sem hún telur máli skipta í þessu efni.

8. gr.

Ólafsvíkurhreppur annast bókhald og fjárreiður heimilisþjónustunnar og skulu reikningar endurskoðast árlega með sama hætti og reikningar hreppssjóðs.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Ólafsvíkurhrepps hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með, samkvæmt lögum nr. 10 25. janúar 1952, um heimilishjálp í viðlögum til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 5. apríl 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 201. 3. apríl 1979.

GJALDSKRÁ

fyrir heimilishjálp í Ólafsfirði.

1. gr.

Fyrir þjónustu veitta samkvæmt reglugerð um heimilisþjónustu, skal sá er þjónustu nýtur greiða gjald samkvæmt eftirfarandi gjaldstiga, sem miðast við mánaðartekjur neytanda og laun starfsfólks heimilisþjónustunnar og launatengd gjöld.

1. taxti kr. 0 fyrir unna klukkustund
2. taxti kr. 500 fyrir unna klukkustund
3. taxti kr. 900 fyrir unna klukkustund
4. taxti kr. 1 500 fyrir unna klukkustund

Taxtar þessir skulu breytast í samræmi við breytingar á launum starfsfólks og launatengdum gjöldum.

2. gr.

Greiðsluskylda neytenda ákvarðast af mánaðartekjum hans og skal tekið tillit til þess hvort um er að ræða einstakling, hjón eða sambýlisfólk. Greiðsluskylda skal vera sem hér segir:

Fyrir einstaklinga:

1. Tekjur undir kr. 222.093
2. Tekjur frá kr. 222 093 til kr. 296 124.
3. Tekjur frá kr. 195.256 til kr. 244.700
4. Tekjur yfir kr. 244.700

Fyrir hjón og sambýlisfólk:

1. Tekjur undir kr. 222.093
2. Tekjur frá kr. 222.093 til kr. 296.124.
3. Tekjur frá kr. 296.124 til kr. 370.156
4. Tekjur yfir kr. 370.156

Ofangreind viðmiðun skal breytast ef breytingar verða á grunnlífeyri og tekjutryggingu skv. almannatryggingalögum.

3. gr.

Ef sérstakar aðstæður eru fyrir hendi er bæjarstjórn heimilt að víkja frá gjaldskrá þessari.

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Ólafsfjarðar, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 10 frá 25. janúar 1952 um heimilishjálp í viðlögum, sbr og lög nr. 34 frá 10. apríl 1974 um breytingu á þeim lögum, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 3. apríl 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.
Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

6. apríl 1979. Nr. 202.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 150/1972 um orlof.

6. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Nú kemur í ljós að launagreiðandi hefur vanrækt greiðslu orlofsfjár og skal þá Póstur og sími vekja athygli hans á því og skora á hann að gera full skil þegar í stað eða í síðasta lagi innan þriggja daga.

Beri slík áskorun ekki árangur skal Póstur og sími hlutast til um innheimtu þegar í stað.

Sé fyrirsjáanlegt að innheimta taki það langan tíma að orlofsfé komist eigi í hendur orlofsþega þegar hann hyggst fara í orlof skal Póstur og sími greiða honum inneign hans.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 87 24. desember 1972 um orlof sbr. lög nr. 12 29. mars 1979, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið 6. apríl 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.
Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

9. apríl 1979. Nr. 203.

AUGLÝSING

um staðfestingu á aðalskipulagi Selfoss.

Samkvæmt skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964 hefur ráðuneytið hinn 6. apríl 1979 staðfest aðalskipulagsuppdrátt fyrir Selfoss.

Uppdráttur þessi hefur hlotið þá meðferð, sem lög nr. 19/1964 gera ráð fyrir og hefur verið samþykktur af bæjarstjórn Selfosskaupstaðar og skipulagsstjóra ríkisins.

Jafnframt er úr gildi felldur aðalskipulagsuppdráttur sá af Selfossi, sem staðfestur var af félagsmálaráðuneytinu 10. október 1975 sbr. auglýsingu nr. 483/1975, sem birt var í B-deild Stjórnartíðinda.

Félagsmálaráðuneytið, 9. apríl 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.
Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 204. 4. apríl 1979.

GJALDSKRÁ

fyrir heimilishjálp á Húsavík.

1. gr.

Fyrir þjónustu veitta skv. reglugerð um heimilisþjónustu, skal sá er þjónustu nýtur greiða gjald samkvæmt eftirfarandi gjaldstiga, sem miðast við mánaðartekjur þiggjanda og laun starfsfólks heimilisþjónustunnar:

1. taxti kr. 0.00 á tímann
2. taxti kr. 340.00 á tímann
3. taxti kr. 860.00 á tímann
4. taxti kr. 1 370.00 á tímann

2. gr.

Ákvörðun um taxta skal tekin eftir viðmiðun við mánaðartekjur þiggjanda og skal þá tekið tillit til hvort um er að ræða einstakling, hjón eða sambýlisfólk. Heimilt er að víkja frá gjaldskránni, ef um sérstakar ástæður er að ræða.

Taxti fyrir einstaklinga:

1. Tekjur undir kr. 102.000.00
2. Tekjur milli kr. 102 001.00 og 156 000.00
3. Tekjur milli kr. 156 001.00 og 210 000.00
4. Tekjur yfir kr. 210 000.00

Taxti fyrir hjón og sambýlisfólk:

1. Tekjur undir kr. 156 000.00
2. Tekjur milli kr. 156 001 00 og 234 000.00
3. Tekjur milli kr. 234 001.00 og 342 000.00
4. Tekjur yfir kr. 342 000.00

3. gr.

Gjaldstiginn er saminn með viðmiðun við mánaðarlaun starfsfólks heimilisþjónustunnar og er einnig tekið tillit til launatengdra gjalda. Verði breyting á launum starfsfólks ber að breyta gjaldstiganum til samræmis við þær breytingar.

Gjaldskrá þessi, sem er samþykkt af bæjarstjórn Húsavíkur staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 10 frá 25. janúar 1952 um heimilishjálp í viðlögum, sbr. lög nr. 34 10. apríl 1974 um breytingu á þeim lögum, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 4. apríl 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.
Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

REGLUR

fyrir félagsheimilið Miðgarð í Seyluhreppi, Skagafjarðarsýslu.

1. gr.

Nafn félagsheimilisins er Miðgarður í Seyluhreppi, Skagafjarðarsýslu. Lóðin er gefin af Skagafjarðarsýslu.

Lóðarstærð er 75x100 m og afmarkast þannig: að austan af Miðgarðsvegi, 100 m í norður frá suður mörkum Varmahlíðarlands, 75 m. vestur eftir sömu landam. síðan 100 m í norður og 75 m breiðu í austur, að áðurnefndum Miðgarðsvegi.

Eigendur félagsheimilisins eru: **Seyluhreppur** 60% og 12 fulltrúa í eigendanefnd, **Akrahreppur** 15% og 3 fulltrúa í eigendanefnd. **Umf. Fram** 12% og 2 fulltrúa í eigendanefnd. **Umf. Æskan** 3% og 1 fulltrúa í eigendanefnd. **Kvenfélag Seyluhrepps** 5% og 1 fulltrúa í eigendanefnd. **Karlakórinn Heimir** 5% og 1 fulltrúa í eigendanefnd. Hver fulltrúi fer með 1 atkvæði á eigendafundi.

2. gr.

Húsnefnd stjórnar félagsheimilinu. Hún er þannig skipuð: 2 fulltrúar frá Seyluhreppi, 1 fulltrúi frá Akrahreppi, 1 fulltrúi frá Umf. Fram, 1 fulltrúi frá Kvenfélagi Seyluhrepps, 1 fulltrúi frá Umf. Æskan og 1 fulltrúi frá Karlakórnum Heimi.

Fulltrúar skulu kosnir heima í félögum þannig: sveitarstjórnir kjósa sína fulltrúa að loknum sveitarstjórnarkosningum, til 2ja ára í senn. Önnur félög kjósa sína fulltrúa til 2ja ára í senn í fyrsta sinn árið 1977. Varamenn skulu kosnir á sama hátt. Húsnefnd skiptir með sér verkum í upphafi starfsárs og velur sér þá formann, varaformann og ritara til eins árs í senn.

Starfsár húsnefndar er milli aðalfunda eigendafélagsins.

Fráfarandi húsnefndarfulltrúar skulu sitja aðalfund eigendafélagsins með málfrelsi og atkvæðisrétti og hefur hver fulltrúi 1 atkvæði. Ef félagsheimilið hættir störfum skal afhenda Héraðsskjalasafni Skagafjarðarsýslu gerðabækur þess til varðveislu.

3. gr.

Aðalfundur eigenda félagsheimilisins skal haldinn árlega og hann boðaður stjórnum aðildarfélaga með hæfilegum fyrirvara. Á fundinum skal húsnefndin leggja fram rekstrar- og efnahagsreikninga félagsheimilisins fyrir síðastliðið ár endurskoðaða af endurskoðendum sem aðalfundur kýs til þriggja ára í senn. Einnig leggur hún fyrir fundinn drög að fjárhagsáætlun fyrir komandi ár ásamt tillögum um starfsemi í húsinu á næsta ári. Fjárhagsáætlunin skal gerð svo nákvæm sem unnt er. Eigi má efna til verulegra útgjalda nema samþykkt hafi verið á aðalfundi eða aukafundi sömu aðila og sæti eiga á aðalfundi. Gildir þetta jafnt um rekstrargjöld og stofnkostnað. Reikninga og fjárhagsáætlun skal bera undir atkvæði fundarmanna. Afrit af ársreikningum félagsheimilisins skal senda félagsheimilasjóði. Félagsheimilið skal rekið sem sjálfstæð stofnun með sérstöku reikningshaldi. Almanaksárið skal vera reikningsár þess.

4. gr.

Húsnefnd heldur fund er þurfa þykir. Skylt er henni að halda fund ef ⅓ nefndarmanna æskir þess.

Aðalverkefni húsnefndar eru:

a. að ráða húsvörð, sé þess þörf að dómi aðalfundar, setja honum starfsreglur og sjá um að þeim sé fylgt.

b. að ráða annað starfsfólk, sé þess þörf að dómi aðalfundar. Leita skal umsagnar húsvarðar um ráðningu starfsfólks sem á að vinna undir hans stjórn.
c. að ráðstafa félagsheimilinu til afnota fyrir eigendur og aðra.
d. að ákveða gjöld fyrir afnot hússins.
e. að annast kaup á nauðsynlegum tækjum og áhöldum.
f. að sjá um viðhald og endurbætur húseigna, húsbúnaðar og áhalda.
g. að sjá um að hreingerning félagsheimilisins (húss og lóðar) sé jafnan í góðu lagi og að gætt sé ýtrasta hreinlætis í samræmi við heilbrigðisreglugerð.
h. að sjá um að húsið sé hæfilega hitað og lýst.
i. að sjá um að löggæsla sé á samkomum ef þess er þörf.
j. að sjá um að öll starfsemi er horfir til menningarauka og framfara sitji í fyrirrúmi þegar húsinu er ráðstafað til afnota.

Húsnefnd er heimilt að krefjast þess af leigutaka að hann auglýsi verð aðgöngumiða í götuauglýsingum.

5. gr.

Eigendur félagsheimilisins skulu eins og aðrir greiða leigu fyrir afnot af húsinu. Ef eigi fer í bága við eðlilega þörf eigenda sjálfra fyrir húsið er þeim skylt að heimila félögum, þeim er greinir í 1. gr. laga um félagsheimili, innan sama byggðarlags afnot af húsinu gegn hæfilegu gjaldi. Verði ágreiningur um hvort slíkt félag eigi rétt á afnotum af félagsheimilinu sker menntamálaráðuneytið úr.

6. gr.

Leiga fyrir afnot félagsheimilisins skal ákveðin svo há að nægilegt fé fáist til þess að inna af höndum nauðsynleg gjöld, ef stofnuninni berast ekki aðrar tekjur.

7. gr.

Þess skal gætt að húseignir, áhöld, húsbúnaður allur og fatnaður sé jafnan hæfilega vátryggt.

8. gr.

Þegar félagsheimilið er í notkun skal ávallt vera til staðar gæslumaður sem húsnefnd samþykkir. Skal hann, ef húsvörður er ekki viðstaddur er notkun lýkur, slökkva ljós, ganga örugglega frá hitunartækjum, koma áhöldum og húsbúnaði á sinn stað, koma óskilamunum í vörslu og loka vel gluggum og hurðum.

9. gr.

Fánastöng skal koma fyrir á húsinu eða við það. Hún skal vera traustlega fest. Þess skal vandlega gætt að nota einungis fána með réttum litum og hlutföllum, ennfremur að notkun hans fari eftir lögum um íslenska fánann.

10. gr.

Árlega skal húsnefnd athuga húseignina alla vandlega með viðgerð fyrir augum. Auk þess sé þess gætt að sem flestar skemmdir á húsi og húsmunum séu lagfærðar jafnóðum svo að þar sé jafnan ríkjandi snyrtimennska.

11. gr.

Skemmdir á húseign, áhöldum og búnaði umfram eðlilegt slit skulu þeir bæta er spjöllum valda.

12. gr.

Húsnefnd getur sett ákvæði um klæðnað samkomugesta.

Um meðferð áfengis, aldurstakmörk varðandi aðgang á samkomur og um framferði gesta í húsinu eða á lóð þess, vísast til lögreglusamþykktar og almennra laga.

Framangreindar reglur eru hér með staðfestar.

Í menntamálaráðuneytinu, 2. apríl 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Thorlacius.

24. apríl 1979. Nr. 206.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Vísindasjóð Dýralæknafélags Íslands útgefin á venjulegan hátt ad mandatum, af dómsmálaráðherra 24. apríl 1979.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Vísindasjóð Dýralæknafélags Íslands.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður til minningar um Sigurð Einarsson Hlíðar, yfirdýralækni og konu hans Guðrúnu Lousu Hlíðar. Stofnfé er kr. 80.000.00

2. gr.

Sjóðurinn er eign Dýralæknafélags Íslands (D. Í.)

3. gr.

Sjóðsstjórn skipa eftirtaldir þrír dýralæknar:

1. Yfirdýralæknir, sem jafnframt er formaður sjóðsstjórnar.
2. Einn dýralæknir kosinn af stjórn D. Í.
3. Einn dýralæknir kosinn af aðalfundi D. Í.

Skulu þeir báðir kosnir til tveggja ára í senn.

4. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða.

Hann skal ávaxta með því að kaupa fyrir hann bankavaxtabréf, bréf gefin út eða tryggð af ríkissjóði, eða á annan jafn öruggan hátt, að dómi sjóðsstjórnar.

5. gr.

Reikninga sjóðsins skal endurskoða með sama hætti og reikninga Dýralæknafélags Íslands.

6. gr.

Af vöxtum sjóðsins skal jafnan leggja þriðjung við höfuðstólinn, en tveimur þriðju má úthluta á hverju ári.

Verði minni upphæð úthlutað eitthvert ár, leggst afgangurinn af vöxtum við höfuðstól.

Þó skal sjóðsstjórn heimilt að úthluta vaxtaupphæð annað hvort ár og má þá greiða tvo þriðju hluta vaxta tveggja ára í einu. Frá því höfuðstóllinn nær kr. 250 000.00, má veita árlega alla vexti hans.

7. gr.

Höfuðstóllinn skal, að öðru leyti, efla með frjálsum gjöfum eða áheitum.

8. gr.

Af úthlutunarfénu má veita íslenskum dýralæknum styrk til framhaldsnáms, til vísindastarfa á dýralæknasviðinu eða sem verðlaun fyrir ritgerðir um skyld mál, byggðar á sjálfstæðum rannsóknum.

9. gr.

Sjóðsstjórn er ennfremur heimilt, að veita öðrum einstaklingum, eða starfshópum, viðurkenningu fyrir mikilvæg störf unnin á sviði dýralækninga.

Úthlutun úr sjóðnum skal fara fram 4. apríl ár hvert, í fyrsta skipti 1975 (á níræðisafmæli Sigurðar E. Hlíðar).

10. gr.

Leita skal staðfestingar Forseta Íslands að skipulagsskrá þessari.

Nr. 207. 20. apríl 1979.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Hjúkrunarheimili aldraðra í Kópavogi", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 20. apríl 1979.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir hjúkrunarheimili aldraðra í Kópavogi.

Neðanskráð félög í Kópavogi stofna hér með

sjálfseignarstofnun,

sem heitir Hjúkrunarheimili aldraðra í Kópavogi,

Junior Chamber Kópavogur
Kirkjufélag Digranesprestakalls
Kiwanisklúbburinn Eldey
Kvenfélag Kópavogs
Lyonsklúbbur Kópavogs
Lionsklúbburinn Muninn
Rauðakrossdeild Kópavogs
Rotaryklúbbur Kópavogs
Soroptimistaklúbbur Kópavogs.

Eignir stofnunarinnar eru framlög stofnenda í peningum og stofnfjárloforðum samtals kr. 3 450 000.00. Skuldir eru engar. Stofnendur bera engar fjárhagslegar skuldbindingar vegna sjálfseignarstofnunarinnar aðrar en vegna stofnfjárloforða samkvæmt framangreindu. Söfnun stofnfjár er haldið áfram.

Samkvæmt framangreindu setja stofnendur stofnun þessari eftirfarandi

skipulagsskrá:

1. gr.

Tilgangur stofnunarinnar er og skal jafnan vera sá, að veita öldruðum og sjúkum heimilisvist og aðhlynningu á hjúkrunarheimilinu og svo góða umönnun sem frekast er unnt.

Í þessu skyni veitir hún viðtöku gjöfum og hvers konar styrktarfé öldruðum og sjúkum til aðhlynningar.

2. gr.

Ekki má selja eða láta af hendi stofnunina eða eignir hennar fastar eða lausar nema andvirðinu sé beinlínis varið til að halda hjúkrunarheimili eða sjúkrahússtarfsemi áfram hér í bænum, sbr. 8. gr. Eigi má heldur binda fé hennar eða eignir nokkrum veðböndum eða skuldbindingum, sem óviðkomandi eru tilgangi stofnunarinnar.

3. gr.

Hver stofnenda kýs einn fulltrúa í fulltrúaráð stofnunarinnar og einn til vara. Kosning fer fram á aðalfundi eða aukafundi sem boðaður er með sama hætti og aðalfundur, enda þess getið í fundarboði, að kjósa eigi fulltrúa þessa.

Kosning gildir í 8 ár, eða til þess tíma, að fulltrúinn óskar að láta af störfum eða hættir sannanlega að sinna þeim. Þó skal helmingur fulltrúa kosinn til 4 ára í fyrsta sinn samkvæmt hlutkesti. Þau félög er ekki auglýsa fundi kjósa fulltrúann á sama tíma og fastanefndir eru kosnar.

Fulltrúaráðið skal kvatt saman minnst tvisvar á ári. Það kýs stjórn samkvæmt 4. gr., er tengiliður stjórnar og stofnenda og fær skýrslu um rekstur liðins árs. Fundi skal boða með ábyrgðarbréfi með einnar viku fyrirvara. Sérhver löglega boðaður fundur er lögmætur.

4. gr.

Stjórn hjúkrunarheimilisins skipa 3 — þrír — menn og 2 til vara búsettir í Kópavogi eða á höfuðborgarsvæðinu. Á stjórnarfundum hafa varamenn ekki atkvæðisrétt, heldur málfrelsi og tillögurétt. Kjörtímabil stjórnarmanna er fjögur ár. Kjósa skal formann sérstaklega en meðstjórnendur saman og varamenn saman. Kjósa skal þá hlutbundinni kosningu, ef 2 fulltrúaráðsmanna óska þess. Formaður stjórnar er jafnframt formaður fulltrúaráðs og kveður það saman.

Verði sæti formanns eða meðstjórnanda laust, skipa aðrir stjórnarmenn mann úr fulltrúaráðinu í stað hans til loka kjörtímabils.

5. gr.

Stjórnin skiptir með sér störfum. Hún fer með öll fjármál og framkvæmdir. Ber henni að gera sér allt far um að efla hag og heill stofnunarinnar í öllum greinum og auka hana og stækka er þörf krefur og ástæður leyfa.

Stjórnin ræður starfsfólk eftir þörfum. Þó skal hún sjálf hafa yfirstjórn fjármála og starfsfólk bundna prókúru (sjá nánar í reglugerð).

Stjórnin skal árlega gera reikning yfir rekstur og efnahag hjúkrunarheimilisins. Skal reikningurinn endurskoðaður af 2 mönnum, öðrum útnefndum af ríkisendurskoðun og hinum af bæjarstjórn Kópavogs. Stjórnin leggur síðan endurskoðaðan reikninginn fyrir fulltrúaráð til afgreiðslu. Reikninginn skal síðan senda samþykktan til bæjarstjórnar Kópavogs til kynningar, en útdráttur úr honum skal birtur í opinberu blaði.

6. gr.

Peningar þeir, sem hjúkrunarheimilið kann að eiga eða eignast, skulu jafnóðum ávaxtaðir í bönkum, sparisjóðum eða ríkistryggðum skuldabréfum. Verði einhver dráttur á framkvæmdum skal verðtryggja sjóði stofnunarinnar eftir því sem unnt er.

7. gr.

Fulltrúaráð setur reglur fyrir hjúkrunarheimilið.

8. gr.

Komi að því, að fulltrúaráðið eða stjórnin, sbr. 9. grein, sjái sér ekki fært að reka hjúkrunarheimilið áfram, gefi hún bæjarstjórn Kópavogs kost á því að taka að sér heimilið og allan rekstur þess og yrði þá stofn að sjúkrahúsi í Kópavogi, en hafni hún því boði, fellur hjúkrunarheimilið með öllum eignum þess til ríkisspítalanna í þágu þjónustu við aldraða og sjúka í Kópavogi.

9. gr.

Fulltrúaráðið getur samþykkt að gefa nýjum félögum kost á að gerast aðilar að sjálfseignarstofnuninni og tilnefna fulltrúa í fulltrúaráð hennar ef ⅘ fulltrúaráðsmanna samþykkja það.

Hætti einhver stofnenda störfum (félag lagt niður) fækkar fulltrúaráðsmönnum að sama skapi þegar kjörtímabili lýkur. Verði félög þau, sem aðild eiga að sjálfseignarstofnuninni þrjú eða færri, eða félögum fækkar svo vegna ákvörðunar þeirra um að hætta afskiptum af sjálfseignarstofnuninni, fellur fulltrúaráðið niður, en stjórnin endurnýjar sig sjálf, þannig að tveir stjórnarmenn velja þriðja mann í stjórn, með sér. Verði aðeins einn aðalmaður eftir í stjórn taka varamenn þátt í vali nýrra aðalmanna í stjórn.

10. gr.

Skipulagsskrá þessari getur fulltrúaráðið ekki breytt nema með ⅘ atkvæða allra fulltrúaráðsmanna, en þó því aðeins að Stjórnarráð Íslands (það ráðuneyti sem fer með staðfestingar skipulagsskráa) staðfesti þær.

Ef fulltrúaráð hefur lagst niður samkvæmt ákvæðum 9. gr. kemur stjórn félagsins í stað þess varðandi þau málefni sem 1. mgr. þessarar greinar fjallar um, með þeirri breytingu, að ⅔ stjórnar komi í stað ⅘ hluta fulltrúaráðs.

Nr. 208. 4. maí 1979.

REGLUGERÐ

um verkleg próf til löggildingar til endurskoðunarstarfa.

1. gr.

Verkleg próf fyrir löggilta endurskoðendur skulu haldin af prófnefnd er ráðherra skipar.

2. gr.

Ráðherra skal skipa þrjá menn í prófnefnd.

Einn prófnefndarmaður skal skipaður eftir tilnefningu stjórnar Félags löggiltra endurskoðenda, einn eftir tilnefningu viðskiptadeildar Háskóla Íslands og einn án tilnefningar og skal hann vera formaður nefndarinnar. Skal hann vera löggiltur endurskoðandi.

Nefndin skal skipuð til fimm ára í senn.

3. gr.

Verkleg próf skulu haldin að jafnaði á tveggja ára fresti.

Prófnefnd skal auglýsa fyrirhuguð próf með a. m. k. þriggja mánaða fyrirvara. Skulu þeir sem hyggjast þreyta prófraun tilkynna það prófnefnd a. m. k. tveim mánuðum fyrir upphaf prófa og skulu fylgja tilkynningunni skilríki fyrir því að prófmaður fullnægi skilyrðum 1.—4. tl. 2. gr. l. nr. 67/1976 til löggildingar til endurskoðunar.

Prófnefnd skal meta hvort framangreindum skilyrðum er fullnægt en mati hennar má skjóta til ráðherra.

4. gr.

Prófraunir skulu a. m. k. vera fjórar og til þess gerðar að þær sýni nauðsynlega verklega þekkingu prófmanns á bókhaldi, endurskoðun og reikningsskilum svo og öðrum þáttum í störfum löggiltra endurskoðenda.

Prófverkefni skulu samin af einstökum prófnefndarmönnum eða þeim, sem nefndin felur það starf. Verkefnin skulu lögð fyrir prófnefnd til samþykktar.

5. gr.

Úrlausnir prófmanna skulu metnar af þeim, er samdi viðkomandi verkefni, en mat hans skal lagt undir úrskurð prófnefndar.

6. gr.

Við próf skulu gefnar einkunnir eftir sama einkunnarstiga og notaður er í viðskiptadeild Háskóla Íslands, ein einkunn fyrir hverja prófraun.

Til þess að standast prófraun þarf prófmaður að hljóta einkunnina 6 í hverri prófraun og ekki lægri meðaleinkunn en 7.5 úr öllum prófraununum, miðað við núgildandi einkunnarstiga (hæsta einkunn 10, lægsta einkunn 0), eða samsvarandi einkunnir eftir öðrum einkunnarstigum.

Nú stenst prófmaður eigi prófið og er honum þá heimilt að þreyta prófraun einu sinni til, næst þegar almennt verklegt próf er haldið og skal hann þá endurtaka prófið í heild.

7. gr.

Prófnefnd skal afhenda þeim prófmönnum er standast prófraun skírteini um að þeir hafi staðist prófið.

8. gr.

Reglugerð þessi sem sett er skv. heimild í l. nr. 67/1976 öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 217/1953.

Ákvæði til bráðabirgða.

Prófnefnd skv. 2. gr. reglugerðar þessarar skal skipuð fyrir 1. júlí 1979 og fellur umboð prófnefndar þeirrar sem skipuð hefur verið eftir ákvæðum l. nr. 89/1953 og reglugerðar nr. 217/1953 úr gildi frá sama tíma.

Fjármálaráðuneytið, 4. maí 1979.

Tómas Árnason.

Árni Kolbeinsson.

SAMÞYKKT

um stjórn bæjarmála Siglufjarðarkaupstaðar.

I. KAFLI

Um skipan bæjarstjórnar og verkefni hennar.

1. gr.

Bæjarstjórn Siglufjarðarkaupstaðar skal skipuð 9 (níu) bæjarfulltrúum, kjörnum skv. lögum.

2. gr.

Bæjarstjórn er almennt í fyrirsvari fyrir Siglufjarðarkaupstað, og skal engu máli er varðar sérstaklega hagsmuni kaupstaðarins, til lykta ráðið án umsagnar bæjarstjórnar.

Bæjarstjórn ber að gæta hagsmuna kaupstaðarins í hvívetna og annast þau viðfangsefni, sem henni eru fengin í lögum og reglugerðum, svo og málefni, sem henni eru fengin í samþykktum, er hún hefur sett eða á henni kunna að hvíla að öðru leyti.

Meginverkefni hennar eru þessi:

A. Bæjarstjórn fer með yfirstjórn á fjárreiðum kaupstaðarins.

1) Hún skal fyrir lok desembermánaðar ár hvert gera áætlun um tekjur og gjöld kaupstaðarins fyrir næsta reikningsár (almanaksár). Í fjárhagsáætlun skal í meginatriðum greina, hvernig fjárveiting til einstakra stofnana og framkvæmda skuli hagað, sbr. B. lið, og ennfremur hvernig áætlaðar tekjur skiptast.

2) Hún skal hafa yfirumsjón með fjárstjórn bæjarins, með því að tekjur séu innheimtar og greiðslur inntar af hendi í samræmi við það, sem ákveðið er í fjárhagsáætlunum, eða samkv. annarri ákvörðun bæjarstjórnar, og ennfremur að eignir bæjarins séu tryggilega varðveittar.

3) Hún skal leggja fullnaðarúrskurð á ársreikninga bæjarins eigi síðar en 30. júní ár hvert.

B. Bæjarstjórn hefur yfirstjórn verklegra framkvæmda kaupstaðarins. Í fjárhagsáætlun kveður hún á um, hvernig verklegum framkvæmdum skuli hagað í meginatriðum á fjárhagsárinu. Hún getur og gert heildaráætlanir um framkvæmd tiltekinna verkefna, er taka yfir lengri tíma, svo og um einstök verk eftir því, sem ástæða þykir til.

C. Bæjarstjórn kýs bæjarstjóra, bæjarráð og aðrar nefndir eftir því sem segir í samþykkt þessari eða öðrum samþykktum, svo og endurskoðendur reikninga kaupstaðarins. Hún kýs og fulltrúa kaupstaðarins á fundi samtaka sveitarfélaga, sem hann er aðili að svo og fulltrúa er kaupstaðnum kann að vera skylt að tilnefna samkvæmt lögum. Ennfremur skipar hún fasta starfsmenn kaupstaðarins og semur um laun þeirra.

D. Bæjarstjórn setur reglur um stjórn bæjarmálefna og reglur um meðferð tiltekinna málefna kaupstaðarins, ákveður lóðaleigur, gjaldskrá bæjarfyrirtækja, eftir því sem þörf krefur o. s. frv.

II. KAFLI

Fundarsköp bæjarstjórnar.

3. gr.

Á fyrsta fundi nýkjörinnar bæjarstjórnar í júnímánuði kýs bæjarstjórn sér forseta, svo og 1. og 2. varaforseta, úr hópi bæjarfulltrúa til 4 ára í senn. Sá er réttkjörinn forseti, sem fengið hefur atkvæði meira en helmings bæjarfulltrúa. Verði þeim atkvæðafjölda ekki náð, skal kjósa að nýju, og skal þá kjósa um þá tvo, sem flest atkvæði fengu.

Ef þrír eða fleiri, sem um skyldi kjósa, hafa fengið jafnmörg atkvæði, skal varpa hlutkesti um, hverja tvo skyldi kjósa. Verður þá sá rétt kjörinn, sem fleiri atkvæði fær, þó hann fái ekki helming atkvæða. Verði atkvæði jöfn, ræður hlutkesti.

Aldursforseti gegnir forsetastörfum, uns kosinn hefur verið nýr forseti. Ef enginn forseti er viðstaddur á fundi bæjarstjórnar, gegnir aldursforseti forsetastörfum, nema bæjarstjórn ákveði að kjósa sérstakan fundarstjóra í það skipti.

Ef forseti deyr eða varaforseti, eða forfallast frá störfum bæjarstjórnar, áður en kjörtími þeirra er á enda, skal kjósa forseta í hans stað, fyrir þann tíma, sem eftir er kjörtímabils hans.

4. gr.

Forseti bæjarstjórnar stjórnar umræðum á fundum hennar. Hann sér um, að fundargerðir séu skipulega færðar í gerðabók og allar tillögur og ályktanir séu rétt og nákvæmlega bókaðar, svo og hverja afgreiðslu þær hljóta.

Forseti sér um að allt fari löglega og skipulega fram á fundum bæjarstjórnar. Hann úrskurðar um skilning á fundarsköpum, skv. samþykkt þessari, en skjóta má úrskurði hans til bæjarstjórnar er sker þá úr.

5. gr.

Bæjarstjórn kýs tvo skrifara og tvo varaskrifara úr hópi bæjarfulltrúa til 4 ára í senn á sama fundi og forsetakosningar fara fram. Skrifarar skulu kosnir hlutfallskosningu.

Skrifarar skulu telja saman atkvæði, þá er fram fara atkvæðagreiðslur í bæjarstjórn.

6. gr.

Bæjarstjórn ræður sérstakan fundarritara utan bæjarstjórnar, sem sér um færslu gerðabókar og hafa skrifarar í samráði við forseta, eftirlit með því að rétt sé fært til bókar.

Í gerðabók skal skráð, hvar og hvenær fundur er haldinn, hverjir sitja fundinn, töluröð bæjarstjórnarfunda, svo og hver sé fundarritari, og einnig það, sem forseti vill láta til bókar færa, þótt ekki sé þess getið í dagskrá fundarins.

Í fundarlok skal lesa upp gerðabók, og skulu allir viðstaddir bæjarfulltrúar undirrita hana. Hver fulltrúi, sem eigi er sammála hinum, á rétt á því að ágreiningsálit hans verði ritað með fáum orðum í gerðabókina.

7. gr.

Bæjarstjórn heldur reglulega fundi, annan fimmtudag hvers mánaðar. Þó er bæjarstjórn heimilt að fella niður fundi í júlí og ágúst.

Bæjarstjóri boðar fundi bæjarstjórnar. Fundir bæjarstjórnar skulu hefjast kl. 16.00 og ljúka eigi síðar en kl. 24.00. Þó er heimilt að halda þá fundi áfram, ef meirihluti bæjarfulltrúa samþykkir.

Aukafundi skal halda skv. ákvörðun bæjarstjóra, forseta bæjarstjórnar, eða ef 3 bæjarfulltrúar, hið fæsta, æskja þess, enda geri þeir grein fyrir ástæðum og fundar-

efni. Bæjarstjóri ákveður þá fundarstað og fundartíma og tilkynnir það bæjarfulltrúum með svo löngum fyrirvara, sem unnt er.

8. gr.

Bæjarstjóri semur dagskrá bæjarstjórnarfundar í samráði við forseta.

Á dagskrá skal taka:

1. Fundargerðir bæjarráðs og annarra lögmætra nefnda, sem kunna að þurfa staðfestingar bæjarstjórnar á ályktunum sínum.
2. Hvert það mál, sem fellur undir verksvið bæjarstjórnar skv. 2. gr. sbr. og 10. gr. laga nr. 58/1961, enda sé þess óskað af bæjarstjóra, bæjarráði, lögmætri nefnd, eða bæjarfulltrúa, að málið sé á dagskrá tekið.
3. Lögmætar kosningar nefnda og starfsmanna, svo og hvert það málefni annað, sem bæjarstjórn á að fjalla um að lögum.

Heimilt er að taka mál á dagskrá, þótt ekki sé þess getið í fundarboði, enda samþykki viðstaddir bæjarfulltrúar þau afbrigði með meirihluta greiddra atkvæða þar um.

Bæjarstjóri skal í síðasta lagi fyrir kl. 20.00 mánudaginn fyrir reglulegan bæjarstjórnarfund, hafa sent öllum bæjarfulltrúum og jafnmörgum varabæjarfulltrúum dagskrá næsta bæjarstjórnarfundar.

Í dagskrá skal tilgreina fundarstað og tíma, þær fundargerðir, sem fyrir fundi liggja, tillögur, sem fram hafa komið og gera í stuttu máli grein fyrir þeim málum öðrum, sem um skal fjallað. Fylgja skulu eftirrit fundargerða, tillagna, afrit af skýrslum og athugasemdir endurskoðenda svo og annarra gagna, sem geta til upplýsinga orðið um málefni á dagskrá, eftir því sem bæjarstjóri telur nauðsynlegt.

Ef ákveðinn verður aukafundur, skv. 3. mgr. 7. gr., skal að jafnaði til hans boðað með dagskrá.

Mál skulu afgreidd í þeirri röð, sem dagskrá segir, nema bæjarstjórn ákveði að önnur röð skuli höfð.

9. gr.

Auglýsa skal fundi bæjarstjórnar um leið og dagskrá er borin út til bæjarfulltrúa á sama hátt og venja er að birta opinberar tilkynningar frá bæjarskrifstofunni. Á sama tíma skal og senda áskrifendum fundargerðir sínar.

10. gr.

Bæjarstjórnarfundi skal halda í heyranda hljóði. Bæjarstjórn getur þó ákveðið að ræða einstök mál fyrir luktum dyrum, t. d. einkamál manna eða mál, sem æskilegt er vegna hagsmuna bæjarins, að rædd séu fyrir luktum dyrum.

Ef tillaga kemur fram um það, að mál skuli rætt fyrir luktum dyrum, skal úr því skorið með atkvæðagreiðslu án umræðna.

Óheimilt er að skýra frá því, sem fram kemur við umræður fyrir luktum dyrum.

Ef áheyrandi á bæjarstjórnarfundi raskar fundarfriði, getur forseti látið vísa honum út.

11. gr.

Bæjarstjórn getur enga bindandi ályktun gert, nema meira en helmingur bæjarfulltrúa sé viðstaddur á fundi. Einfaldur meirihluti atkvæða ræður úrslitum mála, nema annað sé sérstaklega áskilið í samþykkt þessari.

Bæjarstjóri og hver bæjarfulltrúi getur borið fram breytingartillögu, viðaukatillögu, frestunartillögu eða frávísunartillögu við hvert það mál, sem til umræðu er, og bæjarstjórn á úrskurðarvald um. Skulu slíkar tillögur vera skriflegar, en veita skal

forseti ráðrúm til að semja tillögu á fundi, ef þörf krefur, svo og stuttar bókanir samanber 6. gr.

Ef jafnmörg atkvæði eru með máli og á móti, fellur það, nema við kosningar, þá ræður hlutkesti.

Mál má afgreiða með því að samþykkja það eða fella, vísa því frá með einfaldri eða rökstuddri dagskrá, vísa því til afgreiðslu bæjarstjóra, nefnda, eða með því að fresta því.

Forseti sker úr því hvernig atkvæðagreiðslu um tillögur skuli hagað.

12. gr.

Bæjarstjórn afgreiðir mál við eina umræðu, nema hina árlegu fjárhagsáætlun, ársreikninga og reglugerðir, sem hljóta skulu staðfestingar ráðherra.

Um þessi mál skulu fara fram tvær umræður og líða ein vika hið skemmsta á milli umræðna.

13. gr.

Atkvæðagreiðsla fer þannig fram, að bæjarfulltrúi réttir upp hönd.

Nafnakall skal viðhafa, ef forseti ákveður, bæjarstjóri eða bæjarfulltrúi óskar. Við nafnakall greiða bæjarfulltrúar atkvæði eftir skrá um bæjarfulltrúa í stafrófsröð. Nöfn varabæjarfulltrúa skal færa á skrá í réttri röð í stað nafna þeirra, sem fjarstaddir eru. Hlutkesti ræður á hverjum byrja skal.

Við nafnakall er bæjarfulltrúum skylt að greiða atkvæði, nema hann færi rök fyrir undanfærslu sinni, er forseti metur gilda.

Ef bæjarfulltrúi vill ekki una úrskurði forseta, má hann skjóta úrskurðinum til bæjarstjórnar, sem sker úr án umræðna.

14. gr.

Hver bæjarfulltrúi, sem vill taka til máls á bæjarstjórnarfundum, skal óska heimildar forseta.

Að jafnaði skulu bæjarfulltrúar taka til máls í þeirri röð, sem þeir hafa kvatt sér hljóðs. Heimilt er að víkja frá þessu, ef um er að ræða bæjarstjóra eða framsögumenn svo og bæjarfulltrúa, sem gera vill stutta athugasemd eða leiðrétta ummæli um sjálfan hann.

Ef tveir eða fleiri kveðja sér hljóðs samtímis, ákveður forseti í hvaða röð þeir tala. Bæjarfulltrúi skal standa við sæti sitt, þá hann talar, nema ef forseti ákveði, að hann skuli flytja ræður sínar úr ræðustóli. Forseti skal bjóða orðið laust tvisvar sinnum og telst umræðum þá lokið ef enginn kveður sér hljóðs.

Bæjarstjórn getur heimilað, ef ⅔ bæjarfulltrúa samþykkja, að maður utan bæjarstjórnar megi tala á bæjarstjórnarfundum, en skylt skal honum þá að gæta í hvívetna fundarskapa. Um fyrirspurnarfundi gildir sérstök samþykkt bæjarstjórnar frá 26. janúar 1971.

15. gr.

Flutningsmaður tillögu eða framsögumaður má tala þrisvar við hverja umræðu máls, en aðrir bæjarfulltrúar tvisvar. Bæjarfulltrúa er þó heimilt að taka oftar til máls til að bera af sér ámæli eða gera stutta athugasemd.

Bæjarstjóri, sem ekki er jafnframt bæjarfulltrúi, skal hafa málfrelsi á bæjarstjórnarfundum til jafns við bæjarfulltrúa.

Bæjarfulltrúi skal beina máli sínu til forseta.

Ekki má lesa upp prentað mál á bæjarstjórnarfundum, nema forseti leyfi.

16. gr.

Ef forseti telur umræðu dragast úr hófi fram, getur hann lagt til, að umræðutími hvers bæjarfulltrúa megi ekki fara fram úr ákveðinni tímalengd eða umræðum verði hætt.

Þá getur forseti hvenær sem er lagt til að umræðu skuli lokið á ákveðnum tíma. Ekki má þó takmarka umræðu svo, að hún standi skemur um dagskrármál en tvo tíma, meðan nokkur bæjarfulltrúi kveður sér hljóðs. Bæjarstjórn afgreiðir tillögur forseta, sbr. 1. og 2. mgr., umræðulaust.

Hver bæjarfulltrúi getur borið fram slíka tillögu og skal hún einnig afgreidd umræðulaust.

Ákvæði um takmörkun á ræðutíma eiga ekki við þegar fjallað er um frumvarp að fjárhagsáætlun.

17. gr.

Skylt er bæjarfulltrúa að hlíta valdi forseta í hvívetna, er að því lýtur, að gætt sé góðrar reglu.

Ef bæjarfulltrúi ber aðra menn brigslum eða víkur verulega frá umræðuefninu, skal forseti víta hann, og nefna þau ummæli, sem hann vítir. Ef bæjarfulltrúi er víttur tvisvar á sama fundi, getur forseti lagt til við bæjarstjórn, að hann verði sviptur málfrelsi, það sem eftir er fundar. Skal sú tillaga afgreidd umræðulaust.

Ef bæjarfulltrúar hlýðnast ekki úrskurði bæjarstjórnar eða almenn óregla kemur upp á fundi, skal forseti gera hlé um stundarsakir, eða ef nauðsyn krefur, fresta eða slíta fundi.

18. gr.

Bæjarstjórn getur ákveðið, að allar umræður í bæjarstjórn skuli skrásettar. Má þá ekkert niður fella, sem fram hefur komið á fundi bæjarstjórnar og handrit af umræðum bera með sér. Engar breytingar má gera, nema leiðrétta þurfi auðsæjar og sannanlegar villur.

Bæjarstjórn getur einnig ákveðið, að umræðurnar skuli gefnar út á prenti, ásamt því sem fest hefur verið í gerðabækur, svo og önnur skjöl, eftir því sem nauðsynlegt kann að þykja.

Ef bæjarstjórn ákveður slíka útgáfu, skal hún jafnframt kjósa nefnd bæjarfulltrúa til að hafa umsjón með útgáfunni.

Þá getur bæjarstjórn ákveðið, að bæjarstjórnarfundir skuli hljóðritaðir til geymslu einhvern ákveðinn tíma.

Eftir hvern bæjarstjórnarfund skal öllum bæjarfulltrúum sent eftirrit af fundargerð ásamt fylgiskjölum hennar.

III. KAFLI.

Réttindi og skyldur bæjarfulltrúa.

19. gr.

Hverjum bæjarfulltrúa er skylt að sækja fundi bæjarstjórnar nema lögmæt forföll hamli.

Honum er skylt að taka að sér störf, sem bæjarstjórn felur honum, t. d. forsetastörf, setu í bæjarráði eða öðrum nefndum o. s. frv.

Sá, sem hefur verið forseti bæjarstjórnar, setið í bæjarráði eða öðrum nefndum, getur þó skorast undan kosningu jafnlangan tíma og hann hefur haft starfið á hendi.

Bæjarfulltrúum er skylt að koma prúðmannlega fram á bæjarstjórnarfundum og gæta þagnarskyldu um einkamál og hagi einstaklinga og félaga, sem þeir kynnu að fá vitneskju um sem bæjarfulltrúar.

Þá er þeim og skylt að gæta hagsmuna og velferðar bæjarins út á við sem inn á við, sinni bestu getu, vinna og stuðla að friðsamlegri lausn deilumála.

20. gr.

Bæjarfulltrúum er heimilt að kynna sér bækur, skjöl og bréf bæjarins og stofnana hans. Með öll slík erindi skulu þeir snúa sér til bæjarstjóra.

21. gr.

Hver bæjarstjórnarfulltrúi á rétt á tiltekinni þóknun fyrir störf sín í bæjarstjórn, skv. ákvörðun hennar. Bæjarstjórn ákveður einnig þóknun fyrir nefndarstörf

22. gr.

Ef bæjarfulltrúi kosinn í nefnd eða til annarra starfa, forfallast um stundarsakir vegna veikinda eða af öðrum ástæðum, á hann rétt á að tilnefna mann af sama lista og hann var kjörinn, til að taka sæti hans á meðan, enda hafi varafulltrúi ekki verið kosinn.

Hafi hann engan tilnefnt, fer um varamenn, skv. 2. og 3. mgr. 20. gr. sveitarstjórnarlaga.

23. gr.

Bæjarfulltrúar skulu hafa auglýstan viðtalstíma á bæjarskrifstofunni fyrir bæjarbúa tvær klst. í senn, eigi sjaldnar en einu sinni í mánuði. Skulu tveir bæjarfulltrúar mæta í hverjum viðtalstíma og skulu þeir ekki vera af sama lista.

24. gr.

Bæjarstjórn getur veitt bæjarfulltrúa, sem þess óskar, lausn frá bæjarfulltrúastarfi.

IV. KAFLI

Bæjarráð.

25. gr.

Á fyrsta fundi nýkjörinnar bæjarstjórnar í júnímánuði skal kjósa hlutfallskosningu 3 aðalbæjarfulltrúa í bæjarráð og 3 til vara til 4 ára. Bæjarstjóri á sæti í bæjarráði, en ekki hefur hann þar atkvæðisrétt, nema hann sé kjörinn í ráðið. Bæjarráð kýs formann bæjarráðs úr hópi bæjarráðsmanna til eins árs í senn.

Bæjarritari er ritari bæjarráðs. Bæjarráð getur leyft að flokkur, sem fulltrúa á í bæjarstjórn, en ekki í bæjarráði megi tilnefna bæjarfulltrúa til að sitja á fundi bæjarráðs með málfrelsi og tillögurétti.

Bæjarráð skal halda fundi í viku hverri og ákveður bæjarráð vikudag.

Aukafundi skal halda, ef bæjarstjóri ákveður eða ef einn bæjarráðsmaður óskar. Bæjarstjóri og formaður bæjarráðs undirbúa dagskrá funda bæjarráðs.

Um fundarsköp bæjarráðs fer eftir sömu reglum og gilda um bæjarstjórn eftir því því sem við getur átt. Formaður bæjarráðs sér um að allt fari löglega og skipulega fram á fundum og úrskurðar ágreiningsmál sem rísa kunna út af fundarsköpum. Í gerðabók skal greina frá því hvar fundur er haldinn og hvenær, hverjir sitja fundinn og hver sé fundarritari. Þá skal greina frá framlögðum skjölum og efni þeirra í stuttu máli, svo og hverja afgreiðslu þau fá.

26. gr.

Bæjarráð fer ásamt bæjarstjóra með framkvæmdastjórn málefna Siglufjarðarkaupstaðar, að því leyti, sem hún er ekki öðrum fengin samkv. lögum, reglugerðum eða sérstökum samþykktum bæjarstjórnar.

Ákvarðanir sem bæjarráð tekur eru jafnframt tillögur til bæjarstjórnar og þurfa að öðlast samþykki hennar svo að gildar séu.

27. gr.

Bæjarráð hefur umsjón og stjórn á fjárhag bæjarfélagsins, það fer og með fasteignamál, brunamál og vegamál. Bæjarráð samræmir, eftir því sem við á og þurfa þykir, störf annarra nefnda á vegum bæjarstjórnar.

Bæjarráð fer með samningamál vegna kjarasamninga við starfsmenn kaupstaðarins.

Bæjarstjórn getur falið bæjarráði önnur verkefni ef ástæða þykir til.

Bæjarráð undirbýr árlega fjárhagsáætlun bæjarins og gerir tillögur til úrskurðar á ársreikningum hans. Ennfremur hefur það eftirlit með allri starfsemi kaupstaðarins, sem ekki er falin öðrum samkvæmt lögum, reglugerðum eða samþykktum bæjarstjórnar með þeim takmörkunum sem 47. gr. laga nr. 58/1961 setur. Í þeim tilvikum, að sérstökum nefndum bæjarstjórnar er falið að hafa með höndum tiltekna málaflokka, skal bæjarráð fjalla um fjárhagshlið málanna, þ. e. fjárhagsáætlanir og aðrar meiriháttar fjárhagslegar ákvarðanir.

Bæjarráð leggur til við bæjarstjórn hvernig varið skuli fé til verklegra framkvæmda, að því leyti sem slíkt er ekki tekið fram í fjárhagsáætlun.

28. gr.

Skylt er starfsmönnum bæjarins að sitja fundi bæjarráðs, ef það eða bæjarstjóri óskar þess, þegar til umræðu eru þau málefni, sem störf þeirra snerta.

V. KAFLI.

Um bæjarstjóra.

29. gr.

Bæjarstjórn ræður bæjarstjóra. Ráðningartími hans skal að jafnaði vera hinn sami og kjörtími bæjarstjórnar. Heimilt er þó að ráða bæjarstóra til lengri tíma, en þá er ráðningarsamningur uppsegjanlegur af beggja hálfu með sex mánaða fyrirvara, hvenær sem er eftir að kjörtímabilinu er lokið.

Nú næst ekki meirihluti í bæjarstjórn fyrir ráðningu bæjarstjóra, svo að bæjarstjóri er í andstöðu við meirihluta bæjarstjórnar, og getur þá ráðherra ákveðið að bæjarstjórnarkosningar skuli fara fram á ný.

30. gr.

Bæjarstjóri hefur á hendi framkvæmd ákvarðana þeirra, sem bæjarstjórn og bæjarráð gerir, og framkvæmd á málefnum bæjarins yfirleitt að því leyti, sem bæjarstjórn hefur ekki ákveðið annað um tiltekin mál. Bæjarstjóri skal hafa ákveðna viðtalstíma, sem auglýstir eru á skrifstofum bæjarins.

31. gr.

Bæjarstjóri á sæti á fundum bæjarstjórnar, bæjarráðs og fastanefnda og hefur þar sömu réttindi og skyldur sem bæjarfullrúar, nema annað sé sérsaklega fram tekið í þessari samþykkt.

Ekki hefur hann atkvæðisrétt í bæjarstjórn, bæjarráði og nefndum, nema hann sé til þess kjörinn.

Hann hefur óbundið málfrelsi og tillögurétt á fundum bæjarstjórnar, bæjarráðs og í nefndum.

32. gr.

Nú samþykkir bæjarstjórn ályktun, sem hefur verulegan kostnað í för með sér, sem ekki hefur verið gert ráð fyrir í gildandi fjárhagsáætlun, og getur bæjarstjóri þá fellt slíka ályktun úr gildi um sinn, og skal þessi ákvörðun færð í gerðabókina.

Um þetta skal hann svo fljótt sem verða má senda félagsmálaráðuneytinu skýrslu og leggur það úrskurð á málið. Bæjarstjóri skal senda bæjarstjórninni afrit af skýrslunni, svo að hún geti gert athugasemdir við hana, áður en hún fer til ráðuneytisins.

33. gr.

Útgjöld, sem ekki eru lögbundin, samningsbundin eða leiðir af fyrri samþykkt bæjarstjórnar, má ekki greiða, nema til komi samþykkt bæjarstjórnar.

Ekkert gjald má greiða úr bæjarsjóði, nema bæjarstjóri ávísi því til greiðslu eða einhver sá, sem fengið hefur umboð hans eða bæjarráðs til slíks.

34. gr.

Bæjarritari gegnir störfum bæjarstjóra í forföllum hans, nema bæjarstjórn feli öðrum. Bæjarstjóri getur falið honum meðferð tiltekinna málaflokka í umboði sínu, en þá samkvæmt nánari reglum, sem bæjarstjórn setur.

VI. KAFLI

ENDURSKOÐENDUR.

35. gr.

Bæjarstjórn kýs endurskoðendur til 4 ára í senn til að endurskoða reikninga bæjarins og fyrirtækja hans.

Bæjarfulltrúar og jafnmargir varabæjarfulltrúar eru ekki kjörgengir til endurskoðunarstarfa.

Um framkvæmd endurskoðunar fer eftir ákvæðum d-liðs III. kafla laga nr. 58/1961.

Lokið skal endurskoðun eigi síðar en 30. júní ár hvert.

Kjörnir endurskoðendur eiga rétt á þóknun fyrir starf sitt eftir ákvörðun bæjarstjórnar.

36. gr.

Bæjarráði er heimilt að fela lögg. endurskoðanda að endurskoða reikninga kaupstaðarins og fyrirtækja hans sbr. 2. gr. Jafnframt getur það falið honum að hafa eftirlit með endurskoðun ársreikninga og gæta þess, að kröfum í lögum og reglum um bókhald og endurskoðun sveitarfélaga sé fullnægt. Senda skal hann bæjarráði skýrslu um niðurstöður sínar áður en bæjarráð gerir tillögur um afgreiðslu ársreikninga til bæjarstjórnar.

VII. KAFLI.

Um kosningar, skipan og starfssvið nefnda og stjórna.

37. gr.

Bæjarstjórn kýs hlutfallskosningu eftirtaldar nefndir og stjórnir og starfsmenn til þess að fara með tiltekin mál eftir því sem lög og reglugerðir mæla fyrir.

Kosning nefnda er til 4 ára og fer fram í júní á fyrsta fundi eftir bæjarstjórnarkosningar.

Kosið skal í eftirtaldar fastanefndir og stjórnir:

	Aðalmenn	Varamenn
1. Hafnarnefnd	5	5
2. Veitunefnd	5	5
3. Félagsmálaráð	5	5
4. Skólanefnd	5	5
5. Heilbrigðisnefnd	5	5
6. Náttúruverndarnefnd	5	5
7. Íþróttamálaráð	4	4
8. Stjórn Bóka- og skjalasafns	5	5
9. Stjórn byggðasafns	5	5
10 Bygginga- og skipulagsnefnd	5	5
11. Stjórn Sjúkrahúss Siglufjarðar	3	3
12. Stjórn Lífeyrissjóðs	2	2
13 Hátíðanefnd	7	7
14. Atvinnumálanefnd	3	3
15. Áfengisvarnarnefnd	6	6

Aðrar nefndir skal bæjarstjórn kjósa eftir þörfum.

38. gr.

Nefndir sem starfa á vegum bæjarstjórnar skulu kjósa sér formann úr eigin hópi til eins árs í senn.

Formenn skulu sjá um að nefndir séu boðaðar til fundar og stjórna fundum þeirra. Þeir skulu og undirbúa dagskrá í samvinnu við bæjarstjóra og/eða aðra starfsmenn bæjarins eftir því sem við á og þurfa þykir.

Nefndarmenn kjósa sér ritara úr eigin hópi.

Ef tveir nefndarmenn hið fæsta óska eftir að fundur sé haldinn í nefnd þeirri, sem þeir eiga setu í, geta þeir farið fram á það við nefndarformann og skal hann þá boða nefndina til fundar svo fljótt sem auðið er. Einnig getur bæjarstjóri, eða bæjarritari í forföllum hans, boðað að fundir skuli haldnir í nefndum, ef honum þykir ástæða til að ræða brýn málefni bæjarfélagsins, sem undir nefndina heyra.

Starfsmönnum bæjarins er skylt að mæta á fundum nefnda, ef nefndin óskar, þegar til umræðu eru þau málefni, sem störf þeirra snerta.

39. gr.

Um skipan nefnda, valdsvið þeirra og verksvið fer eftir því sem ákveðið er í lögum eða samþykktum bæjarstjórnar. Þar sem ekki er um slíkar reglur að ræða, getur bæjarstjórn sett þær.

Ekki má framselja slíkri nefnd vald sem bæjarstjórn er fengið að lögum.

Þegar kjörtími nefnda er ákveðinn, skal litið svo á, að umboð nefndarmanna falli niður þegar kjörtími bæjarstjórnar er á enda, nema um sé að ræða nefnd, sem fengið hefur til úrlausnar ákveðið og afmarkað verkefni. Þá skal litið svo á, að starfi hennar ljúki fyrst, er verkefnið er til lykta leitt.

40. gr.

Allar fastanefndir bæjarstjórnar skulu færa gerðabækur um störf sín og skulu gerðir fastanefnda svo og nefnda, sem bæjarstjórn setur í einstök mál, lagðar fyrir bæjarstjórn til meðferðar og endanlegrar samþykktar eða synjunar.

41. gr.

Hafnarnefnd skipa 5 menn, 3 úr hópi bæjarfulltrúa, en 2 utan bæjarstjórnar.

Hafnarnefnd fer með málefni Siglufjarðarhafnar samkv. lögum og reglugerðum.

42. gr.

Veitunefnd skipa 5 menn. Eigi færri en 1 hinna kjörnu skal vera úr hópi aðalbæjarfulltrúa.

Veitunefnd fer með málefni hitaveitu, rafveitu og vatnsveitu, samkvæmt lögum og reglugerðum.

43. gr.

Félagsmálaráð skipa 7 menn. Eigi færri en 1 hinna kjörnu skal vera úr hópi aðalbæjarfulltrúa. 2 fulltrúar skulu tilnefndir, annar af kvenfélaginu Von, en hinn af núverandi æskulýðsráði.

Félagsmálanefnd fer með eftirtalda málaflokka samkvæmt lögum og reglugerðum:

Málefni aldraðra, æskulýðsmál, barnavernd, dagheimilismál, vetrarhjálp, heimilishjálp, framfærslu og almenn félagsmál.

44. gr.

Skólanefnd skipa 5 menn.

Skólanefnd fer með málefni grunnskóla og framhaldsskóla í Siglufirði samkvæmt lögum og reglugerðum.

45. gr.

Heilbrigðisnefnd skipa 5 menn. Heilbrigðisfulltrúi skal sitja fund nefndarinnar. Starfssvið nefndarinnar markast af lögum og reglugerðum um heilbrigðismál og hollustuhætti.

46. gr.

Náttúruverndarnefnd skipa 5 menn. Nefndin starfar skv. lögum og reglugerðum um náttúruvernd og er bæjarstjórn til ráðuneytis um þau og önnur umhverfismál.

47. gr.

Íþróttaráð skipa 4 menn auk 1 fulltrúa tilnefndum af IBS.

Nefndin starfar samkvæmt sérstakri samþykkt og er ráðgefandi aðili um íþróttamál s. s. byggingu og rekstur íþróttamannvirkja.

48. gr.

Stjórn bóka- og skjalasafns skipa 5 menn.

Stjórnin fer með málefni bókasafns og skjalasafns samkvæmt lögum og reglugerðum.

49. gr.

Stjórn byggðasafns skipa 5 menn.

Stjórnin fer með málefni byggðasafns og hefur umsjón með söfnun og varðveislu muna og minja á vegum safnsins. Stjórnin starfar samkvæmt sérstakri reglugerð.

50. gr.

Bygginga- og skipulagsnefnd skipa 5 menn. Eigi færri en 3 hinna kjörnu skulu vera úr hópi bæjarfulltrúa.

Bygginga- og skipulagsnefnd starfar samkvæmt ákvæðum laga nr. 54/1978. Bygginga- og skipulagsnefnd fer með skipulagsmál samkvæmt 4. mgr. 7. gr. laga nr. 54/1978.

51. gr.

Stjórn Sjúkrahúss Siglufjarðar skipa 5 menn. Þrír skulu kjörnir af bæjarstjórn. Starfsfólk Sjúkrahúss Siglufjarðar tilnefnir tvo fulltrúa.

Stjórnin fer með málefni Sjúkrahúss Siglufjarðar og heilsugæslustöðvar Siglufjarðarumdæmis samkvæmt gildandi lögum og reglugerðum.

52. gr.

Stjórn Lífeyrissjóðs SMS skipa 5 menn. Bæjarstjórn kýs tvo og skulu þeir vera úr hópi aðalbæjarfulltrúa. SMS tilnefnir tvo menn í stjórnina. Bæjarstjóri á sæti í nefndinni og skal hann gegna þar formennsku. Stjórnin starfar í samræmi við reglugerð Lífeyrissjóðs SMS og gildandi lagafyrirmæli.

53. gr.

Hátíðarnefnd skipa 7 menn. Nefndin annast undirbúning og framkvæmd hátíðarhalda 17. júní og 20. maí. Heimilt er þó að fela félagasamtökum framkvæmd hátíðarhaldanna, ef ⅔ hlutar nefndarmanna samþykkja slíka tilhögun.

54. gr.

Atvinnumálanefnd skipa 5 menn. Bæjarstjórn kýs 3 og skulu þeir vera aðalbæjarfulltrúar. Verkalýðsfélagið Vaka tilnefnir einn fulltrúa í nefndina og samtök atvinnurekenda einn fulltrúa. Verkefni nefndarinnar skal vera að fylgjast með atvinnuástandi í kaupstaðnum og þróun þess.

55. gr.

Áfengisvarnarnefnd skipa 7 menn, þar af kýs bæjarstjórn 6 menn og jafnmarga til vara. Ráðherra skipar formann nefndarinnar eftir ábendingu Áfengisvarnarráðs. Starfssvið nefndarinnar markast af lögum um áfengisvarnir.

56. gr.

Ennfremur kýs bæjarstjórn eftirtaldar nefndir, starfsmenn, fulltrúa í stjórnir og nefndir til 4 ára í senn á fyrsta fundi eftir bæjarstjórnarkosningar eða þegar við á samkvæmt lögum og reglugerðum í hverju tilviki.

1. 2 endurskoðendur bæjarreikninga og 2 til vara.
2. 2 fulltrúa í stjórn Sparisjóðs Siglufjarðar og 2 til vara.
3. 2 endurskoðendur Sparisjóðs Siglufjarðar og 2 til vara.
4. 3 fulltrúa í kjörskrárnefnd og 3 til vara.
5. 3 fulltrúa í kjörstjórn og 3 til vara.
6. 1 matsmann brunatjóns og 1 til vara.
7. 1 mann í verðlagsskrárnefnd og 1 til vara.
8. Fulltrúa í stjórn verkamannabústaða, samkvæmt lögum þar um.
9. Fulltrúa í framkvæmdanefnd um byggingu leiguíbúða í Siglufirði.
10. 2 fulltrúa í kjaranefnd og skulu þeir vera aðalbæjarfulltrúar.
11. 2 fulltrúa í stjórn Þormóðs ramma og 2 til vara.
12. Fulltrúa í stjórn Húseininga h. f.
13. 4 fulltrúa til að annast landbúnaðarmálefni, þ. e. a. s. birgðastjóra, fjallskilastjóra, gangnastjóra og réttarstjóra.
14. Fulltrúa í stjórn Sjúkrasamlags samanber og c. lið 2. gr. reglugerðar þessarar.

57. gr.

Bæjarstjórn skipar fasta starfsmenn bæjarins, og veitir þeim lausn eftir því, sem nánar segir í samþykkt þessari, nema vald til slíks sé að lögum fengið öðrum aðilum eða á annan hátt mælt fyrir í reglugerðum um sérmál tiltekinna stofnana.

Bæjarstjórn getur falið bæjarráði að skipa í ákveðnar stöður.

Fastar stöður skulu að jafnaði auglýstar til umsóknar, en heimilt er þó bæjarstjórn (bæjarráði) að skipa í stöðu án slíkrar auglýsingar. Bæjarstjórn (eða bæjar-

ráð) getur ákveðið hver almenn skilyrði skuli gilda um skipan í stöður hjá bænum, svo og sérskilyrði, er gilda skuli um ákveðnar stöður.

Um réttindi og skyldur starfsmanna bæjarins gilda ákvæði laga um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins eftir því sem við getur átt, nema annað sé sérstaklega ákveðið í samþykktum bæjarstjórnar.

Bæjarstjóri f. h. bæjarstjórnar getur sett starfsmönnum erindisbréf og ákveðið þar starfssvið þeirra.

Skylt er starfsmönnum að hlýða breytingum á starfssviði sínu, enda missi þeir einskis af launum við þá breytingu.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Siglufjarðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 29. mars 1961, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Jafnframt er úr gildi numin samþykkt um stjórn bæjarmála Siglufjarðarkaupstaðar nr. 93, 6. júní 1963 og fundarsköp fyrir bæjarstjórn Siglufjarðar nr. 92, 6. júní 1963.

Félagsmálaráðuneytið, 23. apríl 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 210.

REIKNINGUR

Lífeyrissjóður bænda 1978.

Rekstrarreikningur 31. desember 1978.

Tekjur:

Iðgjöld framleiðenda 1978 skv. áætlun stjórnar	kr.	284 639 000
Iðgjöld neytenda 1978 skv. áætlun stjórnar	—	526 610 000
Iðgjöld framleiðenda 1977, hækkun	—	3 303 004
Iðgjöld neytenda 1977, lækkun	—	÷11 463 000
Iðgjöld launþega	—	230 190
Iðgjöld vinnuveitenda	—	344 080
Réttindaflutningur	—	÷2 439 278
Endurgreidd iðgjöld	—	÷731 032
Framl. Ríkissjóðs Íslands vegna lífeyrisgr.	—	139 951 362
Framl. Stofnlánadeildar landb. v/lífeyrisgr.	—	83 979 207
Iðgjöld	kr.	1 024 423 533

Gjöld:

Lífeyrisgreiðslur	kr.	564 819 161
Iðgjöld — Lífeyrisgreiðslur	kr.	459 604 372
Lífeyrisgreiðslur vegna umsjónarnefndar eftirlauna	kr.	13 611 999

Vaxtatekjur	—	272 257 730
Vísitöluálag	—	285 269 182
Fjármagnsgjöld	—	÷731 351
Fjármunatekjur og fjármagnsgjöld	—	556 795 561
Skrifstofu- og stjórnunarkostnaður	kr.	12 381 526
Laun og launatengd gjöld	—	4 998 837
Annar kostnaður	—	7 382 689
Afskriftir	kr.	33 028
Tekjuafgangur til ráðstöfunar	kr.	990 373 380

Efnahagsreikningur 31. desember 1978.

Eignir:

Veltufjármunir:		
Handbært fé, bankainnstæður	kr.	266 142 806
Skammtímakröfur	kr.	265 502 357
Útistandandi iðgjöld skv. áætlun stjórnar	—	202 892 357
Ríkissjóður Íslands v/framlags neytenda	—	62 610 000
Veltufjármunir	kr.	531 645 163
Fastafjármunir:		
Skuldabréf Framkvæmdasjóðs Íslands, nafnverð	kr.	346 013 953
Áfallin vísitala Framkvæmdasjóðs Íslands	—	299 257 426
Skuldabréf Stofnlánadeildar landb., nafnverð	—	233 345 602
Áfallin vísitala Stofnlánadeildar landbúnaðarins	—	95 147 047
Skuldabréf Veðdeild Búnaðarbanka Íslands, nafnverð	—	261 166 665
Skuldabréf Stofnlánadeildar landb., nafnverð	—	870 308 335
Langtímakröfur og áhættufjármunir	kr.	2 105 239 028
Varanlegir fjármunir, skrifstofuáhöld	kr.	198 172
Fastafjármunir	kr.	2 105 437 200
Eignir samtals	kr.	2 637 082 363

Skuldir og eigið fé:

Höfuðstóll 1. janúar 1978	kr.	1 646 708 983
Tekjuafgangur 1978 til ráðstöfunar	kr.	990 373 380
Eigið fé	kr.	2 637 082 363

Pétur Sigurðsson, framkvæmdastjóri.

Við undirritaðir, sem erum skipaðir endurskoðendur skv. 4. gr. laga um Lífeyrissjóð bænda, höfum endurskoðað framanskráðan tekju- og gjaldareikning 1978

og efnahagsreikning 31. desember 1978, sem samdir eru eftir bókhaldi sjóðsins. Tilgreind skuldabréf og bankainnstæður eru fyrir hendi.

Reykjavík, 16. febrúar 1979.

Vigfús Gunnarsson, lögg. endurskoðandi. Einar Sverrisson.

4. maí 1979. Nr. 211.

AUGLÝSING

um staðfestingu á uppdrætti af aðalskipulagi Ólafsfjarðar.

Samkvæmt skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964 hefur ráðuneytið hinn 3. maí 1979 staðfest uppdrátt af aðalskipulagi Ólafsfjarðar.

Uppdráttur þessi hefur hlotið þá meðferð, sem lög nr. 19 1964 gera ráð fyrir.

Félagsmálaráðuneytið, 4. maí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

11. maí 1979. Nr. 212.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. mars til 31. maí 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi grundvallarverð á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. mars til 31. maí 1979:

Óverkaður saltfiskur:

Stórfiskur nr. 1	kr. 833.00
Millifiskur nr. 1	— 777.00
Smáfiskur 40/60 nr. 1	— 672.00
Smáfiskur 60/100 nr. 1	— 620.00

Verð þessi eru f.o.b. Verðbil verður 6%, er miðast við varðhækkun eingöngu.

Greiðslur í sjóðinn miðast við 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum miðast við 75% af verðbreytingu án verðbils.

Sjávarútvegsráðuneytið, 11. maí 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

AUGLÝSING

um umferð í Keflavík.

Að fengnum tillögum bæjarstjórnar Keflavíkur og samkv. heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40/1968, eru hér með settar eftirgreindar reglur um umferð í Keflavík:

1. **Aðalbrautarréttur** samkv. 2. mgr., sbr. 3. mgr. 48. gr. umferðarlaga nr. 40/1968:
   a. Vesturgata nýtur aðalbrautarréttar gagnvart Heiðarbraut og Hólmgarði.
   b. Álsvellir/Eyjavellir njóta aðalbrautarréttar gagnvart efri enda Eyjavalla.
   c. Álsvellir njóta aðalbrautarréttar gagnvart Bjarnarvöllum og Heimavöllum.
   d. Suðurvellir njóta aðalbrautarréttar gagnvart Elliðavöllum og Drangavöllum.
   e. Miðgarður nýtur aðalbrautarréttar gagnvart öllum aðliggjandi götum nema Nónvörðu.
   f. Aðalgata nýtur aðalbrautarréttar gagnvart Nónvörðu.
   g. Flugvallavegur nýtur aðalbrautarréttar gagnvart Sunnubraut.

2. **Niðurfelling einstefnuaksturs.**
   a. Einstefnuakstur um Aðalgötu fellur niður.
   b. Einstefnuakstur um Heiðarveg fellur niður.

Reglur þessar taka gildi 1. maí 1979. Jafnframt falla þá úr gildi eldri reglur, sem fara í bága við þessar nýju reglur.

Bæjarfógetinn í Keflavík, 8. febrúar 1979.

Jón Eysteinsson.

Stjórnartíðindi B 23, nr. 200—213. Útgáfudagur 25. maí 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 24 — 1979

21. maí 1979. 365 Nr. 214.

REGLUGERÐ
um verðbætur á laun.

1. gr.
Greiða skal verðbætur á laun hinn 1. júní 1979 og síðan á þriggja mánaða fresti miðað við breytingar sérstakrar verðbótavísitölu, sem Kauplagsnefnd reiknar (með tveimur aukastöfum) á sama tíma og vísitölu framfærslukostnaðar.

2. gr.
Verðbótavísitala reiknast eftir vísitölu framfærslukostnaðar og hefur grunntöluna 100 miðað við febrúarvísitölu 1979.

3. gr.
Við útreikning verðbótavísitölu samkvæmt 2. gr. skal draga frá framfærsluvísitölu þá hækkun hennar eða lækkun, sem leiðir af eftirtöldum breytingum milli útreikningsdaga verðbótavísitölu:

1. Breytingar búvöruverðs, er leitt hefur af breytingum á vinnulið verðlagsgrundvallar búvöru og stafa af launahækkun á almennum vinnumarkaði. Gildir þetta eins, þótt slík verðhækkun komi ekki fram í útsöluverði, sökum þess að hún hefur verið jöfnuð með niðurgreiðslu úr ríkissjóði að einhverju eða öllu leyti.
2. Breytingar á sköttum eða gjöldum eða álagning sérstakra skatta í því skyni að afla fjár til þess að draga úr áhrifum hækkunar olíuverðs á árunum 1979 og 1980 á framfærslukostnað þeirra heimila, sem hita hús sín með olíu. Verði fé varið úr ríkissjóði umfram áætlun fjárlaga 1979 til þessara þarfa án þess að skattar eða gjöld séu hækkuð af þeim sökum, eða á lagður sérstakur skattur, skal einnig draga jafngildi slíkrar fjárveitingar frá hækkun framfærsluvísitölu við útreikning verðbótavísitölu. Kauplagsnefnd skal meta þennan frádráttarlið sérstaklega hverju sinni, í fyrsta sinn við útreikning verðbótavísitölu frá 1. júní 1979.
3. Breytingar á áfengis- og tóbaksverði.

Leiðréttingar samkvæmt þessari grein eru gerðar sérstaklega hverju sinni og safnast ekki upp sem sérstakur vísitöluliður.

4. gr.
Rýrni viðskiptakjör þjóðarbúsins á gildistíma laga nr. 13 10. apríl 1979 um stjórn efnahagsmála o. fl. frá viðskiptakjarastigi ársins 1978 þannig, að innflutningsverð hækki umfram útflutningsverð, skal draga frá hækkun verðbótavísitölu 30% þeirrar hlutfallstölu, sem viðskiptakjararýrnuninni nemur. Við mat á viðskiptakjaraviðmiðun verðbóta frá 1. júní 1979 skal byggt á viðskiptakjaravísitölu Hagstofu Íslands og Þjóðhagsstofnunar fyrir fyrsta ársfjórðung 1979 að tveimur þriðju, en að einum þriðja á mati á viðskiptakjörum á grundvelli dagverðs á helstu útflutnings- og innflutningsvörum í síðari hluta aprílmánaðar 1979. Hliðstæð tímaviðmiðun skal gilda fyrir viðskiptakjaramat við síðari verðbótaútreikning.

B 46

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Á sama hátt og í 1. málsgrein segir, skal viðskiptakjarabati koma til hækkunar verðbótavísitölu við verðbótaútreikning. Ekki skal taka tillit til breytinga á viðskiptakjörum samkvæmt þessari grein, nema breytingin nemi 1% eða meira milli útreikningsdaga verðbótavísitölunnar.

5. gr.

Kauplagsnefnd ákveður reiknireglur vegna ákvæða 1.—4. gr. og setur nánari reglur um framkvæmd þeirra, eftir því sem þörf krefur.

6. gr.

Verðbætur samkvæmt ákvæðum 1.—4. gr. greiðast á grunnkaup sem svo er ákveðið: Greitt kaup í mars 1979, þ. e. grunnlaun, verðbætur og verðbótaauki samkvæmt þágildandi samningum og lögum, telst grunnkaup við útreikning verðbóta samkvæmt þessari reglugerð. Grunnkaup þetta skal haldast óbreytt þar til um annað hefur verið samið. Að því er varðar félagsmenn í BSRB og BHM fer þó eftir samkomulagi því, sem gert hefur verið við fjármálaráðuneytið. Ákvæði þessarar reglugerðar breyta í engu rétti til að gerðir séu nýir kjarasamningar jafnt um grunnlaun sem verðlagsbætur á laun.

7. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 4. greinar skal frádráttur frá verðbótavísitölu hinn 1. júní 1979 vegna rýrnandi viðskiptakjara hæst nema 2% af verðbótavísitölu þann dag. Það, sem umfram 2% frádrátt kann að reynast, skal tekið til greina þegar reiknuð verður verðbótavísitala frá 1. september 1979.

8. gr.

Frádráttur frá hækkun verðbóta samkvæmt ákvæðum 4. gr. skal ekki breyta rétti til verðbóta hinn 1. júní 1979 á laun, sem lægri eru en 210 000 krónur á mánuði fyrir fulla dagvinnu, sbr. 6. gr. Hinn 1. september 1979 skal breyting verðbóta frá 1. júní vegna viðskiptakjaraáhrifa vera hin sama fyrir þessi laun og aðra launataxta. Hinn 1. desember 1979 skal síðan gilda sama vísitala við ákvörðun verðbóta á öll laun eins og hún verður ákveðin skv. 1.—4. gr.

9. gr.

Komi til frádráttar frá hækkun verðbóta hinn 1. júní 1979 samkvæmt ákvæðum 4. gr. sbr. og 7. og 8. gr., skal hann koma þannig til framkvæmda að hann nái að fullu til launa, sem eru 220 000 krónur eða hærri á mánuði fyrir fulla dagvinnu samanber ákvæði 6. gr. og 10.—12. gr. en lækki síðan jöfnum skrefum þannig að hann hverfi við 210 000 króna markið, sem sett er í 8. gr., og fer að öðru leyti eftir ákvæðum þeirrar greinar.

10. gr.

Þess skal gætt, þegar metin er hæð kauptaxta fyrir fulla dagvinnu, vegna ákvæða 8. og 9. gr., að jafnan sé miðað við endanlegan kauptaxta að meðtöldum hvers konar álögum, þó ekki erfiðis- og óþrifaálagi. Sama skal gilda um kauptaxta, sem ákveðnir eru sem hlutfall af öðrum kauptaxta, að miða skal við hinn endanlega taxta, en ekki grunninn, sem hann er á reistur. Með taxta skal telja hvers konar álög og kaupauka, sem ekki svara með beinum og ótvíræðum hætti til útlagðs kostnaðar launþega vegna öflunar launatekna. Með taxta skal einnig telja vaktaálag að því leyti sem það kann að vera hærra en svarar til eftirvinnu-, næturvinnu- og helgidagaálags.

a) Sem dæmi um álög, sem telja skal til dagvinnulauna í þessu sambandi, eru aldurshækkanir, starfsþjálfunarhækkanir, löggildingarálag, námskeiðsálag, verkstjórnarálag, flokkstjórnarálag og yfirborgun. Upptalning þessi er aðeins leiðbeinandi.
b) Sem dæmi um álög, sem ekki skal telja með dagvinnutaxta, í þessu sambandi eru erfiðisálag, óþrifaálag, þungaálag, álag vegna óþrifalegrar og óhollrar vinnu og hæðarálag.
c) Kaupaukar sem ekki teljast til dagvinnulauna, í þessu sambandi, eru verkfærapeningar, bifreiðargjald, fæðispeningar, fatapeningar, fataþvottapeningar.

11. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 8., 9. og 10. gr. skulu verðbætur á reiknitölur ákvæðisvinnu jafnan fylgja hinum almennu reglum um verðbætur í 1.—7. gr., að öðru leyti en því að verðbætur á laun fyrir tímamælda ákvæðisvinnu með bónus eða kaupauka fyrir afköst umfram staðalafköst auk venjulegra launa fyrir unninn tíma („bónuskerfi") samkvæmt samningum félaga innan Landssambands iðnverkafólks, Rafiðnaðarsambands Íslands og Verkamannasambands Íslands og annarra félaga verkamanna og verkakvenna skal miða hlutfallslega við verðbætur, sem reiknast á þann dagvinnukauptaxta, sem unnið er eftir hverju sinni samanber ákvæði 8., 9. og 10. gr.

12. gr.

Nú getur launþegi, sem unnið hefur samkvæmt ákvæðisvinnutaxta, sýnt fram á, að dagvinnulaun hans á heilu uppgjörstímabili á tímabilinu 1. júní 1979 til 30. nóvember 1979, þannig metin, að deilt er í heildarlaun með vinnustundafjölda að viðbættum ¼ — fjórðungi — og síðan margfaldað með dagvinnustundafjölda eða hliðstæðu hans samkvæmt staðfestri vinnutímaskýrslu, séu neðan við mörkin í 8. og 9. gr., og á hann þá rétt á leiðréttingu verðbótagreiðslu fyrir þann tíma. Ósk um slíka leiðréttingu skal hafa komið fram innan hálfs mánaðar frá því venjulegu uppgjörstímabili lauk.

13. gr.

Kauplagsnefnd getur gefið nánari leiðbeiningar um framkvæmd 6.—12. gr., eftir því sem þörf krefur.

14. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. júní 1979 og er sett samkvæmt ákvæðum í VIII. og XII. kafla laga nr. 13 10. apríl 1979.

Mál út af brotum á reglugerð þessari fara að hætti opinberra mála.

Forsætisráðuneytið, 21. maí 1979.

Ólafur Jóhannesson.

Guðmundur Benediktsson.

Stjórnartíðindi B 24, nr. 214. Útgáfudagur 22. maí 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 25 — 1979

Nr. 215. 368 23. maí 1979.

REGLUGERÐ

um dragnótaveiðar.

1. gr.

Lágmarksstærð möskva í dragnót skal vera 155 mm.

2. gr.

Óheimilt er að nota nokkurn þann útbúnað, sem þrengir eða herpir á nokkurn hátt möskva þá, sem lýst er í 1. gr. reglugerðar þessarar, þó skal ekki teljast ólögmætt að festa undir poka dragnótar, net eða annað efni í því skyni að forða eða draga úr sliti. Slitvarar þessir skulu aðeins festir að framan og á hliðunum við pokann.

3. gr.

Þegar möskvi er mældur, skal hann teygður horna á milli eftir lengd netsins. Skal þá flöt mælistika, sem er 155 mm breið og 2 mm þykk, komast auðveldlega í gegnum möskvann, þegar netið er vott.

4. gr.

Við veiðar með dragnót í íslenskri fiskveiðilandhelgi, er óheimilt að nota hlera og hvað eina, sem gæti komið í þeirra stað til útþenslu vængjanna.

5. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum gegn ákvæðum reglugerðar þessarar skal farið að hætti opinberra mála og varða brot refsingu samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands.

6. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 95 26. mars 1976 um dragnótaveiðar.

Bráðabirgðaákvæði.

Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. reglugerðar þessarar er heimilt til 30. nóvember 1979, að nota dragnætur með lágmarksmöskvastærðinni 135 mm í vængjum og miðneti, enda sé lágmarksmöskvastærð í poka og belg 155 mm. Hámarkslengd miðnets skal vera 3 metrar.

Sjávarútvegsráðuneytið, 23. maí 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Jón B. Jónasson.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

GJALDSKRÁ
fyrir póstþjónustu.
Gildir frá 1. júní 1979.

TEGUND SENDINGAR Hámark stærðar og þyngdar	Þyngdarmörk g	Innanlands Burðargj. kr.	Norðurlönd Alm. burðargj. kr.	Norðurlönd [1] Flugburðargj. kr.	Önnur lönd í Evrópu Alm. burðargj. kr.	Önnur lönd í Evrópu [1] Flugburðargj. kr.	Lönd utan Evrópu Alm. burðargj. kr.	Lönd utan Evrópu [1] Flugburðargj. kr.
Bréf.	20	110	110	[2]	130	[2]	130	210
Hámarksstærð:	100	220	220		300		300	580
Lengd + breidd	250	440	440		520		520	1350
+ þykkt 900 mm.	500	880	880		990		990	2780
Mesta lengd 600 mm.	1000	1320	1520		1730		1730	4890
Í ströngum:	2000	2890	2890		2890		2890	9490
lengd + tvöfalt þvermál 1040 mm.								
Mesta lengd 900 mm.								
Hámarksþyngd 2 kg.								
Lágmarksstærð:								
90 × 140 mm. Í ströngum:								
Lengd + tvöfalt								
þvermál 170 mm.								
Minnsta lengd 100 mm.								
Póstkort.				[2]		[2]		
Mest 105 × 148 mm		90	90		90		90	110
Minnst 90 × 140 mm								
Prent.								
Stærð sama og bréfa.	20	90	90	100	90	100	90	110
(Prentkort, sama stærð	100	140	140	160	140	160	140	270
og póstkort).	250	220	220	280	220	280	220	490
Hámarksþyngd 2 kg.	500	390	390	620	390	620	390	1010
Bækur þó 5 kg.	1000	650	650	1120	650	1120	650	1850
Burðargjald fyrir prent	2000	910	910	1680	910	1680	910	3870
yfir 1000 g til Norðurl.	3000	1360	1360	2630	1360	2630	1360	4880
er sama og fyrir	4000	1810	1810	3580	1810	3580	1810	5890
„Önnur lönd“	5000	2260	2260	4530	2260	4530	2260	6900
Smápakkar.	100	140	140	160	140	160	140	270
Stærð sama og bréfa.	250	220	220	280	220	280	220	490
Hámarksþyngd 1 kg.	500	390	390	620	390	620	390	1010
	1000	650	650	1120	650	1120	650	1850
Innritað blöð og tímarit.			Um afslátt af burðargjaldi fyrir dagblöð, landsmálablöð og tímarit landssamtaka stéttarfélaga vísast til reglugerðar fyrir póstþjónustu nr. 337/1976, grein 14.4.1. sbr. breytingu á þeirri reglugerð nr. 217 25. maí 1979.					
Innritunargjald 61 200 kr.								
Stærð sama og bréfa.								
a) Til umboðsm.	hver							
(minnst 50 eintök	500	55						
til hvers í einu).								
Hámarksþ. 20 kg.								
b) Til áskrifenda.								
Minnsta gjald: 200 eint.								
Hámarksþyngd								
500 g hvert eintak.	100	21						
	200	42						
	300	63						
	400	108						
	500	144						

[1] Samanlagt **fluggjald** og alm. burðargjald.

[2] Bréf og póstkort (LC) eru flutt flugleiðis innan Evrópu án sérstaks fluggjalds.

TEGUND SENDINGAR	Burðargjald kr.
Ciróþjónusta (aðeins innanlands). Inn- og útborganir (ókeypis af eigin reikningi)	140
Póstávísanir.	
a. Innanlands og til Norðurlanda: Hámarksupphæð innanlands: Kr. 500 000 (Símapóstávísanir kr. 250 000). Burðargjald	250
b. Til annarra landa: Burðargjald	350
Um hámarksupphæð póstávísana til útlanda veita pósthúsin upplýsingar.	
Póstkröfur. Hámarksupphæð sama og póstávísana. (500 000 kr.) Burðargjald sendingar eftir tegund.	
a. Innanlands og til Norðurlanda: Burðargjald eins og fyrir póstávísun. (250 kr.) Póstkröfugjald	220
b. Til annarra landa Burðargjald	530

TEGUND SENDINGAR	Burðargjald kr.		
Almennir bögglar (innanlands):	Þyngdarmörk kg.	Alm. bögglar kr.	Rúmfr. broth. kr.
Hámark þyngdar og stærðar (lágmarksst. 90 × 140 mm): þyngd 20 kg mest. Lengd + breidd + þykkt 3 m. Mesta lengd 1.50 m. Um burðargj. fyrir böggla til útlanda veita pósthúsin upplýsingar.	1	330	500
	3	600	900
	5	900	1350
	10	1500	2250
	15	2100	3150
	20	2500	3750

Verðbréf og -bögglar. Burðargjald sendingar eftir tegund.	Kr.
Skrásetningargjald	250
Tryggingargjald. Fyrir hverjar 5000 kr. eða minna þar yfir	250

Blindraprent: Nýtur frígengis innanl. og til útlanda nema fluggj. til útlanda. Hámarksþyngd 7 kg.

Loftbréf: Söluverð kr. 150. Má senda flugleiðis til allra landa án viðbótargjalds.

Ýmis önnur gjöld.

Ábyrgðargjald ..... kr. 250

Afturköllun sendingar, breyting á áritun, breyting á póstkröfuupphæð, fyrirspurn um sendingu kr. 220

Hraðboðagjald: (Útburður bréfa og tilkynningar um böggla með sérstökum sendimanni, þegar eftir komu sendingar á ákvörðunarpósthús). Þar sem daglegur útburður er ..... kr. 530

Móttökukvittun ..... kr. 140

Talning í verðbréfi innanlands: kr. 250 hver sending.

Alþjóða-svarmerki: Söluverð kr. 240
Skiptiverð í frímerkjum kr. 130.

Fyrirframgreiðsla eftir frankóseðli: kr. 220

Tollmeðferð bréfa, prents og smápakka: kr. 140

Tollmeðferð böggla: kr. 250

Gjald fyrir að búa um böggla á ný: kr. 140

Geymslugjald böggla: 220 kr. á dag frá 16. degi eftir komu bögguls á ákvörðunarpósthús

Afhending ábyrgðarsendingar með móttökukvittun í eigin hendur: Utanlands og innan kr. 140

Greiðsla skaðabóta póststjórnarinnar fyrir ábyrgðarsendingar, verðsendingar og böggla innanlands er sem hér segir:
1. Verðbréf og -bögglar: allt að upphæð hins tilgreinda verðs.
2. Ábyrgðarsendingar og almennir bögglar: a. allt að kr. 5 100 fyrir glataða ábyrgðarsendingu. b. allt að kr. 38 100 fyrir böggul, sem glatast eða eyðileggst.

Bætur greiðast því aðeins, að sending hafi verið útbúin samkvæmt settum reglum, og að þeirra sé krafist innan árs frá þeim degi að telja, er sendingunni var skilað til flutnings.

Pósthólfaleiga. Ársleiga eftir stærð: kr. 1140, 1910, 2450, 3140, 3660.
Leigutími er eitt ár. Leiga greiðist fyrirfram.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt 13. gr. póstlaga nr. 31/1940 og gengur í gildi 1. júní 1979. Samtímis fellur úr gildi gjaldskrá fyrir póstþjónustu frá 15. febrúar 1979.

Samgönguráðuneytið, 29. maí 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð fyrir póstþjónustu nr. 337 6. ágúst 1976.

1. gr.

Grein nr. 14.4.1 í reglugerðinni orðist þannig:

Burðargjöld fyrir blöð og tímarit eru ákveðin í gjaldskrá fyrir póstþjónustu. Heimilt er að veita helmings afslátt af burðargjaldi fyrir dagblöð, fréttablöð í landshlutum og blöð sem fjalla almennt um stjórnmál, en fjórðungs afslátt fyrir tímarit og blöð, sem gefin eru út af landssamtökum stéttarfélaga eða fjalla sérstaklega um bókmenntir og listir eða trúmál.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. júní 1979.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 26. gr. póstlaga nr. 31 1940 og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Samtímis fellur úr gildi reglugerð nr. 84/1978 um breytingu á reglugerð fyrir póstþjónustu nr. 337 6. ágúst 1976.

Samgönguráðuneytið, 25. maí 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

26. maí 1979. Nr. 218.

REGLUGERÐ

um hækkun bóta almannatrygginga.

1. gr.

Upphæðir bóta almannatrygginga, samkvæmt lögum um almannatryggingar nr. 67/1971 með áorðnum breytingum, skulu hækka um 11.40% frá 1. júní 1979 frá því sem þær voru í mars 1979. Greiðslur samkvæmt 74. gr. skulu breytast með sama hætti.

2. gr.

Fjárhæðir 1. tl. 1. mgr. 19. gr. laga nr. 67/1971 með áorðnum breytingum skulu vera sem hér segir frá og með 1. júlí 1979:

Fjárhæðir annarra árstekna lífeyrisþega en lífeyris almannatrygginga (reiknaðrar leigu af eigin húsnæði og tekna barna), sem ekki skerðir rétt til uppbótar á lífeyri (tekjutryggingar):

Einstaklingar	455 000
Hjón	637 000

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 79. gr. laga nr. 67/1971.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 26. maí 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

Stjórnartíðindi B 25, nr. 215—218. Útgáfudagur 31. maí 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 26 — 1979

Nr. 219. 372 9. maí 1979.

REGLUGERÐ

um takmörkun leigubifreiða í Reykjavík og ráðstöfun atvinnuleyfa.

I. KAFLI.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Tala allt að 8 farþega leigubifreiða til mannflutninga í Reykjavík skal á meðan bæjarstjórn Kópavogskaupstaðar og bæjarstjórn Seltjarnarneskaupstaðar og hreppsnefnd Mosfellshrepps ekki leyfa fólksbifreiðastöðvar, hver í sínu lögsagnarumdæmi, fyrir aðrar bifreiðar en frá bifreiðastöðvum í Reykjavík, miðuð við íbúatölu í lögsagnarumdæmum Reykjavíkurborgar, Kópavogskaupstaðar, Seltjarnarneskaupstaðar og Mosfellshrepps, þannig að ein bifreið komi á hverja 250 íbúa, sem þar eiga lögheimili, samkvæmt nýjustu skýrslum Hagstofu Íslands.

Þar til rétt hlutföll samkvæmt framansögðu eru fengin skal úthluta fjórða hverju leyfi, er losnar og einu leyfi, fyrir hverja 1000 íbúa fjölgun. Komi mjög fá leyfi til úthlutunar samkvæmt 1. málslið þessarar málsgreinar er heimilt að fresta úthlutun til næsta árs.

2. gr.

Enginn bifreiðastjóri má aka allt að 8 farþega leigubifreið til mannflutninga í Reykjavík, nema hann hafi afgreiðslu hjá bifreiðastöð í Reykjavík, og hafi öðlast atvinnuleyfi sem leigubifreiðastjóri í Reykjavík.

Þeim leyfishöfum, sem að staðaldri hafa látið aðra aka bifreið sinni, sem leigubifreið til mannflutninga í útgerðarleyfum sínum, skal, ef þeir æskja þess, heimilt að hafa þann hátt á áfram, þar til leyfishafi byrjar aftur sjálfur, þótt bifreiðastjórinn hafi ekki atvinnuleyfi, enda sé bireiðastjórinn í stéttarfélagi bifreiðastjóra í Reykjavík.

3. gr.

Leigubifreiðastjórar, sem ekki hafa afgreiðslu hjá bifreiðastöð í Reykjavík, hafa ekki atvinnurétt þar, nema eftir kvaðningu fyrir fram.

4. gr.

Í Reykjavík skal ávallt vera a. m. k. ein bifreiðastöð opin alla nóttina. Bifreiðastjórum er skylt að hlíta þeim reglum, sem stjórn viðkomandi bifreiðastöðva kann að setja í samráði við stéttarfélag bifreiðastjóra, því til tryggingar að ekki sé tilfinnanlegur skortur á leigubifreiðum vissan hluta sólarhringsins.

II. KAFLI.

Úthlutun atvinnuleyfa.

5. gr.

Bifreiðastjóri, sem óskar að fá atvinnuleyfi, sem leigubifreiðastjóri, skal sækja um það á þar til gerðum eyðublöðum til Bifreiðastjórafélagsins Frama fyrir 1. okt. ár hvert.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Umsókninni skal fylgja:

a. Vottorð frá bifreiðastöð í Reykjavík um að umsækjandi geti fengið þar afgreiðslu fái hann úthlutað atvinnuleyfi.
b. Hegningarvottorð.
c. Vottorð frá manntalsskrifstofunni um að umsækjandi eigi lögheimili í Reykjavík, Kópavogi, Seltjarnarnesi eða Mosfellshreppi.
d. Vottorð um starfstíma við leigubifreiðaakstur.

Sé til þess talin ástæða er heimilt að krefja til sönnunar starfstíma staðfests vottorðs skattstofu um launalið viðeigandi skattframtala.

Við úthlutun atvinnuleyfa skal starfsaldur bifreiðasjóra við akstur allt að 8 farþega leigubifreiða jafnan lagður til grundvallar, þannig að sá sem lengstan starfsaldur hefur gengur fyrir, nema sérstakar ástæður mæli því í gegn, enda eigi hann lögheimili og hafi búsetu í Reykjavík, Kópavogi, Seltjarnarnesi eða Mosfellshreppi.

Úthlutunarmönnum er þó heimilt að víkja frá meginreglu greinar þessarar í sérstökum undantekningartilvikum.

Bifreiðastjórar, sem hafa haft atvinnuleyfi í 3 ár eða lengur, og leggja inn leyfi sitt, hafa forgangsrétt til þess á næstu tveimur árum, enda hafi leyfið legið inni minnst í 6 mánuði.

6. gr.

Atvinnuleyfi skulu gefin út af tveimur mönnum, sem hér eftir eru nefndir úthlutunarmenn í reglugerð þessari. Skal annan þeirra tilnefna af stjórn Bifreiðastjórafélagsins Frama, en hinn skipar ráðherra án tilnefningar. Úthlutunarmenn séu leigubifreiðastjórar að aðalstarfi, ekki má þó skipa stjórnarmenn stéttarfélags bifreiðastjóra til starfans. Skulu atvinnuleyfi og tilkynningar um atvinnuleyfi undirrituð af úthlutunarmönnum. Tilnefningin er til tveggja ára í senn.

Stjórn Bifreiðastjórafélagsins Frama skal senda úthlutunarmönnum rökstuddar tillögur um úthlutun atvinnuleyfa.

Verði ágreiningur á milli úthlutunarmanna sker samgönguráðuneytið úr.

Atvinnuleyfin skulu tölusett og bundin við nafn leyfishafa. Leyfin skulu vera í vörslu Bifreiðastjórafélagsins Frama, sem síðan tilkynnir útgáfuna, sbr. 2. mgr. 9. gr.

Engum má úthluta fleiri en einu atvinnuleyfi, nema Bifreiðastöð Steindórs s. f., sem nú hefur 45 atvinnuleyfi.

Um Bifreiðastöð Steindórs s.f., gilda sérstakar reglur.

Úthlutanmönnum er einnig skylt að líta eftir ákvæðum reglna og laga um leigubifreiðar og reglugerðar þessarar sé fylgt og er þeim heimilt að afturkalla atvinnuleyfi um stundarsakir brjóti leyfishafi af sér, eða fyrir fullt og allt, ef um alvarleg eða ítrekuð brot er að ræða, sbr. 2. mgr. 5. gr. Slíkum úrskurðum má áfrýja til samgönguráðuneytisins.

7. gr.

Óheimilt er að veita bifreiðastjóra atvinnuleyfi, nema hann skuldbindi sig til að stunda akstur eigin leigubifreiðar sem fullt starf og sæki um upptöku í stéttarfélag bifreiðastjóra í Reykjavík.

Þeir bifreiðastjórar, sem vinna störf þau, sem talin eru í b-lið 14. gr., halda óskertum rétti sínum, þótt þeir stundi ekki akstur bifreiðar sem aðalstarf.

8. gr.

Hverri bifreiðastöð er skylt að láta úthlutunarmönnum í té, í septembermánuði ár hvert, skrá yfir allar bifreiðar, sem þar hafa afgreiðslu. Í skrá þessari skal til-

greint skrásetningarnúmer bifreiðar, nafn og heimilisfang bireiðastjóra og bifreiðareiganda.

III. KAFLI.

Nýting leyfis.

9. gr.

Leyfishafa er heimilt að hafa bifreið sína í afgreiðslu hjá hverri þeirri bifreiðastöð í Reykjavík, sem hann getur fengið afgreiðslu hjá, enda sé bifreiðastöðin viðurkennd af borgarstjórn Reykjavíkur.

Óheimilt er bifreiðastöð að taka bifreið í afgreiðslu fyrr en tilkynning um útgáfu atvinnuleyfis eða flutning milli stöðva hefur borist frá stéttarfélagi bifreiðastjóra.

Nú vill leyfishafi flytja sig á aðra bifreiðastöð, og skal hann þá afhenda stéttarfélagi bifreiðastjóra, yfirlýsingu frá þeirri stöð, sem hann hyggst flytja á, um að hann geti fengið þar afgreiðslu. Sé leyfishafi skuldlaus við bifreiðastöð þá, sem leyfishafi flytur frá, skal stéttarfélag bifreiðastjóra staðfesta flutninginn þegar í stað.

10. gr.

Leyfishafa er óheimilt að láta atvinnuleyfi sitt af hendi á nokkurn hátt, nema til stéttarfélags bifreiðastjóra, sem tilkynnir það þegar úthlutunarmönnum.

Leyfishafi, sem af einhverjum ástæðum getur ekki rekið leigubifreið samkvæmt leyfi sínu, eða notað það á annan hátt löglega, getur haldið leyfisréttindum sínum í allt að því 6 mánuði. Ef sérstaklega stendur á, geta úthlutunarmenn framlengt þennan frest, enda óski leyfishafi þess.

Úthlutunarmenn geta innkallað atvinnuleyfi leyfishafa hafi hann ekki notfært sér það í 6 mánuði eða lengur og ekki sótt um frest. Skulu úthlutunarmenn tilkynna leyfishafa innköllun leyfisins með ábyrgðarbréfi. Hafi leyfishafi ekki óskað eftir framlengingu leyfisins og fært fram ástæður, sem úthlutunarmenn geta tekið til greina innan 30 daga, hefur hann fyrirgert rétti sínum til leyfisins.

Leyfishafi getur misst atvinnuréttindi sín, ef hann er fjarverandi tvo mánuði eða lengur, án þess að hafa tilkynnt viðkomandi bifreiðastöð fjarveru sína og orsakir hennar. Stöðvarstjóri skal þá tilkynna fjarveruna stjórn stéttarfélagsins, en hún ber málið undir úthlutunarmenn, sem ákveða hvort svipta skuli leyfishafa atvinnuleyfi eða ekki.

Hafi leyfishafi ekki átt bifreið í 1 ár eða lengur hefur hann fyrirgert rétti sínum til atvinnuleyfisins.

11. gr.

Brjóti leyfishafi eitthvað það af sér, að dómi bifreiðastöðvarstjóra, að segja beri leyfishafa upp afgreiðslu um stundarsakir, er viðkomandi bifreiðastöðvarstjóra heimilt að segja leyfishafa upp afgreiðslu í allt að 5 sólarhringa í fyrsta skipti, en allt að því 10 sólarhringa í annað skipti.

Skulu slíkar uppsagnir og tilefni þeirra skrásettar hjá viðkomandi bifreiðastöð og tilkynntar úthlutunarmönnum jafnóðum.

Telji bifreiðastöðvarstjóri ástæðu til að víkja leyfishafa úr afgreiðslu oftar, lengri tíma eða fyrir fullt og allt, skal viðkomandi bifreiðastöð leggja málið fyrir úthlutunarmenn. Skulu úthlutunarmenn innan 15 daga, úrskurða, hvort útiloka skuli umræddan bifreiðastjóra frá afgreiðslu og hve langan tíma eða alveg.

Telji úthlutunarmenn ástæðu til að segja leyfishafa upp afgreiðslu um lengri eða skemmri tíma, skal atvinnuleyfi leyfishafa vera í vörslu þeirra, meðan uppsögn afgreiðslunnar stendur.

Viðkomandi bifreiðastöð er skylt að taka leyfishafa í afgreiðslu aftur að afgreiðslubanni loknu, ef leyfishafi æskir þess.

Nú æskir leyfishafi ekki að afgreiðslubanni loknu að fara til þeirrar bifreiðastöðvar, sem hann var hjá, skal hann þá innan 30 daga útvega sér afgreiðslu hjá annarri bifreiðastöð, en takist honum það ekki, hefur hann fyrirgert rétti sínum til leyfisins og fellur það þá til úthlutunar að nýju, nema úthlutunarmenn ákveði annað.

Báðir aðilar hafa rétt til að skjóta úrskurði úthlutunarmanna til samgönguráðuneytisins, innan 6 daga frá birtingu úrskurðarins, ef um er að ræða útilokun í 6 mánuði eða lengri tíma, eða ef ágreiningur er um afgreiðslu málsins hjá úthlutunarmönnum.

12. gr.

Nú hættir leyfishafi að reka leigubifreið samkvæmt atvinnuleyfi sínu og segir atvinnuleyfinu upp. Skal hann þá skrá yfirlýsingu þar að lútandi á atvinnuleyfi sitt, og síðan ráðstafa úthlutunarmenn leyfinu samkvæmt reglugerð þessari. Tilkynna skal þetta til bifreiðastöðvar þeirrar, sem hann hafði afgreiðslu hjá.

13. gr.

Óheimilt er að hafa vaktaskipti bifreiðastjóra á leigubifreiðum, nema báðir hafi atvinnuleyfi.

Stjórn stéttarfélags leigubifreiðastjóra er þó heimilt að veita undanþágu frá banni þessu í eftirgreindum tilvikum:

a. Á tímabilinu 1. október til 1. maí má heimila vaktaskipti bifreiðastjóra þegar ekið er á sértöxtum. Sama gildir frá kl. 17 á föstudögum til jafnlengdar á sunnudögum.
b. Utan tímabils þess er greinir í a-lið er stjórn stéttarfélagsins heimilt að leyfa vaktaskipti í allt að tvo sólarhringa í senn, þó eigi oftar en fimm sinnum.
c. Þurfi leyfishafi á endurhæfingu að halda að undangengnum veikindum má heimila honum að aka sjálfum sem svarar 4 klst. en hafa að öðru leyti ökumann, sem ekki hefur atvinnuleyfi. Undanþágubeiðni samkvæmt þessum lið skal studd vottorði þess læknis er leyfishafi hefur verið í meðferð hjá um að endurhæfing sé honum nauðsynleg um takmarkaðan tíma.
d. Sams konar undanþágu og gildir við endurhæfingu má veita ellilífeyrisþega enda leggi þeir fram læknisvottorð um verulega skerta starfsorku.

Stjórn stéttarfélagsins skal athuga réttmæti umsókna samkvæmt grein þessari hverju sinni.

14. gr.

Leyfishafa er óheimilt að láta annan mann en þann, sem hefur atvinnuleyfi, aka fyrir sig, nema í eftirgreindum tilfellum, að fenginni undanþágu samkvæmt 15. gr.:

a. Ef leyfishafi er veikur, enda sanni hann veikindi sín með vottorði læknis.
b. Ef leyfishafi er að vinna í þágu stéttarfélags bifreiðastjóra, bifreiðastöðva þeirra, er reglugerð þessi nær til, eða þeirra stofnana verkalýðssamtakanna, sem viðkomandi stéttarfélag bifreiðastjóra á aðild að.
c. Ef leyfishafi deyr, heldur maki hans atvinnuleyfinu í allt að 3 ár frá dauða hans, ef maki æskir þess, enda sé bifreiðastjórinn félagi í stéttarfélagi bifreiðastjóra. Heimilt skal að framlengja tíma þennan mæli sérstakar ástæður til þess, en þó ekki lengur en 1 ár hverju sinni.

d. Stéttarfélag bifreiðastjóra getur í sérstökum undantekningartilvikum, og ef verulegar ástæður mæla því með, heimilað leyfishöfum að láta aka fyrir sig um ákveðinn tíma, enda séu úthlutunarmenn því meðmæltir.
e. Stéttarfélag bifreiðastjóra skal heimila leyfishöfum að láta aka fyrir sig á orlofstíma, þó eigi lengur en allt að 4 vikum árlega, enda lýsi leyfishafi því yfir, að hann sé að fara í orlof.

15. gr.

Vilji leyfishafi öðlast undanþágu samkvæmt 13. eða 14. gr., skal hann sækja um það skriflega til stéttarfélags bifreiðastjóra. Umsókninni skal fylgja vottorð frá bifreiðastöð leyfishafa um, að hún samþykki þann ökumann, sem leyfishafi vill, að aki bifreiðinni.

Bifreiðastjórafélaginu er þá heimilt að veita undanþáguna, og skal hún vera skrifleg, tímabundin og tekið fram, hvað í henni felst. Er viðkomandi bifreiðastjóra skylt að bera slíka undanþágu á sér, er hann er við akstur, og sýna trúnaðarmönnum stéttarfélagsins, ef þeir æskja þess.

Bifreiðastjórafélagið skal halda skrá yfir veittar undanþágur samkvæmt framansögðu.

Launþegum í útgerðarleyfum er heimilt að aka hverri þeirri bifreið, sem útgerðarleyfishafi leggur honum til bili bifreið leyfishafa, enda geri viðkomandi bifreiðastöð ekki athugasemd við bifreiðina, og leyfi stéttarfélagsins liggi fyrir.

16. gr.

Óski forseti Íslands eða ráðherrar landsins að ráða leyfishafa sem einkabílstjóra á meðan þeir gegna embætti, skal stjórn stéttarfélags bifreiðastjóra veita undanþágu frá 1. mgr. 7. gr.

Verði viðkomandi bifreiðastjóri skipaður heldur hann atvinnuleyfi í allt að 3 ár, en að þeim tíma liðnum fellur leyfið til úthlutunar að nýju.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum um leigubifreiðar nr. 36 9. maí 1970, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 445 17. september 1975.

Samgönguráðuneytið, 9. maí 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

Nr. 220. 11. maí 1979.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 55 20. mars 1970, um eftirlit og mat á ferskum fiski o. fl.

1. gr.

Aftan við 48. gr. komi þrjár nýjar málsgreinar svohljóðandi:

Þó er heimilt að ísa fisk í kassa á millidekki. Ennfremur er heimilt að geyma fisk í klefum á millidekki enda hafi Framleiðslueftirlit sjávarafurða viðurkennt slíka klefa hæfa til geymslu fisks.

Hitastig í fiski um borð í fiskiskipi skal vera sem næst 0°C, en þó ekki hærra en +4°C.

Nú kemur skip með fisk til löndunar og er þá óheimilt að halda aftur til veiða, fyrr en öllum afla hefur verið landað.

2. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 108 31. desember 1974, um Framleiðslueftirlit sjávarafurða. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 108 31. desember 1974, um Framleiðslueftirlit sjávarafurða til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 11. maí 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Jón B. Jónasson.

8. maí 1979. Nr. 221.

GJALDSKRÁ

fyrir leiðsögu við Ísland.

1. gr.

Gjald fyrir leiðsögn skips er miðað við brúttórúmlestastærð þess, o gþá vegalengd, sem það siglir, ásamt djúpristu þess, sem er innifalin í meðfylgjandi töflu.

Fyrir hverja sjómílu, eða brot úr sjómílu, allt að 10 sjómílum að og frá höfn eða stað, þar sem skipið hefur viðkomu, skal leiðsögumanni greitt samkvæmt meðfylgjandi töflu:

Fyrir skip allt að 500 br.rúml.	kr. 1 800.00
Fyrir skip frá 500— 1000 br.rúml.	— 1 850.00
— — — 1000— 1500 — —	— 1 900.00
— — — 1500— 2000 — —	— 1 950.00
— — — 2000— 3000 — —	— 2 000.00
— — — 3000— 4000 — —	— 2 100.00
— — — 4000— 5000 — —	— 2 200.00
— — — 5000—10000 — —	— 2 500.00
— — — 10000—15000 — —	— 2 800.00
— — — 15000—20000 — —	— 3 100.00
— — — 20000—30000 — —	— 3 400.00
— — — 20000—30000 — —	— 3 400.00
— — — 30000 og þar yfir	— 3 600.00

Greiðsla fyrir sjómílu eða brot úr sjómílu fram yfir áður nefndar 10 sjómílur, skal vera:

Fyrir skip allt að 500 br.rúml.	kr. 400.00
Fyrir skip frá 500— 5000 br. rúml.	— 500.00
— — — 5000—10000 — —	— 600.00
— — — 10000 og þar yfir	— 700.00

Minnsta gjald fyrir leiðsögu skal vera kr. 14 000.

Leggi leiðsögumaður skipi að eða frá bryggju, komi því fyrir eða losi það úr festum (mooring), skal hann fá fyrir það kr. 4 600 fyrir skip allt að 500 brúttórúmlestir, og kr. 400.00 fyrir hverjar 100 brúttórúmlestir skipsins fram yfir það.

Fyrir skip, sem sigla eftir fastri áætlun, lækka gjöldin um 25%

2. gr.

Fari viðstaða skips í höfn eða viðkomustað fram úr 6 klst. á leiðsögumaður tilkall til biðpeninga fyrir þann tíma, sem viðstaðan fer fram úr 6 klst. á hverjum stað. Skulu biðpeningar miðast við kr. 1.800 pr. klst., þó ekki lengur en 8 klst. á hverjum sólarhring. Þar að auki ber leiðsögumanni frítt fæði og hvíldaraðstaða fyrir sig og aðstoðarmenn.

3. gr.

Leiðsögumanni ber greiðsla alls eðlilegs og sannanlegs kostnaðar fyrir flutning sinn milli skips og lands, og ferðakostnaðar frá leiðsöguhöfn í veg fyrir skipið, eða frá því til leiðsöguhafnar. Hér með teljast laun á ferðalögum og ef leiðsögumaður bíður skipsins eftir ákveðinn komu- eða burtfarartíma þess. Skal það á sama hátt vera greitt með kr. 1.800 pr. klst., þó aldrei meira en 8 klst. á sólarhring (frá 0.00—24.00).

4. gr.

Vetrargjaldskrá gildir á tímabilinu frá 1. október til 31. mars, og skal vera ⅓ hærri samkvæmt 1. grein, en óbreytt varðandi 2. og 3. grein.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 48 19. júní 1933, um leiðsögu skipa, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir leiðsögu við Ísland, nr. 349 28. september 1976.

Samgönguráðuneytið, 8. maí 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 222. 11. maí 1979.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Hafnarfjarðar.

I. RAFORKA.

Rafveita Hafnarfjarðar selur raforku á þann hátt og á því verði, er hér segir:

A. LÝSING

1. Götu og útilýsing. Af uppsettu afli 163.280 kr/kWa, stjórnast af ljósnema- og fjarstýritækjum rafveitunnar. Notandi greiði að auki stofnkostnað og viðhaldskostnað að fullu eftir ákvörðun rafveitunnar. Þó ákveður bæjarstjórn gjald fyrir götulýsingu í Hafnarfirði að fenginni tillögu rafveitunefndar, sem gerð skal árlega við afgreiðslu fjárhagsáætlunar bæjarins.
2. 36.68 kr/kWh. Séu lampar ófasviksjafnaðir er heimilt að hækka orkugjald um 15%. Sjá lið 3.5.

B. HEIMILISNOTKUN.

1. 30,55 kr/kWh til heimilisnota, sjúkrahúsa, heilsuverndarstöðva, vistheimila, elliheimila og hliðstæðra stofnana.

C. VÉLAR.

1. 36.68 kr/kWh.
2. 7.30 kr/kWh og 29 220.00 kr/kWa eftir mælingu miðað við 15 mínútna meðalgildi afls, enda sé lágmarksaflnotkun 30 kW.
3. 55.00 kr/kWh til vinnuvéla, vinnuljósa og annarrar notkunar við mannvirkjagerð og við breytingar á eldri mannvirkjum.
4. 30.55 kr/kWh til eldunar í veitingahúsum og gistihúsum, á kæliklefa og kæliborð í matvöruverslunum og til súgþurrkunar á heyi.

D. HITUN.

1. 11.83 kr/kWh, til húshitunar.
2. 18.20 kr/kWh, til iðnaðar og landtengingar við skip.
3. 5.61 kr/kWh, til húshitunar. Rjúfa má strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.
4. 9.73 kr/kWh, til iðnaðar. Rjúfa má strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.
5. 2.93 kr/kWh, til húshitunar. Rjúfa má strauminn í allt að 12 klst. á sólarhring.
6. 5.07 kr/kWh, til iðnaðar. Rjúfa má strauminn frá kl. 08.00—24.00.
7. 10.10 kr./kWh, til hitunar á bílgeymslum og þeim stöðum, þar sem hitunar er aðallega þörf að vetri til. Rjúfa má strauminn í allt að 5 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.
8. 14.02 kr/kWh, til notkunar fyrir leirbrennsluofna. Rjúfa má strauminn á tímabilunum kl. 10.30—12.30 og kl. 17.00—20.00.

Skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar eru:

a) Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b) Að hiti með rofi valdi ekki auknum aflkaupum hjá rafveitunni utan rofstíma.
c) Að notandi kosti segulrofa fyrir hitalögnina.
d) Að hitalagnir og öll tæki séu gerð skv. fyrirmælum rafveitunnar og hitatæki fasttengd.
e) Að húsnæðið fullnægi þeim lágmarkskröfum um einangrun, sem rafveitan kann að setja.
f) Að lagðir séu fram fullkomnir útreikningar á hitaþörf þess húsrýmis, er hita skal, eftir reglum, er rafveitan hefur sett.

E. STÓRNOTKUN.

1. Öll raforkunotkun, enda sé lágmarksaflnotkun minnst 200 kW. 5.39 kr/kWh og 48.300 kr/kWa, eftir mælingu miðað við 15 mínútna meðalgildi afls. Sala eftir þessum lið er háð ákvörðun rafveitunefndar.

F. ÖNNUR NOTKUN.

1. Rafveitustjóra er heimilt að veita afslátt frá framangreindum verðlagsákvæðum á liðunum A til D á orku, sem notuð er á sumrin, ef um töluverða aukningu frá vetrarnotkun er að ræða, eða ef orkan er eingöngu notuð á sumrin.
2. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri selja raforku eftir sérstökum samningi, þó eigi lengur en til eins árs í senn, nema samþykki rafveitunefndar komi til.

G. MÆLALEIGA.

		kr/máuði
1.	Af einfasa mælum	285.00
2.	Af þrífasa mælum til og með 80A	786.00
3.	Af þrífasa mælum yfir 80A	1 157.00
4.	Af mestumælum	2 903.00
5.	Móttökuliði	630.00

6. Ársleiga eftir önnur mælitæki og rofa skal vera sem næst 15% af verði viðkomandi tækis.

II. HEIMTAUGAGJÖLD.

2.1. Aðalheimtaug.

Heimtaugagjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur stofnvara	Jarðstrengur Lágmark kr.	Jarðstrengur Lengdargjald kr.	Loftlínuheimtaug breytt í jarðstrengsheimtaug kr.	Einfasaheimtaug 63 A aukin í 3x63A kr.
220 V kerfi				
63 A 1-fasa	176 000	0	56 100	
63 A 3-fasa	197 700	0	69 900	35 700
100 A 3-fasa	138 100	6 630	88 300	
125 A 3-fasa	169 200	7 417	108 100	
200 A 3-fasa	264 000	10 058	168 800	
300 A 3-fasa	381 200	12 235		
380 V kerfi				
63 A 1-fasa	176 000	0	56 100	
63 A 3-fasa	236 400	0	94 600	71 300
100 A 3-fasa	233 800	6 630	149 500	
125 A 3-fasa	292 600	7 417	187 100	
200 A 3-fasa	457 600	10 058	292 600	
300 A 3-fasa	660 900	12 235		

2.2 Fari lengd jarðstrengsheimtaugar fram úr 15 m skal greitt eins og taflan sýnir.

2.3. Fyrir heimtaugar með meiri flutningsgetu en taflan segir til um (hér kann að þurfa dreifistöð) skal greitt heimtaugargjald er nemi 3 337 kr. á hvert kVA. Skal þá miða aflið við varastærðirnar 400 A, 500 A og 630 A. Lengdargjald reiknast þá í hlutfalli við aukna flutningsgetu eftir 300 A skv. töflunni.

2.4. Lengdargjald er innifalið í lágmarksgjaldi heimtauga af stærðinni 63 A einfasa og þrífasa.

2.5 Lengd heimtaugar að stærð 100 A, 125 A og 200 A, í 220 V kerfi og heimtaugar 100 A og 125 A í 380 V kerfi reiknast frá tengistað í húsi stystu greiðfæru leið að lóðarmörkum. Þurfi að leggja heimtaug af þessum stærðum út frá loftlínu, skal lengd heimtaugar reiknuð jöfn lengd jarðstrengs frá tengistað í húsi að loftlínustólpa. Þveri jarðstrengur akbraut, skal breidd akbrautar ekki reiknuð með.

2.6 Lengd heimtaugar frá og með 300 A, 220 V og 200 A, 380 V, reiknast frá varkassa að rofa í dreifistöð. Lengdargjöld reiknast ekki af vegarlengd, sem er umfram 100 m frá tengistað í húsi. Lengdargjald reiknast sem um jarðstreng væri að ræða, þótt heimtaugin sé tekin frá loftlínu.

2.7 Séu tvær eða fleiri heimtaugar sameiginlegar að hluta, er rafveitunni heimilt að jafna lengdargjöldum niður á umsækjendur heimtauganna.

2.8 Sé nauðsynlegt að setja upp dreifistöð vegna tiltekinnar húsveitu, og hún að mestu notuð í þágu þeirrar húsveitu skal eiganda veitunnar skylt að leggja til lóð undir stöðina rafveitunni að kostnaðarlausu og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.

2.9 Óski húseigandi eftir að flutningsgeta heimtaugar verði aukin, skal húseigandi greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar hvorutveggja miðað við gildandi gjaldskrá, þegar breytingin fer fram. Ef einfasa 63 A heimtaug er aukin í þrífasa skal greitt skv. töflu.

2.10 Ef breyta þarf loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug vegna óska húseiganda eða vegna breytingar á stofnlínu í götu skal húseigandi greiða heimtaugargjald skv. töflu. Húseigandi skal kosta breytingar á stofntaug innanhúss, sem greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug að frádregnu hálfu gjaldi þessu kann að vera samfara og taka á sig annan kostnað, er af þessu kann að stafa. Ef 3 x 220 V notendakerfi er breytt í 3 x 380/220 V kerfi, kostar rafveitan breytingu á heimtaug, en þó ekki breytingu á loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug. Húseigandi skal kosta breytingu á stofntaug innanhúss, sem þessu kann að vera samfara og taka á sig annan kostnað er af þessu kann að stafa.

Bráðabirgðaheimtaugar.

2.11 Heimtaugargjöld fyrir bráðabirgðaheimtaugar fyrir byggingarstaði skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur stofnvara	stofngjald kr.	Lengdargjald Jarðstrengur kr/m	Loftlína kr/stólpa
63 A 1-fasa	33 200	4 945	62 600
63 A 3-fasa	46 600	4 945	72 900
100 A 3-fasa	49 400	6 379	83 400

2.12 Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 metra í jarðstrengsheimtaug frá tengistað við húsveitu innan lóðarmarka og fyrir hvern stólpa innan lóðarmarka og fyrir hvern stólpa innan lóðarmarka í loftlínuheimtaug.

2.20 Varðandi aðalheimtaugar og bráðabirgðaheimtaugar.

2.21 Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óvenjulegar að því er varðar fjarlægð húsveitu frá veitukerfi eða fyrirhugaða raforkunotkun húsveitunnar, skal heimtaugargjald ákveðast samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni.

2.22 Heimtaugargjald skal greitt við umsókn.

2.23 Fyrir tengingu vegna skammtímanotkunar svo sem landtengingar skipa eða tengikassa, skal greiða gjald 5 700 kr. Fari tenging fram utan venjulegs vinnutíma skal greitt gjald eftir kostnaði.

III. Ýmis ákvæði.

3.1. Hafi gjald fyrir raforku ekki verið greitt svo að til lokunar hafi komið, skal taka gjald fyrir enduropnun veitunnar kr. 4 500. Ennfremur skal sama gjald tekið ef farið er á stað til lokunar, jafnvel þótt lokun sé ekki framkvæmd.

3.2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg vör eða of stór, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandi hefur greitt gjald til rafveitunnar kr. 4 500 og sett viðeigandi vör.

3.3 Sé opnað utan venjulegs vinnutíma skal taka tvöfalt gjald.

3.4 Ef launafl nemur 48% eða meira af mesta útteknu raunafli á ári, miðað við 15 mínútna meðalgildi afls (raunstuðull 0,9) er heimilt að hækka afl og orkugjald um 15%.

3.5. Við fasviksjöfnun skal viðhafa raðtengingu (duo-tengingu) eða samhliðatengingu með sperru fyrir 1050 Hz.

3.6 Breytist innkaupsverð á raforku frá og með 1. janúar 1979 er rafveitunefnd heimilt að breyta gjaldskrárliðum gjaldskrár þessarar til samræmis um allt að 48% af þeirri breytingu. Breytist kaupgjald hjá Rafveitu Hafnarfjarðar frá áðurgreindum tíma, hvort heldur er vegna breytingar á grunnkaupi, kaupgjaldsvísitölu eða vegna samninga, er rafveitunefnd heimilt að breyta gjaldskrárliðum gjaldskrár þessarar til samræmis um allt að ⅘ af þeirri breytingu.

3.7 Söluskattur 20% og verðjöfnunargjald 19% til að bæta fjárhag Rafmagnsveitna ríkisins og Orkubús Vestfjarða, samtals 39%, eru innifalin í rafmagnsgjöldum sem um ræðir í 1. kafla gjaldskrár þessarar, nema á töxtunum D 1, D 3, C 5 og D 7.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til að taka gildi 2. maí 1979, sbr. auglýsingu ráðuneytisins nr. 196/1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 88, 12. febrúar 1979.

Iðnaðarráðuneytið, 11. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 223. 4. maí 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Súðavíkur, nr. 406 29. ágúst 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld:

a) Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b) Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c) Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d) Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.

Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 4. maí 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

11. maí 1979. Nr. 224.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar og Hveragerðis.

I. RAFORKA.

Rafveitur Eyrarbakka, Stokkseyrar og Hveragerðis selja raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

1.1.	Til almennrar lýsingar um KWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II. Orkugjald	kr.	111.80 á KWst.
1.2.	Til almennrar lýsingar um KWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II. Orkugjald	kr.	33.50 á KWst.
	Fastagjald af gólffleti í rúmi því er lýsa skal, mælt innan útveggja:		
	Verslanir, skrifstofur, vinnustofur o. þ. h.	kr.	567.00 á m^2 á ári
	Geymslur og gangar þeim tilheyrandi	kr.	212.00 á m^2 á ári
1.3.	Til götulýsingar um KWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II. Orkugjald	kr.	33.50 á KWst.
1.4.	Til nota um vinnulagnir, meðan á byggingu stendur, um KWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II. Orkugjald	kr.	55.90 á KWst.

2. Almenn heimilisnotkun o. fl.

2.1. Til heimilisnotkunar um KWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.

Orkugjald	kr.	25.40	á KWst.
Fastagjald af hverju herbergi	—	2 280.00	á ári

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar og eldhús. Herbergi 5 m^2 eða minna reiknast hálft, en 25m^2 eða stærra tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m^2 má reikna með þeirri meðalstærð.

2.2. Til matargerðar í gisti- og veitingahúsum og öðrum slíkum stöðum, ennfremur súgþurrkunar, enda séu öll tæki fasttengd, um KWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.

Orkugjald	kr.	25.40	á KWst.

3. Vélanotkun o. fl.

3.1. Um KWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.

Orkugjald	kr.	55.90	á KWst.

Heimilt er að selja raforku til lýsingar eftir þessum gjaldskrárlið. Fastagjald vegna lýsingar skal þá reiknað samkvæmt gjaldskrárlið 12, en þriðjungi lægra.

3.2. Um afl og orkumæla:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.

Orkugjald	kr.	8.76	á KWst.
Aflgjald, lágmark 2 kw	kr.	87 714.00	á kw á ári
Aflgjald, umfram 2 kw	kr.	29 238.00	á kw. á ári

Gjaldskylt afl hvers almanaksárs er meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestur fari fram mánaðarlega og með sem jöfnustu millibili.
Heimilt er að selja alla raforkunotkun fyrirtækja eftir þessum gjaldskrárlið. Fastagjald vegna lýsingar skal þá reiknað samkvæmt gjaldskrárlið 1.2. og lágmarksaflgjald af 20 kw.

3.3. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig um KWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.

Orkugjald	kr.	8.76	á KWst.
Aflgjald, lágmark 2 kw.	kr.	75 702.00	á ári
Aflgjald, af uppsettum kw. í málraun véla, umfram 2 kw	kr.	23 232.00	á kw á ári

Ef fasviksstöðull hjá notanda er lægri en 0.8 getur rafveitan krafist að hann sé hækkaður upp í það gildi.
Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra tækja, sem valda tilfinnanlegum truflunum hjá notendum eða takmarka notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

4. Hitun.

4.1.	Til húshitunar, hitunar í vatnsgeymum, gufukötlum o. þ. h., roftími 1 klst. á dag. Um KWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II. Orkugjald	kr.	15.67 á KWst.
4.2.	Til húshitunar, roftími 2x1½ klst. á dag. Um KWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II. Orkugjald	kr.	6.97 á KWst.
4.3.	Til húshitunar, roftími allt að 15 klst. að degi til. Um KWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II. Orkugjald	kr.	4.20 á KWst.
4.4.	Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, roftími allt að 11 klst. að degi til. Um KWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II. Orkugjald	kr.	7.65 á KWst.

Um framangreinda hitagjaldskrárliði gildir eftirfarandi ákvæði. Minnsta árgjald skal vera sem svarar 1 800 klst. notkun á hvert KW. uppsetts afls hitunartækja:

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að aflnotkun sé innan þeirra marka að hún valdi ekki hækkun á aflkaupum rafveitunnar.
b. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið.
c. Að notandi kosti tengingu klukkurofa, sem rafveitan leggur til og greiði leigu af þeim, samkvæmt gjaldskrá.
d. Að hitatæki, lagnir og búnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar og önnur hitatæki fasttengd.

II. MÆLALEIGA.

Rafveitan ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða mælaleigu sem hér segir:

1.	Af einfasa KWst.-mælum 40 A og minni	kr.	1 818.00 á ári
2.	Af þrífasa KWst.-mælum 50 A og minni	—	4 026.00 á ári
3.	Af þrífasa KWst.-mælum yfir 50 og til 100A	—	4 578.00 á ári

Af öðrum mælitækjum en þeim sem nefnd eru, ennfremur klukkurofum skal ársleiga vera sem næst 15% af verði tækjanna.

III. HEIMTAUGARGJALD.

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur/ málraun	Heimtaugargjald kr.	Yfirlengdargjald Jarðstrengur kr./m	Loftlína kr/stólpa
63 A 1-fasa	137 280	4 490	47 080
63 A 3-fasa	148 510	4 490	58 300
100 A 3-fasa	176 650	5 060	74 580
200 A 3-fasa	281 470	6 812	
315 A 3-fasa	593 430	9 500	
300 KVA 3-fasa	830 790	Samkv. kostn.	
500 KVA 3-fasa	1 376 530	—	
800 KVA 3-fasa	2 203 430	—	

Yfirlengdargjald miðast við, jarðstrengsheimtaug lengri en 15 m. og loftlínuheimtaug lengri en 30 m.

Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum eða næsta útitengiskáp að stofnvarkassa (eða stofntengikassa) hússins. Rafveitan ákveður legu heimtaugar.

Í nýjum byggingarhverfum er rafveitunni heimilt að jafna yfirlengdargjöldum niður á umsækjendur heimtauga.

Þegar stækka þarf spenni eða heimtaug vegna tiltekins notanda, skal hann greiða mismun á heimtaugargjaldi samkvæmt gjaldskrá.

Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekins notanda, og hún að mestu leyti notuð í hans þágu, er honum skylt að leggja til lóð undir stöðina rafveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Heimtaugargjald fyrir bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu skal greitt sem hér segir:

63 A 1-fasa kr. 30 230.00 63 A 3-fasa kr. 40 970.00

Séu aðstæður þannig að leggja þurfi aðallínu að vinnustað, skal greitt yfirlengdargjald samkvæmt töflu.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal heimtaugargjald greitt samkvæmt kostnaði.

Heimtaugargjald skal greitt við umsókn um heimtaug.

ÝMIS ÁKVÆÐI.

Lægsta gjald fyrir raforkunotkun um heimtaug skal vera kr. 15 230.00 á ári. Mismun á ársnotkun og lægsta gjaldi ef einhver er, skal innheimta á fyrri helmingi næsta árs.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 2 220.00.

Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt gjald kr. 2 220.00 til rafveitunnar.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til að taka gildi 1. maí 1979, sbr. auglýsingu ráðuneytisins nr. 199/1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli.
Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 123, 1. mars 1979.

Iðnaðarráðuneytið, 11. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

8. maí 1979. Nr. 225.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Blönduóss nr. 391 26. október 1977 með síðari breytingum.

Við 4. gr. gjaldskrárinnar bætist nýr liður:
c) Um rennslismæli kr. 275 fyrir hvern rúmmetra vatns.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 8. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

16. maí 1979. Nr. 226.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Ólafsfjarðar, nr. 368, 5. ágúst 1975, með síðari breytingum.

6. gr. orðist svo:
Heimæðagjald Hitaveitu Ólafsfjarðar skal vera sem hér segir, fyrir eina heimæð:
Fyrir hús allt að 400 m^3 að utanmáli kr. 136 500.00 og síðan kr. 273.00 fyrir hvern m^3 þar yfir.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samþykkt er af bæjarstjórn Ólafsfjarðar, staðfestist hér með samkvæmt orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 16. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Akureyrar.

I. RAFORKA.

Rafveita Akureyrar selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

A—1 Kr. 104.89 hver kWst. til lýsingar.

A—2 Kr. 32.32 hver kWst. til lýsingar auk fastagjalds, er nemi kr. 16 509.00, á ári fyrir 25 m^2 gólfflöt, eða minna af gólffleti af rúmi því, er lýsa skal, og kr. 490.00, fyrir hvern ferm. umfram 25 m^2.

Þennan gjaldskrárlið má nota í verslunum fyrir kæliskápa og 1-fasa mótora upp að 3 kW. og greiði notandi aukagjald fyrir hvert kW sem svarar til gjalds fyrir 38 fermetra gólfflatar.

B. Almenn heimilisnotkun.

B—2 Kr. 28.43 hver kWst. til heimilisnotkunar.

C. Vélanotkun.

C—1 Kr. 58.17 hver kWst. til iðnaðar.

C—2 Um mestastraumsmæli, ef um meira en 50 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári, kr. 20 263.00 hvert kW, og kr. 10.39 hver kWst.

C—3 Kr. 34.83 hver kWst., ef um meira en 30 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári.

C—4 Sértaxti Gefjunar, kr. 4.49/4.05 hver kwst. og kr. 37 121.00 hvert kw.

C—5 Vegna byggingaframkvæmda kr. 64.28 hver kWst.

D. Hitun.

D—1 Kr. 6.95 hver kWst. til upphitunar, ef straumur er rofinn í allt að þrjár klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó ekki lengur en 1½ klst. í senn.

D—2 Kr. 4.80 hver kWst. til upphitunar (næturhitun), ef straumurinn er rofinn á tímabilinu kl. 8 til 23.

D—3 Sértaxti til upphitunar kr. 6.04 hver kWst. utan mesta álagstíma á vetrum. Rofið í um það bil 6 mánuði. Bundið því skilyrði að annar upphitunarmöguleiki sé fyrir hendi.

E. Hitun í iðnaði.

E—1 Kr 15.89 hver kWst. til iðnaðarhitunar, enda sé lágmarksnotkun 10 000 kWst. á ári.

E—2 Kr. 20.66 hver kWst. um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 8 til 23.

E—3 Kr. 10.06 hver kWst. um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 23 til kl. 8.

F—1 Sértaxti Málmhúðunarinnar, kr. 10.93 hver kWst. til iðnaðar.

Önnur skilyrði til raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.

b. Að notandi kosti tengingu stjórntækis fyrir hitalögnina og greiði leigu fyrir það samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.

c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerðar samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir og hitastillar notaðir.

Önnur notkun.

1. Rafveitustjórn getur, með sérstökum samningi, selt raforku þeim notendum, sem hafa eigin vélar til orkuvinnslu, með því skilyrði að stöðva megi raforkusölu til þeirra hvenær sem þarf að dómi rafveitustjóra.
2. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri, í samráði við rafveitustjórn, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert sinn.
3. Gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarsjórn.

II. MÆLALEIGUR.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir veitu hverri, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða ársleigu af mælitækinu samkvæmt eftirfarandi skrá:

	Upp að 30 amp. Kr.	30—50 amp. Kr.	50—100 amp. Kr.	100—500 amp. Kr.	Yfir 500 amp. Kr.
1-fasa kWst.-mælar	1 801	2 214	2 413		
3-fasa kWst.-mælar	3 604	4 683	6 027	10 037	22 078
Tvígj.- og mestastr.-mælar		6 027	10 037	16 162	32 398
Stýrikerfisliðar		7 454			

Af öðrum tækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal leigan vera sem næst 15% af mælitækisverðinu, og semur rafveitustjóri nánari skrá um leiguna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGAGJÖLD.

1. Heimtaugargjald skal greitt fyrir hverja heimtaug er tengir húsveitu við veitukerfi Rafveitu Akureyrar.
2. Heimtaugagjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur Málraun	Stofngjald Jarðstr. kr.	Stofngjald Loftlína kr.	Lengdargjald Jarðstr. kr./m	Lengdargjald Loftlína kr./stólpi	Umframgjald Loftlína kr./stólpi
25 A 1-fasa	38 800	20 000	—	Innif.	35 000
25 A 3-fasa	57 800	29 000	—	—	49 000
63 A 1-fasa	141 500	29 000	Innif.	—	49 000
63 A 3-fasa	153 800	32 600	—	—	54 000
110 A 3-fasa	191 000	38 800	—	—	68 000
200 A 3-fasa	111 000	—	8 000	—	—
315 A 3-fasa	330 000	—	10 900	—	—
300 kVA 3-fasa	880 000	—	Skv. kostn.	—	—
500 kVA 3-fasa	1 400 000	—	—	—	—
800 kVA 3-fasa	1 458 000	—	—	—	—

3. Séu aðstæður óvenjulegar að því er snertir fjarlægð húsveitu frá veitukerfi, eða fyrirhugaða raforkunotkun húsveitunnar, skal heimtaugargjald ákveðið samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni.
4. Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekins notanda og hún að mestu leyti notuð í hans þágu, skal notandanum skylt að leggja til lóð undir stöðina, rafveitunni að kostnaðarlausu og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.

5. Þegar heimtaug er stækkuð eða henni breytt úr loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug, samkvæmt beiðni notanda, skal greiða fullt himtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug, að frádregnu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, samkvæmt gildandi gjaldskrá, þegar breyting fer fram.
6. Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá næsta útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa í húsveitu.
7. Lengdargjald skal greitt fyrir fyrir hvern metra umfram 5 m innan lóðamarka í jarðstrengs-heimtaug og fyrir hvern stólpa innan lóðamarka í loftlínuheimaug.

IV. ÝMIS ÁKVÆÐI.

1. Hafi gjald fyrir raforku eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið, skal taka gjald fyrir enduropnun veitunnar kr. 3 000.00. Ennfremur skal sama gjald tekið ef farið er á stað til lokunar, jafnvel þótt lokun sé ekki framkvæmd.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg vör eða of stór, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefir greitt gjald til rafveitunnar kr. 4 000.00 og sett viðeigandi vör.
3. Söluskattur 20% er innifalinn í upphæðum gjalda þeirra, sem um ræðir í gjaldskrá þessari, að undanteknum D-liðum.
4. Verðjöfnunargjald 19% samkvæmt lögum um verðjöfnunargjald af raforku, er innifalið í gjöldum þeim, sem um ræðir í gjaldskrá þessari, að undanteknum D-liðum.

Gjaldskrá þessi sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 staðfestist hér með til að öðlast gildi frá og með 1. maí 1979 samanber auglýsingu ráðuneytisins nr. 192 1979 um hækkun smásöluverðs raforku. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 124 1. mars 1979.

Iðnaðarráðuneytið, 8. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 228. 8. maí 1979.

GJALDSKRÁ

Rafmagnsveitu Reykjavíkur

1. gr.

Gjaldskrá þessi gildir fyrir orkuveitusvæði Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

2. gr.

Lýsing.

Verð á rafmagni til lýsingar er sem hér segir:

2.1. 36.68 kr/kW h. Lágmarksgjald er 2 750 kr. á ársfjórðungi.

2.2 163 280.00 kr/kW a í uppsettu afli til úti- og götulýsingar. Lýsing þessi stjórnast af ljósnemabúnaði Rafmagnsveitunnar. Auk orkukostnaðar er allur eðlilegur viðhaldskostnaður lýsingarkerfisins innifalinn í verðinu, en notandi greiðir stofnkostnað að fullu.

3. gr.
Heimili o. fl.

Verð á rafmagni til almennrar heimilisnotkunar, svo og til notkunar í sjúkrahúsum, heilsuverndarstöðvum, vistheimilum, elliheimilum og hliðstæðum stofnunum, til eldunar í veitingahúsum og gistihúsum og til súgþurrkunar á heyi, er sem hér segir:

3.1 30.55 kr/kW h. Lágmarksgjald er 2 750 kr. á ársfjórðungi.

4. gr.
Vélar.

Verð á rafmagni til vélanotkunar er sem hér segir:

4.1 36.68 kr/kW h. Lágmarksgjald er 2 750.00 kr. á ársfjórðungi.

4.2 7.30 kr/kW h. og 29 220.00 kr/kW a samkvæmt mælingu miðað við 15 mínútna meðalgildi afls, enda sé lágmarksafl 30 kW.

4.3 55.00 kr/kW h. til vinnuvéla, vinnuljósa og annarrar notkunar við mannvirkjagerð, svo og við breytingar á eldri mannvirkjum.

5. gr.
Hitun.

Verð á rafmagni til hitunar er sem hér segir:

5.1 12.13 kr/kW h til húshitunar, en hún er undanþegin verðjöfnunargjaldi og sölugjaldi, og 16.84 kr/kW h til annarrar hitunar. Heimilt er að krefjast lágmarksgjalds 168 400.00 kr/a.

5.2 7.01 kr/kW h til húshitunar, en hún er undanþegin verðjöfnunargjaldi og sölugjaldi, og 9.76 kr/kW h til annarrar hitunar. Straumur til hitunar samkvæmt þessum lið er rofinn tvisvar sinnum á sólarhring, allt að tveim klukkustundum í hvort skipti.

5.3 3.65 kr/kW h til húshitunar, en hún er undanþegin verðjöfnunargjaldi og sölugjaldi, og 5.07 kr./kW h til annarrar hitunar. Straumur til hitunar samkvæmt þessum lið er rofinn allt að tólf klukkustundum á tímabilinu kl 09—21.

6. gr.
Mælaleiga o. fl.

Rafmagnsveitan ákveður stærð og gerð mæli- og stjórntækja, sem notuð eru við sölu rafmagns.

Fyrir tæki þau, sem notuð eru við rafmagnssölu, skal ársleiga fyrir hvert tæki vera sem hér segir:

Orkumælir, einfasa	kr.	1 600.00
Orkumælir, þrífasa	—	6 400.00
Orkumælir, þrífasa með straumspennum	—	10 800.00
Aflmælir	—	10 400.00
Aflmælir með straumspennum	—	16 400.00
Tvígjaldsorkumælir	—	10 400.00
Tvígjaldsorkumælir með straumspennum	—	16 400.00
Móttökuliði, einpóla	—	7 200.00
Móttökuliði, þrípóla	—	10 400.00

Leiga skal þó ekki greidd af tækjum, sem notuð eru við rafmagnssölu samkvæmt lið 2.1, 3.1 og 4.1.

Ársleiga fyrir önnur tæki, en að framan greinir, skal vera sem næst 15% af innkaupsverði tækisins, eftir nánari ákvörðun Rafmagnsveitunnar.

Leiga skal greidd samtímis rafmagnsgjaldi.

7. gr.

Heimtaugar.

7.1 Heimtaugargjald skal greitt fyrir hverja heimtaug, er tengir húsveitu við veitukerfi Rafmagnsveitu Reykjavíkur. Heimtaugargjaldið skal greitt við umsókn.

7.2 Heimtaugar greinast í aðalheimtaugar fyrir fullgerðar húsveitur og bráðabirgðaheimtaugar fyrir byggingarstaði.

Aðalheimtaugar.

7.3 Heimtaugagjöld fyrir aðalheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur (A), málraun (kVA)		Stofngjald kr.	Lengdargjald [1] kr/m
63A	1-fasa	190 400	Innifalið
63A	3-fasa	205 500	—
100A	3-fasa	244 300	—
200A	3-fasa	393 800	—
315A	3-fasa	820 700	—
300kVA	3-fasa	1 147 000	Skv. kostnaði
500kVA	3-fasa	1 914 500	—
800kVA	3-fasa	3 061 400	—

Bráðabirgðaheimtaugar.

7.4 Heimtaugargjöld fyrir bráðabirgðaheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

			Lengdargjald [1] [2]	
Málstraumur		Stofngjald kr.	Jarðstrengur kr/m	Loftlína kr/stólpa
63A	1-fasa	33 800	5 000	63 600
63A	3-fasa	47 400	5 000	74 000
100A	3-fasa	50 300	6 500	84 800

A merkir málstraum stofnvara í amper.
kVA merkir málraun spennis í kílóvoltamper, þegar um sér spennistöð er að ræða.

7.5 Séu aðstæður óvenjulegar að því er varðar fjarlægð húsveitu frá veitukerfi eða fyrirhugaða raforkunotkun húsveitunnar, skal heimtaugargjald ákveðast samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni.

7.6 Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekinnar húsveitu, og hún að mestu leyti notuð í þágu þeirrar húsveitu, skal eiganda veitunnar skylt að leggja til lóð undir stöðina, Rafmagnsveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum Rafmagnsveitunnar um stærð lóðar og staðsetningu stöðvar.

---

1) Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast í heilum metrum frá næsta útitengiskáp. eða rofa í spennistöð, að stofnvarkassa eða stofntengikassa í húsveitu.

Sjái eigandi húsveitu um lögn frá útitengiskáp, eða rofa í spennistöð, að stofnvarkassa eða stofntengikassa húsveitu á sinn kostnað, greiði hann aðeins stofngjald, en annist þá sjálfur viðhald heimtaugarinnar.

2) Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 metra innan lóðarmarka í jarðstrengsheimtaug og fyrir hvern stólpa innan lóðarmarka í loftlínuheimtaug.

7.7 Þegar aðalheimtaug er breytt úr loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug, svo og þegar heimtaug er stækkuð, skal greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, hvort tveggja miðað við gildandi gjaldskrá, þegar breytingin fer fram.

Ýmis ákvæði.

8. gr.

Heimilt er með samþykki borgarráðs að selja háspennt rafmagn samkvæmt sérstökum samningi.

9. gr.

Heimilt er að ákveða sérstakt gjald fyrir launafl hjá notendum, ef úttekið launafl nemur 75% eða meira af mesta útteknu raunafli á ári, miðað við 15 mínútna meðalgildi afls.

10. gr.

Heimilt er að breyta gjaldskrá þessari til samræmis við verðbreytingar, enda miðist gjaldskráin ætíð við það, að tekjur Rafmagnsveitunnar standi undir rekstrargjöldum hennar svo og aukningum veitukerfis. Við ákvörðun gjaldskrár skulu ætíð liggja fyrir áætlanir um rekstur og fjárfestingar á næsta 5 ára tímabili.

11. gr.

Óski notandi þess, að lesið sé á mælitæki hans utan reglubundins álestrartíma Rafmagnsveitunnar, og honum gerður sérstakur reikningur, skal hann greiða fyrir það gjald 2 200 kr.

12. gr.

Fyrir tengingu ásamt aftengingu vegna skammtímanotkunar, svo sem landtengingu skipa, skal greiða gjald 4 300.00 kr.

13. gr.

Sé heimild notuð til að rjúfa straum á veitu vegna vanskila notanda á greiðslu gjalda samkvæmt gjaldskrá þessari, skal hann greiða gjald 4 300 kr. fyrir, að settur sé straumur á að nýju.

14. gr.

Sala rafmagns til hitunar samkvæmt 5. gr. er bundin því skilyrði að orkuver og veitukerfi þoli álagið að dómi Rafmagnsveitunnar.

15. gr.

Sölugjald 20% og verðjöfnunargjald 19%, samkvæmt lögum, er innifalið í rafmagnsgjöldum samkvæmt gjaldskrá þessari, nema annað sé tekið fram.

16. gr.

Rafmagnsveitan leiðbeinir notendum, er þess óska, um val gjaldskrárliða eftir tegund notkunar.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt Vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, samkvæmt reglugerð Rafmagnsveitu Reykjavíkur nr. 451 20. desember 1977, til að taka gildi 2. maí 1979 sbr. auglýsingu ráðu-

neytisins nr. 195 2. maí 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, er hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur nr. 118, 14. mars 1979.

Iðnaðarráðuneytið, 8. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 229. 8. maí 1979.

GJALDSKRÁ

fyrir Hitaveitu Reykjavíkur.

I. KAFLI

1. gr.

Hitaveitan selur afnot af heitu vatni úr veitukerfum þeim sem gerð hafa verið og verða gerð eftir þeim reglum, sem settar eru í gjaldskrá þessari.

2. gr.

Hitaveitan lætur hverju húsi, sem er í sambandi við vatnsæðar hennar, í té vatnsmagn, er ætla má að nægi til fullrar hitunar enda séu ofnar hússins nægilega stórir, að dómi hitaveitunnar.

Verður vatnsrennsli að húsinu takmarkað um hemil, eftir því sem þörf krefur, og er starfsmönnum hitaveitunnar einum heimilt að breyta stillingu hans.

II. KAFLI

3. gr.

Fyrir afnot heita vatnsins skal greiða samkvæmt vatnsmæli kr. 119.00 fyrir hvern rúmmetra vatns.

Hitaveitunni er heimilt að selja heitt vatn um stillanlegan, sjálfvirkan hemil, og miðast þá gjald til hitaveitunnar fyrir selda orku við það hámarksrennsli, sem hemillinn er stilltur á.

Hitaveitan breytir stillingu hemils eftir óskum húseigenda frá tengidegi til 1. mars næst á eftir, en síðan verður hemilstillingu að jafnaði einungis breytt einu sinni á ári og skal beiðni um breytingu komið á framfæri við hitaveituna fyrir 1. mars ár hvert.

Hámarksstilling hemils gildir allt árið, þótt orkunotkun verði minni hluta úr ári.

Gjald fyrir hvern mínútulítra er kr. 31 280.00 á ári. Þar til vatnsmælir eða hemill hefur verið settur upp, og ef vatnsmælir eða hemill bilar, áætlar hitaveitan vatnsnotkunina með hliðsjón af hitaþörf hússins.

Hitaveitan lætur húseigendum í té aukamæla eða aukahemla, ef þess er óskað.

4. gr.

Hitaveitan leigir vatnsmæla og hemla og annast viðhald þeirra. Leigan fyrir mæli eða hemil skal greidd jafnhliða gjaldi fyrir vatnsnotkun og skal vera fyrir hvern mæli eða hemil á mánuði:

a) fyrir mæla eða hemla allt að ¾″ ..... kr. 1 032.00
b) fyrir mæla eða hemla 1″—2″ ..... — 2 315.00
c) fyrir mæla eða hemla 3″ og stærri ..... — 4 629.00

5. gr.

Hitaveitugjöld skv. 3. og 4. gr. verða krafin mánaðarlega, þegar eftir mælisálestur ef selt er eftir vatnsmæli, en miðast við mánaðarmót ef um hemil er að ræða.

Þó er heimilt að láta líða lengri tíma en einn mánuð á milli álestra og fækka gjalddögum.

Óski notandi þess að lesið sé á mælitæki hans utan reglubundins álestrartíma hitaveitunnar og honum gerður sérstakur reikningur, skal hann greiða fyrir það gjald kr. 2 159.00.

6. gr.

Gjalddagi hitaveitugjalda er við framvísun reiknings eða tilkynningar um reikningsupphæð. Sé reikningur ekki greiddur við fyrstu sýningu, ber gjaldanda að greiða hann, þar sem hitaveitan ákveður. Það eru vanskil, ef gjöldin eru ekki að fullu greidd innan 14 daga frá gjalddaga.

7. gr.

Heimæðargjald hitaveitunnar skal vera sem hér segir fyrir eina heimæð:

Rúmmál húss: (utanmál) m³	Heimæðargjald							
Allt að 400	330 470.00 kr.							
400— 2000	330 470.00	— fyrir	400 m³	+ 265.00	kr./m³	þar	yfir	
2000— 6000	754 470.00	— —	2000 —	+ 225.00	—	—	—	
6000—10000	1 654 470.00	— —	6000 —	+ 198.00	—	—	—	
Meira en 10000	2 446 470.00	— —	10000 —	+ 174.00	—	—	—	

Nú eru fleiri en eitt hitunarkerfi í húsinu með sérstökum mælum eða hemlum frá hitaveitunni og skal þá greiða kr. 39 675.00 í aukagjald fyrir hvern mæli eða hemil umfram þann fyrsta.

8. gr.

Hitaveitu Reykjavíkur er heimilt að hækka eða lækka hitaveitugjöld í sama hlutfalli og vísitala byggingarkostnaðar breytist. Þó skal meðalheildarkostnaður við hitun húsa með hitaveitu ekki fara fram úr 80% af meðalheildarkostnaði hitunar með olíukyndingu.

9. gr.

Nú er tengingu heimæðar lokið og er þá heimæðargjaldið gjaldkræft. Þó er heimilt að veita gjaldfrest allt að 5 árum, ef samið er um það á gjalddaga. Í slíkum samningi skal kveðið á um vexti af eftirstöðvum gjaldsins.

III. KAFLI

10. gr.

Öll gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari má taka lögtaki á kostnað gjaldanda.

11. gr.

Hitaveitan hefur rétt til að loka aðrennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð viðskiptamanns, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Heimilt er að loka vatnsrennsli að húsi, sem hitaveitugjöld eru vangreidd af.

Fyrirrætlun um að loka ber að tilkynna með 5 daga fyrirvara. Allan kostnað af lokun og opnun á ný greiðir sá, sem vanskilum veldur kr. 4 285.00 hverju sinni.

12. gr.

Eftirlitsmanni hitaveitunnar skal, hvenær sem er, frjáls aðgangur að öllum hemlum, mælum, hitagjöfum og vatnsæðum, sem eru í sambandi við hitaveituna.

Er húseiganda skylt að hlíta tafarlaust fyrirmælum hans um viðgerðir á bilunum og sérhverjum ráðstöfunum til varnar gegn misnotkun heita vatnsins.

Gjaldskrá þessi sem samþykkt er af borgarstjórn Reykjavíkur er hér með staðfest samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast gildi 1. maí 1979 sbr. auglýsingu ráðuneytisins nr. 190 30. apríl 1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 65 8. febrúar 1979.

Iðnaðarráðuneytið, 8. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 230. 15. maí 1979.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Njarðvíkur og Rafveitu Voga- og Vatnsleysustrandahrepps.

RAFORKA

Rafveita Njarðvíkur og Rafveita Voga- og Vatnsleysustrandahrepps selja raforku á þann hátt og með því móti sem hér segir:

1. Lýsing.

1. Um kwst.-mæli á kr. 120.65 hver kwst.
2. Um kwst.-mæli á kr. 47.20 hver kwst., auk fastagjalds er nemi kr. 523.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar í því rúmi er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í verslunum, vinnustofum og á skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 174.00 af fermetra á ári.

2. Almenn heimilisnotkun.

1. Um kwst.-mæli á kr. 30.17 hver kwst.

3. Vélanotkun.

1. Um kwst.-mæli á kr. 67.00 hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta ársgjalds kr. 12 030.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Til fiskiðnaðar með fasttengdum vélum kr. 52.90 hver kwst.
3. Um mæli á kr. 31 350.00 fyrir hvert kw. mest notaðs afls á árinu, mælt sem 15 mín. meðalálag og auk þess kr. 10.00 á notaða kwst. Gjald vegna ljósanotkunar kr. 431.00 á hvern fermetra í vinnustofum, kaffistofum o. þ. h. en kr. 173.20 á hvern fermetra í vörugeymslum og kr. 287.40 annars staðar.

5. Hitun.

1. Um kwst.-mæli á kr. 7.32 hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en í 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.-mæli á kr. 3.63 hver kwst. í 9 klst. á tímanum frá klukkan 22 til 7.
3. Um kwst.-mæli á kr. 12.75 hver kwst. á rofs.

Önnur skilyrði fyrir raforku til hitunar.

a) Að línur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
b) Að notandi kosti segulrofa fyrir hitalögnina.
c) Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar og Rafmagnseftirlits ríkisins.
d) Að lagðar séu fram niðurstöður útreikninga á hitaþörf þess rýmis er hita skal þegar þess er krafist.

6. Önnur raforka.

1. Raforku til suðu má selja til gisthúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á kr. 35.95 hverja kwst. enda sé notkun mæld með sér mæli og suðutæki fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingu meðan á byggingu stendur, kwst.-mælir á kr. 61.20 hver kwst.
3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.-mæli á kr. 8.80 hver kwst. á tímanum frá klukkan 22 til 8.30 og kr. 27.40 hver kwst. á tímanum frá klukkan 8.30 til 22.
4. Til gatnalýsingar á kr. 48.50 hver kwst.

Alla rafmagnsnotkun sem ótalin er og ekki kemur undir aðra gjaldskrárliði, skal setja eftir gjaldskrárlið 1.1.

7. Mælaleigur.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða af mælitækjum, sem hér segir:

Af einfasa mælum upp að 30 amper	kr.	278.00
Af þrífasamælum upp að 50 amper	—	766.00
Af þrífasamælum frá 50—220 amper	—	1 129.00
Af mesta straumsmæli	—	2 833.00
Af liða fyrir álagsstýringu	—	615.00

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleiga vera sem næst 20% af verði mælitækisins, leiga er innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

8. Opnunargjöld.

1. Hafi gjald samkv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt svo að til lokunar hafi komið fyrir veituna, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 4 280.00.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur fyrr en notandinn hefur greitt kr. 4 280.00 á skrifstofu rafveitunnar.
3. Verði raforkunotandi uppvís að notkun raforku án mælingar skal hann sæta ábyrgð samkv. lið nr. 2 nema þyngri refsing liggi við.

9. Heimtaugargjöld.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar og/eða spennistöðvar fyrir hverja húsveitu. Umsækjandi heimtaugar skal gera grein fyrir væntanlegri notkun húsnæðis og helstu raforkunotkun, jafnframt leggja fram raflagnateikningar. Ein heimtaug er lögð að hverri lóð (hverri eign) og skal greitt heimtaugargjald af hverri heimtaug (spennistöð) yfir allt að 15 metra. Jarðstrengsheimtaug frá jarðstrengs-

kerfi og allt að 30 metra. Loftlínuheimtaug frá loftlínukerfi samkvæmt eftirfarandi tölum.

1.	63 A 1-fasa	kr.	178 200.00
2.	63 A 3-fasa	—	191.700.00
3.	200 A 3-fasa	—	367 715.00
4.	300 A 3-fasa	—	1 069 200.00

Rafveitan leggur ekki jarðlínu heimtaugar að húsum á þeim tíma árs, sem frost er í jörðu. Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stystu leið að varkassa í útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa kassa í innvegg, skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn verður dreginn í.

Óski húseigandi eftir að flutningsgeta heimtaugar verði aukin, skal húseigandi greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar hvorutveggja miðað við gildandi gjaldskrá, þegar breytingin fer fram. Ef einfasa 63 A heimtaug er aukin í þrífasa skal greitt samkvæmt töflu.

Ef breyta þarf loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug vegna óska húseiganda eða vegna breytingar á stofnlínu í götu skal húseigandi greiða heimtaugargjald samkv. töflu. Húseigandi skal kosta breytingar á stofntaug innanhúss, sem þessu kann að vera samfara og taka á sig annan kostnað, er af þessu kann að stafa. Ef 3 x 220 V notendakerfi er breytt, í 3 x 380/220 V kerfi, kostar rafveitan breytingu á heimtaug, en þó ekki breytingu á loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug. Húseigandi skal kosta breytingu á stofntaug innanhúss, sem þessu kann að vera samfara og taka á sig annan kostnað er af þessu kann að stafa.

Málstraumur	Stofngjald	Jarðstrengur kr./m	Loftlína kr./staur
63 A 1-fasa	33 880.00	5 045.00	63 870.00
63 A 3-fasa	47 560.00	5 045.00	74 420.00
100 A 3-fasa	50 450.00	6 510.00	85 090.00

Séu aðstæður þannig að kostnaður við lagningu bráðabirgðaheimtaugar verði óeðlilega hár, má taka gjald fyrir hana samkv. kostnaði. Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandi greiða mismun, samkvæmt gjaldskrá. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð og/eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra vegna staðsetningar stöðvarinnar.

Þegar húsnæði er lagt til, skal það fullnægja settum skilyrðum um gerð húsa spennistöðva að dómi rafveitustjóra. Eðlilegur kostnaður notenda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina greiðist af rafveitunni í leiguformi t. d. fyrir lengri tíma — kemur þannig til frádráttar heimtaugargjaldi.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt hverfi að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal greiða heimtaugargjald samkv. kostnaðarreikningi. Heimtaugargjald skal greitt við umsókn.

10. Ýmis ákvæði.

Söluskattur 18%, 1% viðlagasjóðsgjald, 1% í sjóð til að draga úr áhrifum verðhækkana á olíu til íbúðahitunar og 19% verðjöfnunargjald til að bæta fjárhag Rafmagnsveitna ríkisins samtals 39%, eru talin í upphæð gjalda þeirra, sem um ræðir í gjaldskrá þessari nema á töxtum 5-1, 5-2, 5-3.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til að taka gildi 1. maí 1979, sbr. auglýsingu

nr. 192/1979, og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli. Jafnframt eru úr gildi felldar eldri gjaldskrár sama efnis nr. 279 og 280, 10. ágúst 1979.

Iðnaðarráðuneytið 15. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

15. maí 1979. Nr. 231.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Reyðarfjarðar.

I. GJALDSKRÁRLIÐUR

Rafveita Reyðarfjarðar selur raforku á því verði, sem hér segir.

1.1	Fast gjald	kr.	F1
	Orkugjald	—	84.35 á kWst.
1.2	Fast gjald	—	F1 + F2
	Orkugjald	—	40.42 á kWst.

2. Notkun til heimilisþarfa.

2.1	Fast gjald	kr.	F1 + F3
	Orkugjald	—	25.30 á kWst.

3. Vélanotkun.

3.1	Fast gjald	kr.	F1 + F2
	Orkugjald	—	48.30 á kWst.
	Lágmarksgjald	—	18 x F1 á ári
3.2	Aflgjald lágmark 3 kW	—	108 149.00 á ári
	Aflgjald frá 3—5 kW	—	35 342.00 á kWst. á ári
	Fast gjald	—	F1 + F3
	Orkugjald	—	11.81 á kWst.
3.3	Aflgjald umfram 5 kW	—	29 986.00 á kW á ári
	Fast gjald	—	F1 + F3
	Orkugjald	—	9.51 á kWst.
3.4	Til súgþurrkunar		
	Fast gjald	—	F1
	Orkugjald	—	11.91 á kWst.

4. Húshitun.

4.1	Fast gjald	kr.	F1 + F4
	Orkugjald	—	18.08 á kWst.
	Roftími allt að 1 klst. á dag.		
4.2	Fast gjald	—	F1 + F4
	Orkugjald	—	7.71 á kWst.
	Roftími allt að 3 klst. á dag.		
4.3	Fast gjald	—	F1 + F4
	Orkugjald	—	4.04 á kWst.
	Roftími allt að 15 klst. á dag.		

5. Utanhússlýsing.

5.1 Fast gjald ..... kr. F1
Orkugjald ..... — 25.13 á kWst.

Skilgreiningar og ýmis ákvæði.

Föst gjöld.

F1. ..... kr. 592.50 á mán.
F2. a) Verslanir, skrifstofur, vinnustofur o. þ. h. — 18.35 á m^2 á mán.
b) Gangar, geymslur o. þ. h. ..... — 10.10 á m^2 á mán.
F3. ..... — 186.80 á gjaldein. á mán.

Gjaldeiningar eru:

a) Fyrir fjölskylduheimili.
Hvert herbergi notað eða ætlað til íbúðar, en ekki ganga, baðherbergi né geymslur. Herbergi 5 m^2 eða minna reiknast hálft, 25 m^2 eða stærra tvö.
b) Fyrir félagsheimili, skóla, gistihús o. þ. h. 20 m^2 mælt innan útveggja.
c) Fyrir fiskvinnslustöðvar, iðnaðar- og iðjuhús o. þ. h., 30 m^2 fyrir vinnslurúm, 40 m^2 fyrir geymslurúm
d) Fyrir útihús vegna búrekstrar. Fyrstu 50 m^2 eða minna, ein gjaldeining, hverja næstu 100 m^2 ein gjaldeining.

F4. Hvert uppsett kW ..... kr. 2.521.00 á kW á ári.

6. Hitun.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a) Að notandi setji á sinn kostnað klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra.
b) Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álag að dómi rafveitustjóra.
c) Að hitalagnir, þar með talin öll tæki séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

Ef fasviksstuðull hjá notanda er lægri en 0.8 skal hann gera ráðstafanir á sinn kostnað til þess að hækka fasviksstuðulinn upp í það gildi. Notandi greiðir hærra verð fyrir raforku með fasviksstuðul undir 0.8.

II. OPNUNARGJÖLD.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 5 060.00.

Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun skal veitunni lokað og ekki opnuð aftur fyrr en notandi hefur greitt kr. 2 691.00 á skrifstofu rafveitunnar.

III. HEIMTAUGARGJÖLD.

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir:

Grunngjald af hverri heimtaug ..... kr. 1 009.00
Auk grunngjalda skal greiða 10% af hverju þús. að ..... — 807 070.00

5% af hverju þúsundi sem umfram er af brunabótamati húsa og mannvirkja.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga þegar heimtaugaruppsetningu er lokið eða þegar brunabótamat hefur verið framkvæmt.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 20 metrar og loftlínu meiri en 60 metrar og gildleiki víra meiri en 3x70q og skal húseigandi greiða kostnað af því sem umfram er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi skal greiða allan kostnað af síðari heimtauginni eftir reikningi.

Söluskattur og verðjöfnunargjald er innifalið í öllum gjaldskrárliðum nema raforku til húshitunar.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 312 24. ágúst 1978.

Iðnaðarráðuneytið, 15. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

16. maí 1979. Nr. 232.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Borgarness.

Í gjaldskrá þessari eru taxtar reiknaðir í gjaldstigum, g. Orkueining: kílówattstund = kwst. Afleining: kílówatt = kw.

Frá og með 20. maí 1979 er verðgildi gjaldstigs: 1 g = 23.60 kr.

I. KAFLI

RAFMAGNSSALA

Rafveita Borgarness selur rafmagn á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. ORKU- OG AFLTAXTAR

A1 Um mestaflmæli eða markaflmæli:

	g		kr.
A11 Orkuverð, kwst. á	0.3	=	7.10
— Orkuverð umfram stillingu markaflsmælis kwst. á	3	=	70.80
A12 Aflverð árs-kw á	1 600	=	37 760.00
A13 Árgjald = grunngjald + mæligjald	2 800	=	66 080.00

B. ORKUTAXTAR

B1 Um kwst.-mæli:

B11 Orkuverð kwst. á	1	=	23.60
B12 Árgjald = grunngjald 600 g/kw, sbr. E-lið			
— Árgjald = mæligjald, 3-fasa mælir, á	600	=	14 160.00
— Árgjald = mæligjald, 1-fasa mælir, á	300	=	7 080.00

Lágmark fyrir B1: 5000 g/ári, sbr. E-lið, þar af B12 minnst 1500 g/ári.

B2	Um kwst-mæli:		
B12	Orkuverð, allt að 1 200 kwst/ári, kwst. á	3 =	70.80
	Orkuverð, umfram 1200 kwst/ári, kwst á	2 =	47.20
B22	Árgjald = mæligjald, 3-fasa mælir, á	600 =	14 160.00
	Árgjald = mæligjald, 1-fasa mælir, á	300 =	7 080.00

C. TÍMATAXTAR

C1	Um kwst-mæli til hitunar:		
C11	Án rofs kwst á	0.61=	14.40
C12	Allt að 1½ klst rof á sólarhring kwst á	0.34=	8.02
C13	Allt að 2½ klst. rof á sólarhring kwst á	0.32=	7.55
C15	Allt að 14½ klst. rof á sólarhring kwst á	0.26=	6.14
C14	Allt að 4½ klst. rof á sólarhring kwst. á	0.18=	4.25

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar skv. E-lið.

Taxtar C1 eru án söluskatts og verðjöfnunargjalds sem innheimtast ekki af rafmagni til húshitunar.

Aðrir tímataxtar er til greina kunna að koma, falla undir D-lið.

D. SÉRÁKVÆÐI UM RAFMAGNSSÖLU

Þegar sérstaklega stendur á, er rafveitustjóra heimilt, að tilskildu samþykki rafveitunefndar, að selja rafmagn eftir sérstökum samningi í hvert skipti, þó eigi lengur en til tveggja ára í senn. — Undir þennan lið fellur raforka til götu- og hafnarlýsingar, með lágmarksgjaldi 1.3 g/kwst.

E. AÐ ÁKVÆÐI OG SKÝRINGAR VEGNA TAXTA A—D

V/A1: **Aflnotkun** mælist sem meðalálag í 15 mínútur.
Lágmarksstilling markafls er 5 kw.

V/B1: **Grunngjald**, 600 gjaldstig á hvert kw, reiknast þannig:

a) **vegna rafvéla fyrir föst vinnutæki:**
af ástimpluðu rafafli, samanlagt reiknað í heilum kw.

b) **vegna lýsingar o. fl.:**
0.05 kw komi til gjalda fyrir hvern fermetra gólfflatar í rými því sem lýsa skal. Samanlagt flatarmál skal reiknað í heilum fermetrum utanmáls rýmisins.

c) **Vegna rafmagns til heimila:**
0.3 kw komi til gjalda fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar, og eldhús. Herbergi stærra en 25 m^2 reiknast sem tvö. — Í stað þessa herbergjagjalds má reikna fermetragjald skv. a-lið. Lágmark v/B1 1200 g, þ. e. 2 kw.

V/C1: **Skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:**

a) **að** raforka sé aflögu vegna almennrar notkunar (forgangsnotkunar), að dómi rafveitustjóra.

b) að vélaafl, spennar og línur þoli álagið að dómi rafveitustjóra.

c) **að** straumur sé rofinn á tilskildum tímum með sjálfvirkum búnaði og kosti notandinn tengingu búnaðarins og greiði leigu af honum skv. ákvæðum um rofagjöld.

d) **að** tæki, lagnir og allur hitunarbúnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar og settum reglum, m. a. ofnar fasttengdir með rofum og hitastillum.

e) að notkun sé minnst 6 000 kwst. á ári.

V/A-D a) Ef **fastviksstuðull** hjá notanda er lægri en 0.85, getur rafveitan krafist þess, að notandinn geri ráðstafanir til að hækka stuðulinn á sinn kostnað upp í það gildi, en greiði að öðrum kosti hærra verð fyrir raforkuna.

b) Rafveitustjóri getur bannað notkun tiltekinna tækja eða takmarkað notkun þeirra á tilteknum tímum, ef nauðsyn krefur að dómi hans vegna truflana eða annarra annmarka af völdum þeirra.

c) Hitunartaxtar C1 standi jafnan á heilum eyri, en allir aðrir taxtar reiknast í heilum tug aura.

d) **Föst árgjöld** reiknast þannig:

grunngjald í taxta A1	1 600 gjaldstig
grunngjald í taxta B1, á hvert kw	600 gjaldstig
mæligjald í taxta A1	1 200 gjaldstig
mæligjald í töxtum B1, B2, C1, 3-fasa	600 gjaldstig
mæligjald í töxtum B1, B2, C1, 1-fasa	300 gjaldstig
rofagjald af klukku- eða stýriliða	600 gjaldstig

II. KAFLI

TENGIGJÖLD

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir húsveitu. Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna skal greiða tengigjald sem hér segir:

1	2		3	4	
	Málstraumur stofnvara í		Flutningsgeta skv. stærð stofnvara eða spennis	Tengigjald skv. jöfnu g = 3600 + 135 x kVA	
Gjaldskrárliður	220 V kerfi A	380 V kerfi A	kVA	Gjaldstig g	Tengigjald kr.
T1	2x 60	1x 60	0.22x 60= 13	5 360	126 496
T2	3x 60		0.38x 60= 22	6 570	155 052
T3	3x100	3x 60	0.38x100= 38	8 730	206 028
T4		3x100	0.66x100= 66	12 510	295 236
T5	3x200		0.38x200= 76	13 860	327 096
T6	3x350	3x200	0.66x200= 132	21 420	505 512
T7		3x350	0.66x350= 231	34 780	820 808
T8			300	44 100	1 040 760
T9			500	71 100	1 677 960
T10			800	111 600	2 633 760

Fyrir aðrar stærðir stofnvara eða spenna en hér er talið, skal reikna tengigjald eftir sömu jöfnu og að ofan, sbr. 3. og 4. dálk.

Önnur ákvæði:

a) **um heimtaugar:**

Tengigjaldið miðast við allt að 15 metra jarðstrengsheimtaug eða allt að 30 metra loftlínuheimtaug. Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa eða töflu.

Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra umfram fyrstu 15 metrana, þannig: Y (J) = (200 + 3 x kVA) gjaldstig á metra.

Yfirlengdargjald loftlínu reiknast á hvern metra umfram fyrstu 15 metrana, þannig: Y (L) = (40 + 2 x kVA) gjaldstig á metra að viðbættum 2000 gjaldstigum á hvern stólpa í umframlínu.

b) **um spennistöðvar:**
Tengigjald skal reikna eftir stærð spennis, þegar spennistöð er byggð að mestu eða öllu leyti í þágu eins notanda. Skal notandi þá leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra vegna staðsetningar stöðvarinnar. Húsnæðið skal fullnægja að öllu leyti settum skilyrðum um gerð spennistöðvahúsa. Þegar lóð er lögð til, er það gert rafveitunni að kostnaðarlausu, en kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina kemur til frádráttar tengigjaldi skv. þessari gjaldskrá, þó aldrei meiri frádráttur en tengigjaldinu nemur.

c) **almennt:**
Þessi gjaldskrá tengigjalda gildir í skipulögðum hverfum, en í óskipulögðum hverfum skal greiða tengigjald eftir kostnaðarreikningi heimtaugar eða spennistöðvar. Tengigjald fellur í gjalddaga þegar sótt er um heimtaug eða spennistöð. Fyrir bráðabirgðaheimtaug skal greiða sem svarar 2000 gjaldstigum eða eftir reikningi, ef um verulega hærri kostnað er að ræða.

III. KAFLI

OPNUNARGJALD

Opnunargjald nemur allt að 100 gjaldstigum, en skal standa á heilu hundraði króna.

Opnunargjaldið greiðist í þessum tilvikum:

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki opnuð fyrr en notandinn hefur greitt á skrifstofu rafveitunnar gjald fyrir enduropnun.

IV. KAFLI

VERÐGILDI GJALDSTIGS

Rafveitunni er heimilt að breyta verðgildi gjaldstigs til samræmis við breytingar á reksturskostnaði rafveitunnar. Skal þá reiknað eftir hlutfallsgrunni, sem fæst úr síðasta ársreikningi og fjárhagsáætlun rafveitunnar, enda sé reikningsgrunnurinn samþykktur af rafveitunefnd og hreppsnefnd.

Gjaldskrárbreytingu má gera, ef reksturskostnaður hefur hækkað eða lækkað um 5% eða meira, enda sé heimild iðnaðarráðuneytisins fyrir hækkun. Skal þá að jafnaði miðað við 1. janúar eða 1. júlí. Verðgildi gjaldstigs reiknast í heilum tug aura.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 13 11. jan. 1978 með síðari breytingum.

Iðnaðarráðuneytið, 16. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

GJALDSKRÁ

Rafmagnsveitna ríkisins.

I. SMÁSALA

A. GJALDSKRÁRLIÐIR

Rafmagnsveitur ríkisins selja raforku í smásölu á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

1.1.	Fast gjald	kr.	F1
	Orkugjald	—	139.28 á kWst.
1.2.	Fast gjald	—	F1+F2
	Orkugjald	—	75.06 á kWst.

2. Notkun til heimilisþarfa, búrekstrar o. fl.

2.1.	Fast gjald	kr.	F1+F3
	Orkugjald	—	36.28 á kWst.
	Markmæling:		
2.3.	Aflgjald, lágmarksstilling 2—4 kW	—	47 647.00 á kW á ári
	Aflgjald umfram 4 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	—	25 804.00 á kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	5.68 á kWst.
	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	—	36.28 á kWst.

3. Vélanotkun o. fl.

3.1.	Fast gjald	kr.	F1+F2
	Lágmarksgjald	—	5×F1 á ári
	Orkugjald	—	75.06 á kWst.
3.2.	Aflgjald, lágmark 3 kW	—	140 024.00 á ári
	Aflgjald, umfram 3 kW	—	37 766.00 á kW á ári
	Fast gjald	—	F1+F3
	Orkugjald	—	13.95 á kWst.
3.4.	Til súgþurrkunar á tímabilinu frá 1. júní til 31. október.		
	Aflgjald	—	14 074.00 á kW á ári
	Fast gjald	—	F1
	Orkugjald	—	6.09 á kWst.

4. Húshitun, íbúðarhúsnæði.

4.1.	Fast gjald	kr.	F1+F4
	Orkugjald	—	19.22 á kWst.
	Roftími allt að 1 klst. á dag.		
4.2.	Fast gjald, lágmark 2 kW	—	F1+F4
	Orkugjald	—	8.99 á kWst.
	Roftími allt að 2×1.5 klst. á dag.		
	Markmæling:		
4.3.	Fast gjald	—	F1
	Aflgjald, lágmarksstilling 5 kW	—	92 545.00 á ári
	Aflgjald, umfram 5 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	—	18 509.00 á kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	3.86 á kWst.

	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	—	36.28 á kWst.
	Roftími allt að 2×1.5 klst. á dag.		
4.4.	Fast gjald, lágmark 2 kW	—	F1+F4
	Orkugjald	—	5.13 á kWst.
	Roftími allt að 15 klst. að degi til.		

5. Utanhússlýsing.

5.1.	Fast gjald	kr.	F1
	Fyrir hvert götuljósker	—	½×F1 á ári
	Orkugjald	—	17.43 á kWst.
5.2.	Fast gjald	—	F1
	Orkugjald	—	36.93 á kWst.

6. Húshitun fyrir annað en íbúðarhúsnæði.

6.1.	Fast gjald	kr.	F1+F4
	Orkugjald	—	24.41 á kWst.
	Roftími allt að 1 klst. á dag.		
6.2.	Fast gjald, lágmark 2 kW	—	F1+F4
	Orkugjald	—	11.88 á kWst.
	Roftími allt að 2×1.5 klst. á dag.		
	Markmæling:		
6.3.	Fast gjald	—	F1
	Aflgjald, lágmarksstilling 5 kW	—	120 320.00 á ári
	Aflgjald, umfram 5 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	—	24 064.00 á kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	5.01 á kWst.
	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	—	36.28 á kWst.
	Roftími allt að 2×1.5 klst. á dag.		
6.4.	Fast gjald, lágmark 2 kW	—	F1+F4
	Orkugjald	—	6.87 á kWst.
	Roftími allt að 15 klst. að degi til.		

7. Lokun fyrir veitu.

Gjöld fyrir lokunaraðgerðir á veitu vegna vanskila eru samtals ..... kr. 6 613.00 fyrir hvert skipti.

B. SKILGREININGAR OG ÝMIS ÁKVÆÐI

1. Föst gjöld.

F1	.....	kr.	13 072.00 á ári
F2	a) Verslanir, skrifstofur, vinnustofur o. þ. h.	—	486.50 á m^2 á ári
	b) Gangar, geymslur o. þ. h.	—	243.25 á m^2 á ári
F3	.....	—	5 148.00 á gj.ein á ári

Gjaldeiningar eru:

a) Fyrir fjölskylduheimili.
Hvert herbergi notað eða ætlað til íbúðar, en ekki gangar, baðherbergi né geymslur. Herbergi 5 ferm. eða minna reiknast hálft, en 25 ferm. eða stærra tvö.

b) Fyrir félagsheimili, skóla, gistihús, sjúkrahús o. þ. h. 20 ferm., mælt innan útveggja.

c) Fyrir útihús vegna búrekstrar. Fyrstu 50 ferm. eða minna, ein gjaldeining. Hverja næstu 100 ferm., ein gjaldeining.
d) Fyrir fiskvinnslustöðvar, iðnaðar- og iðjuhús o. þ. h. 30 ferm. fyrir vinnslurúm og 40 ferm. fyrir geymslurúm.

F4 Hvert uppsett kW ..... — 2 085.00 á ári

2. Mestaaflsmæling.

1. Aflmæling miðast við 15 mín. meðalálag.
2. Gjaldskylt afl hvers almanaksárs er meðaltal fjögurra hæstu álestra, en hjá fiskibræðslum, fiskimjölsverksmiðjum og til hliðstæðra nota, er gjaldskylt afl meðaltal tveggja hæstu álestra. Álestur fari að jafnaði fram í byrjun hvers mánaðar.

3. Véla- og tækjaálag.

1. Ef fasviksstuðull hjá notanda er lægri en 0.8 skal hann gera ráðstafanir á sinn kostnað til þess að hækka fasviksstuðulinn upp í það gildi.
   Notandi greiðir hærra verð fyrir raforku meðan fasviksstuðull er undir 0.8.
2. Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra tækja, er valda tilfinnanlegum truflunum, um lengri eða skemmri tíma eftir aðstæðum hverju sinni. Heimilt er að taka fastagjöld af rafsuðuspennum samkvæmt F4.

4. Verð til hitunar.

Í gjaldskránni er verð til hitunar miðað við söluverð dieselolíu í Reykjavík til olíukyndingar kr. 68.90 hver lítri. Við hverja 10 aura útsöluverðsbreytingu, frá grunnverði reiknað á kyndingarolíu skal hitaverð lækka eða hækka hver kWst. um 4.0 aura á gjaldskrárlið 4.1. og 6.1. — 1.7 aura á lið 4.2. og 6.2. — 1.5 aura á lið 4.3. og 6.3. — 0.9 aura á lið 4.4. og 6.4. Einnig skal kWst.-gjald á gjaldskrárlið 2.3. lækka eða hækka um 1.0 eyri hver kWst. við sömu verðbreytingu á olíu.

5. Götulýsing.

Rafmagnsveitur ríkisins sjá um uppsetningu götulýsingarkerfis samkv. ósk notanda, sem greiði stofnkostnað. Viðhald götulýsingar annast Rafmagnsveiturnar á sinn kostnað.

6. Takmörkun á vali gjaldskrárliða o. fl.

Þegar um sérstakar aðstæður er að ræða, svo sem tímabundna notkun mikils afls, geta Rafmagnsveitur ríkisins takmarkað val notenda við ákveðna gjaldskrárliði eða gert sérstaka samninga um skilyrði fyrir tengingu. Þar sem framleiðslukostnaður orku er sérstaklega hár, svo sem á dieselstöðvasvæðum, eða flutningsgeta og/eða spennaafl er takmarkað, áskilja Rafmagnsveiturnar sér rétt til þess að gefa ekki kost á gjaldskrárliðum, þar sem orkugjald er lágt og/eða orkunotkun mikil.

7. Annað.

Söluskattur og hliðstæð gjöld 20% og 19% verðjöfnunargjald eru innifalin í öllum gjaldskrárliðum nema raforku til húshitunar og kWst.-gjaldi á gjaldskrárlið 2.3. Gjaldskrárverðin breytast til samræmis við söluskattsbreytingar, sem kunna að verða.

II. HEILDSALA

Gjöld samkvæmt þessari gjaldskrá eru miðuð við afhendingu raforkunnar með 6—11 kV spennu og mælingu hennar á þeirri spennuhlið.

Gjaldskráin gildir um sölu til héraðsrafmagnsveitna og er miðuð við afhendingu orkunnar á einum stað í nánd við mörk orkuveitusvæðis þeirra.

Einnig er heimilt að selja öðrum raforkukaupendum samkvæmt þessari gjaldskrá enda sé þá greitt fyrir minnst 800 kW afl og fyrir 6—11 kV aðfærsluveitu frá aðalkerfi Rafmagnsveitna ríkisins, miðað við fjarlægð, aflnotkun og samningsbundna tímalengd notkunar.

Rafmagnsveitunum er heimilt að afhenda orkuna á hærri spennu en gjaldskrá þessi miðast við, enda sé um það gerður sérstakur samningur á milli Rafmagnsveitnanna og þess kaupanda, sem í hlut á.

RAFMAGNSGJALD

Afl	kr. 18 422.00 á árskW
+ Orkugjald:	
Fyrir fyrstu notkun allt að 2 500 klst. nýtingartíma á árskW	583.60 aurar á kWst.
Fyrir notkun milli 2 500 og 4 000 klst. nýtingartíma á árskW	337.50 aurar á kWst.
Fyrir notkun umfram 4 000 klst. nýtingartíma á árskW	168.70 aurar á kWst.

AFLMÆLING

Með árskW í gjaldskrá þessari er átt við meðaltal fjögurra hæstu mánaðarálagstoppa, mældra sem 30 mínútna meðalálag á afhendingarstað.

ÁRSNÝTING

Ársnýtingartími á klst. er raforkunotkun eins almanaksárs í kWst. deilt með þeim álagstoppi í kW, sem greiða skal fyrir.

ÁKVÖRÐUN AFLSGJALDS

Rafmagnsveiturnar áætla í samráði við kaupanda aflnotkun komandi árs, og er það umsamið afl sama tímabils. Reynist mesta aflnotkun verða minni, skal þó kaupandi greiða fyrir minnst 80% af umsömdu afli.

FASVIKSSTUÐULL

Gjaldskráin miðast við, að meðalfasviksstuðull hvers mánaðar hjá kaupanda sé ekki lægri en 0.85. Falli meðalfasviksstuðullinn niður fyrir þetta gildi, skal kílówattsstundarverð skv. 2. grein umræddsmánaðar hækka um 2% fyrir hvert hundraðshlutastig eða meiri hluta úr stigi, sem meðalfasviksstuðull mánaðarins fer niður fyrir slíkt lágmark.

GREIÐSLUSKILMÁLAR

Rafmagnsveiturnar áætla í samráði við kaupanda ársgreiðslu hans miðað við umsamið afl og áætlaða orku og skal þeirri upphæð skipt í mánaðarlegar greiðslur. Mánaðargreiðslurnar falla í gjalddaga fyrsta dag hvers mánaðar eftir á, og eindagi er í lok þess mánaðar. Lánavextir greiðast af fyrsta mánuði skuldar en vanskila-

vextir eftir eindaga, hvort tveggja samkvæmt almennum reglum Seðlabanka Íslands um hæstu leyfilega vexti á hverjum tíma.

Rafmagnsveiturnar hafa heimild til að stöðva afhendingu orkunnar, ef greiðsla hefur ekki verið innt af hendi einum mánuði eftir gjalddaga, en tilkynnt skal kaupanda um það með minnst 3ja daga fyrirvara.

Gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari má taka lögtaki á kostnað kaupanda, sbr. 76. gr. Orkulaga nr. 58/1967.

ÖNNUR ÁKVÆÐI

Um önnur ákvæði gildir reglugerð Rafmagnsveitna ríkisins. Hvorki verðjöfnunargjald né söluskattur eru innifalin í verðinu.

III. HEIMTAUGARGJALD Í ÞÉTTBÝLI

Heimtaugargjöld Rafmagnsveitna ríkisins í kaupstöðum, kauptúnum og þorpum, tengd veitusvæðum Rafmagnsveitnanna og með fasta íbúatölu 50 eða fleiri, samkvæmt skrá Hagstofu Íslands á hverjum tíma miðað við áramót, eru sem hér segir:

1. Rafmagnsveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtauga eða spennistöðva fyrir hverja húsveitu.

1.1. Umsækjandi heimtaugar skal á heimtaugarumsókn gera grein fyrir væntanlegri raforkunotkun næstu 5 árin, ásamt gerð og notkun húsnæðis. Teikning af húsnæðinu fylgi heimtaugarumsókn. Heimtaugargjald skal greitt að fullu áður en verk er hafið.

2. Ein heimtaug er lögð að eign eða eignum á hverri lóð og greiðist heimtaugargjald af hverri heimtaug eða spennistöð sem hér segir:

2.1. HEIMTAUG

Varstærð Amp.	Stofngjald kr.	Gjald af yfirlengd[1]) Jarðstrengur kr./m	Loftlína kr./stólpa
63 einfasa	231 000	4 660	79 000
63 þriggjafasa	251 000	4 660	90 000
100 þriggjafasa	297 000	5 390	
200 þriggjafasa	482 000	6 930	
315 þriggjafasa	950 000	8 390	
300 kVA spst.	1 522 000	Samkv. kostn.	
500 kVA spst.	2 435 000	—	
800 kVA spst.	3 867 000	—	
Stofnvarkassi tengdur við loftlínu (sjá lið 3.2)	38 000		

2.2. Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðamörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa á útvegg götuhliðar hússins. Teljist hagkvæmara að hafa varkassa á innvegg skal leita samþykkis Rafmagnsveitnanna um gerð og frágang pípu, sem heimtaugarstrengurinn verður dreginn í. Af jarðstrengsheimtaug með flutningsgetu 200 A og 315 A greiðist yfirlengdargjald af vegalengd frá stofnvarkassa að rofa í dreifistöð að frádregnum 25 m í lóð. Af vegalengd umfram 125 m í götu greiðist ekki yfirlengdargjald, sjá þó lið 2.4. Lengd loftlínuheimtaugar reiknast frá næsta stólpa í götulínu, stystu greiðfæra leið að varkassa.

---

[1]) Yfirlengdargjald reiknast af jarðlínuheimtaug, sem er lengri en 25 m í lóð og loftlínuheimtaug sem er lengri en 50 m, nema annars sé getið.

2.3. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja spennistöð að mestu eða öllu leyti, fyrir einn notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi Rafmagnsveitnanna, með hliðsjón af tæknilegum aðstæðum, hverju sinni.

Þegar lóð er lögð til, er það gert Rafmagnsveitunum að kostnaðarlausu og hlíta ber skilmálum þeirra um stærð og staðsetningu stöðvarinnar. Þegar húsnæði fyrir spennistöð er lagt til, t. d. innan þess húsrýmis er umsækjandi hefur til umráða, svo sem í fiskverkunarhúsum, fiskimjölsbræðslum, iðnaðarhúsnæði, verslunarhúsnæði o. s. frv., skal staðsetning þess ákveðin með samþykki Rafmagnsveitnanna í hverju tilviki og skal húsnæðisaðstaðan fullnægja þeim kröfum sem gerðar eru um húsnæði til þessara nota. Húsnæðið — uppsteypt hús — er lagt Rafmagnsveitunum til að kostnaðarlausu, en þær sjá um allan kostnað við fullnaðarfrágang húsnæðisins eftir nánara samkomulagi þar um, hverju sinni.

2.4. Telji Rafmagnsveiturnar að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða stækka spenni, eða notandi óskar eftir þeirri aukningu skal notandi greiða helming kostnaðar samkvæmt heimtaugargjaldskrá fyrir íbúðarhús, en allan kostnað samkvæmt kostnaðarreikningi, fyrir iðnaðar- og verslunarhús o. þ. h.

3. Fyrir bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu skal greiða sem hér segir:

3.1. Fyrir kostnað við framkvæmd verksins og leigu á efni samkvæmt kostnaðaráætlun Rafmagnsveitnanna, sem miða skal við aðstæður hverju sinni.

3.2. Fyrir stofnvarkassa með tilheyrandi búnaði og mælitækjum, sem tengdur er í loftlínustaur í kerfi Rafmagnsveitnanna, skal greiða eins og 2.1. segir til um miðað við 63 Amp. stofnvar, en að öðru leyti fer um gjald samkvæmt lið 3.1.

4. Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum, innan kaupstaða, kauptúna og þorpa. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal greiða heimtaugargjald samkvæmt reikningi, er byggist á kostnaðaráætlun eða raunkostnaði, háð aðstæðum og ákvörðun Rafmagnsveitnanna hverju sinni.

IV. HEIMTAUGARGJALD Í SVEITUM

1. Hver sá, er óskar að fá rafmagn úr fyrirhugaðri héraðsrafmagnsveitu Rafmagnsveitna ríkisins eða fá heimtaug úr héraðsrafmagnsveitu þeirra sem fyrir er eða fá tengt hús eða viðbyggingu við hús, sem er grunngjaldsskylt (sbr. 2. gr.), skal hafa greitt heimtaugargjald til Rafmagnsveitna ríkisins, áður en lagning veitunnar er hafin. Óheimil er rafmagnsnotkun um heimtaug nema framangreindu skilyrði um greiðslu heimtaugargjaldsins hafi verið fullnægt.

2. Heimtaugargjald skal vera grunngjald af fasteign að viðbættum hundraðshluta af fasteignamatsverði. Grunngjald skal vera kr. 243 700 á hvern notanda og til viðbótar við grunngjald, skal greiða 1.2. af hundraði af fasteignamatsverði húsa, mannvirkja, lands og lóða, allt að kr. 20 931 000 matsverði, og 0.6 af hundraði af þeim hluta fasteignamatsverðs, sem er fram yfir kr. 20 931 000 enda sé samanlögð lengd háspennu- og lágspennulínu veitunnar ekki yfir 1.5 km á hverjar 243 700 krónur, sem áætlað er að greiðist í grunngjöldum.

Framangreint grunngjald kr. 243 700 miðast við vísitölu byggingarkostnaðar, 258 stig. Grunngjald breytist í sama hlutfalli og vísitalan til hækkunar eða lækkunar þannig, að vísitalan 1. janúar ár hvert er lögð til grundvallar grunn-gjaldi almanaksársins.

Ef ekki er fyrir hendi mat á fasteign, sem greiða skal heimtaugargjald af, getur rafmagnsveitustjóri ríkisins áætlað matsverð með hliðsjón af þeim reglum, sem fasteignamat ríkisins fer eftir við mat fasteigna og ákveðið heimtaugargjald í sam-

ræmi við það. Hús í smíðum skal meta sem fullbyggt væri, enda skal liggja fyrir staðfest teikning af því.

Heimtaugargjald nýbýlis, sem ekki hefur fengið staðfest fasteignamat, skal ákveða með hliðsjón af því, að samanlagt matsverð lands og húsa býlisins verði 11 512 000 kr. en þó eigi lægra en fasteignamatsverð húsa. Heimtaugargjöld sumarbústaða, sumarbúða, veiðihúsa, hótela, verksmiðja, íbúðarhúsa og annarra slíkra aðila, sem ekki eru í tengslum við búrekstur, greiðist samkvæmt kostnaði.

Um greiðslu kostnaðar af breytingu heimtauga eða spennistöðva fer eftir ákvæðum reglugerðar Rafmagnsveitna ríkisins. Verði fallist á að leggja veitu, þar sem línulengd fer fram úr því, sem tilgreint er í 1. málsgrein skulu heimtaugargjöld hækka samkvæmt nánari ákvörðun ráðherra með hliðsjón af áætluðu kostnaðarverði af þeim línum, sem fram yfir eru.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. maí 1979 skv. auglýsingu nr. 189/1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 83 12. febrúar 1979.

Iðnaðarráðuneytið, 15. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

21. maí 1979. Nr. 234.

GJALDSKRÁ

Orkubús Vestfjarða nr. 6.

Orkubú Vestfjarða selur raforku í smásölu á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

Orku- og aflverð, fastagjöld.

A. Lýsing.

1.1.	Fast gjald	kr.	1 090.00 á mán.
	Orkugjald	—	139.20 á kWst.
1.2.	Fast gjald	—	1 090.00 á mán.
	Flatarmálsgjald	—	skv. skýringu
	Orkugjald	—	74.90 á kWst.
1.3.	Útilýsing:		
	Fast gjald	—	1 090.00 á mán.
	Orkugjald	—	37.00 á kWst.
1.4.	Útilýsing:		
	Fast gjald	kr.	1 090.00 á mán.
	Fast gjald á ljósker	—	550.00 á mán.
	Orkugjald	—	17.50 á kWst.
1.5.	Húsbyggingar:		
	Fast gjald	kr.	1 090.00 á mán.
	Orkugjald	—	57.40 á kWst.

B. Heimili.

2.1.	Fast gjald	—	1 850.00 á mán.
	Orkugjald	—	36.20 á kWst.
2.2.	Notkun til búrekstrar o.fl. í dreifbýli.		
	Markmæling:		
	Aflgjald lágmark 4 kW	—	190 210.00 á ári
	Aflgjald umfram 4 kW að hámarki 20 kW	—	25 860.00/kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	5.70 á kWst.
	Orkugjald umfram aflstillingu	—	36.20 á kWst.

C. Vélanotkun o. fl.

3.1.	Fast gjald	kr.	1 090.00 á mán.
	Flatarmálsgjald	—	skv. skýringu
	Orkugjald	—	74.90 á kWst.
3.2.	Fast gjald	kr.	1 090.00 á mán.
	Aflgjald lágmark 3 kW	—	46 600.00/kW á ári
	Flatarmálsgjald	—	skv. skýringu
	Orkugjald	—	14.50 á kWst.
3.3.	Súgþurrkun 1. júní — 31. október:		
	Fast gjald	kr.	1 090.00 á mán.
	Aflgjald	—	14 490.00/kW á ári
	Orkugjald	—	6.10 á kWst.

D. Húshitun.

4.1.	Fast gjald	kr.	1 090.00 á mán.
	Aflgjald fyrir uppsett afl	—	2 400.00/kW á ári
	Orkugjald	—	25.00 á kWst.
	Enginn roftími.		
4.2.	Fast gjald	kr.	1 090.00 á mán.
	Aflgjald fyrir uppsett afl	—	2 400.00/kW á ári
	Orkugjald	⟝	19.20 á kWst.
	Roftími allt að 1. klst. á dag.		
4.3	Fast gjald	kr.	1 090.00 á mán.
	Aflgjald fyrir uppsett afl	—	2 400.00/kW á ári
	Orkugjald	—	9.00 á kWst.
	Roftími allt að 3 klst. á dag.		
4.4.	Markmæling:		
	Fast gjald	kr.	1 090.00 á mán.
	Aflgjald lágmark 5 kW, hámark 20 kW	—	18 510.00/kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	3.90 á kWst.
	Orkugjald af umframaflstillingu	—	36.20 á kWst.
	Roftími allt að 3 klst. á dag.		

E. Sumar- og næturhitun.

4.5.	Sumarhitun:		
	Fast gjald	kr.	1 090.00 á mán.
	Orkugjald	—	5.10 á kWst.
4.6.	Næturhitun:		
	Fast gjald	kr.	1 090.00 á mán.
	Aflgjald lágmark 2 kW	—	2 400.00/kW á ári
	Orkugjald	—	5.10 á kWst.
	Roftími 14 klst. á dag.		

F. Annað.

5.1. Gjöld yfir lokun og enduropnun veitu í hvert sk kr. 6 650.00
5.2. Sérsamningar.

1. Flatarmálsgjöld.

Taxtar 1.2. og 3.1.:
Verslanir, skrifstofur, vinnustofur o. þ. h. ..... kr. 42.00 á m^2 á mán.
Gangar, geymslur o. þ. h. ..... — 21.00 á m^2 á mán.
Taxtar 3.2.:
Fyrir hverja flatarmálseiningu ..... — 420.00 á mán.

Einingar:
a. Félagsheimili, skóla, gistihús, sjúkrahús o. þ. h.: 20 m^2 mælt innan útveggja.
b. Fiskvinnslustöðvar, iðnaðar- og iðjuhús o. þ. h.: 30 m^2 fyrir vinnslurúm, 40 m^2 fyrir geymslurúm.

2. Mestaaflsmæling.

2.1. Aflmæling miðast við 15 mín. meðalálag.
2.2. Gjaldskrárliður 3.2.
Gjaldskylt afl hvers almanaksárs er meðaltal fjögurra hæstu álestra, en hjá fiskibræðslum, fiskimjölsverksmiðjum og til hliðstæðra nota, er gjaldskylt afl meðaltal tveggja hæstu álestra. Álestur fari að jafnaði fram í byrjun hvers mánaðar.
2.3. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má miða aflúttak við 80% af uppsettu afli.

3. Véla- og tækjaálag.

3.1. Ef fasviksstuðull hjá notanda er lægri en 0.8 skal hann gera ráðstafanir á sinn kostnað til þess að hækka fasviksstuðulinn upp í það gildi.
Notandi greiðir hærra verð fyrir raforku meðan fasviksstuðull er undir 0.8.
3.2. Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra tækja, er valda tilfinnanlegum truflunum, um lengri tíma eftir aðstæðum hverju sinni. Heimilt er að taka aflgjald af rafsuðuspennum kr. 2 400.00/kW á ári.

Götulýsing.

Orkubú Vestfjarða sér um uppsetningu götulýsingarkerfis samkvæmt ósk notanda, sem greiðir stofnkostnað. Viðhald götulýsingar annast O. V. á sinn kostnað.

5. Takmörkun á vali gjaldskrárliða o. fl.

Þegar um sérstakar aðstæður er að ræða, svo sem tímabundna notkun mikils afls, getur O. V. takmarkað val notenda við ákveðna gjaldskrárliði eða gert sérstaka samninga um skilyrði fyrir tengingu. Þar sem framleiðslukostnaður orku er sérstaklega hár, svo sem á dísilrafstöðvarsvæðum, eða flutningsgeta og/eða spennaafl er takmarkað, áskilur O. V. sér rétt til þess að gefa ekki kost á gjaldskrárliðum, þar sem orkugjald er lágt og/eða orkunotkun mikil.

6. Annað.

Söluskattur og hliðstæð gjöld 20% og 19% verðjöfnunargjald eru innifalin í öllum gjaldskrárliðum nema raforku til húshitunar og kWst.-gjaldi í gjaldskrárlið 2.2.

Gjaldskrárverðin breytast til samræmis við söluskattsbreytingar, og/eða breytingar sem kunna að verða gerðar á verðjöfnunargjaldi.

7. Hitun.

7.1. Heimilt er að selja órofna heimilisnotkun (B-2.1) um sama mæli og D-4.1.—4.3. reiknast þá til viðbótar fastagjald samkvæmt taxta B-21. margfaldað með tölunni 5.

7.2. Sumarhitun. Gildistímabil sumarhitunarleyfa er 1. maí til 30. september ár hvert. Ef notkun sumarorku fellur niður eða verður óeðlilega lítil fyrir fyrrgreint tímabil, að mati orkubússtjóra, endurnýjast viðkomandi leyfi ekki sjálfkrafa á næsta ári eins og ef um eðlilega notkun hefði verið að ræða.

8. Annað. Sérsamningar o. fl.

8.1. Sérsamningar. Ef sérstaklega stendur á, getur notandi leitað eftir sérstökum samningi um raforkukaup. Orkubússtjóra er heimilt að leyfa tengingu einstakra tækja við kerfi Orkubúsins án mælis um stundarsakir, að því tilskyldu, að greiðsla komi fram í samningi við áætlaða notkun tækisins.

8.2. Orkubúinu er heimilt að áætla notkun á notanda í samræmi við meðalnotkun hans og innheimta greiðslur samkvæmt þeirri áætlun.

9. Heimtaugargjöld í þéttbýli.

9.1. Heimtaugargjöld Orkubús Vestfjarða í kaupstöðum, kauptúnum og þorpum tengd veitusvæði Orkubúsins, og með fasta íbúatölu 50 eða fleiri samkvæmt skrá Hagstofu Íslands á hverjum tíma miðað við áramót.

9.2. Orkubúið ákveður stærð og gerð heimtauga eða spennistöðva fyrir hverja húsveitu.

9.3. Ein heimtaug er lögð að eign eða eignum á hverri lóð og greiðist heimtaugargjald af hverri heimtaug eða spennistöð sem hér segir:

Varstærð Amp.	Stofngjald kr.	Gjald af yfirlengd Jarðstrengur kr./m	Loftlína kr./stólpa
63	269 000.00	8 150.00	84 500.00
100	317 500.00	9 375.00	96 000.00
200	517 500.00	14 000.00	
300	1 020 000.00	17 000.00	

Bráðabirgðaheimtaugar greiðast skv. kostnaði.

9.4. Tengingar með meiri flutningsgetu eða annarri spennu greiðast skv. kostnaði.

9.5. Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa á útvegg götuhliðar hússins. Teljist hagkvæmara að hafa varkassa á innvegg skal leita samþykkis Orkubús Vestfjarða um gerð og frágang pípu, sem heimtaugarstrengurinn verður dreginn í. Af jarðstrengsheimtaug með flutningsgetu 200 A og 300 A greiðist yfirlengdargjald af vegalengd frá stofnkassa að rofa í dreifistöð að frádregnum 25 m í lóð. Af vegalengd umfram 125 m í götu greiðist ekki yfirlengdargjald. Lengd loftlínuheimtaugar reiknast frá næsta stólpa í götu línu, stystu greiðfæra leið að varkassa.

9.6. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja spennistöð að mestu leyti, fyrir einn notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi Orkubús Vestfjarða, með hliðsjón af tæknilegum aðstæðum hverju sinni.

Þegar lóð er lögð til, er það gert Orkubúi Vestfjarða að kostnaðarlausu og hlíta ber skilmálum þess um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði fyrir spennistöð er lagt til, t. d. innan þess húsrýmis er umsækjandi hefur til umráða, svo sem í fiskverkunarhúsum, fiskimjölsbræðslum, iðn-

aðarhúsnæði, verslunarhúsnæði o. s. frv., skal staðsetning þess ákveðin með samþykki Orkubús Vestfjarða í hverju tilviki og skal húsnæðisaðstaðan fullnægja þeim kröfum sem gerðar eru um húsnæði til þessara nota. Húsnæðið — uppsteypt hús — er lagt Orkubúi Vestfjarða til að kostnaðarlausu, en það sér um allan kostnað við fullnaðarfrágang húsnæðis eftir nánara samkomulagi þar um hverju sinni.

9.7. Telji Orkubú Vestfjarða að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða stækka spenni, eða notandi óskar eftir þeirri aukningu skal notandi greiða helming kostnaðar samkvæmt heimtaugargjaldskrá fyrir íbúðarhús, en allan kostnað samkvæmt kostnaðarreikningi, fyrir iðnaðar- og verslunarhús o. þ. h.

10. Heimtaugargjald í sveitum.

10.1 Hver sá, er óskar að fá rafmagn frá Orkubúi Vestfjarða eða fá heimtaug, sem fyrir er eða fá tengd hús eða viðbyggingu við hús, sem er grunngjaldsskylt (sbr. 2. gr.) skal hafa greitt heimtaugargjald til Orkubús Vestfjarða áður en lagning veitunnar er hafin. Óheimil er rafmagnsnotkun um heimtaug nema framangreindu skilyrði um greiðslu heimtaugargjalds hafi verið fullnægt.

10.2 Heimtaugargjald skal vera grunngjald af fasteign að viðbættum hundraðshluta af fasteignamatsverði. Grunngjald skal vera kr. 243 700.00 á hvern notanda og til viðbótar við grunngjald, skal greiða 1.2 af hundraði fasteignamatsverðs húsa, mannvirkja, lands og lóða, allt að kr. 21 000 000.00 matsverðs, og 0.6 af hundraði af þeim hluta fasteignamatsverðs, sem er fram yfir kr. 21 000 000.00, enda sé samanlögð lengd háspennu- og lágspennulínu veitunnar ekki yfir 1.5 km. á hverjar 243 700.00 krónur, sem áætlað er að greiðist grunngjöldum. Framangreint grunngjald kr. 243 700.00 miðast við vísitölu byggingarkostnaðar, 258 stig. Grunngjald breytist í sama hlutfalli og vísitalan til hækkunar eða lækkunar þannig, að vísitalan 1. janúar ár hvert er lögð til grundvallar grunngjaldi almanaksársins.

Ef ekki er fyrir hendi mat á fasteign, sem greiða skal heimtaugargjald af, getur orkubússtjóri áætlað matsverð með hliðsjón af þeim reglum, sem fasteignamat ríkisins fer eftir við mat fasteigna og ákveðið heimtaugargjald í samræmi við það. Hús í smíðum skal meta sem fullbyggt væri, enda skal liggja fyrir staðfest teikning af því.

Heimtaugargjald nýbýlis, sem ekki hefur fengið staðfest fasteignamat, skal ákveða með hliðsjón af því, að samanlagt matsverð lands og húsa býlisins verði 11 500 000.00 kr.

Heimtaugargjöld sumarbústaða, sumarbúða, veiðihúsa, verksmiðja, íbúðarhúsa og annarra slíkra aðila, sem ekki eru í tengslum við búrekstur greiðast samkv. kostnaði.

Um greiðslu kostnaðar af breytingu heimtaugar eða spennistöðvar fer eftir ákvæðum reglugerðar Orkubús Vestfjarða. Verði fallist á að leggja veitu, þar sem línulengd fer fram úr því, sem tilgreint er í 1. málsgrein, skulu heimtaugargjöld hækka samkv. nánari ákvörðun ráðherra með hliðsjón af áætluðu kostnaðarverði af þeim línum, sem fram yfir eru.

Lagning heimtaugar í sveit samkvæmt gjaldskrá þessari er háð samþykki orkuráðs hverju sinni.

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af stjórn Orkubús Vestfjarða, og sett er samkvæmt lögum nr. 66 31. maí 1976 er hér með staðfest til að öðlast gildi frá og með 1. maí 1979, sbr. auglýsingu nr. 189/1979, og birtist til eftirbreytni öllum,

sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá, með auglýstum breytingum 15. feb. og 15. mars 1979, sama efnis nr. 340 22. sept. 1978.

Iðnaðarráðuneytið, 21. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 235. 30. apríl 1979.

REGLUGERÐ

um gatnagerðargjöld í Reykjahreppi.

1. gr.

Hreppsnefnd Reykjahrepps ákveður að leggja á gatnagerðargjöld í sveitarfélaginu eftir þeim reglum, sem hér fara á eftir.

Heimilt er að leggja gatnagerðargjöld á land, þótt ekki sé sérstök lóð.

2. gr.

Gatnagerðargjöld eru tvenns konar: A-gjöld, sem er gjald vegna þátttöku lóðarhafa í kostnaði við að undirbyggja götu með holræsalögn, og B-gjöld, sem er gjald vegna þátttöku lóðarhafa í kostnaði við lagningu bundins slitlags á götu og að ganga endanlega frá gangstétt.

Innifalið í A-gjaldi er byggingarleyfisgjald og gjald fyrir tengingu við holræsakerfi.

3. gr.

Við álagningu gatnagerðargjalda skal miða við ákveðið hlutfall byggingarkostnaðar á rúmmetra „vísitöluhúss", eins og hann er reiknaður af Hagstofu Íslands. Þó mega samanlögð álögð gatnagerðargjöld af húsum við hverja götu ekki nema hærri fjárhæð en nemur áætluðum meðalkostnaði við að undirbyggja þá götu með tilheyrandi lögnum og slitlagi.

Reikna skal stærð bygginga samkvæmt IST 50.

Ef fleiri en einn eigandi er að byggingu skiptast gjöld í samræmi við það rúmmál, sem hverjum tilheyrir, samkvæmt reglum Fasteignamats ríkisins.

4. gr.

Álagning A-gjalds og B-gjalda skal vera sem hér segir:

	A-gjald	B-gjald
1. Íbúðarbyggingar:		
1.1. Einbýlishús	2.5%	2.5%
1.2. Tvíbýlishús og raðhús	1.6%	1.6%
1.3. Fjölbýlishús	1.2%	1.0%
1.4. Bifreiðageymslur	1.2%	1.2%
2. Aðrar byggingar:		
2.1. Verslanir, skrifstofur, þjónustu- og viðskiptastofnanir	2.5%	2.5%
2.2. Heilbrigðis- og menntamannvirki	2.5%	2.5%
2.3. Iðnaðar- og annað atvinnuhúsnæði, vörugeymslur	1.2%	1.2%
2.4. Gripahús og geymsluskúrar	1.2%	1.2%

Af kjöllurum og rishæðum, sem ekki eru notaðar til íbúðar, skal greiða hálft gjald.

5. gr.

Við álagningu A-gjalda fyrir íbúðabyggingar skal miða við stærð húss samkvæmt samþykktum uppdráttum. Ef ekki er fyrirliggjandi samþykktur uppdráttur skal miða við þá stærð húss, sem skipulag gerir ráð fyrir, en sé slíkt ekki ákveðið í skipulagi, skal miða við eftirfarandi lágmarksstærðir fyrir hverja íbúð án bifreiðageymslu:

1. Einbýlishús ..... 400 m³
2. Tvíbýlis- og raðhús ..... 350 m³
3. Fjölbýlishús ..... 300 m³

Í öðrum byggingum skal við útreikning lágmarksrúmmáls til A-gjalds miða við lofthæð 3.3 m að innanmáli, nema uppdráttur sýni lægra. Miða skal við nýtingarhlutfall lóðar 0.3—0.5 eftir nánari ákvörðun byggingarnefndar hverju sinni ef það er ekki bundið að öðru leyti í samþykktu deiliskipulagi.

Við álagningu B-gjalda skal miða við lágmarksstærð húseigna 250 m³.

Hafi ákvæðum þessarar greinar um lágmarksstæðir verið beitt við álagningu gatnagerðargjalds, skulu viðbyggingar vera gjaldfrjálsar að svo miklu leyti, sem þær falla enn innan lágmarksstærðanna.

6. gr.

A-gjöld samkvæmt 4. gr. breytast árlega í samræmi við vísitölu byggingarkostnaðar eins og hún er í ársbyrjun á því ári, sem lóðin er veitt.

7. gr.

Þegar lóð er veitt af hreppsnefnd, er greiðsla A-gjalds áskilin samkvæmt reglugerð þessari.

Þegar veitt er byggingarleyfi án undangenginnar lóðaveitingar, er greiðsla A-gjalds áskilin samkvæmt reglugerð þessari, en þó aðeins af byggingaráfanga hverju sinni.

Þegar veitt er byggingarleyfi fyrir breytingu eða endurbyggingu húsnæðis, sem felur í sér breytta notkun þess, þannig að húseignin færist í hærri gjaldflokk, er greiðsla A-gjalds áskilin. Gjaldið af hinu breytta húsnæði skal nema mismun A-gjalds fyrir og eftir breytinguna.

Sömu reglur gilda, ef notkun byggingarrýma er breytt á þann veg, að húseignin eða hluti hennar færist í hærri gjaldflokk, þótt ekki þurfi breytinga á byggingu eða endurbyggingar við.

8. gr.

Gjalddagar A-gjalda skulu vera sem hér segir:

Við lóðarveitingu skal greiða 60% af áætluðu gatnagerðargjaldi innan eins mánaðar frá lóðarveitingu. Eftirstöðvar skulu greiðast, þegar byggingarleyfi er veitt. Þó er heimilt að veita gjaldfrest á eftirstöðvum á allt að þrjá mánuði.

9. gr.

Byggingarfrestur er 12 mánuðir, þ. e. a. s. að lóð fellur aftur til sveitarsjóðs hafi framkvæmdir ekki verið hafnar innan þess tíma frá veitingu hennar, nema veitingin hafi verið háð öðrum skilmálum um byggingarfrest.

Noti lóðarhafi ekki veitta lóð, skal hann eiga rétt á endurgreiðslu á greiddu gatnagerðargjaldi svo sem hér segir:

Eftir 6 mánuði endurgreiðast 50%.

Eftirstöðvarnar endurgreiðast eftir 12 mánuði.

Verði lóðin veitt að nýju innan þess tíma, skal fyrri lóðarhafi fá gatnagerðargjaldið endurgreitt, þegar greiðsla samkvæmt þeirri úthlutun fer fram.

10. gr.

Hafi byggingarleyfi verið veitt í byggingarnefnd og aðeins hluti þess notaður innan tilskilins byggingarfrests, skal við endurnýjun leyfisins greiða fullt gjald af þeim hluta, sem endurnýjaður er, eins og það er þá, að frádregnu gatnagerðargjaldi sem áður var greitt af sama áfanga.

11. gr.

Lóðin er veitt í því ástandi, sem hún er í við afhendingu og á lóðarhafi engar kröfur á hendur sveitarfélaginu síðar vegna ástands hennar.

Lóðarhafi skal hlíta byggingarskilmálum, ef settir eru, svo og öllum þeim lögum og reglum, sem til greina kunna að koma.

12. gr.

B-gjöld samkvæmt 4. gr. skal miða við þá vísitölu, sem í gildi er við staðfestingu þessarar reglugerðar, og síðan við þá vísitölu, sem í gildi verður, þegar lagning bundins slitlags fer fram við hlutaðeigandi götu. Nú breytist vísitala meðan verk er unnið, og skal þá miða við meðalvísitölu á því tímabili, sem um er að ræða.

13. gr.

Innheimta skal B-gjald af fasteignum, sem skráðar eru við þá götukafla, sem hverju sinni er lagt á bundið slitlag.

Þegar veitt er byggingarleyfi fyrir nýbyggingar, viðbyggingar og breytingu eða endurbyggingu húsnæðis, sem felur í sér breytta notkun þess, eða notkun byggingarrýma sé breytt skal innheimta bæði A-gjald og B-gjald af viðkomandi byggingu.

14. gr.

Ganga skal frá greiðslum á B-gjaldi samkvæmt 4. gr. á eftirfarandi hátt á því ári, sem lagning slitlags á viðkomandi götu er ákveðin, og skal við það miðað að gengið hafi verið frá greiðsluskuldbindingum áður en framkvæmdir hefjast.

Af álögðu gjaldi skal greiða 20% á framkvæmdaárinu með gjalddaga samkvæmt nánari ákvörðun hreppsnefndar við hverja framkvæmd.

Greiða má 80% gjaldsins með skuldabréfum, sem greiðast með jöfnum árlegum afborgunum á næstu fjórum árum. Skuldabréfin skulu tryggð með veði í viðkomandi fasteign og bera 18% ársvexti, er greiðast eftir á, á sömu gjalddögum og afborganir, 1. júlí. Sveitarsjóði er heimilt að selja skuldabréfin.

Dragist framkvæmdir við viðkomandi götu eftir að gengið hefur verið frá greiðsluskuldbindingu vegna innheimtu B-gjalds færast gjalddagar til í samræmi við það.

Lokagreiðsla af skuldabréfum skal ekki falla í gjalddaga fyrr en gangstétt hefur verið lögð við þá götu, sem viðkomandi fasteign er skráð við.

Heimilt er að veita staðgreiðsluafslátt allt að 10%, eftir nánari ákvörðun hreppsnefndar á hverjum tíma.

Sé álagningu frestað samkvæmt 15. gr. A- eða B-liðum skal gjaldinu þinglýst sem kvöð á viðkomandi eign og falla til álagningar í samræmi við gildandi gjaldskrá og vísitölu á þeim tíma, er fresturinn rennur út, eigendaskipti verða eða aðstæður breytast á annan þann hátt að forsendur frestsins bresti.

15. gr.

Hreppsnefnd úrskurðar flokkun bygginga í gjaldflokka samkvæmt 4. gr.

Hreppsnefnd er heimilt:

A. Að fresta samkvæmt umsóknum álagningu B-gjalds, þegar um er að ræða íbúðarhúsnæði elli- eða örorkulífeyrisþega, sem engar eða litlar tekjur hafa aðrar en tryggingabætur, húsnæðið af hæfilegri stærð og ekki nýtt til annars en íbúðar fyrir þá.

B. Að fresta samkvæmt umsóknum allt að 5 árum álagningu B-gjalda, ef um er að ræða geymslu- eða gripahús, sem líklegt má telja að fjarlægð verði innan þess tíma, enda sé umsókn rökstudd þannig.
C. Að lækka eða fella niður A-gjald af fjölbýlishúsum, iðnaðar- og atvinnuhúsnæði, enda liggi til þess fullgild rök hverju sinni.
D. Að ákveða gatnagerðargjöld sérstaklega í þeim tilvikum að mannvirki séu sérhæfð eða afbrigðileg um notkun og annað slíkt.
E. Að gera sérsamninga um gjalddaga, þegar greiða skal á sama tíma A- og B-gjald, þegar um er að ræða umfangsmiklar byggingarframkvæmdir eins aðila, eða aðrar sérstakar aðstæður eru fyrir hendi.
F. Að hækka eða lækka gjaldstuðla samkvæmt 4. gr. hvern fyrir sig eða alla í einu um allt að 50% án frekari staðfestingar ráðuneytisins.

16. gr.

Gatnagerðargjaldi fylgir lögveð í fasteign þeirri, sem það er lagt á, og gengur það ásamt vöxtum og dráttarvöxtum fyrir öllum veðkröfum, sem á eigninni hvíla, og tekur einnig til vátryggingarfjár eignarinnar. Heimilt er að taka gjöld þessi lögtaki samkvæmt lögum nr. 29/1885.

Hreppsnefnd sker úr um meiri háttar ágreining, sem rísa kann um álagningu samkvæmt reglugerð þessari.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Reykjahrepps í S-Þingeyjarsýslu, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 16. maí 1974 um gatnagerðargjöld til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 30. apríl 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

16. maí 1979. Nr. 236.

REGLUGERÐ

um sundnám í grunnskóla.

1. gr.

Skólanemendum skal ætla sundtíma á stundaskrá skóla, eigi færri en einn á viku, ef sundlaug er svo nærri skólanum, að sundiðkunum verði komið við með öðru námi.

2. gr.

Þar sem eigi háttar svo til, sem um getur í 1. gr. skal kenna sund í námskeiðum. Skal hver nemandi grunnskóla eiga kost á 180 kennslustundum í sundi, þar af 120 í 1.—6. bekk, en 60 í 7.—9. bekk. Ríkissjóður tekur þátt í kostnaði nemenda vegna framkvæmdar sundkennslunnar samkvæmt reglugerð þessari. Ákveður ráðuneytið árlega, hver þátttaka ríkissjóðs í ferðakostnaðinum skuli vera.

3. gr.

Þegar sundkennsla skólanna og sundnámskeið fara fram, skal ætla sundkennslunni sérstakan tíma. Skulu sundkennarar ef þeir eru starfsmenn sundstaðar þá aðeins sinna sundkennslu skólanemenda. Ef almenningi eru leyfð afnot af sundlaug er kennsla fer fram, skal ætla skólanemendum afmarkað svæði í lauginni.

Í hverjum sundflokki skulu að jafnaði vera 15 nemendur hjá einum kennara í hverjum 40 mín. sundtíma. Kennarar eiga að fræða nemendur um gildi sundkunnáttu í sambandi við björgun frá drukknun, sund í sjó, ám og stöðuvötnum. Einnig skulu þeir fræða nemendur um gildi sundiðkana með tilliti til almennrar líkamsræktar og umgengni á sundstöðum og varúð við sundiðkunum í sjó, ám og vötnum. Kennarar skulu láta nemendur reyna sund í fötum og kenna þeim að afklæðast á sundi, eftir því sem slíkri iðkun verður við komið.

4. gr.

Í 6. og 9. bekk skulu nemendur gangast undir sundpróf sem hér greinir, nema þeir, sem að læknisráði hafa fengið undanþágu frá sundnámi. Sundkennara er heimilt í samráði við skólalækni að veita undanþágu frá prófkröfum stiganna, ef um vatnshræðslu eða hreyfihömlun er að ræða. Þessi sundpróf skulu fara fram undir eftirliti prófdómara.

Prófatriði VI. stigs í sundi eru eftirfarandi (samræmd sundpróf í 6. bekk).

a) 200 m bringusund.
b) 50 m baksund (skólabaksund)
c) 15 m björgunarsund með jafningja, frjáls aðferð.
d) 8 m kafsund.
e) val nemenda:
   50 m bringusund á tíma
   25 m skriðsund á tíma
f) 3 leysitök — grip um báða úlnliði — grip um framhandlegg með báðum höndum — grip um háls framan frá
g) um lífgunaraðferð

Prófatriði IX. stigs í sundi eru eftirfarandi (samræmt próf í 9. bekk).

a) 600 m bringusund, án hvíldar
b) 25 m marvaðasund, með jafningja
c) val: nemendur velji **tvær** sundaðferðir af fjórum til að synda á tíma.
   100 m bringusund
   50 m skriðsund
   50 m bakskriðsund
   25 m flugsund
d) 3 leysitök — grip í fatnað framan frá — grip um háls aftan frá — grip utan um brjóst aftan frá
e) ein lífgunaraðferð.

5. gr.

Við sundpróf VI. stigs skal gefa einkunnir í heilum tölum frá 1 til 10.

Fyrir að synda hverja tilskylda vegalengd a—d prófatriða stigsins fær nemandi 5 og til viðbótar einkunnir 1 til 5 fyrir sundlag. Einkunn fyrir valgrein e-atriðis ákveðst samkvæmt gildandi tímatöflu.

Leysitök og lífgunaraðferð skulu ekki metin til einkunnar, en í þess stað skal prófdómari fullvissa sig um hvort nemandi getur leyst þau af hendi. Einkunnir skulu færðar inn á þar til gerð skírteini. Nemandi telst hafa staðist VI. sundstig geti hann lokið þeim vegalengdum sem krafist er á prófinu. Sundpróf IX. stigs er háð eftirfarandi.

Nemandi telst hafa staðis tilskilið sundpróf, ef hann nær að synda viðstöðulaust þær sundvegalengdir, sem kveðið er á um í a—b prófatriðum stigsins (hámarksvegalengdir), synt tvær sundaðferðir af fjórum í c-atriðum stigsins innan tímamarka gildandi tímatöflu og sýnt kunnáttu á leysitökum og lífgunaraðferð.

Geti nemandi eigi synt viðstöðulaust tilskildar vegalengdir a—b prófatriðanna skal meta sundfærni hans sem hér greinir:
Prófatriði a) einkunnagjöfin ákvarðast af þeirri vegalengd er nemandanum tekst að synda. Sundlag ekki metið. Einkunnir skulu gefnar samkvæmt eftirfarandi töflu:

Vegalengd synt	Einkunn
200 m	2
250 m	3
300 m	4
350 m	5
400 m	6
450 m	7
500 m	8
550 m	9
600 m	10

Komist nemandinn ekki 200 m hefur hann ekki staðist kröfur VI. stigs og verður því að taka það stig, áður en hann fær að ljúka IX. stigi.

Prófatriði b) Einkunn miðast við þá vegalengd er nemandi getur synt með jafningja og einnig sundlag hans. Fyrir hverja 5 m er nemandi getur synt marvaða með jafningja fær hann 1.0 í einkunn. Komist hann 25 m hefur hann náð einkunninni 5.0 og þar við bætist síðan einkunn fyrir sundlag frá 1.0—5.0.

Prófatriði c) nemandi velur sér tvær sundaðferðir til þess að synda á tíma. Tíminn ákvarðar einkunnir, samkvæmt gildandi tímatöflu.

Leysitök og lífgunaraðferðir skulu ekki metin til einkunnar en prófdómari skal fullvissa sig um hvort nemandinn getur leyst þau af hendi.

6. gr.

Æskilegt er að námsmat í sundi fari fram árlega og til leiðbeiningar því eru eftirfarandi sundstig:

I. stig.
a) staðið í botni, andað að sér og síðan frá með andlitið í kafi — 10 sinnum í röð —,
b) spyrna frá bakka og renna með andlitið í kafi 2.50 m eða lengra.

II. stig.
a) marglyttuflot með því að rétta úr sér
b) 10 m bringusund
c) 8 m baksund

III. stig.
a) 25 m bringusund
b) 10 m baksund
c) 6 m skriðsundsfótatök, andlitið í kafi, armar teygðir fram.

IV. stig.
a) 75 m bringusund
b) 20 m baksund
c) 10 m skriðsund
d) stunga af bakka
e) kafa eftir hlut af 1 til 2 m dýpi

V. stig.
a) 25 m bringusund á tíma
b) 25 m skriðsund
c) 15 m björgunarsund
d) 8 m kafsund
e) 10 m bakskriðsund með fótum
f) troða marvaða í 20 til 30 sek.

VI. stig. Sjá 4. gr. (samræmt próf).

VII. stig.
a) 400 m sund frjáls aðferð, án þess að stöðva
b) 25 m bakskriðsund
c) 10 m flugsundsfótatök, armar teygðir fram
d) val á tíma:
50 m bringusund
50 m skriðsund
e) troða marvaða í 60 sek.

VIII. stig.
a) 15 m kafsund
b) 50 m bakskriðsund
c) 15 m flugsund
d) stunga af viðbragðspalli
e) 25 m sund í fötum afklæðst á sundi
f) val á tíma, nemendur velja eina sundaðferð:
25 m bakskriðsund
50 m skriðsund
50 m bringusund

IX. stig. Sjá 4. gr. (samræmt próf)

Eftirfarandi stig X.—XII. eru fyrir þá nemendur, sem lokið hafa öðrum stigum áður en þeir hefja nám í 9. bekk og notist því til áframhaldandi námsmats (sundmats) og stigið sem afreksstig (hvalmerki).

X. stig.
a) 1000 m frjáls aðferð, án hvíldar
b) 100 m fjórsund
c) 25 m marvaðasund með jafningja, sundmaður í fötum afklæðist á sundi
d) val á tíma:
50 m baksund
25 m flugsund

XI. stig.
a) 200 m bringusund á tíma
b) 100 m skriðsund á tíma
c) 40 m björgun með jafningja
d) 1500 m sund, frjáls aðferð, án hvíldar

XII. stig.
a) 50 m björgun, með jafningja, báðir í fötum
b) 1000 m bringusund á tíma

c) val á tíma, nemandi velur 2 sundaðferðir:
200 m fjórsund
100 m bakskriðsund
400 m bringusund
100 m skriðsund.

Tímalágmörk á öllum ofangreindum sundstigum og um klæðnað þann sem ætlast er til að notaður sé við sund í fötum skal skilgreina í kennsluleiðbeiningum.

7. gr.

Fyrir sundstig þau er um getur í 6. gr. önnur en VI. og IX. er heimilt að gefa einkunnir í tölum og bókstöfum eða einungis meta hvort nemendur hafi leyst atriði stigsins eða ekki. Sá telst hafa leyst stig sem getur synt þær vegalengdir sem mælt er fyrir um og staðist tímakröfur. Sundstigin (til sundmats) eru ekki háð aldri nemenda. Um leið og nemandi hefur náð einu sundstigi öðlast hann rétt til þess að reyna við næsta sundstig.

8. gr.

Að loknu sundprófi í 6. og 9. bekk skal afhenda sundskírteini, undirritað af prófdómara og sundkennara. Önnur sundstig skal sundkennari undirrita.

Menntamálaráðuneytið skal annast prentun og dreifingu sundskírteina til skóla eða sundstaða ásamt öðrum nauðsynlegum gögnum vegna sundnámsins.

9. gr.

Leyfi aðstaða á sundstað ekki kennslu í björgunartökum, leysitökum og lífgunaraðferð skal fella kennslu í þessum atriðum sundnámsins inn í aðra kennslu í íþróttasal.

Skólastjóra eða skólanefnd er heimilt að kveðja aðra kennara til aðstoðar við sundkennslu eða gæslu nemenda.

10. gr.

Skólastjórar skulu árlega gefa íþrótta- og æskulýðsmáladeild menntamálaráðuneytisins skýrslu um sundnám nemenda á þar til gerðum eyðublöðum.

Um árangur nemenda í 6. og 9. bekk í sundi ber að skila upplýsingum á þar til gerðum eyðublöðum.

11. gr.

Hafi nemandi, án þess að lögmæt forföll hindri, eigi fullnægt tilskildum kröfum VI. og IX. stigs, telst hann eigi hafa uppfyllt ákvæði sundskyldunnar.

12. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt ákvæði í íþróttalögum nr. 127/1956 öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi ákvæði I. kafla reglugerðar nr. 69/1959.

Í menntamálaráðuneytinu, 16. maí 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Thorlacius.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Vestmannaeyja.

I. RAFORKA

Rafveita Vestmannaeyja selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

A 1. Um kWst.-mæli á kr. 52.15 hver kWst.

A 2. Um kWst.-mæli á kr. 30.55 hver kWst. auk fastagjalds af gólffleti er nemi kr. 266.00 á ferm. á ári í rúmi því er lýsa á.

A 3—6 Heimilt er að selja fyrirtækjum raforku til lýsingar jafnhliða annarri notkun um einn kWst.-mæli, og greiðist þá fastagjald af gólffleti þess rúms, er lýsa skal. Fastagjaldið nemi 8-földum mismun á kWst.-gjaldi samkv. A 1 og kWst.-gjaldi þess gjaldskrárliðar, sem greitt er eftir.

B. Almenn heimilisnotkun.

B 1. Um kWst.-mæli þannig reiknað:

a. Orkugjald kr. 30.55 hver kWst.

b. Grunngjald (mælisleiga innifalin):
Af einfasamælingu kr. 2 578.00 á ári.
Af þrífasamælingu kr. 5 156.00 á ári.

c. Herbergisgjald kr. 2 578.00 á ári.

Til herbergja í íbúð skal telja eldhús og öll herbergi, sem ætluð eru sem íveruherbergi.

Herbergi, sem eru minni en 5 ferm. skal reikna sem hálft, en stærra en 25 ferm., sem tvö.

Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 ferm., má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 ferm. jafngilda einu herbergi og 5 ferm., hálfu herbergi.

C. Vélanotkun.

C 1. Um kWst.-mæli á kr. 45.00 hver kWst.

Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast lágmarksgjalds, er nemi andvirði 200 kWst. á ári á hvert kW í málraun véla.

C 2. Um kW/kWst.-mæli þannig reiknað, enda sé málraun véla yfir 40 kW:

a. Aflgjald af mældu afli kr. 35 849 á hvert kW á ári. Aflgjaldið miðast við mesta 15 mínútna meðalálag ársins.

b. Orkugjald:
0—2500 kWst./kW kr. 11.36 hver kWst.
2500—4000 kWst./kW kr. 6.57 hver kWst.
Yfir 4000 kWst./kW kr. 3.28 hver kWst.

C 3. Um kWst.-mæli þannig reiknað, enda sé málraun véla yfir 40 kW:

a. Aflgjald af uppsettu afli véla kr. 32 264.00 á hvert kW í málraun véla.

b. Orkugjald:
0—2500 kWst./kW kr. 11.36 hver kWst.
2500—4000 kWst./kW kr. 6.57 hver kWst.
Yfir 4000 kWst./kW kr. 3.28 hver kWst.

Ofangreindir taxtar C 2 og C 3 fylgja kaupverði Rafveitu Vestmannaeyja á raforku, þannig að hlutfallsleg álagning rafveitunnar sé ávallt sú sama (þ. e. 40% á taxta C 2).

Orkugjald miðast við, að meðalfasviksstuðull hvers mánaðar, hjá kaupanda sé ekki lægri en 0.85. Falli meðalfasviksstuðullinn niður fyrir þetta gildi skal kWst.-gjald umrædds mánaðar hækka um 2% fyrir hver hundraðshlutastig eða meiri hluta úr stigi, sem meðalfasviksstuðull mánaðarins er lægri en 0.85.

Tenging rafsuðuspenna er háð leyfi rafveitustjóra og getur hann takmarkað notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhringsins. Auk þess getur hann krafist að fasviksstuðull spennanna sé eigi lægri en 0.85.

D. Hitun.

D 1. Um kWst.-mæli á kr. 9.03 hver kWst. til húshitunar (án söluskatts og verðjöfnunargjalds).

D 3. Um kWst.-mæli á kr. 11.55 hver kWst. til hitunar (með söluskatti og verðjöfnunargjaldi).

Skilyrði fyrir sölu raforku til hitunar eru að:

Vélaafl, spennar og götulínur þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.

Búnaði öllum sé hagað skv. fyrirmælum rafveitustjóra, en kostaður af notanda.

Að lagðar séu fram niðurstöður útreikninga um mesta samtímaafl og ársorkuþörf húsrýmis þess, sem hita skal.

F. Önnur raforkunotkun.

F 1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á kr. 30.55 hver kWst., enda sé notkunin mæld með sérmæli og tæki fasttengd.

F 2. Til nota um vinnulagnir við byggingar meðan á byggingu stendur um kWst-mæli á kr. 55.00 hver kWst.

F 4. Til götu- og hafnarlýsingar á kr. 200 000.00 á hvert kW/ár uppsett afl. Rafveitan leggur til búnað til lýsingarinnar og sér um viðhald hans.

F 5. Til götu- og útilýsingar á kr. 80 000.00 á hvert kW/ár uppsett afl, enda eigi notandi allan búnaðinn til lýsingarinnar og sjái um viðhald hans.

Alla aðra rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A 1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó með samþykki stjórnar veitustofnana selja raforku eftir sérstökum samningi við kaupanda.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður gerð og stærð mælitækja fyrir hverja veitu, og er ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann. Leiga af mælum greiðist sem hér segir:

1.	Af einfasa kWst.-mælum 60 A og minni	kr.	1 520.00 á ári
2.	Af þrífasa kWst.-mælum 60 A og minni	—	6 120.00 - —
3.	Af þrífasa kWst.-mælum (straumspennamælum)	—	10 320.00 - —
4.	Af mestaaflsmælum 60 A og minni	—	9 940.00 - —
5.	Af mestaaflsmælum yfir 100 A (straumspennam.)	—	15 680.00 - —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru hér, skal ársleiga vera sem næst 15% af verði mælitækjanna.

Leigan innheimtist samtímis raforkugjaldinu.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjald skal greitt fyrir hverja heimtaug, er tengir húsveitu við veitukerfi Rafveitu Vestmannaeyja. Heimtaugargjaldið skal greitt við umsókn.

Heimtaugar greinast í aðalheimtaugar fyrir fullgerðar húsveitur og bráðabirgðaheimtaugar fyrir byggingastaði.

Aðalheimtaugar.

Heimtaugargjöld fyrir aðalheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur/ Málraun	Stofngjald kr.	Lengdargjald[1] kr./m
63 A einfasa	190 400.00	5 010.00
63 A þrífasa	205 500.00	5 010.00
100 A þrífasa	244 400.00	6 580.00
200 A þrífasa	393 800.00	8 590.00
315 A þrífasa	820 700.00	Skv. kostnaði
315 kVA þrífasa	1 147 100.00	—
500 kVA þrífasa	1 914 500.00	—
800 kVA þrífasa	3 061 000.00	—

Bráðabirgðaheimtaugar.

Heimtaugargjöld fyrir bráðabirgðaheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

		Lengdargjald[1][2]	
		Jarðstrengur	Loftlína
Málstraumur	Stofngjald	kr./m	kr./staur
63 A einfasa	33 700.00	5 010.00	63 600.00
63 A þrífasa	47 500.00	5 010.00	74 000.00
100 A þrífasa	50 300.00	6 580.00	84 600.00

A merkir málstraum stofnvara í amper.

kVA merkir málraun spennis í kílóvoltamper, þegar um sér spennistöð er að ræða.

Séu aðstæður óvenjulegar að því er snertir fjarlægð húsveitu frá veitukerfi eða fyrirhugaða raforkunotkun húsveitunnar, skal heimtaugargjald ákveðast samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni. Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekinnar húsveitu og hún að mestu leyti notuð í þágu þeirrar húsveitu, skal eiganda veitunnar skylt að leggja til húsnæði eða lóð undir stöðina rafveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar. Þegar húsnæði er lagt til skal það fullnægja settum skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa. Eðlilegur kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina greiðist af rafveitunni (í leiguformi fyrir t. d. lengri tíma) og kemur þannig til frádráttar heimtaugargjaldi.

Þegar aðalheimtaug er að ósk notanda breytt úr loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug, svo og þegar heimtaug er stækkuð, skal greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug, að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, hvort tveggja miðað við gildandi gjaldskrá, þegar breyting fer fram.

---

1) Lengd heimtaugar reiknast 2 m inn fyrir húsvegg á þeim stað, sem rafveitan hefur samþykkt. Eigandi húseignar láti ganga frá röri til ídráttar á heimtaug, sé tengistaður heimtaugarinnar ekki á útvegg.

2) Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 metra innan lóðarmarka í jarðstrengsheimtaug og fyrir hvern stólpa innan lóðarmarka í loftlínuheimtaug.

IV. OPNUNARGJÖLD.

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá ekki verið greitt, þannig að beita þurfi reglugerðarákvæðum um lokun, skal greiða fyrir enduropnun kr. 4 120.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni tafarlaust lokað og verður hún eigi opnuð fyrr en notandi hefur greitt gjald, kr. 4 120.00 á skrifstofu rafveitunnar.
3. Fyrir uppsetningu á viðbótarmælitækjum, breytingar á mælingu, svo og önnur þjónusta, sem rafveitan veitir, að ósk notenda, skal greiða gjald, kr. 4 120.00.

V. BREYTINGAR Á GJALDSKRÁ

1. Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld þau, sem ákveðin eru í I., II. og III. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án staðfestingar ráðuneytis, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.
2. Gjaldskrá þessi er miðuð við raforkukaup samkvæmt samningi við Rafmagnsveitur ríkisins. Stöðvist flutningur raforku frá landi í samfleytt einn mánuð eða lengri tíma, hækkar rafmagnsverðið frá gildandi gjaldskrá um allt að 50% fyrir jafnlangan tíma.

VI. ÝMIS ÁKVÆÐI

20% söulskattur, ásamt 19% verðjöfnunargjaldi til Rafmagnsveitna ríkisins og Orkubús Vestfjarða, er innifalið í gjaldskrá þessari.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 367, frá 4. október 1978, ásamt breytingum frá 16. mars 1979 og 1. apríl 1979.

Iðnaðarráðuneytið 23. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

22. maí 1979. Nr. 238.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Mosfellshrepps nr. 108, 10. febrúar 1977, með síðari breytingum.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist svo:

Gjald fyrir afnot heita vatnsins er sem hér segir:

A) Fastagjald kr. 785.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.
B) Vatnsgjald kr. 2 005.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils, sem skiptist þannig:

Flutningsgjald	kr.	665.00
Heitt vatn	—	1 340.00

6. gr. gjaldskrárinnar orðist svo:

Heimæðagjald hitaveitunnar skal vera sem hér segir fyrir eina heimæð.

Rúmmál húss (utanmál)	m³	Heimæðargjald							
Allt að	600	465 440.00							
600—	2000	465 440.00	fyrir	600	m³	+ 290	kr./m³	þar	yfir
2000—	6000	871 440.00	—	2000	—	+ 249	—	—	—
6000—	10000	1 867 440.00	—	6000	—	+ 216	—	—	—
Meira en	10000	2 731 400.00	—	10000	—	+ 191	—	—	—

Nú eru fleiri en eitt hitunarkerfi í húsinu með sérstökum hemlum að mælum frá hitaveitunni og skal þá greiða kr. 43 395.00 í aukagjald fyrir hvern hemil eða mæli umfram þann fyrsta. Heimæðargjald skal greiðast þegar heimæð hefur verið lögð; áður en hún tengist hitakerfi hússins skv. þágildandi gjaldskrá.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samþykkt er af hreppsnefnd Mosfellshrepps staðfestist hér með samkvæmt orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til að öðlast gildi 1. maí 1979 sbr. auglýsingu nr. 191/1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 22. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 239 30. apríl 1979.

SAMÞYKKT

um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Eyjafjarðarsýslu, nr. 155 30. júní 1943.

1. gr.

Við 37. gr. bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:
Í Grímsey er allt hunda- og kattahald bannað.

2. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 107 8. maí 1935 um lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 30. apríl 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ólafur W. Stefánsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 27 — 1979

30. maí 1979. 429 Nr. 240.

REGLUR

um afhendingu neyðarsendinga frá útlöndum.

1. gr.

Farmflytjendum skal heimilt að afhenda vöru án undangenginnar tollafgreiðslu þegar afhending hennar úr þeirra vörslu þolir eigi bið vegna ástands eða eðlis vörunnar. Heimild þessi tekur m. a. til lyfja, lifandi blóma og dýra, grænmetis, hráefnis til iðnaðarframleiðslu, vélavarahluta í skip, flugvélar og verksmiðjur svo og hliðstæðra sendinga en hins vegar eigi til almennra verslunarvara.

2. gr.

Beiðni um afhendingu neyðarsendingar skal borin fram á sérstöku eyðublaði í fimmriti. Eyðublöðin skulu tölusett í áframhaldandi töluröð eftir afhendingarfjölda hvers farmflytjanda.

Á eyðublaði skulu tilgreindar helstu upplýsingar um vöru þá sem óskað er afhendingar á, skuldbindingar innflytjanda og farmflytjanda um tollafgreiðslu vörunnar svo og samþykki tollstarfsmanns sem hefur skoðað vöruna og gengið úr skugga um magn hennar og verð.

3. gr.

Við afhendingu vöru skal farmflytjandi taka fjártryggingu að eigin mati til tryggingar greiðslu hins erlenda kaupverðs, tolla og annarra ríkissjóðsgjalda. Er hann ábyrgur gagnvart hinum erlenda eiganda og ríkissjóði standi innflytjandi eigi sjálfur í skilum, sbr. 4. gr.

Frumrit ásamt 1. og 2. samriti skal afhent tollgæslunni, sem síðan sendir ríkisendurskoðun frumritið en 1. samrit til tollstjóra þess tollumdæmis þar sem áformað er að tollafgreiðsla fari fram. Tollgæslan geymir 2. samrit, farmflytjandi heldur 3. samriti en 4. samrit afhendist innflytjanda.

4. gr.

Innflytjandi greiðir hið erlenda kaupverð vörunnar til viðkomandi banka og annast tollskýrslugjöf til þess tollembættis þar sem tollafgreiðsla á að fara fram. Fullnaðartollafgreiðsla ska eiga sér stað innan tuttugu daga frá afhendingu vöru.

Við tollafgreiðslu vöru skal innflytjandi leggja fram samrit sitt samkvæmt 2. mgr. 3. gr. og fá áritun tollstjóra á það um að fullnaðartollafgreiðsla hafi farið fram. Farmflytjandi endurgreiðir innflytjanda fjártryggingu samkvæmt 1. mgr. 3. gr. gegn framvísun slíkrar áritunar tollstjóra og tollstimplaðs farmbréfs.

B 54

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

5. gr.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt 2. mgr. 21. gr. laga nr. 120 31. desember 1976 um tollskrá o. fl., með áorðnum breytingum, öðlast gildi þegar í stað.

Fjármálaráðuneytið, 30. maí 1979.

Tómas Árnason.

Höskuldur Jónsson.

Stjórnartíðindi B 27, nr. 240. Útgáfudagur 7. júní 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 28 — 1979

8. júní 1979. 431 Nr. 241.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 430/1978 um innheimtu bifreiðagjalda o. fl.

1. gr.

C liður 3. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Af bifreiðum sem nota annan orkugjafa en bensín og eru 4 000 kg eða meira að leyfðri heildarþyngd greiðist þungaskattur í formi gjalds fyrir hvern kílómetra samkvæmt ökumæli. Af tengi- og festivögnum, sem eru yfir 6 tonn að leyfðri heildarþyngd, greiðist þungaskattur á sama hátt. Ákvæði reglugerðar þessarar eiga við tengi- og festivagna jafnt sem bifreiðar eftir því sem við á.

Leyfð heildarþyngd bifreiðar tonn	Gjald fyrir hvern ekinn km kr.	Leyfð heildarþyngd bifreiðar tonn	Gjald fyrir hvern ekinn km kr.
4,0—4,9	15,00	15,0—15,9	26,60
5,0—5,9	15,90	16,0—16,9	27,90
6,0—6,9	16,90	17,0—17,9	29,30
7,0—7,9	17,80	18,0—18,9	30,70
8,0—8,9	18,80	19,0—19,9	32,00
9,0—9,9	19,70	20,0—20,9	33,40
10,0—10,9	20,60	21,0—21,9	34,70
11,0—11,9	21,60	22,0—22,9	36,10
12,0—12,9	22,50	23,0—23,9	37,50
13,0—13,9	23,90	24,0—24,9	38,80
14,0—14,9	25,20	25,0—25,9	40,20

Af fólksflutningabifreiðum 17 farþega og fleiri, sem rétt hafa til sérleyfis- eða hópferðaaksturs, skal greiða 33% lægri þungaskatt en að ofan greinir.

2. gr.

1. mgr. e. liðar 3. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Þegar greiddur hefur verið þungaskattur af bifreið skv. c-lið þessarar greinar fyrir 25 000 km akstur á einu almanaksári skal þungaskattur miðast við að veittur sé 10% afsláttur af kílómetragjaldi sem til fellur umfram 25 000 km og að 45 000 km og 20% af kílómetragjaldi umfram 45 000 km.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum um fjáröflun til vegagerðar nr. 79 6. september 1974, lögum nr. 78 23. desember 1975 og lögum nr. 78 31. desember 1977 um breyting á þeim lögum. Reglugerðin öðlast gildi 10. júní 1979. Hafi

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

ekki verið komið með bifreið til álestrar vegna 2. álestrartímabils 1979 (10. febrúar til 10. júní) á réttum tíma, skal reikna út meðaltal ekinna kílómetra á dag á tímabilinu milli álestra. Af meðaltalsakstri, sem samkvæmt þessu hefur átt sér stað eftir lok 2. álestrartímabils, skal innheimta hið hækkaða gjald.

Fjármálaráðuneytið, 8. júní 1979.

F. h. r.
Höskuldur Jónsson.

Lárus Ögmundsson.

Stjórnartíðindi B 28, nr. 241. Útgáfudagur 8. júní 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 29 — 1979

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Gerðahrepps.

I. RAFORKA.

Rafveita Gerðahrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1.1. Um kWst.-mæli á kr. 120.67 hver kWst.
1.2. Um kWst.-mæli á kr. 47.21 hver kWst., auk fastagjalds, er nemi kr. 526.00 á ári af hverri einingu gólfflatar í rúmi því, sem lýsa skal. Fyrir verslanir, vinnustofur og skrifstofur skal reikna 1 fermetra í hverri einingu, en fyrir geymslur og ganga 3 fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

2.1. Um kWst.-mæli á kr. 30.17 hver kWst.

C. Vélanotkun.

3.1. Um kWst.-mæli á kr. 66.93 hver kWst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta ársgjalds kr. 12 014.00 á hvert uppsett kW vélanna.
3.2. Til fiskiðnaðar, með fasttengdum vélum kr. 27.40 hver kWst.
3.3. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla við fisk-, kjöt- eða mjólkuriðnað er yfir 20 kW:
   a. Um kWst.-mæli á kr. 19.33 hver kWst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar, um hádegið og síðdegis, en þó ekki lengur en 1½ klst. í senn. Notandi kosti klukkurofa fyrir vélalagnir eða tvígjaldsmæli, sem settur er til eftirlits með að rofið sé á tilsettum tíma.
   b. Um tvígjaldsmæli á kr. 114.52 hver kWst. í 1½ klst tvisvar sinnum á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó ekki lengur en 1 klst. í senn, en kr. 21.40 hver kWst. utan þess tíma.
3.4. Um mæli á kr. 24.717.69 fyrir hvert kW mesta notaðs afls á árinu, mælt sem 15 mínútna meðalálag og auk þess kr. 13.05 á notaða kWst.
3.5. Ef ekki eru tök á að mæla mesta notaða afl má selja þannig:
   Um mæli á kr. 16 209.00 fyrir hvert uppsett kW vélanna og auk þess kr. 13.05 á notaða kWst. Ef fasviksstuðull er lægri en 0.85 getur rafveitan krafist af notanda að hann sé hækkaður upp í það gildi.
   Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra straumfrekra tækja, sem valda truflunum og/eða takmarka notkun þeirra við tiltekinn tíma sólarhrings.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

D. Hitun.

4.1. Um kWst.-mæli á kr. 12.73 hver kWst., án rofs.
4.2. Um kWst.mæli á kr. 7.03 hver kWst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
4.3. Um kWst.-mæli á kr. 3.51 hver kWst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22.00 til 08.00.

Önnur skilyrði fyrir raforkunotkun til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Rafveitan leggur til álagsstýringarrofa og annast viðhald þeirra. Kostar notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum sem gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir, með sérstökum rofum og hitastillir notaður.

E. Önnur raforkusala.

5.1. Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða, á kr. 35.90 hver kWst., enda sé notkunin mæld um sér mæli og suðutæki fasttengd.
5.2. Til nota fyrir vinnuljósalagnir meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli á kr. 61.12 hver kWst.
5.3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kWst.-mæli á kr. 8.76 hver kWst. á tímanum frá kl. 22 til 8.30 og kr. 27.40 hver kWst. frá kl. 8.30 til kl. 22.
5.4. Til gatnalýsingar á kr. 21.40 hver kWst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal setja eftir gjaldskrárlið A—1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, veita afslátt frá gjaldskrárlið C—E (báðir meðtaldir) á orku, sem notuð er á sumrin, sé um aukningu frá vetrarnotkun að ræða. Ennfremur að selja orku eftir sérstökum samningi, sé það hagstætt vegna orkunýtingar rafveitunnar.

F. MÆLALEIGUR.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum, sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 176.00 pr. mán.
2.	Af þrífasa mælum upp að 50 amp.	— 209.60 pr. mán.
3.	Af þrífasa mælum 50 til 200 amp.	— 524.60 pr. mán.
4.	Af þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 786.60 pr. mán.
5.	Af álagsstýringarliðum	— 786.60 pr. mán.

Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún eigi enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 3 885.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar. Ef lokað er fyrir veitu vegna vanskila, skal greiða á skrifstofu rafveitunnar, gjald fyrir enduropnun kr. 2 970.00.

HEIMTAUGARGJÖLD.

Heimtaugargjald skal greitt fyrir hverja heimtaug, er tengir húsveitu við veitukerfi Rafveitu Gerðahrepps. Heimtaugargjaldið skal greitt við umsókn.

Heimtaugar greinast í aðalheimtaugar fyrir fullgerðar húsveitur og bráðabirgðaheimtaugar fyrir byggingastaði.

Aðalheimtaugar.

Heimtaugagjöld fyrir aðalheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur/ Málraun		Heimtaugargjöld kr.	Yfirlengdargjald Jarðstrengur kr./m	Loftlína kr./stólpa
63A	1-fasa	191 287.00	4 611.00	60 744.00
63A	3-fasa	206 457.00	5 521.00	75 823.00
100A	3-fasa	245 426.00	6 250.00	94 395.00
200A	3-fasa	395 587.00	Samkv. kostnaði	
315A	3-fasa	824 421.00	—	
300kVA	3-fasa	1 152 104.00	—	
500kVA	3-fasa	1 923 464.00	—	
800kVA	3-fasa	3 075 321.00	—	

Bráðabirgðaheimtaugar.

Heimtaugagjöld fyrir bráðabirgðaheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur		Stofngjald	Lengdargjald[1)2)] Jarðstrengur kr./m	Loftlína kr./staur
63A	1-fasa	33 920.00	Sama og aðalheimtaugar	
63A	3-fasa	47 620.00	Sama og aðalheimtaugar	
100A	3-fasa	50 500.00	Sama og aðalheimtaugar	

A merkir málstraum stofnvara í amper.

kVA merkir málstraum spennis í kílóvoltamper, þegar um sér spennistöð er að ræða.

Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandi greiða mismun samkvæmt gjaldskrá. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar. Þegar lóð er lögð til er það rafveitunni gert að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar. Þegar húsnæði er lagt til skal það fullnægja skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt hverfi að ræða eða aðstæður óeðlilegar skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi. Helmingur heimtaugargjalds skal greiddur við umsókn, en síðari hlutinn áður en notkun hefst.

---

1) Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast í heilum metrum frá næsta útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa eða stofntengikassa í húsveitu.

Sjái eigandi húsveitu um lögn frá útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa eða stofntengikassa húsveitu á sinn kostnað, greiði hann aðeins stofngjald, en annist þá sjálfur viðhald heimtaugarinnar.

2) Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 metra innan lóðarmarka í jarðstrengsheimtaug og fyrir hvern stólpa innan lóðarmarka í loftlínuheimtaug.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. maí 1979. sbr. auglýsingu nr. 192/1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 278 10. ágúst 1978 með síðari breytingum.

Iðnaðarráðuneytið, 23. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 243. 29. maí 1979.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Siglufjarðar.

I. RAFORKA

1. Lýsing.

1.1	Orka til almennrar lýsingar	kr.	65.00 á kWst.

2. Heimilisnotkun.

2.1	Orka til almennrar heimilisnotkunar svo og sjúkrahúsa, vistheimila, hótela og hliðstæðra stofnana	kr.	30.55 á kWst.

3. Vélanotkun.

3.1	Orka til véla og mannvirkjagerðar	kr.	65.00 á kWst.
3.2	Orka samkv. 15 mínútna meðalaflsmælingu, lágmark 20 kW	—	10.46 á kWst.
	Aflgjald með lýsingu	—	43 194.00 á kWst.
3.3	Ef um mikla orkunotkun er að ræða, svo sem til frystihúsa og kaupandinn skuldbindur sig til að kaupa 20 000 kWst. á ári hið minnsta, má selja orkuna um kWst.-mæli þannig:		
	Fyrir fyrstu 20 000 kWst. ársnotkun	—	33.56 hverja kWst.
	Fyrir næstu 80 000 kWst. ársnotkun	—	22.32 hverja kWst.
	Fyrir umfr. 100 000 kWst. ársnotkun	—	20.52 hverja kWst.

4. Hitun.

4.1	Orka til húshitunar, roftími 2×1.5 klst. á dag	kr.	8.99 á kWst.
4.2	Orka til hitunar í iðnaði roftími 2×1.5 klst. á dag	—	12.49 á kWst.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til upphitunar:

a) Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafv.stjóra.
b) Að tæki, lagnir og búnaður í sambandi við rafmagnsupphitunina sé samkv. fyrirmælum rafveitunnar.

c) Að hús, sem fá leyfi fyrir rafmagnsupphitun, fullnægi lágmarkskröfum, sem rafveitan setur um einangrun.

II. HEIMTAUGARGJÖLD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við veituna, skal greiða heimtaugargjald sem miðast við flutningsgetu raftaugar þeirrar sem að húsinu liggur, svo sem hér segir:

Flutningsgeta raftaugar	Heimtaugargjald Kr.	Yfirlengdargjald Kr./m
63 A 3ja fasa jarðstrengur	136 600.00	7 360.00
100 A 3ja fasa jarðstrengur	171 000.00	8 260.00
125 A 3ja fasa jarðstrengur	210 000.00	9 280.00
200 A 3ja fasa jarðstrengur	333 500.00	12 600.00
300 A 3ja fasa jarðstrengur	478 500.00	14 860.00

Yfirlengd greiðist þegar lengd heimtaugar fer fram úr 15 m. Lengd jarðstrengs mælist frá lóðarmörkum húss. Ef heimtaugin krefst óvenjumikils kostnaðar að dómi rafveitustjórnar, svo sem nýrrar spennistöðvar, nýrra aflstrengja eða annars búnaðar, verða gjöldin ákveðin af rafveitustjórn í hverju tilviki. Ef lögð er fleiri en ein heimtaug að húsi, greiðir húseigandi allan kostnað við síðari heimtaugina samkv. reikningi. Þau hús, sem áður hafa greitt heimtaugargjöld, greiði aðeins hálft heimtaugargjald, ef loftlínu er breytt í jarðstreng.

Gjald fyrir heimtaug fellur í gjalddaga þegar uppsetningu er lokið og áður en straumur er settur á heimtaugina.

III. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkv. gjaldskrá þessari ekki verið greitt svo að til lokunar veitu hafi komið skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 2 000.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 2 000.00 gjald á skrifstofu Rafveitunnar.

IV. SÖLUSKATTUR

Söluskattur 20% og verðjöfnunargjald 19%, samtals 39% eru talin með í upphæð gjalda þeirra, sem um ræðir í I. kafla gjaldskrár þessarar nema gjaldalið 4, sem er sala raforku til upphitunar.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkv. vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. maí 1979 sbr. auglýsingu nr. 192/1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis.

Iðnaðarráðuneytið, 29. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

REGLUGERÐ

um nám kennara sem fullnægja ekki skilyrðum laga nr. 51/1978 um embættisgengi kennara og skólastjóra.

1. gr.

Kennarar, sem 1. sept. 1978 höfðu starfað sem settir eða skipaðir við skyldunámsskóla 4 ár eða lengur en fullnægja ekki skilyrðum laga um embættisgengi kennara og skólastjóra nr. 51 1978 til að hljóta skipun í stöðu, eiga kost á að ljúka námi á vegum Kennaraháskóla Íslands til að öðlast slík réttindi. Þessi réttur er óháður því hvert stöðuhlutfall viðkomandi kennara hefur verið.

2. gr.

Kennarar sem fullnægja skilyrðum 1. gr. hafa rétt til inngöngu í Kennaraháskóla Íslands og rétt til að stunda þar reglulegt nám sem aðrir nemendur skólans. Námi þessara nemenda lýkur með B.ed.-prófi.

3. gr.

Kennarar, sem ekki fullnægja ákvæðum laga nr. 51/1978 um menntun, en hafa verið skipaðir í kennarastöðu, settir um óákveðinn tíma eða starfað sem kennarar settir eða skipaðir í 14 ár eða lengur, hafa réttindi til að hljóta skipun í stöðu við skyldunámsskóla og skulu þeir fá staðfestingu ráðuneytisins á því.

4. gr.

Námið skal að jafnaði skipulagt sem sumarnámskeið, nám heima að vetrinum og námskeið sumarið eftir. Lengd sumarnámskeiða skal vera 3—6 vikur eftir því sem heppilegt er talið og eftir því um hvaða námsgrein er að ræða. Heimilt er að kalla kennara á námskeið að vetrinum ef nauðsynlegt er talið. Skal kennari fá leyfi frá kennslustörfum þann tíma sem námskeiðið stendur án þess að dregið sé af launum hans. Nám í uppeldis- og valgreinum skal vera sambærilegt núverandi námi við Kennaraháskóla Íslands í þessum greinum. Skipulagning námsins innan þess ramma sem hér greinir skal ákveðin innan viðkomandi skora í K.H.Í. og í samráði við nefnd þá sem um ræðir í 8. grein.

5. gr.

Viðkomandi kennarar skulu stunda nám sem hér segir:

a) þeir sem hafa háskólapróf eða stúdentspróf og a. m. k. 9 ára starfsaldur skulu taka uppeldis- og kennslufræði,

b) þeir sem hafa lokið stúdentsprófi og hafa 4—8 ára starfsaldur eða verslunar-, samvinnuskólaprófi, iðnnámi eða öðru námi frá sérskóla og hafa a. m. k. 9 ára starfsaldur skulu taka uppeldis- og kennslufræði sbr. a-lið og auk þess eina valgrein,

c) þeir sem hafa lokið verslunar-, samvinnuskólaprófi, iðnnámi eða öðru námi frá sérskóla og hafa 4—8 ára starfsaldur eða landsprófi (gagnfræðaprófi) og hafa a. m. k. 9 ára starfsaldur skulu taka uppeldis- og kennslufræði, sbr. a-lið, og auk þess tvær valgreinar,

d) þeir sem hafa lokið landsprófi eða gagnfræðaprófi og hafa 4—8 ára starfsaldur skulu taka uppeldis- og kennslufræði, sbr. a-lið, 2 valgreinar, sbr. c-lið, og auk þess almennan kjarna skv. nánari ákvörðun.

6. gr.

Valgreinar sbr. 5. gr. eru m. a.: Íslenska, danska, enska, stærðfræði, eðlisfræði, líffræði, saga og félagsfræði, landafræði, kristinfræði, handavinna, hússtjórn og kennsla yngri barna.

7. gr.

Kennarar, sem hafa mikið nám að baki, geta sótt um að fá að taka próf í viðkomandi námsgrein án þess að hafa stundað nám í henni á vegum K.H.Í., sbr. 6. gr.

8. gr.

Kennarar, sem ljúka námi skv. 5. gr. og fullnægja þeim kröfum sem gerðar eru, skulu fá skírteini sem votti að þeir hafi lokið námi skv. nefndu bráðabirgðarákvæði og öðlast réttindi til að hljóta skipun í kennarastöður við skyldunámsskóla. Kennaraháskóli Íslands ákveður, að höfðu samráði við menntamálaráðuneytið, hvenær og með hvaða hætti kennarar geta stundað nám skv. reglugerð þessari.

9. gr.

Menntamálaráðuneytið skipar nefnd til þess að vera K.H.Í. til ráðuneytis um framkvæmd námsins og til þess að úrskurða um vafaatriði sem upp kunna að koma. Í nefndinni skal vera einn fulltrúi frá hverjum eftirtalinna aðila: Kennaraháskóla Íslands, Félagi skólastjóra og yfirkennara, Landssambandi framhaldsskólakennara, Sambandi grunnskólakennara, Hinu íslenska kennarafélagi og menntamálaráðuneytinu.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. ákvæði til bráðabirgða í lögum um embættisgengi kennara og skólastjóra nr. 51/1978, og öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 4. maí 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Thorlacius.

28. maí 1979. Nr. 245.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Sauðárkróks.

I. RAFORKA

Rafveita Sauðárkróks selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

A—1	Orka til almennrar lýsingar ..... Mælaleiga samkv. kafla II.	kr.	66.00 á kWst.
A—2	Orka til lýsingar þar sem ekki verður mælingu við komið (lágmark 2 kW)	—	88 277.00 árskW.

B. Almenn heimilisnotkun.

B—1	Orka til almennrar heimilisnotkunar, svo og til sjúkrahúsa, vistheimila, hótela og hliðstæðra stofnana	kr.	30.55 á kWst.
	Lágmarksgjald	—	450.00 á mán.
	Leiga af mælum ekki tekin.		

C. Vélanotkun.

C—1	Orka til véla og mannvirkjagerða ..... Mælaleiga samkv. kafla II.	kr.	66.00 á kWst.
C—2	Orka samkv. 15 mín. meðalaflsmælingu	—	9.85 á kWst.
	+ aflgjald (lágmark 20 kW) ..... Mælaleiga samkv. kafla II. Ef ekki er unnt að mæla notað afl, miðast aflgjald við málraun véla.	—	39 905.00 árskW

D. Hitun.

D—1	Orka til húshitunar, roftími 2×1.5 klst. á dag án söluskatts ..... Mælaleiga samkv. kafla II.	kr.	7.23 á kWst.
D—2	Önnur hitanotkun, roftími 2×1.5 klst. á dag .... Mælaleiga samkv. kafla II.	—	10.05 á kWst.
D—3	Orka til næturhitunar, eða hliðstæðra nota, roftími allt að 13 klst. á sólarhring ..... Mælaleiga samkv. kafla II.	—	7.79 á kWst.

Um framangreinda hitagjaldskrárliði gilda eftirfarandi ákvæði:
Minnsta ársnotkun sé 6000 kWst.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið.
b. Að notandi kosti tengingu klukkurofa, sem rafveitan leggur til, og greiði leigu af þeim samkv. reglum, sem gilda um mæla.
c. Að hitatæki, lagnir og búnaður sé samkv. fyrirmælum rafveitunnar, ofnar og önnur hitatæki fasttengd.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu, og er ákvörðun sú skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum 30 amp. og minna	kr.	151.00 á mán.
2.	Af þrífasa mælum 50 amp. og minna	—	256.00 á mán.
3.	Af þrífasa mælum 50—100 amp.	—	357.00 á mán.

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu.
Fari lengd jarðstrengs heimtaugar fram úr 15 m skal greitt yfirlengdargjald eins og taflan sýnir:

Málstraumur stofnvara	Lágmark kr.	Jarðstrengur Yfirlengd kr./m
63 A 1-fasa	153 380.00	4 920.00
63 A 3-fasa	182 000.00	4 920.00
100 A 3-fasa	236 820.00	6 720.00
125 A 3-fasa	296 450.00	7 510.00
200 A 3-fasa	463 290.00	10 190.00
300 A 3-fasa	669 260.00	18 440.00

Stærri heimtaugar svo og bráðabirgðaheimtaugar greiðist skv. kostn.

Af loftlínuheimtaug reiknast gjald, sem er 20% lægra en að framan greinir, fyrir heimtaug allt að 40 m. Það, sem þar fer fram yfir greiðist samkv. kostnaði.

Lengd jarðlínuheimtaugar 60—200 A reiknast frá stystu greiðfærri leið að lóðarmörkum. Lengd stærri jarðlínuheimtauga reiknast frá varkassa að rofalínudreifistöð.

Yfirlengd reiknast ekki af vegalengd, sem er umfram 100 m frá varkassa. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja spennistöð að mestu eða öllu leyti, fyrir einn notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi Rafveitu Sauðárkróks.

Þegar lóð er lögð til, er það gert Rafveitunni að kostnaðarlausu og hlýta ber skilmálum hennar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar. Þegar húsnæði fyrir spennistöð er lagt til, t. d. innan þess húsrýmis er umsækjandi hefur til umráða, svo sem í fiskverkunarhúsum, fiskimjölsbræðslum, iðnaðarhúsnæði, verslunarhúsnæði o. s. frv. skal staðsetning þess ákveðin með samþykki Rafveitunnar í hverju tilviki og skal húsnæðisaðstaðan fullnægja þeim kröfum sem gerðar eru um húsnæði til þessara nota. Húsnæðið — uppsteypt hús — er lagt Rafveitunni til að kostnaðarlausu, en hún sér um allan kostnað við fullnaðarfrágang húsnæðisins eftir nánara samkomulagi þar um, hverju sinni.

Óski húseigandi eftir, að heimtaug verði breytt úr 1-fasa heimtaug eða flutningsgeta jarðstrengsheimtaugar verði aukin, skal hann greiða fyrir breytingarnar samkv. kostnaði, þó aldrei minna en mismun á heimtaugargjaldi samkvæmt gjaldskrá.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum innan lögsagnarumdæmis Sauðárkróksbæjar. Sé um óskipulagt svæði að ræða, eða aðstæður óvenjulegar, er heimilt að krefjast sérstakt aukagjalds af húseiganda eða gera honum að greiða fyrir heimtaugina samkvæmt kostnaði, en gera skal honum aðvart um það fyrirfram.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veituna, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 2 000.00.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur fyrr en notandi hefur greitt kr. 2 000.00 gjald á skrifstofu Rafveitunnar.

Söluskattur 20% auk 19% verðjöfnunargjalds, til Rafmagnsveitna ríkisins og Orkubús Vestfjarða, samtals 39%, er talin með í upphæð gjalda þeirra, sem um ræðir í I. kafla gjaldskrár þessarar, nema á taxta D—1.

Gjaldskrá þessi sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1928 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 staðfestist hér með til að öðlast gildi frá 1. maí 1979 sbr. auglýsingu nr. 192/1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 281 11. ágúst 1978 með síðari breytingum.

Iðnaðarráðuneytið, 28. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Húsavíkur.

I. RAFORKA

Rafveita Húsavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

11. Um kWst.-mæli á kr. 104.42.
12. Um kWst.-mæli á kr. 43.80 á hverja kWst., auk fastagjalds af gólffleti í rúmi því er lýsa skal.
    Fastagjald reiknast þannig:
    a. Fyrir verslanir, vinnustofur og skrifstofur kr. 35.00 á ferm. á mánuði.
    b. Fyrir geymslur, verbúðir o. þ. h. kr. 17.50 á ferm. á mánuði.

B. Almenn heimilisnotkun.

21. Um kWst.-mæli kr. 25.77 á hverja kWst., auk fastagjalds er nemi kr. 191.00 á mánuði af hverju herbergi.
    Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru sem íbúðarherbergi, hol, eldhús en ekki baðherbergi, ganga eða geymslur. Herbergi sem er minna en 5 ferm. telst hálft, en stærra en 25 ferm. sem tvö.

C. Vélanotkun.

31. Um einn kWst.-mæli þannig: á kr. 71.42 á hverja kWst.
32. Kr. 21.72 hver kWst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 1½ klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.
33. Kr. 28.29 hver kWst. án skilyrðis um lokun fyrir straum.
    Til iðnaðar, ef uppsett vélaafl fasttengdra véla er yfir 20 kW.
34. Um afl- og orkumæla (mestaaflsmæla) þannig reiknað:
    Aflgjald af notuðu afli kr. 27 028.00 á kW. á ári.
    Orkugjald af allri orkunotkun kr. 9.72.
35. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig:
    Um kWst.-mæli á kr. 9.72 hverja kWst., auk fastagjalds kr. 21 342.00 á ári fyrir hvert kW í málraun véla.

D. Hitun.

41. Til húshitunar um kWst.-mæli kr. 11.52 hver kWst.
42. Til húshitunar um kWst.-mæli kr. 6.05 hver kWst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 2 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegi og síðdegis.

Önnur skilyrði fyrir raforkunotkun til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notendur setji sjálfvirka rofa fyrir hitalagnir og kosti viðhald þeirra.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð eftir fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofa og hitastillar notaðri.

E. Önnur raforkunotkun.

51. Til vinnulagna við byggingar meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli kr. 43.80 hver kWst.
    Alla raforkunotkun sem ótalin er og ekki kemur undir aðra lið þessarar gjaldskrár, skal setja eftir gjaldskrárlið A-1.
52. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum kr. 17.98.

Þegar sérstaklega stendur á er rafveitustjóra þó heimilt að selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, þó eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notanda.

Greiða skal leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum	kr. 191.00 á mán.
2.	Af þrífasa mælum allt að 100 amp.	— 217.00 á mán.
3.	Af þrífasa mælum yfir 100 amp.	— 523.00 á mán.
4.	Af mestaaflsmælum	— 958.00 á mán.

Af öðrum mælitækjum en þeim sem nefnd eru, skal ársleigan vera sem næst 15% af verði mælitækja.

Leigan innheimtist um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJÖLD.

Heimtaugargjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

		Stofngjald	Lengdargjald
1.	60 A 1-fasa	kr. 180 000.00	innif. allt að 40 m
2.	60 A 3-fasa	— 270 000.00	innif. allt að 40 m
3.	100 A 3-fasa	— 348 000.00	innif. allt að 40 m
4.	200 A 3-fasa	— 483 000.00	innif. allt að 40 m

Gjaldskrá þessi gildir á skipulögðum svæðum í Húsavík. Sé um óskipulögð svæði að ræða eða aðstæður óvenjulegar er heimilt að krefjast aukagjalds af húseiganda.

Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna ákveðins notanda og hún að mestu leyti notuð í hans þágu skal notandanum skylt að leggja til húsnæði undir stöðina rafveitunni að kostnaðarlausu.

Heimtaugar í peningshús, beitingar- og bílskúra greiðist eftir reikningi.

Heimtaugargjald greiðist við umsókn.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald skv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt svo að til lokunar hafi komið fyrir reikning, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 2 700.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað og verður hún ekki opnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 2 700.00 á skrifstofu rafveitunnar.

Hækki innkaupsverð raforku, er rafveitunefnd heimilt að hækka gjaldskrá þessa um allt að 55% af þeirri hækkun.

Breyting og hækkun gjaldskrár samkvæmt ofanrituðu er því aðeins gild að til komi sérstakt samþykki iðnaðarráðuneytisins.

Innifalið í gjaldskrá þessari er 20% söluskattur og 19% verðjöfnunargjald.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 15. maí 1979 sbr. auglýsingu nr. 198/1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 339 22. september 1978 með síðari breytingum.

Iðnaðarráðuneytið, 28. maí 1979.

F. h. r.

Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 94/1963 um hina almennu deild bátaflotans við Aflatryggingasjóð sjávarútvegsins.

1. gr.

Nafn reglugerðarinnar skal vera:
Reglugerð um Aflatryggingasjóð sjávarútvegsins.

2. gr.

Nú fær útgerðarmaður bætur úr sjóðnum, og getur þá sjóðsstjórn krafist þeirrar tryggingar af bótaþega, sem henni þykir þörf á, fyrir því að bótaupphæð verði varið til greiðslu á eftirfarandi gjaldaliðum, sem hafi forgang, í þeirri röð sem hér er talið: Kaup og fæði sjómanna, og vátryggingagjöld og önnur hliðstæð gjöld.

Sjóðsstjórn skal sjá til þess að bótaþegar fullnægi fyrirmælum þessarar gr., varðandi kaup og fæðiskostnað sjómanna þannig að þessir liðir verði greiddir. Verði misbrestur á því að sjómenn fái kaup sitt eða fæði greitt, skal sjóðsstjórn greiða það fyrir hönd útgerðarmanns, enda má skuldajafna greiðslunni við bætur, sem viðkomandi útgerðarmaður kann að fá síðar.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 21. gr. laga nr. 80 16. september 1971 og öðlast þegar gildi.

Sjávarútvegsráðuneytið 22. maí 1979.

Kjartan Jóhannsson.

Ingimar Einarsson.

Nr. 248. 17. maí 1979.

REGLUGERÐ

um afnám banns við línuveiðum við Snæfellsnes.

1. gr.

Með reglugerð þessari er felld úr gildi reglugerð nr. 83 7. febrúar 1978, um bann við línuveiðum við Snæfellsnes.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 17. maí 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Jón B. Jónasson.

Stjórnartíðindi B 29, nr. 242—248. Útgáfudagur 15. júní 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 30 — 1979

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 169/1970 um söluskatt með áorðnum breytingum.

1. gr.

Við 1. tl. 14. gr. reglugerðarinnar (sbr. 1. tl. 2. gr. reglugerðar nr. 316/1978) bætist ný málsgrein er verði 6. mgr. og orðist svo:

Þrátt fyrir ákvæði 2. til 5. mgr. þessa töluliðs skal þeim aðilum sem framleiða íbúðarhús í verksmiðjum heimilt að draga við söluskattskil eftirtalda hundraðshluta frá heildarsöluverði uppsettra húsa, áður en söluskattur er reiknaður:

a) Sé verksmiðjuframleitt íbúðarhús afhent tilbúið undir málningu og innréttingar með eða án allra lagna 43%

b) Sé verksmiðjuframleitt íbúðarhús afhent fokhelt, hvort sem útveggir eru tilbúnir undir málningu eða ekki og þak frágengið að utan eða ekki 42%

2. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 10/1960 um söluskatt, sbr. l. nr. 27/1979, öðlast gildi 18. júní 1979.

Fjármálaráðuneytið, 12. júní 1979.

Tómas Árnason.

Árni Kolbeinsson.

Stjórnartíðindi B 30, nr. 249. Útgáfudagur 14. júní 1979.

B 56

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 31 — 1979

Nr. 250. 446 14. maí 1979.

SAMÞYKKT

um stjórn hreppsmálefna Patrekshrepps.

I. KAFLI.

Um skipun hreppsnefndar og verkefni hennar.

1. gr.

Hreppsnefnd Patrekshrepps skal skipuð sjö hreppsnefndarmönnum kjörnum skv. lögum nr. 5/1962.

2. gr.

Hreppsnefnd er almennt í fyrirsvari fyrir Patrekshrepp og skal engu máli, er varðar sérstaklega hagsmuni hreppsins, til lykta ráðið án umsagnar hreppsnefndar.

Hreppsnefnd ber að gæta hagsmuna hreppsins í hvívetna og annast þau viðfangsefni sem henni eru fengin í lögum og reglugerðum, svo og málefni sem henni eru fengin í samþykktum er hún hefur sett eða á henni kunna að hvíla að öðru leyti.

Meginverkefni hreppsnefndar eru þessi:

a. Hreppsnefnd fer með yfirstjórn á fjárreiðum hreppsins.
   1) Hún skal fyrir lok desembermánaðar hvert ár gera áætlun um tekjur og gjöld hreppsins fyrir næsta reikningsár (almanaksár). Í fjárhagsáætlun skal í meginatriðum greina hvernig fjárveiting til einstakra stofnana og framkvæmda skuli hagað, sbr. B-lið og enn fremur hvernig áætlaðar tekjur skiptast.
   2) Hún skal hafa yfirumsjón með fjárstjórn hreppsins, með því að tekjur skuli innheimtar og greiðslur inntar af hendi í samræmi við það, sem ákveðið er fjárhagsáætlun. Eigi má greiða fé úr hreppssjóði nema heimild sé til þess í fjárhagsáætlun hreppsins og/eða hreppsstofnana eða með annarri ákvörðun hreppsins. Enn fremur að eignir hreppsins séu tryggilega varðveittar.
   3) Hún skal leggja fullnaðarúrskurð á ársreikninga hreppsins eigi síðar en 31. mars ár hvert.

b. Hreppsnefnd hefur yfirstjórn verklegra framkvæmda hreppsins. Í fjárhagsáætlun kveður hún á um, hvernig verklegum framkvæmdum skuli hagað í meginatriðum á fjárhagsárinu. Hún getur og gert heildaráætlun um framkvæmd tiltekinna verkefna, er taka yfir lengri tíma, svo og einstök verk eftir því sem ástæða þykir til.

c. Hreppsnefnd ræður sveitarstjóra, og kýs nefndir eftir því sem segir í reglugerð þessari eða öðrum samþykktum, svo og endurskoðendur reikninga hreppsins. Enn fremur skipar hún fasta starfsmenn skv. þeim reglum, sem um getur í 38. gr. og semur um laun þeirra.

d. Hreppsnefnd setur reglur um stjórn hreppsmálefna og reglur um meðferð tiltekinna málefna hreppsins, ákveður lóðarleigu, gjaldskrár hreppsfyrirtækja, eftir því sem þörf krefur o. s. frv.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

II. KAFLI.

Fundarsköp hreppsnefndar.

3. gr.

Á fyrsta fundi hreppsnefndar að loknum sveitarstjórnarkosningum, kýs hún sér oddvita og varaoddvita og fer um kosningu þeirra og starfstíma eftir gildandi sveitarstjórnarlögum.

Aldursforseti sveitarstjórnar stýrir fyrsta fundi hreppsnefndar þar til kjöri oddvita er lokið.

4. gr.

Oddviti stjórnar umræðum á fundum hennar. Hann sér um að fundargerðir séu skipulega færðar í fundargerðabók, og allar tillögur og ályktanir séu rétt og nákvæmlega bókaðar, svo og hverja afgreiðslu þær hljóta.

Oddviti sér um að allt fari löglega fram og skipulega á fundum hreppsins. Hann úrskurðar um skilning á fundarsköpum skv. samþykkt þessari, en skjóta má úrskurði hans undir úrlausn hreppsnefndar ef vafi leikur á um skilning fundarskapa.

5. gr.

Hreppsnefnd ræður sérstakan fundarritara utan hreppsnefndar, sem sér um færslu gerðabókar og hefur oddviti eftirlit með því að rétt sé fært til bókar.

Í gerðabók skal skráð hvar og hvenær fundur sé haldinn, hverjir sitja fundinn, töluröð hreppsnefndarfunda, svo og hver sé fundarritari og einnig það sem oddvitinn vill láta til bókar færa, þótt ekki sé til getið í dagskrá fundarins.

Í fundarlok skal lesa upp gerðabók og skulu allir viðstaddir hreppsnefndarmenn undirrita hana.

Hver hreppsnefndarmaður, sem eigi er sammála hinum á rétt á því að ágreiningsálit hans verði ritað með fáum orðum í gerðabókina. Heimilt er að fresta lestri gerðabókar til næsta fundar hreppsnefndar, en þá skal afrit fundargerðar sent hreppsnefndarmönnum innan viku og þeir fá viku frest til að koma á framfæri athugasemdum.

6. gr.

Hreppsnefnd heldur fundi einu sinni í mánuði nema í júlí og ágúst. Reglulegir fundardagar og fundartími skal ákveðinn í byrjun hvers kjörtímabils.

Aukafundi skal halda samkvæmt ákvörðun hreppsráðs, oddvita, sveitarstjóra eða ef tveir hreppsnefndarmenn hið fæsta krefjast þess.

Sveitarstjóri boðar fundi hreppsnefndar.

7. gr.

Sveitarstjóri og oddviti semja dagskrá hreppsnefndarfundar.

Á dagskrá skal taka:

1) Fundargerð hreppsráðs og annarra lögmætra nefnda, sem þurfa kunna staðfestingar hreppsnefndar á ályktunum sínum.
2) Hvert það mál, sem fellur undir verksvið hreppsnefndar skv. 2. gr. sbr. og 10. gr. laga nr. 58/1961, enda sé þess óskað að hreppsnefnd, hreppsráði, lögmætri nefnd eða hreppsnefndarmanni, að málið sé á dagskrá tekið.
3) Lögmætar kosningar nefnda og starfsmanna, svo og hvert það málefni annað, sem hreppsnefnd á að fjalla um að lögum. Sá, sem óskar að fá mál tekið á dagskrá hreppsnefndar, skal tilkynna það sveitarstjóra skriflega með tillögu, fyrirspurn eða stuttri greinargerð eigi síðar en 4 dögum fyrir hreppsnefndarfund. Sveitarstjóri skal í síðasta lagi 2 dögum fyrir boðaðan hreppsnefndarfund hafa

sent öllum hreppsnefndarmönnum og a. m. k. jafnmörgum varahreppsnefndarmönnum dagskrá næsta hreppsnefndarfundar.

Í dagskrá skal tilgreina fundarstað og tíma, þær fundargerðir sem fyrir fundi liggja, tillögur, sem fram hafa komið, og gera í stuttu máli grein fyrir þeim málum öðrum sem um skal fjallað. Fylgja skulu eftirrit fundargerða, tillagna, afrita af skýrslum og athugasemdir endurskoðenda svo og annarra gagna, sem geta til upplýsinga orðið um málefni á dagskrá.

Ef ákveðinn verður aukafundur skv. 3. mgr. 6. gr. skal að jafnaði til hans boðað með dagskrá, sem send verði hreppsnefndarmönnum og varahreppsnefndarmönnum með 24 klst. fyrirvara.

Heimilt er þó að boða fund með styttri fyrirvara ef aðkallandi mál bíður afgreiðslu enda sé þess getið með fundarboðum, hvaða mál sé á dagskrá.

Mál skulu afgreidd í þeirri röð sem dagskrá segir nema hreppsnefnd ákveði að önnur röð sé höfð.

Heimilt er að taka mál á dagskrá þótt ekki sé þess getið í fundarboði enda samþykki meirihluti viðstaddra hreppsnefndarmanna þau afbrigði.

8. gr.

Hreppsnefndarfundi skal auglýsa á sama hátt og venja er til um opinberar auglýsingar í hreppnum a. m. k. með 24 klst. fyrirvara.

9. gr.

Hreppsnefndarfundi skal halda í heyranda hljóði. Hreppsnefnd getur þó ákveðið að ræða einstök mál fyrir luktum dyrum, t. d. einkamál manna, eða mál, sem æskilegt er vegna hagsmuna hreppsins að rædd séu fyrir luktum dyrum.

Ef tillaga kemur fram um það að mál skuli rætt fyrir luktum dyrum skal úr því skorið með atkvæðagreiðslu án umræðna.

Óheimilt er að skýra frá því, sem fram kemur við umræður fyrir luktum dyrum.

Ef áheyrandi á hreppsnefndarfundi raskar fundarfriði getur oddviti látið vísa honum út.

10. gr.

Hreppsnefnd getur enga bindandi ályktun gert nema meira en helmingur hreppsnefndarmanna sé viðstaddur á fundi. Einfaldur meirihluti atkvæða ræður úrslitum mála nema annað sé sérstaklega áskilið í samþykkt þessari.

Sveitarstjóri og hver hreppsnefndarmaður getur borið fram breytingartillögu, viðaukatillögu, frestunartillögu eða frávísunartillögu við hvert það mál, sem til umræðu er og hreppsnefnd á úrskurðarvald um. Skulu slíkar tillögur vera skriflegar.

Ef jafnmörg atkvæði eru með máli og móti fellur það nema við kosningu þá ræður hlutkesti.

Mál má afgreiða með því að samþykkja eða fella, vísa því frá með einfaldari eða rökstuddri dagskrá, vísa því til afgreiðslu sveitarstjóra, nefnda eða með því að fresta því.

Oddviti sker úr því hvernig atkvæðagreiðslu um tilhögun skal hagað.

11. gr.

Hreppsnefnd afgreiðir mál við eina umræðu nema hina árlegu fjárhagsáætlun, ársreikninga og reglugerðir sem hljóta skulu staðfestingar ráðherra.

Um þessi mál skulu fara fram tvær umræður og líða ein vika það skemmsta milli umræðna.

12. gr.

Atkvæðagreiðsla fer þannig fram, að hreppsnefndarmaður réttir upp hönd. Nafnakall eða skrifleg atkvæðagreiðsla skal viðhöfð ef oddviti ákveður, sveitarstjóri óskar eða tveir hreppsnefndarmenn hið fæsta.

Við nafnakall er hreppsnefndarmanni skylt að greiða atkvæði nema hann færi rök fyrir undanfærslu sinni er oddviti metur gild. Ef hreppsnefndarmaður vill ekki una úrskurði oddvita má hann skjóta úrskurðinum til hreppsnefndar, sem sker úr án umræðna.

13. gr.

Hver hreppsnefndarmaður sem vill taka til máls á hreppsnefndarfundi, skal óska heimildar oddvita.

Að jafnaði skulu hreppsnefndarmenn taka til máls í þeirri röð sem þeir hafa kvatt sér hljóðs. Heimilt er að víkja frá þessu ef um er að ræða sveitarstjóra eða framsögumenn svo og hreppsnefndarmann sem gera vill stutta athugasemd eða leiðrétta ummæli um sjálfan sig.

Ef tveir eða fleiri hafa kvatt sér hljóðs samtímis, ákveður oddviti í hvaða röð þeir tala.

Hreppsnefnd getur heimilað, ef 4 hreppsnefndarmenn samþykkja að maður utan hreppsnefndar megi tala á hreppsnefndarfundum, en skylt skal honum þá að gæta í hvívetna fundarskapa.

14. gr.

Framsögumaður eða flutningsmaður tillögu má tala þrisvar við hverja umræðu máls, en aðrir hreppsnefndarmenn tvisvar, er þó heimilt að taka oftar til máls til að bera af sér ámæli eða gera stutta athugasemd.

Sveitarstjóri, sem ekki er jafnframt hreppsnefndarmaður, skal hafa málfrelsi á hreppsnefndarfundum til jafns við hreppsnefndarmenn.

Hreppsnefndarmaður skal beina máli sínu til oddvita.

15. gr.

Ef oddviti telur umræður dragast úr hófi fram getur hann lagt til að umræðutími hvers hreppsnefndarmanns megi ekki fara fram úr ákveðinni tímalengd eða umræðum hætt.

Þá getur oddviti, hvenær sem er, lagt til að umræðum skuli lokið á ákveðnum tíma. Ekki má þó takmarka umræðu svo að hún standi skemur en tvo tíma meðan nokkur hreppsnefndarmaður kveður sér hljóðs.

Hreppsnefnd afgreiðir tillögur oddvita sbr. 1. og 2. mgr. umræðulaust.

Hver hreppsnefndarmaður getur borið fram slíka tillögu og skal hún einnig afgreidd umræðulaust.

Ákvæði um takmörkun á ræðutíma eiga ekki við þegar fjallað er um frumvarp að fjárhagsáætlun.

16. gr.

Skylt er hreppsnefndarmanni að lúta valdi oddvita í hvívetna er að því lýtur að gætt sé góðrar reglu.

Ef hreppsnefndarmaður ber aðra menn brigslum eða víkur verulega frá umræðuefninu skal oddviti víta hann. Ef hreppsnefndarmaður er víttur tvisvar á sama fundi getur oddviti lagt til við hreppsnefnd að hann verði sviptur málfrelsi það sem eftir er fundar. Skal sú tillaga afgreidd umræðulaust.

Ef hreppsnefndarmaður hlýðnast ekki úrskurði hreppsnefndar eða almenn óregla kemur upp á fundi skal oddviti gera hlé um stundarsakir eða ef nauðsyn krefur fresta eða slíta fundi.

17. gr.

Hreppsnefnd getur ákveðið að allar umræður í hreppsnefnd skuli skrásettar. Má þá ekkert niður fella, sem fram hefur komið á fundi hreppsnefndar, og handrit af umræðum bera með sér. Engar breytingar má gera nema leiðrétta þurfi auðsæjar og sannanlegar villur.

Hreppsnefnd getur ákveðið að umræður skuli gefnar út á prenti ásamt því sem fært hefur verið í gerðabók, svo og önnur skjöl eftir því sem nauðsynlegt kann að þykja.

Ef hreppsnefnd ákveður slíka útgáfu skal hún jafnframt kjósa nefnd tveggja hreppsnefndarmanna til að hafa umsjón með útgáfunni.

Þá getur hreppsnefnd ákveðið að hreppsnefndarfundir séu teknir á segulband til geymslu einhvern ákveðinn tíma.

Eftir hvern hreppsnefndarfund, þar sem umræður hafa verið skrásettar samkvæmt framanrituðu, skal öllum hreppsnefndarmönnum sent eftirrit af fundargerð ásamt fylgiskjölum hennar.

III. KAFLI

Réttindi og skyldur hreppsnefndarmanna.

18. gr.

Hverjum hreppsnefndarmanni er skylt að sækja fundi hreppsnefndar nema lögleg forföll hamli.

Honum er skylt að taka að sér störf sem hreppsnefnd felur honum, t. d. oddvitastörf, setur í hreppsráði eða öðrum nefndum o. s. frv.

Sá, sem hefur verið oddviti hreppsnefndar, setið í hreppsráði eða öðrum nefndum getur þó skorast undan kosningu jafnlangan tíma og hann hefur haft starfið á hendi.

Hreppsnefndarmönnum er skylt að koma prúðmannlega fram á hreppsnefndarfundum, gæta þagnarskyldu um einkamál og hagi einstaklinga og félaga, sem þeir kynnu að fá vitneskju um sem hreppsnefnarmenn.

Þá er þeim skylt að gæta hagsmuna og velferðar hreppsins út á við sem inn á við, eftir sinni bestu getu, vinna og stuðla að friðsamlegri lausn deilumála, sem upp kunna að koma milli hreppsnefndarmanna.

19. gr.

Hreppsnefndarmönnum er heimilt að kynna sér bækur, skjöl og bréf hreppsins og stofnana hans.

20. gr.

Hver hreppsnefndarmaður á rétt á tiltekinni þóknun fyrir störf sín í hreppsnefnd skv. ákvörðun hennar.

21. gr.

Ef hreppsnefndarmaður, kosinn í nefnd og til annarra starfa, forfallast um stundarsakir vegna veikinda eða af öðrum ástæðum, á hann rétt á að tilnefna mann af sama lista og hann var kjörinn til, að taka sæti hans á meðan enda hafi varamaður ekki verið kosinn.

Hafi hann engan tilnefnt fer um varamenn skv. 2. og 3. mgr. 20. gr. sveitarstjórnarlaga.

22. gr.

Hreppsnefnd getur veitt hreppsnefndarmanni, sem óskar, lausn frá hreppsnefndarmannsstarfi.

IV. KAFLI

Hreppsráð.

23. gr.

Á fyrsta fundi hreppsnefndar í júní ár hvert skal kjósa þrjá menn í hreppsráð og þrjá til vara hlutfallskosningu. Kosning hreppsráðs gildir uns nýtt hreppsráð hefur verið kjörið. Sveitarstjóri skal sitja fundi hreppsráðs og stjórna þeim.

Hreppsráð skal halda fundi hálfsmánaðarlega. Fundardaga og fundartíma skal ákveða af hreppsnefnd í upphafi kjörtímabils.

Aukafundi skal halda ef sveitarstjóri ákveður það eða ef hreppsráðsmaður óskar þess.

Hreppsráð getur ráðið fundarritara utan hreppsráðs. Í gerðabók skal greina frá því hvar fundur er haldinn og hvenær, tölu funda, hverjir sitja fundinn og hver sé fundarritari. Þá skal greint frá framlögðum skjölum og efni þeirra í stuttu máli svo og hverja afgreiðslu þau fá.

Listi, sem fulltrúa á í hreppsnefnd en ekki fulltrúa í hreppsráði, má tilnefna hreppsnefndarmann til að sitja fundi hreppsráðs með málfrelsi og tillögurétti.

24. gr.

Hreppsráð fer ásamt sveitarstjóra með framkvæmdarstjórn Patrekshrepps að því leyti sem hún er ekki öðrum fengin skv. lögum, reglugerðum eða sérstökum samþykktum hreppsnefndar.

Hreppsráð skal gera tillögur til hreppsnefndar í þeim málum, sem fyrir hreppsráði kunna að liggja.

Hreppsráð getur þó tekið lokaafgreiðslu í þeim málum, sem hreppsnefnd hefur vísað til þess til fullnaðarafgreiðslu, enda feli það ekki í sér fjárhagslegar skuldbindingar fyrir sveitarsjóð.

25. gr.

Hreppsráð hefur eftirlit með stjórnun og fjármálum hreppsins og undirbúningi fjárhagsáætlana, lætur gera tillögur til úrskurðar á reikningum hreppsins, lætur semja skýrslu um eignir og skuldir hreppsins, og hefur eftirlit með bókhaldi hans og innheimtu gjalda.

Hreppsráð hefur umsjón með gatnagerð hreppsins, holræsum, vatnsveitu, barnaleikvelli, dagheimili, áhaldahúsi, svo og öðrum eignum, allt eftir nánari ákvörðun hreppsnefndar og reglugerðum þar að lútandi.

Í þeim tilvikum, að sérstökum nefndum hreppsnefndar er falið að hafa með höndum fyrrgreinda málaflokka, skal hreppsráð fjalla um fjárhagshlið málanna.

Hreppsráð leggur til við hreppsnefnd hvernig varið skuli fé til verklegra framkvæmda að því leyti sem slíkt er ekki tekið fram í fjárhagsáætlun.

26. gr.

Skylt er starfsmönnum hreppsins að sitja fundi hreppsráðs, ef það eða sveitarstjóri óskar þess þegar til umræðu eru þau málefni, sem störf þeirra snerta.

V. KAFLI

Um sveitarstjóra.

27. gr.

Hreppsnefnd ræður sveitarstjóra. Ráðningartími hans skal að jafnaði vera hinn sami og kjörtímabil hreppsnefndar. Heimilt er þó að ráða sveitarstjóra til lengri tíma.

Ráðningarsamningur er þó uppsegjanlegur af beggja hálfu með sex mánaða fyrirvara. Á ráðningarkjörtímabilinu þarf uppsögn ráðningarsamnings tvær umræður í hreppsnefnd. Líða skulu minnst 24 klst. milli umræðna.

Nú næst ekki meirihluti í hreppsnefnd fyrir ráðningu sveitarstjóra, svo og að sveitarstjóri er í andstöðu við meirihluta hreppsnefndar, getur ráðherra ákveðið að hreppsnefndarkosningar skuli fara fram á ný.

28. gr.

Sveitarstjóri hefur framkvæmd ákvarðana þeirra, sem hreppsnefnd gerir, og framkvæmd á málefnum hreppsins yfirleitt að því leyti, sem hreppsnefnd hefur ekki ákveðið annað um tiltekið mál.

Skylt er sveitarstjóra að hafa ákveðinn daglegan viðtalstíma og sé hann auglýstur á skrifstofu hreppsins.

29. gr.

Sveitastjóri á sæti á fundum hreppsnefndar og hreppsráðs, og hefur þar sömu réttindi og skyldur sem hreppsnefndarmenn, nema annað sé sérstaklega tekið fram í þessari samþykkt. Hann á einnig sæti í fastanefndum.

Ekki hefur hann atkvæðisrétt í hreppsnefnd, hreppsráði eða fastanefndum nema hann sé til þess kjörinn.

Hann hefur óbundið málfrelsi og tillögurétt á fundum hreppsnefndar, hreppsráðs og nefnda.

30. gr.

Nú samþykkir hreppsnefnd ályktun, sem hefur verulegan kostnað í för með sér sem ekki hefur verið gert ráð fyrir í gildandi fjárhagsáætlun, og getur sveitarstjóri fellt slíka ályktun úr gildi um sinn og skal þessi ákvörðun færð í gerðabókina.

Um þetta skal hann, svo fljótt sem verða má, senda ráðuneytinu skýrslu og leggur það úrskurð á málið. Sveitarstjóri skal senda hreppsnefnd afrit af skýrslunni svo hún geti gert athugasemdir við hana áður en hún fer til ráðuneytisins.

31. gr.

Útgjöld, sem ekki eru lögbundin, samningsbundin eða leiða af fyrri samþykkt hreppsnefndar má ekki greiða nema til komi samþykkt hreppsnefndar.

Ekkert gjald má greiða úr hreppssjóði nema sveitarstjóri ávísi því til greiðslu eða einhver sá, sem fengið hefur umboð hreppsráðs til slíks.

32. gr.

Sveitarstjóra er heimilt í samráði við hreppsráð að fela öðrum að gegna störfum sínum um skemmri tíma.

Stendur sú ákvörðun óhögguð nema hreppsráð ákveði aðra tilhögun. Ef um lengri forföll en tvo mánuði er að ræða skal hreppsnefnd setja mann til að gegna starfi hans.

VI. KAFLI

Endurskoðendur.

33. gr.

Hreppsnefnd kýs endurskoðendur til eins árs í senn til að endurskoða reikninga hreppsins og fyrirtækja hans.

Hreppsnefndarmenn eru ekki kjörgengir til endurskoðunarstarfa.

Um framkvæmd endurskoðunar fer eftir ákvæðum d-liðar 3. kafla laga nr. 58/1961.

Lokið skal endurskoðun eigi síðar en 31. mars ár hvert.

Kjörnir endurskoðendur eiga rétt á þóknun fyrir starf sitt eftir ákvörðun hreppsnefndar.

34. gr.

Hreppsráði er heimilt að fela löggiltum endurskoðanda endurskoðun reikninga hreppsins og fyrirtækja hans sbr. 25. gr. Senda skal hann hreppsráði skýrslu um niðurstöður sínar áður en hreppsráð gerir tillögu um afgreiðslu ársreikninga til hreppsnefndar.

VII. KAFLI

Nefndir.

35. gr.

Hreppsnefnd kýs hlutfallskosningu eftirtaldar nefndir og starfsmenn, til að fara með tiltekin mál eftir því sem lög mæla fyrir og samkvæmt sérstakri samþykkt hreppsnefndar:

Til eins árs, í júní ár hvert:

Þrjá menn í hreppsráð og þrjá til vara.

Tvo endurskoðendur hreppsreikninga og tvo til vara.

Til tveggja ára að afloknum sveitarstjórnarkosningum og svo á miðju kjörtímabili:

Fulltrúa á þing Fjórðungssambands Vestfirðinga samkvæmt samþykkt samtakanna.

Til fjögurra ára að afloknum sveitarstjórnarkosningum:

Þrjá menn í framfalsnefnd og þrjá til vara.

Fimm menn í hafnarnefnd og fimm til vara.

Þrjá menn í orku- og vatnsveitunefnd og þrjá til vara.

Fimm menn í byggingarnefnd og fimm til vara.

Fimm menn í skólanefnd grunnskóla og fimm til vara.

Tvo menn í iðnskólanefnd og tvo til vara.

Þrjá menn í stjórn Héraðsbókasafns Vestur-Barðastrandarsýslu og þrjá til vara.

Þrjá menn í brunamálanefnd og þrjá til vara.

Þrjá menn í heilbrigðisnefnd og þrjá til vara.

Tvo menn í áfengisvarnarnefnd og tvo til vara.

Tvo menn í sáttanefnd og tvo til vara.

Þrjá menn í barnaverndarnefnd og þrjá til vara.

Sjö menn í atvinnumálanefnd og sjö til vara.

Fimm menn í æskulýðsnefnd og fimm til vara.

Þrjá menn í fjallskilanefnd og þrjá til vara.

Tvo forðagæslumenn og tvo til vara.

Einn fulltrúa á aðalfund Gests hf. og einn til vara.

Einn fulltrúa á aðalfund Hraðfrystihúss Patreksfjarðar hf. og einn til vara.

Einn fulltrúa á aðalfund ÁTAKS S.T.Á. og einn til vara.

Einn fulltrúa á aðalfund Hafnarsambands sveitarfélaga og einn til vara.

Einn fulltrúa á landsþing Sambands íslenskra sveitarfélaga og einn til vara.

Þrjá fulltrúa í stjórn eigendafélags Félagsheimilis Patreksfjarðar og þrjá til vara.

Þrjá menn í framkvæmdanefnd leiguíbúða og þrjá til vara.
Þrjá menn í stjórn málefna aldraðra og þrjá til vara.
Einn fulltrúa í umferðamálanefnd og einn til vara.

36. gr.

Um skipan nefnda, valdsvið þeirra og verksvið fer eftir því, sem ákveðið er í lögum eða samþykktum hreppsnefndar. Þar sem ekki er um slíkar reglugerðir að ræða getur hreppsnefnd sett þær.

Ekki má framselja slíkri nefnd vald, sem hreppsnefnd er fengið að lögum.

Þegar kjörtími nefndar er óákveðinn skal litið svo á að umboð nefndarmanna falli niður þegar kjörtímabil hreppsnefndar er á enda nema um sé að ræða nefnd, sem fengið hefur til úrlausnar ákveðið og afmarkað verkefni. Þá skal litið svo á að starfi hennar ljúki fyrst er verkefnið er til lykta leitt.

37. gr.

Allar nefndir hreppsnefndar skulu færa gerðabækur um störf sín og skulu gerðir fastanefnda og nefnda, sem hreppsnefnd setur í sérstök mál, lagðar fyrir hreppsnefnd til meðferðar og endanlegrar samþykktar eða synjunar.

VIII. KAFLI

Um starfsmenn hreppsnefndar.

38. gr.

Hreppsnefnd skipar fasta starfsmenn hreppsins og veitir þeim lausn eftir því sem nánar segir í samþykkt þessari, nema vald til slíks sé að lögum fengið öðrum aðilum eða á annan veg mælt fyrir í reglugerð um sérmál tiltekinna stofnana.

Hreppsnefnd getur falið hreppsráði og forstöðumönnum hreppsstofnana, að ráða í ákveðnar stöður.

Fastar stöður skulu að jafnaði vera auglýstar til umsóknar en heimilt er þó hreppsnefnd (hreppsráði) að skipa í stöður án slíkrar auglýsingar. Hreppsnefnd (eða hreppsráð) getur ákveðið hver almenn skilyrði skulu gilda um skipan í stöður hjá hreppnum svo og sérskilyrði er gilda skuli um ákveðnar stöður.

Um réttindi og skyldur starfsmanna hreppsnefndar gilda ákvæði laga um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins eftir því sem við getur átt, nema annað sé sérstaklega ákveðið í samþykktum hreppsnefndar.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Patrekshrepps, Vestur-Barðastrandarsýslu, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 29. mars 1961, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 14. maí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

AUGLÝSING

um afgreiðslutíma Rangár Apóteks.

Samkvæmt heimildum í Reglugerð um afgreiðslutíma lyfjabúða utan Reykjavíkur nr. 305/1972 skal afgreiðslutími Rangár Apóteks, dagana 28. maí til 30. júní 1979, vera sem hér segir.

Mánudaga—föstudaga kl. 10.00—12.00.

Að öðru leyti skal gætt ákvæðis 6. greinar fyrrnefndrar reglugerðar.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 25. maí 1979.

F. h. r.
Jón Ingimarsson.

Ragnhildur E. Þórðardóttir.

23. maí 1979. Nr. 252.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Keflavíkur.

I. RAFORKA

Rafveita Keflavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði ,sem hér segir:

A. Lýsing.

1.1. Um kWst.-mæli á kr. 120.67 hver kWst.
1.2. Um kWst.-mæli á kr. 47.21 hver kWst., auk fastagjalds, er nemi kr. 526.00 á ári af hverri einingu gólfflatar í rúmi því, sem lýsa skal. Fyrir verslanir, vinnustofur og skrifstofur skal reikna 1 fermetra í hverri einingu, en fyrir geymslur og ganga 3 fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

2.1. Um kWst.-mæli á kr. 30.17 hver kWst.

C. Vélanotkun.

3.1. Um kWst.-mæli á kr. 66.93 hver kWst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta ársgjalds kr. 12 014.00 á hvert uppsett kW vélanna.
3.2. Til fiskiðnaðar, með fasttengdum vélum kr. 27.40 hver kWst.
3.3 Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla við fisk, kjöt- eða mjólkuriðnað er yfir 20 kW:
   a. Um kWst.-mæli á kr. 19.33 hver kWst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar, um hádegið og síðdegis, en þó ekki lengur en 1½ klst. í senn. Notandi kosti klukkurofa fyrir vélalagnir eða tvígjaldsmæli, sem settur er til eftirlits með að rofið sé á tilsettum tíma.
   b. Um tvígjaldsmæli á kr. 114.52 hver kWst. í 1½ klst. tvisvar sinnum á tímum mesta álags rafveitunnar, þó ekki lengur en 1 klst. í senn, en kr. 21.40 hver kWst. utan þess tíma.
3.4. Um mæli á kr. 24 717.69 fyrir hvert kW. mesta notaðs afls á árinu, mælt sem 15 mínútna meðalálag og auk þess kr. 13 05 á notaða kWst.

3.5. Ef ekki eru tök á að mæla mesta notaða afl má selja þannig:
Um mæli á kr. 16 209.00 fyrir hvert uppsett kW. vélanna og auk þess kr. 13.05 á notaða kWst. Ef fasviksstuðull er lægri en 0.85 getur rafveitan krafist af notanda að hann sé hækkaður upp í það gildi.
Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra straumfrekra tækja, sem valda truflunum og/eða takmarka notkun þeirra við tiltekinn tíma sólarhrings.

D. Hitun.

4.1. Um kWst.-mæli á kr. 12.73 hver kWst., án rofs.
4.2. Um kWst.-mæli á kr. 7.03 hver kWst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
4.3. Um kWst.-mæli á kr. 3.51 hver kWst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22.00 til 08.00.

Önnur skilyrði fyrir raforkunotkun til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Rafveitan leggur til álagsstýringarrofa og annast viðhald þeirra. Kostar notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum sem gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir, með sérstökum rofum og hitastillir notaður.

E. Önnur raforkusala

5.1. Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða, á kr. 35.90 hver kWst., enda sé notkunin mæld um sér mæli og suðutæki fasttengd.
5.2. Til nota fyrir vinnuljósalagnir meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli á kr. 61.12 hver kWst.
5.3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kWst.-mæli á kr. 8.76 hver kWst. á tímanum frá kl. 22 til 8.30 og kr. 27.40 hver kWst. frá kl. 8.30 til kl. 22.
5.4. Til gatnalýsingar á kr. 21.40 hver kWst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A—1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, veita afslátt frá gjaldskrárlið C—E (báðir meðtaldir) á orku, sem notuð er á sumrin, sé um aukningu frá vetrarnotkun að ræða. Ennfremur að selja orku eftir sérstökum samningi, sé það hagstætt vegna orkunýtingar rafveitunnar.

F. MÆLALEIGUR.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum, sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 176.00 pr. mán.
2.	Af þrífasa mælum upp að 50 amp.	— 209.60 pr. mán.
3.	Af þrífasa mælum 50 til 200 amp.	— 524.60 pr. mán.
4.	Af þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 786.60 pr. mán.
5.	Af álagsstýringarliðum	— 786.60 pr. mán.

Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún eigi enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 3 885.00

gjald á skrifstofu rafveitunnar. Ef lokað er fyrir veitu vegna vanskila, skal greiða á skrifstofu rafveitunnar, gjald fyrir enduropnun kr. 2 970.00.

HEIMTAUGAGJÖLD

Heimtaugargjald skal greitt fyrir hverja heimtaug, er tengir húsveitu við veitukerfi Rafveitu Keflavíkur. Heimtaugargjaldið skal greitt við umsókn.

Heimtaugar greinast í aðalheimtaugar fyrir fullgerðar húsveitur og bráðabirgðaheimtaugar fyrir byggingastaði.

Aðalheimtaugar.

Heimtaugagjöld fyrir aðalheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur/ málraun		Heimtaugargj. kr.	Yfirlengdargjald Jarðstr. kr./m	Loftlína kr./m
63A	1-fasa	191 287.00	4 611.00	60 744.00
63A	3-fasa	206 457.00	5 521.00	75 823.00
100A	—	245 426.00	6 250.00	94 395.00
200A	—	395 587.00	Samkv. kostnaði	
315A	—	824 421.00	—	
300kVA	—	1 152 104.00	—	
500kVA	—	1 923 464.00	—	
800kVA	—	3 075 321.00	—	

Bráðabirgðaheimtaugar.

Heimtaugagjöld fyrir bráðabirgðaheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur		Stofngjald	Lengdargjald[1)2)] Jarðstrengur	Loftlína
63A	1-fasa	33 920.00	Sama og aðalheimtaugar	
63A	3-fasa	47 620.00	Sama og aðalheimtaugar	
100A	3-fasa	50 500.00	Sama og aðalheimtaugar	

A merkir málstraum stofnvara í amper.

kVA merkir málstraum spennis í kílóvoltamper, þegar um sér spennistöð er að ræða.

Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandi greiða mismun samkvæmt gjaldskrá. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar. Þegar lóð er lögð til er það rafveitunni gert að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar. Þegar húsnæði er lagt til skal það fullnægja skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt hverfi að ræða eða aðstæður óeðlilegar skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi.

1) Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast í heilum metrum frá næsta útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa eða stofntengikassa í húsveitu.

Sjái eigandi húsveitu um lögn frá útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa eða stofntengikassa húsveitu á sinn kostnað, greiði hann aðeins stofngjald, en annist þá sjálfur viðhald heimtaugarinnar.

2) Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 metra innan lóðarmarka í jarðstrengsheimtaug og fyrir hvern stólpa innan lóðarmarka í loftlínuheimtaug.

Helmingur heimtaugargjalds skal greiddur við umsókn, en síðari hlutinn áður en notkun hefst.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. maí 1979 sbr. auglýsingu nr. 192/1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 278 10. ágúst 1978 með síðari breytingum.

Iðnaðarráðuneytið, 23. maí, 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 253. 23. maí 1979.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Grindavíkur.

I. RAFORKA

Rafveita Grindavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

A—1. Um kWst.-mæli á kr. 120.67 hverja kWst. Við þessu verði skal selja hvers konar notkun raforku, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.

A—2. Um kWst.-mæli á kr. 47.21 hverja kWst. auk fastagjalds, sem er kr. 526.00 á hvern fermetra gólfflatar í rúmi því er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 174.00 á ári af hverjum fermetra.

B. Raforka til almennrar heimilisnotkunar.

Um kWst.-mæli á kr. 30.17 hverja kWst. auk mælaleigu.

C. Vélanotkun o. fl.

C—1. Um kWst.-mæli á kr. 68.07 hverja kWst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma má krefjast minnsta árgjalds kr. 33 133.00.

C—2. Vélanotkun til bráðabirgða um kWst.-mæli á kr. 68.07 hverja kWst.

C—3. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla er yfir 20 kW:

a) Um kWst.-mæli á kr. 10.00 hverja kWst. auk fastagjalds kr. 33 133.00. Notað afl telst vera mesta meðalálag á árinu mælt yfir stundarfjórðung á kW.

b) Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig: Um kWst.-mæli á kr. 10.00 hverja kWst. auk fastagjalds kr. 31 351.00 á hvert kW. Í málraun uppsettra véla á árinu. Heimilt er að rjúfa straum allt að þrem stundum á dag samkv. gjaldskrárlið C—3 kl. 10.30—12.00 og kl. 17.30—19.00.

C—4. Um afl- og orkumæla:

a) Af notuðu afli mælt í stundarfjórðung, kr. 33 133.00 á kW á ári.

b) Af allri notkun kr. 10.00 hverja kWst. Samkvæmt gjaldskrárlið þessum heimilast að selja raforku til vélareksturs, hitunar og ljósa, en reikna skal gólfflatargjald vegna ljósanotkunar kr. 526.00 á hvern ferm. í vinnusölum, kaffi-

stofum og öðrum slíkum, en kr. 174.00 á hvern ferm. í vörugeymslum, efnisgeymslum, frystiklefum og þess háttar. Þar sem erfitt er að greina á milli hverjum þessara flokka gólfflatargjald skal reikna eftir, skal greiða kr. 288.00 á hvern fermetra á ári.

D. Hitun.

Söluskattsfrítt frá 1. desember 1973.

D—1. Um kWst.-mæli á kr. 12.73 hverja kWst.

D—2. Um kWst.-mæli með rofi í eina til þrjár klst. á dag kr. 7.32 hverja kWst.

D—3. Um afl- og orkumæla:

a) á kr. 7.32 hverja kWst. auk fastagjalds af mestu aflnotkun á ári kr. 6 142.00 hvert kW.

b) Ef ekki eru tök á að mæla aflnotkun, skal greiða samkv. ástimplun hitatækja og fullt álag.

D—4. Um kWst.-mæli á kr. 3.66 hverja kWst. með rofi frá kl. 08.00—23.00.

Skilyrði fyrir raforkusölu til húsahitunar.

a) Að vélaafl, spennar, götustrengir og línur þoli álagið að dómi rafveitustjóra.

b) Að notandi kosti tenginguna og uppsetningu á álagsstýrirofum sem rafveitan leggur til og greiði leigu af þeim samkv. gjaldskrá.

c) Að notandi kosti segulrofa fyrir hitalögnina.

d) Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkv. fyrirmælum rafveitunnar og Rafmagnseftirlits ríkisins, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir þegar þess er krafist.

e) Að húsnæði fullnægi lágmarkskröfum um einangrun sem rafveitan kann að setja.

f) Að lagðar séu niðurstöður útreikninga á hitaþörf þess húsrýmis sem hita skal og tekið fram um stærð hitatækja sem sett verða upp.

E. Önnur raforkusala.

Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á kr. 35.94 hverja kWst. enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutæki fasttengd.

Til nota um vinnulagnir við byggingar meðan á byggingu stendur um kWst.-mæli á kr. 61.17 hverja kWst.

Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kWst.-mæli á kr. 10.94 hverja kWst. ef straumur er rofinn frá kl. 8.30—22.00 eða um tvígjaldsmæli kr. 8.76 hver kWst. á tímanum frá 22.00—8.30 og kr. 27.42 hver kWst. frá 8.30—22.00.

Til gatna- og hafnarlýsinga svo og vinnulýsingar við nýbyggingar og aðra mannvirkjagerð á kr. 35.94 hver kWst.

Alla rafmagnsnotkun sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A—1. Þegar sérstaklega stendur á má rafveitustjóri þó að tilskildu samþykki rafveitustjórnar veita afslátt á gjaldskrárliðum C—E (báðir meðtaldir) á orku, sem notuð er á sumrin, sé um aukningu frá vetrarnotkun að ræða. Ennfremur að selja orku eftir sérstökum samningi sé það hagstætt vegna orkunýtingar rafveitunnar.

F. MÆLALEIGUR

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum, sem hér segir:

1. Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr.	184.00 pr. mán.
2. Af þrífasa mælum upp að 50 amp.	—	220.00 pr. mán.
3. Af þrífasa mælum 50 til 200 amp.	—	549.00 pr. mán.
4. Af þrífasa mælum yfir 200 amp.	—	822.00 pr. mán.
5. Af álagsstýringarliðum	—	822.00 pr. mán.

Af öðrum mælitækjum en þeim sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleiga vera sem næst 20% af verði mælitækis.

III. HEIMTAUGAGJÖLD.

Heimtaugagjöld miðast við aflþörf notanda sem gerir grein fyrir væntanlegri notkun sinni í umsókn um heimtaug og ákveður rafveitustjóri stærð og gerð heimtaugar í samræmi við það. Heimtaugagjöld ákveðast þannig:

	Málstraumur stofnvara	Hámarks-afl kVa	Heimtaug-argjald kr.
1.	3 × 60	22	144 928.00
2.	3 × 100	38	210 398.00
3.	3 × 200	75 sp.	414 268.00
4.	3 × 350	132 sp.	689 997.00

Ofangreint gjald miðast við 15 metra langan jarðstreng eða 30 metra loftlínu heimtaug. Þar sem heimtaug þarf að vera lengri en að framan greinir, skal það sem fram yfir er, greiðast samkv. kostnaðarreikningi.

Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa á útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa varkassann á innvegg skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn er dreginn í svo og staðsetningu varkassa svo aðgengilegt sé að komast að honum enda greiðir húseigandi kostnað af því.

Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greiða fyrir hana sem hér segir:

Fyrir 60 amp. einfasa	kr.	30 057.00
Fyrir 60 amp. þrífasa	—	37 900.00

Verði þörf á að skipta um heimtaug vegna aukinnar raforkuþarfar skal notandi greiða hina síðari samkvæmt kostnaðarreikningi.

Heimtaug verður ekki lögð meðan frost er í jörð, eða óveður há útivinnu.

Sé um óskipulagt svæði að ræða, eða óeðlilegar eða erfiðar aðstæður skal greiða heimtaugargjald samkvæmt reikningi.

Ef fleiri en ein heimtaug er lögð að húsi skal húseigandi greiða allan kostnað við síðari heimtaugar eftir kostnaðarreikningi.

Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar spennistöðvarinnar svo og allan kostnað af spennistöðinni.

Þegar húsnæði er lagt til skal það fullnægja skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar komi, skal greiða gjald fyrir enduropnun kr. 4 097.00 á hvern mæli.

2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni tafarlaust lokað og ekki opnuð aftur fyrr en notandinn hefur bætt úr því og greitt 4 097.00 fyrir enduropnun til innheimtu rafveitunnar.

V. SÖLUSKATTUR GJALDSKRÁRBREYTINGAR O. FL.

Innifalinn í gjaldskránni eru söluskattur og verðjöfnunargjald, nema af raforku til húshitunar.

Bæjarstjórn Grindavíkur er heimilt að hækka eða lækka gjöld skv. gjaldskrá þessari um allt að 20%, enda verði breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Hækki innkaupsverð á raforku, kaupgjald eða verðlag, er bæjarstjórn heimilt að fengnum tillögum rafveitunnar, að hækka rafmagnsreikningana um allt að 50% af hækkuninni.

Hækkanir samkvæmt ofanrituðu eru háðar samþykki Iðnaðarráðuneytisins .

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. maí 1979 sbr. auglýsingu nr. 192/1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 276 10. ágúst 1978 með síðari breytingum.

Iðnaðarráðuneytið, 23. maí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

15. maí 1979. Nr. 254.

REGLUGERÐ

um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubifreiðastjórafélags Strandasýslu.

1. gr.

Reglugerð þessi nær til félagssvæðis Vörubifreiðastjórafélags Strandasýslu, en það nær yfir Strandasýslu og Staðarhrepp í Vestur-Húnavatnssýslu.

2. gr.

Fjöldi leigubifreiða til vöruflutninga á svæðinu takmarkast við hámarkstöluna 20, sbr. þó 8. gr. laga nr. 36 frá 9. maí 1970. Tölu þessa má endurskoða á tveggja ára fresti. Áður en ákvörðun er tekin um nýja hámarkstölu skal leita umsagnar Vörubifreiðastjórafélags Strandasýslu, sýslunefndar Strandasýslu og sýslunefndar Vestur-Húnavatnssýslu.

3. gr.

Leiguakstur telst þegar vörubifreið er seld á leigu ásamt ökumanni til flutninga á vörum fyrir tiltekið gjald, þar sem ökumaður eða eigandi bifreiðarinnar er hvorki eigandi, seljandi né kaupandi vörunnar, sem flutt er.

Vörubifreiðar félagsins skulu auðkenndar árlega með sérstöku merki.

4. gr.

Tvisvar á ári, þ. e. í aprílmánuði og októbermánuði, veitir Vörubifreiðastjórafélag Strandasýslu viðtöku nýjum umsóknum um félagsréttindi manna, er eiga vörubifreið og vilja stunda leiguakstur til vöruflutninga. Skal þá, er fjöldi leigubifreiða innan félagsins er kominn niður fyrir töluna 20, bæta við þeim fjölda er nægir til þess að ná hámarkstölunni. Gildar umsóknir skulu teknar til greina aðallega eftir biðtímalengd og tímaröð.

5. gr.

Reglugerð þessi tekur eigi til sendiferðabifreiða. Ennfremur tekur reglugerðin ekki til vörubifreiða, sem eru í eign einstakra fyrirtækja og eigi eru notaðar til leiguaksturs.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 36 9. maí 1970, um leigubifreiðar, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 15. maí 1979.

Ragnar Arnalds.

Kristinn Gunnarsson.

Nr. 255. 16. maí 1979.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 554/1975 frá 1. október 1975 um iðnfræðslu.

1. gr.

57. grein orðist svo:

Við prófið skal gefa einkunnir í heilum tölum frá 1 til 10 — eða í bókstöfum samkvæmt einkunnarkerfi Flensborgarskóla í Hafnarfirði, fjölbrautaskóla. Þó skal ætíð gefa fyrir teikningu í tölum. Skal sérstök einkunn gefin fyrir hvern lið sem nefndur er í 53. grein. Þar sem gefið er í tölum skal reikna út meðaltal einkunna sem telst aðaleinkunn prófsins. Ekki má láta neinn fá sveinsbréf sem fær minna en 5 í aðaleinkunn, verklegu prófi né teikningu eða minna en 3 í nokkurri prófgrein.

Einkunnin 9 og þar yfir telst ágætiseinkunn, 7.3—8.9 I. einkunn, 6.0—7.2 telst II. einkunn og 5.0—5.9 telst III. einkunn. Þar sem gefið er í bókstöfum skal ekki skylt að reikna út aðaleinkunn, en ekki má láta neinn fá sveinsbréf sem hlýtur lægri einkunn en C í einhverjum prófþætti.

2. gr.

101. grein orðist svo:

Próf í bóknámsgreinum skulu að jafnaði vera skrifleg. Í erlendum málum skulu þau bæði vera skrifleg og munnleg. Einkunn skal gefa í heilum tölum frá 1 til 10 eða í bókstöfum samkvæmt einkunnakerfi fjölbrautaskóla. Til þess að standast próf í almennum námsgreinum þarf einkunnina 4 eða C hið lægsta, en í teikningum, verknámi og sérgreinum 5 eða C hið lægsta.

Í skólum þar sem gefið er í tölustöfum skal reikna út aðaleinkunn með einum aukastaf og skal hún vera 5.0 hið lægsta.

Aðaleinkunn skal reikna út eftir hlutfalli kennslustundafjölda í kennslugreinum. Kennarar skólans skulu gefa nemendum einkunnir í lok hvers áfanga, hver í sinni grein. Nefnast þær áfangaeinkunnir og eru dómur um kunnáttu nemanda, framfarir og afköst.

Ráðuneytið setur reglur um ástundun og þar tilheyrandi einkunnagjöf.

3. gr.

Heimilt er að fjölbrautaskóli gegni sama hlutverki og iðnskóli samkvæmt reglugerð þessari hafi menntamálaráðuneytið heimilað honum að annast iðnfræðslu.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 68 11. maí 1966 með síðari breytingum um iðnfræðslu og öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu 16. maí 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Thorlacius.

8. maí 1979. Nr. 256.

REGLUGERÐ

um tilkynningarskyldu íslenskra skipa.

1. gr.

Slysavarnafélag Íslands fer með yfirstjórn tilkynningarskyldu íslenskra skipa og rekstur eftirlitsmiðstöðvar í Reykjavík, hvoru tveggja í umboði og ábyrgð samgönguráðherra.

2. gr.

Tilkynna skal för sérhvers íslensks skips, sem búið er talstöð, úr höfn, svo og komu þess til hafnar.

Sé skip utan hafnar skal greint frá staðsetningu þess, svo oft sem þurfa þykir, þó eigi sjaldnar en einu sinni á sólarhring. Eftirlitsmiðstöð tekur í samráði við Póst- og símamálastofnunina ákvörðun um hvenær og hve oft senda skuli slíkar tilkynningar.

Varðskip eru undanþegin ákvæðum reglugerðar þessarar.

Um skip og báta, sem eigi eru búnir talstöðvum gilda sérstakar reglur.

3. gr.

Hafsvæðinu í kringum landið skal skipt í sérstaka tilkynningarreiti og þeir markaðir á kort. Ákvörðun um stærð reitanna, svo og útgáfu og dreifing slíkra reitakorta er í höndum eftirlitsmiðstöðvar. Umrædd kort verða afhent án endurgjalds.

4. gr.

Tilkynningum samkvæmt 2. gr. skal komið til næstu strandarstöðvar Póst- og símamálastofnunar beint eða um aðra sjófarstöð ef beint samband næst ekki.

Efni tilkynninganna skal vera sem hér segir:

Við brottför: Skipsheiti, kallmerki eða skipaskrárnúmer, brottfararstaður, tími og fyrirhuguð sigling.

Utan hafnar: Skipsheiti, kallmerki eða skipaskrárnúmer, reitnúmer, stefna og tími. Sé reitakort ekki fyrir hendi skal gefa staðarákvörðun í breidd og lengd.

Við komu í höfn: Skipsheiti, kallmerki eða skipaskrárnúmer, komustaður og tími.

5. gr.

Vegna móttöku og áframsendingar tilkynninga greiða eigendur skipa þeirra og báta, sem undir reglugerðina falla gjald til Póst- og símamálastofnunar.

Gjald þetta skal birt í gjaldskrá og reglum fyrir símaþjónustu, og miðist það við stærð skips.

Ef kostnaður Póst- og símamálastofnunar vegna tilkynningarskyldunnar, þ. m. talinn kostnaður sem leiðir af 7. gr. laganna, verður umfram tekjur af gjaldi þessu þá greiðist hann úr ríkissjóði.

6. gr.

Í Reykjavík skal starfrækja eftirlitsmiðstöð, sem tekur á móti og safnar saman tilkynningum er berast frá strandarstöðvum.

Hlutverk eftirlitsmiðstöðvar er með aðstoð tilkynninganna að hafa sem gleggsta yfirsýn yfir staðsetningu allra íslenskra skipa, og fylgjast með því að engar skyldutilkynningar vanti.

Telji eftirlitsmiðstöðin að ástæða sé til eftirgrennslunar, leitar eða björgunar, skal hún þegar gera nauðsynlegar ráðstafanir og hafa um þær samráð við alla þá aðila er aðstoð geta veitt við eftirgrennslan, leit eða björgun.

7. gr.

Allur kostnaður við eftirlitsmiðstöðina, þar með talinn fjarskiptakostnaður, greiðist úr ríkissjóði.

8. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum.

9. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 40 13. maí 1977, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim er hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 154 24. maí 1968 um sama efni og reglugerð nr. 194 10. júní 1969 um breytingu á henni.

Samgönguráðuneytið, 8. maí 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 257. 17. maí 1979.

SAMÞYKKT

um stjórn Neskaupstaðar.

I. KAFLI.

Skipan bæjarstjórnar og verkefni hennar.

1. gr.

Bæjarstjórn Neskaupstaðar er skipuð 9 bæjarfulltrúum, kjörnum samkvæmt lögum nr. 58/1961.

2. gr.

Bæjarstjórn Neskaupstaðar er almennt í fyrirsvari fyrir kaupstaðinn og ber að gæta hagsmuna hans í hvívetna.

Meginverkefni bæjarstjórnar eru þessi:

a. Hún fer með yfirstjórn í fjárreiðum kaupstaðarins.
   1. Fyrir lok desembermánaðar ár hvert ber bæjarstjórn að gera áætlun um tekjur og gjöld kaupstaðarins fyrir næsta reikningsár (almanaksár). Í fjárhagsáætlun skal greina í meginatriðum, hvernig fjárveitingum til einstakra stofnana og framkvæmda skuli hagað, sbr. B-lið. Enn fremur skal tekið fram, hvernig áætlaðar tekjur greinast.
   2. Hún hefur á hendi yfirumsjón með fjárstjórn kaupstaðarins og gætir þess, að tekjur séu innheimtar og greiðslur inntar af hendi í samræmi við það, sem ákveðið er í fjárhagsáætlun.
   3. Hún hefur yfirumsjón með því, að eignir kaupstaðarins séu tryggilega varðveittar.
   4. Hún kveður á um lántökur fyrir kaupstaðinn. Þó er bæjarstjóra heimilt að taka rekstrarlán til skamms tíma án sérstakrar samþykktar bæjarstjórnar.
   5. Hún kveður á um ábyrgðir bæjarsjóðs. Heimilt er þó bæjarráði að taka fullnaðarákvörðun um ábyrgð bæjarsjóðs, sé ekki um meiri háttar fjárhæð að ræða og nægilega örugg trygging að baki að dómi bæjarráðs.
   6. Hún skal hafa lagt fullnaðarúrskurð á ársreikninga kaupstaðarins eigi síðar en í júlímánuði ár hvert.

b. Bæjarstjórn hefur yfirumsjón verklegra framkvæmda kaupstaðarins. Í fjárhagsáætlun kveður hún á um hvernig verklegum framkvæmdum skuli hagað í meginatriðum á fjárhagsárinu. Hún getur gert heildaráætlun um framkvæmd tiltekinna verkefna, svo og um einstök verk, eftir því, sem ástæða þykir til.

c. Bæjarstjórn kýs eða ræður bæjarstjóra, kýs bæjarráð og aðrar nefndir eftir því, sem segir í samþykkt þessari, eða öðrum samþykktum, svo og endurskoðendur bæjarreikninga. Enn fremur skipar hún fasta starfsmenn bæjarins og ákveður laun þeirra.

d. Bæjarstjórn setur reglur um stjórn bæjarmálefna og reglur um meðferð tiltekinna málefna bæjarins, ákveður gjaldskrár bæjarfyrirtækja, eftir því, sem þörf krefur o. s. frv.

II. KAFLI.

Fundarsköp bæjarstjórnar.

3. gr.

Á fyrsta fundi eftir bæjarstjórnarkosningar, skal bæjarstjórn kjósa sér forseta og 1. og 2. varaforseta úr hópi bæjarfulltrúa. Kjörtímabil þeirra skal vera hið sama og kjörtímabil bæjarstjórnar, nema bæjarstjórn ákveði styttri kjörtíma, er kosning fer fram.

Sá er réttkjörinn forseti, sem fengið hefur atkvæði meira en helmings bæjarfulltrúa. Verði þeim atkvæðafjölda eigi náð, skal kjósa að nýju, og skal þá kjósa um þá tvo, sem flest fengu atkvæðin. Ef þrír eða fleiri, sem um skyldi kjósa, hafa fengið jafnmörg atkvæði, skal varpa hlutkesti um hverja tvo skuli kjósa. Verður sá réttkjörinn, sem fleiri atkvæði fær, þó að hann fái ekki helming atkvæða. Verði atkvæði jöfn, ræður hlutkesti úrslitum. Aldursforseti gegnir forsetastörfum, uns forseti hefur verið kjörinn.

Ef enginn forseta er viðstaddur á fundi bæjarstjórnar, gegnir aldursforseti forsetastörfum, nema bæjarstjórn ákveði að kjósa sérstakan forseta í það skipti.

Ef forseti deyr eða varaforseti, eða verður varanlega forfallaður frá störfum, áður

en hans kjörtími er á enda, skal kjósa forseta í hans stað fyrir þann tíma, sem eftir er kjörtímans.

4. gr.

Forseti bæjarstjórnar stýrir umræðum á fundum hennar. Hann sér um, að fundargerðir séu skipulega færðar í gerðabók og allar ályktanir séu rétt og nákvæmlega bókaðar. Forseti sér um, að allt fari löglega og skipulega fram á fundum bæjarstjórnarinnar. Hann úrskurðar um skilning á fundarsköpum, samkvæmt samþykkt þessari, en skjóta má úrskurði hans til bæjarstjórnar, er sker þá úr.

5. gr.

Bæjarstjórn kýs tvo skrifara og tvo varaskrifara úr hópi bæjarfulltrúa á þeim fundi bæjarstjórnar, er kýs forseta. Kjörtími þeirra er hinn sami og forseta. Skrifarar skulu kosnir hlutfallskosningu.

Skrifarar skulu telja saman atkvæði, þá er atkvæðagreiðslur fara fram.

6. gr.

Bæjarstjórn ræður sérstakan fundarritara utan bæjarstjórnar, sem sér um færslu gerðabókar og hafa skrifarar í samráði við forseta, eftirlit með því, að rétt sé fært til bókar. Bæjarstjórn ákveður þóknun til fundarritara.

Í gerðabók skal getið hvar og hvenær fundur er haldinn og hverjir sitji fundinn. Fundargerð hvers fundar skal lesa upp í fundarlok og skulu allir viðstaddir bæjarfulltrúar undirrita hana. Hver bæjarfulltrúi, sem ekki er samdóma hinum, á rétt á því, að ágreiningsálit hans sé ritað með fáum orðum í gerðabókina.

7. gr.

Bæjarstjórn heldur fund einu sinni í mánuði, nema í júlí og ágúst. Reglulegir fundir, skulu að jafnaði haldnir fyrsta þriðjudag í hverjum mánuði, og skulu þeir hefjast kl. 16.

Aukafund skal halda skv. ákvörðun bæjarstjóra, forseta bæjarstjórnar, eða ef þrír bæjarfulltrúar hið minnsta krefjast þess.

Bæjarstjóri boðar fundi bæjarstjórnar.

8. gr.

Bæjarstjóri semur dagskrá bæjarstjórnarfundar.

Á dagskrá skal taka:

1. Fundargerðir bæjarráðs og annarra lögmætra nefnda, sem þurfa staðfestingar bæjarstjórnar á ályktunum sínum.
2. Hvert það mál, sem fellur undir verksvið bæjarstjórnar skv. 2. gr. samþykktar þessar, sbr. og 10. gr. laga nr. 58/1961, enda sé þess óskað af bæjarstjóra, bæjarráði, lögmætri nefnd eða bæjarfulltrúa, að málið sé á dagskrá tekið.
3. Kosningar nefnda og starfsmanna, svo og hvert það málefni annað, sem bæjarstjórn á um að fjalla að lögum.

Sá, sem óskar að fá mál tekið á dagskrá bæjarstjórnar, skal tilkynna það bæjarstjóra skriflega eigi síðar en fimm sólarhringum fyrir fund. Heimilt skal þó bæjarstjóra að verða við óskum, að mál sé tekið á dagskrá þó síðar berist, enda hafi ósk um það borist áður en dagskrá er send bæjarfulltrúum.

Bæjarstjóri skal í síðasta lagi þrem sólarhringum fyrir fund hafa sent öllum bæjarfulltrúum dagskrá hans. Aukafundir skulu að jafnaði boðaðir með dagskrá einum sólarhring fyrir fund. Í dagskrá skal tilkynna fundarstað og tíma, þær fundargerðir, sem fyrir liggja, tillögur, sem fram hafa komið, og gera í stuttu máli

grein fyrir þeim málum öðrum sem um skal fjallað. Fylgja skulu eftirrit fundargerða, tillagna, svo og annarra gagna, sem geta orðið til upplýsinga um málefni á dagskrá, eftir því sem bæjarstjóri telur nauðsynlegt. Mál skulu afgreidd í þeirri röð, sem dagskrá segir. Þó er forseta heimilt að víkja frá röð mála á dagskrá, enda fallist bæjarstjórnin á breytinguna. Heimilt er forseta að taka mál á dagskrá, þótt þess sé ekki getið í fundarboði, enda samþykki ⅔ viðstaddra bæjarfulltrúa þau afbrigði.

9. gr.

Á reglulegum fundarstað bæjarstjórnar, skal auglýsa fundi hennar með a. m. k. sólarhrings fyrirvara Einnig skulu fundir auglýstir með blaða- eða götuauglýsingu, með sama fyrirvara.

10. gr.

Bæjarstjórnarfundi skal halda í heyranda hljóði. Bæjarstjórn getur þó ákveðið að ræða einstök mál fyrir luktum dyrum, t. d. einkamál manna, eða mál, sem æskilegt er, vegna hagsmuna bæjarins, að rædd séu fyrir luktum dyrum. Ef tillaga kemur fram um það, að mál skuli rætt fyrir luktum dyrum, skal úr því skorið án umræðna.

Óheimilt er að skýra frá því, sem fram kemur við umræður fyrir luktum dyrum. Raski áheyrandi á bæjarstjórnarfundi fundarfriði, getur forseti látið vísa honum út.

11. gr.

Bæjarstjórn getur enga ályktun gert, nema meira en helmingur bæjarfulltrúa sé á fundi. Afl atkvæða ræður úrslitum mála. Bæjarstjóri og hver bæjarfulltrúi getur borið fram breytingartillögu við hvert það mál, sem til umræðu er, og bæjarstjórn á úrskurðarvald um. Skulu þær vera skriflegar, nema forseti telji þess ekki þörf.

Veita skal forseti fundarmönnum ráðrúm til að semja tillögu á fundi ef þörf krefur. Þó skulu breytingartillögur við afgreiðslu mála, sem samkvæmt þessari samþykkt þarf tvær umræður um, hafa verið tilgreindar í dagskrá og afhentar bæjarstjóra skriflega, sem um sérstaka tillögu væri að ræða, sbr. 8. gr. Þó er heimilt að veita afbrigði í þessum efnum, með meiri hluta atkvæða.

Ef jafnmörg atkvæði eru með máli og móti, fellur það, nema við kosningar, þá ræður hlutkesti.

Mál má afgreiða með því að samþykkja það eða fella, vísa því frá með einfaldri eða rökstuddri dagskrá, vísa því til afgreiðslu bæjarstjóra eða nefndar, eða með því að fresta því.

Forseti ákveður hvernig atkvæðagreiðslum um tillögur verður hagað.

12. gr.

Bæjarstjórn afgreiðir mál við eina umræðu, nema fjárhagsáætlun kaupstaðarins og fyrirtækja hans, ársreikninga og reglugerðir, sem hljóta skulu staðfestingu ráðherra.

Um þessi mál skulu fara fram tvær umræður og líða ein vika hið skemmsta milli umræðna.

13. gr.

Atkvæðagreiðsla fer þannig fram, að bæjarfulltrúi réttir upp hægri hönd. Nafnakall skal viðhaft, ef forseti ákveður, bæjarstjóri óskar eða bæjarfulltrúi. Við nafnakall greiða bæjarfulltrúar atkvæði eftir skrá um bæjarfulltrúa í stafrófsröð. Nöfnum varafulltrúa skal bæta inn á skrána í réttri stafrófsröð í stað nafna þeirra, sem fjarstaddir eru.

Hlutkesti ræður á hverjum byrja skal.

Við nafnakall er bæjarfulltrúa skylt að greiða atkvæði, nema hann færi fyrir undanfærslu sinni rök, er forseti metur gild.

Ef bæjarfulltrúi vill ekki una úrskurði forseta, má hann skjóta úrskurðinum til bæjarstjórnar, sem sker úr án umræðna.

14. gr.

Hver bæjarfulltrúi, sem taka vill til máls, skal óska heimildar forseta. Að jafnaði skulu menn taka til máls í þeirri röð, sem þeir hafa kvatt sér hljóðs. Heimilt er að víkja frá þessu, ef um er að ræða bæjarstjóra eða framsögumann, svo og bæjarfulltrúa, sem vill gera stutta athugasemd eða leiðrétta ummæli um sjálfan hann.

Ef tveir eða fleiri kveðja sér samtímis hljóðs, ákveður forseti í hvaða röð þeir tala.

Bæjarfulltrúi skal standa við sæti sitt, þegar hann talar, nema forseti ákveði annað. Bæjarstjórn getur heimilað, að maður utan bæjarstjórnar megi tala á bæjarstjórnarfundi, en skylt er honum að gæta í hvívetna fundarskapa.

15. gr.

Flutningsmaður tillögu eða framsögumaður, má tala þrisvar við hverja umræðu máls. en aðrir bæjarfulltrúar tvisvar. Bæjarfulltrúa er þó heimilt að taka oftar til máls, til að bera af sér ámæli, eða gera stutta athugasemd um fundarsköp. Ef bæjarfulltrúi vill beina fyrirspurn til bæjarstjóra um málefni, sem ekki eru á dagskrá, skal hann hafa hana skriflega og afhenda með sama fyrirvara og um tillögu væri að ræða. Þó er forseta heimilt að leyfa, að fyrirspurn sé borin fram á fundi, enda samþykki bæjarstjóri afbrigðin.

16. gr.

Bæjarfulltrúi skal beina máli sínu til forseta. Ekki má lesa prentað mál, nema með leyfi forseta.

17. gr.

Ef forseti telur umræður dragast úr hófi fram, getur hann lagt til, að ræðutími hvers einstaks fulltrúa megi ekki fara fram úr ákveðinni tímalengd, eða umræðu sé hætt.

Þá getur forseti hvenær sem er lagt til, að umræðum skuli lokið á ákveðnum tíma. Ekki má þó takmarka umræðu svo, að hún standi skemur en tvo tíma, meðan nokkur bæjarfulltrúi kveður sér hljóðs.

Bæjarstjórn afgreiðir tillögur forseta samkv. 1. og 2. mgr. umræðulaust. Tveir bæjarfulltrúar hið fæsta geta borið fram slíkar tillögur, og skulu þær einnig afgreiddar umræðulaust.

Ákvæði um takmörkun ræðutíma eiga ekki við, þegar fjallað er um frumvarp að fjárhagsáætlun.

18. gr.

Skylt er bæjarfulltrúa að hlíta valdi forseta í hvívetna, er að því lýtur að gætt sé góðrar reglu.

Ef bæjarfulltrúi ber aðra menn brigslum, eða víkur verulega frá umræðuefninu, skal forseti víta hann og nefna þau ummæli, er hann vítir.

Ef bæjarfulltrúi er víttur tvisvar á sama fundi, getur forseti lagt til við bæjarstjórn, að hann verði sviptur málfrelsi á þeim fundi. Skal sú tillaga afgreidd umræðulaust. Ef bæjarfulltrúi hlýðnast ekki úrskurði bæjarstjórnar eða almenn óregla kemur upp á fundinum, skal gera hlé um stundarsakir, eða, ef nauðsyn krefur, slíta fundi.

III. KAFLI.

Réttindi og skyldur bæjarfulltrúa.

19. gr.

Hverjum bæjarfulltrúa er skylt að sækja fundi bæjarstjórnar, nema lögmæt forföll hamli.

Honum er skylt að taka að sér þau störf, sem bæjarstjórn felur honum, t. d. forsetastörf, setur í bæjarráði eða öðrum nefndum, skrifarastörf o. s. frv. Sá, sem verið hefur forseti bæjarstjórnar, setið í bæjarráði eða annarri nefnd, getur þó skorast undan kosningu jafnlangan tíma og hann hefur haft starfið á hendi.

20. gr.

Bæjarfulltrúum er heimilt að kynna sér skjöl kaupstaðarins.

21. gr.

Hver bæjarfulltrúi á rétt á tiltekinni þóknun fyrir störf sín í bæjarstjórn eftir ákvörðun bæjarstjórnar. Þóknun ákveðst í desember ár hvert.

22. gr.

Ef bæjarfulltrúi, kosinn í nefnd eða til annarra starfa forfallast um stundarsakir vegna veikinda eða af öðrum ástæðum, á hann rétt á að tilnefna mann af sama lista og hann var kjörinn, til að taka sæti hans á meðan, enda hafi varafulltrúi ekki verið kjörinn. Hafi hann engan tilgreint, fer um varamann samkv. 2. og 3. mgr. 20. gr. sveitarstjórnarlaga.

23. gr.

Bæjarstjórn getur veitt bæjarfulltrúa, sem óskar þess, lausn frá starfi.

IV. KAFLI.

Bæjarráð.

24. gr.

Að afloknum bæjarstjórnarkosningum skulu kosnir hlutfallskosningu þrír bæjarfulltrúar í bæjarráð og jafnmargir til vara. Þó mega varamenn vera úr hópi fyrstu varabæjarfulltrúa.

Kjörtími bæjarráðs er eitt ár og fer kosning fram í júnímánuði. Bæjarráð kýs sér formann og ritara. Kjósa má bæjarstjóra formann, þó hann sé ekki kjörinn í ráðið.

Bæjarráð heldur að jafnaði tvo fundi í mánuði. Kveðja skal bæjarráð saman til aukafunda, ef bæjarstjóri telur ástæðu til, eða einhver bæjarráðsmaður óskar.

Bæjarstjóri undirbýr fundi bæjarráðs og sér um, að fundarboð sé tilkynnt bæjarráðsmönnum með að minnsta kosti sex stunda fyrirvara. Formaður sér um að allt fari löglega fram á fundum og úrskurðar ágreiningsmál út af fundarsköpum.

Í gerðabók skal greint frá því hvar og hvenær fundur sé haldinn og hverjir sitji hann. Þar skal greint frá dagskrármálum og efni þeirra í stuttu máli, svo og hverja afgreiðslu þau fá.

Um fundarsköp bæjarráðs fer eftir sömu reglum og gilda um bæjarstjórn, eftir því sem þær geta átt við.

25. gr.

Bæjarráði er heimilt að ráða til lykta málum, sem ekki eru veruleg fjárhagsatriði, enda sé ekki ágreiningur í bæjarráði, né við bæjarstjórn um afgreiðsluna.

26. gr.

Bæjarráð hefur eftirlit með fjárstjórn kaupstaðarins. Það undirbýr árlega fjárhagsáætlun og sér um, að ársreikningar séu samdir.

Undir bæjarráð heyra málefni vatnsveitu, vegamál, holræsamál, fasteignamál, brunamál og öll önnur mál, sem ekki eru falin sérstökum nefndum í samþykkt þessari, eða ályktunum bæjarstjórnar.

27. gr.

Skylt er starfsmönnum bæjarins að sitja fundi bæjarráðs, þegar til umræðu eru málefni, er störf þeirra snerta, og þess er óskað af bæjarstjóra eða bæjarráði.

V. KAFLI.

Um bæjarstjóra.

28. gr.

Bæjarstjórn ræður bæjarstjóra. Ráðningartími hans skal að jafnaði vera hinn sami og kjörtímabil bæjarstjórnar.

Heimilt er að ráða bæjarstjóra til lengri tíma, en þá er ráðningarsamningur uppsegjanlegur af beggja hálfu með sex mánaða fyrirvara, hvenær sem er, eftir að kjörtímabilinu er lokið.

Nú næst ekki meiri hluti í bæjarstjórn fyrir ráðningu bæjarstjóra, svo að bæjarstjóri er í andstöðu við meirihluta bæjarstjórnar, og getur þá ráðherra ákveðið að bæjarstjórnarkosningar skuli fram fara á ný.

29. gr.

Bæjarstjóri hefur á hendi framkvæmd ákvarðana þeirra, sem bæjarstjórn gerir, og framkvæmd á málefnum bæjarins yfirleitt að því leyti, sem bæjarstjórn hefur ekki ákveðið annað um tiltekin mál.

30. gr.

Bæjarstjóri á sæti á fundum bæjarstjórnar og bæjarráðs og hefur sömu réttindi og skyldur sem bæjarfulltrúar.

Honum er rétt að sækja fundi í nefndum bæjarstjórnar og stjórnum stofnana bæjarins, og skylt er honum að sækja slíka fundi, sé þess óskað af viðkomandi nefndarformanni eða forstöðumanni stofnunar.

Ekki hefur hann atkvæðisrétt, nema hann sé jafnframt bæjarfulltrúi, bæjarráðsmaður eða nefndarmaður. Hann hefur óbundið málfrelsi og tillögurétt á fundum bæjarstjórnar, bæjarráðs og nefnda.

31. gr.

Nú samþykkir bæjarstjórn ályktun, sem hefur verulegan kostnað í för með sér, sem ekki hefur verið gert ráð fyrir á gildandi fjárhagsáætlun, án þess að gera jafnframt fullnægjandi ráðstafanir til að afla fjár til að standast þennan kostnað, og getur bæjarstjóri þá fellt slíka ályktun úr gildi um sinn, og skal ákvörðun hans færð í gerðabókina.

Um þetta skal hann svo fljótt sem verða má senda ráðuneytinu skýrslu og leggur það úrskurð á málið.

Bæjarstjóri skal senda bæjarstjórninni eftirrit af skýrslunni, svo að hún geti gert athugasemdir við hana, áður en hún fer til ráðuneytisins. Þá getur bæjarstjóri skotið til fullnaðarákvörðunar bæjarstjórnar, ályktunum bæjarráðs, sbr. 24. gr.

32. gr.

Útgjöld, sem ekki eru lögbundin, samningsbundin eða leiða af fyrri samþykktum bæjarstjórnar, má ekki greiða, nema til komi samþykkt bæjarstjórnar. Ekkert gjald má greiða úr bæjarsjóði, nema bæjarstjóri eða staðgengill hans ávísi því til greiðslu.

33. gr.

Bæjarstjóra er heimilt að fela öðrum að gegna störfum sínum í forföllum. Stendur sú ákvörðun óhögguð, nema bæjarráð eða bæjarstjórn geri aðra skipan.

Forfallist bæjarstjóri um lengri tíma, skal bæjarráð setja mann til að gegna störfum hans, þó ekki lengur en þrjá mánuði í senn.

VI. KAFLI.

Endurskoðendur.

34. gr.

Bæjarstjórn kýs tvo endurskoðendur til eins árs í senn og tvo til vara til þess að endurskoða reikninga bæjarins og fyrirtækja hans.

Bæjarfulltrúar eru ekki kjörgengir til þessa starfs. Um framkvæmd endurskoðunar fer eftir ákvæðum d-liðs III. kafla laga nr. 58/1961.

Endurskoðun skal lokið ekki síðar en 30. júní ár hvert. Endurskoðendur eiga rétt á þóknun fyrir starf sitt eftir ákvörðun bæjarstjórnar.

VII. KAFLI.

Um kosningu, skipan og starfssvið nefnda.

35. gr.

Bæjarstjórn kýs eftirtaldar nefndir og starfsmenn til að fara með tiltekin málefni eftir því, sem lög mæla fyrir eða samkvæmt sérstökum samþykktum bæjarstjórnar:

a. Til eins árs:
   1. Bæjarráð: 3 bæjarfulltrúar og 3 til vara.
   2. Byggingarnefnd: Fimm menn þar af a. m. k. tveir bæjarfulltrúar. Varamenn skulu kosnir fyrir þá, sem ekki eiga sæti í bæjarstjórn.
   3. Hafnarnefnd: 3 bæjarfulltrúa og tvo menn utan bæjarstjórnar. Varamenn skulu kosnir fyrir þá, sem ekki eiga sæti í bæjarstjórn.
   4. Kjörstjórn: 3 aðalmenn og 3 varamenn.
   5. Endurskoðendur bæjarreikninga: 2 aðalmenn og 2 varamenn.
   6. Fjallskilanefnd: 3 menn.
   7. Fjórir fulltrúar á aðalfund Sambands sveitarfélaga í Austurlandskjördæmi.

b. Til fjögurra ára á fyrsta fundi nýkjörinnar bæjarstjórnar:
   1. Félagsmálaráð: 5 aðalmenn og 5 til vara.
   2. Sjúkrahússtjórn: 3 aðalmenn og 3 til vara.
   3. Framtalsnefnd: 3 aðalmenn og 3 til vara.
   4. Heilbrigðisnefnd: 5 aðalmenn og 5 til vara.
   5. Skólanefnd: 5 aðalmenn og 5 til vara.
   6. Iðnskólanefnd: 5 aðalmenn og 5 til vara.
   7. Tómstundaráð: 5 aðalmenn og 5 til vara.
   8. Sjúkrasamlagsstjórn: 4 aðalmenn og 4 til vara.
   9. Náttúruverndarnefnd: 5 aðalmenn og 5 til vara.
   10. Safnanefnd: 5 aðalmenn og 5 til vara.

11. Kjörskrárnefnd: 3 aðalmenn og 3 til vara.
12. Umferðarnefnd: 5 aðalmenn og 5 til vara.
13. Menningarnefnd: 5 aðalmenn og 5 til vara.
14. Skipulagsnefnd: 5 aðalmenn og 5 til vara.
15. Sögunefnd: 3 aðalmenn og 3 til vara.
16. Stjórn Verkamannabústaða: 3 aðalmenn og 3 til vara.
17. Einn mann til að annast forðagæslu og einn til vara.
18. Fimmtán menn í sjó- og verslunardóm.
19. Tvo sáttamenn og tvo til vara.
20. Einn mann í fulltrúaráð Brunabótafélags Íslands og einn til vara.
21. Endurskoðendur Sparisjóðs Norðfjarðar: Tvo aðalmenn og tvo til vara.
22. Tvo fulltrúa á Landsþing Sambands íslenskra sveitarfélaga og tvo til vara.
23. Einn fulltrúa í stjórn Veiðiræktarfélags Norðfjarðarhrepps og einn til vara.
24. Tvo fulltrúa í stjórn Byggingarlánasjóðs Neskaupstaðar og tvo til vara.
25. Einn mann í stjórn Lífeyrissjóðs Neskaupstaðar og einn til vara.
26. Áfengisvarnanefnd: 3 aðalmenn og 3 til vara.

36. gr.

Um skipan nefnda, valdsvið þeirra og verksvið fer eftir því, sem ákveðið er í lögum eða samþykkt bæjarstjórnar. Þar sem ekki er um slíkar reglur að ræða, getur bæjarstjórn sett þær.

Ekki má framselja nefnd vald, sem bæjarstjórn er fengið að lögum. Þegar kjörtími nefndar er óákveðinn, skal litið svo á, að umboð nefndarinnar falli niður, þegar kjörtími bæjarstjórnar er á enda, nema um sé að ræða nefnd, sem fengið hefur til úrlausnar ákveðið og afmarkað verkefni. Þá skal litið svo á, að starfi hennar ljúki fyrst er verkefnið er til lykta leitt.

37. gr.

Nú andast maður, sem kosinn hefur verið í nefnd, flyst á brott eða forfallast varanlega á annan hátt, og skal þá kjósa annan mann í hans stað það sem eftir er kjörtímans. Skylt er að gefa þeim flokki eða flokkum, sem kusu hinn forfallaða mann af lista við hlutfallskosningar, kost á að tilnefna eftirmanninn.

Þetta á þó ekki við um bæjarfulltrúa, þegar varabæjarfulltrúa ber að taka sæti hans.

VIII. KAFLI.

Um starfsmenn bæjarins.

38. gr.

Bæjarstjórn skipar fasta starfsmenn bæjarins og veitir þeim lausn, eftir því, sem nánar segir í samþykkt þessari, nema vald til slíks sé að lögum fengið öðrum aðilum eða á annan hátt mælt fyrir um sérmál tiltekinna stofnana. Fastir starfsmenn bæjarins teljast þeir einir, sem skipaðir eru í störf skv. 1. mgr. og taka laun samkv. launasamþykkt bæjarins eða launasamningi, sem bæjarstjórn hefur samþykkt.

Bæjarstjórn ákveður hvort auglýsa skuli til umsóknar stöðu hjá kaupstaðnum og fyrirtækjum hans, en bæjarstjóri ákveður um slíkar auglýsingar að öðru leyti, þar á meðal hvernig auglýsa skuli.

Bæjarstjórn getur ákveðið hver almenn skilyrði skuli gilda um skipun í stöðu hjá bænum, svo og sérskilyrði, sem gilda skuli um ákveðnar stöður.

Sá, sem hlotið hefur fasta skipun í stöðu, á rétt á að halda henni meðan hann rækir stöðuna þannig, að ekki verði að fundið.

Bæjarstjórn getur sett starfsmönnum erindisbréf og kveðið þar á um starfssvið þeirra.

Skylt er starfsmönnum að hlíta breytingu á starfssviði sínu, enda missi þeir ekkert af launum sínum við það.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Neskaupstaðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 29. mars 1961, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin samþykkt um stjórn bæjarmála í Neskaupstað, nr. 81/1963.

Félagsmálaráðuneytið, 17. maí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

29. maí 1979. Nr. 258.

REGLUGERÐ
um búfjárhald í Stykkishólmi.

1. gr.

Búfjárhald (nautgripa, hrossa, svína, geita, sauðfjár og alifugla) er óheimilt innan afgirts skipulags lands Stykkishólms, nema með sérstöku leyfi hreppsnefndar. Allt búfjárhald í kauptúninu er þó gjaldskylt samkv. 5. gr.

2. gr.

Sá sem hyggst sækja um leyfi samkv. 1. gr. skal senda skriflega umsókn til hreppsnefndar. Í umsókninni skal gera grein fyrir fjölda búfjárins, geymslu þess og öðru sem máli skiptir um öryggi þess og aðhald. Hreppsnefnd getur þó veitt félögum búfjáreigenda heimild til að úthluta leyfum innan skipulagðra svæða og standi félögin skil á leyfisgjöldum til hreppsnefndar.

Hreppsnefnd getur falið félögum búfjáreigenda umsjón með smölun, böðun og öðru er varðar búfjárhald.

3. gr.

Telji hreppsnefnd að skilyrði séu fyrir hendi skal hún veita leyfið, (til lengri eða skemmri tíma). Má veita það ákveðinn tíma eða tiltaka ákveðinn frest til afturköllunar. Ef leyfishafi brýtur reglur um meðferð búfjár t. d. gætir þess ekki á fullnægjandi hátt, má afturkalla leyfið að undangenginni aðvörun.

4. gr.

Ef maður heldur búfé án heimildar sem reglugerð þessi nær til, skal lögreglustjóri hlutast til um að það sé tekið úr vörslu hans og er heimilt að selja það á uppboði eða slátra því að undangenginni aðvörun. Sama gildir ef leyfishafi gætir ekki settra reglna um meðferð búfjárins, þannig að það veldur tjóni eða óþrifum.

5. gr.

Hreppsnefnd getur ákveðið að greiða skuli í sveitarsjóð gjald fyrir veitt leyfi þó ekki hærra en kr. 1 000 á ári, einnig er hreppsnefnd heimilt að leggja á sér-

stakt beitargjald. Beitargjald greiða þeir, sem beita búfé sínu, í einn mánuð eða lengur á ári, á landi kauptúnsins sem ekki er leigt. Gjaldi þessu sé varið til vörslu á landi kauptúnsins.

6. gr.

Hreppsnefnd skal skylt að láta gera búfjárhelda girðingu umhverfis byggð í kauptúninu og skipuleggja landssvæði fyrir búfjárhald utan þeirra marka. Stefnt skal að því að allt búfjárhald flytjist út fyrir ofangreinda girðingu, eigi síðar en 1. október 1980, enda hefur hreppsnefnd Stykkishólms áður gefið umþóttunartíma til eins árs sem rennur út 15. júlí 1980.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 5 000.00 Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Stykkishólms staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 44 23. maí 1964 um búfjárhald í kaupstöðum og kauptúnum. Reglugerðin öðlast gildi frá 1. október 1980 og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 29. maí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 259. 14. maí 1979.

ARÐSKRÁ

fyrir Veiðifélag Vatnsdalsár.

		einingar
1.	Hjaltabakki	8
2.	Skinnastaðir	12
3.	Akur	60
4.	Stóra Giljá og Beinakelda	9
5.	Litla Giljá	4
6.	Hnausar	65
7.	Bjarnastaðir	31
8.	Másstaðir	11.5
9.	Hjallaland	12.5
10.	Hvammur	22
11.	Eyjólfsstaðir	11.5
12.	Bakki	6
13.	Hof	26
14.	Kötlustaðir	16
15.	Gilá	18
16.	Marðarnúpur	7
17.	Guðrúnarstaðir	2
18.	Kárdalstunga	1.5
19.	Þórormstunga	25
20.	Sunnuhlíð	30
21.	Forsæludalur	36

		einingar
22.	Grímstunga	73
23.	Haukagil	60
24.	Saurbær	34
25.	Ás	35
26.	Ásbrekka	18
27.	Brúsastaðir	9
28.	Snæringsstaðir	4
29.	Undirfell	11
30.	Nautabú	12
31.	Kornsá	11.5
32.	Gilsstaðir	11.5
33.	Flaga	11.5
34.	Helgavatn	13
35.	Hnjúkur	9.5
36.	Breiðabólsstaður	8
37.	Miðhús	5
38.	Vatnsdalshólar	60
39.	Sveinsstaðir	71
40.	Steinnes	27
41.	Leysingjastaðir	7
42.	Þingeyrar	95
	Samtals	1 000 ein.

Arðskrá þessi er gerð samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 14. maí 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

Nr. 260.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum, fyrir árið 1978.

Sjóður í ársbyrjun:		
Búnaðarbankainnstæða nr. 121	kr.	353 759.00
Vextir	—	65 740.00
	kr.	419 499.00
Sjóður til næsta árs:		
Búnaðarbankainnstæða nr. 121	kr.	419 499.00

Félagsmálaráðuneytið, 21. maí 1979.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Lára Hafliðadóttir.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs W. Fischers, fyrir árið 1978.

Sjóður í ársbyrjun:			
Innritunarskírteini	kr.	20 000.00	
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 712	—	45 222.00	
Búnaðarbankainnstæða nr. 123	—	362 604.00	kr. 427 826.00
V e x t i r :			
Af Innritunarskírteini	kr.	43 939.00	
Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	—	9 497.00	
Af Búnaðarbankainnstæðu	—	65 131.00	kr. 118 567.00
			kr. 546 393.00
Sjóður til næsta árs:			
Innritunarskírteini	kr.	20 000.00	
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 712	—	46 179.00	
Búnaðarbankainnstæða nr. 123	—	480 214.00	kr. 546 393.00
			kr. 546 393.00

Félagsmálaráðuneytið, 21. maí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Lára Hafliðadóttir.

Nr. 262.

REIKNINGUR

fyrir Styrktarsjóð Þórarins Tulinius fyrir árið 1978.

Sjóður í ársbyrjun:			
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 709	kr.	23 897.00	
Búnaðarbankainnstæða nr. 129	—	119 458.00	kr. 143 355.00
V e x t i r :			
Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	5 018.00	
Af Búnaðarbankainnstæðu	—	22 084.00	kr. 27 102.00
			kr. 170 457.00
Sjóður til næsta árs:			
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 709	kr.	24 405.00	
Búnaðarbankainnstæða nr. 129	—	146 052 00	kr. 170 457.00
			kr. 170 457.00

Félagsmálaráðuneytið, 21. maí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Lára Hafliðadóttir.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Jóhanns Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur, fyrir árið 1978.

Sjóður í ársbyrjun:			
Útvegsbankainnstæða nr. 9253	kr.	2 524 504.00	
Skuldabréf Dvalarh. Borgarnesi	—	4 350 000.00	kr. 4 864 504.00
V e x t i r :			
Af Útvegsbankainnstæðu	kr.	583 978.00	
Af Skuldabréfi	—	747 200.00	
Afborgun af skuldabréfi	—	330 000.00	kr. 1 661 178.00
			kr. 8 525 682.00
Sjóður til næsta árs:			
Útvegsbankainnstæða nr. 9253	kr.	4 185 682.00	
Skuldabréf Dvalarh. Borgarnesi	—	4 340 000.00	kr. 8 525 682.00
			kr. 8 525 682.00

Félagsmálaráðuneytið, 21. maí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Lára Hafliðadóttir.

Nr. 264.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Grímseyjarsjóðs W. Fiske, fyrir árið 1978.

Sjóður í ársbyrjun:			
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 711	kr.	56 869.00	
Búnaðarbankainnstæða nr. 131	—	38 289.00	kr. 95 158.00
V e x t i r :			
Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	11 942.00	
Af Búnaðarbankainnstæðu	—	7 082.00	kr. 19 024.00
			kr. 114 182.00
G j ö l d :			
Styrkur til Grímseyinga			kr. 8 840.00
Sjóður til næsta árs:			
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 711	kr.	57 471.00	
Búnaðarbankainnstæða nr. 131	—	47 871.00	kr. 105 342.00
			kr. 114 182.00

Félagsmálaráðuneytið, 21. maí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Lára Hafliðadóttir.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld sjóðsins Stígs, fyrir árið 1978.

Sjóður í ársbyrjun:

Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 395	kr.	44 764.00
Vextir	—	9 400.00
	kr.	54 164.00

Félagsmálaráðuneytið, 21. maí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Lára Hafliðadóttir.

Nr. 266.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs sjómanna fyrir árið 1978.

Sjóður í ársbyrjun bók í Landsb.	kr.	267.00
Vextir	—	50.00
	kr.	317.00

Félagsmálaráðuneytið, 21. maí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Lára Hafliðadóttir.

Nr. 267.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjónanna Steinunnar Sighvatsdóttur og Magnúsar Ólafssonar, fyrir árið 1978.

Sjóður í ársbyrjun:

Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 487	kr.	56 749.00
Vextir	—	11 917.00
	kr.	68 666.00

Félagsmálaráðuneytið, 21. maí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Lára Hafliðadóttir.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar fyrir árið 1978.

Sjóður í ársbyrjun:

Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 716	kr.	247 235.00
Vextir	kr.	51 919.00
	kr.	299 154.00

Félagsmálaráðuneytið, 21. maí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Lára Hafliðadóttir.

Nr. 269.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Vestur-Ísafjarðarsýslu fyrir árið 1978.

Sjóður í ársbyrjun:

Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 551	kr.	20 538.00
Vextir	kr.	4 313.00
	kr.	24 851.00

Félagsmálaráðuneytið, 21. maí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Lára Hafliðadóttir.

Nr. 270.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs X og Alexandrine drottningar, árið 1978.

Sjóður í ársbyrjun:

Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 706	kr.	215 674.00
Vextir	—	45 292.00
	kr.	260 966.00

Félagsmálaráðuneytið, 21. maí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Lára Hafliðadóttir.

REGLUGERÐ

um Orðabók Háskólans.

1. gr.

Orðabók Háskólans er háskólastofnun og heyrir undir rektor og háskólaráð, sbr. 80. gr. háskólareglugerðar.

2. gr.

Hlutverk stofnunarinnar er að safna efni og semja sögulega íslenska orðabók frá upphafi prentaldar á Íslandi. Að því loknu má fela stofnuninni önnur skyld verkefni.

3. gr.

Stjórn Orðabókar Háskólans skal hafa á hendi yfirstjórn Orðabókarinnar á vegum rektors og háskólaráðs. Hún skal kosin af háskólaráði, að fengnum tillögum heimspekideildar, til fjögurra ára í senn. Stjórnin skal skipuð þremur mönnum. Rektor skipar einn þeirra formann stjórnarinnar og ákveður þóknun til hans að fengnu samþykki menntamálaráðuneytis.

4. gr.

Fastráðnir starfsmenn Orðabókar Háskólans eru: a) forstöðumaður (orðabókarstjóri), b) sérfræðingar.

Stofna má fleiri fastar stöður við Orðabókina með samþykki menntamálaráðherra að fenginni heimild í fjárlögum.

Ráðherra ræður fasta starfsmenn að fengnum tillögum samkvæmt þessari grein.

Umsækjendur um embætti forstöðumanns eða sérfræðingastörf skulu leggja fram með umsókn sinni rækilega skýrslu um námsferil sinn og fræðistörf, sem þeir hafa unnið, fræðirit og ritgerðir, sem máli skipta vegna starfsins, prentuð sem óprentuð. Dómnefnd skal skipa hverju sinni til þess að dæma um hæfi umsækjenda um stöðu forstöðumanns. Orðabókarstjórn nefnir til einn, og skal hann vera formaður nefndarinnar, háskólaráð annan og menntamálaráðherra hinn þriðja.

Dómnefnd skal hraða störfum eftir föngum og rökstyðja með hliðsjón af fræðilegu gildi ritverka umsækjenda, svo og námsferli og starfsreynslu, hvort hún telur umsækjanda hæfan til að gegna forstöðumannsstarfinu. Álitsgerð nefndarinnar — eða einstakra nefndarmanna — skal höfð til hliðsjónar við veitingu stöðunnar. Þá skal og leita álits orðabókarstjórnar og háskólaráðs um umsækjendur. Ef enginn er talinn hæfur, skal orðabókarstjórn leggja til við menntamálaráðuneyti, að maður, sem hún treystir, verði ráðinn forstöðumaður um stundarsakir. Í slíku tilviki skal staðan auglýst á nýjan leik.

Um hæfi umsækjenda um sérfræðingsstöður dæmir orðabókarstjórn með hliðsjón af sömu atriðum og dómnefnd dæmir um hæfi forstöðumanns. Þó skulu gerðar lægri kröfur. Álitsgerð orðabókarstjórnar — eða einstakra manna, sem sæti eiga í henni — skal höfð til hliðsjónar við veitingu stöðunnar. Orðabókarstjórn og háskólaráð skulu gera tillögur um, hverjum skuli veitt staðan. Um aðrar fastar stöður, sem stofnaðar kunna að verða, skulu gilda hliðstæðar reglur, eftir því sem við á.

Lausráðið fólk ræður forstöðumaður með samþykki formanns orðabókarstjórnar, eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum.

5. gr.

Aðalstarfsvið stjórnar Orðabókarinnar er þetta:

a. Stjórnin skal hafa yfirumsjón með orðabókarstarfinu og skipulagningu þess. Skal formaður koma að minnsta kosti vikulega í stofnunina og fylgjast með því,

sem gert er, ræða þau vandamál, sem upp kunna að koma, við orðabókarstjóra og aðra starfsmenn stofnunarinnar.

b. Stjórnin hefur, í samráði við rektor og orðabókarstjóra, ráðstöfunarrétt á húsnæði Orðabókarinnar, ef óskað er eftir að nýta það til annars en þarfa Orðabókarinnar, þó svo að það rekist ekki á starf hennar.

c. Stjórnin skal, í samráði við orðabókarstjóra, gera áætlanir um árlega fjárþörf Orðabókarinnar. Fjárlagatillögur skulu kynntar háskólarektor, bæði á undirbúningsstigi og í lokagerð.

d. Ef ágreiningur rís innan stofnunarinnar, sker orðabókarstjórn úr.

6. gr.

Verksvið starfsfólks Orðabókarinnar er þetta:

a. Forstöðumaður skal annast daglega verkstjórn á Orðabókinni og eftirlit með verki starfsmanna, jafnt fastráðinna sem lausráðinna, svo og ritstjórn og orðtöku. Hann skal gefa orðabókarstjórn árlega skýrslu um starfsemi stofnunarinnar og gera áætlun til stjórnvalda um greiðslur til hennar í samræmi við fjárlög. Hann skal vera í fyrirsvari fyrir Orðabókina ásamt stjórnarformanni. Að öðru leyti skal forstöðumaður sinna þeim verkefnum, sem orðabókarstjórn felur honum og heyra beint undir orðabókarstarfið.

Forstöðumaður á setu á fundum orðabókarstjórnar án atkvæðisréttar. Hann skal halda fundi með sérfræðingum stofnunarinnar tvisvar á ári og oftar, ef þurfa þykir, um verkefni, sem fram undan eru. Heimilt er að kveðja formann orðabókarstjórnar á þessa fundi. Samþykktir slíkra funda skulu bornar undir orðabókarstjórn, ef þær varða valdsvið hennar.

b. Sérfræðingar skulu annast orðtöku og ritstjórn á vegum Orðabókarinnar. Þeir skulu yfirleitt sinna þeim verkefnum, sem forstöðumaður felur þeim eða ákvæðin hafa verið á starfsmannafundum, sbr. a-lið. Heimilt er að kveðja sérfræðinga Orðabókarinnar á fundi orðabókarstjórnar, og jafnframt geta þeir óskað eftir fundi með henni.

c. Annað starfsfólk, svo sem lausráðið fólk, starfar undir stjórn forstöðumanns, nema hann feli einhverjum sérfræðinganna það hlutverk.

7. gr.

Rekstur stofnunarinnar er kostnaður af ríkisfé, samkvæmt því sem fé er veitt til í fjárlögum.

Aðrar tekjur eru þessar:

a. Styrkir til rannsókna eða greiðsla fyrir umbeðin verkefni.

b. Gjafir.

Öflun tekna á þann hátt, er greinir í 2. málsgrein, er háð samþykki stjórnarinnar.

Ársreikningar stofnunarinnar skulu sendir ríkisendurskoðun til endurskoðunar ásamt fylgiskjölum. Samrit reikninganna sendist háskólarektor og menntamálaráðuneytinu.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum um Háskóla Íslands, nr. 84/1970, 36. gr., sbr. 80. gr. háskólareglugerðar, nr. 76/1958, og öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi Reglugerð um Orðabók Háskólans, nr. 102/1966.

Í menntamálaráðuneytinu, 6. júní 1979.

Ragnar Arnalds.

Árni Gunnarsson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Verðlaunasjóð Guðmundar B. Kristjánssonar, stýrimannaskólakennara og skipstjóra, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 18. maí 1979.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Verðlaunasjóð Guðmundar B. Kristjánssonar, stýrimannaskólakennara og skipstjóra.

1. gr.

Sjóðurinn nefnist Verðlaunasjóður Guðmundar B. Kristjánssonar og er stofnaður á 100 ára afmæli hans hinn 26. janúar 1979 af dætrum hans Ingibjörgu, Herdísi og Ragnheiði.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að verðlauna á vori hverju þann nemanda við Stýrimannaskólann í Reykjavík, sem við lokapróf hefur þá fengið hæstu einkunn í siglingafræði miðað við öll stig námsins.

3. gr.

Sjóðurinn skal vera í vörslu skólastjóra Stýrimannaskólans í Reykjavík, sem skal sjá um að sjóðurinn sé ávaxtaður eftir ákvæðum þessarar skipulagsskrár og að fé hans sé rétt varið hverju sinni.

4. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 1 000 000.00 — ein milljón krónur 00/100 — og skal sjóðurinn ávaxtast í banka með hæstu innlánsvöxtum hverju sinni. Höfuðstól sjóðsins eins og hann nú er eða síðar kann að verða má aldrei skerða. Þegar höfuðstóll sjóðsins hefur með vaxtaviðbótum náð kr. 2 000 000.00, en fyrr ekki, má veita 75% af vöxtum sjóðsins á ári hverju til verðlauna í samræmi við tilgang hans, en 25% skal ætíð leggjast við höfuðstólinn.

5. gr.

Þegar sjóðurinn hefur náð því að verða að höfuðstóli kr. 4 000 000.00 er skólastjóra heimilt að úthluta úr sjóðnum verðlaunum til nemenda við lokapróf sem fengið hafa næstbestu einkunnir í siglingafræði miðað við öll stig námsins.

6. gr.

Verðlaunaafhending skal ávallt fara fram við skólaslit og skal verðlaunahafa þá afhent viðurkenningarskjal jafnhliða fjárhæðinni.

7. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari og jafnframt fara fram á það við skattayfirvöld að gjafir til sjóðsins verði frádráttarbærar frá skatti.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Afrekssjóð 6. bekkjar X, M. R. 1978—1979“, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 18. maí 1979.

Skipulagsskráin er þannig:

STOFN- OG SKIPULAGSSKRÁ

fyrir „Afrekssjóð 6. bekkjar X, M. R. 1978—1979“.

Stofnendur eru undirritaðir nemendur 6. bekkjar X, Menntaskólanum í Reykjavík, skólaárið 1978—1979.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Afrekssjóður 6. bekkjar X, 1978—1979.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að hvetja til aukinnar líkamsræktar og líkamlegrar hreysti með því að verðlauna þá sem á lokaprófi í leikfimi við Menntaskólann í Reykjavík fá hæstu einkunn á hverju ári. Nái fleiri en einn sama árangri sama árið, skiptist upphæðin hlutfallslega.

3. gr.

Sjóðinn skal ávaxta á sparisjóðsbók eða á annan jafn tryggan hátt.

4. gr.

Tekjur sjóðsins eru vaxtatekjur af stofnfé og öðru því fé sem sjóðnum kann að áskotnast.

5. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 20 000.00 — Tuttugu þúsund krónur — er haldast skal óskert. Stofnendur greiða sjálfir fyrstu verðlaun sjóðsins og ákveða stofnendur hver þau verða. Fyrsta veiting úr sjóðnum skal fara fram í sambandi við vorprófin vorið 1979.

6. gr.

Til verðlaunanna má veita allt að ¾ af vaxtatekjum sjóðsins frá síðustu verðlaunaveitingu. Minnst ¼ hluti vaxtateknanna leggst við sjóðinn til eflingar honum.

7. gr.

Bók skal færa yfir eignir sjóðsins og ársreikninga hans. Þar skal og færa skýrslu um allar verðlaunaveitingar úr sjóðnum.

Árlega skal rektor birta reikninga sjóðsins í skólaskýrslu Menntaskólans í Reykjavík og greina frá hver eða hverjir hafi hlotið verðlaun úr sjóðnum það ár. Endurskoðun skal vera með sama hætti og annarra sjóða í vörslu rektors.

8. gr.

Vörslu sjóðsins og stjórn skal rekorsembættið við Menntaskólann í Reykjavík annast, svo og verðlaunaveitingar.

9. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

AUGLÝSING

um umferð á Akranesi.

Að fengnum tillögum bæjarstjórnar Akraness og samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40/1968 eru hér með settar eftirfarandi reglur um umferð og bifreiðastöður á Akranesi:

1. Bifreiðastöður eru leyfðar sunnanvert við Suðurgötu á móts við Akraness Apótek, Suðurgötu 32.
2. Umferð um Víkurbraut nýtur forgangs fyrir umferð um Innnesveg og Garðagrund (biðskylda).
3. Umferð um Esjubraut nýtur forgangs fyrir umferð um Smiðjuvelli og Dalbraut (biðskylda).
4. Umferð um Sandabraut nýtur forgangs fyrir umferð um Faxabraut (biðskylda).

Reglur þessar taka gildi þegar í stað og falla jafnframt úr gildi eldri ákvæði um umferð sem fara í bága við þessar nýju reglur.

Bæjarfógetinn á Akranesi, 4. maí 1979.

Björgvin Bjarnason.

Nr. 275 23. maí 1979.

AUGLÝSING

um umferð á Akranesi.

Að fengnum tillögum bæjarstjórnar Akraness og samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40/1968 eru hér með settar eftirfarandi reglur um umferð og bifreiðastöður á Akranesi:

1. Bifreiðastöður eru leyfðar sunnanvert við Suðurgötu á móts við Akraness Apótek, Suðurgötu 32.
2. Umferð um Innnesveg og Garðagrund nýtur forgangs fyrir umferð um Víkurbraut (biðskylda).
3. Umferð um Esjubraut nýtur forgangs fyrir umferð um Smiðjuvelli og Dalbraut (biðskylda).
4. Umferð um Faxabraut nýtur forgangs fyrir umferð um Sandabraut (biðskylda).

Reglur þessar taka gildi þegar í stað og falla jafnframt úr gildi eldri ákvæði um umferð, er fara í bága við þessar nýju reglur.

Auglýsing þessi er leiðrétting á auglýsingu um umferð á Akranesi, dags. 4. maí s. l. er birtist í Lögbirtingablaðinu 18. maí s. l. nr. 39.

Bæjarfógetinn á Akranesi, 23. maí 1979.

Björgvin Bjarnason.

REGLUGERÐ

um jöfnunargjald og sérstakt tímabundið aðlögunargjald.

1. gr.

Greiða skal í ríkissjóð 3% jöfnunargjald og 3% sérstakt tímabundið aðlögunargjald. Gjöld þessi skulu frá og með 1. júlí 1979 til og með 31. desember 1980 lögð á og innheimt í einu lagi með 6% gjaldi sem lagt skal á tollverð innfluttra vara er um getur í 2. gr., sbr. þó 4. gr. reglugerðar þessarar.

2. gr.

Gjald skv. 1. gr. skal innheimt með aðflutningsgjöldum við tollafgreiðslu á innfluttum vörum sem flokkast undir eftirtalin tollskrárnúmer, sbr. lög nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum:

05.04.00	17.04.06	23.01.10	32.09.43
05.15.00	17.04.09	23.01.20	32.09.49
14.02.00	18.06.03	24.02.32	32.11.00
14.03.00	18.06.04	25.05.00	32.12.00
14.05.00	18.06.05	25.12.01	33.04.03
15.04.10	18.06.06	25.13.01	33.06.01
15.04.20	18.06.09	25.16.00	33.06.03
15.04.30	19.02.01	25.17.01	33.06.05
15.05.00	19.02.02	25.17.09	33.06.07
15.06.00	19.07.01	25.22.01	33.06.11
15.12.09	19.07.02	25.23.00	34.01.01
16.03.00	19.07.09	26.03.00	34.01.02
16.04.01	19.08.01	28.04.11	34.01.03
16.04.02	19.08.02	28.04.12	34.01.04
16.04.03	19.08.03	28.04.13	34.01.05
16.04.04	19.08.04	28.09.00	34.01.09
16.04.05	19.08.09	28.13.01	34.02.05
16.04.06	20.02.01	28.16.00	34.02.06
16.04.07	21.02.11	29.01.41	34.02.07
16.04.08	21.03.00	30.03.13	34.02.08
16.04.09	21.04.01	30.03.23	34.02.09
16.04.11	21.04.02	30.03.33	34.05.01
16.04.12	21.04.09	30.03.43	34.05.02
16.04.19	21.05.19	32.09.10	34.06.00
16.05.01	21.05.29	32.09.21	35.01.00
16.05.02	21.06.02	32.09.22	35.03.01
16.05.03	21.07.02	32.09.23	35.06.01
16.05.04	22.01.01	32.09.24	35.06.09
16.05.09	22.02.01	32.09.25	36.05.00
17.04.01	22.02.09	32.09.29	38.18.00
17.04.03	22.03.01	32.09.31	38.19.33
17.04.04	22.03.09	32.09.39	39.01.23
17.04.05	22.08.00	32.09.41	39.01.24

39.01.26
39.01.33
39.01.34
39.01.36
39.01.43
39.01.53
39.01.64
39.01.95
39.01.97
39.02.13
39.02.14
39.02.15
39.02.23
39.02.25
39.02.34
39.02.35
39.02.36
39.02.44
39.02.47
39.02.61
39.02.64
39.02.75
39.02.93
39.02.99
39.03.12
39.03.13
39.03.33
39.03.34
39.03.53
39.03.54
39.03.81
39.03.82
39.07.11
39.07.13
39.07.14
39.07.15
39.07.16
39.07.17
39.07.18
39.07.19
39.07.35
39.07.40
39.07.46
39.07.47
39.07.62
39.07.63
39.07.66
39.07.67
39.07.69
39.07.71
39.07.77
39.07.79
39.07.81

40.07.00
40.08.01
40.13.02
40.13.09
40.14.03
40.14.11
41.01.11
41.01.19
41.01.20
41.01.30
41.01.40
41.01.50
41.01.60
41.02.10
41.03.00
41.04.00
41.05.01
41.05.09
41.09.00
42.01.00
42.02.10
42.02.20
42.02.30
42.02.41
42.02.49
42.03.01
42.03.02
42.03.09
42.04.00
43.01.10
43.01.20
43.02.01
43.02.09
43.03.01
43.03.09
43.04.09
44.13.21
44.13.29
44.19.00
44.20.00
44.21.00
44.23.01
44.23.02
44.23.03
44.23.04
44.23.09
44.24.00
44.25.01
44.25.03
44.27.01
44.27.02
44.27.09
44.28.83

44.28.84
44.28.87
44.28.88
44.28.94
46.02.01
46.02.02
46.03.01
48.05.20
48.07.39
48.05.41
48.07.42
48.07.44
48.07.47
48.14.04
48.15.10
48.15.34
48.15.35
48.16.04
48.16.05
48.16.06
48.16.07
48.16.11
48.16.12
48.16.19
48.18.00
48.19.01
48.19.09
48.21.21
48.21.31
48.21.32
48.21.40
48.21.53
48.21.55
48.21.56
48.21.57
49.01.01
49.07.09
49.08.00
49.09.00
49.10.00
49.11.19
49.11.29
50.04.00
50.05.00
50.07.00
50.09.00
51.03.10
51.03.20
51.04.21
52.01.00
52.02.00
53.09.00

53.10.10
53.10.20
53.12.00
54.03.00
54.04.00
54.05.01
54.05.09
55.07.10
55.07.20
55.08.10
55.08.20
56.06.10
56.06.20
56.06.30
57.07.09
58.01.10
58.01.20
58.02.10
58.02.20
58.02.30
58.02.40
58.02.50
58.02.60
58.02.70
58.02.80
58.02.90
58.03.00
58.07.01
58.07.02
58.08.09
58.09.00
58.10.00
59.01.02
59.02.10
59.02.22
59.03.09
59.04.02
59.04.09
59.05.09
59.06.01
59.07.09
59.12.09
60.01.10
60.01.21
60.02.01
60.02.02
60.02.09
60.03.01
60.03.02
60.03.03
60.03.04
60.03.05
60.03.09

60.04.10	61.02.10	62.02.10	73.21.02
60.04.15	61.02.15	62.02.20	73.21.03
60.04.20	61.02.20	62.02.30	73.21.04
60.04.25	61.02.25	62.02.40	73.21.05
60.04.30	61.02.30	62.02.50	73.21.06
60.04.35	61.02.35	62.02.60	73.21.09
60.04.40	61.02.40	62.02.71	73.22.01
60.04.45	61.02.45	62.02.79	73.22.09
60.04.50	61.02.50	62.02.81	73.23.01
60.04.61	61.02.55	62.02.89	73.23.03
60.04.69	61.02.60	62.03.01	73.23.09
60.05.05	61.02.65	62.03.02	73.31.01
60.05.10	61.02.70	62.03.09	73.31.09
60.05.15	61.02.75	62.04.11	73.37.01
60.05.20	61.02.80	62.04.12	73.37.02
60.05.25	61.02.85	62.04.19	73.37.03
60.05.30	61.02.91	62.04.21	73.37.09
60.05.35	61.02.92	62.04.22	73.38.21
60.05.40	61.02.93	62.04.29	73.38.22
60.05.45	61.02.95	62.05.11	73.40.45
60.05.50	61.02.96	62.05.19	73.40.46
60.05.55	61.02.97	63.01.00	73.40.48
60.05.60	61.02.98	63.02.00	73.40.49
60.05.65	61.03.10	64.01.09	73.40.51
60.05.70	61.03.20	64.02.01	73.40.55
60.05.75	61.03.30	64.02.02	74.19.03
60.05.81	61.03.41	64.02.05	74.19.05
60.05.82	61.03.49	64.02.09	75.06.01
60.05.89	61.03.51	64.03.00	76.01.10
60.06.10	61.03.59	64.04.00	76.01.20
60.06.21	61.03.61	65.03.00	76.08.00
60.06.22	61.03.69	65.05.00	76.09.00
60.06.29	61.04.11	65.06.02	76.10.02
61.01.05	61.04.12	68.01.00	76.10.04
61.01.10	61.04.19	68.02.01	76.10.09
61.01.15	61.04.21	68.02.03	76.16.02
61.01.20	61.04.22	68.02.09	76.16.03
61.01.25	61.04.29	68.08.01	76.16.07
61.01.30	61.04.31	68.11.01	76.16.09
61.01.35	61.04.32	68.11.09	76.16.11
61.01.40	61.04.39	68.15.00	76.16.12
61.01.45	61.05.00	68.16.02	82.01.02
61.01.50	61.06.00	69.06.00	83.03.01
61.01.55	61.07.00	69.13.01	83.06.01
61.01.60	61.09.10	69.13.09	83.07.04
61.01.65	61.09.21	70.07.01	83.07.05
61.01.70	61.09.29	70.08.00	83.07.09
61.01.75	61.10.00	70.09.00	83.13.02
61.01.80	62.01.10	70.14.01	83.14.00
61.01.85	62.01.20	71.12.00	84.11.41
61.01.90	62.01.30	71.16.00	84.11.42
61.01.95	62.01.40	73.14.02	84.12.00
61.02.05	62.01.50	73.21.01	84.15.33

84.15.39	85.19.17	94.03.12	96.01.01
84.17.23	85.19.19	94.03.13	96.01.03
84.22.12	87.05.01	94.03.14	96.01.05
84.22.31	87.05.02	94.03.15	96.01.07
84.22.61	87.05.09	94.03.19	96.01.09
84.22.62	87.06.01	94.03.21	97.02.00
84.30.15	89.01.20	94.03.22	97.03.00
85.01.21	89.01.59	94.03.23	97.04.03
85.01.71	89.01.69	94.03.24	97.07.02
85.01.79	94.01.13	94.03.29	97.07.09
85.04.10	94.01.14	94.03.31	98.02.09
85.12.51	94.01.19	94.03.32	98.07.00
85.12.52	94.01.20	94.03.39	98.12.00
85.12.53	94.03.11	94.04.00	

3. gr.

Við innflutning gjaldskyldrar vöru skv. 2. gr. er gjald samkvæmt reglugerð þessari lagt á tollverð (cif-verð) vöru eins og það er ákveðið skv. 5.—7. gr. tollskrárlaga. Gjöld sem kunna að vera lögð á vöru við innflutning samkvæmt ákvæðum annarra laga en laga um jöfnunargjald og sérstakt tímabundið aðlögunargjald teljast því eigi gjaldstofn við útreikning á gjaldi samkvæmt reglugerð þessari, sbr. þó 2. mgr.

Nú er vara flutt inn til eigin nota eða neyslu innflytjanda og söluskattur innheimtur við tollafgreiðslu og skal þá gjald skv. 1. gr. reiknast sem hluti söluskattsstofns.

4. gr.

Af vörum sem tollfrjálsar eru skv. 2. gr. tollskrárlaga eða undanþegnar hafa verið tolli að öllu leyti samkvæmt ákvæðum 3. gr. tollskrárlaga, og án tillits til uppruna, eða samkvæmt öðrum lögum skal ekki innheimta gjald skv. 1. gr.

Við tollafgreiðslu á vöru sem tollur hefur verið lækkaður eða felldur niður af samkvæmt 13. tl. 3. gr. tollskrárlaga og eigi ber gjald samkvæmt reglugerð þessari, skal skerða tollalækkunina sem nemur gjaldi skv. 1. gr., hvíli það á vöru þeirri sem tollur er færður til samræmis við.

5. gr.

Að því leyti sem ekki er ákveðið í reglugerð þessari um álagningu, innheimtu, lögveð, viðurlög, sektir og aðra framkvæmd varðandi gjald samkvæmt reglugerð þessari skulu gilda eftir því sem við geta átt ákvæði laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. og laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tolleftirlit með áorðnum breytingum svo og reglugerða og auglýsinga settra samkvæmt þeim.

6. gr.

Óheimilt er að hækka vegna álagningar gjalds samkvæmt reglugerð þessari verð á birgðum vöru sem gjaldið hefur ekki verið greitt af.

Um refsingar og viðurlög vegna brota gegn ákvæðum þessarar greinar gilda ákvæði laga nr. 54/1960 um verðlagsmál eða laga nr. 56/1978 um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, eftir því sem við á.

7. gr.

Hafi innflytjandi fyrir 1. júlí 1979 afhent til tollmeðferðar aðflutningsskjöl sem eru að öllu leyti fullnægjandi ti þess að unnt sé að tollafgreiða viðkomandi vöru

þegar í stað, skal varan tollafgreidd án greiðslu 6% gjalds samkvæmt reglugerð þessari, en þó því aðeins að tollafgreiðslu sé lokið fyrir 10. júlí 1979.

Gjald samkvæmt reglugerð þessari skal greiða af vörum sem afhentar hafa verið innflytjendum fyrir 1. júlí með leyfi tollyfirvalda gegn tryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjalda, sbr. m. a. 21. gr. tollskrárlaga, nema fullnaðartollafgreiðsla eigi sér stað fyrir 1. september 1979.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 4. gr. laga nr. 83 18. maí 1978 um jöfnunargjald og 6. gr. laga nr. 58 31. maí 1979 um sérstakt tímabundið aðlögunargjald og öðlast gildi frá og með 1. júlí 1979.

Með reglugerð þessari er jafnframt frá sama tíma og um ræðir í 1. mgr. úr gildi felld reglugerð nr. 365 13. október 1978 um jöfnunargjald svo og reglugerð nr. 157 29. mars 1979 um breytingu á henni. Þó skulu ákvæði hennar gilda eftir því sem við geta átt um innheimtu 3% jöfnunargjalds af þeim ótollafgreiddu vörum sem jöfnunargjaldsskyldar eru, 7. gr. reglugerðar þessarar tekur til og tollafgreiddar verða innan þeirra tímamarka er þar greinir.

Fjármálaráðuneytið, 14. júní 1979.

Tómas Árnason.

Sigurgeir A. Jónsson.

14. júní 1979. Nr. 277.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Akraness.

Tafla I. Orku og aflverð, fastagjöld, mæla og rofaleiga.

Númer gjaldskrárl.	Heiti gjaldskrárliða	Orkuverð kr/kWst.	Fastar greiðslur í kr. Dag-greiðslur	Árs-greiðslur
	A — LÝSING			
A 1.	Með fastagjaldi	27.26	1.22/m²	445/m²
A 2.	Án fastagjalds	74,84		
	B — HEIMILIS- OG VINNULJÓS			
B. 1.	Heimilisnotkun	22.04	5.17/herb.	1 887/herb.
B 2.	Húsbyggingar og Akraneshö.	45.00		
	C — VÉLANOTKUN			
C 1.	Með fastagjaldi	27.26	16.04/kW	5 854/kW
C 2.	Matvælaiðnaður (rafsuða)	22.04		
C 3.	Stórnotkun	7.00	70.66/kW	25 792/kW
	D — HITUN			
D 1.	Án rofs	15.33		
D 2.	Með rofi 1½ klst. á dag	8.55		
D 3.	Með rofi 2½ klst. á dag	7.93		
D 4.	Með rofi 4½ klst. á dag	6.35		
D. 5.	Með rofi 14½ klst. á dag	4.48		
D 6.	Sumarhitun með rofi 3 klst. á dag	5.18		

	E — ANNAÐ.		
E 1.	Sérsamningar		
E 2.	Götu- og hafnarlýsing		
E 3.	Lokun og enduropnun veitu	3 900	
	MÆLA- OG ROFALEIGA.		
10	Einfasa	3.95	1 440
11	Einfasa með rofa	21.70	7 920
20	Þrífasa	15.78	5 760
21	Þrífasa með rofa	33.53	12 240
24	Þrífasa með 2 rofum	41 42	15 120
30	Þrífasa með aflmæli	25.64	9 360

Ákvæði og skýringar við töflu I.

A. Lýsing.

A 1. Til lýsingar, og reiknast fastagjald af stærð húsnæðis í fermetrum. Reikna skal til fastagjalds, aðeins helming gólfflatar í göngum og geymslum. Í sjúkrahúsum, elliheimilum og vistheimilum fyrir börn skal reikna hálft fermetragjald, en ákvæði þetta nær ekki til starfsmannabústaða þessara stofnana.

A 2. Til lýsingar og ýmissa nota, sem ekki verða felld undir aðra liði gjaldskrárinnar.

B. HEIMILI- OG VINNULJÓS.

B 1. Til heimilisnota og reiknast fastagjald af hverju herbergi sem ætlað er til íbúðar, og einnig eldhúsi. Herbergi sem er minna en 5 m^2 reiknast sem hálft. Ef herbergi er stærra en 25 m^2 skal reikna hverja byrjaða 25 m^2 sem herbergi.

B 2. Til véla og vinnuljósa, fyrir hús sem eru í byggingu, einnig til véla við Akraneshöfn. Eftir þessum lið má einnig selja raforku um tengla við Akraneshöfn. Gjaldið miðast þá við hverja byrjaða 12 tíma og allt að 40% ástimplaðri flutningsgetu tengla er verða 3x32 A og 3x50 A. 220 V.

C. VÉLAR.

C 1. Til véla og tækja í iðnaði, verslun og þjónustugreinum. Fastagjald reiknast á hvert kW í ástimpluðu rafafli fastra vinnuvéla. Eftir þessum lið má einnig selja raforku án fastagjalds til eldunar og þvottatækja í sjúkrahúsum, elliheimilum, vistheimilum fyrir börn og gisti- og veitingahúsa.

C 2. Til véla í matvælaiðnaði, þar sem uppsett afl fastra vinnuvéla er yfir 40 kW, og árlegur nýtingartími eigi skemmri en 1 200 klst. á hvert uppsett kW þeirra. Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa strauminn í allt að 1½ klst. á dag á mesta álagstíma. Eftir þessum lið má einnig selja raforku til rafsuðu málma.

C 3. Til atvinnufyrirtækja með meira en 40 kW ársafl. Gjaldstofn fastagjalds er aflúttak í kílóvöttum. Ársafl reiknast hæsta meðalafl í 15 mín.

E. ANNAÐ.

E 1. Ef sérstaklega stendur á getur notandi leitað eftir sérstökum samningi um raforkukaup. Rafveitustjóra er heimilt að leyfa tengingu einstakra tækja við kerfi rafveitunar án mælis, um stundarsakir, að því tilskildu að greiðslan komi fyrir í samræmi við áætlaða notkun tækisins.

E 2. Bæjarstjórn ákveður greiðslur fyrir gatna- og hafnarlýsingu að fengnu áliti rafveitunefndar.

E 3. Hafi gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari ekki verið greidd svo að til lokunar hafi komið, skal taka gjald fyrir enduropnun samkvæmt þessum lið. Ef við skoðun finnast óleyfileg eða of stór vör í veitu, skal henni lokað tafarlaust og ekki má opna hana aftur fyrr en úr hefur verið bætt og gjald samkvæmt þessum lið greitt á skrifstofu rafveitunnar.

MÆLA- OG ROFALEIGA.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja og klukkurofa sem nota skal fyrir hverja veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann. Ef raunstuðull á mælistað verður lægri en 0.8 er rafveitunni heimilt að miða við voltamper (VA).

D. HITUN.

D 3. Eftir þessum lið má einnig selja raforku með blönduðu rofi, þannig að hluti notkunar sé rofin í 14½ klst. á sólarhring, en á móti sé a. m. k. jafn mikið afl órofið.

D 6. Fyrir notkun sem eingöngu fer fram á tímabilinu frá 1. maí til 15. okt. ár hvert. Einnig má selja eftir þessum lið orku sem rafveitunni er heimilt að rjúfa að vild.

Öll sala raforku til hitunar er háð ákvörðun rafveitustjóra og rafveitunefndar m. a. með tilliti til:

a. Að raforka sé aflögu vegna almennrar notkunar (forgangsorka).
b. Að vélaafl, spennar og rafstrengir þoli álagið.
c. Verðlags og hagkvæmni slíkrar sölu og miðast verðið við útsöluverð díselolíu á hverjum tíma.
d. Að straumur sé rofinn á tilskildum tíma með sjálfvirkum búnaði og kosti notandinn tengingu slíks búnaðar og greiði leigu af honum.
e. Að tæki, lagnir og allur hitabúnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, og settum reglum. Ofnar séu fasttengdir, hafi rofa og hitastilla.
f. Að notkun sé eigi minni en 6 000 kWst. á ári. Undanþegin þessu ákvæði er liður D 1. Ef notkun er minni, er rafveitunni heimilt að krefjast gjalds fyrir 6 000 kWst. á ári, eða færa notkunina yfir á lið D 1.
g. Að notendur fái skriflegt leyfi (hitaleyfi) fyrir slíka notkun. Ef tvö ár líða frá útgáfu hitaleyfis, en notkun ekki hafin, fellur leyfið úr gildi.

TAFLA II. Tenging við veitukerfið. (heimtaugar).

Gjaldskrárliður	Málstraumur aðalvara 220 V kerfi Amp.	380 V kerfi Amp.	Flutnings-geta miðuð við stærð aðalvara kWA	Tengigjald jarðstrengsh. allt að 15 m eða loftlh. allt að 30 m. kr.
2.01	2x60	1x60	13	76 000.00
2.02	3x60		22	94 000.00
2.03	3x100	3x60	38	126 000.00
2.04		3x100	66	182 000.00
2.05	3x200		76	202 000.00
2.06	3x350	3x200	132	344 000.00
2.07		3x350	231	542 000.00
2.08	Bráðab. heimt. 1x35 Amp.			23 500.00
2.09	Bráðab. heimt. 3x35 Amp.			47 000.00
2.10	Bráðab. heimt. 3x60 Amp.			80 500.00
2.11	Tenging við Akraneshöfn			3 000.00

TAFLA III. Tenging við veitukerfið (spennistöð).

Gjaldskrárliður Nr.	Stærð spennis kVA	Tengigjald kr.
3.01	150	600 000.00
3.02	300	1 200 000.00
3.03	500	1 750 000.00
3.04	800	2 800 000.00

ÁKVÆÐI OG SKÝRINGAR MEÐ TÖFLU II OG III.

a. Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir húsveitu.

b. Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við stíg eða götu stystu greiðfæru leið að varkassa eða töflu. Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra umfram fyrstu 15 metrana þannig: Yj = (3 200 + 16 kVA) kr. m. og yfirlengd loftlínu umfram fyrstu 30 metrana Yj = (2 100 + 12 x kVA) kr. m. að viðbættum kr. 42 100.00 á hvern stólpa í umfram-línu.

c. Óski húseigandi eftir að flutningsgeta heimtaugar verði aukin, skal greiða fullt gjald fyrir hina nýju heimtaug, að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri, hvorutveggja miðað við gildandi gjaldskrá þegar breytingin er gerð. Húseigandi skal kosta breytingar á stofntaug innanhúss, sem þessu kann að vera samfara og taka á sig annan kostnað er af þessu kann að stafa.

d. Tengigjald samkvæmt töflu III skal reiknað þegar spennistöð er byggð, að mestu eða öllu leyti í þágu eins notanda. Skal notandi leggja til lóð eða húsnæði fyrir stöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra. Húsnæðið skal fullnægja öllum kröfum um gerð spennistöðvahúsa. Kostnaður notanda við gerð húsnæðis kemur til frádráttar tengigjaldi, þó aldrei meir en tengigjaldi nemur.

e. Þessi gjaldskrá tengigjalda gildir í skipulögðum hverfum innan Akraneskaupstaðar. Í óskipulögðum hverfum greiðist tengigjald eftir kostnaði samkv. reikningi rafveitunnar. Tengigjald fellur í gjalddaga þegar setningu heimtaugar eða byggingu spennistöðvar er lokið.

Ýmis ákvæði.

Hækki innkaupsverð á raforku er Rafveitunefnd heimilt að hækka gjaldskrá þessa um allt að 50% af þeirri hækkun. Breyting og hækkun gjaldskrár samkvæmt ofanrituðu, er því aðeins gild að komi til samþykki Iðnaðarráðuneytisins.

Sölugjald 20% og verðjöfnunargjald 19% samkvæmt lögum, eru innifalin í rafmagnsgjöldum samkvæmt töflu 1 í gjaldskrá þessari, nema á liðum D (húshitun) sem eru undanþegnir gjöldum þessum.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 160 29. mars 1977 með síðari breytingum.

Iðnaðarráðuneytið, 14. júní 1979.

F. h. r.
Árni Þ. Árnason.

Kristmundur Halldórsson.

Stjórnartíðindi B 31, nr. 250—277. Útgáfudagur 28. júní 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 32 — 1979

1. júlí 1979. 493 Nr. 278.

REGLUGERÐ

fyrir Fiskveiðasjóð Íslands um lánaflokka.

1. gr.

Stjórn Fiskveiðasjóðs Íslands hefur hinn 1. janúar 1972 stofnað til nýrra lánaflokka, sem nánar eru greindir í 2. gr., sem sett er til staðfestingar þessara flokka og skilmála þeirra.

2. gr.

A. Skipalán II.

1. Lán vegna nýsmíði stál- eða eikarskipa og þilfarsbáta úr trefjaplasti innanlands.
   Lánsfjárhæð má hæst vera 75% af mats- eða kostnaðarverði, sbr. 4. gr. Hámarkslánstími skal vera 18 ár.
2. Lán vegna endurbóta á og/eða vegna véla- og tækjakaupa í stál- eða eikarskip og þilfarsbáta úr trefjaplasti, svo og vegna heimsiglingarkostnaðar skipa, sem keypt eru erlendis.
   Lánsfjárhæð má hæst vera 50% af mats- eða kostnaðarverði sbr. 4. gr. vegna endurbóta og tækjakaupa, en 66.7%—75% vegna meiriháttar endurbóta og 80% vegna kaupa á aflvél. Hámarkslánstími er 5 ár vegna tækjakaupa, 5—7 ár vegna endurbóta, 7 ár vegna kaupa á aflvél og 7—10 ár vegna meiriháttar endurbóta. Um lánstíma og hámark heimsiglingarlána fer eftir aðalláni. Áskilin er sérstök aukatrygging ef skip er orðið 25 ára.
3. Lán vegna nýsmíði súðbyrðinga og 12 rúmlesta og minni furubáta innanlands.
   Lánsfjárhæð má hæst vera 70% af mats- eða kostnaðarverði, sbr. 4. gr. Hámarkslánstími skal vera 8 ár.
4. Lán vegna endurbóta á og/eða vegna véla- og tækjakaupa í súðbyrðinga og 12 rúmlesta og minni furubáta.
   Lánsfjárhæð má hæst vera 50% af mats- eða kostnaðarverði, sbr. 4. gr., vegna endurbóta og tækjakaupa, en 50—70% vegna meiriháttar endurbóta og 50% vegna kaupa á aflvél. Hámarkslánstími er 3 ár vegna tækjakaupa, 3—5 ár vegna endurbóta, 5 ár vegna kaupa á aflvél og 5—7 ár vegna meiriháttar endurbóta. Áskilin er sérstök aukatrygging ef bátur er orðinn 12 ára.
5. Lán vegna nýsmíði botnvörpunga innanlands.
   Lánsfjárhæð má hæst vera 75% af mats- eða kostnaðarverði, sbr. 4. gr. Hámarkslánstími skal vera 18 ár.
6. Lán vegna endurbóta á og/eða vegna véla- og tækjakaupa í botnvörpunga, svo og vegna heimsiglingarkostnaðar skipa, sem keypt eru erlendis.
   Reglur um hámarkslán og hámarkslánstíma eru þær sömu og um stál- og eikarskip.
   Áskilin er sérstök aukatrygging ef skip er orðið 25 ára.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

7. Lán vegna nýsmíði opinna báta, innanlands.
Lánsfjárhæð má hæst vera 50% af mats- eða kostnaðarverði, sbr. 4. gr. Hámarkslánstími skal vera 5 ár.
Áskilin er sérstök aukatrygging.
8. Lán vegna endurbóta á og/eða vegna véla- og tækjakaupa í opna báta.
Lánsfjárhæð má hæst vera 50% af mats- eða kostnaðarverði, sbr. 4. gr. Hámarkslánstími skal vera 3—5 ár.
Áskilin er sérstök aukatrygging.
9. Lán vegna nýrra og notaðra skipa, sem keypt eru erlendis.
Lánsfjárhæð má hæst vera 66,7% af mats- eða kostnaðarverði, sbr. 4. gr. Hámarkslánstími skal vera 18 ár að frádregnum aldri skips. Áskilið er, að erlent lán a. m. k. jafnhátt láni Fiskveiðasjóðs úr þessum flokki, fáist. Lán Fiskveiðasjóðs verður í sömu mynt og með sömu vöxtum og sömu gjalddögum og erlenda lánið. Andvirði láns Fiskveiðasjóðs verður innstæða hjá sjóðnum í erlendri mynt og af þeirri innstæðu er hið erlenda lán, sem skipinu fylgir, greitt jafnóðum og það gjaldfellur. Mismunur afborgunar af innstæðunni í Fiskveiðasjóði og láninu úr Fiskveiðasjóði, breytist á hverjum gjalddaga í svonefnt afleitt lán. Lán í þessum flokki eru því í raun aldrei til lengri tíma, en erlenda lánið, sem skipinu fylgir. Hins vegar lengja afleiddu lánin lánstímann í ofangreint hámark.
10. Lán leidd af lánum vegna nýrra og notaðra skipa, sem keypt eru erlendis: (sbr. lið nr. 9 í 2. gr. A).
Gjalddagar þessara lána eru 1. maí og 1. nóvember ár hvert. Fyrsta vaxtagreiðsla er á fyrsta gjalddaga eftir að lánið byrjar að myndast, en fyrsta afborgunargreiðsla er á fyrsta gjalddaga eftir að lánið er fullmyndað.
11. Skipasmíðalán.
Þessi lán eru bráðabirgðalán, sem veitt eru vegna innlendrar nýsmíði fiskiskipa og útborguð í áföngum eftir því, sem framkvæmdum miðar. Skipasmíðalán eru tryggð með 1. veðrétti í nýsmíðinni. Skipasmíðalán greiðist upp af andvirði láns, þegar nýsmíðinni er lokið, ásamt áföllnum vöxtum.
Heimilt er að veita skipasmíðastöðvum slík bráðabirgðalán vegna meiriháttar endurbóta á fiskiskipum innanlands og kemur þá sjálfsskuldarábyrgð viðskiptabanka í stað veðs.

B. Fasteignalán II.

1. Lán til hraðfrystihúsa vegna nýbyggingar, endurbóta og/eða véla- og tækjakaupa.
2. Lán til síldarverksmiðja og fiskimjölsverksmiðja vegna nýbyggingar, endurbóta og/eða véla- og tækjakaupa.
3. Lán til fiskvinnsluhúsa annarra en 1. og 2., vegna nýbyggingar, endurbóta og/eða véla- og tækjakaupa.
4. Lán til nýbyggingar, endurbóta á og/eða véla- og tækjakaupa í aðrar þær fasteignir, er efla framleiðslu og framleiðni í fiskveiðum, fiskiðnaði og skyldri starfsemi.

3. gr.

Til tryggingar lánum úr öllum skipalánaflokkum, er taldir voru í 2. gr. A, er alltaf áskilinn 1. — fyrsti — veðréttur í skipinu, bátnum eða nýsmíðinni.

Vextir af lánum til nýrra og notaðra skipa, sem keypt eru erlendis (liður nr. 9 í 2. gr. A) skulu vera þeir sömu og Fiskveiðasjóður greiðir af erlendu innstæðunni og ákveður Fiskveiðasjóður vaxtaprósentuna með hliðsjón af vöxtum erlenda frumlánsins.

Vextir af lánum úr öllum öðrum skipalánaflokkum, sem taldir voru í 2. gr. A (þ. e. a. s. Skipalán II, liður nr. 1—11, að frátöldum lið nr. 9) verða þeir vextir, sem

stjórn Fiskveiðasjóðs ákveður á hverjum tíma. Vextirnir greiðast eftir á, tvisvar á ári og verða gjalddagar þeirra svo og afborgana, 1. maí og 1. nóvember ár hvert. Gjalddagar þessir eiga þó ekki við bráðabirgðalán vegna skipa í smíðum, sbr. lið nr. 11, né lán vegna skipakaupa erlendis sbr. lið nr. 9.

Hámarkslán úr fasteignalánaflokkum, er taldir voru í 2. gr. B, er 60% miðað við 1. veðrétt, en minnkar sem nemur áður áhvílandi lánum ef 1. veðréttur fæst ekki. Hámarkslánstími er 10—15 ár vegna nýbygginga og 5 ár vegna endurbóta og/eða véla- og tækjakaupa.

Vextir af lánum úr öllum fasteignalánaflokkum, sem taldir voru í 2. gr. B (þ. e. a. s. Fasteignalán II, liður nr. 1—4) verða þeir vextir, sem stjórn Fiskveiðasjóðs ákveður á hverjum tíma. Vextirnir greiðast eftir á, tvisvar á ári, og verða gjalddagar þeirra, svo og afborgana 1. maí og 1. nóvember ár hvert.

4. gr.

Við ákvörðun hámarkslánsfjárhæðar skal alltaf miða við kostnað framkvæmda eða virðingu verðmætisaukningar vegna framkvæmda þá upphæðina, er lægri reynist. Ef um tjónabætur er að ræða, eru þær dregnar frá mats- og kostnaðarverði.

5. gr.

Eftir 1. janúar 1972 hafa ekki verið veitt og afgreidd ný lán úr þeim lánaflokkum, er til voru fyrir 1. janúar 1972, öðrum en eftirtöldum:

a) Lán í dollurum eða annarri erlendri mynt vegna véla- og tækjakaupa í skip, sem eru 75 rúmlestir og stærri. Þessi lán eru endurlán erlendra lána með sömu kjörum og þau. — Stjórn sjóðsins ákveður nánar hvort og hvenær lán eru veitt úr þessum flokki.

b) Gengisjöfnunarlán.
Ný lán úr þessum flokki verða með þeim kjörum, sem stjórn Fiskveiðasjóðs ákveður á hverjum tíma.

c) Lán leidd af lánum vegna skipakaupa erlendis. Lán í erlendri mynt vegna skipakaupa erlendis, sem veitt voru og afgreidd fyrir 1. janúar 1972, mynda svonefnd afleidd lán. Þessi afleiddu lán dreifast á eldri lánaflokka.

d) Lán tryggð með veði í skipasmíðastöðvum.
Þessi lán eru endurlán lána úr Framkvæmdasjóði Íslands og með sömu kjörum og þau.

6. gr.

Öll lán úr Fiskveiðasjóði, veitt og afgreidd frá 1. janúar 1972 til 1. júlí 1979 önnur en bein endurlán, gengisjöfnunarlán og vísitölutryggð lán, skulu vera háð breytingum á gengi íslenskrar krónu eða breytingum á gengi hvers þess gjaldeyris, sem Fiskveiðasjóður skuldar í (sbr. heimild í 16. gr. l. nr. 44/1976). Séu lánin ekki beinlínis í erlendri mynt, skal tilgreint í veðskuldabréfi hve hár hundraðshluti eftirstöðva lánsins á hverjum tíma sé háður breytingum á gengi. Framkvæmd þessara ákvæða skal vera á þann veg, að breytist gengi íslenskrar krónu, eða breytist gengi einhvers þess gjaldeyris, sem Fiskveiðasjóður skuldar í, skal Fiskveiðasjóður deila þeirri fjárhæð, sem erlendar skuldir sjóðsins, aðrar en þær sem hafa verið endurlánaðar beint með sömu kjörum, hækka eða lækka um í krónutölu vegna gengisbreytingarinnar, niður á þau lán úr sjóðnum, er háð eru breytingum á gengi í réttu hlutfalli við þann hluta ógreiddra eftirstöðva viðkomandi lána, sem háður er slíkum breytingum, þannig, að eftirstöðvar þessara lána hækki eða lækki þá þegar samtals í krónutölu um sömu fjárhæð og erlendar skuldir Fiskveiðasjóðs, aðrar en þær, sem endurlánaðar hafa verið beint með sömu kjörum, hækka eða lækka um. Við niðurdeilingu af þessu tagi skal eingöngu miðað við útborgaðan hluta lána. Hækki eða

lækki erlendar skuldir Fiskveiðasjóðs af þessum sökum svo verulega í krónutölu, að ekki rúmist innan þeirra marka, er viðkomandi veðskuldabréf sjálf setja, ber sjóðurinn sjálfur það tap eða fær þann hagnað, sem á milli ber. Við alla túlkun á orðalagi þessarar málsgreinar skal það vera höfuðviðmiðun, að Fiskveiðasjóður verði skaðlaus af öllum gengisbreytingum.

Öll lán úr Fiskveiðasjóði veitt og afgreidd eftir 1. júlí 1979, önnur en bein endurlán, gengisjöfnunarlán og vísitölutryggð lán, skulu vera í reikningseiningum Fiskveiðasjóðs Íslands. Reikningseiningarnar skulu, fyrst um sinn, og þar til annað verður ákveðið, vera skilgreindar þannig að 1 — ein — reikningseining Fiskveiðasjóðs er jafnvirði 1 — eins — S.D.R.

S.D.R. er skammstöfun á Special Drawing Rights, sem er reikningseining Alþjóðagjaldeyrissjóðsins, og reiknast samkvæmt reglum hans.

Meðan þessi skilgreining gildir um reikningseiningar Fiskveiðasjóðs Íslands telst gengi reikningseininganna vera hið sama og sölugengi S.D.R. (Special Drawing Rights).

Öll meðferð lána í slíkum einingum verður með sama hætti og meðferð lána í erlendri mynt, þó skal endurgreiðsla aldrei fara fram á lægra gengi en útborgunargengi hvers láns.

Sú hækkun sem verða kann á krónutölu afborgana og vaxta lána í reikningseiningum Fiskveiðasjóðs (S.D.R.) miðað við upphaflegt krónutölugildi færist Fiskveiðasjóði til tekna, en fellur ekki undir þá útjöfnunaraðferð, sem áður gilti sbr. fyrri málsgrein þessarar greinar.

7. gr.

Opnaður hefur verið nýr lánaflokkur til endurlána á vísitölutryggðum lánum.

Öllum lántakendum, sem loforð fá eða hafa fengið um lán að fjárhæð kr. 500 000 eða meira, sem falla undir lánaflokka, sem taldir eru í 2. gr., aðra en þá, sem taldir eru í 9., 10. og 11. tölulið A-liðar, skal skylt að taka 10 hundraðshluta lofaðrar fjárhæðar að láni úr þessum flokki.

Lán úr þessum flokki eru alltaf veitt samhliða öðrum lánum og verða til jafnlangs tíma og þau, þó aldrei til lengri tíma en 15 ára. Eigi lántaki rétt á láni til lengri tíma en 15 ára skal lánið í þessum flokki vera til 15 ára, en afborganir af samhliða láninu vera lægri fyrstu 15 árin, þannig að heildar lánsfjárhæðin endurgreiðist með jöfnum afborgunum á heildar lánstímanum miðað við upphaflegar fjárhæðir lánanna.

Lán úr þessum flokki skal endurgreiða með jöfnum árlegum afborgunum og er gjalddagi þeirra 20. júlí ár hvert.

Af lánunum skal greiða í vexti 5½% á ári og greiðast vextirnir eftir á, á sömu gjalddögum og afborganir, í fyrsta sinn næsta 20. júlí eftir að lán er afgreitt.

Til viðbótar hverri einstakri greiðslu vaxta og afborgunar af lánum úr þessum flokki skal lántakandi greiða á hverjum gjalddaga, eða greiðsludegi, sé hann síðar, verðuppbót af vaxta- og afborgunargreiðslu lánsins, er miðast við hækkun byggingarvísitölu frá lántökudegi til greiðsludags. Lækki byggingarvísitalan niður fyrir þann stigafjölda er gilti við afgreiðslu lánsins, skulu greiðslur vaxta og afborgana fara fram á nafnverði. Miðað er við byggingarvísitölu þá, er kveðið er á um í lögum nr. 93/1975 og síðari breytingar, er á henni kunna að verða gerðar.

Heimilt er að greiða aukaafborgun af lánum úr þessum flokki á gjalddögum lánanna, enda sé tilkynnt um slíka ákvörðun eigi síðar en 5. júní ár hvert. Af slíkum aukaafborgunum greiðist sama vísitöluálag og greiða ber af hinum samningsbundnu endurgreiðslum lánanna.

Af lánunum skal greiða við afgreiðslu 2% í lántökugjald.

Dráttarvextir skulu vera 2% fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði.

Öllum þeim, er lán fá að fjárhæð kr. 500 000 eða meira, sem falla undir lána-

flokka, sem taldir eru í B-lið 2. gr. reglugerðarinnar, skal skylt að taka 25 hundraðshluta lofaðrar fjárhæðar að láni úr þessum flokki.

Greiði lántakendur aukaafborgun af lánum úr þessum flokki ber þeim jafnframt að greiða hlutfallslega sömu aukaafborgun af þeim lánum, sem samhliða voru veitt úr öðrum lánaflokkum.

Gjalddaga, vexti, dráttarvexti og lántökugjöld af lánum úr þessum lánaflokki ákveður stjórn Fiskveiðasjóðs hverju sinni og fer um þau atriði eftir þeim vísitölutryggðu lánum, sem sjóðurinn hefur til endurlána hverju sinni.

Lánsskilyrði samkvæmt þremur síðustu málsgreinum hér á undan skulu þó aðeins taka til lána, sem veitt eru eftir 1. nóvember 1974.

Frá og með 10. febrúar 1978 gildir eftirfarandi um þennan lánaflokk:

a) Flokkur þessi er til endurlána á vísitölutryggðum lánum, svo og til verðtryggingar opinberra framlaga, tekjustofna og eigin aflafjár, sem sjóðnum verður handbært hverju sinni.

b) Öllum lántakendum sem loforð fá eða hafa fengið um lán, sem falla undir lánaflokka sem taldir eru í 2. gr. og 9. gr., annan en þann sem talinn er í 9. tölulið A-liðar 2. greinar, skal skylt að taka þann hundraðshluta lofaðrar fjárhæðar að láni úr þessum flokki, sem stjórn Fiskveiðasjóðs ákveður hverju sinni. Skal stjórnin hverju sinni ákveða hundraðshluta þennan sérstaklega fyrir skipalán og sérstaklega fyrir fasteignalán.

c) Lán úr þessum flokki eru alltaf veitt samhliða öðrum lánum og skal það vera aðalregla að þau séu til jafn langs tíma og samhliða lánin. Þó er heimilt að hafa lánin úr þessum flokki til skemmri tíma og verða þá afborganir af samhliða láninu lægri þann tíma, þannig að heildar lánsfjárhæðin endurgreiðist með jöfnum afborgunum á heildar lánstímanum miðað við upphaflegar fjárhæðir lánanna.

d) Til viðbótar hverri einstakri greiðslu vaxta og afborgunar af lánum úr þessum flokki skal lántakandi greiða á hverjum gjalddaga, eða greiðsludegi, sé hann síðar, verðuppbót af vaxta- og afborgunargreiðslu lánsins, er miðast við hækkun byggingarvísitölu frá lántökudegi til greiðsludags. Lækki byggingarvísitalan niður fyrir þann stigafjölda er gilti við afgreiðslu lánsins, skulu greiðslur vaxta og afborgana fara fram á nafnverði. Miðað er við byggingarvísitölu þá, er kveðið er á um í lögum nr. 93/1975 og síðari breytingar, er á henni kunna að verða gerðar.

e) Heimilt er að greiða aukaafborgun af lánum úr þessum flokki á gjalddögum lánanna, enda sé tilkynnt um slíka ákvörðun eigi síðar en 1½ mánuði fyrir gjalddaga. Af slíkum aukaafborgunum greiðist sama vísitöluálag og greiða ber af hinum samningsbundnu endurgreiðslum lánanna. Greiði lántakendur aukaafborgun af lánum úr þessum flokki ber þeim jafnframt að greiða hlutfallslega sömu aukaafborgun af þeim lánum, sem samhliða voru veitt úr öðrum lánaflokkum.

f) Gjalddaga, vexti, dráttarvexti og lántökugjöld af lánum úr þessum lánaflokki ákveður stjórn Fiskveiðasjóðs hverju sinni.

8. gr.

Stjórn Fiskveiðasjóðs hefur á árinu 1975 opnað nýjan lánaflokk vegna breytinga á skuldum sjávarútvegs og fiskvinnslu úr lausaskuldum í lengri lán.

Framkvæmd lánveitinga úr þessum flokki skal vera á þann veg, að viðskiptabankar lántakenda geri tillögur um fjárhæð veðskuldabréfa sem þeir taka við af viðskiptamönnum sínum, ef stjórn Fiskveiðasjóðs fellst á kaup bréfanna.

Við ákvörðun lánveitinga verði tekið mið af stöðu og lausaskuldum lántakenda. Lánveitingar vegna lausaskulda utan bankanna skulu ákveðnar sérstaklega og miðast

heildarfjárhæð þeirra við það fé, sem til þeirra er ætlað úr Gengishagnaðarsjóði og endurgreiðast lán þessi á 2 árum.

Lán vegna lausaskulda innan bankanna endurgreiðast að jafnaði á fimm árum, en geta í sérstökum tilvikum verið til lengri tíma, þó aldrei til lengri tíma en tíu ára.

Lán úr þessum flokki skulu tryggð með fyrsta eða fyrsta samhliða veðrétti í fiskiskipum eða með veði í atvinnuhúsnæði lántakenda innan við 60% af matsverði þess. Við veðsetningu skal þess gætt, að til tryggingar hverju skuldabréfi sé aðeins veðsett eitt fiskiskip og/eða ein eða fleiri fasteignir sama aðila.

Auk áðurgreindra veðtrygginga skulu viðkomandi viðskiptabankar takast á hendur einfalda ábyrgð á skilvísri og skaðlausri fullnustu lántakenda við Fiskveiðasjóð.

Gjalddagar lána úr þessum flokki, skulu vera 1. maí ár hvert.

Vextir af lánum úr þessum flokki skulu vera 16% ársvextir og greiðast þeir eftir á 1. maí ár hvert. Hækki eða lækki almennir útlánsvextir, skulu vextirnir breytast í samræmi við það.

Dráttarvextir skulu reiknast 1½% fyrir hvern byrjaðan mánuð.

Af lánum úr þessum flokki skal greiða við afgreiðslu 1% lántökugjald.

Fiskveiðasjóður skal fjármagna lánveitingar úr þessum flokki með því að gefa út skuldabréf, sem hann afhendir viðskiptabönkunum. Skuldabréf þessi skulu samanlagt verða jafnhá útlánunum og til nákvæmlega jafn langs tíma og þau. Fiskveiðasjóður greiði þó aldrei af þeim bréfum, er hann þannig gefur út, hærri fjárhæð í afborganir og vexti, en hann hefur á hverjum tíma innheimt af sjálfum útlánunum.

Gengið er út frá því, að Seðlabanki Íslands endurkaupi þau skuldabréf, er Fiskveiðasjóður hefur samkvæmt ofanskráðu gefið út og afhent viðskiptabönkunum og verða þau þá með sjálfskuldarábyrgð viðkomandi viðskiptabanka.

Allar lánveitingar og skuldabréfaskipti sem fjallað er um í þessari grein, fóru fram á árinu 1975 og fyrri hluta árs 1976.

9. gr.

Stjórn Fiskveiðasjóðs er heimilt að opna nýjan lánaflokk vegna kaupa á eldri fiskiskipum og mega þau lán nema hæst ¼ hluta kaupverðs eða matsverðs, þess er lægra reynist, og skulu þá meðtaldar eftirstöðvar af lánum sjóðsins, sem fyrir kunna að vera.

Lán þessi ná einvörðungu til þilskipa (eik og stál) 12 rúmlesta og stærri, innan við 25 ára aldur.

Við lánsákvörðun skal liggja fyrir kaupverð skipsins, vátryggingarvirðing og umsögn Siglingamálastofnunar ríkisins um ástand skipsins.

Lánin skulu tryggð með fyrsta veðrétti í skipinu.

Lengstur lánstími er 5 ár, en ákvarðast að öðru leyti af aldri skipsins. Vextir af lánum þessum skulu vera þeir vextir, sem stjórn Fiskveiðasjóðs ákveður á hverjum tíma. Vextirnir greiðast eftir á, tvisvar á ári og verða gjalddagar þeirra svo og afborgana 1. maí og 1. nóvember ár hvert.

Öllum lántakendum, sem loforð fá um lán eða hafa fengið úr þessum lánaflokki skal skylt að taka þann hundraðshluta lofaðrar fjárhæðar sem stjórn Fiskveiðasjóðs ákveður hverju sinni með vísitölutryggðum lánum.

Lántökugjöld er gilda um aðra lánaflokka skulu einnig gilda um lán úr þessum lánaflokki.

Þegar lán hefur verið veitt út á skip úr þessum lánaflokki, skal eigi lánað út á það aftur fyrr en eldra lánið er greitt að fullu, og það afmáð úr veðmálabókum.

10. gr.

Stjórn Fiskveiðasjóðs getur í hverju tilviki áskilið, að erlent lán fáist vegna nýsmíði eða meiriháttar endurbóta innanlands.

Um tilhögun slíkra lánveitinga fer eftir nánari ákvörðun sjóðsstjórnar.

11. gr.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 44 25. maí 1976, um Fiskveiðasjóð Íslands til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 153 18. apríl 1978 fyrir Fiskveiðasjóð Íslands um lánaflokka og regugerð nr. 146 2. mars 1979, um breytingu á reglugerð nr. 153 18. apríl 1978, fyrir Fiskveiðasjóð Íslands um lánaflokka.

Sjávarútvegsráðuneytið, 1. júlí 1979.

Kjartan Jóhannsson.

Þórður Ásgeirsson.

3. júlí 1979. Nr. 279.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 118 9. september 1954 um sölu og veitingar áfengis.

1. gr.

7. gr. orðist svo:

Á veitingastað, sem leyfi hefur til áfengisveitinga, mega veitingar áfengis fara fram sem hér segir:

1. Frá kl. 12.00 til kl. 14.30 laugardaga, sunnudaga og almenna frídaga.
2. Frá kl. 12.00 til kl. 14.30 aðra daga og þá aðeins til matargesta. Vínstúkum skal þó loka kl. 13.00.
3. Frá kl. 18.00 til kl. 23.30 alla daga vikunnar.

Ennfremur er heimilt að veita áfengi á herbergi til dvalargesta á gistihúsi frá kl. 14.30 til kl. 18.00.

Þar sem heimilt er að hafa veitingastaði opna lengur en til kl. 23.30 samkvæmt staðbundnum reglum er heimilt að veita áfengi meðan veitingastaður er opinn, þó ekki lengur en til kl. 02.30 aðfaranótt laugardags, sunnudags eða almenns frídags, en til kl. 00.30 aðra daga.

Lögreglustjóri getur leyft, að veitingar áfengis fari fram á öðrum tíma en að framan greinir, er sérstaklega stendur á, þó ekki lengur en svo, að áfengisveitingum sé hætt hálfri klukkustund áður en skemmtun, dansleik eða samkvæmi lýkur.

Fyrra helgidag stórhátíða þjóðkirkjunnar, aðfangadag jóla og föstudaginn langa er einungis heimilt að veita borðvín með mat á reglulegum matmálstíma, kl. 12.00 til kl. 13.30 og kl. 19.00 til kl. 21.00.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt áfengislögum nr. 82 2. júlí 1969, öðlast gildi 16. júlí 1979.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 3. júlí 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Hjalti Zophóníasson.

REGLUR

um breytingu á reglum nr. 87 26. mars 1976, um slit á skemmtunum og öðrum samkomum.

1. gr.

1. gr. orðist svo:

Skemmtunum, dansleikjum og öðrum samkvæmum, sem fram fara á almennum skemmtistöðum, félagsheimilum eða veitingahúsum, skal slíta í síðasta lagi klukkan eitt eftir miðnætti. Skemmtanir, dansleikir og önnur samkvæmi, sem hefjast að kvöldi föstudags eða laugardags eða kvöldið fyrir almennan frídag, mega þó standa til klukkan þrjú eftir miðnætti.

Leyfi lögreglustjóra þarf þó til að skemmtun standi lengur en til kl. 23.30.

2. gr.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt lögum nr. 120 22. desember 1947, um heimild til þess að marka skemmtunum og samkomum tíma, öðlast gildi 16. júlí 1979.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 3. júlí 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Hjalti Zophóníasson.

Nr. 281. 25. júní 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Skagastrandar, nr. 269 11. júní 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

5. gr. orðist þannig:

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar, að bólvirki eða lægi, kr. 4 185.00 fyrir hvert skip, auk kr. 10.50 fyrir hverja brúttórúmlest. Fyrir leiðsögn frá bólvirki eða lægi og úr höfninni greiðist sama gjald.
b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálft gjald samkvæmt lið a.
c. Auk þess skal hvert skip, sem fær hafnsögumann, greiða kr. 910.00 í hafnsögusjóð.

4. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 50 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið, 25. júní 1979.

Ragnar Arnalds.

Kristinn Gunnarsson.

29. júní 1979. Nr. 282.

REGLUGERÐ

um hækkun bóta almannatrygginga.

1. gr.

Upphæðir bóta almannatrygginga samkvæmt lögum um almannatryggingar nr. 67/1971 með áorðnum breytingum skulu hækka um 3% frá 1. júlí 1979 frá því sem þær voru í júní 1979. Greiðslur samkv. 73. gr. skulu breytast með sama hætti.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 78. gr. laga nr. 67/1971.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 29. júní 1979.

Magnús H. Magnússon.

Jón Ingimarsson.

AUGLÝSING

um bann við veiði göngusilungs á Eyjafirði.

Samkvæmt 14. gr. laga nr. 76/1970 um lax- og silungsveiði, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði:

1. gr.

Bönnuð er veiði göngusilungs í net á Eyjafirði á tímabilinu frá 15. maí til 15. ágúst ár hvert, í umdæmi Eyjafjarðarsýslu, frá mörkum við Akureyri að mörkum við Ólafsfjörð. Allar netaveiðar fyrir silung eru þannig bannaðar á firðinum vestanverðum, tvo kílómetra frá ströndinni, á fyrrgreindu tímabili.

2. gr.

Brot á ákvæðum þessarar auglýsingar varða sektum samkv. lögum nr. 76/1970. Með mál út af brotum skal fara að hætti opinberra mála.

Landbúnaðarráðuneytið, 29. júní 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Sveinbjörn Dagfinnsson.

Nr. 284. 25. júní 1979.

SAMÞYKKT

fyrir veiðifélag Ormarsár.

1. Félagið heitir Veiðifélag Ormarsár.
   Heimili þess og varnarþing er Norður-Þingeyjarsýsla.
2. Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að Ormarsá í Norður-Þingeyjarsýslu, en þær eru Ormarslón, Krossavík I, Krossavík II, Kollavík, Óttarsstaðir, Lækjamót Heiðarmúli, Hrauntangi, Efri-Hólar, Presthólar, Hrauntún, Katastaðir, Grasgeiri, Hóll og Vogur.
3. Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu, og að leigja það til stangarveiði. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.
4. Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár, og hinn eftir þrjú ár, og helst svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorast undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða að hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið og hinir hitt árið.
5. Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.
   Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. Aðalfund skal halda ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.
7. Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.
8. Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá, Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.
9. Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVI. kafla laga nr. 76/1970 um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 25. júní 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

18. maí 1979. Nr. 285.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð hjónanna Sigurfljóðar Einarsdóttur, ljósmóður og Helga Helgasonar, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra, 18. maí 1979.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir minningarsjóð hjónanna Sigurfljóðar Einarsdóttur, f. 10. júní 1849, d. 18. jan. 1935 sem gegndi ljósmóðurstörfum í Grýtubakkahreppi á árunum 1875—1924, og Helga Helgasonar, f. 1. okt. 1851, d. 5. ágúst 1938. Þau bjuggu á Grund í Höfðahverfi frá 1880—1909.

1. gr.

Sjóðurinn, sem ræðir um í eftirfarandi stofnskrá, heitir Minningasjóður hjónanna Sigurfljóðar Einarsdóttur ljósmóður, og Helga Helgasonar.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 10 000.00 — tíu þúsund krónur — gefið af núlifandi börnum þeirra hjóna, Baldri Hallfríði og Jóni.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er sem hér segir:

a. Að styrkja efnilegar stúlkur til að nema ljósmóðurfræði í þeim tilgangi að gegna þeirri starfsemi í Grýtubakkahreppi.
b. Að veita styrk til hæfra kvenna, er vilja annast hjúkrun sjúkra og aðra líknarstarfsemi í þarfir áðurnefnds sveitarfélags.
c. Að veita styrk fátækum ekkjum og mæðrum í sveitinni, er hafa misst eiginmann eða fyrirvinnu heimilis síns eða orðið fyrir heilsuleysi á sér eða sínum.

d. Að styrkja fjárhagslega einstaklinga eða stofnanir, sem veita konum í Grýtubakkahreppi þjónustu, hliðstæða þeirri, sem talin er undir lið a. og b. að mati sjóðsstjórnar.

4. gr.

Sjóðurinn veitir viðtöku minningargjöfum, áheitum og öðrum slíkum gjöfum, sem einstaklingar og félög fyrr og síðar vilja leggja fram. Allt það fé leggst við höfuðstól sjóðsins sem stofnfé.

5. gr.

Fastar tekjur eru árlegir vextir af höfuðstólnum.

6. gr.

Styrkur úr sjóðnum veitist eftir umsókn. Styrkveiting skal jafnan fara fram 10. júní á afmælisdag móður okkar eða næsta dag sé það helgur dagur. Þó má ekki veita styrk úr honum fyrr en 1952 á 103 afmælisdag hennar.

7. gr.

Úr sjóðnum má ekki veita hærri upphæð árlega, en sem nemur ¾ af árlegum vöxtum. Afgangurinn, ¼ vaxtanna leggst við höfuðstólinn þar til sjóðurinn er orðinn 50 000.00 kr. Eftir þann tíma getur stjórn sjóðsins tekið ákvörðun um, hvort nokkur hluti vaxta leggist við höfuðstólinn framvegis eða ekki.

8. gr.

Falli styrkveiting niður eitt eða fleiri ár, ganga vextir óskiptir til höfuðstólsins og festast þar sem stofnfé.

9. gr.

Kvenfélag Grýtubakkahrepps annast sjóðinn og hefur stjórn þess með höndum styrkveitingar úr honum eftir áður greindum fyrirmælum. Áður en styrkveiting fer fram, skal sjóðsstjórnin gefa oddvita, héraðslækni og sóknarpresti Grýtubakkahrepps, kost á að láta í ljós álit sitt á umsóknum.

10. gr.

Hætti kvenfélagið störfum tekur hreppsnefnd Grýtubakkahrepps við sjóðnum og annast hann á sama hátt og kvenfélagið gerði. — Verði núverandi Grýtubakkahreppi skipt í tvo hreppa með sjálfstæðum sveitarstjórnum, fylgi sjóðurinn ætíð þeim hreppi sem Grund er í og því kvenfélagi, sem þar starfar, en réttur til styrks úr sjóðnum fylgi þó ætíð því svæði, sem hreppurinn nær nú yfir.

11. gr.

Fé sjóðsins skal komið fyrir á sama hátt og lög mæla fyrir um fé ólögráðra. Formaður kvenfélagsins geymir bækur og skjöl tilheyrandi sjóðnum á sem tryggilegastan hátt, eins og aðrar mikilsvarðandi bækur og skjöl félagsins. Stjórn sjóðsins er ólaunuð, en bækur, ritföng, símtöl, símskeyti og annan slíkan kostnað, sem sjóðinn varðar, má greiða af vöxtum hans.

12. gr.

Sjóðstjórnin hefir reikningsábyrgð gagnvart sveitarstjórn. Reikningsár sjóðsins er almanaksárið, og skal endurskoðaður reikningur sendast til sveitarstjórnar fyrir 1. apríl ár hvert. Reikningurinn telst fullgildur þá er hann er samþykktur af sveitarstjórn. Stofnendum sjóðsins skal senda reikninginn árlega meðan þeirra nýtur við.

AUGLÝSING

um breytingu á upphæð bóta samkvæmt bráðabirgðaákvæði laga nr. 25 10. maí 1977 um breyting á siglingalögum nr. 66/1963.

Hagstofa Íslands hefur samkvæmt síðustu málsgrein 1. gr. laga nr. 25 10. maí 1977 um breyting á siglingalögum nr. 66/1963 reiknað úr breytingu á upphæð bóta samkvæmt 1. gr. 1a og 1. gr. 2b téðra laga, nr. 25 10. maí 1977, svo sem hér greinir:

	Fjárhæð dánarbóta skv. lið 1a í bráðabirgða-ákvæðum þús. kr.	Fjárhæð örorkubóta skv. lið 2b í bráðabirgða-ákvæðum þús. kr.
Grunnfjárhæð skv. lögunum, svarar til verka-mannakaups í maí 1977, á gildistökutíma lag-anna	2 000	6 000
Framfærðar fjárhæðir, frá og með breytingum vikukaups:		
1. des. 1978	4 276	12 827
1. mars 1979	4 569	13 708
1. júní 1979	5 093	15 279

Samgönguráðuneytið, 22. júní 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

20. júní 1979. Nr. 287.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir sjálfseignarstofnunina Grundarteigur, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 20. júní 1979.

Skipulagsskráin er þannig:

Eigendur jarðarinnar Klafastaða í Skilmannahreppi, Borgarfjarðarsýslu, Ásta Þorsteinsdóttir, Guðmundur Þorsteinsson og Kristmundur Þorsteinsson hafa sett svofellda

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir sjálfseignarstofnun, sem þau setja á fót.

1. gr.

Sjálfseignarstofnunin er sett á fót til að vera frambúðareigandi hluta úr landi jarðarinnar Klafastaða, sem landeigendur ráðstafa til skógræktar með sérstökum gerningi. Stofnunin skal nefnast Grundarteigur.

2. gr.

Markmið landeigenda með þessari ráðstöfun er að sveitungar þeirra og grannar í járnblendiverksmiðjunni að Grundartanga geti á komandi árum notið þess að sjá skóg vaxa upp í því fagra umhverfi sem þeir lifa og starfa í og gefa þeim þannig verðmæti, sem eru önnur og meiri en svo að þau verði metin til fjár.

3. gr.

Stofnfé stofnunarinnar er ofangreindur jarðarpartur eins og hann hefur verið markaður og verður honum ekki ráðstafað til annarra nota en landeigendur hafa ákveðið.

4. gr.

Forræði stofnunarinnar, innan þess ramma sem settur er með ráðstöfunum landeigenda, er í höndum þriggja manna stjórnar. Tilnefnir hreppsnefnd Skilmannahrepps einn, stjórn Skógræktarfélags Skilmannahrepps einn, en aðalframkvæmdastjóri Íslenska járnblendifélagsins h.f. að Grundartanga sé hinn þriðji og sé hann formaður stjórnarinnar.

5. gr.

Íslenska járnblendifélagið hefur tekið að sér að græða skóg í áðurnefndum jarðarparti með þeim skilmálum, sem landeigendur hafa sett. Ber stjórn stofnunarinnar að fylgjast með þeirri ræktun og birta árlega skýrslu um skógræktarstarfið og árangur þess.

6. gr.

Verði tekjur af landinu umfram kostnað við gæslu þess og rekstur, skal þeim varið til frekari skógræktar í sveitinni eftir ákvörðun stjórnarinnar.

Nr. 288. 9. júlí 1979.

SAMÞYKKT

um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Reykjavík nr. 2 7. janúar 1930.

1. gr.

1. málsgrein 79. gr. orðist svo:

Veitingastaði, þar sem fram fer sala heitra máltíða, heitra sérrétta eða fjölbreyttra kaffiveitinga, skal heimilt að hafa opna frá kl. 06.00 til 03.00, enda sé slík sala meginhluti rekstrarins að dómi heilbrigðisnefndar. Allir gestir sem eigi hafa þar náttstað, skulu hafa farið út eigi síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er, ef þeir fá náttstað á veitingastaðnum eftir lokunartíma. Lögreglustjóri getur heimilað, að skemmtanir megi standa lengur en að framan greinir, ef sérstaklega stendur á. Ennfremur mega brúðkaup og önnur boð standa fram yfir hinn tiltekna tíma.

2. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi 16. júlí 1979.

Samþykkt þessi, sem borgarstjórn Reykjavíkur hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 1 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóvember 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 9. júlí 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ólafur W. Stefánsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 187 24. maí 1974 við l. nr. 32 20. apríl 1968, um eftirlit með framleiðslu og verslun með fóðurvörur.

Fylgirit III orðist svo:

Reglur um mat og flokkun á grasögglum og grasmjöli.

Eftirfarandi reglur gilda um útreikning á orkugildi grasköggla (grasmjöls), flokkun þeirra og merkingu:

1. Fóðurgildi reiknast út frá efnagreiningarniðurstöðum. Við útreikning á NKF í kg fóðurs eru notaðir eftirfarandi stuðlar:

% hráprótein	× 17
— hráfita	× 30
— tréni	× 4
— sterkja o. fl.	× 19

Ef fínleikatala er hærri en 2 í grasögglum, sem innihalda 28% tréni eða meira, bætist við útreiknað kg pr. ffe 0.2 kg.
Fínleikatala segir til um kornastærð kjarnfóðurs. Eftir ákveðna meðferð fóðursins, sem ekki breytir kornastærð þess, er reiknuð út fínleikatala frá 0 — 6 út frá sigtun gegnum mismunandi gróf sigti frá 0.15 — 4.5 mm.

Dæmi: Fari ekkert gegnum 4.5 mm sigti = fínleikatala 6
Fari allt gegnum 0.15 mm sigti = fínleikatala 0.

Sigtistærð sem nota þarf við mölun til að ná ákveðinni fínleikatölu er háð eiginleikum hráefnisins. Ætla má að við mölun hraðþurrkaðra grasa þurfi að nota 5 — 6 mm sigti til að fá fínleikatöluna 2 eða minna.
(Í fóðri svína og fugla skal við orkuútreikning nota meltingartölur sem við eiga gagnvart þessum búfjártegundum og orkuútreikningur útfærður á sama hátt og í öðru kjarnfóðri).

2. Ef framleiðandi grasköggla hyggst við framleiðslu blanda öðrum fóðurtegundum í grasmjölið, skal hann tilkynna það Fóðureftirliti ríkisins (FR). Ef íblöndun er í þeim mæli að um verulega breytingu verði að ræða hvað efnasamsetningu og fóðurgildi varðar, að mati FR, skal taka framleiðslusýni bæði fyrir og eftir íblöndun.
3. Grasögglar skulu flokkaðir í 3 flokka eftir hráprótеininnihaldi framleiðslusýna og hver sekkur merktur þannig ásamt merki framleiðanda og framleiðsluártali.

A
GRASKÖGGLAR
15% hráprótein eða meira.
Sekkjanr.

B
GRASKÖGGLAR
10—14.9% hráprótein.
Sekkjanr.

C
GRASKÖGGLAR
9.9% hráprótein eða minna.
Sekkjanr.

Merking sekkja skal teljast gild þó lágmarkshráprótein í eftirlitssýnum reynist allt að 0.5% undir lágmarkstölu A eða B flokks.

4. Til að auðvelda þessa merkingu skal taka framleiðslusýni reglulega, hraða próteinákvörðun og tilkynna framleiðendum niðurstöður strax.

Að öllum efnagreiningum loknum og útreiknun fóðurgildis birtir FR niðurstöðurnar í Frey, ásamt sekkjanúmerum þeim, sem á bak við hvert framleiðslusýni eru, svo notandi fóðursins hafi aðgang að alhliða upplýsingum um það. Sama birtingarregla á við um annað kjarnfóður, sem fóðureftirlitið efnagreinir.

Með breytingu þessari er úr gildi numið fylgirit III reglugerðar nr. 187 24. maí 1974.

Landbúnaðarráðuneytið, 20. júní 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Haukur Jörundarson.

Nr. 290. 27. júní 1979.

AUGLÝSING

um smásöluálagningu á bóluefni og sermi.

Frá og með 1. júlí 1979 skal smásöluálagning á bóluefni og sermi til dýralækninga framleitt af Tilraunastöð Háskólans í meinafræði að Keldum vera 25%. Óheimilt er að taka afhendingargjald fyrir þessi lyf.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 27. júní 1979.

F. h. r.
Jón Ingimarsson.

Ragnheiður E. Þórðardóttir.

STJÓRNARTÍÐINDI B 33 — 1979

29. maí 1979. 509 Nr. 291.

REGLUGERÐ

um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja.

I. KAFLI

Almenn ákvæði um lyfseðla.

1. gr.

Lyfseðill er lyfjaávísun læknis, tannlæknis eða dýralæknis, er lækningaleyfi hefur hér á landi. Lyfseðill skal vera dagsettur og undirritaður eigin hendi læknis (dýralæknis, tannlæknis). Dýralæknum er þó einungis heimilt að ávísa lyfjum til dýralækninga (sbr. 11. gr.) og tannlæknum nánar tilgreindum lyfjum (sbr. 12. gr). Svipta má lækni rétti til þess að ávísa tilgreindum ávana- og fíknilyfjum (sbr. 23. gr. læknalaga nr. 80 23. júní 1969).

Heimilt er að afhenda lyf samkvæmt lyfseðli, sem er gefinn út af lækni, sem hefur lækningaleyfi í Danmörku, Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð samkvæmt nánar tilteknum reglum.

Einungis lyfsalar (sbr. 5. gr.) og læknar (dýralæknar) er leyfi hafa til lyfsölu mega afhenda lyf gegn lyfseðli. Vegna eftirlits lyfsala og annarra lyfsöluleyfishafa með því að lyfjaávísanir séu gefnar út í samræmi við fyrirmæli þessarar greinar, gefur ráðuneytið út tilkynningu um sérhvert veitt lækningaleyfi ásamt sýnishorni af undirritun viðkomandi læknis.

Lyfseðil skal stíla á nafn viðkomandi sjúklings og geta skal aldurs, ef sjúklingur er yngri en 12 ára að aldri. Dýralæknar skulu stíla lyfseðil á dýr (dýrategund) það, sem lyfið er ætlað, eiganda dýrsins og heimilisfang hans. Magn lyfja, sem ávísað er með lyfseðli, skal vera miðað við þarfir sjúklings. Hlíta skal um gerð lyfseðla settum reglum (sbr. 3. gr.) og gera þá svo úr garði, að ekkert orki tvímælis.

Heimilt er lækni, dýralækni eða tannlækni (sbr. 11. og 12. gr.) að ávísa sjálfum sér með lyfseðli hæfilegu magni lyfja til nota í starfi. Heimilt er lækni, er starfar á spítala, heilsugæslustöð eða öðrum hliðstæðum stofnunum, á sama hátt að ávísa slíkum stofnunum nauðsynlegu magni lyfja. Heimilt er lækni enn fremur að ávísa skipstjóra eða flugstjóra lyfjum í lyfjakistur skipa (sbr. 14. gr.) og loftfara.

Nú er læknisefni veitt tímabundið lækningaleyfi til þess að gegna ákveðnu starfi (sbr. 4. gr. læknalaga). Hefur læknisefni þá, meðan lækningaleyfi þess gildir, fullan rétt á borð við lækna að ávísa lyfjum með lyfseðli.

Ef læknakandídat starfar á spítaladeild, heilsugæslustöð eða hliðstæðri stofnun, er honum heimilt að fengnu samþykki hlutaðeigandi yfirlæknis að ávísa slíkri stofnun eða sjúklingum, sem þar eru til lækninga, lyfjum með lyfseðli, sem með prentuðu máli er auðkenndur stofnuninni, enda þótt kandídatinum hafi ekki verið veitt tímabundið lækningaleyfi. Þó er honum í slíkum tilvikum ekki heimilt að ávísa eftirritunarskyldum lyfjum (sbr. 6. gr. a) né ávísa lyfjum í síma. Hlutaðeigandi yfirlæknir, er kandídat starfar hjá, ber ábyrgð á lyfjaávísunum þessum og skal auðkenna lyfseðilinn deild stofnunarinnar.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

2. gr.

Óheimilt er að ávísa með lyfseðli eiturefnum nema því aðeins, að hlutaðeigandi efni séu einnig skráð í lyfjastöðlum eða viðurkenndum lyfjaforskriftabókum og látin úti í þeim formum, sem þar greinir. Um útlát eiturefna fer samkvæmt lögum um eiturefni og hættuleg efni nr. 85 31. desember 1968, sbr. lög um breyting á þeim lögum nr. 27 18. apríl 1973, reglugerð um útgáfu og afgreiðslu eiturbeiðna og tilsvarandi leyfa nr. 131 9. júlí 1971 og reglugerð um flokkun eiturefna og hættulegra efna nr. 445 16. maí 1978.

3. gr.

Gerð lyfseðla.

a. Lyfseðill læknis, tannlæknis eða dýralæknis, skal ritaður með bleki eða vélritaður á staðlað eyðublað í því formi, sem greint er í viðauka 4 með reglugerð þessari. Útgefanda lyfseðils skal, auk staðfestingar með undirskrift, rita kódanúmer sitt (sbr. gildandi læknaskrá). Útgefandi má aðeins rita annars vegar á lyfseðilseyðublað. Ef lyfseðill er með annarri rithönd en útgefanda eða vélritaður, skal útgefandi staðfesta hverja lyfjaávísun (ordination) sérstaklega jafnframt því, að hann undirritar lyfseðilinn.

b. Heiti lyfs (virks efnis) lyfjaforms og hjálparefna skal að jafnaði rita skráðu heiti samkvæmt gildandi lyfjaskrá eða lyfjastöðlum ásamt fyrirmælum um það, á hvern hátt lyfið óskast gert, ef um forskriftalyfseðil (ordinatio magistralis) er að ræða. Þyngd skal tilgreina í grömmum, millígrömmum eða míkrógrömmum og er heimilt að nota skammstafanir g, mg og míkróg., sbr. 8. gr. f-lið. Ef þyngd er tilgreind með tugabroti, er óheimilt að rita núll næst á eftir kommu. Óskist lyf gert eftir ákveðinni forskrftabók, skal þess greinilega getið á lyfseðli. Ef ávísað er lyfjaformi, sem inniheldur eitt virkt efni, skal útgefandi geta styrkleika þess á lyfseðli.

c. Sérlyfjum skal jafnan ávísað með þeim heitum og í þeim pakkningastærðum, sem skráðar eru í sérlyfjaskrá. Öðrum lyfjum, sem stöðluð hafa verið í ákveðnum pakkningastærðum skal ávísa í þeim pakkningastærðum, sem greindar eru í skrá yfir staðlaðar pakkninkastærðir forskriftalyfja.

Óski útgefandi lyfseðils að ávísa lyfi í öðru magni, en staðliað er í áðurnefndum skrám, skal hann auðkenna þar með því að skrifa tölugildi magns í bókstöfum, ella er lyfjafræðingi (aðstoðarlyfjafræðingi) heimilt að breyta ávísuðu magni lyfs í staðlaða pakkningastærð eða pakkningastærðir, er liggur sem næst ávísuðu magni, nema þegar um eftirritunarskyld lyf (sbr. 6. gr.) er að ræða.

d. Útgefandi lyfseðils skal greina nákvæmlega á lyfseðli, hvernig nota á ávísað lyf. Skal það greint á þann hátt, að auðskilið sé fyrir notanda lyfsins, hvernig og hvenær nota á lyfið, og skal þá, sé það unnt, greina bæði einstakan skammt og dagskammt. Æskilegt er, að þess sé getið, við hvaða sjúkdómseinkennum lyfið er gefið.

e. Óski útgefandi lyfseðils að gefinn sé stærri skammtur af lyfi en nemur venjulegum einstökum skammti eða dagskammti, (sjá t. d. sérlyfjaskrá og aðrar viðurkenndar handbækur s. s. Lægemiddelkataloget, Fass o. a.) skal þess getið sérstaklega á lyfseðli með því að strika undir skammtastærðir eða greina þær bæði með tölum og bókstöfum.

f. Geta skal þess ætíð á lyfseðli, hvaða manni eða dýri lyfið er ætlað (sbr. 1. gr.). Jafnframt nafni sjúklings skal geta heimilisfangs hans eða heimilisfangs eiganda dýrs, ef um dýr er að ræða. Ef ávísað er lyfi, sem ætlað er barni yngra en 12 ára, skal geta aldurs barnsins. Sé eftirritunarskyldu lyfi ávísað (sbr. 6. gr.), skal ennfremur greina nafnnúmer sjúklings.

g. Ef þörf er á, að lyf sé afgreitt án tafar skrifar útgefandi orðið **Cito** eða annað orð sömu merkingar á lyfseðilinn.
h. Lyfseðil skal ávallt dagsetja (sbr. 1. gr.), og má ekki afhenda lyf gegn honum nema svo sé.
i. Ákvæði d- og f-liðs þessarar greinar taka ekki til lyfseðla, er hljóða á lyf ætluð sjúkrahúsum, heilsuverndar- eða heilsugæslustöðvum eða öðrum slíkum stofnunum eða læknum (dýralæknum, tannlæknum) til notkunar við eigin störf (sbr. 1. gr.). Ef lyfseðill hljóðar á lyf, sem útgefandi hyggst nota við störf sín eða handa sjálfum sér, skal hann árita hann orðunum **til eigin nota, ad usum proprium** eða **mihi**.
j. Lyfseðill skal vera greinilega ritaður og engar skammstafanir viðhafðar, er geta valdið misskilningi. Skorti á, að lyfseðill sé rétt úr garði gerður, skal útgefandi svara til þeirra mistaka, er það kann að hafa í för með sér.

4. gr.

Símaávísun lyfja.

a. Við ávísun lyfja í síma skal gæta fyrirmæla 1. og 3. gr. að svo miklu leyti, sem þau eiga við, svo og ákvæða þessarar greinar. Vegna mistaka, er leitt geta af misheyrn eða misskilningi í síma, skal takmarka símaávísanir lyfja, svo sem frekast er unnt.
b. Einungis lyfjafræðingi eða aðstoðarlyfjafræðingi er heimilt að rita lyfseðil, sem lesinn er í síma. Á sama hátt er lækni (tannlækni, dýralækni) einum heimilt að lesa lyfseðil í síma. Viðtakandi símalyfseðils skal, ef þörf gerist, biðja útgefanda um upplýsingar, er nægja til þess að sanna, að útgefandi segi rétt til sín.
c. Útgefandi skal hafa lyfseðilinn yfir þannig, að viðtakanda gefist tími til þess að eftirrita hann þegar í stað á þar til gert símalyfseðilseyðublað. Að því loknu skal lesa lyfseðilinn fyrir útgefanda. Auk heitis lyfs, ávísaðs magns og fyrirmæla um notkun, skal viðtakandi rita á símalyfseðilseyðublaðið nafn útgefanda og stöðu hans (læknir, dýralæknir, tannlæknir) og heimilisfang, ef það er nauðsynlegt til auðkenningar, nafn sitt, dagsetningu, nafn sjúklings og heimilisfang og nafn og aldur barns, ef lyfið er ætlað barni.
d. Á símalyfseðilseyðublað skal vera prentað orðið SÍMALYFSEÐILL og númer eyðublaðsins í töluröð. Skal eyðublaðið vera í samræmi við sýnishorn í viðauka 3 með reglugerð þessari. Símalyfseðill skal vera í tvíriti. Skal frumritið notað við afgreiðslu lyfsins, en samriti haldið eftir. Samritið skal geyma í eitt ár frá ritun þess, en síðan brenna það eða eyðileggja á tryggilegan hátt. Símalyfseðilseyðublað má einungis nota til þess að rita lyfseðil, sem lesinn hefur verið í síma, svo og þær leiðréttingar, er gerðar kunna að verða á lyfseðlinum í samráði við útgefanda (sbr. 5. gr.).
e. Sérákvæði gilda um símalyfseðla, sem hljóða á ávana- og fíknilyf (sbr. 6. gr.).

II. KAFLI.

Almenn ákvæði um afgreiðslu lyfja eftir lyfseðli.

5. gr.

a. Lyfjafræðingur og aðstoðarlyfjafræðingur skulu hafa vakandi auga á misritun og öðrum villum, er fyrir kunna að koma á lyfseðli og að lyfseðillinn sé að öðru leyti ritaður í samræmi við gildandi fyrirmæli. Þegar tilbúningi lyfsins er lokið, skal lyfjafræðingur (aðstoðarlyfjafræðingur) gæta þess sérstaklega,

að rétt sé afgreitt og að lyf sé rétt áritað með því að bera áritun saman við lyfseðil. Lyfjafræðingur sá eða aðstoðarlyfjafræðingur er eftirlitið annast, skal árita lyfseðilinn fangamarki sínu til staðfestingar, en sá sem afhendir sjúklingi lyfið áritar bakhlið lyfseðilsins fangamarki sínu.

b. Ef ástæða er til þess að ætla, að lyfseðill sé ekki svo úr garði gerður, sem útgefandi kynni að hafa ætlast til, t. d. notkunarfyrirsögn ósennileg eða villandi, magn með ólíkindum eða breytingar, sem gerðar hafa verið á lyfseðli ósennilegar, skal lyfjafræðingur (aðstoðarlyfjafræðingur) gera útgefanda viðvart. Í slíkum tilvikum má ekki láta úti lyf gegn lyfseðli, fyrr en hann hefur verið borinn undir útgefanda og leiðréttur, ef útgefandi kynni að óska þess. Ef lyfseðill er svo úr garði gerður, að hann brýtur í bága við ákvæði 1. og 3. gr. hér að framan, má ekki láta úti lyf gegn honum, fyrr en hann hefur verið leiðréttur að höfðu samráði við útgefanda.

c. Fyrirspurnir, varðandi vafaatriði við afgreiðslu lyfja samkvæmt lyfseðli, skulu gerðar af lyfjafræðingi eða aðstoðarlyfjafræðingi. Allar breytingar eða leiðréttingar, sem gerðar eru á lyfseðli í samráði við útgefanda, skulu ritaðar greinilega á lyfseðilinn. Í slíkum tilvikum skal sá, er fyrirspurn gerir, merkja lyfseðilinn dagsetningu og fangamarki sínu með bleki.

d. Ef lyf er tilgreint á lyfseðli með öðru nafni en því, sem greint er í gildandi lyfjaskrá eða forskriftabókum, skal engu síður afhenda lyfið, ef nafnið er skýrt og ótvírætt er hvað við er átt.

e. Ef tilgreint er á lyfseðli lyf, sem í gildandi forskriftabók er frábrugðið að samsetningu því, sem það var í eldri útgáfu, skal þó afhenda það eftir gildandi forskriftabók og engu að síður, þó að það sé tilgreint með eldra nafni, nema þess sé beinlínis getið á lyfseðlinum, að lyfið óskist gert eftir annarri tilgreindri forskriftabók.

f. Ef læknir óskar eftir lyfjaformi undir heitinu **solutio, spiritus** eða **oleum,** skal lyfjaefnið afhent leyst í vatni, sterkum vínanda eða jarðhnetuolíu, enda sé samsetningin ekki í gildandi forskriftabókum.

g. Ef lyf er tilgreint á lyfseðli með sama heiti og því, er það hefur í gildandi forskriftabókum, en með öðrum styrkleika, skal það gert með sama hætti og þar er greint og sama virkt efni (salt, efnasamband) notað, nema annars sé beinlínis getið á lyfseðlinum.

h. Ef tilgreint er á lyfseðli ósamsett lyf (lyf, sem inniheldur eitt virkt efni) og styrkleika er ekki getið, er óheimilt að láta lyfið úti gegn lyfseðlinum, fyrr en gengið hefur verið úr skugga um hjá útgefanda, hvaða styrkleika er óskað. Ef lyf er sannanlega á markaði í einungis einum styrkleika, er lyfjafræðingi eða aðstoðarlyfjafræðingi þó heimilt að rita þann styrkleika á lyfseðilinn án samráðs við útgefanda, enda skal það gert með penna og auðkennt fangamarki lyfjafræðings (aðstoðarlyfjafræðings) og dagsetningu.

i. Ef nauðsyn krefur, er lyfjafræðingi (aðstoðarlyfjafræðingi) heimilt að gefa sjúklingi afrit af lyfseðli eða hluta af lyfseðli. Slíkt afrit skal rita á eyðublað, sem á er prentað orðið: LYFSEÐILSAFRIT, og staðfesta afritið með stimpli lyfjabúðar, dagsetningu og nafni þess lyfjafræðings (aðstoðarlyfjafræðings), sem afritað hefur lyfseðilinn. Skal eyðublaðið vera í samræmi við texta svo sem sýnt er í viðauka 5 með reglugerð þessari.
Óheimilt er að afrita lyfseðla er hljóða á eftirritunarskyld lyf.

j. Í vafaariðum skal aðstoðarlyfjafræðingur hafa samráð við lyfjafræðing.

6. gr.

Um ávana- og fíknilyf.

a. Lyfsalar og aðrir lyfsöluleyfishafar (læknar, dýralæknar) skulu halda eftir lyfseðlum á eftirritunarskyld ávana- og fíknilyf samkvæmt lista B í fylgiskjali við reglugerð nr. 390/1974. Eftirfarandi listi greinir frá helstu eftirritunarskyldum ávana- og fíknilyfjum.

Aethylmorphinum, ef það er eitt virkra efna leyst upp í vatni, sprittblöndu, sykurblöndu eða þess háttar. Ennfremur í öðrum formum, ef magn fer fram úr 1 g.

Amobarbitalum (Pentymalum NFN)

Amphetaminum. Ávísanir bannaðar nema að fenginni sérstakri heimild, sbr. auglýsingu nr. 293/1978 um takmarkanir á ávísunum lækna á amfetamín og nokkur fleiri lyf.

Aprobarbitalum ((Allypropymalum NFN)

Carisoprodolum (t. d. Somadril, Somadril comp.)

Cocaini hydrochloridum (sbr. auglýsingu nr. 425/1974) (Aðeins heimilað í augndropum (2%) og upplausn (4%)).

Codeinum, óblandað öðrum virkum efnum uppleyst eða í föstu formi. Ennfremur blandað öðrum virkum efnum, ef magn fer fram úr 1 g.

Dexamphetaminum. Ávísanir bannaðar, nema að fenginni sérstakri heimild, sbr. auglýsingu nr. 293/1978 um takmarkanir á ávísunum lækna á amfetamín og nokkur fleiri lyf.

Dextropropoxyphenum (t. d. Abalgin, Abalgin retard)

Diphenoxylatum, nema lyf í samsetningum, sem innihalda 2.5 mg af difenoxýlati í hverjum skammti og atrópínsúlfat í magni, sem samsvarar eigi minna en einum hundraðshluta af innihaldi difenoxýlats.

Fentanylum (t. d. Leptanal)

Glutethimidum (t. d. Doriden)

Hydroconum

Meprobamatum, nema í samsetningum, sem innihalda 100 mg af mepróbamati eða minna í hverjum skammti.

Methadonum

Methaqualonum

Methylphenidatum. Ávísanir bannaðar nema að fenginni sérstakri heimild, sbr. auglýsingu nr. 293/1978 um takmarkanir á ávísunum lækna á amfetamín og nokkur fleiri lyf (t. d. Ritalin).

Morphinum

Opium, ef magn er umfram 1 g. Óblandaðir ópíumdropar, ópíumsstílar og ópíumstöflur eru þó ávallt eftirritunarskyld.

Oxiconum

Pemolinum. Ávísanir bannaðar, nema að fenginni sérstakri heimild, sbr. auglýsingu nr. 293/1978 um takmarkanir á ávísunum lækna á amfetamín og nokkur fleiri lyf (t. d. Hyton).

Pentazocinum (t. d. Fortral)

Pentobarbitalum (Mebumalum NFN)

Pethidinum

Phenterminum (t. d. Mirapront)

Pholcodinum (t. d. Codisol)

Secobarbitalum (Meballymalum NFN)

Tetraponum

Thebaconum

b. Eigi má ávísa einstaklingi í einu þeim ávana- og fíknilyfjum, er nú verða talin eða söltum þeirra, í meira magni eða stærri einstökum skömmtum en hér segir:

I. Diazepamun. Óheimilt er að ávísa hylkjum, töflum eða skömmtum í stærri einstökum skömmtum en 5 mg og ekki í meira magni en sem svarar 250 mg af hinu virka efni. (Dæmi: Díazepam, Stesolid, Valium: 2 mg 125 töflur, 5 mg 50 töflur).

II. Nitrazepamum. Hámarksmagn á lyfseðli 250 mg. (Dæmi: Dumolid, Mogadon, Pacisyn: 5 mg 50 töflur).

III. Medazepamum. Hámarksmagn á lyfseðli 250 mg. (Dæmi: Nobrium 5 mg 50 hylki, 10 mg 25 hylki).

IV. Chlordiazepoxidum. Hámarksmagn á lyfseðli 500 mg. (Dæmi: Klórdíazepoxíð, Librium, Risolid: 5 mg 100 töflur, 10 mg 50 töflur). Heimilt er þó að ávísa 25 töflum, er innihalda 25 mg í hverri einingu.

V. Flurazepamum og Oxazepamum. Hámarksmagn á lyfseðli 1.5 g. (Dæmi: Dalmadorm 15 mg og 100 hylki, Serepax 15 mg 100 töflur). Heimilt er þó að ávísa 60 hylkjum, er innihalda 30 mg Flurazepamum í hverri einingu.

VI. Aethallymalum, Aprobarbitalum (Allypropymalum NFN), Allobarbitalum (Diallymalum NFN), Cyclobarbitalum (Hexemalum NFN), Heptabarbum (Heptamalum NFN), Secobarbitalum (Meballymalum NFN), Pentobarbitalum (Mebumalum NFN) og Amobarbitalum (Pentymalum NFN). Hámarksmagn á lyfseðli 3.0 g.

VII. Methaqualonum Hámarksmagn á lyfseðli 3.75 g.

VIII. Apronalum, Barbitalum (Diemalum NFN), Hexobarbitalum (Enhexymalum NFN), Glutethimidum (Doriden) og Secbutabarbitalum (Secumalum NFN). Hámarksmagn á lyfseðli 5.0 g.

IX. Meprobamatum. Hámarksmagn á lyfseðli 20 g.

X. Methocarbamolum. Hámarksmagn á lyfseðli 25 g. (Dæmi: Tresortil 250 mg 100 töflur, 500 mg 50 töflur).

XI. Carisoprodolum. Hámarksmagn á lyfseðli 17.5 g. (Dæmi: Somadril 50 töflur, Somadril comp. 100 töflur).

XII. Phenprobamatum. Hámarksmagn á lyfseðli 40 g. (Dæmi: Gamaquil 400 mg 100 töflur).

c. Óheimilt er að ávísa í síma amfetamíni, dexamfetamíni, metamfetamíni, metýlfenídati og pemólíni. Öðrum eftirritunarskyldum lyfjum má einungis ávísa í síma í hylkjum, skömmtum, stílum eða töflum og eigi í fleiri einingum en 5 handa sama einstaklingi í einu. Ákvæði þessi um fjölda eininga taka ekki til etýlmorfíns og kódíns, ef ávísað er 1 g eða minna nema því aðeins, að í fyrrgreindum lyfjaformum séu einnig önnur eftirritunarskyld efni. Þó má ávísa í síma allt að 1 g af etýlmorfíni eða kódíni og 300 mg af folkódíni, sem leyst er í vatni, sprittblöndu, sykurblöndu eða öðru þess háttar, eða allt að 1 g af ópíum, sem leyst er í mixtúru, ef eigi er önnur eftirritunarskyld efni með. Enn fremur má ávísa í síma apróbarbítali (allýprópýmali), pentóbarbítali (mebúmali) eða amóbarbítali (pentýmali) til innstungu allt að 3 g.

d. Læknir (dýralæknir, tannlæknir) er skyldur til þess að lesa lyfjafræðingi (aðstoðarlyfjafræðingi) fæðingardag og ár eða nafnnúmer þess, sem lyfseðill er stílaður á, þá er hann ávísar eftirritunarskyldum lyfjum í síma.

e. Viðtakandi eftirritunarskylds lyfs skal staðfesta móttöku þess með eiginhandaráritun aftan á lyfseðil og sýna persónuskilríki, sé þess krafist.

f. Ef lyfseðli, sem hljóðar á eftirritunarskyld lyf er í einhverju ábótavant, samkvæmt framanskráðu eða ákvæðum 1., 2., 3. eða 4. gr., telst hann ógildur, uns

hann hefur verið borinn undir útgefanda og leiðréttur, sbr. þó staflið g, IV. tölulið þessarar greinar.

g. I. Ef lyfseðill hljóðar á eftirritunarskylt lyf, skal áletra hann nafnnúmeri þess, sem lyfseðillinn er stílaður á, áður en lyfið er afgreitt. Ef lyfið er afhent öðrum en þeim, sem á lyfseðli er greindur, skal sömuleiðis áletra lyfseðil nafnnúmeri hans. Síðan skal merkja hann dagsetningu afgreiðslu.

II. Ef útlendingur framvísar lyfseðli á eftirritunarskylt lyf, skal við afgreiðslu árita hann heiti heimalands og vegabréfsnúmeri, ef hlutaðeigandi er vegabréfsskyldur.

III. Ef eftirritunarskyldum lyfjum er ávísað í síma, skal lyfjafræðingur (aðstoðarlyfjafræðingur) fullvissa sig um (með upphringingu eða á annan hátt), að sá, sem lyfseðil les (læknir, tannlæknir, dýralæknir) sé einn og hinn sami og hann segist vera. Þessa gerist ekki þörf, ef ótvíræðir kunnugleikar eru á milli þess, sem lyfseðil les, og hins, sem veitir honum viðtöku.

IV. Ef lyfjum þeim, sem talin eru í b-staflið, er ávísað í hylkjum, skömmtum, stílum eða töflum og einingafjöldi er meiri en svarar til þess hámarksmagns, sem þar er greint, er lyfjafræðingi (aðstoðarlyfjafræðingi) skylt að leiðrétta lyfseðilinn með tilliti til þessa og er honum heimilt að gera það án samráðs við útgefanda. Breytingar á lyfseðlum, gerðar samkvæmt ofansögðu, skal hann auðkenna dagsetningu og fangamarki sínu með bleki.

V. Ef læknir (dýralæknir, tannlæknir) ritar lyfseðil á eftirritunarskylt lyf, skal hann rita magn eða einingafjölda bæði með tölustöfum og bókstöfum. Lyfseðla á eftirritunarskyld lyf skal rita eigin hendi.

VI. Ef ávísað er með sama lyfseðli eftirritunarskyldu ávana- og fíknilyfi og öðrum lyfjum og þau síðarnefndu hafa verið strikuð út af lyfseðlinum, er óheimilt að afgreiða hann.

h. Lyfseðla, er hljóða á eftirritunarskyld lyf og hafa verið afgreiddir, skal senda landlækni í ábyrgðarpósti fyrir 10. næsta mánaðar eftir að lyfið hefur verið afgreitt. Ef greiðslu þarf að innheimta í sjúkrasamlagi, skal nota ljósrit af lyfseðlinum.

i. Hlíta skal, um afgreiðslu lyfseðla á eftirritunarskyld lyf, almennum ákvæðum um afgreiðslu lyfja eftir lyfseðli (sbr. 5. gr.) að svo miklu leyti, sem þau eiga við.

III. KAFLI.

Ógilding lyfseðla og afgreiðslutilhögun lyfja.

7. gr.

a. Lyfseðlar eru ógildir einu ári eftir útgáfudag.

b. Lyfseðill gildir aðeins fyrir eina afgreiðslu.

c. Afgreiðslutilhögun sérlyfja skal getið í sérlyfjaskrá og lyfjaverðskrá II. Afgreiðslutilhögun annarra lyfja og efna skal getið í lyfjaverðskrá I.

d. Nú inniheldur lyf tvö eða fleiri efni, og fer þá um afgreiðslutilhögun lyfsins eftir því efni, sem ströngustu fyrirmælum er háð.

e. Lyf og efni, svo og sölt þeirra, esterar og hvers konar samsetningar þeirra, sem ekki verða heimfærð undir neðanskráðan lista, má afhenda án lyfseðils, ef ekki fer í bága við ákvæði annarra fyrirmæla.

Acediasulfonum INN (natricum)
Acephenazinum NFN, sjá Acetophenazinum
Acetanilidum
Acetarsolum
Acetazolamidum
Acecarbromalum
Acetophenazinum INN
Acetphenolisatinum
Acetylcysteinum INN
Acetyldigitoxinum INN
Acetyldigoxinum
Acetyl-sulfafurazolum NFN
Acidum acetylsalicylicum
Acidum amidocaproicum
Acidum aminotrizoicum NFN
Acidum boricum
Acidum dichloraceticum
Acidum dipropylbarbituricum
Acidum etacrynicum
Acidum flufenamicum INN
Acidum folicum
Acidum fusidicum INN
Acidum ioglycamicum INN
Acidum iopanoicum INN
Acidum joglycamicum NFN, sjá Acidum ioglycamicum
Acidum jopanoicum, sjá Acidum iopanoicum
Acidum jopodicum NFN (sbr. Natrii iopodas)
Acidum mefenamicum INN
Acidum mersalylicum
Acidum metrizoicum
Acidum nalidixicum INN
Acidum nicotinicum
Acidum oxolinicum INN
Acidum tranexamicum
Acidum trichloraceticum
Acidum valproicum INN
Adipheninum INN
Adipiodonum
Adrenalinum (Adrenalinii tartras EUR), sjá Epinephrinum
Adrenonum
Aethallymalum
Aether ad narcosin, sjá Aether anaestheticus
Aether anaestheticus
Aethylendiamini hydras
Aethyli biscumacetas NFN, sjá Ethylis biscoumacetas
Aethyli chloridum
Aethylmorphinum
Agaricinum
Ajmalinum
Alcuronii chloridum INN
Aldosteronum INN
Alfaxalonum INN
Alimemazinum INN
Alisobumalum NFN, sjá Butalbitalum
Allobarbitalum INN
Allopurinolum INN
Allypropymalum, sjá Aprobarbitalum
Alprenololum
Alseroxylon NND
Alverinum INN
Amantadinum INN
Amfepramonum INN
Amfomycinum INN
Amikacinum INN
Amiloridum INN
Aminochinuridum NFN
Aminonitrothiazolum
Aminophenazonum
Aminophyllinum INN (Theophyllinum et ethylenediaminum Eur.)
Aminopterinum INN (natricum)
Aminosalylum
Amisometradinum INN
Amitriptylinum
Ammonii fluoridum
Amobarbitalum
Amoxicillinum INN
Amphetaminum
Amphotericinum NFN, sjá Amphotericinum B
Amphotericinum B INN
Ampicillinum
Amyleni hydras
Amylii nitris
Androstanolonum INN
Antazolinum
Apomorphinum
Aprobarbitalum INN
Apronalum
Aprotininum INN
Arecolinum
Arsen og arsensambönd, ót. a.

Atenololum INN
Atropinum
Azacylconolum INN
Azapetine BAN
Azathioprinum INN
Bacitracinum
Baclofenum INN
Bamethanum INN
Bamipinum INN
Barbitalum
Barbítúrsýrusambönd, ót. a.
Beclometasonum INN
Belladonnae (folium; herba)
Benactysinum INN
Bendroflumethiazidum INN
Benethaminum penicillinum INN
Benproperinum INN
Benserazidum INN
Benzathini benzylpenicillinum INN (Benzylpenicillinum benzathinum Eur.)
Benzatropinum INN
Benzhexolum, sjá Trihexyphenidylum
Benzilonii bromidum INN
Benzocainum
Benzpyrinii bromidum INN
Benztropinum, sjá Benzatropinum
Benzydaminum
Benzylpenicillinum
Betamethasonum
Betanidinum
Betazolum
Biperidenum INN
Bisacodylum INN
Blemycinum INN
Bromhexinum INN
Bromisovalum
Bromocriptinum INN
Brompheniraminum INN
Broxaldinum INN
Broxichinolinum NFN, sjá Broxyquinolinum
Broxyquinolinum INN
Bulbus scillae
Bumetanidum INN
Bunamidinum INN
Bupheninum INN
Bupivacainum INN
Busulfanum
Butalbitalum INN
Butobarbitalum
Butriptylinum INN
Butylscopolaminum NFN
Calciferolum, sjá Ergocalciferolum
Calcii carbimidum INN
Calcii folinas INN
Calcii iopodas INN
Calcii jopodas, sjá Calcii iopodas
Calcii metrizoas NFN
Calcitoninum INN
Calciumcarbimidum NFN, sjá Calcii carbimidum
Calomel
Cambendazolum INN
Cantharis
Caramiphenum INN
Carbacholinum, sjá Carbacholum
Carbacholum INN
Carbamazepinum INN
Carbarsonum INN
Carbenicillinum
Carbidopum INN
Carbimazolum INN
Carbomycinum INN
Carbonei sulfidum í límhylkjum til inntöku
Carbromalum
Carbutamidum
Carindacillinum INN
Carisoprodolum INN
Cefacetrilum INN
Cefalexinum INN
Cefalonium INN
Cefaloridinum
Cefapirinum INN
Cefazolinum INN
Cefoxazolum INN
Cefradinum INN
Cetobemidonum INN
Chinethazonum NFN ,sjá Quinethazonum
Chinidinum, sjá Quinidinum
Chininum, sjá Quininum
Chiniofonum
Chloroli hydras
Chloralodolum
Chlorambucilum INN

Chloramhenicolum
Chlobutolum, sjá Chlorobutanolum
Chlorchinaldolum NFN, sjá Chlorquinaldolum
Chloryclizinum INN
Chlordiazepoxidum
Chlorisondamini chloridum INN
Chlorisondamoni chloridum NFN, sjá Chlorisondamini chloridum
Chlormadinonum INN
Chlormethinum INN
Chlormezanonum INN
Chlorobutanolum
Chlorochinum, sjá Chloroquinum
Chloroformium
Chloropyraminum INN
Chloroquinum INN
Chlorothiazidum
Chlorphenoxaminum INN
Chlorpromazinum
Chlorpropamidum
Chlorprothixenum
Chlorquinaldolum INN
Chlortalidonum INN
Chlortetracyclinum
Chlorthiazidum,sjá Chlorothiazidum
Chlorzoxazonum
Cholini theophyllinas INN
Choriongonadotropinum NFN, sjá Gonadotrophinum chorionicum
Chromi trioxidum
Chymotrypsinum
Cimetidinum INN
Cincainum, sjá Cinchocainum
Cinchocainum INN
Cinchophenum
Cinnarizinum INN
Clemastinum INN
Clemizolum INN
Clidinii bromidum INN
Clindamycinum INN
Cliochinolum NFN, sjá Clioquinolum
Clioquinolum INN
Clobutinolum INN
Clodantocidum NFN, sjá Clodantoinum
Clodontoinum INN
Clofenotanum
Clofibratum
Clomethiazolum INN
Clomifenum
Clomipraminum
Clonazepamum INN
Clonidinum INN
Clopamidum INN
Clopenthixolum INN
Cloxacillinum
Clozapinum INN
Cobaltosi chloridum
Cocainum
Codeinum
Coffeinum
Colchicinum
Colestipolum INN
Colestyraminum INN
Colistinum INN
Corbadrinum INN
Corticotrophinum INN (Corticotropinum Eur.)
Corticotropinum, sjá Corticotrophinum
Cortisonum
Cropropamidum INN
Crotetamidum INN
Cyacetacidum
Cyanocobalaminum
Cyclizinum INN
Cyclobarbitalum
Cyclofenilum
Cyclopenthiazidum INN
Cyclopentolatum INN
Cyclophosphamidum INN
Cyclopropanum
Cycloserinum INN
Cyclothiazidum INN
Cyproheptadinum
Cytarabinum INN
Dactinomycinum INN
Dantrolenum INN
Dapsonum INN
Daunorubicinum INN
Decamethonii bromidum INN
Deferoxaminum INN
Demeclocyclinum

Demethylchlortetracyclinum, sjá Demeclocyclinum
Demoxytocinum INN
Desipraminum
Deslanosidum
Desmopressinum INN
Desoxicortonum, sjá Desoxycortonum
Desoximetasonum INN
Desoxycortonum
Dexamethasonum
Dexamphetaminum INN
Dexchlorpheniraminum
Dextromethorphanum INN
Dextromoramidum INN
Dextropropoxiphenum, sjá Dextropropoxyphenum
Dextropropoxyphenum INN
Dextrothyroxinum natricum INN
Diacetylmorphinum
Diaethylcarbamazinum, sjá Diethylcarbamazinum
Diaethylstilboestrolum, sjá Diethylstilbestrolum
Diallymalum, sjá Allobarbitalum
Diazepamum
Diazoxidum INN
Dibenzepinum INN
Dichlorophenarsinum INN
Dichlorphenarsinum NFN, sjá Dichlorophenarsinum
Diclofenamidum INN
Dicloxacillinum INN
Dicoumarolum INN
Dicumarolum, sjá Dicoumarolum
Diemalum, sjá Barbitalum
Dienestrolum INN (Dienoestrolum Eur.)
Dienoestrolum, sjá Dienestrolum
Diethazinum INN
Diethylcarbamazinum INN
Diethylstilbestrolum INN (Diaethylstilboestrolum Eur.)
Diflucortolonum INN
Digitalis purpureae folium
Digitoxinum
Digoxinum
Dihydralazinum INN
Dihydroergotaminum INN
Dihydrostreptomycinum
Dihydrotachysterolum INN
Diiodohydroxyquinolinum INN
Dijodoxichinolinum NFN, sjá Diiodohydroxyquinolinum
Dijodtyrosinum
Dimenhydrinatum INN
Dimercaprolum
Dimethyli sulfoxidum INN
Dinoprostum INN
Diodonum
Diphenanum INN
Diphenhydraminum
Diphenoxylatum INN
Diphenylaminum
Diphenylpyralinum INN
Diprophyllinum
Dipropimazine DCF
Dipyridamolum INN
Disulfiramum INN
Doxepinum
Doxorubicinum INN
Doxycyclinum
Doxylaminum INN
Droperidolum INN
Econazolum INN
Emepronii bromidum INN
Emetinum
Emylcamatum INN
Enallynymalum NFN, sjá Methohexitalum
Enallypropymalum NFN
Enhexymalum, sjá Hexobarbitalum
Enibomalum NFN
Enphenemalum, sjá Methylphenobarbitalum
Enserinum (Enserinii salicylas Eur.) (Physostigminum)
Ephedrinum
Ephedrinum
Epicillinum INN
Epinephrinum INN (Adrenalinii tartas Eur.)
Ergocalciferolum
Ergometrinum (Ergometrinii maleas Eur.)
Ergotaminum
Erityrityli tetranitras INN

Erythromycinum
Erythryli nitras, sjá Erityrityli tetranitras
Estomycinum NFN, sjá Paromomycinum
Estradiolum INN (Oestradioli benzoas Eur.)
Estramustinum INN
Estrioli succinas INN
Estronum INN (Oestroncm Eur.)
Ethadionum NFN
Ethambutolum
Ethinylestradiolum INN (Aethinyloestradiolum Eur.)
Ethisteronum
Ethosuximidum
Ethylis biscoumacetas INN
Etilefrinum INN
Etisazolum INN
Etofyllinum
Etoglucidum INN
Etynodiolum INN
Etyprenalinum NFN, sjá Isoetarinum
Euphorbium
Felypressinum INN
Fenbendazolum INN
Fenfluraminum INN
Fenoterolum INN
Fenpipramidum INN
Fenpipranum INN
Fentanylum INN
Flavoxatum INN
Flucloroloni acetonidum INN
Flucytosinum INN
Fludrocortisonum INN
Flumedroxonum INN
Flumetasonum INN
Fluocinoloni acetonidum INN
Fluocinonidum INN
Flucortolonum INN
Fluorhydrocortisonum NFN, sjá Fludrocortisonum
Fluorometholonum INN
Fluorouracilum INN
Fluostigminum NFN
Flupenthixolum NFN, sjá Flupentixolum
Flupentizolum INN
Fluphenazinum INN
Fluprednidenum
Fluracilum NFN, sjá Fluorouracilum
Flurazepamum INN
Folium belladonnae, sjá Belladonnae (folium; herba)
Folium digitalis, sjá Digitalis purpurea folium
Folium hyoscyami, sjá Hyoscyami (folium; herba)
Folium jaborandi
Folium stramonii, sjá Stramonii (folium; herba)
Framycetinum INN
Fructus colocynthidis
Furaltadonum INN
Furazolidonum INN
Furosemidum
Gallamini triethiodidum
Gammaglobulinum
Geislavirk efni
Gentamicinum INN
Gentamycinum NFN, sjá Gentamicinum
Gestonoroni caproas INN
Glibenclamidum
Glibornuridum INN
Glucagonum INN
Glutethimidum INN
Glycarsamidum NFN
Glyceryli nitras
Glycopyrronii bromidum INN
Glymidinum natricum INN
Glyphyllinum, sjá Diprophyllinum
Gonadotrophinum chorionicum INN
Gonadotrophinum sericum INN
Gramicidinum INN
Griseofulvinum
Growth Hormone BAN
Guanethidinum
Guanoclorum INN
Halcinonidum INN
Haloperidolum
Halothanum
Halquinol BAN
Heparinum INN
Heptabarbum INN
Heptamalum NFN, sjá Heptabarbum

Herba hyoscyami mutici
Herba lobeliae
Hexachloraethanum í stautum til lækninga
Hexamethonii bromidum INN
Hexarginum
Hexemalum, sjá Cyclobarbitalum
Hexestrolum INN
Hexicidum
Hexobarbitalum
Hexostrolum NFN, sjá Hexestrolum
Hexyllresorcinolum
Histaminum
Homatropini methylbromidum INN
Homatropinum
Hyaluronidasum INN
Hydralazinum
Hydrargyri amidochloridum
Hydragyri chloridum corrosivum, sjá Hydrargyri perchloridum
Hydrargyri iodidum
Hydrargyri jodidum, sjá Hydrargyri jodidum, sjá Hydrargyri iodidum
Hydrargyri oxicyanidum (Hydrargyri Oxycyanidum INN)
Hydrargyri oxidum
Hydrargyri perchloridum
Hydrastinum
Hydrochlorothiazidum INN
Hydrochlorthiazidum, sjá Hydrochlorothiazidum
Hydrocodonum INN
Hydroconum, sjá Hydrocodonum
Hydrocortisonum
Hydroflumethiazidum
Hydromorphonum
Hydroxicarbamidum NFN, sjá Hydroxycarbamidum
Hydroxizinum NFN, sjá Hydroxyzinum
Hydroxocoba laminum INN
Hydroxyamphetaminum INN
Hydroxycarbamidum INN
Hydroxychloroquinum INN
Hydroxyprogesteronum INN
Hydroxyzinum INN
Hyoscyami (folium; herba)
Hyoscyaminum
Ibomalum NFN
Ibuprofenum INN
Idoxuridinum INN
Imipraminoxidum INN
Imipraminum
Immunoglobulina
Immunosera
Indometacinum
Inositoli nicotinas INN
Insulinum
Iodamidum INN
Iodophthaleinum natricum INN
Iodothiouracilum INN
Iodum
Ipecacuanhae radix
Iproniazidum INN
Isocarboxazidum INN
Isoetarinum INN
Isomethadonum INN
Isoniazidum
Isoprenalinum
Isosorbidi dinitras INN
Isoxuprinum INN
Jodamidum NFN, sjá Iodamidum
Jodoformium
Jodthiouracilum NFN, sjá Iodothiouracilum
Jodum, sjá Iodum
Kalii fluoridum
Kalii iodidum
Kalii stibyli tartras
Kanamycinum INN
Ketaminum INN
Ketobemidonum NFN, sjá Cetobemidonum
Khellinum INN
Kreosotum
Lanatosidum C
Leucovorinum NFN, sjá Calcii folians
Levarterenolum INN (Noradrenalinii tartras Eur.)
Levodopum
Levomepromazinum INN
Levonorgestrelum
Levorphanolum INN
Levothyroxinum natricum INN (Thyroxinum natricum Eur.)

Lidocainum
Lincomycinum INN
Liothyroninum
Lithii carbonas
Lithii ciras
Lobelinum INN
Loxapinum INN
Lynestrenolum INN
Lypressinum INN (Eur.)
Mafenidum INN
Magnesii metrizoas NFN
Maprotilinum INN
Meballymalum NFN, sjá Secobarbitalum
Mebendazolum INN
Mebeverinum INN
Mebumalum, sjá Pentobarbitalum
Mecamylaminum INN
Meclozinum
Medazepamum
Medroxiprogesteronum NFN, sjá Medroxyprogesteronum
Medroxyprogesteronum INN
Medrylaminum
Mefrusidum INN
Megestrolum INN
Meglumini amidotrizoas NFN
Meglumini metrizoas NFN
Megluminum
Meladrazinum INN
Melperonum INN
Melphalanum INN
Menbutonum INN
Mepacrinum
Mephenesinum INN
Mephenetoinum, sjá Mephenytoinum
Mephenterminum INN
Mephenytoinum INN
Mepivacainum
Meprobamatum
Mepyraminum
Meralluridum INN
Mercaptomerinum
Mercaptopurinum
Mesterolonum
Mestranolum
Metacyclinum
Metamizolnatrium, sjá Noramidopyrini methanosulfonas natricum INN
Metandienonum INN
Metaoxedrinum, sjá Phenylephrinum
Metaraminolum
Metenolonum INN
Metforminum
Methacholini chloridum
Methadonum
Methallenestrilum INN
Methallenoestrolum NFN, sjá Methallenestrilum
Methamphetaminum INN
Methandriolum INN
Methanthelinii bromidum INN
Methaphenilenum INN
Methaqualonum
Methestrolum INN
Methiodalum natricum INN
Methocarbamolum INN
Methoestrolum NFN, sjá Methestrolum
Methohexitalum INN
Methotrexatum
Methoxaminum
Methylatropinum
Methyldopum
Methylergometrinum
Methylhomatrophinum NFN, sjá Homatropini methylbromidum
Methylhyoscinum (Methylscopolaminum)
Methylperonum NFN, sjá Melperonum
Methylhenidatum INN
Methylphenobarbitalum
Methylprednisolonum INN
Methylphenobarbitalum (Methylhyoscinum)
Methyltestosteronum
Methylthiouracilum
Methysergidum INN
Meticillinum
Metindizatum INN
Metixenum INN
Metoclopramidum INN
Metaponum INN
Metoprololum INN
Metrifonatum INN
Metrizamidum INN
Metronidazolum
Metylperonum NFN, sjá Melperonum

Miconazolum INN
Minocyclinum INN
Mofebutazonum INN
Morphinum (Morphinii chloridum Eur.)
Moxisylytum INN
Nafcillinum INN
Nalorphinum
Naloxonum INN
Nandrolonum INN
Naphazolinum
Naproxenum INN
Natamycinum INN
Natrii amidotrizoas
Natrii arsenas
Natrii auri chloridum
Natrii aurothiomalas INN
Natrii calcii edetas
Natrii cromoglicas
Natrii edetas
Natrii fluoridum
Natrii fusidas
Natrii iodidum
Natrii iopanoas
Natrii iopodas INN
Natrii jopanoas NFN, sjá Natrii iopanoas
Natrii jopodas, sjá Natrii iopodas
Natrii metrizoas INN
Natrii monofluorophosphas
Natrii monomethylarsinas
Natrii nitris
Natrii nitroprussidum
Natrii paraminohippuras
Natrii valproas INN
Neoarsphenaminum
Neocinchophenum
Neomycinum
Neostigmini bromidum INN
Neostigminii bromidum (Eur.)
Nialamidum INN
Niceritrolum INN
Nicethamidum
Niclosamidum
Nicomorphinum INN
Nicotinyl Alcohol BAN
Nicotinum venale
Nifuratelum
Nifurazolidonum, sjá Furazolidonum
Nitrazepamum
Nitrofuralum INN
Nitrofurantoinum
Nitrofurazonum, sjá Nitrofuralum
Nitrofurmethonum, sjá Furaltadonum
Nitrostigminum NFN
Nitrosulfathiazolum INN
Noradrenalinum (Eur.), sjá Levarterenolum
Noramidopyrini methanosulfonas natricum
Norethisteronum
Noretynodrelum INN
Norgestrelum
Normethadonum INN
Nortriptylinum
Noscapinum
Novobiocinum INN
Noxiptilinum INN
Nylidrinum NFN, sjá Bupheninum
Nystatinum INN
Oestradiolum, sjá Estradiolum
Oestrioli succinas NFN, sjá Estrioli succinas
Oestronum, sjá Estronum
Oleum crotonis
Opipramolum INN
Opium
Orciprenalinum INN
Orphenadinum NFN, sjá Orphenadrinum
Orphenadrinum INN
Oxamphetaminum NFN, sjá Hydroxyamphetaminum
Oxandrolonum INN
Oxazepamum
Oxedrinum
Oxibuprocainum NFN, sjá Oxybuprocainum
Oxichlorochinum NFN, sjá Hydroxychloroquinum
Oxiclozanidum, sjá Oxyclozanidum
Oxiconum, sjá Oxycodonum
Oxifedrinum, sjá Oxyfedrinum
Oximetazolinum NFN, sjá Oxymetazolinum

Oximetholonum NFN, sjá Oxymetholonum
Oxipertinum NFN, sjá Oxypertinum
Oxiphenbutazonum NFN, sjá Oxyphenbutazonum
Oxiphencycliminum NFN, sjá Oxyphencycliminum
Oxiphenoni bromidum NFN, sjá Oxyphenonii bromidum
Oxiprogesteronum NFN, sjá Hydroxyprogesteronum
Oxitetracyclinum, sjá Oxytetracyclinum
Oxophenarsinum INN
Oxprenololum INN
Oxybuprocainum INN
Oxyclozanidum INN
Oxycodonum INN
Oxyfedrinum INN
Oxymetazolinum INN
Oxymetholonum INN
Oxypertinum INN
Oxyphenbutazonum INN
Oxyphencycliminum INN
Oxyphenonii bromidum INN
Oxytetracyclinum
Oxytocinum INN (Eur.)
Pancreatinum
Pancuronii bromidum INN
Papaverinum (Papaverinii chloridum (Eur.)
Paracetamolum
Paraldehydum
Paramethadionum INN
Paromomycinum INN
Pecilocinum INN
Pemolinum INN
Penethamate Hydroiodide BAN
Penicillaminum INN
Penicillinbenethaminum NFN, sjá Benethaminum penicillinum
Penicillinbenzatinum NFN, sjá Benzathini benzylpenicillinum
Pentaerithrityli tetranitras INN
Pentagastrinum
Pentamethonii bromidum INN
Pentanitrolum, sjá Pentaerithrityli tetranitras
Pentazocinum
Pentetrazolum
Pentobarbitalum
Pentolonii tartras INN
Pentoxiverinum NFN, sjá Pentoxyverinum
Pentoxyverinum INN
Pentymalum, sjá Amobarbitalum
Periciazinum INN
Perphenazinum INN
Pethidinum
Phanchinonum NFN, sjá Phanquinonum
Phanquinonum INN
Phenacemidum INN
Phenacetinum
Phenadoxonum INN
Phenazonum
Phenazopyridinum INN
Phenbenzaminum NFN
Phenemalum, sjá Phenobarbitalum
Phenethicillinum NFN, sjá Pheneticillinum
Pheneticillinum INN
Phenetidini lactas
Phenforminum
Phenglutarimidum INN
Phenindaminum INN
Phenindionum NFN
Pheniodolum natricum INN
Phenobarbitalum
Phenolphthaleinum
Phenolsulfophthaleinum
Phenothiazinum INN
Phenoximethylpenicillinum, sjá Phenoxymethylpenicillinum
Phenoxymethylpenicillinum
Phenprobamatum INN
Phensuximidum
Phenterminum INN
Phenthiazinum, sjá Phenothiazinum
Phenylbutazonum
Phenylephrinum INN
Phenylpropanolamine BAN
Phenytoinum
Pholcodinum
Pholedrinum INN
Phosphorus
Phthalylsulfathiazolum

Physostigminum (Physostigminii salicylas Eur.) (Enserinum)
Picrotoxinum
Pilocarpinum (Pilocarpinii nitras Eur.)
Pindololum INN
Piperazinum
Piperylonum INN
Pipotiazinum INN
Pituitarium posterius NFN
Pivampicillinum
Pizotifenum INN
Podophyllinum
Poldini metilsulfas INN
Poldoni methylsulfas NFN, sjá Poldini metisulfas
Polyestradioli phosphas INN
Polyoestriolum
Polymyxinum, sjá Polymyxinum B
Polymyxinum B
Polythiazidum
Practololum
Pralidoximi iodidum INN
Pramocainum INN
Praziquantelum INN
Prazosinum INN
Prednisolonum
Prednisonum
Prenylaminum INN
Prilocainum INN
Primachinum, sjá Primaquinum
Primaquinum INN
Primidonum
Probenecidum
Procainamidum
Procainum (Procainii chloridum (Eur.)
Procarbazinum INN
Prochlorperazinum INN
Profenaminum INN
Progesteronum
Promazinum INN
Promethazinum
Propanididum INN
Propanthelini bromidum
Prophenaminum NFN, sjá Profenaminum
Propranololum
Propyliodonum
Propyphenazonum
Propylthiouracilum
Protamini sulfas
Protirelinum INN
Protoveratrines A et B NND
Protriptylinum INN
Proximetacainum NFN, sjá Proxymetacainum
Proxiphyllinum, sjá Proxyphyllinum
Proxymetacainum INN
Proxyphyllinum
Pyrantelum
Pyrazinamidum
Pyridostigmini bromidum
Pyrimethaminum
Pyrithildion
Pyrvinii chloridum INN
Quinestrolum INN
Quinethazonum INN
Quinidinum
Quininum (Chininii chloridum Eur.)
Radix ipecacuanhae, sjá Ipecacuanhae radix
Rescinnaminum INN
Reserpinum
Rhizoma filicis
Rhizoma veratri
Rifampicinum INN
Rifamycinum
Rimiterolum INN
Ritodrinum INN
Rolitetracyclinum INN
Rotenonum
Salacetamidum INN
Salazosulfapyridinum INN
Salazosulfathiazolum INN
Salbutamolum INN
Salicylamidum
Salicylanilide NF 70
Santoninum
Scopolaminum (Hyoscinum)
Secale cornutum
Secbutabarbitalum INN
Secobarbitalum
Sekaleakalóíðar, ót. a.
Selensambönd, ólífræn, önnur en selensúlfíð

Semen colchici
Semen hyoscyami
Semen stychni
Sera therapeutica, sjá Immunosera
Serumgonadatropinum NFN, sjá Gonadotrophinum sericum
Sorbidi nitras NFN, sjá Isosorbidi dinitras
Sparteinum INN
Spectinomycinum INN
Spironolactonum
Stannosi fluoridum
Stibophenum NFN
Strammonii (folium; herba)
Streptodornasum INN
Streptoduocinum NFN
Streptokinasum INN
Streptomycinum
Streptovarycinum INN
g-Strophanthinum
Strychninum
Succinylsulfathiazolum
Sulfabenzpyrazinum
Sulfacetamidum INN
Sulfachlorpyridazinum INN
Sulfaclozinum
Sulfadiazinum
Sulfadicramidum INN
Sulfadimethoxinum
Sulfadimidinum
Sulfadoxinum INN
Sulfaethidolum INN
Sulfafurazolum
Sulfaguanidinum INN
Sulfaisodimidinum NFN, sjá Sulfisomidinum
Sulfamerazinum
Sulfamethizolum
Sulfamethoxazolum
Sulfamethoxipyridazinum, sjá Sulfamethoxypyridazinum
Sulfamethoxypyridazinum INN
Sulfametoxydiazinum INN
Sulfamoxolum INN
Sulfanilamidum
Sulfaproxylinum INN
Sulfapyrazinum NFN
Sulfapyrazolum INN
Sulfapyridinum INN
Sulfarsphenaminum INN
Sulfathiazolum
Sulfatolamidum INN
Sulfisomidinum INN
Sulfonalum NFN
Sulindacum INN
Sultiamum INN
Suxamethonii chloridum
Terbutalinum
Testosteronum
Tetracaini chloridum (Tetracainii chloridum Eur.)
Tetrachloraethylenum, sjá Tetrachloroethylenum
Tetrachloroethanum
Tetrachloroethylenum Eur.
Tetrachlormethanum
Tetracosactidum INN
Tetracyclinum
Tetrahydrozolinum NFN, sjá Tetryzolinum
Tetramisolum
Tetraponum
Tetrylammonii bromidum
Tetryzolinum INN
Thebaconum
Thenalidinum INN
Theophyllaminum, sjá Aminophyllinum
Theophyllinum
Theophyllinum et ethylenediaminum, sjá Aminophyllinum
Thiamazolum
Thiethylperazinum INN
Thiomebumalnatrium, sjá Thiopentalum natricum
Thiopentalum natricum INN
Thiopropazatum INN
Thioridazinum
Thiotepum INN
Thonzylaminum INN
Thurfyl Nicotinate BAN
Thyreoideum
Thyrotrophinum INN
Thyrotropinum NFN, sjá Thyrotrophinum
Thyroxinum natricum, sjá Levothyroxinum natricum
Tiabendazolum
Tinidazolum INN
Tioguaninum INN

Tiotixenum INN
Tocamphylum INN
Tolazamidum INN
Tolazolinum
Tolbutamidum
Toldimfosum INN
Tolonii chloridum INN
Tranylcyprominum INN
Treosulfanum INN
Tretaminum INN
Tretinoinum INN
Triamcinolonum
Triamterenum INN
Tribenosidum INN
Tribromaethanolum
Trichloroethylenum INN
(Trichlorethylenum Eur.)
Trifluoperazinum INN
Trifluperidolum INN
Trihexyphenidylum INN
Trimetaphani camsilas INN
Trimethadionum
Trimethaphani camsylas NFN, sjá
Trimetaphani camsilas
Trimethoprimum
Trimipraminum
Tripelenaminum NFN, sjá
Tripelennaminum
Tripelennaminum INN
Trolnitratum INN
Trometamolum
Tropenzilini bromidum
Tropenziloni bromidum NFN, sjá
Tropenzilini bromidum
Tropicamidum INN
Tuber jalapae
Tubocurarini chloridum INN
(Tubocurarinii chloridum Eur.)
Tylosinum INN
Tyrothricinum INN
Vaccina
Vasopressinum INN
Verapamilum
Vinblastinum INN
Vincristinum INN
Vinylaether
Viomycinum INN
Warfarinum
Yohimbinum NFN
Xylazinum INN
Xylometazolinum INN
Zoxazolaminum INN

f. Stungulyf og innrennslislyf (parenteralia) eru lyfseðilsskyld, nema annað sé tekið fram.

IV. KAFLI

Áritun lyfja.

8. gr.

Almenn ákvæði um lyf gegn lyfseðli.

a. Áritun á umbúðir lyfja, sem afhent eru gegn lyfseðli, skal vera sem greinilegust. Eftirfarandi atriða skal jafnan getið í áritun:
I. Nafns og magns lyfs eða samsetningar.
II. Nafns sjúklings (sbr. f-lið 3 . gr.) eða hvaða dýri lyfið er ætlað, ef um dýr er að ræða, enda sé þess getið á lyfseðlinum (sbr. þó i-lið 3. gr.).
III. Fyrirsagnar um notkun lyfs (sbr. d-lið og i-lið 3. gr.).
IV. Upphafsstafa nafns eða kódanúmer þess læknis, er ritað hefur lyfseðilinn (sbr. gildandi læknaskrá).
V. Dagsetningar, er gefur til kynna, hvenær lyfið er afgreitt.
VI. Nafns lyfjabúðar (héraðslæknis (læknis, er lyfsöluleyfi hefur, héraðsdýralæknis)).
VII. Eiginhandaráritunar (fangamarks) þess með bleki, er afgreiðir lyfið (sbr. 5. gr. a-lið).

b. Áritun sbr. II.—VII. tölulið hér að ofan, skal vera á hvítum merkimiða. Á honum skal ætíð greint um notkun og/eða íkomustað lyfs, sbr. III. tölulið hér að ofan.

c. Nú er lyf afhent í tveimur eða fleiri pakkningum, og skal þá áletra eina pakkn-

ingu svo sem að ofan greinir, en á hinni (hinum) skal sleppa notkunarfyrirsögn (sbr. III. tölulið þessarar greinar), en í stað þess skal afhentur fylgiseðill, sem á stendur: „**Athugið**, þegar sama lyf er afhent í fleiri en einni pakkningu, er notkunarfyrirsögn einungis á einni þeirra. Gætið því þess að farga henni ekki, fyrr en allt lyfið er búið".

d. Þegar lyf í afmældum skömmtum eru afhent, þar sem búið er um hvern einstakan skammt sérstaklega, skal auðkenna hverja einingu lyfsins heiti þess. Undanþegin þessum ákvæðum eru legstílar, skeiðarstílar og endaþarmsstílar, hylki og skammtar. Undanþága þessi tekur þó ekki til þynnupökkunar í vélum.

e. Lyf gildandi lyfjaskrár, lyfjastaðla og lyfjaforskriftabóka skal áletra hinu latneska heiti, er þar er greint (sbr. b-lið 3. gr.). Ef tilgreint er á lyfseðli lyf úr öðrum heimildarritum, skal árita lyfið með því heiti, er þar greinir og tilfæra heiti heimildarits eða skammstöfun þess á eftir. Ef tilgreint er á lyfseðli lyf, sem ekki hefur verið birt í heimildaritum, skal árita samsetninguna.

f. Styrkleika lyfs eða magn lyfjaefnis skal greina í **mg** upp að 1 g, þá í **g**. Sé magn minna en 0,1 mg, skal það þó greint í **míkróg**.

g. Ef ávísað er lyfi í formi hylkja, skammta, stíla eða taflna, sem inniheldur eitt virkt efni, skal árita magn efnisins í hverri einingu. Þetta á jafnt við þó styrkleika sé ekki getið á lyfseðli (sbr. einnig h-lið 5. gr.).

h. Ekki má letra á umbúðir lyfs annað nafn, aðra samsetningu, annan styrkleika né annan þunga en nákvæmlega svarar til þess, sem úti er látið. Gildir þetta engu að síður, þótt útgefandi kunni að hafa óskað annars. Ef sérstakar ástæður mæla með því, getur landlæknir þó veitt skriflega undanþágu frá þessum fyrirmælum.

i. Ekki má áletra umbúðir lyfs heiti sérlyfs, nema um slíkt sérlyf sé að ræða. Sérlyf má ekki afhenda í stað annars samsvarandi lyfs (sérlyfs), nema útgefandi lyfseðils heimili slíkt. Ef lyfi í lyfjaskrá (lyfjaseðlasafni), sem ekki er fáanlegt nema sem sérlyf, er ávísað undir heiti lyfjaskrár (lyfseðlasafns) skal afla upplýsinga um það frá útgefanda lyfseðilsins, hvaða sérlyf skuli afhenda.

Nú er sérlyf selt undir samheiti og sé það selt undir sama samheiti frá tveimur eða fleiri framleiðendum, skal leita upplýsinga hjá útgefanda lyfseðilsins, hvaða lyfs sé óskað, sé það ekki tekið fram á lyfseðlinum.

j. Við áritun sérlyfs skal þess gætt, svo framarlega sem unnt er, að áritunarmiði lyfjabúðar sé ekki límdur yfir merkimiða sérlyfs. Áritunarmiða skal, svo framarlega sem unnt er, líma á glös, túpur o. s. frv. en ekki á ytri pappaumbúðir.

k. Um stungulyf gildir, að í áritun skal ætíð greina styrkleika þeirra í millígrömmum í millilítra (mg/ml). Ennfremur skulu þau greinilega áletruð upplýsingum um, hvernig þau skulu að jafnaði notuð. Þó er heimilt að nota eftirfarandi skammstafanir í þessum tilgangi:

im: til að dæla í vöðva
iv: til að dæla í æð
sc: til að dæla undir húð.

Umbúðir, er hafa að geyma þurrefni ætluð til tilbúnings á stungulyfjum, skal árita nafni lyfs og magni að viðbættu „ad iniectionem". Ef um er að ræða þurrefni, ætluð til tilbúnings innrennslislyfja, skal áletra umbúðir nafni og styrkleika lyfjanna að viðbættu „ad infusionem".

Um innrennslislyf (infundibilia) gildir, að í áritun skal greina styrkleika þeirra í grömmum í lítra (g/l eða g/1000 ml) og enn fremur í millímólum í lítra (mmol/l eða mmol/1000 ml).

Um innrennslisþykkni (adfundibilia) gildir, að í áritun skal greina styrkleika þeirra í millígrömmum (eða grömmum) í millilítra (mg/ml (eða g/ml)) og ennfremur í millímólum í millilítra (mmol/ml). Þau skal auk þess árita: **„Má ekki nota óþynnt".**

l. Styrkleika skolvökva skal greina í grömmum (millígrömmum) í lítra (g/l (mg/l)) og hver pakkning skal greinilega merkt „**Skolvökvi**“.
m. Um lífhimnu- og blóðskilvökva (dialytica peritonealia og hæmodialytica concentrata) gildir, að í áletrun skal greina styrkleika í grömmum (millígrömmum) (g/l (mg/l)) og ennfremur í millímólum í lítra (mmol/l). Auk þess skal áletrun gefa til kynna, hvernig lyfið er að jafnaði notað.
n. Lyf í gildandi lyfjaskrá, lyfjastöðlum og lyfjaforskriftabókum skulu að öðru leyti árituð svo sem þar er sérstaklega mælt fyrir um.

9. gr.

Almenn ákvæði um lyf í lausasölu.

Umbúðir lausasölulyfja skulu auðkenndar merkimiða lyfjabúðar (héraðslæknis, héraðsdýralæknis) og skýrt og greinilega getið heitis lyfs, styrkleika, þar sem við á, svo og magns. Ennfremur skal eftirfarandi atriða gætt við áletrun lausasölulyfja:

a. Lyf gildandi lyfjaskrár, lyfjastaðla eða lyfjaforskriftabóka skal árita íslensku heiti þess, ef til er, annars hinu latneska heiti heimildarritsins.
b. Efni, þar með taldar jurtir og jurtahlutir, sem ekki eru í gildandi lyfjaskrá eða lyfjastöðlum, skal árita sem alþýðlegustu verslunarheiti.
c. Ef um samsett lyf er að ræða, sem ekki er í gildandi lyfjaforskriftabókum, skal árita samsetninguna á íslensku eða latínu. Nú er hið samsetta lyf gert eftir þekktu forskriftarsafni, og má þá nota heiti lyfsins þar, að viðbættu heiti forskriftasafnsins, t. d. með skammstöfun.
d. Ekki má árita önnur notkunarfyrirmæli á lausasölulyf, en þau er greinir í reglugerð þessari, nema með samþykki Heilbrigðismálaráðuneytisins eða samkvæmt reglum, sem kunna að verða settar.
e. Á merkimiða lausasölulyfs, sem gert er hverju sinni sem um það er beðið, skal lyfjafræðingur (aðstoðarlyfjafræðingur) sá, er framleiðir lyfið, rita fangamark sitt með bleki og geta dagsetningar.

10. gr.

Reglur um sérstaka áletrun á umbúðir lyfja.

a. Lyf, er botnfalla eða skilja sig við geymslu, skal merkja: „**Hristist**“.
b. Tuggutöflur, þ. e. töflur, sem á að tyggja, skal merkja: „**Tyggið vandlega**“.
c. Lyf, sem eru með sýruheldri húð (sundrast ekki í maga) og lyf í hylkjum og töflum með langvarandi verkun (forðahylki, forðatöflur), skal merkja „**Gleypist**“.
d. Munnsogtöflur, þ. e. töflur, sem eiga að renna í munni, skal merkja: „**Látið töfluna renna í munni**“.
e. Endaþarmsstíla skal merkja: „**Stingist í endaþarm**“.
f. Skeiðarstíla skal merkja: „**Stingist í fæðingarveg**“.
g. Stungulyf skal merkja: „**Stungulyf**“.
h. Lyf ætlað dýrum skal merkja: „**Dýralyf**“.
i. Lyf, er innihalda difenhýdramínsambönd, cinnarizín og meclózín eða sölt af þessum efnum, skal merkja með rauðum bókstöfum á hvítum grunni: „**Varasamt er fyrir stjórnendur ökutækja að nota lyfið**“.
j. Lyf í fljótandi formi, er innihalda hexaklórófen, ef magn fer fram úr 0.1%, skal auðkenna með rauðum bókstöfum á hvítum grunni: „**Gætið þess, að lyfið berist ekki um vit. Skolið vandlega af með vatni eftir notkun**“.
k. Sýklalyf til notkunar í júgur á kúm skal áletra með bláum bókstöfum á hvítum grunni: „**Eigi má nýta mjólk til manneldis meðan á lyfjameðferð stendur og eigi fyrr en þremur sólarhringum eftir síðustu lyfjagjöf**“, eða í lengri tíma eftir því, sem við á hverju sinni.

l. Hvers konar tetrasýklinsambönd, sem ætluð eru til inntöku, skal áletra með rauðum bókstöfum á hvítum grunni: „**Verkun lyfsins minnkar, ef sjúklingur drekkur mjólk eða súrmjólk eða tekur járn-, kalk- eða sýrubindandi lyf, þremur klukkustundum fyrir eða eftir töku lyfsins**“.

m. Innúðalyf, notuð við astma og innihalda sympatómímetískar amínur skal merkja með rauðum bókstöfum á hvítum grunni: „**Varúð. Ekki má nota stærri skammta af lyfinu en læknir hefur sagt fyrir um. Of stór skammtur lyfsins eykur ekki verkun þess, en getur verið skaðlegur**“.

n. Augndropa, augnskolvötn, augnsmyrsli og eyrnadropa skal merkja með rauðum bókstöfum á hvítum grunni: „**Má aðeins nota í skamman tíma eftir að umbúðir hafa verið rofnar**“.

o. Séu eftirfarandi lyf seld í lausasölu, skal auk venjulegrar áritunar áletra þau svo sem hér greinir:

I. Töflur, sem innihalda 500 mg af acetýlsalicýlsýru: „**Gefið ekki börnum yngri en 8 ára. Mesti skammtur handa börnum 8—12 ára er 1 tafla á sólarhring. Venjulegur skammtur handa fullorðnum 1—2 töflur í senn, mest þrisvar á dag**“.

II. Töflur sem innihalda 150 mg af acetýlsalicýlsýru:
„**Mesti skammtur á sólarhring handa börnum:**
½—1½ árs: ½ tafla
1½—2½ árs: 1 tafla
2½—4 ára: 1½ tafla
4—8 ára: 2 töflur
Þessa skammta má ekki gefa lengur en 2 sólarhringa í senn, nema eftir læknisráði“.

III. Guttae A—D vitamini (sbr. viðauka 1): „**Mesti skammtur handa börnum er 4 dropar á dag**“.

IV. Guttae A-C-D vitamini (sbr. viðauka 1): „**Mesti skammtur handa börnum er 10 dropar á dag**“.

V. Töflur eða hylki, sem innihalda D-vítamín: „**Venjulegur dagskammtur: 400 a. e.**“

VI. Töflur eða hylki, sem innihalda A-vítamín: „**Venjulegur dagskammtur: 5000 a. e.**“

VII. Klófenótan og hexicíð (sbr. viðauka 1): „**Má ekki nota gegn óþrifum á svínum, alifuglum eða mjólkandi dýrum**“. Séu efni þessi notuð gegn óþrifum á mönnum eða dýrum, skal auk þess auðkenna þau svohljóðandi leiðbeiningum um notkun.

a. **Klófenótanstráduft.**
„**Notkunarreglur fyrir klófenótanstráduft:**
Duftinu er stráð og núið á þá staði, þar sem óþrifa verður vart. Strá skal duftinu á nærklæðnað beggja vegna og innan á ytri klæði. Duftið vinnur ekki á eggjunum (nitinni), og er því nauðsynlegt að endurtaka meðferðina að fimm til sex dögum liðnum. Ekki skal fara í bað á milli“.

b. **Klófenótanspritt.**
„**Notkunarreglur fyrir klófenótanspritt:**
Kembið hárið með greiðu eða kambi, sem vættur er í sprittinu. Núið síðan sprittinu vel í hárið og hárssvörðinn. Sprittið vinnur ekki á eggjunum (nitinni), og er því nauðsynlegt að endurtaka meðferðina að fimm til sex dögum liðnum“.

c. **Hexicíðlausn.**
„**Notkunarreglur fyrir hexicíðlausn (hársápu):**

Gegnvætið hárið með volgu vatni. Hellið 2 matskeiðum af hársápu í hárið og látið freyða. Nuddið allan hárssvörðinn vel í a. m. k. 4 mínútur. Skolið vandlega og þurrkið með þurru handklæði. Kembið hárið vandlega til þess að fjarlægja nit. Endurtakið meðferðina eftir fimm til sex daga. **Varúð:** Gætið þess, að lyfið komist ekki í augu, nef, munn eða aðra viðkvæma slímhúð. Ef það kemst í augu, skal skola þau strax með vatni. Notið lyfið ekki oftar en tvisvar við hverja smitun og aðeins tvisvar í sömu viku. Notið ekki lyfið til venjulegra hárþvotta, né heldur, ef sár eru á hárssverði".

d. **Hexicíðáburður og hexicíðkrem.**

„Notkunarreglur fyrir hexicíðáburð eða hexicíðkrem (húðáburð eða húðkrem):

Þvoið yður og þurrkið vandlega. Berið þunnt lag af áburði (kremi) á allan líkamann, nema andlit og hársvörð. Gætið þess vandlega að þekja alla húðina. Látið áburðinn (kremið) vera á í sólarhring, en þvoið yður þá vel. Endurtakið vikulega, ef nauðsyn krefur, þó ekki oftar en 2—3 sinnum.

Varúð: Gætið þess, að lyfið komist ekki í augu, nef, munn eða aðra viðkvæma slímhúð. Ef það kemst í augu, skal skola þau strax með vatni".

VIII. **Benzýlbenzóat áburður** (Linimentum benzyli benzoatis NORD 63). **Lyf við lús og kláðamaur. Eftir sápubað er áburðurinn borinn á allan líkamann nema andlit, þrisvar sinnum með 10 mínútna millibili. Þvoið áburðinn af eftir einn sólarhring".**

IX. Formalínspíritus með mentóli (Sol. formaldehydi spirituosa cum mentholo FncH 22): **„Mest 20 dropar í glas af volgu vatni til hálsskolunar".**

X. Lyf, sem innihalda sennaglýkósíð, skal áletra með rauðum bókstöfum á hvítum grunni: **„Notist ekki lengur en í eina viku í senn, nema í samráði við lækni".**

p. Við áritun lyfja og efna, sem ætluð eru sjúkrahúsum, heilsuverndar- og heilsugæslustöðvum og öðrum slíkum stofnunum eða læknum (tannlæknum, dýralæknum) til nota við störf sín, skal auk venjulegrar áritunar, eftirfarandi atriða gætt.

I. Lyf, sem notuð eru í dropatali, skal auðkenna sérstökum miða, sem á er letrað: **„Notið í dropatali".**

II. Lyf, er varðveitt skulu í eiturskáp (sjá lista í DLS 1. hluta) og ætluð eru til útvortis notkunar eða til að bera á slímhimnur, tennur o. s. frv. svo og ætiefni og önnur álíka hættuleg efni, skal auðkenna sérstökum miða, sem á er letrað með ljósum stöfum á dökkum grunni: **„Varúð — Hættulegt".**

III. Lyf og sótthreinsunarefni, sem í lyfjabúð skulu auðkennd eiturmerki og þynnt fyrir notkun á sjúkrahúsum, skal auðkenna sérstökum miða, sem á er letrað með ljósum stöfum á dökkan grunn: **„Einungis til þynningar".**

IV. Ávallt skal geta framleiðslunúmers og fyrningartíma þar sem við á.

r. Umbúðir allra lyfja skal auðkenna aðvörunarmiða með rauðu letri á hvítum grunni: **„Varúð —Geymið þar, sem börn ná ekki til".**

s. Um merkingu og umbúðir hættulegra efna vísast til reglugerðar um gerð íláta, merkingu og varnarmerki varðandi sölu og varðveislu hættulegra efna nr. 479/1977.

11. gr.

Dýralyf.

a. I. Dýralæknum er einungis heimilt að ávísa með lyfseðli lyfjum til dýralækninga.

II. Menn, sem starfa samkvæmt 16. gr. laga nr. 31 5. maí 1970 um dýralækna, eiga rétt til þess að afla sér lyfja hjá héraðsdýralækni eða samkvæmt ávísun hans.

III. Heimilt er að láta úti án lyfseðils lyf, sem innihalda Thiabendazolum, Fenbendazolum eða Tetramizolum svo og Injectabile calcii borogluconatis.

Ekki er heimilt að láta úti án lyfseðils Piperazinum nema í blöndu með Tetramizolum eða Thiabendazolum.

Eftirtalin sermi og bóluefni er heimilt að láta úti án lyfseðils:

1. Garnaveikibóluefni, sem fer eftir reglugerð um bólusetningu til varnar garnaveiki nr. 414/1976.
2. Bráðapestarbóluefni.
3. Bóluefni gegn lambablóðsótt.
4. Bóluefni gegn lungnapest.
5. Bóluefni gegn garnaeitrun.
6. Sermi gegn lambablóðsótt.

Önnur sermi og bóluefni eru lyfseðilsskyld. Erlend ónæmisefni handa dýrum, s. s. gegn kattafári, hundapest, hundaæði, má einungis nota að fengnu skriflegu samþykki yfirdýralæknis hverju sinni.

b. Lyf, sem innihalda eftirtalin efni, má eingöngu nota handa dýrum að fengnu skriflegu samþykki yfirdýralæknis hverju sinni: Arsenik, klófenótan, klóramfeníkól, samtengd efnasambönd með verkan kynhormóna, skjaldkirtilslyf.

c. Eftirtalin lyf má eingöngu nota handa dýrum, þegar dýralæknir gefur þau sjálfur:

I. Verkjastillandi lyf til inndælingar.
II. Svæfingalyf til inndælingar.
III. Sefandi lyf til inndælingar.
IV. Róandi lyf til inndælingar.
V. Ávana- og fíknilyf.
VI. Eftirtalin hormónalyf eða lyf með samsvarandi verkun: Andrógen efni, gestagen efni, gónadótróp hormón, estrógenir sterar, kortiko sterar, prostaglandín efni.

d. Afurðir af dýrum, sem gefið hefur verið hormónalyf, róandi lyf, verkjastillandi lyf, sýklalyf eða sníklalyf, eru óhæfar til manneldis meðan á lyfjameðferð stendur og fyrstu 3 sólarhringana eftir lok lyfjameðferðar hið skemmsta. Lyfjum þessum skulu fylgja skriflegar leiðbeiningar og ber dýralækni hverju sinni að gera eiganda dýrs sérstaka grein fyrir því, hve lengi afurðir eru óhæfar til manneldis.

12. gr.

Lyf, sem tannlæknar mega ávísa.

a. Tannlæknum er heimilt að ávísa sjálfum sér til nota við störf sín þessum lyfjum:

I. Svæfingalyfjum.
II. Staðdeyfilyfjum.
III. Lyfjum, sem innihalda flúor og ætlað er að verka staðlega í munni.
IV. Sérlyfjum, er innihalda Demeclocyclinum, kalsíumsalt (Demetylchlortetracyclincalcium NFN og Triamcinolonum acetóníð og ætlað er að verka staðlega á tennur.
V. Lyf, sem innihalda eftirtalin efni: Epinephrinum (Adrenalinum NFN), Amylii nitris, Ephedrinum, Hydrocortisonum, Nicethamidum, Oxedrinum, Pilocarpinum og Topicinum.
VI. Lyfjum þeim, sem greind eru hér á eftir (sbr. b-lið).

b. Tannlæknum er heimilt að ávísa sjúklingum sínum þessum lyfjum:
I. Lyfjablöndum, sem innihalda Codeinum ásamt Acidum acetylsalicylicum, Phenacetinum eða Phenazonum eða skyldum lyfjum (sbr. þó 6. gr.).
II. Chlorali hydras, Chloralodolum, Phenobarbitalum (Phenemalum NFN) og sölt þess.
III. Benzódíazepínsambönd (sbr. 6. gr.).
IV. Carisoprodolum, Phenprobamatum (sbr. þó 6. gr.).
V. Penicillínsamböndum.
VI. Tetracyclinum og afbrigðum þess.
VII. Clindamycinum, Erythromycinum, Lincomycinum.
VIII. Nystatinum.
IX. Eftirtöldum lyfjum, sem innihalda flúor: Gargarisma natrii fluoridi allt að 0.2%, Solutio natrii fluoridi allt að 2% til tannpenslunar, Tablettae natrii fluoridi 0.55 mg DAK 63.
X. Klórhexidín til notkunar í munni.
XI. Lyfjum, sem innihalda eftirfarandi efni og sölt þeirra í töfluformi: Atropinum, Meprobamatum, Methadonum, Methylatropini bromidum, Methylscopolamini nitras, Mobutazonum, Oxedrinum, Oxiphenbutazonum, Promethazinum. Um Tabl. meprobamati og Tabl. methadoni gilda enn fremur ákvæði 6. gr. og eigi er tannlækni heimilt að ávísa sama einstaklingi fleiri en 10 töflum í einu, eða sem svarar 4 g af mepróbamati og 50 mg af metadónklóríði.
XII. Lausasölulyfjum.

13. gr.

Undanþágur varðandi lausasölu nokkurra lyfja.

Heimilt er að selja í lausasölu:

a. Þau lyf og efni, sem greind eru í viðauka 1 með reglugerð þessari, svo og tilsvarandi sérlyf, enda skulu þau háð sömu ákvæðum varðandi áletrun og magn. Óheimilt er að láta úti þessi lyf og efni með annarri áletrun en greinir í viðaukanum.

b. Þau efni, lyf og samsetningar þeirra, sem talin eru í viðauka 2, og ætluð eru til útvortis notkunar.
áburðir (linimenta),
augnskolvötn (collyria),
eyrnardropar (otoguttae),
hlaup (gelae),
krem (cremores),
lausnartöflur (solublettae),
lausnir (solutiones),
pasta (pastae),
skeiðarstílar (vagitoria),
smyrsli (unguenta)
stráduft (conspergentia),
stifti (styli),
vaselín (vaselina).

Um undanþágur varðandi lausasölu nokkurra dýralyfja sjá 11. gr. a-lið.

14. gr.

Skipkistulyf.

Undanþegin ákvæðum þeim, er getur í Sérlyfjaskrá, lyfjaverðskrá I og II, eru lyf, sem aðeins er heimilt að láta úti gegn lyfseðli, ef þau eru ætluð í lyfjakistur skipa, sbr. reglugerð nr. 242 14. nóv. 1966 um lyf og læknisáhöld í íslenskum skipum. Er lyfsala þá heimilt að láta af hendi umgetin lyf gegn skriflegri beiðni skipstjóra eða úgerðarmanns. Beiðnina skal lyfsali geyma í tvö ár.

Um afgreiðslu ávana- og fíknilyfja vísast til 6. gr.

15. gr.

Áfengi til lækninga.

Um hvers konar áfengisútlát lyfjabúða og lækna og um áfengislyfseðla fer eftir reglugerð nr. 116 13. maí 1952 um sölu áfengis til lækninga eða öðrum reglum, sem settar kunna að verða samkvæmt áfengislögum.

16. gr.

Ýmis ákvæði.

Nú hefur læknir lyfjasölu, af því að engin lyfjabúð er í umdæminu og komið er til hans með lyfseðil frá öðrum lækni; skal hann þá haga sér að öllu leyti eftir þeim fyrirmælum, sem í reglugerð þessari eru sett. Læknir, sem sjálfur afhendir lyf til sjúklinga sinna, skal um áritun lyfjanna og annað haga sér nákvæmlega eftir þessari reglugerð.

17. gr.

Um brot gegn ákvæðum þeim, sem sett eru með reglum þessum, fer eftir fyrirmælum XIII. kafla lyfjalaga nr. 49 16. maí 1978.

18. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 16. gr. lyfjalaga nr. 49 16. maí 1978, gengur í gildi 1. september 1979, og fellur þá jafnframt úr gildi reglugerð varðandi gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 338 15. febrúar 1974 með breytingum, svo og ákvæði annarra fyrirmæla, er fara í bága við fyrirmæli þessarar reglugerðar.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 29. maí 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

Viðauki 1.

Undanþágur varðandi lausasölu nokkurra lyfja, skv. 13. gr. a (önnur ákvæði um áletrun: Sjá 9. og 10. gr.).

Lyf eða lyfjasamsetningar	Samsetningar, er selja má í lausasölu	Athugasemdir	Dæmi
Acidum acetylsalicylicum	Lyf í afmældum skömmtum	Einstakur skammtur mest 500 mg. Áletrun: Sjá 10. gr. I. og II. töluliði o-liðs.	Tablettae acetylsaliclicae 500 mg NORD 63 og Tablettae magnyli 150 mg DAK 63
Acidum boricum	Mest 20 g Solutio acidi borici 2%	Áletrun: Sjá 2. gr. reglugerðar nr. 479/1977	
Acidum dichloraceticum	Ekki yfir 50%	Áletrun: Sjá 2. gr. reglugerðar nr. 479/1977	
Acidum folicum	Lyf í afmældum skömmtum, sem innihalda 1 mg eða minna	Sjá reglugerð nr. 329/1977	
Acidum trichloraceticum	Ekki yfir 50%	Áletrun: Sjá 2. gr. reglugerðar nr. 479/1977	
Adrenalinum sjá Epinephrinum			
A-vítamín	Samsettar lausnir, er innihalda ekki meira en 12 000 a. e. af A-vítamíni í grammi svo og lyf í afmældum skömmtum, er innihalda ekki meira en 12 000 a. e. í skammti.	Áletrun: Sjá 10. gr. III., IV. og VI. töluliði o-liðs.	Guttae A-C-D-vitamini DAK 63 Guttae A-D-vitamini DAK 63

Lyf eða lyfjasamsetningar	Samsetningar, er selja má í lausasölu	Athugasemdir	Dæmi
Benzocainum	Suppositoria benzocaini composita NORD 63	Áletrun: Venjulegur skammtur: 1 stíll í endaþarm kvölds og morguns.	
	Gylliniæðarsmyrsli		Unguentum chlorbutoli benzocaini DD 63
Bromisovalum	Tablettae bromisovali 300 mg NORD 63	Mest 5 töflur handa einstaklingi. Áletrun: Svefntöflur. Mest 2 töflur á sólarhring handa fullorðnum.	
Chininum	Tablettae chinini 100 mg NORD 63	Mest 20 töflur handa einstaklingi. Áletrun: Við sinadrætti. Mest 2 töflur að kvöldi.	
	Fljótandi blöndur	Ekki yfir 0.5%.	
Chloroformium ad narcosin		Til löggiltra geldingarmanna, sbr. lög nr. 123 27. des. 1935 um geldingu húsdýra.	
Cincainum	Gylliniæðarsmyrsli	Ekki yfir 1%	Unguentum cincaini NORD 63.
Cinnarizinum	Töflur, er innihalda 10 mg eða minna	Mest 10 töflur handa einstaklingi. Áletrun: Sjóveikitöflur. 1 tafla klukkustund áður en ferð er hafin. Mest 3 töflur á sólarhring. Börn 5—12 ára, hálfan skammt. Ekki ætlað yngri börnum. Sjá einnig 10. gr. i-lið.	

Lyf eða lyfja-samsetningar	Samsetningar, er selja má í lausasölu	Athugasemdir	Dæmi
Clofenotanum	Ekki yfir 10%	Áletrun: 10. gr. VII. tölulið o-liðs Sjá einnig 7. gr. reglugerðar nr. 479/1977.	Conspergens clofenotani NORD 63 Spiritus clofenotani NORD 63.
Coffeinum	Lyf í afmældum skömmtum	Einstakur skammtur mest 100 mg	Tablettae coffeini 100 mg NORD 63 Tablettae coffeotyli DD 63
	Mixtúrur	Áletrun: Sjá Strychnini um nitras	B-tonicum DD 63 Tonicum DD 63
Cyano-cobalaminum	Lyf í afmældum skömmtum, sem innihalda 15 mikróg eða minna.	Sjá reglugerð nr. 329/1977.	
Dimenhydrinatum	Töflur, stílar er innihalda 100 mg eða minna.	Mest 10 töflur (stílar) handa einstaklingi. Áletrun á töflur, stíla á 100 mg: Sjóveikitöflur (sjóveikistílar). 1 tafla (stíll í endaþarm) klukkustund áður en ferð er hafin. Mest 2 töflur (stílar) á sólarhring handa fullorðnum.	Tablettae anautini 100 mg DD 63.
		Áletrun á stíla á 25 mg: Sjóveikistílar. Fyrir börn 5—12 ára: 2 stílar í endaþarm 1 klukkustund áður en ferð er hafin, mest 4 stílar á sólarhring. Börn 3—5 ára, hálfur skammtur. Ekki ætlað yngri börnum. Sjá einnig 10. gr. i-lið.	Supp. dimen-hydrinati 25 mg og 100 mg.

Lyf eða lyfjasamsetningar	Samsetningar, er selja má í lausasölu	Athugasemdir	Dæmi
Diphenhydraminum	Tablettae coffinautini NORD 63 Tablettae diphenhydramini 50 mg NORD 63 Mixtúrur	Mest 10 töflur handa einstaklingi. Áletrun: Sjóveikitöflur. 1—2 töflur klukkustund áður en ferð er hafin. Mest 4 töflur á sólarhring handa fullorðnum. Ekki yfir 0.3%. Mest 150 ml handa einstaklingi. Áletrun: Hóstamixtúra. 1—2 tsk. í senn. Mest 5 sinnum á sólarhring handa fullorðnum. Sjá einnig 10. gr. i-lið.	
Epinephrinum (Adrenalinum)	Lausnir blandaðar öðrum efnum	Ekki yfir 0.01%	
Ergocalciferolum	Samsettar lausnir, er innihalda ekki meira en 7 000 a. e. af D-vítamíni í grammi svo og lyf í afmældum skömmtum, er innihalda ekki meira en 1 000 a. e. í skammti.	Áletrun: Sjá 10. gr. III., IV. og V. tölulið o-liðs.	Guttae A-C-D-vitamini DAK 63 Guttae A-D-vitamini DAK 63.
Erythryli nitras	Töflur	Einstakur skammtur mest 30 mg. Mest 50 töflur handa einstaklingi. Áletrun: 1 tafla í senn. Mest 3 töflur á sólarhring.	Tablettae erythryli nitratatis 5 mg NORD 63 Tablettae erythryli nitratis 30 mg NORD 63

Lyf eða lyfjasamsetningar	Samsetningar, er selja má í lausasölu	Athugasemdir	Dæmi
Glyceryli nitras	Tungurótartöflur	Einstakur skammtur 0.5 mg. Mest 100 töflur handa einstaklingi. Áletrun: 1 tafla í senn undir tungu. Mest 10 töflur á sólarhring. Takmarkað geymsluþol. Óráðlegt er að skipta um umbúðir eða setja aðskotahluti í flátið.	Resoriblettae glyceryli nitratis 0.25 mg DD 63 Resoriblettae glyceryli nitratis 0.5 mg DD 63
Hexicidum	Ekki yfir 1%	Áletrun: Sjá 10. gr. VII. tölulið o-liðs. Sjá einnig 7. gr. reglugerðar nr. 479/1977.	
Hexylresorcinolum	Töflur, er innihalda 5 mg eða minna		
Hydrargyri oxicyanidum	Collyrium hydrargyri oxicyanidi NORD 63	Áletrun: Augnskolvatn	
Ipecacuanhae radix	Infusum ipecacuanhae DD 63 Infusum ipecacuanhae compositum DD 63 Mixtura ipecacuanhae pro infantibus DD 63 Syrupus ipecacuanhae DD 63	Mest 200 ml handa einstaklingi. Áletrun: 1 teskeið í senn. Mest 3 sinnum á dag handa börnum.	
Kalii jodidum	Lyf í afmældum skömmtum, er innihalda 425 míkróg I (jodum) eða minna.		
Kreosotum	Kvefmixtúra	Ekki yfir 0.3%.	

Lyf eða lyfja-samsetningar	Samsetningar, er selja má í lausasölu	Athugasemdir	Dæmi
Meclozini chloridum	Töflur	Einstakur skammtur mest 25 mg. Mest 10 töflur handa einstaklingi. Áletrun: Sjóveikitöflur. 1 tafla klukkustund áður en ferð er hafin. Mest 2 töflur á sólarhring handa fullorðnum. Sjá einnig 10. gr. i-lið.	
Noscapinum	Saftir, ekki yfir 1 mg/ml	Áletrun: Hóstasaft. 1 matskeið mest 3 sinnum á sólarhring handa fullorðnum. Gefið ekki börnum yngri en 12 ára.	Syrupus noscapini DAK 63
Paracetamolum	Töflur	Einstakur skammtur 500 mg. Mest 20 töflur handa einstaklingi. Upplýsingar frá framleiðanda skulu fylgja hverri pakkningu með eftirfarandi áletrun: Mest 6 töflur á sólarhring handa fullorðnum við höfuðverk, tannverk, tíðarverkjum og sótthita af völdum inflúensu eða kvefs. Mesti skammtur á sólarhring handa börnum 7—12 ára eru 4 töflur, og 3—7 ára 2 töflur. Lyfið er ekki ætlað yngri börnum en þriggja ára. Varhugavert er að nota lyfið, ef um lifrarsjúkdóma er að ræða.	

Lyf eða lyfjasamsetningar	Samsetningar, er selja má í lausasölu	Athugasemdir	Dæmi
Pentanitrolum	Töflur	Einstakur skammtur mest 50 mg. Mest 100 töflur handa einstaklingi. Áletrun: 1 tafla í senn. Mest 3 töflur á sólarhring.	Tablettae pentanitroli DD 63
Phenacetinum	Lyf í afmældum skömmtum.	Einstakur skammtur mest 250 mg. Mest 25 töflur handa einstaklingi. Áletrun: 1 tafla í senn við verkjum. Mest 3 töflur á sólarhring.	Tablettae phenacetyli Ph. Dan. 48
	Lausnir		Solutio hydrogenii peroxidi 3% NORD 63
Phenazoni salicylas	Lyf í afmældum skömmtum.	Einstakur skammtur mest 1 g. Áletrun: 1—2 töflur við verkjum, mest þrisvar á dag. Gefið ekki börnum yngri en 12 ára.	Tablettae coffisali DAK 50 Tablettae phenazoni salicylatis 500 mg DD 63
Phenazonum	Lyf í afmældum skömmtum	Einstakur skammtur mest 1 g. Áletrun: 1—2 skammtar (töflur) við verkjum, mest þrisvar á dag. Gefið ekki börnum yngri en 12 ára.	Dosipulveres phenazoni 1 g DD 63 Tablettae coffeini phenazoni DD 63
	Lausnir og mixtúrur		
Strychini nitras	Mixtúra	Ekki yfir 0.0015% Áletrun: 1 matskeið í senn. Mest 3 sinnum á sólarhring.	B-tonicum DD 63 Tonicum DD 63.
Súlfónamíð	Smyrsli til dýralækninga	Áletrun: Sjá 10. gr. h-lið.	

Viðauki 2.

Undanþágur varðandi lausasölu nokkurra lyfja, skv. 13. gr. b.

Acidum boricum
Aethyli chloridum
Benzocainum
Chlorobutanolum
Chloroformium
Diphenhydraminum
Heparin
Hydrargyri amidochloridum
Hydrargyri oxidum
Iodum
Jodoformium
Lidocainum
Mepyraminum
Phenazonum
Podophyllinum
Promethazinum
Propanthelinum
Rotenonum
Tetracainum (Tetracainii chloridum Eur.)
Tolazolinum
Tripelennaminum INN

Viðauki 3 — Form símalyfseðils.

SÍMALYFSEÐILL Nr.

Læknir	Kódanr.
Nafn sjúklings	
Heimilisfang	
Sjúkrasamlag	Nafnnr.

Stimpill apóteks	Dags. Nafn lyfjafræðings

	Flokkur	Tegund	Innlent	Form	Styrkleiki	Magn	Verð	Hluti sjúklings	Hluti samlags
I									
II									
III									
Símagjald									
Læknisgjald									
Samtals kr.									

Viðauki 4 — Form lyfseðils.

LYFSEÐILL

Nafnnúmer*)	Aldur barns	Fæðingarnúmer
Nafn		
Heimili		

*) Tilgreinið nafnnúmer foreldris, ef sjúklingur er barn.

(Dags.) (Nafn útgefanda ritað eigin hendi)

	Flokkur	Tegund	Innlent	Form	Styrkleiki	Magn	Verð	Hluti sjúklings	Hluti samlags
I									
II									
III									
						Samtals			

(Stærð lyfseðils 105×210 mm)

Viðauki 5 — Form lyfseðilsafrits.

LYFSEÐILSAFRIT Nr.

Læknir	Kódanr.
Nafn sjúklings	
Heimilisfang	
Sjúkrasamlag	Nafnnr.

Stimpill apóteks	Dags.
	Nafn lyfjafræðings

	Flokkur	Tegund	Innlent	Form	Styrkleiki	Magn	Verð	Hluti sjúklings	Hluti samlags
Samtals kr.									

BYGGINGARREGLUGERÐ

I. KAFLI.

Gildissvið reglugerðarinnar

1.1. Reglugerð þessi gildir hvarvetna á landinu.

1.2. Félagsmálaráðuneytið getur, þegar sérstaklega stendur á, veitt sveitarfélagi tímabundna undanþágu frá tilteknum ákvæðum reglugerðarinnar, enda hafi hlutaðeigandi sveitarstjórn sótt um slíka undanþágu og skipulagsstjórn mælt með því, að undanþágan verði veitt.

1.3. Reglugerðin gildir um hverskonar byggingar og mannvirki, sem sótt er um leyfi fyrir hjá byggingarnefnd eftir gildistöku reglugerðarinnar, svo og um breytingar á þeim.

1.4 Undanþegin ákvæðum reglugerðarinnar eru þó:

a) götur, vegir og holræsi,
b) dreifikerfi rafmagns, síma, vatns og hita,
c) framræsluskurðir,
d) girðingar vegna landbúnaðar,
e) flugvellir,
f) hafnir,
g) virkjanir,

enda séu slík mannvirki byggð í samræmi við skipulag og á vegum opinberra aðila og undir eftirliti sérfræðinga. Húsbyggingar tilheyrandi mannvirkjum þeim, sem talin eru í stafliðum e—g, skulu þó háðar ákvæðum reglugerðarinnar.

1.5 Rísi ágreiningur um, hvort mannvirki er háð ákvæðum reglugerðar þessarar, sker félagsmálaráðuneytið úr.

1.6 Sveitarstjórnum er heimilt að setja í sérstakri byggingarsamþykkt fyllri ákvæði um stjórn og meðferð byggingarmála í sveitarfélaginu, um réttindi og skyldur iðnmeistara, byggingarstjóra og byggingarfulltrúa, svo og um önnur þau atriði, sem samþykktin tekur til. Slík viðbótarákvæði gilda einungis í hlutaðeigandi sveitarfélagi. Félagsmálaráðuneytið staðfestir samþykktir samkvæmt þessari grein og öðlast þær gildi, þegar þær hafa verið birtar í B deild Stjórnartíðinda.

1.7 Ef eða að svo miklu leyti sem ekki eru í reglugerð þessari ákvæði, sem varða öryggi bygginga eða einstakra byggingarhluta eða ákvæða varðandi heilbrigðis- og hollustuhætti, tákn og skilgreiningar, skulu ákvæði eftirtalinna íslenskra staðla, ÍST, sem gefnir hafa verið út af Iðntæknistofnun Íslands (Iðnþróunarstofnun Íslands), gilda sem lágmarksákvæði eftir því sem þau eiga við.

ÍST 10, I og II hl.	Steinsteypa.
ÍST 12.1	Eigið álag byggingarefna
ÍST 12.2	Notálag
ÍST 12.3	Vindálag
ÍST 12.4	Snjóálag
ÍST 13	Jarðskjálftar, álag, og hönnunarreglur
ÍST 64	Tákn fyrir hreinlætis-, hita- og loftræsilagnir
ÍST 65	Frárennslislagnir — plastlagnir
ÍST 66	Varmatapsreikningar bygginga og byggingarhluta.
ÍST 66.1	Kólnunartölur
ÍST 67	Vatnslagnir
ÍST 68	Frárennslislagnir

ÍST 69.1	Ofnar fyrir miðstöðvar- og hitaveitukerfi Hluti I — Stálofnar
ÍST 117	Raflagnatákn

1.8 Eftirtaldir íslenskir staðlar skulu vera leiðbeinandi við hönnun bygginga:

ÍST 9 I og II hl.	Sement
ÍST 14	Þolreikningar bentrar steinsteypu
ÍST 15	Trévirki, hönnunarreglur
ÍST 16	Stálvirki, hönnunarreglur
ÍST 20	Mátkerfi
ÍST 20.1	Byggingarmát
ÍST 20.2	Hönnunarmát
ÍST 21	Salarhæð
ÍST 22	Innréttingar
ÍST 40	Gluggar úr tré
ÍST 41	Gluggaefni og gæðakröfur
ÍST 44	Einangrunargler, gæði og prófanir
ÍST 50	Flatarmál og rúmmál bygginga
ÍST 51	Byggingarstig húsa

1.9 Á þeim sviðum, þar sem íslenskir staðlar taka ekki til, skal hafa hliðsjón af ákvæðum norrænna staðla, ISO-staðla eða annarra erlendra staðla, sem Iðntæknistofnun Íslands viðurkennir.

1.10 Þegar ákvæði eins staðals tengjast ákvæðum annars staðals, skal gætt samræmis með tilliti til íslenskra aðstæðna, s. s. þegar ákvæði álagsstaðals tengjast ákvæðum þolhönnunarstaðals.

1.11 Á þeim sviðum, sem staðlar taka ekki til, skal við hönnun og framkvæmdir höfð hliðsjón af Rb.-blöðum sem Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins gefur út, eftir því sem við á.

1.12 Auk ákvæða um brunavarnir og brunamál, sem eru tilgreind í þessari reglugerð, skal gætt ákvæða reglugerðar nr. 269 frá 9. júní 1978 um brunavarnir og brunamál, hér eftir nefnd brunamálareglugerð.

1.13 Að svo miklu leyti, sem ákvæði varðandi heilbrigðismál, mengunarmál, öryggi og hollustuhætti á vinnustað eru ekki tilgreind í þessari reglugerð, vísast í lög og reglugerðir um þau efni.

1.14 Mælieiningar skulu vera í samræmi við SI-kerfið (Systéme International d'Unités).

II. KAFLI.

Stjórn byggingarmála.

2.1 Yfirstjórn byggingarmála.

2.1.1. Félagsmálaráðuneytið fer með yfirstjórn byggingarmála, en því til ráðuneytis eru Skipulagsstjórn ríkisins, Brunamálastofnun ríkisins og aðrar stofnanir, er fara með málefni, sem snerta framkvæmd laga um byggingarmál.

2.1.2. Félagsmálaráðherra sker úr ágreiningsmálum, sem upp kunna að koma milli sveitarstjórnar og byggingarnefndar, en leita skal hann áður umsagnar Skipulagsstjórnar ríkisins.

2.1.3. Telji einhver rétti sínum hallað með ályktun byggingarnefndar eða sveitarstjórnar, er honum heimilt að skjóta máli sínu til úrskurðar félagsmálaráðherra innan þriggja mánaða frá því honum var kunnugt um ályktunina.

2.1.4 Félagsmálaráðherra skal kveða upp úrskurð um ágreining, sbr. 2.1.3., innan þriggja mánaða frá því að kæra berst ráðuneytinu, en áður skal hann hafa leitað umsagnar hlutaðeigandi sveitarstjórnar (byggingarnefndar) og Skipulagsstjórnar.

2.2 Byggingarnefndir.

2.2.1 Í hverju sveitarfélagi skal kjósa byggingarnefnd á fyrsta fundi nýkjörinnar sveitarstjórnar.

2.2.2. Byggingarnefnd skal skipuð 3, 5 eða 7 aðalmönnum og jafnmörgum varamönnum, sjá þó 2.3.2. Um kosningu byggingarnefndar fer eftir ákvæðum sveitarstjórnarlaga, sbr. 37. og 38. gr. laga nr. 58/1961.

2.2.3. Geti aðalmaður ekki sótt fund, skal hann boða eða láta boða varamann sinn á fundinn. Ef aðalmaður fellur frá, flyst brott úr sveitarfélaginu eða forfallast á annan hátt varanlega, skal varamaður taka sæti hans það, sem eftir er kjörtímabilsins. Skal þá sveitarstjórn kjósa varamann til sama tíma. Sama gildir, ef varamaður flyst burt eða forfallast varanlega.

2.2.4. Byggingarfulltrúi eða staðgengill hans skal sitja fundi byggingarnefndar, svo og slökkviliðsstjóri, sbr. 1. 1. 6. í brunamálareglugerð. Sveitarstjórn getur ákveðið, að aðrir starfsmenn sveitarfélags, sem fjalla um byggingarmál, skipulagsmál, heilbrigðismál og brunavarnir, sitji fundi byggingarnefndar með málfrelsi og tillögurétti.

Skipulagsstjóri ríkisins, eða staðgengill hans, hefur rétt til setu á fundum byggingarnefnda með málfrelsi og tillögurétti.

2.2.5. Byggingarnefnd skal kosin til fjögurra ára. Nefndin kýs sér formann og varaformann og ritara þar, sem ástæða þykir til.

2.2.6. Sá byggingarnefndarmanna, sem elstur er, skal kveðja nefndina saman til fyrsta fundar og stýra fundi hennar, uns formaður og varaformaður hafa verið kosnir. Formaður boðar fundi byggingarnefndar, þó getur byggingarnefnd falið byggingarfulltrúa að annast fundarboðun og ritun fundargerða.

2.2.7. Fundir byggingarnefndar skulu boðaðir með minnst tveggja sólarhringa fyrirvara. Að jafnaði skal greina dagskrá í fundarboði.

2.2.8. Byggingarnefnd skal halda reglulega fundi a. m. k. einu sinni í mánuði, svo fremi að erindi liggi fyrir til afgreiðslu. Nefndin ákveður nánar fundardaga, fundartíma og fundarstað.

2.2.9. Byggingarnefnd er ályktunarfær, ef meirihluti nefndarmanna er mættur á fundi, sbr. 2.2.4.

2.2.10. Afl atkvæða ræður úrslitum á fundum byggingarnefndar. Mál telst samþykkt, ef það fær meirihluta greiddra atkvæða, enda taki meirihluti nefndarmanna þátt í atkvæðagreiðslu.

Nú tekur meirihluti nefndarmanna ekki þátt í afgreiðslu máls, og telst því máli þá frestað til næsta fundar, en á þeim fundi er öllum nefndarmönnum skylt að taka þátt í atkvæðagreiðslu um málið. Komi fram rökstudd ósk um frestun á afgreiðslu máls, er heimilt að fresta afgreiðslu þess til næsta fundar.

2.2.11. Þegar byggingarnefnd fjallar um mál, sem varðar persónulega hagsmuni einhvers nefndarmanna eða einhvern þeirra, sem sitja fundi hennar, s. s. ef hann hefur gert uppdrátt eða sent umsókn, sem nefndin fjallar um, skal hlutaðeigandi víkja af fundi meðan málið er afgreitt.

2.2.12. Synji byggingarnefnd byggingarleyfisumsókn, skal synjunin rökstudd, ef þess er sérstaklega óskað.

2.2.13. Byggingarnefnd skal halda gerðabók. Skal í gerðabók skrá öll þau erindi, sem lögð eru fram á fundum nefndarinnar og hverja afgreiðslu þau hljóta.

2.2.14. Heimilt er hverjum fundarmanni að láta bóka sérálit sitt, sé hann ekki samþykkur ályktun meirihlutans.
2.2.15. Í lok hvers fundar skulu viðstaddir fundarmenn undirrita fundargerð.
2.2.16. Fundargerðir byggingarnefndar skal leggja fyrir sveitarstjórn til samþykktar eða synjunar.
2.2.17. Samþykki sveitarstjórn ályktun byggingarnefndar um byggingarleyfi, öðlast ályktunin gildi, þegar fullnægt hefur verið ákvæðum IV. kafla laga nr. 54/1978, sbr. og 2. mgr. 6. gr. laga. 117/1978 um nýbyggingargjald.
2.2.18. Hafi sveitarstjórn ekki tekið ályktun byggingarnefndar til afgreiðslu innan 2ja mánaða frá því að hún var gerð, öðlast hún eigi að síður gildi, enda sé fullnægt að öðru leyti lagaákvæðum og ákvæðum þessarar reglugerðar og ekki leiki vafi á því, að fundargerð nefndarinnar hafi borist sveitarstjórn, formanni hennar eða framkvæmdastjóra.

2.3. Svæðisbyggingarnefndir.
2.3.1. Heimilt er sveitarfélagi að hafa samvinnu við nágrannasveitarfélag eða sveitarfélög um kosningu svæðisbyggingarnefndar.
2.3.2. Neyti sveitarfélög heimildar skv. 2.3.1., skulu þau gera með sér samning um stofnun svæðisbyggingarnefndar. Í samningnum skal m. a. kveðið á um fjölda nefndarmanna, um ráðningu sameiginlegs byggingarfulltrúa, svo og hvernig skipta skuli kostnaði af störfum nefndarinnar og byggingarfulltrúa. Jafnan skal a. m. k. einn fulltrúi hvers aðildarsveitarfélags eiga sæti í svæðisbyggingarnefnd og skal hann kosinn af viðkomandi sveitarstjórn.
2.3.3. Ákvæði kafla 2.2 um byggingarnefndir gilda um svæðisbyggingarnefndir, eftir því sem við getur átt.
2.3.4. Ályktanir svæðisbyggingarnefndar skal bera undir hlutaðeigandi sveitarstjórnir, þ. e. sveitarstjórn í því sveitarfélagi, þar sem bygging eða mannvirki er, sem ályktunin varðar.

2.4. Verksvið byggingarnefnda.
2.4.1. Byggingarnefnd fer með byggingarmálefni sveitarfélags eða sveitarfélaga hlutaðeigandi umdæmis, ef um svæðisbyggingarnefnd er að ræða, undir yfirstjórn sveitarstjórnar (sveitarstjóra) og félagsmálaráðuneytis.
2.4.2. Byggingarnefnd hefur umsjón með því, að byggt sé í samræmi við skipulag og ákvæði þessarar reglugerðar, svo og annarra laga og reglugerða um byggingarmálefni, sbr. 1.7—1.13. hér að framan.
2.4.3. Byggingarnefnd fjallar um byggingarleyfisumsóknir, sbr. nánar í 3. kafla þessarar reglugerðar.
2.4.4. Sveitarstjórn (sveitarstjórnir) getur falið byggingarnefnd að fjalla um og gera tillögur til sveitarstjórnar um skipulagsmál.
2.4.5. Byggingarnefnd skal gera tillögur til sveitarstjórnar um nöfn á götum, torgum, hverfum og bæjarhlutum.
2.4.6. Sveitarstjórn getur falið byggingarnefnd stjórn nánar tiltekinna mála, sem varða skipulags- og byggingarmálefni. Sama geta sveitarstjórnir, sem aðild eiga að svæðisbyggingarnefnd.
2.4.7. Byggingarnefnd veitir byggingarstjórum viðurkenningu fyrir hvert einstakt verk, er þeir taka að sér, sbr. 4.5. og 4.6.

Byggingarnefnd veitir iðnmeisturum viðurkenningu skv. 4. kafla, enda hafi þeir lokið meistaraskóla, eða hlotið hliðstæða menntun og séu starfandi í iðn sinni. Á meðan meistaraskóli er ekki fyrir hendi í næsta nágrenni byggingarnefndarumdæmis, þarf ekki meistaraskólapróf til viðurkenningarinnar.

Byggingarnefnd getur hlutast til um, að haldin verði sérstök meistaranámskeið af viðkomandi iðnskóla og að iðnmeistarar fái ekki viðurkenningu fyrr en þeir hafa sótt slík námskeið. Byggingarnefnd skal veita byggingarstjórum og iðnmeisturum viðurkenningu án tillits til búsetu, enda hafi þeir tilskylda menntun og starfsreynslu.

Iðnmeistarar og byggingarstjórar skulu undirrita yfirlýsingu um að þeir ábyrgist, að byggingarframkvæmdir verði í samræmi við samþykkta uppdrætti og ákvæði laga og reglugerðar þessarar.

2.4.8. Byggingarnefnd getur veitt hönnuðum, iðnmeisturum, byggingarstjórum og öðrum, sem bera ábyrgð á byggingarframkvæmdum, áminningu, ef þeir brjóta í bág við ákvæði laga, reglugerða og samþykkta um byggingarmálefni.

Sé um gróft eða ítrekað brot að ræða getur ráðherra svift hönnuði löggildingu um tiltekinn tíma eða fyrir fullt og allt. Á sama hátt getur byggingarnefnd svift iðnmeistara og byggingarstjóra viðurkenningu, sbr. 9.1.4., 9.1.5. og 9.1.6.

2.4.9. Bæjarstjórn getur falið bæjarráði að afgreiða fundargerðir byggingarnefndar á þeim árstíma, sem bæjarstjórnarfundir eru ekki haldnir, sbr 1. mgr. 25. gr. laga nr. 58/1961. Borgarstjórn Reykjavíkur getur með sama hætti falið borgarráði fullnaðarafgreiðslu á fundargerðum byggingarnefndar. Sama vald hefur og hreppsnefnd, þar sem sveitarráð hefur verið kosið.

2.5. Verksvið byggingarfulltrúa.

2.5.1. Sveitarstjórn skipar byggingarfulltrúa að fengnum tillögum byggingarnefndar og telst hann til fastra starfsmanna sveitarfélags.

2.5.2. Byggingarfulltrúi á vegum svæðisbyggingarnefndar, sbr. 2.3 hér að framan, skal ráðinn í samræmi við ákvæði samstarfssamnings, sbr. 2.3.2., og er heimilt að fela svæðisbyggingarnefnd ráðningu hans.

2.5.3. Sveitarstjórn getur sett byggingarfulltrúa erindisbréf að fengnum tillögum byggingarnefndar.

2.5.4. Byggingarfulltrúi skal vera arkitekt, byggingarfræðingur, byggingartæknifræðingur eða byggingarverkfræðingur.

2.5.5. Í dreifbýli er heimilt að ráða búfræðikandidat úr tæknideild búnaðarháskóla í stöðu byggingarfulltrúa.

2.5.6. Fáist ekki maður í stöðu byggingarfulltrúa, sem fullnægi skilyrðum 2.5.4. eða 2.5.5. hér að framan, getur sveitarstjórn að tillögum byggingarnefndar (svæðisbyggingarnefndar), ráðið húsasmíðameistara eða múrarameistara til starfsins

2.5.7. Framangreindir aðilar skulu hafa að minnsta kosti 2ja ára starfsreynslu, sem byggingarnefnd metur gilda.

2.5.8. Þeir, sem gegna störfum byggingarfulltrúa við gildistöku laga þessara, skulu hafa rétt til að gegna starfi sínu áfram, þótt þeir fullnægi ekki skilyrðum þeim, sem greind eru hér að framan.

2.5.9. Byggingarfulltrúi er framkvæmdarstjóri byggingarnefndar. Hann tekur við umsóknum um byggingarleyfi og öðrum erindum til byggingarnefndar og undirbýr fundi nefndarinnar og mál, sem þar verða lögð fram. Hann gengur úr skugga um, að byggingaruppdrættir séu í samræmi við skipulag, reglugerð um brunavarnir, heilbrigðisreglugerð, öryggisreglur og aðrar reglur og lög um byggingarmál. Byggingarfulltrúi skal ráðfæra sig við starfsmenn brunamála eftir þörfum og veita þeim nauðsynlega aðstoð og upplýsingar.

Við allar meiri háttar byggingaframkvæmdir skal leita umsagnar brunamálastofnunar, sbr. 1.1.5., í brunamálareglugerð.

2.5.10. Byggingarfulltrúi áritar uppdrætti og gefur út byggingarleyfi.

2.5.11. Byggingarfulltrúi annast eftirlit með því, að hús og önnur mannvirki séu byggð í samræmi við samþykkta uppdrætti, lög og reglur og sér um framkvæmd á ákvörðunum byggingarnefndar. Sama gildir um niðurrif og breytingar á húsum og öðrum mannvirkjum.

2.5.12. Byggingarfulltrúi annast úttektir einstakra þátta byggingarframkvæmda og gefur út vottorð um byggingarstig þeirra eftir því sem aðilar óska, sbr. ÍST-51.

2.5.13. Byggingarfulltrúi annast viðhald og varðveislu uppdrátta, korta og skjala, sem starfi hans tilheyra, svo og skýrslugerð, s. s. um byggingarframkvæmdir í umdæmi hans og skýrslur til opinberra aðila, m. a. til Fasteignamats ríkisins, skv. 2. mgr. 9. gr. laga nr. 94/1976.

2.5.14. Byggingarfulltrúi annast nafnmerkingu býla og gatna og tölusetningu húsa og lóða samkvæmt ákvörðun byggingarnefndar.

2.5.15. Heimilt er að fela byggingarfulltrúa að annast útmælingu lóða, staðsetningu og hæðarsetningu nýrra húsa og annarra mannvirkja.

2.5.16. Byggingarnefnd og sveitarstjórn getur falið byggingarfulltrúa fleiri verkefni á sviði skipulags- og byggingarmála en nefnd hafa verið hér að framan, ef ástæða þykir til.

2.5.17. Byggingarfulltrúi og starfsmenn hans, svo og byggingarnefndarmenn, skulu jafnan hafa frjálsan aðgang að byggingum, sem verið er að reisa, rífa eða breyta.

2.5.18. Sveitarstjórn (svæðisbyggingarnefnd) skipar aðstoðarmenn byggingarfulltrúa, eftir því sem þörf krefur, að fenginni umsögn hans, og starfa þeir í umboði hans.

Aðstoðarmenn byggingarfulltrúa skulu vera sérfróðir um byggingarmál.

Sveitarstjórn (svæðisbyggingarnefnd) skipar einnig annað starfslið byggingarfulltrúa.

2.5.19. Byggingarfulltrúi skal eftir föngum hafa eftirlit með því, að viðhald húsa og mannvirkja sé viðhlýtandi.

2.5.20. Sé ásigkomulag húss eða annars mannvirkis þannig, að hætta getur stafað af og eigandi (umráðamaður) hefur ekki sinnt áskorunum byggingarfulltrúa um úrbætur innan tilskilins frests, sem ekki má vera styttri en einn mánuður, getur byggingarnefnd, að fengnu samþykki sveitarstjórnar, látið fjarlægja eða rífa mannvirkið á kostnað eiganda (umráðamanns), en gera skal honum aðvart áður.

2.5.21. Nú er viðhaldi eða frágangi húss eða annars mannvirkis ábótavant að dómi byggingarfulltrúa, og skal hann þá gera eiganda (umráðamanni) þess aðvart og leggja fyrir hann að bæta úr því sem áfátt er, innan tilskilins frests.

Sinni eigandi (umráðamaður) ekki áskorun byggingarfulltrúa um úrbætur, getur byggingarnefnd ákveðið dagsektir, þar til úr verður bætt.

III. KAFLI.

Byggingarleyfi

3.1. Byggingarleyfisumsóknir.

3.1.1. Hver sá, sem óskar leyfis til að grafa grunn, reisa hús, rífa hús eða breyta því eða notkun þess, gera bifreiðastæði eða önnur þau mannvirki, sem hafa áhrif á útlit umhverfisins og ekki eru undanþegin skv. 1. gr. laga nr. 54/1978, sbr. 1.4., skal senda um það skriflega umsókn til hlutaðeigandi byggingarnefndar, ásamt nauðsynlegum uppdráttum og skilríkjum, þar með talið skriflegt samþykki meðeiganda ef um sameign er að ræða.

3.1.2. Ekki geta aðrir lagt fram umsókn en eigandi, lóðarhafi eða fullgildur umboðsmaður hans, og skal hann undirrita umsóknina eigin hendi.

3.1.3. Umsókn skulu fylgja aðaluppdrættir í fjórum eintökum, nema annað sé ákveðið og séruppdrættir eftir því sem kveðið er á um í 3.3. eða eftir því sem nauðsyn krefur, ásamt byggingarlýsingu varðandi efnisval o. s. frv. Ennfremur skal fylgja mæliblað, er sýni götunafn og númer, afstöðu húss og lóðar, og hæðarlegu miðað við götu, eftir því sem við á.

Þegar um meiriháttar byggingaframkvæmdir er að ræða, sbr. 1.1.5. í brunamálareglugerð, skal senda Brunamálastofnun aðaluppdrætti í tvíriti.

3.1.4. Sé um fyrirspurn eða minni háttar breytingar að ræða, getur byggingarfulltrúi veitt undanþágu hvað uppdrætti snertir.

3.1.5. Þegar sérstök ástæða þykir til, getur byggingarnefnd krafist þess að gert verði líkan af hlutaðeigandi byggingu.

3.1.6. Ef bygging er sérstaks eðlis, getur byggingarnefnd krafist, að eigandi afli vottorða frá öðrum stjórnvöldum eftir því sem hún telur nauðsynlegt.

3.1.7. Þegar sótt er um breytingar á húsi eða breytta notkun húss eða hluta þess, getur byggingarfulltrúi krafist heildarteikninga af húsinu.

3.1.8. Ekki má leyfa byggingar á svæðum þar, sem vitað er, að tjón hafi orðið af snjóflóði. Sama gildir um staði þar sem vitað er um að tjón hafi orðið af völdum skriðufalla, grjóthruns, flóða eða af völdum annarra náttúruhamfara. Sé um sprungusvæði eða hverasvæði að ræða, skal þess vandlega gætt að byggja ekki ofan á sprungum eða of nálægt hverum. Á jarðskjálftasvæðum skal jafnan gætt ákvæða ÍST-13 varðandi álag og hönnunarreglur á jarðskjálftasvæðum.

3.1.9. Málefni, sem leggja á fyrir byggingarnefnd, skulu komin til byggingarfulltrúa eigi síðar en viku fyrir fund, nema byggingarnefnd ákveði annan frest.

3.2. Aðaldrættir.

3.2.1. Uppdrættir skulu gerðir á haldgóðan pappír, vera skýrir og þannig frá þeim gengið að þeir máist ekki við geymslu. Við gerð aðaluppdrátta skal nota þau tákn sem íslenskir og norrænir staðlar gera ráð fyrir.

3.2.2. Nota skal mátkerfi ÍST 20 og ÍST 21 eftir því, sem við verður komið og jafnan þegar um fjölbýlishús er að ræða með 4 eða fleiri íbúðum.

3.2.3. Stærðir uppdrátta skulu vera A2 skv. ÍST 1, (420x594 mm), A1 (594x841 mm), eða A0 (841x1189 mm).

Efst í hægra horni skal afmarkaður 70x100 mm stór reitur til áritunar fyrir byggingarfulltrúa.

3.2.4. Uppdráttur af húsi skal að jafnaði vera í mælikvarða 1:100 og sýna grunnflöt kjallara og allra hæða þess, þversneiðar húss og lóðar og allar hliðar. Mælieiningar á uppdráttum skulu vera í SI-kerfi, sbr. 1.14. Á uppdrátt skal rita öll mál í metramáli og til hvers nota skal hvert einstakt herbergi og ennfremur nettó flatarmál þeirra.

Í fjölbýlishúsum skulu íbúðir merktar í samræmi við reglur Fasteignamats ríkisins. Á uppdrætti skal tilgreina hvaða íbúðum hver sérgeymsla eða stakt herbergi tilheyri.

Á uppdráttum skal sýna fyrirkomulag innréttinga í eldhúsi, baði, svefnherbergjum og stofu, svo og staðsetningu fastra skápa, sbr. ÍST 22.

Tilgreina skal hæð á neðsta gólfi miðað við hæðarkerfi eða götuhæð, þar sem hæðarkerfi er ekki fyrir hendi.

Ennfremur skal á uppdrætti, er sýnir grunnflöt jarðhæðar, gera grein fyrir hæðarlegu lóðar eins og hún er og eins og ætlast er til að hún verði gagnvart götu og lóðum, sem að henni liggja.

3.2.5. Á uppdrætti í mkv. 1:500 skal sýna áttir og afstöðu þess, sem sótt er um, til aðlægra mannvirkja, ennfremur afstöðu lóðar til gatna og grannlóða, ásamt öllum mannvirkjum, sem fyrir eru eða hafa verið samþykkt, í minnst 30 metra fjarlægð.

Á uppdrætti skal sýna, hvernig haga skuli aðkomu að húsi og lóð, leiksvæði barna, bifreiðastæðum, gróðri og öðru, er varðar skipulag lóðarinnar.

3.2.6. Á uppdrátt skal rita flatarmál lóðar og byggingar, svo og samanlagt gólfflatarmál hússins. Ennfremur nýtingarhlutfall miðað við lóðarstærð, en nýtingarhlutfall er samanlagður gólfflötur deilt með lóðarstærð, sbr. reglugerð nr. 217/1966.

3.2.7. Sé um fjölbýlishús að ræða, skal rita skiptiflatarmál hverrar einstakrar íbúðar eða skiptiflatarmál hverrar séreignar, ef um önnur sameignarhús en íbúðarhús er að ræða, svo og sameignarflatarmál í húsinu, sbr. ÍST 50. Þá skal einnig rita heildarrúmmál hússins á uppdrætti.

3.2.8. Ef hús er í samfelldri húsaröð, skal sýna aðlægar húshliðar.

Ef um breytingar á húsi er að ræða, skal á uppdrætti sýna húsið eins og það lítur út fyrir og eftir breytingu.

3.2.9. Á uppdrætti skal gera grein fyrir öllum þeim kvöðum, sem máli geta skipt í sambandi við byggingu þá, sem leyfisbeiðnin fjallar um, og fyrirhugaðri starfsemi í húsinu.

3.2.10. Þegar um er að ræða byggingu til atvinnurekstrar, samkomuhús eða annars konar hús, sem ætla má, að þurfi mikla raforku, þar á meðal íbúðarhús með fleiri íbúðum en 24, skal sýna á uppdrætti, hvar koma megi fyrir, á lóð eða í húsi, rafmagnsspennistöð, er fullnægt kröfum hlutaðeigandi rafmagnsveitu. Heimilt er að víkja frá þessu, ef fyrir liggur vottorð rafmagnsveitunnar um, að slíks sé ekki þörf.

3.2.11. Umsækjendum skal tilkynnt skriflega hverja afgreiðslu mál þeirra hafa fengið innan viku frá því er sveitarstjórn afgreiddi málið.

3.3. Séruppdrættir.

3.3.1. Skylt er að láta byggingarfulltrúa í té sérteikningar í mkv. 1:50, m. a. af frágangi þaka og sérfrágangi þeirra, svo sem við brúnir og kanta, ennfremur af frágangi útloftaðra útveggjaklæðninga og af raufum og götum fyrir lagnir. Skal í þessu efni höfð hliðsjón af Rb-blöðum nr. 26 og 27.

3.3.2. Skylt er að láta byggingarfulltrúa í té uppdrætti af burðarvirki, svo og útreikninga af því, er máli skiptir um burðarþol, og eru uppdrættir og útreikningar háðir samþykki hans, sbr. 7.2.3. Ef um mjög sérstök eða vandasöm burðarvirki er að ræða, getur byggingarfulltrúi krafist þess að annar aðili en hönnuður, sem byggingarfulltrúi viðurkennir, yfirfari og samþykki útreikninga af burðarvirkinu.

3.3.3. Á jarðskjálftasvæðum skal fylgja ákvæðum ÍST 13.

3.3.4 Skylt er að láta byggingarfulltrúa í té séruppdrætti af byggingarhlutum, er miklu máli skipta varðandi öryggi, s. s. af handriðum svala, stiga og stigaganga, lyftum og lyftubúnaði, sbr. 8.2.1.32—38, 8.2.2.8. og 8.2.3.4.

3.3.5. Séruppdrætti í mkv. 1:50 skal gera að vatnslögn, hitalögn, loftræsilögn, holræsalögn, þ. m. t. frárennslislagnir frá baði og eldhúsi, rafmagnslögn, símalögn og lögn fyrir útvarp, sjónvarp og dyrasíma og fer um samþykkt á þeim eftir reglugerðum, sem um þessi efni fjalla, og skulu þessir uppdrættir, svo

og aðrir séruppdrættir, liggja fyrir samþykktir og samræmdir, áður en úttekt er gerð á undirstöðum, sbr. einnig ÍST 61, 64, 67 og 68.

3.3.6. Í samkomuhúsum, timburhúsum eða öðrum húsum, þar sem skylt er að að koma fyrir hita- eða reykskynjara, eða öðrum sérstökum búnaði, skal sýna á sérteikningu lagnir fyrir þann útbúnað, sbr. brunamálareglugerð.

3.3.7. Ef ástæða er til, getur byggingarfulltrúi veitt skilafrest á einstökum uppdráttum.

3.3.8. Byggingarfulltrúi getur krafist þess, að umsækjandi láti í té séruppdrætti í tilteknum mælikvarða af einstökum hlutum mannvirkis og láti að öðru leyti í té þær upplýsingar, sem hann telur þörf á og máli geta skipt um fyrirhugaða byggingu.

3.3.9. Skylt er þeim, er gerir aðaluppdrátt, að sjá um, að samræmi sé milli uppdrátta af hlutaðeigandi byggingu, þar á meðal séruppdrátta og skal hann árita þá áður en þeir eru sendir til byggingarfulltrúa. Í því sambandi ber að gæta þess, að svo sé frá uppdráttum gengið, að burðarþol verði ekki rýrt frá því sem burðarþolsuppdrættir gera ráð fyrir, og ákvæðum brunamálareglugerðar sé fullnægt.

3.3.10. Um uppdrætti af girðingum, auglýsingaspjöldum og öðru slíku, skal fara eftir ákvæðum þessa kafla eftir því sem við getur átt.

3.4. Byggingarleyfi.

3.4.1. Óheimilt er að hefja byggingarframkvæmdir, þar með talinn grunngröft eða breytingar á húsi, nema leyfi byggingarnefndar sé fyrir hendi. Byggingarfulltrúi getur krafist þess, að gerð verði jarðvegskönnun þar sem ástæða þykir til.

3.4.2. Fyrir hvert byggingarleyfi skal greiða gjald skv. 9.2. og öðlast byggingarleyfi ekki gildi fyrr en byggingarleyfisgjaldið og önnur gjöld, er sveitarstjórn kann að ákveða og varða bygginguna, hafa verið innt af hendi.

3.4.3. Ekki má nota byggingarleyfi fyrr en byggingarmeistarar eða byggingarstjóri, ef hann er ráðinn, hafa áritað hina samþykktu uppdrætti eða yfirlýsingu um ábyrgð sína og fengið í hendur mæligögn frá byggingarfulltrúa. Ennfremur þurfa aðrir iðnmeistarar að árita samþykkta uppdrætti, áður en byrjað er á framkvæmd viðkomandi verkþátta. Jafnframt áritun byggingarmeistara á samþykktan uppdrátt þarf yfirlýsingu rafvirkja, að hann sjái um að fullnægja kröfum hlutaðeigandi rafveitu hvað snertir inntakspípu í grunn og botnplötu fyrir heimtaug.

3.4.4. Áður en byggingarnefnd gefur byggingarleyfi fyrir húsi, skal hún ganga úr skugga um, að byggingin sé í samræmi við staðfest aðalskipulag og samþykkt deiliskipulag, ef um þéttbýli er að ræða, sbr. 1. mgr. 4. gr. laga nr. 19/1964, og 4. mgr. 9. gr. laga nr. 54/1978.

3.4.5. Byggingarleyfi veitir ekki heimild til framkvæmda, sem brjóta í bága við skipulag og ákvæði laga og reglugerða, eða rétt annarra.

3.4.6. Byggingarleyfi fellur úr gildi, ef byggingarframkvæmdir eru ekki hafnar innan 12 mánaða frá því að leyfið var gefið út. Byggingarframkvæmdir teljast hafnar, þegar undirstöður hafa verið steyptar.

Nú stöðvast byggingarframkvæmdir eitt ár eða lengur, og getur byggingarnefnd þá fellt úr gildi þann hluta leyfisins, sem ekki er farið að nota.

Hafi byggingarframkvæmdir stöðvast í tvö ár hið skemmsta, getur sveitarstjórn, að fengnum tillögum byggingarnefndar, með sex mánaða fyrirvara, lagt dagsektir á byggingarleyfishafa, sbr. 9.1.2., eða tekið ófullgerðar byggingarframkvæmdir eignarnámi skv. lögum um framkvæmd eignarnáms.

Sveitarstjórn er heimilt að setja strangari ákvæði en að framan greinir um byggingarhraða í byggingarskilmálum.

3.4.7. Áður en gefið er leyfi til að rífa eða fjarlægja hús eða annað mannvirki, skulu liggja fyrir upplýsingar um, hver eigi að standa fyrir og bera ábyrgð á verkinu. Byggingarfulltrúi getur sett nánari skilyrði um, hvernig að slíku verki skuli staðið, þannig að gætt sé fyllsta öryggis.

Áður en byggingarnefnd gefur leyfi til að rífa hús, skal hún ganga úr skugga um, að gætt hafi verið ákvæða laga um friðun húsa og annarra mannvirkja.

3.4.8. Þegar sótt er um leyfi til byggingar utan þéttbýlis, t. d. á lögbýlum, nýbýlum, sumarbústöðum, veiðihúsum, garðyrkjubýlum eða öðrum smábýlum, skal, auk byggingaruppdrátta, fylgja afstöðuuppdráttur, að jafnaði í mkv. 1:1000, þar sem sýndar eru m. a. þær byggingar, sem fyrir eru í næsta nágrenni, og aðkomuvegur frá sýslu- eða þjóðvegakerfi eftir því sem slíku verður við komið.

Ennfremur skal sýna og gera grein fyrir vatnsbóli og hvernig frárennsli og rotþróm verði fyrir komið, sbr. ÍST 65 og ÍST 68. Sé um rafmagn, hitaveitu eða síma að ræða, skal einnig gera grein fyrir slíkum leiðslum og staðsetningu spennistöðva.

Áður en byggingarnefnd gefur leyfi fyrir byggingum utan skipulagðra þéttbýla annarra en á lögbýlum með hefðbundnum búskap, skal liggja fyrir umsögn frá jarðanefnd, heilbrigðisnefnd og náttúruverndarnefnd, ásamt samþykki hlutaðeigandi sveitarstjórnar og Skipulagsstjórnar ríkisins, sbr. 2. mgr. 5. gr. laga nr. 19/1964.

Sé um sérstætt landssvæði að ræða vegna landslags, gróðurfars eða dýralífs, skal ávallt leita umsagnar Náttúruverndarráðs áður en byggingar eru leyfðar þar. Jafnan skal leita umsagnar Náttúruverndarráðs um beiðnir, er varða byggingu sumarbústaðahverfa.

3.4.9. Byggingarnefnd getur veitt leyfi til að reisa verksmiðjuframleidd hús eða málmgrindarhús, enda fullnægi þau ákvæðum gildandi laga og reglugerða. Ákvæði byggingarreglugerðarinnar gilda um slík mannvirki eftir því sem við á, m. a. þarf iðnmeistari sá, er annast uppsetningu hússins, að undirrita yfirlýsingu um ábyrgð sína, sbr. 3.4.4. Seljandi ber ábyrgð á göllum á verksmiðjuframleiddum húsum eftir almennum reglum.

3.4.10. Þegar byggingarleyfi hefur verið gefið út fyrir nýbyggingu á skipulögðu svæði í þéttbýli, er sveitarstjórn skylt að sjá um að götur, rafmagn, vatn og holræsi séu fyrir hendi eftir því sem þörf er á, nema sérstakur fyrirvari hafi verið gerður í úthlutunar- eða byggingaskilmálum.

3.5. Réttindi til uppdráttagerðar.

3.5.1. Rétt til að gera aðaluppdrætti og séruppdrætti af húsum og öðrum mannvirkjum og árita þá hafa arkitektar, byggingarfræðingar, tæknifræðingar og verkfræðingar, hver á sínu sviði, svo og búfræðikandidatar úr tæknideildum búnaðarháskóla að því er landbúnaðarbyggingar varðar, enda hafi framangreindir aðilar öðlast tveggja ára viðurkennda starfsreynslu á sínu sviði. Þeir, sem hlotið hafa þennan rétt, áður en lög þessi gengu í gildi, halda honum.

3.5.2. Réttur til að gera uppdrætti er háður löggildingu, sem félagsmálaráðherra veitir, að fenginni umsögn hlutaðeigandi stéttarfélags og Skipulagsstjórnar ríkisins. Þeir, sem gert hafa uppdrætti í einstökum byggingarnefndarumdæmum fyrir gildistöku laga þessara, halda þeim staðbundnu réttindum.

Ennfremur getur ráðherra veitt öðrum en þeim, er 3.5.1. tekur til, slík staðbundin réttindi, að fengnum meðmælum viðkomandi byggingarnefndar.

3.5.3. Heimilt er að samræma tvö eða fleiri starfssvið varðandi séruppdrætti fyrir einstök mannvirki.

3.5.4. Þeir, sem aðaluppdrætti gera samkvæmt 3.5.1., svo og þeir, sem gera séruppdrætti, hver á sínu sviði, skulu árita uppdrættina með eigin hendi. Þeir, sem gera framangreinda uppdrætti, bera hver fyrir sitt leyti, ábyrgð á, að viðkomandi mannvirki standist þær kröfur, sem til þess eru gerðar samkvæmt reglugerð þessari, enda hafi verið fylgt að fullu uppdráttum þeirra, verklýsingum og skriflegum fyrirmælum.

3.5.5. Byggingarfulltrúum og starfsmönnum þeirra er óheimilt að gera uppdrætti að byggingu í hlutaðeigandi byggingarnefndarumdæmi, nema sérstaklega standi á, enda hafi byggingarnefnd fyrirfram veitt til þess samþykki sitt.

3.5.6. Varðveita skal a. m. k. eitt eintak af öllum samþykktum uppdráttum af samþykktum byggingarmannvirkjum (aðaluppdráttum og séruppdráttum) í skjalasafni byggingarfulltrúa sem ljósrit eða örfilmu. Áritaðir uppdrættir skulu jafnan vera aðgengilegir á byggingarstað.

3.5.7. Séruppdrættir skulu vera í samræmi við íslenska staðla eftir því sem við á, en séu íslenskir staðlar ekki enn fyrir hendi um ákveðið byggingarsvið, er heimilt að nota erlenda staðla sem Iðntæknistofnun Íslands viðurkennir, sbr. kafla 1.9.

VI. KAFLI.

Umsjón með byggingaframkvæmdum.

4.1. Þeir meistarar einir mega hafa umsjón með og bera ábyrgð á byggingarframkvæmdum, hver á sínu sviði, sem til þess hafa hlotið viðurkenningu byggingarnefndar og fullnægja að öðru leyti skilyrðum sem sett eru í lögum og reglugerðum einstakra veitustofnana. Byggingarnefnd getur sett sérstakar reglur um, hvaða skilyrðum meistarar þurfa að fullnægja til að hljóta viðurkenningu, sbr. 2.4.7.

4.2. Áður en framkvæmdir hefjast, skulu hlutaðeigandi meistarar rita á samþykktan uppdrátt, eða á þar til gerð eyðublöð, að þeir taki að sér umsjón með framkvæmdum. Með þeirri áritun tekur meistari á sig þá ábyrgð, að framkvæmdir verði í samræmi við samþykkta uppdrætti, veitt leyfi, lög og reglur, sem til greina kunna að koma.

4.3. Ef meistari hættir umsjón með framkvæmdum áður en verki er lokið, skal það tilkynnt til byggingarfulltrúa. Skal þá fara fram úttekt á þeim hluta byggingar, sem lokið er, og má ekki halda áfram framkvæmdum, fyrr en annar meistari hefur áritað uppdrætti og tekið við framkvæmdum. Fráfarandi meistari er þó ábyrgur fyrir þeim hluta verksins, sem hann hafði umsjón með.

4.4. Ábyrgð iðnmeistara.

4.4.1. Húsasmíðameistari, sem áritað hefur uppdrátt, ber m.a. ábyrgð
á allri trésmíðavinnu við bygginguna,
á steypumótum, svo og á öllum stokkum og götum, sem í þau koma,
á lögnum er varða sjálfdragandi loftræstingu, eða stokkum fyrir slíkar lagnir, sem sett eru í steypumót, svo og að gengið sé frá þakrennum og niðurföllum á viðurkenndan hátt, sbr. 4.4.5.
á að lóð sé jöfnuð í rétta hæð,

á frágangi einangrunar, sem lögð er laus á plötu eða í grind, og ef hún er sett í steypumót.

Heimilt er að húsasmíðameistari annist og beri ábyrgð á grunngreftri, sprengingum og fyllingu í og við grunn og þjöppun.

4.4.2. Múrarameistari, sem áritað hefur uppdrátt, ber m. a. ábyrgð
á grunngreftri og sprengingum,
á allri steinsteypu, niðurlögn hennar, múrvinnu og ílögn gólfa, þ. m. t. afrennslisgólfa,
á allri járnalögn,
á fyllingu í og við grunn og þjöppun hennar,
á frágangi á einangrun, sem límd er á stein.

4.4.3. Pípulagningameistari, sem áritað hefur uppdrátt, ber m. a. ábyrgð
á öllum frárennslis- og jarðvatnslögnum, og efstu fyllingu undir og að slíkum lögnum, ásamt útloftun þeirra og hæðarsetningu niðurfalla,
á lögnum varðandi hitakerfi, heitt og kalt vatn og einangrun slíkra lagna,
á uppsetningu hreinlætistækja og tengingu þeirra,
á tengingu þak- og svalaniðurfalla við frárennslislögn,
á að rotþrær séu gerðar samkvæmt uppdráttum,
á uppsetningu kynditækja og eldvarnabúnaði að því er varðar hans starfssvið.

4.4.4. Rafvirkjameistari ber m. a. ábyrgð á uppsetningu kynditækja að því er verksvið hans varðar,
á hverskonar raflögnum, sbr. reglugerð um raforkuvirki og sérreglugerðir einstakra rafveitna.

4.4.5. Aðrir meistarar bera ábyrgð hver á sínu sviði eftir því sem við á, t. d. járnsmíðameistari á málmgrindarhúsi að því leyti sem að hans verksviði lýtur, blikksmíðameistari m. a. á þakrennum og niðurföllum, loftræsi- og lofthitakerfi, bæði vélrænu og sjálfdragandi og læstum eða lóðuðum þunnplötuklæðningum. Byggingarfulltrúi getur krafist, að þessir meistarar sæki um viðurkenningu byggingarnefndar samkvæmt 4.1.

4.4.6. Ef ágreiningur verður um starfssvið meistara við tiltekna framkvæmd, sker byggingarfulltrúi úr, en skjóta má úrskurði hans til byggingarnefndar.

4.5. Byggingarstjórar.

Heimilt er við gerð hvers mannvirkis að hafa einn ábyrgan aðila, sem nefnist byggingarstjóri.

Byggingarnefnd veitir byggingarstjórum viðurkenningu til að standa fyrir byggingu hvers einstaks mannvirkis.

Sé ekki ráðinn sérstakur byggingarstjóri, skal húsasmíðameistari eða annar iðnmeistari, sem byggingarfulltrúi viðurkennir, samræma framkvæmdir við bygginguna eftir því sem þörf krefur.

Byggingarstjóri ber ábyrgð gagnvart byggingarnefnd og öðrum aðilum á því, að framkvæmdir séu í samræmi við samþykkta uppdrætti og að öðru leyti í samræmi við lög og reglugerðir.

4.6. Byggingarstjórar skulu hafa staðgóða þekkingu á byggingarmálum, svo sem úrlestri teikninga, lögum og reglum varðandi byggingar og minnst 2ja ára starfsreynslu sem verkstjórar við byggingamannvirki eða menntun, sem jafngildir henni. Byggingarnefnd getur krafist vottorða, sem sanni framangreinda hæfni og starfsreynslu, áður en hún veitir byggingarstjórum viðurkenningu. Sé um sérstaklega vandasöm mannvirki eða byggingu að ræða, getur byggingarnefnd gert strangari kröfur til hæfni og starfsreynslu byggingarstjóra en ella.

4.7. Byggingarstjóri er framkvæmdastjóri byggingarframkvæmda. Hann ræður iðnmeistara í upphafi verks í samráði við eiganda eða samþykkir ráðningu þeirra. Sama gildir um uppsögn iðnmeistara. Hann ber ábyrgð á, að fylgt sé lögum og reglum um öryggi á vinnustað.

Ef byggingarstjóri segir iðnmeistara upp störfum, ber hann ábyrgð á að laun og aðrir kostnaðarliðir hans séu greiddir áður en annar iðnmeistari er ráðinn, nema annað sé tekið fram í samningi þeirra á milli. Framangreind ábyrgð byggingarstjóra rýrir þó á engan hátt greiðsluskyldu húseiganda. Að öðru leyti fer um umboð byggingarstjóra og verksvið hans gagnvart eiganda byggingarframkvæmda og iðnmeistara eftir samningum þeirra.

Byggingarstjóri skal, áður en byggingarframkvæmdir hefjast, undirrita yfirlýsingu á þar til gerð eyðublöð um ábyrgð sína. Með þeirri áritun tekur byggingarstjóri á sig ábyrgð þess, að framkvæmdir allar verði í samræmi við samþykkta uppdrætti og reglugerðir og lög þar að lútandi.

4.8. Ef byggingarstjóri af einhverjum ástæðum hættir umsjón með framkvæmdum áður en verki er lokið, skal það tilkynnt byggingarfulltrúa, og skal þá fara fram úttekt á þeim hluta byggingar sem lokið er. Ef þeir viðurkenndir meistarar, sem fyrir eru á verkinu, samþykkir að taka að sér ábyrgð byggingarstjóra með samþykki húseiganda, þarf ekki annar byggingarstjóri að taka við, ef slík tilhögun er ekki samþykkt af meisturum og eiganda, má ekki halda áfram framkvæmdum fyrr en annar byggingarstjóri hefur tekið við.

Fráfarandi byggingarstjóri ber þó fulla ábyrgð á þeim hlutum, sem þegar hafa verið framkvæmdir, og samkvæmt ákvæðum 4.7.

4.9. Ákvæði 4.5.—4.8. hagga á engan hátt réttindum og skyldum byggingariðnaðarmanna, sveina og meistara, samkvæmt lögum um iðju og iðnað og öðrum lögum, og skulu iðnmeistarar undirrita yfirlýsingu sína, sbr. 4.2., eigin hendi.

4.10. Byggingarleyfishafa, meisturum eða byggingarstjóra er skylt að sjá svo um, að aflað sé nauðsynlegra heimilda í sambandi við byggingarframkvæmdirnar, eftir því sem lög og reglugerðir mæla fyrir.

4.11. Hlutaðeigandi byggingarmeistarar eða byggingarstjórar skulu með minnst sólarhrings fyrirvara tilkynna byggingarfulltrúa um úttektir á eftirfarandi byggingarstigum:

1. Jarðvegsgrunni, áður en byrjað er á mótauppslætti, eða fyllingu á slíkan grunn.
2. Undirstöðuveggjum.
3. Lögnum í grunni, þ. m. t. rör fyrir rafmagnsheimtaug áður en hulið er yfir.
4. Raka- og vindvarnalögum.
5. Grunni, áður en botnplata er steypt.
6. Járnalögnum.
7. Grind, bitum og þaki, áður en klætt er.
8. Frágangi á ystu klæðningu þaka, bæði úr timbri og öðrum efnum.
9. Frágangi á ystu klæðningu veggja.
10. Hita- og hljóðeinangrun.
11. Vatns-, frárennslis-, hitalögnum og einangrun þeirra.
12. Tækjum og búnaði loftræsi- og lofthitunarkerfa og stokklögnum fyrir slíkan búnað.
13. Frágang allan þ. á m. varðandi brunavarnir, sbr. 1.1.7. í brunamálareglugerð, þegar hús er fullbúið.

4.12. Óheimilt er að halda áfram framkvæmdum eða hylja lagnir án samþykkis byggingarfulltrúa. Hlutaðeigandi meistara eða byggingarstjóra er skylt að vera á staðnum, þegar úttekt á ofangreindum framkvæmdum fer fram. Í þessu sambandi skal byggingarfulltrúi hafa hliðsjón af ákvæðum þeirra samþykkta og reglugerða, sem til greina koma við hvern hluta verksins.

4.13. Byggingarfulltrúa er heimilt að krefjast sérstakra eftirlitsmanna við stærri byggingar og getur hann falið þeim að gera afmarkaðar úttektir. Einnig getur byggingarfulltrúi krafist að hönnuðum tiltekins verks sé falið að annast eftirlit á ákveðnum hlutum þess.

4.14. Byggingarfulltrúa er heimilt að fella niður úttektir hjá iðnmeisturum sem getið hafa sér gott orð fyrir vandvirkni og sem starfað hafa í umdæmi hans í a. m. k. tvö ár.

4.15. Ef um sérstakar framkvæmdir er að ræða, eða nýja byggingartækni sem krefst annarra viðbragða í úttektum byggingarfulltrúa en venjulega, er honum heimilt að semja um slíkt hverju sinni við hlutaðeigandi iðnmeistara.

4.16. Ef forsendur, er varða burðarþol bygginga (m a. grunns), breytast á byggingartímanum vegna t. d. frosta, vatnsaga, jarðskjálfta, eldsvoða eða annarra ófyrirséðra atvika, skulu byggingarframkvæmdir stöðvaðar og eigi hafnar að nýju fyrr en byggingarfulltrúi heimilar. Sama gildir um byggingarframkvæmdir, sem af öðrum ástæðum hafa stöðvast og legið niðri um langa hríð.

4.17. Byggingarvinnustaðir.

Meðan á verki stendur, er meisturum og byggingarstjórum jafnan skylt að hafa til taks á vinnustað eftirrit af samþykktum uppdráttum, árituðum af byggingarfulltrúa eða starfsmönnum hans.

4.18. Meisturum og byggingastjóra er skylt að sjá um, að sem minnst hætta, óþrifnaður eða önnur óþægindi stafi af framkvæmdum og að viðhafðar séu fyllstu öryggisráðstafanir, eftir því sem aðstæður leyfa. Þá skulu meistarar og byggingarstjóri sjá til þess, að vinnustaðir séu merktir með götunafni og númeri.

4.19. Meisturum og byggingarstjóra er skylt, ef byggingarfulltrúi ákveður, að sjá svo um, að hindruð sé umferð óviðkomandi aðila um vinnustað. Ef grunnur stendur óhreyfður um langan tíma, getur byggingarfulltrúi ákveðið, að hann skuli afgirtur á fullnægjandi hátt, eða fylltur ella.

Ef byggingarvinnustaður liggur við götu eða það nálægt götu, að hætta geti stafað af fyrir vegfarendur, skal afgirða hann, þó þannig að ekki hindri umferð fótgangandi um götuna.

4.20. Byggingarfulltrúi getur sagt fyrir um gerð og frágang vinnupalla og um aðrar öryggisráðstafanir á vinnustað, þar sem hann telur þörf á, umfram það sem reglugerð nr. 204/1973 um öryggisráðstafanir við byggingarvinnu og lög nr. 23/1952 um öryggisráðstafanir á vinnustöðum mæla fyrir um.

Byggingarfulltrúi getur heimilað, að bráðabirgðagangstétt sé sett út í akbraut og krafist þess að hlífðarþak sé sett yfir gangstétt þar sem honum þykir ástæða til.

4.21. Um meðferð eiturefna og annarra hættulegra efna fer samkvæmt lögum nr. 85/1968 og reglugerðum settum samkvæmt þeim, svo og samkvæmt ákvæðum heilbrigðisreglugerðar.

4.22. Um meðferð sprengiefna og geymslu á þeim fer eftir lögum nr. 46/1977 og reglugerð, sem sett hefur verið samkvæmt þeim, svo og eftir brunamálareglugerð.

4.23. Skylt er að setja upp vinnuskúr ásamt salerni fyrir verkamenn á vinnu-

stað. Byggingarfulltrúi skal segja fyrir um staðsetningu og frágang slíkra skúra, og ákveða hvenær þeir skuli fjarlægðir. Við minni háttar byggingarframkvæmdir og þar sem sérstaklega stendur á, getur byggingarfulltrúi veitt undanþágu frá þessu ákvæði. Sé óskað eftir vinnuheimtaug í slíkan skúr, þarf viðkomandi rafveita að samþykkja staðsetningu hans.

4.24. Verði misbrestur á að fylgt sé reglum skv. þessum kafla getur byggingarfulltrúi, ef aðvörunum hans er ekki sinnt, stöðvað framkvæmdir, uns úr hefur verið bætt.

4.25. Óheimilt er lóðarhafa að raska lögnum, t. d. vatnslögnum, holræsalögnum, rafmagns- eða símaköplum, sem liggja um lóð hans og aðrir nota, nema með leyfi viðkomandi stofnana.

V. KAFLI.

Ytra skipulag, lóðir og viðhorf húsa.

5.1. Nýting lóða.

5.1.1. Hverju húsi skal að jafnaði fylgja óbyggð lóð, og fer um stærð hennar eftir notkun hússins og skipulagsákvörðunum.

5.1.2. Nýtingarhlutfall skal vera í samræmi við gildandi skipulag og skipulagsskilmála, sbr. 3.2.6.

5.1.3. Á lóð skal að jafnaði koma fyrir leiksvæði barna, bifreiðastæðum, bifreiðageymslum, gróðri og öðru því, sem þarf í sambandi við notkun hússins.

Þá skal séð fyrir greiðri aðkomu sjúkrabíla að aðalinngangi og sorpbíla að sorpgeymslu. Varðandi björgunarsvæði og aðkomu fyrir slökkvilið vísast til 7.6 í brunamálareglugerð.

5.1.4. Óheimilt er að breyta notkun lóða frá því, sem upphaflega var ætlað, nema með samþykki byggingarnefndar.

5.2. Bifreiðastæði.

5.2.1. Ef ekki er sérstaklega ákveðið á annan veg í deiliskipulagi eða í byggingarskilmálum, skal á hverri lóð íbúðarhúss séð fyrir a. m. k. einu bifreiðastæði fyrir hverja 75 gólfflatarmetra. Þó skal a. m. k. vera eitt bifreiðastæði fyrir hverja íbúð í húsinu, sbr. gr. 14 og 15 í reglugerð nr. 217/1966.

5.2.2. Hverju húsi, sem ætlað er til verslunar- eða annars atvinnurekstrar, skal að jafnaði séð fyrir a. m. k. einu bifreiðastæði á hverja 25 gólfflatarmetra í húsinu. 1% slíkra stæða skal vera sérstaklega merkt fyrir hreyfihamlaða, þó aldrei færri en eitt stæði.

5.2.3. Ef um samkomuhús er að ræða, svo sem kvikmyndahús, leikhús, félagsheimili eða önnur slík hús, skal a. m. k. séð fyrir einu bifreiðastæði fyrir hver 6 sæti í húsinu. 1% slíkra stæða skal vera sérstaklega merkt fyrir hreyfihamlaða. Þó aldrei færri en eitt. Sé um samnotkun bifreiðastæða að ræða, má víkja frá kröfum þessum, að mati byggingarnefndar.

5.2.4. Við opinberar byggingar, þjónustumiðstöðvar og fjölbýlishús með fjórum íbúðum eða fleiri, skal jafnan gert ráð fyrir a. m. k. einu sérstaklega merktu rúmgóðu bifreiðastæði, sem næst inngangi, fyrir hreyfihamlaða.

5.2.5. Í gömlum hverfum má víkja frá kröfum um bifreiðastæði að mati byggingarnefndar og að fengnu leyfi skipulagsyfirvalda.

5.2.6. Þegar um er að ræða annars konar hús, ákveður byggingarnefnd fjölda bifreiðastæða.

5.2.7. Gerð bifreiðastæða er háð samþykki byggingarnefndar og skal sýna fjölda bifreiðastæða, fyrirkomulag, tengsl við gatnakerfið og önnur mannvirki þessu tengd á uppdrætti.

5.2.8. Ef um er að ræða hús til iðnaðar, verslunar o. þ. h., skal að jafnaði gera ráð fyrir, að ferming eða afferming flutningatækja fari fram á lóð þess.

5.3. Leiksvæði barna.

5.3.1. Hverri íbúð skal fylgja leiksvæði barna, og skal lágmarksstærð þess vera skv. eftirfarandi reglum:

$$\frac{N\ (32 - N)}{2}\ m^2$$

N merkir fjölda íbúða í húsi á tiltekinni lóð, og gildir reglan, þegar N er minna eða jafnt og 16, en úr því bætist við 1 ferm. fyrir hverja íbúð.

5.3.2. Við fjölbýlishús skal leiksvæðum að jafnaði komið þannig fyrir, að börnin þurfi ekki að fara yfir svæði, þar sem bílar aka, til að komast heiman frá sér á leiksvæðin.

Sýna skal á uppdrætti, hvar leiksvæðin eru fyrirhuguð og hvernig útbúnaði þeirra skuli háttað.

5.4. Bifreiðastæði í gömlum hverfum, sbr. 5.2.5.

5.4.1. Ef byggingarnefnd telur, að ekki verði komið fyrir á lóð nægilegum bifreiðastæðum, getur hún heimilað, að fyrir slíku verði séð annars staðar í sama hverfi, sbr. reglugerð nr. 217/1966.

5.4.2. Heimilt er sveitarstjórn að leysa lóðarhafa undan kvöð um bifreiðastæði, ef hann greiðir andvirði þess lóðarhluta, sem á vantar, og skal þá andvirði miðað við verðmæti þeirrar lóðar, sem byggt er á. Að jafnaði skal reiknað með 25 m^2 fyrir hverja bifreið. Ef ágreiningur rís um andvirði milli lóðarhafa og sveitarstjórnar, skal skorið úr honum með mati dómkvaddra manna.

5.4.3. Óheimilt er að veita byggingarleyfi, fyrr en endanlega hefur verið samið um eða skorið úr, hver verði framlög skv. þessari grein.

5.4.4. Framlögum, skv. 5.4.2., skal varið til að sjá fyrir þörfum þessum í hlutaðeigandi hverfi, sbr. 15. gr. reglugerðar nr. 217/1966.

5.5. Aðgangur frá götu.

5.5.1. Inn á hverja lóð og baklóð skal vera greiður aðgangur frá götu, og skal á uppdrætti sýna, hvernig honum er hagað.

5.5.2. Gangur gegnum hús inn á baklóð skal vera minnst 1.20 m á breidd og 2.20 m á hæð, nema ætlaður sé til umferðar fyrir bifreiðar. Þá skal hann ekki vera mjórri en 3.00 m og ekki lægri en 2.70 m að innanmáli. Slíkir gangar skulu vera eldtraustir og upplýstir og er óheimilt að hafa nokkrar hindranir þar fyrir umferð. Ef gangur gegnum hús er ætlaður fyrir umferð sorpbifreiða, skal hann ekki vera lægri en 3.80 m að innanmáli og 3.0 m breiður.

5.6. Skipting lóða og húsa.

5.6.1. Ekki má skipta landi eða lóð eða breyta landamerkjum eða lóðamörkum á annan hátt, nema með samþykki byggingarnefndar og sveitarstjórnar, enda sé það í samræmi við skipulag.

5.6.2. Ekki má skipta húseign í sjálfstæðar einingar, nema hver hluti um sig fullnægi ákvæðum byggingareglugerðar og annarra samþykkta og reglugerða, enda komi til samþykki byggingarnefndar og sveitarstjórnar. Vottorð byggingarfulltrúa þarf að liggja fyrir áður en heimilt er að þinglýsa gögnum um slíka skiptingu.

5.7. Hæðarlega lóða.

5.7.1. Ekki má breyta hæðarlegu lóðar frá samþykktum uppdrætti, nema að fengnu samþykki byggingarnefndar.

5.7.2. Lóðarhafa er skylt að gera fullnægjandi ráðstafanir til þess, að yfirborðsvatn af lóð hans valdi ekki tjóni eða óþægindum á nágrannalóð eða gangstétt að dómi byggingarfulltrúa.

5.8. Vegghæð húsa.

5.8.1. Vegghæð húss á hverjum stað fer eftir ákvörðun sveitarstjórnar og skipulagsyfirvalda.

5.8.2. Ef vegghæð húss er ekki ákveðin í metrum, heldur tiltekið, hve margar hæðir megi byggja, skal, nema öðruvísi sé sérstaklega ákveðið, miðað við, að í íbúðarhúsi sé hver hæð af gólfi og á 2.70 m, í skrifstofu-, iðnaðar- og verslunarhúsi 3.30 m. Miðað skal við að neðsta hæð verslunarhúss sé 4.0 m.

5.9. Bil milli húsa.

5.9.1. Bil milli tveggja húsa má ekki vera minna en helmingur af samanlagðri hæð húsanna, og er þá átt við hæstu vegghæð þeirra á þeim hliðum er saman snúa, enda sé um venjuleg húsform að ræða. Þar sem sérstaklega stendur á má veita undanþágu frá þessum ákvæðum með samþykki brunamálastjóra.

5.9.2. Bil milli húsa má þó aldrei vera minna en hér segir:
a. 10 m, ef bæði húsin eru óvarin timburhús.
b. 8 m, ef um bárujárnsklædd eða múrhúðuð timburhús er að ræða.
c. 6 m, ef bæði húsin eru úr steinsteypu.

5.9.3. Fjarlægð húsa frá lóðamörkum skal a. m. k. vera 0.5 × hæð hússins, og er þá að jafnaði átt við hæstu vegghæð á þeirri hlið er að lóðamörkum snýr. Sé um óvenjuleg húsform að ræða, t. d. bratt eða efnismikið þak, skal miða við hæstu hæð hússins, eða eftir mati byggingarnefndar. Sé um meiri háttar byggingar að ræða, getur brunamálastjóri sett strangari reglur um fjarlægðir, sbr. 1.15. í brunamálareglugerð.

5.9.4. Ekki má byggja hús nær lóðamörkum en hér segir:
a. óvarið timburhús 5 m.
b. timburhús klædd með bárujárni eða tilsvarandi efni 4 m.
c. steinhús 3 m.
Sjá þó 2.1.2. í brunamálareglugerð.

5.9.5. Þegar hús eru sambyggð, skal á milli þeirra vera eldvarnarveggur, er uppfylli kröfur um brunavarnir, sbr. brunamálareglugerð.

5.9.6. Sé eldvarnarveggur á húsi, má næsta hús vera í þriggja metra fjarlægð frá þeirri hlið, enda séu þök beggja húsanna varin með járni eða öðru ámóta eldtraustu efni.

5.9.7. Byggingarnefnd getur leyft byggingu bifreiðageymslna í lóðarmörkum, enda sé gætt ákvæða í kafla 2 og 3 í brunamálareglugerð.

5.10. Hús í götulínu.

5.10.1. Hús, sem standa í götulínu, við gatnamót eða torg, skulu hornsneidd a. m. k. í 2.60 m hæð frá jörð, ef hornið er minna en 135 gráður, þannig að 2.5 m séu numdir af hvorri hlið frá horni, enda sé sniðlínan aldrei styttri en 2.5 m. Ákveða má meiri hornsneiðingu, ef ástæða þykir til.

5.10.2. Byggingarnefnd getur leyft, þótt hús standi í götulínu, að minni háttar útskot, svo sem gluggar, nái allt að 200 mm út fyrir hana.

5.10.3. Byggingarnefnd getur leyft, að komið sé fyrir veggsvölum eða hlífðarþaki út frá húshlið, enda sé það a. m. k. 2.6 m frá jörð og vatni veitt frá því í holræsi.

5.10.4. Útitröppur mega ekki ná út í götu eða gangstétt, nema óhjákvæmilegt sé vegna breytinga á húsi eða götu að mati byggingarnefndar.

5.10.5. Hurðir mega ekki opnast út á götu eða gangstétt, og ekki gluggar, nema þeir séu í minnst 2.20 m hæð frá jörðu. Þó skulu hurðir í samkomuhúsum ávallt opnast út, sbr. 6.10.2.2.

5.11. Girðing lóða.

5.11.1. Ef maður óskar að girða lóð eða inni á lóð, skal hann leita samþykkis byggingarnefndar á gerð og frágangi girðingar og láta í té þær upplýsingar, er byggingarfulltrúi telur nauðsynlegar, þ. á m. uppdrætti. Girðing má að jafnaði ekki vera hærri en einn metri. Hlið á girðingu má aldrei opnast út á götu eða gangstétt.

5.11.2. Nú er skipulagi svo háttað, að girðing er talin óþörf, til lýta, eða rétt er talið, að girt sé með tilteknum hætti, og getur byggingarnefnd þá bannað girðingu lóðar eða sett sérstök ákvæði um gerð girðingarinnar. Þinglýsa má þessum ákvörðunum sem kvöð á hlutaðeigandi lóð eða lóðir.

5.11.3. Skylt er að haga gerð girðingar þannig, að ekki stafi hætta af. Ef girðing er til lýta eða óþrifnaðar eða öðruvísi girt en leyfi stendur til, er byggingarnefnd heimilt, ef eigandi sinnir ekki áskorun hennar um úrbætur, að láta lagfæra hana eða fjarlægja á kostnað eiganda.

5.11.4. Ef girðing, sem leyfi er fyrir, reynist vera til trafala fyrir umferð, er byggingarnefnd heimilt að láta fjarlægja hana eða breyta henni eftir því sem hún telur nauðsynlegt, á kostnað sveitarsjóðs.

5.11.5. Byggingarnefnd getur veitt byggingarfulltrúa heimild til að afgreiða mál, er snerta girðingar og uppsetningu auglýsingaskilta.

5.12. Frágangur lóða.

5.12.1. Skylt er byggjanda að setja lóð hússins í rétta hæð og fjarlægja þann uppgröft, sem ekki þarf til jöfnunar lóðar, eigi síðar en húsið er gert fokhelt.

5.12.2. Skylt er húseiganda að ganga snyrtilega frá lóð sinni með gróðri eða á annan hátt í samræmi við samþykktar teikningar.

5.12.3. Ef nefndin telur, að hæðarlega og frágangur lóðar sé óviðunandi, eða að hætta, óþrifnaður eða óþægindi stafi af, og eigandi sinnir ekki áskorun nefndarinnar um úrbætur, getur hún látið framkvæma á hans kostnað þær úrbætur, er hún telur nauðsynlegar.

5.12.4. Ef gróður á lóð veldur óþægindum eða hættu fyrir umferð, getur byggingarnefnd krafist þess, að hann sé fjarlægður, eftir því sem með þarf. Sama gildir, ef gróður veldur óþægindum með því að skerða verulega birtu í íbúð eða á lóð. Óheimilt er að breyta grónni lóð í bílastæði nema að fengnu samþykki byggingarnefndar. Ekki má fella tré sem eru 40 ára eða eldri eða 4 metrar á hæð eða hærri, nema með leyfi byggingarnefndar.

5.13. Frágangur húsa að utan.

5.13.1. Allar byggingar skulu vera þannig frá gengnar að utan, að útlit þeirra sé sæmilegt, að mati byggingarnefndar.

5.13.2. Ef byggingarnefnd þykir sérstök ástæða til, getur hún bundið byggingarleyfi því skilyrði, að gengið verði frá húsi að utan með tilteknum hætti, t. d. með ákveðinni klæðningu.

5.13.3. Ef byggingarnefnd telur, að útlit húss sé mjög ósnyrtilegt eða óviðunandi á annan hátt, eða að hætta, óþrifnaður eða óþægindi stafi af húsinu eða að húsnæði sé heilsuspillandi og/eða óhæft til íbúðar að mati heilbrigðisnefndar, og eigandi sinnir ekki áskorun nefndarinnar um úrbætur, getur hún látið framkvæma á hans kostnað þær endurbætur, er hún telur nauðsynlegar. Ef húsið er svo hrörlegt, að nefndin telur, að ekki muni svara kostnaði að gera við það, getur hún ákveðið, að það skuli fjarlægt á kostnað eiganda, eða hluti þess, ef hún telur slíkt fullnægjandi, en leita skal þó fyrst umsagnar Húsfriðunarnefndar.

5.13.4. Við endurnýjun á ytra byrði gamalla húsa, skal leitast við að nota sama eða álíka efni og upphaflega var notað. Ef nota á aðrar klæðingar skal sækja um leyfi til bygginganefndar.

6. KAFLI
INNRA SKIPULAG

6.1. Íbúðir.

6.1.1. Íbúðir skulu þannig hannaðar, að þær snúi vel við sól og henti sem best til íbúðar. Á teikningum skal gerð grein fyrir væntanlegri innréttingu og hvernig unnt sé að koma fyrir nauðsynlegustu húsgögnum á hagkvæman hátt. Í hverri íbúð skal vera læsanlegur skápur fyrir lyf og önnur hættuleg efni. Til þess að vistarvera teljist lögleg íbúð skal þar vera, auk íbúðarherbergis, er sé að minnsta kosti 18 m^2 að stærð, eldhús, baðherbergi, salerni og geymsla. Í fjölbýlishúsum skal þar sem aðstæður leyfa a. m. k. ein íbúð á jarðhæð hönnuð þannig, að hún henti þörfum hreyfihamlaðra.

6.1.2. Eldhús skal ekki vera minna en 7 m^2, nema um sé að ræða íbúð, er sé 50 m^2 eða minni, þá nægir að hafa eldhúskrók í stofu.

Á eldhúsi skal jafnan vera opnanlegur gluggi, þó getur byggingarnefnd leyft eldhús án glugga, ef opið er milli eldhúss og stofu eða borðstofu og nægilega vel séð fyrir loftræsingu úr eldhúsi. (Loftræsing upp úr þaki eða vélræn loftræsing).

6.1.3. Íbúðarherbergi telst hvert það herbergi, sem notað er til daglegrar vistar fyrir fólk. Ekkert íbúðarherbergi má vera mjórra en 2.20 metrar og ekki minna en 7.00 m^2 að flatarmáli. Í hverri íbúð skal a. m. k. eitt herbergi vera 18 m^2 eða stærra.

6.1.4. Ekki má hafa svefnherbergi hvort inni af öðru, né heldur má aðkoma að öðrum íbúðarherbergjum vera í gegnum svefnherbergi.

6.1.5. Ekki má gera íbúð í kjallara, en það telst kjallari, þegar gólf er undir yfirborði jarðvegs á alla vegu.

6.1.6. Byggingarnefnd getur leyft íbúð á jarðhæð, ef meginhluti hennar snýr móti suðaustri, suðri eða vestri, enda sé gluggahlið íbúðarinnar ekki niðurgrafin.

6.1.7. Byggingarnefnd getur sett sérstök ákvæði um frágang á grunnum og gólfum, þar sem íbúðir eru leyfðar á jarðhæð eða íbúðarherbergi í kjallara.

6.1.8. Ekki má skipta íbúð, nema hvor hlutinn um sig fullnægi ákvæðum byggingarreglugerðar og annarra samþykkta og reglugerða, enda komi til samþykki byggingarnefndar.

6.1.9. Frágangur veggja, lofta og gólfa skal vera þannig, að uppfyllt séu ákvæði um hljóðeinangrun og hitaeinangrun, sbr. 7.5. og 7.6. Auk þess skulu vera möguleikar á hæfilegri upphitun í hverju íbúðarherbergi.

6.2. Lofthæðir.

6.2.1. Í fjölbýlishúsum skal hæð af plötu og á (salarhæð) vera minnst 2.70 m, sbr. ÍST 21.

Lofthæð í fullfrágengnum íbúðarherbergjum skal að jafnaði ekki vera minni en 2.40 m að innanmáli

6.2.2. Í þakherbergjum og kvistherbergjum má meðalhæð vera 2.10 m, enda sé lofthæðin 2.30 m í að minnsta kosti þriðjungi herbergisins. Í einstökum herbergjum íbúða má lofthæð fara niður í 2.20 m, enda sé meðallofthæð íbúðarinnar a. m. k. 2.30 m.

6.2.3. Í einbýlishúsum, tvíbýlishúsum og raðhúsum skal meðallofthæð ekki vera minni en 2.30 m að innanmáli, nema í þakherbergjum, sjá 6.2.2.

6.2.4. Í þvottaherbergjum, geymslum, kyndiklefum o. þ. h. húsnæði skal lofthæð að jafnaði ekki vera minni en 2.10 m.

6.3. Gluggar og hurðir.

6.3.1. Á hverju íbúðarherbergi skal vera opnanlegur gluggi. Samanlagður glerflötur glugga hvers herbergis skal ekki vera minni en sem svarar til 1/10 af gólffleti þess, nema um ofanbirtu frá þakglugga sé að ræða. Þó skulu gluggar íbúðarherbergja ekki vera minni en 1 m^2. Sama á við um eldhús, nema þegar opið er milli stofu og eldhúss, þá reiknast stofa og eldhús (eldhúskrókur) sem eitt herbergi við ákvörðun gluggastærða. Um stærð glugga á öðrum vistarverum en íbúðarherbergjum fer eftir mati byggingarnefndar. Íbúðir í fjölbýlishúsum skulu jafnan hafa a. m. k. tvær gluggahliðar, nema um íbúðir 50 m^2 eða minni sé að ræða, enda snúi þær í suðlæga átt. Tvöfalt gler skal vera í öllum gluggum íbúðarherbergja, en að jafnaði þrefalt, ef samanlagður gluggaflötur íbúðar er meiri en 20% af gólffleti hennar, sbr. 7.5.3. Í gluggum verslana er heimilt að hafa einfalt gler, sömuleiðis í gluggum óupphitaðs húsnæðis.

6.3.2. Við hönnun glugga skal höfð hliðsjón af ÍST 40 og ÍST 41.

Gluggamál skulu að jafnaði standa á heilum tug sentimetra, sbr. ÍST 20.

6.3.3. Í svefnherbergisdeildum skulu jafnan vera björgunarop, sbr. 9.3.1. í brunamálareglugerð. Hverfigluggar mega ekki vera minna frá gólfi en einn metra og fast op ekki meira en 120 mm. Öryggiskeðja eða krókur skal að jafnaði vera fyrir ofan gluggann.

6.3.4. Í íbúðarhúsum, sem eru meira en ein hæð, skal komið fyrir öryggiskeðju eða öðrum jafngóðum búnaði á þeim opnanlegu gluggum, sem börnum gæti annars stafað hætta af. Skulu opnanlegir gluggar ekki hafa stærra fast op en 120 mm.

6.3.5. Útidyrahurðir og hurðir í opinberum byggingum og þjónustumiðstöðvum skulu vera a. m. k. 0.9 m breiðar og 2.0 m háar.

Hurðir á íbúðarherbergjum skulu vera a. m. k. 0.8 m breiðar og 2.0 m háar.

6.3.6. Í íbúðum á jarðhæð, eða í öðrum íbúðum, sem ætlað er að fullnægja kröfum fyrir hreyfihamlaða, skulu allar hurðir vera a. m. k. 0.9 m breiðar, og þannig úr garði gerðar að fólk í hjólastól geti opnað þær. Slíkar íbúðir skulu ekki hafa hærri þröskulda en 25 mm, og að öðru leyti hannaðar í samræmi við reglur í Rb-blöðum nr. 101 og 201.

6.3.7. Heimilt er að gera þakglugga, ef það skerðir ekki um of burðarþol þaksins. Skulu þeir jafnan sýndir á uppdráttum. Óheimilt er að innrétta íbúð í þakrými þar sem eingöngu er um þakglugga að ræða.

6.3.8. Heimilt er að gera kvisti á húsum. Þó skal samanlögð lengd kvists eða kvista aldrei vera meiri en ⅔ af húshliðinni.

Kvistir á sambyggðum húsum skulu að jafnaði ekki nær lóðamörkum en 1.50 m. Við gerð kvista skal jafnan gæta viðeigandi ráðstafana til eldvarna. Þegar gerðir eru kvistir á gömul hús, skal þess sérstaklega gætt, að þeir falli vel að húsinu hvað þakform, gluggasetningu og efni snertir.

6.3.9. Þegar endurnýjaðir eru gluggar í gömlum húsum, skal þess gætt, að nýju gluggarnir breyti ekki upprunalegu svipmóti hússins.

6.3.10. Ekki má byggja stærri íbúðarhús úr timbri en 300 m², ef húsið er ein hæð, en 150 m², sé það tvær hæðir. Ekki má hafa sjálfstæða íbúð á efri hæð timburhúss.

Í íbúðarhúsum úr timbri skulu jafnan vera lekastraumrofar, sbr. 9.4. í brunamálareglugerð.

6.4. Anddyri, baðherbergi og salerni.

6.4.1. Í hverri íbúð skal vera anddyri, sem ekki sé minna en 1.3 m á hvorn veg, með óhindruðum aðgangi að útidyrum, stigagangi, svalagangi eða stigahúsi.

6.4.2. Sýna skal á uppdrætti fjölbýlishúsa hvar í aðalanddyri megi koma fyrir dyrasíma og póstkassa.

6.4.3. Hverri íbúð skal fylgja a. m. k. eitt herbergi með vatnssalerni og handlaug, er ekki sé minna en 4.0 m² að gólfflatarmáli, og skal það þannig úr garði gert að það henti einnig hreyfihömluðum. Ennfremur skal fylgja baðherbergi eða baðklefi þar, sem komið sé fyrir baðtækjum, a. m. k. steypibaði og handlaug, nema bað og salerni sé haft í sama herbergi. Í baðherbergjum skal vera niðurfall og gólf vatnsheld.

6.4.4. Aðkoma að salerni má ekki vera beint úr stofu, eldhúsi eða borðstofu, nema í íbúðum, sem eru 50 m² eða minni.

6.4.5. Í íbúðum á jarðhæð, sem ætlað er að fullnægja kröfum fyrir hreyfihamlaða, svo og í öðrum íbúðum, sem ætlað er að fullnægja þessum kröfum, skulu salerni og baðherbergi hönnuð í samræmi við reglur í Rb blaði nr. 201. Aðkoma að þesskonar íbúðum og innrétting skal vera þannig hönnuð, að þær henti fólki í hjólastól, sbr. Rb. blað nr. 101.

6.4.6. Þannig skal gengið frá gufubaðstofu, að einangrun sé fullnægjandi gagnvart hita og raka. Loftræsing skal vera nægjanleg og þannig gengið frá dyraumbúnaði, að auðvelt sé að komast út.

6.5. Kjallaraherbergi og geymslur.

6.5.1. Heimilt er að gera einstök íbúðarherbergi í kjallara, ef gólf hans er eigi meira niðurgrafið en 500 mm við gluggahlið og hún eigi nær götu en 3 m, og lofthæð a. m. k. 2.30 m.

6.5.2. Hverri íbúð skal fylgja loftræst geymsla ekki minni en 6 m². Þegar um er að ræða hús, sem er meira en ein íbúð, skal sýnt á uppdrætti, hvaða kjallaraherbergi og sérgreymslur fylgja hverri íbúð og tiltaka stærð þeirra.

Sé íbúðin 50 m² eða minni, eða þar sem sérstaklega stendur á, getur byggingarnefnd heimilað að sérgeymslur séu aðeins 4 m².

6.5.3. Í fjölbýlishúsum skal jafnan komið fyrir hæfilega stórri sameiginlegri geymslu fyrir barnavagna, reiðhjól, sleða o. þ. h. Ennfremur skal séð fyrir sameiginlegu tómstundaherbergi og leikherbergi barna. Þetta sameiginlega rými skal að jafnaði ekki vera minna en 2 m² á íbúð.

6.5.4. Þegar komið er fyrir sameiginlegri geymslu fyrir barnavagna, reiðhjól o. s. frv., sbr. 6.5.3., má víkja frá ákvæðum 6.5.2., þó þannig að sérgeymsla verði aldrei minni en 4 m² fyrir hverja íbúð.

6.6. Kyndiklefar.
Um kyndiklefa, reykháfa, eldstæði o. fl. vísast til kafla 8 í brunamálareglugerð.

6.6.1. Kyndiklefar skulu vera við útvegg með opnanlegum glugga og ólokanlegri útiloftrist. Þar skal vera niðurfall og skolkrani, sbr. kafla 8 í brunamálareglugerð.

6.6.2. Í öllum húsum, öðrum en einbýlis-, tvíbýlis- eða þríbýlishúsum, skal aðeins gengt utan frá í kyndiklefa. Við kyndiklefa skal jafnan vera handslökkvitæki af viðurkenndri gerð.

6.6.3. Kynditæki skal séð fyrir nægilega miklu loftstreymi, um ólokanlega útiloftrist.

6.6.4. Leiðslum frá kyndiklefa skal þannig hagað, að eldhindrunar sé gætt. Byggingarfulltrúi eða slökkviliðsstjóri getur sett nánari reglur um eldstöðvunarspjöld í loftrásum og í stokkum fyrir lofthitunarkerfi og annað, sem máli skiptir varðandi öryggi kyndibúnaðarins.

6.6.5. Sýna skal á uppdrætti hvar komið skuli fyrir kynditækjum og olíugeymum. Olíugeymar skulu vera ryðvarðir og þannig frá þeim gengið, að ekki sé hætta á olíumengun, t. d. drykkjarvatns, sbr. heilbrigðisreglugerð. Kyndiklefar skulu fullnægja ákvæðum 8. kafla brunamálareglugerðar.

6.6.6. Skylt er eigendum að láta stilla kynditæki sín a. m. k. einu sinni á ári og sóthreinsa katla eftir því, sem þörf krefur. Félagsmálaráðuneytið skal í samráði við Brunamálastofnun og Samband ísl. sveitarfélaga setja nánari reglur um framkvæmd eftirlits vegna stillingar og hreinsunar kynditækja.

6.7. Þvottaherbergi.

6.7.1. Hverri íbúð í fjölbýlishúsi skal að jafnaði fylgja aðgangur að loftræstu þvottahúsi og þurrkherbergi með opnanlegum glugga. Gólf þvottaherbergis skal vera vatnshelt með niðurfalli og þannig frá gengið, að ekki skapist hættuleg hálka þegar það blotnar. Loft og veggir skulu þola gufu og raka. Um stærð þvottaherbergja og þurrkherbergja fer eftir mati byggingarnefndar hverju sinni. Ef þvottaaðstaða er í hverri íbúð fjölbýlishúss, getur byggingarnefnd heimilað undanþágu frá kröfunni um sameiginlegt þvottahús og þurrkherbergi.

6.7.2. Hverri íbúð eða húsi skal að jafnaði fylgja hæfilega stór skápur eða geymsla undir nauðsynleg ræstingartæki, að mati byggingarnefndar.

6.8. Sorpgeymslur.

6.8.1. Hverri íbúð skal fylgja aðgangur að sorpgeymslu í húsinu eða í byggingu, sem við það er tengd. Skal við það miðað, að ein sorptunna eða poki fylgi hverju húsi og auk þess ein sorptunna eða tilsvarandi sorpílát, sem heilbrigðisnefnd samþykkir, fyrir hverja íbúð. Byggingarnefnd ákveður stærð sorpgeymslna fyrir önnur hús en íbúðarhús með hliðsjón af notkun viðkomandi húsnæðis.

6.8.2. Op á sorpgeymslu má ekki vera lægra en 1.10 m og breidd ekki minni en 800 mm. Ef nauðsynlegt er, að komist verði inn í geymsluna í sambandi við hreinsun, mega læsanlegar dyr þó ekki vera lægri en 1.80 m á hæð og breidd ekki minni en 1.00 m, og lofthæð ekki minni en 2 m.

6.8.3. Sorpgeymslu skal þannig fyrir komið, að auðvelt sé að komast að henni með þeim tækjum, sem sorphreinsunin notar við flutning á sorpílátum. Byggingarnefnd getur krafist þess, að akfært sé að sorpgeymslu, ef hún telur ástæðu til, t. d. ef um er að ræða stórt hús.

Aðgangur að sorpgeymslu má aðeins vera um hurð utan frá og gólf eigi

meira niðurgrafið en 1.20 m. Sorpgeymslur skulu að jafnaði múrhúðaðar eða þannig frá þeim gengið, að auðvelt sé að þrífa þær og þvo.

6.8.4. Þar, sem fleiri en 4 íbúðir eru um sorpgeymslu, skal hafa skolkrana og niðurfall í henni. Sama hátt skal hafa á, þó að færri íbúðir séu um sorpgeymslu, ef hætta er á, að vatn geti safnast í geymsluna.

6.8.5. Sorpgeymslu skal jafnan loftræsa með ólokanlegri útiloftrist, er sé músa- og rottuheld og loftræsirör upp úr þaki.

6.8.6. Þar, sem sveitarstjórn ákveður að nota sérstaka sorpgáma í stað sorptunna, skal staðsetning og frágangur gámanna háð samþykki byggingarnefndar. Þar, sem sveitarstjórnir ákveða að sorp skuli aðgreint í brennanlegt og óbrennanlegt sorp, skulu sorpílát vera í samræmi við það og merkt sérstaklega.

6.8.7. Þar, sem fleiri en 6 sorptunnur eru í sorpgeymslu, getur byggingarnefnd krafist þess, að geymsla eða tunnurnar séu þannig útbúnar, að auðvelt sé að skipta um tunnur undir sorprennunni, t. d. að tunnurnar séu á hjólagrind, eða á snúanlegri plötu á gólfinu.

6.8.8. Sveitarstjórn er heimilt að setja ítarlegri reglur um sorpgeymslur, sorpílát og sorphirðu.

6.9. Sorprennur.

6.9.1. Í húsum, sem eru 3 hæðir eða hærri, skal koma fyrir sorprennu í stigahúsi eða í tengslum við það.

6.9.2. Sorprenna skal gerð úr varanlegu efni með þéttum samskeytum, sléttum að innan. Aðallögn hennar skal vera lóðrétt, hringlaga að innan og minnsta þvermál vera 400 mm. Greinilögn má vera allt að 300 mm að lengd, enda myndi hún ekki krappara horn en 60° við aðallögn. Hún skal einnig vera hringlaga að innan og þvermál eigi meira en 300 mm.

6.9.3. Utan um hverja sorprennu skal vera steypulag, a. m. k. 100 mm þykkt, og þannig frá því gengið, að rennan haggist ekki.

Bil milli sorpíláts og rennu má aldrei vera meira en 300 mm eða minna en 20 mm.

6.9.4. Hverju sorpopi skal lokað með loftþéttri, lóðréttri hurð úr málmi. Opið skal að jafnaði eigi vera nær gólfi en 1.20 m.

6.9.5. Ef byggingarfulltrúi telur, að frágangur sorprennu og sorpgeymslu sé ófullnægjandi, getur hann ákveðið hverjar ráðstafanir skuli gerðar til úrbóta.

6.9.6. Sorprennur skal loftræsa skv. 7.7.2.1.

6.10. Hús til annarra nota en íbúðar.

6.10.1. Almenn ákvæði.

6.10.1.1. Þegar sótt er um leyfi til að byggja hús til annarra nota en íbúðar, t. d.: samkomuhús, sjúkrahús, skólahús, iðnaðar-, verslunar- og skrifstofuhús o. s. frv., skal miðað við þær reglur, er gilda um íbúðarhús, eftir því sem þær geta átt við, að mati byggingarnefndar.

6.10.1.2. Í slíkum húsum skal séð fyrir fullnægjandi rými fyrir snyrtiherbergi, ræstiklefa, sorpgeymslur og annað nauðsynlegt að dómi byggingarnefndar. Jafnan skal séð fyrir a. m. k. einu salerni ásamt handlaug er henti hreyfihömluðum.

6.10.1.3. Að öðru leyti skulu slíkar byggingar fullnægja kröfum heilbrigðisreglugerðar, brunavarnareglugerðar og öryggiseftirlits, svo og öðrum reglum eftir því, sem við á.

6.10.1.4. Aðkoma að opinberum byggingum, s. s. pósthúsum, verslunum, sjúkrahúsum, skólum, kirkjum, bókasöfnum, sundlaugum, leikhúsum, kvikmyndahúsum,

bönkum, apótekum o. s. frv., skal vera þannig að unnt sé fyrir fólk í hjólastól að komast þar inn og út hjálparlaust. Þar sem því verður viðkomið skal setja upphitun í umferðarstétt næst aðalinngangi hússins. Þess skal jafnan gætt, að auðveld aðkoma sé fyrir sjúkrabíla að aðaldyrum og fyrir sorpbíla að sorpgeymslum.

6.10.1.5. Séu lyftur í opinberum byggingum eða þjónustumiðstöðvum, skal a. m. k. ein þeirra vera þannig hönnuð, að henti hreyfihömluðu fólki í hjólastól.

6.10.2. Samkomuhús.

Um samkomuhús skal gæta ákvæða í 12. kafla í brunamálareglugerð.

6.10.2.1. Í samkomuhúsum, sem að jafnaði eru notuð til leik- eða kvikmyndasýninga, skulu stólar og bekkir vera fastir. Þó skal leyft að hafa lausa stóla í stúkum, sem ekki taka fleiri en 10 áhorfendur. Fjarlægð milli stólaraða, mæld milli sætisbaka, skal vera minnst 800 mm séu setur stólanna hreyfanlegar, en 1.0 m séu þær fastar. Breidd hvers stóls skal eigi vera minni en 500 mm. Hvergi skulu vera fleiri sæti í röð en svo, að mest séu 12 sæti að næsta gangi eða annarri útgönguleið og stólaraðir ekki fleiri en 20. Halli á göngum má ekki vera meiri en 1:10. Breidd ganga milli sætaraða og til hliðar, svo og breidd rýmingarleiða og frágangur allur skal vera í samræmi við 4. og 12. kafla í brunamálareglugerð.

6.10.2.2. Dyr á samkomuhúsum og göngum frá þeim skulu vera a. m. k. 1.0 m breiðar og opnast út og skal hurðin falla þannig að vegg, að útgönguleiðin skerðist ekki. Skal hver sem er ávallt geta opnað dyrnar fyrirvaralaust, sbr. brunamálareglugerð.

6.10.2.3. Á samkomuhúsum skal alltaf hafa að minnsta kosti tvo útganga, þannig fyrir komið, að fólksstraumurinn greinist í tvær gagnstæðar áttir. Útgöngudyr mega ekki vera á sömu hlið húss, nema brunamálastjóri samþykki. Frá stiga að dyrum skal ávallt vera pallur, sem sé að lengd minnst 1.3 sinnum stigabreiddin. Frá áhorfendasvölum skulu vera minnst tveir stigar. Ljósmerkjum skal komið fyrir í stigum og göngum þar sem slökkviliðsstjóri telur nauðsynlegt, sbr. 7.7. í brunamálareglugerð.

6.10.2.4. Leiksvið má ekki útbúa í samkomuhúsum nema með leyfi brunamálastjóra, enda samþykki hann allan útbúnað. Þar skal þó jafnan komið fyrir handslökkvitækjum og vatnslögn, a. m. k. 50 mm víðri með fastri brunaslöngu. Umbúnaður búningsherbergja leikenda, leiktjalda- og búningsgeymslna, skal háður samþykki brunamálastjóra, sbr. 12.9. í brunamálareglugerð.

6.10.2.5. Veggir, gólf og loft í sýningarklefum kvikmyndahúsa skulu vera úr eldtraustu efni, a. m. k. A 60. Eldtraust hurð, a. m. k. A 30, skal vera fyrir klefum, birtuop eða gægjuop skulu vera byrgð með eldtraustu gleri. Aðgangur að sýningarklefa skal aðeins vera um brunastúku, sbr. brundamálareglugerð.

6.10.2.6. Í hverju samkomuhúsi skal vera rými fyrir hjólastóla meðal áhorfendabekkja, er nemur a. m. k. 1% af sætafjölda, þó aldrei færri en eitt.

6.10.2.7. Í samkomuhúsum skal jafnan gert ráð fyrir a. m. k. einu salerni, handlaug og þvagstæði fyrir karla og einu salerni og handlaug fyrir konur, miðað við 50 gesti. Að öðru leyti skal miða við kröfur heilbrigðisreglugerðar í þessu efni. Jafnan skal vera a. m. k. eitt salerni, er henti hreyfihömluðu fólki í hjólastól.

6.10.3. Bifreiðageymslur.

6.10.3.1. Bifreiðageymslur skulu að jafnaði vera úr steini. Byggingarnefnd getur þó

leyft þær úr timbri, eða öðru efni, þar sem hún telur slíkt hættulítið, sbr. 2.1.3. í brunamálareglugerð.

6.10.3.2. Ef bifreiðageymsla er ætluð fyrir fleiri bifreiðir en þrjár, getur byggingarnefnd krafist þess, að henni sé skipt með eldtraustum vegg, sbr. 2.1.3. í brunamálareglugerð.

6.10.3.3. Bifreiðageymslu skal loftræsa. Loftræsingaop skulu vera við gólf og þak. Skal samanlögð stærð þeirra vera a. m. k. 0,10% af gólffleti. Gólf skulu jafnan steypt með vatnshalla að niðurfalli. Í öllum bifreiðageymslum skal vera handslökkvitæki af viðurkenndri gerð.

6.10.3.4. Bifreiðageymsla fyrir eina bifreið skal að jafnaði ekki stærri en 36 m^2 brúttó og vegghæð fyrir miðjum aðaldyrum upp á efri brún plötu, eða efstu brún veggjar ekki meiri en 2.70 m, ef bifreiðageymslan er með flötu þaki. Sé bifreiðageymsluþakið með risi, eða halli meiri en 1:15, skal mesta hæð þaks ekki vera meiri en þarf til að ná múropi í dyrum 2.40 m að hæð, ásamt beranlegum veggfleti ofan dyra. Byggingarnefnd getur þó leyft stærri bifreiðageymslur og hærri, þar sem slíkt veldur ekki verulegri röskun á umhverfi og aðstæður að öðru leyti leyfa.

6.10.3.5. Þegar bifreiðageymsla er inni í húsi eða í tengslum við það, skal hún skilin frá húsinu með eldhindrandi vegg a. m. k. B 60 og skal hann ná upp að ystu þakklæðningu. Dyr má hafa á slíkum vegg, með sjálflokandi hurð, a. m. k. B 30, þó ekki úr svefnherbergisgangi eða kyndiklefa, sbr. 3. og 9. kafla í brunamálareglugerð. Varðandi reglur um frágang bifreiðageymslna sem eru stærri en 100 m^2 vísast til 16. kafla í brunamálareglugerð.

6.10.4. Sumarhús.

6.10.4.1. Sumarbústaðir eða sumarhús eru samkvæmt reglugerð þessari hús, sem aðeins eru ætluð til samfelldrar dvalar að sumri til, en á öðrum árstímum aðeins til styttri dvalar, t. d. yfir helgar.

6.10.4.2. Ekki má reisa sumarhús, nema þar sem skipulag ákveður. Nú er skipulag ekki fyrir hendi og getur sveitarstjórn þá leyft einstaka sumarbústaði að fenginni umsögn Náttúruverndarráðs og Heilbrigðiseftirlits ríkisins og meðmælum Skipulagsstjórnar ríkisins, sbr. 5. gr. í lögum nr. 19/1964.

6.10.4.3. Sveitarstjórn getur sett reglugerð um stærð og gerð húsanna, leyfisgjöld, eftirlitsgjöld og annað, er hún telur máli skipta í því sambandi. Til þess að slík reglugerð öðlist gildi, skal hún staðfest af ráðherra.

6.10.4.4. Sækja skal um leyfi til að byggja sumarhús til byggingarnefndar og skulu uppdrættir gerðir í samræmi við ákvæði byggingarreglugerðar og staðla eftir því sem þær reglur eiga við.

6.10.4.5. Á uppdrætti í mkv. 1:1000 skal sýna afstöðu húss og lóðar og aðkomu að lóð. Gera skal grein fyrir, hvernig aflað skuli drykkjarvatns, og hvernig frárennsli og rotþró verði fyrir komið. Sé um olíuupphitun að ræða, skal gera grein fyrir gerð og staðsetningu olíugeymis.

6.10.4.6. Sumarbústaðalönd skulu að jafnaði ekki vera minni en 2500 m^2, nema í sumarbústaðahverfum, þar sem gert er ráð fyrir rúmgóðum opnum svæðum til almenningsþarfa, þar þurfa lóðir ekki að vera stærri en 1000 m^2. Hús skulu vera a. m. k. 10 m frá lóðarmörkum. Heimilt er að víkja frá ákvæðum þessarar greinar í deiliskipulagi með samþykki skipulagsyfirvalda.

6.10.4.7. Sumarbústaðir skulu gerðir úr timbri eða öðru léttu efni. Skulu veggir og þök a. m. k. vera B 30. Að jafnaði skulu þeir vera á einni hæð og ekki stærri en 50 m^2.

6.10.4.8. Séu eldstæði í sumarbústað, skal gætt ákvæða brunavarnarreglugerðar varðandi umbúnað allan.

6.10.4.9. Sé rafmagn í sumarhúsi, skal vera lekastraumrofi á raflögnum og höfuðrofi á lögn.
6.10.4.10. Í öllum sumarbústöðum skal vera handslökkvitæki af viðurkenndri gerð og stærð.
6.10.4.11. Á a. m. k. einu herbergi skal vera opnanlegur gluggi, er fullnægir kröfum um stærð björgunaropa (0.45 m^2), sbr. brunamálareglugerð.
6.10.4.12. Um sæluhús, fjallaskála, veiðihús, leitarkofa, björgunarskýli o. þ. k. hús, gilda sömu ákvæði og um sumarbústaði, eftir því sem við á.

6.10.5. Atvinnuhúsnæði.
6.10.5.1. Í atvinnuhúsnæði skal lofthæð vera a. m. k. 2.5 m að innanmáli og gluggar að jafnaði það stórir, að þeir svari samanlagt til 1/10 af gólffleti hvers herbergis. Þar, sem sérstaklega stendur á, svo sem fyrir verslanir, vöruhús og frystihús, er heimilt að víkja frá þessu ákvæði, enda uppfylli húsnæðið kröfur reglugerðar nr. 225/1975.
6.10.5.2. Minnsta stærð vinnuherbergja er 7 m^2.
6.10.5.3. Ekki skulu að jafnaði vera fleiri starfsmenn í herbergi en sem svarar til, að 12 m^3 rými sé fyrir hvern starfsmann. Sé um vélræna loftræsingu að ræða, má veita undanþágu frá þessu ákvæði, að fenginni umsögn heilbrigðisnefndar.
6.10.5.4. Á hverjum vinnustað skulu jafnan vera salerni, þvagstæði og handlaugar í samræmi við kröfur heilbrigðisreglugerðar. Jafnan skal á hverjum vinnustað vera eitt salerni ásamt handlaug, er henti hreyfihömluðum.
6.10.5.5. Þar, sem starfsfólk þarf að hafa fataskipti áður en það hefur vinnu sína, skal séð fyrir sérstöku húsnæði til slíks með skápum og aðstöðu til þvotta og steypibaða og fer um stærð og fyrirkomulag eftir mati byggingarfulltrúa, ef ekki eru nánari ákvæði í gildi varðandi aðbúnað á vinnustað í heilbrigðisreglugerð eða öðrum samþykktum.
6.10.5.6. Þegar sótt er um byggingu verksmiðjuhúsa, frystihúsa, fiskmjölsverksmiðja o. þ. h. húsa, skal jafnan leita umsagnar brunamálastjóra og Heilbrigðiseftirlits ríkisins.

6.10.6. Gripahús og önnur hús vegna landbúnaðar.
6.10.6.1. Gripahús, hlöður, verkfærageymslur og önnur hús og mannvirki í sambandi við landbúnað skulu eingöngu reist á lögbýlum, eða á þeim svæðum, sem skipulag ákveður.
6.10.6.2. Við hönnun slíkra bygginga skal farið eftir ákvæðum byggingarreglugerðar, eftir því sem við á, að mati byggingarfulltrúa, heilbrigðisreglugerðar, reglugerðar um brunavarnir og annarra laga og reglugerða eftir því sem við á. Varðandi gripahús skal höfð hliðsjón af þeim reglum er Byggingarstofnun landbúnaðarins kann að setja um slíkar byggingar.
6.10.6.3. Byggingarnefnd er heimilt, með samþykki Byggingarstofnunar landbúnaðarins, að veita minni háttar frávik frá byggingarreglugerð fyrir gripahús, hlöður o. þ. h. hús.
6.10.6.4. Þegar sótt er um byggingu húsa vegna landbúnaðar, skal jafnframt gerð grein fyrir vatnsbóli, aðkomu, rafmagni, frárennsli og rotþróm, sbr. 3.11. eftir því, sem ástæða er til. Sama á við um gróðurhúsabýli, fiskeldisstöðvar og önnur smábýli.

6.10.7. Olíu- og bensínstöðvar og olíugeymar.
6.10.7.1. Ekki má byggja afgreiðslustöðvar fyrir olíu- og bensínstöðvar, nema þar sem skipulag ákveður. Jafnan skal hverju sinni leita umsagnar Brunamála-

stofnunar ríkisins og Heilbrigðiseftirlits ríkisins, og er umbúnaður háður samþykki þessara aðila, sbr. 1.1.5. í brunamálareglugerð.

6.10.7.2. Nú er sótt um leyfi til að byggja afgreiðslustöð fyrir olíu- og bensín, en skipulag er ekki fyrir hendi og er sveitarstjórn þá heimilt að veita slíkt leyfi, að fengnu samþykki Skipulagsstjórnar ríkisins, enda sé staðsetning, umbúnaður og frágangur allur háður samþykki Heilbrigðiseftirlits ríkisins og Brunamálastofnunar ríkisins.

6.10.7.3. Birgðageymslur fyrir gas, sprengiefni, olíu, bensín o. þ. h. vörur, eru ávallt háðar samþykki Skipulagsstjórnar ríkisins, Brunamálastofnun ríkisins og Heilbrigðiseftirlits ríkisins.

6.10.8. Hjólhýsi og tjaldvagnar.
Ekki mega hjólhýsi eða tjaldvagnar standa lengur á sömu lóð en einn mánuð án sérstaks leyfis byggingarnefndar. Byggingarnefnd getur sett reglur um stöðuleyfi hjólhýsa, m. a. varðandi vatn, frárennsli og sorphirðingu, en að öðru leyti skal gætt ákvæða reglugerðar nr. 140/1974 um tjald- og hjólhýsasvæði.

6.10.9. Sundlaugar.
Ekki má setja upp eða byggja sundlaugar, nema að fengnu leyfi byggingarnefndar. Hún getur sett sérstakar reglur varðandi öryggisbúnað við þær, s. s. að lóðin eða laugin sé girt a. m. k. 0.9 m hárri girðingu, sem lítil börn komast ekki í gegnum, og sjálflokandi hliði sem lítil börn geta ekki opnað. Við gerð sundlauga eða útibaðstaða fyrir almenning skal gætt ákvæða heilbrigðisreglugerðar og öryggisákvæða, m. a. að hvergi sé hætta á hálku á stéttum eða gólfum.

6.10.10. Almenn tjaldstæði.
Sveitarstjórn getur heimilað, að komið sé á fót almennum tjaldstæðum fyrir tjöld, tjaldvagna og hjólhýsi þar, sem ákveðið er í skipulagi, enda séu uppfylltar lágmarkskröfur um hreinlætisaðbúnað, brunavarnir og frárennsli, sbr. reglugerð nr. 140/1974. Sveitarstjórn getur sett nánari reglur um slík svæði og notkun þeirra. Þar, sem Náttúruverndarráð kemur á fót almennum tjaldstæðum fyrir tjöld og hjólhýsi, getur sveitarstjórn heimilað því að setja nánari reglur um notkun svæðisins, enda fari Náttúruverndarráð með stjórn slíkra svæða í samráði við sveitarstjórn og heilbrigðiseftirlit.

7. kafli.

Efni og gerð húsa.

7.1. Jarðvegur og undirstöður.

7.1.1. Undirstöður skulu þannig hannaðar og byggðar, að ekki verði tjón á byggingunni af völdum sigs eða frostlyftingar og að grunni nærliggjandi mannvirkja sé ekki raskað.

7.1.2. Undirstöður skulu ná niður á frostfrítt dýpi, eða a. m. k. 1.2 m niður fyrir endanlegt jarðvegsyfirborð við útveggi, nema tryggt sé að grunnur sé á frostþolnu fyllingarefni.

7.1.3. Ef undirstöður eiga að hvíla á fyllingu, skal sýna fram á með viðurkenndum prófunaraðferðum, sem byggingarnefnd metur gildar, að fyllingin þoli þá áraun, sem henni er ætlað, eða að mannvirkið sé þannig hannað, að það þoli þær hreyfingar sem áætlaðar eru skv. jarðtæknilegri rannsókn.

7.1.4. Minnsta breidd undirstaðna sé 200 mm og skulu þær aldrei ganga skemur en 300 mm niður fyrir efri brún botnplötu ef um klöpp er að ræða.

7.1.5. Ef grunnstæði er að öðru leyti gott, getur byggingarfulltrúi leyft, að undirstöður hvíli beint á frostþolnum jarðvegi eða þjappaðri fyllingu.

7.1.6. Ef byggt er upp að húsi, skal þess gætt að undirstöður hússins, sem fyrir er, raskist ekki og getur byggingarfulltrúi krafist þess, að gerðar séu sérstakar ráðstafanir vegna þess.

7.1.7. Undirstöður skulu vera úr steinsteypu og skal þykkt þeirra valin í samræmi við burðarþol jarðvegs og það álag, sem þær eiga að flytja.

7.1.8. Þar til fyrir liggja leiðbeiningablöð um grundun frá Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins og ekki eru gerðar sérstakar rannsóknir á burðarþoli, né sýnt að annað sé réttara, sbr. 7.1., skal nota eftirfarandi töflu fyrir leyfilegt meðalálag á grunn:

Tegund grunns:	Mesta grunnálag: t/m²	MN/m²
Klöpp	80—200	0.8 —2.0
Móhella	30— 80	0.3 —0.8
Leir, þurr og fastur	15— 20	0.15—0.20
Leir, laus	7— 15	0.07—0.20
Leir, mjúkur	3	0.03

7.1.9. Fyrir möl, sand, fínan sand og siltur fer leyfilegt álag eftir hæð grunnvatnsyfirborðs, breidd undirstöðu og jarðvegsdýpt við undirstöðu.

$$\sigma_m = B \cdot N \left(1 - \frac{B}{3L}\right) \leqq \sigma_m \text{ max}^*$$

B
3L
(*sjá aftasta dálk í töflu)

B = Breidd undirstöðu í m
L = Lengd undirstöðu í m
N = Tölugildi, sbr. töflu.

Jarðvegur	H[1] m	N(t/m³) D lm σm	N(t/m³) D lm ≧2m	Hámarksþrýstingur σmmax
Möl og grófur sandur (kornstærð aðallega 20—2 mm)	0	17	29	60
	≧2B	27	47	
Sandur: Fastur (kornastærð aðallega 2—0.2 mm)	0	13	22	50
	≧2B	20	35	
Laus	0	8	13	30
	≧2B	12	21	
Fínn sandur og siltur: Fastur (kornstærð aðallega 0.2—0.02 mm)	0	10	17	40
	≧2B	16	28	
	0	4	8	20
	≧2B	7	12	

1) H merkir minnstu dýpt grunnvatnsyfirborðs undir botni undirstöðunnar. Ef hæsta grunnvatnsyfirborð er fyrir ofan undirstöðubotn, reiknast H=O. Fyrir gildi á milli O og B finnst N í beinu hlutfalli.

2) D merkir minnstu jarðvegsdýpt niður að undirstöðusóla. Fyrir milligildi á D finnst N í beinu hlutfalli.

7.1.10. Þegar um er að ræða þjappaðar fyllingar undir undirstöður, má nota töflu 7.1.9., enda séu hámarksgildin í töflunni lækkuð um 30%.

7.1.11. Við mat á leyfilegu grunnálagi skal þess gætt, að ekki sé burðarminni jarðvegur dýpra.

7.1.12. Á uppdrátt af undirstöðum skal rita álag á grunn í MN/m^2, sbr. 1.14.

7.1.13. Þegar um stórhýsi er að ræða, eða þar sem vafi leikur á burðarþoli grunns, getur byggingarfulltrúi krafist, að framkvæmd verði sérstök jarðtæknileg rannsókn á sigeiginleikum og styrkleika jarðvegsins.

7.2. Efni og burðarþol bygginga.

7.2.1. Hús og önnur mannvirki skulu jafnan gerð úr efnum, sem þola íslenskt veðurfar og standast aðrar áraunir, sem ætla má að húsið eða mannvirkið geti orðið fyrir.

Ákvæði íslenskra og norrænna staðla skulu í þessu tilliti teljast lágmarksákvæði, sbr. 1.7. og 1.9.

7.2.2. Byggingarefnasölum er skylt að láta gæðaprófa efni, tæki og byggingarhluta, sem þeir bjóða til sölu, eða leggja fram vottorð um slíka prófun.

Gæðaprófanir skulu gerðar hjá Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins (Rb), viðurkenndum stofnunum á Norðurlöndum eða öðrum prófunarstofnunum sem Rb. viðurkennir.

Efni, tæki og byggingarhlutar, sem hlotið hafa a. m. k. tveggja ára reynslu hér á landi, falla ekki undir þessi ákvæði. Um staðlaðar brunaprófanir sjá 7.5.6. í brunamálareglugerð.

7.2.3. Við ákvörðun álags gilda ákvæði ÍST 12 og 13, en varðandi efnisþol gilda ákvæði ÍST 10. Við hönnun bygginga skal hafa til hliðsjónar ÍST 14, 15 og 16, auk annarra staflíða, sem Iðntæknistofnun Íslands samþykkir, sbr. 1.8. og 1.9.

7.2.4. Steinsteyptir útveggir og önnur óvarin steinsteypt burðarvirki.

Í steinsteyptum útveggjum, sem ekki eru varðir með veðurþolnum klæðningum, (múrhúðun telst ekki fullnægjandi), og í öðrum mikilvægum byggingarhlutum, sem eru óvarðir gegn úrkomu, skal steinsteypan, auk ákvæða ÍST 10, uppfylla eftirfarandi skilyrði:

a. Steypuefni sé óvirkt fyrir alkalí-kísil efnabreytingu, eða að þensla þess skv. ASTM-C 277 sé minni en 0.05% eftir 6 mánuði, eða minni en 0.1% eftir 12 mánuði. Rannsókn á alkalí-kísilþenslu skal framkvæmd af Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins.

Um alkalí-kísil virkni steypuefnis vísast til Rb blaðs nr. Eq-005.

b. Steypuefnissala er skylt að láta fara fram athugun á því, hvort efni það, sem hann selur í þessu skyni, fullnægi ofangreindum skilyrðum og skal hann láta byggingarfulltrúa í té skriflegt vottorð um það frá Rb, þegar þess er krafist.

Ef efni er tekið úr sjó, skal koma fram á vottorði frá Rb hvort og að hve miklu leyti sé nauðsynlegt að þvo steypuefnið.

c. Ef nauðsynlegt er að þvo steypuefni eða nota sérstaka tegund af sementi til að skilyrði í lið a verði fullnægt, skulu sýni, sem send verða Rb til rannsóknar, þvegin á sama hátt og rannsökuð með samskonar sementi.

d. Steinsteypugæði skulu vera minnst S-200 skv. ÍST 10.

e. Loftinnihald steypunnar á blöndunarstað skal vera minnst 4.5%.

7.2.5. Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins skal annast gæðamat sements, steypuefnis og steinsteypu, eftir því sem þörf krefur.

7.2.5.1. Leyfi til reksturs steypustöðva er háð ákvæðum ÍST 10, grein 7.11.2., og að fenginni jákvæðri umsögn Rb.

7.2.5.2. Ef steinsteypa uppfyllir ekki skilyrði 7.2.4., skal byggingarfulltrúi banna sölu og notkun hennar.

7.2.5.3. Ef sement fullnægir ekki lágmarkskröfum um gæði, skv. ÍST 9, skal Rb þegar í stað tilkynna það félagsmálaráðuneytinu.

7.2.5.4. Byggingarfulltrúi getur sett sérstakar kröfur um frágang steypumóta, s.s. vasa undir gluggum og á veggjum, sem þétt járnagrind er í.

7.2.6. Timbur, sem nota á í burðarvirki, skal uppfylla kröfur ÍST 15 eða tilsvarandi norrænna staðla.

7.2.6.1. Minnstu kröfur eru að timbrið sé ekki lakara en kveðið er á í V. flokki, „kvinta", en V. flokkur jafngildir sem næst „Ö-virki" á Norðurlöndum.

7.2.6.2. Timbrið má ekki vera gegnumsprungið eða innihalda greinilegan týrvið. (Týrviður myndast ef tré verður fyrir áverka í vexti og harpix leitar í sárið, slíkur viður einkennist jafnan af miklu harpixhlaupi og umviði, óreglulegur vöxtur, óregluleg sveipmyndun í viðjartrefjum). Langsum trefjahalli má ekki vera meiri en 1:5.

7.2.6.3. Kvistur í kanthlið (mjófleti þversniða), má ekki vera yfir 80% af breidd kantsins. Í minni þversniðum en 50x100 mm, má kvistastærð ekki vera yfir 50% af breidd kants eða flatar.

7.2.6.4. Ef timbrið uppfyllir ofangreindar kröfur, má reikna með eftirfarandi efnisstyrk í MPa:

Beygjustyrkur	$\sigma_b =$	11.0
Þrýstistyrkur	$\sigma_{t\parallel} =$	10.0
Togstyrkur	$\sigma_{s\parallel} =$	5.0
Skerstyrkur	$\tau_{\parallel} =$	1.5
Svigunarstuðull	$E_{\parallel} =$	7000.0

Efnisstyrk má auka um 10% og svignunarstuðul um 20% fyrir ása, gólfbita og veggstoðir, ef millibil þeirra er < 600 mm og ef álag dreifist jafnt, t. d. vegna klæðningar (borðaklæðning).

7.2.7. Óvarið timbur má ekki nota í burðarvirki, þar sem rakastig lofts getur iðulega farið yfir 20% í RF, sbr. ÍST 15. Í slíkum tilfellum skal nota gegnvarið timbur.

7.2.8. Stál og stálvirki.

Stál skal fullnægja kröfum ÍST 16, sbr. 1.8.

Stál, sem nota á í burðarvirki, skal verja gegn ryði með galvanhúð, blýmenju eða á annan viðurkenndan hátt. Málmfestingar, sem gegna mikilvægu burðarhlutverki, skulu varðar á sama hátt.

Um vörn berandi stálvirkja gegn eldi vísast til brunamálareglugerðar.

7.2.9. Um svignun burðarvirkja almennt.

Eftirfarandi kröfur gilda um hámarkssvignun (U_{max}), (L = spennivídd):

1. Þök, milligólf og útveggir.

a. Heildarálag ..... $U_{max} = \frac{L}{200}$

b. Hreyfanlegt álag.
Þar, sem strangar kröfur eru gerðar til útlits og stífleika (milligólf í íbúðum) ..... $U_{max} = \frac{L}{500}$

Fyrir múrhúðuð, eða plötuklædd loft ..... $U_{max} = \frac{L}{400}$

Þar, sem útlit og svignun skiptir minna máli, t. a. m. í vörugeymslum og verkstæðum ..... $U_{max} = \frac{L}{300}$

2. Útkragaðir byggingarhlutar fyrir heildarálag ..... $U_{max} = \frac{L}{150}$

7.2.10. Þar, sem því verður við komið, skulu yfirhæðir láréttra byggingarhluta vera $U = {}^{U}_{G+1/2}\,{}^{U}_{N}$ þar sem $^{U}_{G}$ = svignun vegna eiginþyngdar og
= svignun vegna hreyfanlegs álags og er þá vindur ekki meðtalinn.

7.2.11. Jafnan skal þess gætt, að svignun burðarvirkja valdi ekki skemmdum á öðrum byggingarhlutum.

7.2.12. Við útreikninga á svignun timburvirkja er heimilt að taka tillit til samverkunar 4ra eða fleiri burðarbita, ef millibil þeirra er 600 mm.

7.2.13. Samverkun burðarbita telst fullnægjandi, ef þeir eru þéttklæddir að ofan eða neðan með mótaborðum, 10 mm þykkum, vatnsþolnum, trjákenndum plötum eða tilsvarandi, og skeyting timburs eða platna er forskotið þannig, að a. m. k. helmingur klæðningarinnar sé heill yfir sérhvern burðarbita.

7.2.14. Við byggingu húsa skal tryggt, að stöðugleiki þeirra á byggingartímanum sé fullnægjandi. Bráðabirgðamannvirki, s.s. steypumót, vinnupallar, afstífingar o. s. frv., skulu hafa fullnægjandi styrk. Við byggingu þaka skal gætt ítrustu öryggissjónarmiða, svo að ekki sé hætta á að fólk geti fallið út af þökum eða stigið gengnum þakklæðningar.

7.2.15. Byggingarfulltrúi getur krafist þess, að eftirrit af öllum teikningum og útreikningum um burðarþol verði lögð fram. Auk þess, að gerðir séu sérstakir útreikningar, er varða stöðugleika bygginga og festingar byggingarhluta, t. d. við einingahús, vegna festinga þaka, þakefna o. fl.

7.2.16. Byggingarfulltrúi getur krafist sérstakra útreikninga, ef búast má við að mannvirki geti orðið fyrir óvenjulegu ytra eða innra álagi s.s. vegna rakaþenslu, hitaþenslu eða brunaþenslu.

7.3. Brunaþol.

7.3.1. Um brunavarnir og brunamál gildir reglugerð um brunavarnir og brunamál nr. 269/1978.

7.3.2. Skylt er að láta fara fram brunatæknilega hönnun á húsgerðum, sem ekki er fjallað um sérstaklega í brunamálareglugerð, þegar byggingarfulltrúi eða brunamálastjóri krefjast þess. Hönnunin er háð samþykki brunamálastjóra og skal m. a. taka til og byggjast á eftirfarandi þáttum:

1. Brunaálagi.
2. Loftræsingarskilyrðum brunans.
3. Brunamótstöðu byggingarhluta.
4. Stöðugleika húsa í bruna.
5. Fjarlægðum til slökkviliðs, aðgangi að slökkvitækjum og aðstöðu til slökkvistarfa.
6. Viðbrögðum gólfs, vegg- og þakklæðninga í bruna.
7. Útbreiðsluhætti brunans bæði innan og utan byggingarinnar.
8. Áhrifum reyks og eitraðra lofttegunda.
9. Sprengjuhættu.
10. Rýmingarleiðum.

7.3.3. Byggingarhlutar, einangrun og efni til klæðninga.

7.3.3.1. Byggingarhlutar skulu tengdir saman á þann hátt, að þeir séu sem heild ekki verr varðir frá brunatæknilegu sjónarmiði en hver einstakur byggingarhluti.

7.3.3.2. Í húsum, sem eru 2—4 hæðir eða lægri en 12 m á efstu plötu, skulu berandi byggingarhlutar, svo sem útveggir, berandi innveggir, bitar, súlur og hæðaskil (plötur), þar með taldar svalir og svalagangar, vera eldtraustir af gerð A 60 a. m. k. Í húsum sem eru 5 hæðir eða hærri, eða þar sem efsta gólf er meira en 12 metra yfir jörð, skulu burðarvirki á 12 efstu metrunum miðað við gólf efstu hæðar vera eldtraust af gerð A 60 a. m. k. Burðarvirki hæða þeirra, sem neðar eru skulu vera eldtraust af gerð A 120 a. m. k., sbr. 7.1.2. í brunamálareglugerð.

7.3.3.3. Þök skulu þannig gerð, hvað frágang og efni varðar, að þau séu eldtreg a. m. k. Ysta þakklæðning skal vera æskileg frá brunatæknilegu sjónarmiði.

7.3.3.4. Brennanlega einangrun t. d., frauðplast, skal eldverja með klæðningu í flokki 1 og 2. Ef klæðning er í flokki 2 skal miða þykkt hennar við, að holrúm sé á bak við klæðningu. Efstu plötu í ónotuðum rishæðum má þó einangra með frauðplasti án eldvarnarlags.

7.3.3.5. Ekki má nota brennanlega einangrun í samkomuhús, skóla, verslunarmiðstöðvar, eða önnur þau hús, þar sem vænta má mannsafnaðar, nema á undirlag úr steinsteypu, eða öðru jafngóðu A efni. Slík einangrun skal liggja þétt að undirlaginu, án holrúms. Hana skal eldverja með klæðningu í flokki 1. Sama gildir um hús til annarra nota, ef um verulega eldhættu er að ræða, að dómi Brunamálastofnunar ríkisins.

7.3.3.6. Bannað er að nota frauðplast eða önnur plastefni með svipaða brunatæknilega eiginleika sem loft- eða veggklæðningu eða fastar skreytingar.

7.3.3.7. Aðalburðarvirki skulu hafa meiri brunamótstöðu en húshlutir þeir, sem á þeim hvíla. Þakbitar eða sperrur skulu t. d. þola eld lengur en þakásar eða þakklæðning, án þess að bresta.

7.3.3.8. Við burðarþolsútreikninga á burðarvirkjum úr tré eða límtré skal gera ráð fyrir, að berandi þversnið þynnist um 35 mm/klst. (bæði hæð og breidd þversniðsins). Styrkleikaákvörðun skal miða við það, að eftir einnar klukkustundar bruna sé spennan í hinu skerta þversniði ekki meiri en 2 × leyfileg spenna við óskert þversnið. Þegar um súlur er að ræða, má svignunartala ekki vera hærri en 170. Þar að auki skal óskert þversnið súlu ekki vera minna en hér segir:

90 × 90 mm fyrir flokk B30.
140 × 140 mm fyrir flokk B60.
190 × 190 mm fyrir flokk B90.

Samsvarandi tölur fyrir bita eru:

Brunatæknilegur flokkur	B30			B60		
Þykkt bita í mm	90	140	190	140	165	190
Hæð bita í mm	300	200	150	600	500	400

7.3.3.9. Seljandi byggingarefna, byggingarhluta eða tækja, sem haft geta áhrif á öryggi húss gegn eldi, er skyldur að afla nauðsynlegra upplýsinga um brunatæknilega eiginleika þeirra og láta Brunamálastofnun ríkisins þær í té. Upplýsingar skulu vera frá viðurkenndum óháðum brunatæknilegum tilraunastofum, sbr. 7.5.6. í brunamálareglugerð.

Þar til fullnægjandi prófunaraðstöðu hefur verið komið upp hér á landi, skal yfirleitt við það miðað, að byggingarefni hljóti viðurkenningu hér, ef það er samþykkt af brunamálayfirvöldum í einhverju hinna Norðurlandanna, sbr. 7.5.7. í brunamálareglugerð.

7.3.3.10. Um brunaþol byggingahluta og klæðninga gildir:

Húsgerð og húshlutar	Brunaþolsflokkur byggingarhluta	Klæðningaflokkur útveggir, innveggir, loft	
Einbýlishús:			
Berandi byggingarhlutar	B 30		fl. 2
Léttir útveggir, ekki berandi	B 30		fl. 2
Veggur milli íbúðar og bílskúrs	B 60	Sérbyggðir,	fl. 2
		áfastir eða innbyggðir	fl. 1
Fjölbýlishús:			
Berandi byggingarhlutar og veggir milli íbúða	A 60 B 90<8 hæðir	Utanhúskl. Innanh.kl.	fl. 1
		<8 h. Innanh.kl.	fl. 2
		>8 h.	fl. 1
Léttir, ekki berandi útveggir	B 60	do.	
Stigahús	A 60		fl. 1
Hótel — samkomuhús — skólar — dagv.st. — verslanir:			
Burðarvirki í einnar hæðar húsum	B 60	Sjá brunamálareglugerð	
Einnar hæðar iðnaðar- og geymsluhúsnæði:			
Plata yfir kjallara, stigar	A 60		fl. 1 (heimild til undanþágu fl. 2)
Stórar bílageymslur			
Byggingarhl., sem skilja frá öðru rými	A 60		fl. 1
Hlöður, peningahús, verkfærageymslur:			
Skilveggur milli hlöðu og 200 m² peningshúss	A 120		

7.4. Hljóðeinangrun.

7.4.1. Hús skulu þannig hönnuð, að fullnægjandi hljóðvist („lydklima“) fáist, einkum með tilliti til heilbrigðisákvæða.

7.4.2. Hús skulu þannig úr garði gerð, að dreifing loft- og högghljóða samræmist þeirri starfsemi, sem húsið vistar.

7.4.3. Einstök rými og vinnusalir skulu þannig úr garði gerð, að fullnægjandi skilyrði séu til þess, að tal manna heyrist og skiljist.

7.4.4. Ef ástæða þykir til að kanna, hvort fullnægjandi hljóðeinangrun hafi náðst, skulu notaðar aðferðir skv. ISO/R 140, ISO/R 266 og ISO/R 717 (ISO = International standard organization).

7.4.5. Lofthljóðeinangrun.

7.4.5.1. Milli sambyggðra einbýlishúsa, þ. e. parhúsa, raðhúsa o. þ. h. má ekki steypa einfaldan vegg. Skil skulu vera lofthljóðeinangrandi a. m. k. I_a = 55 dB. (Dæmi 2 × 125 mm steinsteypa með högghljóðeinangrun á milli, (ísogs-einangrun)).

7.4.5.2. Milli herbergja í aðliggjandi íbúðum í fjölbýlishúsum og milli íbúða og sameiginlegs rýmis (ganga, stigahúsa o. s. frv.) skulu vera lofthljóðeinangrandi skil minnst I_a = 52 dB (Dæmi: 150 mm steinsteyptir veggir og 180 mm steinsteypt plata með múrhúðun).

7.4.5.3. Milli herbergja í íbúðum og sameiginlegs rýmis, sem er aðskilið með sameiginlegum vegg með hurð, skal hurðin hljóðeinangra minnst 30 dB og veggurinn með hurð skal minnst vera I_a = 39 dB.

7.4.5.4. Milli íbúða og rýmis þar, sem verulegur hávaði getur myndast, t. d. rými, sem notað er til sameiginlegra þarfa (þvottahús, leikherbergi, kyndiklefar), eða þar, sem önnur óskyld starfsemi fer fram (verslun, veislusalur, verkstæði, veitingahús o. s. frv.), skal komið fyrir hljóðeinangrandi skilum minnst I_a = 60 dB.

7.4.6. Högghljóðeinangrun.

7.4.6.1. Í sambyggðum einbýlishúsum (parhúsum, raðhúsum, keðjuhúsum, garðhúsum o. s. frv.) skulu hæðaskil, gólf á fyllingu eða yfir kjallara eða skriðrými, þannig byggð, að högghljóðstig í aðliggjandi íbúðarhúsnæði sé mest I_i = 58 dB. Í baðherbergjum, salernum og geymslum má högghljóðstig vera allt að I_i = 63 dB.

7.4.6.2. Í byggingum með fleiri en einni íbúð (fjölbýlishúsum) skulu hæðarskil, þaksvalir, svalagangar og stigar þannig gerð, að högghljóðstig í nærliggjandi íbúðum sé mest I_i = 63 dB. Svalir og hæðaskil yfir baðherbergjum salernum, geymslum o. þ. h. skulu vera þannig úr garði gerð, að högghljóðstig í nærliggjandi íbúðum verði ekki meira en I_i = 68 dB. (Dæmi: 180 mm steinsteypt plata með múrhúðun og 2.5 mm gólfdúk á 2.0 mm korkundirlagi, 4 mm kork, eða a. m. k. 3.0 mm teppi.)

7.4.6.3. Hæðaskil í rýmum þar, sem mikill hávaði getur myndast, sbr. 7.4.5.4., skulu þannig gerð, að högghljóðstig í aðliggjandi íbúðarhúsnæði sé mest I_i = 54 dB.

7.4.7. Ómtími.

7.4.7.1. Í sameiginlegu stigahúsi með aðgang að fleiri en 4 íbúðum skal komið fyrir hljóðeinangrun (ísogs-einangrun) þannig að ómtími við 500 HZ tíðni og þar yfir verði ekki lengri en 1½ sekúnda.

7.4.7.2. Á sameiginlegum gangi með aðgang að fleiri en 2 íbúðum skal ómtími við 500 HZ og þar yfir ekki vera lengri en ein sekúnda.

7.4.8. Hávaðastig.

7.4.8.1. Hávaðastig af völdum tæknibúnaðar, s.s. frárennslis- og neysluvatnslagna, lyftu, loftþjöppun, loftræsibúnaðar, kynditækja, þvottavéla og uppþvottavéla, má ekki vera meira en 35 dB (A) í nærliggjandi íbúðum. Þó má hávaðastig í nærliggjandi eldhúsi vera allt að 40 dB (A).

7.4.8.2. Ofnar í sameiginlegu hitakerfi mega ekki valda meiri hávaða en 30 dB (A).

7.4.8.3. Þar sem pípur liggja í gegnum loft eða veggi, skulu raufir vera svo víðar, að pípurnar snertir þær hvergi, og skal vandlega þétt á milli með teygjanlegu þéttiefni.

Rörstútar í vegg eða gólfi skulu slitnir frá steypu með einangrandi efni.

7.4.9. Hljóðleki.

7.4.9.1. Tengingar milli veggja eða hæðarskila skulu vera þéttar og þannig úr garði gerðar, að ekki verði of mikil hjáleiðni eða hljóðleki milli íbúða eða herbergja.

7.4.9.2. Léttir útveggir (fyllingaveggir) og innveggir eða létt hæðaskil mega ekki ganga óslitin milli aðskildra íbúðaeininga eða frá íbúð yfir í stigahús og tilsvarandi fúgur milli léttra milliveggja og hæðarskila skulu vera teygjanlegar.

7.4.9.3. Veggi milli íbúða í fjölbýlishúsum og sambyggðum húsum (raðhúsum, parhúsum, keðjuhúsum, garðhúsum o. s. frv.) má ekki skerða með raufum, fyrir rörlagnir nema brýn nauðsyn beri til, og má skerðingin aldrei vera meiri en sem svarar til ¼ af þykkt veggjarins, og skal einangra raufina að innan með a. m. k. 10 mm glerull.

7.4.10. Byggingarfulltrúi getur sett strangari reglur og krafist sérstakrar hljóðtæknilegrar hönnunar í húsnæði þar sem miklar kröfur eru gerðar til hljóðeinangrunar, svo sem í hótelum, skólahúsnæði, sjúkrahúsum, hljómleikahúsum, íþróttahúsum, kvikmyndahúsum, bókasöfnum o. s. frv., eða þar sem miklar kröfur eru gerðar til hljóðdeyfingar, s.s. í frystihúsum og öðrum vinnustöðum þar, sem um hávaðasamar vélar er að ræða. Sömuleiðis getur byggingarfulltrúi krafist mælinga á hljóðeinangrunargildi einstakra byggingarhluta.

7.4.11. Að öðru leyti skal hvarvetna gætt ákvæða heilbrigðisreglugerðar og annarra reglna, sem heilbrigðisyfirvöld setja um leyfileg hávaðamörk.

7.5. Hitaeinangrun.

7.5.1. Hús skulu einangruð með þannig efnum og á þann hátt, að sköpuð séu fullnægjandi heilbrigðis- og hollustuskilyrði og að komist verði hjá óþarfa orkueyðslu.

7.5.2. Við útreikninga á kólnunartölum húsa og húshluta skal höfð hliðsjón af ÍST 66, þó með þeim breytingum, að í stað ákvæða um hæstu leyfilegu kólnunartölur, sbr. kafla 2.2 í staðlinum, skuli eftirfarandi ákvæði gilda sem hæstu leyfilegu kólnunartölur fyrir íbúðarhús og hús þar sem svipaðar kröfur eru gerðar til raka og hitastigs:

	k-gildi W/m²C°
A. Á hitaveitusvæðum:	
1. Útveggur þyngri en 100 kg/m²	0.55
2. Útveggur léttari en 100 kg/m²	0.45
3. Þak, burðarvirki úr steinsteypu	0.30
4. Þak, burðarvirki úr tré	0.30
5. Gólf yfir óupphituðum kjallara	0.45
6. Gólf sem útiloft leikur um	0.30
7. Gólf á fyllingu	0.40
B. Utan hitaveitusvæða:	
1. Útveggir þyngri en 100 kg/m²	0.50
2. Útveggir léttari en 100 kg/m²	0.45
3. Þak, burðarvirki úr steinsteypu	0.20
4. Þak, burðarvirki úr tré	0.20
5. Gólf yfir óupphituðum kjallara	0.30
6. Gólf sem útiloft leikur um	0.20
7. Gólf á fyllingu	0.30

7.5.3. Hæstu leyfilegu kólnunartölur útveggja að meðtöldum gluggum eru sem hér segir:
Fyrir íbúðarhús, og hús þar sem svipaðar kröfur eru gerðar til hita, á hitaveitusvæðum 1.0
Fyrir íbúðarhús og tilsvarandi hús utan hitaveitusvæða 0.8

7.5.4. Á byggingarnefndarteikningum skulu ávallt tilgreindar kólnunartölur fyrir gólf og þök, ennfremur vegið meðalgildi kólnunartalna allra útveggja með gluggum og hurðum, sbr. 7.5.2. og 7.5.3.

7.5.5. Í íbúðarhúsum og öðrum húsum þar, sem gerðar eru svipaðar kröfur um hita- og rakastig, skal að jafnaði vera tvöfalt eða þrefalt gler í gluggum. Heimilt er byggingarnefnd þó að leyfa einfalt gler í gluggum neðstu hæða verslana.

7.5.6. Þegar um önnur hús en íbúðarhús eða hús þar sem svipaðar kröfur eru gerðar til hita er að ræða, skal einangrun gerð með hliðsjón af 7.5.2. og þeirri starfsemi sem fer fram í húsinu, sbr. ÍST 66, 2.4.

7.5.7. Við hönnun og útfærslu á einangrun húsa skal þess gætt, að raka- og vindvarnir séu fullnægjandi svo raki og loft rýri ekki einangrunargildi. Um útfærslu á raka- og vindvörnum vísast til Rb blaðs nr. K. 101. Ennfremur skal þess gætt, að hvergi sé svo mikil staðbundin varmaleiðni (kuldabrú), t. d. á skilum húshluta, skilum glugga- eða hurðakarma og veggja, að leitt geti til óeðlilegs hitataps, skemmda (rakaþéttingar) eða annarra óþæginda.

Um frágangsatriði varðandi varmaleiðni vísast til Rb blaðs nr. K. 101.

7.5.8. Við útreikninga skal litið á veggi, loft og gólf milli einstakra íbúða sem byggingarhluta með k-gildi = 0. Þegar reikna á vegið meðalgildi kólnunartölu fyrir útveggi í fjölbýlis- eða raðhúsaíbúð, sbr. 1.2. og 1.4., skal millimilliveggur milli íbúða reiknaður sem útveggur með k = 0.

7.5.9. Byggingarnefnd getur krafist sérteikninga og útreikninga vegna hönnunar á varmaeinangrun sérstaklega vandasamra mannvirkja, s.s. frystiklefa, sundlauga o. þ. h. bygginga, þar sem nauðsyn er að halda hita og rakaflæði innan tiltekinna marka, svo og vegna ýmissa frágangsatriða, s.s. þéttinga milli eininga í einingahúsum, frágangs á raka- og vindvörnum í þökum, frágangs á útloftunarraufum vegna útloftunar þaka, útveggja, gólfa eða annarra byggingahluta.

7.5.10. Útveggir skulu þannig hannaðir og byggðir, að ekki myndist skaðleg rakaþétting eða hrím inni í veggnum eða á innra byrði hans. Fyrir útveggi úr tré eða trjákenndum efnum eru þessar kröfur að jafnaði uppfylltar, ef heppilegri rakavörn (álþynnu, plastþynnu) er komið fyrir á þeirri hlið einangrunarinnar, sem heitari er. Rakamótstaða skal vera a. m. k. 100 PAM.

7.5.11. Á alla opnanlega glugga, svalahurðir og útihurðir skal setja þéttilista, svo unnt sé að hafa lágmarksstjórnun á loftskiptum í viðkomandi rýmum. Á þetta við um allt íbúðarhúsnæði og annað húsnæði þar sem gerðar eru álíka kröfur um hita- og rakastig.

7.5.12. Þök og þakvirki.

7.5.12.1. Þök skulu þannig hönnuð og byggð, að ekki komi til skaðlegrar rakaþéttingar í þakvirkinu eða á innra byrði þess.

7.5.12.2. Á þökum úr timbri eða trjákenndum efnum skal komið fyrir útloftunarraufum, þannig staðsettum, að jöfn útloftun sé yfir efra byrði þakeinangrunar.

7.5.12.3. Stærðir útloftunarraufa séu 500—1500 mm² á hvern m² þaks. Neðri mörkin gilda, ef þak er klætt með borðum og undirlagspappa undir báruðum

málmplötum. Efri mörkin gilda, ef þak er þéttklætt með rakaþolnum plötum með eða án undirlagspappa undir báruðum málmplötum eða fyrir pappaklædd þök. Útloftunarraufar skulu þannig úr garði gerðar, að ekki geti skafið snjó um þær inn undir þakið.

7.5.12.4. Á innra byrði þakeinangrunar skal komið fyrir rakavarnarlagi, (álþynnu, plastþynnu). Rakavarnarlagið skal vera heilt og skal raflögnum og öðrum lögnum komið fyrir neðan þess, verði því við komið. Rakamótstaða rakavarnarlags skal vera yfir 500 PAM, sem 0.2 mm polyethyleneplastdúkur og álþynnur uppfylla.

7.5.12.5. Ef þakeinangrun er úr steinull eða glerull, skal hún varin að ofan með vindþéttum pappa, en ekki rakaþéttum, með PAM-gildi mest 20, t. d. bylgjupappa.

7.5.13. Jafnan skal komið fyrir manngengum loftlúgum, svo unnt sé að komast upp í þakrýmið til viðgerða og eftirlits. Lúgan skal þannig úr garði gerð að hún rýri ekki brunaþol viðkomandi byggingarhluta, (a. m. k. B 30).

7.5.14. Við endurbyggingu íbúðarhúsa eða endurnýjun á einstökum þáttum þeirra, t. d. gluggum, skal leitast við að ná þeim kólnunartölum, sem tilgreindar eru í 7.5.2.

7.6. Rakaeinangrun.

7.6.1. Byggingar skulu þannig hannaðar og byggðar, að hlutar þeirra verði ekki fyrir skaðlegum áhrifum af völdum úrkomu, slagregns, snjóa, kraps, yfirborðsvatns, grunnvatns, jarðraka, byggingarraka, þéttivatns eða loftraka, og rakaeinangrun þannig gerð, að sköpuð séu fullnægjandi heilbrigðis- og hollustuskilyrði.

7.6.2. Yfirborðsvatn og þerrilögn.

7.6.2.1. Landi skal halla frá byggingum, nema fullnægjandi ráðstafanir séu gerðar til að leiða burt yfirborðsvatn eða jarðvatn.

7.6.2.2. Ef fylling undir gólfplötu er ekki sjálfþerrandi, skal komið fyrir lagi, sem rýfur hárpípusog jarðraka undir plötunni, t. d. 150 mm þykku lagi af þjappaðri möl með minnstu kornastærð ($D_{10} > 1.0$ mm).

7.6.3. Kjallarar og skriðrými.

7.6.3.1. Neðsta gólf og kjallaraveggir skulu þannig hannaðir og byggðir, að vatn og raki geti ekki komist inn.

7.6.3.2. Kjallaraveggir og undirstöður neðan jarðvegsyfirborðs skulu varðir að utan gegn raka og vatni.

7.6.3.3. Ef neðsta gólf verður undir grunnvatnsyfirborði, skal á teikningum gerð sérstök grein fyrir rakavörnum fyrir undirstöður og gólfplötu.

7.6.3.4. Hæðarskil eða gólf yfir skriðrými skulu þannig hönnuð og byggð, að ekki komi til óþæginda eða skemmda af völdum raka í gólfinu.

7.6.3.5. Skriðrými skal útbúið með rottuheldum loftristum á undirstöðum eða kjallaraveggjum. Loftristar skulu vera á 5 metra bili, þó minnst 2 á hverjum vegg. Þær skulu vera a. m. k. 150 cm² og neðri brún a. m. k. 100 mm yfir jörð. Á milliveggi í skriðrými skal setja loftgöt, a. m. k. jafnstór. Ef hæðarskil eru úr steinsteypu, má fækka loftristum um helming. Þó skulu ætíð vera ristar nálægt hornum hússins.

7.6.3.6. Í skriðrýmum skal jafnan komið í veg fyrir jarðraka með því að steypa a. m. k. 800 mm þrifalag eða leggja 0.20 mm polyethylene-plastþynnu beint á jörðina undir gólfplötunni. Plastdúkinn skal festa vel niður.

7.6.4. Gólf á jarðfyllingu.

7.6.4.1. Sé moldarjarðvegur eða annar ónothæfur jarðvegur í grunni, skal skipt um jarðveg. Gólf skulu hönnuð og gerð á vel þjappaðri malar-, hraun- eða sandfyllingu, þannig að ekki sé hætta á sigi. Skal þannig gengið frá landi umhverfis húsið, að vatn geti ekki flætt inn undir fyllinguna. Ef grunnur hvílir ekki á frostþolnu fyllingarefni, skulu undirstöður ná það langt niður fyrir endanlegt jarðvegsyfirborð, að frost nái ekki að lyfta þeim.

7.6.4.2. Undir gólf á fyllingu skal setja lag, sem rýfur vatnssog af völdum hárpípukrafts. Ef byggingarlandið er ekki sjálfþerrandi, skal setja þerrilögn umhverfis húsið. Sleppa má þerrilögn umhverfis hús, ef gólfið er í meira en 300 mm hæð yfir jörð, og landi hallar frá húsinu.

7.6.4.3. Í gólfum á fyllingu skulu öll efni önnur en gólfyfirborð vera ólífræn eða varanlega varin gegn fúa og sveppum. (t. d. gegnvarið timbur). Gólflektur skulu skildar frá undirlagi með rakastöðvandi millilagi (tvöföldum tjörupappa). Gólflektur skulu vera úr þrýstivörðum viði eða viði vörðum með fúavarnarefnum. Efni í gólfum, sem eru viðkvæm fyrir raka, skulu varin að neðan með rakastöðvandi lagi, t. d. með polyethylene-plastþynnu.

7.6.4.4. Við hönnun gólfa þar sem búast má við mikilli bleytu, s.s. í frystihúsum, þvottahúsum og sundstöðum, skal þess gætt að nota ekki gólfefni, er valda slysahættu vegna hálku.

7.6.5. Útveggir.

7.6.5.1. Útveggir skulu þannig hannaðir og byggðir, að ekki komist raki eða vatn utanfrá í gegnum veggina.

7.6.5.2. Varðandi rakaþéttingu og hrímmyndun vísast til 7.5.10.

7.6.5.3. Milli útveggja úr hárpípusogandi efnum og undirstöðu skal setja trausta rakasperru í a. m. k. 150 mm hæð yfir jörð. Útveggir og undirstöður skulu þannig gerð í allt að 150 mm hæð yfir jörð og 100 mm yfir garðsvölum, að ekki komi til tjóns af völdum raka frá jörðinni eða svölunum.

7.6.6. Þök.

7.6.6.1. Þök skulu þannig hönnuð og byggð, að þau séu þétt fyrir regnvatni, slagregni, krapavatni og snjó. Jafnan er skylt að gera sérteikningar af frágangi þaka og þakrenna, sbr. 3.3.1. Sbr. einnig Rb blöð 26 og 27.

7.6.6.2. Á þökum skulu jafnan vera þakrennur úr vönduðu efni s.s. áli, plasti, galvaniseruðu járni eða kopar. Þær skulu þannig hannaðar og gerðar, að ekki sé hætta á að þær fyllist af krapi og klaka og valdi flóði undir þakklæðningu í leysingu, sbr. Rb blað 27.001.

7.6.6.3. Niðurföll, sem ganga út í gegnum útvegg, eða niður úr þaki, skulu þannig hönnuð og gerð, að ekki sé hætta á að þau stíflist af krapi eða klakamyndun

Niðurföll inni á húsi skulu þannig hönnuð og gerð, að ekki komi til rakaþéttingar við þau. Þakvatn skal leitt í holræsi.

7.6.6.4. Þar, sem sérstaklega stendur á og þar, sem hætta er á miklum snjóalögum, getur byggingarnefnd heimilað, að þakrennur séu úr steinsteypu. Sérteikningar skulu gerðar af slíkum þakrennum, og skal vandað til frágangs á þeim eftir því sem kostur er.

7.6.6.5. Byggingarnefnd getur krafist, að settar verði upp snjógrindur á bröttum þökum tveggja hæða húsa eða hærri, eða yfir inngöngum þeirra.

7.6.6.6. Varðandi rakaþéttingu í þakvirkjum og útloftun þaka vísast til 7.5.12.

7.6.6.7. Þakefni skal valið í samræmi við þakhalla í hverju tilviki. Minnsti þakhalli fyrir ýmis þakefni er gefinn í töflu 7.6.6.7.

Tafla 7.6.6.7.

Þakefni	minnsti gráður°	þakhalli h:l
Bárujárn:		
Báraðar málmplötur á undirþaki úr borðum eða vatnsþolnum plötum með undirlagspappa	14°	1:4
Málmplötur á undirþaki með		
a) einföldum fals	11°	1:5
b) tvöföldum fals	4°	1:15
Þakpappi:		
þrefaldur		1:50

Um útfærslu á deilum og lögn þakefna skal farið eftir Rb blaði nr. 47—102.

Ef þakefni er lagt í óslitnum lengjum og vandlega gengið frá mæni og þversamskeytum, eða ef um geymsluhús eða verksmiðjuhús er að ræða getur byggingarnefnd heimilað frávik frá ákvæðum í töflu 7.6.6.7. um lágmarksþakhalla.

7.6.6.8. Að jafnaði skal nota kambsaum í þakneglingar og skulu þéttleiki og stærðir nagla tekin fram á sérteikningum.

7.6.7. Baðherbergi, salerni o. fl.

7.6.7.1. Gólf í baðherbergjum og þvottaherbergjum skulu vera vatnsheld og með gólfniðurföllum. Niðurföll skulu tengjast lögnum hússins þannig, að kranavatn renni í gegnum vatnslás niðurfallsins. Um nánari frágang vísast til Rb blaðs ....

7.7. Loftgæði, loftræsting.

7.7.1. Loftgæði í hverju rými skal vera í samræmi við notkun og ávallt þannig, að gætt sé heilbrigðis- og hollustuskilyrða.

7.7.2. Komið skal í veg fyrir, að gufur og efni, sem gefa frá sér óþægilega lykt eða eru heilsuspillandi, geti dreifst innan viðkomandi rýmis eða úr einurými í annað.

7.7.3. Loftstreymi milli rýma skal ætíð vera frá því rými þar, sem minni loftmengun er, til þess rýmis þar sem meiri loftmengun er.

7.7.4. Ekki er heimilt að hleypa daunillum eða heilsuspillandi gufum út í andrúmsloftið í þeim mæli, að vistfræðileg vandamál skapist. Skal í þessu efni gætt ákvæða heilbrigðisreglugerðar um loftmengun.

7.7.5. Loftræsting skal þannig úr garði gerð, að orkueyðsla vegna hennar verði stillt í hóf. Sjálfsogandi loftræsting skal að jafnaði gerð með loftrás upp úr þaki.

7.7.6. Stærð og gerð loftrása.

7.7.6.1. Fyrir íbúðarhúsnæði eru gerðar eftirfarandi kröfur, bæði fyrir sjálfsogandi og vélknúnar loftrásir.

Tafla 7.7.6.1. Herbergi	sjálfsog. loftrás cm^2	vélknúin útblástur m^3/h.	Loftinntak, (loftinnblástur)
Íbúðarherbergi			Opanlegur gluggi.
Íbúðarherb. í íbúð með eina gluggahlið	200	80	Opanlegur gluggi.
Eldhús $7m^2$ eða meira	200	80	Opanlegur gluggi.
Eldhús minna en $7m^2$	150	60	Opanlegur gluggi eða í gegnum annað herbergi
Baðherbergi	150	50	Opananl. gluggi minnst 0.2 m^2 eða stillanlegur loki með 100 cm^2 opnun í hurð eða vegg til aðlægs herbergis
Salerni	100	40	Sama og baðherbergi
Stigahús með glugga á vegg			Opanlegur gluggi minnst 0.2 m^2
Stigahús án glugga á vegg	225	60	Neðst í stigahúsi, 225 cm^2
Þurrkherb. eða þvottahús fyrir 3 íbúðir eða fleiri	200	80	Opanlegur gluggi 150 cm^2 eða undir hurð að öðru herbergi með sömu opnun út, sem ekki er hægt að loka að fullu.
Þurrkherb. eða þvottahús fyrir færri en 3 íbúðir	150		Opnanlegur gluggi.
Kyndiklefi			Ólokanleg útiloftrist eftir stærð kynditækja.
Sorpgeymsla án sorprennu	150	60	Rottuheld rist út, opnun 75—100 cm^2
Sorprenna	700 yfir efsta inntaki	150+10 fyrir hverja hæð	Rottuheld rist út, opnun 25% af loftrás
Lyfta	1% af flatarm.	30 fyrir m^2 lyftunnar	
Kjallararými	0.5% af flatarm.		

7.7.6.2. Stærðir töflunnar miðast við rétthyrndar loftrásir og má hlutfall milli lengdar og breiddar ekki vera meira en 2:1 og minnstu mál á hvorn veg 100 mm.

7.7.6.3. Flatarmál loftrása má minnka um 25%, ef stokkar eru sívalir.

7.7.6.4. Salernum, baðherbergjum, geymslum og öðrum herbergjum, sem ekki liggja að útvegg, skal jafnan séð fyrir nægilega góðri loftræstingu.

7.7.6.5. Í loftrásum skal vera óbrennanlegt efni, t. d. 0.7 mm galv. plötujárn og skal einangrun þeirra vera óbrennanleg.

7.7.6.6. Loftrásir skulu hafa þétt samskeyti og má krefjast þess, að þau séu þrýstiprófuð.

7.7.6.7. Loftrásir, sem ganga gegnum óeinangruð rými, skal einangra með óbrennanlegri einangrun. Um stærð og gerð loftrása, sjá 7.4. í brunamálareglugerð.

7.7.6.8. Ristar, sem kunna að vera settar á loftrásir, mega ekki minnka loftstreymið meira en 20%.

7.7.6.9. Allar loftrásir skulu ná minnst 30 cm upp fyrir þak. Ofan á þeim skulu vera hettur. Ef loftrásir eru vélknúnar, má sameina þær yfir efstu plötu gegnum þak.

7.7.6.10. Loftrásir frá eldhúsum skal vera hægt að hreinsa á auðveldan hátt.

7.7.6.11. Í stað loftrása frá eldhúsi er heimilt að hafa vélknúinn útblástur gegnum útvegg.

7.7.6.12. Loftrásir, ætlaðar til að flytja eim frá „grill"-stöðum og öðrum slíkum þar, sem matseld fer fram á svipaðan hátt, skulu ganga órofnar upp fyrir þak, eða beint út um útvegg þar, sem slíkt þykir henta. Þær skulu vera A 30 og þannig gerðar, að auðvelt sé að hreinsa þær. Þær skulu búnar eldvarnarlokum eða slökkvikerfi, svo eldur geti ekki borist inn í loftrásina frá pottum o. þ. h.

7.7.7. Um loftræstingu annars húsnæðis en íbúðarhúsnæðis fer eftir kröfum byggingarfulltrúa og heilbrigðisfulltrúa í hverju tilviki.

7.7.8. Á bifreiðaverkstæðum og öðrum vinnustöðum þar, sem hætta er á verulegri loftmengun, skal, í samráði við heilbrigðisyfirvöld, gera sérstakar ráðstafanir um viðeigandi útloftun.

7.8. Heilbrigðisákvæði.

7.8.1. Um atriði, er varða heilbrigði og hollustuhætti, fer eftir lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti, heilbrigðisreglugerð og ákvæðum annarra laga og reglna um hollustuhætti sem heilbrigðisnefndum ber að sjá um framkvæmd á.

7.8.2. Efni, sem notuð eru í byggingum, mega ekki vera skaðleg eða gefa frá sér skaðleg efni eða gufur í þeim mæli, að valdið gæti vistfræðilegum vandamálum að mati Heilbrigðiseftirlits ríkisins, sem setur nánari reglur þar um.

7.8.3. Byggingarnefnd/byggingarfulltrúi og heilbrigðisnefnd/heilbrigðisfulltrúi skulu hafa samvinnu um þau mál, sem snerta sameiginleg verksvið þeirra.

7.8.4. Sveitarstjórn getur kveðið nánar á um samstarf þessara aðila og að fenginni umsögn heilbrigðisnefndar og Heilbrigðiseftirlits ríkisins ákveðið að byggingarfulltrúi hafi fyrir hönd heilbrigðisnefndar eftirlit með því, að ákvæðum um umgengni, þrifnað, aðbúnað, hollustuhætti og öryggi sé framfylgt á og við byggingarvinnustaði.

8. kafli.

Tæknibúnaður.

8.1. Leiðslur, lagnir og fylgibúnaður. Ákvæði um leiðslur og lagnir ná til frárennslislagna, neysluvatnslagna, slökkvilagna, hitalagna, loftræsilagna, raflagna, lagna vegna síma, dyrasíma, útvarps, sjónvarps, reykskynjara, kælilagna, gaslagna, olíulagna, reyklagna (reykháfa), gufulagna, sorplagna, auk fylgibúnaðar ofangreindra lagna.

8.1.2. Um frárennslislagnir gilda ákvæði ÍST 65 og ÍST 68.

8.1.3. Um vatnslagnir, þ. e. neysluvatns- og hitakerfislagnir gilda ákvæði ÍST 67.

8.1.4. Um ofna fyrir miðstöðvar og hitaveitukerfi gilda ákvæði ÍST 69.1.

8.1.5. Um raflagnir gilda ákvæði ÍST 117 og reglugerðir viðkomandi rafveitna og Rafmagnseftirlits ríkisins.

8.1.6. Um tákn og teikningar gilda eftirfarandi staðlar:
1. Um tækniteikningar ÍST 60.
2. Um raflagnatákn ÍST 117.
3. Um tákn fyrir hreinlætis-, hita- og loftræsilagnir ÍST 64.

8.1.7. Leiðslur og lagnir í byggingum og í nánd við þær skulu þannig hannaðar og fyrir komið, að þær valdi ekki röskun á burðarþoli grunns og byggingar.

8.1.8. Leiðslur og lagnir skulu þannig hannaðar og fyrir komið, að þær rýri ekki brunaþol bygginga né skapi eldhættu. Vísast í því sambandi sérstaklega til kafla 7.4., 7.9. og 8. í brunamálareglugerð.

8.1.9. Leiðslur og lagnir skal verja gegn frosti eftir því sem þörf krefur.

8.1.10. Leiðslur og lagnir skulu þannig hannaðar og fyrir komið, að þær fullnægi skilyrðum 7.4.8. um hávaðastig af völdum tæknibúnaðar.

8.1.11. Leiðslur og lagnir skulu þannig hannaðar og fyrir komið, að ekki komi til ónauðsynlegrar orkueyðslu, en samt sé aðgangur til hreinsunar og viðgerða án þess að brjóta þurfi gólf eða veggi.

8.1.12. Leiðslum og lögnum, sem hengdar eru neðan í loft í kjallara eða tilsvarandi rými, skal þannig fyrir komið, að undir þær sé a. m. k. 1.9 m hæð frá gólfi.

8.1.13. Ekki má hylja úttektaskyldar lagnir, s.s. frárennslislagnir og vatnslagnir, nema með samþykki byggingarfulltrúa, sbr. 4.11 og 4.12.

8.1.14. Þar, sem holræsi er ekki fyrir hendi, skal gerð rotþró eða tilsvarandi hreinsunarmannvirki, sem sýnd skulu á holræsauppdráttum og viðurkennd af heilbrigðisnefnd eða Heilbrigðiseftirliti ríkisins.

8.1.15. Yfirborðshiti ofna má ekki vera hærri en 80°C.

8.1.16. Hitastig heits neysluvatns má ekki vera yfir 80°C.

8.1.17. Á almenningsbaðstöðum má heitt kranavatn eða steypiböð ekki fara upp fyrir 50°C.

8.1.18. Yfirborðshitastig lagna og leiðslna, sem liggja um brennanlegt efni, má ekki vera hærra en 80°C. Verði ekki hjá því komist, að lagnir með hærri hita en 80°C liggi um brennanlegt efni, skal gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir brunahættu eða rýrnun einangrunarefnisins.

8.1.19. Raflagnir.

8.1.19.1. Um raflagnir gildir ÍST 17.

8.1.19.2. Þegar um er að ræða byggingu til atvinnurekstrar, samkomuhús eða annars konar hús, sem ætla má að þurfi mikla raforku, þar á meðal íbúðarhús með fleiri íbúðum en 24, skal sýna á uppdrætti, hvar koma megi fyrir á lóð eða í húsi rafmagnsspennistöð, er fullnægi kröfum viðkomandi raf-

veitu. Heimilt er að víkja frá þessu, ef fyrir liggur vottorð rafveitunnar um, að slíks sé ekki þörf.

8.1.19.3. Raflagnir og staðsetning aðaltöflu skulu vera í samræmi við fyrirmæli og reglugerðir Rafmagnseftirlits ríkisins, reglum viðkomandi rafveitu og ákvæðum brunamálareglugerðar.

8.1.19.4. Leggja skal pípur fyrir síma- og rafmagnsheimtaugar undir neðstu plötu eða í vegg undir jarðhæð skv. reglum viðkomandi stofnana.

8.1.20. Síma-, útvarps- og sjónvarpsleiðslur.

8.1.20.1. Um síma-, útvarps- og sjónvarpsleiðslur gildir ÍST 117.

8.1.20.2. Símalagnir og lagnir fyrir dyrasíma, brunaviðvörunarkerfi og loftnet skulu sýndar á rafmagnsteikningum.

8.1.20.3. Aðeins skal vera ein útvarps- og sjónvarpsstöng á húsi, er sé sameiginleg fyrir allar íbúðir þess, og skal séð fyrir pípulögnum frá stönginni til allra íbúða hússins. Sýna skal á teikningum hvar útvarps- og sjónvarpsstöng skuli komið fyrir á húsinu.

8.1.21. Sorprennur og sorpgeymslur.

8.1.21.1. Um sorprennur og sorpgeymslur gildir, 6.8 og 6.9, auk 7.9 í brunamálareglugerð.

8.1.21.2. Sorpgeymslur í öðrum húsum en einbýlishúsum skulu vera eldtraustar A60 a. m. k. Aðeins má vera gengt í þær utanfrá. Sama gildir um einbýlishús, að öðru leyti en því, að þar mega slíkar geymslur vera B60.

8.7.21.3. Sorprennur skulu vera eldtraustar A60 a. m. k. Þvermál ops fyrir sorplúgu má ekki vera meira en 250 mm. Hún skal vera með öruggri lokun og þéttingu og úr óbrennanlegu efni. Sorplúga má ekki opnast inn í íbúð nema í einbýlis- og tvíbýlishúsum.

8.1.22. Ekki má geyma umbúðir, efnisafganga eða annað rusl á lóðum, né eldfima vökva inn í húsum, þannig að eldhætta geti stafað af. Allt rusl skal flytja burt daglega, eða geyma í lokuðum ílátum úr járni. Ef eigandi (umráðamaður) fasteignar sinnir ekki fyrirmælum slökkviliðsstjóra um brottflutning ofangreindra efna, getur hann látið fjarlægja það á kostnað eigandans. Ákvæði þessi gilda um öll hús.

8.1.23. Um kyndiklefa, reykháfa, eldstæði og olíugeyma gilda ákvæði 8. kafla brunamálareglugerðar, sbr. einnig 6.6.

8.1.24. Um brunavarnarkerfi, slökkvibúnað, reykskynjara og önnur viðvörunarkerfi, neyðarlýsingu, björgunarop og neyðarútganga gilda ákvæði brunamálareglugerðar.

8.1.25. Byggingarfulltrúi getur sett nánari reglur um tæknibúnað í samráði við hlutaðeigandi veitustofnanir (vatnsveitu, hitaveitu, skólpveitu, rafveitu), slökkvilið, Brunamálastofnun, Heilbrigðiseftirlit ríkisins eða aðrar hlutaðeigandi stofnanir.

8.2. Stigar, lyftur og veggsvalir.

8.2.1. Stigahús og stigar.

8.2.1.1. Úr hverri íbúð skal vera greiður og óhindraður útgangur úr húsinu eða út í stigahús, sem sé eldtraust.

8.2.1.2. Stigahús skal ganga að útvegg og vera loftræst um opnanlegan glugga. Stærð glugga skal miða við sömu reglur og gilda um birtu í íbúðarherbergjum.

8.2.1.3. Í sérstökum tilvikum getur byggingarnefnd þó heimilað aðra staðsetningu stigahúss, enda sé frágangur skv. eftirfarandi reglum:

a) Í fimm hæða húsi eða hærra sé ofanljós minnst 2 m².
b) Í fjögurra hæða húsi sé ofanljós minnst 1.5 m².
c) Í þriggja og tveggja hæða húsi sé ofanljós minnst 1 m².
d) Í verslunar-, skrifstofu og iðnaðarhúsum getur byggingarnefnd leyft, að herbergi sé milli útveggjar og stigahúss, enda sé glerveggur milli herbergisins og stigahússins, og stigahús og herbergi samanlagt sjálfstætt brunahólf A60. Leita skal samþykkis brunamálastjóra í slíkum tilvikum.

8.2.1.4. Ef hús er þrjár hæðir eða meira, skal í stigahúsi gera sérstakar ráðstafanir til reyklosunar, nema opnanlegir gluggar séu á stigahúsinu. Skulu þær vera í því fólgnar, að efst í stigahúsi sé haft op og þannig frá gengið, að út um það megi hleypa reyk. Búnaði til að opna skal komið fyrir á hverjum stigapalli. Opið skal ekki vera minna en 10% af heildarflatarmáli stigahúss þó aldrei minna en 1 ferm. Ef vafi leikur á því, hvað telja skuli til stigahúss í þessu sambandi, ákveður byggingarfulltrúi í samráði við slökkviliðsstjóra, hversu stórt opið skuli vera. Í kjallara og öðru húsrými neðanjarðar, sem eingöngu er notað til geymslu, skulu möguleikar vera á reyklosun (glugga á útvegg eða annars konar). Flatarmál slíks ops skal vera a. m. k. 0.50% af gólffleti. Ef um er að ræða annars konar notkun, fer um flatarmál ops eftir ákvörðun slökkviliðsstjóra.

8.2.1.5. Einn stigi nægir í íbúðarhúsi, sem ekki er stærra en 500 m², enda sé það ekki hærra en 5 hæðir. Ef hús er stærra eða ætlað fyrir skrifstofur, skóla, samkomur eða iðnrekstur, eða einhver önnur afnot, ákveður byggingarnefnd, hvernig haga skuli stigum, gerð þeirra og fjölda. Frá engum stað í húsi má þó vera lengri gangleið en 25 m að stiga eða stigahúsi og sé greiðfært þangað.

8.2.1.6. Í sexlyftum húsum og hærri nægir einn stigi, ef frágangi er hagað á einhvern eftirfarandi hátt:

a) Gengið sé í stiga um svalir, en ekki beint af göngum.
b) Komast megi úr hverri hæð í stigahúsi út á svalir beggja megin stigahússins.
c) Komast megi um eina hlið stigahúss, hvar sem er út á svalir, enda sé breidd svala frá stigahúsi a. m. k. 2.5 m.
d) Komast megi að stiga í öðru húsi um svalir á efstu hæð, þó ekki ofar en 12. hæð.

8.2.1.7. Í íbúðarhúsum skal gerð stiga hagað sem hér segir:

	Lágmarksbreidd	Efni
2 hæðir (ein íbúð)	0.90 m	ekki ákv. kröfur
2 hæðir (tvær íbúðir eða fleiri)	1.10 m	eldtraust efni

Þar sem lyfta er í húsinu, er tekur sjúkrarúm, er heimilt að stigi sé aðeins 0.90 m breiður. Í öðrum húsum en íbúðarhúsum skal breidd stiga háð samþykki byggingarnefndar í hverju tilviki.

8.2.1.8. Ef rishæð er sérstök íbúð, telst hún hæð.

8.2.1.9. Liggi stigi að vegg, skal telja breidd hans frá fulleinangruðum vegg að handriði, en sé handriðið báðum megin, skal telja breidd milli handriða.

8.2.1.10. Ganghæð stiga má hvergi vera minni en 2.20 m. Hvert skref skal vera 610—630 mm. Skrefið er samanlögð hæð tveggja uppstiga og breidd eins þreps. Breidd þreps skal mæla í ganglínu, sem er talin 450 mm frá innri brún handriðs, þeim megin, sem þrep er mjórra, og má aldrei vera minna

en 240 mm, sé hús tvær hæðir, en 260 mm, sé hús hærra. Á hverju þrepi, sem er mjórra en 300 mm, skal vera minnst 40 mm breitt innskot, sem ekki telst til þrepbreiddar í þessu sambandi. Þrepbreidd í snúnum stiga má þó hvergi vera minni en ⅓ þrepbreiddar í ganglínu.

8.2.1.11. Í stiga, sem liggur um fleiri hæðir en eina, skal sama þrepbreidd og þrephæð vera á öllum hæðum. Sé aukastigi settur í hús, þarf hann ekki að fullnægja ákvæðum þessarar greinar, en uppstig má þó aldrei vera meira en 190 mm og framstig eigi minna en uppstig. Sama gildir um stiga innan íbúðar.

8.2.1.12. Gangur að stiga skal vera a. m. k. 1.20 m á breidd. Lengd og breidd stigapalls má ekki vera minni en 1.30 m, sjá þó 8.2.1.7.

8.2.1.13. Séruppdrætti skal gera að stigum og stigahandriðum.

8.2.1.14. Stigar og útitröppur í einbýlishúsum (þar með talin parhús, raðhús og keðjuhús) mega vera úr brennanlegu efni. Í öðrum húsum skulu aðalstigar vera eldtraustir, A60 a. m. k. Stigar í rýmingarleiðum skulu vera í eldtraustum stigahúsum, sbr. 5. kafli í brunamálareglugerð.

8.2.1.15. Stigahús skulu annaðhvort hafa opnanlega glugga á hverri hæð, sem auðvelt er að komast að, eða uppfylla skilyrðin í 5.1.3 og 5.1.4 í brunamálareglugerð.

8.2.1.16. Sé stigahús án opnanlegra glugga á vegg, skal á þaki þess vera reykræsihleri, opnunarflatarmál a. m. k. 1 m². Hann skal vera hægt að opna á auðveldan hátt frá stigahúsi á 1. og efstu hæð. Opnunarbúnaður má ekki vera háður rafmagni. Hann skal merkja greinilega á vegg stigahúss með orðinu „Reykræsing". Búnaður þessi er háður samþykki brunamálastofnunar ríkisins.

8.2.1.17. Í stigahúsi, þar sem ekki er leiðsla með hengjum fyrir brunaslöngur slökkviliðs, skal ljósop stigapípu vera a. m. k. 200 mm breitt, sbr. 5.1.5 í brunamálareglugerð.

8.2.1.18. Í húsum, þar sem gólf efstu hæðar er í meira en 22ja metra hæð yfir jörð (8 hæðir), og annarsstaðar, þar sem stigar slökkviliðs ná ekki til, eða það er að öðru leyti vanbúið til björgunar, skal stigahús vera bæði eldtraust og reykþétt. Þetta merkir að ganga skal í og úr stigahúsi um svalir undir beru lofti. Slík stigahús verða hér eftir nefnd öryggisstigahús. Þetta gildir fyrir allar hæðir án tillits til hæðar yfir jörð. Í slíkum stigahúsum skal ávallt vera vatnslögn, 76 mm í þvermál. Á hverri hæð skal vera T-grein með loka og tengingu fyrir slöngur slökkviliðs. Á jarðhæð skal vera búnaður til að setja leiðsluna undir þrýsting frá dælum slökkviliðs. Hann skal greinilega merktur „slökkvilögn". Tæmikrani skal vera á neðsta punkti leiðslunnar.

8.2.1.19. Öryggisstigahús má aðeins tengja kjallara utanfrá. Í því mega engin eldfim efni vera, nema í stigahandriði.

8.2.1.20. Rýmingarleiðir eru gangar, göngusvæði og stigar, sem hvert í sínu lagi eða saman gera fólki örugglega fært að forða sér frá eldsvoða með því að komast út úr húsi til öruggs staðar.

8.2.1.21. Lyftur og rúllustigar eru ekki rýmingarleiðir.

8.2.1.22. Fjarlægð á milli stigahúsa í sömu rýmingarleið má ekki vera meiri en 50 metrar.

8.2.1.23. Í hringstiga, sem er hluti af rýmingarleið, skal innstig vera a. m. k. 200 mm breitt, 350 mm frá spindli.

8.2.1.24. Rýmingarleiðir skulu vera einfaldar, auðrataðar og greiðfærar. Ganga eða stigahús má ekki nota sem geymslu og ekki má setja þar upp búnað, sem

hindrað gæti umferð. Ef rafmagnstafla er í rýmingarleið, skal hún vera í lokuðum stálkassa.

8.2.1.25. Veggir og loft í göngum rýmingarleiða skulu a. m. k. vera jafngóð og klæðning í flokki 1. skv. brunareglugerð. Í einstaka tilvikum má þó setja klæðningu í flokki 2 á veggi, en aðeins upp í 1.20 m hæð frá gólfi. Ekki má vera holrúm á milli klæðningar og undirlags.

8.2.1.26. Gólfefni í rýmingarleiðum skal vera ákjósanlegt frá brunatæknilegu sjónarmiði. (Sjá brunatæknilegar skilgreiningar í brunamálareglugerð).

8.2.1.27. Gangar, þar með taldir svalagangar, skulu vera a. m. k. 1.30 m breiðir. Í íbúðum skal minnsta breidd ganga vera 1.10 m, ef frá eru taldar forstofur. Þær skulu vera a. m. k. 1.3 m breiðar. Hæðarmun, allt að 35 cm, skal jafna með rampa, halli 1:10, eða minni. Í íbúðum, sem ætlað er að fullnægja kröfum hreyfihamlaðra, skulu gangar ekki mjórri en 1.20 m.

8.2.1.28. Glugga í rýmingarleið, sem er minna en 800 mm yfir gólfi eða tröppu, skal verja með handriði eða á annan öruggan hátt, þó þannig að rýmingarleiðin sé fullnægjandi greiðfær.

8.2.1.29. Hönnun stiga skal gerð í samræmi við 8.2.1. og 8.1.14.—8.1.29. í brunamálareglugerð.

8.2.1.30. Útitröppur skulu að jafnaði gerðar úr steinsteypu, sjá þó 8.2.1.14. Þær mega eigi vera hærri en 1.50 m, nema pallur sé hafður a. m. k. 1 m á lengd og jafnbreiður tröppunum.

8.2.1.31. Þrepbreidd útitrappa skal eigi vera minni en 280 mm og uppstig eigi meira en 180 mm.

8.2.1.32. Á stigum, sem liggja að vegg, skal vera handrið öðrum megin, annars báðum megin, eða ef stiginn er óvenju breiður. Handrið skal vera minnst 800 mm á hæð, mælt lóðrétt upp af þakbrún, og minnst 900 mm meðfram stigaopum, sbr. þó 8.1.34.

8.2.1.33. Sé gluggi eða annað op neðar en 800 mm fyrir ofan stigapall eða þrep, skal séð fyrir handriði eða annarri vörn.

8.2.1.34. Sé stigaop breiðara en 300 mm eða stiginn snúinn, skal handrið vera a. m. k. 1.20 m hátt.

8.2.1.35. Þannig skal gengið frá handriðum, að ekki stafi hætta af, og má ekki vera lengra bil milli lóðréttra rimla en 120 mm. Séu handrið gerð með láréttum rimlum, sem gefa möguleika á klifri barna, skal klæða slík handrið klæðningu í a. m. k. 800 mm hæð.

8.2.1.36. Þar, sem tröppur eða pallur eru innan íbúðar, getur byggingarfulltrúi mælt svo fyrir, að höfð séu handrið.

8.2.1.37. Handrið skal að jafnaði setja öðrum megin meðfram kjallaratröppum, tröppum að útidyrum og öðrum tröppum í aðkomuleiðum að húsum. Slík handrið skulu að jafnaði ekki lægri en 900 mm á hæð.

8.2.1.38. Á veggsvölum skal vera handrið, ekki lægra en 1 m, og fer um gerð eftir 8.2.1.32 og 35, þó má handrið aldrei vera lægra en 1.20 m á 3. hæð húss og ofar. Sé aðalinngangur íbúðar um svalagang, skal handrið eigi vera lægra en 1.20 m.

8.2.2. Lyftur.

8.2.2.1. Í opinberum byggingum, sem eru meira en tvær hæðir, og í íbúðarhúsum, sem eru meira en fjórar hæðir, skulu vera lyftur, er fullnægi minnst eftirfarandi töflu:

Íbúðafj.	2	3	4	5	6
5 hæðir	3F 0.6	3F 0.6	3F 0.6	3F 0.6	3F 0.6
6 hæðir	— —	— —	— —	— —	— —
7 hæðir	— —	— —	— —	— —	— —
8 hæðir	— —	— —	3F 0.7	3F 1.0	4F 1.0
9 hæðir	— —	3F 1.0	3F 1.0	4F 1.0	4F 1.0
10 hæðir	FV 0.6	FV 1.0	FV 1.0	3F 0.6 FV 0.6	4F 0.7 FV 0.7
11 hæðir	FV 1.0	FV 1.0	3F 0.7 FV 1.0	3F 1.0 FV 0.6	4F 0.7 FV 0.6
12 hæðir	3F 0.6 FV 0.6	3F 0.7 FV 0.7	3F 1.0 FV 0.7	4F 1.0 FV 0.7	4F 1.0 FV 1.0
13 hæðir	3F 1.0 FV 0.6	3F 1.0 FV 0.6	4F 0.7 FV 0.7	4F 1.0 FV 0.7	4F 1.0 FV 1.0
14 hæðir	— — — —	3F 1.0 FV 1.0	4F 1.0 FV 1.0	4F 1.0 FV 1.0	— — — —
15 hæðir	3F 1.0 FV 1.0	3F 1.0 FV 1.0	4F 1.0 FV 1.0	4F 1.0 FV 1.0	4F 1.0 FV 1.0
16 hæðir	— — — —	4F 1.0 FV 1.0	— — — —	— — — —	— — — —
17 hæðir	4F 1.0 FV 1.0	— — — —	— — — —	— — — —	— — — —
18 hæðir	— —	— —	— —	— —	— —

F: fólkslyfta. Talan fyrir framan F sýnir farþegafjölda, er lyftan tekur. — Tölurnar 0.6, 0.7 og 1.0 eru vegalengd sú, er lyftan fer á 1 sek., í metrum. — FV: fólks- og vörulyfta og sé minnsta stærð 2.1×1 m að flatarmáli.

8.2.2.2. Við það skal miða, að lyfta staðnæmist á hverri hæð húss. Þó getur byggingarnefnd samþykkt, að lyfta nái ekki til efstu hæðar eða í kjallara. Lyftur skulu að jafnaði vera sem næst aðkomudyrum.

8.2.2.3. Lyfta skal vera í eldtraustu lyftuhúsi, A60 a.m.k.

8.2.2.4. Greiður aðgangur sé að klefa fyrir lyftuvél, hvort sem hann er í þaki eða kjallara.

8.2.2.5. Vörulyftur, sem aðeins ganga milli tveggja hæða, þurfa ekki að vera í eldtraustum lyftuhúsum, nema önnur hæðin sé þakhæð, og skal þá milli lyftu og þakflatar vera eldtraust efni.

8.2.2.6. Lyftuhús skal loftræsa skv. 7.7.

8.2.2.7. Opum, sem sett eru á lyftuhús í kjallara eða þaki, skal loka með eldtraustum dyrum. Lyftuvélin og hjólabúnaðurinn skulu vera í eldtraustu rúmi, A60 a.m.k.

8.2.2.8. Gera skal séruppdrætti af lyftum og lyftuhúsum.

8.2.2.9. Við hönnun á lyftum og lyftuhúsum skal gætt rýmisþarfa hreyfihamlaðra, sbr. Rb-E2-101, og að flytja megi sjúkling í sjúkrakörfu í lyftunni.

8.2.2.10. Allur umbúnaður á lyftum er háður reglum Öryggiseftirlits ríkisins, enda samþykki slökviliðsstjóri frágang þeirra og umbúnað.

8.2.3. Veggsvalir.

8.2.3.1. Ef hús er meira en tvær hæðir, skulu veggsvalir, a. m. k. 4 m² að stærð, og að jafnaði ekki mjórri en 1.60 m, fylgja hverri íbúð, sem er fyrir ofan fyrstu hæð. Gólf í veggsvölum skal vera vatnsþétt og vatni frá því veitt um niðurfall í frárennsliskerfi hússins. Byggingarnefnd er heimilt að veita undanþágu frá 1. mgr., ef sérstakar ástæður mæla með því.

8.2.3.2. Handrið á veggsvölum og svalagöngum skulu gerð skv. 8.2.1.32—38.

8.2.3.3. Í húsum, sem krafist er öryggisstigahúsa, sbr. 5.1.5 í brunamálareglugerð, skulu íbúðir hafa aðgang að svölum við stigahús um forstofu, sem skal vera eldtraust, A60 a. m. k. Hún skal ekki vera mjórri en 1.50 m. Mesta fjarlægð frá dyrum íbúðar að svölum við stigahús skal vera 10 metrar. Við framangreinda forstofu mega aðeins vera íbúðir, lyfta og svalir við stigahús. Í svalagangshúsum skal hámarksfjarlægð frá íbúðardyrum að stigahúsdyrum vera 15 metrar. Á slíkum húsum skulu einnig vera svalir við allar íbúðir á þeim hliðum hússins, sem ekki hafa svalagang. Aðstaða slökkviliðs til að bjarga fólki skal vera samkvæmt 7.6 í brunamálareglugerð.

8.2.3.4. Gera skal séruppdrætti af svalagöngum og veggsvölum og frágangi þeirra, s. s. af handriðum, milligerðum o. s. frv.

9. kafli.

Ýmis ákvæði.

9.1. Refsiákvæði.

9.1.1. Brot gegn lögum þessum, reglugerð og samþykktum settum samkvæmt þeim, varða sektum, sem renni í sveitarsjóð. Í refsimáli skal gefa sveitarstjórn kost á að koma með endurgjaldskröfu vegna kostnaðar, sem sveitarsjóður hefur haft vegna brotsins.

9.1.2. Ef aðili sinnir ekki fyrirmælum byggingarfulltrúa eða byggingarnefndar innan þess frests, sem sveitarstjórn setur, getur nefndin ákveðið dagsektir, þar til úr verður bætt. Hámark dagsekta er kr. 100 000.00 á dag. Dagsektir renna í sveitarsjóð. Skjóta má slíkum málum til dómstóla. Byggingarnefnd getur látið vinna verk, sem hún hefur lagt fyrir að unnið skuli, á kostnað þess, sem vanrækt hefur að vinna verkið.

Dagsektir og kostnað skv. 1. og 2. mgr. má innheimta með lögtaki.

9.1.3. Ef byggingarframkvæmd er hafin, án þess að leyfi sé fengið fyrir henni, ef byggt er á annan hátt, en leyfi stendur til eða ef bygging er tekin til annarra nota en byggingarnefnd hefur heimilað, varðar það sektum. Ennfremur getur byggingarfulltrúi fyrirskipað stöðvun slíkrar framkvæmdar tafarlaust og fyrirskipað brottnám byggingar eða byggingarhluta. Er lögreglunni skylt að veita byggingarfulltrúa aðstoð við slíkar aðgerðir, ef þörf krefur. Byggingarfulltrúi skal, svo fljótt sem við verður komið, gera byggingarnefnd grein fyrir slíku máli. Hlíti byggingaraðili ekki fyrirmælum byggingarfulltrúa og lögreglu um stöðvun eða brottnám framkvæmda, skal fara með málið að hætti opinberra mála.

Sveitarsjóður á endurkröfu á byggingaraðila á öllum kostnaði, sem hann hefur haft af ólöglegri byggingarframkvæmd, og á sveitarsjóður lögveð fyrir endurgreiðslukröfu sinni í öllu efni, sem komið er í hina óleyfðu byggingarframkvæmd.

9.1.4. Ef hönnuður leggur fyrir byggingarnefnd uppdrátt, þar sem brotið er í bág við ákvæði laga og reglugerða, eða brýtur slíkt ákvæði á annan hátt, getur byggingarnefnd veitt honum áminningu. Hafi byggingarnefnd veitt hönnuði

áminningu, skal hún tilkynna félagsmálaráðherra það. Sama gildir, ef um ítrekað brot er að ræða og ef nefndin telur hönnuð óhæfan til að gera uppdrætti, sbr. 32. gr. laga nr. 54/1978.

9.1.5. Ráðherra getur veitt hönnuði áminningu og við ítrekað brot svipt hann löggildingu um tiltekinn tíma eða fyrir fullt og allt. Áður en ráðherra tekur slíkar ákvarðanir, skal hann leita umsagnar viðkomandi aðila, sem mælt er fyrir um í 12. gr. laga nr. 54/1978.

9.1.6. Ef sá, sem ber ábyrgð á byggingarframkvæmdum, brýtur ákvæði laga, reglugerða eða samþykkta um byggingarmálefni, getur byggingarnefnd veitt honum áminningu.

Ef brot er ítrekað eða alvarlegt, getur byggingarnefnd svipt hann viðurkenningu skv. 33. gr. laga nr. 54/1978.

9.1.7. Með brot á ákvæðum þessum skal farið að hætti opinberra mála.

9.1.8. Ef hönnuður, iðnmeistari eða byggingarstjóri gerist alvarlega brotlegur í starfi, má dæma hann í sektir.

9.2. Leyfisgjöld.

9.2.1. Fyrir leyfi til að reisa hús eða stækka, skal greiða í sveitarsjóð 60 kr. fyrir hvern teningsmetra af rúmmáli hússins. Botnplata er þó ekki með talin, sbr. ÍST 60.

Gjald þetta skal talið í heilum krónum. Minnsta gjald er 6000 krónur.

9.2.2. Fyrir leyfi til að gera breytingar á húsi skal greiða 6000 krónur í sveitarsjóð og 6000 krónur fyrir hvert leyfi til viðbótar.

9.2.3. Ef byggingarfulltrúi er að óþörfu kvaddur til eftirlits, skal greiða 10 000 krónur í sveitasjóð sem lágmarksgjald.

9.2.4. Byggingarleyfisgjöld verða ekki endurgreidd, þótt leyfi falli úr gildi vegna þess, að það hefur ekki verið notað innan eins árs eða hefur verið fellt úr gildi. Verði leyfi endurnýjað óbreytt, skal greiða fyrir það 6000 krónur. Byggingarfulltrúinn innheimtir öll gjöld samkvæmt þessari samþykkt. En verði vanskil, má hann ekki gefa vottorð um mannvirki, fyrr en gjöld eru greidd.

9.2.5. Gjöld skv. þessum kafla eru miðuð við vísitölu byggingarkostnaðar, er reglugerð þessi öðlast gildi og skulu breytast eftir henni. Ber í því efni að miða við meðalvísitölu ársins á undan.

9.2.6. Gjöld þessi má innheimta með lögtaki.

9.3. Úttekt.

9.3.1. Þegar smíði húss er að fullu lokið, skal byggingarfulltrúi láta í té yfirlýsingu um það, ef húseigandi eða byggingarmeistarar hússins óska þess. Slíkt vottorð má ekki gefa út, nema gengið sé úr skugga um, að fullnægt hafi verið öllum tilskildum ákvæðum um gerð og búnað, sem krafist er fyrir íbúðarhúsnæði og fyrir starfsemi, sé um atvinnuhúsnæði að ræða.

9.3.2. Þegar byggingarfulltrúi gerir úttekt á húsi, getur hann krafist þess, að hlutaðeigandi meistarar séu viðstaddir og hafi samþykkta uppdrætti við höndina. Jafnan á meistari rétt á að vera viðstaddur, er skoðun fer fram.

9.3.3. Ekki má flytja inn í ófullgert húsnæði, eða hefja starfsemi í því nema ákvæðum varðandi hollustu og öryggi sé fullnægt.

9.4. Gildistökuákvæði.

9.4.1. Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt 4. gr. laga nr. 54/1978, tekur gildi 15. maí 1979 og gildir fyrir allt landið. Jafnframt falla úr gildi byggingarsamþykktir og ákvæði annarra reglugerða og samþykkta, er brjóta í bág við reglugerð þessa.

9.4.2. Heimilt er að fresta ráðningu sérstakra byggingarfulltrúa í þeim sveitarfélögum, sem njóta þjónustu byggingarfulltrúa í sveitum, í samræmi við lög nr. 108/1945, og lög nr. 26/1948, fram til ársloka 1985, ef viðkomandi sveitarfélög óska þess, sbr. 37. gr. laga nr. 54/1978.

Reglugerð þessi staðfestist hér með, samkvæmt byggingalögum nr. 54 16. maí 1978, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 16. maí 1979.

Magnús H. Magnússon.

Hallgrímur Dalberg.

25. júní 1979. Nr. 293.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 53 27. febrúar 1976 um mannflutninga í loftförum.

1. gr.

5. gr. orðist svo:

5. gr.

Sala og neysla áfengra drykkja um borð í loftförum í atvinnuflugi.

5.1. Áfengisneysla um borð í íslenskum loftförum er óheimil, nema starfslið flugrekenda afgreiði það til viðkomandi farþega.

5.2. Flugrekendur sem afgreiða áfengi til farþega sinna skulu skilgreina í flugrekstrarbók með hvaða hætti farþegum sé afgreitt áfengi og einnig hversu mikið hverjum einstökum farþega megi veita á ákveðnum flugleiðum eða á ákveðnum tíma.

5.3. Fugstjóri skal banna farþega að kaupa áfenga drykki eða neyta þeirra um borð í loftfari ef farþeginn að hans mati er svo mikið undir áhrifum áfengis að ætla má að hann geti skert nauðsynlegan aga um borð eða verið öðrum til ama eða tjóns.

5.4. Flugstjóri skal neita að taka um borð farþega, og ber að vísa frá borði farþegum, sem að hans dómi eru svo mikið undir áhrifum áfengis að þeir geti stefnt í hættu öryggi og hindrað reglu um borð.

5.5. Flugstjóri skal fylgjast með að góð regla sé um borð.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 186. og 188. gr. laga um loftferðir nr. 34 21. maí 1964 og gildir um íslensk og erlend loftför sem íslenskur aðili notar eða ræður yfir, hvar sem þau eru stödd, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim er hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 25. júní 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

AUGLÝSING

um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík.

Einstakir miðar, fullorðnir	kr.	360
Einstakir miðar, börn	—	160
10 miða kort, fullorðnir	—	2 200
10 miða kort, börn	—	750
10 miða kort, aldraðir	—	1 100
Gufubað	—	600
Leiga á handklæðum og skýlum	—	300
Sundnámskeið, fullorðnir	—	7 200
Sundnámskeið, börn	—	5 400
Sundfélög:		
10 miða kort, 16 ára og eldri	—	750
10 miða kort, yngri en 16 ára	—	430

Gjaldskrá þessi, sem samþykkt er af borgarstjórn Reykjavíkur, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 32 7. maí 1928 til þess að öðlast gildi þegar í stað.
Jafnframt er felld úr gildi gjaldskrá nr. 96 29. janúar 1979.

Félagsmálaráðuneytið, 29. júní 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.
Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 295. 7. júní 1979.

AUGLÝSING

um gjaldskrá fyrir Sundhöll Ólafsvíkur.

Ráðuneytið hefur staðfest nýja gjaldskrá fyrir Sundhöll Ólafsvíkur:

Einstök skipti:			
Fullorðnir	kr.	300.00	
Börn	—	130.00	
Forsölumiðar:			
Fullorðnir	kr.	1 800.00	— 10 miðar
Börn	—	670.00	— 10 miðar

Auglýsing þessi birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er felld úr gildi gjaldskrá nr. 186 13. apríl 1977.

Félagsmálaráðuneytið, 7. júní 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.
Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Stjórnartíðindi B 33, nr. 291—295. Útgáfudagur 19. júlí 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 34 — 1979

REGLUGERÐ
um bensíngjald.

1. gr.

Greiða skal sérstakt innflutningsgjald — bensíngjald — af bensíni er fellur undir tollskrárnúmer 27.10.19. Gjald þetta skal frá og með 12. júlí 1979 nema kr. 70,93 af hverjum lítra.

2. gr.

Gjald skv. 1. gr. tekur einnig til bensínbirgða sem til eru í landinu 12. júlí 1979. Þó skulu gjaldfrjálsir 300 lítrar hjá hverjum eiganda.

Gjaldið skal greiða hvort heldur bensínið er í vörslu eiganda sjálfs eða ekki.

Hafi gjald skv. 1. gr. reglugerðar nr. 98/1979 verið greitt af birgðum, sem til eru þann 12. júlí 1979, skal greiða kr. 11,71 af hverjum lítra slíkra birgða sem til eru umfram 300 lítra hjá hverjum eiganda.

Hver sá er á eða hefur til umráða yfir 300 lítrum af bensíni eða meira þann 12. júní 1979 skal skyldur að tilkynna það innheimtumanni innan 10 daga. Eigandi eða umráðamaður skal skyldur til að aðstoða við að kanna birgðir óski innheimtumaður slíkrar aðstoðar.

Innheimtumaður getur krafist upplýsinga hjá bensíninnflytjendum og bensínsölum um sölu samkvæmt verslunarbókum til viðskiptamanna er fram fór fyrir 12. júlí 1979.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. heimild í 4. og 5. mgr. 5. gr. laga nr. 79 6. september 1974 um fjáröflun til vegagerðar, sbr. lög nr. 78 31. desember 1977 um breyting á þeim lögum, öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur reglugerð nr. 98/1979 úr gildi.

Fjármálaráðuneytið, 12. júlí 1979.

F. h. r.
Höskuldur Jónsson.

Árni Kolbeinsson.

Stjórnartíðindi B 34, nr. 296. Útgáfudagur 13. júlí 1979.

B 74

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 35 — 1979

Nr. 297. 598 17. júlí 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 278 1. júlí 1979 fyrir Fiskveiðasjóð Íslands um lánaflokka.

1. gr.

Aftan við 11. gr. reglugerðarinnar komi svohljóðandi grein:

Ákvæði til bráðabirgða:

Frá og með 17. júlí 1979 skal stjórn Fiskveiðasjóðs ekki veita lán eða lánsloforð til smíða eða kaupa á fiskiskipum frá útlöndum nema með samþykki sjávarútvegsráðuneytisins eða um sé að ræða lán til minni háttar breytinga á fiskiskipum eða til þess að fjármagna eðlilegar verðhækkanir á áður samþykktum smíðasamningum.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 44 25. maí 1976, um Fiskveiðasjóð Íslands til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 17. júlí 1979.

Kjartan Jóhannsson.

Jón B. Jónasson.

Stjórnartíðindi B 35, nr. 297. Útgáfudagur 17. júlí 1979.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 36 — 1979

23. júlí 1979. 599 Nr. 298.

REGLUGERÐ

um breyting á byggingarreglugerð nr. 292 16. maí 1979.

1. gr.

Liður 3.2. orðist svo: Aðaluppdrættir.

2. gr.

Liður 3.5.1. orðist svo:

Rétt til að gera aðaluppdrætti og séruppdrætti af húsum og öðrum mannvirkjum og árita þá hafa arkitektar, byggingarfræðingar, tæknifræðingar og verkfræðingar, hver á sínu sviði, svo og búfræðikandidatar úr tæknideildum búnaðarháskóla að því er landbúnaðarbyggingar varðar, enda hafi framangreindir aðilar öðlast tveggja ára viðurkennda starfsreynslu á sínu sviði. Þeir, sem hlotið hafa þennan rétt, áður en byggingarlög nr. 54/1978 gengu í gildi, halda honum.

3. gr.

Liður 3.5.2. orðist svo:

Réttur til að gera uppdrætti er háður löggildingu, sem félagsmálaráðherra veitir, að fenginni umsögn hlutaðeigandi stéttarfélags og Skipulagsstjórnar ríkisins. Þeir, sem gert hafa uppdrætti í einstökum byggingarnefndarumdæmum fyrir gildistöku laga nr. 54/1978 halda þeim staðbundnu réttindum. Ennfremur getur ráðherra veitt öðrum en þeim, er 3.5.1. tekur til, slík staðbundin réttindi, að fengnum meðmælum viðkomandi byggingarnefndar.

4. gr.

Liður 7.2.3. orðist svo:

Við ákvörðun álags gilda ákvæði ÍST 12 og 13, en varðandi efnisþol gilda ákvæði ÍST 10. Við hönnun bygginga skal hafa til hliðsjónar ÍST 14, 15 og 16, auk annarra staðla, sem Iðntæknistofnun Íslands samþykkir, sbr. 1.8. og 1.9.

5. gr.

Liður 7.5.8. orðist svo:

Um frágangsatriði varðandi varmaleiðni vísast til Rb blaðs nr. K. 101. Við útreikninga skal litið á veggi, loft og gólf milli einstakra íbúða, sem byggingarhluta með k-gildi = 0. Þegar reikna á vegið meðalgildi kólnunartölu fyrir útveggi í fjölbýlis- eða raðhúsaíbúð skal milliveggur milli íbúða reiknaður sem útveggur með k = 0.

6. gr.

Liður 9.1.1. orðist svo:

Brot gegn regugerð þessari varða sektum, sem renni í sveitarsjóð. Í refsimáli skal gefa sveitarstjórn kost á að koma með endurgjaldskröfu vegna kostnaðar, sem sveitarsjóður hefur haft vegna brotsins.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

7. gr.

Liður 9.1.2., 2. mgr. orðist svo: Kostnað, skv. 9.1.1. og dagsektir skv. 9.1.2. má innheimta með lögtaki.

8. gr.

Liður 9.4.1. orðist svo:

Reglugerð þessi gildir fyrir allt landið. Við gildistöku hennar falla úr gildi byggingarsamþykktir og ákvæði annarra reglugerða og samþykkta, er brjóta í bág við reglugerð þessa.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. 4. gr. byggingarlaga nr. 54 16. maí 1978, öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 23. júlí 1979.

Magnús H. Magnússon.

Hallgrímur Dalberg.

Stjórnartíðindi B 36, nr. 298. Útgáfudagur 27. júlí 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 37 — 1979

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 110 7. mars 1979 um aukatekjur ríkissjóðs.

1. gr.

16., 17. og 18. töluliður 1. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

16.	Leyfi fyrir vínveitingastað	kr. 280 000.00
17.	Leyfi fyrir vínveitingastað til skemmri tíma en tveggja ára	— 140 000.00
18.	a) Leyfi til vínveitinga (tækifærisveitinga)	— 7 000.00
	b) Skemmtanaleyfi, þar sem vínveitingar eru leyfðar	— 10 500.00

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum um aukatekjur ríkissjóðs nr. 79 23. desember 1975, öðlast gildi 1. ágúst 1979.

Fjármálaráðuneytið, 25. júlí 1979.

Tómas Árnason.

Þorsteinn Geirsson.

Stjórnartíðindi B 37, nr. 299. Útgáfudagur 30. júlí 1979.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

Nr. 300. 602 31. júlí 1979.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Seltjarnarness nr. 22, 24. janúar 1978, með síðari breytingum.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist svo:

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

a) Fastagjald kr. 702.00 á mánuði fyrir hvern hemil.
b) Vatnsgjald kr. 2 917.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils.

Á gjöld þessi leggst söluskattur og hliðstæðir skattar skv. gildandi lögum og reglum á hverjum tíma.

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af hitaveitustjórn og bæjarstjórn Seltjarnarness staðfestist hér með samkvæmt Orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til að öðlast gildi 1. ágúst 1979 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 31. júlí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gísli Einarsson.

Nr. 301. 31. júlí 1979.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Hvammstanga nr. 387, 27. desember 1973, með síðari breytingum.

A-liður 4. gr. orðist þannig:

Fastagjald kr. 2 000.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.

B-liður 4. gr. orðist þannig:

Vatnsgjald kr. 4 000.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samþykkt er af hreppsnefnd Hvammstangahrepps, staðfestist hér með samkvæmt Orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967, til að öðlast gildi 1. ágúst 1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 31. júlí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gísli Einarsson.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðureyrarhrepps nr. 226, 26. maí 1977, með síðari breytingum.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

a) Fastagjald kr. 1 025.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.
b) Vatnsgjald kr. 8 222.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils.

Á gjöld þessi leggst söluskattur og hliðstæðir skattar skv. gildandi lögum og reglum á hverjum tíma.

10. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Hitaveita Suðureyrarhrepps hefur rétt til að loka aðrennsli að húsi eða íbúð notanda, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Fyrirrætlun um lokun ber að tilkynna með 3ja daga fyrirvara.

Allan kostnað við lokun og opnun á ný greiðir sá, sem í vanskilum er, kr. 2 600.00 í hvert skipti.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samþykkt er af hreppsnefnd Suðureyrarhrepps staðfestist hér með samkvæmt Orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til að öðlast gildi 1. ágúst 1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 31. júlí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gísli Einarsson.

31. júlí 1979. Nr. 303.

GJALDSKRÁ

Hitaveitu Selfoss.

I. Heitt vatn.

Hitaveita Selfoss selur afnot af heitu vatni úr veitukerfi sínu á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Um vatnsmæli, kr. 155.00 fyrir hvern rúmmetra vatns.
2. Um hemil, kr. 42 730.00 á ári fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils. Minnsta magn vatns sé 1 l/mín fyrir hverja 100 m³ húsnæðis.
   Ef vatnsmælir bilar er hitaveitunni heimilt að áætla vatnsnotkun með hliðsjón af fyrri notkun og/eða hitaþörf húsnæðis.

II. Mælaleiga.

Hitaveitan leigir vatnsmæla og skal leiga fyrir þá innheimt jafnhliða gjaldi fyrir vatnsnotkun. Hitaveitan ákveður stærð mæla og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælum, sem hér segir:

1.	Fyrir mæla allt að ¾"	kr. 1 650.00 á mán.
2.	Fyrir mæla frá 1—2"	— 2 290.00 á mán.
3.	Fyrir hemla	— 1 650.00 á mán.

III. Heimæðagjald.

Heimæðagjald, miðað við heildarrúmmál húsa, er sem hér segir:
Allt að 400 m³, kr. 329 170.00.
400 til 2 000 m³, kr. 329 170.00 af 400 m³ + kr. 274.00 á m³ þar yfir að 2 000 m³.
2 000 m³, kr. 767 570.00 + kr. 225.00 á m³ þar yfir.
Séu fleiri en eitt hitunarkerfi tengd við heimæðina með mælum frá hitaveitunni, skal greiða kr. 47 710.00 aukagjald fyrir hvern mæli umfram hinn fyrsta.

IV. Opnunargjald.

Hafi gjald samkvæmt þessari gjaldskrá eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 3 300.00

V. Ýmis ákvæði.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum, sé um óskipulagt svæði að ræða, skal greiða heimæðagjald samkvæmt kostnaðarreikningi.
Heimæðagjald skal greitt við umsókn um heimæð.
Gjaldskrá þessi sem samþykkt hefur verið af bæjarstjórn Selfoss er sett samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. ágúst 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 72 8. febrúar 1979.

Iðnaðarráðuneytið 31. júlí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gísli Einarsson.

Nr. 304. 31. júlí 1979.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Reykjahlíðar nr. 231, 26. maí 1977, með síðari breytingum.

5. gr. hljóði þannig:
Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:
a) Fastagjald kr. 37 140.00 á ári fyrir hvert hús.
b) Vatnsgjald kr. 156.00 á ári pr. m³. Þó skal reikna hálft gjald af bifreiða- og vélageymslum og óupphituðu rými í íbúðarhúsum.
Á gjöld þessi leggst söluskattur samkvæmt gildandi reglum á hverjum tíma.
7. gr. hljóði þannig:
Heimæðagjald Hitaveitu Reykjahlíðar skal vera sem hér segir fyrir eina heimæð:
Hús allt að 300 m³ kr 138 780.00.
Hús 300—2 000 m³ kr. 138 780.00 fyrir 300 m³ og kr. 121.00 á hvern rúmmetra þar yfir.
Hús stærri en 2 000 m³ kr. 343 970.00 fyrir 2 000 m³ og kr. 91.00 hvern rúmmetra þar yfir.
Öll gjöld í gjaldskrá þessari miðast við utanmál húsa.
Stofngjald fyrir hvern aðrennslishemil umfram einn á sama inntaki er kr. 18 630.00.

11. gr. hljóði þannig:

Hitaveita Reykjahlíðar hefur rétt til að loka aðrennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð notanda, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Fyrirrætlun um lokun ber að tilkynna með 3 daga fyrirvara.

Allan kostnað við lokun aðrennslis heitavatnsins og opnun á ný greiðir sá sem í vanskilum er, auk kr. 2 400.00 í hvert skipti.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samþykkt er af hreppsnefnd Skútustaðahrepps, staðfestist hér með samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast gildi 1. ágúst 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið 31. júlí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gísli Einarsson.

31. júlí 1979. Nr. 305.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Siglufjarðar nr. 245, 8. júní 1977 með síðari breytingum.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Gjald fyrir afnot heita vatnsins er:

Vatnsgjald kr. 12 568.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils.

Til hliðsjónar við ákvörðun verðsins er miðað við að kyndingarkostnaður sé sem næst 80% af kyndingarkostnaði með olíu.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. ágúst 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið 31. júlí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gísli Einarsson.

31. júlí 1979. Nr. 306.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Suðurnesja nr. 390, 6. nóvember 1976 með síðari breytingum.

3. gr. orðist þannig:

Fyrir afnot heita vatnsins skal húseigandi greiða samkvæmt magnhemli kr. 7 700.00 fyrir hvern mínútulítra á mánuði. Þar til hemill hefur verið settur upp eða ef hemill bilar, áætlar hitaveita vatnsnotkunina með hliðsjón af hitaþörf hússins.

Verði um sölu á heitu vatni að ræða í öðru formi en að framan greinir, skal verðið ákveðið hlutfallslega.

4. gr. orðist þannig:

Hitaveitan leigir vatnsmæla og hemla og annast viðhald þeirra. Leigan fyrir mæli eða hemil skal greidd jafnhliða gjaldi fyrir vatnsnotkun og skal vera fyrir hvern mæli eða hemil á mánuði.

a) fyrir mæla eða hemla allt að ¾" ..... kr. 1 300.00
b) fyrir mæla eða hemla 1—2" ..... — 2 600.00
c) fyrir mæla eða hemla 3" og stærri ..... — 5 200.00

7. gr. orðist þannig:

Heimæðagjald hitaveitunnar skal vera sem hér segir fyrir eina heimæð:

Allt að 400 m³	kr.	451 890.00
400— 2 000 m³	—	451 890.00 + 362 kr. pr. m³ þar yfir
2 000— 6 000 m³	—	1 030 525.00 + 308 kr. pr. m³ þar yfir
6 000—10 000 m³	—	2 260 900.00 + 271 kr. pr. m³ þar yfir
meira en 10 000 m³	—	3 341 978.00 + 235 kr. pr. m³ þar yfir.

Nú eru fleiri en eitt hitunarkerfi í húsinu með sérstökum hemlum frá hitaveitunni og skal þá greiða kr. 54 385.00 aukagjald fyrir hvern hemil umfram þann fyrsta.

11. gr. Síðasta málsgrein orðist þannig:

Allan kostnað af lokun og opnun á ný greiðir sá, sem vanskilum veldur, kr. 2 750.00 hverju sinni.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. ágúst 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið 31. júlí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gísli Einarsson.

Nr. 307. 31. júlí 1979.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Dalvíkur nr. 284, 11. desember 1970, með síðari breytingum.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

1. Fastagjald á mánuði verði kr. 1 560.00 fyrir hvern aðalhemil.
2. Vatnsgjald verði kr. 2 990.00 fyrir hvern mínútulítra í hámarksstillingu hemils.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt Orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. ágúst 1979 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 31. júlí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gísli Einarsson.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá fyrir Hitaveitu Hverageröis nr. 306 9. október 1974, með síðari breytingum.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist svo:

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

a. Fastagjöld:
   1. Gróðurhús 100 m^2 og stærri, kr. 3 750.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.
   2. Önnur hús kr. 1 500.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.

b. Vatnsgjöld.
   1. Gróðurhús kr. 870.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra.
   2. Önnur hús kr. 2 495.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra.

7. gr. gjaldskrárinnar orðist svo:

Gjöld skv. 6. gr. eru miðuð við vísitölu byggingarkostnaðar 1. mars 1979. Er hitaveitunefnd heimilt að breyta þeim í samræmi við þær breytingar, sem á nefndri vísitölu verða enda liggi fyrir staðfesting iðnaðarráðuneytisins hverju sinni.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samþykkt er af hreppsnefnd Hveragerðishrepps staðfestist hér með samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að öðlast gildi 1. ágúst 1979 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið 31. júlí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gísli Einarsson.

31. júlí 1979. Nr. 309.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Akureyrar nr. 393, 3. nóvember 1977, með síðari breytingum.

4. gr. gjadskrárinnar orðist þannig:

A og B liðir orðist svo:

A. Samkvæmt magnhemli kr. 7 389.00 fyrir hvern mínútulítra á mánuði

B. Samkvæmt vatnsmæli kr. 369.00 fyrir hvern rúmmetra vatns.

Þegar um afnot af heitu vatni er að ræða til annars en húshitunar og/eða neysluvatnsnota, getur hitaveitan vikið frá framangreindu verði og ákveðið gjaldið sérstaklega í hverju tilviki með hliðsjón af gjaldskrá þessari.

7. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Jöfnur, sem gilda um útreikninga á heimæðagjaldi í a, b og c lið verði sem hér segir:

A) $H = 369\,452 + 403 \times V$

B) $H = 554\,177 + 605 \times V$

C) $$H = \frac{Hn}{369\,452 \times n + 403 \times Vn} \times (369\,452 + 403 \times V)$$

11. gr. gjalrskrárinnar orðist þannig:

Fyrsta málsgrein orðist svo:

Hitaveitugjöld skv. gjaldskránni eru miðuð við vísitölu byggingarkostnaðar 1. júlí 1979, 309 stig.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt Orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. ágúst 1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 31. júlí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gísli Einarsson.

Nr. 310. 31. júlí 1979.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá fyrir Fjarhitun Vestmannaeyja, nr. 185, 26. apríl 1979.

II. KAFLI

3. gr. 1. málsgrein orðist þannig:

Fyrir afnot heita vatnsins skal greiða samkvæmt vatnsmæli kr. 330.00 fyrir hvern rúmmetra vatns.

4. gr. 2. málsgrein orðist þannig:

Skal notkunargjaldið þá vera 8,25 kr./M CAL miðað við hitafall 40° C.

6. gr. orðist þannig:

Fjarhitun leigir vatnsmæla og annast viðhald þeirra.

Fastagjald fyrir mæli skal greitt jafnhliða gjaldi fyrir vatnsnotkun og skal vera á mánuði:

A. Fyrir mæla allt að ¾″	kr.	2 200.00
B. Fyrir mæla allt að 2″	—	4 400.00
C. Fyrir mæla allt að 3″	—	8 800.00

D. Fyrir varmamagnsmæla skal greiða tvöfalt gjald.

III. KAFLI

8. gr. orðist þannig:

Fyrir öll hús, sem tengd eru fjarhituninni, skal greiða heimæðagjald.

Heimæðagjald skal vera sem hér segir fyrir eina heimæð:

Rúmmál húss m³ (utanmál)	Heimæðagjald
Allt að 400	kr. 423 200
400 að 2 000	— 423 fyrir 400 m³ + 338 kr./m³ þar yfir
2 000 að 6 000	— 964 000 fyrir 2.000 m³ + 288 kr./m³ þar yfir
6 000 að 10 000	— 2 116 000 fyrir 6.000 m³ + 254 m³ þar yfir
meira en 10 000	— 3 132 000 fyrir 10 000 m³ + 220 kr/ m³ þar yfir

Heimæðagjöld greiðast ekki af bifreiðageymslum.

9. gr. orðist þannig:

Ef tengt er við fleiri mæla en einn í sama húsi, skal greiða aukalega fyrir hvern mæli umfram þann fyrsta:

A. Fyrir mæli allt að ¾″	kr.	60 000.00
B. Fyrir mæli allt að 1½″	—	120 000.00
C. Fyrir mæli allt að 3″	—	240 000.00

10. gr. orðist þannig:
Gjöld samkvæmt gjaldskrá eru miðuð við vísitölu byggingarkostnaðar 1. júlí 1979, 309 stig.
Fjarhitun er heimilt að breyta gjöldum samkvæmt gjaldskránni til samræmis við nefnda vísitölu eins og hún er þegar gjöldin eru greidd.
Gjaldskrárbreyting þessi sem ákveðin er samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. ágúst 1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá nr. 185, 26. apríl 1979.

Iðnaðarráðuneytið 31. júlí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gísli Einarsson.

31. júlí 1979. Nr. 311.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Sauðárkróks nr. 113, 3. apríl 1973, með síðari breytingum.

4. gr. orðist þannig:
Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:
Vatnsgjald allt að kr. 2 392.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra í hámarksstillingu hemils.

6. gr. orðist þannig:
Heimæðagjald Hitaveitu Sauðárkróks skal vera sem hér segir:

400— 2000 m³	260 112 f.	400 m³	og kr.	205.00	pr. m³ þar yfir
6000—10000 m³	1 303 190 f.	6000 m³	og kr.	161.00	pr. m³ þar yfir
meira en 10000 m³	1 968 570 f.	10000 m³	og kr.	132.00	pr. m³ þar yfir.

7. gr. orðist þannig:
Gjöld samkv. 6. gr. eru miðuð við vísutölu byggingarkostnaðar 1. apríl 1979, 280 stig.
Er Veitustjórn heimilt að breyta þeim í samræmi við þær breytingar sem á nefndri vísitölu verða.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samþykkt er af bæjarstjórn Sauðárkróks, staðfestist hér með samkvæmt Orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967, til að öðlast gildi 1. ágúst og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 31. júlí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gísli Einarsson.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Húsavíkur nr. 259, 16. júní 1977 með síðari breytingum.

4. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

a) Fastagjald kr. 1 254.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.

b) Vatnsgjald kr. 2 870.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra í hámarksstillingu hemils.

Á gjöld þessi leggst söluskattur skv. gildandi reglum á hverjum tíma.

11. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Hitaveita Húsavíkur hefur rétt til að loka aðrennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð notanda, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Fyrirrætlun um lokun ber að tilkynna með 3 daga fyrirvara.

Allan kostnað við lokun og opnun á ný, greiðir sá sem í vanskilum er kr. 3 000.00 í hvert skipti.

Gjaldskrárbreyting þessi sem samþykkt er af bæjarstjórn Húsavíkur staðfestist hér með samkvæmt Orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til að öðlast gildi 1. ágúst 1979, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 31. júlí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gísli Einarsson.

Nr. 313. 31. júlí 1979.

AUGLÝSING

um hækkun á gjaldskrám Rafmagnsveitna ríkisins og Orkubús Vestfjarða.

Með tilvísun til 62. gr. Orkulaga nr. 58, 29. apríl 1967 hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi hækkun á gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins, frá og með 1. ágúst 1979.

A. Hitataxtar hækki sem hér segir:

4.1.	Orkugjald	kr.	26.62 á kWst.
4.2.	Orkugjald	kr.	12.81 á kWst.
4.3.	Aflgjald, lágmarksstilling 5 kW	kr.	132 575.00 á ári
	Aflgjald, umfram 5 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	kr.	26 515.00 á kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	kr.	5.53 á kWst.
	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	kr.	41.90 á kWst.
4.4.	Orkugjald	kr.	7.29 á kWst.
6.1.	Orkugjald	kr.	36.46 á kWst.
6.2.	Orkugjald	kr.	17.73 á kWst.
6.3.	Aflgjald, lágmarksstilling 5 kW	kr.	179 810.00 á ári
	Aflgjald, umfram 5 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	kr.	35 962.00 á kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	kr.	7.50 á kWst.
	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	kr.	41.90 á kWst.
6.4.	Orkugjald	kr.	10.24 á kWst.

B. Aðrir taxtar hækki um 15.5%.
C. Heimtaugagjöld hækki um 20%.
D. Heildsölugjaldskrá hækki um 15.0%.

Gjaldskrá Orkubús Vestfjarða hækki til samræmis við hækkaða gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins.

Iðnaðarráðuneytið, 31. júlí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Margrét Traustadóttir.

31. júlí 1979. Nr. 314.

AUGLÝSING

um hækkun smásöluverðs raforku.

Samkvæmt 25. gr. Orkulaga nr. 58, 29. maí 1967 hefur iðnaðarráðuneytið staðfest eftirfarandi hækkanir á gildandi gjaldskrám (með síðari breytingum) eftirtalinna rafveitna frá og með 1. ágúst 1979:

Rafmagnsveita Reykjavíkur gjaldskrá nr. 195 2. maí 1979	17.0%
Rafveita Hafnarfjarðar gjaldskrá nr. 196 2. maí 1979	17.0%
Rafveita Húsavíkur gjaldskrá nr. 246 28. maí 1979	17.5%
Rafveita Akraness gjaldskrá nr. 277 14. júní 1979	9.0%
Rafveitur Reykjaness:	
Rafveita Voga- og Vatnsleysustrandarhr. gjaldskrá nr. 230 15. maí 1978	18.0%
Rafveita Grindavíkur gjaldskrá nr. 253 23. maí 1978	18.0%
Rafveita Miðneshrepps gjaldskrá nr. 274 10. maí 1978	18.0%
Rafveita Gerðahrepps gjaldskrá nr. 242 23. maí 1978	18.0%
Rafveita Njarðvíkur gjaldskrá nr. 230 15. maí 1978	18.0%
Rafveita Keflavíkur gjaldskrá nr. 252 23. maí 1978	18.0%
Rafveitur Hveragerðis, Eyrarbakka og Stokkseyrar gjaldskrá nr. 224 11. maí 1979	8.0%[1]
Rafveita Selfoss gjaldskrá nr. 198 11. maí 1979	7.5%[2]
Rafveita Siglufjarðar gjaldskrá nr. 243 29. maí 1979	17.5%
Rafveita Vestmannaeyja gjaldskrá nr. 369 4. okt. 1978	17.5%
Rafveita Sauðárkróks gjaldskrá nr. 245 28. maí 1979	17.0%
Rafveita Akureyrar gjaldskrá nr. 227 8. maí 1979	17.0%

[1]) Hitagjaldskrárliðir nr. 41—44 hækki um 23.5%.
[2]) Þó hækkar taxti 2.1. um 17%., taxti 4.1. um 23% og mælaleiga um 23%. Heimtaugagjöld hækki um 15%.

Iðnaðarráðuneytið 31. júlí 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gísli Einarsson.

Stjórnartíðindi B 38, nr. 300—314. Útgáfudagur 31. júlí 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 39 — 1979

Nr. 315 612 16. júlí 1979.

REGLUGERÐ

um loðnuveiðar árið 1979.

1. gr.

Til 20. ágúst 1979 er íslenskum skipum óheimilt að stunda loðnuveiðar. Tekur bann þetta bæði til loðnuveiða innan og utan íslenskrar fiskveiðilandhelgi.

2. gr.

Auk aflatilkynninga til loðnunefndar skulu skipstjórar tilkynna hversu mikill hluti aflans fékkst utan íslenskrar fiskveiðilandhelgi.

3. gr.

Bannað er að veiða smáloðnu minni en 12 cm að lengd, sé hún verulegur hluti af loðnuafla fiskiskipa.

Lágmarksstærð loðnu er mæld frá trjónuoddi að sporðsenda.

4. gr.

Sé skipstjóri fiskiskipa í vafa um hlutfall smáloðnu í aflanum, þá ber honum, áður en verulega hefur verið þrengt að loðnunni í nótinni, að taka sýnishorn af aflanum í smáriðinn háf og mæla 100 loðnur valdar af handahófi. Reynist fleiri en 50 loðnur vera undir 12 cm að lengd ber honum að sleppa loðnunni þegar í stað.

5. gr.

Nú kemur loðnuveiðiskip með loðnufarm til hafnar blandaðan smáloðnu og er þá loðnumóttakanda skylt að ganga úr skugga um, hvert sé hlutfall smáloðnu í aflanum, á þann hátt að tekin skulu þrjú sýnishorn valin af handahófi með 100 loðnum í hverju. Sé hlutur smáloðu, sbr. 3. gr., að meðaltali úr þessum þremur sýnishornum meiri en 55%, skal loðnumóttakandi gera Framleiðslueftirliti sjávarafurða aðvart, sem gengur úr skugga um stærðarhlutföllin á sama hátt og að framan greinir og gerir sjávarútvegsráðuneytinu aðvart, sé hlutur smáloðnu yfir 55%.

6. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 3. gr. er sjávarútvegsráðuneytinu heimilt að veita leyfi til veiða á smáloðnu til niðurlagningar.

7. gr.

Með mál sem rísa út af brotum á reglugerð þessari, skal farið að hætti opinberra mála og varða brot viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands, eða ákvæðum laga nr. 34 17. maí 1976, um veiðar íslenskra skipa utan fiskveiðilandhelgi Íslands.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands og lögum nr. 34 17. maí 1976, um veiðar íslenskra skipa utan fiskveiðilandhelgi Íslands, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 110 15. mars 1979, um bann við loðnuveiðum 1979.

Sjávarútvegsráðuneytið, 16. júlí 1979.

Kjartan Jóhannsson.

Jón B. Jónasson.

27. júlí 1979. Nr. 316

GJALDSKRÁ

yfir gjald af einkasöluvörum.

Áhöfnum og farþegum, sem við komu til landsins hafa meðferðis meira magn af einkasöluvörum en heimilt er án greiðslu gjalda, sbr. ákvæði 6. gr. reglugerðar nr. 272/1969 og 2. gr. reglugerðar nr. 195/1978, skal heimilt að greiða einkasölugjald samkvæmt gjaldskrá þessari af því magni sem umfram er, enda hafi viðkomandi vörum verið framvísað við tollgæslu áður en tollskoðun hófst á farangri viðkomandi:

A. Áfengi:	0,375 l	0,50 l	0,75 l	1,0 l
1. Rauðvín, hvítvín, ljós rauðvín og freyðivín ..	kr. 1 100	1 300	1 800	2 200
2. Portvín, sherry, madeira, vermút og aperitivar	kr. 1 250	1 500	2 000	2 500
3. Íslenskar áfengistegundir	kr. 3 050		5 770	
4. Koníak, brandy, whisky, vodka, gin, genever, romm, líkjörar svo og aðrar sterkar tegundir, ót. a.	kr. 4 750	5 700	8 020	9 800

B. Tóbak:

1. Reyktóbak	kr. 5 500	pr. tylft eða lb.
2. Vindlingar	kr. 4 800	pr. karton
3. Smávindlar	kr. 700	pr. 10 stk.
Meðalstærð	kr. 3 600	pr. 25 stk.
Vindlar, aðrir	kr. 4 800	pr. 25 stk.

Sé um að ræða aðrar pakkningar en að ofan greinir skal greitt hlutfallslega.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt heimild í 5. mgr. 76. gr. laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tolleftirlit með áorðnum breytingum til að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá nr. 318 12. september 1978 um sama efni.

Fjármálaráðuneytið, 27. júlí 1979.

F. h. r.
Þorsteinn Geirsson.

Sigurgeir A. Jónsson.

Stjórnartíðindi B 39, nr. 315—316. Útgáfudagur 2. ágúst 1979.

B 76

STJÓRNARTÍÐINDI B 40 — 1979

Nr. 317. 614 31. júlí 1979.

REGLUR

um hreindýraveiðar árið 1979.

1. gr.

Heimilt skal að veiða allt að 520 hreindýr í Norður-Þingeyjarsýslu, Múlasýslum og Austur-Skaftafellssýslu á tímabilinu 1. ágúst til 15. september árið 1979. Þó getur ráðuneytið leyft veiðar á öðrum árstíma, ef sérstakar ástæður mæla með, að höfðu samráði við hreindýraeftirlitsmenn, sem hlut eiga að máli.

2. gr.

Tala þeirra dýra, sem veidd verða samkvæmt 1. gr., skiptast þannig milli eftirgreindra hreppa.

1.	Fjallahreppur	5	hreindýr
2.	Skeggjastaðahreppur	5	—
3.	Vopnafjarðarhreppur	12	—
4.	Fljótsdalshreppur	55	—
5.	Jökuldalshreppur	55	—
6.	Fellahreppur	35	—
7.	Tunguhreppur	35	—
8.	Hlíðarhreppur	14	—
9.	Hjaltastaðahreppur	15	—
10.	Borgarfjarðarhreppur	9	—
11.	Seyðisfjarðarhreppur	7	—
12.	Seyðisfjörður	7	—
13.	Skriðdalshreppur	33	—
14.	Vallahreppur	40	—
15.	Egilsstaðahreppur	15	—
16.	Eiðahreppur	20	—
17.	Mjóafjarðarhreppur	7	—
18.	Norðfjarðarhreppur	7	—
19.	Helgustaðahreppur	9	—
20.	Eskifjörður	7	—
21.	Reyðarfjarðarhreppur	15	—
22.	Fáskrúðsfjarðarhreppur	7	—
23.	Búðahreppur	7	—
24.	Stöðvarhreppur	7	—
25.	Breiðdalshreppur	20	—
26.	Beruneshreppur	15	—
27.	Búlandshreppur	7	—
28.	Geithellahreppur	15	—

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

29. Bæjarhreppur	14	hreindýr
30. Nesjahreppur	14	—
31. Hafnarhreppur	7	—
	520	hreindýr

3. gr.

Auk þeirra hreindýra sem skiptast samkvæmt framansögðu, getur ráðuneytið leyft veiði nokkurra dýra í viðbót ef henta þykir, m. a. handa söfnum, til vísindalegra rannsókna o. fl., og koma þau dýr ekki til skipta. Veiðin fari fram undir eftirliti hreindýraeftirlitsmanns, sbr. 5. gr.

4. gr.

Andvirði felldra hreindýra greiðist í reikning hlutaðeigandi sveitarsjóðs samkvæmt hlutfalli í 2. gr. en hver hreppsnefnd (bæjarstjórn) skiptir fénu innan síns svæðis. Skal hreppsnefnd fyrst og fremst láta þá bændur, sem fyrir mestum ágangi verða af hreindýrum á beitilönd sín, njóta arðs af veiðunum en síðan sveitarsjóð, enda greiði hann þóknun þeim mönnum sem eru hreindýraeftirlitsmanni til aðstoðar við veiðarnar, sbr. 5. gr. Heimilt er þó að þeir fái í sinn hlut hreindýraafurðir í stað greiðslu.

Ekki er heimilt að selja veiðileyfi.

5. gr.

Einn hreindýraeftirlitsmaður skal vera í hverjum þeirra hreppa og kaupstaða sem nefndir eru í 2. gr. Skal hann ráðinn af menntamálaráðuneytinu að fengnum tillögum hlutaðeigandi hreppsnefndar og að höfðu samráði við sýslumann. Ráðuneytið ákveður og greiðir fasta þóknun hans fyrir starfið.

Hreindýraeftirlitsmenn ráðuneytisins framkvæma ásamt aðstoðarmönnum, sem þeir velja, þá fækkun hreindýra sem ákveðin er.

Aðalumsjón með hreindýrunum annast sá eftirlitsmaður sem ráðinn er fyrir Fljótsdalshrepp og hefur hann einnig umsjón með störfum hinna eftirlitsmannanna.

6. gr.

Þeir einir mega annast fækkun hreindýra sem til þess hafa næga skotfimi og kunnáttu í meðferð skotvopna að dómi hlutaðeigandi lögreglustjóra. Gætt skal þess að þeir fullnægi ákvæðum laga um leyfi til að eiga og nota skotvopn, sbr. lög nr. 46/1977 og reglugerð nr. 16/1978. Aðalhreindýraeftirlitsmaður ákveður hvaða tegund og stærð skotvopns (riffils) skuli nota. Eigi er þó leyfilegt að nota minni stærð riffils en cal. 243.

7. gr.

Hreindýraeftirlitsmenn skulu gæta þess vandlega að hreindýr séu ekki veidd á þeim slóðum þar sem þau eru að nema ný lönd og talið er æskilegt að þau hagvenjist heldur þar sem ætlunin er að bægja þeim frá.

8. gr.

Hreindýraeftirlitsmenn skulu sjá um að veidd séu þau dýr sem minnstur skaði er að fyrir eðlilegan viðgang hjarðarinnar. Þeir skulu senda ráðuneytinu skýrslu um veiðarnar strax að veiðitíma loknum.

9. gr.

Athygli er vakin á að skv. lögum nr. 30/1966 um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum er óheimilt að hafa hreindýrakjöt til sölu nema það hafi verið skoðað og metið af dýralækni.

10. gr.

Brot á reglum þessum, sem settar eru skv. lögum nr. 72/1954 um breyting á lögum nr. 28/1940 um friðun hreindýra og eftirlit með þeim, varðar allt að 50 000 kr. sekt.

Reglur þessar öðlast þegar gildi og falla jafnframt úr gildi reglur nr. 260/1978 um hreindýraveiðar árið 1978.

Menntamálaráðuneytið, 31. júlí 1979.

Ragnar Arnalds.

Runólfur Þórarinsson.

Nr. 318. 2. ágúst 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 299 15. júlí 1975 um fiskveiðilandhelgi Íslands.

1. gr.

Orðin: „Þá skal reglugerð þessari ekki framfylgt að svo stöddu eða þar til annað verður ákveðið, utan miðlínu milli grunnlína Jan Mayen annars vegar og Íslands hins vegar.“ í síðustu málsgrein 1. gr. falla niður.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 44 5. apríl 1948 um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, sbr. lög nr. 45 13. maí 1974 til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 2. ágúst 1979.

Kjartan Jóhannsson.

Þórður Ásgeirsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 41 — 1979

19. júlí 1979. 617 Nr. 319.

REGLUGERÐ

um öryrkjavinnu

1. gr.

Tryggingastofnun ríkisins skal eftir óskum öryrkja en í samráði við Endurhæfingarráð og öryrkjasamtök ráða örorkulífeyrisþega til vinnu hjá einstaklingum eða atvinnufyrirtækjum, öðrum en vernduðum vinnustöðum.

2. gr.

Tryggingayfirlæknir skal áður en vinnusamningur er gerður kanna heilsufar umsækjanda, einkum með tilliti til:

a) hvort umsækjandi er öryrki á því stigi, að telja megi, að hann verði örorkulífeyrisþegi a. m. k. næstu 3 árin.
b) hvort telja megi líklegt, að umsækjandi sé, frá heilsufarslegu sjónarmiði, fær um að gegna því starfi, sem hann vill ráðast til.

3. gr.

Á undan ráðningasamningi skal að jafnaði fara a. m. k. 4ra vikna reynslutími, nema atvinnurekandi sé reiðubúinn að gera 3 ára samning án reynslutíma. Upphaf reynslutíma sé staðfest bréflega af öryrkja og atvinnurekanda og lífeyrisdeild Tryggingastofnunar ríkisins.

Á reynslutímanum falla örorkubætur til öryrkjans ekki niður enda þótt Tryggingastofnunin taki þátt í launagreiðslum þann tíma, sbr. 4. gr. Fylgi sérstakur kostnaður reynslutímanum, t. d. vegna námskeiðs, má greiða uppbót á lífeyri öryrkjans, með hliðsjón af venjulegum reglum um uppbætur.

4. gr.

Að loknum reynslutíma og að jafnaði innan 3 mánaða skal gengið frá vinnusamningi, sem undirritaður skal af vinnuveitenda og af deildarstjóra lífeyrisdeildar f. h. Tryggingastofnunar ríkisins. Öryrkinn áritar samþykki sitt á samninginn.

Vinnusamningur skal gerður til þriggja ára og í honum tekið fram, að Tryggingastofnun endurgreiðir vinnuveitenda 75% af fastakaupi öryrkjans fyrsta árið, 50% annað árið en 25% hið þriðja. Verði um vaktaálag, bónusgreiðslur eða yfirvinnu að ræða, tekur Tryggingastofnunin ekki þátt í henni, nema í sérstökum undantekningartilfellum, sem metin eru af deildarstjóra lífeyrisdeildar Tryggingastofnunarinnar.

Í atvinnusamningi skal greint það starf, sem öryrkjanum er ætlað að leysa af hendi og vinnustaður, svo og við hvaða taxta eða kjarasamning kaup skuli miðað.

Auk fastakaupsins og annarra kjara, sem skal vera það sama og gildandi er á hverjum tíma milli launþegasamtaka og atvinnurekenda í viðkomandi starfsgrein, skal tryggingastofnunin greiða til atvinnurekanda sama hlutfall og að framan

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

greinir á öllum launatengdum gjöldum, sem atvinnurekandinn greiðir vegna öryrkjans.

Vinnusamningur er óuppsegjanlegur af hálfu öryrkjans og Tryggingastofnunar ríkisins á meðan atvinnurekandi stendur við hann. Af hálfu atvinnurekenda er samningurinn óuppsegjanlegur nema öryrkinn verði til frambúðar ófær um að gegna starfinu að læknis áliti, staðfestu af tryggingayfirlækni.

5. gr.

Tryggingastofnun ríkisins endurgreiði atvinnurekenda hlutfall af launum öryrkjans skv. 4. gr. gegn framvísun launakvittunar undirritaðri af launþega eftir hverja útborgun.

Hlutfallsgreiðsla af launatengdum gjöldum vegna launþegans endurgreiðir Tryggingastofnunin eftir á eftir eitt ár í senn gegn framvísun kvittana þar að lútandi og afriti af launaseðlum og tilskyldum gögnum sendum skattyfirvöldum.

Jafnframt gefur Tryggingastofnun skattyfirvöldum upp endurgreidd vinnulaun til atvinnurekenda eftir hvert ár.

6. gr.

Meðan vinnusamningur stendur og Tryggingastofnunin greiðir til atvinnurekenda skv. 4. gr., falla örorkubætur til öryrkjans niður. Aðrar tengdar bætur frá Tryggingastofnun ríkisins, svo sem barnalífeyrir, falla ekki niður nema skv. sérstakri ákvörðun tryggingaráðs.

7. gr.

Vinnusamning samkv. framansögðu má gera um hluta úr heilsdags starfi. Tryggingastofnun greiðir þá sama hlutfall og í 4. gr. segir af greiddum launum og launatengdum gjöldum. Hálfar örorkubætur falla niður, ef um hálft starf er að ræða. Ekki má gera vinnusamninga við fleiri en einn atvinnurekanda í senn um hluta úr starfi.

8. gr.

Komi upp ágreiningur á milli atvinnurekanda og öryrkja um framkvæmd vinnusamnings, skal lífeyrisdeild Tryggingastofnunar ríkisins kynna sér málavöxtu. Heimilt er þá að rifta samningum, ef sýnt þykir, að ósamkomulag sé á milli áðurnefndra aðila í þeim mæli, að ólíklegt sé, að öryrkinn muni haldast við störf hjá fyrirtæki því, er hann réðst til.

Komi til riftunar samnings á atvinnurekandi ekki rétt á greiðslum frá Tryggingastofnun ríkisins nema hlutfall af þeim launum, sem hann hefur greitt launþega.

9. gr.

Lífeyrisdeild Tryggingastofnunar ríkisins skal hafa eftirlit með því að ákvæðum þessarar reglugerðar sé fylgt.

10. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt ákvæðum til bráðabirgða í lögum nr. 59 20. maí 1978 um breytingu á lögum nr. 67 20. apríl 1971 um almannatryggingar, öðlast gildi þegar við birtingu.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 19. júlí 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Vestmannaeyjar

I. KAFLI.

Um reglur og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Uppþot og hvers konar óspektir eru bönnuð á almannafæri. Ekki mega menn safnast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina, eða til óþæginda fyrir viðstadda. Með almannafæri er átt við vegi og svæði, sem almenningur fer um eða ætluð eru til almenningsafnota, svo sem hátíðarsvæði, leikvangar, torg og bryggjur, svo og afgreiðslustaði bifreiða og annarra samgöngutækja. Um veitingastaði, kvikmyndahús og önnur samkomuhús, knattborðsstofur o. þ. h. gilda ákvæði samþykktar þessarar, eftir því sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annarra samkomuhúsa eða annars staðar, þar sem almenningur kemur saman, skal fólk raða sér þannig, að þeir sem fyrstir koma fái fyrstir afgreiðslu, og haga sér í öllu eftir þeim fyrirmælum sem lögreglan eða umsjónarmaður setur, til að viðhalda góðri reglu.

3. gr.

Bannað er að raska næturró manna að óþörfu. Enginn má að ástæðulausu berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllu eða í síma eða hafast neitt það að, sem valdið getur ónæði eða ótta.

4. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa eða hafa í frammi annan hávaða, sem veldur ónæði eða raskar allsherjarreglu.

5. gr.

Á fjölförnum vegum, eða þar sem hætta getur stafað af, má ekki hafa leiki um hönd, renna sér á sleðum eða skautum, þannig að trufli umferð eða valdi hættu. Lögreglustjóri getur þó heimilað leiki barna og sleðaferðir á tilteknum vegum og svæðum, enda séu þá gerðar nauðsynlegar varúðarráðstafanir. Bannað er að hanga aftan í bifreiðum eða öðrum farartækjum, sem eru á ferð.

6. gr.

Bannað er að kasta snjókúlum, grjóti eða öðru því, sem valdið getur vegfarendum tjóni eða óþægindum. Eigi má kveikja í sprengiefnum á almannafæri, né bera þar logandi blys eða kyndla, nema með leyfi lögreglustjóra. Öll meðferð og notkun hvellsprengja er bönnuð.

7. gr.

Hvers konar notkun skotvopna er bönnuð á Heimalandinu. Þó getur lögreglustjóri veitt einstökum mönnum undanþágu til að aflífa þar dýr eða eyða varfugli. Einnig getur lögreglustjóri og bæjarstjórn veitt skotfélögum undanþágu fyrir sérstök, afmörkuð æfingasvæði. Að öðru leyti gilda áfram ákvæði samþykktar um fuglaveiði í Vestmannaeyjum, frá 16. júní 1955.

8. gr.

Enginn má klæðast né hegða sér þannig á almannamæri, að hann misbjóði almennu velsæmi eða geti raskað allsherjarreglu.

9. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja til nafns síns og heimilis, þegar lögrelgan krefst þess.

10. gr.

Almenningi er skylt að hlíða öllum skipunum lögreglumanna, er þeir gefa til þess að stjórna umferð, eða halda uppi góðri reglu á almannafæri. Ef nauðsyn ber til, geta lögreglumenn kvatt sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, sem viðstaddur er, til að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri. Heimtingu eiga menn á fullum bótum frá lögreglustjóra fyrir tjón, er þeir kunna að bíða við slíka aðstoð á fatnaði eða limum, en lögreglustjóri á aðgang að hinum seka. Ella greiðist tjónið úr ríkissjóði.

II. KAFLI.

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

11. gr.

Enginn má, án sérstakrar heimildar, hrófla við leiðslum, stöðvum eða öðrum búnaði þeirra stofnana, sem starfræktar eru í almenningsþágu, svo sem vatnsveitu, hitaveitu, rafveitu eða pósts og síma. Verði einhver óviljandi valdur að slíku, skal tilkynna það þegar í stað hlutaðeigandi stofnun. Óheimilt er að tálma eða trufla starfsemi slökkviliðs, lögreglu, hjálparsveita eða annarra þeirra, sem annast öryggisþjónustu í þágu almennings.

12. gr.

Óheimilt er að stunda á almannafæri atvinnu, sem er til tálmunar fyrir umferðina. Sala hvers konar varnings utan sölubúða er bönnuð, með þeim undanþágum sem taldar eru í þessari grein.

Blöð og bæklinga má selja á almannafæri svo og aðgöngumiða að íþróttaleikjum. Merki, happdrættismiða, dagskrár, aðgöngumiða að útihátíðum og annað þessu skylt má selja á almannafæri, að fengnu leyfi lögreglustjóra. Lögreglustjóri getur og veitt heimild til sölu varnings á tilgreindum svæðum utanhúss og til farandsölu, að uppfylltum skilyrðum laga um verslunaratvinnu.

13. gr.

Gangstéttir meðfram götum og gangstígar eru eingöngu ætlaðir gangandi mönnum. Um þær má ekki fara á reiðhjóli eða flytja eftir þeim neitt það, sem vegfarendum getur stafað hætta eða truflun af.

14. gr.

Óheimilt er að tálma umferð um vegi, umfram það sem nauðsynlegt kann að vera vegna verklegra framkvæmda eða vöruflutninga. Ökutæki eða varning má ekki skilja eftir á vegum lengur en brýna nauðsyn ber til og aldrei á gangstéttum. Heimilt er lögreglustjóra að láta fjarlægja slíkt á kostnað eiganda. Bæjarstjórn getur ákveðið í samráði við lögreglustjóra hvar á vegum bifreiðar mega standa og getur sett reglur um notkun stöðureita og ákveðið gjald fyrir þær.

15. gr.

Ekkert má hafa það í opnum gluggum, sem niður getur fallið á vegi og valdið skaða þeim er um fara, og ekki má heldur leggja eða hengja neitt það upp á hús eða hafa laust á húsum uppi, er skaða getur valdið vegfarendum. Húseigendur og umráðamenn húsa skulu jafnan gæta þess að hreinsa snjóhengjur og grýlukerti af húsum sínum til að fyrirbyggja hættu fyrir vegfarendur. Þakrennum og frárennslum frá þeim, skal jafnan haldið þannig við, að ekki stafi af þeim hætta né óþægindi. Gangstígum að húsum skal sömuleiðis halda vel við og ekkert má þar vera, sem vegfarendum stafar hætta af. Bera eigendur og umráðamenn húsanna ábyrgð á þeim skaða er hlýst af hirðuleysi þeirra í þessu efni.

16. gr.

Nú er hús svo hrörlegt, að hætt er við því að það eða einhver hluti þess hrynji eða fjúki og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigandann að rífa það eða endurbæta svo, innan tiltekins tíma, að hættu sé afstýrt. Ennfremur getur lögreglustjóri, á kostnað eigandans, gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til að afstýra hættu fyrir vegfarendur og aðra. Ákvæði þetta nær einnig til þess, þegar steinvegg eða annarri girðingu liggur við falli eða hruni.

17. gr.

Ekki má fleygja á almannafæri neinu því, sem er til óþrifa eða getur valdið vegfarendum hættu. Umráðamenn og eigendur lóða eða lendna skulu gæta þess, að á þeim safnist eigi fyrir neitt það, sem fokið getur og valdið tjóni eða er til óþrifnaðar eða lýta fyrir umhverfið. Eigi má hafa á opnum svæðum óbyrgða brunna, safnþrær, skúra eða forir, sem börnum eða öðrum vegfarendum getur stafað hætta af.

III. KAFLI.

Um umferð á götum.

18. gr.

Umferð um götur bæjarins skal fara eftir reglum þeim, sem settar eru í umferðarlögum á hverjum tíma.

19. gr.

Öllum vegfarendum er skylt að sýna fyllstu nærgætni gagnvart öðrum vegfarendum. Sérstaka tillitsemi skal ætíð sýna þeim, sem hafa skerta sjón eða heyrn eða eru fatlaðir á annan hátt.

Heimilt er blindum og mjög sjóndöprum mönnum að auðkenna sig í umferð með því að bera borða um vinstri handlegg fyrir ofan olnboga. Borðinn skal vera a. m. k. 8 sm breiður, gulur að lit með þremur svörtum deplum, er mynda þríhyrning.

Blindum mönnum er og heimilt að auðkenna sig með því að bera göngu- eða þreifistaf með hvítu endurskini.

Skylt er að sýna sérstaka varúð gagnvart þeim, sem eru á ferð og bera framangreind merki blindra.

Blindur maður eða sjóndapur skal rétta fram hægri hönd eða slá niður staf sínum, ef hann æskir aðstoðar vegfarenda og er þá skylt að aðstoða hann.

Blindur maður eða sjóndapur, sem óskar að komast yfir götu, gefur það til kynna með því að rétta fram höndina eða stafinn og er þá ökumönnum skylt að taka tillit til hans og nema staðar, ef nauðsynlegt er.

Heyrnarlausum mönnum skal heimilt að hafa grænan borða um báða handleggi, fyrir ofan olnboga.

Öðrum en blindum mönnum og heyrnarlausum er óheimilt að bera merki þau, er hér eru tilgreind.

20. gr.

Hámarkshraði ökutækja er 45 km á klukkustund í þéttbýli og 70 km utan þess. Ökumenn skulu þó ávallt gæta fyrirmæla umferðarlaga um minni ökuhraða og sérstaka varúð, svo sem þegar skyggni, umferð, ástand vegar eða aðrar sérstakar aðstæður gefa tilefni til.

21. gr.

Bannað er að aka á móti eða fram hjá skrúðgöngum eða hópgöngum, svo sem er fólksfjöldi streymir að eða frá íþróttavelli eða öðrum fjöldasamkomum. Skal þá víkja úr vegi, ef unnt er, en nema staðar ella, meðan þær fara fram hjá.

22. gr.

Ef ástæða þykir til vegna umferðarhættu, getur lögreglustjóri bannað akstur, hjólreiðar eða aðra umferð um einstakar götur eða vegi. Heimilt er bæjarstjórn að ákveða, að tilteknar götur skuli vera göngugötur, og setja, í samráði við lögreglustjóra, sérstakar reglur um umferð á þeim, enda sé þeirra jafnan getið í samþykkt þessari.

23. gr.

Ljósatími er frá hálfri klukkustund eftir sólarlag til hálfrar klukkustundar fyrir sólarupprás, eins og fyrir er mælt í umferðarlögum.

24. gr.

Óheimilt er ökumönnum að gefa hljóðmerki, nema umferðin gefi tilefni til þess. Þeir skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að ökutæki þeirra eða farþegar valdi eigi á einn eða annan hátt hávaða er raski friði.

25. gr.

Ökutæki sem flytur möl, sand, mold o. þ. h. skulu svo gerð, að ekki falli af þeim, þar sem farið er um. Þegar ekið er með fisk eða fiskúrgang, skal búnaður ökutækja vera þannig gerður, að ekki geti lekið af þeim slor eða annað, sem valdið getur hættu eða óþrifnaði.

26. gr.

Fasta afgreiðslu bifreiða má einungis hafa í því húsnæði eða á þeim stað sem bæjarstjórn hefur samþykkt til slíkra afnota, að fengnum tillögum lögreglustjóra. Getur bæjarstjórn veitt leyfið óákveðinn eða tiltekinn tíma í senn, takmarkað það við tiltekinn fjölda bifreiða og yfirleitt bundið leyfið þeim skilyrðum, er nauðsynleg eru að hennar dómi. Séu skilyrði bæjarstjórnar fyrir slíku leyfi rofin eða ef aðstæður breytast verulega, að hennar dómi, getur hún fellt leyfið úr gildi fyrirvaralaust. Þessi ákvæði taka einnig til núverandi bifreiðastöðva og bifreiðaafgreiðslna.

27. gr.

Hjól og belti ökutækja skulu vera þannig, að ekki skemmi þau yfirborð gatna.

28. gr.

Ekki má leggja ökutæki við vegamót, ef staða ökutækis tálmar útsýn yfir veg, eða er nær vegamótum en 5 m miðað við húsalínu.

IV. KAFLI.

Um hundahald.

29. gr.

Hundahald er bannað í Vestmannaeyjum. Bæjarstjórn er þó heimilt að veita undanþágu til hundahalds með þeim skilyrðum, sem tilgreind eru í næstu grein hér að neðan.

30. gr.

a) Sækja skal skriflega um undanþágu til hundahalds til bæjarskrifstofunnar. Sé undanþága veitt, skal eigandi hundsins fá afhenta merkta plötu, sem jafnan skal vera í ól um háls hundsins.

b) Árlega skal bæjarsjóði greitt leyfisgjald fyrir þá hunda, sem leyfi er veitt fyrir. Gjaldið, sem bæjarstjórn ákveður fyrir eitt ár í senn, skal renna til þess að standa straum af kostnaði við eftirlit með hundum í kaupstaðnum og skal upphæðin við það miðuð.

c) Skylt er hundaeigendum að vera félagi í Hundavinafélagi Vestmannaeyja og skulu félagsmenn hafa hunda sína vátryggða. Lágmarksvátryggingarfjárhæð skal vera samkvæmt ákvörðun bæjarstjórnar.

Við greiðslu árlegs leyfisgjalds skal leggja fram kvittun frá tryggingarfélaginu, sem sýni, að tryggingin sé í fullu gildi.

d) Hundur skal aldrei ganga laus á almannafæri, heldur vera í taumi í fylgd með aðila, sem hefur fullt vald yfir honum. Sé hundur bundinn á einkalóð, skal taumurinn ekki vera lengri en svo, að hundurinn komist hvergi út af lóðinni. Eigi er leyfilegt að fara með hunda inn í sjúkra- og skólahús, fiskvinnslustöðvar, matvöruverslanir eða aðra staði, þar sem matvæli eru um hönd höfð.

e) Leyfi fyrir einstökum hundum er jafnan háð því, að þeir raski ekki ró íbúa kaupstaðarins og séu hvorki þeim né öðrum, sem um kaupstaðinn fara, til óþæginda.

f) Hundaeiganda ber að hlíta, að öðru leyti, lögum og reglum, er hundahald varðar, þ. á m. reglum um árlega hreinsun hunda og greiðslu hundaskatts, svo og fyrirmælum, sem heilbrigðisnefnd setur.

31. gr.

Við brot á skilyrðum fyrir undanþágu til hundahalds skal fjarlægja viðkomandi hund. Skal hundinum komið fyrir, sé um að ræða minni háttar brot, í fyrsta skipti. Eigandi hundsins verður þá að leysa hann þaðan út gegn greiðslu alls kostnaðar vegna brotsins. Sé um að ræða alvarlegt brot eða ítrekuð brot, fellur niður viðkomandi undanþága til hundahalds. Yfirvöld skulu þá ávallt gefa leyfishafa kost á því, að koma hundinum á brott úr kaupstaðnum.

Bæjarstjórn er heimilt, hvenær sem er, að afturkalla leyfi fyrir einstökum hundum eða öll veitt leyfi, telji hún þess þörf.

32. gr.

Bæjarstjórn er heimilt að fela Hundavinafélagi Vestmannaeyja að framkvæma í sínu umboði þau störf, sem bæjarstjórn er falið að annast samkvæmt samþykkt þessari, enda sé fyrirgreiðsla við hundaeigendur óháð aðild að hundavinafélaginu.

V. KAFLI.

Um búfjárhald.

33. gr.

Búfjárhald (nautgripa, hrossa, svína, sauðfjár, geita og alifugla) er óheimilt í Vestmannaeyjum nema með sérstöku leyfi bæjarstjórnar.

34. gr.

Sá sem hyggst sækja um leyfi samkvæmt 31. gr., skal senda um það umsókn til bæjarstjórnar. Í umsókn skal greina fjölda þess búfjár sem leyfis er óskað fyrir, hvernig geymslu þess skuli háttað og öðru, er máli kann að skipta.

35. gr.

Nú telur bæjarstjórn, að aðstæður til búfjárhalds séu fyrir hendi og getur hún þá veitt leyfi, sem bundið er skilyrði m. a. um fjölda búfjár, meðferð þess og vörslur. Leyfið má veita til ákveðins tíma eða ákveða tiltekinn frest til afturköllunar þess. Leyfisveiting er þó ætíð uppsegjanleg með eins árs fyrirvara, en fyrirvaralaust, ef leyfishafi brýtur reglur um meðferð búfjár.

36. gr.

Leyfi til búfjárhalds skuldbindur ekki Vestmannaeyjakaupstað til þess að sjá leyfishöfum fyrir beitilandi handa búfé né veita þeim aðra aðstöðu til búfjárhaldsins.

Sá sem fær leyfi til búfjárhalds samkvæmt samþykkt þessari, skal ætíð hafa búféð í öruggri vörslu og ber hann fulla bótaábyrgð á öllu því tjóni, sem það kann að valda.

37. gr.

Haldi maður án heimildar búfé, sem samþykkt þessi tekur til, eða brjóti gegn skilyrðum leyfisveitingar, skal lögreglustjóri hlutast til um, að það sé tekið úr vörslu hans og er heimilt að selja það á uppboði eða láta slátra því. Allan kostnað þessu samfara skal hinn brotlegi greiða.

38. gr.

Bæjarstjórn getur ákveðið, að greiða skuli gjald fyrir veitt leyfi til búfjárhalds. Má ákveða gjald fyrir hvern grip, sem leyfi er veitt fyrir, eða ákveðna upphæð fyrir veitt leyfi.

Bæjarstjórn skal láta halda skrá um allar leyfisveitingar og sé þar getið skilyrða fyrir leyfisveitingu.

VI. KAFLI.

Um friðun almenningseigna o. fl.

39. gr.

Mannvirki og hluti, sem ætlaðir eru til almenningsnota eða til prýðis á almannafæri, má enginn skemma, lýta eða færa úr stað.

40. gr.

Enginn má skemma girðingar eða klifra yfir þær eða upp um þær. Óheimilt er að troða eða spilla á annan hátt ræktuðum blettum, túnum, matjurtagörðum eða skrúðgörðum manna, hvort sem er girt eða ógirt. Ekki má heldur skemma plöntur eða nokkuð annað á grasreitum manna.

41. gr.

Öllum er skylt að ganga vel og þrifalega um áningastaði sína og tjaldstæði eða þar, sem þeir á annan hátt koma saman á víðavangi.

42. gr.

Flöskur má aldrei brjóta á almannafæri eða á víðavangi. Bannað er að eyða eða spilla gróðri á víðavangi. Óheimilt er að brenna sinu nema með leyfi lögreglustjóra og skal leyfið aðeins veitt á tímabilinu frá 1. des. til 1. maí.

VII. KAFLI.

Um uppfestar auglýsingar.

43. gr.

Bæjarstjórn ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldum og öðrum stjórnvöldum. Auglýsingar um sjónleiki, samsöngva og aðrar skemmtanir sem leyft er að halda, svo og aðrar auglýsingar, má festa upp hvar sem er með samþykki hlutaðeigandi húsráðenda.

44. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigandi taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum. Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, rissa eða skrifa neitt á þær, þeim óviðkomandi, óhreinka eða gera ólæsilegar á annan hátt.

VIII. KAFLI.

Um veitingastaði, samkomuhús og almennar skemmtanir.

45. gr.

Allir veitingastaðir og gististaðir fyrir almenning skulu háðir sérstöku eftirliti og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru við rekstur-inn.

Veitinga- og greiðasölu má aðeins hafa um hönd í húsnæði sem að dómi heil-brigðisnefndar er til þess hæft, og bæjarstjórn hefur samþykkt. Þetta ákvæði nær einnig til þeirra veitinga- og greiðasöluhúsa, sem eru eldri en þessi samþykkt.

Á öllum gististöðum skal haldin nákvæm gestaskrá.

46. gr.

Á almennum veitingastöðum eða samkomustöðum má enginn gerast sekur um ofsafengið atferli. Þar má heldur eigi sýna af sér ósæmilega eða hneykslanlega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd.

Eigi er heimilt að láta ölvuðum manni í té neins konar veitingar á almennum matsölustöðum.

Hverjum þeim, sem hefur á hendi veitingasölu eða selur gistingu, er skylt að gera það, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í veitingastofu hans eða gistihúsi, sem er á móti góðri reglu og velsæmi. Skal hann sjá um, að loftræsting veitingastaða og þrifnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á, að reglum þessum sé fylgt eða fullnægi veitingastaðir ekki skilyrðum 43. gr., er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar á þessum stöðum um stundarsakir, eða fyrir fullt og allt, ef ekki er bætt úr ágöllum að gefinni aðvörun.

47. gr.

Öllum veitingastöðum og almennum knattborðsstofum skal loka kl. 23.30 til kl. 7.00 og allir gestir, sem eigi hafa þar náttstað, skulu hafa farið út eigi síðar en ½

stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er, ef þeir fá náttstað á veitingastaðnum eftir lokunartíma og heimilt skal félögum að halda samkvæmi, dansleiki eða aðrar skemmtanir fram yfir lokunartíma að fengnu leyfi lögreglustjóra, ef eigi taka þátt í því aðrir en félagsmenn og gestir þeirra.
Þó er lögreglustjóra heimilt að skipa svo fyrir, að hýbýlum þeim, sem skemmtunin fer fram í, sé lokað kl. 23.30 og hvorki gestum né félagsmönnum veittur aðgangur eftir þann tíma.

48. gr.

Enginn má halda sjónleiki fyrir borgun, nema hann fái til þess leyfi lögreglustjóra. Leyfi lögreglustjóra þarf einnig til að halda skemmtanir án aðgangseyris eða í góðgerðarskyni eða til að styrkja fyrirtæki í almenningsþarfir.

49. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í bænum nema með leyfi lögreglustjóra og bæjarstjórnar, og með þeim skilyrðum að því er útbúnað og loftrými snertir, sem hún tiltekur. Ákveður bæjarstjórn hve mikið gjald skuli greiða í bæjarsjóð fyrir leyfið, annað hvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur veitt leyfi til að halda eina og eina kvikmyndasýningu utan fastra kvikmyndahúsa, og ákveður þá í samráði við bæjarstjóra gjald í bæjarsjóð.

50. gr.

Enginn má fyrir borgun halda opinbera samsöngva eða aðrar söngskemmtanir né heldur dansleiki, án leyfis lögreglustjóra.

51. gr.

Hver sá, sem samkvæmt framanskráðu hefur fengið leyfi til að halda sjónleik, dansleik, samsöng eða einhverja þá skemmtun eða sýningu, sem talin er hér að framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það fari fram, sem brýtur í bága við reglur og velsæmi. Ef brestur verður á þessu er lögreglunni heimilt að slíta samkomunni og skipa áhorfendum og öðrum, sem viðstaddir eru, að fara í burtu. Einstökum mönnum, sem ítrekað gerast brotlegir, má banna aðgang. Lögreglustjóri getur og fyrirskipað skoðun á kvikmyndum og bannað sýningu á myndum, sem hann telur skaðlegar eða siðspillandi.

52. gr.

Sérhverjum, sem hefur sjúkling á heimili sínu, eða aðrar gildar ástæður eru fyrir hendi, er heimilt að krefjast þess, að engar almennar skemmtanir, sem háreisti er af, séu hafðar svo nærri húsi hans, að hætta eða tjón geti af því hlotist.

IX. KAFLI.

Um útivist barna og unglinga o. fl.

53. gr.

Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri eftir kl. 20, tímabilið 1. september til 30. apríl ár hvert og ekki eftir kl. 22 tímabilið 1. maí til 31. ágúst, nema í fylgd með fullorðnum, aðstandendum sínum eða umsjónarmönnum.
Unglingar yngri en 15 ára mega ekki vera á almannafæri eftir kl. 22 tímabilið 1. september til 1. maí og eftir kl. 23 1. maí til 1. september, nema í fylgd með fullorðnum, eða um sé að ræða beina heimferð frá skólaskemmtunum, íþróttasamkomu eða frá annarri viðurkenndri æskulýðsstarfsemi.

Hvers konar þjónusta við börn og ungmenni eftir löglegan útivistartíma, önnur en heimflutningur, er bönnuð að viðlagðri ábyrgð þess, er þjónustuna veitir. Handhöfum þjónustuleyfa er skylt að fylgjast með því, að ákvæði þessi séu haldin.

54. gr.

Ungmenni yngri en 16 ára er óheimill aðgangur og dvöl á almennum dansleikjum eftir kl. 20, öðrum en sérstökum unglingaskemmtunum, sem haldnar eru af skólum, æskulýðsfélögum eða öðrum aðilum, sem til þess hafa leyfi og háðar eru sérstöku eftirliti. Forstöðumönnum dansleikja er skylt að fylgjast með því að ákvæði þessi séu haldin, að viðlögðum sektum og/eða missi leyfis til veitingahalds eða skemmtanahalds um lengri eða skemmri tíma.

55. gr.

Ungmennum yngri en 18 ára er óheimill aðgangur og dvöl á veitingahúsum, sem hafa leyfi til vínveitinga, eftir kl. 20, nema í fylgd með foreldrum, forráðamönnum eða maka. Veitingaleyfishafa er skylt að gæta þess, að ákvæði þetta sé haldið að viðlögðum sektum og/eða missi veitingaleyfi sinna um lengri eða skemmri tíma.

56. gr.

Þeir sem hafa forsjá eða foreldraráð barna og ungmenna skulu að viðlögðum sektum gæta þess, að ákvæði þessa kafla séu ekki brotin. Þá má einnig beita sakhæf ungmenni viðurlögum fyrir brot á þessum ákvæðum.

57. gr.

Bannað er að ungmenni innan 18 ára aldurs starfi á veitingahúsum og skemmtistöðum, þar sem ætla má, að siðferði þeirra sé sérstök hætta búin.

58. gr.

Þegar sérstaklega stendur á, getur lögreglustjóri sett til bráðabirgða strangari reglur um útivist barna allt að 16 ára aldri. Lögreglustjóri getur og í sérstökum tilfellum veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar að fengnum tillögum barnaverndarnefndar.

Barnaverndarnefnd er skylt að vera lögreglunni til aðstoðar við að sjá um að ákvæðum þessum sé hlýtt.

59. gr.

Öll sala á tóbaki og tóbaksvörum til barna innan 16 ára aldurs er óheimil.

60. gr.

Ef nauðsynlegt þykir eða óhjákvæmilegt að fela börnum eða ungmennum starf í frystihúsum, skipum eða annars staðar, þar sem vélar eða önnur hættuleg tæki eru staðsett og notuð, skal það því aðeins heimilt, að barnið sé yfir 14 ára og að foreldri, aðrir forráðamenn eða sérstakir trúnaðarmenn viðkomandi barnaverndarnefndar hafi tryggt eftirlit með högum barnsins við vinnuna. Í slíkum tilvikum séu börn eða ungmenni frekar höfð við úti- en innistörf og eingöngu á stöðum, þar sem auðvelt er að fylgjast nákvæmlega með þeim.

X. KAFLI.

Um samgöngur við skip.

61. gr.

Lögreglustjóri getur í samráði við barnaverndarnefnd, bannað börnum innan 16 ára aldurs umferð um bryggjur og ferðir út í skip og báta í höfninni, ef sérstök ástæða þykir til.

62. gr.

Telji lögreglustjóri þess þörf, til að halda uppi velsæmi og góðri reglu, getur hann bannað allar samgöngur almennings við erlend skip.

XI. KAFLI.

Almenn ákvæði um hreinlæti og þrifnað.

63. gr.

Umráðamönnum lóða er skylt að halda þeim hreinum og snyrtilegum. Verði misbrestur þar á og umráðamaður sinnir ekki tilmælum yfirvalda um úrbætur getur bæjarstjórn látið hreinsa lóðir eða lendur manna á þeirra kostnað.

64. gr.

Eigi má fleygja rusli, úrgangi eða öðru því, sem valdið getur óþrifnaði, óheilnæmi eða óprýði á lóðir eða opin svæði. Olíusora, grút, fiskúrgang eða annað rusl er óheimilt að losa í höfnina eða svo nærri landi, að það berist á fjörur. Innanbæjar má ekki kveikja í rusli eða sorptunnum.

65. gr.

Eigi má hafa á almannafæri neitt það, sem ódaun leggur af, og allri atvinnustarfsemi skal hagað á þann veg, að gufur, reykur eða óþefur valdi almenningi ekki óþægindum umfram það, sem óhjákvæmilegt er.

66. gr.

Forráðamenn fyrirtækja og stofnana skulu gæta þess, að lóðum og öðrum athafnasvæðum þeirra sé eftir föngum haldið hreinum og þrifalegum, allt jarðrask lagfært strax og aðstæður leyfa og ekkert það látið safnast þar fyrir að nauðsynjalausu, sem er til óprýði eða óþrifnaðar.

Úr vanrækslu í þessum efnum getur bæjarstjórn látið bæta á kostnað hlutaðeigandi fyrirtækis eða stofnunar. Sama gildir eftir atvikum um brot gegn ákvæðum 64. og 65. greinar.

67. gr.

Þeim aðilum, sem standa fyrir samkomum eða hátíðarhöldum á almannafæri, er skylt að fjarlægja allt rusl og lagfæra eftir föngum allt rask af völdum gesta sinna að samkomu eða hátíð lokinni. Skulu þeir sjálfir greiða af því allan kostnað.

XII. KAFLI.

Um öryggisráðstafanir við verklegar framkvæmdir.

68. gr.

Óheimilt er að gera skurði í gangstéttir eða götur, eða hefjast handa um nokkrar slíkar framkvæmdir, sem umferð fólks og ökutækja getur stafað hætta eða truflun af, nema til þeirra hafi verið aflað heimildar frá lögreglustjóra og bæjarstjórn.

Leyfi fyrir slíkum framkvæmdum má binda þeim skilyrðum, sem nauðsynleg eru talin, svo sem varúðarmerkingar, leiðsögn sérstaks eftirlitsmanns, framkvæmdatíma og frágang að verki loknu.

69. gr.

Þegar byggt er hús eða annað mannvirki á almannafæri eða slíkt mannvirki rifið, skal skýra lögreglustjóra frá því áður en framkvæmd verksins hefst. Skylt er þeim, sem verkið vinnur, að haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri gefur, til að afstýra farartálma eða hættu fyrir vegfarendur.

Grunna eða aðrar gryfjur skal ætíð girða og auðkenna tryggilega og skal sérstakrar varúðar gætt er slíkar gryfjur eru brattar eða djúpar eða ef í þær safnast vatn.

Umbúnaður byggingarpalla og annars útbúnaðar skal ætíð haga svo, að starfsmönnum eða vegfarendum stafi sem minnst hætta af.

Að vinnudegi loknum skal fjarlægja eða ganga tryggilega frá öllu efni eða tækjum, sem hætta gæti stafað af og loka mannvirki tryggilega fyrir allri umferð, strax er aðstæður gera slíkt mögulegt.

Allt jarðrask skal eftir föngum lagfæra og jafna, strax og aðstæður leyfa, og fjarlægja uppmokstur og annað afgangsefni.

70. gr.

Þegar börn eða ungmenni eru ráðin til starfa við verklegar framkvæmdir skal þess gætt, að þeim sé ætíð veitt greinargóð tilsögn og verkstjórn. Forðast skal að fela þeim stjórn hættulegra tækja eða störf við aðstæður, sem sérstök slysahætta fylgir eða þar sem heilsu þeirra er hætta búin.

XIII. KAFLI.

Um staðargildi, refsiákvæði o. fl.

71. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir lögsagnarumdæmi Vestmannaeyja, þar með talin svæði utan skipulags og Úteyjar, eftir því sem við á.

72. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að kr. 60 000.00 ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum. Ef kenna má yfirsjón er barn yngra en 15 ára drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra eða annarra, sem barninu ganga í foreldrastað, þá skal refsa þeim fyrir yfirsjónina en ekki barninu.

73. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skulu sæta meðferð opinberra mála, og skulu sektir renna í bæjarsjóð. Hagnað af broti hins sakaða sem enginn á löglegt tilkall til, má gera upptækan í bæjarsjóði.

Lögreglusamþykkt þessi, sem bæjarstjórn Vestmannaeyja hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 1 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóvember 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreyni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi numin lögreglusamþykkt fyrir Vestmannaeyjar nr. 41 31. mars 1928, reglugerð um hundahald í Vestmannaeyjum nr. 242 12. maí 1975 og samþykkt um búfjárhald í Vestmannaeyjum nr. 238 22. júlí 1974.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 18. júlí 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ólafur W. Stefánsson.

REGLUGERÐ

um skipulag á fólksflutningum með bifreiðum.

1. gr.

Umferðarmáladeild fólksflutninga á landi hefur með höndum yfirumsjón og eftirlit með fólksflutningum með bifreiðum, er sérleyfi, undanþágu eða réttindi til hópferðaaksturs þarf fyrir, undir yfirstjórn samgönguráðuneytisins og annast útgáfu réttindaskírteina fyrir greindum akstri.

2. gr.

Sérleyfi til fólksflutninga á hverri einstakri leið veitir þeim aðila, sem starfrækir sérleyfisferðirnar, rétt til þátttöku í hópferðaakstri með tveim bifreiðum án greiðslu hópferðaréttindagjalds. Auk þess fá sérleyfishafar rétt til að nota fastabifreiðar á sérleyfisleiðum sem varabifreiðar í hópferðum án greiðslu hópferðaréttindagjalds, þegar þær eru ekki bundnar í sérleyfisferðum. Óski sérleyfishafi þátttöku í hópferðaakstri með fleiri bifreiðum en að framan greinir, skal hann greiða fyrir það hópferðaréttindagjald, samanber 3. málsgrein þessarar greinar.

Þeir aðilar, sem öðlast réttindi til hópferðaaksturs, skulu greiða sérstakt hópferðaréttindagjald.

Upphæð gjaldsins skal vera krónur 500.00 — fimm hundruð krónur — á ári fyrir hvert sæti þeirra bifreiða, er hópferðaréttindin eru veitt fyrir, í bifreiðum frá 9—19 farþega. Krónur 10 000.00 — tíu þúsund krónur — á ári eða hluta úr ári fyrir hverja bifreið frá 20—30 farþega. Krónur 11 000.00 — ellefu þúsund krónur — á ári eða hluta úr ári fyrir hverja bifreið 31—40 farþega og krónur 12 000.00 — tólf þúsund krónur — á ári eða hluta úr ári fyrir hverja bifreið frá 41 til 60 farþega.

Hópferðaréttindagjaldið greiðist fyrirfram við móttöku hópferðaréttindaskírteinis.

3. gr.

Óheimilt er að aka hópferðir, ferðir á héraðsmót, fjölsóttar skemmtanir o. þ. l. með stærri bifreiðum en svo, að þær rúmi 8 farþega, nema hafa til þess sérstakt hópferðaleyfi fyrir hverri einstakri ferð.

Undanþegnar hópferðaleyfisskyldu eru hópferðir, ferðir á héraðsmót eða almennar skemmtanir innan hvers lögsagnarumdæmis. Bæjarfélög skulu í þessu sambandi teljast til þess lögsagnarumdæmis, sem næst þeim er.

Hópferðaleyfi má veita öllum sérleyfishöfum, svo og þeim öðrum, er hlotið hafa réttindi til hópferðaaksturs. Umferðarmáladeild annast útgáfu hópferðaleyfa, og ákveður gjaldskrá fyrir hópferðaakstur, að fengnum tillögum skipulagsnefndar fólksflutninga.

Hópferðaleyfi skal miðað við ákveðna ferð á ákveðinni leið.

Binda má leyfið við notkun ákveðinnar bifreiðar á ákveðinni leið.

Óheimilt er að auglýsa hópferðir eða sætaferðir nema að hafa til þess sérstakt leyfi frá umferðarmáladeild.

Í auglýstum hópferðum, þegar seld eru einstök sæti, er heimilt að nota farseðla, sem umferðarmáladeild gefur út til notkunar í slíkum ferðum, og gilda farseðlarnir þá jafnframt sem hópferðaleyfi.

4. gr.

Í hópferðaakstri er skylt að hafa jafnan hópferðaleyfi með í bifreiðinni eða farseðla frá umferðarmáladeild, sem jafnframt gilda sem hópferðaleyfi, sbr. 3. gr. Er skylt að sýna þau eftirlitsmönnum, ef þeir óska þess.

5. gr.

Sérleyfi til fólksflutninga skal miðast við ákveðnar leiðir. Í hverju sérleyfi skulu vera ákvæði um ferðatilhögun og fargjöld á sérleyfisleiðinni, svo og um póstflutninga. Sömuleiðis ákvæði er skylda sérleyfishafa til að halda uppi flutningum á leiðinni, svo lengi sem umferðarmáladeildin telur nauðsynlegt, og tíð leyfir og vegir teljast færir að áliti vegamálastjóra.

Nú er nokkur hluti sérleyfisleiðar ófær bifreiðum og er þá sérleyfishafi skyldur til að leita álits umferðarmáladeildarinnar, hvort halda skuli uppi flutningum á þeim hlutum leiðar, sem er fær bifreiðum. Sérleyfishafa er óheimilt að leggja niður eða fækka ferðum á sérleyfisleið án þess að hafa fengið til þess samþykki umferðarmáladeildarinnar.

Sérleyfi skal óframseljanlegt.

6. gr.

Umferðarmáladeildin annast innheimtu sérleyfisgjalds af sérleyfisferðum og leyfðum sætaferðum.

Sérleyfisgjaldið greiðist fyrirfram við móttöku farseðla eða hópferðaleyfa eða við kassauppgjör úr farseðlavélum, sem samþykktar eru af umferðarmáladeildinni.

7. gr.

Nú er veitt sérleyfi fyrir ákveðna leið, og má þá enginn annar en sá, er slíkt sérleyfi hefur fengið, halda uppi fólksflutningum á leiðinni eða kafla úr henni eftir föstum áætlunum, nema hafa til þess undanþágu frá ráðherra samkvæmt 1. gr. þessarar reglugerðar.

Áður en veitt er sérleyfi eða undanþága skal leita umsagnar skipulagsnefndar fólksflutninga um málið.

8. gr.

Umferðarmáladeildin setur, að fengnum tillögum skipulagsnefndar fólksflutninga og sérleyfishafa, ferðaáætlun og gjaldskrá á sérleyfisleiðum.

Við ákvörðun ferðaáætlana og gjaldskrár skal hafa hliðsjón af rökstuddum upplýsingum og tillögum frá sérleyfishöfum. Sérleyfishafi er skyldur til að fylgja áætlun um burtfarar- og komutíma, svo og gjaldskrá, er umferðarmáladeildin setur. Óski sérleyfishafi eftir breytingu á ferðaáætlun eða gjaldskrá, skal hann senda umferðarmáladeildinni skriflega beiðni um það, og ákveður hún, hvort gera skuli slíka breytingu. Umferðarmáladeildin getur hvenær sem er, ef sérstök ástæða er til, breytt ferðaáætlun og gjaldskrá, en leita skal þó áður álits viðkomandi leyfishafa. Ef flutningum seinkar eða ferðir falla niður af óviðráðanlegum ástæðum, skal sérleyfishafi þegar í stað tilkynna það umferðarmáladeildinni og tilgreina ástæður.

Nú vill sérleyfishafi ekki hlíta ákvörðun umferðarmáladeildar um ferðaáætlun eða gjaldskrá, og sker þá ráðherra úr, en leita skal þó áður álits skipulagsnefndar fólksflutninga. Skyldur er sérleyfishafi til að hlíta ákvörðun umferðarmáladeildar þar til ráðherra hefur skorið úr.

9. gr.

Sérleyfishafi er skyldur til að fullnægja flutningsþörfinni á þeirri leið, sem hann hefur sérleyfi á, eftir því sem tekið er fram í sérleyfi hans. Þar sem fleirum en einum er veitt sérleyfi til fólksflutninga á einhverri leið, má ákveða, að einn þeirra eða fleiri séu aðalsérleyfishafi, og ber hann eða þeir ábyrgð á, að flutningsþörfinni sé fullnægt, en hinir hafa aðeins þann takmarkaða rétt til ferða, sem ákveðinn er í sérleyfinu.

Farþegar skulu skyldir til að panta farseðla með minnst eins klukkutíma fyrirvara áður en áætlunarferð sérleyfisbifreiðar hefst, þegar um 40—100 km ferð er að ræða. En með þriggja klst. fyrirvara sé um lengri ferðir en 100 km að ræða. Hefjist slíkar ferðir fyrir kl. 11 árdegis, skal farþegum skylt að panta farseðla ekki seinna en kl. 19 kvöldið áður.

Hverjum farþega er heimilt að hafa í fari sínu, án sérstakrar greiðslu, farangur, er nemi allt að 20 kg að þyngd.

Sérleyfishafi er ekki skyldur að leggja til aukabifreið fyrir færri en 5 farþega á lengri leiðum en 100 km vegalengd.

10. gr.

Sérleyfishafi skal á aðalviðkomu- og endastöðum, svo og í sérleyfisbifreiðunum, birta ferðaáætlun og gjaldskrá með auglýsingum á hentugum stöðum.

11. gr.

Skylt skal sérleyfishöfum og þeim, er fá undanþágu ráðherra til fólksflutningaaksturs, að afhenda öllum farþegum tölusetta farseðla, er gerðir séu eftir fyrirsögn og undir eftirliti umferðarmáladeildarinnar. Farseðlar séu afhentir eigi síðar en um leið og farþegar stíga í bifreiðina. Skylt er farþegum að geyma farseðlana meðan á ferð stendur og sýna þá eftirlitsmönnum, sé þess krafist. Sérleyfishafi er skyldur til að láta umferðarmáladeildinni í té allar upplýsingar um tölu farþega, fjölda ferða, rekstrarreikninga og annað, er máli skiptir varðandi sérleyfisaksturinn, eftir fyrirmælum umferðarmáladeildarinnar á hverjum tíma.

12. gr.

Sérleyfishafa er skylt að flytja póst samkv. reglum og gjaldskrá, er ráðherra setur, að fengnum tillögum póst- og símamálastofnunar og skipulagsnefndar fólksflutninga. Er reglur eru settar og gjaldskrá samin, skal að svo miklu leyti sem við verður komið, hafa hliðsjón af rökstuddum upplýsingum frá sérleyfishöfum.

13. gr.

Skylt er sérleyfishafa, ef bifreið hans bilar eða verður ónothæf, að útvega aðra í hennar stað, sem umferðarmáladeild tekur gilda.

14. gr.

Skylt er sérleyfishafa og hópferðarréttindahafa að kaupa og halda við tryggingum fyrir bifreiðar sínar samkv. ákvæðum laga. Nær tryggingarskyldan einnig til bifreiða, sem skrásettar eru til vöruflutninga, en notaðar eru endrum og sinnum til fólksflutninga.

Sérleyfishafi og hópferðaréttindahafi, bifreiðastjórar þeirra og afgreiðslumenn skulu jafnan gæta þess að sýna farþegum lipurð og kurteisi í afgreiðslu og allri umgengni.

Kærur út af sérleyfisakstri og hópferðaakstri skulu sendar umferðarmáladeild skriflega.

Halda skal bifreiðum þrifalegum að utan og innan, eftir því sem við verður komið. Skal gæta þess, að áletrun á skrásetningarmerki sé jafnan vel læsileg. Sérleyfishafi er skyldur til að sjá um, að framan á bifreiðum hans í föstum áætlunarferðum sé merkt greinilega nafn leiðar, sem bifreiðin ekur.

15. gr.

Gæta skal þess að aka þannig, að vegunum sé hlíft við skemmdum eftir því, sem við verður komið. Þyki vegamálastjóra vegakafli liggja undir skemmdum af

akstri þungra bifreiða, getur umferðarmáladeildin í samráði við hann ákveðið, að áætlunarferðir skuli falla niður á meðan svo stendur á.

16. gr.

Leita skal álits skipulagsnefndar fólksflutninga um veitingu sérleyfa, hópferðaréttinda og undanþága, sem veittar eru til lengri tíma en eins mánaðar. Einnig um tilhögun ferða á sérleyfisleiðum og annað það, er máli skiptir í skipulagningu fólksflutninga.

17. gr.

Falli sérleyfi af einhverri ástæðu niður, tekur ráðherra að fengnum tillögum umferðarmáladeildar og skipulagsnefndar fólksflutninga, ákvörðun um, hvort veita skal aftur sérleyfi á sömu leið. Verði svo ákveðið, skal auglýsa sérleyfið til umsóknar, og skal í auglýsingunni tekið fram vegalengd, fjöldi ferða og fargjöld á leiðinni.

Umsækjandi skal í umsókn sinni skýra frá bifreiðakosti sínum og hvers konar bifreið hann hyggst nota til flutninganna.

18. gr.

Sérleyfishafa er skylt, á sérleyfistímabilinu, að fylgja ákvæðum laga um skipulag á fólksflutningum með bifreiðum og reglugerða og skilmála, sem settir eru samkvæmt þeim, svo og að hlíta breytingum, er gerðar kunna að verða, og þá einnig þeim breytingum er umferðarmáladeildin kann að gera á fjölda ferða almennt eða hjá einstökum sérleyfishöfum, svo og aðra tilhögun ferða á sérleyfistímabilinu.

Nú treystir sérleyfishafi sér ekki til að fullnægja skilmálum þeim, sem settir eru eða settir verða samkvæmt gildandi lögum eða reglugerðum, og skal hann þá tilkynna það umferðarmáladeildinni skriflega.

19. gr.

Heimilt er umferðarmáladeildinni að krefjast þess að fá aðgang að öllum reikningum og bókum sérleyfishafa, er við kemur sérleyfisflutningum.

Umferðarmáladeildin getur látið stöðva bifreiðar fyrirvaralaust, sé um eftirlit að ræða eða meint brot á sérleyfislögum.

Nú telur sérleyfishafi sig órétti beittan af öðrum, sem flutninga stunda, eða af þeim, sem flutninga nota, og skal hann þá senda skriflega umkvörtun til umferðarmáladeildar. Sé um brot að ræða á sérleyfislögum eða öðrum lögum eða reglugerðum, sendir umferðarmáladeildin málið til hlutaðeigandi lögum samkvæmt.

20. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum, frá 1 000 til 10 000 kr., nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Skal farið með slík mál að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 83 15. ágúst 1966, um skipulag á fólksflutningum með bifreiðum til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 143 1. júní 1966, um skipulagningu á fólksflutningum með bifreiðum, með síðari breytingu nr. 193 13. júní 1969.

Samgönguráðuneytið, 5. júlí 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á frystri rækju fyrir tímabilið 1. júní til 30. september 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi grundvallarverð á frystri rækju fyrir tímabilið 1. júní til 30. september 1979:

Vélskelflett rækja	U. S. $ pr. lb. Cif.
Blokkfryst	3.45
5x2 kg og 4x2.5 kg vatnshúðuð, sérfryst	3.45
5x2 kg og 4x2.5 kg óvatnshúðuð, sérfryst	3.63
500 gr. vatnshúðuð, sérfryst	4.02
200 gr. vatnshúðuð, sérfryst	4.21

Verðbil verður 3%.

Greiðslur í sjóðinn eða úr miðast við 62.5% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Sjávarútvegsráðuneytið, 10. júní 1979.

F. h. r.
Þórður Ásgeirsson.

Kristín Magnússon.

Nr. 323. 9. júlí 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á frystum hörpudiski fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 30. september 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi grundvallarverð á frystum hörpudiski fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 30. september 1979:

	U. S. $ pr. lb. Cif.
Lausfrystur hörpudiskur	2.80
Blokkfrystur hörpudiskur	2.60
Rauður hörpudiskur	1.50

Verðbil verður 5%.

Greiðslur í sjóðinn eða úr miðast við 50% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Sjávarútvegsráðuneytið, 9. júlí 1979.

F. h. r.
Þórður Ásgeirsson.

Kristín Magnússon.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 30. september 1979.

Með tilvísun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, staðfestir ráðuneytið hér með eftirfarandi verðgrundvöll á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 30. september 1979:

Þorskur:	U. S. cent pr. lb. Cif.
4x14 m/r 5—8 oz.	101.80
4x14 m/r 8—12 oz.	104.00
4x14 m/r 12—16 oz.	105.52
4x14 m/r 1—3 lbs.	107.00
4x14 m/r 8—12 oz. (S. Í. S.)	107.00
4x14 r/l 8—12 oz.	112.95
4x14 r/l 12—16 oz.	117.41
4x14 r/l 1—3 lbs.	121.87
10x5 og 3x18	141.00
5x8	159.00
5x10 og 6x10	145.50
4x10	145.50
4x12	141.00
4x13	141.00
4x15	150.00
12x1	123.00
Blokk reg.	108.00
Blokk m/þunnildum	108.00
Blokk O. R.	102.60
Blokk m/beingarði	100.00
Þunnildablokk U. S. A. að 12%	108.00
Þunnildablokk U. S. A. umfram 12%	97.20
Þunnildablokk Evrópa	70.00
Marningsblokk	60.00
Ýsa:	
4x14 m/r 4—8 oz.	103.29
4x14 m/r 8—12 oz.	111.46
4x14 m/r 12—16 oz	117.41
4x14 m/r 16 oz. og yfir	118.89
4x14 m/r (S. Í. S.)	122.61
10x5	145.50
3x18, 4x13 og 4x12	150.00
12x1	132.00
Blokk reg.	115.00
Blokk O. R.	109.25
Blokk m/beingarði	106.00
Þunnildablokk Evrópa	55.00
Marningsblokk	60.00
Marningsblokk (þunnildi)	33.00

Steinbítur:	
8x7 r/l	78.25
10x5	175.00
12x1	139.00
Blokk reg.	115.00
Hökkuð blokk	40.00
Karfi:	
8x7 m/r	78.25
10x5 m/r	96.00
10x5 r/l	96.00
10x5 Sea Star	87.90
4x10 Sea Star	84.30
5x8 m/r og b/l 4—8 oz.	105.00
5x8 m/r og b/l 8 oz. og yfir	114.00
3x8 kg, Japan	62.60
1x20 (S. Í. S.)	87.30
4x6 kg, r/l lagp.	99.72
4x10 m/r (S. Í. S.)	91.50
12x1 m/r	100.00
12x1 r/l	105.00
Blokk reg.	90.00
Marningsblokk	35.00
Ufsi:	
8x7 r/l	63.28
10x5	83.40
4x12 og 4x13	84.30
4x14	69.52
Blokk reg.	75.00
Blokk m/beingarði	70.00
Þunnildablokk U. S. A. að 12%	75.00
Þunnildablokk U. S. A. umfram 12%	67.50
Marningsblokk	40.00
Langa:	
8x7 r/l	78.25
10x5	85.00
Blokk reg.	75.00
Marningsblokk	20.00
Keila:	
8x7 r/l	78.25
Blokk reg.	65.00
Lýsa:	
Blokk reg.	85.00
Grálúða:	
Heilfr. hausuð yfir 3 kg.	63.72
Heilfr. hausuð yfir 2 kg.	51.08
Heilfr. hausuð 1—2 kg	43.81

Heilfr. m/h U. S. S. R.	34.47
4x12 lagp.	89.00
4x10, 6x10 og 4x14	89.17
Blokk U. S. S. R.	78.25
Blokk U. S. A.	68.00
Heilfrystur fiskur 3x9 kg	34.47

Verðbil verður 3½% og miðast við verðhækkun eingöngu.

Greiðslur í sjóðinn verða 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði án verðbils.

Grundvallarverð miðast við viðskiptagengi eins og það er á hverjum tíma.

Sjávarútvegsráðuneytið, 4. júlí 1979.

F. h. r.
Þórður Ásgeirsson.

Kristín Magnússon.

16. júlí 1979. Nr. 325.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á spærlings- og kolmunnamjöli fyrir tímabilið 1. apríl til 31. júlí 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll á spærlings- og kolmunnamjöli fyrir tímabilið 1. apríl til 31. júlí 1979:

Spærlingsmjöl, $ 6.37 á próteineiningu í lest.
Kolmunnamjöl, $ 6.37 á próteineiningu í lest.

Verðbil verður 8%.

Greiðslur í eða úr sjóðnum nema 60% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Verðin miðast við F. O. B. og gerast upp á viðskiptagengi krónu gagnvart Bandaríkjadollar, $ 1 = 326.50.

Verðgrundvöllur þessi er breytanlegur á tímabilinu ef hráefnisverði verður sagt upp og því breytt.

Sjávarútvegsráðuneytið, 16. júlí 1979.

F. h. r.
Þórður Ásgeirsson.

Kristín Magnússon.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á fiskmjöli fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 30. september 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1979, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll á fiskmjöli fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 30. september 1979:

Fiskmjöl, $ 6.31 á próteineiningu í lest.

Verðbil verður ekkert.

Greiðslur í eða úr sjóðnum nema 60% af verðbreytingu frá grundvallarverði.

Verðið miðast við F. O. B. og gerist upp á viðskiptagengi eins og það verður á hverjum tíma.

Verðgrundvöllur þessi er breytanlegur á tímabilinu ef hráefnisverði verður sagt upp og því breytt.

Sjávarútvegsráðuneytið, 16. júlí 1979.

F. h. r.
Þórður Ásgeirsson.

Kristín Magnússon.

Nr. 327. 12. júní 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði frysts humars á humarvertíð 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll fyrir framleiðslu frysts humars á humarvertíð 1979:

6×5 lbs. og 5×5 lbs. í skel garndreginn.

7— 9	kr.	3 737.00	pr. lb.	Cif. U. S. A.
9—12	—	3 588.00	pr. lb.	Cif. U. S. A.
12—15	—	3 289.00	pr. lb.	Cif. U. S. A.
15—18	—	2 990.00	pr. lb.	Cif. U. S. A.
18—24	—	2 691.00	pr. lb.	Cif. U. S. A.
24—30	—	2 392.00	pr. lb.	Cif. U. S. A.

B 5×5 lbs. í skel garndreginn.

7— 9	kr.	3 289.00	pr. lb.	Cif. U. S. A.
9—12	—	3 139.00	pr. lb.	Cif. U. S. A.
12—15	—	2 940.00	pr. lb.	Cif. U. S. A.
15—18	—	2 541.00	pr. lb.	Cif. U. S. A.
18—24	—	2 242.00	pr. lb.	Cif. U. S. A.

6X5 lbs. og 5X6 lbs. í skel með görn.

7—12	kr.	2 412.00	pr. lb. Cif. U. S. A.
12—15	—	2 109.00	pr. lb. Cif. U. S. A.
15—30	—	1 721.00	pr. lb. Cif. U. S. A.
30—45	—	1 345.00	pr. lb. Cif. U. S. A.
45—60	—	1 056.00	pr. lb. Cif. U. S. A.
60 og yfir	—	754.00	pr. lb. Cif. U. S. A.

5X3 kg. í skel með görn.

45—60 kr. 1 056.00 pr. lb. Cif. Milano.

6X5 lbs. í skel með görn.

7— 9	kr.	3 365.00	pr. lb. Cif. U. S. A.
9—12	—	3 229.00	pr. lb. Cif. U. S. A.
12—15	—	2 960.00	pr. lb. Cif. U. S. A.
15—18	—	2 691.00	pr. lb. Cif. U. S. A.
18—24	—	2 422.00	pr. lb. Cif. U. S. A.

Verðbil verður 3%.

Greiðslur í sjóðinn miðast við 50% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Sjávarútvegsráðuneytið, 12. júní 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

25. júní 1979. Nr. 328.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Arnarstapahöfn í Breiðuvíkurhreppi í Snæfellsnessýslu.

I. KAFLI.

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Arnarstapahöfn takmarkast af línu, sem hugsast dregin úr Flögutá í stefnu á Búðartanga að sunnan, en að austan af beinni línu, sem hugsast dregin úr Látrarsnoppu í stefnu á Gölt, þar til hún sker hina fyrrnefndu línu.

II. KAFLI.

Stjórn hafnarinnar og rekstur.

2. gr.

Hreppsnefnd Breiðuvíkurhrepps hefur á hendi stjórn og rekstur hafnarinnar undir yfirstjórn þess ráðuneytis, sem fer með hafnamál.

Framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni skal fela hafnarnefnd.

Hafnarnefnd skal skipuð 3 fulltrúum og 2 varafulltrúum, sem kosnir eru af hreppsnefnd. Hafnarnefnd kýs sér sjálf formann og skiptir með sér verkum.

Kjörtímabil hafnarnefndar er 4 ár.

Hafnarvörður, eða sá, sem sér um daglegan rekstur og eftirlit hafnarinnar, á sæti á fundum hafnarnefndar og hefur þar málfrelsi og tillögurétt.

Hafnarnefnd sér um skrifstofuhald, fjármál og reikningsskil hafnarinnar.

3. gr.

Hreppsnefnd skipar hafnarvörð eða umsjónarmann og aðra fasta starfsmenn eftir tillögum hafnarnefndar og setur þeim erindisbréf, þar sem m. a. verksvið þeirra er ákveðið. Daglegan rekstur, framkvæmdir, eftirlit og umsjón, annast hafnarvörður í samráði við hafnarnefnd.

III. KAFLI.

Um almenna reglu á höfninni og hafnarsvæðinu.

4. gr.

Skip telst í reglugerð þessari hvert fljótandi far.

5. gr.

Sérhver skipstjóri, sem á skipi sínu kemur á höfnina að bryggju eða að hafnarbakka, skal gæta fyllsta öryggis í allri umferð á höfninni. Hann skal vera kunnugur ákvæðum reglugerðar hafnarinnar, svo og skipshöfn hans öll.

6. gr.

Hafnarvörður sér um, að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni, svo og þeirra manna, er settir eru til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært fyrir hafnarstjórn, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

7. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er óheimilt að dvelja á landi hafnarinnar, tálmi þeir með því fermingu, affermingu eða önnur störf, sem þar eru unnin. Banna má ónauðsynlegan akstur hvers kyns ökutækja um bryggjur og hafnarbakka.

8. gr.

Skylt er að gæta ýtrustu varúðar í meðferð opins elds og óbyrgðra ljósa í skipum á höfninni, sem flytja eldfim efni, og efni, sem sprengihætta stafar af. Hið sama gildir um tóbaksreykingar og ber, ef þurfa þykir, að banna þær á þeim stöðum, þar sem um eldhættu eða sprengihættu gæti verið að ræða (Sjá 24. gr.).

9. gr.

Ekki má kasta í höfnina, hvorki frá skipum né hafnarbakka eða bryggjum, kjölfestu, ösku, dauðum fisk, fiskúrgangi, veiðarfærum, trossum, vírum, matarleifum, umbúðum eða neins konar rusli. Allt þess háttar skal flutt á þann stað, sem hafnarvörður vísar til. Ekki má láta olíur, eða vatn mengað olíu, renna í höfnina. Þegar olía er látin í skip eða losuð úr því, skal þess gætt, að ekkert af henni renni í höfnina, á hafnarmannvirki eða þilfar skipsins.

IV. KAFLI.

Um legu skipa í höfninni og afgreiðslu þeirra.

10. gr.

Þegar skip leitar hafnar, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarvarðar, er vísar honum á legustað fyrir skipið. Leggist skipið við

hafnarmannvirki, skulu landfestar bundnar þar, sem starfsmenn hafnarinnar segja til um.

11. gr.

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða þykir til að ætla að sótthætta geti stafað af því ber hafnarverði að sjá um, að fylgt sé þeim reglum, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

12. gr.

Skip, sem ekki er verið að ferma eða afferma, eða ekki er unnið við, mega aldrei liggja þannig á höfninni, að þau tálmi vinnu við önnur skip, og skal skylt að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um það, hvort þau skulu flutt. Ef ekki er orðið við boðum starfsmanna hafnarinnar í þessum efnum, er heimilt að færa skipið á kostnað eiganda.

Brottfarartíma skips skal skipstjóri tilkynna hafnaryfirvöldum með minnst tveggja tíma fyrirvara.

13. gr.

Sé nauðsynlegt talið, að skipum, sem fermd eru eða affermd, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, er utar liggja, yfir þilfar hinna. Skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, er einnig heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipa, er nær liggja.

14. gr.

Í sérhverju skipi, sem ekki hefur leyfi hafnarvarðar til að liggja mannlaust á höfninni skal jafnan vera a. m. k. einn maður, er getur tekið við fyrirskipunum frá starfsmönnum hafnarinnar og framkvæmt þær í samræmi við það, sem reglugerð þessi býður.

15. gr.

Eigi má festa skipum við hafnarbakka eða bryggjur nema við festarhringa eða festarstólpa að tilvísun hafnarvarðar. Séu landfestar úr járni, skulu þær vera klæddar þar sem þær hvíla á hafnarbakkanum eða bryggjunni. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggju eða hafnarbakka, og skulu festar auðkenndar með veifum eða öðrum varúðarmerkjum. Þyki hafnarverði þess ekki nægilega gætt, getur hann krafist þess, að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa hlífar milli skips og hafnarbakka eða bryggju óski hafnarvörður þess.

16. gr.

Skip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi af því hætta.

17. gr.

Ekki má kræka hökum í bryggjur eða hafnarbakka. Ekki mega skip hleypa vatni á bryggju eða hafnarbakka, hvorki við þvott á þilfari né heldur, er þau hleypa burt vatni á annan hátt. Búa skal svo um með hlífum, að vatnið fari beint í höfnina.

18. gr.

Ef skip lendir á grynningum og sekkur, þar sem það að áliti hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar eða umferð um hafnarsvæðið, skal fjarlægja það svo fljótt sem við verður komið. Verði dráttur á því má hafnarvörður láta fjarlægja skipið á kostnað eiganda og er honum, ef nauðsyn krefur, heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum.

19. gr.

Áður en kjölfesta er flutt úr skipi eða á skip, skal hafnarverði gert viðvart og ákveður hann þá, hvar losun eða lestun kjölfestunnar fer fram.

Við losun eða lestun á kjölfestu, sandi, kolum eða öðru þess háttar, er skylt að hafa svo tryggar hlífar á milli skipsins og hafnarbakka, bryggjunnar eða bátanna, að ekkert falli fyrir borð. Sé þess eigi gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, uns umbætur hafa farið fram.

Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið í land, sé þegar í stað flutt burt af löndunarstaðnum, þangað, sem hafnarvörður vísar til.

20. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal eigandi skips láta hreinsa bryggju þá eða hafnarbakka, sem notuð hafa verið, sé þess talin þörf. Farist það fyrir, skal hafnarvörður sjá um að það sé gert, en eigandi skips greiði þann kostnað, er af því leiðir.

V. KAFLI.

Um skip, sem lagt er í lægi.

21. gr.

Skipum má leggja í lægi á höfninni með sérstöku leyfi hafnarnefndar, sé það gert undir umsjón hafnarvarðar, sem ákveður legustaðinn, legufærin og fyrirkomulag allt, er varðar lagningu skipsins.

22. gr.

Meðan skip liggur mannlaust í lægi á höfninni, skal ekki sjaldnar en á eins mánaðar fresti fara út í það að líta eftir, hvort legufæri eða annað hefur farið úr lagi eða bilað. Ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Leyfi hafnarnefndar til að leggja skipi í lægi er bundið því skilyrði, að ef skipið sekkur láti eigandi þess taka það upp eða sprengja það sundur, svo það skemmi ekki höfnina. Sé því ekki fullnægt innan tiltekins frests, getur hafnarnefnd látið framkvæma verkið á kostnað eiganda.

23. gr.

Heimilt er að leggja skipi í lægi á höfninni, þó að það sé mannlaust, sé það svo þétt að áliti hafnarnefndar, sem getur framkvæmt eða látið framkvæma á því rannsókn á kostnað eiganda að ekki stafi af því nein hætta. Á þessum skipum skal tendra ljós samkvæmt reglum þeim, sem settar eru í alþjóðasjóferðarreglum um skip, er liggja fyrir akkeri. Áður en skipstjóri fer af skipinu, skal hann skriflega tilkynna hafnarverði um umsjónarmann búsettan í því lögsagnarumdæmi, sem höfnin er í, sem skal hafa umsjón skipsins á hendi, og skal skipstjóri ganga úr skugga um, að hafnarvörður sé samþykkur útnefningu umsjónarmannsins.

Hafnarnefnd getur krafist þess, ef henni finnst ástæða til, að umsjónarmaður hafi skipstjórnarréttindi og búsetu það nálægt hafnarsvæðinu, að auðvelt sé að ná til hans í tæka tíð, ef færa þarf skipið, eða til annarra þeirra aðgerða, er skipið snerta.

Hafnarvörður beinir til umsjónarmanns öllum þeim fyrirskipunum, er skipið varða, en umsjónarmaður annað hvort framkvæmir fyrirskipanir hafnarvarðar eða sér um, að þær séu framkvæmdar. Verði dráttur á því, skal hafnarvörður láta framkvæma verkið á kostnað skipseiganda.

VI. KAFLI.

Um fermingu og affermingu eldfimra vökva og sprengiefna.

24. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni, svo sem steinolíu, bensín, aceton, terpentínu eða aðra álíka eldfima vökva, sprengiefni, svo sem púður, dýnamit, geomit eða þess konar efni, mega ekki fara inn á höfnina fyrr en tilkynnt hefur verið um farm til hafnarvarðar og afferming leyfð undir eftirliti brunavarðar, ef til þess þykir ástæða. Um útskipun á sams konar farmi gilda sömu varúðarreglur.

25. gr.

Skip, sem hafa meðferðis þau efni, sem nefnd eru í næstu grein hér á undan, skulu, er þau koma inn á höfnina með þess konar farm, hafa á framsiglutoppi alþjóðlegt merkjaflagg með bókstafnum "B" að degi til, en að næturlagi rautt ljós í stað þess. Merki skal hafa uppi svo lengi sem skipið er í höfn og um hættu getur verið að ræða. Skip, sem ekki hafa framsiglu, skulu þess í stað reisa a. m. k. þriggja metra háa stöng, sem flagginu eða ljósinu skal komið fyrir á.

VII. KAFLI.

Um gjöld til hafnarinnar.

26. gr.

Gjöld til hafnarsjóðs skulu innheimt samkvæmt gjaldskrá, sem hafnarstjórn semur í samræmi við 26. gr. hafnalaga nr. 45/1973, og samgönguráðuneytið staðfestir.

VIII. KAFLI.

Ýmis ákvæði.

27. gr.

Um skaðabótaskyldu vegna skemmda á höfninni, mannvirkjum hennar, tækjum og útbúnaði, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, má ákveða þær af tveimur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það, áður en einn mánuður er liðinn frá því er matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur honum ekki í vil. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

28. gr.

Engum, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, heimilast að fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarnefnd tekur gilda.

29. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt þessari reglugerð heimilast að gefa forráðamönnum skips, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans samkvæmt 10. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt því, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

30. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 100 000.00 nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð.

31. gr.

Með mál út af reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreyni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur niður hafnarreglugerð fyrir Arnarstapahöfn nr. 183 15. september 1943.

Samgönguráðuneytið, 25. júní 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

Nr. 329. 16. júlí 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu á uppdrætti af deiliskipulagi af Hvammahverfi í Hafnarfirði.

Samkvæmt skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964 hefur ráðuneytið hinn 13. júlí 1979 staðfest uppdrátt af deiliskipulagi af Hvammahverfi í Hafnarfirði með fyrirvara um nánari útfærslu á fjölbýlishúsasvæðinu.

Uppdráttur þessi hefur hlotið þá meðferð sem lög nr. 19 1964 gera ráð fyrir.

Félagsmálaráðuneytið 16. júlí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Jón Sigurpálsson.

Nr. 330. 25. júlí 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 219/1976 um gatnagerðargjöld fyrir Ólafsfjarðarkaupstað.

1. gr.

3. mgr. 14. gr. orðist þannig:

80% gatnagerðargjaldsins skal greiða með jöfnum afborgunum á næstu 4 árum og skulu eftirstöðvar bera vexti samkvæmt ákvörðun bæjarstjórnar við hverja álagningu.

Reglugerðarbreyting þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Ólafsfjarðarkaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt lögum um gatnagerðargjöld nr. 51/1974 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 25. júlí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

REGLUGERÐ

um gatnagerðargjöld í Laxárdalshreppi í Dalasýslu.

1. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að leggja gatnagerðargjöld á lóðir á skipulögðu svæði Búðardals, eftir því sem nánar segir í reglugerð þessari. Heimilt er að leggja gatnagerðargjald á land, sem sambærilegt telst, þótt ekki sé sérstök lóð.

2. gr.

Gatnagerðargjald A er gjald vegna þáttöku lóðarhafa í kostnaði við undirbyggingu götu með tilheyrandi lögnum.

3. gr.

Nú ákveður sveitarstjórn að leggja á gatnagerðargjald vegna nýbyggingar og skal þá miða gjaldið við ákveðinn hundraðshluta af byggingarkostnaði á rúmmetra eins og hann er talinn af Hagstofu Íslands, svo sem hér segir:

Einbýlishús, tvíbýlishús	1.5%
Tveggja hæða raðhús og íbúðarhús	1.0%
Fjölbýlishús	0.5%
Verslunar- og skrifstofubyggingar	1.5%
Iðnaðarhús, vöruskemmur og annað atvinnuhúsn.	0.5%
Opinberar byggingar	1.5%
Bílskúrar	1.5%
Önnur hús	0.5%

Auk þessa gjalds skal lóðarhafi greiða kr. 140.00, af hverjum fermetra lóðar. Gjald skal miða við stærð húss, skv. samþykktum uppdrætti. Nú er ekki fyrir hendi samþykktur uppdráttur, og skal þá miða við stærð húss, sem skipulag gerir ráð fyrir, en sé slíkt ekki ákveðið í skipulagi skal miða við eftirtaldar lágmarksstærðir:

Einbýlishús með tilheyrandi bílgeymslu	500 m^3
Raðhús, tvíbýlishús, samb. einbýlishús hver íb.	400 m^3
Fjölbýlishús	300 m^3

Í atvinnuhúsnæði skal við útreikning rúmmáls til gatnagerðargjalda miðað við lofthæð 3.3 m að innanmáli, nema uppdráttur sýni annað.

Framangreindar reglur gilda, ef hús er stækkað, að því er til stækkunar tekur.

4. gr.

Gjöld samkvæmt 3. gr. breytast árlega samkvæmt vísitölu byggingarkostnaðar, sem gildir 1. mars ár hvert.

5. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að lækka gjaldstuðla samkv. gr. 3 hvern fyrir sig, eða alla í einu, um allt að 50% án frekari staðfestingar ráðuneytisins.

6. gr.

Gjalddagar gatnagerðargjalds, samkv. 3. gr., skulu vera samkv. eftirfarandi: Úthlutun er háð því, að full skil verði gerð innan ákveðins frests, áður en byggingarleyfi verður veitt eða sérstakur samningur gerður um greiðslur.

7. gr.

Byggingarfrestur er 12 mánuðir, þ. e. a. s., að lóð fellur aftur til sveitarfélagsins hafi framkvæmdir ekki verið hafnar innan þess tíma frá veitingu hennar, nema veitingin hafi verið háð öðrum skilmálum um byggingarfrest.

Noti lóðarhafi ekki veitta lóð, skal hann eiga rétt á endurgreiðslu á greiddu gatnagerðargjaldi svo sem hér segir:

Eftir 6 mánuði endurgreiðast 50%

Eftirstöðvarnar endurgreiðast eftir 12 mánuði.

Verði lóðin veitt að nýju innan þess tíma, skal fyrri lóðarhafi fá gatnagerðargjaldið endurgreitt, þegar greiðsla samkvæmt þeirri úthlutun fer fram.

8. gr.

Gatnagerðargjald B er gjald vegna þátttöku húseiganda og lóðarhafa í að leggja bundið slitlag á götur og til lagningar gangstétta. Gjaldið nemur ákveðnum hundraðshluta byggingarkostnaðar á rúmmetra eins og hann er talinn af Hagstofu Íslands svo sem hér segir:

Einbýlishús, tvíbýlishús	3%
Tveggja hæða íbúðarhús	2%
Fjölbýlishús	1%
Verslunar- og skrifstofuhús	3%
Iðnaðarhús, vörugeymslur og annað atvinnuhúsn.	1.5%
Opinberar byggingar	3%
Bílskúrar	3%
Önnur hús	3%

Auk þessa gjalds skulu lóðarhafar greiða í gatnagerðargjöld kr. 210.00 af hverjum fermetra lóðar.

Gjald af íbúðarhúsnæði skal þó aldrei vera lægra en gjald miðað við 300 m^3 hús.

Framangreindar reglur gilda, ef hús er stækkað, að því er til stækkunar tekur.

9. gr.

Upphæð gatnagerðargjalda samkvæmt 8. gr. skal miðast við þá vísitölu, sem gildir þegar lagning varanlegs slitlags fer fram. Nú breytist vísitala, meðan verk fer fram, og skal það þá miðað við meðaltalsvísitölu á því tímabili, sem um er að ræða.

10. gr.

Hreppsnefndinni er heimilt að víkja frá gjalddögum á B-gjaldi samkvæmt 8. gr. í eftirfarandi tilfellum:

a) Þegar greiða skal á sama tíma bæði A- og B-gjald samanb. 13. gr.

b) Þegar í hlut eiga efnalitlir elli- eða örorkulífeyrisþegar.

11. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að lækka gjaldstuðlana samkv. 8. gr. hvern fyrir sig eða alla í einu, um allt að 50% án frekari staðfestingar ráðuneytisins.

12. gr.

Gatnagerðargjald samkv. 8. gr. greiðist þannig, að 20% greiðist þegar lagningu bundins slitlags er lokið. Eftirstöðvar greiðast með jöfnum árlegum afborgunum á næstu 4 árum.

Gjalddaga afborgana og vaxta, svo og vaxtaprósentu ákveður hreppsnefnd hverju sinni.

13. gr.

Gjöld samkv. 3. og 8. gr. breytast í samræmi við breytingar á vísitölu byggingarkostnaðar. Grunntölur þær, sem nefndar eru í 3. og 8. gr. miðast við þá vísitölu byggingarkostnaðar sem var í gildi 1. mars 1979.

14. gr.

Gatnagerðargjaldi fylgir lögveð í fasteign þeirri, sem lagt er á, og gengur það ásamt vöxtum fyrir öllum veðkröfum, sem á eigninni hvíla og tekur það einnig til vátryggingarfjár eignarinnar.

Heimilt er að taka gjöld samkvæmt reglugerð þessari lögtaki samkv. lögum nr. 29/1885.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Laxárdalshrepps, Dalasýslu, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51/1974 og nr. 31/1975 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 25. júlí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

25. júní 1979. Nr. 332.

GJALDSKRÁ

fyrir hafnarsjóð Arnarstapahafnar í Breiðuvíkurhreppi í Snæfellsnessýslu.

I. KAFLI

Um hafnargjöld Arnarstapahafnar.

1. gr.

Öll skip eða fleytur, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða hafnargjöld til hafnarsjóðs, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar, þó með þeim undantekningum, er síðar greinir.

Öll gjöld til hafnarinnar greiðast af brúttóstærð skipanna, eins og hún er mest, skv. mælibréfi skips. Hálf rúmlest telst sem heil en minni hluta er sleppt. Undanþegin lesta- og bryggjugjaldi eru herskip, íslensk vitaskip og varðskip.

Lestagjöld.

2. gr.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestargjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest. Þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestargjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Bryggjugjöld.

3. gr.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða gjald þetta eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjald.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum, minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Vörugjöld.

4. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, sem fluttar eru af skipsfjöl á land eða úr landi á skipsfjöl, eða úr einu skipi í annað, innan takmarka hafnarinnar, þó með þeim undantekningum, er síðar getur.

5. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til annarrar hafnar og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft vörugjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara áfram með sama skipi, enda sé það ákveðið í farmskrá, greiðist ekkert vörugjald.

6. gr.

Þessar vörur eru algjörlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið í farmskrá.
b. Vistir og aðrar nauðsynjar til skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
c. Innlend mjólk og rjómi, sem flutt er til hafnarinnar.
d. Póstur og venjulegur farþegaflutningur.

7. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd, með umbúðum, og af hverri sendingu sérstaklega. Brot úr gjaldeiningu telst sem heil gjaldeining.

Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds. Skipstjóra eða afgreiðslumanni skips er skylt að láta gjaldkera hafnarinnar í té eftirrit af farmskrá.

Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið vera meira en upp er gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Séu fleiri en ein vörutegund í sendingu ósundurliðað, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

8. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur og gjaldið greiðast eins og þar segir.

Vörugjaldskrá.

1. fl.: Gjald kr. 383.00/tonn:

Vara flutt í heilum skipsförmum eða lausu máli í miklu magni (meira en 100 t) svo sem bensín, brennsluolíur, kol, laust korn, salt, sement laust og sekkjað, víkur, sekkjaður áburður, sekkjuð kornvara.

2. fl.: Gjald kr. 810.00/tonn:

Þungavarningur, svo sem sekkjavörur, aðrar en taldar í 1. fl., óunnið járn og og stál, útgerðarvörur, smurningsolíur, sjávarafurðir, landbúnaðarafurðir, iðnaðar- og byggingavörur, pökkuð og niðursoðin matvæli, ávextir.

3. fl.: Gjald kr. 2 240.00/tonn:

a. Vélar og tæki hvers konar og varahlutir til þeirra, svo sem heimilis- og skrifstofuvélar, bifreiðar, bifhjól, reiðhjól, hjólbarðar, bátar, flugvélar, hreyflar, mælitæki, húsbúnaður, vefnaðarvara, fatnaður.
b. Útvarps- og sjónvarpstæki, hljóðfæri, úr, klukkur, myndavélar, sjónaukar, glysvarningur alls konar, vín, tóbak, sælgæti, snyrtivörur, lyf.
c. Vörur, sem ekki verða flokkaðar annars staðar, eftir þyngd.

Af flutningi vinnutækja innanlands skal veita allt að 50% afslátt. Vörugjald greiðist ekki af ferðamannabifreiðum, enda ferðist eigendur með sama skipi.

4. fl.: Gjald kr. 219.00/rúmmetra:

Vörur flokkaðar eftir rúmmáli.

5. fl.: Gjald 0.85%:

Sjávarafli lagður á land á hafnarsvæðinu til vinnslu eða brottflutnings. Gjaldið reiknast af heildarverðmæti aflans. Kaupanda aflans ber að afhenda hafnarstjóra skýrslu um keyptan afla mánaðarlega, t. d. afrit af aflaskýrslu til Fiskifélags Íslands. Aflagjald fellur í gjalddaga um leið og afla er landað. Kaupandi aflans innheimtir gjaldið hjá seljanda og er ábyrgur fyrir því til hafnarsjóðs þótt hann vanræki innheimtu þess. Standa ber skil á greiðslu aflagjalds eigi sjaldnar en mánaðarlega.

Lágmarksgjald í öllum flokkum er kr 185.00.

Um ýmis gjöld til hafnarinnar.

9. gr.

Fyrir að leggja vöru á land hafnarinnar, skal greiða kr. 9.50 fyrir hvern fermetra, sem varan þekur, sé hún ekki flutt burtu innan tveggja sólarhringa. Gjald þetta reiknast fyrir hvern sólarhring. Sama gjald skal greiða fyrir tæki og áhöld hvers konar, sem einstaklingar eiga og láta eða vilja láta standa á landi hafnarinnar. Gjald fyrir slík tæki, sem og mikið vörumagn, má ákveða með samningi við hafnarnefnd.

10. gr.

Gjald fyrir lóðir, geymsluhús eða tæki, sem leigð eru einstaklingum eða félögum, um lengri eða skemmri tíma, skal greiða samkvæmt samningi.

Önnur þjónusta, sem höfnin kann að láta skipum eða öðrum aðilum í té og ekki er talin falla undir gjöld þau, sem hér eru fram talin, skal greidd samkvæmt ákvörðun hafnarstjórnar.

II. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

11. gr.

Skrifstofa hafnarinnar sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin þar.

12. gr.

Skipstjóri eða formaður báts ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalda.

Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna, svo og annarra gjalda, er skipinu ber að greiða. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipi, uns gjöldin eru að fullu greidd.

Þar sem ekki eru í gjaldskrá þessari ákveðnir fastir gjalddagar, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

13. gr.

Leigugjald fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar greiði móttakandi af vörum, sem fluttar eru úr húsum eða af lóð hafnarinnar.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarskrifstofu skil á greiðslunni.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri, formaður eða eigandi ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjaldið, sem affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar gengið hefur verið frá farmskrá.

Vörugjald af vörum, sem fluttar eru frá bryggju eða bólvirki, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörum eða andvirði þeirra uns gjaldið er greitt.

14. gr.

Öll gjöld samkvæmt þessari reglugerð má taka lögtaki, og hafa þau forgangsrétt sem önnur opinber gjöld, sbr. 12. gr. hafnalaga. Auk þess eru skipagjöld tryggð með lögveði í skipinu, og gengur það veð í tvö ár fyrir samningsveðskuldum. Dráttarvextir 2% fyrir hvern byrjaðan mánuð reiknast 2 mánuðum eftir gjalddaga .

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, bryggjugjald og hafnsögugjald, svo og hvers konar aðstoð, sem skipinu er látin í té af hafnarinnar hálfu.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið 25. júní 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

Nr. 333. 9. júlí 1979.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 95 14. ágúst 1962, um sameiginlega innheimtu opinberra gjalda í Reykjavík.

1. gr.

1. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Gjalddagar opinberra gjalda samkvæmt gjaldheimtuseðli, skulu vera sem hér segir:

a. Með fimm jöfnum greiðslum, er falla í gjalddaga 1. febrúar, 1. mars, 1. apríl, 1. maí og 1. júní, skal innheimta til greiðslu upp í gjöld yfirstandandi árs hjá hverjum gjaldanda fjárhæð, sem fjármálaráðherra ákveður með reglugerð, sbr. 5. mgr. 46. gr. l. nr. 68/1971 um tekju- og eignarskatt, sbr. 8. gr. l. nr. 60/1973 um breyting á þeim lögum. Nú hafa tekjur gjaldanda á gjaldárinu verið lægri en á næsta ári áður, svo að nemi 30% eða þar yfir, eða ástæður hans versnað með öðrum hætti svo mjög, að vænta megi þess, að mun lægri gjöld verði lögð á hann en árið áður, og getur hann þá krafist lækkunar á greiðslum samkvæmt þessum staflið. Skattstjóri ákveður lækkunina. Nú verður ljóst, þegar álagningu lýkur, að gjaldandi hefur þegar greitt meira en álögðum gjöldum nemur, og skal þá endurgreiða það, sem ofgreitt var, ásamt ½% vöxtum fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði, sem fé var í vörslum Gjaldheimtunnar.
b. Álögð gjöld, að frádregnu því, sem greiða ber samkvæmt a-lið, ber gjaldanda að greiða með fimm sem næst jöfnum greiðslum, þ. 1. ágúst, 1. september, 1. október, 1. nóvember og 1. desember.
c. Allar greiðslur samkvæmt þessari grein, skulu inntar af hendi í heilum krónum eða heilum eða hálfum tug króna, eftir ákvörðun Gjaldheimtunnar.
d. Vangreiðsla á hluta gjalda samkvæmt þessari grein, veldur því, að öll gjöld gjaldandans á gjaldárinu falla í eindaga 15 dögum eftir gjalddagann, þó ekki fyrr en 15. næsta mánaðar eftir að álagningu er lokið.

2. gr.

2. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Séu gjöld samkvæmt gjaldheimtuseðli ekki greidd innan mánaðar frá gjalddaga skal greiða dráttarvexti af því, sem ógreitt er, talið frá og með gjalddaga. Dráttarvextir eru þeir sömu og hjá innlánsstofnunum, sbr. 13. gr. laga nr. 10 frá 29. mars 1961 og ákvörðun Seðlabanka Íslands á hverjum tíma. Dráttarvextir reiknast með sama hætti og hjá innlánsstofnunum.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 4. gr. laga nr. 68/1962 um heimild til sameiginlegrar innheimtu opinberra gjalda og öðlast gildi þegar í stað.

Fjármálaráðuneytið, 9. júlí 1979.

Tómas Árnason.

Árni Kolbeinsson.

19. júlí 1979. Nr. 334.

REGLUGERÐ

um skráningu innlendra sérlyfja.

1. gr.

Innlendum lyfjum skal skipt í 2 flokka varðandi skráningarmeðferð:

a) Lögbókarlyf (lyf framleidd skv. gildandi framleiðsluforskriftum) og lyf, sem framleidd eru skv. óstuðluðum framleiðsluforskriftum.
b) Ný lyf.

2. gr.

Lyf sem talin eru í 1. gr. a-lið og sótt verður um skráningu á, skulu skráð með samheitum. Heiti, sem notuð hafa verið í áraraðir, ýmis blönduð lyf (t. d. magnyl,

B-kombín, koffíplex), eru í þessu sambandi einnig talin samheiti. Um merkingu lyfja almennt vísast til reglna um merkingu sérlyfja (dreifibréf 13/1978 L).

Umsóknir um skráningu skulu berast á sömu eyðublöðum og notuð eru við skráningu erlendra sérlyfja.

Lágmarkskröfur er gera skal til skráningargagna með umsóknum um skráningu lögbókarlyfja sbr. 1. gr. a-lið.

1) Nákvæmar upplýsingar um virkt (virk) efni lyfsins svo og öll hjálparefni, sem notuð eru við gerð lyfsins, þar með talin nákvæm lýsing á aðferðum til magnákvörðunar, hreinleikaprófs, sannkennslisprófs svo og upplýsingar um eðlisfræðilegar og efnafræðilegar einkennistölur efnanna.
2) Upplýsingar um geymsluþol og geymsluákvæði lyfsins.
3) Upplýsingar um merkingar lyfsins.
4) Upplýsingar um verð lyfsins, umbúðir og pakkningastærðir.
5) Upplýsingar um ábendingar lyfs, frábendingar, skammtastærðir handa fullorðnum og börnum, hámarksskammtastærðir, aukaverkanir, milliverkanir og eiturverkanir.
6) Framleiðendum er gefinn kostur á að senda fyrirspurnir til heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytisins, hvort nauðsynlegt teljist að frásogstilraunir á einstökum lyfjum séu gerðar og mun það metið í hverju einstöku tilviki.

3. gr.

Ný innlend sérlyf, sbr. 1. gr. b-lið, lúti sömu reglum um skráningu og þeim, sem í gildi eru hverju sinni, um skráningu erlendra sérlyfja, sbr. reglugerð 451/1976 ásamt áorðnum breytingum og breytingum sem settar kunna að verða. Ný innlend sérlyf má skrá með samheiti.

4. gr.

Aðlögunartími nýskráðra innlendra sérlyfja skal vera 1 ár frá skráningu þeirra lyfja, er falla undir 1. gr. a-lið, þ. e. að framleiðsluforskrift lögbókarlyfja skuli felld úr gildi ½ ári eftir að samsvarandi lyf hefur verið skráð á sérlyfjaskrá. Heimilt er að afhenta viðkomandi lögbókarlyf í smásölu í 1 ár eftir að það hefur verið skráð sem sérlyf.

Sömu reglur gilda um lyf, sem hingað til hafa verið framleidd samkvæmt óstöðluðum forskriftum.

5. gr.

Innlend sérlyf skulu tekin upp í Lyfjaverðskrá II. Lyfjaeftirlit ríkisins staðfestir framleiðsluverð (heildsöluverð) lyfjanna að fengnum tillögum viðkomandi framleiðanda.

6. gr.

Skráningar- og árgjöld innlendra framleiðenda skulu vera helmingur þeirra upphæðar, er erlendir framleiðendur greiða, skv. gildandi reglugerð hverju sinni, uns annað verður ákveðið.

7. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 7. gr. 2. tl. lyfjalaga nr. 49/1978, öðlast gildi þegar við birtingu.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 19. júlí 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 30. september 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi grundvallarverð á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 30. september 1979:

Óverkaður saltfiskur	U. S. $ pr. lest fob.
Stórfiskur nr. 1	2 650.00
Millifiskur nr. 1	2 475.00
Smáfiskur 40/60 nr. 1	2 150.00
Smáfiskur 60/100 nr. 1	1 990.00

Verðbil verður 3½% og miðast við verðhækkun eingöngu.

Greiðslur í sjóðinn verða 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði án verðbils.

Grundvallarverð miðast við viðskiptagengi eins og það er á hverjum tíma.

Sjávarútvegsráðuneytið, 3. ágúst 1979.

F. h. r.
Þórður Ásgeirsson.

Kristín Magnússon.

31. júlí 1979. Nr. 336.

SAMÞYKKT

um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Húsavíkurkaupstað nr. 33 27. janúar 1972.

1. gr.

Í stað „35 km" í 30. gr., sbr. samþykkt nr. 131 2. maí 1974, komi: 45 km.

2. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Húsavíkur hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 1 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóvember 1919 um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 31. júlí 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ólafur W. Stefánsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 348 8. október 1976 um happdrætti Háskóla Íslands.

1. gr.

1. og 2. málsl. 1. málsgr. 11. gr. orðist svo: Verð hlutamiða er 1 400 kr. í hverjum flokki. Fyrir ársmiða skal greiða 16 800 kr.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 13 13. apríl 1973 um happdrætti Háskóla Íslands, öðlast gildi 1. janúar 1980. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 329 29. ágúst 1978.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 31. júlí 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ólafur W. Stefánsson.

Nr. 338. 31. júlí 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu á uppdrætti af legu Vestfjarðavegar um Önundarfjörð í Mosvallahreppi.

Samkvæmt skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964 hefur ráðuneytið þ. 30. þ. m., staðfest uppdrátt af legu Vestfjarðavegar um Önundarfjörð í Mosvallahreppi.

Uppdráttur þessi hefur hlotið þá meðferð, sem lög nr. 19/1964 gera ráð fyrir og hefur verið samþykktur af hreppsnefnd Mosvallahrepps og skipulagsstjórn ríkisins.

Félagsmálaráðuneytið, 31. júlí 1979.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Jón Sigurpálsson.

Nr. 339. 14. maí 1979.

AUGLÝSING

um umferð í Grindavík.

Að fenginni tillögu bæjarstjórnar Grindavíkur og samkv. 65. gr. umferðarlaga nr. 40/1968, er hér með ákveðið að taka upp einstefnuakstur um Skólabraut í Grindavík til vesturs.

Lögreglustjórinn í Grindavík, 14. maí 1979.

Jón Eysteinsson.

REIKNINGUR

Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga 1978.

A. Rekstrarreikningur.

Gjöld:

Almenn framlög til sveitarfélaga skv. 13. gr.		kr.	5 288 404 643
Aukaframlög til sveitarfélaga skv. 15. gr.		—	316 500 000
Fólksfækkunarframlög til sveitarfélaga skv. 16. gr.		—	63 460 000
Samband ísl. sveitarfélaga, framlag		—	62 078 442
Landshlutasamtök sveitarfélaga, framlag		—	62 078 442
Lánasjóður sveitarfélaga, framlag		—	310 407 708
Húsfriðunarsjóður, framlag		—	10 211 370
Innheimtustofnun sveitarfélaga, rekstrarframl. 1978		—	18 427 386
Innheimtustofnun sveitarfélaga, rekstrarframl. 1977		—	506 075
Afskrifaðar kröfur vegna barnsmeðlaga:			
Fyrir árið 1977	kr. 471 124		
Fyrir árið 1978	— 4 338 959		
		kr.	4 810 083
Tekjuafgangur fluttur á höfuðstól		—	71 286 608
		Alls kr.	6 208 170 757

Tekjur:

Sölugjald, hluti sjóðsins í álagningu		kr.	4 156 893 845
Aðflutningsgjöld, hluti sjóðsins í álagningu			1 287 890 380
Landsútsvör:			
Bankar		kr.	58 386 296
Aðrir	kr. 922 170 719		
— ¼ hluti sveitarfél.	— 230 380 795		
		kr.	691 789 924
Sérstakur tekjuskattur:			
Kísiliðjan h. f. og Johns Manville	kr. 48 235 422		
— til Húsavíkurkaupstaðar	— 24 059 875		
— til Skútustaðahrepps	— 17 473 649		
		kr.	6 702 898
Nettóskil vegna 1977		—	6 197 414
		Samtals kr.	6 207 860 757
Vaxtatekjur		kr.	310 000
		Alls kr.	6 208 170 757

B. Efnahagsreikningur.

Eignir:

Greiðslufjárreikningar:		**855 207 957**
Óinnheimtar tekjur hjá gjaldendum ríkissj.	kr.	580 016 171
Ríkissjóður, viðskiptareikningur	—	200 519 444
Sveitarfélög, viðskiptareikningar	—	119 580
Landshlutasamtök sveitarfélaga	—	1 039 558
Gjaldendur landsútsvara	—	73 513 204

Lánareikningar:			1 112 744 769
Innheimtustofnun sveitarfélaga		kr.	1 109 244 769
Siglufjarðarkaupstaður		—	2 000 000
Skútustaðahreppur		—	1 500 000
		Alls kr.	1 967 952 726

Skuldir:

Greiðslufjárreikningar:			1 575 733 586
Samband ísl. sveitarfélaga		kr.	38 839
Lánasjóður sveitarfélaga		—	28 159 011
Innheimtustofnun sveitarfélaga		—	18 427 386
Sveitarfélög, viðskiptareikningar		—	10 567 091
Framlagsfé til sveitarfélaga:			
Af óinnheimtum tekjum:			
Í ársbyrjun	kr. 440 184 291		
Af rekstrarreikningi 1978	— 139 831 880		
		kr.	580 016 171
Af innheimtum tekjum:			
Í ársbyrjun	kr. 905 852 899		
Af rekstrarreikningi 1978	— 5 528 532 763		
	Samtals kr. 6 434 385 662		
Úthlutað á árinu 1978:			
Almenn framlög skv. 13. gr.			
222 470 íbúar x 23 000	kr. 5 116 810 000		
÷ skerðing	— 909 426		
	5 115 900 574		
Aukaframlög skv. 15. gr.	— 316 500 000		
Fólksf.framl. skv. 16. gr.	— 63 460 000		
	kr. 5 495 860 574	kr.	938 525 088
Eiginfjárreikningar:			392.210 140
Höfuðstóll í ársbyrjun	kr. 320 932 532		
Tekjuafgangur 1978	— 71 286 608	—	392 219 140
		kr.	1 967 952 726

Félagsmálaráðuneytið, 3. júlí 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Lára Hafliðadóttir.

REIKNINGUR

sjóðsins Gerðuminning árið 1978.

Tekjur:

1.	Eignir sjóðsins 1. janúar 1978.		
	a) Innstæða í Landsb. Íslands	kr. 86 275.00	
	b) Vextir af sama	kr. 18 468.00	
			kr. 104 743.00
2.	Spariskírteini ríkissjóðs að nafnverði		— 160 000.00
3.	Happdrættislán ríkissjóðs		— 1 000.00
		Samtals	kr. 265 743.00

Gjöld:

1.	Innstæða í Landsb. Íslands	kr. 103 993.00
2.	Leiga á bankahólfi	— 750.00
3.	Spariskírteini ríkissjóðs	— 160 000.00
4.	Happdrættislán ríkissjóðs	— 1 000.00
	Samtals	kr. 265 743.00

Reykjavík, 29. janúar 1979.

Ólöf Sigurjónsdóttir.

Við undirritaðar höfum í dag farið yfir reikning sjóðsins Gerðuminning fyrir árið 1978 og teljum hann rétt færðan. Bankainnstæða og verðbréf eru fyrir hendi.

Reykjavík, 2. febrúar 1979.

Vigdís Jónsdóttir. Guðrún Markúsdóttir.

Nr. 342.

REIKNINGUR

Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur árið 1978.

Rekstrarreikningur fyrir árið 1978.

Tekjur:

Vextir af bankainnstæðum	kr.	42 962.00
	kr.	42 962.00

Gjöld:

Tekjur umfram gjöld	kr.	42 962.00
	kr.	42 962.00

Efnahagsreikningur pr. 31. des. 1978.

Eignir:

Bankainnstæður	kr.	250 001.00
	kr.	250 001.00

Skuldir:

Höfuðstólsreikningur:		
Hrein eign pr. 1. jan. 1978	kr. 207 039.00	
Hreinar tekjur árið 1978	kr. 42 962.00	kr. 250 001.00
		kr. 250 001.00

Samgönguráðuneytið, 27. apríl 1979.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 343.

REIKNINGUR

ÞJÓÐHÁTÍÐARSJÓÐUR

REIKNINGSYFIRLIT
frá 10/12 1976 til 31/12 1978.

Eignir:

Spariskírteini ríkissjóðs	kr. 221 720 000.00
Innstæða í Seðlabanka	— 236 180 778.00
	Kr. 457 900 778.00

Skuldir:

Ógreiddir styrkir		kr. 13 560 000.00
Höfuðstóll hinn 31/12 '78:		
Stofnhöfuðstóll 10/12 '76	kr. 300 000 000.00	
Tekjur umfram gjöld	— 144 340 778.00	kr. 444 340 778.00
		Kr. 457 900 778.00

Tekjur:

Vextir af innstæðu	kr. 153 153 285.00
Verðhækkun spariskírteina	— 60 771 112.00
	kr. 213 924 397.00

Gjöld:

Styrkveitingar	kr. 69 030 000.00
Ýmis kostnaður	— 553 619.00
Tekjur umfram gjöld	kr. 144 340 788.00
	kr. 213 924 397.00

Reikningsskil þessi hafa verið endurskoðuð og ekkert fundist athugavert.

RÍKISENDURSKOÐUNIN, Reykjavík, 15. mars 1979.

Halldór V. Sigurðsson.

STJÓRN ÞJÓÐHÁTÍÐARSJÓÐS

Björn Bjarnason. Jóhannes Nordal. Eysteinn Jónsson.

Gils Guðmundsson. Gísli Jónsson.

REIKNINGUR

Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar árið 1978.

Rekstrarreikningur fyrir árið 1978.

Tekjur:

Vextir af bankainnstæðum	kr.	80 109.00
		80 109.00

Gjöld:

Tekjur umfram gjöld	kr.	80 109.00
		80 109.00

Efnahagsreikningur pr. 31. des. 1978.

Eignir:

Bankainnstæður	kr.	461 639.00
		461 639.00

Skuldir:

Höfuðstólsreikningur:			
Hrein eign pr. 1. jan. 1978	kr.	381 530.00	
Hreinar tekjur árið 1978	—	80 109.00	kr. 461 639.00
			461 639.00

Samgönguráðuneytið, 27. apríl 1979.

Brynjólfur Ingólfsson.

2. júlí 1979. Nr. 345.

AUGLÝSING

um umferð í Kópavogi.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40, 23. apríl 1968, og að fengnum tillögum bæjarstjórnar Kópavogs, eru hér með settar eftirgreindar reglur um umferð í Kópavogi:

1. Á bifreiðastæðum sunnan Hamraborgar við húsin nr. 2—14 skulu bifreiðastöður takmarkaðar við 30 mínútur í senn fyrir hverja bifreið á þeim tíma sem verslanir eru almennt opnar.
2. Á bifreiðastæðum norðan Digranesvegar milli akbrautar og pósthúss skulu bifreiðastöður takmarkaðar við 15 mínútur í senn fyrir hverja bifreið.
3. Bifreiðastöður skulu vera bannaðar við vestanverða Hrímborg að sunnanverðu, þ. e. við gangstétt norðan útibús Útvegsbanka Íslands.

Reglur þessar eru settar samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 40, 23. apríl 1968, og koma til framkvæmda þegar í stað. Með auglýsingu þessari eru numin úr gildi þau ákvæði eldri auglýsinga um umferð í Kópavogi sem brjóta í bága við ákvæði auglýsingar þessarar.

Bæjarfógetinn í Kópavogi, 2. júlí 1979.

Sigurgeir Jónsson.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968 og að fenginni tillögu borgarráðs hefir eftirfarandi verið ákveðið:

Einstefnuakstur verður á Laugateigi til austurs frá Gullteigi að Reykjavegi. Heimilt verður að leggja ökutækjum beggja vegna götunnar þar sem einstefnuakstur-inn er.

Framangreindar reglur taka gildi 1. ágúst 1979.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 15. júlí 1979.

Sigurjón Sigurðsson.

Nr. 347. 1. júní 1979.

AUGLÝSING

um umferð á Flateyri.

Að fengnum tillögum hreppsnefndar Flateyrarhrepps, og samkvæmt heimild í umferðarlögum nr. 40/1968 eru hér með settar eftirfarandi reglur um umferð á Flateyri, Vestur-Ísafjarðarsýslu:

I. Aðalbrautir:
1. Hafnarstræti.
2. Brimnesvegur. Umferð eftir Brimnesvegi víki þó fyrir umferð eftir Hafnarstræti.
3. Tjarnargata. Umferð eftir Tjarnargötu víki þó fyrir umferð eftir Hafnarstræti og Brimnesvegi.

II. Einstefnuakstursgötur:
1. Unnarstígur er ekinn skal til vesturs.
2. Ránargata er ekin skal til austurs.
3. Sundið milli Hafnarstrætis og Grundarstígs, er ekið skal til vesturs.
4. Bárugata, er ekin skal til vesturs.

III. Bifreiðastöður eru bannaðar við vesturkant Grundarstígs milli Bárugötu og Túngötu.

Þetta kunngerist hér með Flateyringum og öðrum þeim sem leið eiga um Flateyri, til eftirbreytni.

Sýslumaðurinn í Ísafjarðarsýslu, 1. júní 1979.

Már Pétursson, settur.

Stjórnartíðindi B 41, nr. 319—347. Útgáfudagur 14. ágúst 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 42 — 1979

22. ágúst 1979. 661 Nr. 348.

REGLUGERÐ

skv. lögum nr. 15/1979 um breytingu á lögum nr. 101/1966 um Framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl.

1. gr.

Merking orða í þessari reglugerð er sem hér segir:

„Bú" er notað um framleiðslueiningu bónda og maka hans og barna innan 16 ára aldurs, að viðbættri framleiðslu annarra sjálfstæðra framteljenda er lögheimili eiga á sömu jörð, en ekki eru sjálfir ábúendur eða aðilar að félagsbúi, svo og annars lögaðila fyrirtækis eða stofnunar.

„Lögbýli" er eins og það er skilgreint í 1. gr. ábúðarlaga nr. 64/1976 svohljóðandi:

„Jörð eða lögbýli" nefnist í lögum þessum hvert það býli sem sérstaklega er metið til verðs í fasteignamati, með ákveðnum landamerkjum eða með ákveðnum tún- og engja-merkjum, ef um hjáleigu eða býli er að ræða sem hefur sameiginlegt beitiland með annarri jörð eða jörðum. Ennfremur verður býli að hafa það landrými eða búrekstraraðstöðu, að það framfleyti minnst 10 kúgildum. Auk þess sé á landinu nauðsynlegur húsakostur til að nytja jörðina. Jörð sem ekki hefur verið setin í 2 ár eða lengur, telst eyðijörð og þó að hús séu fallin eða rifin, telst hún lögbýli nema jörðinni sé ráðstafað til annarra nota með samþykki sveitarstjórnar og jarðanefndar, t. d. lögð til afréttar eða sameinuð annarri jörð. Jörð eða lögbýli teljast ennfremur nýbýli, garðyrkjubýli og smábýli sem hlotið hafa samþykki jarðanefndar og staðfestingu landnámsstjórnar sem lögbýli.

„Ærgildi" er ein vetrarfóðruð sauðkind. Í nautgripum teljast ærgildi þannig; kýr 20 ærgildi, kelfd kvíga 12 ærgildi, vetrungur 8 ærgildi og kálfur 4 ærgildi.

„Ærgildisafurð" er magn kjöts, gæru, sláturs og ullar sem ein vetrarfóðruð kind skilar skv. landsmeðaltali þriggja síðustu ára og eða tilsvarandi magn mjólkur og nautgripakjöts, miðað við verðmæti. Aðrar tekjur af landbúnaði metast til ærgildisafurða í krónutölu skv. skilgreiningu um heildarbúvöruverðmæti.

„Framleiðandi" getur verið einstaklingur og einnig bóndi ásamt maka hans og börnum þeirra o. fl. samkvæmt skilgreiningu um bú.

2. gr.

Nú verður búvöruframleiðslan meiri en þörf er fyrir á innlendum markaði og ekki fást erlendir markaðir sem viðunandi teljast fyrir það sem umfram er, að mati Framleiðsluráðs landbúnaðarins og eru þá Framleiðsluráði, að fengnu sam-

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

þykki fulltrúafundar Stéttasambands bænda og staðfestingu landbúnaðarráðherra, heimilar eftirfarandi tímabundnar ráðstafanir:

a) Að ákveða mismunandi verð á búvöru til framleiðenda. Í því sambandi er heimilt að ákveða framleiðendum fullt grundvallarverð fyrir ákveðinn hluta framleiðslunnar, en útflutningsverð fyrir það sem umfram er.

Settur verði kvóti í ærgildisafurðum fyrir framleiðslu sauðfjár- og nautgripaafurða aðra hvora búgreinina eða báðar eftir því sem þurfa þykir á hverju lögbýli og fyrir þá framleiðendur utan lögbýla sem þess kunna að óska og hafa meiri hluta tekna sinna af landbúnaði samkvæmt skattframtali. Þeir sem ekki fá ákvarðaðan kvóta skulu sæta hámarksskerðingu á verði hverju sinni miðað við framtalda framleiðslu 1978.

Við ákvörðun kvóta skal leggja til grundvallar meðalframleiðslu 2—3 ára, skv. nánari ákvörðun Framleiðsluráðs og að fengnu samþykki landbúnaðarráðherra. Hafi framleiðandi orðið fyrir óvenjulegum rekstraráföllum eitthvert viðmiðunaráranna, skal það ár ekki hafa áhrif.

Fullt verð skal greiða eins og aðstæður leyfa hverju sinni, þó aldrei minna en 80% af meðalframleiðslu viðmiðunaráranna. Fyrir framleiðslu sem er umfram það, sem ákveðið er að greiða fullu verði skal greiðslan miðuð við meðalútflutningsverð mjólkurafurða eða kindakjöts viðkomandi ár skv. útreikningum Framleiðsluráðs.

Heimilt er að greiða framleiðendum ákveðinn fjölda ærgildisafurða fullu verði samkvæmt árlegri ákvörðun fulltrúafundar Stéttarsambands bænda, enda hafi þeir lögheimili og/eða ábúð á lögbýli. Þegar skerðingarmark skv. þessari málsgrein er ákveðið, skal taka með í útreikning allar tekjur á landbúnaðarframtali, aðrar en bústofnsauka.

Afurðamagni sauðfjár og nautgripa á félagsbúum sem starfandi voru á árunum 1976—1978, skal skipta á milli aðila skv. skattframtali 1979. Þar sem aðrir framleiðendur eru á lögbýli en bóndinn og fjölskylda hans, leggst afurðamagnið saman og myndar sameiginlegan rétt viðkomandi bújarðar.

Stofnun nýrra félagsbúa og skipting búa, myndar ekki sjálfstæðan rétt skv. reglugerð þessari eftir gildistöku hennar nema samþykki Framleiðsluráðs komi til.

Framleiðsluráð skal eftir aðalfund Stéttarsambands bænda og eigi síðar en 1. október ár hvert, áætla og birta framleiðendum hve mikill hundraðshluti framleiðslu þeirra miðað við viðmiðunarárin verði greiddur fullu verði á næsta almanaksári.

Fari jörð varanlega í eyði er Framleiðsluráði heimilt að ákveða að ónotaður kvóti jarðarinnar nýtist öðrum framleiðendum í sama hreppi í stað þess að hann færist yfir á heildarframleiðsluna. Sömuleiðis getur Framleiðsluráð fellt niður skerðingarákvæði samkvæmt fjórðu málsgr. þessarar gr., á mjólkurframleiðslu á svæðum þar sem skortur er á neyslumjólk.

b) Að greiða með samþykki ríkisstjórnarinnar hluta af niðurgreiðslum til framleiðenda í samræmi við framleiðslumagn, að ákveðnu marki, en síðan stiglækkandi eftir því sem framleiðslan vex.

Full greiðsla skal ná til 400 ærgildisafurða, eins og þær voru viðmiðunarárin, sbr. a-lið skv. landsmeðaltali, en greiðslan lækkar um 5% fyrir umfram afurðamagn á hverju 100 ærgilda bili, þó aldrei meir en 25%. Hæsta skerðing kemur á framleiðslu þeirra framleiðenda er ekki búa á lögbýlum nema þeir hafi meiri hluta tekna sinna af búvörurframleiðslu. Um greiðslu til félagsbúa fer skv. 7. málsgr. a-liðar og þessum ákvæðum, eftir því sem við á. Afurðaverð til framleiðenda skv. verðlagsgrundvelli breytist til samræmis við þessa beinu

greiðslu eftir því sem um er samið við ríkisstjórnina. Samkomulag um þessa greiðslu skal gert til minnst eins árs í senn.

Greiðslur skulu sendar framleiðendum eigi sjaldnar en ársfjórðungslega. Heimilt er Framleiðsluráði að greiða á bankareikning eða til verslunaraðila, eftir tilvísun viðkomandi framleiðanda.

c) Að innheimta framleiðslugjald til verðjöfnunar, sem má vera mishátt eftir bústærð, ef ástæða þykir til. Heimilt er að taka mishátt verðjöfnunargjald af afurðum sauðfjár og nautgripa eða aðeins af annarri hvorri búgreininni fyrir sig. Einnig er Framleiðsluráði heimilt að taka slíkt gjald af öðrum afurðum. Heimilt er að fella niður framleiðslugjald af búum undir ákveðnu stærðarmarki.

Hæst gjald skal tekið af afurðum 1000 ærgildisbúa og stærri og af framleiðslu þeirra, sem ekki hafa lögheimili og ábúð á lögbýli hafi þeir ekki meiri hluta tekna sinna af landbúnaði. Gjaldið miðist við bústofn á hverju býli um áramót skv. forðaskýrslum.

Framleiðsluráð ákveður hversu hátt hæsta gjaldið skal vera og tilkynnir það strax að tekinni ákvörðun og jafnframt tilkynnir það gjalddaga og innheimtir gjaldið sbr. þó næstu málsgrein. Síðan skal endurgreiða af gjaldinu 7/12 hluta þess til 400 ærgilda búa eða minni sbr. þó síðasta málslið 1. málsgreinar, d-liðar. Fyrir 400—500 ærgilda bú endurgreiðast 6/12 hlutar gjaldsins. Lækkar greiðslan um 1/12 hluta fyrir hvert 100 ærgilda, er bætist við bústærðina upp að 1000 ærgilda búi. Um félagsbú gilda ákvæði 6. málsgreinar a-liðar eftir því sem við á.

Heimilt er að nota samtímis heimildir samkv. stafliðum a, b og c svo sem fært er.

d) Hafi einhver framleiðandi ekki talið fram til skatts, skal gefa viðkomandi aðila tveggja mánaða frest til að senda upplýsingar sem Framleiðsluráð tekur gildar, ella tapar hann rétti til framleiðslukvóta á fullu verði.

Frumbýlingur telst sá framleiðandi sem haft hefur ábúð á jörð í þrjú ár eða skemur. Hafi hann ekki komið upp búi af þeirri stærð sem verðlagning búvara miðast við, skal réttur hans til fulls verðs skv. a-, b- og c-lið ráðast af því framleiðslumagni er framleitt var á viðkomandi jörð áður en hann tók við búi og einnig af þörf hans til eðlilegrar afkomu samanborið við aðra bændur miðað við fjármagnskostnað við stofnun búsins og laun fyrir vinnu við rekstur þess í hlutfalli við verðlagsgrundvallarbú að mati Framleiðsluráðs landbúnaðarins.

Framleiðandi, sem hættir búrekstri á framleiðsluári, skal sæta þeirri verðskerðingu á afurðamagni búsins sem gildir í viðkomandi búgrein á innleggstíma afurðanna. Ef um er að ræða innlegg hluta úr ári, skal fullt verð greiðast fyrir jafnmikið framleiðslumagn og hann hafði rétt til, miðað við sama tíma viðmiðunarárin. Sama gildir ef tekið er mishátt verðjöfnunargjald.

Heimilt er að greiða framleiðendum fullt verð fyrir kjöt sem til fellur vegna samdráttar bústofns um 5% eða meira, enda leggi þeir fram fullnægjandi gögn að mati Framleiðsluráðs.

Ef búrekstri er hætt á lögbýli, geymist réttur viðkomandi býlis, þar til búrekstur hefst þar að nýju, nema honum hafi verið ráðstafað samkvæmt síðustu málsgrein a-liðar.

e) Framleiðsluráð ákveður fyrir marslok ár hvert, hversu hátt gjald skuli taka af búvöruinnleggi til jöfnunar greiðslum til framleiðenda og jöfnunar verðs á milli þeirra söluaðila, er selja á erlendum markaði og hinna er selja innanlands.

Söluaðilum er skylt að halda eftir af greiðslum til framleiðenda þeirri fjár-

hæð af andvirði innlagðrar búvöru sem Framleiðsluráð ákveður hverju sinni vegna framkvæmda ofangreindra heimilda, og standa skil á þeim fjárhæðum til Framleiðsluráðs.

Framleiðsluráð getur falið söluaðilum afurðanna að taka mismunandi hátt gjald af framleiðendum eftir nánari fyrirmælum sbr. c-lið, og skulu þeir þá gera nákvæma grein fyrir gjaldtöku af hverjum aðila fyrir sig. Framleiðsluráð ákveður gjalddaga vegna þessara heimilda.

Standi söluaðili ekki í skilum á gjalddaga, er Framleiðsluráði heimilt að taka dráttarvexti af fjárhæðinni, eins og þeir eru ákveðnir af Seðlabanka Íslands hverju sinni.

3. gr.

Heimilt er að leggja sérstakt gjald á innflutt kjarnfóður. Gjaldið má vera allt að 100% álag á innkaupsverð vörunnar. Innkaupsverð vörunnar er CIF verð hennar kominnar í innflutningshöfn.

Rétt er að flokka kjarnfóðrið í tvo flokka. Í öðrum flokknum væru fullunnar fóðurblöndur með eftirfarandi tollskrárnúmeri: 23-07-00.

Hinsvegar hráefni í eftirfarandi tollskrárnúmerum:

10-01-10	10-07-10	11-02-29	23-03-00	23-04-60
10-01-20	10-07-20	11-02-39	23-04-10	23-04-70
10-02-00	10-07-30	17-03-01	23-04-20	23-04-80
10-03-00	11-01-21	23-02-10	23-04-30	23-04-90
10-04-00	11-01-22	23-02-20	23-04-40	23-06-00
10-05-00	11-02-21	23-02-30	23-04-50	

Rétt er að hvor flokkur taki gjald í krónutölu, sem yrði svipaður hundraðshluti á meðal innkaupsverð í hvorum flokki fyrir sig. Undanskilin gjaldtöku eru fóðursölt, snefilefni, herðir og bætiefni.

Framleiðendur búvöru á lögbýlum, og aðrir sem hafa meiri hluta tekna sinna af búvöruframleiðslu, skulu án þess að greiða gjaldið fá tiltekið magn kjarnfóðurs miðað við framtalið magn afurða og bústofn á skattframtali.

Réttur hvers framleiðanda í sauðfjár- og nautgriparækt, skal miðaður við það afurðamagn sem hann á rétt á að fá greitt á fullu verði, skv. a-lið 2. greinar. Fyrir framleiðendur annarra búsafurða skal rétturinn miðast við framtalið afurðamagn ársins 1978.

Hafi einhver framleiðandi minnkað bústofn sinn frá meðaltali fyrrgreindra ára um a. m. k. 5%, skal réttur hans í þessu efni minnkaður í sama hlutfalli.

Réttur frumbýlinga í nautgripa- og sauðfjárrækt skal ákveðinn skv. d. lið 2. gr. Réttur frumbýlinga í alifugla- og svínarækt ákvarðast af Framleiðsluráði.

Sýslumenn, bæjarfógetar og í Reykjavík tollstjóri, innheimta gjaldið við innflutning.

Gjaldheimtumönnum er heimilt að veita innflutningsaðilum allt að þriggja mánaða frest á greiðslu gjaldsins gegn fullri bankatryggingu. Ef sérstakir erfiðleikar steðja að vegna náttúruhamfara má veita lengri gjaldfrest.

Framleiðsluráð lætur búvöruframleiðendum, sem eiga rétt á að fá kjarnfóður án gjaldtöku í té seðla er sýni hversu mikið kjarnfóður hver einstakur framleiðandi getur fengið ár hvert án gjaldtöku. Heimilt er að afhenda seðla til ½ árs í senn. Seðlar þessir skulu bera með sér, hvað verðgildi þeirra sé. Seðlarnir gilda sem greiðsla kjarnfóðurgjalds á öllum stigum verslunar með kjarnfóður.

Kjarnfóðurseðlar skulu skráðir í númer býlis og nafn framleiðanda þess sem á að fá kjarnfóður án gjalds og eru óframseljanlegir, nema til verslunar sem selur kjarnfóður.

Búvöruframleiðendur sem ekki hafa lögbýli til umráða en hafa meirihluta tekna

sinna af landbúnaði skulu leggja fram gögn er sanni rétt þeirra og skal Framleiðsluráð þá gefa út skömmtunarseðla til þeirra.

Heimilt er Framleiðsluráði að endurgreiða búvöruframleiðendum álagt kjarnfóðurgjald miðað við framtalinn bústofn á skattframtali, eftir nánari ákvörðun Framleiðsluráðs.

Endurskoða skal ársfjórðungslega eða svo oft sem þurfa þykir af hve miklu magni gjaldið er endurgreitt til hvers framleiðanda vegna breytinga sem verða kunna á bústofni.

Framleiðsluráð getur falið trúnaðarmönnum sínum að telja sérstaklega bústofn hjá bændum til að fylgjast með slíkum breytingum.

Heimilt er að ákveða mismunandi endurgreiðslu eftir landshlutum og eftir búgreinum í einstökum landshlutum.

Endurgreiðsla skal fara fram eigi sjaldnar en á þriggja mánaða fresti þannig að framleiðendur komist jafnan hjá því að greiða gjaldið miðað við þau lánskjör sem innflytjendur fá skv. 10. málsgr. þessarar greinar.

Sé erlent kjarnfóður selt blandað innlendu kjarnfóðri, skal kjarnfóðursali reikna gjaldið af hinum erlenda hluta blöndunnar við sölu. Sé innlend fóðurblanda afgreidd út á seðla skal gjaldið reiknað hlutfallslega af því erlenda hráefni sem í blöndunni er.

Þeir aðilar sem versla með kjarnfóður í smásölu skulu mánaðarlega senda skýrslu til framleiðsluráðs um kjarnfóðurkaup og sölu hvers mánaðar. Sé kjarnfóður afgreitt gjaldfrítt gegn framvísun seðla skv. 11. málsgr. þessarar gr. skal sundurliða hvað selt er án gjalds og einnig gerð grein fyrir því magni sem selt er á hærra verði.

4. gr.

Þegar ákveðið hefur verið að leggja gjald á erlent fóður eða upphæð gjalds er breytt, skulu gjaldheimtumenn ríkisins láta telja birgðir kjarnfóðurs hjá innflytjendum kjarnfóðurs og hjá smásöluaðilum. Skylt er söluaðilum að aðstoða við mælingu eða talningu birgðanna.

Innheimta skal gjald af birgðum þessum skv. ákvæðum 3. gr. Kjarnfóðursali getur sett bankatryggingu fyrir greiðslu gjaldsins á sama hátt og segir í 3. gr.

Sé kjarnfóður afgreitt gjaldfrítt gegn framvísun seðla sbr. 11. málsgr. 3. gr. getur kjarnfóðursali greitt gjaldið eða hluta þess með slíkum seðlum frá framleiðendum búvöru sem eiga rétt á að fá kjarnfóður án gjaldtöku.

Innheimtumenn gjalds skv. 3. og 4. gr. skulu gera skil á innheimtu kjarnfóðurgjalds á þriggja mánaða fresti til Framleiðsluráðs landbúnaðarins. Sé kjarnfóður afgreitt gjaldfrítt út á seðla skal skila til Framleiðsluráðs seðlum þeim sem notaðir hafa verið á hverju tímabili.

Þeir sem framleiða fóðurmjöl innanlands, skulu senda Framleiðsluráði ársfjórðungslega, skrá yfir alla sölu á þeirri framleiðslu innanlands. Skal þar tilgreint hverjir hafa keypt vöruna, heildarsölumagn til hvers kaupanda og einingarverð.

Fulltrúafundur Stéttarsambands bænda skal árlega taka ákvörðun um gjald á innflutt kjarnfóður og einnig um hversu mikið magn kjarnfóðurs skuli látið án gjaldtöku miðað við hverja framleiðsleiningu búvöru eða búfjáreiningu.

Framleiðsluráð skal leita staðfestingar landbúnaðarráðherra á ákvörðunum þessum.

Sé ákvörðun tekin um að fella gjaldið niður, skal endurgreiða það sem innheimt kann að hafa verið af birgðum söluaðila.

5. gr.

Skattstjórar skulu fyrir 1. júní ár hvert, ókeypis og ótilkvaddir, gefa framleiðsluráði upp, í því formi sem það ákveður, afurðamagn og bústofn á hverju

lögbýli og hjá öðrum framleiðendum búvöru sem hafa meiri hluta tekna sinna af landbúnaði. Einnig er þeim skylt að veita aðrar upplýsingar sem nauðsynlegar eru í þessu sambandi, eftir kröfu Framleiðsluráðs.

Skylt er þeim er taka við búfé til slátrunar eða búvöru til sölumeðferðar að vega alla vöru og setja á afurðamiða magn og verð og hvað framleiðandi tekur heim til eigin ráðstöfunar.

Framleiðsluráð getur krafið mjólkurbú og sláturhús um upplýsingar, er þessir aðilar geta veitt og nauðsynlegar eru, til að framkvæma heimildir skv. 2. og 3. grein reglugerðar þessarar.

6. gr.

Gæsla og ráðstöfun þess fjár er innheimtist skv. heimildum þessum, skal vera í höndum Framleiðsluráðs landbúnaðarins. Heimilt er að verja hluta þess til að greiða verðbætur til þeirra framleiðenda sem eftir sérstökum samningi, draga úr óhagkvæmri framleiðslu, enda náist samkomulag um að ríkissjóður leggi fram a. m. k. jafnháa fjárhæð. Framleiðandi sem gerir samning um samdrátt búvöruframleiðslu, skal fá hæstar bætur árið sem hann minnkar framleiðsluna en stiglækkandi tvö næstu ár.

Viðkomandi framleiðanda er óheimilt að auka framleiðslu aftur nema í fullu samráði við Framleiðsluráð.

Heimilt er að endurskoða og breyta samningi um þetta efni, ef aðstæður breytast hjá viðkomandi framleiðanda eða markaðsaðstæður almennt breytast.

Verði ábúendaskipti á jörð, þar sem ábúandi hefur gert samning um samdrátt búvöruframleiðslu, gildir slíkur samningur ekki gagnvart nýjum ábúanda.

Þá er heimilt að nota fé sem innheimtist skv. heimildum þessum til að jafna verð á milli söluaðila er selja á erlendum markaði og hinna er selja innanlands. Einnig er heimilt að nota hluta þess til að jafna verð og aðstöðu á milli einstakra framleiðenda skv. ákvæðum 2. og 3. gr. reglugerðar þessarar.

Þá er heimilt að nota hluta þess til að greiða kostnað við framkvæmd þeirra lagaákvæða sem hér um ræðir.

Gjöld þau sem um ræðir í reglugerð þessari, skulu ekki leiða til hækkunar á búvöruverði, að svo miklu leyti sem fjármagninu er varið til að jafna söluverð búvara milli framleiðenda.

Sá hluti sem notaður kann að vera til að greiða framleiðendum fyrir að minnka framleiðslu og notaður er til að greiða kostnað við framkvæmd þessarar reglugerðar, gengur inn í verðlag búvörunnar.

7. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins fer með framkvæmd ákvæða þessarar reglugerðar. Það getur þó falið búnaðarsamböndum eða búnaðarfélögum framkvæmd einstakra verkþátta.

Formenn búnaðarfélaga skulu vera trúnaðarmenn Framleiðsluráðs hver á sínu félagssvæði. Framleiðsluráð getur þó valið sér aðra trúnaðarmenn þyki ástæða til.

Trúnaðarmenn skulu tilkynna Framleiðsluráði um ábúendaskipti á jörðum og breytingar á búrekstri er máli skipta við framkvæmd þessarar reglugerðar. Framleiðsluráð getur einnig óskað aðstoðar þeirra við eftirliti með kjarnfóðursölu og fleiri atriðum ef ástæða þykir til.

Nú telur einhver aðili að brotinn sé réttur hans skv. reglugerð þessari og skal hann þá gera Framleiðsluráði skriflega grein fyrir málinu. Náist ekki samkomulag um úrlausn ágreiningsefnisins, skal vísa því til sérstakrar nefndar til úrskurðar.

Nefnd þessi skal skipuð fimm mönnum til tveggja ára í senn. Tveir skulu skip-

aðir af Stéttarsambandi bænda, tveir fulltrúar af Búnaðarfélagi Íslands og formaður skipaður af landbúnaðarráðherra. Kostnaður við störf nefndarinnar greiðist af Framleiðsluráði eins og annar kostnaður við framkvæmd þessarar reglugerðar.

8. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða refsingu skv. 46. gr. laga nr. 101/1966. Jafnframt geta slík brot varðað missi réttar skv. 3. gr. reglugerðarinnar.

9. gr.

Reglugerð þessi tekur þegar gildi.

Landbúnaðarráðuneytið 22. ágúst 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Sveinbjörn Dagfinnsson.

15. ágúst 1979. Nr. 349.

AUGLÝSING

um tilnefningu Flugleiða h.f. til að halda uppi áætlunarflugferðum milli landa.

Samkvæmt heimild í VII. kafla laga nr. 34 21. maí 1964, um loftferðir, og loftferðasamningum sem Ísland er aðili að, hefur samgönguráðuneytið í dag tilnefnt Flugleiðir h.f. til að halda uppi áætlunarferðum með farþega, vörur og póst milli Íslands og eftirtalinna landa:

1. Bandaríkja Norður—Ameríku,
2. Danmerkur,
3. Noregs,
4. Svíþjóðar,
5. Bretlands,
6. Luxemburgar,
7. Sambandslýðveldisins Þýskalands,
8. Hollands,
9. Spánar,
10. Thailands.
11. Finnlands.

Þá hefur ráðuneytið í dag ennfremur heimilað sama félagi áætlunarflug með farþega, vörur og póst í millilandaflugi þótt formlegur loftferðasamningur liggi ekki fyrir, enda verði ráðuneytinu jafnan tilkynnt og heimildar þess leitað öðlist félagið leyfi erlends ríkis til slíks flugs.

Samgönguráðuneytið, 15. ágúst 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

GJALDSKRÁ

Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

1. gr.

Gjaldskrá þessi gildir fyrir orkuveitusvæði Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

2. gr.

Lýsing.

Verð á rafmagni til lýsingar er sem hér segir:

2.1. 42.92 kr/kW h. Lágmarksgjald er 3 220.00 kr. á ársfjórðungi.

2.2 191 040.00 kr./kW a í uppsettu afli til úti- og götulýsingar. Lýsing þessi stjórnast af ljósnemabúnaði Rafmagnsveitunnar. Auk orkukostnaðar er allur eðlilegur viðhaldskostnaður lýsingarkerfisins innifalinn í verðinu, en notandi greiðir stofnkostnað að fullu.

3. gr.

Heimili o. fl.

Verð á rafmagni til almennrar heimilisnotkunar, svo og til notkunar í sjúkrahúsum, heilsuverndarstöðvum, vistheimilum, elliheimilum og hliðstæðum stofnunum, til eldunar í veitingahúsum og gistihúsum og til súgþurrkunar á heyi, er sem hér segir:

3.1 35.74 kr/kW h. Lágmarksgjald er 3 220 kr. á ársfjórðungi.

4. gr.

Vélar.

Verð á rafmagni til vélanotkunar er sem hér segir:

4.1 42.92 kr/kW h. Lágmarksgjald er 3 220 kr. á ársfjórðungi.

4.2 8.54 kr/kW h. og 34 190.00 kr/kW a samkvæmt mælingu miðað við 15 mínútna meðalgildi afls, enda sé lágmarksafl 30 kW.

4.3 64.35 kr/kW h. til vinnuvéla, vinnuljósa og annarrar notkunar við mannvirkjagerð, svo og við breytingar á eldri mannvirkjum.

5. gr.

Hitun.

Verð á rafmagni til hitunar er sem hér segir:

5.1 14.18 kr/kW h. til húshitunar, en hún er undanþegin verðjöfnunargjaldi og sölugjaldi, og 19.70 kr/kW h. til annarrar hitunar. Heimilt er að krefjast lágmarksgjalds 197 000.00 kr/a.

5.2 8.20 kr/kW h. til húshitunar, en hún er undanþegin verðjöfnunargjaldi og sölugjaldi, og 11.42 kr/kW h. til annarrar hitunar. Straumur til hitunar samkvæmt þessum lið er rofinn tvisvar sinnum á sólarhring, allt að tveim klukkustundum í hvort skipti.

5.3 4.27 kr/kW h. til húshitunar, en hún er undanþegin verðjöfnunargjaldi og sölugjaldi, og 5.93 kr/kW h. til annarrar hitunar. Straumur til hitunar samkvæmt þessum lið er rofinn allt að tólf klukkustundum á tímabilinu kl. 09—21.

6. gr.

Mælaleiga o. fl.

Rafmagnsveitan ákveður stærð og gerð mæli- og stjórntækja, sem notuð eru við sölu rafmagns.

Fyrir tæki þau, sem notuð eru við rafmagnssölu, skal ársleiga fyrir hvert tæki vera sem hér segir:

Orkumælir, einfasa	1 870 kr.
Orkumælir, þrífasa	7 490 kr.
Orkumælir, þrífasa með straumspennum	12 640 kr.
Aflmælir	12 170 kr.
Aflmælir með straumspennum	19 190 kr.
Tvígjaldsorkumælir	12 170 kr.
Tvígjaldsorkumælir með straumspennum	19 190 kr.
Móttökuliði, einpóla	8 420 kr.
Móttökuliði, þrípóla	12 170 kr.

Leiga skal þó ekki greidd af tækjum, sem notuð eru við rafmagnssölu samkvæmt lið 2.1, 3.1 og 4.1.

Ársleiga fyrir önnur tæki, en að framan greinir, skal vera sem næst 15% af innkaupsverði tækisins, eftir nánari ákvörðun Rafmagnsveitunnar.

Leiga skal greidd samtímis rafmagnsgjaldi.

7. gr.

Heimtaugar.

7.1 Heimtaugargjald skal greitt fyrir hverja heimtaug, er tengir húsveitu við veitukerfi Rafmagnsveitu Reykjavíkur. Heimtaugargjaldið skal greitt við umsókn.

7.2 Heimtaugar greinast í aðalheimtaugar fyrir fullgerðar húsveitur og bráðabirgðaheimtaugar fyrir byggingarstaði.

7.3. **Aðalheimtaugar.**

Heimtaugagjöld fyrir aðalheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur (A), málraun (kVA)		Stofngjald kr.	Lengdargjald [1] kr/m
63A	1-fasa	222 800	Innifalið
63A	3-fasa	240 400	—
100A	—	285 800	—
200A	—	460 700	—
315A	—	960 200	—
300kVA	—	1 342 000	Skv. kostnaði
500kVA	—	2 240 000	—
800kVA	—	3 581 800	—

7.4 **Bráðabirgðaheimtaugar.**

Heimtaugargjöld fyrir bráðabirgðaheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur		Stofngjald kr.	Lengdargjald 1) 2) Jarðstrengur kr/m	Loftlína kr/stólpa
63A	1-fasa	39 500	5 900	74 400
63A	3-fasa	55 500	5 900	86 600
100A	3-fasa	58 900	7 600	99 200

A merkir málstraum stofnvara í amper.
kVA merkir málraun spennis í kílóvoltamper, þegar um sérspennistöð er að ræða.

7.5 Séu aðstæður óvenjulegar að því er varðar fjarlægð húsveitu frá veitukerfi eða fyrirhugaða raforkunotkun húsveitunnar, skal heimtaugagjald ákveðast samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni.

7.6 Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekinnar húsveitu, og hún að mestu leyti notuð í þágu þeirrar húsveitu, skal eiganda veitunnar skylt að leggja til lóð undir stöðina, Rafmagnsveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum Rafmagnsveitunnar um stærð lóðar og staðsetningu stöðvar.

7.7 Þegar aðalheimtaug er breytt úr loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug, svo og þegar heimtaug er stækkuð, skal greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, hvort tveggja miðað við gildandi gjaldskrá, þegar breytingin fer fram.

Ýmis ákvæði.

8. gr.

Heimilt er með samþykki borgarráðs að selja háspennt rafmagn samkvæmt sérstökum samningi.

9. gr.

Heimilt er að ákveða sérstakt gjald fyrir launafl hjá notendum, ef úttekið launafl nemur 75% eða meira af mesta útteknu raunafli á ári, miðað við 15 mínútna meðalgildi afls.

10. gr.

Heimilt er að breyta gjaldskrá þessari til samræmis við verðbreytingar, enda miðist gjaldskráin ætíð við það, að tekjur Rafmagnsveitunnar standi undir rekstrargjöldum hennar svo og aukningum veitukerfis. Við ákvörðun gjaldskrár skulu ætíð liggja fyrir áætlanir um rekstur og fjárfestingar á næsta 5 ára tímabili.

11. gr.

Óski notandi þess, að lesið sé á mælitæki hans utan reglubundins álestrartíma Rafmagnsveitunnar, og honum gerður sérstakur reikningur, skal hann greiða fyrir það gjald 2 600 kr.

---

1) Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast í heilum metrum frá næsta útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa eða stofntengikassa í húsveitu.
Sjái eigandi húsveitu um lögn frá útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa eða stofntengikassa húsveitu á sinn kostnað, greiði hann aðeins stofngjald, en annist þá sjálfur viðhald heimtaugarinnar.

2) Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 metra innan lóðarmarka í jarðstrengsheimtaug og fyrir hvern stólpa innan lóðarmarka í loftlínuheimtaug.

12. gr.

Fyrir tengingu ásamt aftengingu vegna skammtímanotkunar, svo sem landtengingu skipa, skal greiða gjald 5 000 kr.

13. gr.

Sé heimild notuð til að rjúfa straum á veitu vegna vanskila notanda á greiðslu gjalda samkvæmt gjaldskrá þessari, skal hann greiða gjald 5 000 kr. fyrir, að settur sé straumur á að nýju.

14. gr.

Sala rafmagns til hitunar samkvæmt 5. grein er bundin því skilyrði, að orkuved og veitukerfi þoli álagið að dómi Rafmagnsveitunnar.

15. gr.

Sölugjald 20% og verðjöfnunargjald 19%, samkvæmt lögum, er innifalið í rafmagnsgjöldum samkvæmt gjaldskrá þessari, nema annað sé tekið fram.

16. gr.

Rafmagnsveitan leiðbeinir notendum, er þess óska, um val gjaldskrárliða eftir tegund notkunar.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt Vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, samkvæmt reglugerð Rafmagnsveitu Reykjavíkur nr. 451 20. desember 1977, til að taka gildi 1. ágúst 1979, sbr. auglýsingu ráðuneytisins nr. 314 31. júlí 1979, og birtist til eftirbreytni öllum, er hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur nr. 228 15. maí 1979.

Iðnaðarráðuneytið, 15. ágúst 1979.

F. h. r.
Árni Þ. Árnason.

Kristmundur Halldórsson.

1. ágúst 1979. Nr. 351.

REGLUGERÐ

fyrir Hitaveitu Bessastaðahrepps.

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir um allt veitusvæði hitaveitunnar.

2. gr.

Stjórn hitaveitu.

Hitaveita Bessastaðahrepps er eign Bessastaðahrepps og skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki með eigin reikningshaldi.

Hreppsnefnd Bessastaðahrepps fer með yfirstjórn veitunnar. Hreppsnefndin skipar hitaveitustjóra, sem annast daglegan rekstur hitaveitunnar svo og aðra starfsmenn eftir því sem þörf krefur.

3. gr.

Einkaleyfi hitaveitu.

Hitaveita Bessastaðahrepps hefur fengið einkaleyfi til reksturs hitaveitu í Bessastaðahreppi.

4. gr.

Utanhússlagnir.

Hreppsnefnd getur gert þeim sem húseign á, við götu eða veg, þar sem dreifiæð hitaveitu liggur, skylt að láta tengja hitakerfi hússins við hitaveituæðina og að húsið verði hitað með vatni frá veitunni. Nú eru sérstakir erfiðleikar á tengingu húss, eða hús fullnægir ekki þeim skilyrðum, sem sett eru í skipulagssamþykktum, byggingarsamþykktum eða reglugerðum og getur þá hitaveitustjóri ákveðið að húsið skuli ekki tengt hitaveitunni.

Hitaveita Bessastaðahrepps lætur leggja allar utanhússlagnir, aðalæðar, dreifiæðar og heimæðar inn í hús sbr. þó 2. mgr. 3. greinar. Eigi er hitaveitunni skylt að leggja heimæðar meðan jörð er frosin. Heimilt er hitaveitunni að setja nánari ákvæði um lögn heimæða í ný byggðahverfi, í skilmála þá er fylgja lóðarúthlutun. Húseigandi skal sjá fyrir inntaksstað fyrir hitaveitu við útvegg kjallara eða 1. hæðar ef hús er kjallaralaust, ásamt nauðsynlegu rými fyrir vatnsmæla og annað tilheyrandi tengingu við veituna skv. reglugerð um hitalagnir, þar skal vera niðurfall í gólfi og skal sá staður ætíð vera aðgengilegur starfsmönnum hitaveitunnar.

Ef inntak hitaveitu og vatnsmælir eða hemill eru ekki í sama herbergi skal lögn þar á milli vera óhulin.

5. gr.

Hitaveitan hefur eignarétt og viðhaldsskyldu á dreifiæðum sínum, svo og heimæðum inn fyrir vatnsmæli eða hemil.

6. gr.

Hitaveitunni er heimilt að nota aftur vatn, sem runnið hefur um hitakerfi húsa, svo og þéttivatn, ef um jarðgufuveitu er að ræða. Óski hitaveitan ekki eftir því að nota slíkt afrennslis- eða þéttivatn, getur hitaveitustjóri heimilað notkun þess til upphitunar í geymslum, bílskúrum, gróðurhúsum, sundlaugum eða öðrum þeim stöðum, sem ekki þurfa ákveðið hitastig, og skal frágangur slíkra lagna vera samkvæmt fyrirmælum í reglugerð um hitalagnir.

Hitaveitustjóri getur þó afturkallað slík leyfi ef hann telur hitaveituna þurfa á vatninu að halda.

7. gr.

Sú hitaorka, sem hitaveitan lætur í té er ætluð til upphitunar húsa og almennrar heimilisneyslu.

Óheimilt er með öllu að tengja annað en neysluvatnslögn við greiningu þá, sem til þess er ætluð.

Nú kemur fram ósk um að nota hitaorku til annarra þarfa en greinir í 1. mgr. og þarf þá til þess heimild hitaveitustjóra.

8. gr.

Réttur húseiganda til afnota af hitaveituvatni skuldbindur ekki hitaveituna til þess að tryggja að þrýstingur í dreifiæðum sé ávallt nægilegur.

Stöðvun á rekstri veitunnar, eða hluta hennar, vegna viðhalds og tenginga skal tilkynna fyrirfram ef unnt er, og koma skal á eðlilegum rekstri aftur svo fljótt sem unnt er.

9. gr.

Hitaveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni er leiða kann af rekstrartruflunum á veitunni vegna rafmagnsbilana, frosta eða annarra óviðráðanlegra atvika.

Sama gildir ef rennsli í hitaveituæð er stöðvað um stundarsakir vegna viðgerða eða annarra nauðsynlegra aðgerða veitunnar sjálfrar.

10. gr.

Húseigandi skal sækja um tengingu húss síns við veituna á sérstök eyðublöð, sem skrifstofa hennar lætur í té.

Áður en hafist er handa um lögn nýrra hitakerfa, eða breytingu á eldri kerfum, skal húseigandi með minnst 7 daga fyrirvara senda umsókn um það til hitaveitustjóra.

Umsókn skal rituð á eyðublað, sem skrifstofa hitaveitunnar lætur í té, og skal hún undirrituð af eiganda hússins eða fullgildum umboðsmanni hans ásamt pípulagningameistara þeim, sem verkið á að annast.

Umsókn á að fylgja uppdráttur af lögninni í tvíriti.

Engir aðrir en umboðsmenn hitaveitunnar mega hleypa vatni úr kerfi veitunnar á hitakerfi húsa í fyrsta sinn eftir tengingu. Brot á þessu ákvæði varða þann sektum, sem verkið er unnið fyrir, þann er hleypir á vatninu og hinn löggilta pípulagningameistara er sá um tengingu hússins.

11. gr.

Uppdrættir.

Uppdráttur skal gerður af sérmenntuðum verkfræðingi, tæknifræðingi eða tækni, sem viðurkenndur er af hreppstjórn, og ber hann ábyrgð á því að uppdráttur sé réttur og í samræmi við reglur þær sem hér eru settar, reglugerð um hitalagnir og staðla ÍST-60, um tækniteikningar, ÍST-64, um teiknitákn fyrir hitalagnir, ÍST-67 um vatnslagnir og aðrar reglur og lög er gilda um byggingamál.

Gera skal ráð fyrir mest 60° meðalhitastigi hitaveituvatns í hitunartækjum eða kerfum við hámarksálag, reiknað samkvæmt staðli ÍST-68, um kólnunartölur bygginga, og afköstum miðstöðvarofna skv. ÍST-69.1 um prófanir miðstöðvarofna.

Samþykktur uppdráttur skal ávallt liggja fyrir áður en bygging húss er hafin.

12. gr.

Ef uppdrættir eru ekki til af gömlum hitalögnum, sem breyta á, getur hitaveitustjóri krafist þess, að þeir séu gerðir eftir því sem nauðsynlegt telst, og ber húseigandi allan kostnað af því.

13. gr.

Samþykkt uppdrátta.

Samþykkt uppdrátta.

Þegar hitaveitustjóri hefur samþykkt uppdrátt, skal hann árita tvö eintök hans. Eitt eintak skal varðveita í skjalasafni hreppsins en hitt skal afhent umsækjanda. Pípulagningameistari sá er verkið á að vinna skal, áður en það hefst, rita nafn sitt á eintak það, er varðveitt verður í skjalasafni.

Blikksmíðameistarar skulu þó árita uppdrætti af lofthitunar- eða loftræstingarkerfum.

Áritaður uppdráttur skal jafnan vera á vinnustað. Með áritun tekur hitaveitustjóri enga ábyrgð á því, að unnt sé að framkvæma viðkomandi verk, eða kerfi sé rétt útreiknað.

14. gr.

Réttindi meistara.

Hreppstjórn, að fengnum meðmælum hitaveitustjóra, veitir pípulagningameisturum réttindi til að starfa við hitalagnir á veitusvæði Hitaveitu Bessastaðahrepps.

Engir aðrir, en þeir, sem þessi réttindi hafa, mega taka að sér lagnir eða breytingar á hitakerfum, sem tengjast eiga dreifikerfi hitaveitunnar.

Nú brýtur pípulagningameistari í bága við fyrirmæli reglugerðar þessarar eða aðrar reglur, sem honum ber að hlíta í starfi sínu, eða brot er framið af starfsmönnum, sem hann ber ábyrgð á, og getur þá hitaveitustjóri veitt honum áminningu. Ennfremur getur hreppstjórn svipt hann réttindum, ef um miklar sakir er að ræða eða ítrekað brot.

15. gr.

Pípulagningameistarar, sem hlotið hafa réttindi frá hreppstjórn, hafa einir rétt til þess að annast hitalagnir, sbr. þó 2. mgr. 13. gr., og gildir það um nýlagnir jafnt sem viðbætur við eða breytingar á eldri lögnum. Þeir bera og ábyrgð á, að allar lagnir séu í samræmi við reglugerð þessa, nánari fyrirmæli, er kunna að verða sett, og samþykkta uppdrætti.

Ef skipt er um meistara, meðan á verki stendur skal það tilkynnt hitaveitustjóra skriflega, og lætur hann þá fara fram úttekt á þeim hluta verks, sem lokið er. Óheimilt er að halda áfram framkvæmdum, fyrr en annar meistari hefur tekið við verkinu.

16. gr.

Eftirlit.

Hitaveitustjóri eða eftirlitsmaður hans skal hafa eftirlit með því að nýlagnir, breytingar á eldri lögnum og tenging húskerfa við hitaveitu sé í samræmi við reglugerð þessa, samþykkta uppdrætti, reglugerð um hitalagnir og aðrar reglur og lög er gilda um byggingamál. Pípulagningameistari skal annast prófun hitalagna og reynslukyndingu og vera viðstaddur þegar hitaveitu er hleypt á hitakerfi og skal þá ganga úr skugga um að kerfið hitni jafnt og eðlilega, með mælingum á frárennslishitastigi allra ofna og hitatækja og nauðsynlegum stillingum, einnig skal tryggja að stjórntæki starfi eðlilega.

Áliti eftirlitsmaður að verk sé eigi framkvæmt samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, reglugerðar um hitalagnir, eða öðrum reglum er settar kunna að verða, getur hann stöðvað verkið þar til bætt hefur verið úr því sem áfátt kann að vera.

17. gr

Eftirlitsmaður hitaveitustjóra skal jafnan hafa frjálsan aðgang að hitalögnum bæði innanhúss og utan. Húseiganda er skylt að láta honum í té þær upplýsingar er máli geta skipt um hitun hússins. Er húseiganda skylt að hlíta tafarlaust fyrirmælum hans um viðgerðir á bilunum og sérhverjar ráðstafanir til varnar misnotkun heita vatnsins.

18. gr.

Dælur á heimæðum.

Óheimilt er að tengja dælur, forhitara eða neysluvatnshitara við heimæðar, nema skriflegt leyfi hitaveitustjóra sé fyrir hendi, og skal þá frágangur tækjanna vera samkvæmt fyrirmælum hitaveitustjóra.

19. gr.

Öryggislokar o. þ. h.

Á öllum hitakerfum tengdum hitaveitu skulu vera þrýstimælir og öryggisloki, staðsett samkvæmt fyrirmælum hitaveitustjóra. Ekki þarf þó öryggisloka ef hitakerfið hefur síopna útrás um yfirfall (slaufu) og rennsli er stýrt á innrennsli eingöngu.

Á hitakerfum, tengdum einföldu dreifikerfi hitaveitu, skal afrennsli leitt upp fyrir efstu ofna kerfisins í sérstakri afrennslispípu (slaufu) og sé á efsta hluta hennar þensluker, hæfilega stórt að dómi hitaveitustjóra, skal það tengt frárennsliskerfi hússins með yfirfallspípu úr zinkhúðuðu efni eða öðru jafngóðu, sem myndi vatnslás við kerfið, frá þenslukerjum skal vera loftpípa lögð út úr húsi.

Heimilt er einnig að nota sjálfvirka loka á afrennsli, sem halda hæfilegum þrýstingi á hitakerfinu skv. nánari fyrirmælum hitaveitustjóra.

20. gr.

Þar sem hús eru hituð með hitaveituvatni, ber húseiganda að setja á inntakspípu sjálfvirkan loka. Lokanum skal ávallt stjórnað af hitastilli í útrennslispípu, en auk þess af herbergishitastilli. Ef húseigandi óskar má hann setja vandaðri stýribúnað á hitakerfi hússins og skal þá fara eftir ákvæðum reglugerðar um hitalagnir.

21. gr.

Sala hitaorku.

Hitaveitustjóri ákveður stærð og gerð mæla sem nota skal, og lætur setja þá á inntakspípur húsa sem tengd eru kerfi veitunnar. Mælar þessir eru í eigu og umsjá veitunnar og ber húseiganda að tilkynna tafarlaust, ef vart verður bilana á þeim.

Nú verður mælir fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum og er þá heimilt að skylda notanda til að greiða kostnað við viðgerð eða endurnýjun, sama gildir, ef mælir eyðileggst af völdum frosta. Ef maður rýfur innsigli mælis varðar það refsingu skv. almennum hegningarlögum. Notandi mælis er sá, sem skráður er fyrir vatnsnotkun þess hitakerfis, sem mælirinn er fyrir, skal hann bera ábyrgð á honum svo og vatnsnotkun hitakerfisins þar til hann lætur af notkun hans og hefur sagt notkun upp eða tilkynnt flutning.

Uppsögn eða flutning skal tilkynna hitaveitunni með hálfs mánaðar fyrirvara. Ef notandi óskar að mælir sé leiðréttur skal hann senda skriflega beiðni til hitaveitunnar. Ef þá kemur í ljós við athugun mælis að mesta skekkja sé 5% eða minni, er heimilt að gera notanda að greiða kostnað við prófunina. Sé skekkjan meiri skal hitaveitan bera kostnað við prófunina og leiðrétta reikning notanda í samræmi við niðurstöður hennar, þó ekki fyrir lengra tímabil en 2 mánuði, nema notandi geti sannað að um lengri tímabil hafi verið að ræða.

Öll þau sömu ákvæði og hér eru talin, um mæla, skulu gilda jafnt um hemla ef selt er samkvæmt hemiltaxta.

22. gr.

Hreppsnefnd setur Hitaveitu Bessastaðahrepps gjaldskrá skv. 29. grein laga nr. 58, 29. apríl 1967 (Orkulög).

23. gr.

Nú er tengingu heimæðar lokið og er þá heimæðargjald gjaldkræft. Neyslugjöld verða krafin mánaðarlega, skv. nánari ákvæðum gjaldskrár, þó er heimilt að láta lengri tíma líða milli gjalddaga. Heimilt er að áætla vatnsnotkun notenda og innheimta reglulega skv. slíkri áætlun, enda fari fram uppgjör á staðreyndri notkun

skv. álestrum eigi sjaldnar en einu sinni á hverjum 12 mánuðum. Reikningur fyrir áætlaða notkun telst fullgildur reikningur á sama hátt og uppgjörsreikningur, enda getur notandi jafnan krafist aukaálesturs og uppgjörs miðað við staðreynda notkun gegn aukagjaldi samkvæmt gildandi gjaldskrá á hverjum tíma.

Við verðbreytingar á hitaorku skal áætla notkun skv. eldri og nýrri gjaldskrá og skal skiptingin sýnd á næsta orkureikningi. Skal notkuninni skipt jafnt niður á það tímabil, sem reikningurinn nær til.

Gjalddagi hitaveitugjalda er við útsendingu reiknings eða tilkynningar um reikningsupphæð. Ber gjaldanda að greiða reikninginn í bönkum, sparisjóðum og öðrum greiðslustöðum, sem Hitaveitan ákveður. Það eru vanskil, ef gjöld fyrir orkunotkun eru ekki greidd innan 10 daga frá útsendingardegi reiknings.

Hitaveitan hefur rétt til að loka aðrennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð viðskiptamanns, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Heimilt er að loka vatnsrennsli að húsi, sem hitaveitugjöld eru vangreidd af.

Fyrirætlun um lokun ber að tilkynna með viðvörun, sem send er út með 3ja daga fyrirvara.

Sá, sem vanskilum veldur, greiðir allan kostnað af lokun og opnun á ný samkvæmt gjaldskrá hverju sinni.

24. gr.

Refsiákvæði.

Verði uppvíst að heitt vatn hafi verið notað á annan hátt en um er samið, raskað hafi verið mælitækjum eða breytt tengingu þannig, að ekki komi fram öll notkun, skal hitaveitan áætla það vatnsmagn, sem notað hefur verið óleyfilega og skal greiðandi greiða fyrir það eftir gjaldskrá þann tíma sem liðinn er frá síðustu skoðun (aflestri).

Ef ekki liggja fyrir sérstakar upplýsingar um líklega notkun má miða við hámarksrennsli það er runnið getur til kerfisins um hemil, þegar að er komið.

Við endurtekið brot skal rjúfa samband við veituna og gera ráðstafanir til þess að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefur gerst.

25. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að 500 000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Nú vanrækir maður að vinna verk, sem hitaveitustjóri hefur fyrirskipað samkvæmt reglugerð þessari, eða verk er ekki unnið á viðunandi hátt, og er hitaveitustjóra þá heimilt að láta vinna það, sem þörf krefur, á kostnað aðila.

Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr sjóði hitaveitunnar en innheimta síðan hjá aðila með lögtaki, ef þörf krefur.

Reglugerð þessi, sem er samþykkt af hreppsnefnd Bessastaðahrepps er hér með staðfest samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast þegar gildi.

Iðnaðarráðuneytið, 1. ágúst 1979.

Hjörleifur Guttormsson.

Páll Flygenring.

REGLUGERÐ

um radíóbaujur fyrir gúmmíbjörgunarbáta.

1. gr.

Gúmmíbjörgunarbátar skipa, sem skyld eru að hafa slíka báta, skulu búnir bauju af viðurkenndri gerð, sem sendir frá sér neyðarmerki á tíðunum 121.5 og 243 MHz. Þó þurfa baujurnar ekki að vera fleiri en 5 um borð í sama skipi, en þar sem fjöldi gúmmíbjörgunarbáta fer fram úr 5, skulu umbúðir báta þeirra, sem búnir eru baujum, vera greinilega merktar.

2. gr.

Gúmmíbjörgunarbátar, sem fluttir eru inn eftir 1. júní 1980 skulu búnir radíóbauju samkvæmt 1. gr. Skal slíkri bauju komið fyrir í eldri bátum við fyrstu skoðun þeirra, sem fer fram eftir ofangreindan tíma.

3. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 52 12. maí 1970, um eftirlit með skipum, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið 1. ágúst 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

1. ágúst 1979. Nr. 353.

REGLUR

um grandaraspil, öryggisbúnaði við línu og netaspil, öryggi á hringnótaskipum og radarspegla á opnum bátum.

1. gr.

Grandaraspil.

Skuttogarar skulu búnir grandaraspilum eða öðrum búnaði jafngildum, sem kemur í veg fyrir slysahættu af toghlerum, sem hífðir eru í gálga.

2. gr.

Öryggisbúnaður við línu og netaspil.

Á fiskiskipi, 15 brl. og stærri, sem búin eru línuspili til línu- og/eða netaveiða, skal settur sérstakur öryggisbúnaður, þannig gerður, að spilið stöðvist samstundis, ef maður dregst inn að spilkoppnum með veiðarfærunum.

Krefjast má að stjórnlokar slíkra spila séu þannig úr garði gerðir, að ekki þurfi að snúa handfangi þeirra úr lokunarstöðu meira en 90° til hvorrar handar, eftir því hvernig spilinu er ætlað að snúast hverju sinni.

Öll skip sem hefja línu- og/eða netaveiðar eftir 1. janúar 1980, skulu búin slíkum öryggisbúnaði sem stöðvar spilið samstundis.

Skipstjóra þessara skipa ber skylda til að sjá um, að þessi búnaður sé ávallt

um borð og virkur, þegar skipið fer á línu- og/eða netaveiðar. Þessi búnaður skal háður viðurkenningu Siglingamálastofnunar ríkisins í hverju einstöku skipi.

3. gr.

Siglingamálastjóra er rétt að stöðva skip, sem fer á línu- og/eða netaveiðar, án þess að öryggisbúnaður samkvæmt framansögðu sé fyrir hendi.

4. gr.

Öryggisbúnaður á hringnótaskipum.

Áður en hringnótaskip hefja veiðar og eftir að nót er komin um borð, skal skipstjóri fara fram á skoðun Siglingamálastofnunar ríkisins til að kanna hvort öryggisbúnaðar sé þörf til að hindra að menn geti runnið fyrir borð úr nótakassa. Telji Siglingamálastofnun ríkisins þörf á öðrum öryggisbúnaði, skal skipið búið honum, og skal hann viðurkenndur af Siglingamálastofnun ríkisins, áður en skipið heldur á veiðar.

5. gr.

Radarspeglar.

Opnir bátar skulu búnir radarspeglum úr málmplötum. Skulu þeir vera að minnsta kosti 25 cm að þvermáli.

6. gr.

Brot gegn reglum þessum varða sektum.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt lögum nr. 52 12. maí 1970, um eftirlit með skipum staðfestast hér með til að öðlast þegar gildi, birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt falla úr gildi reglur nr. 236/1978.

Samgönguráðuneytið 1. ágúst 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 354. 13. ágúst 1979.

AUGLÝSING

um friðland að Fjallabaki.

Samkvæmt heimild í 24. gr. laga nr. 47/1971 um náttúruvernd hefur Náttúruverndarráð fyrir sitt leyti ákveðið að friðlýsa Landmannalaugar ásamt neðangreindu svæði milli Torfajökuls og Tungnaár og er svæðið friðland.

Mörk hins friðlýsta svæðis eru þessi :

Úr Hábarmi í hæsta tind Torfajökuls, í Háskerðing, í Laufafell, í tind í Rauðafossafjöllum, 1205 m á hæð á korti Herforingjaráðsins frá 1969. Þaðan í Hrafnabjörg (tind 895 m) og áfram eftir háhrygg bjargnanna. Þaðan í Hrafnabjörg (tind 895 m) og áfram eftir háhrygg bjarganna. Úr norðaustanöxl bjarganna í hábungu Stóra-Melfells. Þaðan liggja mörkin um Einbúa skemmstu leið að Tungnaá nálægt Bjallavaði. Síðan með Tungnaá að Kirkjufellsósi og áfram upp með ósnum að upptökum í Kirkjufellsvatni. Þaðan með afréttarmörkum í Hábarm.

Þessar reglur gilda um friðlandið:

1. Gangandi fólki er heimil för um friðlandið, enda fylgi það merktum stígum í Landmannalaugum og annars staðar þar sem það á við.

   För á hestum er aðeins heimil á merktum reiðslóðum og afmörkuðum áningarstöðum. Óheimilt er að beita hestum í Landmannalaugum og annars staðar þar sem Náttúruverndarráð kann að ákveða.

   Umferð vélknúinna ökutækja er aðeins leyfð á akvegum og merktum slóðum á friðlandinu. Akstur vélsleða er heimill eftir sérstökum reglum sem Náttúruverndarráð setur.
2. Heimilt er ferðamönnum að tjalda á merktum tjaldsvæðum á friðlandinu, svo og meðfram viðurkenndum gönguleiðum, sbr. 27. gr. náttúruverndarlaga, en eigi annars staðar nema með sérstöku leyfi.
3. Skylt er öllum að ganga snyrtilega um friðlandið. Hvergi má þar fleygja rusli á víðavangi né grafa það niður, heldur skal flytja það í sorpgeymslur. Óheimilt

er að vinna þar náttúruspjöll, sem skemma gróður, trufla að óþörfu og hrófla við bergmyndunum. Náttúruverndarráð setur reglur um meðferð skotvopna. Aðgát skal höfð við alla meðferð elds.

4. Skylt er ferðamönnum að hlíta fyrirmælum gæslumanna friðlandsins. Náttúruverndarráð getur sett nánari reglur og leiðbeiningar um einstök atriði.
5. Mannvirkjagerð, efnistaka og annað jarðrask á friðlandinu er háð samþykki Náttúruverndarráðs. Um valdsvið sveitarstjórna hvað snertir mannvirkjagerð og jarðrask fer eftir 17. gr. náttúruverndarlaga og ákvæða skipulagslaga nr. 19/1964 með breytingum, skv. 1. gr. laga nr. 25/1972 og 1. gr. laga nr. 36/1978. Ferðafélagi Íslands skal þó heimilt að hafa þar áfram skála, enda sé staðsetning stærð og gerð mannvirkja háð leyfi ráðsins.
6. Ákvæði 1.—3. liðar reglna þessara hagga ekki rétti bænda til hefðbundinna nytja hins friðlýsta landsvæðis og skerða ekki heldur heimild þeirra til venjulegrar umferðar, dvalar eða athafna í sambandi við nýtingu nefndra landsnytja.

Með friðlýsingu þessari er engin afstaða tekin til þess hverjir séu eigendur lands þess sem hún tekur til eða eigi þar takmörkuð eignarréttindi.

Til ráðuneytis um stjórn friðlandsins skal skipa fimm manna nefnd og tilnefna Landmannahreppur, Holtahreppur, Rangárvallahreppur, Ferðafélag Íslands og Náttúruverndarráð sinn fulltrúa hver. Fulltrúi Náttúruverndarráðs er formaður nefndarinnar.

Til undanþágu frá reglum þessum þarf leyfi Náttúruverndarráðs eða þess sem fer með umboð ráðsins.

Um viðurlög vegna brota á reglum þessum fer eftir ákvæðum náttúruverndarlaga.

Ráðuneytið er samþykkt friðlýsingunni sem tekur gildi við birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum.

Menntamálaráðuneytið, 13. ágúst 1979.

Ragnar Arnalds.

Runólfur Þórarinsson.

Nr. 355. 14. ágúst 1979.

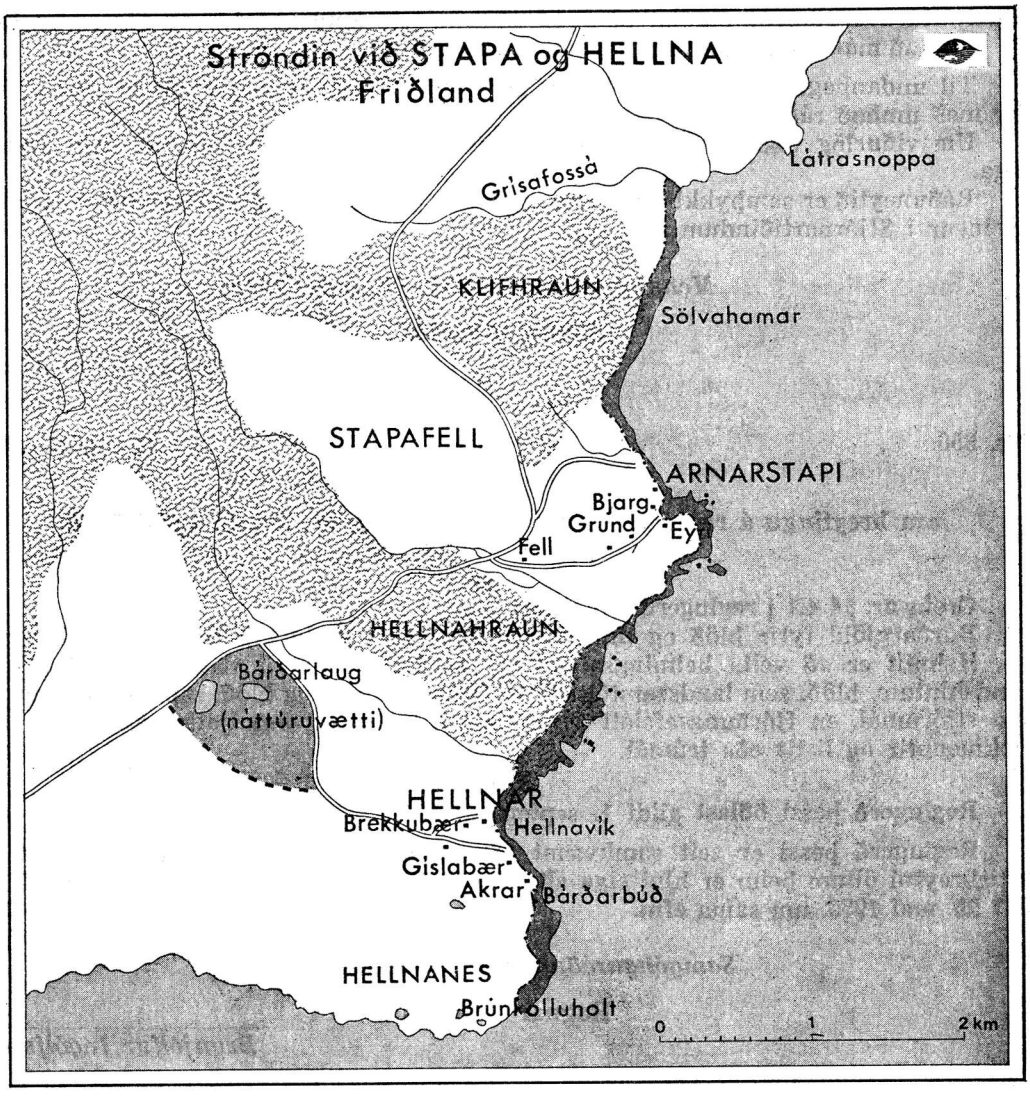
AUGLÝSING

um friðland á ströndinni við Stapa og Hellna.

Samkvæmt heimild í 24. gr. laga nr. 47/1971 um náttúruvernd hefur Náttúruverndarráð fyrir sitt leyti ákveðið að friðlýsa ströndina við Stapa og Hellna í Breiðuvíkurhreppi, Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, og er ströndin friðland.

Til friðlandsins telst eftirfarandi svæði:

Að vestan frá Brúnkolluholti 50 m breitt belti með ströndinni þar til kemur að vegi að Ökrum og Bárðarbúð. Þaðan fylgir beltið veginum, sjávarmegin að Hellnahrauni og síðan suðurmörkum sumarbústaðarlóðar (Hraunhamars) við hraunið og í því. Þá tekur við belti frá ströndinni að línu sem dregin er 100 m norðan hins forna sýsluvegar allt að austurjaðri Hellnahrauns. Eftir það tekur við 50 m breitt belti meðfram ströndinni (sjávarhömrum) að vegi norðan við Eyri og fylgir honum suðvestur að heimreið við Eiríksbúð. Þaðan ræður heimreiðin að Eiríksbúð. Þá tekur við belti 15 m breitt frá ströndinni (sjávarhömrum) talið að læk sem fellur undan Klifhrauni, en eftir það 100 m breitt belti með ströndinni (sjávarhömrum) að Grísafossá.

Ennfremur teljast til friðlandsins sker þau er liggja úti fyrir strönd þessari. Þessar reglur gilda um friðlandið:

1. Mannvirkjagerð og annað jarðrask er háð leyfi Náttúruverndarráðs.
2. Nýting núverandi húsakosts, útgerðaraðstöðu, túna og hlunninda á friðlandinu helst svo sem verið hefur.
3. Náttúruverndarráð og landeigendur hafa samráð um þau mál sem varða hafnir, lendingu og sjóhús og aðstöðu til útræðis á friðlandinu, svo sem viðhald mannvirkja og umgengni.
4. Umferð gangandi manna um friðlandið er heimil. Óheimilt er að raska jarðmyndunum, trufla fuglalíf og skerða gróður. Þá er óheimilt að tjalda í friðlandinu. Náttúruverndarráð setur nánari reglur um réttindi og skyldur þeirra sem um friðlandið fara.

5. Náttúruverndarráð stuðlar að því í samráði við landeigendur og aðra, sem hlut eiga að máli, að sögulegum minjum sé við haldið.

Til undanþágu frá reglum þessum þarf leyfi Náttúruverndarráðs eða þess sem fer með umboð ráðsins.

Um viðurlög vegna brota á reglum þessum fer eftir ákvæðum náttúruverndarlaga.

Ráðuneytið er samþykkt friðlýsingunni sem tekur gildi við birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum.

Menntamálaráðuneytið, 14. ágúst 1979.

Ragnar Arnalds.

Runólfur Þórarinsson.

Nr. 356. 14. ágúst 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð fyrir póstþjónustu, nr. 337 6. ágúst 1976.

1. gr.

Grein nr. 14 4.1 í reglugerðinni orðist svo:

Burðargjöld fyrir blöð og tímarit eru ákveðin í gjaldskrá fyrir póstþjónustu.

Heimilt er að veita helmingsafslátt af burðagjaldi fyrir dagblöð, fréttablöð í landshlutum, blöð, sem landssamtök stéttarfélaga gefa út og blöð, sem fjalla almennt um stjórnmál, en fjórðungsafslátt fyrir tímarit og blöð, sem fjalla sérstaklega um bókmenntir og listir eða trúmál.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. september 1979.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 26. gr. póstlaga nr. 31/1940 og birtist til eftirbreytni öllum þeim er hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 217 25. maí 1979, um sama efni.

Samgönguráðuneytið 14. ágúst 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 357. 14. ágúst 1979.

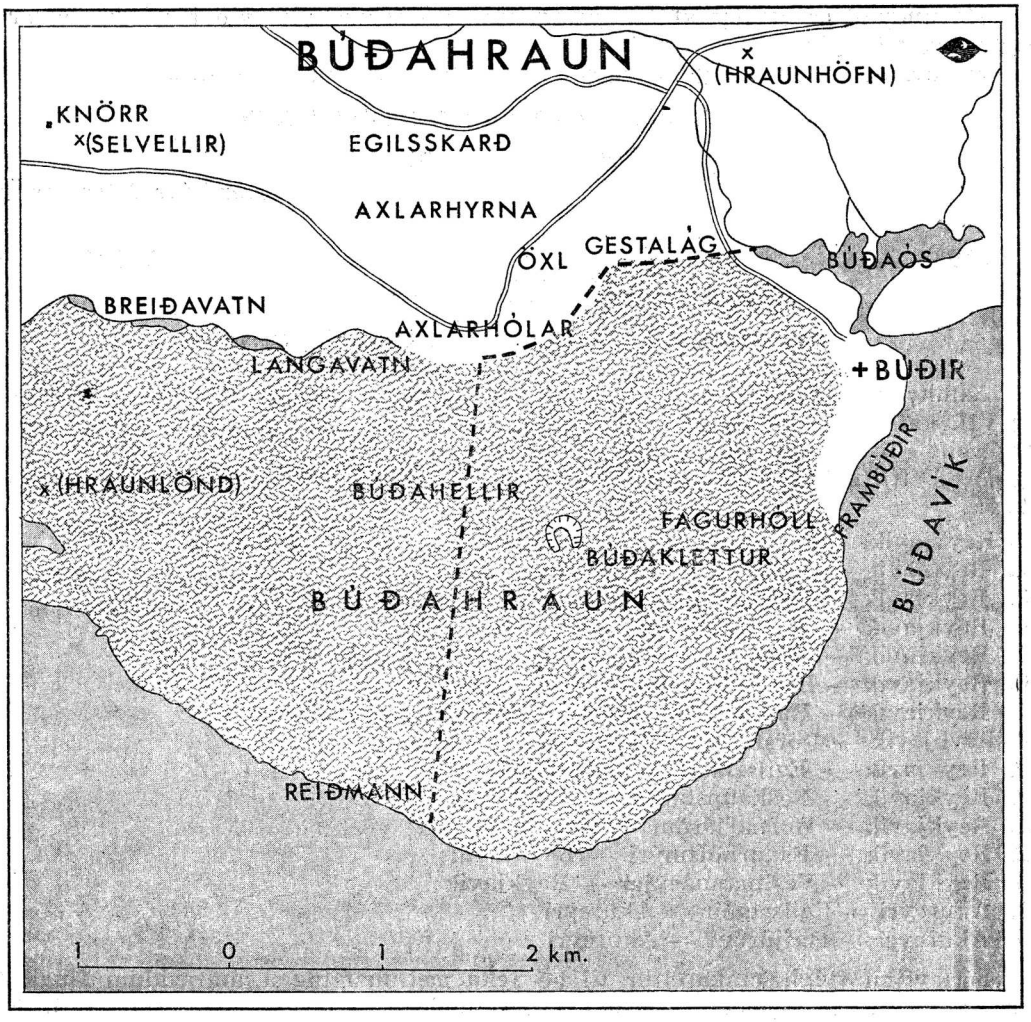
AUGLÝSING

um friðland í Búðahrauni, Snæfellsnessýslu.

Samkvæmt heimild í 24. gr. laga nr. 47/1971 um náttúruvernd hefur Náttúruverndarráð ákveðið fyrir sitt leyti að friðlýsa þann hluta Búðahrauns á Snæfellsnesi sem tilgreindur er hér á eftir og með neðanskráðum reglum:

Mörk hins friðlýsta svæðis eru þessi:

Búðaós frá sjó og síðan girðing friðlandsins að austan og norðan allt að vesturmörkum lands Félags Snæfellinga og Hnappdæla (samkvæmt afsölum frá 1943, en þinglýst 26. janúar 1944). Síðan fylgja mörk friðlandsins þeim mörkum til sjávar, en eftir það ræður sjávarströnd að sunnan að Búðaósi.

Um friðlandið gilda þessar reglur:

1. Mannvirkjagerð og jarðrask og hvers konar breytingar á landi eru háðar leyfi Náttúruverndarráðs.
2. Almenningi er heimil för um svæðið og dvöl á því í lögmætum tilgangi, enda sé góðrar umgengni gætt.
3. Akstur utan vega og merktra slóða er óheimill.
4. Bannað er að skerða gróður, trufla dýralíf og skemma jarðmyndanir eða aðrar minjar að óþörfu.
5. Berjatínsla, önnur en til neyslu á staðnum, er óheimil án leyfis.
6. Beit búfjár er óheimil á friðlandinu.

Til undanþágu frá reglum þessum þarf leyfi Náttúruverndarráðs eða þess sem fer með umboð ráðsins.

Um viðurlög vegna brota á reglum þessum fer eftir ákvæðum náttúruverndarlaga.

Ráðuneytið er samþykkt friðlýsingunni sem tekur gildi við birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum.

Jafnframt er felld úr gildi auglýsing nr. 283/1977 um sama efni.

Menntamálaráðuneytið, 14. ágúst 1979.

Ragnar Arnalds.

Runólfur Þórarinsson.

Nr. 358. 15. ágúst 1979.

AUGLÝSING

um veitingu leyfa til áætlunarflugs innanlands.

Samkvæmt heimild í 3. gr. laga nr. 119 28. desember 1950 um stjórn flugmála, og VII. kafla laga nr. 34 21. maí 1964, um loftferðir, hefur samgönguráðuneytið í dag veitt Flugleiðum hf., Reykjavík, sérleyfi til áætlunarflugs með farþega, vörur og póst á eftirtöldum flugleiðum innanlands, tímabilið 1. október 1979 til 31. desember 1984:

1. Reykjavík — Patreksfjörður — Reykjavík
2. Reykjavík — Þingeyri — Reykjavík
3. Reykjavík — Ísafjörður — Reykjavík
4. Reykjavík — Sauðárkrókur — Reykjavík
5. Reykjavík — Akureyri — Reykjavík
6. Reykjavík — Húsavík — Reykjavík
7. Reykjavík — Raufarhöfn — Reykjavík
8. Reykjavík — Þórshöfn — Reykjavík
9. Reykjavík — Egilsstaðir — Reykjavík
10. Reykjavík — Neskaupstaður — Reykjavík
11. Reykjavík — Hornafjörður — Reykjavík
12. Reykjavík — Fagurhólsmýri — Reykjavík
13. Reykjavík — Vestmannaeyjar — Reykjavík
14. Akureyri — Egilsstaðir — Akureyri
15. Akureyri — Ísafjörður — Akureyri

Sérleyfinu fylgir einkaréttur til að reka áætlunarflug á umræddum flugleiðum, en jafnframt skylda til að halda þar uppi föstum áætlunarferðum, eftir því sem flutningaþörf krefur, að dómi ráðuneytisins.

Enn fremur hefur ráðuneytið í dag veitt sama félagi, til sama tíma, leyfi til reksturs áætlunarferða með farþega, vörur og póst, á eftirgreindum flugleiðum án sérleyfis:

1. Patreksfjörður — Ísafjörður — Patreksfjörður
2. Þingeyri — Ísafjörður — Þingeyri
3. Sauðárkrókur — Húsavík — Sauðárkrókur
4. Akureyri — Húsavík — Akureyri
5. Egilsstaðir — Hornafjörður — Egilsstaðir
6. Hornafjörður — Fagurhólsmýri — Hornafjörður.

Samgönguráðuneytið, 15. ágúst 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

Stjórnartíðindi, B 42, nr. 348—358. Útgáfudagur 31. ágúst 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 43 — 1979

28. ágúst 1979. 685 Nr. 359.

REGLUGERÐ
um jarðrækt.

I. KAFLI
Um stjórn ræktunarmála.

1. gr.

Landbúnaðarráðuneytið (landbúnaðarráðherra) hefur á hendi æðstu stjórn allra ræktunarmála.

2. gr.

Búnaðarfélag Íslands, sem stjórnað er af 3 manna stjórn, sem kosin er af Búnaðarþingi, hefur á hendi umsjón með framkvæmd þeirra ræktunarmála, sem ríkisframlag er veitt til samkvæmt jarðræktarlögum enda sé skipulag þess og starfsreglur í samræmi við ákvæði laganna. Um kosningarrétt og kjörgengi til Búnaðarþings, tölu fulltrúa, kjördæmaskipun og kosningafyrirkomulag innan hvers kjördæmis fer eins og fyrir er mælt í lögum Búnaðarfélags Íslands.

3. gr.

Störf þau, sem Búnaðarfélagi Íslands eru falin með lögum þessum, annast búnaðarmálastjóri með aðstoð jarðræktunarráðunauta félagsins, héraðsráðunauta og trúnaðarmanna Búnaðarfélags Íslands undir yfirstjórn félagsstjórnarinnar.

4. gr.

Héraðsráðunautar í jarðrækt og bútækni skulu vera svo margir sem nauðsyn krefur, að dómi Búnaðarfélags Íslands, enda samþykki landbúnaðarráðherra tölu þeirra og starfssvæði. Með sama skilorði er tveim eða fleiri búnaðarsamböndum heimilt að ráða til sín ráðunauta til sameiginlegra starfa. Verkefni héraðsráðunauta í jarðrækt skulu vera meðal annars:

a. veita bændum og öðrum, er jarðrækt stunda, aðstoð við að undirbúa ræktunarframkvæmdir og gera áætlanir um þær;
b. leiðbeina um meðferð og notkun áburðar, á grundvelli jarðvegsrannsókna og áburðartilrauna;
c. leiðbeina mönnum þeim, er vinna í umferðarvinnu að ræktunarframkvæmdum, sem framlag er greitt til samkvæmt jarðræktarlögum.

Verkefni héraðsráðunauta í bútækni skulu vera meðal annars:

a. leiðbeina um kaup, meðferð og viðhald búvéla;
b. leiðbeina um gerð útihúsa, sérstaklega hvað varðar vinnutilhögun og tæknibúnað.

Heimilt er að fela sama manni að gegna ráðunautarstarfi bæði við jarðrækt og búfjárrækt, enda fær hann þá greidd laun að jöfnu frá hvorri búgrein. Héraðsráðu-

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

nautar (í jarðrækt eða búfjárrækt) skulu vera framkvæmdastjórar búnaðarsambandanna og hafa á hendi leiðbeiningar og eftirlit með ræktunarframkvæmdum, hver á sínu sambandssvæði í þeim greinum, er reglugerð þessi nær yfir. Héraðsráðunautar skulu árlega skila starfsskýrslum.

Stjórnir búnaðarsambandanna skulu semja starfsáætlun fyrir komandi ár. Áætlanir þessar ásamt starfsskýrslum héraðsráðunautanna skulu hafa borizt Búnaðarfélagi Íslands fyrir 1. febrúar ár hvert til umsagnar og staðfestingar.

Í Vestmannaeyjum og Grímsey er heimilt að ráða sérstaka trúnaðarmenn, og í þeim búnaðarsamböndum, þar sem héraðsráðunautar, að dómi Búnaðarfélags Íslands, komast ekki yfir verkefni sín, svo sem úttekt jarðabóta, skal heimilt að ráða aðstoðarmenn, enda samþykki landbúnaðarráðherra tölu þeirra og launakjör að fengnum tillögum Búnaðarfélags Íslands.

5. gr.

Kostnaður við framkvæmd reglugerðar þessarar greiðist úr ríkissjóði eftir reikningi, er landbúnaðarráðherra samþykkir.

Ríkissjóður greiðir búnaðarsamböndunum 65% af launum héraðsráðunauta, aðstoðarmanna og trúnaðarmanna. Hluti ríkissjóðs í launum héraðsráðunauta fer eftir kjarasamningum opinberra starfsmanna. Ríkissjóður greiði allt að 65% af ferðakostnaði héraðsráðunauta samkvæmt ákvörðun landbúnaðarráðuneytisins, að fengnum tillögum Búnaðarfélags Íslands.

Héraðsráðunautar skulu halda akstursbók í þríriti og vinnudagbók, þar sem gerð sé grein fyrir, hvað unnið er dag hvern á ferðalögum.

6. gr.

Í hverjum hreppi eða bæjarfélagi skal vera eitt búnaðarfélag. Heimilt er þó, að búnaðarfélag nái yfir stærra svæði en einn hrepp, enn fremur að tvö búnaðarfélög séu í sama hreppi eða einstakir menn séu í búnaðarfélagi annars hrepps, ef sérstakar landfræðilegar ástæður eru fyrir hendi, enda samþykki stjórn Búnaðarfélags Íslands slík frávik.

Hreppabúnaðarfélögum er skylt að vera í búnaðarsambandi viðkomandi héraðs.

Stjórnum búnaðarfélaga skal skylt að halda skýrslur og reikninga eftir því, sem stjórn Búnaðarfélags Íslands ákveður. Samrit af skýrslum þessum og reikningum skal senda til búnaðarsambandanna. Búnaðarsamböndin skulu fyrir lok hvers árs senda Búnaðarfélagi Íslands skýrslur um jarðræktarframkvæmdir innan síns umdæmis ásamt afriti af reikningum sínum næst liðins árs.

Á meðan framlag ríkisins samkvæmt reglugerð þessari er ekki greitt sama ár og úttekt fer fram, greiðist það í þeirri röð, sem úttektarskýrslur berast, að því tilskildu, að kvittanir fyrir fyrra árs framlagi hafi borist Búnaðarfélagi Íslands.

Fullnaðarúttektarskýrsla yfir jarða- og húsabætur skal hafa borist til Búnaðarfélags Íslands fyrir 15. nóvember ár hvert, ef fé er veitt til framlaga á sama ári og þær eru unnar.

Hver sá, er njóta vill ríkisframlags samkvæmt reglugerð þessari, skal vera félagsmaður í búnaðarfélagi byggðarlagsins, enda uppfylli hann þau skilyrði að hafa búrekstur með höndum á jörð eða jarðahluta og eiga lögheimili á félagssvæðinu. Búnaðarfélag Íslands sker úr um það, hvað telja beri búrekstur, leiki á því vafi.

7. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar um ríkisframlag til jarðræktar og húsabóta ná til:

1. Allra jarðeigna í landinu, er teljast lögbýli samkvæmt skilgreiningu ábúðarlaga nr. 64, 31. maí 1976, I. kafla 1. gr., að undanskildum þeim jörðum og jarð-

arhlutum, er liggja innan skipulagssvæða kaupstaða, kauptúna, sjávar- og sveitaþorpa.

2. Nýbýla, sem stofnuð eru samkvæmt lögum um Stofnlánadeild landbúnaðarins, landnám, ræktun og byggingar í sveitum frá 16. apríl 1971 eða eldri lögum um sama efni.
3. Allra ræktunarlóða í kaupstöðum, kauptúnum, sjávar- og sveitaþorpum, sem liggja utan takmarka skipulags byggingarlóða.
4. Félagsbundinna ræktunarframkvæmda, sem gerðar eru í þeim tilgangi að efla fóðurframleiðslu í landinu og koma á fót eða efla sjálfstæðan búrekstur í sveit og við sjó, þar með talin bú, er bæjarfélög reka vegna nauðsynja bæjarins.

8. gr.

Ræktað land telst: Tún, matjurtargarðar, akrar og véltækt og framræst áveituengi, sem liggja utan skipulagssvæða byggingarlóða í kaupstöðum, kauptúnum og sjávar- og sveitaþorpum.

Nú þykir nauðsynlegt að láta af hendi ræktað land til almennra þarfa, og skal þá ávallt leita umsagnar héraðsráðunautar, en að henni fenginni skal málið lagt fyrir bæjar- eða sveitarstjórn til fullnaðarúrskurðar.

9. gr.

Vegagerð og línulagnir um ræktanlegt land skulu háðar þessum takmörkunum:

1. Þegar vegir eða línur eru lagðar um ræktað land, skal þess ávallt gætt að skerða ræktunina sem minnst og að verkið valdi eigi öðrum óþægindum við notkun landsins en þeim, er ekki verður hjá komizt, og skal þá ávallt leita álits héraðsráðunautar hér um.
2. Vega- og línustæði um ræktanlegt land séu valin þannig og þess gætt við lagningu, að það torveldi sem minnst framræslu landsins og notkun til ræktunar. Að öðru jöfnu skal þess ávallt gætt, að skurðir með vegum geti komið að sem bestum notum við þurrkun landsins. Skal, þar sem svo stendur á, undirbúningi verksins hagað í samráði við ráðunaut Búnaðarfélags Íslands eða héraðsráðunaut.

Þegar raflínur eða símalínur eru lagðar í jörð á ræktuðu eða ræktanlegu landi, skal línueigandi hafa samráð við ræktunarráðunaut og umráðamann lands um það, hvar línan er lögð, svo að staðsetning hennar geti verið sem haganlegust. Þegar línan hefur verið lögð, skal eigandi hennar láta merkja legu hennar ofan jarðar og afhenda oddvita eða sveitarstjóra uppdrátt af línustæðinu og upplýsingar um, hvernig það hefur verið merkt. Uppdrátturinn skal vera í tveimur eintökum, og heldur oddviti eða sveitarstjóri öðru, en afhendir umráðamanni lands hitt eintakið. Hafi þetta ekki verið gert, er eigi skylt að bæta línueiganda tjón, er verða kann á línu vegna ræktunarframkvæmda síðar. Þegar ræktunarframkvæmdir standa fyrir dyrum á landi, þar sem raflínur eða símalínur liggja í jörð, skal umráðamaður lands snúa sér til ræktunarráðunautar, sem athugi á kortinu afstöðu til línanna, hvort hætta sé á, að ræktunarframkvæmdir kunni að koma of nærri línum og skemma þær, og ef svo er, skal hann tilkynna það línueiganda strax og framkvæmd er áætluð. Skal línueigandi þá senda fulltrúa til að athuga alla aðstöðu á staðnum, eins fljótt og unnt er, og hafa samráð við ræktunarráðunaut og umráðamann lands um ráðstafanir til þess að komast hjá tjóni á línunni. Skal línueigandi bera eðlilegan kostnað við þær ráðstafanir. Náist ekki samkomulag um ráðstafanir eða kostnað við þær, sker gerðardómur úr. Reynist nauðsynlegt að dómi héraðsráðunautar eða ráðunautar Búnaðarfélags Íslands, að breyta, dýpka eða gera nýtt vegræsi vegna

framfærslu lands, skal kostnaður sá, er af því leiðir, greiddur af vegagerðaraðila (ríki, sýslu eða einstaklingi) að ¾ hlutum.

3. Vegagerðaraðilar og aðrir, sem standa fyrir mannvirkjagerð, skulu haga framkvæmdum sínum þannig, að gróðri eða ræktanlegu landi sé ekki spillt að óþörfu og að af framkvæmdum stafi eigi eyðingarhætta af völdum jarðrasks, landbrots eða því um líku. Enn fremur skal lagfæra yfirborð landsins og dreifa grasfræi og áburði í sár þau, er myndast vegna framkvæmdanna, og skila landinu fullgræddu. Náist eigi samkomulag milli hlutaðeigandi aðila um framangreind atriði, sker gerðardómur skipaður þremur mönnum úr ágreiningi. Sé einn tilnefndur af Búnaðarfélagi Íslands, annar af hlutaðeigandi ráðuneyti, en oddamann tilnefnir sýslumaður í þeirri sýslu, þar sem ágreiningur hefur orðið.

II. KAFLI

Um ríkisframlag til jarðræktar, húsabóta og hagræðingar.

10. gr.

Til framkvæmda þeirra, sem taldar eru í þessari grein skal greiða framlag úr ríkissjóði. Búnaðarfélag Íslands og Stofnlánadeild landbúnaðarins hafa samþykkt eftirfarandi stærðarmörk, þannig að framlög veitast ekki á framkvæmdir, sem liggja ofan markanna.

Áburðargeymslur: Áburðarkjallari undir fjósi eða áburðarhús við fjós, sem rúmar 30 mjólkurkýr og ungviði til viðhalds, allt að 20, ef um einhliða nautgripabúskap er að ræða eða áburðarkjallari undir 500 kinda fjárhúsi, ef um einhliða sauðfjárbúskap er að ræða, en tilsvarandi heildarstærð við blandaðan búskap.

Áburðarkjallari undir hænsnahúsi fyrir allt að 3200 varphænur. Áburðarkjallari undir svínahúsi fyrir allt að 24 gyltur með tilsvarandi uppeldisaðstöðu.

Framlag er ekki veitt á meiri dýpt í áburðarkjallara en 3,00 m mælt að efri brún plötu eða gólfgrindar.

Heygeymslur: Heimilt er að veita framlag út á allt að 50% meira hlöðurými en bústofn þarf í meðalári. Bústofnsstærð miðast við ofangreindar stærðir fyrir nautgripa- og sauðfjárbú.

Verkfærageymslur: Framlag veitist á allt að 130 m^2 hús.

Þyki ástæða til að breyta þessum stærðarmörkum á árabilinu 1980—1985 skulu Búnaðarfélag Íslands og Stofnlánadeild landbúnaðarins tilkynna þær breytingar fyrir 1. júlí. Breytingarnar ná þá til framkvæmda á næsta ári.

Við ákvörðun á túnstærð skal farið eftir spjaldskrá Búnaðarfélags Íslands, nema ef ábúandi getur sannað að túnstærð sé önnur en skráð er í spjaldskránni.

Samkvæmt grein þessari telst jörð vera hvert það lögbýli, sem setið er af einum ábúanda, svo og hlutur hvers ábúanda séu fleiri en einn ábúandi á jörð (félagsbú), enda hafi þeir fengið félagsbú sitt samþykkt af Landnámi ríkisins og hafi framfæri sitt af búrekstrinum (minnst 75% tekna). Nú nytjar sami ábúandi fleiri jarðir, og gilda þá stærðarmörkin um samanlagða ræktun jarðanna.

Upphæð framlaga skal vera sem hér segir:

I. Framræsla vegna tún-, engja- og hagaræktar:

a. Vélgrafnir skurðir og plægðir hagaskurðir, 70% kostnaðar við gröft dýpkun og sprengingu berghafta úr skurðinum. Þó skal á árunum 1980—1985 (vegna framkvæmda á árunum 1979—1984) greiða 35% af kostnaði við gröft nýrra skurða í óræktuðu landi á jörðum, þar sem tún eru 30 ha. eða stærri.

Ákvæðisvinna skal viðhöfð, þar sem því verður við komið. Ríkisframlag skal miða við ákvæðisvinnutaxta hvers ræktunarsvæðis, sé hann fyrir hendi. Annars úrskurðar Búnaðarfélag Íslands reikninga.

Héraðsráðunautar skulu leita eftir óskum bænda um framræslufram-kvæmdir og fyrir 1. maí ár hvert senda stjórn Búnaðarfélags Íslands sundurliðaðar pantanir og áætlanir, hver fyrir sitt starfssvæði, um þá framræslu, er þeir telja æskilega á hverri jörð næstu fimm árin. Búnaðarfélag Íslands gerir síðan heildaráætlun til næstu fimm ára um, hversu mikið skuli grafa á hverju ræktunarsvæði. Þá skulu héraðsráðunautar árlega fyrir 1. maí senda Búnaðarfélagi Íslands endurskoðaðar áætlanir fyrir næsta ár. Búnaðarfélag Íslands lætur síðan framkvæma nauðsynlegar mælingar og annan undirbúning, sem þarf til að bjóða verkið út. Jarðræktarráðunautar þess hafa umsjón með þessum áætlunum og skera úr um vafaatriði. Þegar endurskoðaðar áætlanir hvers árs liggja fyrir, samþykktar af stjórn Búnaðarfélags Íslands, skulu framræslufram-kvæmdir á hverju ræktunarsvæði boðnar út. Skulu útboð fara fram fyrir 15. mars ár hvert.

Búnaðarfélag Íslands gerir útboðin fyrir hönd þeirra samtaka, sem sjá um skurðgröft fyrir bændur á hverju ræktunarsvæði, og ákveður ásamt fulltrúa viðkomandi ræktunarsvæðis, hvaða tilboðum skuli tekið og hvaða tryggingar verktaki skuli setja.

Ræktunarsambönd geta jafnt og aðrir aðilar boðið í skurðgröft á þeim svæðum, þar sem ræktunarsamböndin sjálf annast framræsluna, enda ákveði Búnaðarfélag Íslands taxta þeirra hverju sinni fyrir fram, eftir að útboð hafa farið fram. Berist engin tilboð eða óaðgengileg í skurðgröft á einhverju ræktunarsvæði, skal stjórn Búnaðarfélags Íslands útvega gröfu til að annast það verkefni. Jarðræktarráðunautar Búnaðarfélags Íslands hafa eftirlit með framkvæmdum. Bændur sem láta aðra en samþykkta verktaka grafa á jörðum sínum, fá aðeins hálft framlag á skurðina. Á ræktunarsvæðum, þar sem kostnaður við skurðgröft vegna óhagstæðrar aðstöðu er meira en 25% hærri en meðalkostnaður á landinu, en telst þó nauðsynleg framkvæmd, er landbúnaðarráðherra heimilt, eftir tillögu Búnaðarfélags Íslands, að hækka ríkisframlagið svo, að hlutur bóndans verði eigi hærri en meðalkostnaður.

Allir sem annast skurðgröft, skulu skyldir til að sjá um nauðsynlegar sprengingar berghafta, sem kunna að vera í skurðum, og skal það tekið fram í útboði.

b. Handgrafnir skurðir, þar sem og þegar vélgrefti verður ekki við komið, kr. 40.00 á m^3.

c. Plógræsi skulu boðin út á sama hátt og vélgrafnir skurðir, og skal framlag á þau vera 75% af kostnaði. Árin 1980—1985 (v. framkvæmda 1979—1984) skulu framlög á þau vera 40% af kostnaði á jörðum, þar sem tún eru 30 ha. eða stærri.

d. Kílræsi kr. 600.00 á ha.

e. Lokræsi með plaströrum og viðeigandi útbúnaði, kr. 50.00 á m.

f. Önnur ræsi (hnaus-, viðar- og grjótræsi), kr. 35.00 á m.

g. Greiddur verði ⅓ kostnaðar við flóðgarða og ⅔ kostnaðar við byggingu flóðgátta, vatnsbrúa, sem flytja vatn í opinni rennu eða lokaðri pípu yfir eða undir farvegi eða lægðir og flóðvarnargarða, enda sé framkvæmdin samþykkt af Búnaðarfélagi Íslands.

II. Jarðrækt.

a. Túnrækt á þurrkuðu mýrlendi, kr. 14 000 á ha. Á árunum 1980—1985 (vegna

framkvæmda árin 1979—1984) skal framlagið vera kr. 10.000 á ha. á jörðum þar sem tún eru 30 ha. eða stærri.

b. Túnrækt á þurrlendi, kr. 10.000 á ha. Á árunum 1980—1985 (vegna framkvæmda árin 1979—1984) skal framlagið vera kr. 5 000 á ha. á jörðum, þar sem tún eru 30 ha. eða stærri.

c. Endurvinnsla túna vegna kals eða annarra skemmda, kr. 8 000.00 á ha.

d. Vinnsla lands vegna grænfóður eða kornræktar, kr. 5 000 á ha. Á árunum 1980—1985 (vegna framkvæmda 1979—1984) skal framlagið vera kr. 2 500 á ha.

e. Hagarækt á gróðurvana landi kr. 3 000 á ha.

f. Þar sem erfitt er um ræktunarland, er heimilt að greiða 30% aukaframlag á túnrækt á félagsgrundvelli, enda samþykki viðkomandi búnaðarsamband og Búnaðarfélag Íslands framkvæmdina.

III. Grjótnám úr ræktunarlandi, þar sem grjót er ekki seljanlegt, kr. 65 00 á m^3.

IV. Girðingar um ræktarlönd og heimahaga, fullgildar með föstum horn- og hliðstólpum, kr. 10.00 á m.

V. Áburðargeymslur. Áburðarhús alsteypt og áburðarkjallarar allt að 3.00 m að efri brún plötu, kr. 350 á m^3, en ekkert framlag greiðist á rými, sem er þar fram yfir.

VI. Hey-, garðávaxta- og verkfærageymslur.

a. Þurrheyshlöður úr varanlegu efni, kr. 60.00 á m^3.

b. Votheyshlöður úr varanlegu efni, kr. 200.00 á m^3.

c. Garðávaxtageymslur steyptar með þaki úr varanlegu efni, kr. 200.00 á m^2.

d. Verkfærageymslur úr varanlegu efni, kr. 200.00 á m^2.

e. Súgþurrkunarkerfi í þurrheyshlöðu með blásara og fastri aflvél miðað við gólffllöt í hlöðu, kr. 500.00 á m^2.

f. Súgþurrkunarkerfi með föstum blásara, kr. 300.00 á m^2.

g. Súgþurrkunarkerfi án blásara, kr. 200.00 á m^2.

Sé fastur blásari settur við áður úttekið kerfi, skal framlagið hækka til samræmis við staflið f.

VII. Vatnsveitur til heimilis- og búsþarfar.

Helmingur kostnaðar við vatnsupptöku, þar með talin borun eftir vatni, vatnsgeymar og leiðsla frá vatnsbóli að bæjarvegg. Framlag þetta greiðist því aðeins, að við framkvæmdir sé farið eftir áætlun, sem Búnaðarfélag Íslands lætur gera eða samþykkir.

VIII. Til kölkunar á túnum, þar sem rannsóknir hafa að dómi ráðunauta Búnaðarfélags Íslands sýnt, að hennar sé þörf, er heimilt að greiða 50% af kostnaðarverði viðurkennds áburðarkalks eins og það er á hafnarstað, að viðbættum eðlilegum flutningskostnaði umfram 50 km til viðkomandi bónda. Skilyrði er, að kölkunin sé framkvæmd eftir ráðleggingum héraðsráðunautar og undir eftirliti hans, og skal hún við það miðuð að nægja til a. m. k. 5 ára.

11. gr.

Eftirfarandi skilyrðum þarf að vera fullnægt, til þess að heimilt sé að taka út og greiða framlag til jarðræktar og húsabóta þeirra, er um getur í 10. gr.

a. Allar framkvæmdir, er um getur í 10. gr., skulu gerðar eftir áætlun eða í samráði við þá leiðbeinendur, er Búnaðarfélag Íslands samþykkir.

b. Til vélgrafinna skurða því aðeins, að fullnægt sé ákvæðum 17.—18. gr. reglugerðar þessarar. Hver einstakur skurður skal hafa þá legu og dýpt, er fullnægir hlutverki hans í framræslunni. Skurðurinn skal vera hreinn, þ. e. ekki liggi hnausar eða stórir steinar í skurðbotninum, er geti orsakað stærri eða minni

stíflur, sem leiði til þess, að skurðbotninn aflagist eða grói upp um skör fram. Berghöft skulu hafa verið sprengd á fullnægjandi hátt og hreinsuð burt. Við gröft skal gæta þess að leggja uppgröft úr skurðum nægilega langt frá skurðbakka og sé minnsta fjarlægð frá bakka aldrei innan við 1.50 m.

Skurðfláa skal hagað eftir aðstæðum en sé aldrei minni en 1:¾.

Ávallt skal mæla fyrir skurðum og grafa eftir hæðartöflu. — Úttektarmönnum skurðanna er skylt að leggja hæðartöfluna til grundvallar fyrir úttektinni þannig að mæla yfirleitt aðeins þar, sem er frávik frá hæðartöflunni. Þó skal gera prófmælingar til að sannreyna rúmtak skurðanna.

Sígi land verulega eftir að skurðir eru grafnir, en áður en úttekt fer fram, ber ráðunautum að taka fullt tillit til þess við úttekt, enda skal setja nægjanlega marga fasta punkta utan verksvæðis til að unnt sé að sannreyna sigið.

Um handgrafna skurði gilda sömu reglur og um vélgrafna skurði.

Plægða hagaskurði má því aðeins taka út, að þeir séu þannig lagðir með tilliti til halla jarðvegs og þess vatnsmagns, sem hverjum einstökum skurði er ætlað að flytja, að ekki séu líkur til þess að þeir grafist af vatnsrennsli. Þeir skulu vera 30—50 cm djúpir, plógstrengurinn skal liggja á þeim bakka skurðarins, sem veit undan halla, og skal hann vera í a. m. k. 30 cm fjarlægð frá skurðbakka.

Plóg- og kílræsi skulu gerð með tækjum, sem viðurkennd eru af Búnaðarfélagi Íslands.

Lokræsi með plaströrum eru því aðeins úttektarhæf, að gerð röranna, umbúnaður og niðurlagning sé viðurkennd af Búnaðarfélagi Íslands.

c. Við endurvinnslu vegna kals eða annarra skemmda líði minnst þrjú ár frá síðustu vinnslu, enda samþykki héraðsráðunautur endurvinnsluna hverju sinni.

Ekki er heimilt að taka út endurvinnslu túna, sem túnþökur hafa verið skornar af til sölu.

d. Framlag til hagaræktar er bundið því skilyrði, að fram hafi farið jöfnun lands og/eða uppgræðsla, þannig að varanlegar gróðurbætur hafi náðst á öllu landinu. Úttekt á slíku landi skal ekki gera, fyrr en fullvíst er, að græðsla hafi tekist eða heilgrös orðin ríkjandi í gróðri landsins.

Framlag miðast við uppgræðslu á landi, sem er ógróið áður en uppgræðsla hefst, s.s. sanda og mela. Land, sem að mestu eða öllu leyti er gróið frá náttúrunnar hendi, skal ekki hljóta framlag, þótt uppskera af því sé aukin eða gróðurfari breytt, t. d. úr lynggróðri eða hálfgrösum í heilgrös með áburði eða á annan hátt.

Sé uppgræðsla kostuð að einhverju eða öllu leyti af opinberum aðilum, s.s. Landgræðslu ríkisins eða Vegagerð ríkisins, skal ekki veitt framlag.

e.) Framlög eftir 10. gr. lið II a, b, c og d skal því aðeins greiða að landið sé fullunnið, jafnað og nægilega þurrt að dómi héraðsráðunautar, og að grasfræi og akurjurtum hafi verið sáð í það eða það sé fullgróið túngróðri með sjálfgræðslu. Landið sé afgirt svo að stjórna megi hvort og hvenær búfé gengur á landinu.

f. Byggingar skulu gerðar eftir teikningum, er Byggingastofnun landbúnaðarins og Búnaðarfélag Íslands hafa viðurkennt. Um aðflutt tilbúin hús, t. d. bogaskemmur og verksmiðjuframleidd hús, skal leita samþykkis Byggingarstofnunar landbúnaðarins og Búnaðarfélags Íslands, byggingarfulltrúi/byggingarnefnd skal samþykkja staðarval bygginganna.

Byggingar skulu fullfrágengnar, þegar úttekt fer fram. Við úttekt skal miða við utanmál allra bygginga. Í þurrheyshlöðu og garðávaxtageymslu mælist rúmmál að fullu. Rúmmál votheysgeymslna mælist í veggjahæð.

Við breytingar á þurrheyshlöðu eða hluta hennar í votheyshlöðu, skal veita framlag, sem er mismunur framlags á votheysgeymslur og framlags á þurrheys-

geymslur. Fari eitthvað af súgþurrkunarkerfi undir votheyshlöðuna, skal framlagið vera mismunur framlags á votheysgeymslur og framlags á þurrheysgeymslur með súgþurrkunarkerfi. Breytingar af þessu tagi skulu samþykktar af Byggingastofnun landbúnaðarins og Búnaðarfélagi Íslands, áður en þær eru gerðar.

Áburðargeymslur skulu vera með steyptu gólfi. Hæð mælist frá gólfi að efri brún plötu eða grinda. Veggjahæð mælist í áburðargeymslum, sem standa utan við gripahús. Heimilt er að taka áburðarkjallara út, þegar lokið hefur verið frágangi veggja að utan og innan, frágangi gólfs og burðarvirkis undir gólf í gripahúsi. Lágmarksstærð verkfærageymslna skal vera 50 m^2 og mega þær ekki vera áfastar íbúðarhúsi. Að minnsta kosti 25 m^2 af gólffleti skulu vera steyptir (aðstaða til viðgerða). Hinn hluti gólfsins má vera vel þjappað malarlag.

Súgþurrkunarkerfi skulu gerð eftir teikningum, sem Búnaðarfélag Íslands hefur gert eða samþykkt og tæki valin eftir ábendingum ráðunauta þess.

Við úttekt súgþurrkunarkerfa mælist flatarmál hlöðu sem utanmál undirstöðu veggja. Framlag skal veitt, þar sem fastur blásari er settur við áður úttekið kerfi, þótt þar hafi áður verið laus blásari, t. d. gnýblásari. Súgþurrkunarkerfi, sem sett eru í votheyshlöður, njóta ekki framlags.

g. Skilyrði til að hljóta 30% aukaframlag á túnrækt á félagsgrundvelli eru, að um félagsræktunina sé gerður skriflegur samningur, áður en framkvæmdir hefjast, þar sem tekið sé fram fjöldi bújarða, sem hlutdeild eiga í ræktuninni, stærð þess lands, sem rækta skal, og hluti hverrar bújarðar í ræktuninni, eignaraðild á ræktunarlandinu, gildistími samningsins, sem minnst skal vera 40 ár, og ákvæði um uppsögn hans. Búnaðarfélag Íslands samþykki slíkan samning en leiti áður samþykkis viðkomandi búnaðarsambands á nauðsyn slíkrar félagsræktunar.

h. Ef grjóti er ekki ekið burtu af hinu ræktaða landi né það grafið í jörðu, skal gengið snyrtilega frá því og þannig, að það hamli sem minnst allri vinnu á landinu.

i. Girðingar um ræktunarlönd og heimahaga teljast fullgildar, þegar eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

Gaddavírsgirðingar séu 6 strengja úr góðu efni. Tréstaurar og renglur, sem ekki eru úr rekaviði, skulu fúavarðar. Hæð girðingarinnar skal vera 1.20 m. Allar mishæðir undir girðingunni séu vel jafnaðar, svo að sauðkindur skríði ekki undir. Neðsti strengur má vera 10 cm frá jörðu en síðan sé millibil strengjanna talið neðan frá 15 cm, 15 cm, 25 cm, 25 cm og 30 cm. Sé girt með vírneti, skal 1 gaddavírsstrengur vera neðan við netið og minnst einn ofan við það.

Bil milli jarðfastra staura girðingarinnar sé 4 m. Jafngildi slíkrar girðingar telst: Girðing með tré- eða smíðajárnsstaurum (profiljárnstaurar) með trérenglum á milli. Við góðar aðstæður, þar sem staurastæði er öruggt, má hafa 6—9 m milli jarðfastra staura, en þá verða renglur að vera milli hinna föstu staura. Mesta bil milli renglna má vera 3 m. Renglur séu minnst 5 cm á hlið. Gengið skal svo traustlega frá öllum horn- og hliðarstólpum, að þeir haggist ekki.

j. Vatnsveitur: Sundurliðaðir fullnaðar kostnaðarreikningar yfir efni og vinnu fylgja úttektarskýrslu. Sé um samveitu að ræða, skal tilgreina hlutdeild hvers einstaks aðila.

k. Úttektarskýrslu fylgi reikningar yfir kostnaðarverð og flutningskostnað á kalki með tilgreindri vegalengd býlis frá hafnarstað.

l. Jarðabætur skal taka út eigi síðar en á næsta ári eftir að þær eru framkvæmdar. Sjá þó sérákvæði um II. lið 10. gr., staflið e. Greiðsla jarðabótaframlags er enn fremur bundin því skilyrði, að ræktunarsamband eða félag það, sem jarða-

bótamenn eru félagar í, hafi gert Búnaðarfélagi Íslands full reikningsskil fyrir síðastliðið ár. Hafi jarðabætur þær, sem framlag er veitt á að því sinni, verið unnar að öllu eða einhverju leyti með vélum og verkfærum, sem voru á vegum hlutaðeigandi ræktunarsambanda eða félags, er sambandinu heimilt að halda eftir af jarðræktarframlaginu til greiðslu á vinnuskuldum.

12. gr.

Á framlög, er ákveðin eru í 10. gr. þessarar reglugerðar, skal greiða verðlagsuppbót samkvæmt vísitölu, er sýni breytingar á tilkostnaði framkvæmda frá meðalkostnaði þeirra á árinu 1971. Hagstofa Íslands ákveður grundvöll vísitölu þessarar í samráði við Búnaðarfélag Íslands, landnámsstjóra og Byggingarstofnun landbúnaðarins, og reiknar Hagstofa Íslands hana síðan árlega miðað við meðalkostnað hvers árs. Fyrirmæli fyrri málsliða þessarar greinar um greiðslu verðlagsuppbótar á framlög gildi frá og með framkvæmdum ársins 1972. Af jarðabótaframlögum þeim er talin eru í 10. gr., renna 4% til hreppabúnaðarfélaga og 2% til búnaðarsambanda nema af vélgröfnum skurðum 4%, er skiptast að jöfnu á milli nefndra aðila. Þó skulu framlög vegna jarðræktar grænfóðurverksmiðja renna óskipt til viðkomandi verksmiðju. Á árunum 1980—1985 skal í fjárlögum ætla til framkvæmda samkvæmt ákvæðum 10. gr., fjárhæð sem nemur meðaltali slíkra framlaga árin 1978 og 1979. Á þá fjárhæð skal árlega greiða verðlagsuppbót.

Verðlagsbætur reiknast eftir tvenns konar vísitölu; jarðræktar og vísitölu húsabóta. Eftir vísitölu jarðræktar reiknast framlög á: Handgrafna skurði, kílræsi, lokræsi með plastpípum, önnur lokræsi, túnrækt á þurrkuðu mýrlendi, túnrækt á þurrlendi, endurvinnsla túna vegna skemmda, grænfóðurakrar, hagarækt, grjótnám og girðingar, kölkun túna og sprengingu berghafta, flóðgarða og flóðvarnargarða. Eftir vísitölu húsabóta reiknast framlag á áburðargeymslur, þurrheyshlöður, votheyshlöður, garðávaxtageymslur, verkfærageymslur, súgþurrkunarkerfi, vatnsveitur, vatnsbrýr og flóðgáttir. Breytingar á heildarframlagi vegna framræslu reiknast eftir breytingum á meðalkostnaði við framræslu.

13. gr.

Búnaðarfélag Íslands skal halda spjaldskrá yfir jarðabætur og jarðabótaframlög hvers býlis, og skal skrásetja það, er greitt hefur verið síðan jarðræktarlög nr. 43 23. júní 1923 gengu í gildi. Skrásetning þessi tekur og til þjóð- og kirkjujarða, að því er snertir fjárhæðir þær, er þessum jörðum ber í jarðræktarframlögum. Skal þó skrá sérstaklega, hve mikið af framlögum gengur til afgjaldsgreiðslu. Á sama hátt skal skrá þær jarðabætur, sem unnar eru á ræktunarlóðum í kaupstöðum og kauptúnum.

14. gr.

Ekkert ríkisframlag greiðist til jarðræktar og bygginga á því landi, sem ætla má, að dómi Búnaðarfélags Íslands, að tekið verði á næstu 20 árum, eftir að verkið er unnið, til lóða undir hús, fiskreiti eða annars, sem er óviðkomandi jarðrækt.

15. gr.

Verkfæraráðunautur Búnaðarfélags Íslands skal aðstoða ræktunarsambönd og aðra hliðstæða aðila við val, útvegun og kaup á skurðgröfum og öðrum ræktunarvélum, sem nauðsynlegar eru við stærri ræktunarframkvæmdir. Hann skal og gefa leiðbeiningar um meðferð og rekstur vélanna.

16. gr.

Til þess að ná sem næst jöfnunarverði á framræslukostnað opinna skurða um land allt, skal greiða gjald af hverjum vélgröfnum rúmmetra opinna skurða, er framlags njóta samkvæmt reglugerð þessari.

Gjald þetta skiptist að jöfnu á skurðgröfuleigu og vinnu við gröftinn, og er verktakinn ábyrgur fyrir gjaldinu. Gjaldið ákveðst þannig:

Á gröft að 50 000 m^3 greiðast 10 aurar.
Á gröft 50 000 til 100 000 m^3 greiðast 20 aurar.
Á gröft 100 000 m^3 og yfir greiðast 30 aurar.

Breytingar á jöfnunargjaldi frá ári til árs, til hækkunar eða lækkunar, ákveður Búnaðarfélag Íslands eftir því, sem reynslan sýnir, að þörf er á. Það reiknar og út hið árlega jöfnunargjald. Nú skiptir verktaki um gröfu á starfstímabilinu, og skal þá jöfnunargjaldið reiknast sem um eina gröfu væri að ræða. Skurðgröftur Landnáms ríkisins í byggðahverfum skal vera undanþeginn gjaldi þessu.

17. gr.

Jöfnunargjald það, er um ræðir í 16. gr., greiðist í sjóð, er heitir „Jöfnunarsjóður fyrir skurðgröft". Hann skal vera í vörzlu Búnaðarfélags Íslands, og annast það reikningshald fyrir sjóðinn. Félagið annast innheimtu jöfnunargjaldsins, og skal það tekið af ríkisframlagi.

Búnaðarfélag Íslands ákveður og annast allar greiðslur úr sjóðnum.

Þegar meðal framræslukostnaður hvers árs er þekktur fyrir landið í heild, skal greiða þeim bændum, sem greiða meira en meðalverð fyrir framræslu, úr jöfnunarsjóði, þannig að framræslukostnaður þeirra verði sem næst meðallagi. Ákvæði þetta gildir ekki á þeim ræktunarsvæðum, þar sem framræslukostnaður verður vegna óhagstæðra skilyrða meira en 25% hærri en meðalkostnaður á landinu, enda gilda þar ákvæði 10. gr. staflið I a.

III. KAFLI

Um búskaparhæfni jarða.

18. gr.

Búnaðarfélag Íslands skal fela héraðsráðunautum að athuga og gefa skýrslur um þær jarðir, sem telja má að séu í hættu fyrir landspjöllum, svo sem sandfoki, skriðufalli, jökulhlaupi, landbroti o. s. frv.

Enn fremur skulu þeir gefa skýrslur um þær jarðir, sem liggja mjög illa við samgöngum eða eru óhæfar til búrekstrar, svo sem vegna landsmæðar eða ónógra landgæða. Jafnframt skal athuga, hvort úr megi bæta með landaukningu frá aðliggjandi jörðum.

19. gr.

Nú þykir Búnaðarfélagi Íslands skýrslur héraðsráðunauta bera með sér, að jarðir séu sérstaklega athugaverðar sem framtíðarbýli, og skal félagið þá fela einhverjum starfsmanni sínum, ásamt viðkomandi héraðsráðunaut, að kanna ýtarlega búskaparskilyrði umræddra jarða, og auk þess leita álits hlutaðeigandi hreppsnefndar.

Að fengnu áliti þessara aðila skal landbúnaðarráðherra, að fengnum tillögum stjórnar Búnaðarfélags Íslands, úrskurða, hvort jarðir þessar skuli framvegis njóta ríkisframlags samkvæmt reglugerð þessari.

20. gr.

Þegar ábúandi jarðar, sem svipt hefur verið rétti til jarðabótaframlags, sbr. 20. gr., flytur burt á aðra jörð eða stofnar nýbýli og jörðin leggst í eyði, skal greiða honum úr jarðeignasjóði þann verðmun, sem reynist á söluverði og fasteignamatsverði húsa þeirra, er hann átti á jörðinni, ef söluverðmæti þeirra nær eigi fasteignamati, og á þá ríkissjóður forkaupsrétt að húsunum.

Vilji ábúnandinn reisa nýbýli, skal enn fremur gefa honum kost á nægilegu landi, er honum verði byggt samkvæmt lögum nr. 64/1976, en landið skal hann hafa afgjaldslaust til lífstíðar.

IV. KAFLI
Almenn ákvæði.

21. gr.

Sá, er segir héraðsráðunaut, trúnaðarmanni, aðstoðarmanni eða Búnaðarfélagi Íslands vísvitandi rangt til um framkvæmdir og gerð þeirra mannvirkja, er ríkisframlags eiga að njóta samkvæmt II. og III. kafla, eða brýtur að öðru leyti ákvæði reglugerðar þessarar í einhverju því, er verulegu máli skiptir, skal sæta sektum frá 10 000.00 til 100 000.00 krónum, og ef það er gert í eiginhagsmunaskyni, má þyngja refsinguna um helming.

Brjóti héraðsráðunautur, trúnaðarmaður, aðstoðarmaður eða annar starfsmaður Búnaðarfélags Íslands þær fyrirskipanir, er honum eru settar í erindisbréfi, eða fari ekki eftir fyrirmælum laga þessarar reglugerðar, skal hann sæta sömu refsingu, er að ofan getur, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum. Með mál út af brotum á þessari grein skal farið að hætti opinberra mála.

22. gr.

Búnaðarfélag Íslands gefur út fyrirmæli og leiðbeiningar um gerð jarða- og húsabóta, sem framlag er veitt til úr ríkissjóði samkvæmt jarðræktarlögum og reglugerð þessari svo og úttekt þeirra.

Fyrirmæli þessi skulu send öllum héraðsráðunautum og trúnaðarmönnum, og Búnaðarfélag Íslands leggur þeim jafnframt til öll nauðsynleg skýrsluform.

23. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 79 29. maí 1972 og lögum nr. 43. 29. maí 1979 um breytingu á þeim lögum og öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 237/1972.

Ákvæði til bráðabirgða.

Meðan eigi er að dómi Búnaðarfélags Íslands völ á nægilega mörgum búfræðikandidötum til að gegna héraðsráðunautarstörfum, má til bráðabirgða og til eins árs í senn ráða búfræðinga með venjulegri búfræðimenntun, enda samþykki Búnaðarfélag Íslands ráðningu þeirra.

Landbúnaðarráðuneytið, 28. ágúst 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Sveinbjörn Dagfinnsson.

SAMÞYKKT

um stjórn bæjarmálefna Ólafsfjarðarkaupstaðar.

I. KAFLI.

Skipan bæjarstjórnar og verkefni hennar.

1. gr.

Bæjarstjórn Ólafsfjarðarkaupstaðar er skipuð 7 (sjö) bæjarfulltrúum kjörnum samkvæmt lögum nr. 58 frá 29. mars 1961.

2. gr.

Bæjarstjórn er almennt í fyrirsvari fyrir Ólafsfjarðarkaupstað og skal engu máli, er varðar sérstaklega hagsmuni bæjarins til lykta ráðið án umsagnar bæjarstjórnar.

Bæjarstjórn ber að gæta hagsmuna bæjarins í hvívetna og annast þau viðfangsefni sem henni eru falin í lögum og reglugerðum, svo og málefni, sem henni eru fengin í samþykktum er hún hefur sett eða á henni kunna að hvíla að öðru leyti. Meginverkefni hennar eru þessi:

A. Bæjarstjórn fer með yfirstjórn á fjárreiðum bæjarins.
   1. Fyrir lok desembermánaðar ár hvert ber bæjarstjórn að gera áætlun um tekjur og gjöld bæjarins fyrir næsta reikningsár (almanaksár). Í fjárhagsáætlun skal í meginatriðum greina, hvernig fjárveitingu til einstakra stofnana og framkvæmda skuli hagað, sbr. B-lið, og enn fremur hvernig áætlaðar tekjur skiptast.
   2. Bæjarstjórn á að hafa yfirumsjón með fjárstjórn bæjarins, með því að tekjur séu innheimtar og greiðslur inntar af hendi í samræmi við það sem ákveðið er í fjárhagsáætlun, eða samkvæmt annarri ákvörðun bæjarstjórnar.
   3. Hún hefur yfirumsjón með því, að eignir bæjarins séu tryggilega varðveittar.
   4. Bæjarstjórn skal hafa lagt fullnaðarúrskurð á ársreikninga bæjarins eigi síðar en í júlímánuði ár hvert.

B. Bæjarstjórn hefur yfirstjórn verklegra framkvæmda bæjarins. Í fjárhagsáætlun kveður hún á um, hvernig verklegum framkvæmdum skuli hagað í meginatriðum á fjárhagsárinu. Hún getur og gert heildaráætlanir um framkvæmd tiltekinna verkefna er taka til lengri tíma, svo og um einstök verk, eftir því sem ástæða þykir til.

C. Bæjarstjórn kýs bæjarstjóra, bæjarráð og aðrar nefndir eftir því sem segir í reglugerð þessari eða öðrum samþykktum svo og endurskoðendur reikninga bæjarins, og ennfremur ræður hún fasta starfsmenn skv. þeim reglum, sem um getur í 51. gr.

D. Bæjarstjórn setur reglur um stjórn bæjarmálefna og reglur um meðferð tiltekinna málefna bæjarins, ákveður gjaldskrá bæjarfyrirtækja eftir því sem þörf krefur o. s. frv.

II. KAFLI.

Fundarsköp bæjarstjórnar.

3. gr.

Á fundi bæjarstjórnar í júnímánuði ár hvert kýs bæjarstjórn sér forseta, svo og 1. varaforseta og 2. varaforseta úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs.

Sá er rétt kjörinn forseti, sem fengið hefur atkvæði meira en helmings fulltrúa. Verði þeim atkvæðafjölda ekki náð, skal kjósa að nýju og skal þá kjósa um þá tvo, sem flest fengu atkvæðin.

Ef þrír eða fleiri, sem um skyldi kjósa, hafa fengið jafnmörg atkvæði skal varpa hlutkesti um hverja tvo skuli kjósa. Verður þá sá rétt kjörinn sem fleiri atkvæði fær, þó að hann fái ekki helming atkvæða. Verði atkvæði jöfn ræður hlutkesti.

Aldursforseti gegnir forsetastörfum uns kosinn hefur verið forseti. Ef enginn forseti er viðstaddur á fundi bæjarstjórnar, gegnir aldursforseti forsetastörfum nema bæjarstjórn ákveði að kjósa sérstakan fundarstjóra í það skipti.

Ef forseti deyr, eða varaforseti, eða verður varanlega forfallaður frá störfum í bæjarstjórn áður en kjörtímabil hans er á enda, skal kjósa forseta í hans stað fyrir þann tíma sem eftir er af kjörtímabilinu.

4. gr.

Forseti bæjarstjórnar stjórnar umræðum á fundum hennar. Hann sér um að fundargerðir séu skipulega færðar í gerðabók, og allar tillögur og ályktanir séu rétt og nákvæmlega bókaðar, svo og hverja afgreiðslu þær hljóta.

Forseti sér um að allt fari löglega og skipulega fram á fundum bæjarstjórnar. Hann úrskurðar um skilning á fundarsköpum samkvæmt samþykkt þessari, en skjóta má úrskurði hans til úrlausnar bæjarstjórnar.

5. gr.

Bæjarstjórn kýs sér tvo skrifara og tvo varaskrifara úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs í senn á sama fundi og forsetakosning fer fram. Skrifarar skulu kosnir hlutfallskosningu.

Skrifarar skulu telja saman atkvæði, þá er atkvæðagreiðslur fara fram.

6. gr.

Bæjarstjórn ræður sérstakan fundarritara utan bæjarstjórnar, sem sér um færslu gerðabókar, og hafa skrifarar í samráði við forseta eftirlit með því, að rétt sé fært til bókar.

Í gerðabók skal geta þess hvar og hvenær fundur sé haldinn, hverjir sitji fundinn og hver sé fundarritari. Í gerðabók skal bóka stuttlega um umræður og afgreiðslu mála.

Í fundarlok skal lesa upp gerðabók, og skulu viðstaddir fulltrúar undirrita hana. Hver sá fulltrúi, sem eigi er sammála hinum, á rétt á því að ágreiningsálit hans verði ritað með fáum orðum í gerðabókina.

7. gr.

Reglulega fundi heldur bæjarstjórn að jafnaði annan þriðjudag hvers mánaðar kl. 17.00, ef mál eru fyrir hendi. Fundum bæjarstjórnar skal ljúka eigi síðar en kl. 24.00. Þó er heimilt að halda áfram fundi er ⅔ viðstaddra bæjarfulltrúa samþykkir. Bæjarstjórn getur ákveðið að fella niður fundi í júlí- og ágústmánuði. Ef fundur ferst fyrir vegna helgi eða af öðrum orsökum skal haldinn fundur einhvern næstu daga svo fljótt sem við verður komið.

Aukafundi skal halda samkvæmt ákvörðun bæjarstjóra eða forseta eða ef 2 bæjarfulltrúar hið fæsta æskja þess.

8. gr.

Bæjarstjóri semur dagskrá bæjarstjórnarfunda:

Á dagskrá skal taka:

1. Fundargerðir bæjarráðs og annarra lögmætra nefnda sem kunna að þurfa staðfestingar bæjarstjórnar á ályktunum sínum.
2. Hvert það mál, sem fellur undir verksvið bæjarstjórnar skv. 2. gr. samþykktar þessarar sbr. og 10. gr. laga nr. 58 frá 1961, enda sé þess óskað af bæjarstjóra, bæjarráði, lögmætri nefnd eða bæjarfulltrúa að málið sé tekið á dagskrá.

3. Lögmæltar kosningar nefnda og starfsmanna svo og hvert það málefni annað sem bæjarstjórn á um að fjalla að lögum.

Sá bæjarfulltrúi sem óskar að fá mál tekið á dagskrá bæjarstjórnarfundar skal tilkynna bæjarstjóra það skriflega með tillögu, fyrirspurn eða stuttri greinargerð eigi síðar en kl. 12.00 tveim dögum fyrir fund.

Bæjarstjóri skal senda öllum bæjarfulltrúum dagskrá næsta fundar. Skal miða við að dagskráin berist bæjarfulltrúum fyrir kl. 20.00 tveim dögum fyrir fund. Einnig skal senda varabæjarfulltrúum dagskrá funda.

Í dagskrá skal tilkynna fundarstað og tíma, þær fundargerðir, sem fyrir fundi munu liggja, tillögur, sem fram hafa komið og gera í stuttu máli grein fyrir þeim málum öðrum sem um skal fjallað. Fylgja skulu eftirrit fundargerða, tillagna, svo og annarra gagna, sem til upplýsinga geta orðið um málefni á dagskrá, eftir því sem bæjarstjóri telur nauðsynlegt.

Ef ákveðinn verður aukafundur skv. 2. mgr. 7. gr. skal að jafnaði boðað til hans með dagskrá.

Mál skulu afgreidd í þeirri röð, sem dagskrá segir til um, nema bæjarstjórn ákveði aðra röðun.

Heimilt er að taka mál á dagskrá, þótt ekki sé þess getið í fundarboði, enda samþykki ⅔ viðstaddra bæjarfulltrúa það afbrigði.

9. gr.

Dagskrá bæjarstjórnarfunda skal auglýsa á a. m. k. tveim stöðum í bænum með a. m. k. 24 klst. fyrirvara.

10. gr.

Bæjarstjórnarfundi skal halda í heyranda hljóði. Bæjarstjórn getur þó ákveðið að ræða einstök mál fyrir luktum dyrum, t. d. einkamál manna eða mál, sem æskilegt er vegna hagsmuna bæjarins, að rædd séu fyrir luktum dyrum.

Ef tillaga kemur fram um það, að mál skuli rædd fyrir luktum dyrum, skal úr því skorið án umræðna.

Óheimilt er að skýra frá því sem fram kemur við umræður fyrir luktum dyrum.

Ef áheyrandi á bæjarstjórnarfundi raskar fundarfriði getur forseti látið vísa honum af fundi.

11. gr.

Bæjarstjórn getur enga bindandi ályktun gert nema meira en helmingur bæjarfulltrúa sé viðstaddur á fundi. Einfaldur meirihluti atkvæða ræður úrslitum mála nema annað sé áskilið í samþykkt þessari.

Bæjarstjóri og hver bæjarfulltrúi getur borið fram tillögu svo og breytingartillögu, viðaukatillögu, frestunartillögu eða frávísunartillögu við hvert það mál, sem til umræðu er og bæjarstjórn á úrskurðarvald um. Skulu slíkar tillögur vera skriflegar.

Ef jafnmörg atkvæði eru með máli og á móti fellur það, nema við kosningar, þá ræður hlutkesti.

Mál skal afgreiða með því að samþykkja það eða fella, vísa því frá með einfaldri eða rökstuddri dagskrá, vísa því til afgreiðslu eða nefndar eða með því að fresta því.

Forseti sker úr því hvernig atkvæðagreiðslum um tillögur skal hagað.

12. gr.

Bæjarstjórn afgreiðir mál við eina umræðu nema hina árlegu fjárhagsáætlun bæjarins, ársreikninga og reglugerðir, sem hljóta skulu staðfestingu ráðherra.

Um þessi mál skulu fara fram tvær umræður og líða ein vika hið skemmsta milli umræðna.

13. gr.

Atkvæðagreiðsla fer þannig fram, að bæjarfulltrúi réttir upp hönd. Nafnakall skal hafa, ef forseti ákveður, bæjarstjóri óskar eða 2 bæjarfulltrúar hið fæsta. Við nafnakall greiða bæjarfulltrúar atkvæði eftir skrá um bæjarfulltrúa í stafrófsröð. Nöfnum varafulltrúa skal bæta í skrána í réttri röð í stað nafna þeirra er fjarstaddir eru. Hlutkesti ræður á hverjum byrja skal. Við nafnakall er bæjarfulltrúa skylt að greiða atkvæði, nema hann færi rök fyrir undanfærslu sinni, er forseti metur gild. Ef bæjarfulltrúi vill ekki una úrskurði forseta má hann skjóta úrskurðinum til bæjarstjórnar sem sker úr án umræðna.

14. gr.

Hver bæjarfulltrúi, sem vill taka til máls, skal óska heimildar forseta.

Að jafnaði skulu menn taka til máls, í þeirri röð sem þeir hafa kvatt sér hljóðs. Heimilt er að víkja frá þessu, ef um er að ræða bæjarstjóra eða framsögumann svo og bæjarfulltrúa, sem gera vill stutta athugasemd eða leiðrétta ummæli um sjálfan sig.

Ef tveir eða fleiri kveðja sér samtímis hljóðs, ákveður forseti í hvaða röð þeir tala.

Bæjarfulltrúi skal tala úr ræðustól nema forseti ákveði annað.

Bæjarstjórn getur heimilað, ef ⅔ bæjarfulltrúa samþykkja, að maður utan bæjarstjórnar megi tala á bæjarstjórnarfundi, en skylt skal honum þá að gæta í hvívetna fundarskapa.

15. gr.

Flutningsmaður tillögu eða framsögumaður má tala þrisvar við hverja umræðu máls, en aðrir tvisvar. Bæjarfulltrúa er þó heimilt að taka oftar til máls til að bera af sér ámæli eða gera stutta athugasemd við fundarsköp.

Bæjarfulltrúi skal beina máli sínu til forseta.

Ekki má lesa upp prentað mál nema forseti leyfi.

16. gr.

Ef forseti telur umræður dragast úr hófi fram, getur hann lagt til, að ræðutími hvers bæjarfulltrúa megi ekki fara fram úr ákveðinni tímalengd eða umræðum sé hætt.

Þá getur forseti, hvenær sem er lagt til að umræðum skuli lokið á ákveðnum tíma. Ekki má þó takmarka umræðu svo, að hún standi skemur en tvo tíma, meðan nokkur bæjarfulltrúi er á mælendaskrá.

Bæjarstjórn afgreiðir tillögur forseta skv. 1. og 2. mgr. umræðulaust. Hver bæjarfulltrúi getur borið fram slíkar tillögur, og skulu þær einnig afgreiddar umræðulaust.

Ákvæði um takmörkun ræðutíma eiga ekki við, þegar fjallað er um frumvarp að fjárhagsáætlun.

17. gr.

Skylt er bæjarfulltrúa að lúta valdi forseta í hvívetna, er að því lýtur, að gætt sé góðrar reglu.

Ef bæjarfulltrúi ber aðra menn brigslum eða víkur verulega frá umræðuefninu skal forseti víta hann og nefna þau ummæli er hann vítir. Ef bæjarfulltrúi er víttur tvisvar á sama fundi, getur forseti lagt til við bæjarstjórn, að hann verði sviptur málfrelsi það sem eftir er fundar. Skal sú tillaga afgreidd umræðulaust.

Ef bæjarfulltrúi hlýðnast ekki úrskurði bæjarstjórnar eða almenn óregla kemur upp á fundi, skal forseti gera hlé um stundarsakir eða ef nauðsyn krefur slíta fundi.

18. gr.

Bæjarstjórn getur ákveðið, að allar umræður í bæjarstjórn skuli skrásettar. Má þá ekkert niður fella, sem fram hefur komið á fundi bæjarstjórnar og handrit af umræðum ber með sér. Engar breytingar má gera, nema leiðrétta þurfi auðsæjar og sannanlegar villur.

Bæjarstjórn getur einnig ákveðið, að umræðurnar skuli gefnar út á prenti, ásamt því sem fest hefur verið í gerðabækur, svo og önnur skjöl, eftir því sem nauðsynlegt kann að þykja.

Ef bæjarstjórn ákveður slíka útgáfu, skal hún jafnframt kjósa nefnd tveggja bæjarfulltrúa til að hafa umsjón með útgáfunni.

Þá getur bæjarstjórn ákveðið, að bæjarstjórnarfundir skuli teknir á segulband til geymslu einhvern ákveðinn tíma.

Eftir hvern bæjarstjórnarfund, þar sem umræður hafa verið skrásettar samkvæmt framanrituðu, skal öllum bæjarfulltrúum sent eftirrit af fundargerð ásamt fylgiskjölum hennar.

III. KAFLI.

Réttindi og skyldur bæjarfulltrúa.

19. gr.

Hverjum bæjarfulltrúa er skylt að sækja fundi bæjarstjórnar, nema lögmæt forföll hamli.

Honum er skylt að taka að sér þau störf sem bæjarstjórn felur honum, t. d. forsetastörf, setu í bæjarráði eða öðrum nefndum o. s. frv.

Sá sem verið hefur forseti bæjarstjórnar, setið í bæjarráði eða annarri nefnd, getur þó skorast undan kosningu jafnlangan tíma og hann hefur haft starfið á hendi.

Bæjarfulltrúa skal skylt að koma prúðmannlega fram á bæjarstjórnarfundum. Gæta skal hann þagnarskyldu um einkamál og hagi einstaklinga og félaga sem hann kann að fá vitneskju um sem bæjarfulltrúi.

Þá er þeim og skylt að gæta hagsmuna og velferðar bæjarins út á við sem inn á við, eftir sinni bestu getu, vinna og stuðla að friðsamlegri lausn deilumála, sem upp kunna að koma milli bæjarstjórnarfulltrúa og hafa í huga, að heill bæjarfélagsins er ofar þrasi og togstreitu stjórnmálanna.

20. gr.

Bæjarfulltrúa er heimilt að kynna sér bækur, skjöl og bréf bæjarins og stofnana hans.

21. gr.

Bæjarfulltrúi á rétt á tiltekinni þóknun fyrir störf sín í bæjarstjórn skv. ákvörðun hennar.

22. gr.

Ef bæjarfulltrúi, sem hefur verið kosinn í nefnd, eða til annarra starfa, forfallast um stundarsakir vegna veikinda eða af öðrum ástæðum, á hann rétt á að tilnefna mann af sama lista og hann var kjörinn, til þess að taka sætið á meðan, enda hafi varafulltrúi ekki verið kosinn.

Hafi hann engan tilnefnt, fer um varamenn skv. 5. mgr. 20. gr. sveitarstjórnarlaga.

23. gr.

Bæjarstjórn getur veitt bæjarfulltrúa, sem óskar þess, lausn frá bæjarfulltrúastarfi.

IV. KAFLI.
Bæjarráð.

24. gr.

Á fyrsta fundi bæjarstjórnar í júní ár hvert skal kjósa þrjá bæjarfulltrúa í bæjarráð og þrjá til vara, hlutfallskosningu. Kosning bæjarráðs gildir uns nýtt bæjarráð hefur verið kjörið. Bæjarstjóri skal sitja fundi bæjarráðs og stjórna þeim.

Bæjarráð skal að jafnaði halda fundi hálfsmánaðarlega, að jafnaði á fimmtudegi. Aukafundi skal halda, ef bæjarstjóri ákveður það eða ef bæjarráðsmaður óskar þess.

Bæjarráð getur ráðið fundarritara utan bæjarráðs. Í gerðabók skal greina frá því hvar fundurinn er haldinn og hvenær, tölur funda og hverjir sitja fundinn. Þá skal greina frá framlögðum skjölum og efni þeirra í stuttu máli, svo og hverja afgreiðslu þau fá.

Bæjarráð getur leyft að flokkur sem fulltrúa á í bæjarstjórn en ekki fulltrúa í bæjarráði, megi tilnefna bæjarfulltrúa til að sitja fundi bæjarráðs með málfrelsi og tillögurétti.

25. gr.

Bæjarráð fer ásamt bæjarstjóra með framkvæmdastjórn Ólafsfjarðarkaupstaðar að því leyti, sem hún er ekki öðrum fengin, skv. lögum, reglugerðum eða sérstökum samþykktum bæjarstjórnar.

Bæjarráð skal gera tillögur til bæjarstjórnar í þeim málum, sem fyrir bæjarráði liggja.

Þó er bæjarráði heimil fullnaðarákvörðun mála sem ekki eru veruleg fjárhagsatriði enda sé eigi ágreiningur í bæjarráði né við bæjarstjóra um slíkar ákvarðanir.

Bæjarráð getur tekið lokaafgreiðslu í þeim málum, sem bæjarstjórn hefur vísað til þess til fullnaðarafgreiðslu.

26. gr.

Bæjarráð hefur umsjón og stjórn á fjárhag bæjarins, undirbúning fjárhagsáætlana, tillögur til úrskurðar á reikningum bæjarins, samning skýrslu um eignir og skuldir bæjarins, svo og eftirlit með bókhaldi hans og innheimtu gjalda. Ennfremur stjórn og umsjón með vegamálum bæjarins, vinnuvélum bæjarins, holræsum, götum, vatnsveitu og götulýsingu, lóða- og fasteignamálum, brunamálum, sjúkrahús- og elliheimilismálum, barnaleikvöllum og leikskóla o. s. frv. allt eftir nánari ákvörðun bæjarstjórnar og reglugerðum þar að lútandi.

Í þeim tilvikum, að sérstökum nefndum bæjarstjórnarinnar er falið að hafa með höndum fyrrgreinda málaflokka, skal bæjarráð fjalla um fjárhagshlið málanna.

Bæjarráð leggur til við bæjarstjórn hvernig varið skuli fé til verklegra framkvæmda, að því leyti, sem slíkt er ekki tekið fram í fjárhagsáætlun.

27. gr.

Skylt er starfsmönnum bæjarins að sitja fundi bæjarráðs, ef það eða bæjarstjóri óskar þess, þegar til umræðu eru þau málefni, sem störf þeirra snerta.

V. KAFLI.
Kosning nefnda, o. fl.

28. gr.

Bæjarstjórn kýs hlutfallskosningu eftirtaldar nefndir og starfsmenn til að fara með tiltekin málefni eftir því sem lög mæla fyrir og samkvæmt sérstökum samþykktum bæjarstjórnar:

A. Á fundi í júní ár hvert:
1. Bæjarráð, þrjá bæjarfulltrúa og þrjá til vara.
2. Byggingarnefnd, fjórir aðalmenn, þar af tveir bæjarfulltrúar og tveir utan bæjarstjórnar, og fjóra til vara á sama hátt.
3. Hafnarnefnd, þrjá aðalmenn og þrjá til vara.
4. Vatns- og hitaveitunefnd, þrjá aðalmenn og þrjá til vara.
5. Félagsmálanefnd, fimm aðalmenn og fimm til vara.
6. Heilbrigðisnefnd, þrjá aðalmenn og þrjá til vara.
7. Menningarmálanefnd, þrjá aðalmenn og þrjá til vara.
8. Landbúnaðarnefnd, þrjá aðalmenn og þrjá til vara.
9. Fegrunarnefnd, þrjá aðalmenn og þrjá til vara.
10. Tómstundanefnd, fimm aðalmenn og fimm til vara.
11. Framtalsnefnd, þrjá aðalmenn og þrjá til vara.
12. Kjörstjórn við sveitarstjórnarkosningar, þrjá aðalmenn og þrjá til vara.
13. Kjörstjórn við alþingiskosningar, þrjá aðalmenn og þrjá til vara.
14. Sölu- og leiguíbúðanefnd, þrjá aðalmenn og þrjá til vara.
15. Endurskoðendur reikninga Ólafsfjarðarkaupstaðar og stofnana, tvo aðalmenn og tvo til vara.
16. Fulltrúa á fjórðungsþing Fjórðungssamband Norðlendinga, tvo aðalmenn og tvo til vara.
17. Fulltrúa í stjórn Tjarnarborgar sf., tvo aðalmenn og tvo til vara.
18. Fulltrúa á aðalfund Hraðfrystihúss Ólafsfjarðar hf. þrjá aðalmenn og þrjá til vara.
19. Fulltrúa á aðalfund Útgerðarfélags Ólafsfjarðar hf. þrjá aðalmenn og þrjá til vara. Ennfremur fulltrúa í stjórn félagsins og einn til vara.
20. Fulltrúa á aðalfund Hótels Ólafsfjarðar hf., þrjá aðalmenn og þrjá til vara. Ennfremur fulltrúa í stjórn félagsins, tvo aðalmenn.
21. Fulltrúa á aðalfund Flóabátsins Drangs hf., einn aðalmann og einn til vara.
22. Fulltrúa á aðalfund Norðurbrautar hf., einn aðalmann og einn til vara.

B. Á fundi í júní að loknum bæjarstjórnarkosningum:
1. Skólanefnd, fimm aðalmenn og fimm til vara.
2. Skólanefnd tónskóla, þrjá aðalmenn og þrjá til vara.
3. Náttúruverndarnefnd, þrjá aðalmenn og þrjá til vara.
4. Umferðamálanefnd, einn aðalmann og einn til vara.
5. Atvinnumálanefnd, fimm aðalmenn og fimm til vara.
6. Áfengisvarnarnefnd, sex aðalmenn og sex til vara.
7. Húsaleigunefnd, þrjá aðalmenn og þrjá til vara.
8. Stjórn Sjúkrasamlags Ólafsfjarðar, fjóra aðalmenn og fjóra til vara.
9. Stjórn heilsugæslustöðvar sjúkrahúss og dvalarheimilis, fjóra aðalmenn og fjóra til vara. Starfsfólk kýs fimmta mann í stjórn og einn varamann.
10. Stjórn verkamannabústaða, þrjá aðalmenn og þrjá til vara.
11. Fulltrúa í fulltrúaráð Brunabótafélags Íslands, einn aðalmann og einn til vara.

12. Fulltrúa á landsþing Sambands íslenskra sveitarfélaga, tvo aðalmenn og tvo til vara.
13. Stjórn Sparisjóðs Ólafsfjarðar, fimm aðalmenn og fimm til vara. Ennfremur 7 fulltrúa á aðalfund sjóðsins.
14. Endurskoðendur reikninga Sparisjóðs Ólafsfjarðar, tvo aðalmenn og tvo til vara.
15. Forðagæslumaður, einn aðalmann og einn til vara.
16. Sáttamenn, tvo aðalmenn og tvo til vara.
17. Sjó- og verslunardóm, fjóra aðalmenn og fjóra til vara.

C. Aðrar nefndir skv. sérstökum samþykktum bæjarstjórnar.

29. gr.

Nefndir sem starfa á vegum bæjarstjórnar skulu kjósa sér formann. Formenn nefnda skulu sjá um að nefndir séu boðaðar til fundar og stjórna fundum þeirra.

Ef tveir nefndarmenn hið fæsta, óska eftir, að fundur sé haldinn í nefnd þeirri, sem þeir eiga setu í, geta þeir farið fram á það við nefndarformann og skal hann þá boða nefndina saman til fundar svo fljótt sem auðið er.

Einnig getur bæjarstjóri boðað til funda í nefndum, ef honum þykir ástæða til, til að ræða nauðsynleg málefni.

Bæjarstjórn ákveður þóknun fyrir setu í nefnd.

30. gr.

Um skipan nefnda, valdsvið þeirra og verksvið fer eftir því, sem ákveðið er í lögum eða samþykktum bæjarstjórnar. Þar sem ekki er um slíkar reglur að ræða getur bæjarstjórn sett þær.

Ekki má framselja slíkri nefnd vald, sem bæjarstjórn er fengið að lögum.

Þegar kjörtími nefnda er óákveðinn, skal litið svo á að umboð nefndarmanna falli niður þegar kjörtími bæjarstjórnar er á enda.

31. gr.

Allar nefndir bæjarstjórnar skulu færa gerðabækur um störf sín og skulu gerðir fastanefnda, svo og nefnda, sem bæjarstjórn setur í einstök mál, lagðar fyrir bæjarstjórn til meðferðar og endanlegrar samþykktar eða synjunar, sbr. þó 1. tl. 1. mgr. 8. gr.

32. gr.

Byggingarnefnd skipa 4 menn auk bæjarstjóra, sem er sjálfkjörinn formaður nefndarinnar. Tveir hinna kjörnu nefndarmanna skulu vera bæjarfulltrúar, en tveir utan bæjarstjórnar.

Byggingarfulltrúa er skylt að sitja fundi byggingarnefndar. Byggingarnefnd annast byggingarmálefni bæjarins samkvæmt fyrirmælum í lögum og samþykktum um þau mál. Auk þess annast byggingarnefnd um skipulagsmál og gerir tillögur til bæjarstjórnar um þau.

33. gr.

Hafnarnefnd annast hafnarmálefni samkvæmt hafnalögum og hafnarreglugerð, sér um innheimtu hafnargjalda og reikninga hafnarsjóðs og hefur umsjón með störfum starfsmanna hafnarinnar.

Bæjarstjóri er hafnarstjóri og skal hann sitja fundi nefndarinnar.

34. gr.

Vatns- og hitaveitunefnd skal annast umsjón og eftirlit með rekstri vatns- og hitaveitu, og gera tillögur til bæjarstjórnar um málefni stofnananna.

Bæjarstjóri skal sitja fundi nefndarinnar.

35. gr.

Félagsmálanefnd skal fjalla um framfærslumál, barnaheimilismál, leikvallarmál, unglingavinnu, þjónustu við aldraða og hvers konar almenna félagslega þjónustu og gera tillögur til bæjarstjórnar um þessi málefni. Einnig skal nefndin fjalla um barnaverndarmál.

Bæjarstjóri skal sitja fundi nefndarinnar.

36. gr.

Menningarmálanefnd skal hafa umsjón með málefnum bæjarbókasafns og skal einnig vinna að menningarmálum almennt í sveitarfélaginu.

37. gr.

Landbúnaðarnefnd skal vera bæjarstjórn til ráðuneytis um landbúnaðarmál. Hún skal einnig sjá um fjallskil.

38. gr.

Fegrunarnefnd skal fylgjast með fegrunar- og umgengnismálum í sveitarfélaginu og gera tillögur til bæjarstjórnar um þau mál.

39. gr.

Tómstundanefnd skal fjalla um íþrótta- og æskulýðsmál, málefni og rekstur íþróttamannvirkja og svo tómstundamál almennt.

40. gr.

Umferðarmálanefnd skal skipuð sex aðalmönnum og sex til vara. Bæjarstjórn kýs einn aðalmann og einn til vara. Aðrir nefndarmenn skulu tilnefndir af eftirtöldum aðilum, einn frá hverjum: Kvennadeild S. V. F. Í., karladeild S. V. F. Í., bæjarfógeta, klúbbnum Öruggur akstur, Ólafsfjarðardeild Félags ísl. bifreiðaeigenda.

Hlutverk nefndarinnar er að stuðla að bættu skipulagi umferðarmála í sveitarfélaginu, og vinna að umferðarfræðslu.

41. gr.

Atvinnumálanefnd skal vinna að uppbyggingu atvinnulífs í Ólafsfirði og vera bæjarstjórn til ráðuneytis um atvinnumál.

42. gr.

Stjórn heilsugæslustöðvar, sjúkrahúss og dvalarheimilis aldraðra skal annast umsjón og eftirlit með rekstri fyrrgreindra stofnana og gera tillögur til bæjarstjórnar um málefni stofnananna.

VI. KAFLI.

Endurskoðendur.

43. gr.

Bæjarstjórn kýs tvo endurskoðendur til eins árs í senn og tvo til vara til þess að endurskoða reikninga bæjarins og fyrirtækja hans.

Bæjarfulltrúar eru ekki kjörgengir til þessa starfs.

Um framkvæmd endurskoðunar fer eftir ákvæðum d-liðs III. kafla laga nr. 58/1961.

Lokið skal endurskoðun eigi síðar en 30. júní ár hvert.

Kjörnir endurskoðendur eiga rétt á þóknun fyrir störf sín eftir ákvörðun bæjarstjórnar.

44. gr.

Bæjarráði er heimilt að fela löggiltum endurskoðanda að endurskoða reikninga kaupstaðarins og fyrirtækja hans sbr. 26. gr. Senda skal hann bæjarráði skýrslu um niðurstöður sínar áður en bæjarráð gerir tillögu um afgreiðslu ársreikninga til bæjarstjórnar.

VII. KAFLI.

Bæjarstjóri.

45. gr.

Bæjarstjórn ræður bæjarstjóra. Ráðningartími skal að jafnaði vera hinn sami og kjörtímabil bæjarstjórnar. Ráðningarsamningur er þó uppsegjanlegur af beggja hálfu með sex mánaða fyrirvara.

Heimilt er þó að ráða bæjarstjóra til lengri tíma.

Nú næst ekki meirihluti í bæjarstjórn fyrir ráðningu bæjarstjóra, svo að bæjarstjóri er í andstöðu við meirihluta bæjarstjórnar og getur þá ráðherra ákveðið að bæjarstjórnarkosningar skuli fara fram á ný.

46. gr.

Bæjarstjóri hefur á hendi framkvæmd ákvarðana þeirra sem bæjarstjórn gerir og framkvæmd á málefnum bæjarins yfirleitt, að því leyti sem bæjarstjórn hefur ekki ákveðið annað um tiltekin mál. Skylt er bæjarstjóra að hafa ákveðinn viðtalstíma og sé hann auglýstur á skrifstofu bæjarins.

47. gr.

Bæjarstjóri á sæti á fundum bæjarstjórnar og bæjarráðs og hefur þar sömu réttindi og skyldur og bæjarfulltrúar, nema annað sé sérstaklega fram tekið í þessari samþykkt.

Ekki hefur hann atkvæðisrétt nema hann sé jafnframt bæjarfulltrúi. Hann hefur óbundið málfrelsi og tillögurétt á fundum bæjarstjórnar og bæjarráðs.

48. gr.

Nú samþykkir bæjarstjórn ályktun, sem hefur í för með sér verulegan kostnað, sem ekki hefur verið gert ráð fyrir í gildandi fjárhagsáætlun, og getur bæjarstjóri þá fellt slíka ályktun úr gildi um sinn, og skal þessi ákvörðun hans færð í gerðabókina.

Um þetta skal hann, svo fljótt sem verða má, senda ráðuneytinu skýrslu og leggur það úrskurð á málið.

Bæjarstjóri skal senda bæjarstjórn eftirrit af skýrslunni, svo að hún geti gert athugasemdir við hana, áður en hún fer til ráðuneytisins.

Þá getur bæjarstjóri skotið til fullnaðarákvörðunar bæjarstjórnar ályktunum bæjarráðs sbr. 2. mgr. 25. gr. samþykktar þessarar.

49. gr.

Útgjöld sem ekki eru lögboðin, samningsbundin eða leiðir af fyrri samþykkt bæjarstjórnar, má ekki greiða nema til komi samþykkt bæjarstjórnar.

Ekkert gjald má greiða úr bæjarsjóði, nema bæjarráð ávísi því til greiðslu eða einhver sá, sem fengið hefur umboð bæjarráðs til slíks.

50. gr.

Bæjarritari gegnir störfum bæjarstjóra í forföllum hans, nema bæjarstjórn feli öðrum það. Bæjarstjóri getur falið honum meðferð tiltekinna málaflokka í umboði sínu, en þá samkvæmt nánari reglum, sem bæjarstjórn setur um þau málefni.

Bæjarritari hefur með höndum umsjón með skrifstofum bæjarins og daglega stjórn á fjármálum bæjarsjóðs undir yfirstjórn bæjarstjóra, þar á meðal innheimtu tekna bæjarins.

VIII. KAFLI.

Starfsmenn bæjarins.

51. gr.

Bæjarstjórn ræður fasta starfsmenn bæjarins og bæjarstofnana og veitir þeim lausn eftir því sem nánar segir í samþykkt þessari, nema vald til slíks sé að lögum fengið öðrum aðilum eða á annan veg mælt fyrir í reglugerðum um sérmál tiltekinna stofnana.

Lausar stöður skal auglýsa til umsóknar nema bæjarstjórn ákveði annað, en bæjarstjóri ákveður um slíkar auglýsingar að öðru leyti, þar á meðal hvernig auglýsa skuli.

Bæjarráð getur ákveðið, hver almenn skilyrði skuli gilda við ráðningu í stöður hjá bæjarfélaginu svo og sérskilyrði, er gilda skuli um ákveðnar stöður.

Bæjarráð getur sett starfsmönnum erindisbréf og kveðið á um starfssvið þeirra.

Skylt er starfsmönnum að hlíta breytingu á starfssviði sínu, enda missi þeir einskis af launum við þá breytingu.

Samþykkt þessi sem bæjarstjórn Ólafsfjarðarkaupstaðar hefur samið og samþykkt staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 frá 29. mars 1961 til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Ólafsfjarðarkaupstaðar nr. 229 25. september 1964.

Félagsmálaráðuneytið, 10. ágúst 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Jón S. Ólafsson.

Nr. 361. 20. ágúst 1979.

REGLUGERÐ

um búfjárhald í Ólafsfirði.

1. gr.

Búfjárhald (nautgripa, hrossa, svína, geita, sauðfjár og alifugla) er óheimilt innan afgirts, skipulagðs bæjarlands Ólafsfjarðarkaupstaðar.

2. gr.

Bæjarstjórn skal láta gera búfjárhelda girðingu umhverfis byggð í bæjarlandi og skipuleggja landssvæði fyrir búfjárhald utan þeirra marka.

3. gr.

Um meðferð mála út af brotum á reglugerð þessari skal farið með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Ólafsfjarðar staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 44 frá 23. maí 1964, um búfjárhald í kaupstöðum og kauptúnum til þess að öðlast gildi frá 1. október 1979 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 20. ágúst 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Jón Sigurpálsson.

27. ágúst 1979. Nr. 362.

REGLUGERÐ

um hækkun bóta almannatrygginga.

1. gr.

Upphæðir bóta almannatrygginga, samkvæmt lögum um almannatryggingar nr. 67/1971 með áorðnum breytingum, skulu hækka um 9.17% frá 1. september 1979 frá því sem þær voru í ágúst 1979. Greiðslur samkvæmt 74. gr. skulu breytast með sama hætti.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 79. gr. laga nr. 67/1971.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 27. ágúst 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

20. ágúst 1979. Nr. 363.

GJALDSKRÁ

fyrir heimilishjálp og heimilisþjónustu í Reykjavík.

1. gr.

Fyrir heimilishjálp og heimilisþjónustu fyrir aldraða skal greiða gjald, sem nemur hálfu tímakaupi, samkvæmt samningum Starfsmannafélagsins Sóknar fyrir hverja unna vinnustund miðað við laun og orlof.

Gjald reiknast ársfjórðungslega 1. mars, 1. júní, 1. september og 1. desember og skal standa á hálfum og heilum tug.

2. gr.

Þeir, sem ekki hafa aðrar tekjur en ellilífeyri, skulu undanþegnir greiðsluskyldu, sbr. ákvæði 11. gr. reglugerðar um heimilisþjónustu fyrir aldraða.

Með ellilífeyri er hér átt við ellilífeyri, uppbætur þ. m. t. tekjutrygging og heimilisuppbót frá Tryggingastofnun ríkisins.

Ellilífeyrisþegar greiða aldrei hærra gjald eftir heimilisþjónustu en sem nemur tekjum umfram ellilífeyri, eins og hann er skilgreindur hér.

3. gr.

Félagsmálaráði er heimilt að gefa eftir hluta af greiðslu fyrir veitta heimilishjálp og heimilisþjónustu eða fella greiðslu alveg niður. Skal þá tekið tillit til efnahags og annarra aðstæðna.

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af borgarstjórn Reykjavíkur, staðfestist hér með, samkvæmt lögum nr. 10 25. janúar 1952 um heimilishjálp í viðlögum til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 20. ágúst 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Jón Sigurpálsson.

Nr. 364. 1. júlí 1979.

AUGLÝSING

um umferð á Suðureyri, Súgandafirði.

Að fengnum tillögum hreppsnefndar Suðureyrarhrepps, og samkvæmt heimild í umferðarlögum nr. 40/1968 eru hér með settar eftirfarandi reglur um umferð á Suðureyri, Vestur-Ísafjarðarsýslu:

1. Skólagata er lokuð fyrir allri umferð ökutækja milli Eyrargötu og Aðalgötu.
2. Tvístefnuakstur er á Eyrargötu sunnan Skólagötu.
3. Tvístefnuakstur er á Stefnisgötu.
4. Biðskylda er á Hjallavegi þar sem hann liggur þvert á Aðalgötu og Eyrargötu.
5. Bifreiðastöður eru bannaðar á Aðalgötu, beggja vegna götunnar, frá Skólagötu og suður að horni hússins Aðalgata 13.

Þetta kunngerist hér með Súgfirðingum og öðrum þeim sem leið eiga um Suðureyri til eftirbreytni.

Sýslumaðurinn í Ísafjarðarsýslu, 1. júlí 1979.

Már Pétursson, settur

STJÓRNARTÍÐINDI B 44 — 1979

11. september 1979. 709 Nr. 365.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 437, 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald.

1. gr.

1. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Greiða skal í ríkissjóð sérstakt vörugjald af tollverði innfluttrar vöru að viðbættum aðflutningsgjöldum og af verksmiðjuverði innlendrar framleiðsluvöru og innfluttrar vöru sem fær einhverja vinnslumeðferð hér á landi.

Gjaldið skal greitt í tveimur eftirfarandi gjaldflokkum:

1. Af vörum, sem falla undir gjaldflokk A, sbr. 2. gr., skal greiða 18% gjald til og með 11. september 1979 en tímabilið frá og með 12. september 1979 til og með 31. desember 1980 greiðist 24% gjald.
2. Af vörum, sem falla undir gjaldflokk B, sbr. 2. gr., skal greiða 30% gjald.

2. gr.

1. og 2. málsliður 2. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Gjald skv. 1. gr. er innheimt við tollafgreiðslu á innfluttum vörum og skal það greitt í tveimur eftirfarandi gjaldflokkum:

A. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum greiðist 18% gjald til og með 11. september 1979 en tímabilið frá og með 12. september 1979 til og með 31. desember 1980 greiðist 24% gjald:

3. gr.

Eftirtalin tollskrárnúmer falli brott úr A-lið 2. gr. reglugerðarinnar:

97.06.01, 97.06.02 og 97.06.09.

4. gr.

Eftirtalin tollskrárnúmer falli brott úr B-lið 2. gr. reglugerðarinnar:
92.01.00, 92.02.00, 92.03.09, 92.04.01, 92.04.09, 92.05.00, 92.06.00, 92.07.01, 92.07.09, 92.08.00, 92.10.00 og 92.12.21.

5. gr.

2. mgr. 6. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Þegar almenn verðlagning framleiðanda er miðuð við heildsöluverð reiknast hið sérstaka vörugjald 24% og 30%, sbr. 2. mgr. 1. gr. á 90.09% heildsöluverðsins. Svarar það til 21.62% og 27.03% af heildsöluverði án nokkurs frádráttar á kostnaði, svo sem umboðs- eða sölulaunum, afslætti eða öðrum gjöldum. Þegar selt er með söluskatti reiknast gjaldið á vöruverð án söluskatts en hið sérstaka vörugjald myndar stofn til söluskatts.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

6. gr.

12. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Gjalddagar sérstaks vörugjalds af sölu innlendrar framleiðslu á árinu 1979 eru fjórir. Gjalddagi fyrir tímabilið 1. janúar til 31. mars er 1. maí 1979, gjalddagi fyrir tímabilið 1. apríl til 30. júní 1979 er 1. ágúst 1979, gjalddagi fyrir tímabilið 1. júlí til 30. september 1979 er 1. nóvember 1979 og gjalddagi fyrir tímabilið 1. október til 31. desember 1979 er 1. febrúar 1980.

Gjalddagar sérstaks vörugjalds af sölu innlendrar framleiðslu á árinu 1980 eru fjórir. Gjalddagi fyrir tímabilið 1. janúar til 31. mars 1980 er 1. maí 1980, gjalddagi fyrir tímabilið 1. apríl til 30. júní 1980 er 1. ágúst 1980, gjalddagi fyrir tímabilið 1. júlí til 30. september 1980 er 1. nóvember 1980 og gjalddagi fyrir tímabilið 1. október til 31. desember 1980 er 1. febrúar 1981.

Eindagi er 15 dögum eftir gjalddaga. Beri eindaga upp á helgidag eða almennan frídag færist hann á næsta virkan dag á eftir.

7. gr.

14. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Hið hækkaða vörugjald, sem lagt skal á innlenda framleiðslu og innflutning frá og með 12. september 1979 skv. 1. gr. reglugerðar þessarar, skal greitt af sölu eða annarri afhendingu innlendrar framleiðslu frá og með 12. september 1979 og af innfluttum vörum, sem teknar eru til tollmeðferðar frá og með 12. september 1979.

Hafi innflytjandi fyrir 12. september 1979 afhent til tollmeðferðar aðflutningsskjöl, sem eru að öllu leyti fullnægjandi til þess að unnt sé að tollafgreiða viðkomandi vöru þegar í stað, skal varan tollafgreidd gegn greiðslu þess sérstaka vörugjalds, sem skv. 1. gr. gildir til og með 11. september 1979 en þó því aðeins að tollafgreiðslu sé lokið fyrir 17. september.

Af vörum, sem með leyfi tollyfirvalda hafa verið afhentar innflytjendum fyrir 12. september 1979 gegn tryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjalda, sbr. m. a. 21. gr. tollskrárlaga, skal greiða hið hækkaða vörugjald, sem skv. 1. gr. reglugerðar þessarar skal gilda frá og með 12. september 1979, nema fullnaðartollafgreiðsla þeirra eigi sér stað fyrir 1. nóvember 1979.

8. gr.

15. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Óheimilt er vegna hækkunar vörugjalds skv. 1. gr. að hækka verð vörubirgða, sem vörugjald hefur þegar verið greitt af við gildistöku reglugerðar þessarar.

Um refsingar og viðurlög vegna brota gegn ákvæðum þessarar greinar gilda eftir því sem við á, ákvæði laga nr. 54/1960 um verðlagsmál og laga nr. 56/1978 um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, sbr. lög nr. 102/1978.

9. gr.

Niðurfelling gjaldsins skv. 3. og 4. gr. skal miðuð við sölu eða aðra afhendingu frá og með 12. september 1979 ef um innlenda framleiðslu er að ræða en um innfluttar vörur skulu gilda í þessum efnum ákvæði 3. mgr. 14. gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 5. gr. laga nr. 107 30. desember 1978, um sérstakt tímabundið vörugjald, sbr. lög nr. 74 10. september 1979 um breyting á þeim lögum, til þess að öðlast gildi frá og með 12. september 1979.

Ákvæði til bráðabirgða.

Vegna tímabilsins 1. júlí til og með 30. september 1979 skulu framteljendur skila tveimur vörugjaldsskýrslum, annarri vegna vörugjaldsskyldrar innlendrar framleiðslu fyrir tímabilið 1. júlí til og með 11. september 1979 en hinni vegna vörugjaldsskyldrar innlendrar framleiðslu fyrir tímabilið frá 12. september til og með 30. september 1979. Skattyfirvöld geta krafist hvers konar upplýsinga af vörugjaldsskyldum aðilum um skiptingu viðskipta milli þessara tveggja tímabila, þar á meðal upplýsinga um dreifingu viðskipta eftir árstíma á þessu og fyrri árum.

Fjármálaráðuneytið, 11. september 1979.

Tómas Árnason.

Höskuldur Jónsson.

Stjórnartíðindi B 44, nr. 365. Útgáfudagur 11. september 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 45 — 1979

Nr. 366. 712 14. september 1979.

AUGLÝSING

um niðurfellingu tolla af ýmsum efnivörum til brauð-, kex- og/eða sælgætisgerðar.

1. gr.

Ráðuneytið hefur ákveðið að fella niður tolla af efnivörum í eftirtöldum tollskrárnúmerum:

Tollskr.nr.	Vörulýsing
04.06.00	Hunang.
08.05.10	Möndlur.
08.05.20	Heslihnetur, hnetukjarnar.
úr 08.13.00	Börkur af sítrusávöxtum.
09.04.00	Pipar og allrahanda.
09.05.00	Vanilla.
úr 09.06.00	Kanill.
09.07.00	Negull.
úr 09.08.00	Múskat.
úr 09.09.00	Kúmen.
09.10.10	Engifer.
11.08.02	Kartöflusterkja.
úr 11.08.09	Önnur sterkja.
15.07.70	Kókósolía.
úr 15.07.90	Blönduð jurtaolía.
15.12.03	Olíur úr jurtaríkinu, ót. a.
17.02.03	Síróp.
úr 19.02.09	Blöndur úr mjöli, sterkju, maltextrakti og fleiri efnum.
úr 19.05.00	„Corn puffs“, „puffed rice“ og „puffed wheat“.
úr 20.04.00	Ávaxtahýði.
úr 20.05.09	Gráfíkju- og döðlumassi.
20.06.10	Brenndar hnetur, þ. m. t. jarðhnetur.
úr 20.06.20	Gráfíkju- og döðlumassi.
úr 21.06.01	Pressuger.
21.06.02	Bökunarduft, tilreitt.
úr 21.07.19	Íblöndunarefni í brauð- og kökugerðarefni, („Bakery additives“, „dough developers“ o. fl.) einkum samsett úr neyslu-hæfum olíum eða feiti úr dýra- eða jurtaríkinu, eða blöndum af emulgatorum og feiti (mono- di- eða triglycerídum og t. d. mjólkurdufti, eggjadufti, möluðum hnetum, hunangi, sykri, tilbúnum bætiefnum, lesitíni, salti, litarefnum, vatni o. s. frv. Tilreidd plöntueggjahvíta (Hyfoama).
úr 35.03.09	Matarlím (gelatín).

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

2. gr.

Niðurfelling tolla skv. 1. gr. er bundin eftirfarandi skilyrðum:

a) Vörurnar séu í 10 kg umbúðum og stærri, þó ekki tilgreindar vörur úr tollskrárnúmeri 19.05.00.

b) Innflytjandi leggi stund á brauð-, kex- og/eða sælgætisgerð eftir atvikum og lýsi því yfir á aðflutningsskýrslu við tollafgreiðslu hverju sinni, að hin innflutta vara verði eingöngu notuð sem efnivara til brauð-, kex- og/eða sælgætisgerðar eftir því sem við á

eða

innflytjandi lýsi því yfir á aðflutningsskýrslu, að varan verði eingöngu notuð sem efnivara til þeirrar framleiðslu sem um getur hér að ofan og framvísi jafnframt yfirlýsingu frá framleiðanda (framleiðendum) slíkrar vöru um að viðkomandi vörusending sé keypt fyrir hans atbeina eða verði keypt af honum til nefndrar framleiðslu eingöngu.

3. gr.

Auglýsing þessi er sett samkvæmt heimild í 12. tl. 3. gr. laga nr. 120/1976, um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum til að öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi numin auglýsing nr. 1 5. janúar 1976.

Fjármálaráðuneytið, 14. september 1979.

F. h. r.
Höskuldur Jónsson.

Sigurgeir A. Jónsson.

10. september 1979. Nr. 367.

GJALDSKRÁ

yfir efnarannsóknir og aðra þjónustu, sem Rannsóknastofnun landbúnaðarins annast.

1. gr.

Gjöld fyrir almennar efnarannsóknir, sem Rannsóknastofnun landbúnaðarins annast, skulu vera sem hér segir:

Fóðurefnagreiningar:

Vatn	kr. 500.00
Vatn í votheyi (Tolueneyming)	— 3 000.00
Meltanleiki in vitro	— 1 500.00
Protein (Kjeldhal)	— 2 500.00
Meltanlegt prótein	— 3 000.00
Tréni	— 2 500.00
Van Soest aðferð (Cellulósi, Hemicellulósi, lignin)	— 5 000.00
Fita (eter extract)	— 2 000.00
Vatnsleysanlegur sykur	— 2 500.00
Aska	— 1 000.00
Brennisteinn	— 3 000.00
Kalsíum	— 2 000.00
Fosfór	— 2 000.00
Magnesíum	— 2 000.00

Kalíum	— 2 000.00
Natríum	— 2 000.00
Kopar	— 2 500.00
Mangan	— 2 500.00
Zink	— 2 500.00
Járn	— 2 500.00
Joðtala	— 2 500.00
Peroxíð gildi	— 2 000.00
Óbundnar fitusýrur	— 1 500.00
B_1 vítamín	— 8 000.00
B_2 vítamín	— 12 000.00
pH í votheyi	— 500.00
Sýrur + NH_3 í votheyi	— 5 000.00
Heildarrannsókn á þurrheyi [1]	— 3 500.00
Heildarrannsókn á votheyi [2]	— 8 000.00
Jarðvegsefnagreiningar:	
Fosfór (P)	— 1 100.00
Kalíum (K)	— 900.00
Nítrat (NO_3)	— 900.00
Leiðnitala (Lt)	— 500.00
Sýrustig (pH)	— 500.00
Áætluð „kalkþörf“	— 1 100.00
Matvælaefnagreiningar:	
Prótein (Kjeldhal)	kr. 2 500.00
Nítrat	— 2 500.00
Nítrít	— 2 500.00
Fita (með soxhlet)	— 2 000.00
Tréni	— 2 500.00
Sykurefni	— 2 500.00
Aska	— 1 000.00
Vatn	— 1 000.00
Fitusýrugreining	— 50 000.00
Vatnsvirkni	— 4 000.00
Kalsíum	— 2 000.00
Fosfór	— 2 000.00
Magnesíum	— 2 000.00
Kalíum	— 2 000.00
Natríum	— 2 000.00
Járn	— 2 500.00
Salt	— 2 000.00
B_1 vítamín	— 8 000.00
B_2 vítamín	— 12 000.00
C vítamín	— 4 000.00
Plöntusjúkdómar og meindýr:	
Einfaldar greiningar á meindýrum og öðrum skaðvöldum	— 1 000.00
Umfangsmeiri greiningar á skaðaorsökum	— 2 000.00
Útgáfa heilbrigðisvottorða eða stimplun vegna inn- og útflutnings plantna	— 1 000.00

1) Meltanleiki, prótein, steinefni

2) Meltanleiki. prótein, steinefni, pH, sýrur + NH_3.

2. gr.

Aðrar rannsóknir eru unnar í tímavinnu samkvæmt fyrirfram áætlaðri tímaþörf.

3. gr.

Forstjóra er heimilt að veita afslátt á gildandi gjaldskrá, ef um er að ræða fyrirfram samningsbundnar rannsóknir eða rannsóknaverkefni, sem hafa vísindalegt eða almennt hagnýtt gildi.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt lögum nr. 64 21. maí 1965, um rannsóknir í þágu atvinnuveganna til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið 10. september 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Guðmundur Sigþórsson.

27. ágúst 1979. Nr. 368.

REGLUGERÐ

um laun skipaskoðunarmanna ríkisins, sem ekki eru á föstum launum.

1. gr.

Aðalskoðun.

Fyrir árlega aðalskoðun á búnaði, vél og bol skips greiði sýslumenn eða bæjarfógetar f. h. ríkissjóðs, laun svo sem hér segir til skipaskoðunarmanna, gegn reikningi þeirra.

Fyrir opinn bát	kr.	2 600
Fyrir opinn bát með vél	—	4 700
Fyrir þilfarsskip minna en 15 rúml.	—	8 400
Fyrir þilfarsskip 15 rúml. allt að 30 rúml.	—	10 500
Fyrir þilfarsskip 30 rúml. allt að 50 rúml.	—	14 100
Fyrir þilfarsskip 50 rúml. allt að 100 rúml.	—	16 200
Fyrir þilfarsskip 100 rúml. allt að 200 rúml.	—	24 100
Fyrir þilfarsskip 200 rúml. allt að 300 rúml.	—	27 200
Fyrir þilfarsskip 300 rúml. allt að 400 rúml. og stærri	—	34 000

Þegar skipta þarf launum, skal það gert þannig, að fyrir búnaðarskoðun greiðist ⅓ hluti, fyrir vélaskoðun greiðist ⅓ hluti og fyrir bolskoðun greiðist ⅓ hluti.

Hálf rúmlest eða meira telst heil, en minna broti skal sleppt.

2. gr.

Aukaskoðun, eftirlit með nýsmíði o. fl.

Fyrir aukaskoðun, mælingu skipa, eftirlit með nýsmíði, viðgerðum og breytingum greiðist samkvæmt reikningi skoðunarmanna, sama gildir um ferðakostnað.

Skal greiðslan vera kr. 1 500 á klst. á tímabilinu 08.00—17.00, en kr. 2 300 á öðrum tíma dags og á laugar- og sunnudögum.

Bifreiðakostnaður skal greiddur með kr. 87.00 fyrir ekinn kílómeter.

3. gr.

Hleðslumerkjaskoðun.

Fyrir hleðslumerkjaskoðun og áritun hleðslumerkjaskírteinis greiðist kr. 5 200.00

4. gr.

Skoðunarmönnum er heimilt að innheimta kr. 2 500.00 hjá umbiðjanda vottorða vegna endurgreiðslu tolla.

5. gr.

Reikningar.

Skipaskoðunarmenn skrifi reikninga fyrir störf sín í fjórriti, í þar til gerðar bækur, sem siglingamálastjóri lætur þeim í té.

Laun samkvæmt 1. gr., skulu sýslumenn eða bæjarfógetar greiða gegn frumriti og einu afriti, en siglingamálastjóra sent annað afrit ásamt skoðunarskýrslu.

Laun samkvæmt 2. og 3., gr. greiðir Siglingamálastofnun ríkisins gegn reikningi skoðunarmanns í tvíriti og skoðunarskýrslu.

Reglugerð þessi, um laun fyrir skoðun á skipum, sem framkvæmd er af hinum lögskipuðu skoðunarmönnum, sem ekki taka föst laun úr ríkissjóði, er hér með sett samkvæmt 6. gr. laga nr. 51 12. maí 1970, um Siglingamálastofnun ríkisins, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 168 31. mars 1977, um laun skipaskoðunarmanna ríkisins, sem ekki eru á föstum launum.

Samgönguráðuneytið 27. ágúst 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 369. 27. ágúst 1979.

REGLUGERÐ

um þjóðvegi í kaupstöðum og kauptúnum.

1. gr.

Í kaupstöðum og kauptúnum með 200 íbúa og fleiri skulu vegir og götur teljast þjóðvegir samkvæmt 30. gr. vegalaga nr. 6/1977 svo sem hér segir (númer þjóðvegar er tilgreint í sviga eftir því sem við á).

Vík í Mýrdal:

Suðurlandsvegur (1) frá ristarhliði, norðan gatnamóta upp á Reynisfjall, að söluskála Kaupfélags Vestur-Skaftfellinga. Víkurbraut frá Suðurlandsvegi (1) austan víkurár að verslunarhúsum VVS.

Hvolsvöllur:

Suðurlandsvegur (1) frá Hvolsgötu að Hlíðarvegi. Fljótshlíðarvegur (261) frá Suðurlandsvegi (1) um Hlíðarveg að læk austan sýslumannsbústaðar.

Hella:

Þrúðvangur frá Suðurlandsvegi (1) norður fyrir hús Kaupfélagsins Þórs.

Vestmannaeyjar:

Skildingavegur frá Básaskersbryggju. Heiðarvegur, neðri hluti Strembugötu og Dalvegur að Smáragötu. Strandvegur frá Skildingavegi að Hlíðavegi (Stórhöfðavegi).

Stokkseyri:

Gaulverjabæjarvegur (33) frá Baldurshaga að Kaðalstöðum. Holtsvegur (314) frá Pálsbæ að Gaulverjabæjarvegi (33).

Eyrarbakki:

Álfsstétt frá Túngötu að Götunni.

Gatan frá Álfsstétt að Búðarstíg. Búðarstígur frá Götunni að Einarshafnarvegi. Einarshafnarvegur frá Búðarstíg að bryggju.

Selfoss:

Suðurlandsvegur (1) frá Ölfusárbrú um Austurveg að vegamótum Laugardælavegar vestri. Eyrarbakkavegur (34) frá Suðurlandsvegi (1) um Eyrarveg að Fosshciði.

Hveragerði:

Breiðamörk frá Suðurlandsvegi (1) upp að Grýlu. Þelmörk frá Suðurlandsvegi (1) austur undir Varmá að Laufskógum.

Þorlákshöfn:

Þorlákshafnarvegur (38) frá fiskverkunarhúsi Glettings h.f., um Óseyrarbraut að Egilsbraut. Egilsbraut frá Óseyrarbraut að syðri hafnargarði.

Grindavík:

Víkurbraut frá enda Grindavíkurvegar (43) við félagsheimilið Festi að kirkju. Ránargata frá Víkurbraut að höfn. Austurvegur frá Ránargötu að Mánagötu.

Sandgerði:

Garðskagavegur (45) frá tengingu að bræðsluverksmiðju að Strandgötu, um Strandgötu að enda Reykjanesbrautar (41).

Gerðar, Gerðahreppi:

Garðskagavegur (45) frá vegi að Réttarholti að Útgarðsvegi. Útgarðsvegur frá Garðskagavegi (45) að vegamótum utan Hofs. Gerðavegur frá Garðskagavegi (45) að hafnargarði.

Keflavík:

Reykjanesbraut (41) frá mörkum Njarðvíkurhrepps um Flugvallarveg. Hringbraut og að mörkum 110 m norðan enda Hringbrautar. Hafnargata frá Flugvallarvegi að Víkurbraut. Víkurbraut frá Hafnargötu að hafnarvog.

Njarðvík:

Sjávargata frá Reykjanesbraut (41) að hafnargarði. Njarðvíkurbraut frá Innri-Njarðvíkurvegi (422) að hafnargarði.

Vogar á Vatnsleysuströnd:

Hafnargata frá gatnamótum Vatnsleysustrandarvegar (420) og Vogavegar (421) að hafnargarði.

Hafnarfjörður:

Reykjavíkurvegur frá Hafnarfjarðarvegi (40) í Engidal, Fjarðargata, Strandgata frá Fjarðargötu að Sniðgötu, Sniðgata, Suðurgata frá Sniðgötu að vegamótum við Reykjanesbraut (41) sunnan Hvaleyrarholts. Flatahraun milli Reykjavíkurvegar og Hafnarfjarðarvegar (40). Lækjargata milli Strandgötu og Hafnarfjarðarvegar (40).

Garðabær:

Vífilsstaðavegur (412) milli Hafnarfjarðavegar (40) og Reykjanesbrautar (41). Bæjarbraut milli Vífilsstaðavegar (412) og Arnarnesvegar (411).

Kópavogur:

Nýbýlavegur frá Hafnarfjarðarvegi (40) að Suðurhlíðarvegi. Suðurhlíðarvegur frá Nýbýlavegi að Reykjanesbraut (41).

Reykjavík:

Eiðsgrandi frá mörkum Seltjarnarneshrepps; Ánanaust; Hringbraut, Miklabraut og Vesturlandsvegur (1) að Höfðabakka; Kringlumýrarbraut frá Sætúni að Fossvogslæk; Sætún, Kleppsvegur, Elliðavogur og Reykjanesbraut (41) að Breiðholtsbraut; Fossvogsbraut frá Hringbraut við Sóleyjargötu, sunnan Öskjuhlíðar, um Fossvogsdal að Höfðabakka; Höfðabakki frá Vesturlandsvegi (1) að Breiðholtsbraut og Bæjarháls frá Höfðabakka að Tunguhálsi. Sóleyjargata, Fríkirkjuvegur, Lækjargata, Kalkofnsvegur.

Seltjarnarnes:

Norðurströnd og Suðurströnd frá upphafi við Eiðsgranda hringinn kringum byggðina að enda við Eiðsgranda.

Mosfellssveit:

Framhald Hafravatnsvegar (431) frá Vesturlandsvegi (1) til norðvesturs frá Þverholti, ofan Markholtshverfis og á fyrirhugaðan Þingvallaveg (36) við Leiruvog (nálægt Hrossatanga).

Akranes:

Kirkjubraut frá Akratorgi að gatnamótum Esjubrautar; Akursbraut, Esjubraut frá gatnamótum Kirkjubrautar að gatnamótum Kirkjugarðsvegar og Akrafjallsvegar.

Borgarnes:

Borgarnesbraut (531) frá tengingu í Sandvík um Borgarbraut og Brákarbraut að höfn í Brákarey.

Hellissandur og Rif:

Keflavíkurgata frá gatnamótum við Útnesveg (574) að enda hennar við Höskuldsá. Gata frá Útnesvegi (574) að Rifshöfn.

Ólafsvík:

Ólafsvíkurvegur (54) frá tengingu við Innra-Klif um Ólafsbraut og Ennisbraut vestur fyrir byggð. Ennfremur álma „Norðurtangi“ frá Ólafsbraut að efri enda Norðurgarðsbryggju.

Grundarfjörður:

Snæfellsnesvegur (57) frá því á móts við innri hafnargarð um Grundargötu vestur fyrir byggð ásamt álmu að höfn um Hrannarstíg.

Stykkishólmur:

Stykkishólmsvegur (58) frá vestari gatnamótum við Nesveg, um Aðalgötu og Hafnargötu að höfn.

Búðardalur:

Vestfjarðavegur (60) frá gatnamótum við mjólkurbú að gatnamótum 140 m norðan áhaldahúss Vegagerðar ríkisins og álma að höfn frá Vestfjarðarvegi að Kaupfélagshúsum.

Patreksfjörður:

Barðastrandarvegur (62) frá Bergsstöðum um brú á Mikladalsá, um Aðalstræti, Strandgötu og Þórsgötu að hafnarbakka í Patrekshöfn.

Tálknafjörður:

Tálknafjarðarvegur (617) (Strandvegur) frá innstu húsum í þéttbýlinu 170 m innan Geitár að ystu húsum í þéttbýlum 110 m innan við nýja brú á Hólsá.

Bíldudalur:

Ketildalavegur (619) frá vegamótum Bíldudalsvegar (63) við Litlu-Eyri um Dalbraut og Tjarnarbraut að Jaðri. Hafnarbraut að bryggju.

Þingeyri:

Vestfjarðavegur (60) frá mörkum 500 m austan vegamóta við Svalvogaveg (622). Svalvogavegur (622) frá vegamótum Vestfjarðavegar (60) um Fjarðargötu og Aðalstræti að Byggðarenda við Svalvogaveg (622) með álmu um Hafnarstræti út undir bryggju.

Flateyri:

Flateyrarvegur (64) frá vegamótum Eyrarhjallavegar um Hafnarstræti að bryggju.

Suðureyri:

Súgandafjarðarvegur (65) frá Höfða innan við syðsta hús um Aðalgötu út á móts við læk, sem rennur utan til við ysta hús kauptúnsins á svokölluðu Stekkjarnesi.

Bolungarvík:

Djúpvegur (61) frá gatnamótum um 330 m sunnan við Hólsá, um nýjan veg og brú yfir ána um Aðalstræti og Hafnarstræti og Hafnargötu niður á brimbrjót.

Ísafjörður:

Djúpvegur (61) frá tengingu við íþróttavöll um Sólgötu og Fjarðarstræti að húsinu nr. 13 við Hnífsdalsveg, ásamt álmu um Hafnarstræti og Aðalstræti að bátabryggju. Í Hnífsdalsbyggð; Djúpvegur (61) frá gatnamótum Dalbrautar um Strandgötu út fyrir Heimabæjarvör svo langt sem sjóvarnargarður nær (um 200 m).

Súðavík:

Djúpvegur (61) frá heimreið að Eyrardal um Aðalgötu að gatnamótum Túngötu, ásamt álmu að hafnargarði.

Hólmavík:

Hólmavíkurvegur (58) frá sýslumannsbústað um Hafnarbraut og Höfðaveg niður á bryggjutanga.

Hvammstangi:

Hvammstangavegur (72) frá gatnamótum við mjólkurstöð um Hvammstangabraut og Norðurbraut að Hvammavegi. Klapparstígur og Strandgata frá Hvammstangabraut að nyrðri hafnargarði.

Blönduós:

Norðurlandsvegur (1) frá Blöndubrú að tengingu að áhaldahúsi V. r. Húnabraut frá Norðurlandsvegi (1) að Hafnarbraut og Hafnarbraut að bryggju.

Skagaströnd:

Skagastrandarvegur (74) frá vegamótum austan við félagsheimili, um Fellsbraut, Strandgötu og Skagastrandarveg (74) um 150 m norður fyrir gatnamót Bankastrætis.

Sauðárkrókur:

Skagavegur (745) frá mjólkursamlagi við Sauðárkróksbraut (75) um Skagfirðingabraut, Aðalgötu og Eyrarveg norður fyrir frystihús. Sauðárkróksbraut, Aðalgötu og Eyrarveg norður fyrir frystihús. Sauðárkróksbraut (75) frá mjólkursamlagi um Hegrabraut að NV horni flugvallar.

Hofsós:

Skólagata frá Siglufjarðarvegi (76) að Suðurbraut og Suðurbraut frá Austurgötu að nyrðri (vestari) hafnargarði.

Siglufjörður:

Siglufjarðarvegur (76) frá Dalbæ um Hvanneyrarbraut, Túngötu, Aðalgötu, Gránugötu og Tjarnarbraut að höfn. Lækjargata milli Gránugötu og Aðalgötu. Norðurgata frá Gránugötu að Öldubrjót.

Ólafsfjörður:

Ólafsfjarðarvegur (82) frá vegamótum við fyrirhugaða bensínstöð um Aðalgötu að brú á Ólafsfjarðará, ásamt álmu að hafnargarði. Ólafsfjarðarvegur eystri (802) um Ægisgötu frá Aðalgötu að gatnamótum við Bylgjubyggð.

Dalvík:

Ólafsfjarðarvegur (82) frá gatnamótum sunnan barnaskóla um Skíðabraut að Hafnarbraut, Hafnarbraut frá Skíðabraut að Karls-Rauða-torgi, Gunnarsbraut frá Karls-Rauða-torgi að brú á Brimnesi og Karls-Rauða-torg frá Hafnarbraut að bryggju.

Hrísey:

Norðurvegur frá gatnamótum 180 m norðan Sólvallagötu að Brekkugötu og álma um Hafnargötu að höfn.

Akureyri:

Norðurlandsvegur (1) frá tengibraut um Hlíðarhverfi II (Hlíðarbraut) um Hörgárbraut, Glerárgötu og veg skv. skipulagi austan Skipagötu og Hafnarstrætis að vegi, er liggur til vesturs um Búðagil skv. skipulagi.

Grenivík:

Ægissíða frá Grenivíkurvegi við Sunnuhvol að gamla útibúi KEA og tengingu frá Grenivíkurvegi við Sunnuhvol að bryggju við frystihús.

Húsavík:

Norðausturvegur (85) gegnum Húsavík um Stangarbakka frá tengingu inn á iðnaðarsvæði í Hauksmýri (sunnan sláturhúss K. Þ.) að Héðinsbraut og Héðinsbraut frá Stangarbakka að Baldursbrekku.

Reykjahlíð:

Hlíðarvegur frá Norðurlandsvegi (1) að Múlavegi.

Raufarhöfn:

Norðausturvegur (85) gegnum kauptúnið og álma að höfn, þ. e. Sléttubraut frá gamla barnaskólanum að Aðalbraut. Aðalbraut frá Sléttubraut að Bæjarhálsi og Hafnarbraut frá Aðalbraut að bryggju.

Þórshöfn:

Langanesvegur (869) í gegnum kauptúnið ásamt álmu að höfn, þ. e. Fjarðarvegur frá Norðausturvegi (85) að Langanesvegi, Langanesvegur frá Fjarðarvegi að hreppamörkum við olíustöð og Hafnarvegur frá Langanesvegi að bryggju.

Vopnafjörður:

Norðausturvegur (85) gegnum kauptúnið með álmu að höfn, þ. e. Hamrahlíð frá syðsta húsi að Miðbraut. Miðbraut frá Hamrahlíð að Kolbeinsgötu, Kolbeinsgata frá Hafnarbyggð suður fyrir hús nr. 64 og Hafnarbyggð frá Kolbeinsgötu að bryggju neðan Kaupfélags.

Egilsstaðir:

Norðfjarðarvegur (92) frá Austurlandsvegi (1) að tengingu verkstæðishúss Brúnáss. Tjarnarbraut frá Norðfjarðarvegi (92) að gatnamótum Árskóga, Skógarlönd frá Tjarnarbraut að Árskógum, Árskógar frá Skógarlöndum að Ártröð. Kaupvangur frá Norðfjarðarvegi (92).

Seyðisfjörður:

Seyðisfjarðarvegur (93) frá kirkjugarði um Vesturveg að vegamótum Vestdalseyrarvegar og Hánefsstaðavegar. Vestdalseyrarvegur (951) um Ránargötu að götu að Vélsmiðjunni Stál. Hánefsstaðavegur um Austurveg að Hafnargötu og Hafnargötu frá Austurvegi að Flísarhúsalæk utan og ofan Norðursíldar.

Neskaupstaður:

Norðfjarðarvegur (92) frá vegi að nýju hafnarsvæði um Strandgötu, Hafnarbraut og Egilsbraut að gatnamótum Eyrargötu.

Eskifjörður:

Norðfjarðarvegur (92) frá Bleiksárbrú um Strandgötu upp Botnabraut að gatnamótum við Hátún. Helgustaðavegur (954) frá mótum Strandgötu og Botnabrautar um Strandgötu að hreppamörkum á Mjóeyri.

Reyðarfjörður:

Norðfjarðarvegur (92) frá Kvíagilslæk um Aðalgötu að læk við Neðri-Bakka. Hafnargata frá Aðalgötu að höfn og Strandgata frá Hafnargötu vestur fyrir hús Kaupfélags Héraðsbúa og þaðan til norðurs að Aðalgötu.

Fáskrúðsfjörður:

Suðurfjarðarvegur (96) frá hreppamörkum við Heiði um Búðaveg að Hafnargötu. Hafnargata. Búðarvegur frá Hafnargötu að Búðalæk.

Stöðvarfjörður:

Suðurfjarðarvegur (96) frá ristahliði við Sellæk að gatnamótum 100 m norðaustan við Sólhól.

Breiðdalsvík:

Breiðdalsvíkurvegur (97) frá gatnamótum við Kolluhraun (400 m norðan kaupfélags) að gatnamótum við kaupfélag og Hafnarbraut að Hafnargarði.

Djúpivogur:

Djúpavogsvegur (98) frá mörkum 250 m sunnan prestseturs framhjá kirkju að höfn með álmu að síldarbræðslu nyrst við Gleiðuvík.

Höfn í Hornafirði:

Hafnarvegur (99) frá gatnamótum Vesturbrautar að gatnamótum Víkurbrautar. Víkurbraut frá hóteli að bryggju í Álaugarey.

2. gr.

Um framkvæmdir við lagningu og viðhald þjóðvega samkvæmt 1. gr., svo og greiðslu kostnaðar, skal farið samkvæmt 2.—9. gr. reglugerða um ríkisframlag til þjóðvega í kaupstöðum og kauptúnum nr. 257/1964.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt vegalögum nr. 6 25. mars 1977, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um sama efni, nr. 123 28. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið, 27. ágúst 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

Nr. 370. 27. ágúst 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Borgarness, nr. 147 4. mars 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldsskrá í 9. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.
5. Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 39 1. febrúar 1978.

Samgönguráðuneytið, 27. ágúst 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

14. ágúst 1979. Nr. 371.

AUGLÝSING

um staðfestingu á deiliskipulagsuppdrætti af Hvaleyrarholti í Hafnarfirði.

Samkvæmt skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964 hefur ráðuneytið í dag staðfest deiliskipulagsuppdrátt af Hvaleyrarholti í Hafnarfirði.

Félagsmálaráðuneytið, 14. ágúst 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

AUGLÝSING

um staðfestingu á deiliskipulagi austurbæjarins í Vestmannaeyjum.

Samkvæmt skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964 hefur ráðuneytið í dag staðfest deiliskipulag austurbæjarins í Vestmannaeyjum.

Skipulag þetta hefur hlotið þá meðferð sem lög nr. 19/1964 gera ráð fyrir og hefur verið samþykkt af bæjarstjórn Vestmannaeyja og Skipulagsstjórn ríkisins.

Félagsmálaráðuneytið, 14. ágúst 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.
Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 373. 28. ágúst 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu á gjaldskrá fyrir Sundlaug Akureyrar.

Fullorðnir, einstakir miðar	kr. 350.00
Börn, einstakir miðar	kr. 150.00
Sérklefi, einstakir miðar	kr. 450.00
Gufubað, einstakir miðar	kr. 600.00
Sundföt	kr. 300.00

Auglýsing þessi birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 28. ágúst 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.
Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

STJÓRNARTÍÐINDI B 46 — 1979

20. september 1979. 725 Nr. 374.

REGLUGERÐ

um eftirlitsgjald vegna lyfjaeftirlits fyrir árið 1979.

1. gr.

Gjald það, sem lyfsölum, lyfjagerðum, lyfjaheildsölum og héraðslæknum ber að greiða fyrir árið 1979, vegna lyfjaeftirlits skv. 52. og 53. gr. lyfjalaga nr. 49 16. maí 1978 skal vera sem hér segir:

I. flokkur	kr.	128 000.00
II. flokkur	—	109 000.00
III. flokkur	—	90 000.00
IV. flokkur	—	67 000.00
V. flokkur	—	48 000.00

2. gr.

Lyfjabúðum er skipað í flokka vegna greiðslu eftirlitsgjaldsins, sem hér segir:

I. flokkur:
Ingólfs Apótek
Lyfjabúðin Iðunn
Reykjavíkur Apótek.

II. flokkur:
Apótek Austurbæjar
Hafnarfjarðar Apótek
Keflavíkur Apótek
Laugavegs Apótek
Stjörnu Apótek

III. flokkur:
Háaleitis Apótek
Holts Apótek
Kópavogs Apótek
Vesturbæjar Apótek

IV. flokkur:
Akraness Apótek
Akureyrar Apótek
Apótek Vestmannaeyja
Árbæjar Apótek
Borgar Apótek
Garðs Apótek
Húsavíkur Apótek
Ísafjarðar Apótek
Laugarness Apótek
Lyfjabúð Breiðholts
Selfoss Apótek
Stykkishólms Apótek

B 90

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

V. flokkur: Apótek Austurlands, Seyðisfirði
Apótek Blönduóss
Borgarness Apótek
Dalvíkur Apótek
Egilsstaða Apótek
Hafnar Apótek
Mosfells Apótek
Nes Apótek, Neskaupsstað
Norðurbæjar Apótek, Hafnarfirði
Patreks Apótek
Rangár Apótek
Sauðárkróks Apótek
Siglufjarðar Apótek
Ölfus Apótek, Hveragerði.

3. gr.

Lyfjagerðum er skipað í flokka vegna greiðslu eftirlitsgjalds, sem hér segir:

I. flokkur: Lyfjaverslun ríkisins
Pharmaco hf.

II. flokkur: Stefán Thorarensen hf.

4. gr.

Lyfjaheildsölum er skipað í flokka vegna greiðslu eftirlitsgjalds, sem hér segir:

I. flokkur: G. Ólafsson hf.
Lyfjaverslun ríkisins
Pharmaco hf.
Stefán Thorarensen hf.

II. flokkur: Ásgeir Sigurðsson hf.
Hermes hf.

III. flokkur: Farmasía hf.
H. Ólafsson & Bernhöft
Lyf sf.

5. gr.

Héraðslæknar, sem annast lyfjasölu skv. 42. gr. lyfsölulaga nr. 30 29. apríl 1963 skulu greiða eftirlitsgjald skv. V. flokki.

6. gr.

Heimilt er að leggja eftirlitsgjald á sjúkrahús. Skulu þá deildaskipt sjúkrahús greiða eftirlitsgjald samkvæmt II. flokki, en önnur skv. V. flokki.

7. gr.

Eftirlitsgjaldið skal greiða til ríkisféhirðis fyrir 15. október 1979. Gjaldið er lögtakskræft.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 20. september 1979.

Magnús H. Magnússon.

Jón Ingimarsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á byggingarreglugerð nr. 292 16. maí 1979.

1. gr.

Liður 2.5.8. orðist svo:

Þeir, sem gegna störfum byggingarfulltrúa við gildistöku laga nr. 54/1978, skulu hafa rétt til að gegna starfi sínu áfram, þótt þeir fullnægi ekki skilyrðum þeim sem greind eru hér að framan.

2. gr.

Liður 7.6.3.6. orðist svo:

Í skriðrýmum skal jafnan komið í veg fyrir jarðraka með því að steypa a. m. k. 80 mm þrifalag eða leggja 0.20 mm polyethylene-plastþynnu beint á jörðina undir gólfplötunni. Plastdúkinn skal festa vel niður.

3. gr.

Liður 8.1.19.1. orðist svo:

Um raflagnir gildir ÍST 117.

4. gr.

Liður 8.2.1.32. orðist svo:

Á stigum sem liggja að vegg, skal vera handrið öðrum megin, annars báðum megin eða ef stiginn er óvenju breiður. Handrið skal vera minnst 800 mm á hæð, mælt lóðrétt upp af þrepbrún, og minnst 900 mm meðfram stigaopum, sbr. þó 8.2.1.34.

Reglugerð þessi sem er sett skv. 4. gr. byggingarlaga nr. 54 16. maí 1979 öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 19. september 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

18. september 1979. Nr. 376.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á loðnuafurðum fyrir framleiðslutímabilið frá 20. ágúst til loka haustloðnuvertíðar 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll á loðnuafurðum fyrir framleiðslutímabilið frá 20. ágúst til loka haustloðnuvertíðar 1979:

Loðnumjöl, $ 7.80 á próteineiningu í lest
Loðnulýsi, $ 485.00 fyrir hverja lest.

Verðbil verður ekkert.

Greiðslur í eða úr sjóðnum nema 65% af verðbreytingu frá grundvallarverði.
Verðið miðast við cif. og gerist upp á viðskiptagengi eins og það verður á hverjum tíma.
Verðgrundvöllur þessi er breytanlegur á tímabilinu ef hráefnisverði verður sagt upp og því breytt.

Sjávarútvegsráðuneytið, 18. september 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

Nr. 377. 18. september 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á kolmunnamjöli fyrir framleiðslutímabilið 20. júlí til 31. desember 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll á kolmunnamjöli fyrir framleiðslutímabilið 20. júlí til 31. desember 1979:

Kolmunnamjöl, $ 7.80 á próteineiningu í lest.

Verðbil verður 8%.

Greiðslur í eða úr sjóðnum nema 65% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.
Verðið miðast við cif. og gerist upp á viðskiptagengi eins og það verður á hverjum tíma.
Verðgrundvöllur þessi er breytanlegur á tímabilinu ef hráefnisverði verður sagt upp og því breytt.

Sjávarútvegsráðuneytið, 18. september 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

Nr. 378. 18. september 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á spærlingsmjöli fyrir framleiðslutímabilið 1. ágúst til 31. desember 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll á spærlingsmjöli fyrir framleiðslutímabilið 1. ágúst til 31. desember 1979:

Spærlingsmjöl, $ 7.80 á próteineiningu í lest.

Verðbil verður 8%.

Greiðslur í eða úr sjóðnum nema 65% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Verðið miðast við cif. og gerist upp á viðskiptagengi eins og það verður á hverjum tíma.

Verðgrundvöllur þessi er breytanlegur á tímabilinu ef hráefnisverði verður sagt upp og því breytt.

Sjávarútvegsráðuneytið, 18. september 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

28. ágúst 1979. Nr. 379.

REGLUGERÐ

um heimilisþjónustu í Grindavík.

1. gr.

Félagsmálaráð í umboði bæjarstjórnar fer með stjórn heimilisþjónustunnar í Grindavík. Dagleg umsjón með framkvæmd hennar er í höndum bæjarstjóra.

2. gr.

Hlutverk heimilisþjónustunnar er að veita hjálp á heimilum, þegar sannað er með umsögn læknis eða ljósmóður eða öðrum tilvísunum, sem félagsmálaráð metur gildar, að hjálpar sé þörf vegna elli, sjúkdóma, slysa eða af öðrum orsökum. Hjálpin veitist þann tíma sem félagsmálaráð ákveður hverju sinni.

Heimilisþjónustan felur í sér eftirfarandi:

1. Aðstoð við aldraða og sjúka í þeim tilgangi, að þeir geti dvalið sem lengst í heimahúsum.
2. Aðstoð við fatlaða sem búa einir og aðstoð við mæður með fötluð börn.
3. Önnur tilfelli sem metin eru hverju sinni.

3. gr.

Heimilisþjónustan skal leitast við að hafa jafnan einn mann tiltækan við heimilisþjónustu.

4. gr.

Bæjarstjórn Grindavíkur ákveður launakjör starfsmanna heimilisþjónustunnar.

5. gr.

Fyrir heimilisþjónustuna skal greitt eftir gjaldskrá sem bæjarstjórn Grindavíkur setur og ráðherra staðfestir. Heimilt skal vera að víkja frá gjaldskrá þessari til lækkunar, er sérstakar ástæður eru fyrir hendi, sem félagsmálaráð metur gildar.

6. gr.

Skrifstofa Grindavíkurkaupstaðar annast bókhald og fjárreiður heimilisþjónustunnar. Skulu reikningar endurskoðaðir árlega, með sama hætti og reikningar bæjarsjóðs.

7. gr.

Félagsmálaráð gerir árlega skýrslu um starfsemi heimilisþjónustunnar og leggur hana fyrir bæjarstjórn fyrir 1. febrúar ár hvert.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórn Grindavíkur hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með, samkvæmt lögum nr. 10 25. janúar 1952, um heimilishjálp í viðlögum til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 28. ágúst 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 380. 27. ágúst 1979.

REGLUGERÐ

um gjöld fyrir skoðun, skráningu og mælingu skipa o. fl.

1. gr.
Aðalskoðun.

Fyrir árlega aðalskoðun á öryggisbúnaði, vél og bol skips skal eigandi þess greiða í ríkissjóð sem hér segir:

Fyrir þilfarsskip minna en 15 rúml.	kr.	9 400
Fyrir þilfarsskip 15 brl. allt að 30 brl.	—	14 100
Fyrir þilfarsskip 30 brl. allt að 50 brl.	—	18 800
Fyrir þilfarsskip 50 brl. allt að 100 brl.	—	23 600
Fyrir þilfarsskip 100 brl. allt að 200 brl.	—	33 000
Fyrir þilfarsskip 200 brl. allt að 300 brl.	—	40 000
Fyrir þilfarsskip 300 brl. allt að 500 brl.	—	47 000
Fyrir þilfarsskip 500 brl. allt að 800 brl.	—	56 600
Fyrir þilfarsskip 800 brl. allt að 1200 brl.	—	59 000
Fyrir þilfarsskip 1200 brl. allt að 2000 brl.	—	70 700
Fyrir þilfarsskip 2000 brl. allt að 5000 brl.	—	82 500
Fyrir þilfarsskip 5000 brl. og stærri	—	94 300

Hálf rúmlest eða meira telst heil, en minna broti skal sleppt.

Fyrir skoðun skipa, sem eru í flokki hjá viðurkenndu flokkunarfélagi, skal greitt hálft gjald samkvæmt þessari grein, enda sé þá aðeins um búnaðarskoðun að ræða, ella greiðist gjaldið að fullu.

2. gr.
Aukaskoðun.

Fyrir aukaskoðun, hvort heldur hún fer fram að tilhlutan skipstjóra skips eiganda þess eða siglingamálastjóra, skal greiða samkvæmt reikningi hans fyrir útlögðum kostnaði. Siglingamálastjóra er heimilt að leggja 30% á kostnaðinn að undanskildum ferðakostnaði. Fari fram öxulskoðun utan aðalskoðunar telst hún aukaskoðun.

3. gr.
Smíði og viðgerðir.

1. Fyrir eftirlit með smíði óflokkaðra skipa innanlands skal greitt eftir reikningi siglingamálastjóra, þó aldrei minna en fimmfalt gjald samkv. 1. gr. Sé um opinn bát að ræða, greiðist kr. 8 000.00.
2. Fyrir hvers konar eftirlit með skipum erlendis, skal greiða útlagðan eftirlitskostnað hverju sinni, samkvæmt reikningi siglingamálastjóra.

   Heimilt er að leggja 30% á gjaldið, þó ekki af ferðakostnaði og dagpeningum eftirlitsmanns. Skal siglingamálastjóra heimilt að innheimta allt að kr. 160 000.00 fyrir fram vegna eftirlits samkvæmt þessum tölulið, en endanlegt uppgjör fari fram að ferðinni lokinni.
3. Fyrir eftirlit með viðgerðum og breytingum á skipum, sem framkvæmdar eru innanlands, skal greitt samkvæmt 2. gr.

4. gr.
Eimkatlar.

Fyrir skoðun á eimkötlum skal greiða:

Ketill við vél undir 400 hö	kr.	5 700
Ketill við vél frá 400 til 800 hö	—	7 000
Ketill við vél yfir 800 hö	—	11 800

5. gr.
Hleðslumerki.

Fyrir hleðslumerkjaútreikninga og útgáfu skírteina ásamt hleðslumerkjaskoðun skal greiða:

Fyrir skip minni en 100 brl.	kr.	19 600
Fyrir skip 100 brl. allt að 500 brl.	—	27 500
Fyrir skip 500 brl. allt að 1000 brl.	—	35 400
Fyrir skip 1000 brl. allt að 2000 brl.	—	47 100
Fyrir skip 2000 brl. allt að 5000 brl.	—	62 800

Fyrir skip stærri en 5000 brl. greiðist eftir reikningi siglingamálastjóra.

Fyrir útgáfu hleðslumerkjaskírteinis, sem gefið er út samkvæmt hleðslumerkjaútreikningum frá erlendum stjórnvöldum eða viðurkenndu flokkunarfélagi, skal greiða 5 000.00

Fyrir árlega áritun hleðslumerkjaskírteinis og tilheyrandi skoðun skulu greiddar kr. 3 000.00.

Fyrir endurnýjun á skírteini, sem glatað er eða fallið úr gildi, skal greiða kr. 8 000.00, enda fari skoðun ekki fram.

6. gr.
Endurskoðun uppdrátta.

Fyrir endurskoðun allra smíðauppdrátta fyrir nýsmíðar skal greitt:

Fyrir opinn bát	kr.	7 000
Fyrir þilfarsbát minni en 15 brl.	—	11 800
Fyrir skip 15 brl. allt að 30 brl.	—	18 800
Fyrir skip 30 brl. allt að 50 brl.	—	28 300
Fyrir skip 50 brl. allt að 100 brl.	—	37 700
Fyrir skip 100 brl. allt að 300 brl.	—	58 900
Fyrir skip 300 brl. allt að 1000 brl.	—	62 800
Fyrir skip 1000 brl. allt að 3000 brl.	—	82 500
Fyrir skip 3000 brl. og stærri	—	94 300

Sé nákvæm rúmlestatala ekki kunn, má áætla hana með smíðamálum skipsins. Ef skipið er smíðað undir eftirliti viðurkennds flokkunarfélags greiðist hálft gjald.

Fyrir endurskoðun uppdrátta vegna breytinga og viðgerða á skipum greiðist samkvæmt reikningi siglingamálastjóra.

Fyrir umsögn og athugun uppdrátta, vegna innflutnings gamalla skipa, greiðast kr. 39 000.00

7. gr.

Skráning skipa og útgáfa skjala.

1.	Útgáfa þjóðernisskírteinis	kr. 11 800
2.	Útgáfa alþjóðamælibréfs	— 14 100
3.	Afrit af alþjóðamælibréfi	— 2 600
4.	Útgáfa mælibréfs fyrir opna báta	— 6 500
5.	Afrit af mælibréfi fyrir opna báta	— 1 300
6.	Einkaleyfi á skipsnafni	— 78 600
7.	Vottorð um útskrifun skips af aðalskipaskrá	— 3 900

8. gr.

Mæling skipa.

Opinn bátur	kr. 7 000
Þilfarsskip minni en 30 brl.	— 14 100
Þilfarsskip 30 brl. allt að 100 brl.	— 23 600
Þilfarsskip 100 brl. allt að 200 brl.	— 35 400
Þilfarsskip 200 brl. allt að 400 brl.	— 41 200
Þilfarsskip 400 brl. allt að 1000 brl.	— 58 900
Þilfarsskip 1000 brl. allt að 3000 brl.	— 76 600
Þilfarsskip 3000 brl. allt að 5000 brl.	— 110 000

Fyrir skip stærri en 5000 brl. greiðist eftir reikningi siglingamálastjóra.

Fyrir endurskoðun á mælingu skips greiðist hálft gjald skv. þessari grein.

Að auki greiðast ferðaútgjöld mælingamanna eftir reikningi siglingamálastjóra.

9. gr.

Tækjaleiga.

Við röntgenmyndun greiðist sérstaklega fyrir leigu á tækjum, filmum, framköllun og mat skv. II W kr. 2 500.00 á hverja mynd.

Tækjaleiga við þykktar- og aðrar örbylgjumælingar, sprungu- titrings- og hávaðamælingar greiðast kr. 2 000.00 á klst.

10. gr.

Önnur þjónusta.

Fyrir aðrar skoðanir og þjónustu, skal greitt samkvæmt reikningi siglingamálastjóra.

Þurfi skipaskoðunar- eða eftirlitsmenn á sérfróðri aðstoð að halda, sbr. 9. gr. laga nr. 53/1970, greiði eigandi skips kostnað við slíka aðstoð. Þó ekki þegar um árlega aðalskoðun er að ræða og aðstoðarinnar er óskað af skoðunar- eða eftirlitsmanni.

11. gr.

Þjónusta utan skrifstofutíma.

Gjöld samkvæmt reglugerð þessari miðast við að störf hinna fastráðnu starfsmanna Siglingamálastofnunnarinnar fari fram á venjulegum skrifstofutíma.

Sé hins vegar óskað þjónustu utan þess tíma greiðist yfirvinna viðkomandi starfsmanna að auki.

12. gr.
Innheimta.

Utan Reykjavíkur skulu gjöld samkvæmt 1. gr. innheimt af bæjarfógetum eða sýslumönnum eftir reikningum, er þeir gefa út hver fyrir sitt umdæmi.

Í Reykjavík skulu gjöldin innheimt af tollstjóra, eftir skrá er hann semur árlega yfir lesta-, vita- og skipaskoðunargjöld, enda láti hann Siglingamálastofnuninni í té afrit af skránni ár hvert.

Gjöldin skulu greiðast í byrjun útgerðartímans, þar sem skipið er skrásett, þó aldrei síðar en 1. apríl ár hvert.

Gjöld samkvæmt öðrum greinum reglugerðarinnar skulu innheimt af sömu aðilum eftir reikningum sem Siglingamálastofnunin gefur út, eftir því sem gjöldin falla til, þó skal heimilt að innheimta gjöldin á skrifstofu Siglingamálastofnunarinnar í Reykjavík, er hagkvæmt þykir.

Ofangreindir innheimtumenn, aðrir en tollstjórinn í Reykjavík, skulu greiða skipaskoðunarmönnum Siglingamálastofnunarinnar laun þau, er þeim ber samkvæmt settum reglum, gegn reikningi þeirra í tvíriti.

Gildir þetta einnig fyrir skoðun aðkomubáta í umdæmi innheimtumanns.

Innheimtumenn skulu skila gjöldum, sem þeir innheimta samkvæmt reglugerð þessari í ríkissjóð, en krefja Siglingamálastofnun ríkisins um þóknun skoðunarmanna.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 45. gr. laga um eftirlit með skipum, nr. 52 12. maí 1970, 20. gr. laga um skráningu skipa nr. 53 12 maí 1970 og 15. gr. laga um skipamælingar, nr. 50 12. maí 1970, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um gjöld fyrir skoðun skipa nr. 169/1977.

Samgönguráðuneytið, 27. ágúst 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

30. ágúst 1979. Nr. 381.

REGLUGERÐ

um innheimtu gjalda til Stofnlánadeildar landbúnaðarins.

I. KAFLI.

Um innheimtu gjalds af innlögðum vörum búvöruframleiðenda.

1. gr.

Greiða skal árlega gjald af þeim söluvörum landbúnaðarins sem hér segir:

a) Mjólk og smjöri sem bændur selja mjólkurbúum, verslunum eða beint til neytenda.

b) Kindakjöti, svo og slátri og kindainnyflum hverskonar sem framleiðendur selja sláturhúsum sem viðurkennd eru, samkvæmt lögum nr. 30, 28.04. 1966, og öðrum slátrunarstöðum sem samþykktir eru af Framleiðsluráði.

c) Hrossa- og nautgripakjöti og húðum sem framleiðendur selja sláturhúsum sem viðurkennd eru samkvæmt lögum nr. 30, 28.04. 1966, og öðrum slátrunarstöðum sem samþykktir eru af Framleiðsluráði.
d) Grænmeti og gróðurhúsaframleiðslu hverskonar, sem seld er verslunum, sölumiðstöðvum eða öðrum söluaðilum.
e) Garðávöxtum, er framleiðandi hefur lagt inn í verslun eða látið til sölumiðstöðvar eða annarra söluaðila til sölumeðferðar.
f) Eggjum sem seld hafa verið verslunum, sölumiðstöðvum eða öðrum aðilum svo og af seldu fuglakjöti.
g) Líffé, sem selt er vegna fjárskipta, svo og sölu lifandi hrossa og nautgripa sem verslanir, sölumiðstöðvar eða aðrir söluaðilar versla með.
h) Gærum og ull, sem seld er í verslanir eða verksmiðjur.
i) Grávöru hverskonar, sem framleiðendur selja verslunum eða verksmiðjum, innanlands eða utan.
j) Svínakjöti, sem framleiðendur selja verslunum, sláturhúsum eða öðrum viðurkenndum slátrunarstöðvum.
k) Æðardúnn, sem seldur er verslunum, hvort sem hann er seldur innanlands eða til útflutnings.
l) Skírum veiðitekjum, (veiðileiga að frádregnum kostnaði, af útleigðri lax- og silungsveiði) svo og af laxi og silungi sem veiddur er í net og seldur er verslunum eða öðrum aðilum.

2. gr.

Gjald það sem um ræðir í 1. gr., skal vera 1% af verði því sem framleiðendum er greitt fyrir vöruna hverju sinni og rennur það í Stofnlánadeild landbúnaðarins.

3. gr.

Mjólkurbú, sláturhús, verslanir og aðrar sölumiðstöðvar svo og hótel, veitingastaðir og önnur fyrirtæki sem veita vörum móttöku frá framleiðendum greiða gjald það sem um ræðir í 1. og 2. grein, enda dragist það frá andvirði vörunnar, þegar það er endanlega greitt framleiðendum og má aldrei hækka söluverð varanna fyrir gjaldi þessu. Nú tekur sláturhús gripi til slátrunar sem framleiðandinn tekur aftur sjálfur til eigin neyslu eða sölu, ber sláturhúseiganda þá að innheimta hið lögboðna gjald af hinum slátraða grip og standa skil á því til innheimtumanna. Gildir þetta ákvæði um allar tegundir sláturgripa, sauðfé, hross, nautgripi, fugla og svín.

Þar sem innheimtu verður ekki komið við hjá sölusamtökum framleiðenda, er heimilt að krefja gjaldið hjá framleiðendum eða bönkum, ef um sölu til erlendra aðila er að ræða, eftir því sem eðlilegast þykir, að mati Framleiðsluráðs landbúnaðarins.

4. gr.

Innheimtunni skal hagað þannig, að verslanir og sölumiðstöðvar eða aðrir, sem kaupa eða taka til sölu af framleiðendum gjaldskyldar vörur, skulu senda Framleiðsluráði landbúnaðarins ár hvert nákvæma skrá yfir magn vörunnar og verð hennar til framleiðenda, hvort tveggja fyrir næsta almanaksár á undan. Skránni skal fylgja hið lögboðna stofnlánadeildargjald, 1% af verði því sem framleiðendum er endanlega greitt fyrir vöruna, og skal hvort tveggja hafa borist Framleiðsluráði fyrir þann tíma, er hér segir:

Fyrir mjólk og smjör, grænmeti, gróðurhúsaframleiðslu, grávöru, garðávexti, egg, líffé, fuglakjöt, svínakjöt, lax og æðardún, eigi síðar en 1. apríl ár hvert. Fyrir aðrar afurðir, svo sem sauðfjárafurðir, nautgripa- og hrossakjöt og húðir, eigi síðar

en 1. nóvember ár hvert. Að öðru leyti fer um gjaldheimtuna og skýrsluskil eftir þeim reglum, er Framleiðsluráð setur og er gjaldskyldum aðilum skylt að hlíta þeim.

5. gr.

Skili greiðsluskyldur aðili, sbr. 3. gr., eigi framtali til Framleiðsluráðs á réttum tíma, getur það áætlað gjaldið. Þyki greiðanda áætlunin ósanngjörn, skal hann, innan 20 daga frá dagsetningu tilkynningarinnar um áætlunina, leggja fram fullnægjandi sannanir fyrir því að áætlunin sé of há og skulu umkvartanir greiðanda þá teknar til greina.

Framleiðendum búvara sem selja beint til notenda, er skylt að gera grein fyrir söluvörum sínum til Framleiðsluráðs.

6. gr.

Heimilt er, ef ástæða þykir til, að innheimta hið lögboðna gjald af bókfærðu áætlunarverði verslanana eða sölumiðstöðva og greiðist þá síðar gjald af eftirstöðvum verðsins, þegar endanlegt verð til framleiðenda liggur fyrir.

Nú er framtalsskýrsla ófullkomin eða tortryggileg eða sýnilega gerð til málamynda og er Framleiðsluráði þá heimilt að áætla gjaldið eins og að framan segir. Framleiðsluráð skal og, ef ástæða þykir til, sækja hlutaðeigendur til ábyrgðar fyrir vanrækslu á að skila skýrslum og gjöldum svo og fyrir ágalla á framtalsskýrslum. Dráttarvextir skulu teknir ef greiðsla gjalda dregst lengur en tvo mánuði fram yfir gjalddaga.

II. KAFLI.

Um innheimtu gjalda af söluvörum landbúnaðarins.

7. gr.

Auk gjalds, sem um ræðir í I. kafla þessarar reglugerðar, skal greiða sérstakt gjald (neytendagjald) af óniðurgreiddu heildsöluverði búvara innanlands, en sé ekki til skráð heildsöluverð, skal greitt af endanlegu söluverði frá framleiðanda. Gjald þetta skal vera 1% af verðinu. Einnig skal greiða jöfnunargjald, 1% er reiknað skal á sama hátt. Gjöld þessi skal einnig greiða af vörum sem fluttar eru úr landi. Gjöldin skal greiða af sömu vörutegundum og upp eru taldar í 1. gr. og af öllum mjólkurafurðum. Sömu aðilar skulu standa skil á þeim og taldir eru í 3 gr.

8. gr.

Gjöld þessi greiðast eftir á fyrir hálft ár í senn. Gjalddagar eru: 1. janúar fyrir mánuðina júní til nóvember, að báðum mánuðum meðtöldum, og 1. júlí fyrir mánuðina desember til júní. Af útfluttum landbúnaðarvörum, er njóta útflutningsbóta, skal þó greiða gjöld þessi hverju sinni um leið og útflutningsbætur eru greiddar. Í því tilviki að útflutningsbætur þrjóti skal reikna gjöldin einungis af söluverði varanna. Þá er einnig heimilt að innheimta gjöld þessi við gjaldeyrisskil útfluttra vara, þó á þær séu ekki greiddar útflutningsbætur.

9. gr.

Um innheimtu þessara gjalda gilda að öðru leyti sömu reglur og tilgreindar eru í 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar, eftir því sem við á.

III. KAFLI.

Almenn ákvæði.

10. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins hefur á hendi innheimtu þeirra gjalda, er reglugerð þessi fjallar um. Skal því jafnan heimilt að athuga bókhald greiðsluskyldra aðila, vegna gjalda þessara, eftir því sem það telur þörf á.

Framleiðsluráð greiðir inn í Stofnlánadeild landbúnaðarins hin innheimtu gjöld, eigi síðar en mánuði eftir að þau hafa verið innheimt. Kostnað Framleiðsluráðs við innheimtu þessa greiðir Stofnlánadeild eftir reikningi.

Endurskoðendur Búnaðarbankans skulu endurskoða reikningsskil Framleiðsluráðsins fyrir gjöldunum og skal þeim heimill aðgangur að öllum þeim gögnum, er gjöldin varða og Framleiðsluráð getur í té látið.

11. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. lögum nr. 45, 16. apríl 1971, sbr. lög nr. 68, 30. apríl 1973 og lög nr. 60, 16. maí 1978 um breytingu á þeim lögum.

12. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reykjavík, 30. ágúst 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Guðmundur Sigþórsson.

Nr. 382. 13. september 1979.

ARÐSKRÁ

fyrir vatnasvæði Veiðifélags Varmár- og Þorleifslækjar.

Arðskráin gildir frá 31. mars 1978.

		Einingar
1.	Arnarbælistorfa	500
2.	Hraunstorfa	140
3.	Núpar	220
4.	Vötn	70
5.	Kröggólfsstaðir	120
6.	Saurbær	200
7.	Þúfa	100
8.	Yxnalækur	85
9.	Vorsabær	510
10.	Reykjatorfa	520
11.	Grímslækir	100
12.	Hjallatorfa	640
13.	Riftún	17
14.	Þóroddstaðir	74
15.	Ytri-Þurá	25
16.	Eystri-Þurá	220
		3 541

Arðskrá þessi er gerð samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 13. sept. 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

AUGLÝSING

um veitingu leyfa til áætlunarflugs innanlands.

Samkvæmt heimild í 3. gr. laga nr. 119 28. desember 1950 um stjórn flugmála, og VII. kafla laga nr. 34 21. maí 1964, um loftferðir, hefur ráðuneytið í dag veitt Arnarflugi h.f., Reykjavík, sérleyfi til áætlunarflugs með farþega, vörur og póst á eftirtöldum flugleiðum innanlands, tímabilið 13. september 1979 til 31. desember 1984:

1. Reykjavík — Rif — Reykjavík
2. Reykjavík — Grundarfjörður — Reykjavík
3. Reykjavík — Stykkishólmur — Reykjavík
4. Reykjavík — Búðardalur — Reykjavík
5. Reykjavík — Reykhólar — Reykjavík
6. Reykjavík — Bíldudalur — Reykjavík
7. Reykjavík — Flateyri — Reykjavík
8. Reykjavík — Suðureyri — Reykjavík
9. Reykjavík — Hólmavík — Reykjavík
10. Reykjavík — Gjögur — Reykjavík
11. Reykjavík — Hvammstangi — Reykjavík
12. Reykjavík — Blönduós — Reykjavík
13. Reykjavík— Siglufjörður — Reykjavík.

Samkvæmt sömu heimildum hefur ráðuneytið í dag einnig veitt flugfélaginu Ernir h. f., Ísafirði, sams konar leyfi á flugleiðinni Ísafjörður — Hólmavík — Gjögur — Ísafjörður og Flugfélagi Norðurlands h.f., Akureyri á flugleiðunum Akureyri — Mývatn — Akureyri, og Akureyri — Mývatn — Reykjavík — Mývatn — Akureyri.

Sérleyfum félaganna fylgir einkaréttur til að reka áætlunarflug á umræddum flugleiðum, en jafnframt skylda til að halda þar uppi föstum áætlunarferðum, eftir því sem flutningaþörf krefur, að dómi ráðuneytisins.

Samgönguráðuneytið, 13. september 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Guðjónsson.

18. september 1979. Nr. 384.

REGLUGERÐ

um gatnagerðargjöld í Hrísey.

1. gr.

Sveitarstjórn er heimilt að leggja gatnagerðargjöld á lóðir og byggingar í Hríseyjarhreppi, eftir því sem nánar segir í samþykkt þessari. Heimilt er að leggja gatnagerðargjald á land, sem sambærilegt telst, þótt ekki sé sérstök lóð.

2. gr.

Gatnagerðargjald vegna varanlegs slitlags og gangstéttar, B-gjald skal lóðarhafi greiða þegar lagningu slitlags er lokið.

Gjaldið skal greiða af fasteignum þar sem þegar hefur verið lagt á varanlegt slitlag eða gangstétt á undanförnum 5 árum.

Gjaldið skal miða við rúmmetra húss, miða skal við utanmál húsa og lofthæð 2.70 m á íbúðarhúsum en 3.3 m í atvinnuhúsnæði nema uppdráttur sýni minna.

3. gr.

Gjaldið skal nema ákveðnum hundraðshluta byggingarkostnaðar á rúmmetra eins og hann er talinn á hverjum tíma af Hagstofu Íslands svo sem hér segir:

Einbýlishús	3.0%
Tvíbýlishús og raðhús	2.0%
Fjölbýlishús	1.0%
Verslanir og skrifstofuhúsnæði	3.0%
Iðnaðarhús, vörugeymslur og annað atvinnuhúsnæði	1.5%
Opinberar byggingar	3.0%
Önnur hús eftir nánari ákvörðun hreppsnefndar	1—3.0%

Gjald af íbúðarhúsnæði skal aldrei vera lægra en sem svarar af 250 m^3. Auk þessa gjalds skulu lóðarhafar greiða í gatnagerðargjald kr. 70.00 af hverjum fermetra lóðar.

4. gr.

Upphæð gatnagerðargjalds samkvæmt 3. gr. skal miðast við þá vísitölu, sem í gildi er, þegar lagning slitlags fer fram. Nú breytist vísitalan, meðan verk fer fram, og skal þá miðað við meðalvísitölu á því tímabili, sem um er að ræða.

5. gr.

Gatnagerðargjald samkv. 3. gr. greiðist þannig að 20% greiðast, þegar lagningu varanlegs slitlags er lokið. Eftirstöðvar greiðist með jöfnum árlegum afborgunum á næstu 4 árum.

Gjalddagi afborgana er 1. júlí. 10% vextir greiðast á sömu gjalddögum.

6. gr.

Gatnagerðargjaldi fylgir lögveð í fasteign þeirri, sem það er lagt á og gengur það ásamt vöxtum fyrir öllum veðkröfum, sem á eigninni hvíla og tekur það einnig til vátryggingarfjár eignarinnar.

Heimilt er að taka gjöld samkvæmt lögum þessum lögtaki skv. lögum nr. 29/1885.

7. gr.

Heimilt er sveitarstjórn að fresta innheimtu gatnagerðargjalda af eigendum fasteigna, sem hafa náð 67 ára aldri og þeim, sem eiga við sjúkdóma að stríða.

Verði húseign seld, sem gjaldfrest hefur fengið á gatnagerðargjaldi, skal sveitarstjórn innheimta gjaldið eins og það var, þegar álagning fór fram, enda sé kvöðinni þinglýst á viðkomandi fasteign.

Reglugerð þessi sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Hríseyjarhrepps staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51/1974 og nr. 31/1975 til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 18. september 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 390/1974 um sölu og meðferð ávana- og fíkniefna.

1. gr.

Við lista B á fylgiskjali I (efni, sem eingöngu er heimilt að nota hér á landi í vísindalegum og læknisfræðilegum tilgangi og eru jafnframt eftirritunarskyld) bætist.

B. 22 Carisoprodolum ..... INN.

Efni merkt B. 22 verði B. 23. o. s. frv.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkv. heimild í lögum um ávana- og fíkniefni nr. 65/1974 öðlast gildi þegar við birtingu.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 11. september 1979.

Magnús H. Magnússon.

Ingimar Sigurðsson.

REGLUGERÐ

um heimilishjálp á Bíldudal.

1. gr.

Hlutverk heimilisþjónustunnar er að veita hjálp á heimilum að tilvísan læknis, hjúkrunarkonu, ljósmóður eða öðrum tilvísunum, sem hreppsnefnd metur gildar, að hjálpar annarrar en hjúkrunar sé þörf vegna elli, sjúkdóma, örorku, barnsburðar, slysa, dauðsfalla eða af öðrum ástæðum.

Hjálpin veitist þann tíma og á þann hátt, sem hreppsnefnd metur að nauðsyn sé hverju sinni.

2. gr.

Heimilisþjónusta felur í sér eftirtalin atriði:

1. Aðstoð við aldraða í þeim tilgangi að gera þeim kleift að dvelja lengur í heimahúsum.
2. Aðstoð við sjúklinga í heimahúsum, sem þarfnast umönnunar.
3. Umsjón með heimili, þar sem húsmóðir eða heimilisfaðir eru fjarverandi vegna veikinda.
4. Aðstoð við fatlaða, sem gúa einir.
5. Önnur tilfelli, sem meta þarf hverju sinni.

3. gr.

Hreppsnefnd ákveður hvert form skuli vera á umsóknum um heimilisþjónustu.

4. gr.

Hreppsnefnd Suðurfjarðarhrepps ber að ganga úr skugga um að starfsfólk það, sem heimilishjálpina stundar hverju sinni á vegum hreppsins sé hæft til starfsins og gefi því kost á að sækja námskeið til að auka þekkingu sína á þessu sviði.

5. gr.

Um launakjör og hlunnindi starfsfólks heimilishjálpar fer eftir ákvörðun hreppsnefndar.

6. gr.

Hreppssjóður Suðurfjarðarhrepps ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, sem starfsfólk það, er vinnur á vegum heimilishjálparinnar, kann að valda við störf sín, umfram það sem bætt er af sérstakri ábyrgðartryggingu, sem heimilishjálpin kaupi.

7. gr.

Fyrir heimilishjálpina skv. reglugerð þessari og reglum, sem hreppsnefnd setur þar um, skal sá, sem hjálpar nýtur, greiða eftir gjaldskrá sem hreppsnefnd setur, þar sem tekið er tillit til tekna og annarra aðstæðna viðkomandi og kostnaðar við hjálpina. Skal taxti þessi breytast í samræmi við laun og framfærslukostnað.

Hreppsnefnd setur og nánari reglur um greiðslu, innheimtu og annað sem hún telur máli skipta í þessu efni.

8. gr.

Suðurfjarðarhreppur annast bókhald og fjárreiður heimilisþjónustunnar og skulu reikningar endurskoðast árlega með sama hætti og reikningar sveitarsjóðs.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Suðurfjarðarhrepps hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 10 25. janúar 1952, um heimilishjálp í viðlögum, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 12. september 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 387 27. júlí 1979.

AUGLÝSING

um umferð í Hólmavík.

Að fengnum tillögum hreppsnefndar Hólmavíkurhrepps og samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40, 1968, eru hér með settar eftirfarandi reglur um umferð í Hólmavík.

1. Hafnarbraut hefur aðalbrautarréttindi og skal umferð um allar aðliggjandi götur hafa biðskyldu gagnvart henni.
2. Umferð um Kópnesbraut skal hafa biðskyldu gagnvart Bröttugötu.
3. Bifreiðastöður skulu óheimilar við norðanverða Hafnarbraut frá húsi nr. 31 að Brekkugötu. Einnig skulu bifreiðastöður óheimilar við austanverða Höfðagötu á móts við hús nr. 3 (verslunarhús K. S. H.)

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Sýslumaðurinn í Strandasýslu, 27. júlí 1979.

Rúnar Guðjónsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 47 — 1979

5. október 1979. 741 Nr. 388.

REGLUGERÐ

um tollfrjálsan farangur ferðamanna og farmanna við komu frá útlöndum o. fl.

1. gr.

Ferðabúnaður og annar farangur.

Ferðamönnum búsettum hér á landi er heimilt að hafa með sér við komu til landsins án greiðslu aðflutningsgjalda fatnað og ferðabúnað, sem þeir hafa haft með sér héðan til útlanda, og auk þess varning fenginn erlendis í ferðinni, um borð í flutningsfari eða í tollfrjálsri verslun hér á landi — annan en þann sem talinn er í 2. gr. — fyrir allt að 60 000 kr. að smásöluverði á innkaupsstað. Andvirði matvæla (þar með talið sælgæti) má þó ekki nema meiru en 15 000 kr. Börn yngri en 12 ára skulu njóta hálfra þeirra réttinda er að framan greinir.

Skipverjar og flugliðar innlendra farartækja mega hafa með sér án greiðslu aðflutningsgjalda varning slíkan og greinir í 1. og 2. málslið þessarar greinar fyrir allt að 15 000 kr. við hverja komu til landsins, hafi þeir verið 20 daga eða skemur í ferð. Tilsvarandi undanþága er 40 000 kr. fyrir lengri ferð en 20 daga og 60 000 kr. fyrir lengri ferð en 40 daga.

Ferðamönnum búsettum erlendis er heimilt að hafa með sér án greiðslu aðflutningsgjalda til eigin nota á ferðalaginu íverufatnað, sængurföt, viðlegubúnað og annan ferðabúnað, þ. á m. matvæli og aðrar vistir, að því tilskildu að varningur þessi geti talist hæfilegur og eðlilegur miðað við tilgang ferðalagsins, dvalartíma viðkomandi hérlendis og hagi hans að öðru leyti og varningurinn verði enn fremur fluttur úr landi við brottför eigandans að svo miklu leyti sem hann eyðist ekki hérlendis.

2. gr.

Áfengi og tóbaksvörur.

Auk varnings skv. 1. gr. er ferðamönnum og áhöfnum heimilt að hafa meðferðis án greiðslu aðflutningsgjalda eftirtalið magn af áfengi og tóbaksvörum:

	Áfengi þó ekki yfir 47% styrkleika	Tóbak	Öl
1. Ferðamenn	1,0 l. Auk þess 1,0 l af víni undir 21%	200 stk. vindlingar eða 250 g af öðru tóbaki.	
2. Skipverjar á íslenskum skipum sem eru lengur í ferð en 20 daga (Skipstjóra, 1. stýrimanni, 1. vélstjóra og bryta er heimill jafnstór aukaskammtur til risnu um borð)	2 × 0,75 l	400 stk. vindlingar eða 500 g af öðru tóbaki.	48 fl.

B 92

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

	Áfengi þó ekki yfir 47% styrkleika	Tóbak	Öl
3. Skipverjar á erlendum skipum og þeim íslenskum skipum sem eru 20 daga eða skemur í ferð .... (Skipstjóra, 1. stýrimanni, 1. vélstjóra og bryta er heimill jafnstór aukaskammtur til risnu um borð)	0,75 l	200 stk. vindlingar eða 250 g af öðru tóbaki.	24 fl.
4. Flugáhafnir (þar með taldar aukaáhafnir)	0,375 l	100 stk. vindlingar eða 125 g af öðru tóbaki.	12 fl.

Í þessu sambandi reiknast hver vindill vega 5 g, hver smávindill 2,5 g og hver vindlingur 1,25 g. Smávindlar 1,5 g og léttari reiknast sem vindlingar. Hver flaska af öli má innihalda allt að 0,5 l.

Skipverjar á íslenskum skipum, sem í fyrsta sinn er siglt til íslenskrar hafnar eða hafa verið erlendis til viðgerðar eða breytinga, skulu tollafgreiddir samkvæmt 3 tl.

Ef skip í utanlandssiglingum hefur viðdvöl hérlendis samfleytt í 7 daga er tollyfirvaldi heimilt að beiðni eiganda skips að veita skipverjum undan innsigli 200 stk. af vindlingum eða 250 g af öðru tóbaki til hverra 7 daga. Skipstjóra, 1. stýrimanni, 1. vélstjóra og bryta skal heimill jafnstór aukaskammtur til risnu um borð. Eiganda skips er skylt að greiða kostnað fyrir afgreiðslu samkvæmt þessari málsgrein.

Lágmarksaldur til innflutnings áfengis samkvæmt reglum þessum er 20 ár og 15 ár að því er varðar innflutning á tóbaki. Tollgæslumaður getur krafist þess að lágmarksaldur sé sannaður með framvísun nafnskírteinis eða á annan fullnægjandi hátt.

3. gr.
Innflutningsbann og -takmarkanir.

Ákvæði reglugerðar þessarar veita ekki undanþágu frá innflutningsbanni sem kann að vera á ýmsum vörutegundum auk þess sem innflutningur á vörum, sem vegna sóttvarna eða af öðrum öryggisráðstöfunum eru háðar innflutningstakmörkunum, er óheimill samkvæmt 1. gr. og geta því m. a. eftirtaldar vörur ekki notið tollfrelsis samkvæmt reglugerð þessari:

1. Ávana- og fíkniefni svo sem ópíum, heróín, morfín, kókaín, kannabis, amfetamín (þ. m. t. benzedrine) og LSD (lysergamide).
2. Lyf umfram hæfilegt magn til persónulegra þarfa viðkomandi far- eða ferðamanns.
3. Skotvopn, skotfæri og sprengiefni.
4. Lifandi spendýr og fuglar.
5. Hrátt kjötmeti.
6. Egg og smjör.

Tollívilnanir skv. 1. og 2. gr. gilda einungis um varning sem viðkomandi far- eða ferðamaður hefur í eigin vörslu við komu frá útlöndum og innfluttur er til persónulegra nota viðkomandi, fjölskyldu hans eða til smágjafa.

Flugliðar, far- og ferðamenn njóta ekki tollívilnunar skv. 1. og 2. gr. oftar en einu sinni á sama sólarhringnum.

Tollívilnun ferðamanna skv. 1. mgr. 1. gr. gildir ekki um hluta af verði munar, en tollívilnun skipverja og flugliða innlendra farartækja skv. 2. mgr. 1. gr. getur þó gilt um hluta af verði munar svo framarlega sem verðmæti viðkomandi munar sé innan við tvöfalda þá fjárhæð sem tilgreind er í 2. mgr. 1. gr.

4. gr.

Af vörum sem eru undanþegnar tollum samkvæmt reglugerð þessari falla einnig niður önnur aðflutningsgjöld, söluskattur við innflutning og einkasölugjald.

5. gr.

Framvísunarskylda o. fl.

Farþegi sem kemur til landsins frá útlöndum skal við komu ótilkvaddur framvísa öllum farangri sínum við tollgæslumann. Ef farþegi hefur meðferðis tollskyldan varning, þ. e. annan, meiri eða verðmætari varning en heimilaður er innflutningur á án greiðslu aðflutningsgjalda skv. 1. og 2. gr. þessarar reglugerðar eða varning sem háður er innflutningstakmörkunum eða -banni, skal hann ótilkvaddur skýra tollgæslumanni nákvæmlega frá varningnum og verðmæti hans. Af þeim tollskylda varningi, sem heimilaður er innflutningur á, skal greiða aðflutningsgjöld með venjulegum hætti.

Þar sem tollafgreiðsla farþega fer fram er tollyfirvaldi heimilt að hafa aðskilda tollafgreiðsu, annars vegar fyrir þá sem hafa engan tollskyldan farangur meðferðis við komu til landsins og hins vegar fyrir þá sem annað hvort hafa tollskyldan farangur meðferðis eða farangur sem háður er innflutningstakmörkunum eða -banni. Fyrrnefndir farþegar skulu ganga um hlið, merkt grænu, átthyrndu skilti með áletruninni: „ENGINN TOLLSKYLDUR VARNINGUR". Síðarnefndir farþegar skulu ganga um hlið, merkt rauðu, ferhyrndu skilti með áletruninni: „TOLLSKYLDUR VARNINGUR". Við skiltin skal skráð „TOLLGÆSLA". Áletranir skulu vera á íslensku og þeim erlendu tungumálum sem tollyfirvaldi þykir ástæða til. Um leið og farþegi hefur gengið um hlið sem merkt er samkvæmt framansögðu telst hann hafa svarað því hvort hann hafi meðferðis tollskyldan varning eða varning sem háður er innflutningstakmörkunum eða -banni.

Við tollafgreiðslu aðkomufars skal sérhver farmaður gera tollgæslunni skriflega grein fyrir öllum varningi sem hann hefur fengið erlendis eða í ferðinni, hvort sem hann er tollskyldur eða ekki og eins þótt sá varningur kunni að vera háður innflutningsbanni eða innflutningstakmörkunum. Einnig skal hann gera tollgæslunni skriflega grein fyrir áður fengnum tollskyldum varningi en ótollafgreiddum sem notaður er um borð í fari. Framvísa ber við tollgæslumann þeim varningi sem kann að vera háður innflutningsbanni eða innflutningstakmörkunum og öðrum þeim varningi sem tollgæslumaður óskar eftir að skoða.

Óski tollgæslumaður eftir því að skoða farangur farþega eða farmanns skulu þeir veita til þess alla aðstoð með því að opna töskur og umbúðir, taka upp úr þeim og gefa þær upplýsingar um farangurinn sem um er beðið. Komi fram varningur við þessa skoðun, sem ekki er greint frá eins og fyrir er mælt hér að framan, skoðast hann ólöglega innfluttur og er þá heimilt að gera hann upptækan til ríkissjóðs.

6. gr.

Um einkasölugjald o. fl.

Nú hefur einhver af áhöfn fars eða farþegi við komu til landsins meðferðis meira magn af varningi sem heimilaður er tollfrjáls innflutningur á skv. 2. gr. og ríkið eða stofnanir þess hafa einkasölu á, og er viðkomandi þá heimilt að halda til viðbótar allt að þreföldu því magni sem tilgreint er í 2. gr. gegn greiðslu einkasölugjalds samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá, enda hafi viðkomandi gert grein fyrir og framvísað varningnum við tollgæslu eins og fyrir er mælt í reglugerð þessari:

		0,375 l	0,50 l	0,75 l	1,0 l
A.	Áfengi:				
1.	Rauðvín, hvítvín, ljós rauðvín og freyðivín	kr. 1 100	1 300	1 800	2 200
2.	Portvín, sherry, madeira, vermút og aperitivar	— 1 300	1 500	2 000	2 500
3.	Íslenskar áfengistegundir	— 3 100		5 800	
4.	Koníak, brandy, whisky, vodka, gin, genever, romm, líkjörar, svo og aðrar sterkar tegundir, ót. a.	— 4 800	5 700	8 000	9 800

B.	Tóbak:		
1.	Reyktóbak	kr. 5 500	pr. tylft eða lb.
2.	Vindlingar	— 4 800	— karton
3.	Smávindlar	— 700	— 10 stk.
	Meðalstærð	— 3 600	— 25 —
	Vindlar, aðrir	— 4 800	— 25 —

Sé um að ræða aðrar pakkningar en að ofan greinir skal greitt hlutfallslega.

Nú er framvísað meira magni en um getur í 1. mgr. og getur viðkomandi tollyfirvald þá heimilað innflutning gegn greiðslu einkasölugjalds ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

7. gr.

Nú er framvísað í tæka tíð meira magni af einkasöluvarningi en afgreiða má skv. 6. gr. og engar sérstakar ástæður eru fyrir hendi til að heimila innflutning, og er þá heimilt að fella niður kæru og gera varninginn upptækan til ríkissjóðs.

8. gr.

Sérhverja afgreiðslu skv. 6. gr. skal færa í sérstaka afgreiðslubók. Þar skal fært inn magn og tegund varnings sem greitt er af svo og gjöld þau sem innheimt eru, en innflytjandi á rétt á að fá greiðslukvittun. Enn fremur skal varningurinn auðkenndur með sérstökum merkimiðum sem Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins lætur tollgæslunni í té og gerðir skulu í samráði við tollgæslustjóra. Tollgæslustjóri getur ákveðið að framangreindur varningur verði auðkenndur með öðrum hætti.

9. gr.

Einkasölugjald sem innheimt er skv. 6. gr. skal sent viðkomandi einkasölu svo fljótt sem kostur er og eigi síðar en tveim mánuðum eftir að afgreiðsla fór fram.

10. gr.

Nú er varningur, sem tollafgreiddur hefur verið samkvæmt reglugerð þessari, seldur eða boðinn til sölu án þess að aðflutningsgjöld hafi áður verið greidd, og varðar það þá refsingu samkvæmt IX. kafla laga nr. 59 28. maí 1969 um tollheimtu og tolleftirlit með áorðnum breytingum.

11. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 4. og 5. tl. 1. mgr., sbr. 2. mgr. 2. gr. og 42. tl. 3. gr. tollskrárlaga nr. 120 31. desember 1976 svo og ákvæðum laga nr. 59 28. maí 1969 um tollheimtu og tolleftirlit ásamt síðari breytingum, skal öðlast gildi 15. október 1979. Frá sama tíma er úr gildi numin reglugerð nr. 195 24. maí 1978, reglugerð nr. 272 30. nóvember 1969 svo og gjaldskrá nr. 316 27. júlí 1979.

Fjármálaráðuneytið, 5. október 1979.

F. h. r.
Höskuldur Jónsson.

Björn Hafsteinsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 48 — 1979

20. september 1979. 745 Nr. 389.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Grindavíkur.

I. RAFORKA.

Rafveita Grindavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

A—1. Um kWst.-mæli á kr. 142.39 hverja kWst. Við þessu verði skal selja hvers konar notkun raforku, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.

A—2. Um kWst.-mæli á kr. 55,71 hverja kWst. auk fastagjalds, sem er kr. 620,68 á hvern fermeter í rúmi því er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 205,70 á ári af hverjum fermeter.

B. Raforka til almennrar heimilisnotkunar.

Um kWst.-mæli á kr. 35,60 hverja kWst.

C. Vélanotkun o. fl.

C—1. Um kWst.-mæli á kr. 80,31 hverja kWst. Hafi vélar mjög stuttan notkunartíma má krefjast minnsta árgjalds kr. 39 092.00.

C—2. Vélanotkun til bráðabirgða um kWst.-mæli á kr. 80,31 hverja kWst.

C—3. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla er yfir 20 kW:

a) Um kWst.-mæli á kr. 11,82 hverja kWst. auk fastagjalds kr. 39 092.00 Notað afl telst vera meðalálag á árinu mælt yfir stundarfjórðung hvert kW.

b) Ef ekki eru tök á að mæla notað afl. má selja þannig: Um kWst.-mæli á kr. 11,82 hverja kWst. auk fastagjalds kr. 36 990.00 hvert kW. í málraun uppsettra véla á árinu. Heimilt er að rjúfa straum allt að þrem stundum á dag samkv. gjaldskrárlið C—3 kl. 10.30—12.00 og kl. 17.30—19.00.

C—4. Um afl- og orkumæla:

a) Af notuðu afli mælt í stundarfjórðung kr. 39 092.00 á kW. á ári.

b) Af allri notkun kr. 11.82 hverja kWst. Samkvæmt gjaldskrárlið þessum heimilast að selja raforku til vélareksturs, hitunar og ljósa, en reikna skal gólfflatargjald vegna ljósa kr. 620,68 á ferm. í vinnusölum, kaffistofum og öðrum slíkum, en 205,70 á hvern ferm. í vörugeymslum, efnisgeymslum, frystiklefum og þess háttar. Þar sem erfitt er að greina á milli hverjum þessara flokka gólfflatargjald skal reikna eftir, skal greiða kr. 339.23 á hvern fermeter á ári.

D. Hitun.

D—1. Um kWst.-mæli á kr. 15.70 hverja kWst. án rofs.

D—2. Um kWst.-mæli með rofi í eina til þrjár klst. á dag kr. 9.00 hverja kWst.

D—3. Um afl- og orkumæla:

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

a) á kr. 9.00 hverja kWst. auk fastagjalds af mestu aflnotkun á ári kr. 7 573 hvert kW.
b) Ef ekki eru tök á að mæla aflnotkun, skal greiða samkv. ástimplun hitatækja og fullt álag.

D—4. Um kWst.-mæli á kr. 4.50 hverja kWst. með rofi frá kl. 08.00—23.00.

Skilyrði fyrir raforkusölu til húsahitunar.

a) Að aflvél, spennar, götustrengir og línur þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b) Að notandi kosti segulrofa fyrir hitalögnina.
c) Að notandi kosti tengingu og uppsetningu á álagsstýrirofum sem rafveitan leggur til og greiði leigu af þeim samkv. gjaldskrá.
d) Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkv. fyrirmælum rafveitunnar og Rafmagnseftirlits ríkisins, ofnar fasttengdir með sér rofum og hitastillar notaðir þegar þess er krafist.
e) Að húsnæði fullnægi lágmarkskröfum um einangrun sem rafveitan kann að setja.
f) Að lagðar séu niðurstöður útreikninga á hitaþörf þess húsrýmis sem hita skal og tekið fram um stærð hitatækja sem sett verða upp.

E. Önnur raforkusala.

Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á kr. 42.40 hverja kWst. enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutæki fasttengd.

Til nota við vinnulagnir við byggingar eða aðra mannvirkjagerð, meðan á byggingu stendur um kWst.-mæli á kr. 72.00.

Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kWst.-mæli á kr. 12.90 hverja kWst. ef straumur er rofinn frá kl. 8.30—22.00 eða um tvígjaldsmæli kr. 10,34 hver kWst. á tímanum frá kl. 22.00—8.30 og kr. 13.91 hver kWst. frá kl. 8.30—22.00.

Til gatna- og hafnarlýsinga á kr. 42.40 hverja kWst.

Öll rafmagnsnotkun sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A—1. Þegar sérstaklega stendur á má rafveitustjóri þó að tilskildu samþykki rafveitustjórnar veita afslátt á gjaldskrárliðum C—E (báðir meðtaldir) á orku, sem notuð er á sumrin, sé um aukningu frá vetrarnotkun að ræða. Ennfremur að selja orku eftir sérstökum samningi sé það hagstætt vegna orkunýtingar rafveitunnar.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem greiða skal leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 216.50 pr. mán.
2.	Af þrífasa mælum upp að 50 amp.	— 258.93 pr. mán.
3.	Af þrífasa mælum 50 til 200 amp.	— 647,24 pr. mán.
4.	Af þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 970,77 pr. mán.
5.	Af álagsstýringarliðum	— 970.77 pr. mán.

Af öðrum mælitækjum en þeim sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækis.

III. HEIMTAUGARGJÖLD.

Heimtaugargjöld miðast við aflþörf notanda sem gerir grein fyrir væntanlegri notkun sinni í umsókn um heimtaug og ákveður rafveitustjóri stærð og gerð heimtaugar í samræmi við það. Heimtaugargjöld ákveðast þannig:

	Málstraumur stofnvara Amp.	Hámarks-afl kVa	Heimtaug-argjald kr.
1.	3 × 60	22	178 707.00
2.	3 × 100	38	259 436.00
3.	3 × 200	75 sp.	510 825.00
4.	3 × 350	132 sp.	850 820.00

Ofangreint gjald miðast við 15 metra langan jarðstreng eða 30 metra loftlínu heimtaug. Þar sem heimtaug þarf að vera lengri en að framan greinir, skal það sem fram yfir er, greiðast samkv. kostnaðarreikningi.

Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa á útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa varkassann á innvegg skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn er dreginn í svo og staðsetningu varkassa svo aðgengilegt sé að komast að honum enda greiðir húseigandi kostnað af því.

Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greiða fyrir hana sem hér segir:

Fyrir 60 amp. einfasa	kr. 37 062.00
Fyrir 60 amp. þrífasa	— 46 734.00

Verði þörf á að skipta um heimtaug vegna aukinnar raforkuþarfar skal notandi greiða hina síðari samkvæmt kostnaðarreikningi.

Heimtaug verður ekki lögð meðan frost er í jörð, eða óveður há útivinnu.

Sé um óskipulagt svæði að ræða, eða óeðlilegar eða erfiðar aðstæður skal greiða samkvæmt reikningi.

Ef fleiri en ein heimtaug er lögð að húsi skal húseigandi greiða allan kostnað við síðari heimtaugar eftir kostnaðarreikningi.

Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar spennistöðvarinnar svo og allan kostnað af spennistöðinni (búnaði).

Þegar lóð er lögð til, er það rafveitunni gert að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði er lagt til skal það fullnægja skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra.

IV. OPNUNARGJÖLD.

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá eigi verið greitt, svo að til lokunar komi, skal greiða gjald fyrir enduropnun kr. 5 052.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni tafarlaust lokað og ekki opnuð fyrr en notandinn hefur bætt úr því og greitt kr. 5 052.00 fyrir enduropnun til innheimtu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL GJALDSKRÁRBREYTINGA.

Hækki innkaupsverð á raforku, kaupgjald eða verðlag er hreppsnefnd heimilt að fengnum tillögum rafveitunnar, að hækka rafmagnsreikninga um allt að 50% af hækkuninni. Breyting skv. þessari gr. er háð samþykki iðnaðarráðuneytisins.

Innifalin í gjaldskrá eru 33% vegna söluskatts og verðjöfnunargjalds.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. ágúst 1979 sbr. auglýsingu nr. 314/1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 253 23. maí 1979 með síðari breytingum.

Iðnaðarráðuneytið 20. september 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 390. 19. september 1979.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Hafnarfjarðar.

I. RAFORKA.

Rafveita Hafnarfjarðar selur raforku á þann hátt og á því verði, er hér segir:

A. LÝSING.

1. Götu- og útilýsing. Af uppsettu afli 191 040 kr./kWa, stjórnast af ljósnema- og fjarstýritækjum rafveitunnar. Notandi greiði að auki stofnkostnað og viðhaldskostnað að fullu eftir ákvörðun rafveitunnar. Þó ákveður bæjarstjórn gjald fyrir götulýsingu í Hafnarfirði að fenginni tillögu rafveitunefndar, sem gerð skal árlega við afgreiðslu fjárhagsáætlunar bæjarins.
2. 42.92 kr/kWh. Séu lampar ófasviksjafnaðir er heimilt að hækka orkugjald um 15%. Sjá lið 3.5.

B. HEIMILISNOTKUN.

1. 35.74 kr/kWh, til heimilisnota, sjúkrahúsa, heilsuverndarstöðva, vistheimila, elliheimila og hliðstæðra stofnana.

C. VÉLAR

1. 42.92 kr/kWh, til véla.
2. 8.54 kr/ kWh og 34 190 kr/kWa, til véla og fyrir iðnaðarhita, eftir mælingu miðað við 15 mínútna meðalgildi afls, enda sé lágmarksaflnotkun 30 kW.
3. 64.35 kr/kWh, til vinnuvéla, vinnuljósa og annarrar notkunar við mannvirkjagerð og við breytingar á eldri mannvirkjum.
4. 35.74 kr/kWh, til eldunar í veitingahúsum og gistihúsum, á kæliklefa og kæliborð í matvöruverslunum og til súgþurrkunar á heyi.

D. HITUN.

1. 14.18 kr/kWst., til húshitunar.
2. 21.29 kr/kWst., til iðnaðar og landtengingar við skip.
3. 6.56 kr/kWst., til húshitunar. Rjúfa má strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.
4. 11.42 kr./kWst., til iðnaðar. Rjúfa má strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.
5. 3.43 kr/kWst., til húshitunar. Rjúfa má strauminn í allt að 12 klst. á sólarhring.
6. 5.93 kr/kWst., til iðnaðar. Rjúfa má strauminn frá kl. 08.00—24:00.
7. 11.82 kr/kWst., til hitunar á bílgeymslum og þeim stöðum, þar sem hitunar er aðallega þörf að vetri til. Rjúfa má strauminn í allt að 5 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.
8. 16,40 kr/kWst., til notkunar fyrir leirbrennsluofna. Rjúfa má strauminn á tímabilunum kl. 10.30—12.30 og kl. 17.00—20.00.

Skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar eru:

a) Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b) Að hiti með rofi valdi ekki auknum aflkaupum hjá rafveitunni utan rofstíma.
c) Að notandi kosti segulrofa fyrir hitalögnina.
d) Að hitalagnir og öll tæki séu gerð skv. fyrirmælum rafveitunnar og hitatæki fasttengd.
e) Að húsnæðið fullnægi þeim lágmarkskröfum um einangrun, sem rafveitan kann að setja.
f) Að lagðir séu fram fullkomnir útreikningar á hitaþörf þess húsrýmis, er hita skal, eftir reglum, er rafveitan hefur sett.

E. STÓRNOTKUN.

1. Öll raforkunotkun, enda sé lágmarksaflnotkun minnst 200 kW. 6.31 kr/kWst. og 56 510 kr/kWa, eftir mælingu miðað við 15 mínútna meðalgildi afls. Sala eftir þessum lið er háð ákvörðun rafveitunefndar.

F. ÖNNUR NOTKUN.

1. Rafveitustjóra er heimilt að veita afslátt frá framangreindum verðlagsákvæðum á liðunum A til D á orku, sem notuð er á sumrin, ef um töluverða aukningu frá vetrarnotkun er að ræða, eða ef orkan er eingöngu notuð á sumrin.
2. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri selja raforku eftir sérstökum samningi, þó eigi lengur en til eins árs í senn, nema samþykki rafveitunefndar komi til.

G. MÆLALEIGA.

1. Af einfasa mælum kr. 333.00 á mánuði.
2. Af þrífasa mælum til og með 80A kr. 919.00 á mánuði.
3. Af þrífasa mælum yfir 80A kr. 1 354.00 á mánuði.
4. Af mestumælum kr. 3 397.00 á mánuði.
5. Móttökuliði kr. 737.00 á mánuði.
6. Ársleiga eftir önnur mælitæki og rofa skal vera sem næst 15% af verði viðkomandi tækis.

II. HEIMTAUGAGJÖLD.

2.1 Aðalheimtaug.

Heimtaugagjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur stofnvara	Jarðstrengur lágmark kr.	Jarðstrengur lengdargjald kr.	Loftlínu-heimtaug breytt í jarðstrengs heimtaug kr.	Einfasa heimtaug 63 A aukin í 3x63 A kr.
	220 V kerfi			
63 A 1-fasa	205 900	0	65 600	
63 A 3-fasa	231 300	0	81 800	41 800
100 A 3-fasa	161 600	7 757	103 300	
125 A 3-fasa	198 000	8 678	126 500	
200 A 3-fasa	308 900	11 768	197 500	
300 A 3-fasa	446 000	14 315		
	380 V kerfi			
63 A 1-fasa	205 900	0	65 600	
63 A 3-fasa	276 600	0	110 700	83 400
100 A 3-fasa	273 500	7 757	174 900	
125 A 3-fasa	342 300	8 678	218 900	
200 A 3-fasa	535 400	11 768	342 300	
300 A 3-fasa	773 300	14 315		

2.2 Fari lengd jarðstrengsheimtaugar fram úr 15 m skal greitt eins og taflan sýnir.

2.3 Fyrir heimtaugar með meiri flutningsgetu en taflan segir til um (hér kann að þurfa dreifistöð) skal greitt heimtaugargjald er nemi 3 904 kr. á hvert kVA. Skal þá miða aflið við varastærðirnar 400 A, 500 og 630 A. Lengdargjald reiknast þá í hlutfalli við aukna flutningsgetu eftir 300 A skv. töflunni.

2.4 Lengdargjald er innifalið í lágmarksgjaldi heimtauga af stærðinni 63 A einfasa og þrífasa.

2.5 Lengd heimtaugar að stærð 100 A, 125 A og 200 A, í 220 V kerfi og heimtaugar 100 A og 125 A í 380 V kerfi reiknast frá tengistað í húsi stystu greiðfæru leið að lóðarmörkum. Þurfi að leggja heimtaug af þessum stærðum út frá loftlínu, skal lengd heimtaugar reiknuð jöfn lengd jarðstrengs frá tengistað í húsi að loftlínustólpa. Þveri jarðstrengur akbraut, skal breidd akbrautar ekki reiknuð með.

2.6 Lengd heimtaugar frá og með 300 A, 220 V og 200 A, 380 V, reiknast frá varkassa að rofa í dreifistöð. Lengdargjöld reiknast ekki af vegarlengd, sem er umfram 100 m frá tengistað í húsi. Lengdargjald reiknast sem um jarðstreng væri að ræða, þótt heimtaugin sé tekin frá loftlínu.

2.7 Séu tvær eða fleiri heimtaugar sameiginlegar að hluta, er rafveitunni heimilt að jafna lengdargjöldum niður á umsækjendur heimtauganna.

2.8 Sé nauðsynlegt að setja upp dreifistöð vegna tiltekinnar húsveitu og hún að mestu notuð í þágu þeirrar húsveitu, skal eiganda veitunnar skylt að leggja til lóð undir stöðina rafveitunni að kostnaðarlausu og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.

2.9 Óski húseigandi eftir að flutningsgeta heimtaugar verði aukin, skal húseigandi greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar hvorutveggja miðað við gildandi gjald-

skrá, þegar breytingin fer fram. Ef einfasa 63 A heimtaug er aukin í þrífasa skal greitt skv. töflu.

2.10 Ef breyta þarf loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug vegna óska húseiganda eða vegna breytingar á stofnlínu í götu skal húseigandi greiða heimtaugargjald skv. töflu. Húseigandi skal kosta breytingar á stofntaug innanhúss, sem þessu kann að vera samfara og taka á sig annan kostnað, er af þessu kann að stafa. Ef 3x220 V notendakerfi er breytt í 3x380/220 V kerfi, kostar rafveitan breytingu á heimtaug, en þó ekki breytingu á loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug. Húseigandi skal kosta breytingu á stofntaug innanhúss, sem þessu kann að vera samfara og taka á sig annan kostnað er af þessu kann að stafa.

BRÁÐABIRGÐAHEIMTAUGAR.

2.11 Heimtaugagjöld fyrir bráðabirgðaheimtaugar fyrir byggingarstaði skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur stofnvara	Stofngjald kr.	Lengdargjald Jarðstrengur kr/m	Loftlína kr./stólpa
63 A 1-fasa	38 800	5 786	73 200
63 A 3-fasa	54 500	5 786	85 300
100 A 3-fasa	57 800	7 463	97 600

2.12 Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 metra í jarðstrengsheimtaug frá tengistað við húsveitu innan lóðarmarka og fyrir hvern stólpa innan lóðarmarka í loftlínuheimtaug.

2.20 Varðandi aðalheimtaugar og bráðabirgðaheimtaugar.

2.21 Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óvenjulegar að því er varðar fjarlægð húsveitu frá veitukerfi eða fyrirhugaða raforkunotkun húsveitunnar, skal heimtaugargjald ákveðast samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni.

2.22 Heimtaugargjald skal greitt við umsókn.

2.23 Fyrir tengingu vegna skammtímanotkunar svo sem landtengingar skipa eða tengikassa, skal greiða gjald 6 700 kr. Fari tenging fram utan venjulegs vinnutíma skal greitt gjald eftir kostnaði.

III. ÝMIS ÁKVÆÐI.

3.1 Hafi gjald fyrir raforku ekki verið greitt svo að til lokunar hafi komið, skal taka gjald fyrir enduropnun veitunnar kr. 5 500. Ennfremur skal sama gjald tekið ef farið er á stað til lokunar, jafnvel þótt lokun sé ekki framkvæmd.

3.2 Ef fundin eru við skoðun óleyfileg vör eða of stór, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandi hefur greitt gjald til rafveitunnar kr. 5 500 og sett viðeigandi vör.

3.3 Sé opnað utan venjulegs vinnutíma skal taka tvöfalt gjald.

3.4 Ef launafl nemur 40% eða meira af mesta útteknu raunafli á ári, miðað við 15 mínútna meðalgildi afls (raunstuðull 0,9) er heimilt að hækka afl og orkugjald um 15%.

3.5 Við fasviksjöfnun skal viðhafa raðtengingu (duo-tengingu) eða samhliðatengingu með sperru fyrir 1 050 Hz.

3.6 Breytist innkaupsverð á raforku er rafveitunefnd heimilt að breyta gjaldskrárliðum gjaldskrár þessarar til samræmis um allt að 48% af þeirri breytingu. Breytist kaupgjald hjá Rafveitu Hafnarfjarðar frá 1. janúar 1979 hvort heldur er

vegna breytingar á grunnkaupi, kaupgjaldsvísitölu eða vegna samninga, er rafveitunefnd heimilt að breyta gjaldskrárliðum gjaldskrár þessarar til samræmis um allt að ⅘ af þeirri breytingu.

3.7 Sölugjald 20% og 19% verðjöfnunargjald til að bæta fjárhag Rafmagnsveitna ríkisins og Orkubús Vestfjarða, samtals 39% eru innifalin í rafmagnsgjöldum, sem um ræðir í 1. kafla gjaldskrár þessarar, nema á töxtunum D1, D3, D5 og D7.

3.8 Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til að taka gildi 1. ágúst 1979, sbr. auglýsingu ráðuneytisins nr. 314/1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 222 8. júní 1979.

Iðnaðarráðuneytið 19. september 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 391. 20. september

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Keflavíkur.

I. RAFORKA.

Rafveita Keflavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1.1. Um kWst.-mæli á kr. 142.39 **hver kWst.**

1.2. Um kWst.-mæli á kr. 55.71 hver kWst., auk fastagjalds, er nemi kr. 620.68 á ári af hverri einingu gólfflatar í rúmi því, sem lýsa skal. Fyrir verslanir, vinnustofur og skrifstofur skal reikna 1 fermetra í hverri einingu, en fyrir geymslur og ganga 3 fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

2.1. Um kWst.-mæli á kr. 35.60 hver kWst.

C. Vélanotkun.

3.1. Um kWst.-mæli á kr. 78.98 hver kWst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds kr. 14 176.52 á hvert uppsett kW vélanna.

3.2. Til fiskiðnaðar, með fasttengdum vélum kr. 32.33 hver kWst.

3.3. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla við fisk-, kjöt- eða mjólkuriðnað er yfir 20 kW:

a. Um kWst.-mæli á kr. 22.81 hver kWst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar, um hádegið og síðdegis, en þó ekki lengur en 1½ klst. í senn. Notandi kosti klukkurofa fyrir vélalagnir eða tvígjaldsmæli, sem settur er til eftirlits með að rofið sé á tilsettum tíma.

b. Um tvígjaldsmæli á kr. 135.13 hver kWst. í 1½ klst. tvisvar sinnum á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó ekki lengur en 1 klst. í senn, en kr. 25.25 hver kWst. utan þess tíma.

3.4. Um mæli á kr. 29 166.87 fyrir hvert kW. mesta notaðs afls á árinu, mælt sem 15 mínútna meðalálag og auk þess kr. 15.40 á notaða kWst.

3.5. Ef ekki eru tök á að mæla mesta notaða afl má selja þannig:
Um mæli á kr. 19 126.62 fyrir hvert uppsett kW. vélanna og auk þess kr. 15.40 á notaða kWst. Ef fasviksstuðull er lægri en 0.85 getur rafveitan krafist af notanda að hann sé hækkaður upp í það gildi.
Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra straumfrekra tækja, sem valda truflunum og/eða takmarka notkun þeirra við tiltekinn tíma sólarhrings.

D. Hitun.

4.1. Um kWst.-mæli á kr. 15.02 hver kWst., án rofs.
4.2. Um kWst.-mæli á kr. 8.30 hver kWst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
4.3. Um kWst.-mæli á kr. 4.15 hver kWst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22.00 til 08.00

Önnur skilyrði fyrir raforkunotkun til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Rafveitan leggur til álagsstýringarrofa og annast viðhald þeirra. Kostar notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum sem gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir, með sérstökum rofum og hitastillir notaður.

E. Önnur raforkusala.

5.1. Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða, á kr. 42.36 hver kWst., enda sé notkunin mæld um sér mæli og suðutæki fasttengd.
5.2. Til nota fyrir vinnuljósalagnir meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli á kr. 72.12 hver kWst.
5.3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kWst.-mæli á kr. 10.34 hver kWst. á tímanum frá kl. 22 til 8.30 og kr. 32.33 hver kWst. frá kl. 8.30 til kl. 22.
5.4. Til gatnalýsingar á kr. 25.25 hver kWst.
Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A—1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, veita afslátt frá gjaldskrárlið C—E (báðir meðtaldir) á orku, sem notuð er á sumrin, sé um aukningu frá vetrarnotkun að ræða. Ennfremur að selja orku eftir sérstökum samningi, sé það hagstætt vegna orkunýtingar rafveitunnar.

F. MÆLALEIGUR.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum, sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 207.70 pr. mán.
2.	Af þrífasa mælum upp að 50 amp.	— 247.33 pr. mán.
3.	Af þrífasa mælum 50 til 200 amp.	— 619.00 pr. mán.
4.	Af þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 928.20 pr. mán.
5.	Af álagsstýringarliðum	— 928.20 pr. mán.

Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún eigi enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 4 584.30 gjald á skrifstofu rafveitunnar. Ef lokað er fyrir veitu vegna vanskila, skal greiða á skrifstofu rafveitunnar, gjald fyrir enduropnun kr. 3 505.00

HEIMTAUGAGJÖLD.

Heimtaugargjald skal greitt fyrir hverja heimtaug, er tengir húsveitu við veitukerfi Rafveitu Keflavíkur og Rafveitu Gerðahrepps. Heimtaugargjaldið skal greitt við umsókn.

Heimtaugar greinast í aðalheimtaugar fyrir fullgerðar húsveitur og bráðabirgðaheimtaugar fyrir byggingastaði.

Aðalheimtaugar.

Heimtaugagjöld fyrir aðalheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur/ málraun		Heimtaugargj. kr.	Yfirlengdargjald Jarðstr. kr./m	Yfirlengdargjald Loftlína kr./m
63A	1-fasa	225 719.00	5 441.00	71 678.00
63A	3-fasa	243 619.00	6 515.00	89 471.00
100A	3-fasa	289 603.00	7 375.00	111 386.00
200A	3-fasa	466 793.00	Samkv. kostnaði	
315A	3-fasa	972 817.00	—	
300kVA	3-fasa	1 359 483.00	—	
500kVA	3-fasa	2 269 688.00	—	
800kVA	3-fasa	3 628 879.00	—	

Bráðabirgðaheimtaugar.

Heimtaugagjöld fyrir bráðabirgðaheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur		Stofngjald	Lengdargjald[1)2)] Jarðstrengur	Lengdargjald[1)2)] Loftlína
63A	1-fasa	40 026.00	Sama og aðalheimtaugar	
63A	3-fasa	56 192.00	Sama og aðalheimtaugar	
100A	3-fasa	59 590.00	Sama og aðalheimtaugar	

A merkir málstraum stofnvara í amper.

kVA merkir málstraum spennis í kílóvoltamper, þegar um sér spennistöð er að ræða.

Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandi greiða mismun samkvæmt gjaldskrá. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar. Þegar lóð er lögð til er það rafveitunni gert að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar. Þegar húsnæði er lagt til skal það fullnægja skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt hverfi að ræða eða aðstæður óeðlilegar skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi. Helmingur heimtaugargjalds skal greiddur við umsókn, en síðari hlutinn áður en notkun hefst.

---

1) Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast í heilum metrum frá næsta útitengiskáp eða rofa í spennistöð, að stofnvarkassa eða stofntengikassa í húsveitu.

Sjái eigandi húsveitu um lögn frá útitengiskáp, eða rofa í spennistöð, að stofnvarkassa eða stofntengikassa húsveitu á sinn kostnað, greiði hann aðeins stofngjald, en annist þá sjálfur viðhald heimtaugarinnar.

2) Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 metra innan lóðarmarka í jarðstrengsheimtaug og fyrir hvern stólpa innan lóðarmarka í loftlínuheimtaug.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. ágúst 1979 sbr. auglýsingu nr. 314/1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 252 23. maí 1979 með síðari breytingum.

Iðnaðarráðuneytið 20. september 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

20. september 1979. Nr. 392.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Gerðahrepps.

I. RAFORKA.

Rafveita Gerðahrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1.1. Um kWst.-mæli á kr. 142.39 hver kWst.
1.2. Um kWst.-mæli á kr. 55.71 hver kWst., auk fastagjalds, er nemi kr. 620.68 á ári af hverri einingu gólfflatar í rúmi því, sem lýsa skal. Fyrir verslanir, vinnustofur og skrifstofur skal reikna 1 fermetra í hverri einingu, en fyrir geymslur og ganga 3 fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

2.1. Um kWst.-mæli á kr. 35.60 hver kWst.

C. Vélanotkun.

3.1. Um kWst.-mæli á kr. 78.98 hver kWst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds kr. 14 176.52 á hvert uppsett kW vélanna.
3.2. Til fiskiðnaðar, með fasttengdum vélum kr. 32.33 hver kWst.
3.3 Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla við fisk-, kjöt- eða mjólkuriðnað er yfir 20 kW:
   a. Um kWst.-mæli á kr. 22.81 hver kWst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar, um hádegið og síðdegis, en þó ekki lengur en 1½ klst. í senn. Notandi kosti klukkurofa fyrir vélalagnir eða tvígjaldsmæli, sem settur er til eftirlits með að rofið sé á tilsettum tíma.
   b. Um tvígjaldsmæli á kr. 135.13 hver kWst. í 1½ klst. tvisvar sinnum á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó ekki lengur en 1 klst. í senn, en kr. 25.25 hver kWst. utan þess tíma.
3.4. Um mæli á kr. 29 166.87 fyrir hvert kW. mesta notaðs afls á árinu, mælt sem 15 mínútna meðalálag og auk þess kr. 15.40 á notaða kWst.
3.5. Ef ekki eru tök á að mæla mesta notaða afl má selja þannig:
   Um mæli á kr. 19 126.62 fyrir hvert uppsett kW. vélanna og auk þess kr. 15.40 á notaða kWst. Ef fasviksstuðull er lægri en 0.85 getur rafveitan krafist af notanda að hann sé hækkaður upp í það gildi.

Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra straumfrekra tækja, sem valda truflunum og/eða takmarka notkun þeirra við tiltekinn tíma sólarhrings.

D. Hitun.

4.1. Um kWst.-mæli á kr. 15.02 hver kWst., án rofs.
4.2. Um kWst.-mæli á kr. 8.30 hver kWst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
4.3. Um kWst.-mæli á kr. 4.15 hver kWst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22.00 til 08.00.

Önnur skilyrði fyrir raforkunotkun til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Rafveitan leggur til álagsstýringarrofa og annast viðhald þeirra. Kostar notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum sem gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir, með sérstökum rofum og hitastillir notaður.

E. Önnur raforkusala.

5.1. Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða, á kr. 42.36 hver kWst., enda sé notkunin mæld um sér mæli og suðutæki fasttengd.
5.2. Til nota fyrir vinnuljósalagnir meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli á kr. 72.12 hver kWst.
5.3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kWst.-mæli á kr. 10.34 hver kWst. á tímanum frá kl. 22 til 8.30 og kr. 32.33 hver kWst. frá kl. 8.30 til kl. 22.00.
5.4. Til gatnalýsingar á kr. 25.25 hver kWst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A—1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, veita afslátt frá gjaldskrárlið C—E (báðir meðtaldir) á orku, sem notuð er á sumrin, sé um aukningu frá vetrarnotkun að ræða. Ennfremur að selja orku eftir sérstökum samningi, sé það hagstætt vegna orkunýtingar rafveitunnar.

F. MÆLALEIGUR.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum, sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 207.70 pr. mán.
2.	Af þrífasa mælum upp að 50 amp.	— 247.33 pr. mán.
3.	Af þrífasa mælum 50 til 200 amp.	— 619.00 pr. mán.
4.	Af þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 928.20 pr. mán.
5.	Af álagsstýringarliðum	— 928.20 pr. mán.

Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún eigi enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 4 584.30 gjald á skrifstofu rafveitunnar. Ef lokað er fyrir veitu vegna vanskila, skal greiða á skrifstofu rafveitunnar, gjald fyrir enduropnun kr. 3 505.00.

HEIMTAUGAGJÖLD.

Heimtaugargjald skal greitt fyrir hverja heimtaug, er tengir húsveitu við veitukerfi Rafveitu Keflavíkur og Rafveitu Gerðahrepps. Heimtaugargjaldið skal greitt við umsókn.

Heimtaugar greinast í aðalheimtaugar fyrir fullgerðar húsveitur og bráðabirgðaheimtaugar fyrir byggingastaði.

Aðalheimtaugar.

Heimtaugagjöld fyrir aðalheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur/ málraun		Heimtaugargj. kr.	Yfirlengdargjald Jarðstr. kr./m	Loftlína kr./m
63A	1-fasa	225 719.00	5 441.00	71 678.00
63A	3-fasa	243 619.00	6 515.00	89 471.00
100A	3-fasa	289 603.00	7 375.00	111 386.00
200A	3-fasa	466 793.00	Samkv. kostnaði	
315A	3-fasa	972 817.00	—	
300kVA	3-fasa	1 359 483.00	—	
500kVA	3-fasa	2 269 688.00	—	
800kVA	3-fasa	3 628 879.00	—	

Bráðabirgðaheimtaugar.

Heimtaugagjöld fyrir bráðabirgðaheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur		Stofngjald	Lengdargjald[1)2)] Jarðstrengur	Loftlína
63A	1-fasa	40 026.00	Sama og aðalheimtaugar	
63A	3-fasa	56 192.00	Sama og aðalheimtaugar	
100A	3-fasa	59 590.00	Sama og aðalheimtaugar	

A merkir málstraum stofnvara í amper.

kVA merkir málstraum spennis í kílóvoltamper, þegar um sér spennistöð er að ræða.

Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandi greiða mismun samkvæmt gjaldskrá. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar. Þegar lóð er lögð til er það rafveitunni gert að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar. Þegar húsnæði er lagt til skal það fullnægja skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra.

---

1) Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast í heilum metrum frá næsta útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa eða stofntengikassa í húsveitu.
Sjái eigandi húsveitu um lögn frá útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa eða stofntengikassa húsveitu á sinn kostnað, greiði hann aðeins stofngjald, en annist þá sjálfur viðhald heimtaugarinnar.

2) Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 metra innan lóðarmarka í jarðstrengsheimtaug og fyrir hvern stólpa innan lóðarmarka í loftlínuheimtaug.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt hverfi að ræða eða aðstæður óeðlilegar skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi. Helmingur heimtaugargjalds skal greiddur við umsókn, en síðari hlutinn áður en notkun hefst.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. ágúst 1979 sbr. auglýsingu nr. 314/1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 242 23. maí 1979 með síðari breytingum.

Iðnaðarráðuneytið 20. september 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 393. 20. september 1979.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Akureyrar.

I. RAFORKA.

Rafveita Akureyrar selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

A—1 Kr. 118.70 hver kWst. til lýsingar.

A—2 Kr. 37.81 hver kWst. til lýsingar auk fastagjalds, er nemi kr. 19 316 á ári fyrir 25 m^2 gólfflöt, eða minna af gólffleti af rúmi því, er lýsa skal, og kr. 573.00 fyrir hvern ferm. umfram 25 m^2.

Þennan gjaldskrárlið má nota í verslunum fyrir kæliskápa og 1-fasa mótora upp að 3 kW. og greiði notandi aukagjald fyrir hvert kW sem svarar til gjalds fyrir 38 fermetra gólfflatar.

B. Almenn heimilisnotkun.

B—2 Kr. 33.27 hver kWst. til heimilisnotkunar.

C. Vélanotkun.

C—1 Kr. 67.00 hver kWst. til iðnaðar.

C—2 Um mestastraumsmæli, ef um meira en 50 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1 000 klst. á ári, kr. 23 710.00 hvert kW. og kr. 12.16 hver kWst.

C—3 Kr. 40.75 hver kWst., ef um meira en 30 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1 000 klst. á ári.

C—4 Sértaxti Gefjunar, kr. 5.26/4.74 hver kWst. og kr. 43 432.00 hvert kW.

C—5 Vegna byggingaframkvæmda kr. 75.20 hver kWst.

D. Hitun.

D—1 Kr. 8.13 hver kWst. til upphitunar, ef straumur er rofinn í allt að þrjár klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó ekki lengur en 1½ klst. í senn.

D—2 Kr. 5.62 hver kWst. til upphitunar (næturhitun), ef straumurinn er rofinn á tímabilinu kl. 8 til 23.
D—3 Sértaxti til upphitunar kr. 7.07 hver kWst. utan mesta álagstíma á vetrum. Rofið í um það bil 6 mánuði. Bundið því skilyrði að annar upphitunarmöguleiki sé fyrir hendi.

E. Hitun í iðnaði.

E—1 Kr. 18.59 hver kWst. til iðnaðarhitunar, enda sé lágmarksnotkun 10 000 kWst. á ári.
E—2 Kr. 24.17 hver kWst. um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 8 til 23.
E—3 Kr. 11.77 hver kWst. um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 23 til 8.
F—1 Sértaxti Málmhúðunarinnar, kr. 12.79 hver kWst. til iðnaðar.

Önnur skilyrði til raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi kosti tengingu stjórntækis fyrir hitalögnina og greiði leigu fyrir það samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerðar samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir og hitastillar notaðir.

Önnur notkun.

1. Rafveitustjórn getur, með sérstökum samningi, selt raforku þeim notendum, sem hafa eigin vélar til orkuvinnslu, með því skilyrði að stöðva megi raforkusölu til þeirra hvenær sem þarf að dómi rafveitustjóra.
2. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri, í samráði við rafveitustjórn, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert sinn.
3. Gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn.

II. MÆLALEIGUR.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir veitu hverri, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða árslegu af mælitækinu samkvæmt eftirfarandi skrá:

	Upp að 30 amp. Kr.	30—50 amp. Kr.	50—100 amp. Kr.	100—500 amp. Kr.	Yfir 500 amp. Kr.
1-fasa kWst.-mælar	2 107	2 600	2 823		
3-fasa kWst.-mælar	4 220	5 480	7 050	11 750	25 830
Tvígj.- og mestastr.-mælar ..		7 050	11 750	18 910	37 900
Stýrikerfisliðar		8 720			

Af öðrum tækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal leigan vera sem næst 15% af mælitækisverðinu, og semur rafveitustjóri nánari skrá um leiguna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGAGJÖLD.

1. Heimtaugargjald skal greitt fyrir hverja heimtaug er tengir húsveitu við veitukerfi Rafveitu Akureyrar.
2. Heimtaugagjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur Málraun	Stofngjald Jarðstr. kr.	Stofngjald Loftlína kr.	Lengdargjald Jarðstr. kr./m	Lengdargjald Loftlína kr/stólpi	Umframgjald Loftlína kr/stólpi
25 A 1-fasa	45 400	24 000	—	Innif.	41 000
25 A 3-fasa	67 600	34 000	—	—	57 000
63 A 1-fasa	166 000	34 000	—	—	57 000
63 A 3-fasa	180 000	38 000	—	—	63 000
110 A 3-fasa	223 500	45 500	—	—	80 000
200 A 3-fasa	130 000	—	9 400	—	—
315 A 3-fasa	390 000	—	12 800	—	—
300 kVA 3-fasa	1 030 000	—	Skv. kostn.	—	—
500 kVA 3-fasa	1 640 000	—	—	—	—
800 kVA 3-fasa	1 700 000	—	—	—	—

3. Séu aðstæður óvenjulegar að því er snertir fjarlægð húsveitu frá veitukerfi, eða fyrirhugaða raforkunotkun húsveitunnar, skal heimtaugargjald ákveðið samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni.
4. Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekins notanda og hún að mestu leyti notuð í hans þágu, skal notandanum skylt að leggja til lóð undir stöðina, rafveitunni að kostnaðarlausu og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.
5. Þegar heimtaug er stækkuð eða henni breytt úr loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug, samkvæmt beiðni notanda, skal greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug, að frádregnu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, samkvæmt gildandi gjaldskrá, þegar breyting fer fram.
6. Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá næsta útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa í húsveitu.
7. Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 m innan lóðamarka í jarðstrengs-heimtaug og fyrir hvern stólpa innan lóðamarka í loftlínuheimtaug.

IV. ÝMIS ÁKVÆÐI.

1. Hafi gjald fyrir raforku eigi verið greitt, svo til lokunar hafi komið, skal taka gjald fyrir enduropnun veitunnar kr. 4 000.00. Ennfremur skal sama gjald tekið ef farið er á stað til lokunar, jafnvel þótt lokun sé ekki framkvæmd.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg vör eða of stór, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefir greitt gjald til rafveitunnar kr. 5 000.00 og sett viðeigandi vör.
3. Söluskattur 47%, 2% viðlagasjóðsgjald og 1% í sjóð til að draga úr áhrifum verðhækkana á olíu til íbúðarhitunar, eru innifalin í upphæðum gjalda þeirra, sem um ræðir í gjaldskrá þessari, að undanteknum D-liðum.
4. Verðjöfnunargjald 19% samkvæmt lögum um verðjöfnunargjald af raforku, er innifalið í gjöldum þeim, sem um ræðir í gjaldskrá þessari, að undanteknum D-liðum.

Gjaldskrá þessi sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 staðfestist hér með til að öðlast gildi frá og með 1. ágúst 1979 samanber auglýsingu ráðuneytisins nr. 314/1979 um hækkun smásöluverðs raforku. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 227 8. maí 1979.

Iðnaðarráðuneytið 20. september 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

20. september 1979. Nr. 394.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar og Hveragerðis.

I. RAFORKA.

Rafveitur Eyrarbakka, Stokkseyrar og Hveragerðis selja raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

1.1 Til almennrar lýsingar um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 120.70 á kWst.

1.2 Til almennrar lýsingar um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 36.20 á kWst.
Fastagjald af gólffleti í rúmi því er lýsa skal, mælt innan útveggja:
Verslanir, skrifstofur, vinnustofur o. þ. h. ..... — 612.00 á m^2 á ári.
Geymslur og gangar þeim tilheyrandi ..... — 230.00 á m^2 á ári

1.3 Til götulýsingar um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 36.20 á kWst.

1.4 Til nota um vinnulagnir, meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 60.30 á kWst.

2. Almenn heimilisnotkun o. fl.

2.1 Til heimilisnotkunar um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 27.40 á kWst.
Fastagjald af hverju herbergi ..... — 2 460.00 á ári
Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar og eldhús. Herbergi 5 m^2 eða minna reiknast hálft, en 25 m^2 eða stærra tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m^2 má reikna með þeirri meðalstærð.

2.2 Til matargerðar í gisti- og veitingahúsum og öðrum slíkum stöðum, ennfremur súgþurrkunar, enda séu öll tæki fasttengd, um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 27.40 á kWst.

3. Vélanotkun o. fl.

3.1 Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 60.30 á kWst.
Heimilt er að selja raforku til lýsingar eftir þessum gjaldskrárlið. Fastagjald vegna lýsingar skal þá reiknað samkvæmt gjaldskrárlið 1.2, en þriðjungi lægra.

3.2 Um afl og orkumæla:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 9.46 á kWst.
Aflgjald, lágmark 2 kW ..... — 94 734.00 á ári
Aflgjald, umfram 2 kW ..... — 31 578.00 á kW á ári
Gjaldskylt afl hvers almanaksárs er meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestur fari fram mánaðarlega og með sem jöfnustu millibili.
Heimilt er að selja alla raforkunotkun fyrirtækja eftir þessum gjaldskrárlið. Fastagjald vegna lýsingar skal þá reiknað samkvæmt gjaldskrárlið 1.2 og lágmarksaflgjald af 20 kW.

3.3 Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 9.46 á kWst.
Aflgjald, lágmark 2 kW ..... — 81 762.00 á ári
Aflgjald, af uppsettum kW í málraun véla, umfram 2 kW. ..... — 25 092.00 á kW á ári
Ef fasviksstuðull hjá notanda er lægri en 0,8 getur rafveitan krafist að hann sé hækkaður upp í það gildi. Heimilt er að hanna notkun rafsuðuspenna og annarra tækja, sem valda tilfinnanlegum truflunum hjá notendum, eða takmarka notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

4. Hitun.

4.1 Til húshitunar, hitunar í vatnsgeymum, gufuketlum o. þ. h., roftími 1 klst. á dag. Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 19.35 á kWst.

4.2 Til húshitunar, roftími 2x1½ klst. á dag. Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 8.60 á kWst.

4.3 Til húshitunar, roftími allt að 15 klst. að degi til. Um kWst.-mæli:

Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 5.20 á kWst.

4.4 Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, roftími allt að 11 klst. að degi til.
Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 9.45 á kWst.

Um framangreinda hitagjaldskrárliði gildir eftirfarandi ákvæði. Minnsta árgjald skal vera sem svarar 1 800 klst. notkun á hvert kW uppsetts afls hitunartækja:

Önnur skilyrði fyrir raforkunotkun til hitunar.

a. Að aflnotkun sé innan þeirra marka að hún valdi ekki hækkun á aflkaupum rafveitunnar.
b. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið.
c. Að notandi kosti tengingu klukkurofa, sem rafveitan leggur til og greiði leigu af þeim, samkvæmt gjaldskrá.
d. Að hitatæki, lagnir og búnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar og önnur hitatæki fasttengd.

II Mælaleiga.

Rafveitan ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða mælaleigu sem hér segir:

1. Af einfasa kWst.-mælum 40 A og minni ..... kr. 1 962.00 á ári
2. Af þrífasa kWst.-mælum 50 A og minni ..... — 4 348.00 á ári
3. Af þrífasa kWst.-mælum yfir 50 og til 100 A ..... — 4 944.00 á ári

Af öðrum mælitækjum en þeim sem nefnd eru, ennfremur klukkurofum skal ársleiga vera sem næst 15% af verði tækjanna.

III. HEIMTAUGARGJALD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur/ Málraun		Heimtaugargjöld kr.	Jarðstrengur kr./m	Loftlína kr./stólpa
63A	1-fasa	148 260	4 850	50 850
63A	3-fasa	160 390	4 850	62 960
100A	3-fasa	190 780	5 465	80 960
200A	3-fasa	303 990	7 360	
315A	3-fasa	640 900	10 260	
300KVA	3-fasa	897 250	Samkv. kostn.	
500KVA	3-fasa	1 486 650	—	
800KVA	3-fasa	2 379 700	—	

Yfirlengdargjald miðast við, jarðstrengsheimtaug lengri en 15 m og loftlínuheimtaug lengri en 30 m.

Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum eða næsta útitengiskáp að stofnvarkassa (eða stofntengikassa) hússins. Rafveitan ákveður legu heimtaugar.

Í nýjum byggingarhverfum er rafveitunni heimilt að jafna yfirlengdargjöldum niður á umsækjendur heimtauga.

Þegar stækka þarf spenni eða heimtaug vegna tiltekins notanda, skal hann greiða mismun á heimtaugargjaldi samkvæmt gjaldskrá.

Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekins notanda, og hún að mestu leyti notuð í hans þágu, er honum skylt að leggja til lóð undir stöðina rafveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Heimtaugargjald fyrir bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu skal greitt sem hér segir:

63A	1-fasa	kr. 32 650	63A	3-fasa	kr. 44 250

Séu aðstæður þannig að leggja þurfi aðallínu að vinnustað, skal greitt yfirlengdargjald samkvæmt töflu.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal heimtaugargjald greitt samkvæmt kostnaði.

Heimtaugargjald skal greitt við umsókn um heimtaug.

Ýmis ákvæði.

Lægsta gjald fyrir raforkunotkun um heimtaug skal vera kr. 16 450 á ári. Mismun á ársnotkun og lægsta gjaldi ef einhver er, skal innheimta á fyrri helmingi næsta árs.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 2 400.

Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt gjald kr. 2 400 til rafveitunnar.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967 til að taka gildi 1. ágúst 1979, sbr. auglýsingu ráðuneytisins nr. 314/1979 og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 224, 11. maí 1979.

Iðnaðarráðuneytið 20. september 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 395. 20. september 1979.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Selfoss.

I Raforka.

Rafveita Selfoss selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing o. fl.

1.1	Til almennrar lýsingar, svo og til götulýsingar. Orkugjald 39.30 kr/kWh.	kr.	39.30 á kWst.
1.2	Til vinnuljósa, vinnuvéla og annarrar notkunar við mannvirkjagerð. Orkugjald	—	49.20 á kWst.

2. Heimili o. fl.

2.1 Til almennrar heimilisnotkunar, svo og til notkunar í sjúkrahúsum, heilsuverndarstöðvum, vistheimilum, veitingahúsum, gistihúsum og hliðstæðum stofnunum.
Orkugjald ..... — 32.60 á kWst.

3. Vélar o. fl.

3.1 Til vélanotkunar.
Orkugjald ..... — 39.30 á kWst.

3.2 Til véla og annarrar notkunar fyrirtækja eða stofnana, enda sé lágmarksafl 20 kW. Gjaldskylt afl er meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestur fari fram mánaðarlega og með sem jöfnustu millibili.
Orkugjald ..... — 12.30 á kWst.
Aflgjald ..... kr. 29 352.00 á kW á ári

4. Hitun.

4.1 Til húshitunar, hitunar í vatnsgeymum, gufuketlum o. þ. h., roftími 1 klst. á dag.
Orkugjald ..... — 17.90 á kWst.

4.2 Til húshitunar, roftími 2 × 1½ klst. á dag.
Orkugjald ..... — 6.93 á kWst.

4.3 Til húshitunar, roftími allt að 15 klst. að degi til.
Orkugjald ..... — 4.19 á kWst.

4.4 Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, roftími 11 klst. að degi til.
Orkugjald ..... — 7.63 á kWst.

Um framangreinda hitagjaldskrárliði gildir eftirfarandi ákvæði. Minnsta árgjald skal vera sem svarar 1 800 klst. notkun á hvert kW. uppsetts afls hitunartækja.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að aflnotkun sé innan þeirra marka að hún valdi ekki hækkun á aflkaupum rafveitunnar.
b. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið.
c. Að notandi kosti tengingu klukkurofa, sem rafveita leggur til og greiði leigu af þeim, samkvæmt gjaldskrá.
d. Að hitatæki, lagnir og búnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar og önnur hitatæki fasttengd.

II. MÆLALEIGA.

Rafveitan ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða ársleigu fyrir hvert tæki sem hér segir:

Orkumælir, einfasa	kr.	2 712
Orkumælir, þrífasa	—	6 810
Orkumælir, þrífasa með straumspennum	—	11 760
Aflmælir	—	11 022
Aflmælir með straumspennum	—	17 640

Af öðrum mælitækjum en þeim sem nefnd eru, ennfremur klukkurofum, skal ársleiga vera sem næst 15 % af verði tækjanna.

III. HEIMTAUGARGJALD

Heimtaugargjald, fyrir varanlega heimtaug, skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur (A) málraun (KVA)		Heimtaugargjald kr.	Yfirlengdargjald Jarðstrengur kr./m	Loftlína kr/stólpa
63A	1-fasa	146 360	4 800	54 140
63A	3-fasa	158 330	4 800	67 050
100A	3-fasa	188 320	5 400	85 770
200A	3-fasa	300 090	7 370	
315A	3-fasa	632 670	8 800	
300KVA	3-fasa	885 730	Samkv. kostnaði	
500KVA	3-fasa	1 467 550		
800KVA	3-fasa	2 349 130		

Yfirlengdargjald miðast við, jarðstrengsheimtaug lengri en 15 m og loftlínuheimtaug lengri en 30 m.

Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum að stofnvarkassa eða stofntengikassa húsveitu.

Þegar stækka þarf spenni eða heimtaug vegna tiltekins notanda, skal greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, hvort tveggja miðað við gildandi gjaldskrá þegar breytingin fer fram.

Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekins notanda, og hún að mestu leyti notuð í hans þágu, er honum skylt að leggja til lóð undir stöðina rafveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðar og staðsetningu stöðvar.

Heimtaugargjald fyrir bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greitt sem hér segir:

63A 1-fasa ..... kr. 32 250 63A 3-fasa ..... kr. 43 700

Séu aðstæður þannig að leggja þurfi aðallínu að vinnustað, skal greitt yfirlengdargjald samkvæmt töflu.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óvenjulegar, skal heimtaugargjald greitt samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni. Heimtaugargjald skal greitt við umsókn um heimtaug.

IV. Ýmis ákvæði.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 2 400.

Ef fasviksstuðull hjá notanda er lægri en 0,8 getur rafveitan krafist að hann sé hækkaður upp í það gildi.

Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra tækja, sem valda tilfinnanlegum truflunum, eða takmarka notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

Gjaldskrá þessi sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 staðfestist hér með til að öðlast gildi frá og með 1. ágúst 1979 samanber auglýsingu ráðuneytisins nr. 314/1979 um hækkun smásöluverðs raforku. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 227 8. maí 1979.

Iðnaðarráðuneytið 20. september 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 396.

REIKNINGAR

sjóða tengdum Minningargjafasjóði Landspítala Íslands 1978.

Minningargjöf um Hans Natansson og Kristínu Þorvarðardóttur.

Eignir:

Innstæða í Söfnunarsjóði aðaldeild nr. 456	kr.	49 291.00
	kr.	49 291.00

Skuldir:

Hrein eign 1/1 1978	kr.	42 310.00
Vaxtatekjur 1977	—	6 981.00
	kr.	49 291.00

Minningargjöf um Jóhann Guðmundsson og börn hans: Stefán, Elísabet, Sveinbjörn og Steinunni.

Eignir:

Innstæða á vaxtaaukareikn. 510591 í Búnaðarbanka Íslands	kr.	76 524.00
	kr.	76 524.00

Skuldir:

Hrein eign 1/1 1978	kr.	57 883.00
Vaxtatekjur	kr.	18 641.00
		76 524.00

Minningargjöf um Hans Wium, sýslumann.

Eignir:

Innstæða á vaxtaaukareikn. 28257 í Landsbanka Íslands	kr.	41 178.00
	kr.	41 178.00

Skuldir:

Hrein eign 1/1 1978	kr.	31 108.00
Vaxtatekjur	—	10 070.00
	kr.	41 178.00

Minningargjöf um Þórunni Jónassen.

Eignir:

Innstæða á vaxtaaukareikn. 28230 í Landsbanka Íslands	kr.	84 394.00
	kr.	84 394.00

Skuldir:

Hrein eign 1/1 1978	kr.	63 802.00
Vaxtatekjur	—	20 592.00
	kr.	84 394.00

Minningargjöf um Vigfús G. Melsted.

Eignir:

Innstæða á vaxtaaukareikn. 28249 í Landsbanka Íslands	kr.	53 793.00
	kr.	53 793.00

Skuldir:

Hrein eign 1/1 1978	kr.	40 672.00
Vaxtatekjur	kr.	13 121.00
	kr.	53 793.00

Minningargjöf um Guðbjörgu Þorsteinsdóttur.

Eignir:

Innstæða á vaxtaaukareikn. 28273 í Landsbanka Íslands	kr.	181 871.00
	kr.	181 871.00

Skuldir:

Hrein eign 1/1 1978	kr.	137 522.00
Vaxtatekjur	kr.	44 349.00
	kr.	181 871.00

Minningargjöf um Gísla Oddsson, skipstjóra.

Eignir:

Innstæða á vaxtaaukareikn. nr. 28281 í Landsbanka Íslands	kr.	151 604.00
	kr.	151 604.00

Skuldir:

Hrein eign 1/1 1978	kr.	114 626.00
Vaxtatekjur	kr.	36 978.00
	kr.	151 604.00

Sjóður Guðlaugar Jónsdóttur og Guðjóns Björnssonar.

Eignir:

Innstæða á vaxtaaukareikn. 28265 í Landsbanka Íslands	kr.	846 252.00
	kr.	846 252.00

Skuldir:

Hrein eign 1/1 1978	kr.	639 817.00
Vaxtatekjur	kr.	206 435.00
	kr.	846 252.00

Sjóður Marsibilar Illugadóttur.

Eignir:

Innstæða á vaxtaaukareikn nr. 28222 í Landsbanka Íslands	kr.	202 384.00
	kr.	202 384.00

Skuldir:

Hrein eign 1/1 1978	kr.	153 029.00
Vaxtatekjur	kr.	49 355.00
	kr.	202 384.00

Reykjavík 8. janúar 1978.

María Sigurðardóttir.

Við undirritaðar höfum yfirfarið reikninga þessa og borið þá saman við tilheyrandi bankabækur og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 10. janúar 1979.

Ólöf Pétursdóttir Vilborg Gunnlaugsdóttir.

Nr. 397.

REIKNINGUR

Ársreikningur Minningargjafasjóðs Landspítalans 1978.

Rekstursreikningur fyrir árið 1978.

Gjöld:

Ýmis kostnaður, prentun o. fl. 1978	kr.	701 663.00
Styrkveitingar árið 1978	—	2 662 000.00
Tekjur til ráðstöfunar 1982	—	14 500 000.00
Tekjur lagðar við höfuðstól	—	17 866 739.00
Samtals	kr.	35 730 402.00

Tekjur:

Samúðarskeyti Landsímans	kr. 18 853 213.00		
÷ 15% til F. Í. S.	— ÷2 827 983.00		
		kr.	16 025 230.00
Arður af hlutabréfum E. Í.		—	11 400.00
Vaxtatekjur		—	19 661 972.00
Aðrar minningargjafir		—	31 800.00
Samtals		kr.	35 730 402.00

Efnahagsreikningur pr. 31. desember 1978.

Eignir:

Innstæða á ávísanareikningi		kr. 871 844.00
Bankainnstæður á vaxtaaukareikn.		— 80 175 648.00
Spariskírteini 1. fl. 74C 1136—40	kr. 250 000.00	
Spariskírteini 1. fl. 75C 10461—65	— 250 000.00	
Spariskírteini 1. fl. 76C 1363—92	— 1 500 000.00	kr. 2 000 000.00
Hlutabréf í Eimskipafélagi Íslands		kr. 114 000.00
Áfallnir vextir af spariskírteinum		— 176 170.00
		Samtals kr. 83 337 662.00

Skuldir:

Til ráðstöfunar 1978 skv. 5. gr. skipulagsskrár f. fyrri árum	kr. 25 900 000.00	
Ráðstafað til Landspítalans 25.4. '78	—÷25 000 000.00	
Lagt við höfuðstól 25.4. '78	— ÷ 900 000.00	
Til ráðstöfunar 1982 skv. 5. gr. af tekjum 1978		kr. 14 500 000.00
Höfuðstóll 1.1. 1978	kr. 50 070 923.00	
Lagt við höfuðstól 25.4. 1978	— 900 000.00	
Lagt við höfuðstól 31.12. 1978	— 17 866 739.00	kr. 68 837 662.00
		Samtals kr. 83 337 662.00

Reykjavík 6. janúar 1978.

María Sigurðardóttir.

Við undirritaðar höfum yfirfarið reikninga þessa, borið þá saman við tilheyrandi bankabækur og fylgiskjöl og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík 10. janúar 1979.

Ólöf Pétursdóttir. Vilborg Gunnlaugsdóttir.

Nr. 398. 24. september 1979.

GJALDSKRÁ

fyrir prófun búvéla.

1. flokkur: Gjald kr. 18 000.00. — Handverkfæri, handvagnar, brýnsluvélar.

2. flokkur: Gjald kr. 36 000.00. — Jarðvinnslutæki, tengivagnar, hálfbelti og keðjur, sláttuvélar, snúningsvélar, múgavélar, færibönd, súgþurrkunarblásarar, rafgirðingar, garðsláttuvélar, drykkjarker.

3. flokkur: Gjald kr. 54 000.00. — áburðardreifarar, talíur, dælur, sniglar, ámokstursog hleðslutæki, sláttutætarar, heyhleðsluvagnar, heybindivélar, heyflutningsblásarar, flokkunarvélar, sáð- og plöntunarvélar, hitunartæki til þurrkunar.

4. flokkur: Gjald kr. 72 000.00. — Gröfuvélar, úðunartæki, upptökuvélar, heyþurrkunarkerfi.

5. flokkur: Gjald kr. 90 000.00. — Traktorar, vélþurrkunartæki fyrir hey, kornþreskivélar.

Um önnur verkfæri en tilgreind eru hér að ofan skal prófunargjald ákvarðað af Rannsóknastofnun landbúnaðarins í hverju einstöku tilfelli.

Landbúnaðarráðuneytið 24. sept. 1979.

Sveinbjörn Dagfinnsson.

Guðmundur Sigþórsson.

11. október 1979. Nr. 399.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á fiskmjöli fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll á fiskmjöli fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979:

Fiskmjöl, $ 7.80 á próteineiningu í lest.

Verðbil verður ekkert.

Greiðslur í eða úr sjóðnum nema 65% af verðbreytingu frá grundvallarverði.

Verðið miðast við cif. og gerist upp á viðskiptagengi eins og það verður á hverjum tíma.

Verðgrundvöllur þessi er breytanlegur á tímabilinu ef hráefnisverði verður sagt upp og því breytt.

Sjávarútvegsráðuneytið, 11. október 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

2. október 1979. Nr. 400.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 247 4. júlí 1978, um friðunarsvæði við Ísland.

1. gr.

1. töluliður 1. mgr. 1. gr. orðist þannig:

Í Reykjafjarðarál allt árið á svæði, sem markast að vestan og norðan af línum, sem dregnar eru milli eftirgreindra punkta.

a)	66°34′7 N	22°00′0 V
b)	66°37′3 N	21°21′5 V
c)	66°58′6 N	20°54′0 V
d)	66°59′0 N	20°40′0 V

að austan markast svæðið af 20°40′0 V.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut ega að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 2. október 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Jón B. Jónasson.

Nr. 401. 25. september 1979.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Reyðarfjarðar.

I. GJALDSKRÁRLIÐUR.

Rafveita Reyðarfjarðar selur raforku á því verði, sem hér segir.

1.1	Fast gjald	kr.	F1
	Orkugjald	—	100.10 á kWst.
1.2	Fast gjald	—	F1 + F2
	Orkugjald	—	48.00 á kWst.

2. Notkun til heimilisþarfa.

2.1	Fast gjald	kr.	F1 + F3
	Orkugjald	—	30.00 á kWst.

3. Vélanotkun.

3.1	Fast gjald	kr.	F1 + F2
	Orkugjald	—	57.30 á kWst.
	Lágmarksgjald	—	18 × F1 á ári
3.2	Aflgjald lágmark 3 kW	—	128 355.00 á ári
	Aflgjald frá 3—5 kW	—	41 946.00 á kW á ári
	Fast gjald	—	F1 + F3
	Orkugjald	—	14.02 á kWst.
3.3	Aflgjald umfram 5 kW	—	35 589.00 á kW á ári
	Fast gjald	—	F1 + F3
	Orkugjald	—	11.29 á kWst.
3.4	Til súgþurrkunar		
	Fast gjald	—	F1
	Orkugjald	—	14.13 á kWst.

4. Húshitun.

4.1	Fast gjald	kr.	F1 + F4
	Orkugjald	—	24.62 á kWst.
	Roftími allt að 1 klst. á dag.		
4.2	Fast gjald	—	F1 + F4
	Orkugjald	—	10.50 á kWst.
	Roftími allt að 3 klst. á dag.		
4.3	Fast gjald	—	F1 + F4
	Orkugjald	—	5.50 á kWst.
	Roftími allt að 15 klst. á dag.		

5. Utanhússlýsing.

5.1	Fast gjald	kr.	F 1
	Orkugjald	—	29.80 á kWst.

Skilgreiningar og ýmis ákvæði.

Föst gjöld.

F1.	.....	kr.	703.00 á mán.
F2.	a) Verslanir, skrifstofur, vinnustofur o. þ. h. ..	—	21.75 á m^2 á mán.
	b) Gangar, geymslur o. þ. h.	—	12.00 á m^2 á mán.
F3.	.....	—	221.70 á gj.ein. á mán.

Gjaldeiningar eru:

a) Fyrir fjölskylduheimili.
Hvert herbergi notað eða ætlað til íbúðar, en ekki ganga, baðherbergi né geymslu.
Herbergi 5 m^2 eða minna reiknast hálft, 25 m^2 eða stærra tvö.
b) Fyrir félagsheimili, skóla, gistihús o. þ. h. 20 m^2 mælt innan útveggja.
c) Fyrir fiskvinnslustöðvar, iðnaðar- og iðjuhús o. þ. h., 30 m^2 fyrir vinnslurúm, 40 m^2 fyrir geymslurúm.
d) Fyrir útihús vegna búrekstrar. Fyrstu 50 m^2 eða minna, ein gjaldeining, hverja næstu 100 m^2 ein gjaldeining.

F4.	Hvert uppsett kW	kr.	2 992.00 á kW á ári

6. Hitun.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a) Að notandi setji á sinn kostnað klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra.
b) Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álag að dómi rafveitustjóra.
c) Að hitalagnir, þar með talin öll tæki séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

Ef fasviksstuðull hjá notanda er lægri en 0.8 skal hann gera ráðstafanir á sinn kostnað til þess að hækka fasviksstuðulinn upp í það gildi. Notandi greiðir hærra verð fyrir raforku með fasviksstuðul undir 0.8.

II. OPNUNARGJÖLD.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 5 985.00.

Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun skal veitunni lokað og ekki opnuð aftur fyrr en notandi hefur greitt kr. 3 195.00 á skrifstofu rafveitunnar.

III. HEIMTAUGAGJÖLD.

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir:

Grunngjald af hverri heimtaug	kr.	1 198.00
Auk grunngjalda skal greiða 10% af hverju þús. að	—	957 858.00

5% af hverju þúsundi sem umfram er af brunabótamati húsa og mannvirkja.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga þegar heimtaugaruppsetningu er lokið eða þegar brunabótamat hefur verið framkvæmt.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 20 metrar og loftlínu meiri en 60 metrar og gildleiki víra meiri en 3x70q og skal húseigandi greiða kostnað af því sem umfram er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi skal greiða allan kostnað af síðari heimtauginni eftir reikningi.

Söluskattur og verðjöfnunargjald er innifalið í öllum gjaldskrárliðum nema raforku til húshitunar.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 231 15. maí 1979.

Iðnaðarráðuneytið, 25. september 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 402. 25. september 1979.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Akraness.

Tafla 1. Orku- og aflaverð, fastagjöld, mæla og rofaleiga.

Númer gjald skrárl.	Heiti gjaldskrárliða	Orku-verð kr/kWst.	Fastar greiðslur í kr. Dag-greiðslur	Árs-greiðslur
	A. Lýsing.			
A 1.	Með fastagjaldi	35.68	1.59/m²	580/m²
A 2.	Án fastagjalds	97.93		
	B. Heimilisnotkun o. fl.			
B 1.	Heimilisnotkun	28.85	6.78/herb.	2 475/herb.
B 2.	Mannvirkjag. Akran.höfn	58.94		
	C. Vélanotkun.			
C 1.	Með fastagjaldi	35.68	21.00/kW	7 665/kW
C 2.	Með rofi 1.5 klst./dag.	28.85		
C 3.	Stórnotkun (Afltaxti)	9.17	92.46/kW	33 751/kW
	D. Húshitun.			
D 1.	Án rofs	18.13		
D 2.	Rof 1.5 klst. á dag	10.12		
D 3.	Rof 2.5 klst. á dag	9.38		
D 4.	Rof 4.5 klst. á dag	7.51		
D 5.	Rof 14.5 klst. á dag	5.30		
D 6.	Sumarhitun með rofi 3 klst. á dag	6.13		

Númer gjaldskrárl.	Heiti gjaldskrárliða	Orkuverð kr/kWst.	Fastar greiðslur í kr. Dag-greiðslur	Árs-greiðslur
	E. Annað.			
E 1.	Sérsamningar			
E 2.	Gatna og hafnarlýsing			
E 3.	Lokun og enduropnun veitu		4000	
	Mæla- og rofaleiga.			
10	Einfasa		5.17	1 887
11	Einfasa með rofa		28.40	10 366
20	Þrífasa		20.69	7 552
21	Þrífasa með rofa		43.88	16 016
24	Þrífasa með tveim rofum		54.21	19 787
30	Þrífasa með aflmæli		33.55	12 246

Ákvæði og skýringar með töflu 1.

A. Lýsing.

A.1. Til lýsingar, og reiknast fastagjald af stærð húsnæðis í fermetrum. Reikna skal til fastagjalds, aðeins helming gólfflatar í göngum og geymslum. Í sjúkrahúsum, elliheimilum og vistheimilum fyrir börn skal reikna hálft fermetragjald, en ákvæði þetta nær ekki til starfsmannabústaða þessara stofnana.

A.2. Til lýsingar og ýmissa nota, sem ekki verða felld undir aðra liði gjaldskrárinnar.

B. Heimili og vinnuljós.

B.1. Til heimilisnota og reiknast fastagjald af hverju herbergi sem ætlað er til íbúðar, og einnig eldhúsi. Herbergi sem er minna en 5 m² reiknast sem hálft. Ef herbergi er stærra en 25 m² skal reikna hverja byrjaða 25 m² sem herbergi.

B.2. Til véla og vinnuljósa, fyrir hús sem eru í byggingu, einnig til véla við Akraneshöfn. Eftir þessum lið má einnig selja raforku um tengla við Akraneshöfn. Gjaldið miðast við hverja byrjaða 12 tíma og allt að 40% ástimplaðri flutningsgetu tengla er verða 3x32 A. og 3x50 A. 220 V.

C. Vélar.

C.1. Til véla og tækja í iðnaði, verslun og þjónustugreinum. Fastagjald reiknast á hvert kW í ástimpluðu rafafli fastra vinnuvéla. Eftir þessum lið má einnig selja raforku án fastagjalds til eldunar og þvottatækja í sjúkrahúsum, elliheimilum, vistheimlum fyrir börn og gisti- og veitingahúsa.

C.2. Til véla í matvælaiðnaði, þar sem uppsett afl fastra vinnuvéla er yfir 40 kW og árlegur nýtingartími eigi skemmri en 1200 klst. á hvert uppsett kW þeirra. Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa strauminn í allt að 1½ klst. á dag á tíma mesta álags. Eftir þessum lið má einnig selja raforku til rafsuðu málma.

C.3. Til atvinnutækja með meira en 40 kW ársafl. Gjaldstofn fastagjalds er aflúttak í kílóvöttum. Ársafl reiknast hæsta meðalafl í 15 mín.

E. Annað.

E.1. Ef sérstaklega stendur á getur notandi leitað eftir sérstökum samningi um raforkukaup. Rafveitustjóra er heimilt að leyfa tengingu einstakra tækja við kerfi rafveitunnar án mælis, um stundarsakir, að því tilskildu að greiðsla komi fyrir í samræmi við áætlaða notkun tækisins.

E.2. Bæjarstjórn ákveður greiðslur fyrir gatna- og hafnarlýsingu að fengnu áliti Rafveitunefndar.

E.3. Hafi gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari ekki verið greidd svo að til lokunar veitu hafi komið, skal taka gjald fyrir enduropnun samkvæmt þessum lið. Ef við skoðun finnast óleyfileg eða of stór vör í veitu skal henni lokað tafarlaust og ekki má opna hana aftur fyrr en úr hefur verið bætt og gjald samkvæmt þessum lið greitt á skrifstofu rafveitunnar.

MÆLA- OG ROFALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja og klukkurofa sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann. Ef raunstuðull á mælistað verður lægri en 0.8 er rafveitunni heimilt að miða við voltamper (VA).

D. Hitun.

D.3. Eftir þessum lið má einnig selja raforku með blönduðu rofi, þannig að hluti notkunar sé rofin í 14½ klst. á sólarhring, en á móti sé a. m. k. jafn mikið afl órofið.

D.6. Fyrir notkun sem eingöngu fer fram á tímabilinu frá 1. maí til 15. okt. ár hvert. Einnig má selja eftir þessum lið orku sem rafveitunni er heimilt að rjúfa að vild.

Öll sala raforku til hitunar er háð ákvörðun rafveitustjóra og rafveitunefndar m. a. með tilliti til:

a. Að raforka sé aflögu vegna almennrar notkunar (forgangsorka).
b. Að vélaafl, spennar og rafstrengir þoli álagið.
c. Verðlags og hagkvæmni slíkrar sölu og miðast verðið við útsöluverð díselolíu á hverjum tíma.
d. Að straumur sé rofinn á tilskildum tíma með sjálfvirkum búnaði og kosti notandinn tengingu slíks búnaðar og greiði leigu af honum.
e. Að tæki, lagnir og allur hitabúnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, og settum reglum. Ofnar séu fasttengdir, hafi rofa og hitastilla.
f. Að notkun sé eigi minni en 6000 kWst. á ári. Undanþegin þessu ákvæði er liður D.1. Ef notkun er minni, er rafveitunni heimilt að krefjast gjalds fyrir 6000 kWst. á ári, eða færa notkunina yfir á lið D.1.
g. Að notendur fái skriflegt leyfi (hitaleyfi) fyrir slíka notkun. Ef tvö ár líða frá útgáfu hitaleyfis, en notkun ekki hafin, fellur leyfið úr gildi.

TAFLA II. Tenging við veitukerfið (heimtaugar).

Gjaldskrárliður Nr.	Málstraumur aðalvara 220 V kerfi Amp.	Málstraumur aðalvara 380 V kerfi Amp.	Flutningsgeta miðuð við stærð aðalvara kVA	Tengigjald jarðstrengsh. allt að 15 m eða loftl.h. allt að 30 m Kr.
2.01	2x60	1x60	13	98 000
2.02	3x60		22	121 260
2.03	3x100	3x60	38	162 540
2.04		3x100	66	234 780
2.05	3x200		76	260 580
2.06	3x350	3x200	132	476 160
2.07		3x350	231	699 180
2.08	Bráðabirgðaheimtaug		1x35 Amp.	30 315
2.09		—	3x35 —	60 630
2.10		—	3x60 —	103 845
2.11	Tenging við Akraneshöfn			3 870

TAFLA III. Tenging við veitukerfið (spennistöð).

Gjaldskrárliður Nr.	Stærð spennis kVA	Tengigjald kr.
3.01	150	774 000
3.02	300	1 548 000
3.03	500	2 257 500
3.04	800	3 612 000

ÁKVÆÐI OG SKÝRINGAR MEÐ TÖFLU II OG III.

a. Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir húsveitu.

b. Lengd heimtaugar reiknast frá lóðamörkum við stíg eða götu stystu greiðfæru leið að varkassa eða töflu. Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra umfram fyrstu 15 metrana þannig: Yj = (4128 ÷ 13 x kVA) kr./m og yfirlengd loftlínu umfram fyrstu 30 metrana Yj = (2760 ÷ 9 x kVA) kr./m að viðbættum kr. 54 300 á hvern stólpa í umframlínu.

c. Óski húseigandi eftir að flutningsgeta heimtaugar verði aukin skal greiða fullt gjald fyrir hina nýju heimtaug, að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri, hvoru tveggja miðað við gildandi gjaldskrá þegar breytingin er gerð. Húseigandi skal kosta breytingar á stofntaug innanhúss, sem þessu kann að vera samfara og taka á sig annan kostnað er af þessu leiðir.

d. Tengigjald samkvæmt töflu 3 skal reikna þegar spennistöð er byggð, að mestu eða öllu leyti í þágu eins notanda. Skal notandi leggja til lóð eða húsnæði fyrir stöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra. Húsnæðið skal fullnægja öllum kröfum um gerð spennistöðvarhúsa. Kostnaður notanda við gerð húsnæðis kemur til frádráttar tengigjaldi þó aldrei meir en tengigjaldi nemur.

e. Þessi gjaldskrá tengigjalda gildir í skipulögðum hverfum innan Akraneskaupstaðar. Í óskipulögðum hverfum greiðist tengigjald samkvæmt kostnaði. Tengigjald fellur í gjalddaga þegar setningu heimtaugar eða byggingu spennistöðvar er lokið.

Ýmis ákvæði.

Hækki innkaupsverð á raforku er Rafveitunefnd heimilt að hækka gjaldskrá þessa um allt að 50% af þeirri hækkun. Breyting og hækkun gjaldskrár samkvæmt ofanrituðu, er því aðeins gild að komi til samþykki Iðnaðarráðuneytisins.

Sölugjald 22% og verðjöfnunargjald 19% samkvæmt lögum, eru innifalin í rafmagnsgjöldum samkvæmt töflu 1 í gjaldskrá þessari, nema á liðum D (húshitun; sem eru undanþegnir gjöldum þessum.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 277 14. júní 1979 með síðari breytingum.

Iðnaðarráðuneytið 25. september.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Orkubús Vestfjarða nr. 234 21. maí 1979.

Verðákvæði gjaldskrárinnar verði þannig:

A. Lýsing.

1.1.	Fast gjald	kr.	1 260.00 á mán.
	Orkugjald	—	160.80 á kWst.
1.2.	Fast gjald	—	1 260.00 á mán.
	Flatarmálsgjald	—	skv. skýringu
	Orkugjald	—	86.50 á kWst.
1.3.	Útilýsing:		
	Fast gjald	—	1 260.00 á mán.
	Orkugjald	—	42.70 á kWst.
1.4.	Útilýsing:		
	Fast gjald	—	1 260.00 á mán.
	Fast gjald á ljósker	—	630.00 á mán.
	Orkugjald	—	20.20 á kWst.
1.5.	Húsbyggingar:		
	Fast gjald	—	1 260.00 á mán
	Orkugjald	—	66.40 á kWst.

B. Heimili.

2.1.	Fast gjald	—	2 140.00 á mán.
	Orkugjald	—	41.80 á kWst.
2.2	Notkun til búrekstrar o. fl. í dreifbýli.		
	Markmæling:		
	Aflgjald lágmark 4 kW	—	219 690.00 á ári
	Aflgjald umfram 4 kW að hámarki 20 kW	—	29 870.00 kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	8.20 á kWst.
	Orkugjald umfram aflstillingu	—	41.80 á kWst.

C. Vélanotkun o. fl.

3.1.	Fast gjald	kr.	1 260.00 á mán.
	Flatarmálsgjald	—	skv. skýringu
	Orkugjald	—	86.50 á kWst.
3.2.	Fast gjald	—	1 260.00 á mán.
	Aflgjald lágmark 3 kW	—	53 820.00/kW á ári
	Flatarmálsgjald	—	skv. skýringu
	Orkugjald	—	16.70 á kWst.
3.3	Súgþurrkun 1. júní — 31. október:		
	Fast gjald	—	1 260.00 á mán.
	Aflgjald	—	16 740.00/kW á ári
	Orkugjald	—	7.00 á kWst.

D. Húshitun.

4.1.	Fast gjald	kr.	1 260.00 á mán.
	Aflgjald fyrir uppsett afl	—	3 200.00/kW á ári
	Orkugjald	—	33.50 á kWst.
	Enginn roftími		

4.2.	Fast gjald	—	1 260.00 á mán.
	Aflgjald fyrir uppsett afl	—	3 200.00/kW á ári
	Orkugjald	—	26.60 á kWst.
	Roftími allt að 1 klst. á dag.		
4.3.	Fast gjald	—	1 260.00 á mán.
	Aflgjald fyrir uppsett afl	—	3 200.00/kW á ári
	Orkugjald	—	12.80 á kWst.
	Roftími allt að 3 klst. á dag.		
4.4.	Markmæling:		
	Fast gjald	—	1 260.00 á mán.
	Aflgjald lágmark 5 kW, hámark 20 kW	—	26 600.00/kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	5.50 á kWst.
	Orkugjald umfram aflstillingu	—	41.80 á kWst.
	Roftími allt að 3 klst. á dag.		

E. Sumar- og næturhitun.

4.5.	Sumarhitun.		
	Fast gjald	kr.	1 260.00 á mán.
	Orkugjald	—	7.30 á kWst.
4.6.	Næturhitun.		
	Fast gjald	—	1 260.00 á mán.
	Aflgjald lágmark 2 kW	—	3 200 kW á ári
	Orkugjald	—	7.30 á kWst.
	Roftími 14 klst. á dag.		

F. Annað.

5.1.	Gjöld yfir lokun og enduropnun veitu í hvert skipti	—	7 680.00
5.2.	Sérsamningar.		

1. Flatarmálsgjöld.

Taxtar 1.2 og 3.1.:

	Verslanir, skrifstofur vinnustofur o. þ. h.	kr.	48.00 á m^2 á mán.
	Gangar, geymslur o. þ. h.	—	24.00 á m^2 á mán.

Taxti 3.2.:

	Fyrir hverja flatarmálseiningu	—	480.00 á mán.

Einingar:

A. Félagsheimili, skólar, gistihús, sjúkrahús o. þ. h.: 20 m^2 mælt innan útveggja.

B. Fiskvinnslustöðvar, iðnaðar- og iðjuhús o. þ. h.: 30 m^2 fyrir vinnslurúm, 40 m^2 fyrir geymslurúm.

Heimtaugagjöld skv. gjaldskrárlið 9.3 verði þannig:

Varstærð Amp.	Stofngjald kr.	Jarðstrengur kr./m	Loftlína kr./staur
63	301 200	5 600	108 000
100	356 400	6 500	
200	578 400	8 300	
300	1 140 000	10 100	

Gjaldskrárbreyting þessi er hér með staðfest skv. lögum nr. 66 31. maí 1976 til að öðlast gildi 1. ágúst skv. auglýsingu nr. 313 31. júlí 1979.

Iðnaðarráðuneytið 19. september 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 404. 24. september 1979.

REGLUR

um umferð í Keflavík.

Að fenginni tillögu bæjarstjórnar Keflavíkur og samkv. 65. gr. umferðarlaga er hér með ákveðið bann við að leggja stórum bifreiðum og hvers konar vinnuvélum við götur í Eyjabyggð í Keflavík.

Keflavík, 24. september 1979.

Jón Eysteinsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 49 — 1979

27. september 1979. 781 Nr. 405.

REGLUGERÐ

um samráð stjórnvalda við samtök launafólks, bænda og atvinnurekenda í efnahags- og kjaramálum.

1. gr.

Ríkisstjórnin mun beita sér fyrir reglubundnu samráði og samstarfi við eftirtalin samtök launafólks, bænda og atvinnurekenda um efnahags- og kjaramál með samráðsfundum og gagnkvæmri upplýsingamiðlun:

Alþýðusamband Íslands
Farmanna- og fiskimannasamband Íslands
Bandalag starfsmanna ríkis og bæja
Bandalag háskólamanna
Samband ísl. bankamanna
Stéttarsamband bænda
Samband ísl. sveitarfélaga
Vinnumálasamband samvinnufélaga
Vinnuveitendasamband Íslands

2. gr.

Af hálfu þeirra samtaka, sem reglubundið samstarf verður haft við samkvæmt þessari reglugerð skulu skipaðar sérstakar samráðsnefndir til beinna viðræðna við ríkisstjórnina. Samtökin skulu sjálf ákveða fjölda fulltrúa í samráðsnefnd sinni. Ríkisstjórnin tilnefnir af sinni hálfu þrjá fulltrúa til samráðsins.

Aðilar þeir, sem tilgreindir eru í 1. gr. skulu tilkynna forsætisráðuneytinu um fulltrúa sína í samráðsnefndunum. Forsætisráðherra felur starfsmanni forsætisráðuneytisins að hafa umsjón með og undirbúa, m. a. með aðstoð Þjóðhagsstofnunar, samráðsfundi, boða þá og stjórna þeim.

3. gr.

Samráðsfundur ríkisstjórnar og samráðsnefnda hinna einstöku samtaka skulu haldnir minnst einu sinni á ársfjórðungi.

4. gr.

Verkefni samráðs þessa skal m. a. vera:

1. Að ræða meginþætti í efnahagsmálum og helstu efnahagsmarkmið ríkisstjórnarinnar frá ári til árs og til lengri tíma, í því skyni að leggja grundvöll að samræmdum ákvörðunum á sviði opinberra fjármála, peninga- og lánamála, lífeyrismála og verðlagseftirlits af opinberri hálfu, og á sviði kjaramála af hálfu aðila vinnumarkaðarins.
2. Að fjalla um þjóðhags-, fjárfestingar- og lánsfjáráætlanir, tekjustefnu og forsendur þeirra.

B 97

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

3. Að fjalla um önnur þau atriði, sem horfa til framfara á sviði atvinnu-, verðlags-, og launamála og efnahagsmála almennt.

5. gr.

Skipa má samstarfsnefndir með fulltrúum samtakanna í 1. gr. og ríkisstjórnarinnar til að vinna að einstökum málaflokkum milli samráðsfunda og til undirbúnings þeim.

6. gr.

Fyrir 15. október ár hvert skal forsætisráðherra kalla samráðsaðila til sameiginlegs fundar og leggja fyrir þá til kynningar og umfjöllunar skýrslu um þjóðhagsáætlun fyrir það ár, sem í hönd fer. Í skýrslunni skal gerð grein fyrir framvindu mikilvægustu þjóðhagsstærða á því ári, sem er að líða, og horfum á hinu næsta. Þá skal í skýrslunni greina frá þeim markmiðum, sem ríkisstjórnin setur sér um hagþróun á næsta ári, og helstu efnahagsráðstöfunum, sem hún hyggst beita til þess að þau náist.

Viðkomandi samtök tilnefna fulltrúa sína hverju sinni, en fulltrúafjöldi frá hverju samtakanna skal vera eftirfarandi:

Alþýðusamband Íslands 6 fulltrúar
Farmanna- og fiskimannasambands Íslands 1 fulltrúi
Bandalag starfsmanna ríkis og bæja 2 fulltrúar
Bandalag háskólamanna 1 fulltrúi
Samband ísl. bankamanna 1 fulltrúi
Stéttasamband bænda 1 fulltrúi
Samband ísl. sveitarfélaga 1 fulltrúi
Vinnumálasamband samvinnufélaga 2 fulltrúar
Vinnuveitendasamband Íslands 5 fulltrúar

7. gr.

Samráðsfulltrúar skulu vera ólaunaðir, en allur kostnaður við undirbúning og vinnu fyrir samráðsfundi skal greiðast úr ríkissjóði.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum um stjórn efnahagsmála o. fl. nr. 13 10. apríl 1979 og öðlast gildi 15. október 1979.

Forsætisráðuneytið, 27. september 1979.

Ólafur Jóhannesson.

Björn Bjarnason.

Stjórnartíðindi B 49, nr. 405. Útgáfudagur 19. október 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 50 — 1979

18. október 1979. 783 Nr. 406.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 388 5. október 1979 um tollfrjálsan farangur ferðamanna og farmanna við komu frá útlöndum o. fl.

1. gr.

2. mgr. 1. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Skipverjar og flugliðar innlendra farartækja mega hafa með sér án greiðslu aðflutningsgjalda varning slíkan og greinir í 1. og 2. málslið 1. mgr. þessarar greinar fyrir allt að 15 000 kr. við hverja komu til landsins, hafi þeir verið 20 daga eða skemur í ferð. Tilsvarandi undanþága er 40 000 kr. fyrir lengri ferð en 20 daga og 60 000 kr. fyrir lengri ferð en 40 daga. Andvirði matvæla (þ. m. t. sælgæti) má þó ekki nema hærri fjárhæð en 15 000 kr. samkvæmt þessari málsgrein.

2. gr.

Reglugerð þessi skal öðlast gildi þegar í stað.

Fjármálaráðuneytið, 18. október 1979.

F. h. r.
Höskuldur Jónsson.

Björn Hafsteinsson.

22. október 1979. Nr. 407.

AUGLÝSING

um framlagningu kjörskráa við Alþingiskosningar 2. og 3. desember 1979 og um kærufresti.

Samkvæmt heimild í 2. mgr. 19. gr. laga nr. 52 14. ágúst 1959 um kosningar til Alþingis er hér með ákveðið, að niður skuli falla frestur sá, sem þar er settur, til að auglýsa, hvar kjörskrár við alþingiskosningar 2. og 3. desember 1979 verði lagðar fram.

Jafnframt er ákveðið, samkvæmt heimild í 1. málsgr. 23. gr. laganna,

a) að tímabil það, sem getur í 1. málsgr. 19. gr., styttist, þannig að kjörskrár skulu lagðar fram 3. nóvember 1979.

b) að tími sá, sem kjörskrár skulu liggja frammi, sbr. 3. málsgr. 19. gr., styttist, þannig að hann verði tvær vikur.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

c) að frestur til að afhenda sveitarstjórn kærur vegna kjörskrár, sbr. 20. gr., renni út, þegar tvær vikur eru til kjördags.

d) að sveitarstjórnir skuli hafa skorið úr aðfinnslum við kjörskrár, sbr. 1. málsgr. 21. gr., eigi síðar en 24. nóvember 1979.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim er hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 22. október 1979.

Vilmundur Gylfason.

Ólafur W. Stefánsson.

Stjórnartíðindi B 50, nr. 406—407. Útgáfudagur 22. október 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 51 — 1979

19. september 1979. 785 Nr. 408.

GJALDSKRÁ

Rafmagnsveitna ríkisins.

I. SMÁSALA

A. GJALDSKRÁRLIÐIR.

Rafmagnsveitur ríkisins selja raforku í smásölu á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

1.1.	Fast gjald	kr.	F1
	Orkugjald	—	160.87 á kWst.
1.2.	Fast gjald	—	F1 + F2
	Orkugjald	—	86.69 á kWst.

2. Notkun til heimilisþarfa, búrekstrar o. fl.

2.1.	Fast gjald	—	F1 + F3
	Orkugjald	—	41.90 á kWst.
	Markmæling:		
2.3.	Aflgjald, lágmarksstilling 2—4 kW	—	55 031.00 á kW á ári
	Aflgjald umfram 4 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	—	29 803.00 á kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	8.18 á kWst.
	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	—	41.90 á kWst.

3. Vélanotkun o. fl.

3.1.	Fast gjald	kr.	F1 + F2
	Lágmarksgjald	—	5 × F1 á ári
	Orkugjald	—	86.69 á kWst.
3.2.	Aflgjald, lágmark 3 kW	—	161 728.00 á ári
	Aflgjald, umfram 3 kW	—	43 619.00 á kW á ári
	Fast gjald	—	F1 + F3
	Orkugjald	—	16.10 á kWst.
3.4.	Til súgþurrkunar á tímabilinu frá 1. júní til 31. október		
	Aflgjald	—	16 255.00 á kW á ári
	Fast gjald	—	F1
	Orkugjald	—	7.03 á kWst.

4. Húshitun, íbúðarhúsnæði.

4.1.	Fast gjald	kr.	F1 + F4
	Orkugjald	—	26.62 á kWst.
	Roftími allt að 1 klst. á dag.		

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

4.2.	Fast gjald, lágmark 2 kW	kr.	F1 + F4
	Orkugjald	—	12.81 á kWst.
	Roftími allt að 2 × 1.5 klst. á dag.		
	Markmæling:		
4.3.	Fast gjald	kr.	F1
	Aflgjald, lágmarksstilling 5 kW	—	132 575.00 á ári
	Aflgjald, umfram 5 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	—	26 515.00 á kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	5.53 á kWst.
	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	—	41.90 á kWst.
	Roftími allt að 2 × 1.5 klst. á dag.		
4.4.	Fast gjald, lágmark 2 kW	—	F1 + F4
	Orkugjald	—	7.29 á kWst.
	Roftími allt að 15 klst. að degi til.		

5. Utanhússlýsing.

5.1.	Fast gjald	kr.	F1
	Fyrir hvert götuljósker	—	½ × F1 á ári
	Orkugjald	—	20.13 á kWst.
5.2.	Fast gjald	kr.	F1
	Orkugjald	—	42.66 á kWst.

6. Húshitun fyrir annað en íbúðarhúsnæði.

6.1.	Fast gjald	kr.	F1 + F4
	Orkugjald	—	36.46 á kWst.
	Roftími allt að 1 klst. á dag.		
6.2.	Fast gjald, lágmark 2 kW.	kr.	F1 + F4
	Orkugjald	—	17.73 á kWst.
	Roftími allt að 2 × 1.5 klst. á dag.		
	Markmæling:		
6.3.	Fast gjald	kr.	F1
	Aflgjald, lágmarksstilling 5 kW	—	179 810.00 á ári
	Aflgjald, umfram 5 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	—	35 962.00 á kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	7.50 á kWst.
	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	—	41.90 á kWst.
	Roftími allt að 2 × 1.5 klst. á dag		
6.4.	Fast gjald, lágmark 2 kW	kr.	F1 + F4
	Orkugjald	—	10.24 á kWst.
	Roftími allt að 15 klst. að degi til.		

7. Lokun fyrir veitu.

Gjöld fyrir lokunaraðgerðir á veitu vegna vanskila eru samtals fyrir hvert skipti.		kr.	7 640.00

B. SKILGREININGAR OG ÝMIS ÁKVÆÐI.

1. Föst gjöld.

F1		kr.	15 098.00 á ári
F2	a) Verslanir, skrifstofur, vinnustofur o. þ. h.	—	561.56 á m^2 á ári
	b) Gangar, geymslur o. þ. h.	—	280.78 á m^2 á ári
F3		—	5 945.00 á gj. ein. á ári

Gjaldeiningar eru:

a) Fyrir fjölskylduheimili.
Hvert herbergi notað eða ætlað til íbúðar, en ekki gangar, baðherbergi né geymslur. Herbergi 5 ferm. eða minna reiknast hálft, en 25 ferm. eða stærra tvö.

b) Fyrir félagsheimili, skóla, gistihús, sjúkrahús o. þ. h. 20 ferm., mælt innan útveggja.

c) Fyrir útihús vegna búrekstrar. Fyrstu 50 ferm. eða minna, ein gjaldeining. Hverja næstu 100 ferm., ein gjaldeining.

d) Fyrir fiskvinnslustöðvar, iðnaðar- og iðjuhús o. þ. h. 30 ferm. fyrir vinnslurúm og 40 ferm. fyrir geymslurúm.

F4 Hvert uppsett kW ..... kr. 3 200.00 á ári

2. Mestaaflsmæling.

1. Aflmæling miðast við 15 mín. meðalálag.
2. Gjaldskylt afl hvers almanaksárs er meðaltal fjögurra hæstu álestra, en hjá fiskibræðslum, fiskimjölsverksmiðjum og til hliðstæðra nota, er gjaldskylt afl meðaltal tveggja hæstu álestra. Álestur fari að jafnaði fram í byrjun hvers mánaðar.

3. Véla- og tækjaálag.

1. Ef fasviksstuðull hjá notanda er lægri en 0.8, skal hann gera ráðstafanir á sinn kostnað til þess að hækka fasviksstuðulinn upp í það gildi.
Notandi greiðir hærra verð fyrir raforku meðan fasviksstuðull er undir 0.8.
2. Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra tækja, er valda tilfinnanlegum truflunum, um lengri eða skemmri tíma eftir aðstæðum hverju sinni. Heimilt er að taka fastagjöld af rafsuðuspennum samkvæmt F4.

4. Verð til hitunar.

Í gjaldskránni er verð til hitunar miðað við söluverð dieselolíu í Reykjavík til olíukyndingar kr. 103.00 hver lítri. Við hverja 10 aura útsöluverðsbreytingu, frá grunnverði reiknað á kyndingarolíu skal hitaverð lækka eða hækka hver kWst. um 4.0 aura á gjaldskrárlið 4.1 og 6.1. — 1.7 aura á lið 4.2. og 6.2. — 1.5 aura á lið 4.3 og 6.3 — 0.9 aura á lið 4.4 og 6.4. Einnig skal kWst.-gjald á gjaldskrárlið 2.3 lækka eða hækka um 1.0 eyri hver kWst. við sömu verðbreytingu á olíu.

5. Götulýsing.

Rafmagnsveitur ríkisins sjá um uppsetningu götulýsingarkerfis samkv. ósk notanda, sem greiði stofnkostnað. Viðhald götulýsingar annast Rafmagnsveiturnar á sinn kostnað.

6. Takmörkun á vali gjaldskrárliða o. fl.

Þegar um sérstakar aðstæður er að ræða, svo sem tímabundna notkun mikils afls, geta Rafmagnsveitur ríkisins takmarkað val notenda við ákveðna gjaldskrárliði eða gert sérstaka samninga um skilyrði fyrir tengingu. Þar sem framleiðslukostnaður orku er sérstaklega hár, svo sem á dieselstöðvasvæðum, eða flutningsgeta og/eða spennaafl er takmarkað, áskilja Rafmagnsveiturnar sér rétt til þess að gefa ekki kost á gjaldskrárliðum, þar sem orkugjald er lágt og/eða orkunotkun mikil.

7. Annað.

Söluskattur og hliðstæð gjöld 20% og 19% verðjöfnunargjald eru innifalin í öllum gjaldskrárliðum nema raforku til húshitunar og kWst.-gjaldi á gjaldskrárlið 2.3. Gjaldskrárverðin breytast til samræmis við söluskattsbreytingar, sem kunna að verða.

II. HEILDSALA.

Gjöld samkvæmt þessari gjaldskrá eru miðuð við afhendingu raforkunnar með 6—11 kV spennu og mælingu hennar á þeirri spennuhlið.

Gjaldskráin gildir um sölu til héraðsrafmagnsveitna og er miðuð við afhendingu orkunnar á einum stað í nánd við mörk orkuveitusvæðis þeirra.

Einnig er heimilt að selja öðrum raforkukaupendum samkvæmt þessari gjaldskrá enda sé þá greitt fyrir minnst 800 kW afl og fyrir 6—11 kV aðfærsluveitu frá aðalkerfi Rafmagnsveitna ríkisins, miðað við fjarlægð, aflnotkun og samningsbundna tímalengd notkunar.

Rafmagnsveitunum er heimilt að afhenda orkuna á hærri spennu en gjaldskrá þessi miðast við, enda sé um það gerður sérstakur samningur á milli Rafmagnsveitnanna og þess kaupanda, sem í hlut á.

Rafmagnsgjald.

Afl	kr. 21 185.00	á árskW
+ Orkugjald:		
Fyrir fyrstu notkun allt að 2 500 klst. nýtingartíma á árskW	— 671.10	á kWst.
Fyrir notkun milli 2 500 og 4 000 klst. nýtingartíma á árskW	— 388.10	á kWst.
Fyrir notkun umfram 4 000 klst. nýtingartíma á árskW	— 194.00	á kWst.

Aflmæling.

Með árskW í gjaldskrá þessari er átt við meðaltal fjögurra hæstu mánaðarálagstoppa, mældra sem 30 mínútna meðalálag á afhendingarstað.

Ársnýting.

Ársnýtingartími í klst. er raforkunotkun eins almanaksárs í kWst. deilt með þeim álagstoppi í kW, sem greiða skal fyrir.

Ákvörðun aflgjalds.

Rafmagnsveiturnar áætla í samráði við kaupanda aflnotkun komandi árs, og er það umsamið afl sama tímabils. Reynist mesta aflnotkun verða minni, skal þó kaupandi greiða fyrir minnst 80% af umsömdu afli.

Fasviksstuðull.

Gjaldskráin miðast við, að meðalfasviksstuðull hvers mánaðar hjá kaupanda sé ekki lægri en 0.85. Falli meðalfasviksstuðullinn niður fyrir þetta gildi, skal kílówattsstundarverð skv. 2. grein umrædds mánaðar hækka um 2% fyrir hvert hundraðshlutastig eða meiri hluta úr stigi, sem meðalfasviksstuðull mánaðarins fer niður fyrir slíkt lágmark.

Greiðsluskilmálar.

Rafmagnsveiturnar áætla í samráði við kaupanda ársgreiðslu hans miðað við umsamið afl og áætlaða orku og skal þeirri upphæð skipt í mánaðarlegar greiðslur. Mánaðargreiðslurnar falla í gjalddaga fyrsta dag hvers mánaðar eftir á, og eindagi er í lok þess mánaðar. Lánavextir greiðast af fyrsta mánuði skuldar en vanskilavextir eftir eindaga, hvort tveggja samkvæmt almennum reglum Seðlabanka Íslands um hæstu leyfilega vexti á hverjum tíma.

Rafmagnsveiturnar hafa heimild til að stöðva afhendingu orkunnar, ef greiðsla hefur ekki verið innt af hendi einum mánuði eftir gjalddaga, en tilkynnt skal kaupanda um það með minnst 3ja daga fyrirvara.

Gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari má taka lögtaki á kostnað kaupanda, sbr. 76. gr. Orkulaga nr. 58/1967.

Önnur ákvæði.

Um önnur ákvæði gildir reglugerð Rafmagnsveitna ríkisins. Hvorki verðjöfnunargjald né söluskattur eru innifalin í verðinu.

III. HEIMTAUGARGJALD Í ÞÉTTBÝLI.

Heimtaugagjöld Rafmagnsveitna ríkisins í kaupstöðum, kauptúnum og þorpum, tengd veitusvæðum Rafmagnsveitnanna og með fasta íbúatölu 50 eða fleiri, samkvæmt skrá Hagstofu Íslands á hverjum tíma miðað við áramót, eru sem hér segir:

1. Rafmagnsveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtauga eða spennistöðva fyrir hverja húsveitu.

1.1. Umsækjandi heimtaugar skal á heimtaugarumsókn gera grein fyrir væntanlegri raforkunotkun næstu 5 árin, ásamt gerð og notkun húsnæðis. Teikning af húsnæðinu fylgi heimtaugarumsókn. Heimtaugargjald skal greitt að fullu áður en verk er hafið.

2. Ein heimtaug er lögð að eign eða eignum á hverri lóð og greiðist heimtaugargjald af hverri heimtaug eða spennistöð sem hér segir:

2.1. Heimtaug.

Varstærð		Stofngjald kr.	Gjald af yfirlengd[1]) Jarðstrengur kr/m	Loftlína kr/stólpa
63A	1-fasa	277 200	5 592	95 000
63A	3-fasa	301 200	5 592	108 000
100A	3-fasa	356 400	6 468	
200A	3-fasa	578 400	8 316	
315A	3-fasa	1 140 000	10 068	
300 kVA	spst.	1 826 400	Samkv. kostn.	
500 kVA	spst.	2 925 600	—	
800 kVA	spst.	4 640 400	—	
Stofnvarkassi tengdur við loftlínu (sjá lið 3.2)		45 600		

2.2 Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa á útvegg götuhliðar hússins. Teljist hagkvæmara að hafa varkassa á innvegg skal leita samþykkis Rafmagnsveitnanna um gerð og frá-

1) Yfirlengdargjald reiknast af jarðlínuheimtaug, sem er lengri en 25 m í lóð og loftlínuheimtaug sem er lengri en 50 m, nema annars sé getið.

gang pípu, sem heimtaugarstrengurinn verður dreginn í. Af jarðstrengsheimtaug með flutningsgetu 200 A og 315 A greiðist yfirlengdargjald af vegalengd frá stofnvarkassa að rofa í dreifistöð að frádregnum 25 m í lóð. Af vegalengd umfram 125 m í götu greiðist ekki yfirlengdargjald, sjá þó lið 2.4. Lengd loftlínuheimtaugar reiknast frá næsta stólpa í götulínu, stystu greiðfæra leið að varkassa.

2.3 Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja spennistöð að mestu eða öllu leyti, fyrir einn notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi Rafmagnsveitnanna, með hliðsjón af tæknilegum aðstæðum, hverju sinni.

Þegar lóð er lögð til, er það gert Rafmagnsveitunum að kostnaðarlausu og hlíta ber skilmálum þeirra um stærð og staðsetningu stöðvarinnar. Þegar húsnæði fyrir spennistöð er lagt til, t. d. innan þess húsrýmis er umsækjandi hefur til umráða, svo sem í fiskverkunarhúsum, fiskimjölsbræðslum, iðnaðarhúsnæði, verslunarhúsnæði o. s. frv., skal staðsetning þess ákveðin með samþykki Rafmagnsveitnanna í hverju tilviki og skal húsnæðisaðstaðan fullnægja þeim kröfum sem gerðar eru um húsnæði til þessara nota. Húsnæðið — uppsteypt hús — er lagt Rafmagnsveitunum til að kostnaðarlausu, en þær sjá um allan kostnað við fullnaðarfrágang húsnæðisins eftir nánara samkomulagi þar um, hverju sinni.

2.4 Telji Rafmagnsveiturnar að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða stækka spenni, eða notandi óskar eftir þeirri aukningu skal notandi greiða helming kostnaðar samkvæmt heimtaugargjaldskrá fyrir íbúðarhús, en allan kostnað samkvæmt kostnaðarreikningi, fyrir iðnaðar- og verslunarhús o. þ. h.

3. Fyrir bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu skal greiða sem hér segir:

3.1 Fyrir kostnað við framkvæmd verksins og leigu á efni samkvæmt kostnaðaráætlun Rafmagnsveitnanna, sem miða skal við aðstæður hverju sinni.

3.2 Fyrir stofnvarkassa með tilheyrandi búnaði og mælitækjum, sem tengdur er í loftlínustaur í kerfi Rafmagnsveitnanna, skal greiða eins og 2.1 segir til um miðað við 63 Amp. stofnvar, en að öðru leyti fer um gjald samkvæmt lið 3.1.

4. Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum, innan kaupstaða, kauptúna og þorpa. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal greiða heimtaugargjald samkvæmt reikningi, er byggist á kostnaðaráætlun eða raunkostnaði, háð aðstæðum og ákvörðun Rafmagnsveitnanna hverju sinni.

IV. HEIMTAUGARGJALD Í SVEITUM.

1. Hver sá, er óskar að fá rafmagn úr fyrirhugaðri héraðsrafmagnsveitu Rafmagnsveitna ríkisins eða fá heimtaug úr héraðsrafmagnsveitu þeirri sem fyrir er eða fá tengt hús eða viðbyggingu við hús, sem er grunngjaldsskylt (sbr. 2. gr.), skal hafa greitt heimtaugargjald til Rafmagnsveitna ríkisins, áður en lagning veitunnar er hafin. Óheimil er rafmagnsnotkun um heimtaug nema framangreindu skilyrði um greiðslu heimtaugargjaldsins hafi verið fullnægt.

2. Heimtaugargjald skal vera grunngjald af fasteign að viðbættum hundraðshluta af fasteignamatsverði. Grunngjald skal vera kr. 243 700 á hvern notanda og til viðbótar við grunngjald, skal greiða 1.2 af hundraði af fasteignamatsverði húsa, mannvirkja, lands og lóða, allt að kr. 20 931 000 matsverði, og 0.6 af hundraði af þeim hluta fasteignamatsverðs, sem er fram yfir kr. 20 931 000 enda sé samanlögð lengd háspennu- og lágspennulínu veitunnar ekki yfir 1.5 km á hverja 243 700 krónur, sem áætlað er að greiðist í grunngjöldum.

Framangreint grunngjald kr. 243 700 miðast við vísitölu byggingarkostnaðar 258 stig. Grunngjald breytist í sama hlutfalli og vísitalan til hækkunar eða lækkunar þannig, að vísitalan 1. janúar ár hvert er lögð til grundvallar grunngjaldi almanaksársins.

Ef ekki er fyrir hendi mat á fasteign, sem greiða skal heimtaugargjald af, getur rafmagnsveitustjóri ríkisins áætlað matsverð með hliðsjón af þeim reglum, sem fasteignamat ríkisins fer eftir við mat fasteigna og ákveðið heimtaugargjald í samræmi við það. Hús í smíðum skal meta sem fullbyggt væri, enda skal liggja fyrir staðfest teikning af því.

Heimtaugargjald nýbýlis, sem ekki hefur fengið staðfest fasteignamat, skal ákveða með hliðsjón af því, að samanlagt matsverð lands og húsa býlisins verði 11 512 000 kr. en þó eigi lægra en fasteignamatsverð húsa. Heimtaugargjöld sumarbústaða, sumarbúða, veiðihúsa, hótela, verksmiðja, íbúðarhúsa og annarra slíkra aðila, sem ekki eru í tengslum við búrekstur, greiðist samkvæmt kostnaði.

Um greiðslu kostnaðar af breytingu heimtauga eða spennistöðva fer eftir ákvæðum reglugerðar Rafmagnsveitna ríkisins. Verði fallist á að leggja veitu, þar sem línulengd fer fram úr því, sem tilgreint er í 1. málsgrein skulu heimtaugagjöld hækka samkvæmt nánari ákvörðun ráðherra með hliðsjón af áætluðu kostnaðarverði af þeim línum, sem fram yfir eru.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. ágúst 1979 skv. auglýsingu nr. 314/1979 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 233 15. maí 1979.

Iðnaðarráðuneytið 19. september 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

16. október 1979. Nr. 409.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 437, 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald.

1. gr.

1. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Greiða skal í ríkissjóð sérstakt vörugjald af tollverði innfluttrar vöru að viðbættum aðflutningsgjöldum og af verksmiðjuverði innlendrar framleiðsluvöru og innfluttrar vöru sem fær einhverja vinnslumeðferð hér á landi.

Gjaldið skal greitt í tveimur eftirfarandi gjaldflokkum:

1. Af vörum, sem falla undir gjaldflokk A, sbr. 2. gr., skal greiða 18% gjald til og með 11. september 1979 en tímabilið frá og með 12. september 1979 til og með 31. desember 1980 greiðist 24% gjald.
2. Af vörum, sem falla undir gjaldflokk B, sbr. 2. gr., skal greiða 30% gjald.

2. gr.

1. og 2. málsliður 2. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Gjald skv. 1. gr. er innheimt við tollafgreiðslu á innfluttum vörum og skal það greitt í tveimur eftirfarandi gjaldflokkum:

A. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum greiðist 18% gjald til og með 11. september 1979 en tímabilið frá og með 12. september 1979 til og með 31. desember 1980 greiðist 24% gjald.

3. gr.

Eftirtalin tollskrárnúmer falli brott úr A-lið 2. gr. reglugerðarinnar: 97.06.01, 97.06.02 og 97.06.09.

4. gr.

Eftirtalin tollskrárnúmer falli brott úr B-lið 2. gr. reglugerðarinnar: 92.01.00, 92.02.00, 92.03.09, 92.04.01, 92.04.09, 92.05.00, 92.06.00, 92.07.01, 92.07.09, 92.08.00, 92.10.00 og 92.12.21.

5. gr.

2. mgr. 6. gr. reglugerðarinnar orðist svo.

Þegar almenn verðlagning framleiðanda er miðuð við heildsöluverð reiknast hið sérstaka vörugjald 24% og 30%, sbr. 2. mgr. 1. gr. á 90.09% heildsöluverðsins. Svarar það til 21.62% og 27.03% af heildsöluverði án nokkurs frádráttar á kostnaði, svo sem umboðs- eða sölulaunum, afslætti eða öðrum gjöldum. Þegar selt er með söluskatti reiknast gjaldið á vöruverð án söluskatts en hið sérstaka vörugjald myndar stofn til söluskatts.

6. gr.

12. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Gjalddagar sérstaks vörugjalds af sölu innlendrar framleiðslu á árinu 1979 eru fjórir. Gjalddagi fyrir tímabilið 1. janúar til 31. mars er 1. maí 1979, gjalddagi fyrir tímabilið 1. apríl til 30. júní 1979 er 1. ágúst 1979, gjalddagi fyrir tímabilið 1. júlí til 30. september 1979 er 1. nóvember 1979 og gjalddagi fyrir tímabilið 1. október til 31. desember 1979 er 1. febrúar 1980.

Gjalddagar sérstaks vörugjalds af sölu innlendrar framleiðslu á árinu 1980 eru fjórir. Gjalddagi fyrir tímabilið 1. janúar til 31. mars 1980 er 1. maí 1980, gjalddagi fyrir tímabilið 1. apríl til 30. júní 1980 er 1. ágúst 1980, gjalddagi fyrir tímabilið 1. júlí til 30. september 1980 er 1. nóvember 1980 og gjalddagi fyrir tímabilið 1. október til 31. desember 1980 er 1. febrúar 1981.

Eindagi er 15 dögum eftir gjalddaga. Beri eindaga upp á helgidag eða almennan frídag færist hann á næsta virkan dag á eftir.

7. gr.

14. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Hið hækkaða vörugjald, sem lagt skal á innlenda framleiðslu og innflutning frá og með 12. september 1979 skv. 1. gr. reglugerðar þessarar, skal greitt af sölu eða annarri afhendingu innlendrar framleiðslu frá og með 12. september 1979 og af innfluttum vörum, sem teknar eru til tollmeðferðar frá og með 12. september 1979.

Af vörum, sem með leyfi tollyfirvalda hafa verið afhentar innflytjendum fyrir 12. september 1979 gegn tryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjalda, sbr. m. a. 21. gr. tollskrárlaga, skal greiða hið hækkaða vörugjald, sem skv. 1. gr. reglugerðar þessarar skal gilda frá og með 12. september 1979, nema fullnaðartollafgreiðsla þeirra eigi sér stað fyrir 1. nóvember 1979.

8. gr.

15. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Óheimilt er vegna hækkunar vörugjalds skv. 1. gr. að hækka verð vörubirgða, sem vörugjald hefur þegar verið greitt af við gildistöku reglugerðar þessarar.

Um refsingar og viðurlög vegna brota gegn ákvæðum þessarar greinar gilda eftir því sem við á, ákvæði laga nr. 54/1960 um verðlagsmál og laga nr. 56/1978 um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, sbr. lög nr. 102/1978.

9. gr.

Niðurfelling gjaldsins skv. 3. og 4. gr. skal miðuð við sölu eða aðra afhendingu frá og með 12. september 1979 ef um innlenda framleiðslu er að ræða en um innfluttar vörur skulu gilda í þessum efnum ákvæði 3. mgr. 14. gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 5. gr. laga nr. 107 30. desember 1978, um sérstakt tímabundið vörugjald, sbr. lög nr. 74 10. september 1979 og lög nr. 84 16. október 1979 um breyting á þeim lögum, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Ákvæði til bráðabirgða.

Vegna tímabilsins 1. júlí til og með 30. september 1979 skulu framteljendur skila tveimur vörugjaldsskýrslum, annarri vegna vörugjaldsskyldrar innlendrar framleiðslu fyrir tímabilið 1. júlí til og með 11. september 1979 en hinni vegna vörugjaldsskyldrar innlendrar framleiðslu fyrir tímabilið frá 12. september til og með 30. september 1979. Skattyfirvöld geta krafist hvers konar upplýsinga af vörugjaldsskyldum aðilum um skiptingu viðskipta milli þessara tveggja tímabila, þar á meðal upplýsinga um dreifingu viðskipta eftir árstíma á þessu og fyrri árum.

Fjármálaráðuneytið, 16. október 1979.

Sighvatur Björgvinsson.

Höskuldur Jónsson.

1. október 1979. Nr. 410.

REGLUGERÐ

um niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda af vörum sem endursendar eru til útlanda.

I. KAFLI.

Um niðurfellingu aðflutningsgjalda.

1. gr.

Heimilt er að heimta ekki aðflutningsgjöld af ótollafgreiddri vöru í vörslu farmflytjanda sem ekki hefur verið vitjað, viðtakandi hefur ekki fundist að eða neitað hefur verið um viðtöku á og endursend er til útlanda, enda sé við endursendingu fullnægt eftirtöldum skilyrðum:

1. Lögð sé fram hjá viðkomandi tollyfirvaldi skrifleg beiðni á þar til gerðu eyðublaði um tollskoðun á þeirri vöru sem senda á til útlanda, svo og viðurkenning eða skrifleg beiðni hins erlenda seljanda um endursendingu hennar, ásamt nauðsynlegum tollskjölum hafi þau ekki þegar verið afhent.
2. Sett sé full fjártrygging fyrir áföllnum aðflutningsgjöldum.

3. Tollgæslan staðfesti skriflega skoðun vöru og umbúða svo og flutning hennar undir tolleftirliti um borð í útflutningsfar. Ef vara er eigi þegar að skoðun lokinni flutt um borð í útflutningsfar skal innsiglun hennar staðfest af tollgæslu. Við síðari flutning hennar undir tolleftirliti um borð í útflutningsfar skal tollgæsla staðfesta að innsigli hafi reynst heil og órofin.
4. Farmflytjandi staðfesti skriflega útflutning vörunnar og láti fylgja til staðfestingar afrit af útflutningsfarmskírteini ásamt hleðslukvittun.
5. Framangreind staðfestingargögn skulu afhent viðkomandi tollstjóra innan mánaðar frá brottför þess flutningsfars sem flutti vöruna til útlanda, enda skal þá gerð upp fjártrygging sem sett var samkvæmt 2. tl. Nú afhendir sendandi ekki viðkomandi tollstjóra framangreind staðfestingargögn innan hins tilskilda frests og má þá taka setta fjártryggingu upp í áfallin og ógreidd aðflutningsgjöld.

Niðurfelling aðflutningsgjalda skv. 1. mgr. skal því aðeins heimil að ekki líði lengri tími en eitt ár frá því að vara kom til landsins og þar til hún er endursend úr landi.

2. gr.

Heimilt er að heimta ekki aðflutningsgjöld af vöru sem sett hefur verið í tollvörugeymslu, enda sé hún endursend til útlanda innan þriggja ára frá komudegi vörunnar til landsins og fullnægt sé þeim skilyrðum sem tilgreind eru í 1.—5. tl. 1. gr.

II. KAFLI.

Um endurgreiðslu aðflutningsgjalda.

3. gr.

Heimilt er að endurgreiða aðflutningsgjöld af vöru sem send er aftur til útlanda ónotuð í því ástandi sem hún var er hún var flutt hingað til lands, enda hafi hún ekki verið boðin fram til sölu, viðurkenning (kvittun) viðskiptabanka um gjaldeyrisskil sé lögð fram og fullnægt sé að öðru leyti þeim skilyrðum sem tilgreind eru í 1., 3. og 4. tl. 1. gr.

Endurgreiðsla samkvæmt þessari grein er jafnframt bundin því skilyrði að staðfestingargögn skv. 1., 3. og 4. tl. 1. gr. séu afhent viðkomandi tollstjóra innan mánaðar frá brottför flutningsfars sem flutti vöruna til útlanda.

Endurgreiðsla aðflutningsgjalda skv. 1. mgr. skal því aðeins heimil að ekki líði lengri tími en eitt ár frá því að vara kom til landsins og þar til hún er endursend úr landi.

4. gr.

Heimilt er að endurgreiða aðflutningsgjöld af vélum sem reynast gallaðar, enda hafi gallar komið fram við notkun vélanna og ekki fyrr verið hægt að ganga úr skugga um þá. Heimildin tekur ekki til endursendinga á einstökum hlutum úr gölluðum vélum.

Endurgreiðsla aðflutningsgjalda skv. 1. mgr. skal því aðeins heimil að fullnægt sé skilyrðum 3. gr. eftir því sem við getur átt auk þess sem lögð sé fram viðurkenning seljanda vélanna um að hann taki þær aftur vegna framkominna galla.

III. KAFLI.

Ýmis ákvæði.

5. gr.

Auk þeirra skilyrða sem sett eru samkvæmt 1.—4. gr. skulu endursendendur vara, eftir því sem við á, uppfylla almenn skilyrði um útflutning skv. ákvæðum VIII. kafla laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tolleftirlit með áorðnum breytingum.

6. gr.

Tollstjórar, hver í sínu umdæmi, annast endurgreiðslu eða niðurfellingu aðflutningsgjalda samkvæmt reglugerð þessari.

Fyrir hverja vörusendingu, sem endursend er til útlanda skv. 1.—5. gr., skal greiða tollskoðunargjald.

7. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 57. gr., sbr. 8. gr. laga nr. 59 28. maí 1969 um tollheimtu og tolleftirlit með áorðnum breytingum til að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 337 22. september 1977 um sama efni.

Fjármálaráðuneytið, 1. október 1979.

F. h. r.
Björn Hafsteinsson.

Sigurgeir A. Jónsson.

8. október 1979. Nr. 411.

AUGLÝSING

um tollverð notaðra bifreiða.

1. gr.

Tollverð innfluttra notaðra bifreiða skal fundið samkvæmt meginreglum 5.—7. gr. laga nr. 120 31. desember 1976 um tollskrá o. fl. með þeim leiðréttingum sem leiðir af ákvæðum auglýsingar þessarar.

Nú er hið umsamda kaupverð lægra en matsverð samkvæmt 2. gr. auglýsingar þessarar og skal þá leggja það verð til grundvallar útreikningi aðflutningsgjalda sem hærra er.

2. gr.

Við ákvörðun tollverðs skal leggja til grundvallar fob-verð nýjustu árgerðar bifreiðar af sömu eða svipaðri tegund eins og það er á komudegi þess fars sem flytur viðkomandi bifreið til landsins.

Við ákvörðun tollverðs skal leggja til grundvallar fob-verð nýjustu árgerðar bifreiðar af sömu eða svipaðri tegund eins og það er á komudegi þess fars sem flytur viðkomandi bifreiðar til landsins.

Frá verði samkvæmt 1. mgr. skal heimilt að draga ákveðinn hundraðshluta fyrir hvern aldursmánuð bifreiðar, sbr. 1. mgr. 5. gr., svo sem kveðið er á um í 1. og 2. lið hér á eftir.

1. Bifreiðar sem teljast til tollskrárnúmera 87.01.20, 87.02.17, 87.02.29, 87.02.31, 87.02.35, 87.02.37 og 87.02.38:
   1.2% allt að 40 mánuðum en 48% er hámarksfyrning samkvæmt þessum lið.
2. Bifreiðar sem teljast til tollskrárnúmera 87.02.14, 87.02.16, 87.02.19, 87.02.21, 87.02.33, 87.02.34, 87.02.41, 87.02.42 og 87.02.49:
   1.5% fyrstu 6 mánuðina.
   1.0% næstu 18 mánuði.
   0.5% eftir það.

Aldrei má þó fyrna meir en svo að eftir standi 10% af því verði sem lagt er til grundvallar.

3. gr.

Nú flytur maður búferlum til landsins og hefur með sér frá útlöndum bifreið sem verið hefur í eigu hans í a. m. k. eitt ár og skulu þá gilda sömu reglur og kveðið

er á um í 2. gr. auglýsingar þessarar. Fyrning má þó nema 1.5% á mánuði fyrir fyrstu 6 mánuðina og síðan 1% á mánuði en um hámarksfyrningu skal farið svo sem fyrir er mælt í 2. lið 2. gr.

Samkvæmt þessari grein skal ætíð leggja matsverð til grundvallar útreikningi aðflutningsgjalda.

4. gr.

Tollverð notaðra bifreiða erlendra sendiráða eða sendiráðsstarfsmanna sem tollafgreiddar hafa verið skv. 8. tl. 2. gr. tollskrárlaga og seldar eru hérlendis skal fundið í samræmi við ákvæði 3. gr. en lok fyrningar skal miða við söludag.

5. gr.

Upphaf fyrningar samkvæmt ákvæðum auglýsingar þessarar miðast við 1. júlí árgerðarárs viðkomandi bifreiðar en lok fyrningar við komudag flutningsfars til landsins, sbr. þó 4. gr. Hluta úr mánuði skal sleppt við útreikning fyrningar.

Árgerð bifreiðar skal sönnuð með vottorði útgefnu af opinberu skráningaraðila í því landi, þar sem bifreiðin var fyrst tekin í notkun, eða á annan þann hátt sem tollyfirvald metur gildan.

Við ákvörðun tollverðs samkvæmt auglýsingu þessari skal hvorki taka tillit til útlits né ástands viðkomandi bifreiðar, sbr. þó 6. gr.

6. gr.

Nú verður mati eigi komið við skv. 1. mgr. 2. gr. og er þá tollyfirvaldi heimilt að láta fara fram sérstakt mat á viðkomandi bifreið skv. 10 gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl.

7. gr.

Ákvörðun tollverðs samkvæmt auglýsingu þessari er endanlega bindandi og verður eigi skotið til yfirmats.

Fjármálaráðuneytið lætur gera skrá um verð á algengustu tegundum nýrra bifreiða til leiðbeiningar fyrir tollstarfsmenn við ákvörðun tollverðs samkvæmt auglýsingu þessari.

8. gr.

Auglýsing þessi er sett samkvæmt heimild í 2. mgr. 13. gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. til að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er úr gildi felld auglýsing nr. 17 11. janúar 1977 um sama efni.

Fjármálaráðuneytið, 8. október 1979.

F. h. r.
Björn Hafsteinsson.

Sigurgeir A. Jónsson.

Nr. 412. 11. október 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglum nr. 193 6. maí 1977 um radíóleyfi áhugamanna.

1. gr.

I. töluliður 13. gr. orðist svo:

I. Undanþága til aðila, sem hefur gildandi radíóleyfi áhugamanna frá heimalandi sínu er háð eftirfarandi skilyrðum:

a) Umsókn skal vera skrifleg og sendist IRA, sem síðan senda hana ásamt umsögn samtakanna og öðrum skilríkjum til Pósts og síma eigi síðar en 3 mánuðum áður en umsækjandi hyggst taka til starfa.
b) Umsækjandi skal hafa gildandi amatörleyfi frá heimalandi sínu samsvarandi A-, B-, C- eða T-leyfi og skal það, eða greinilegt afrit þess, fylgja umsókninni, ásamt greinargóðum upplýsingum um tækjabúnað þann, er hann hyggst nota hérlendis.
c) Starfsleyfi umsækjanda takmarkast af ákvæðum þessara reglna, en skal þó eigi vera víðtækara en hann hefur heimild fyrir í heimalandi sínu samkvæmt leyfisbréfi og ákvæðum þarlendra reglna.
d) Leyfishafi skal nota kallmerki það, er honum hefur verið úthlutað í heimalandi sínu, að viðbættum bókstöfunum TF, aðskildum frá kallmerkinu með brotastriki t. d. WA3KA/TF, LG5HR/TF o. s. frv.
e) Að öðru leyti en tekið er fram hér er leyfishafi skuldbundinn öllum öðrum ákvæðum þessara reglna og ber að haga sér samkvæmt því.

2. gr.

II. tölulið 13. gr. orðist þannig:

II. Erlendur ríkisborgari, getur sótt um að gangast undir íslenskt radíóáhugamannapróf enda hafi hann haft fasta búsetu hér á landi í heilt ár. Viðkomandi hlítir þá þessari reglugerð eins og íslenskur ríkisborgari. Leyfið gildir aðeins á Íslandi.

3. gr.

Við 13. gr. bætist nýr töluliður svohljóðandi:

III. Framangreind ákvæði 13. gr. eru háð þeim takmörkunum að hermenn eða starfsmenn herliðs, sem dvelja hér á landi á vegum erlends stjórnvalds eða lýtur yfirstjórn erlends stjórnvalds eða fjölþjóðasamtaka, skulu einungis hafa heimild til að starfrækja eina radíóáhugamannastöð í sameiningu með erlendu kallmerki að viðbættum bókstöfunum TF, aðskildum frá kallmerkinu með brotastriki. Sú takmörkun sem felst í þessari málsgrein gildir jafnframt um aðra þá erlenda ríkisborgara, sem hér eru vegna dvalar erlends herliðs.

4. gr.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt lögum nr. 30 27. júní 1941, um fjarskipti, sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 70 9. maí 1942, um stjórn, rekstur og eftirlit fjarskiptamála, staðfestast hér með til að öðlast gildi þegar í stað.

Samgönguráðuneytið, 11. október 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

21. september 1979. Nr. 413.

REGLUGERÐ

um heimilisþjónustu á Seltjarnarnesi.

1. gr.

Bæjarstjórn fer með yfirstjórn heimilisþjónustunnar á Seltjarnarnesi.

Dagleg umsjón með framkvæmd þessara mála er í höndum félagsmálafulltrúa, er bæjarstjórn ræður til starfa.

2. gr.

Hlutverk heimilisþjónustunnar er að veita hjálp á heimilum að tilvísan læknis, hjúkrunarfræðings, ljósmóður eða að öðrum tilvísunum, sem félagsmálafulltrúi metur gildar og hjálpar annarrar en hjúkrunar sé þörf vegna elli, sjúkdóma, örorku, barnsburðar, slysa, dauðsfalla eða af öðrum ástæðum.

Hjálpin veitist þann tíma og á þann hátt, sem félagsmálafulltrúi metur að nauðsyn sé á hverju sinni.

Heimilisþjónustan felur í sér eftirtalin atriði:

1. Aðstoð við aldraða í þeim tilgangi að gera þeim kleift að dvelja lengur í heimahúsum.
2. Aðstoð við sjúklinga í heimahúsum í þeim tilgangi að stytta sjúkrahúsvist eða jafnvel að koma í veg fyrir hana.
3. Umsjón með heimili, þar sem húsmóðir eða heimilisfaðir eru veik.
4. Aðstoð við fatlaða, sem búa einir.
5. Önnur tilfelli, sem meta skal hverju sinni.

3. gr.

Bæjarstjórn gangist fyrir námskeiðum fyrir starfsfólk heimilisþjónustunnar eða gefi því kost á að sækja námskeið til þess að auka þekkingu sína á þessu sviði.

4. gr.

Félagsmálafulltrúa ber að ganga örugglega úr skugga um, að þeir aðilar er heimilishjálpina stunda, séu hæfir til starfans og séu ekki haldnir smitandi sjúkdómi.

5. gr.

Bæjarstjórn ákveður hvert form skuli vera á umsóknum um heimilisþjónustu.

6. gr.

Bæjarstjórn setur starfsfólki heimilisþjónustunnar ákveðnar starfsreglur.

7. gr.

Bæjarsjóður Seltjarnarness ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, sem starfslið það er vinnur á vegum heimilisþjónustunnar kann að valda við störf sín.

8. gr.

Fyrir heimilisþjónustuna samkvæmt reglugerð skal sá er hjálpar nýtur, greiða eftir taxta er bæjarstjórn setur. Þar skal tekið tillit til tekna viðkomandi og kostnaðar við hjálpina. Skal taxti þessi breytast í samræmi við breytingar á launum.

Bæjarstjórn getur sett nánari reglur um greiðslu, innheimtu og annað, sem hún telur máli skipta í þessu efni.

9. gr.

Skrifstofa Seltjarnarness annast bókhald og fjárreiður heimilisþjónustunnar og skulu reikningar hennar færðir með öðrum reikningum bæjarsjóðs og endurskoðast með sama hætti.

10. gr.

Um greiðslu kostnaðar fer samkvæmt lögum nr. 10 frá 25. janúar 1952 um heimilishjálp í viðlögum með síðari breytingum.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Seltjarnarneskaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 10 25. janúar 1952 um heimilishjálp í viðlögum til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 21. september 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

11. október 1979. Nr. 414.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 372 25. október 1976 um vöruhappdrætti Sambands íslenskra berklasjúklinga.

1. gr.

1. málsl. 7. gr. orðist svo: Verð ársmiða er kr. 14 400, en endurnýjunarverð í hverjum flokki kr. 1 200.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 18 22. apríl 1959, sbr. lög nr. 32 5. maí 1969 og lög nr. 52 25. maí 1976, öðlast gildi 1. janúar 1980.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 396 2. nóvember 1978.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 11. október 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ólafur W. Stefánsson.

11. október 1979. Nr. 415.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 2 11. janúar 1979 um nýbyggingargjald.

1. gr.

Við 1. málsgrein reglugerðarinnar bætist nýr töluliður er verði 3. töluliður og orðist svo:

Byggingar sem ætlaðar eru til hreinlætisaðstöðu fyrir ferðamenn á tjaldstæðum.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 8. gr. laga nr. 117/1978, öðlast gildi þegar í stað.

Fjármálaráðuneytið, 11. október 1979.

Tómas Árnason.

Höskuldur Jónsson.

REGLUR

um breyting á reglum nr. 205/1978 um Íslensku Unesco-nefndina.

1. gr.

Við 5. gr. bætist:
31. Formaður Blaðamannafélags Íslands.

2. gr.

Reglur þessar öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 11. október 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Thorlacius.

Nr. 417. 12. október 1979.

Bréf dómsmálaráðuneytisins til sýslumanns Strandassýlu dags. 12. október 1979 um flutning þingstaðar í Bæjarhreppi, Strandasýslu.

„Samkvæmt tillögu yðar, herra sýslumaður, í bréfi dags. 4. október s. l. og ósk hreppsnefndar Bæjarhrepps í Strandasýslu, veitir ráðuneytið hér með samþykki sitt til þess að þingstaður hreppsins verði fluttur frá Bæ í Bæjarhreppi í barnaskólann á Borðeyri í sama hreppi, enda annast hreppsnefndin um að jafnan verði til á hinum nýja þingstað, hæfilegt húsrými til þinghaldanna.

Þetta tilkynnist yður hér með til frekari birtingar."

Nr. 418. 2. október 1979.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 289/1978 um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði.

1. gr.

Við 2. gr. 2. tl. bætist:
g. Acromegalia

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 43. gr. laga um almannatryggingar nr. 67/1971 sbr. lög um breytingu á þeim lögum nr. 62 21. maí 1974 og nr. 95 31. desember 1975, öðlast gildi þegar við birtingu.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 2. október 1979.

Magnús H. Magnússon.

Jón Ingimarsson.

REGLUGERÐ

um heimilishjálp og heimilisþjónustu í Reykjavík.

1. gr.

Félagsmálaráð fer með stjórn heimilishjálpar og heimilisþjónustu í Reykjavík. Félagsmálastofnun Reykjavíkurborgar annast daglegan rekstur.

2. gr.

Hlutverk heimilishjálpar og heimilisþjónustu er:

a. að veita hjálp á heimilum um stundarsakir þegar þess er þörf, vegna sjúkdóma eða af öðrum ástæðum, sem metnar eru gildar, sbr. lög nr. 10/1952.
b. að veita hjálp vegna veikinda barna eða fullorðinna, ef þeir, sem veita heimilinu forstöðu eru bundnir af atvinnu utan heimilis, sbr. lög nr. 10/1952.
c. að veita ellilífeyrisþegum aðstoð og umönnun, þegar þeir, vegna veikinda eða af öðrum ástæðum geta ekki séð um sig sjálfir og þarfnast aðstoðar til þess að geta dvalið í heimahúsum, sbr. lög nr. 10/1952 og reglugerð um heimilisþjónustu fyrir aldraða nr. 114/1971.

3. gr.

Umsókn um heimilishjálp og heimilisþjónustu skal fylgja vottorð læknis um heilsufar umsækjanda og fullt samráð skal hafa við heimilislækni, er þurfa þykir.

4. gr.

Stjórnandi heimilishjálpar og heimilisþjónustu skal ganga úr skugga um að starfsmenn séu hæfir til starfsins og skulu þeir starfsmenn ganga fyrir um störf, sem hafa lokið tilskyldum námskeiðum.

Starfsmenn skulu leggja fram heilbrigðisvottorð frá lækni og er skylt að undirgangast læknisskoðun og bólusetningar, ef þess er talin þörf.

5. gr.

Félagsmálaráð staðfestir reglur fyrir starfsmenn heimilishjálpar og heimilisþjónustu, þar sem tiltekin eru m. a. verkefni starfsmanna. Skal kynna reglur þessar fyrir starfsfólki og aðstoðarþegum.

6. gr.

Starfsmenn heimilishjálpar og heimilisþjónustu taka laun sín frá Reykjavíkurborg og skulu um launakjör gilda samningar milli Reykjavíkurborgar og viðkomandi stéttarfélags.

Starfsmönnum er óheimilt að taka við greiðslum eða gjöfum frá þeim, sem þeir veita aðstoð.

Starfsmenn skulu gæta þagmælsku um það, sem þeir fá vitneskju um í starfi sínu.

7. gr.

Fyrir heimilishjálp og heimilisþjónustu skal greitt eftir gjaldskrá er borgarstjórn setur að fengnum tillögum frá félagsmálaráði.

Þeir aldraðir, sem ekki hafa aðrar tekjur en ellilífeyri, skulu undanþegnir greiðsluskyldu.

Félagsmálaráði er heimilt að gefa eftir hluta af greiðslu fyrir veitta heimilishjálp og heimilisþjónustu eða fella greiðslur alveg niður, þegar sérstakar ástæður eru til slíkrar ívilnunar.

Reglugerð þessi sem samin er og samþykkt af borgarstjórn Reykjavíkur, staðfestist hér með, samkvæmt lögum nr. 10 25. janúar 1952 um heimilishjálp í viðlögum til þess að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 222 19. mars 1962 um heimilishjálp í Reykjavík.

Félagsmálaráðuneytið, 27. september 1979.

F. h. r.
Jón S. Ólafsson.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 420. 2. október 1979.

REGLUGERÐ
um heimilishjálp í Siglufjarðarkaupstað.

1. gr.
Félagsmálaráð Siglufjarðar fer með stjórn heimilishjálpar í Siglufjarðarkaupstað í umboði bæjarstjórnar.

2. gr.
Hlutverk heimilishjálparinnar er að veita hjálp á heimilum þegar sannað er með vottorði læknis, ljósmóður eða á annan hátt, er félagsmálaráð metur gildan, að hjálpar sé þörf um stundarsakir vegna sjúkdóma, barnsburðar, slysa, dauðsfalla eða af öðrum ástæðum.

3. gr.
Félagsmálaráð skal jafnan leitast við að hafa til taks nægjanlegt starfslið til heimilishjálpar. Félagsmálaráði ber að ganga úr skugga um, að starfslið það er heimilishjálp stundar á vegum þess, sé hæft til starfsins, hafi t. d. lokið tilskyldu námskeiði eða sýnt hæfni í verki. Það skal leggja fram læknisvottorð.
Um launakjör starfsliðs heimilishjálparinnar fer eftir ákvörðun bæjarráðs og gildandi samningum.

4. gr.
Bæjarsjóður Siglufjarðar ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, sem starfslið það er að heimilishjálp vinnur, kann að valda við störf sín.

5. gr.
Félagsmálaráð ákveður hvaða form skuli vera á umsóknum um heimilishjálp.

6. gr.
Fyrir heimilishjálp skulu notendur greiða eftir gjaldskrá er bæjarráð setur að fengnum tillögum félagsmálaráðs og ráðherra staðfestir. Félagsmálaráð getur veitt eftirgjöf á greiðslum fyrir heimilishjálp að nokkru eða öllu leyti, að fengnu samþykki bæjarráðs.
Félagsmálaráð setur nánari reglur um greiðslu, innheimtu eða annað, er það telur máli skipta í þessu efni.

7. gr.
Bæjarráð veitir félagsmálaráði nauðsynlega fyrirgreiðslu um húsnæði, afnot áhalda og skrifstofustörf.

8. gr.

Félagsmálaráð gerir árlega áætlun um starfsemi heimilishjálpar í Siglufjarðarkaupstað, sem lögð verður fyrir bæjarráð og bæjarstjórn. Einnig gerir hún tillögu um úrskurð reikninga vegna heimilishjálparinnar. Þeir skulu endurskoðaðir árlega á sama hátt og reikningar Siglufjarðarkaupstaðar.

Reglugerð þessi, er bæjarstjórn Siglufjarðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 10 25. janúar 1952 um heimilishjálp í viðlögum sbr. lög nr. 34 10. apríl 1974 um breytingar á þeim lögum, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 2. október 1979.

F. h. r.
Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Jón Sigurpálsson.

1. október 1979. Nr. 421.

REGLUGERÐ

fyrir vatnsveitu Hríseyjar.

1. gr.

Hreppsnefnd Hríseyjarhrepps hefur einkarétt til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveitan nær yfir og hún getur fullnægt og einnig til hafnarinnar í Hrísey.

2. gr.

Frá vatnsæðum vatnsveitunnar má enginn leggja vatnsæðar nema með leyfi vatnsveitunefndar.

3. gr.

Öll framkvæmdastörf er vatnsveituna varðar, annast vatnsveitunefnd í samráði við hreppsnefnd. Vatnsveitunefnd annast um viðhald vatnsveitunnar, endurbætur og umsjón alla. Hreppsnefnd skal heimilt að ráða sérstakan umsjónarmann vatnsveitunnar, er hafi eftirlit með vatnsveitukerfinu og annist önnur þau störf vatnsveitunnar, er henta þykir. Vatnsveitunefnd getur löggilt sérstaka vatnsvirkja til að annast viðhald og viðauka við vatnsveituna í samráði við hreppsnefnd, og er þeim skylt að fara í öllu eftir þeim reglum er vatnsveitunefnd setur þar um.

4. gr.

Hreppsnefnd hefur á hendi sér reikningshald vatnsveitunnar og innheimtu gegn hæfilegu gjaldi. Reikningsárið er almanaksárið og skulu reikningar vatnsveitunnar endurskoðaðir af endurskoðendum hreppsreikninga og fylgja hreppsreikningum ár hvert.

5. gr.

Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæðar úr aðalæð í hús sín, og annast viðhald þeirra á sinn kostnað.

Skylt er hverjum húseiganda að halda vatnsæðum sínum frá aðalæð vel við og láta tafarlaust gera við þær, er leki kemur að þeim eða aðrar bilanir. Hann skal sérstaklega gæta þess að ekki frjósi í æðunum. Enginn má eyða vatni að óþörfu.

Enginn má setja aflvélar við vatnsveituna nema með leyfi vatnsveitunefndar eða umsjónarmanns.

6. gr.

Vatnsveitunefnd, umsjónarmanni og löggiltum vatnsvirkjum er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, er sett eru í samband við þær. Ef þeim þykir útbúnaði í einhverju ábótavant, skal tafarlaust bæta úr því á kostnað eiganda.

7. gr.

Heimilt er vatnsveitunefnd að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að láta gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt á gjalddaga.

Ágreiningi út af þessum atriðum má skjóta undir dóm hreppsnefndar. Fullan vatnsskatt ber að greiða einnig fyrir þann tíma, sem vatnsæðum er lokað.

8. gr.

Húseigandi, sem biðst tengingar við vatnsæðar vatnsveitunnar skal leggja fram teikningar af vatnskerfi sínu, ef óskað er.

Húseigandi skal greiða tengigjald til vatnsveitunnar, áður en tenging fer fram og skal það miðað við rúmmál húss hans að utanmáli. Er gjaldið kr. 40.00 á hvern rúmmetra húss allt að 2000 rúmmetra stærð, en kr. 25.00 á hvern rúmmetra, sem þar er umfram.

9. gr.

Árlegur vatnsskattur skal reiknast af heildarmati hverrar fasteignar, þ. e. mat mannvirkja og lóðar samkvæmt lögum um fasteignamat og fasteignaskráningu nr. 28 29. apríl 1963. Upphæð vatnsskattsins skal vera 0.15% af fasteignamati húss og lóðar, eins og það er á hverjum tíma notað sem álagningastofn fasteignaskatts. Upphæð vatnsskatts skal þó aldrei vera lægri en kr. 15 000 fyrir hverja skattskylda fasteign. Þó skal aldrei reikna vatnsskatt af húsi það ár, sem bygging fer fram. Sé bygging eigi virt fasteignamatsvirðingu skal greiða vatnsskatt samkvæmt lágmarksákvæðum þessarar greinar. Vatnsskatt skal greiða af öllum húseignum á vatnsveitusvæðinu sem vatn er veitt til eða vatnsæð er frá. Fyrir tímabundin eða sérstök vatnsnot skal greiða sem hér segir, auk vatnsskatts:

a. Vatnsnotkun í steypu til iðnaðar kr. 15.00 fyrir hver 100 kg af sementsnotkun.
b. Fyrir vatnsnotkun í sláturhúsum skal greiða aukagjald kr. 100.00 á hverja slátraða skepnu.
c. Fyrir vatnsnotkun við fiskimjöls- og lýsisframleiðslu skal greiða kr. 100.00 á hvert innvegið tonn af hráefni.
d. Vatnsnotkun við fiskverkun og fiskvinnslu skal greiða kr. 100.00 á hverja smálest af innvegnum fiski, þar sem ekki er vatnsmælir.
e. Hríseyjarhöfn greiðir vatnsskatt eftir mati vatnsveitunnar.
f. Gjöld fyrir ótalin vatnsnot skulu fara eftir ákvörðun vatnsveitunnar.

10. gr.

Þar sem vatnsnotkun er mikil eða komi í ljós, að þau séu óeðlileg, er sveitarstjórn heimilt að krefjast aukavatnsskatts samkvæmt mæli eða eftir ákvæðum sveitarstjórnar.

Aukavatnsskattur skal vera kr. 25.00 á hvern rúmmetra vatns.

11. gr.

Þar sem vatn er selt samkvæmt mæli, greiðir húseigandi kostnað við uppsetningu mælisins kr. 2 500 og ársleigu fyrir hvern mæli kr. 8 000. Vatnsveitan sér um eðlilegt viðhald mælisins, en allar skemmdir af mannavöldum og frostum ber húseiganda að bæta. Ef maður rýfur innsigli vatnsmælis, varðar það refsingu samkvæmt almennum hegningarlögum. Verði vatnsmæli ekki komið fyrir án breytingar á vatnslögn hússins, er húseiganda skylt að láta breyta lögninni á sinn kostnað. Vatnsveitan sjálf ákveður stærð og gerð mælis í samræmi við vatnsnotkun á hverjum stað. Húseiganda ber að tilkynna vatnsveitunni tafarlaust um bilanir á vatnsmæli, er hann kann að verða þeirra var.

12. gr.

Vatnsskattur fellur í gjalddaga 1. júní ár hvert og ber að greiða skattinn á skrifstofu hreppsins. Aukavatnsskattur samkvæmt mæli greiðist í lok hvers ársfjórðungs.

Vatnsskatt og önnur gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari má taka lögtaki.

13. gr.

Gjöld samkvæmt reglugerð þessari eru miðuð við fasteignamat 1979, og breytast í samræmi við gildandi fasteignamat á hverjum tíma. Sveitarstjórn getur hækkað og lækkað um allt að 50% framantalin gjöld, öll þeirra eða hvert um sig, án þess að leita þurfi staðfestingar ráðuneytisins.

14. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 100 000 nema þyngri refsing liggi fyrir að lögum.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið með sem opinber mál.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 250 31. desember 1965 fyrir Vatnsveitu Hríseyjar með síðari breytingum.

Félagsmálaráðuneytið, 1. október 1979.

F. h. r.
Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Jón Sigurpálsson.

11. október 1979. Nr. 422.

REGLUGERÐ

um forfalla- og afleysingaþjónustu í sveitum.

1. gr.

Forfalla- og aflyesingaþjónusta í sveitum veitir tímabundna vinnuaðstoð við nauðsynleg bús- og heimilisstörf þegar veikindi slys eða önnur forföll ber að höndum þannig að þeir sem veita búi eða heimili forstöðu geta ekki sinnt sínum daglegu störfum.

Nauðsynleg bússtörf teljast: hirðing og fóðrun gripa, vinna við voryrkju, heyskap og önnur uppskerustörf og önnur þau bústörf sem eðlilegt er að að vinna á hverjum árstíma. Nauðsynleg heimilisstörf teljast daglegt heimilishald, minni háttar hreingerningar, útvegun til heimilis o. þ. l., og þau heimilisstörf, sem eðlileg teljast á hverjum tíma.

Ennfremur skal veita aðstoð ef óskað er þegar dauðsfall ber að höndum.

2. gr.

Það teljast lögmæt forföll, þegar læknir úrskurðar viðkomandi mann óvinnufæran, eða ekki færan til að sinna daglegum störfum, þegar viðkomandi þarf að vera fjarri búi sínu eða heimili í tvo daga eða meira vegna læknisskoðunar eða læknisaðgerðar.

Ennfremur skal veita aðstoð ef óskað er þegar dauðsfall ber að höndum.

3. gr.

Yfirstjórn forfallaþjónustu landbúnaðarins er í höndum Búnaðarfélags Íslands í umboði landbúnaðarráðuneytisins.

Búnaðarsamböndunum er heimilt að setja á stofn forfallaþjónustu hvert á sínu svæði.

Sambandssvæði búnaðarsambandanna mynda starfssvæði fyrir forfallaþjónustuna. Telji yfirstjórn forfallaþjónustunnar það æskilegt og verði um það samkomulag á milli búnaðarsambanda geta tvö eða fleiri sambönd haft samvinnu um forfallaþjónustu og mynda þá starfssvæði viðkomandi búnaðarsambanda eitt þjónustusvæði.

Samþykki Búnaðarfélags Íslands þarf til að hefja forfallaþjónustu.

4. gr.

Landbúnaðarráðuneytið ákveður tölu afleysingamanna (heildarfjölda stöðugilda) í samráði við Búnaðarfélag Íslands. Heimilt er að ráða tvo starfsmenn fyrir hver 150 heimili sem rétt eiga til forfallaþjónustu eða fleiri menn í hluta úr starfi. Taka skal í því sambandi tillit til félagsbúa og heimila sem hafa skertan rétt til afleysingaþjónustu, eins og hann er skilgreindur í þessari reglugerð. Enn fremur er heimilt að lausráða viðbótarstarfsfólk sé þess þörf í einstökum tilfellum. Á sama hátt er heimilt að semja við fólk um að vera til ígripa þegar á þarf að halda. Greiðsla fyrir slík ígrip reiknast eftir dagafjölda.

Heimilt er búnaðarsamböndum að ráða afleysingamenn að hluta fyrir færri heimili ef sérstök landfræðileg skilyrði gera það hagkvæmt enda samþykki Búnaðarfélag Íslands þá ráðstöfun.

Heimilt er stjórn afleysingaþjónustunnar ef sérstaklega stendur á að viðurkenna störf barna eða náinna skyldmenna við afleysingastörf hjá bónda vegna lögmætra forfalla hans sbr. 3. málsgr. 1. gr., enda sé viðkomandi ekki fastur starfsmaður búsins.

5. gr.

Nú ákveður búnaðarsamband eða fleiri búnaðarsambönd sameiginlega að setja á stofn forfallaþjónustu á starfssvæði sínu og skal þá tilkynna það Búnaðarfélagi Íslands. Jafnframt skal gera grein fyrir tilhögun fyrirhugaðrar starfsemi, hve margt starfsfólk ætlunin er að ráða og fyrirhugaðri búsetu þess. Sama gildir um lausráðið starfsfólk eða það sem ráðið er í hluta úr starfi.

Samþykki Búnaðarfélags Íslands þarf fyrir því í hve mörg stöðugildi er ráðið á hverju svæði.

Nú er óskað eftir að ráða í fleiri stöðugildi en ákvæði þessi heimila eða fé er

veitt til á fjárlögum (sjá 2. málsgr. 3. gr. laga um forfalla- og afleysingaþjónustu) og skal þá Búnaðarfélag Íslands ákveða í hvaða röð verði orðið við umsóknum.

Leitast skal við að ráða jöfnum höndum karla og konur til afleysingastarfa.

6. gr.

Kostnaður búnaðarsambandanna við stjórn og skipulagningu á forfallaþjónustu greiðist úr ríkissjóði eftir reikningum sem Búnaðarfélag Íslands samþykkir.

Til kostnaðar við stjórn og skipulagningu telst kostnaður við undirbúning og ráðningu í störf, síma- og skrifstofukostnaður og hlutdeild í launum þess starfsmanns sem hefur á hendi daglega stjórn ásamt óhjákvæmilegum ferðakostnaði hans.

Búnaðarsamböndin skulu reglulega minnst árlega gefa Búnaðarfélagi Íslands skýrslu um framkvæmd forfallaþjónustu og á hvern hátt starfskraftar afleysingafólks hafa nýst.

7. gr.

Allir bændur og þeir sem veita búum forstöðu og makar þeirra eiga rétt á aðstoð skv. ákvæðum þessum enda hafi þeir meiri hluta tekna sinna af landbúnaði og séu aðilar að Lífeyrissjóði bænda.

Þeir bændur, sem hafa meirihluta tekna sinna af öðru en landbúnaði skv. skattframtali eiga rétt sem hér segir:

40—50% tekna af landbúnaði veitir 75% rétt
30—40% tekna af landbúnaði veitir 50% rétt
20—30% tekna af landbúnaði veitir 25% rétt

Ef tekjur af landbúnaði eru undir 20% tekna veitir það ekki rétt skv. ákvæðum þessum. Stjórn Búnaðarfélags Íslands sker úr um ágreiningsefni sem upp kunna að koma varðandi rétt einstaklinga skv. ákvæðum þessum.

8. gr.

Veikist bóndi eða maki hans eða forfallast á annan hátt sbr. 2. gr. og aðstoðar er óskað, skal tilkynna það formanni viðkomandi búnaðarfélags sem síðan tilkynnir það stjórn afleysingaþjónustunnar á svæðinu. Skal þá liggja fyrir læknisvottorð um að viðkomandi sé óvinnufær.

Ef um bráð veikinda- eða slysatilfelli er að ræða er heimilt að veita aðstoð þótt læknisvottorð sé ekki þá þegar fyrir hendi.

9. gr.

Ríkissjóður leggur fram fé til að greiða föst laun afleysingafólks og skal það taka laun eftir sama launaflokki og viðurkenndur er af landbúnaðarráðuneytinu fyrir frjótækna. Afleysingafólk hefur rétt til aðildar að Lífeyrissjóði bænda.

Föst laun afleysingafólks eru fyrir 40 stunda vinnuviku.

Afleysingamanni er skylt, þegar brýn nauðsyn er á, að vinna óhjákvæmileg bústörf dag hvern allt að 24 daga í senn á einu og sama búi gegn samfelldu frii á eftir, jafnlöngu og unnir frídagar eru, en án sérstakrar aukaþóknunar.

Vinni afleysingamaður lengur en 8 tíma á dag, greiðir viðkomandi bú honum þá yfirvinnu, sem um semst.

Afleysingafólk skal hafa endurgjaldslaust fæði og húsnæði hjá viðkomandi búi á starfstíma sínum.

Ef aðstæður leyfa geta afleysingamaður og viðkomandi bóndi komið sér saman um að afleysingamaðurinn fari daglega til heimilis síns til gistingar gegn sanngjarni aukagreiðslu, sem bóndinn greiðir. Viðkomandi bú greiðir ferðakostnað afleysingamanns við komu og við brottför er starfi hans lýkur.

Heimilt er að jafna ferðakostnað afleysingamanna innan einstakra starfssvæða, enda samþykki aðalfundur viðkomandi búnaðarsambands/sambanda slíka ráðstöfun.

Hámarkstími, sem bóndi getur haft afleysingamann með framangreindum kjörum er 24 dagar á ári. Sama gildir um maka hans. Ekki er hægt að fá aðstoð fyrir skemmri tíma í einu en tvo daga.

Heimilt er bónda, sem ekki nýtur hámarks réttar til þjónustu sbr. 2. málsgr. 7. gr. að hafa afleysingamann í allt að 24 daga á ári, sé afleysingamannsins ekki þörf annars staðar, og greiðir hann laun afleysingamannsins þann tíma sem er umfram rétt hans.

Nú hefur afleysingamaður lokið hámarks dvalartíma hjá bónda og er þá heimilt, sé þess óskað, að framlengja dvöl hans ef hans er ekki þörf annars staðar, en þá greiðir viðkomandi bóndi laun afleysingamannsins. Þess skal ávallt gætt að unnt sé að veita aðstoð í bráðum veikinda- og slysatilfellum, svo að svigrúm gefist til að gera aðrar ráðstafanir.

10. gr.

Afleysingafólk skal hafa lokið prófi frá búnaðarskóla eða hlotið starfsreynslu sem jafngild geti talist, að dómi Búnaðarfélags Íslands. Það skal einnig hafa sótt námskeið fyrir afleysingafólk, sem búnaðarskólarnir gangast fyrir í samvinnu við Búnaðarfélag Íslands. Á þessum námskeiðum skal veita alhliða fræðslu um heimilisstörf, hirðingu og fóðrun búfjár, meðferð mjaldtavéla og allra algengra vinnuvéla. Einnig um fóðurverkun og jarðræktarstörf. Ennfremur skal leiðbeina um helstu einkenni búfjársjúkdóma.

11. gr.

Yfirstjórn afleysingaþjónustunnar skal sjá um að nýta sem best starfskrafta þess fólks, sem ráðið er til afleysingastarfa.

Nú er ekki þörf fyrir mann, sem ráðinn er í afleysingastörf, til starfa í veikinda- eða slysatilfellum, skal þá leitast við að ráða manninn til starfa hjá þeim, sem þurfa að fara frá búi að öðrum orsökum, svo sem við töku orlofs eða til almennra bústarfa hjá bændum. Skal þá viðkomandi bóndi greiða starfið að fullu.

Ennfremur er heimilt að fela afleysingamönnum störf í þágu viðkomandi búnaðarsambands eða ræktunarsambands.

Fé það sem fæst greitt fyrir slík störf, má nota til að greiða fyrir forfallaþjónustu annars staðar á sama ári, samkv. ákvörðun yfirstjórnar forfalla- og afleysingaþjónustunnar, ef fastir starfsmenn geta ekki sinnt öllum beiðnum, þegar þær berast.

Að öðrum kosti komi fé þetta til frádráttar á heildarkostnaði við afleysingaþjónustuna.

12. gr.

Um ráðningu afleysingamanna fer eftir almennum reglum. Búnaðarfélag Íslands setur afleysingamönnum erindisbréf.

13. gr.

Reglugerð þessi, sem er sett skv. lögum nr. 32 29. maí 1979, öðlast þegar gildi.

Reykjavík, 11. október 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Guðmundur Sigþórsson.

REGLUGERÐ

um varnir gegn útbreiðslu smitandi búfjársjúkdóma í Rangárvallasýslu.

I. KAFLI

Varnarlínur.

1. gr.

Aðalvarnarlínur sýslunnar eru **Þjórsá, Jökulsá á Sólheimasandi** og **Markarfljót.** Stefnt er að því að girða sem fyrst á hreppamörkum vestan Markarfljóts og færa varnarlínuna þangað.

Ytri-Rangá er aukavarnarlína.

Varnamörkin eru girðingar með vatnsföllum þessum, annars árnar og **sýslumörk** þar sem ánum sleppir.

2. gr.

Skylt er vegfarendum, sem fara um hlið á varnargirðingu að loka því tryggilega. Ennfremur er öllum skylt að láta Sauðfjárveikivarnir eða fulltrúa þeirra vita án tafar um augljósar bilanir á varnargirðingum.

3. gr.

Ekki má flytja sauðfé (geitur) til lífs eða dvalar yfir Þjórsá, Jökulsá eða Markarfljót. Sauðfjárveikivarnir geta þó leyft flutning yfir Markarfljót við ríkjandi aðstæður, ef sérstaklega stendur á, en aðeins innan V-Eyjafjallahrepps og að höfðu samráði við hreppsnefnd.

Leyfð er heimtaka úr réttum yfir Ytri-Rangá en aðrir fjárflutningar til lífs og dvalar bannaðir án leyfis Sauðfjárveikivarna. Vinna skal að fækkun þess fjár, sem fer yfir Ytri-Rangá með því að lóga lömbum og flækingsfé.

Leyfi Sauðfjárveikivarna þarf til flutnings nautgripa yfir varnarlínurnar.

4. gr.

Stefnt er að því að öll slátrun sauðfjár og nautgripa verði í sýslunni. Ekki skal að nauðsynjalausu flytja sláturgripi úr sýslunni. Sé þess þó þörf, skal nota bíla úr Rangárvallasýslu. Sláturfélag Suðurlands má þó nota eigin bíla við flutning á nautgripum til Selfoss, enda séu aðeins sendir nýsótthreinsaðir bílar austur yfir Þjórsá, flutningar skipulagðir með tilliti til smithættu þ. e. byrjað austast og síðast tekið á sýktum bæjum vestur um, en brýnt fyrir bílstjórum og aðstoðarmönnum að sýna fyllstu varúð varðandi fótabúnað (hlífðarskór) og hlífðarföt.

Afhenda ætti alla sláturgripi við dyr peningshúss eða réttar.

Sláturgripi má flytja án takmarkana innan sýslu. Þó skal ætíð fylgja reglum um hreinsun flutningstækja. Búa skal um flutningsrými bíla í samræmi við reglugerð um gripaflutninga og viðhalda þannig (t. d. mála) að snyrtilegt sé og auðvelt að hreinsa. Ekki má flytja lifgripi með sláturflutningabílum og alls ekki má fá bíla úr öðrum héruðum til gripaflutninga án sérstaks leyfis viðkomandi héraðsdýralæknis í Rangárvallasýslu hverju sinni.

Við hrossaflutninga til sýslunnar og innan hennar skal gæta þess að hey eða skítur sauðfjár og nautgripa í öðrum varnarhólfum berist ekki í flutningstækjum eða með hrossunum og verði eftir í sýslunni né heldur frá sýktum bæjum eða svæðum til ósýktra eða minna sýktra.

5. gr.

Skipuleggja skal flutninga sláturfjár með tilliti til smithættu. Hreinsa skal reglulega bíla, sem flytja sláturgripi og samkvæmt reglum þar um í samráði við

héraðsdýralækni. Eyða skal meindýrum og verja vargfugli og hundum aðgang að úrgangshaugum með því að breiða yfir eða hylja daglega allan úrgang. Senda skal eftir því sem unnt er og í samráði við dýralækni sýni úr gripum sem drepast eða er lógað vegna gruns um smitsjúkdóm eða vegna vanþrifa.

Flutningar inn í sýsluna á ósviðnum hausum, löppum, ristlum, ristlamör og öðrum óverkuðum sláturafurðum eru stranglega bannaðir.

6. gr.

Heyflutningar eru bannaðir austur yfir Þjórsá, Markarfljót og Jökulsá nema nauðsyn krefji og óhætt sé að dómi Sauðfjárveikivarna. Heyflutningar vestur yfir nefndar varnarlínur eru hættulitlir og oftast leyfðir. Sérstakt leyfi þarf þó hverju sinni. Sama gildir um túnþökuflutning.

7. gr.

Bannað er að flytja óhreina ull austur yfir Þjórsá, Markarfljót og Jökulsá. Nota skal hreinar umbúðir um ull.

Óæskilegt er, að fengnir séu menn úr öðrum héruðum til vélrúnings á fé í sýslunni og stranglega er bannað að nota vélklippur, sem rúið hefur verið með utan sýslunnar.

Bannað er að flytja inn í sýsluna búfjáráburð, vélar, tæki og annað, sem saurmengast hefur eða komið í beina snertingu við sauðfé eða nautgripi í öðrum héruðum.

8. gr.

Fararstjórum hópferða til skoðunar búfjár á húsi er skylt að útbýta á hverjum bæ til hvers manns einnota hlífðarskóm eða plastpokum til að draga úr smithættu.

Öllum þeim, sem starfs síns vegna fara bæ frá bæ í gripahús er skylt að gæta varúðar varðandi fótabúnað og hlífðarföt, einkum þegar farið er milli varnarhólfa. Gripaeigendur skulu hafa tiltæka aðstöðu til skóþrifa í gripahúsum sínum, útbúna í samráði við héraðsdýralækni.

II. KAFLI

Afréttarmál.

9. gr.

Skylt er að litarmerkja með löggiltum eyrnamerkjum í grænum lit eða með lakkmálningu í sama lit allt fé, sem flutt er á afrétt eða fer þangað og eins allt fé, sem gengur nálægt varnarlínum í byggð.

10. gr.

Ljúka skal viðgerð varnarlína að vori svo fljótt sem kostur er og ekki má sleppa fé á afrétt fyrr en viðgerð er lokið.

11. gr.

Alvarlega er varað við að flytja á afrétt óhagvant eldra fé eða túnára vegna hættu á flækingi. Ekki skal flytja á afrétt grunsamlegar vanþrifnar kindur eða kindur með mikla skitu. Rétt er að ormahreinsa fé skömmu áður en því er sleppt á afrétt til að draga úr mögnun ormasmits við afréttargirðingar.

Óvarlegt er að flytja á afrétt fé úr hjörðum þar sem garnaveiki hefur verið staðfest og skal það ekki gert nema stjórn viðkomandi sveitar og upprekstrarfélags leyfi. Óheimilt er að taka utansveitarfé á afrétt nema til komi leyfi viðkomandi sveitarstjórnar.

12. gr.

Öllum kindum, sem fara af sjálfsdáðum yfir varnarlínur (línubrjótar) skal lóga. Gera skal það verð úr sem unnt er og senda líffæri til rannsóknar að Keldum (haus og innyfli nema vömb). Líffærasending er skilyrði fyrir bótagreiðslum til eigenda.

Eftirtöldum aðilum er skylt að hafa strangt eftirlit með því í öllum fjallgöngum og réttum, að „línubrjótar" og allar veikar kindur og grunsamlegar séu tafarlaust teknar úr fjársafni, einangraðar og þeim lógað: **Fjallkóngar** við alla meðferð fjár á afrétti og í flutningum á fé til byggða (rétta), **réttarstjórar** við alla meðferð í réttum og við réttir og **hreppstjórar** samkvæmt lögum. Sama skylda hvílir á **öllum bændum** við smölun heimalanda og innrekstra.

13. gr.

Sveitarstjórnir skulu, eftir því sem kostur er, samræma lögboðnar smalanir heimalanda. Sveitarstjórnum og afréttarfélögum er skylt að hafa aðstöðu til einangrunar línubrjóta og veikra kinda á innrekstrarstöðum.

Ekki skal flytja línubrjóta eða veikar kindur með líffé heim á bæi eða til rétta. Slíkt fé skal flytja beint til sláturhúss sé þess nokkur kostur; annars halda í öruggri einangrun sem skemmstan tíma til lógunar. Skylt er þeim sem ábyrgð bera skv. 12. gr. að gera grein fyrir marki, auðkennum og útliti kindanna, hvar þær komu fyrir og hvar líklegast er að línubrjótur hafi farið yfir varnarlínu.

14. gr.

Sérstaka aðgát skal sýna við sundurdrátt á fé vegna nokkurs fjölda sammerkinga og námerkinga við aðliggjandi héruð. Ómerkingum, sem ekki finnast eigendur að og öðrum vafakindum skal lóga, en ekki selja til lífs.

15. gr.

Alvarlega er varað við kaupum og sölum á fé milli sveita og hvers konar flutningum öðrum með einstakar kindur (hrúta) eða fjárhópa; búferlaflutningum með fé, fóðurtöku, láni og leigu, töku í hagagöngu eða flutningi á afrétt á meðan óvissa ríkir um útbreiðslu smitsjúkdóma innan sýslunnar og í aðliggjandi héruðum.

Aðgát skal höfð við hrútasýningar og aðrar búfjársýningar og ekki má flytja á sýningarstað gripi frá garnaveikibæjum eða bæjum þar sem smitsjúkdómar aðrir herja. Skylt er að leita upplýsinga um þetta hjá viðkomandi héraðsdýralækni. Hliðstætt gildir um sauðfjársæðingar.

Leggja skal kapp á að samstilla og samræma innan sveitar og milli sveita varnaraðgerðir og notkun varnarlyfja gegn uppkomu mögnun og útbreiðslu smitsjúkdóma í búfé. Sem dæmi er þetta:

Bólusetja skal öll ásetningslömb gegn garnaveiki svo snemma hausts sem kostur er, merkja þau um leið og bólusett er og fara aðra yfirferð til skoðunar árangurs og endurbólusetningar sbr. reglugerð þar um. Alvarlega er varað við því að ala kálfa í fjárhúsum og hafa fé í fjósi. Veikar kindur og grunsamlegar skal einangra og þrífa bæli þeirra á eftir. Aldrei má láta þær til lambanna, lausar í hlöðu eða í fjós.

Samstilla skal með tilliti til samgangs fjár og framkvæma með vandvirkni og eftir reglum þar um þrifaböðum sauðfjár og útrýmingarböðun kláðamaurs, einangra til böðunar kindur, sem síðar heimtast og þrífa fjárhús.

Beita ætti skipulega varnarbólusetningu gegn uppkomu og útbreiðslu lungnapestar. Bólusetja ætti um skeið á bæjum, sem næst liggja og mestan fjársamgang hafa við bæi, þar sem lungnapest kemur upp.

16. gr.

Reglur þessar eru settar samkv. heimild í 45. gr. laga nr. 23/1956 og 12/1967 og öðlast þegar gildi.

Landbúnaðarráðuneytið, 26. sept. 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Haukur Jörundarson.

Nr. 424. 27. september 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð fyrir Vatnsveitu Ólafsfjarðar nr. 220 10. ágúst 1972.

1. gr.

2. mgr. 5. gr. hljóði svo:

Húseigandi sem beiðist tengingar við vatnsæðar vatnsveitunnar eða breytingar á eldri lögn skal leggja fram teikningar af vatnskerfi ef óskað er.

2. gr.

9. gr. hljóði svo:

Af öllum húseignum á vatnsveitusvæðinu sem vatn er lagt að sbr. 5. gr. skal greiða vatnsskatt 0.15% af fasteignamatsverði húss og lóðar eins og það er hverju sinni, þó þannig að lægsta gjald af íbúð eða fasteign skal vera kr. 7 500. Lágmarksgjöld breytast í samræmi við breytingar á fasteignamati. Gjalddagar skulu vera hinir sömu og gjalddagar fasteignaskatts.

3. gr.

10. gr. hljóði svo:

Auk vatnsskatts skv. 9. gr. skal greiða aukavatnsskatt af húsum er nota vatn til annars en venjulegra heimilisnota, vegna atvinnu sem í þeim er rekin eða af öðrum ástæðum. Aukavatnsskattinn skal innheimta skv. mæli eða áætlun vatnsveitunnar með kr. 20.00 fyrir hvern rúmmetra vatns. Leiga fyrir mæli skal vera kr. 10 000.00 á ári. Gjalddagi aukavatnsskatts skal vera ársfjórðungslega.

4. gr.

12. gr. hljóði svo:

Aukavatnsskatta skv. 9. og 10. gr. skal greiða sem hér segir:

1. Fyrir vatn til skipa kr. 200.00 fyrir hvern rúmmetra, þó aldrei minna en kr. 5 000.00 hverju sinni. Gjald þetta greiðist við móttöku.
2. Fyrir fiskibáta og skip sem gerð eru út frá Ólafsfirði skal greiða sem hér segir:
   Fyrir báta 12 tonn og minni kr. 10 000 á ári.
   Fyrir báta frá 12 tonn og allt að 100 tonn kr. 25 000 á ári.
   Fyrir skip stærri en 100 tonn kr. 100 000 á ári.
   Gjalddagi er 1. júlí ár hvert.
3. Af þvottaplönum greiðist kr. 50 000 á ári. Gjalddagi er 1. júlí ár hvert.
4. Fyrir önnur vatnsafnot skv. ákvörðun vatnsveitunnar hverju sinni. Gjöld skv. grein þessari breytast í samræmi við breytingar á fasteignamati.

5. gr.

13. gr. hljóði svo:

Gjaldár vatnsveitunnar er almanaksárið. Vatnsskatt má taka lögtaki og er hann

tryggður með lögveði í eignum næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

6. gr.

14. gr. hljóði svo:
Bæjarstjórn getur ákveðið að hækka eða lækka vatnsskatt allt að 50%.

7. gr.

16. gr. hljóði svo:
Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 100 000 nema þyngri refsing liggi við skv. lögum. Valdi nokkur skemmdum á vatnsveitunni skal bæta það eftir mati þar til kvaddra manna. Mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið með sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Ólafsfjarðar staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 sbr. lög nr. 93 5. júní 1947 um aðstoð til vatnsveitna til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 27. september 1979.

F. h. r.
Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Jón Sigurpálsson.

13. september 1979. Nr. 425.

SAMÞYKKT

fyrir veiðifélag Krossár, Skarðshreppi, Dalasýslu.

1. Félagið heitir Veiðifélag Krossár. Heimili þess og varnarþing er Skarðshreppur, Dalasýsla.
2. Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að vatnasvæði Krossár, en þær eru Skarð, Á, Geirmundarstaðir, Kross, Reynikelda og Frakkanes.
3. Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskgegnd á félagssvæðinu og ráðstafa veiði eftir því sem aðalfundur samþykkir.
   Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.
4. Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár, og hinn eftir þrjú ár, og helst svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorast undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða að hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, og hinir hitt árið.
5. Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.
   Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. Aðalfund skal halda í okt/nóv. mánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.
7. Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.
8. Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.
9. Brot á samþykkt þessari varða sektum samkvæmt XVI. kafla laga nr. 76/1970 um lax- og silungsveiði.
10. Viðauki: Ennfremur var samþykkt að eigendum, annars vegar að Krossvatni, Frakkanesvatni og Ætulæk, og hins vegar að Krossá, ráðstafi einir málefnum þessara svæða, eins og lög gera ráð fyrir.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 13. sept. 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ragnheiður Árnadóttir

Nr. 426. 17. október 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu á gjaldskrá fyrir Sundhöll Hafnarfjarðar.

1.	Fullorðnir, einstök skipti	kr.	360
	Ef keyptir eru 10 miðar í senn, kosta þeir	—	2 200
2.	Börn, einstök skipti	—	160
	Ef keyptir eru 10 miðar í senn, kosta þeir	—	750
3.	67 ára og eldri greiði ½ gjald.		
4.	Sjúkrakort (samkv. læknisvottorði) ókeypis.		
5.	Baðstofa: Almenningstími	—	600
	Ef keyptir eru 10 miðar í senn, kosta þeir	—	4 500
	Einkatímar	—	3 000
6.	Leiga á sundfötum, handklæðum, lökum og teppum	—	300

Gjaldskrá þessi sem samþykkt er af bæjarstjórn Hafnarfjarðar staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 17. október 1979.

F. h. r.
Jón S. Ólafsson.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

REGLUGERÐ

um takmarkanir á þorskveiðum í nóvember og desember 1979.

1. gr.

Á tímabilinu 20. desember til 31. desember 1979, að báðum dögum meðtöldum, er öllum skipum öðrum en skuttogurum með aflvél 900 bremsuhestöfl eða stærri og togskipum, sem eru 39 metrar og lengri, óheimilt að stunda þorskveiðar í íslenskri fiskveiðilandhelgi.

2. gr.

Skuttogarar með aflvél 900 bremsuhestöfl eða stærri og togskip, sem eru 39 metrar og lengri, mega ekki stunda þorskveiðar í 23 daga samtals á tímabilinu 1. nóvember til 31. desember 1979. Útgerðaraðilar geta ráðið tilhögun þessara veiðitakmarkana, þó þannig, að hver togari verður að láta af þorskveiðum ekki skemur en 7 daga í senn.

3. gr.

Tilhögun veiðitakmörkunar samkvæmt 2. gr. skal tilkynnt sjávarútvegsráðuneytinu áður en hún hefst hverju sinni. Verði slíkar áætlanir ekki látnar í té, getur ráðuneytið ákveðið, hvenær viðkomandi togarar skuli láta af þorskveiðum. Útgerðaraðilar eru bundnir við áætlanir sínar og verða að leita samþykkis ráðuneytisins, ef þeir vilja breyta þeim.

4. gr.

Við ákvörðun á því, hversu lengi skip láta af þorskveiðum hverju sinni gilda eftirfarandi reglur:

1. Sé skip að hefja tímabil, sem það stundar ekki þorskveiðar á, miðast upphaf tímabils við þann tíma er skip kemur í höfn til löndunar.
2. Sé skip að ljúka tímabili, sem það stundar ekki þorskveiðar á, miðast lok tímabilsins við þann tíma, er skipið heldur til þorskveiða á ný.
3. Sigli skip með afla til löndunar erlendis og reynist þorskur yfir 15% af heildaraflanum, telst sá tími er fer í siglingar ekki með í tímabili veiðitakmörkunar á þorski.

5. gr.

Á þeim tíma, sem fiskiskip mega ekki stunda þorskveiðar skv. 1.—3. gr. má hlutdeild þorsks í heildarafla hverrar veiðiferðar ekki nema meiru en 15%. Þorskafli undir þeim mörkum skoðast sem löglegur aukaafli, en fari **þorskafli hverrar** veiðiferðar fram úr 15% af heildarafla, verður það sem umfram er, gert upptækt samkvæmt lögum um upptöku ólöglegs sjávarafla.

6. gr.

Komi fiskiskip með afla að landi á tímabili því sem þorskveiðar eru bannaðar samkvæmt 1.—3. gr., og hlutfall þorsks í aflanum reynist hærra en 15%, skal svo litið á, að hér sé um ólöglegan afla að ræða, og hann gerður upptækur sbr. 5. gr., nema í ljós komi, að veiðar hafi ekki verið stundaðar á þeim tíma, sem þorskveiðar eru óheimilar samkvæmt 1.—3. gr. Sama gildir komi fiskiskip að landi eftir lok tímabilsins skv. 1.—3. gr. hafi afli að einhverju leyti fengist á tímabilinu.

7. gr.

Sjávarútvegsráðuneytinu er heimilt að setja nánari reglur um framkvæmd reglugerðar þessarar, ef nauðsyn krefur.

8. gr.

Brot á reglugerð þessari varða refsingu samkvæmt ákvæðum laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins og ákvæða laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins og ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 23. október 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Jón B. Jónasson.

Nr. 428. 1. október 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu á breytingu á áður staðfestu skipulagi í Súðavíkurhreppi Norður-Ísafjarðarsýslu.

Samkvæmt skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964 19. gr. hefur ráðuneytið hinn 1. október 1979 staðfest þá breytingu á áður staðfestu skipulagi í Súðavíkurhreppi að:
Í stað opinberrar byggingar og verslunarhúss á lóðunum Aðalstræti 2 og 8 komi tveggja hæða fjölbýlishús og í stað verslunarhúss á lóðinni Aðalstræti 4 verði gert ráð fyrir opinberri byggingu.

Félagsmálaráðuneytið, 1. október 1979.

F. h. r.
Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Jón Sigurpálsson.

Nr. 429.

REIKNINGUR

Samábyrgð Íslands á fiskiskipum fyrir árið 1978.

Rekstrarreikningur fyrir árið 1978.

I.	Iðgjöld:		
	Iðgjöld ársins	kr.	1 675 023 110
	Endurtryggingariðgjöld	—	958 822 275
	Eigin iðgjöld	kr.	716 200 835
II.	Tjón:		
	Tjón ársins	kr.	1 145 036 730
	Hluti endurtryggjenda í tjónum	—	670 640 793
	Eigin tjón	kr.	474 395 937
	Iðgjöld ÷ Tjón	kr.	241 804 898

III. Umboðslaun:				
Fengin umboðslaun og ágóðahluti	kr.	109 398 474		
Greidd umboðslaun og ágóðahluti	—	105 559 948		
			—	3 838 526
Iðgjöld ÷ Tjón + Umboðslaun			kr.	245 643 424
IV. Fjármunatekjur ÷ Fjármagnsgjöld:				
Vaxtatekjur	kr.	34 102 764		
Arður	—	46 500		
	kr.	34 149 264		
Vaxtagjöld	—	2 064.824		
Rekstrarkostn. fasteigna	—	2 642 589	—	29 441 851
			kr.	275 085 275
V. Skrifstofu- og stjórnunarkostnaður:				
Laun og launatengd gjöld	kr.	42 415 894		
Annar rekstrarkostnaður	—	20 413 183		
Aðstöðugjald	—	20 961 000		
Kirkjugarðsgjald	—	482 102		
			—	84 272 179
			kr.	190 813 096
VI. Gengismunur:				
Gengishagnaður	—	2 426 524		
Gengistap				0
VII. Fyrningar			kr.	398 262
VIII. Afskr. tapaðar og vafasamar skuldir			kr.	8 090
Hagnaður af reglulegri starfsemi			kr.	192 833 268
IX. Til ráðstöfunar:				
Óráðstafað frá fyrra ári.....			kr.	273 339 843
Höfuðstólsfærslur			—	38 042 610
Hagnaður ársins			—	192 833 268
			kr.	504 215 721
X. Ráðstöfun:				
Lagt í áhættusjóð			—	19 283 327
Óráðstafað til næsta árs			—	484 932 394
			kr.	504 215 721

Efnahagsreikningur hinn 31. desember 1978.

Eignir:

I. Veltufjármunir:				
1. Sjóður og bankainnstæður:				
Sjóður			kr.	1 402 178
Innstæður á hlaupareikningum			—	23 138 222
Innstæður á sparisjóðsbókum			—	181 504 949
			kr.	206 045 349

2. Skammtímakröfur:			
Innlend vátryggingarfélög			kr. 1 137 697 950
Aðrir innl. skuldunautar			— 238 236 470
Erl. skuldunautar			— 1 428 731
Víxileignir			— 10 205 171
			kr. 1 387 568 322
		Veltufjármunir samtals	kr. 1 593 613 671
II. Fastafjármunir:			
1. Varanlegir rekstrarfjármunir:			
Skrifstofuáhöld o. fl.	kr. 1 518 355		
Björgunaráhöld	— 484 060		
Lágmúli 9	— 37 087 000		
Innréttingar	— 160 631		
			kr. 39 250 046
2. Áhættufjármunir og langtímakröfur:			
Hlutabréf:			
Björgunarfél.	kr. 465 000		
Verslunarsambandið	10 000		
			kr. 475 000
Verðbréfaeign			— 204 860 811
			kr. 205 335 811
		Fastafjármunir samtals	kr. 244 585 857
III. Hluti endurtryggjenda í tryggingasjóði:			
Iðgjaldasjóður			kr. 16 059 624
Bótasjóður			— 645 993 483
		Hluti endurtryggjenda í tryggingasjóði	kr. 662 053 107
		Eignir samtals	kr. 2 500 252 635

Skuldir og eigið fé:

I. Skammtímaskuldir:		
Innlend vátryggingafélög þ. m. t. geymslufé	kr.	387 342 007
Sjávarútvegsráðuneytið	—	372 053 476
Aðrir innlendir skuldheimtumenn	—	14 248 436
Erlendir skuldheimtumenn	—	23 985 110
Ógreiddir skattar	—	23 504 214
Skammtímaskuldir samtals	kr.	821 133 243
II. Tryggingasjóður:		
Iðgjaldasjóður	kr.	45 950 400
Bótasjóður	—	1 103 906 920
Tryggingasjóður samtals	kr.	1 149 857 320
III. Áhættusjóður:		
Áhættusjóður 31.12. 1977	kr.	23 046 351
Lagt í áhættusjóð 1978	—	19 283 327
Áhættusjóður samtals	kr.	42 329 678

IV.	Eigið fé:		
1.	Bundið:		
	Stofnfé Ríkissjóðs	kr.	2 000 000
2.	Frjálst:		
	Óráðstafað eigið fé	—	484 932 394
	Eigið fé samtals	kr.	486 932 394
	Skuldir og eigið fé samtals	kr.	2 500 252 635

Í stjórn Samábyrgðar Íslands:
Ágúst Flygenring,
Birgir Finnsson, Jón Sigurðsson,
Andrés Finnbogason, Egill Þorfinnsson.

Rekstrarreikningur fyrir árið 1978.

I.	Árgjöld:			
	Árgjöld ársins		kr.	56 433 700
II.	Fjármunatekjur:			
	Vaxtatekjur		—	2 024 319
			kr.	58 458 019
III.	Skrifstofu- og stjórnunarkostnaður:			
	Þáttaka í launum og launatengdum gjöldum Samábyrgðar	kr. 3 742 579		
	Þátttaka í öðrum rekstrarkostnaði	— 2 014 051		
	Annar rekstrarkostnaður	— 413 533		
	Aðstöðugjald	— 80 200		
	Kirkjugarðsgjald	— 1 845		
			kr.	6 252 208
	Hagnaður af reglulegri starfsemi		kr.	52 205 811
IV.	Til ráðstöfunar:			
	Yfirtekið frá Bráðafúadeild		kr.	253 590 259
	Framlag úr gengismunasjóði		—	12 671 000
	Hagnaður ársins		—	52 205 811
			kr.	318 467 070
V.	Ráðstöfun:			
	Lagt í áhættusjóð		kr.	5 220 581
	Óráðstafað til næsta árs		—	313 246 489
			kr.	318 467 070

Efnahagsreikningur hinn 31. desember 1978.

Eignir:

I.	Veltufjármunir:		
1.	Bankainnstæður:		
	Innstæða á hlaupareikningum	kr.	8 591 014
	Innstæða á sparisjóðsbókum	—	141 159 393
	Innstæða á vaxtaaukareikning	—	162 862 155
		kr.	312 612 562

2. Skammtímakröfur:				
Ógreidd iðgjöld			kr.	26 478 553
Samábyrgð Íslands			—	6 884 942
Aðrir innl. skuldunautar			—	18 997 326
Víxileignir			—	1 121 108
			kr.	53 481 929
		Veltufjármunir samtals	kr.	366 094 491
II. Fastafjármunir:				
1. Varanlegir rekstrarfjármunir:				
Skrifstofuáhöld	kr.	110 580		
Fyrning til 31.12. 1974	—	99 580		
			kr.	11 000
Rakaeyðingartæki	kr.	506 452		
Fyrning til 31.12. 1976	—	437 102		
			kr.	69 350
Fúavarnarefni			kr.	56 616
			kr.	136 966
2. Áhættufjármunir og langtímakröfur:				
Innlend verðbréf			kr.	555 581
		Fastafjármunir alls	kr.	692 547
		Eignir alls	kr.	366 787 038

Skuldir og eigið fé:

I. Skammtímaskuldir:			
Tryggingasjóður fiskiskipa	kr.	18 936 797	
Aðrir innl. skuldheimtumenn	—	6 101 305	
Ógreitt áætlað aðstöðugjald og kirkjugarðsgjald	—	201 122	
	kr.	25 239 224	
II. Áhættusjóður:			
Yfirfært frá Bráðafúadeild	kr.	23 080 744	
Lagt í áhættusjóð á árinu	—	5 220 581	
	kr.	28 301 325	
III. Eigið fé:			
Óráðstafað eigið fé	kr.	313 246 489	
Skuldir og eigið fé alls	kr.	366 787 038	

Reykjavík, 10. júní 1979.

Í stjórn Aldurslagasjóðs:

Ágúst Flygenring,

Birgir Finnsson, Jón Sigurðsson,

Andrés Finnbogason, Egill Þorfinnsson.

Stjórnartíðindi B 51, nr. 408—429. Útgáfudagur 31. október 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 52 — 1979

1. nóvember 1979. Nr. 430.

REGLUGERÐ

um bann við loðnuveiðum.

1. gr.

Frá kl. 12.00 á hádegi 10. nóvember 1979 þar til öðru vísi verður ákveðið eru allar loðnuveiðar bannaðar.

2. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála og varða brot viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 1. nóvember 1979.

Kjartan Jóhannsson.

Jón L. Arnalds.

1. nóvember 1979. Nr. 431.

REGLUGERÐ

um bann við loðnuveiðum utan fiskveiðilandhelgi Íslands.

1. gr.

Frá kl. 12.00 á hádegi 10. nóvember 1979 þar til öðru vísi verður ákveðið eru íslenskum skipum bannaðar loðnuveiðar utan fiskveiðilandhelgi Íslands.

2. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á reglugerð þessari, skal farið að hætti opinberra mála og varða brot viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 34 17. maí 1976, um veiðar íslenskra skipa utan fiskveiðilandhelgi Íslands.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 34 17. maí 1976, um veiðar íslenskra skipa utan fiskveiðilandhelgi Íslands, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 1. nóvember 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Þórður Ásgeirsson.

Stjórnartíðindi B 52, nr. 430—431. Útgáfudagur 5. nóvember 1979.

B 102

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 53 — 1979

Nr. 432. 822 15. október 1979.

REGLUR

um fjarskipti á skipum.

Efnisyfirlit.

I. KAFLI

ALMENNAR KRÖFUR.

1. gr. Skilgreiningar og orðaskýringar.
2. gr. Almenn ákvæði.
3. gr. Flokkun skipa.
4. gr. Fjöldi loftskeytamanna og talstöðvarvarða.
5. gr. Vaktþjónusta.
6. gr. Tækjabúnaður skipa.
7. gr. Loftskeytaklefar. Skip af 1. og 2. flokki.
8. gr. Afgreiðsluaðstaða.
9. gr. Talstöðvar. Fyrirkomulag. Skip af 3., 4. og 5. flokki.
10. gr. Færanlegar fjarskiptastöðvar fyrir björgunarbáta.
11. gr. Fastur loftskeytabúnaður í vélknúnum björgunarbátum.
12. gr. Radíóbaujur fyrir gúmmíbjörgunarbáta.
13. gr. Dagbók.
14. gr. Aðlögunartími vegna tækjabúnaðar.

II. KAFLI

TÆKNIKRÖFUR

1. gr. Loftskeytabúnaður.
2. gr. Stuttbylgjustöð.
3. gr. Sjálfvirkt vekjaratæki fyrir morse.
4. gr. Miðunarstöðvar.
5. gr. Fastur loftskeytabúnaður í vélknúnum björgunarbátum.
6. gr. Færanlegar fjarskiptastöðvar fyrir björgunarbáta.
7. gr. Neyðartalstöð fyrir gúmmíbjörgunarbáta, 2182 kHz.
8. gr. Radíóbaujur fyrir gúmmíbjörgunarbáta, 121.5 MHz, 243 MHz.
9. gr. Millibylgjutalstöðvar.
10. gr. Orkugjafar.
11. gr. Metrabylgjutalstöðvar (VHF).
12. gr. Sjálfvirkt vekjaratæki fyrir talstöðvar.
13. gr. Verkfæri, mælitæki og varahlutir.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

1. gr.
Skilgreiningar og orðaskýringar.

1.1 Alþjóðasamþykktir þær, sem getið er um í þessum reglum eru Alþjóðasamþykkt um öryggi mannslífa á hafinu (SOLAS) og Alþjóðafjarskiptasamþykktin, sem hér eftir mun nefnd: „radíóreglugerðin".

1.2 Farstöðvaþjónusta.
Radíóþjónusta milli farstöðva og landstöðva eða milli farstöðva.

1.3 Sjófarstöðvaþjónusta.
Farstöðvaþjónusta milli strandarstöðva og sjófarstöðva, eða milli sjófarstöðva eða milli sjófarstöðva í sama skipi; björgunarbátafarstöðvar geta einnig tekið þátt í þessari þjónustu.

1.4 Strandarstöð.
Landstöð í sjófarstöðvaþjónustunni.

1.5 Hafnarstöð.
Landstöð í hafnarþjónustu fyrir skip.

1.6 Skipsstöð.
Farstöð í sjófarstöðvaþjónustunni um borð í skipi, sem er ekki að staðaldri fyrir akkeri eða bundið við bryggju. Sem skip í þessu sambandi eru björgunarbátar ekki taldir með.

1.7 Fjarskiptastöð fyrir innanskipssambönd.
Lítil farstöð í sjófarstöðvaþjónustunni til fjarskipta um borð í skipinu, eða milli skipsins og björgunarbáta þess í sambandi við notkun björgunarbáta eða æfingar með þeim, eða fjarskiptasamband milli skipa, sem verið er að draga eða ýta.

1.8 Björgunarbátastöð.
Farstöð í sjófarstöðvaþjónustunni eða flugfarstöðvaþjónustunni, eingöngu fyrir neyðarþjónustu og staðsett í björgunarbát.

1.9 Alþjóðafjarskiptaþjónusta.
Fjarskiptaþjónusta milli fjarskiptastöðva, sem staðsettar eru í sitt hverju landi eða tilheyra sitt hverju landi.

1.10 Sendingartegund er táknuð sem hér greinir:
A1 Loftskeytasending án mótunar. Lykluð burðartíðni.
A2 Loftskeytasending. Lykluð sending sem er tvíhliðarbandsstyrkmótuð með tóntíðni.
A2H Loftskeytasending. Lykluð sending, sem er einhliðarbandsstyrkmótuð með tóntíðni. Efra hliðarbandið og burðartíðnin eru notuð.
A3 Talsending með tvíhliðarbandsmótun.
A3H Talsending með einhliðarbandsmótun. Efra hliðarbandið og burðartíðnin eru notuð.
A3J Talsending með einhliðarbandsmótun. Efra hliðarbandið er notað. Burðartíðninni er eytt.
A3A Talsending með einhliðarbandsmótun. Efra hliðarband og minnkuð burðartíðni eru notuð.
F3 Talsending með tíðnimótun.

1.11 Nýtt skip telst það skip, sem samið hefur verið um smíði á fyrir íslenska aðila, eftir gildistöku þessara reglna.

1.12 Brúttórúmlest eru 2.83 rúmmetrar.

1.13 Skrásetningarlengd skips er lengdin frá fremri brún efsta enda framstefnis að afturbrún efsta enda afturstefnis.
Ef ekkert afturstefni er, skal mæla lengdina að punktinum, þar sem framhlið stýrisáss (eða framhald hans) mætir efsta þilfarinu.

1.14 Þar sem skip hefur mælibréf með tveim brúttórúmlestatölum, skal miðað við hærri töluna við túlkun þessara reglna.

2. gr.
Almenn ákvæði.

2.1. Öll íslensk skip, sem falla undir ákvæði alþjóðasamþykkta, er fjalla um fjarskipti skipa og Ísland er aðili að, skulu fullnægja reglum þeirra samþykkta og reglum þeim, sem hér fara á eftir. Gilda þær einnig um önnur íslensk skip, eins og nánar er til tekið í 3. gr.

2.2. Tæki þau, sem reglur þessar taka til, skulu háð viðurkenningu Póst- og símamálastofnunarinnar og eftirliti hennar. Siglingamálastjóra skulu tilkynntar niðurstöður eftirlitsins.

2.3. Póst- og símamálastofnunin gefur út leyfisbréf fyrir rekstri fjarskiptastöðva skipa.

2.4. Skoðun fjarskiptastöðva skal fara fram árlega. Að henni lokinni gefur Póst- og símamálastofnunin út öryggisvottorð fyrir loftskeyta- og talstöðvar, sem gildir í 12 mánuði í senn, enda verði á tímabilinu engar veigamiklar breytingar gerðar á tækjunum og búnaði þeirra, en þá fari fram endurskoðun. Þó má gildistíminn vera 14 mánuðir, fari skoðun fram 2 mánuðum fyrir tilsettan tíma. Siglingamálastjóri gefur út skírteini þau, sem krafist er fyrir skip, sem falla undir gildandi alþjóðasamþykkt um öryggi mannslífa á hafinu (SOLAS).

2.5. Póst- og símamálastofnunin lætur siglingamálastjóra í té afrit af skoðunarskýrslum yfir búnað þann, sem reglurnar fjalla um.

2.6. Eftirlitsmenn Póst- og símamálastofnunarinnar skulu að lokinni skoðun sinni færa niðurstöður hennar í eftirlitsbók skipsins.

2.7. Skipstjóra ber skylda til að fylgjast með því, hvenær öryggisskírteini fellur úr gildi og sjá um að skoðun fari fram til endurnýjunar skírteinisins.

2.8. Á þeim skipum, sem samkvæmt reglum þessum er skylt að hafa loftskeytamann, skal staða hans ekki vera sameinuð annarri stöðu um borð, þó ber loftskeytamanni að sjá um viðhald og framkvæma viðgerðir á tækjum þeim, sem eru í hans umsjá og elektroniskum siglingatækjum skipsins.

2.9. Takist útgerðarmanni ekki að ráða loftskeytamann með fullum réttindum á skip sitt, má Póst- og símamálastofnunin í samráði við Félag íslenskra loftskeytamanna, veita tímabundna undanþágu hæfum manni, þótt ekki hafi hann full réttindi. Í þessu sambandi skal sérstaklega bent á ákvæði radíóreglugerðarinnar RR 23-2, 853, 854 og 855.

3. gr.
Flokkun skipa.

3.1. **1. flokkur:**
Farþegaskip, sem mega flytja 250 farþega eða fleiri á alþjóðasiglingaleiðum.

3.2. **2. flokkur:**
Önnur farþegaskip á alþjóðasiglingaleiðum án tillits til stærðar. Farþegaskip í strandsiglingum við Ísland 1600 brl. eða stærri að undanskildum þeim farþegaskipum, sem sigla reglulegar ferðir milli fastra viðkomustaða innanlands, enda séu vegalengdir milli staðanna styttri en 100 sjómílur. Vöruflutningaskip 1500 brl. eða stærri. Þó skulu þau vöruflutningaskip, sem nú eru á skipaskrá af þessari stærð, ekki hlíta ákvæðum þessa flokks, nema þau séu 1600 brl. eða stærri. Vöruflutninga- og farþegaskip sem sigla til eða frá Ameríku. Fiskiskip með 55 m skrásetningarlengd og lengri.

3.3. 3. flokkur:
Vöruflutningaskip á alþjóðasiglingaleiðum, allt að 1500 brl. Fiskiskip með 32 m og allt að 55 m skrásetningarlengd.

3.4. 4. flokkur:
Vöruflutningaskip, sem ekki heyra til 2. eða 3. fl. Farþegaskip, sem ekki falla undir 1. eða 2. fl. Fiskiskip með 24 m og allt að 32 m skrásetningarlengd.

3.5. 5. flokkur:
Fiskiskip með 14 m og allt að 24 m skrásetningarlengd.

3.6. 6. flokkur:
Fiskiskip með þilfari með allt að 14 m skrásetningarlengd.

3.7. Talstöðvar í bátum, sem ekki eru talstöðvarskyldir samkvæmt þessum reglum, eru háðar eftirliti Póst- og símamálastofnunarinnar.

3.8. Siglingamálastjóri ákveður, í samráði við Póst- og símamálastofnunina, hvaða flokki skip skuli tilheyra, sem ekki eru sérstaklega tilgreind hér að framan. Skal tillit tekið til stærðar og notkunar slíkra skipa.

4. gr.
Fjöldi loftskeytamanna og talstöðvarvarða.

4.1. Sérhvert skip, sem búið er loftskeytatækjum og/eða talstöð, skal hafa loftskeytamenn eða talstöðvarvörð sem hér segir:

1. flokkur:
2 loftskeytamenn (annar þeirra 1. flokks).

2. flokkur:
1 loftskeytamann.

3. og 4. flokkur:
1 talstöðvarvörð með almennu skírteini talstöðvarvarða.

5. flokkur:
1 talstöðvarvörð með takmörkuðu skírteini talstöðvarvarða.

6. flokkur:
1 talstöðvarvörð.

Flokkun loftskeytamanna og talstöðvarvarða skal vera samkvæmt radíóreglugerðinni, grein RR 23.

5. gr.
Vaktþjónusta.

5.1. 1. flokkur: 16 klst. hlustvarsla á sólarhring á neyðartíðninni fyrir morse.
2. flokkur: 8 klst. hlustvarsla á sólarhring á neyðartíðninni fyrir morse.
3., 4., 5. og 6. flokkur: óákveðið.

5.2. Þegar krafist er í reglum þessum að loftskeytamaður haldi hlustvörð á neyðartíðninni á morse (500 kHz) má hann hætta slíkri hlustvörslu meðan hann sinnir viðskiptum á öðrum tíðnum eða starfar að öðrum mikilvægum fjarskiptaverkefnum en aðeins ef óframkvæmanlegt er að hlusta með heyrnartólum eða hátalara. Hlustvarslan skal ávallt vera haldin af loftskeytamanni, með heyrnartólum eða hátalara, á þagnartímabilunum, sem tilgreind eru í radíóreglugerðinni. Í orðunum „mikilvæg fjarskiptaverkefni“ í þessari grein felast áríðandi viðgerðir á fjarskiptatækjum, sem notuð eru með tilliti til öryggis og siglingatækjum, að skipun skipstjóra. Að auki má loftskeytamaður um borð í skipum,

öðrum en farþegaskipum, þar sem loftskeytamenn eru fleiri en einn, í undantekningartilfellum, m. a. þegar það er óhentugt að hlusta með heyrnartólum eða hátalara, hætta hlustvörslu að skipun skipstjóra til að framkvæma viðgerð, sem þörf er á til að koma í veg fyrir yfirvofandi bilanir á:

— fjarskiptatækjum, sem notuð eru með tilliti til öryggis,
— siglingatækjum,
— öðrum rafeinda siglingatækjum, þar með talin viðgerð á þeim með því skilyrði:

að skipið sé búið „selcall" búnaði í samræmi við radíóreglugerðina,

að hlustvarslan sé ávallt haldin af loftskeytamanni með heyrnartólum eða hátalara á þagnartímabilunum, sem tilgreind eru í radíóreglugerðinni.

5.3. Í sérhverju skipi, sem búið er sjálfvirku vekjaratæki á morse skal það alltaf, meðan skipið er á sjó, vera í gangi þegar engin hlustvarsla er í samræmi við ákvæði þessarar greinar, og þegar mögulegt er meðan á miðunum stendur.

5.4. Æskilegt er að hlustvörður í samræmi við þessa grein, þ. m. t. hlustvörður, sem ákveðinn er af stjórnvöldum, sé haldinn í samræmi við morse-þjónustuna í radíóreglugerðinni.

5.5. Á þeim skipum, sem starfstími er óákveðinn, ber talstöðvarverði skylda til að hlusta á útköllunartímum þeirra strandarstöðva, sem hann getur átt von á viðskiptum frá.

5.6. Auk framangreindra tímaákvarðana ber öllum skipum, sem samkvæmt ákvæðum þessara reglna skulu búin varðviðtæki fyrir 2182 kHz, að halda stöðugan hlustvörð á þeirri tíðni, enda tækið staðsett þannig að slíkur hlustvörður sé mögulegur og öruggur.

5.7. Þegar ríkisstjórn, aðili að SOLAS, krefst að skip, sem sigla innan lögsögu hennar, séu búin metrabylgjustöð til nota í sambandi við kerfi, sem hún hefur komið upp til eflingar öryggis við siglingar, skal slík stöð vera í samræmi við ákvæði 11. greinar II. kafla og haldinn skal hlustvörður á stjórnpalli á þeim tímum og þeim rásum, sem viðkomandi ríkisstjórn kann að hafa ákveðið.

5.8. Þegar varðstundir loftskeytamanns rekast á matmálstíma, þannig að loftskeytamaður hefur ekki aðstöðu til vegna hlustvörslu að mæta í borðsal yfirmanna á matmálstíma, á hann heimtingu á að framreiddur sé fyrir hann matur í loftskeytaklefa, sams konar og er á borðum í matsal yfirmanna.

6. gr.
Tækjabúnaður.

Tækjabúnaður skipa skal vera sem hér segir:

6.1. **Skip af 1. og 2. flokki.**

1. Aðalsendir, 405—535 kHz. (1. gr. í II. kafla).
2. Aðalviðtæki, 150 kHz—30 MHz. Skip af 1. flokki ennfremur viðtæki 410 kHz—23 MHz. (1. gr. í II. kafla).
3. Varðviðtæki, 2182 kHz. (1. gr. í II. kafla).
4. Orkugjafar (1. gr. í II. kafla).
5. Varasendir, 405—535 kHz. (1. gr. í II. kafla).
6. Varaviðtæki, 405—535 kHz. (1. gr. í II. kafla).
7. Millibylgjutalstöð, 1.6—4.2 MHz. (9. gr. í II. kafla).
8. Stuttbylgjustöð fyrir morse og tal 4—27.5 MHz (2. gr. í II. kafla).
9. Metrabylgjutalstöð (VHF), 156—162 MHz. (11. gr. í II. kafla).
10. Miðunarstöð. (4. gr. í II. kafla).
11. Sjálfvirkt vekjaratæki fyrir talstöðvar (12. gr. í II. kafla).
12. Sjálfvirkt vekjaratæki fyrir morse (3. gr. í II. kafla).

13. Sjálfvirkur lykill. (1. gr. í II. kafla).
14. Radar.
15. Loftnet (1. gr. í II. kafla).
16. Færanlegar fjarskiptastöðvar fyrir björgunarbáta (6. gr. í II. kafla).
17. Fastur loftskeytabúnaður í vélknúnum björgunarbátum (aðeins skip af 1. fl.) (5. gr. í II. kafla).
18. Neyðartalstöð fyrir gúmmíbjörgunarbáta, 2182 kHz. (7. gr. í II. kafla).
19. Verkfæri, mælitæki og varahlutir. (13. gr. í II. kafla).
20. Radíóbaujur fyrir gúmmíbjörgunarbáta. 121.5 MHz, 243 MHz (8. gr. í II. kafla).
21. Dagbók (15. gr.).

6.2. **Skip af 3. flokki.**
1. Millibylgjutalstöð, 1.6—4.2 MHz. (9. gr. í II. kafla).
2. Varatalstöð, 1.6—4.2 MHz (9. gr. í II. kafla).
3. Stuttbylgjutalstöð, 4—27.5 MHz. (2. gr. í II. kafla).
4. Metrabylgjutalstöð (VHF), 156—162 MHz. (11. gr. í II. kafla).
5. Varðviðtæki, 2182 kHz. (1. gr. í II. kafla).
6. Miðunarstöð. (4. gr. í II. kafla).
7. Sjálfvirkt vekjaratæki fyrir talstöðvar (12. gr. í II. kafla).
8. Radar.
9. Orkugjafar (9. gr. í II. kafla).
10. Færanlegar fjarskiptastöðvar fyrir björgunarbáta. (Á aðeins við um vöruflutningaskip 500 brl. og stærri) (6. gr. í II. kafla).
11. Neyðartalstöð fyrir gúmmíbjörgunarbáta, 2182 kHz (7. gr. í II. kafla).
12. Verkfæri, mælitæki og varahlutir (13. gr. í II. kafla).
13. Radíóbaujur fyrir gúmmíbjörgunarbáta, 121.5 MHz, 243 MHz. (8. gr. í II. kafla).
14. Dagbók (15. gr.).

6.3. **Skip af 4. flokki:**
Sama og skip af 3. flokki, að undanskilinni stuttbylgjutalstöð.

6.4. **Skip af 5. flokki:**
1. Millibylgjutalstöð, 1.6—2.85 MHz. (þarf ekki að vera búin sjálfvirkum sendibúnaði vekjaramerkis) (9. gr. í II. kafla).
2. Varðviðtæki, 2182 kHz. (1. gr. í II. kafla).
3. Orkugjafar. (10. gr. í II. kafla).
4. Neyðartalstöð fyrir gúmmíbjörgunarbáta, 2182 kHz. (7. gr. í II. kafla).
5. Radíóbaujur fyrir gúmmíbjörgunarbáta 121.5 MHz, 243 MHz. (8. gr. í II. kafla).
6. Verkfæri og varahlutir (13. gr. í II. kafla).

6.5. **Skip af 6. flokki:**
1. Millibylgjutalstöð, 1.6—2.85 MHz, (þarf ekki að vera búin sjálfvirkum sendibúnaði vekjaramerkis) (9. gr. í II. kafla).
2. Varðviðtæki fyrir 2182 kHz (gildir ekki um skip, sem eru minni en 12 m) (1. gr. í II. kafla).
3. Orkugjafar (10. gr. í II. kafla).
4. Neyðartalstöð fyrir gúmmíbjörgunarbáta, 2182 kHz (gildir ekki um skip, sem eru minni en 12 m) (7. gr. í II. kafla).
5. Radíóbaujur fyrir gúmmíbjörgunarbáta, 121.5 MHz, 243 MHz. (8. gr. í II. kafla).
6. Verkfæri og varahlutir (13. gr. í II. kafla).

6.6. Siglingamálastjóra er heimilt í samráði við Póst- og símamálastofnunina að leyfa bátum af 6. flokki að hafa metrabylgjustöð (VHF) ásamt talsendi/viðtæki fyrir 2182 kHz í stað millibylgjustöðvarinnar, enda yrði þá farsvið viðkomandi báta takmarkað við svæði, þar sem hlustvarsla væri fyrir hendi á metrabylgju. Slíkt leyfi má aðeins veita gegn skriflegri umsókn til ofangreindra aðila.

6.7. Allur framangreindur tækjabúnaður skal vera í samræmi við ákvæði radíóreglugerðarinnar. Þar sem fyrirmæli Póst- og símamálastofnunarinnar kynnu að ganga lengra, gilda þau.

7. gr.

Loftskeytaklefar. Skip af 1. og 2. fl.

7.1. Loftskeytaklefi skal staðsettur á sama þilfari og stjórnklefi skipsins og þannig frá honum gengið, að utanaðkomandi hávaði trufli ekki störf loftskeytamanns um of.

7.2. Loftskeytaklefinn skal vera nægilega rúmgóður svo að auðvelt sé að nota tækin, og ekki skal hann notaður í neinum þeim tilgangi, sem kynni að trufla störf loftskeytamanns.

7.3. Svefnklefi, að minnsta kosti eins loftskeytamanns, skal vera eins nálægt loftskeytaklefa og unnt er.

7.4. Öruggt símasamband skal vera milli loftskeytaklefa og stjórnklefa, skal það óháð talkerfi skipsins.

7.5. Loftskeytastöðinni skal þannig fyrir komið að hún sé varin skaðlegum áhrifum vatns og hita. Skal hún vera vel aðgengileg til tafarlausrar notkunar í neyðartilvikum og til viðgerðar.

7.6. Í klefanum skal vera góð klukka með sekúnduvísi á miðri skífunni, sem skal vera minnst 125 mm að þvermáli. Skífan skal merkt þagnartímabilum þeim sem ákveðin eru í radíóreglugerðinni fyrir loftskeytaþjónustu. Klukkan skal þannig staðsett að auðvelt sé að sjá á hana úr sæti loftskeytamanns og frá þeim stað, þar sem prófun sjálfvirka vekjaratækisins fer fram.

7.7. Í loftskeytaklefa skal vera góð neyðarlýsing, nægjanleg til að vel sjáist til að vinna með tækjunum og á klukkuna, sem fyrirskipuð er í gr. 7.6. Mögulegt skal vera að kveikja og slökkva á ljósinu við inngang loftskeytaklefa og við vinnuborð loftskeytamanns, nema fyrirkomulag í klefanum geri þetta óþarft. Slökkvararnir skulu greinilega merktir: „Neyðarlýsing".

7.8. Stunga fyrir handlampa með hæfilega langri taug eða vasaljós skal vera í loftskeytaklefa. Á stungan að fá straum frá neyðarorkugjafa skipsins.

7.9. Ljós við vinnuborð loftskeytamanns skal búið styrkstilli.

7.10. Verkfæri þau og varahlutir, sem fjallað er um í 13. gr. í II. kafla, skulu geymd í loftskeytaklefa.

8. gr.

Afgreiðsluaðstaða.

8.1. Í skipum af 1. flokki skal vera sérstakur klefi, einn eða fleiri, þar sem afgreiða má farþega og skipshöfn með samtöl við land. Svo skal einnig vera í skipum af 2., 3. og 4. flokki, þar sem því verður við komið. Þar sem svo er ekki, væri æskilegt að tækjum væri þannig fyrir komið í loftskeyta-, talstöðvar- eða kortaklefa, að þeir, sem samtöl eiga við land, verði fyrir sem minnstum utanaðkomandi truflunum.

9. gr.

Talstöðvar. Fyrirkomulag. Skip af 3., 4. og 5. fl.

9.1. Talstöðvum skal valinn staður ofarlega í skipinu og þannig fyrir komið að utanaðkomandi hávaði trufli eins lítið og unnt er móttöku skeyta og merkja.

9.2. Gott samband skal vera milli talstöðva og stjórnklefa.
9.3. Góð klukka skal vera við talstöðvar og skal skífa hennar ekki vera minni að þvermáli en 125 mm. Skífan skal merkt þagnartímabilum þeim, sem ákveðin eru í radíóreglugerðinni fyrir talstöðvarþjónustu. Klukkan skal þannig staðsett, að auðvelt sé fyrir talstöðvarvörð að sjá á hana.
9.4. Við talstöðvar skal komið fyrir spjaldi með leiðbeiningum um notkun þeirra í neyðartilvikum. Ennfremur spjaldi með kallmerki skipsins.
9.5. Góð neyðarlýsing, óháð ljósneti skipsins, skal vera við talstöðvar og þannig fyrirkomið að beri sem best birtu á stillihnappa tækjanna, klukkuna og leiðbeiningarspjaldið.
9.6. Þar sem talstöðvar eru reknar frá rafgeymum, skal vera mögulegt að fylgjast með hleðsluástandi þeirra í námunda við þær.

10. gr.
Færanlegar fjarskiptastöðvar fyrir björgunarbáta.

10.1. Viðurkenndar færanlegar fjarskiptastöðvar fyrir björgunarbáta í samræmi við 6. gr. í II. kafla, skulu vera um borð í öllum skipum, nema þeim sem hafa á hvorri síðu vélknúna björgunarbáta búna loftskeytastöðvum í samræmi við ákvæði 11. gr. í þessum kafla og 5. gr. í II. kafla. Allur þessi útbúnaður skal vera geymdur á sama stað í kortaklefanum eða öðrum hagkvæmum stað, þar sem hann er tilbúinn til flutnings til einhvers björgunarbátsins í neyðartilfellum. Samt sem áður, í olíuskipum sem eru 3000 brl. og stærri, þar sem björgunarbátarnir eru miðskipa og aftast, skal þessi útbúnaður vera geymdur á hagkvæmum stað nálægt þeim björgunarbátum, sem fjærst eru aðalsendi skipsins.
10.2. Í þeim tilfellum, þegar skip er á siglingaleið, sem tekur þann tíma sem að áliti stjórnvalda gerir færanlegar fjarskiptastöðvar fyrir björgunarbáta ónauðsynlegar, mega stjórnvöld heimila að slíkum stöðvum sé sleppt.

11. gr.
Fastur loftskeytabúnaður í vélknúnum björgunarbátum.

11.1. Þar sem heildarfjöldi manna um borð í farþegaskipi á alþjóðasiglingaleiðum, sem ekki eru stuttar alþjóðlegar siglingaleiðir, hvalvinnsluskipi, fiskvinnsluskipi, niðursuðuverksmiðjuskipi, eða skipi ætluðu til flutnings á fólki á vegum hvalvinnslu, fiskvinnslu eða niðursuðuiðnaðarins, er meiri en 199 manns en minni en 1500 manns, skal loftskeytastöð, í samræmi við kröfur þessarar greinar og 5. gr. í II. kafla, vera um borð í a.m.k. einum þeirra vélknúnu björgunarbáta sem krafist er samkvæmt alþjóðareglum, að sé um borð í slíku skipi.

Þar sem heildarfjöldi manna um borð í slíku skipi er 1500 eða meiri, skal slík loftskeytastöð vera um borð í öllum vélknúnum björgunarbátum, sem krafist er samkvæmt alþjóðareglum að séu um borð í slíku skipi.
11.2. Fjarskiptatækjunum skal vera komið fyrir í klefa nógu stórum til að rúma bæði tækin og þann sem notar þau.
11.3. Fyrirkomulag skal vera þannig, að hvorki sendirinn né móttakarinn verði fyrir truflunum af völdum vélarinnar, þegar hún er í gangi, hvort sem rafgeymirinn er í hleðslu eða ekki.
11.4. Rafgeymirinn fyrir stöðina skal ekki vera notaður til ræsingar á vélum eða fyrir kveikjukerfi véla.
11.5. Vél björgunarbátsins skal vera búin rafal til endurhleðslu rafgeymis stöðvarinnar og annarra verkefna.

12. gr.
Radíóbaujur fyrir gúmmíbjörgunarbáta.

12.1. Gúmmíbjörgunarbátar skipa, sem skyld eru að hafa slíka báta, skulu búnir bauju, sem sendir frá sér neyðarmerki á tíðnunum 121.5 og 243 MHz. Þó þurfa baujurnar ekki að vera fleiri en 5 um borð í sama skipi, en þar sem fjöldi gúmmíbjörgunarbáta fer fram úr 5, skulu umbúðir báta þeirra, sem búnir eru baujum, vera greinilega merktar.

13. gr.
Dagbók.

13.1. Póst- og símamálastjórnin sér um gerð og útgáfu dagbóka þeirra, sem krafist er samkvæmt ákvæðum radíóreglugerðarinnar.

13.2. Á skipum af 1. og 2. flokki skal haldin dagbók varðandi fjarskipti o. fl., skal hún geymd í loftskeytaklefa og skal liggja frammi til athugunar fyrir eftirlitsmenn.

13.3. Í hana ber loftskeytamanni að færa nafn sitt, tímann sem hann kemur á og fer af vakt og allt sem við ber í sambandi við fjarskiptaþjónustu skipsins og kann að hafa þýðingu varðandi öryggi mannslífa á hafinu.
Að auki skal eftirgreint fært í bókina:

13.4. Færslur, sem krafist er samkvæmt ákvæðum radíóreglugerðarinnar.

13.5. Upplýsingar um viðhald og viðgerðir tækja og ástand rafgeyma, en þeir skulu fullhlaðnir daglega.

13.6. Upplýsingar um daglega prófun varasendis og athugun neyðarorkugjafa.

13.7. Upplýsingar um daglega prófun sjálfvirka vekjaratækisins.

13.8. Upplýsingar um viðhald og prófanir á björgunarbátastöðvum.

13.9. Á skipum af 3. og 4. flokki skal haldin dagbók varðandi fjarskipti o. fl., skal hún geymd, þar sem hlustvarsla fer fram. Skal hún sýnd eftirlitsmönnum, fari þeir fram á það. Skal talstöðvarvörður og þeir meðlimir áhafnar, sem sinna hlustvörslu, færa í bókina nöfn sín og allt, sem við ber í sambandi við fjarskiptaþjónustu skipsins og kann að hafa þýðingu varðandi öryggi mannslífa á hafinu. Að auki skal eftirgreint fært í bókina:

13.10. Færslur sem krafist er samkvæmt ákvæðum radíóreglugerðarinnar.

14. gr.
Aðlögunartími vegna tækjabúnaðar.

14.1. Ákvæðum reglna þessara, að því er tækjabúnað varðar, skal vera fullnægt við næstu radíóskoðun, sem á sér stað þrem mánuðum eftir birtingu þeirra. Þó má fresta útvegun og uppsetningu einstakra tækja eins og hér greinir.

14.2. **1. flokkur.**

Enginn frestur umfram ákvæði 14.1. greinar.

14.3. **2. flokkur.**

Vöruflutningaskip:

Millibylgjutalstöð með sjálfvirkri sendingu vekjaramerkis. Frestur til næstu radíóskoðunar, sem fram fer eftir 1. janúar 1981. Sama gildir um stuttbylgjustöð og sjálfvirkt vekjaratæki fyrir tal og morse.

Fiskiskip:

Gömul fiskiskip í þessum flokki, sem búin eru tækjum samkvæmt ákvæðum um skip í 3. flokki B í reglum nr. 52/1965, geta fengið frest sem hér segir:

Varaloftskeytastöð, ótakmarkað.
Stuttbylgjustöð fyrir tal og morse til 1. janúar 1982.
Sjálfvirk sending vekjaramerkis talstöðva til 1. janúar 1982.
Sjálfvirkt vekjaratæki fyrir morse til 1. janúar 1982.
Sjálfvirkur lykill til 1. janúar 1982.
Sjálfvirkt vekjaratæki fyrir talstöðvar 1. janúar 1982.

14.4. **3. flokkur.**

Vöruflutningaskip:

Enginn frestur umfram ákvæði 14.1. greinar.

Fiskiskip:

Gömul fiskiskip í þessum flokki, sem búin eru tækjum samkvæmt ákvæðum um skip í 3. flokki B í reglum nr. 52/1965, má flytja í 2. fl. þessara reglna, enda starfi á þeim loftskeytamaður.

Frestur til aðlögunar um aukinn tækjabúnað verði sá sami og ákveðið er í 14.3. gr. um fiskiskip.

Frestur til aðlögunar um aukinn tækjabúnað fyrir önnur gömul fiskiskip í þessum flokki, má vera sem hér segir:

Varasendir með sjálfvirkri sendingu vekjaramerkis fyrir millibylgju ásamt viðtæki og stuttbylgjutalstöð til 1. janúar 1982, ennfremur sjálfvirkt vekjaratæki fyrir talstöðvar.

14.5. **4. flokkur.**

Vöruflutningaskip:

Varasendir með sjálfvirkri sendingu vekjaramerkis ásamt viðtæki til 1. janúar 1982, ennfremur sjálfvirkt vekjaratæki fyrir talstöðvar.

Fiskiskip:

Varasendir með sjálfvirkri sendingu vekjaramerkis ásamt viðtæki til 1. janúar 1982, ennfremur sjálfvirkt vekjaratæki fyrir talstöðvar.

14.6. **5. og 6. flokkur.**

Enginn frestur fram yfir ákvæði 14.1. greinar.

14.7. Frá 1. janúar 1982, skulu öll viðskipti á tali fara fram á einhliða bandi (SSB) að undanskildum neyðartíðninni 2182 kHz, og metrabylgjum. Tíðnirnar 4125 kHz og 6215.5 kHz má nota áfram með A3H útgeislun til 1. janúar 1984.

14.8. Gúmmíbjörgunarbátar, sem fluttir eru inn eftir 1. júní 1980 skulu búnir radíóbauju skv. 12. gr. Skal slíkri bauju komið fyrir í eldri bátum við fyrstu skoðun þeirra, sem fram fer eftir ofangreindan tíma.

II. KAFLI

TÆKNIKRÖFUR

1. gr.

Loftskeytabúnaður.

1.1. Þessi búnaður skal vera fyrir hendi nema annað sé sérstaklega tekið fram:

Loftskeytastöðin skal vera aðalbúnaður og varabúnaður, hvor fyrir sig tengdur aðskildum og sjálfstæðum rafbúnaði.

Aðalbúnaðurinn skal vera aðalsendir, aðalviðtæki, viðtæki fyrir talstöðvaneyðartíðni og aðalorkugjafi.

Varabúnaðurinn skal vera varasendir, varaviðtæki og varaorkugjafi.

Setja skal upp aðalloftnet og varaloftnet, nema að stjórnvöld undanskilji eitthvert skip að hafa varaloftnet, þar sem hún telur að slíkt loftnet sé óhentugt og óþarfi, en í slíku tilfelli skal vera til um borð hæfilegt varaloftnet fullfrágengið, sem setja má upp án tafar. Að auki skal vera til um borð í öllum tilvikum nægilegur loftnetsvír og einangrarar, þannig að setja megi upp hæfilega gott loftnet. Ef aðalloftnetið er strengt milli tveggja festinga, sem hætt er við slætti, skal það nægilega verndað gegn því að brotna.

1.2. Óskermaðar rafleiðslur, sem geta valdið truflunum í loftneti viðtækja, skulu óheimilar. Slíkar leiðslur skulu ávallt vera skermaðar og skermur jarðtengdur.

Skiptingar milli loftneta og senda eða viðtækja skulu fara fram í loftskeyta- eða talstöðvarklefa, ef einhver er, ella í seilingarfjarlægð frá talstöð. Leitast skal við að hafa loftnet eins hátt og við verður komið, og eins fjarri hlutum, sem kynnu að hafa truflandi áhrif og mögulegt er.

Aðalviðtæki skulu búin sérloftneti.

1.3. Hægt skal vera á fljótvirkan hátt að tengja og stilla aðalsendi og varasendi við aðalloftnetið, og varaloftnetið, ef það er fyrir hendi.

Hægt skal vera á fljótvirkan hátt að tengja aðalviðtækið og varaviðtækið við hvert það loftnet, sem þurfa þykir.

1.4. Öllum hlutum tilheyrandi varaloftskeytabúnaðinum skal vera komið fyrir eins ofarlega í skipinu og mögulegt er, til að tryggja sem mest öryggi búnaðarins.

1.5. Með aðalsendi og varasendi skal vera hægt að senda út á morse-neyðartíðni með þeirri útgeislun, sem radíóreglugerðin ákveður fyrir þá tíðni. Auk þess skal vera hægt að senda út á að minnsta kosti 6 krystalstýrðum tíðnum, þ. e.: 410, 425, 454, 468, 480 og 512 kHz, með þeirri útgeislun, sem tiltekin er fyrir þessar tíðnir í radíóreglugerðinni. Varasendirinn má vera neyðarsendir skipsins, eins og skilgreint er í radíóreglugerðinni, til takmarkaðrar notkunar.

1.6. Ef mótuð útgeislun er fyrirskipuð í radíóreglugerðinni, skal aðalsendirinn og varasendirinn hafa mótunardýpt sem ekki er minni en 70 prósent, og tóntíðni milli 450—1350 rið.

1.7. Aðalsendirinn og varasendirinn skulu, þegar þeir eru tengdir við aðalloftnetið, hafa meðallangdrægni eins og tilgreint er hér að neðan, það er að segja, þeir eiga að geta sent út vel skiljanleg merki frá skipi til skips að degi til við venjuleg skilyrði og undir venjulegum kringumstæðum yfir tilgreindar vegalengdir.

	Lægsta venjulega langdrægni í mílum	
	Aðalsendir	Varasendir
Öll farþegaskip og verslunarskip, 1 600 brúttólestir og yfir	150	100
Verslunarskip undir 1600 brúttólestir	100	75

(Vel skiljanleg merki heyrast venjulega ef R.M.S. gildi sviðsstyrksins við viðtækið er að minnsta kosti 50 microvolt pr. meter).

1.8. Með aðalviðtækinu og varaviðtækinu skal vera hægt að taka á móti á morse neyðartíðninni með þeirri mótun, sem radíóreglugerðin ákveður fyrir þá tíðni.

Að auki skal aðalviðtækið geta tekið á móti á þeim tíðnum og með þeirri mótun sem notaðar eru til sendingar tímamerkja, veðurskeyta, og annarra slíkra útsendinga, er varða öryggi siglinga, og stjórnvöld álíta nausynlegar. Auk þess er æskilegt að viðtækin hafi tíðnisviðið 150—300 kHz.

Þar sem ekki eru fyrir hendi beinar mælingar sviðsstyrksins, má nota eftirfarandi upplýsingar.

Meðallangdrægni í mílum	Amper-metrar*	Heildarafl í loftnet (wött)**
200	128	200
175	102	125
150	76	71
125	58	41
100	45	25
75	34	14

1.9. Viðtækið fyrir talstöðvarneyðartíðnina skal vera fast stillt á þá tíðni. Það skal hafa síunarbúnað eða búnað til að draga alveg niður í hátalaranum, þegar talstöðvarvekjaramerkið er ekki í gangi (sent út). Auðvelt skal vera að rjúfa og opna fyrir þennan búnað, sem nota má ef aðstæður eru þannig að dómi skipstjóra, að hlustunargæslan gæti truflað við siglingu skipsins.

Varviðtækið skal vera nægilega næmt til að taka við merkjum í heyrnartól eða hátalara þegar inngangsspenna tækisins er 50 microvolt.

Hlustun skal möguleg í stjórnklefa skips. Tækið skal búið sérloftneti.

1.10. Talsendirinn skal útbúinn sjálfvirkum búnaði til að framleiða talstöðvarvekjaramerkið, þannig gerðum, að hann hindri útsendingu vegna mistaka og svari til þeirra skilyrða sem fram koma í gr. 9.5.

Prófa skal sjálfvirka talstöðvavekjarabúnaðinn með jöfnu millibili á öðrum tíðnum en talstöðvaneyðartíðninni með viðeigandi gerfiloftneti.

1.11. Aðalviðtækið skal vera nægilega næmt til að taka við merkjum í heyrnartól eða í hátalara þegar inngangsafl viðtækisins er 50 microvolt. Varaviðtækið skal vera nægilega næmt til að taka við merkjum, þegar inngangsafl viðtækisins er 100 microvolt.

1.12. Nægileg raforka skal vera fyrir hendi hvenær sem er, meðan skip er á sjó, til að starfrækja aðalloftskeytabúnaðinn, til þess að sú meðallangdrægni náist sem áskilin er í gr. 1.7., svo og til að hlaða þá rafgeyma sem tilheyra loftskeytastöðinni. Spennan fyrir aðalloftskeytabúnaðinn skal vera, þegar um nýsmíðuð skip er að ræða, innan við ± 10 prósent af réttri spennu. Í eldri skipum skal reynt að halda spennunni eins réttri og mögulegt er, helst innan við ± 10 prósent.

1.13. Varaloftskeytabúnaðurinn skal hafa sjálfstæðan orkugjafa óháðan ljósaneti skipsins.

Varaviðtækið, 405—535 kHz, skal að auki geta unnið á orku frá ljósneti skipsins. Ef þessu verður ekki við komið, skulu koma til tvö viðtæki 405—535 kHz, þar sem annað fær orku frá rafgeymum en hitt frá ljósneti skipsins.

1.14. Varaorkugjafinn skal helst vera rafgeymar, sem hlaða má frá rafkerfi skipsins, og skal undir öllum kringumstæðum vera hægt að grípa fljótt til hans til að starfrækja varasendinn og varaviðtækið í að minnsta kosti sex klukkustundir samfleytt við venjulegar aðstæður. Þar við bætist viðbótarálag það sem nefnt er í gr. 1.15.

---

*) Þessi tafla sýnir niðurstöður, þegar loftnetið er hæst talið í metrum, miðað við neðsta hleðslumerki skipsins, og loftnetsstrauminn í ampere (R.M.S. gildi). Tölur þær sem gefnar eru upp í miðdálki þessarar töflu svara til meðalgildis hlutfallsins.

$$\frac{\text{Virk loftnetshæð}}{\text{Hámarksloftnetshæð}} = 0.47$$

Þetta hlutfall breytist með staðbundnu ástandi loftnetsins, og getur breyst milli 0.3 og 0.7.

**) Tölur þær sem uppgefnar eru í þriðja dálki þessarar töflu svara til meðalgildis hlutfallsins.

$$\frac{\text{Útgeislað loftnetsafl}}{\text{Heildarloftnetsafl}} = 0.08$$

Þetta hlutfall breytist verulega eftir gildi virkrar loftnetshæðar og loftnetsviðnáms.

Til þess að ákveða álagið sem varaorkugjafinn á að gefa, er ákveðin regla sett til leiðbeiningar:

Helmingur af sendistraumsnotkun með lykilinn niðri og helmingur af sendistraumsnotkun með lykilinn uppi.

Að auki straumsnotkun viðtækis og viðbótartenginga við varaorkugjafann.

Þess er krafist að varaorkugjafinn hafi nægilega rýmd til að hægt sé að starfrækja samtímis varasendinn, varaviðtækið og VHF tækin, í að minnsta kosti sex klukkustundir, nema að rofabúnaður sé hafður til að tryggja einhliða starfrækslu tækjanna. Notkun VHF tækja frá varaorkugjafanum skal vera takmörkuð við neyðar-, háska- eða öryggisviðskipti. Að öðrum kosti má setja upp sérstakan orkugjafa fyrir VHF tækin.

1.15. Varaorkugjafinn skal notaður fyrir varaloftskeytabúnaðinn, varaviðtækið á 2182 kHz og lyklunarbúnaðinn fyrir sjálfvirka vekjaramerkið, ef hann gengur fyrir rafmagni eins og tilgreint er í gr. 1.19.

Varaorkugjafann má einnig nota fyrir:

Sjálfvirka vekjaramerkið á morse.

Neyðarljósið, sem er tilgreint í gr. 7.7. í I. kafla.

Miðunarstöðina.

VHF tækin.

Sjálfvirka búnaðinn fyrir talstöðvarvekjaramerkið.

Hvers konar búnað, sem mælt er fyrir um í radíó-reglugerðinni til að skipta yfir frá sendingu til viðtöku og öfugt.

1.16. Varaorkugjafinn og rofa- og öryggistafla fyrir hann, skal vera eins ofarlega í skipinu og fært þykir, og að loftskeytamaðurinn nái fljótt til hans.

Töflunni skal komið fyrir í loftskeytaklefanum, þar sem því verður við komið, en sé svo ekki, skal vera hægt að hafa hana upplýsta.

1.17. Meðan skipið er í ferðum skal hlaða rafgeymana daglega í fulla hleðslu, hvort sem þeir tilheyra aðalbúnaðinum eða varabúnaðinum.

1.18. Allar mögulegar ráðstafanir skulu gerðar til að útrýma og minnka orsakir fyrir truflunum í radíótækjum frá rafmagnstækjum og öðru um borð, til að tryggja góð starfsskilyrði við loftskeytatækin. Ef nauðsynlegt þykir, skal sjá til þess að loftnetið fyrir útvarpstækin valdi ekki truflunum. Sérstakan gaum skal gefa að þessum kröfum við smíði nýrra skipa.

1.19. Auk þess sem hægt er að handsenda morse vekjaramerkið, skal vera sjálfvirkur lyklunarbúnaður fyrir morse vekjaramerkið, sem getur lyklað aðal- og varasendinn og sent út morse vekjaramerkið. Þennan lyklunarbúnað skal vera hægt að taka úr sambandi tafarlaust, og hvenær sem er, til þess að hægt sé að nota sendinn fyrir handsendingu. Þennan lyklunarbúnað skal vera hægt að nota frá varaorkugjafa ef hann er rafknúinn.

1.20. Á sjó skal prófa varasendinn daglega, við hæfilegt gerfiloftnet, ef hann er ekki notaður til viðskipta, og að minnsta kosti einu sinni í sjóferð skal prófa hann við varaloftnetið, ef það er fyrir hendi.

Varaorkugjafann skal einnig prófa daglega.

1.21. Allur búnaður tilheyrandi loftskeytatækjunum skal vera traustur, og þannig hannaður að auðvelt sé að komast að honum til viðgerða.

2. gr.
Stuttbylgjustöð 4 — 27.5 MHz.

2.1. Sendirinn skal búinn útgeislunartegundum A3A og A3J. Sé hann einnig hannaður fyrir morsesendingar skal hann hafa A1.

2.2. Hámarks toppafl (P_P) fyrir tal skal vera 1.5 kW, nema á þeim tíðnum sem

getið er um í radíóreglugerðinni, þar sem hámarks toppaflið er 1 kW. Lágmarks toppafl (P_p) fyrir tal er 250 W.

2.3. Stöðin skal vera með stuttbylgjuböndin, sem getið er um í radíóreglugerðinni og a. m. k. 12 rásir alls, þ. e. kallrásirnar nr. 421, 606, 821, 1221 og 1621 og vinnurásirnar nr. 406, 416, 419, 601, 807, 1220 og 1625. Viðtækið skal vera nægilega næmt til þess að taka við merkjum í heyrnartól eða hátalara, þegar inngangsspenna viðtækisins er 50 microvolt.

2.4. Til að gera mögulega skjóta skiptingu frá sendingu til móttöku þegar handvirkur rofi er notaður, skal rofinn vera á talfærinu ef mögulegt er.

2.5. Meðan skip er á sjó, skal alltaf vera nægjanleg orka frá orkugjafa, til að stöðin vinni eðlilega. Þá skal rafgeymum, sem notaðir eru haldið fullhlöðnum, sé orkugjafinn rafgeymar.

2.6. Uppsett loftnet skal vera fyrir hendi. Auk þess skulu vera fyrir hendi varaloftnet, fullkomlega tilbúið til uppsetningar, eða þar sem þetta er ekki framkvæmanlegt, hæfilegur loftnetsvír og einangrarar til að geta útbúið varaloftnet.

3. gr.
Sjálfvirkt vekjaratæki fyrir morse.

3.1. Sjálfvirkt morse vekjaratæki, sem sett er upp eftir 26. maí 1965 skal uppfylla eftirfarandi lágmarkskröfur:

Þegar truflanalaust er skal það virka sjálfkrafa við morse vekjaramerki, sem sent er á morse neyðartíðninni frá strandarstöð, neyðarsendi skips eða björgunarbát í samræmi við radíóreglugerðina, að því tilskildu að styrkleiki merkisins við inngang viðtækisins sé meiri en 100 microvolt og minni en 1 volt.

Þegar truflanalaust er skal það virka við annaðhvort þrjú eða fjögur samfelld strik, þegar lengd strikanna breytist frá 3.5 sekúndum í sem næst 6 sekúndur, og bilin milli strikanna frá 1.5 sekúndu niður í lægsta mögulegt bil helst ekki lengra en 10 millisekúndur.

Það skal ekki virka vegna lofttruflana eða annarra merkja en morse vekjaramerkisins, að því tilskildu að hin mótteknu merki innihaldi ekki merki, sem er innan marka þeirra, sem getið er í 3. málsgrein hér að ofan.

Glöggleiki sjálfvirka vekjaratækisins skal vera slíkur, að það hafi jafnan næmleika yfir svið, sem nær yfir ekki minna en 4 kHz og ekki meira en 8 kHz sitt hvoru megin við neyðartíðnina og hafa næmleika utan þess sviðs, sem minnkar eins hratt og kostur er í samræmi við bestu tækniþekkingu.

Ef mögulegt er skal sjálfvirka vekjaratækið, þegar lofttruflanir eru eða aðrar truflanir, stillast sjálfvirkt, þannig að innan hæfilega stutts tíma nái það því ástandi, að það geti sem fyrst greint vekjaramerkið á morse.

Sjálfvirka morse vekjaratækið skal gefa frá sér stöðuga heyranlega viðvörun í loftskeytaklefanum, í svefnklefa loftskeytamanns og á stjórnpalli, þegar morse vekjaramerkið virkar á það eða ef bilun verður í því. Ef við verður komið skal einnig koma fram viðvörun, ef bilun verður í einhverjum hluta viðtökukerfisins. Aðeins einn rofi skal vera til að stöðva viðvörunina og skal hann vera í loftskeytaklefanum.

Í þeim tilgangi að prófa sjálfvirka vekjaratækið reglulega, skulu tækin innihalda sveiflugjafa, faststilltan á neyðartíðnina á morse (500 kHz) og lyklunarbúnað, sem framleiðir vekjaramerkið á morse með lágmarksstyrk tilgreint í 2. málsgr. þessarar greinar. Útbúnaður skal einnig vera fyrir notkun á heyrnartóli í þeim tilgangi, að hægt sé að hlusta á móttekin merki í sjálfvirka vekjaratækinu.

Sjálfvirka vekjaratækið á morse skal þola titring, raka og hitastigsbreytingar í samræmi við aðstæður um borð í skipum á sjó og skal virka við slíkar aðstæður.

3.2. Áður en ný gerð sjálfvirks morse vekjaratækis er viðurkennd, skal viðkomandi stjórnvaldi sýnt fram á með raunhæfum prófunum, að tækin séu í samræmi við gr. 3.1.

3.3. Í skipum, sem búin eru sjálfvirku vekjaratæki á morse, skal virkni þess prófuð af loftskeytamanni að minnsta kosti einu sinni á sólarhring meðan skip er á sjó. Ef það virkar ekki, skal loftskeytamaðurinn tilkynna það skipstjóra eða vakthafandi stýrimanni á stjórnpalli.

3.4. Loftskeytamaður skal öðru hvoru prófa sjálfvirka morse vekjaraviðtækið, þegar það er tengt réttu loftneti, með því að hlusta á merki og bera þau saman við hliðstæð merki á morse neyðartíðninni í aðalviðtækinu.

3.5. Ef mögulegt er skal sjálfvirka morse vekjaratækið, þegar það er tengt loftneti, ekki hafa áhrif á nákvæmni miðunarstöðvarinnar.

4. gr.
Miðunarstöðvar.

4.1. Miðunarstöðvar þær, sem krafist er í 6. gr. I. kafla, skulu geta tekið við merkjum með lágmarkstruflunum og tekið miðanir, þannig að út frá þeim megi ákveða réttvísandi miðanir og áttir. Tíðnisvið skal vera 200—535 kHz og 1605—2850 kHz. Æskilegt er þó, að lægra tíðnisviðið sé frá 150 kHz.

Þegar truflana gætir ekki skulu miðunarstöðvartækin hafa nægjanlega næmleika til að taka nákvæma miðun frá merki með sviðsstyrk, sem fer allt niður í 50 microvolt/metra.

Svo framarlega sem unnt er, skulu miðunarstöðvartækin vera þannig staðsett, að eins litlar truflanir og mögulegt er frá vélum og öðrum truflanagjöfum hafi áhrif á nákvæmni miðananna.

Svo framarlega sem unnt er skal miðunarstöðvarloftnetið vera þannig staðsett, að sem minnsta truflana verði vart frá nálægð annarra loftneta, járnsláa, vírstaga eða annarra stórra málmhluta, sem áhrif geta haft á nákvæmni miðananna.

Gott tviátta talkerfi skal vera milli miðunarstöðvar og stjórnpalls.

Allar miðunarstöðvar skulu leiðréttar, svo að fullnægjandi þyki að kröfu viðkomandi stjórnvalda, þegar þær eru uppsettar í fyrsta sinn. Leiðréttingin skal vera sannprófað með prófunarmiðunum eða með frekari leiðréttingu, hvenær sem einhverjar breytingar eru gerðar á staðsetningu einhvers loftnets eða á einhverri byggingu ofanþilja, sem gæti haft einhver merkjanleg áhrif á nákvæmni miðunarstöðvarinnar. Hin sérstaka leiðrétting skal fara fram einu sinni á ári eða eins nálægt því og mögulegt er. Skýrsla skal haldin yfir leiðréttingarnar og allar athuganir gerðar á nákvæmni þeirra.

4.2. Radíóbúnaður til miðunar á talstöðvarneyðartíðninni skal geta tekið radíómiðanir á þeirri tíðni án vafa um áttun innan 30 gráðu geira á hvort borð.

Við uppsetningu og prófun á þeim búnaði, sem vísað er til í þessari grein skal jafnt tillit tekið til viðkomandi tilmæla International Radio Consultative committee (CCIR).

Allar skynsamlegar ráðstafanir skulu gerðar til að tryggja þá möguleika á stefnuákvörðun, sem krafist er í þessari grein. Í tilfellum, þar sem vegna tæknilegra erfiðleika ekki er hægt að framkvæma stefnuákvörðun, geta stjórnvöld undanþegið einstök skip frá kröfum þessarar greinar.

5. gr.

Fastur loftskeytabúnaður í vélknúnum björgunarbátum.

5.1. Loftskeytabúnaður sá, sem krafist er í 11. gr. í I. kafla skal vera sendir, viðtæki og orkugjafi. Hann skal vera þannig hannaður, að ólærður maður geti notað hann í neyðartilvikum.

5.2. Sendirinn skal geta sent út á morse neyðartíðninni með þeirri mótun, sem krafist er fyrir þá tíðni í radíóreglugerðinni. Sendirinn skal einnig geta sent út á þeirri tíðni og með þeirri mótun, sem radíóreglugerðin úthlutar til nota fyrir björgunarbáta á sviðinu milli 4000 kHz og 27 500 kHz.

5.3. Sendirinn skal, ef mótuð útgeislun er tiltekin í radíóreglugerðinni, hafa mótunardýpt ekki minni en 70% og tóntíðni milli 450 og 1350 Hz.

5.4. Auk þess að hafa lykil til handvirkrar sendingar skal sendirinn vera búinn sjálfvirkum lyklunarbúnaði til sendingar á vekjaramerkinu og neyðarmerkinu á morse.

5.5. Á neyðartíðninni á morse (500 kHz) skal sendirinn hafa hámarkslangdrægni 25 sjómílur með föstu loftneti.

Þegar mæling á sviðsstyrk er ekki fyrir hendi, má áætla að þetta langdrægi náist ef hæð loftnetsins yfir sjólínu og loftnetsstraumurinn (R.M.S. gildi) er 10 ampermetrar.

5.6. Móttakarinn skal geta tekið á móti neyðartíðninni á morse (500 kHz) og þeim mótunum, sem krafist er fyrir þá tíðni í radíóreglugerðinni. Einnig skal hann geta tekið á móti þeim tíðnum, sem radíóreglugerðin úthlutar til nota fyrir björgunarbáta á sviðinu milli 4 og 27.5 MHz.

5.7. Orkugjafinn skal vera rafgeymir með nægjanlegri hleðslu til að reka sendinn í fjórar klukkustundir samfleytt við venjulegar aðstæður. Ef rafgeymirinn er þannig að hann þurfi að hlaðast, skal útbúnaður til hleðslu hans vera fyrir hendi frá orkugjafa skipsins. Að auki skal vera útbúnaður til að hlaða hann eftir að björgunarbáturinn hefur verið sjósettur.

5.8. Þegar orka fyrir loftskeytastöðina og leitarljósið, sem krafist er í 11. gr. í I. kafla er tekin frá sama rafgeymi, skal hann hafa nægjanlega rýmd fyrir aukaálag leitarljóssins.

5.9. Fast loftnet skal vera fyrir hendi ásamt útbúnaði því til stuðnings við hæstu hagkvæmustu hæð. Að auki, ef nauðsynlegt þykir, skal drekaloftnet eða loftbelgsloftnet vera fyrir hendi.

5.10. Loftskeytamaður skal vikulega meðan skip er á sjó prófa sendinn með hæfilegu gerfiloftneti og skal hlaða rafgeyma til fulls, ef þeir eru hlaðanlegir og þarfnast hleðslu.

6 gr.

Færanlegar fjarskiptastöðvar fyrir björgunarbáta.

6.1. Tæki þau, sem krafist er í gr. 10. í I. kafla skulu vera sendir, viðtæki, loftnet, og orkugjafi. Tækin skulu þannig hönnuð, að ófaglært fólk geti notað þau í neyðartilvikum.

6.2. Tækin skulu vera handhæg í meðförum, vatnsþétt, fljóta á sjó og þola að þeim sé kastað í sjóinn án þess að skemmast. Ný tæki skulu vera eins létt og meðfærileg og unnt er, og skal vera hægt að nota þau bæði í björgunarbáta og á flekum.

6.3. Sendirinn skal geta sent út á morse neyðartíðninni með útgeislun, sem ákveðin er í radíóreglugerðinni fyrir þá tíðni og á sviðinu milli 4 MHz og 27.5 MHz á morse með þeirri útgeislun, sem ákveðin er í radíóreglugerðinni fyrir björgunar-

báta. Samt sem áður geta stjórnvöld leyft, að sendirinn geti sent út á talneyðartíðninni með þeirri útgeislun, sem krafist er í radíóreglugerðinni fyrir þá tíðni, sem valkost eða sem viðbót við sendingu á morse tíðninni, sem krafist er í radíóreglugerðinni fyrir björgunarbáta, á sviðinu milli 4000 kHz og 27500kHz.

6.4. Sendirinn skal hafa, ef mótaðrar útgeislunar er krafist í radíóreglugerðinni, ekki minni mótunardýpt en 70% og þar sem útgeislun er á morse hafa tóntíðni milli 450 og 1350 Hz.

6.5. Auk þess að hafa lykil til handvirkrar sendingar, skal sendirinn vera búinn sjálfvirkum lyklunarbúnaði til sendingar á vekjaramerkinu og neyðarmerkinu á morse. Ef sendirinn getur sent út á neyðartíðninni á tali, skal hann vera búinn sjálfvirkum búnaði til sendingar á sjálfvirka vekjaramerkinu á tali, í samræmi við kröfurnar í gr. 9.5.

6.6. Viðtækið skal vera fyrir viðtöku á morse neyðartíðninni og á þeim útgeislunum, sem krafist er í radíóreglugerðinni fyrir þá tíðni. Ef sendirinn getur sent út á neyðartíðninni á tali (2182 kHz) skal viðtækið einnig geta tekið á móti á þeirri tíðni með þeirri mótun, sem krafist er í radíóreglugerðinni fyrir þá tíðni.

6.7. Loftnetið skal annað hvort vera sjálfstandandi eða mögulegt að reisa það við mastur björgunarbátsins í hæstu mögulega hæð. Auk þess er æskilegt að fyrir hendi sé drekaloftnet eða loftbelgsloftnet ef hagkvæmt þykir.

6.8. Sendirinn skal gefa frá sér nægilega útgangsorku út í loftnetið, sem krafist er í 6.1. gr. Hann skal helst fá orku sína frá handknúnum rafal.

Áætla má að þessu sé fullnægt á eftirfarandi hátt:

Að minnsta kosti 10 watta inngangur til anóðu síðasta stigs eða RF-tíðni, útgangur að minnsta kosti 2.0 wött (útgeislun A2) á 500 kHz út í gerviloftnet með raunviðnám 15 ohm og 100 x $10 \div 12$ farada rýmd í seríu. Mótunardýpt skal vera minnst 70%.

Ef rafhlaða er orkugjafinn, skal rafhlaðan vera í samræmi við kröfur viðkomandi stjórnvalda til að tryggja góða endingu og nægilega hleðslu.

6.9. Á sjó skal loftskeytamaður eða talstöðvarvörður, eftir því sem við á, prófa sendinn á viku fresti með hæfilegu gerfiloftneti og hlaða rafgeyma til fulls, ef þeir eru hlaðanlegir og þarfnast hleðslu.

6.10. Með tilliti til þessarar greinar, þýðir nýr búnaður, búnað, sem settur er upp í skip eftir gildistöku þessara reglna.

7. gr.
Neyðartalstöð fyrir gúmmíbjörgunarbáta, 2182 kHz.

7.1. Stöðin skal staðsett þannig í skipinu, að sem auðveldast sé að grípa til hennar, ef háska ber að höndum.

7.2. Stöðin skal fljóta í sjó.

7.3. Stöðin skal vera sterklega byggð, þannig að hún skemmist ekki við slæma meðferð og við að falla úr 15 metra hæð í sjó. Hún skal vera vatns- og rakaþétt.

7.4. Á stöðinni skulu vera einfaldar, vatnsheldar notkunarreglur á íslensku.

7.5. Stöðin á að fá orku frá rafhlöðum, sem eiga að hafa a. m. k. 2ja ára geymsluþol við eðlilegar aðstæður í skipum og bátum. Rafhlöðurnar skulu stimplaðar með framleiðsludagsetningu og leyfilegum geymslutíma.

7.6. Á stöðinni skal vera pera eða hliðstæður búnaður, sem gefur til kynna að sendirinn gefi út afl og að rafhlöður séu í lagi.

7.7. Stöðin skal vera af viðurkenndri gerð.

8. gr.

Radíóbaujur fyrir gúmmíbjörgunarbáta 121.5 MHz og 243 MHz.

8.1. Neyðarsendar á metrabylgju eru ætlaðir til sjálfvirkra útsendinga á radíóbylgjum, svo að hægt sé að miða út skip og báta í neyð. Sendarnir skulu fyrst og fremst gerðir til notkunar í gúmmíbjörgunarbátum, en þeir skulu einnig geta sent út, þegar þeir fljóta á sjó.

8.2. Sendirinn skal vera vatns- og rakaþéttur. Einnig skal hann vera höggheldur og ryðvarinn. Eigi má rúmfang hans fara fram úr 500 cm^3.

8.3. Á sendinum skulu vera einfaldar, vatnsheldar notkunarreglur á íslensku.

8.4. Sendirinn á að fá orku frá rafhlöðum, sem eiga að hafa a. m. k. 5 ára geymsluþol við eðlilegar aðstæður í gúmmíbjörgunarbátum. Rafhlöðurnar skulu stimplaðar með framleiðsludagsetningu og leyfilegum geymslutíma. Senditími skal vera að minnsta kosti 24 klst. við 1°C.

8.5. Sendirinn skal vera styrkmótaður minnst 85 prósent. Mótunartíðninni skal breytt niður á við um 700 Hz innan markanna 1600 Hz og 300 Hz tvisvar til þrisvar á sekúndu.

8.6. Sendirinn skal vera lyklaður á sjálfvirkan hátt, þannig að útsent merki sé annað hvort sent út stöðugt með fullum styrk, eða með fullum styrk í um það bil 0.75 sekúndu og verulega minni styrk í um það bil 1.5 sekúndur þar á eftir.

8.7. Útgangsafl á hvorri vinnutíðni fyrir sig skal vera minnst 100 mW mælt á 0.75 sek. af lyklunartímabili, þegar sent er út með fullum styrk, en annars stöðugt.

8.8. Á sendinum skal vera pera eða hliðstæður búnaður, sem gefur til kynna, að sendirinn gefi út afl og að rafhlöður séu í lagi.

8.9. Loftnet skal vera lóðrétt skautað stangarloftnet.

8.10. Sendirinn skal vera viðurkenndur af Póst- og símamálastofnuninni og siglingamálastjóra.

9. gr.

Millibylgjutalstöðvar.

9.1. Talstöðin skal vera sendi- og viðtökubúnaður og tilheyrandi orkugjafi (tilgreint í eftirfarandi liðum sem sendirinn, viðtækið, viðtækið fyrir hlustun á talneyðartíðninni og orkugjafinn eftir því sem við á).

Þar sem varatalstöðvar er krafist, er átt við varasendi, varaviðtæki og vara-orkugjafa.

9.2 Í skipum af 1.—4. flokki skal sendirinn búinn að minnsta kosti 10 krysalstýrðum tíðnum auk neyðartíðninnar 2182 kHz, þ. e. 2002, 2023, 2484, 2506, 2261, 2311, 2376, 2411, 3161, 2049, (alþjóðleg tíðni skipa við strandarstöðvar) og 2056 kHz. (alþjóðleg tíðni milliskipa). Í skipum af öðrum flokkum skal sendirinn búinn að minnsta kosti 4 krystalstýrðum tíðnum auk neyðartíðninnar 2182 kHz. Sama gildir um varasendir, þar sem hans er krafist.

Æskilegt er að talstöðvar í skipum af 4. og 5. flokki, séu búnar tíðnum á 4-MHz-sviðinu til viðskipta við íslenskar strandarstöðvar.

Sendirinn skal geta sent úr með þeirri útgeislun, sem krafist er í radíóreglugerðinni fyrir þessar tíðnir.

Við venjulegar aðstæður skulu sendingar með tvöföldu hliðarbandi (DSB) eða einföldu hliðarbandi (SSB) með fullri burðarbylgju (m. a. A3H) hafa mótunardýpt a. m. k. 70% við hámarksþéttleika (peak intensity). Mótun á sendingu á einföldu hliðarbandi (SSB) með minnkaðri (reduced) burðarbylgju eða deyfðri (suppressed) burðarbylgju (A3A, A3J) skal vera þannig að óæskilegar útgeislanir fari ekki yfir þau gildi, sem tilgreind eru í radíóreglugerðinni.

9.3. Sendirinn í skipum af 1.—4. flokki skal hafa 150 sml. lágmarkslangdrægni við venjulegar aðstæður og varasendirinn 75 sml. Sendirinn skal geta sent greinilega skiljanleg merki þessa vegalengd frá skipi til skips að degi til og við venjulegar aðstæður og kringumstæður. (Greinilega skiljanleg merki munu venjulega vera móttekin, ef R. M. S. gildi sviðsstyrksins inn á viðtækið er að minnsta kosti 25 mikrovolt per/metra).
Sendirinn í skipum af 5. og 6. flokki skal hafa 75 sml. lágmarkslangdrægni við venjulegar aðstæður.

Lágmarksafl senda skal vera 25W á 2182 kHz (AM) og 75W P_P á einhliðarbandi (SSB) í loftnet. Hámarksafl er 400W P_P.

9.4. Sendirinn í skipum af 1.—4. flokki skal hafa búnað til sjálfvirkrar sendingar sjálfvirka vekjaramerkisins á tali, þannig hannaðan að hann verði ekki virkur vegna mistaka. Mögulegt skal vera að taka búnaðinn úr sambandi, hvenær sem er til tafarlausrar sendingar neyðarkalls. Ráðstafanir skulu gerðar til reglubundinnar prófunar réttrar virkni búnaðarins á öðrum tíðnum en neyðartíðninni á tali (2182 kHz) með notkun viðeigandi gerviloftnets.

9.5. Búnaðurinn, sem krafist er í gr. 9.4. skal fullnægja eftirfarandi kröfum:
Mesta leyfilega tíðnifrávik hvers tóns skal vera ± 1.5%.

Mesta leyfilega frávik á tíma á hverjum tón skal vera ± 50 millisek.

Tíminn milli tóna skal ekki vera meiri en 50 millisek.

Hlutfallið milli styrks á sterkari og veikari tón skal vera innan 1 til 1.2.

9.6. Í skipum af 1.—4. flokki skal viðtækið hafa a. m. k. tíðnisviðið 1605 kHz til 4.2 MHz. Þó er æskilegt, að efri mörkin séu 4.5 MHz.
Í skipum af 5. og 6. flokki, skal viðtækið að minnsta kosti hafa tíðnisviðið 1605 kHz. — 2850 kHz. Æskilegt er að efri mörkin séu 4.5 MHz.

Viðtækin skulu vera fyrir þá mótun, sem krafist er í radíóreglugerðinni fyrir þessa tíðni. Auk þess skulu viðtækin hafa aðrar þær tíðnir og vera fyrir þá mótun, sem ætluð er í radíóreglugerðinni til viðtöku á veðurskeytum og öðrum slíkum viðskiptum, er varða öryggi við siglingar, sem stjórnvöld telja nauðsynleg. Viðækin skulu vera nægilega næm til að koma merkjum um hátalara þegar þau eru aðeins 50 microvolt við inngang viðtækjanna.

9.7. Viðtækið fyrir hlustun á talneyðartíðninni skal vera fastsstillt á þá tíðni. Það skal hafa síunarbúnað eða útbúnað til að draga niður í hátalaranum, þegar talvekjaramerkið er ekki sent út. Mögulegt skal vera að opna og loka fyrir þennan útbúnað, þegar aðstæður eru slíkar, að áliti skipstjóra, að hlustun geti valdið truflun við siglingu skipsins.

Viðtækið skal vera nægilega næmt til þess að taka við merkjum í heyrnartól eða hátalara, þegar inngangsspenna viðtækisins er 50 microvolt. Hlustun skal möguleg í stjórnklefa skips. Tækið skal búið sérloftneti.

9.8. Til að gera mögulega skjóta skiptingu frá sendingu til móttöku, þegar handvirkur rofi er notaður skal rofinn vera staðsettur á talfærinu, ef mögulegt er.

9.9. Meðan skip er á sjó skal alltaf vera nægjanleg orka frá aðalorkugjafa til að stöðin vinni og dragi þá vegalengd, sem krafist er í gr. 9.3. Varaorkugjafinn skal hafa næga rýmd til að reka stöðina ásamt einu viðtæki í 6 klst. samfleytt að minnsta kosti, við eðlilegar aðstæður. Varaorkugjafanum skal komið fyrir ofarlega í skipinu.

Til útreikninga á álaginu, sem rafgeymarnir, sem krafist er, þurfa að skila, þ. e. 6 klst. hleðslu, er mælt með eftirfarandi útreikningi til leiðbeiningar:
½ straumeyðslan, sem nauðsynleg er til sendingar á tali
plús straumeyðsla móttakarans
plús straumeyðsla alls viðbótarálags, sem rafgeymarnir geta þurft að skila í neyðartilfellum.

9.10. Varaorkugjafa má aðeins nota til að knýja:
Talstöðina.
Neyðarljósið, sem krafist er í gr. 9.5 í I. kafla.
Búnaðinn, sem krafist er í gr. 9.4 til sendingar á vekjaramerkinu á tali.
Miðunarstöðina
Metrabylgjustöðina (VHF)

9.11. Meðan skip er á sjó skal öllum rafgeymum, sem fyrir hendi eru haldið fullhlöðnum til að fullnægja kröfum í gr. 9.9.

9.12. Fullfrágengið loftnet skal vera um borð í skipum af 3. og 4. flokki. Ef loftnetið er strengt milli uppistaða, sem líklegar eru til að sveiflast, skal það vera varið gegn því að slitna. Auk þess skal vera fyrir hendi varaloftnet tilbúið til uppsetningar, eða þar sem þetta er ekki framkvæmanlegt, hæfilegur loftnetsvír er einangrar til að geta útbúið varaloftnet. Skip af 5. og 6. flokki skulu búin viðeigandi loftnetum fyrir tækjabúnaðinn.

10. gr.
Orkugjafar.

10.1. Fjarskiptabúnaður skipa af 5. flokki skal rekinn frá tvöföldu setti rafgeyma með hleðslubúnaði búnum fjórföldum hnífrofa, sem skiptir fjórum pólum á tvo vegu.

Einnig er heimilt að reka búnaðinn frá einföldu setti rafgeyma, enda sé þá notaður sjálfvirkur hleðslubúnaður, sem jafnframt einangrar rafgeyma frá ljósneti skipsins.

Óheimilt er að tengja ljósnet skipsins beint við talstöðina. Ef um einfalt sett rafgeyma er að ræða, skal það hafa næga rýmd til að reka stöðina ásamt einu viðtæki með fullu álagi í 6 klst. samfleytt, en séu settin tvö, skal hvort um sig hafa nægilega rýmd til 5 klst.

10.2. Fjarskiptabúnaður skipa af 6. flokki skal rekinn frá einu setti rafgeyma, sem hefur nægilega rýmd til að reka talstöðina ásamt einu viðtæki í 5 klst. að minnsta kosti.

10.3. Rafgeymar skulu ávallt vera vel hlaðnir, og ekki má nota þá til annarra hluta. Talstöðvarvörður skal sjá svo um að bæta á þá eimuðu vatni eftir þörfum og fylgjast reglulega með sýruþunga með sýrumæli.

10.4. Æskilegt er að hleðslubúnaður sé sjálfvirkur, sem skammtar hæfilegan hleðslustraum fyrir geymana og skal hann þá jafnframt einangra þá frá ljósneti skipsins.

Sé um handstýrðan hleðslubúnað að ræða, skal vera sérstakur rofi við talstöðina, sem gerir mögulegt að rjúfa hleðslustrauminn, og einangra rafgeymana frá ljósneti skipsins jafnframt því, að þeir eru tengdir við radíótækin.

11. gr.
Metrabylgjutalstöðvar (VHF)

11.1 Metrabylgjutalstöðin skal vera staðsett ofarlega um borð í skipinu og vera í samræmi við ákvæði þessarar greinar og vera sendir og viðtæki, orkugjafi til að knýja hana á mismunandi orkustigum og hæfilegt loftnet til útsendingar og móttöku merkja á vinnutíðnum stöðvarinnar.

11.2 Í skipum í 1.—4. flokki skal stöðin búin a. m. k. sex rásum, þ. e.: 6, 12, 16, 25, 26 og 27. Í skipum í öðrum flokkum skal stöðin búin a. m. k. þrem rásum, þ. e. 6, 16 og einni eftirtalinna rása: 25, 26 og 27.

11.3. Lágmarksafl út í loftnet skal vera 10 W og hámarksafl 25 W. Aflið skal vera mögulegt að minnka í 1 W. Eftir því sem framkvæmanlegt er skal loftnetið hafa

óhindrað útbreiðslusvið til allra átta. Loftnetinu skal valinn staður í mestri mögulegri hæð, eftir því sem við verður komið, og í sem mestri fjarlægð frá málmhlutum, sem geta haft áhrif á eiginleika þess.

11.4. Metrabylgjurásirnar, sem krafist er vegna öryggis siglinga skulu stöðugt vera tilbúnir til notkunar á stjórnpalli á hagkvæmasta stað, þaðan sem skipinu er stjórnað, og þar sem nauðsynlegt er, skal einnig vera auðvelt að hafa viðskipti af brúarvængjum.

11.5. Æskilegt er að fjarstýribúnaður sé við metrabylgjustöðvar á skipum, þar sem loftskeytamaður er, ef stöðin er ekki í loftskeytaklefanum.

12. gr.
Sjálfvirkt vekjaratæki fyrir talstöðvar.

12.1. Sjálfvirka talstöðvavekjaratækið skal vera í samræmi við eftirfarandi lágmarkskröfur.

Tíðni mestu svörunar í stilltu rásunum og annarra tónvalrása skal hafa ± 1.5 prósent nákvæmni í hverju tilviki, og skal svörunin ekki vera lægri en 50 prósent á tíðnum, sem eru innan við 3 prósent af tíðni þeirri, sem gefur mestu svörun.

Þegar engra truflana gætir, skal sjálfvirki viðtökubúnaðurinn vinna fyrir áhrif vekjaramerkisins innan 4 til 6 sek. tímabils.

Sjálfvirki viðtökubúnaðurinn skal, hvenær sem hann er í gangi, vera næmur fyrir vekjaramerkinu, við skilyrði þegar meðal lofttruflanir og sterk merki önnur en vekjaramerkið eru til staðar, helst án þess að nokkurra handstillinga sé þörf.

Sjálfvirki viðtökubúnaðurinn skal ekki fara í gang vegna lofttruflana eða vegna sterkra merkja annarra en vekjaramerkisins.

Sjálfvirki viðtökubúnaðurinn skal vera virkur yfir meiri langdrægni en talviðskipti geta talist fullnægjandi á.

Sjálfvirki viðtökubúnaðurinn skal geta þolað og verið virkur við titring, raka, hitastigsbreytingar og breytingar á vinnuspennu í samræmi við hinar misjöfnu aðstæður um borð í skipi á sjó.

Sjálfvirki viðtökubúnaðurinn skyldi, eftir því sem við verður komið, geta gefið viðvaranir um bilanir í tækinu, sem hindruðu það í að starfa eðlilega, meðan það er í gangi.

12.2 Áður en ný sjálfvirk talstöðvavekjaratæki eru viðurkennd skal viðkomandi stjórnvaldi sýnt fram á með raunhæfum prófunum, framkvæmdum við venjulegar aðstæður, að tækin séu í samræmi við gr. 12.1.

13. gr.
Verkfæri, mælitæki og varahlutir.

13.1 Skip af 1. og 2. flokki skulu búin eftirgreindum verkfærum, mælitækjum og varahlutum, sem geyma skal á öruggum stað í loftskeytaklefa:

13.2 **Verkfæri og mælitæki.**

1 snertipunktaþjöl
2 þjalir aðrar
1 hnífur
1 skábítur
1 flatkjafta
1 spóakjaftur
3 skrúfjárn af mismunandi stærðum
Fínn sandpapír
Hreinsivökvi fyrir snertipunkta

2 skiptilyklar
1 sett málmborar
1 borsveif
1 lítið skrúfstykki
1 lóðbolti ásamt lóðtíni
1 hamar
1 sýrumælir
1 volt/ohm/ampermælir, að minnsta kosti búinn eftirgreindum mælisviðum: 1 milliamper til 5 amper, 1—1000 volt og 10 ohm — 1 megaohm. Nauðsynlegustu sérverkfæri til fínstillingar og viðhalds tækjanna.

13.3. **Varahlutir.**
1 sett varakolburstar fyrir hverja vél tilheyrandi loftskeytastöðinni.
2 öryggi fyrir hvert eitt í notkun.
Varaloftnet samkvæmt gr. 1.1.
12 loftnetsklemmur
100% af víralásum í notkun.
1 varaheyrnartól
1 varalampi af hverri tegund, sem er í notkun, og sé um fleiri en einn lampa að ræða sömu tegundar, skulu vera 50% af fjölda þeirra til vara.
Sama gildir um díóður og transistora.
Hæfilegt úrval af vara-viðnámum og þéttum fyrir tækin.
2 vibrastautar
100% gaumljósaperur
2 neyðarljósaperur
1 rúlla einangrunarband
Legufeiti og olía
Viðeigandi öryggjavír fyrir opin öryggi
Bindivír
1 brúsi af carbon tetrachloride
Einangraðan rafmagnsvír
10 m skermaðan rafstreng
6 krókodílakjaftar
1 sett rafhlöður og 2 perur fyrir vasaljós
5 l eimað vatn.

13.4. Skip af 3. flokki skulu búin eftirgreindum verkfærum, mælitækjum og varahlutum:

13.5 **Verkfæri og mælitæki.**
1 hnífur
1 skábítur
1 flatkjafta
3 skrúfjárn af mismunandi stærðum
1 skiptilykill
1 sýrumælir
1 voltmælir fyrir jafnstraum.

13.6 **Varahlutir.**
1 sett varakolburstar fyrir hverja vél tilheyrandi talstöðinni.
2 öryggi fyrir hvert eitt í notkun
Varaloftnet samkvæmt gr. 9.12.
6 loftnetsklemmur, sé um vírloftnet að ræða
100% víralásar, sé um vírloftnet að ræða
1 varalampi af hverri tegund, sem er í notkun, og sé um fleiri en einn lampa að ræða sömu tegundar, skulu vera 50% af fjölda þeirra til vara.

100% gaumljósaperur.
Einangrunarband
Viðeigandi öryggjavír fyrir opin öryggi
1 sett rafhlöður og 2 perur fyrir vasaljós
5 lítrar eimað vatn.

13.7 Skip af 4. flokki skulu búin eftirgreindum verkfærum og varahlutum:

13.8 **Verkfæri** skulu vera þau sömu og fyrir skip í 3. flokki að undanskildum voltmæli.

13.9. **Varahlutir.**
1 sett varakolburstar fyrir hverja vél tilheyrandi talstöðinni.
2 öryggi fyrir hvert eitt, sem er í notkun
Varaloftnet samkvæmt gr. 9.12.
Vasaljós með vararafhlöðu og peru.

13.10. Skip af 5. og 6. flokki skulu búin eftirgreindum verkfærum og varahlutum:
1 flatkjafta
1 skrúfjárn
1 skiptilykill
1 sýrumælir

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt lögum um eftirlit með skipum, nr. 52 12. maí 1970, staðfestast hér með til að öðlast þegar gildi og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt falla úr gildi reglur nr. 52 12. mars 1965, um breytingu á reglum nr. 11 20. janúar 1953.

Samgönguráðuneytið, 15. október 1979.

Ragnar Arnalds.

Kristinn Gunnarsson.

Nr. 433. 18. október 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð um skoðanir, viðhald og viðgerðir loftfara nr. 443 28. desember 1976.

1. gr.

1. gr. orðist þannig:

Orðaskýringar.

Gangtími (time in service): Hér er átt við þann hluta flugtíma sem líður frá þeirri stundu að loftfar lyftist frá yfirborði jarðar þar til það snertir hana aftur á næsta lendingarstað.

Lítið loftfar (small aircraft): Loftfar sem hefur mestan leyfilegan flugtaksþunga 5700 kg eða minni.

Loftfar (aircraft): Sérhvert það tæki sem haldist getur á flugi vegna verkana loftsins, annarra en loftpúðaáhrif við yfirborð jarðar.

Stórt loftfar (large aircraft): Loftfar sem hefur leyfilegan flugtaksþunga meiri en 5700 kg.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Skoðanir.

3.1. **Stór loftför og önnur loftför sem notuð eru til flugrekstrar í atvinnuskyni.**
Eigandi/umráðandi loftfars skal semja skoðanaáætlun fyrir sérhvert loftfar, sem hann rekur, og leggja fyrir flugmálastjórn til samþykktar. Telst loftfar ekki lofthæft nema fylgt sé samþykktri skoðanaáætlun.

3.2. **Lítil loftför sem ekki eru notuð til flugrekstrar í atvinnuskyni.**
Skoðanir skulu gerðar í samræmi við fyrirmæli skoðunarhandbókar, þó ekki sjaldnar en á 50 og 100 gangtíma fresti (50 og 100 klst. skoðanir) eða samkvæmt öðrum reglum sem flugmálastjórn hefur samþykkt.
Minnst eina 100 klst. skoðun skal gera því sem næst árlega til endurnýjunar lofthæfisskírteinis (ársskoðun) undir eftirliti fulltrúa flugmálastjórnar.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt III. kafla, sbr. 186, og 188. gr. laga nr. 34 21. maí 1964 um loftferðir og gildir um íslensk loftför hvar sem þau eru stödd, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað.

Samgönguráðuneytið, 18. október 1979.

Magnús H. Magnússon.

Birgir Guðjónsson.

18. október 1979. Nr. 434.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979.

Með tilvísun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979:

Þorskur:	U. S. cent pr. lbs. cif.
4x14 m/r 5—8 oz.	109.26
4x14 m/r 8—12 oz.	110.87
4x14 m/r 12—16 oz.	112.47
4x14 m/r 1—3 lbs.	114.08
4x14 m/r 8—12 oz (S. Í. S.)	114.08
4x14 r/l 8—12 oz.	122.11
4x14 r/l 12—16 oz.	125.33
4x14 r/l 1—3 lbs.	130.15
10x5 og 3x18	141.00
5x8	159.00
5x10 og 6x10	145.50
4x10	145.50
4x12	141.00
4x13	141.00

4x15	150.00
12x1	123.00
Blokk reg.	108.00
Blokk m/þunnildum	108.00
Þunnildablokk Evrópa	70.00
Marningsblokk	60.00

Ýsa:

4x14 m/r 4—8 oz.	111.67
4x14 m/r 8—12 oz.	120.50
4x14 m/r 12—16 oz.	126.93
4x14 m/r 16 oz og yfir	128.54
4x14 m/r (S. Í. S.)	132.56
10x5	145.50
3x18, 4x13 og 4x12	150.00
12x1	132.00
Blokk reg.	115.00
Þunnildablokk Evrópa	57.31
Marningsblokk	60.00
Marningsblokk (þunnildi)	33.00

Steinbítur:

8x7 r/l	78.25
10x5	175.00
12x1	139.00
Blokk reg.	115.00
Hökkuð blokk	40.00

Karfi:

8x7 m/r	78.25
10x5 m/r	96.00
10x5 r/l	96.00
10x5 Sea Star	87.90
4x10 Sea Star	84.30
5x8 m/r og b/l 4—8 oz.	114.00
5x8 m/r og b/l 8 oz. og yfir	114.00
1x20 (S.Í.S.)	87.30
4x6 kg r/l lagp.	87.98
4x10 m/r (S.Í.S.)	94.20
12x1 m/r	100.00
12x1 r/l	105.00
Blokk reg.	90.00
Marningsblokk	35.00

Ufsi:

8x7 r/l	63.28
10x5	83.40
4x12 og 4x13	84.30
4x14	57.31
Blokk reg.	75.00
Marningsblokk	40.00

Langa:	
8x7 r/l	78.25
10x5	85.00
Blokk reg.	75.00
Marningsblokk	20.00
Keila:	
8x7 r/l	78.25
Blokk reg.	65.00
Lýsa:	
Blokk reg.	85.00
Grálúða:	
Heilfr. hausuð yfir 3 kg	69.13
Heilfr. hausuð yfir 2 kg	57.81
Heilfr. hausuð 1—2 kg	41.48
Heilfr. m/h U.S.S.R.	34.47
4x12 lagp.	89.00
4x10, 6x10 og 4x14	90.00
Blokk U.S.S.R.	78.25
Blokk U.S.A.	68.00
Heilfrystur fiskur 3x9 kg	34.47

Verðbil verður 3½% og miðast við verðhækkun eingöngu.

Greiðslur í sjóðinn verða 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði án verðbils.

Grundvallarverð miðast við viðskiptagengi eins og það er á hverjum tíma.

Sjávarútvegsráðuneytið 18. október 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

24. október 1979. Nr. 435.

SAMÞYKKT

um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Akureyrarkaupstað nr. 44 28. apríl 1954.

1. gr.

1. málsgr. 71. gr. orðist svo:

Veitingastaði, þar sem fram fer sala heitra máltíða, heitra sérrétta eða fjölbreyttra kaffiveitinga, skal heimilt að hafa opna frá kl. 06.00 til 03.00, enda sé slík sala meginhluti rekstrarins að dómi heilbrigðisnefndar.

Allr gestir, sem eigi hafa þar náttstað, skulu hafa farið út eigi síðar en hálfri stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er, ef þeir fá náttstað á veitingastaðnum eftir lokunartíma.

Lögreglustjóri getur heimilað, að skemmtanir megi standa lengur en að framan greinir, ef sérstaklega stendur á. Ennfremur mega brúðkaup og önnur boð standa fram yfir hinn tiltekna tíma.

2. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Akureyrar hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 1 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóvember 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, staðfestist hér með og birtist til eftirbreyni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 24. október 1979.

Vilmundur Gylfason.

Ólafur W. Stefánsson.

Nr. 436. 25. október 1979.

REGLUGERÐ

um heimilishjálp í Borgarneshreppi.

1. gr.

Félagsmálanefnd Borgarness fer með stjórn heimilishjálpar í Borgarneshreppi í umboði hreppsnefndar.

2. gr.

Hlutverk heimilisþjónustunnar er að veita hjálp á heimilum að tilvísan læknis, hjúkrunarkonu, ljósmóður eða öðrum tilvísunum sem félagsmálanefnd metur gildar, að hjálpar annarrar en hjúkrunar sé þörf vegna elli, sjúkdóma, örorku, barnsburðar, slysa, dauðsfalla eða af öðrum ástæðum.

Hjálpin veitist þann tíma og á þann hátt, sem félagsmálanefnd metur að nauðsyn sé hverju sinni.

3. gr.

Félagsmálanefnd ákveður hvert form skuli vera á umsóknum um heimilisþjónustu.

4. gr.

Heimilisþjónustan felur í sér eftirtalin atriði:

1. Aðstoð við aldraða í þeim tilgangi að gera þeim kleift að dvelja lengur í heimahúsum.
2. Aðstoð við sjúklinga í heimahúsum í þeim tilgangi að stytta sjúkrahúsvist eða jafnvel að koma í veg fyrir hana.
3. Umsjón með heimili þar sem húsmóðir eða heimilisfaðir eru fjarverandi vegna veikinda.
4. Aðstoð við fatlaða, sem búa einir.
5. Önnur tilfelli, sem meta þarf hverju sinni.

5. gr.

Félagsmálanefnd ásamt hreppsnefnd ber að ganga úr skugga um að starfsfólk það, sem heimilishjálpina stundar hverju sinni á vegum hreppsins, sé hæft til starfsins og gefi því kost á að sækja námskeið til að auka þekkingu sína á þessu sviði.

6. gr.

Um launakjör og hlunnindi starfsfólks heimilishjálpar fer eftir ákvörðun hreppsnefndar.

7. gr.

Hreppssjóður Borgarneshrepps ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, sem starfsfólk það, er vinnur á vegum heimilishjálparinnar kann að valda við störf sín, umfram það sem bætt er af sérstakri ábyrgðartryggingu, sem heimilishjálpin kaupi.

8. gr.

Fyrir heimilisþjónustu skv. reglugerð þessari og reglum, sem hreppsnefnd setur þar um, skal sá, sem hjálpar nýtur, greiða eftir gjaldskrá, sem hreppsnefnd setur þar sem tekið er tillit til tekna og annarra aðstæðna viðkomandi og kostnaðar við hjálpina. Skal gjaldskrá þessi breytast í samræmi við laun og framfærslukostnað.

Hreppsnefnd setur og nánari reglur um greiðslu, innheimtu og annað, er hún telur máli skipta í þessu efni.

9. gr.

Skrifstofa Borgarneshrepps annast bókhald og fjárreiður heimilisþjónustunnar og skulu reikningar endurskoðast árlega með sama hætti og reikningar hreppssjóðs.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Borgarneshrepps hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 10 25. janúar 1952 um heimilishjálp í viðlögum, til að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 25. október 1979.

F. h. r.
Jón S. Ólafsson.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

19. október 1979. Nr. 437.

REGLUGERÐ

um Launasjóð rithöfunda.

1. gr.

Menntamálaráðherra skipar í stjórn Launasjóðs rithöfunda til þriggja ára í senn þrjá menn utan Rithöfundasambands Íslands tilnefnda af stjórn þess. Stjórnin skiptir sjálf með sér verkum. Engan má tilnefna í stjórn tvívegis í röð né oftar en tvisvar samanlagt.

Sjóðsstjórn annast úthlutun úr Launasjóði rithöfunda og skal hafa lokið störfum 1. mars ár hvert.

Menntamálaráðherra ákveður þóknun hennar.

2. gr.

Árlegum tekjum sjóðsins skal varið til að greiða íslenskum rithöfundum starfslaun samkvæmt 17. launaflokki opinberra starfsmanna (byrjunarþrepi).

Starfslaun eru veitt eftir umsóknum, skemmst til tveggja og lengst til níu mánaða í senn.

Höfundar eiga rétt á að sækja um starfslaun árlega.

Sjóðsstjórn auglýsir eftir umsóknum með venjulegum hætti. Í umsókn skal getið verka, sem höfundur hefur látið frá sér fara eða vinnur að. Að öðru leyti ákveður sjóðsstjórn og tiltekur í auglýsingu hvaða upplýsingar fylgja skuli umsókn um starfslaun.

Höfundur, sem sækir um og hlýtur starfslaun í þrjá mánuði eða lengur, skuldbindur sig til að gegna ekki fastlaunuðu starfi meðan hann nýtur starfslauna. Slík kvöð fylgir ekki tveggja mánaða starfslaunum enda skulu þau einvörðungu veitt vegna verka sem birst hafa næsta almanaksár á undan.

Sjóðsstjórn er heimilt að veita höfundum starfslaun í skemmri tíma en þeir sóttu um nema höfundur hafi beinlínis beðist undan því í umsókn sinni.

Einu gildir hvort höfundur sækir sjálfur eða einhver í umboði hans.

Starfslaun verði greidd mánaðarlega hjá ríkisféhirði.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 29/1975 um Launasjóð rithöfunda og öðlast þegar gildi.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 232/1976 um Launasjóð rithöfunda.

Menntamálaráðuneytið, 19. október 1979.

Vilmundur Gylfason.

Birgir Thorlacius.

Nr. 438. 25. október 1979.

REGLUGERÐ

um sérstakt línu- og netasvæði út af Faxaflóa.

1. gr.

Frá 1. nóvember 1979 til 15. maí 1980, að báðum dögum meðtöldum, eru allar veiðar með botn- og flotvörpu bannaðar á svæði út af Faxaflóa, sem að sunnan markast af línu, sem dregin er réttvísandi vestur frá Sandgerðisvita, að vestan markast svæðið af 23°42'0 V og að norðan af 64°20'0 N.

2. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða refsingu samkvæmt lögum nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands. Með mál út af brotum, skal farið að hætti opinberra mála.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 25. október 1979.

F. h. r.

Jón L. Arnalds.

Jón B. Jónasson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 225/1978 um heilbrigðismál.

1. gr.

2. gr. liður a) orðist svo:

a) Reykjavíkurhérað. Borgarstjórn kýs 7 fulltrúa óhlutbundinni kosningu. Stjórnir eftirtalinna stofnana tilnefna úr sínum hópi einn fulltrúa hver: Landspítali, Landakotsspítali, Kleppsspítali, Hjúkrunardeild Hrafnistu, Hjúkrunardeild Grundar, Gistiheimili Rauða Kross Íslands og Sjúkrastöð S. Á. Á. að Silungapolli.

2. gr.

2. gr. liður h) orðist svo:

h) Reykjaneshérað. Stjórnir heilsugæslustöðvanna í Hafnarfirði, Garðabæ, Kópavogi og Seltjarnarnesi svo og sjúkrastofnananna Vífilsstaðaspítala, St. Jósefsspítala Hafnarfirði, hjúkrunardeildar Sólvangs í Hafnarfirði, Kópavogshælis, Skálatúns, Tjaldaness og vistheimilanna að Víðinesi og Hlaðgerðarkoti skulu eiga einn fulltrúa hver úr sínum hópi. Stjórnir heilsugæslustöðva og sjúkrahúsa á Reykjalundi og í Keflavík skulu eiga einn úr sínum hópi fyrir hvern stað.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 7. gr. 4. tl. laga nr. 57 frá 20. maí 1978 um heilbrigðisþjónustu og öðlast gildi þegar við birtingu.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 29. október 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

29. október 1979. Nr. 440.

SAMÞYKKT

um álagningu B gatnagerðargjalda við byggðar götur í Stokkseyrarhreppi.

1. gr.

Sveitarstjórn er heimilt að leggja gatnagerðargjald á lóðir í sveitarfélaginu eftir því sem nánar segir í samþykkt þessari.

2. gr.

Gatnagerðargjald þetta er gjald vegna þátttöku lóðarhafa í því að gera bundið slitlag á götu svo og ganga endanlega frá gangstétt.

Gjaldið skal miða við ákveðinn hluta byggingarkostnaðar á rúmmetra eins og hann er talinn af Hagstofu Íslands svo sem hér segir:

Einbýlishús	2.0%
Tvíbýlishús og sambyggð einbýlishús á einni hæð (raðhús)	1.4%
Tveggja hæða raðhús og íbúðarhús	1.5%
Fjölbýlishús	1.0%
Verslunar- og skrifstofubyggingar	2.0%
Opinberar byggingar	2.0%
Önnur hús og byggingar	1.0%

Gjald af íbúðarhúsnæði skal þó aldrei vera lægra en sem svarar stærð 250 m^3 húsnæðis.

3. gr.

Gjöld samkvæmt 2. gr. breytast árlega samkvæmt vísitölu byggingarkostnaðar, reiknaðri af Hagstofu Íslands 1. nóvember ár hvert.

4. gr.

Þar sem ákveðið er að innheimta gjald skv. 2. gr. af fasteignum við götu, þar sem þegar hefur verið lagt slitlag og/eða gangstétt, skal miða það við vísitölu, sem í gildi var þegar verkið var framkvæmt.

5. gr.

Gatnagerðargjald samkvæmt 2. gr. greiðist þannig, að 20% greiðist þegar lagningu bundins slitlags er lokið.

Eftirstöðvar greiðast með jöfnum árlegum afborgunum á næstu fjórum árum. Gjalddagi afborgana er 1. júlí ár hvert. Ársvextir 10% greiðast eftir á, á sömu gjalddögum.

6 gr.

Heimilt er hreppsnefnd að veita afslátt eða fella niður gatnagerðargjöld af eigendum fasteigna, sem náð hafa 67 ára aldri, og þeim, sem eiga við langvarandi sjúkdóma eða örorku að stríða.

Verði fasteign, sem afslátt hefur fengið eða niðurfellingu á gatnagerðargjaldi seld, skal hreppsnefnd heimilt að leggja á gjaldið eins og það var þegar álagning fór fram, enda sé ákvörðuninni þinglýst á viðkomandi fasteign.

7. gr.

Gatnagerðargjaldi fylgir lögveð í fasteign þeirri, sem það er lagt á, og gengur það ásamt vöxtum fyrir öllum veðkröfum, sem á eigninni hvíla og tekur einnig til vátryggingafjár eignarinnar.

Heimilt er að taka gjöld samkvæmt lögum þessum lögtaki skv. lögum nr. 29/1885.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Stokkseyrarhrepps, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51/1974 um gatnagerðargjöld sbr. lög nr. 31/1975, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 29. október 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 441. 31. október 1979.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Miðneshrepps.

Rafveita Miðneshrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

A—1. Um kWst.-mæli á kr. 144.22 hverja kWst. Við þessu verði skal selja hvers konar notkun raforku, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.

A—2. Um kWst.-mæli á kr. 56.51 hverja kWst. auk fastagjalds, sem er kr. 629.24 á hvern fermetra í rúmi því er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 208.81 á ári af hverjum fermetra.

B. Raforka til almennrar heimilisnotkunar.

Um kWst.-mæli á kr. 36.11 hverja kWst.

C. Vélanotkun o. fl.

C—1. Um kWst.-mæli á kr. 81.48 hverja kWst. Hafi vélar mjög stuttan notkunartíma má krefjast minnsta árgjalds kr. 39 660.00.

C—2. Vélanotkun til bráðabirgða um kWst.-mæli á kr. 81.48 hverja kWst.

C—3. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla er yfir 20 kW:

a) Um kWst.-mæli á kr. 11.98 hverja kWst. auk fastagjalds kr. 39 660.00. Notað afl telst vera meðalálag á árinu mælt yfir stundarfjórðung hvert kW.

b) Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig: Um kWst.-mæli á kr. 11.98 hverja kWst. auk fastagjalds kr. 37 526.00 hvert kW í málraun uppsettra véla á árinu. Heimilt er að rjúfa straum allt að þrem stundum á dag samkv. gjaldskrárlið C—3 kl. 10.30—12.00 og kl. 17.30—19.00.

C—4. Um afl- og orkumæla:

a) Af notuðu afli mælt í stundarfjórðung kr. 39 660.00 á kW á ári.

b) Af allri notkun kr. 11.98 hverja kWst. Samkvæmt gjaldskrárlið þessum heimilast að selja raforku til vélareksturs, hitunar og ljósa, en reikna skal gólfflatargjald vegna ljósa kr. 629.24 á ferm. í vinnusölum, kaffistofum og öðrum slíkum, en kr. 208.81 á hvern ferm. í vörugeymslum, efnisgeymslum, frystiklefum og þess háttar. Þar sem erfitt er að greina á milli hverjum þessara flokka gólfflatargjald skal reikna eftir, skal greiða kr. 345.39 á hvern fermetra á ári.

D. Hitun.

D—1. Um kWst.-mæli á kr. 15.72 hverja kWst. án rofs.

D—2. Um kWst.-mæli með rofi í eina til þrjár klst. á dag kr. 9.02 hverja kWst.

D—3. Um afl- og orkumæla:

a) á kr. 9.02 hverja kWst. auk fastagjalds af mestu aflnotkun á ári kr. 7 573.92 hvert kW.

b) Ef ekki eru tök á að mæla aflnotkun, skal greiða samkv. ástimplun hitatækja og fullt álag.

D—4. Um kWst.-mæli á kr. 4.48 hverja kWst. með rofi frá kl. 08.00—23.00.

Skilyrði fyrir raforkusölu til húsahitunar.

a) Að aflvél, spennar, götustrengir og línur þoli álagið að dómi rafveitustjóra.

b) Að notandi kosti segulrofa fyrir hitalögnina.

c) Að notandi kostaði teikningu og uppsetningu á álagstýriofnum sem rafveitan leggur til og greiði þeim samkv. gjaldskrá.

d) Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkv. fyrirmælum rafveitunnar og Rafmagnseftirlits ríkisins, ofnar fasttegndir með sér rofum og hitastillar notaðir þegar þess er krafist.

e) Að húsnæði fullnægi lágmarkskröfum um einangrun sem rafveitan kann að setja.

f) Að lagðar séu niðurstöður útreikninga á hitaþörf þess húsrýmis sem hita skal og tekið fram um stærð hitatækja sem sett verða upp.

E. Önnur raforkusala.

Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á kr. 43.02 hverja kWst. enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutæki fasttengd.

Til nota við vinnulagnir við byggingar eða aðra mannvirkjagerð, meðan á byggingu stendur um kWst.-mæli á kr. 73.16.

Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kWst.-mæli á kr. 13.12 hverja kWst. ef straumur er rofinn frá kl. 8.30—22.00 eða um tvígjaldsmæli kr. 10.52 hver kWst. á tímanum frá kl. 22.00—8.30 og kr. 32.81 hver kWst. frá kl. 8.30—22.00.

Til gatna- og hafnarlýsinga á kr. 42.54 hverja kWst.

Öll rafmagnsnotkun sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A—1. Þegar sérstaklega stendur á má rafveitustjóri þó að tilskildu samþykki rafveitustjórnar veita afslátt á gjaldskrárliðum C—E (báðir meðtaldir) á orku, sem notuð er á sumrin, sé um aukningu frá vetrarnotkun að ræða. Ennfremur að selja orku eftir sérstökum samningi sé það hagstætt vegna orkunýtingar rafveitunnar.

F. MÆLALEIGUR

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum, sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 220.00 pr. mán.
2.	Af þrífasa mælum upp að 50 amp.	— 264.00 pr. mán.
3.	Af þrífasa mælum 50 til 200 amp.	— 657.00 pr. mán.
4.	Af þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 985.00 pr. mán.
5.	Af álagsstýringarliðum	— 985.00 pr. mán.

Af öðrum mælitækjum en þeim sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækis.

III. HEIMTAUGAGJÖLD

Heimtaugagjöld miðast við aflþörf notanda sem gerir grein fyrir væntanlegri notkun sinni í umsókn um heimtaug og ákveður rafveitustjóri stærð og gerð heimtaugar í samræmi við það. Heimtaugagjöld ákveðast þannig:

	Málstraumur stofnvara Amp.	Hámarks-afl kVa	Heimtaug-argjald kr.
1.	3 × 60	22	180 580.00
2.	3 × 100	38	263 203.00
3.	3 × 200	75 sp.	518 240.00
4.	3 × 350	132 sp.	863 751.00

Ofangreint gjald miðast við 15 metra langan jarðstreng eða 30 metra loftlínu heimtaug. Þar sem heimtaug þarf að vera lengri en að framan greinir, skal það sem fram yfir er, greiðast samkv. kostnaðarreikningi.

Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa á útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa varkassann á innvegg skal leita

samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn er dreginn í svo og staðsetningu varkassa svo aðgengilegt sé að komast að honum enda greiðir húseigandi kostnað af því.

Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greiða fyrir hana sem hér segir:

Fyrir 60 amp. einfasa	kr. 37 601.00
Fyrir 60 amp. þrífasa	— 47 413.00

Verði þörf á að skipta um heimtaug vegna aukinnar raforkuþarfar skal notandi greiða hina síðari samkvæmt kostnaðarreikningi.

Heimtaug verður ekki lögð meðan frost er í jörðu, eða óveður há útivinnu.

Sé um óskipulagt svæði að ræða, eða óeðlilegar eða erfiðar aðstæður skal greiða samkvæmt reikningi.

Ef fleiri en ein heimtaug er lögð að húsi skal húseigandi greiða allan kostnað við síðari heimtaugar eftir kostnaðarreikningi.

Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar spennistöðvarinnar svo og allan kostnað af spennistöðinni (búnaði).

Þegar lóð er lögð til, er það rafveitunni gert að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði er lagt til skal það fullnægja skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá eigi verið greitt, svo að til lokunar komi, skal greiða gjald fyrir enduropnun kr. 5 126.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni tafarlaust lokað og ekki opnuð fyrr en notandinn hefur bætt úr því og greitt kr. 5 126.00 fyrir enduropnun til innheimtu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL GJALDSKRÁRBREYTINGA

Hækki innkaupsverð á raforku, kaupgjald eða verðlag er hreppsnefnd heimilt að fengnum tillögum rafveitunnar, að hækka rafmagnsreikninga um allt að 50% af hækkuninni. Breyting skv. þessari gr. er háð samþykki Iðnaðarráðuneytisins.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með skv. vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 og felur í sér 18% hækkun frá 1. ágúst 1979 sbr. auglýsingu nr. 314/1979 og 1.44% hækkun vegna söluskattshækkunar frá 16. september 1979.

Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 274 10. maí 1979.

Iðnaðarráðuneytið, 31. október 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

REGLUGERÐ

um flutning hreyfiskerts fólks með stórum flugvélum.

1. ORÐASKÝRINGAR

1.1 Þegar eftirfarandi orð og orðasambönd eru notuð í þessari reglugerð hafa þau þá merkingu sem hér segir:

a) **Aðstoðarfólk:** Fólk sem hefur fengið þjálfun í að veita hreyfiskertu fólki aðstoð.

b) **Flugrekandi:** Einstaklingur eða félag sem fengið hefur leyfi samgönguráðuneytis eða flugmálastjórnar eftir því sem við á, til þess að stunda flugrekstur í atvinnuskyni.

c) **Hreyfiskert fólk:** Fólk sem kemst ekki af sjálfsdáðum að neyðarútgangi í gólfhæð við neyðarrýmingu flugvélar.

Ath. Blint (sjóndapurt) eða heyrnarlaust (heyrnarskert) fólk er ekki talið hreyfiskert.

d) **Sérflug:** Áætlunarflug eða óreglubundið flug þegar hreyfiskertir farþegar eru fleiri en leyfilegt er í venjulegu flugi.

e) **Venjulegt flug:** Áætlunarflug eða óreglubundið flug þegar ákveðinn hámarksfjöldi farþega má vera hreyfiskert fólk.

f) **Þjónustuliði:** Áhafnarliði, sem er starfsmaður flugrekanda og falið er starf, nauðsynlegt öryggi farþega, um borð í loftfari, meðan á flugtíma stendur, þó ekki starf flugliða.

g) **Stór flugvél:** Flugvél sem hefur leyfilegan flugtaksþunga meiri en 5700 kg.

2. ALMENN ÁKVÆÐI

2.1. Flugrekanda ber að semja sérstakar leiðbeiningar um flutning hreyfiskerts fólks í venjulegu flugi fyrir allar flugvélategundir, sem hann hefur í notkun. Leiðbeiningarnar skulu skráðar í flugrekstrarbók. Sérstakar leiðbeiningar þarf líka ef svo mikill munur er á flugvélum sömu tegundar að ólíkar aðferðir þarf við neyðarrýmingu.

2.2 Ef flugrekandi ætlar að flytja fleiri hreyfiskerta farþega en leyfilegt er í venjulegu flugi ber honum að semja sérstakar leiðbeiningar fyrir slíkt sérflug. Leiðbeiningarnar skulu skráðar í flugrekstrarbók.

2.3 Áður en flug hefst ber að tilkynna flugstjóra fjölda hreyfiskertra farþega, sætisnúmer þeirra í vélinni og hvort með þeim sé hjúkrunarfólk/aðstoðarfólk.

3. FLUTNINGUR HREYFISKERTS FÓLKS Í VENJULEGU FLUGI

3.1 Hreyfiskertir farþegar mega ekki vera fleiri en:

a) helmingi fleiri en neyðarútgangar í farþegarými flugvélar þar sem þeir eru einungis af gerð A,I eða II skv. bandarískum reglum Federal Aviation Regulations (FAR), Part 25, Airworthiness Standards, Transport Category Airplanes;

b) jafnmargir og fjöldi neyðarútganga í öðrum flugvélum.

3.2 Hlutaðeigandi flugrekanda ber að ákveða hvort aðstoðarfólk þurfi að vera með hreyfiskertu fólki til að hjálpa því í neyðartilfellum.

3.3 Hreyfiskertu fólki skal koma fyrir í sætaröð í beinum tengslum við útgang af gerð A, I eða II þannig að aðgangur að honum sé óhindraður.

4. FLUTNINGUR HREYFISKERTS FÓLKS Í SÉRFLUGI

4.1 Sérflug getur verið:
a) Flug þar sem meðal farþega er hópur hreyfiskerts fólks.
b) Flug þar sem farþegar eru eingöngu hreyfiskert fólk og fólk sem er í fylgd með því (t. d. aðstoðarfólk, hjúkrunarfólk, vandamenn).
Ath. Sérflug er venjulega undirbúið fyrir fram.

4.2 Við sérflug skv. 4.1 a) að framan, ber hlutaðeigandi flugrekanda að ákveða fjölda hreyfiskertra farþega sem flytja má. Þeir mega þó ekki vera fleiri en svo að unnt sé að koma þeim fyrir í þeim hluta farþegarýmis sem takmarkast af miðgangi/hliðargangi og tveim neyðarútgöngum sömu megin. Annar þessara neyðarútganga þarf að vera af gerð A, I eða II skv. FAR, Part 25.

4.3 Í sérflugi, skv. 4.1 b) að framan, ber hlutaðeigandi flugrekanda að ákveða fjölda hreyfiskertra farþega sem flytja má.
Ath. Fjöldi hreyfiskertra farþega getur verið ýmsu háður svo sem lengd flugs, hjálparþörf hins fatlaða á leiðinni og flugvélartegund.

4.4 Í sérflugi ber að koma hreyfiskertu fólki fyrir á þann hátt sem flugrekandi telur hentugastan. Þó má ekki setja það í sætaröð næst glugga sem jafnframt er neyðarútgangur.

4.5 Í sérflugi á a. m. k. einn aðstoðarmaður að vera með hverjum fimm manna hópi hreyfiskerts fólks sem er fram yfir þann fjölda sem er leyfilegur við venjulegt flug, skv. gr. 3 að framan. Aðstoðarmaður á að sitja alveg hjá hinum líkamlega fötluðu.

4.6 Í sérflugi þarf að fjölga leyfilegum lágmarksfjölda þjónustuliða í farþegarými um einn fyrir hvern 15 manna hóp hreyfiskerts fólks sem er fram yfir þann fjölda sem flytja má skv. gr. 3. í venjulegu flugi. Í stað þjónustuliða í farþegarými má vera aðstoðarmaður skv. 4.5 að framan, ef hann hefur fengið þjálfun, sem flugrekandi telur nægilega, um hlutaðeigandi búnað og notkun hans.

5. GILDISTAKA OG GILDISSVIÐ

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 186. og 188. gr. laga nr. 34 21. maí 1964 um loftferðir og gildir um íslensk og erlend loftför sem íslenskur aðili notar eða ræður yfir, hvar sem þau eru stödd, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim er hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 18. október 1979.

Magnús H. Magnússon.

Birgir Guðjónsson.

18. október 1979. Nr. 443.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 53 27. febrúar 1976, um mannflutninga í loftförum, sbr. reglugerð nr. 293 25. júní 1979.

1. gr.

7. gr. orðist þannig:

Flutningur hreyfiskerts fólks.

7.1. Um flutning hreyfiskerts fólks gilda ákvæði sérstakrar reglugerðar eins og hún er á hverjum tíma.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 186. og 188. gr. laga nr. 34 21. maí 1964 um loftferðir og gildir um íslensk og erlend loftför sem íslenskur aðili notar eða ræður yfir, hvar sem þau eru stödd, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim er hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 18. október 1979.

Magnús H. Magnússon.

Birgir Guðjónsson.

Nr. 444. 23. október 1979.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá Minningarsjóðs Ásdísar M. Sigurðardóttur frá Miklaholti, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 23. október 1979.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

minningarsjóðs Ásdísar M. Sigurðardóttur frá Miklaholti.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður 6. júlí 1966 af Magnúsi Sigurðssyni til minningar um eiginkonu hans, Ásdísi M. Sigurðardóttur.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 100 000.00 — eitt hundrað þúsund krónur —. Tekjur hans verða minningargjafir, er honum kunna að berast, og vextir af höfuðstól hans.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að tryggja kirkjuhald að Miklaholti á Snæfellsnesi. Skal verja tekjum sjóðsins til að viðhalda, bæta og fegra kirkju staðarins, eftir nánari ákvörðun stjórnar sjóðsins á hverjum tíma, að svo miklu leyti, sem annað fé kirkjunnar hrekkur ekki til.

4. gr.

Sjóðurinn skal vera í vörslu sýslumanns Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, og er hann formaður sjóðsstjórnar. Aðrir stjórnarmenn skulu vera sóknarprestur Miklaholtskirkju og formaður safnaðarstjórnar Miklaholtssóknar. Reikningar skulu árlega endurskoðaðir af endurskoðendum sýslureiknings Snæfellsness- og Hnappadalssýslu. Afrit reikninganna skal afhendast biskupi og geymast við embætti hans.

5. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtaður í banka með ríkisábyrgð eða í ríkistryggðum verðbréfum með verðtryggingum ef auðið er.

6. gr.

Fari svo, að eigi reynist auðið að tryggja kirkjuhald að Miklaholti, skal sjóðsstjórnin — í samráði við biskup og þjóðminjavörð — breyta stofnskrá þessari á þann veg, að tekjur sjóðsins renni til varðveislu kirkjuhúss og kirkjumuna í Miklaholti, þannig að fornhelgi staðarins falli ekki í gleymsku.

7. gr.

Leita skal staðfestingar dóms- og kirkjumálaráðherra á stofnskrá þessari, er síðar verði birt í Stjórnartíðindum.

1. nóvember 1979. Nr. 445.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 186/1976 um meinatækna.

1. gr.

3. gr. orðist svo:

Ráðherra getur veitt öðrum en þeim, sem 2. grein tekur til, löggildingu, enda sanni viðkomandi að hann hafi menntun, sem sé sambærileg við próf úr viðurkenndum meinatæknaskóla skv. 2. gr.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 64/1971 um tæknimenntaðar heilbrigðisstéttir, öðlast gildi nú þegar.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 1. nóvember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

1. nóvember 1979. Nr. 446.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 101/1977 um breytingu á reglugerð nr. 250/1976 um tilbúning og dreifingu matvæla og annarra neyslu- og nauðsynjavara.

1. gr.

4. gr. 3. mgr. reglug. nr. 101/1977, sbr. 9. gr. 6. tl. reglugerðar nr. 250/1976 orðist svo:

9.6. Séu kjöt og kjötvörur, fiskur og fiskmeti eða aðrar viðkvæmar neysluvörur, t. d. álegg, seldar í luktum umbúðum (þar á meðal lagmeti) eða hraðfrystar, skal á pökkunarstað skráð dagsetning á umbúðir og síðasti leyfilegur söludagur þannig: „Pakkað ....“ „Síðasti söludagur ....“.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með stoð í lögum nr. 24/1936 um eftirlit með matvælum og öðrum neyslu- og nauðsynjavörum og með stoð í lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit og með stoð í lögum nr. 85/1968 um eiturefni og hættuleg efni, öðlast gildi 1. janúar 1980.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 1. nóvember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á byggingarreglugerð nr. 292 16. maí 1979.

Liður 9.2.5. orðist svo:

Gjöld samkvæmt þessum kafla eru miðuð við vísitölu byggingarkostnaðar 1. janúar ár hvert.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt 4. gr. byggingarlaga nr. 54 16. maí 1978 öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 26. október 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 65 10. janúar 1977, um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Neista, Vestur-Skaftafellssýslu.

1. gr.

1. málsliður 2. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Fjöldi leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæðinu takmarkast við hámarkstöluna 12, sbr. þó 8. gr. laga nr. 36 frá 9. maí 1970.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 36 frá 9. maí 1970 um leigubifreiðar, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 17. október 1979.

Magnús H. Magnússon.

Kristinn Gunnarsson.

Stjórnartíðindi B 53, nr. 432—448. Útgáfudagur 19. nóvember 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 54 — 1979

9. október 1979. 861 Nr. 449.

REGLUGERÐ

um kafarastörf.

— Efnisyfirlit —

I. KAFLI.

Orðaskýringar og almenn ákvæði.

1.1. Orðaskýringar
1.2. Almenn ákvæði
1.3. Veiting skírteinis

II. KAFLI.

Skírteini og áritanir

2.1. Prófskírteini nema
2.2. Skírteini rannsóknarkafara
2.3. Skírteini kafara
2.4. Áritanir kennara
2.5. Aðrar áritanir
2.6. Almennt

III. KAFLI.

Próf í köfun

3.1 Prófnefnd
3.2. Námsskrá og próf
3.3 Almenn ákvæði um próf

IV. KAFLI.

Heilbrigði og læknisskoðun

4.1. Almennt

V. KAFLI.

Öryggi kafara

5.1. Skipulag köfunar
5.2. Aðstoðarmaður kafara
5.3. Almennt
5.4. Um öndunarloft
5.5. Um fyrirbyggjandi aðgerðir á köfunarstað
5.6. Um varúðarráðstafanir gegn köfunarveiki
5.7. Um hjúkrunargögn

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

VI. KAFLI.

Viðurkenning á köfunarbúnaði

6.1. Skoðun og viðurkenning
6.2. Öndunarbúnaður
6.3. Um lofthylki
6.4. Um loftþjöppur og öndunarloft
6.5. Um tilfærslu lofts
6.6 Um flutning öndunarlofts, stýristæki, pípur og slöngur
6.7. Nauðsynlegir fylgihlutir köfunarbúnaðar

VII. KAFLI.

Eftirlit og viðhald köfunarbúnaðar

7.1. Almennt
7.2. Skoðun

VIII. KAFLI.

Gildistaka o. fl.

I. KAFLI.

Orðaskýringar og almenn ákvæði.

1.1. **Orðaskýringar.**

Þegar eftirfarandi orð og orðasambönd eru notuð í þessari reglugerð hafa þau merkingu þá sem hér segir:

Aðstoðarmaður: Hver sá, sem uppfyllir viðeigandi skilyrði um aðstoð við kafara.

Djúpköfun: Köfun á 10 metra dýpi eða meira.

Eigandi: Sá, sem flytur inn eða selur öðrum köfunarbúnað, eignast hann til eigin nota, eða afhendir hann öðrum.

Kafari: Sá, sem hefur fengið útgefið kafaraskírteini.

Köfun: Allar athafnir undir yfirborði vatns eða sjávar og annars staðar þar sem loft undir yfirþrýstingi er notað til öndunar.

Köfunarbók: Dagbók kafara.

Köfunarbúnaður: Allur sá búnaður, sem notaður er við köfun eða hleðslu á lofti ætluðu til öndunar ásamt áhöldum þeim, sem notast eiga til köfunarvinnu. Votar dragtir, sem ekki hafa búnað til jafnvægisstýringar og eru einstaklingsbundnar teljast ekki til köfunarbúnaðar.

Köfunarformaður: Sá, sem er í ábyrgð fyrir framkvæmd köfunar.

Köfunartími: Sá tími samkvæmt köfunarbók, sem líður frá því er kafari fer undir yfirborð og kemur upp aftur.

Lunga: Sjálfvirkt tæki, sem skammtar öndunarloft til kafara og borið er af honum sjálfum.

Verkkaupi: Hver sá, sem kaupir vinnu við köfun.

Viðurkenndur: Köfunarbúnaður, sem hlotið hefur samþykki siglingamálastofnunar til notkunar við köfun.

Viðurkenning: Staðfesting á því, að kafari, fyrirtæki eða handverksmaður, sem siglingamálastofnun metur hæfa, megi taka að sér sérhæfða þjónustu fyrir köfunarbúnað og köfun.

Vottorð: Staðfesting frá siglingamálastofnun á því, að viðkomandi köfunarbúnað megi taka í notkun.

1.2. **Almenn ákvæði.**

1.2.1. Eftirfarandi skírteini og áritanir á þau eru gefin út fyrir störf við köfun:

1.2.1.1. Skírteini fyrir: (Sjá sýnishorn í viðbæti II.).
a) Nema í köfun
b) Rannsóknarkafara
c) Kafara

1.2.1.2. Áritun, er veitir rétt til:
a) Kennslu í köfun
b) Köfunar með tilteknum tækjum fyrir tilteknar loftblöndur eða hreint súrefni
c) Sérhæfðra starfa við köfun, svo sem rafsuðu, logskurð, meðferð sprengiefna
d) Stjórnunar afþrýstihylkja.

1.2.2. Þeir aðilar, einstaklingar og fyrirtæki, er annast vilja skoðanir, viðhald, viðgerðir eða breytingar á köfunarbúnaði, skulu afla sér viðurkenningar, sem staðfestir hver réttindi og skyldur þeirra eru.

1.2.3. Handhöfum skírteina, áritaðra réttinda eða viðurkenninga, eru óheimil, önnur réttindi en þau, sem skírteinið, áritunin eða viðurkenningin veitir. Verkkaupi er skyldugur til að kynna sér, hvort skilríki viðkomandi eru í gildi og eigi við þau störf, sem honum eru ætluð.

1.2.4. Siglingamálastofnun ríkisins sér um framkvæmd laga um kafarastörf, svo og ákvæða reglugerðar þessarar í samráði við samgönguráðuneytið.

1.2.4.1. Stofnunin annast ennfremur útgáfu þeirra skírteina, vottorða, viðurkenninga, áritana, eftirlits- og köfunarbóka ásamt leiðbeiningum um köfunarbúnað, er í reglugerðinni greinir.

1.2.4.2. Stofnunin heldur nauðsynleg námskeið í köfun, sér um samningu námsskrár og hefur eftirlit með allri kennslu og þjálfun til köfunarstarfa.

1.2.4.3. Þá skal stofnunin halda skrá yfir handhafa skírteina og köfunarbúnaðar svo og slys er verða við köfun og orsakir þeirra.

1.2.4.4. Stofnunin gefur einnig út leiðbeiningar um öryggi og heilbrigði kafara.

1.3. **Veiting skírteinis.**

1.3.1. Umsókn um veitingu skírteinis áritun eða viðurkenningu á hæfni til þjónustustarfa varðandi köfun skal send til siglingamálastofnunar. Umsókn skal fylgja:
a) Nafnskírteini
b) Heilbrigðisvottorð
c) Prófskírteini
d) Staðfesting um verklega þjálfun
e) Köfunarbók, staðfest af kafara með kennsluréttindi
f) Tvær lausar ljósmyndir.

1.3.2. Þegar siglingamálastofnun hefur athugað umsóknina og vottorð þau er henni fylgja, og prófað, eftir því sem við á, hæfni umsækjanda til þess að öðlast skírteini það, áritun eða viðurkenningu sem hann sækir um, skal skírteinið gefið út, áritað eða viðurkenning veitt enda fullnægi umsækjandi skilyrðum reglugerðar þessarar.

1.3.3. Ef umsækjandi um skírteini hefur lokið námi við viðurkenndan erlendan köfunarskóla, getur siglingamálastofnun í samráði við prófnefnd prófað eða metið kunnáttu hans og þjálfun í samræmi við reglugerð þesssa.

II. KAFLI.

Skírteini og áritanir.

2.1. **Prófskírteini nema.**

2.1.1. Umsækjandi skal fullnægja eftirfarandi skilyrðum:
a) Hann skal ekki vera yngri en 18 ára.
b) Fullnægja heilbrigðiskröfum, samkvæmt reglugerð um heilbrigði kafara.
c) Hafa lokið prófum í skriflegum og fræðilegum greinum köfunar.
d) Hafa lokið verklegum æfingum í sundköfun.

2.1.2. Prófskírteini nema veitir heimild til þess að kafa á allt að 50 m dýpi með andrúmsloft, stunda nám og þjálfun til köfunarstarfa, allt undir leiðsögn og stjórn kafara með áritun sem kennari í köfun.

2.2. **Skírteini rannsóknarkafara.**

2.2.1. Umsækjandi skal fullnægja eftirfarandi skilyrðum:
a) Hann skal ekki vera yngri en 20 ára.
b) Fullnægja heilbrigðiskröfum, samkvæmt reglugerð um heilbrigði kafara.
c) Hafa lokið prófum í skriflegum og fræðilegum greinum köfunar.
d) Hafa lokið verklegum prófum í sundköfun.

2.2.2. Atvinnuskírteini rannsóknarkafara veitir heimild til þess að stunda köfun í sundbúnaði á allt að 50 m dýpi með loft til rannsóknarstarfa.

2.3. **Skírteini kafara.**

2.3.1. Umsækjandi skal fullnægja eftirfarandi skilyrðum:
a) Hann skal ekki vera yngri en 20 ára.
b) Fullnægja heilbrigðiskröfum, samkvæmt reglugerð um heilbrigði kafara.
c) Hafa lokið prófum og þjálfun í köfun frá viðurkenndum köfunarskóla.
d) Eða sem handhafi prófskírteinis nema, fengið fullnægjandi þjálfun í köfunarvinnu, meðferð köfunarbúnaðar, framkvæmd og skipulagningu köfunar, undir handleiðslu kafara með kennsluréttindi.

2.3.2. Atvinnuskírteini kafara veitir heimild til þess að stunda köfun við öll almenn köfunarstörf á allt að 50 m dýpi með loft og í hvaða búnaði sem er.

2.4. **Áritun kennara.**

2.4.1. Umsækjandi skal fullnægja eftirfarandi skilyrðum:
a) Hann skal ekki vera yngri en 25 ára.
b) Hafa stundað köfun sem atvinnu í að minnsta kosti tvö ár og sanna minnst 300 köfunartíma.
c) Hafa óflekkað mannorð.

2.4.2. Áritun sem kennari í köfun, veitir heimild til þess að taka nema í vinnu við köfun, meðferð og viðhald köfunarbúnaðar, framkvæmd og skipulagningu köfunar. Hafi hann áritun á skírteini sitt og fengið þjálfun í sérhæfðum kafarastörfum, má hann kenna þau eins og við á, þ. e. a. s. kennsla og þjálfun fyrir prófstig.

2.5. **Aðrar áritanir.**

2.5.1. Handhafi köfunarskírteinis, sem hlotið hefur þjálfun í meðferð og notkun köfunartækja, sem gerð eru fyrir aðrar lofttegundir eða loftblöndur en venjulegt andrúmsloft, getur sótt um áritun, er heimilar honum notkun slíkra tækja við köfun. Í áritun skal geta hvers eðlis tækið er og notkunarsviðs þess.

2.5.2. Handhafi köfunarskírteinis, sem hlotið hefur þjálfun í sérhæfðum störfum við köfun, svo sem rafsuðu, logskurði, meðferð sprengiefna eða stjórnun afþrýstihylkja, getur sótt um áritun á skírteini sitt, sem heimili honum að annast slík störf.

2.6. **Almennt.**

Handhafi skírteinis skal jafnan hafa það í sinni vörslu, þegar hann er að störfum og sýna hlutaðeigandi yfirvöldum, þegar þess er krafist.

III. KAFLI.

Próf í köfun.

3.1. **Prófnefnd.**

3.1.1. Öll próf og athuganir á hæfni og leikni samkvæmt reglugerð þessari, skulu fara fram undir umsjón þriggja manna prófnefndar og siglingamálastofnunar. Nefndin er skipuð af samgönguráðuneytinu. Siglingamálastofnun tilnefnir einn mann, en stjórn Kafarafélags Íslands tilnefnir tvo menn.

3.2. **Námsskrá og próf.**

3.2.1. Siglingamálastofnun semur í samráði við prófnefnd próf og sundurliðaða námsskrá fyrir þá, er hyggja á nám í köfun. Leggja skal áherslu á eftirfarandi:

1) Sögu köfunar.
2) Köfunareðlisfræði.
3) Köfunarlíffræðilisfræði.
4) Notkun köfunartaflna.
5) Meðferð og greiningu köfunarsjúkdóma.
6) Hjálp í viðlögum og lífgun.
7) Björgun.
8) Reglur um öryggi kafara, kafaralög og reglugerðir.
9) Gerð og notkun köfunarbúnaðar, umhirðu, viðhald og viðgerðir.
10) Verklega köfun.
11) Framkvæmd köfunar og skipulagningu.
12) Stjórn köfunar.
13) Aðstoð við kafara, bókun og merkjagjöf.
14) Almennar siglingareglur, meðferð smábáta og ýmis konar sjóvinnu.
15) Stjórnun afþrýstihylkja.
16) Prófun í afþrýstihylki.

3.3. **Almenn ákvæði um próf.**

3.3.1. Til að standast skriflegt eða verklegt próf skal nemandi a. m. k. hljóta 70 stig í meðaleinkunn (miðað við hæst 100 stig), þó þannig að einkunn í einstakri grein sé eigi lægri en 60 stig.

3.3.2. Í munnlegum prófum skal einungis gefin einkunnin staðið eða fallið.

3.3.3. Ef nemandi hefur ekki staðist próf, er honum heimilt að endurtaka próf að sex viknum liðnum.

IV. KAFLI.

Heilbrigði og læknisskoðun.

4.1. **Almennt.**

4.1.1. Ákvæði, sem hér fara á eftir gilda um kafara og þá, sem hyggjast gerast kafarar og um köfun með andrúmslofti að 50 m dýpi.

4.1.2. Læknisskoðun kafara skal fara fram samkvæmt þeim almennu fyrirmælum, sem eru í reglugerð þessari.

Læknar skulu við skoðun kafara fylgja þeim reglum, sem siglingamálastofnun setur.

Sérhverjum þeim, sem hefur ótakmarkað lækningaleyfi á Íslandi, er heimilt að taka að sér slíka læknisskoðun.

4.1.3. Niðurstöður læknisrannsóknar skal skrá á eyðublöð, sem siglingamálastofnunin gefur út og þau skal læknirinn senda stofnuninni (sjá viðauka I).

4.1.4. Á sama eyðublaði skal kafari eða sá, sem hyggst sækja um réttindi til köfunar, gefa upplýsingar um heilsufar sitt og staðfesta með undirskrift sinni.

4.1.5. Öllum spurningum á eyðublaðinu skal svara að fullu og eins nákvæmlega og kostur er. Rangar eða ófullnægjandi upplýsingar geta varðað sviftingu eða neitun um leyfi til köfunar.

4.1.6. Gefi niðurstöður læknisskoðunar tilefni til þess að ætla, að kafari uppfylli ekki þær heilbrigðiskröfur, sem gerðar eru, getur siglingamálastofnunin óskað eftir frekari læknisrannsókn.

4.1.7. Stofnunin getur ákveðið, að slíkar rannsóknir séu framkvæmdar af tilteknum heilbrigðisstofnunum eða af læknum, sem hafa sérfræðiviðurkenningu hér á landi í tilteknum greinum læknisfræðinnar.

Rannsóknir af þessu tagi skulu vera köfurum að kostnaðarlausu.

4.1.8. Gangist kafari ekki undir rannsóknir þær, sem óskað er eftir, getur siglingamálastofnunin ógilt leyfi til köfunar.

4.1.9. Leitað skal álits trúnaðarlæknis varðandi þá, sem hyggjast ganga undir þjálfun í köfun.

4.1.10. Hafi kafari þurft að gangast undir meðferð vegna kafaraveiki af völdum þrýstimunar, er hægt að krefjast geislarannsóknar á útlimabeinum.

4.1.11. Gildistími heilbrigðisvottorða skal vera 5 ár fyrir kafara yngri en 40 ára, 2 ár fyrir kafara 40 til 60 ára og eitt ár fyrir þá, sem eru yfir sextugt.

4.1.12. Ekki má líða lengri tími en 3 mánuðir frá því læknisskoðun fer fram, þar til byrjandi í köfun hefur nám. Við umsókn um aukin réttindi til köfunar skal reiknað frá dagsetningu síðustu læknisskoðunar á gildistíma fyrri réttinda, þannig að ný réttindi eru aðeins veitt til þess tíma, sem fyrri réttindi hefðu runnið út.

Þegar læknisskoðun samkvæmt 4.1.2. eða niðurstöður frekari rannsókna gefa tilefni til, getur siglingamálastofnunin stytt gildistíma heilbrigðisvottorða frá því, sem getur í 4.1.11.

4.1.13. Auk hinnar almennu heilbrigðisrannsóknar, samkvæmt 4.1.2. skulu kafarar gangast undir árlega lungnaskoðun (geislagreiningu).

V. KAFLI.

Öryggi kafara.

5.1. **Skipulag köfunar.**

5.1.1. Allsstaðar þar, sem tveir eða fleiri kafarar vinna að sama verki, er atvinnuveitandi skyldugur til að útnefna köfunarformann.

5.1.2. Köfunarformaður hefur á hendi stjórn á öllu því, sem lýtur að köfuninni og sér um, að allar öryggisreglur séu haldnar. Hann hefur ekki með önnur störf að gera meðan á köfun stendur.

5.1.3. Þar, sem þrír eða fleiri kafarar starfa samtímis, má köfunarformaður ekki kafa sjálfur nema útnefna fullgildan mann í sinn stað á meðan.

5.1.4. Köfunarformaður verður að hafa reynslu og þekkingu í köfun og hafa staðist kafarapróf.

5.1.5. Köfunarformaður er skyldur að færa í köfunarbók/bækur áætlun um sérhverja djúpköfun.

Í dagbók er fært eins og við á:

a) Köfunarstaður ásamt dagsetningu.
b) Veður, sjólag, straumar, skyggni.
c) Verkefni.
d) Hvaða öryggisráðstafanir hafa verið gerðar.
e) Hvaða afþrýstitöflur eru notaðar.
f) Loftbirgðir.
g) Dýpi.

h) Upphaf köfunar, botntíma og afþrýstitíma.
i) Við endurtekna köfun skal færð leif fyrir botntíma.
j) Aðrar athugasemdir.

5.1.6. Kafari varðveitir köfunarbækur sínar í minnst 10 ár.

5.1.7. Köfunarformaður skal gera öllum, sem að köfuninni starfa, grein fyrir skyldum sínum og vera hvetjandi til góðrar samvinnu. Hann kannar hugsanlega áhættu og gerir viðeigandi varúðarráðstafanir í samráði við kafara og aðstoðarmann.

5.1.8. Köfunarformaður er skyldur ásamt verkkaupa að tilkynna til siglingamálastofnunar er óhöpp verða við köfun, sem valda líkamstjóni. Hann verndar ummerki, sem gætu orðið gagnleg til að upplýsa orsök óhappsins.

5.1.9. Köfunarformaður gæti þess áður en köfun hefst, að allur sameiginlegur búnaður og hjálpartæki séu í lagi.

5.1.10. Kafarinn fullvissar sig um, að hans eigin búnaður sé í lagi áður en köfun hefst.

5.2. **Aðstoðarmaður kafara.**

5.2.1. Aðstoðarmaður kafara við djúpköfun getur sá einn orðið sem fengið hefur atvinnuskírteini kafara.

5.2.2. Heimilt skal þó að ráða aðstoðarmann við djúpköfun, sem af sérstökum ástæðum hefur ekki gilt kafaraskírteini.

Leita skal umsagnar siglingamálastofnunar á slíkri ráðningu.

5.2.3. Aðstoðarmaður kafara verður að vera minnst 18 ára og hafa greinargóða þekkingu á starfssviði kafarans og tilheyrandi búnaði, merkjagjöf og lífgun.

5.3. **Almennt.**

5.3.1. Kafari skal eiga rétt á minnst 8 tíma hvíld á sólarhring.

5.3.2. Kafari, sem hefur verið frá vinnu vegna veikinda eða meiðsla, má eigi hefja vinnu að nýju fyrr en fullvíst er, að hann fullnægi kröfum um heilbrigði kafara.

Verkkaupi má krefja hann um skriflega staðfestingu á að svo sé.

5.3.3. Aldrei má kafa undir áhrifum lyfja eða vímugjafa.

5.4. Um öndunarloft.

5.4.1. Köfunarformaður gengur úr skugga um, hvort loft það, sem nota skal til öndunar, uppfyllir kröfur um magn og hreinleika.

5.4.2. Loftlind, sem ekki er borin af kafaranum, skal búin varalofti það ríkulegu, að nægi kafaranum til 5 mínútna dvalar á dýpinu og ferðar að yfirborði vatns eða sjávar.

Varaloft þetta verður að vera tengt og tilbúið til notkunar áður en köfun hefst. Það má vera borið af kafaranum. Lágmarks loftnotkun kafara er áætluð minnst 30 lítrar/mín. með þeim þrýstingi, sem svarar til dýpisins.

5.5. **Um fyrirbyggjandi aðgerðir á köfunarstað.**

5.5.1. Merkja skal köfunarstað vegna hugsanlegrar umferðar, með alþjóðamerkjafána A (alfa) úr stinnu efni. Þar, sem kafað er frá skipi, gildir 27. gr. alþjóðasiglingareglna.

5.5.2. Tryggja skal, áður en köfun hefst, að unnt sé að taka kafara fyrirvaralaust í neyð úr vatninu.

5.5.3. Ekki má gangsetja drifskrúfur meðan kafað er, nema kafarinn sé því samþykkur og þannig um líflínu eða loftslöngur búið, að þær geti ekki flækst í þeim.

5.5.4. Þar, sem kafað er við skip, verður að stöðva aðalvél og sé það gert á rúmsjó, skal hafa inni öxulbremsu eða hliðstæðan viðbúnað. Verði því ekki komið við að stöðva aðalvél, verður að binda viðkomandi stjórntæki og setja

sérstakan vörð við, til þess að tryggja að vélin verði ekki tengd af vangá. Færa skal í leiðabók, að svo hafi verið gert.

5.5.5. Þar, sem unnið er með krönum eða öðrum vinnuvélum, skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir, til þess að draga úr áhættu kafarans, vegna missi byrða, ánetjunar eða annarra óhappa. Stjórn aðgerða ofansjávar skal vera í höndum köfunarformanns eða aðstoðarmanns kafara.

5.5.6. Véldrifin áhöld, sem notuð eru við köfun, skulu vera búin þannig gangsetningarrofa, að sé honum sleppt, þá stöðvist þau samstundis.

Tryggt skal að aðstoðarmaður kafara geti auðveldlega rofið orkustreymi til allra áhalda, sem kafarinn notar.

5.5.7. Öryggiskafari skal ávallt vera reiðubúinn til tafarlausrar köfunar, þegar kafað er við áhættusamar aðstæður.

5.6. **Um varúðarráðstafanir gegn köfunarveiki.**

5.6.1. Afþrýstitöflur verða að vera á köfunarstað, þar sem starfað er við djúpköfun eða kafað daglangt.

5.6.2. Þar sem beita þarf afþrýstingi í meira en 30 mín, skal vera afþrýstihylki á vinnustað. Hylkið skal rúma þann fjölda kafara, sem þurfa á afþrýstingi að halda.

5.7. **Um hjúkrunargögn.**

5.7.1. Á köfunarstað skal vera sjúkrakassi, og þar sem djúpköfun fer fram, skulu einnig vera súrefnistæki.

VI. KAFLI.

Viðurkenning á köfunarbúnaði

6.1. **Skoðun og viðurkenning.**

6.1.1. Allur köfunarbúnaður, hverju nafni sem nefnist, skal hljóta viðurkenningu siglingamálastofnunar, áður en hann er seldur á almennum markaði, framleiddur til sölu eða tekinn í notkun í atvinnuskyni.

6.1.2. Siglingamálastofnunin gerir skrá yfir allan köfunarbúnað eða hluta hans, sem hún hefur viðurkennt til notkunar hér á landi, og gefur honum viðurkenningarnúmer.

6.1.3. Seljandi eða framleiðandi köfunarbúnaðar fær afhent vottorð því til staðfestingar, að köfunarbúnaður eða hluti hans hafi hlotið viðurkenningu til notkunar við eða fyrir köfun. Seljandi afhendir kaupanda afrit þeirrar staðfestingar með hverium búnaði eða hluta viðkomandi búnaðar.

6.1.4. Hver sá, sem sækir um viðurkenningu köfunarbúnaðar eða hluta hans, leggur inn skriflega umsókn til siglingamálastofnunar. Með umsókninni fylgi nafn framleiðanda, nafn búnaðar eða hluta búnaðar ásamt númeri þeirrar gerðar, notkunarsviðs, umsögn og aðrar þær upplýsingar sem kunna að koma að notum við ákvörðun um viðurkenningu búnaðarins.

6.1.5. Siglingamálastofnunin skal taka umsókn um viðurkenningu svo fljótt, sem við verður komið til athugunar. Ef umsókn er að mati stofnunarinnar ófullnægjandi skal hún óska frekari upplýsinga og ef ástæða er til, fá búnað eða hluta búnaðar til prófunar.

6.1.6. Þegar um er að ræða viðurkenningu á köfunarbúnaði, eða hluta hans, þar sem reglur þessar greina ekki í einstökum atriðum efni, gæði, styrkleika, gerð, notkun eða samtengingu mismunandi hluta, hefur siglingamálastofnunin heimild til að meta að aflokinni skoðun, eða eftir að hafa aflað sér öruggra upplýsinga um búnaðinn, hvort fyrir búnað þennan megi gefa út vottorð til takmarkaðs tíma.

6.2. **Öndunarbúnaður.**

6.2.1. Köfunarlunga verður að geta fært minnst 130 l af lofti á mínútu til kafara á hverju því dýpi, sem það er ætlað til, þó svo að flöskuþrýstingur sé aðeins 20 loftþyngdir.

6.2.2. Jafn loftræstur köfunarbúnaður verður að geta fært kafaranum minnst 130 lítra af lofti á mínútu, með þeim þrýstingi sem svarar til dýpisins.

6.2.3. Enginn hluti öndunarbúnaðar má vera úr þannig efnum, að þau vegna áhrifa lofts, sjávar eða útöndunar geti myndað efnasambönd, sem gætu skaðað kafarann.

6.2.4. Öndunarbúnaður, sem byggður er til endurnotkunar öndunarlofts, má ekki nota hér á landi, nema með sérstöku leyfi siglingamálastofnunar. Leyfið er bundið viðkomandi tæki og skulu sérstök ákvæði sett varðandi notkun þess.

6.3. **Um lofthylki.**

6.3.1. Loftflöskur fyrir öndunarloft skulu allar uppfylla öryggisákvæði og hlíta íslenskum reglum um meðferð og eftirlit með slíkum hylkjum.

6.3.2. Önnur lofthylki fyrir öndunarloft hlíta sömu reglum og segir í gr. 6.3.1., þar á meðal jöfnunarhylki, sem skulu hafa einstefnuloka á loftinntakinu. Lokinn tengist beint á hylkið. Sömuleiðis og á sama hátt, skal vera loki á öllum úttökum. Ekki má tengja saman þjöppur eða lofthylki fyrir öndunarloft nema hvorttveggja sé viðurkennt til þeirra nota og í sama tilgangi.

6.3.3. Séu loftverkfæri tengd við öndunarlofthylki eða þjöppu, verður loftrýmd hættulegra efnasambanda vegna hita. Allar rafdrifnar lágþrýstiloftþjöppur kafara og verkfæris samtímis.

6.4. **Um loftþjöppur og öndunarloft.**

6.4.1. Loftþjappa, sem notuð er til hleðslu á öndunarlofti, skal vera búin síum og skiljum, er hreinsi raka, olíu og önnur óhreinindi í föstu, fljótandi eða loftkenndu formi, þannig að hreinleiki loftsins uppfylli skilyrði greinar 6.4.3. Þjappa skal einnig vera búin kælibúnaði til að draga úr myndun hættulegra efnasambanda vegna hita. Allar rafdrifnar lágþrýstiloftþjöppur skulu vera búnar afslætti á þjöppu en ekki drifmótor.

6.4.2. Sogrör véldrifinnar loftþjöppu skal vera þannig að engar líkur séu á því, að hún geti dregið útblástursloft aflvélarinnar.

6.4.3. Öndunarloft, sem ætlað er til köfunar má ekki innihalda meira af skaðlegum efnum, en sem svarar til eftirfarandi rúmmálshlutfalla, mælt við eina loftþyngd.

CO_2 koltvíildi	300 ppm.
CO kolildi	10 ppm.
$NO+NO_2$ köfnunarefnisildi	0.5 ppm.
Olía og rykagnir 2 mg/m³	
ppm = hluti í milljón.	

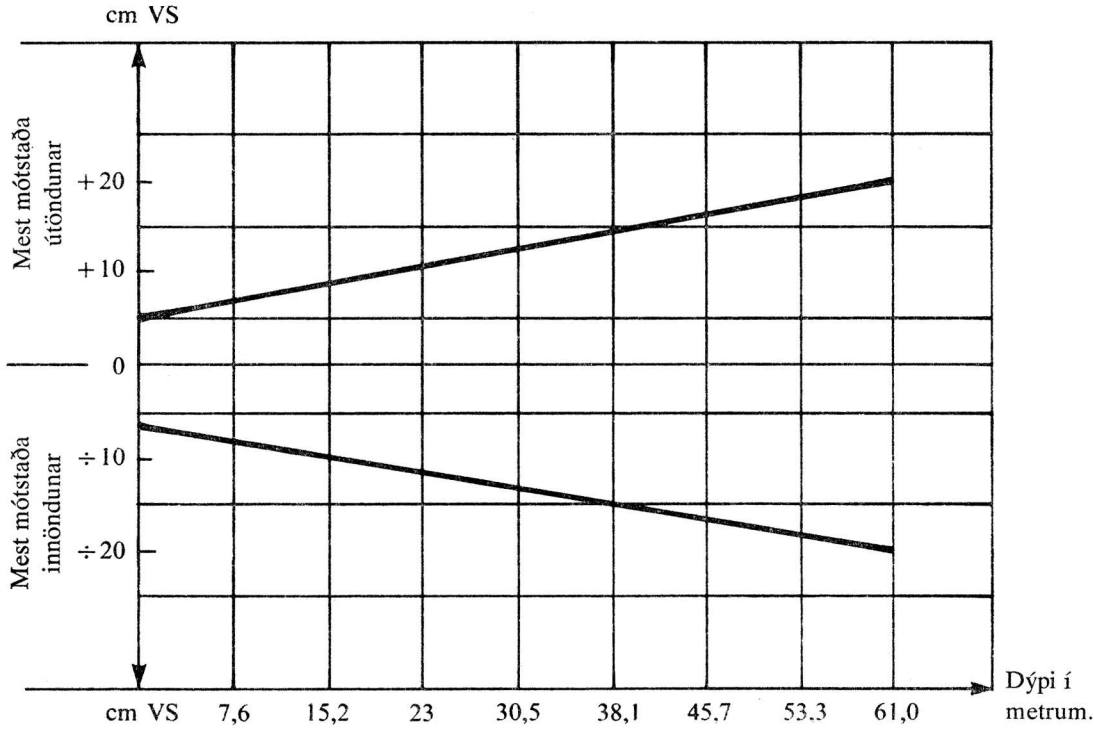
6.5. **Um tilfærslu lofts.**

6.5.1. Til að hindra þrýstifall í hjálmbúningi og heilgrímu, skal vera einstefnuloki á loftinntaki hjálmsins og grímunnar.

6.6 **Um flutning öndunarlofts, stýristæki, pípur og slöngur.**

6.6.1. Mótstaða í öndunarbúnaði má aldrei fara yfir eftirfarandi hámark mælt í smVS (sentim. vatnssúlu).

Bilag II.

6.6.2. Innra þvermál í pípum, tengjum og slöngum, sem flytja öndunarloft til kafara, skal vera nægilegt, til að flytja það loftmagn, sem tilgreint er í grein 6.6.1. Þó aldrei minna en 10 mm.

6.6.3. Pípur og pípuvirki til flutnings og dreifingar á öndunarlofti skulu vera trygg með góðum festingum og nauðsynlegum þenslubeygjum.

6.6.4. Flansar og skrúfuð tengi skulu vera á pípum og slöngum fyrir öndunarloft. Aðrar tengingar eru því aðeins leyfðar, að þær séu jafntraustar.

6.6.5. Slöngur til flutnings á öndunarlofti frá búnaði, sem ekki er borinn af kafaranum, skulu vera hæfilega sveigjanlegar og þannig styrktar að ekkert hindri streymi um þær.

6.6.6. Allur uppsettur búnaður til deilingar á öndunarlofti, ásamt stýri og mælabúnaði, sömuleiðis allar slöngur, sem við hann eru notaðar, skal þrýstireyna í heild.

6.6.7. Minnsti vinnuþrýstingur á slöngum fyrir öndunarloft er 10 kg/cm^2 en má aldrei fara yfir 25% af sprengiþoli. Slöngur, tengi, mælar og stýritæki skal þolreyna í 30 mín. með 1.5 sinnum hámarksvinnuþrýstingi.

6.6.8. Slöngur fyrir öndunarloft undir þrýstingi skulu búnar tvöföldum festingum við tengi og skulu þau sérstaklega gerð til slíkra samsetninga. Tengi við hjálm, grímu og loftbirgðir skulu þannig búin, að þau verði ekki fyrir togátaki. Allar slöngur og tengi skulu þola minnst 200 kg tog.

6.6.9. Þjónustulokar til stjórnunar á hjálm eða heilgrímu, verða að vera af öruggri gerð og auðveldir í notkun. Gerð þjónustuloka og lokunarbúnaðar á opnanlegum framglugga skal vera þannig, að röng stýring geti ekki valdið óhöppum.

6.7. **Nauðsynlegir fylgihlutir köfunarbúnaðar.**

6.7.1. Búnaður, sem borinn er af kafara, verður að vera tryggilega festur og þægilega fyrirkomið. Söðull, ólar og annað þess háttar verða að halda styrk og lögun við hin ýmsu skilyrði og vera auðstillanleg. Kafarinn verður að geta losað sig við allan búnað á auðveldan hátt.

6.7.2. Búnaður, sem notar aðflutt loft, skal hafa líflínu. Hún skal vera úr traustu efni og fúavarin. Minnsta þvermál líflínu má vera 6 mm. og slitþol ekki minna en fimmfaldur þungi kafarans. Þó aldrei minni en 400 kg. Símakapall, sem uppfyllir framangreind ákvæði um slitþol má koma í stað líflínu.

6.7.3 Símtæki skulu vera þannig búin, að samband frá kafaranum rofni aðeins meðan talað er til kafarans og tengist síðan aftur sjálfvirkt.

6.7.4. Hverjum þeim köfunarbúnaði, sem notaður er í atvinnuskyni eða til þjálfunar, verða að fylgja nauðsynlegar leiðbeiningar um samsetningu, notkun, hreinsun, eftirlit, geymslu og viðhald. Einnig skulu fylgja varahlutir og áhöld samkvæmt ábendingu.

6.7.5. Hverjum köfunarbúnaði fylgi sjúkrakassi, afþrýstitöflur og eftirlitsbók.

VII. KAFLI.

Eftirlit og viðhald köfunarbúnaðar.

7.1. **Almennt.**

7.1.1. Siglingamálastofnun heldur skrá yfir allan köfunarbúnað, sem er notaður í atvinnuskyni.

7.2. **Skoðun.**

7.2.1. Áður en köfunarbúnaður er tekinn í notkun, ber eiganda skylda til að tilkynna það til siglingamálastofnunar, sem skoðar búnaðinn, skráir hann og veitir heimild til notkunar hans, ef hann uppfyllir þær lágmarkskröfur, sem til hans eru gerðar.

7.2.2. Þegar nýr hluti köfunarbúnaðar er tekinn í notkun, er heimilt að hefja notkun hans án skoðunar, ef hann hefur hlotið viðurkenningu Siglingamálastofnunar.

7.2.3. Þegar eigendaskipti verða á köfunarbúnaði eða einhver hluti köfunarbúnaðar verður fyrir tjóni, er skylt að tilkynna það til Siglingamálastofnunar, sem skoðar búnaðinn og endurnýjar heimild til notkunar hans.

7.2.4. Til að auðvelda skoðun köfunarbúnaðar ber eiganda skylda til að afhenda siglingamálastofnun afrit af leiðbeiningum um notkun, teikningar og veita skoðunarmanni þá aðstoð, sem óskað er eftir.

7.2.5. Þegar skoðun köfunarbúnaðar er lokið og fullvíst er að hann uppfyllir lágmarkskröfur um gæði og öryggi kafarans, má gefa út vottorð, sem heimilar notkun og notkunarsvið viðkomandi búnaðar til tveggja ára, sé reglum um viðhald og eftirlit fylgt.

7.2.6. Undir sérstökum kringumstæðum má framlengja heimild til notkunar á köfunarbúnaði í allt að þrjá mánuði, ef fyrirliggjandi er skrifleg staðfesting eiganda og viðkomandi kafara um að búnaðurinn sé í lagi.

7.2.7. Eftirlitsbók skal fylgja hverjum samstæðum köfunarbúnaði. Í hana skal rita allt, sem máli skiptir um viðhald, eftirlit og skoðanir. Hver sá, sem færir í bókina, skal staðfesta færslu sína með undirskrift sinni ásamt dagsetningu.

7.2.8. Siglingamálastofnunin má hvenær sem er framkvæma skoðun á köfunarbúnaði, enda sé þess gætt að stöðva ekki vinnu að óþörfu.

7.2.9. Siglingamálastofnunin má setja merki sitt á þann köfunarbúnað eða hluta hans, sem hún hefur reynt og sömuleiðis getur Siglingamálastofnunin sett sérstakt merki á þann hluta búnaðar, sem hún hefur dæmt ónýtan.

7.2.10. Siglingamálastofnunin má innsigla þann köfunarbúnað eða hluta köfunarbúnaðar, sem þarfnast viðgerðar, þar til heimild er veitt til notkunar. Slík innsigli má enginn rjúfa nema fulltrúi siglingamálastofnunar.

7.2.11. Rísi ágreiningur milli siglingamálastofnunar og eiganda köfunarbúnaðar um það hvort gefa megi heimild til notkunar á köfunarbúnaði eða ekki, ber siglingamálastofnun að leita umsagnar 3ja manna nefndar, sem Kafarafélag Íslands tilnefnir, áður en heimild er veitt til notkunar á köfunarbúnaði eða henni synjað.

7.2.12. Reglur þessar leysa köfunarformann eða kafara á engan hátt undan þeirri skyldu að fullvissa sig um, að búnaður hans sé í lagi og hafi fengið fullnægjandi skoðun og heimild til notkunar.

7.2.13. Köfunarformaður og kafari eru jafnskyldugir eiganda til þess að tilkynna til siglingamálastofnunar, ef ágalli finnst á köfunarbúnaði, sem kynni að rýra öryggi kafarans. Siglingamálastofnunin afturkallar þá heimild til notkunar uns úrbót hefur verið gerð.

VIII. KAFLI.

Gildistaka o. fl.

8.1. Samgönguráðuneytið getur veitt heimild til að víkja frá reglugerð þessari, þegar sérstökum ástæðum er til að dreifa.

8.2. Ágreiningi sem rísa kann vegna reglugerðar þessarar má vísa til samgönguráðuneytisins til úrskurðar.

8.3. Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum, nema þyngri hegning liggi við.

8.4. Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt lögum nr. 12 13. apríl 1976 um kafarastörf, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 9. okt. 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

Viðauki I.

HEILBRIGÐISVOTTORÐ

til notkunar við reglubundnar skoðanir á köfurum.

I. hluti þessa vottorðs fyllist út af umsækjanda áður en komið er til læknis til skoðunar. Viðkomandi undirritar yfirlýsinguna í viðurvist læknis, eftir að hann hefur kynnt sér svör umsækjanda.

II. og III. hluta (læknisvottorð) á heimilislæknir umsækjanda að fylla út, verði því við komið. Ef annar læknir en heimilislæknir viðkomanda gefur vottorðið skulu ástæður þess greindar hér:

I. YFIRLÝSING UMSÆKJANDA.

Fullt nafn .....
Fæðingardagur og ár .....
Núverandi starf .....
Heimilisfang .....

1. Hversu lengi hafið þér stundað köfun?
Hversu oft kafið þér? Á hvaða dýpi?
Hafið þér síðan síðasta skoðun fór fram fengið einhvers konar óþægindi í sambandi við köfun?
Vanlíðan?
Kafaraveiki (vegna þrýstingsmunar)?
Andþyngsli?
Óþægindi frá eyrum?
Önnur óþægindi og þá hver?
2. Hafið þér nú eða hafið þér nokkru sinni haft eftirtalin einkenni eða sjúkdóma: (Sé svar jákvætt skal greina frá nafni sjúkdóms, hvenær hann byrjaði, hversu lengi hann hefur staðið. Geta skal fylgikvilla. Sé svar neikvætt, skal skrifa nei aftan við hverja spurningu, þar sem það á við.

a. Tíðar sýkingar í nefi og hálsi (bólgu, hósta, hæsi)?
b. Svima, samfelldan eða tíðan höfuðverk, háþrýsting, yfirlið, krampa, lamanir eða geðsjúkdóm?
d. Augnsjúkdóm? Notið þér gleraugu?
e. Náttblindu?
f. Eyrnakvilla (verk, útferð úr eyrum, heyrnartap)?
g. Kvilla í afholum nefs (bólgur í ennis- eða kinnholum)?
h. Svimaköst, ógleði og suð fyrir eyrum (Meniéres veiki)?
i. Lungnabólgu, mæði, astma, lungnaberkla, blóðuppgang, bilun á lunga (loftbrjóst), brjósthimnubólgu, berklabólgu?
j. Hjarta- eða æðasjúkdóma, blóðsjúkdóm, verk fyrir brjósti?
k. Magasár, skeifugarnarsár, önnur sár í þörmum, blóðuppköst, blæðingar frá meltingarfærum, aðra meltingarsjúkdóma?
l. Gallsteina, gulu, sjúkdóma í lifur, gallblöðru eða milta?
m. Nýrnabólgu, eggjahvítu eða blóð í þvagi, nýrnastein (a), verki frá nýrum eða aðra nýrnasjúkdóma, sjúkdóm í þvagblöðru, aðra sjúkdóma í þvagfærum?
n. Einkenni um berklasýkingu (kirtlabólgu, hnútarós)?
o. Gigtsótt (liðagigt tengda sýkingu), gigtsjúkdóma aðra, þjótak („iskías"), verki í baki og lendum, mjöðmum?
p. Sjúkdóma í liðum, beinum, hrygg?
r. Æxli af einhverju tagi?
s. Húðsjúkdóma?
t. Sykursýki eða sykur í þvagi?
u. Efnaskiptasjúkdóma, þvagsýrugigt, skjaldkirtilssjúkdóm?
v. Aðra sjúkdóma (algengir barnasjúkdómar undanskildir)?

3. Teljið þér, að þér séuð fullkomlega hraustur?
4. Hafið þér orðið fyrir nokkrum alvarlegum slysum?
Hafið þér fengið heilahristing?
5. Hafið þér legið á sjúkrahúsi, heilsuhæli eða annarri heilbrigðisstofnun?
(Hvar? Hvers vegna? Hvenær, hve lengi?)
Hafið þér gengist undir aðgerð(ir)?
(Hvar? Við hvaða sjúkdómi, kvilla? Hvenær?)
Hafið þér verið í rannsókn eða meðferð hjá sérfræðingi (sérfræðingum)?
Hvaða lækni (læknum)? Hvaða sjúkdóm (a) er/var um að ræða? Hvenær?

6. Notið þér áfengi? (Ef svo er, hvaða magn og hversu oft?)
Notið þér tóbak? (Ef svo er, hvað reykið þér og hversu mikið?)
— Reykið þér daglega?
— Reykið þér öðru hvoru?
— Tóbaksnotkun af öðru tagi?

Ofangreind svör hefi ég gefið eftir bestu vitund.

Staður og dagsetning

Undirskrift umsækjanda
(gerð að lækninum viðstöddum)

II. VOTTORÐ UM BERKLASKOÐUN

(eigi skulu líða meira en 6 vikur frá berklaskoðun þar til almenn læknisskoðun fer fram).

Umsækjandinn var rannsakaður í berklavarnastöðinni/heilsugæslustöðinni
Rannsóknin fór fram þann:

Berklapróf (Mantoux I, II): ☐ jákvætt ☐ neikvætt. Ef annað próf var notað skal þess getið: Hefir ónæmisaðgerð gegn berklum (BCG) verið gerð? Ef svo er, hvenær?

Við ofangreinda rannsókn, þar með talda röntgenmynd af lungum, sem tekin var / á/í ..... kom ekkert það fram, sem mælir á móti, að viðkomandi starfi sem kafari.

Undirskrift læknis

III. LÆKNISSKOÐUN.

Eruð þér heimilislæknir umsækjanda?
Hversu lengi hafið þér þekkt umsækjanda?
Er yður kunnugt um að umsækjandi misnoti eða hafi misnotað áfengi, tóbak eða fíkniefni?

A. Líkamsbygging: ☐ Grannvaxin(n) ☐ Miðlungs ☐ Sterkbyggð(ur)
B. Holdafar: ☐ Grannholda ☐ Miðlungs ☐ Feitlagin(n)
Hæð (skólaus): cm. Þyngd (án fata): kg.
C. Útlit:
D. Sálarástand:
Virðist yður umsækjandi andlega eðlilegur?
Er með rannsókn hægt að sýna fram á nokkur afbrigði?
Ef svo er, nánari lýsing:

E. Höfuð og háls?	Sjónskerpa:	Án leiðréttinga	Með gleraugum, linsum
a. Augu	Hægra auga		
	Vinstra auga		
	Bæði augu		

b. Eyru — Heyrist hvíslrödd í 5 metra fjarlægð?
Speglun eyrna:
Hægri hljóðhimna
Vinstri hljóðhimna

c. Nef — (Loftrás báðum megin óhindruð)

d. Munnur, kok, kverkar
Tennur — (Gerfitennur)

e. Málfar, tal

F Brjósthol, lungu?

F_2 Vitalograph — rannsókn.

G. Hjarta og æðasláttur?
Geta skal um — Æðaslátt (púls): Er hann reglulegur? Tíðni: /mín.

Blóðþrýstingur (3 mælingar með minnst mínútu bili)

Notaður var:
Systola ☐ Kvikasilfursmælir
Diastola ☐ „Anaeroid"-mælir

G_2 EKG (hjartalínurit)

H. Kviðarhol (NB. kviðslit)

I. Hryggur og útlimir (Ilsig, æðahnútar)

J. Húðin

K. Taugakerfið (sérstaklega skal ganga úr skugga um, að ekki séu til staðar lamanir, titringur (tremor), óeðlilegar svaranir ljósopa, óeðlileg hnéviðbrögð):

L. Önnur lífæri eða líffærakerfi:

M. Þvagrannsókn:
Er í þvaginu ☐Eggjahvíta ☐ Blóð ☐ Gröftur ☐ Sykur
(Ef umsækjandi hefur kastað þvagi án þess að læknirinn geti sannreynt að þvagið sé frá viðkomandi, skal umsækjandi staðfesta, að þvagið sé frá honum komið):

N. Þrekpróf með Ergometer hjóli.

Teljið þér, að umsækjandi sé nægilega hraustur til þess að geta stundað köfun sem atvinnu?

Sé svar neikvætt, af hvaða ástæðu(m) ekki?

Skoðun fór fram þann .....

Undirskrift læknis: .....

Nafn og heimilisfang læknis .....
(með bókstöfum)

Vottorðið sendist Siglingamálastofnun ríkisins
Hamarshúsi v/Tryggvagötu — 101 Reykjavík.

Viðauki II.

Kafaraskírteini.

SKÍRTEINI VEITIR RÉTT:	ATVINNUSKÍRTEINI KAFARA
A. Til köfunar í öllum búnaði að 50 m. dýpi.	Nafn Nafnnr. Fæðingard.
B. Til rannsóknakafana í sundbúnaði að 50 m. dýpi.	Heimili Útgefið Gildir til
C. Til sérhæfðra starfa:	Nr.
Rafsuða, logskurður, meðferð sprengiefna, stjórnun afþrýstihylkja.	
D. Til kennslu í köfun.	
E. Annað.	

Gefið út samkvæmt lögum nr. 12 12. apríl 1976. SIGLINGAMÁLASTOFNUN RÍKISINS

Nr. 450. 15. nóvember 1979.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 169 21. ágúst 1970 um söluskatt ásamt síðari breytingum.

1. gr.

1. mgr. 7. tl. 10. gr. reglugerðarinnar, sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 82/1974, orðist svo:

2. gr.

Hvers konar sala, afhending eða þjónusta látin í té í matsölu-, veitinga- og gistihúsum, þvottahúsum, efnalaugum, hárgreiðslustofum, rakarastofum og öðrum snyrtistofum, flutningastarfsemi, sem ekki er sérstaklega undanþegin, véla- og önnur lausafjárleiga, afgreiðslu- og stöðvargjöld, fyrirgreiðslustarfsemi ferðaskrifstofa og önnur slík starfsemi, sýningar í kvikmyndahúsum, sýningar í leikhúsum sem ekki eru sérstaklega undanþegnar, sbr. 24. tl. 14. gr., og hvers konar skemmtistarfsemi, og tekur þetta einnig til sölu, afhendingar og þjónustu, sem innt er af hendi fyrir hina skattskyldu aðila sjálfa.

21. tl. 13. gr. reglugerðarinnar, sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 316/1978 orðist svo:
Kol og koks til húshitunar og hitunar laugarvatns.
Vörur þessar eru söluskattsskyldar til sérhverra annarra nota.

3. gr.

Við 14. gr. reglugerðarinnar, sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 316/1978 bætist nýr töluliður, 24. tl., svohljóðandi:

24. Aðgangseyrir að leiksýningum áhugafélaga, enda séu eftirfarandi skilyrði uppfyllt:
   a) Enginn af þeim, sem að leiksýningum áhugafélaga starfar annar en leikstjóri, þiggi laun fyrir starfið.
   b) Leiksýningin sé ekki í neinum tengslum við annað skemmtana- eða samkomuhald.

4. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 10/1960, öðlast gildi frá og með 1. desember 1979.

Fjármálaráðuneytið, 15. nóvember 1979.

Sighvatur Björgvinsson.

Árni Kolbeinsson.

9. nóvember 1979. Nr. 451.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 278 1. júlí 1979 fyrir Fiskveiðasjóð Íslands um lánaflokka.

1. gr.

Í stað 4. og 5. mgr. 3. gr. reglugerðarinnar komi svohljóðandi málsgreinar:

Um lán úr fasteignalánaflokkum er taldir voru í 2. gr. B skal eftirfarandi gilda varðandi lánsfjárhæðir og lánstíma.

a) Lán til byggingarframkvæmda, þar með taldar fullnægjandi hráefnisgeymslur, svo og aðgerðir til bættra hollustuhátta þar á meðal mengunarvarna og aðbúnaðar verkafólks. Lánsupphæð má hæst vera 60% af mats- eða kostnaðarverði, sbr. 4. gr. Hámarkslánstími skal vera 10—15 ár.

b) Lán til frystivéla- og frystitækjakaupa og til kaupa á vélum til fiskmjölsvinnslu. Lánsfjárhæð má hæst vera 60% af mats eða kostnaðarverði sbr. 4. gr. Hámarkslánstími skal vera 7—10 ár.

c) Lán til kaupa á fiskvinnsluvélum, til hagræðingar vinnslurása, þar með taldar breytingar á húsnæði, án þess að um stækkun sé að ræða, eftirlitskerfi, stýribúnaði og öðrum búnaði, svo og aðgerðir til orkusparnaðar. Lánsfjárhæð má hæst vera 75% af mats- eða kostnaðarverði sbr. 4. gr. Hámarkslánstími skal vera 5 ár. Fái lántaki erlent lán vegna kaupanna skal lán sjóðsins vera viðbótarlán allt að 75% af mats- eða kostnaðarverði sbr. 4. gr., enda sé ekki um eignarfyrirvara á vélum eða tækjum að ræða.

Þrátt fyrir ákvæði undanfarandi málsgreinar skal lán úr fasteignalánsflokkum er taldir voru í 2. gr. B aldrei nema hærri fjárhæð en 60% af heildarmatsverði eignanna miðað við 1. veðrétt og minnka sem nemur áður áhvílandi lánum ef 1. veðréttur fæst ekki.

Vextir af lánum úr öllum fasteignalánaflokkum, sem taldir voru í 2. gr. B (þ. e. a. s. Fasteignalán II, liður nr. 1—4) verða þeir vextir, sem stjórn Fiskveiðasjóðs ákveður á hverjum tíma. Vextirnir greiðast eftir á tvisvar á ári, og verða gjalddagar þeirra, svo og afborgana 1. maí og 1. nóvember ár hvert.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 44 25. maí 1976, um Fiskveiðasjóð Íslands til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið 9. nóvember 1979.

Kjartan Jóhannsson.

Jón L. Arnalds.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á frystum hörpudiski fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll á frystum hörpudiski fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979:

	U. S. $ pr. lb. cif.
Lausfrystur hörpudiskur	2.80
Blokkfrystur hörpudiskur	2.60
Rauður hörpudiskur	1.50

Verðbil verður 5%

Greiðslur í sjóðinn eða úr miðast við 50% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Verðin miðast við viðskiptagengi eins og það verður á hverjum tíma.

Sjávarútvegsráðuneytið 1. nóvember 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

Nr. 453. 1. nóvember 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á verkuðum saltfiski (þorski) framleiddum á árinu 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll á verkuðum saltfiski (þorski) framleiddum á árinu 1979:

	kr. pr. kg fob.
Especial 10/40	1 712.00
— 40/60	1 100.00
— 60/80	978.00
— 80/120	897.00
Miramar 10/40	1 081.00
— 40/60	798.00
— 60/80	748.00
— 80/120	707.00
Miradouro 10/40	842.00
— 40/60	716.00
— 60/80	648.00
— 80/120	598.00

Verðbil verður 3½% og miðast við verðhækkun eingöngu.

Greiðslur í sjóðinn miðast við 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum miðast við 75% af verðbreytingu án verðbils.

Sjávarútvegsráðuneytið 1. nóvember 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

1. nóvember 1979. Nr. 454.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979:

Óverkaður saltfiskur:	U. S. $ pr. lest fob.
Stórfiskur nr. 1	2 750.00
Millifiskur nr. 1	2 550.00
Smáfiskur 40/60 nr. 1	2 160.00
Smáfiskur 60/100 nr. 1	2 050.00

Verðbil verður 3½% og miðast við verðhækkun eingöngu.

Greiðslur í sjóðinn verða 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði án verðbils.

Grundvallarverð miðast við viðskiptagengi eins og það er á hverjum tíma.

Sjávarútvegsráðuneytið 1. nóvember 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

1. nóvember 1979. Nr. 455.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á frystri rækju fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll á frystri rækju fyrir framleiðslutímabilið 1. október til 31. desember 1979:

Vélskelflett rækja:	U. S. $ pr. lb. cif.
Blokkfryst	3.45
5x2 kg og 4x2.5 kg vatnshúðuð, sérfryst	3.45
5x2 kg og 4x2.5 kg óvatnshúðuð, sérfryst	3.63
500 gr. vatnshúðuð, sérfryst	4.02
200 gr. vatnshúðuð, sérfryst	4.21

Verðbil verður 3%.

Greiðslur í sjóðinn eða úr miðast við 62.5% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Verðin miðast við viðskiptagengi eins og það verður á hverjum tíma.

Sjávarútvegsráðuneytið 1. nóvember 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

Nr. 456. 1. nóvember 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á saltaðri síld framleiddri á haustvertíð 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll á saltaðri síld framleiddri á haustvertíð 1979:

		U. S. $ pr. tunnu cif.
Cutsíld	300/500	131.25
—	500/700	115.62
Specialsíld	300/500	133.25
—	500/700	116.98
Sykursíld	300/500	141.57
—	500/700	121.44
Kryddsíld	300/500	139.60
—	500/700	122.46
—	700/1000	114.58
Rúndsíld	500/700	93.75
—	500/900	97.40

Verðbil verður ekkert.

Greiðslur í eða úr sjóðnum nema 45% af verðbreytingu frá grundvallarverði.

Verðin miðast við cif. og gerast upp á viðskiptagengi eins og það verður á hverjum tíma.

Sjávarútvegsráðuneytið 1. nóvember 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 31. desember 1979.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 31. desember 1979:

Söltuð ufsaflök:		U. S. $ pr. kg cif
16/20	FF	2.86
—	AB	2.42
21/25	FF	2.76
—	AB	2.33
26/30	FF	2.66
—	AB	2.25
31/35	FF	2.56
—	AB	2.17
36/40	FF	2.46
—	AB	2.08
41/45	FF	2.36
—	AB	1.99
46/50	FF	2.25

Verðbil verður 3½% og miðast við verðhækkun eingöngu.

Greiðslur í sjóðinn miðast við 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum miðast við 75% af verðbreytingu án verðbils.

Grundvallarverð miðast við viðskiptagengi eins og það er á hverjum tíma.

Sjávarútvegsráðuneytið 1. nóvember 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.

1. nóvember 1979. Nr. 458.

REGLUGERÐ

fyrir Rafveitu Akureyrar.

1. gr.
Nafn og heimili.

Akureyrarkaupstaður á og starfrækir fyrirtæki með nafninu Rafveita Akureyrar. Heimilisfang þess er á Akureyri.

Rafveitan skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki.

2. gr.
Tilgangur og orkuveitusvæði.

Tilgangur Rafveitu Akureyrar er að kaupa og/eða framleiða raforku og veita henni um orkuveitusvæði sitt. Ennfremur hverskonar starfsemi, sem varðar raforkumál á Akureyri.

Orkuveitusvæði rafveitunnar er lögsagnarumdæmi Akureyrar og hefir hún einkarétt til sölu á raforku til notenda á því svæði.

3. gr.
Stjórn.

Stjórn Rafveitu Akureyrar er skipuð 5 mönnum og 5 til vara, kosnum árlega af bæjarstjórn.

Bæjarstjórn skipar rafveitunni framkvæmdastjóra (rafveitustjóra) að fengnum tillögum rafveitustjórnar. Skal hann vera rafmagnsverkfræðingur eða rafmagnstæknifræðingur.

Bæjarstjóri og rafveitustjóri sitja fundi rafveitustjórnar með tillögurétti en án atkvæðisréttar.

4. gr.
Verksvið rafveitustjórnar.

Rafveitustjórn hefir á hendi stjórn rafveitunnar, sér um viðhald hennar og umbætur, og allt er að starfrækslu hennar lýtur, kaup, framleiðslu og sölu á raforku, fjárhald og reikningsskil.

Ákvarðanir rafveitustjórnar skulu háðar samþykki bæjarstjórnar.

5. gr.
Verksvið rafveitustjóra.

Rafveitustjóri stjórnar daglegri starfrækslu rafveitunnar, eftirliti, viðhaldi á veitukerfi og öðrum útbúnaði, og öllum verklegum framkvæmdum er snerta hana.

Hann hefir umsjón með raflögnum í bænum, þar með talið efni og tæki, sér um afgreiðslu og innheimtu við kaup og sölu á raforku, efni og tækjum sem rafveitan kaupir og selur.

6. gr.
Reikningshald og ráðstöfun tekna.

Rafveita Akureyrar hefir sjálfstætt reikningshald. Skal tekjum hennar fyrst og fremst varið til að standa straum af öllum greiðsluskuldbindingum hennar, svo sem afborgunum af áhvílandi skuldum, vöxtum og öðrum rekstrarkostnaði, þar með talið fullnægjandi viðhald og endurnýjun virkja og annað, sem nauðsynlegt er til að tryggja öruggan rekstur rafveitunnar.

7. gr.
Löggilding rafverktaka.

Bæjarstjórn veitir þeim rafverktakaleyfi, sem fullnægja skilyrðum og skilmálum rafveitunnar.

Engir aðrir en þeir, sem fengið hafa fullgilt rafverktakaleyfi, mega taka að sér raflagnir, uppsetningu tækja, eða framkvæma á sína ábyrgð nokkurt verk, er snertir veitur, sem tengja á við kerfi rafveitunnar.

Bæjarstjórn getur ákveðið í gjaldskrá, greiðslur fyrir verk þau sem rafveitan innir af hendi við úttekt raflagna, skoðunargerðir og annað eftirlitsstarf sitt.

8. gr.
Sala raforku.

Rafveitan selur raforku á orkuveitusvæði sínu, þar sem veitukerfi hennar nær til, með þeim skilmálum, sem ákveðnir eru í reglugerð þessari og í samræmi við sérreglur um raforkuvirki á orkuveitusvæði rafveitunnar og gjaldskrá hennar á hverjum tíma.

Rafveitustjórn getur synjað um raforku til húshitunar. Á þeim stöðum í veitukerfinu þar sem flutningsgeta þess leyfir ekki hið umbeðna afl án sérstakra ráðstafana, ákveður rafveitustjóri nánari skilmála. Ef rafveitan telur nauðsynlegt að komið verði upp raforkuvirkjum, þ. m. t. spennistöð, í húsi eða á lóð viðkomandi húseignar í því skyni að sala raforku geti farið þar fram, skal rafveitunni látið í té húsrými með sérstökum samningi eða ókeypis lóð. Hér er miðað við að um meiri háttar notkun sé að ræða.

Rafveitunni er heimilt að láta öðrum notendum í té raforku frá stöðinni og að tryggja uppsetningu hennar og óslitinn rekstur með þinglýsingu á kvöð þess efnis.

Rafveitan getur neitað að láta raforku í té til fjarliggjandi staða eða til staða, þar sem lóðareigendur neita að leggja til lóð fyrir nauðsynlega spennistöð og lóð eða aðstöðu fyrir stólpa eða festur fyrir raflínur án endurgjalds. Óski rafveitan eftir spennubreytingu á húsveitu, er húseigendum skylt að hlíta því, enda sé breytingin gerð á kostnað rafveitunnar.

Á sama hátt skulu húseigendur bera kostnað af spennubreytingu húsveitu, sem þeir hafa óskað eftir og rafveitan hefir samþykkt.

9. gr.
Umsókn um kaup á raforku.

Hver, sem óskar að gerast notandi að raforku, verður að fylla út tilætlað umsóknareyðublað, er fæst á skrifstofu rafveitunnar, og skal hann skuldbinda sig með undirskrift sinni, að hlíta settum reglum um kaup á raforku frá rafveitunni. Skal í umsókninni skýrt frá, hve mikið afl þarf og til hvers það er ætlað.

10. gr.
Umsókn um heimtaug.

Umsókn um heimtaug eða breytingu á heimtaug skal undirskrifuð af húseiganda, sem skuldbindur sig til þess með undirskrift sinni að greiða heimtaugargjald það, sem ákveðið er í gjaldskrá rafveitunnar. Heimtaugar með stofnvari eru eign rafveitunnar, enda þótt heimtaugargjaldið hafi verið greitt í samræmi við gjaldskrá. Rafveitan annast viðhald og endurnýjun heimtauga sinna án sérstaks endurgjalds, nema heimtaug þurfi að breyta vegna breytingar á húsi eða lóð. Skal húseigandi greiða kostnaðinn við þá breytingu. Ef loftlínuheimtaug er breytt í jarðstrengsheimtaug, skal húseigandi greiða kostnaðarmun, sem ákveðinn er í gjaldskrá.

Rafveitunni er heimilt að krefjast skuldbindingar um lágmarksnotkun um heimtaug. Sé um tiltölulega mikla notkun að ræða, og rafveitan þarf til þess að fullnægja henni sérstaklega, að auka háspennukerfi, auka afl spennistöðvar eða gera meiriháttar viðbætur á lágspennukerfi, er rafveitustjóra heimilt að krefjast skuldbindingar umsækjenda um tiltekinn notkunartíma eða þátttöku í kostnaði.

Eigi er skylt að ljúka lagningu jarðstrengsheimtaugar meðan jörð er frosin.

11. gr.
Húsveitur.

Skylt er að láta löggilta rafverktaka, eða rafveituna, ef hún tekur slík verk að sér, framkvæma alla vinnu við raflagnir og raftæki, hvort heldur er um að ræða

nýjar raflagnir, breytingar eða viðgerð á raflögn, og annast þeir fyrir hönd húseiganda eða notanda umsóknir og tilkynningar til rafveitunnar um allar raflagnir, samkvæmt því sem ákveðið er í reglum um raflagnir á Akureyri, en rafveitan annast úttekt á öllum nýlögnum, viðaukum og breytingum á raflögnum skv. beiðni eða að eigin frumkvæði.

Engir aðrir en umboðsmenn rafveitunnar mega setja straum á veitu eða hluta af veitu, í fyrsta sinn eftir úttekt.

Rafveitan tekur ekki á sig ábyrgð á veitu með úttekt eða tengingu. Rafveitan getur sett þau skilyrði fyrir tengingu á veitu að notkun um hana verði ekki veitukerfi rafveitunnar ofviða, og þar sem hætta kann að verða á þessu, má setja viðeigandi skilyrði í hvert sinn fyrir notkuninni, þar til úr er bætt.

12. gr.
Sala á raforku til notenda, sem sjálfir hafa orkuvinnslu.

Veitur, sem (að jafnaði) nota raforku annarsstaðar að en frá rafveitunni, má tengja við veitukerfi hennar í því skyni að rafveitan verði aðallega eða eingöngu notuð til vara, með því skilyrði að greitt sé lágmarksgjald, sem svari til þeirrar kvaðar, sem hvílir á rafveitunni vegna tengingarinnar.

Framsal til annarra á raforku, sem keypt er af rafveitunni, er óheimilt án leyfis rafveitunnar.

13. gr.
Eftirlit með húsveitum og tækjum. Gallar á húsveitum.

Sérhver húsveita, að meðtöldum tækjum til notkunar á raforku skal fullnægja kröfum þeim, sem settar eru í reglugerð Rafmagnseftirlits ríkisins og í reglum rafveitunnar um raforkuvirki, og er húseigandi ábyrgur að svo sé. Rafveitustjóra er heimilt að hafa eftirlit með öllum húsveitum, gögnum og tækjum, sem notuð eru við hagnýtingu á rafmagni, og skulu starfsmenn rafveitunnar hafa frjálsan aðgang að öllum herbergjum húss, hvenær sem nauðsynlegt er, til að skoða húsveituna, eða hluta hennar, eða raftæki, sem nota má við veituna.

Vélar og önnur tæki skulu vera þannig sett og þannig útbúin, að þau starfi án þess að titringi valdi eða truflun á ljósum eða annarri notkun.

Rafveitustjóri getur látið taka veituna eða tæki úr sambandi ef galli er á veitunni eða tækium þar til úr er bætt.

Óleyfilegt er að nota annað efni í veitu eða tæki en það, sem viðurkennt er af Rafmagnseftirliti ríkisins.

Ef óleyfileg vör finnast í veitu, skal notandi veitunnar gerður ábyrgur. Séu gerðar óleyfilegar tengingar eða breytingar á veitu eða tækjum eða sýnt hirðuleysi um meðferð eða viðhald tækja, skal farið með það sem galla á veitu, og er heimilt að gera eiganda að greiða aukagjald, sem ákveðið sé í gjaldskrá, vegna kostnaðar við aukið eftirlit með veitunni.

Það er óleyflegt, sem ekki fullnægir kröfum, sem settar eru í reglugerðum Rafmagnseftirlits ríkisins og reglum rafveitunnar.

14. gr.
Mælitæki.

1) Rafveita setur upp nauðsynleg mælitæki og ákveður fjölda þeirra, tegund og staðsetningu. Mælitækin má ekki flytja til án samþykkis rafveitunnar, en hún getur krafist flutnings þeirra ef það þykir hentugra að dómi rafveitustjóra.

Starfsmenn rafveitunnar skulu ætíð hafa aðgang að mælitækjum og þeir einir mega rjúfa innsigli þeirra.

Notandi mælitækis er sá, sem skráður er fyrir raforkunotkun þeirrar veitu, sem mælitækið er fyrir. Skal hann bera ábyrgð á mælitækjum og raforkunotkun veitunnar, þar til hann lætur af notkun hennar og tilkynnir rafveitunni um það skv. 18. gr. Rafveitan leggur til öll mælitæki og annast venjulegt viðhald þeirra á sinn kostnað, en verði mælitæki fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum er heimilt að krefja notanda um greiðslu á kostnaði við viðhald eða endurnýjun þess.

Notandinn greiðir leigu fyrir afnot mælitækja skv. gjaldskrá rafveitunnar á hverjum tíma.

Þar sem eitt mælitæki er sett fyrir sameiginlega notkun fleiri aðila, ber skráður notandi mælitækisins ábyrgð á greiðslum vegna hinnar sameiginlegu notkunar. Aðrir notendur bera þó hver um sig ábyrgð in solidum á greiðslum þessum með hinum skráða notanda.

Breyting á skráningu notanda mælitækis fyrir sameiginlegri notkun verður því aðeins gerð, að allir notendur hinnar sameiginlegu notkunar fari fram á það skriflega.

2) Ef rafmagnsnotkun um mælitæki nægir ekki til þess að greiða raunverulegan afhendingarkostnað raforkunnar um mælitækið, er rafveitunni heimilt að krefjast lágmarksgjalds fyrir notkunina.

Að öðrum kosti er rafveitunni heimilt að taka mælitækið niður og loka veitunni, eða breyta tengingu hennar.

3) Ef fram kemur við prófun, sem rafveitan framkvæmir að eigin frumkvæði, eða skv. beiðni notanda, að mælitækið mæli skakkt, skal það leiðrétt þannig:

Hafi mælitækið mælt 5% of lítið eða þaðan af minna, skal krefja notandann um það, sem vanmælt var.

Hafi tækið mælt 5% of mikið eða þaðan af meira, skal endurgreiða notandanum mismuninn með frádrætti á næsta orkureikningi eða í reiðufé. Endurgreiðslu getur notandi ekki krafist fyrir lengra tímabil en 1 ár og sama gildir um viðbótarkröfu rafveitunnar, enda hafi ekki verið ljóst að um bilun mælitækis hafi verið að ræða.

Við endurreiknun orkunotkunar skal taka tillit til fyrri notkunar viðkomandi aðila og annarra aðstæðna, sem gefið gætu vísbendingu um það, hvenær mælitækið bilaði. Eigi skal reikna vexti af umfram- eða vangreiðslum, sem að framan greinir. Ef notandi véfengir niðurstöður prófunar á mælitæki skal leita úrskurðar Rafmagnseftirlits ríkisins.

4) Nú hættir skráður notandi mælitækis notkuninni og skal hann þá í tæka tíð tilkynna það rafveitunni, sem annast um að lokaálestur fari fram. Hafi eigi annar notandi sótt um að fá mælitækið skráð á sitt nafn, skal loka því og eigi hefja orkusölu á ný um tækið, fyrr en tilkynnt hefir verið um nafn nýs notanda. Nú mælist engin notkun um mælitækið um langt skeið, og er rafveitunni þá heimilt að fjarlægja tækið og láta loka viðkomandi raflögn.

Óski notandi eftir að veita hans sé tekin úr sambandi um tíma, má taka aukagjöld skv. gjaldskrá fyrir enduropnun hennar og fulla leigu fyrir mælitæki þann tíma, sem veitan er ekki í notkun.

5) Ef notandi hefir aukna straumnotkun vegna galla á veitu sinni eða tækjum, er rafveitan ekki skyld til þess að áætla frádrátt á reikningum notandans þess vegna.

6) Ef svo reynist, að notkun hefir orðið meiri en álestur sýnir eða álestur verið skakkur eða útreikningur á reikningsfjárhæðinni, má rafveitan leiðrétta þessa skekkju eftir á, undir eins og vitað er um hana.

7) Verði upplýst að straumur sé notaður á annan hátt en um er samið, eða að

raskað hafi verið mælitækjum eða breytt tengingu þannig að ekki komi fram öll notkun, skal rafveitan áætla óleyfilega notkun fyrir það tímabil, sem óleyfileg notkun hefir átt sér stað, og skal notandi gjalda fyrir hana eftir gildandi gjaldskrá.

Ef ekki liggja fyrir sérstakar upplýsingar um líklega notkun á veitunni, má miða matið við stærð á vörum þeim, sem fyrir veitunni eru. Við endurtekningu má rjúfa samband við veituna.

15. gr.

Gjald fyrir raforku.

Reikningur fyrir raforkunotkun skal sendur notanda á notkunarstað eða annan stað, sem hann tiltekur. Skal greiða reikninginn innan 10 daga frá útsendingardegi hans.

Nánari reglur um gjalddaga má setja í gjaldskrá. Heimilt er að áætla raforkunotkun notenda og innheimta reglulega skv. slíkri áætlun, enda fari fram uppgjör á staðreyndri notkun skv. álestrum eigi sjaldnar en einu sinni á hverjum 12 mánuðum.

Reikningur fyrir áætlaða notkun telst fullgildur reikningur á sama hátt og uppgjörsreikningur.

Við verðbreytingar á raforku skal áætla notkun skv. eldri og nýrri gjaldskrá og skal notkuninni skipt jafnt niður á það tímabil, sem reikningurinn nær til.

Rafveitunni er heimilt að krefja notendur um dráttarvexti af skuldum notenda frá gjalddaga þeirra.

Heimilt er að innheimta gjaldfallnar skuldir með lögtaki.

16. gr.

Lokun fyrir veitu og enduropnun.

Sé raforkureikningur eigi greiddur innan 10 daga frá gjalddaga getur rafveitan sent notanda viðvörun um stöðvun orkusölu til hans, verði greiðsla ekki innt af hendi innan þriggja daga. Að þeim tíma loknum er heimilt að taka straum af veitunni, án ábyrgðar rafveitunnar á hugsanlegum afleiðingum. Rafveitunni er heimilt að loka fyrir rafmagn þegar:

a) Notandi, sem þrátt fyrir kröfu eða skriflega aðvörun, sem að framan greinir, hefir ekki greitt reikning fyrir notkun raforku, sem hann ber ábyrgð á og sem fallinn er í gjalddaga.
b) Ábyrgðarmaður notanda stendur ekki við ábyrgðina.
c) Notandi hefir gerst brotlegur við reglugerð þessa eða reglur um tæknilegan frágang raforkuvirkja og lagna.

Lokun fyrir rafstraum leysir notandann ekki undan greiðsluskyldu á lokunartímabilinu.

Sé lokað fyrir veitu vegna skulda, má að jafnaði ekki opna aftur nema:

1) Skuldin sé greidd að fullu eða fullnægjandi trygging sett fyrir því að skuldin verði greidd og
2) Greitt sé aukagjald fyrir enduropnun veitunnar skv. gjaldskrá og
3) Trygging sett fyrir skilvísri greiðslu framvegis, ef sérstakar ástæður eru til að krefjast slíkrar tryggingar.

17. gr.
Rekstrartruflanir.

Stöðvun á rekstri eða truflanir vegna bilana eða takmarkana á raforkuvinnslu hefir ekki í för með sér neina skaðabótaskyldu fyrir rafveituna, en koma skal á reglulegum rekstri aftur eins fljótt og auðið er. Notendur eiga ekki rétt til endurgreiðslu, þótt stöðvun verði vegna bilana eða annarra óviðráðanlegra atvika um langan eða skamman tíma.

Rafveitan ber ekki ábyrgð á spennubreytingum undir slíkum kringumstæðum eða afleiðingum af þeim og eigi heldur af bruna eða slysum sem verða kunna af völdum rafmagns frá húsveitu rafmagnsnotenda. Rafveitan má loka fyrir straum til viðgerðar og viðhalds eða eftirlits þegar þörf gerist.

Meðan verið er að leggja heimtaugar eða götulagnir er rafveitunni heimilt að taka straum af því svæði, sem nauðsynlegt er, til þess að framkvæma tengingar.

Þurfi að takmarka notkun á rafmagni um langan eða skamman tíma, ákveður bæjarstjórn, að tillögum rafveitustjórnar, hvar notkun skuli takmörkuð fyrst.

Stöðvun á rekstri skal tilkynna fyrirfram, ef unnt er, en þó eiga notendur enga skaðabótakröfu á hendur rafveitunni, þótt straumur hafi verið rofinn fyrirvaralaust.

18. gr.
Uppsögn á rafmagnsnotkun og tilkynning um flutninga eða breytingu á notkun.

Sérhver rafmagnsnotkun er notandi byrjar á skv. tilteknum lið gjaldskrá rafveitunnar, er bindandi fyrir hann a. m. k. í 1 ár, nema um sé að ræða bráðabirgðalagnir eða tilraunataxta, sem fullreyndir eru á skemmri tíma. Þó getur rafveitustjóri leyst notanda undan þessari skuldbindingu, þegar sérstaklega stendur á. Tilkynning um breytingu á notkun þannig að hún geti fallið undir annan gjaldskrárlið skal senda rafveitunni með mánaðar fyrirvara. Hið sama gildir þegar um uppsögn á raforkunotkun er að ræða. Tilkynning um flutning notanda frá einum notkunarstað til annars skal berast skrifstofu rafveitunnar með hálfs mánaðar fyrirvara. Skal þá, ef unnt er, gefa upp nafn og nafnnúmer þess notanda, sem hættir notkun, og þess sem tekur við notkun viðkomandi húsveitu.

Notandi ber ábyrgð á raforkunotkun þeirrar veitu, sem hann er skráður fyrir, þar til hann hættir notkuninni, og hefir sagt henni upp með réttum fyrirvara.

Ef húseigandi eða trúnaðarmaður hans verður þess var, að notandaskipti hafa orðið, án þess að þau hafi verið tilkynnt til rafveitunnar, ber honum að gera rafveitunni aðvart um það án tafar.

19. gr.
Breytingar á gjaldskrá.

Notanda skal skylt að hlíta ákvæðum gildandi gjaldskrár rafveitunnar og breytingum þeim, sem bæjarstjórn samþykkir og ráðherra staðfestir. Verði ágreiningur milli rafveitustjóra og notanda um skilning á ákvæðum gjaldskrár eða settum skilyrðum fyrir raforkunotkun, getur notandi krafist þess, að ágreiningurinn verði lagður undir úrskurð rafveitustjórnar.

20. gr.
Brot á reglugerð.

Brot á reglugerð þessari varða sektum.

Með þau skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Akureyrar, er hér með staðfest skv. vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967, til að öðlast gildi þegar í stað.

Jafnframt er úr gildi fallin reglugerð nr. 190, dags. 29. nóv. 1940.

Iðnaðarráðuneytið, 1. nóvember 1979.

Bragi Sigurjónsson.

Páll Flygenring.

Nr. 459. 1. nóvember 1979.

REGLUGERÐ

fyrir Hitaveitu Egilsstaðahrepps og Fella.

1. gr.

Sveitarfélögin Egilsstaðahreppur í Suður-Múlasýslu og Fellahreppur í Norður-Múlasýslu eiga og reka saman fyrirtæki, sem nefnist Hitaveita Egilsstaðahrepps og Fella og á heimili og varnarþing í Fellahreppi í Norður-Múlasýslu.

Fyrirtækið er stofnað með sameignarsamningi gerðum milli sveitarfélaganna hinn 22. mars 1979, þar sem kveðið er á um stjórn þess og skipulag. Er fyrirtækið sjálfstæður réttaraðili og hefur sjálfstæðan fjárhag og reikningshald.

Veitusvæði fyrirtækisins tekur yfir lögsagnarumdæmi beggja sveitarfélaganna, og gildir reglugerð þessi um allt veitusvæðið, nema annars sé sérstaklega getið.

2. gr.

Hitaveita Egilsstaðahrepps og Fella hefur einkaleyfi til dreifingar og sölu á heitu vatni á veitusvæði fyrirtækisins.

Stjórn fyrirtækisins getur þó heimilað einstaklingum og félögum fjarhitun á tilteknum svæðum undir yfirstjórn hitaveitunnar.

3. gr.

Hitaveita Egilsstaðahrepps og Fella lætur leggja allar utanhússlagnir, aðalæðar, dreifiæðar og heimæðar. Hafa skal samráð við sveitarstjórn um skipulag dreifikerfis og leitað staðfestingar hennar á staðsetningu lagna.

Í húsinu leggur hitaveitan lögnina inn fyrir hemlagrind. Heimilt er hitaveitunni að setja nánari ákvæði um lögn heimæða í ný byggðahverfi í skilmála þá er fylgja lóðarúthlutun.

Húseigandi skal sjá fyrir inntaksstað fyrir hitaveitu við útvegg kjallara eða 1. hæðar ef hús er kjallaralaust, ásamt nauðsynlegu rými fyrir vatnshemla og annað tilheyrandi tengingu við veituna. Þar skal vera niðurfall í gólfi og skal sá staður ætíð vera aðgengilegur starfsmönnum hitaveitunnar.

Ef inntak hitaveitu og mælir eða hemill eru ekki í sama herbergi skal lögn þar á milli vera óhulin.

4. gr.

Hitaveita Egilsstaðahrepps og Fella hefur eignarrétt og viðhaldsskyldu á lögnum, sem hún lætur leggja. Hitaveitan getur endurkrafið húseigendur um kostnað vegna tjóns á kerfi eða tækjum eftir almennum skaðabótareglum.

5. gr.

Þeim, sem húseign á við götu eða veg innan veitusvæðis Hitaveitu Egilsstaðahrepps og Fella þar sem vatnsæð hitaveitu liggur, er skylt að láta tengja hitunarkerfi hússins og lagnir fyrir heitt kranavatn við hitaveituæðina.

Af húsnæði, sem tengist hitaveitu eftir að það hefur verið tekið í notkun, gjaldfalla 50% heimæðagjalds þegar hafin er lagning dreifiæða og götuæða veitukerfis, sem bundin er ákveðnum framkvæmdaáföngum í viðkomandi hverfum, en eftirstöðvar gjaldsins gjaldfalla þegar tengingu heimæðar er lokið. Að því er varðar íbúðarhús með þilofna- eða rafgeislahitun er heimilt að fella niður eftirstöðvar gjaldins, ef hitunarkerfi hússins er breytt og það tengt hitaveitu innan 5 ára frá lagningu heimæðar og tengingu kranavatns við veitukerfið. Að þeim tíma liðnum gjaldfalla eftirstöðvar gjaldsins og reiknast þá sem 50% af gildandi heimæðagjaldi fyrir tilsvarandi húsnæði. Heimilt er þó hitaveitunni að veita lengri frest til að greiða eftirstöðvar gjaldsins og tengja hitunarkerfi hússins eða fella niður skyldu um tengingu. Af nýju húsnæði og breytingum eða endurbyggingu á húsnæði, sem húseigendur geta miðað við að tengja hitaveitunni áður en það er tekið í notkun, gjaldfellur heimæðagjald, samkvæmt gildandi verðskrá, við lóðaveitingu eða veitingu byggingarleyfis.

6. gr.

Sú hitaorka, sem hitaveitan lætur í té, er ætluð til upphitunar húsa og almennra heimilisnota.

Óheimilt er með öllu að tengja annað en neysluvatnslögn við greiningu þá, sem til þess er ætluð. Nú kemur fram ósk um að nota hitaorku til annarra þarfa en greinir í 1. mgr. og þarf þá til þess heimild hitaveitustjórnar.

7. gr.

Réttur húseiganda til afnota af hitaorku skuldbindur ekki hitaveituna til þess að tryggja að þrýstingur í dreifiæð sé ávallt nægilegur.

Stöðvun á rekstri veitunnar eða hluta hennar vegna viðhalds og tengingar skal tilkynna fyrirfram ef unnt er, og koma skal á eðlilegum rekstri aftur svo fljótt sem verða má.

8. gr.

Hitaveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, er leiða kann af rekstrartruflunum, er verða á henni vegna frosta, rafmagnstruflana, náttúruhamfara eða annarra óviðráðanlegra atvika.

Sama gildir, ef rennsli í æð er stöðvað um stundarsakir vegna viðgerða og annarra nauðsynlegra aðgerða veitunnar sjálfrar.

9. gr.

Hitaveitunni er heimilt að nota aftur vatn, sem runnið hefur gegnum hitakerfi húss. Ef hitaveitan óskar ekki eftir að nota slíkt afrennslisvatn er heimilt að nota það til upphitunar á gróðurhúsum, bílastæðum, gangstígum o. s. frv. þar til öðruvísi verði ákveðið. Skal húseigandi sjá um að leiða afrennslisvatnið í frárennsliskerfi hússins. Nýting hitakerfis húsa skal vera það góð að hitastig afrennslisvatnsins frá kerfinu sé ekki hærri en 35°. Hitaveitustjórn getur veitt undanþágu frá þessu ákvæði varðandi eldri hitakerfi.

10. gr.

Áður en ný kerfi eru lögð eða eldri kerfum breytt, skal húseigandi með minnst 7 daga fyrirvara senda umsókn um það til hitaveitustjóra eða umboðsmanns hans, og skulu teikningar fylgja.

Umsókn skal rituð á eyðublað, sem skrifstofa hitaveitunnar lætur í té, og skal hún undirrituð af eiganda hússins eða fullgildum umboðsmanni hans ásamt þeim, sem verkið á að annast. Umsókn á að fylgja uppdráttur af lögninni í þríriti.

11. gr.

Uppdráttur skal gerður af sérmenntuðum verkfræðingi eða tæknifræðingi. Ber hann ábyrgð á því, að uppdráttur sé réttur og í samræmi við reglur og lög, er gilda um byggingarmál.

Stjórn Hitaveitu Egilsstaðahrepps og Fella getur heimilað öðrum aðilum að gera uppdrætti með sömu skilmálum. Samþykktur uppdráttur skal ávallt liggja fyrir áður en bygging húss er hafin.

12. gr.

Uppdrættir skulu vera skýrir og greinilegir og gerðir á haldgóðan pappír og þannig frá gengið, að ekki máist drættir eða letur við geymslu. Stærð þeirra skal vera skv. íslenskum staðli ÍST 1, þó ekki stærri en A1. Uppdrættir eiga að sýna allar lagnir, raufar og göt í steypu fyrir slíkar lagnir og allt fyrirkomulag í hitunarherbergi. Nota skal tákn skv. íslenskum staðli ÍST 64.

Ef hitaveitustjóri telur ástæðu til, getur hann krafist þess, að útreikningar verði lagðir fram.

13. gr.

Ef uppdrættir eru ekki til af gömlum hitalögnum, sem breyta á, getur hitaveitustjóri krafist þess, að þeir séu gerðir, eftir því sem nauðsynlegt er, og ber húseigandi allan kostnað af því.

14. gr.

Þegar hitaveitustjóri hefur samþykkt uppdrátt, skal hann árita 3 eintök hans, eitt eintak skal varðveita í skjalasafni viðkomandi sveitarfélags, annað í skjalasafni hitaveitunnar, en hið þriðja skal afhent umsækjanda.

Sá er verkið á að vinna skal áður en hann hefst handa rita nafn sitt á þau eintök, er verða varðveitt í skjalasöfnunum.

Áritaður uppdráttur skal jafnan vera tiltækur á vinnustað.

Með áritun tekur hitaveitustjóri enga ábyrgð á því, að unnt sé að framkvæma viðkomandi verk eða kerfið sé rétt útreiknað.

15. gr.

Um rétt manna til að annast hitalagnir fer eftir lögum um iðju og iðnað. Þeir, sem hitalagnir framkvæma, bera ábyrgð á að allar lagnir séu í samræmi við reglugerð þessa og samþykkta uppdrætti, svo og nánari fyrirmæli, er sett kunna að verða.

Ef skipt er um ábyrgðarmenn, meðan á verki stendur, skal það tilkynnt hitaveitustjóra skriflega og lætur hann þá fara fram úttekt á þeim hluta verks, sem lokið er.

Óheimilt er að halda áfram framkvæmdum fyrr en annar aðili með fullum starfsréttindum hefur tekið við verkinu.

Hitaveitustjóri getur áskilið, að þeir einir megi annast suðuvinnu á pípum samkvæmt reglugerð þessari, er staðist hafa sérstakt hæfnispróf í logsuðu og/eða rafsuðu.

Engir aðrir en þeir, sem full réttindi hafa, mega taka að sér lagnir eða breytingar á hitakerfum sem tengjast eiga dreifikerfi hitaveitunnar.

Nú brýtur pípulagningameistari í bága við fyrirmæli reglugerðar þessarar eða aðrar reglur, sem honum ber að hlíta í starfi sínu, eða brot er framið af starfsmönnum, sem hann ber ábyrgð á, og getur þá hitaveitustjóri veitt honum áminn-

ingu. Ennfremur getur hitaveitustjórn samþykkt, að hann fái ekki að annast tengingu, ef um miklar sakir er að ræða eða ítrekað brot.

16. gr.

Hitaveitustjóri eða eftirlitsmaður hans skal hafa eftirlit með því að nýlagnir, breytingar á eldri lögnum og tenging húskerfa við hitaveitu sé í samræmi við reglugerð þessa, samþykkta uppdrætti, og aðrar reglur og lög er gilda um byggingarmál.

Pípulagningameistari skal annast prófun hitalagna og reynslukyndingu og vera viðstaddur, þegar hitaveitu er hleypt á hitakerfi, og skal þá ganga úr skugga um að kerfið hitni jafnt og eðlilega, með mælingum á frárennslishitastigi allra ofna og hitatækja, og nauðsynlegum stillingum, einnig skal tryggja að stjórntæki starfi eðlilega.

Álíti eftirlitsmaður að verk sé eigi framkvæmt samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, eða öðrum reglum er settar kunna að verða, getur hann stöðvað verkið, þar til bætt hefur verið úr því, sem áfátt kann að vera.

17 gr.

Eftirlitsmaður hitaveitustjóra skal jafnan hafa frjálsan aðgang að hitalögnum bæði innan húss og utan. Húseiganda er skylt að láta honum í té allar þær upplýsingar er máli geta skipt um hitun hússins. Er húseiganda skylt að hlíta tafarlaust fyrirmælum hans um viðgerð á bilunum og sérhverjar ráðstafanir til varnar misnotkun heita vatnsins.

18. gr.

Þar sem hús eru hituð með hitaveituvatni, ber húseiganda að hafa á hitakerfinu sjálfvirkan loka, sem tryggir, að þrýstingur á húskerfinu verði ekki of mikill, og að nýting vatnsins verði nægjanleg.

Þrýstiprófa skal hitalagnir fyrir 8 kg/cm^2 áður en þær eru teknar út. Hitaveitustjórn er heimilt að ákveða lægri þrýsting á eldri lögnum.

19. gr.

Stjórn Hitaveitu Egilsstaðahrepps og Fella setur hitaveitunni gjaldskrá í samræmi við ákvæði sameignarsamnings, og skal hún lögð fyrir ráðherra til staðfestingar.

Heimæðagjöld verða gjaldkræf eftir því sem segir í 5. gr., en neyslugjöld eftir ákvæðum gjaldskrár.

Gjalddagi hitaveitugjalda er við framvísun reiknings eða tilkynningar um reikningsupphæð. Reikninginn ber gjaldanda að greiða þar sem hitaveitan ákveður.

Það eru vanskil ef gjöldin eru ekki greidd innan 14 daga frá gjalddaga. Hitaveitan hefur rétt til að loka aðrennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð viðskiptamanns, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Heimilt er að loka aðrennsli að húsi, sem vangreitt er af.

Fyrirrætlun um lokun ber að tilkynna með 5 daga fyrirvara.

Sá, sem vanskilum veldur, greiðir allan kostnað af lokun og opnun á ný, samkvæmt gjaldskrá hverju sinni.

20. gr.

Á öllum hitakerfum tengdum hitaveitu skulu vera þrýstimælar og öryggisloki samkvæmt fyrirmælum hitaveitustjóra. Ekki þarf þó öryggisloka, ef hitakerfið hefur síopna útrás um yfirfall (slaufa) og rennsli er stýrt á innrennsli eingöngu.

Á hitakerfum, tengdum einföldu dreifikerfi hitaveitu, skal nota sjálfvirka loka á afrennsli, sem halda hæfilegum þrýstingi á hitakerfinu, samkvæmt nánari fyrirmælum hitaveitustjóra.

Heimilt er einnig að leiða afrennsli upp fyrir efstu ofna kerfisins í sérstakri afrennslispípu (slaufu), og sé á efsta hluta hennar þensluker, hæfilega stórt að dómi hitaveitustjóra. Skal það tengt frárennsliskerfi hússins með yfirfallspípu úr zinkhúðuðu efni eða öðru jafngóðu, sem myndi vatnslás við kerfið. Frá þenslukerum skal vera loftpípa lögð út úr húsi.

21. gr.

Hitaveitustjóri ákveður stærð og gerð hemla sem nota skal og lætur setja þá á inntakspípur húsa sem tengd eru kerfi veitunnar og innsiglar þá. Hemlar þessir eru í eigu og umsjá veitunnar og ber húseiganda að tilkynna tafarlaust, ef vart verður bilana á þeim.

Nú verður hemill fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum og er þá heimilt að skylda notanda til að greiða kostnað við viðgerð eða endurnýjun. Sama gildir, ef hemill eyðileggst af völdum frosta.

Ef maður rýfur innsigli hemils varðar það refsingu samkvæmt almennum hegningarlögum. Notandi hemils er sá, sem skráður er fyrir vatnsnotkun þess hitakerfis, sem hemillinn er fyrir. Skal hann bera ábyrgð á hemlinum svo og vatnsnotkun hitakerfisins þar til hann lætur af notkun hans og hefur sagt hitaveitunni upp eða tilkynnir flutning. Uppsögn eða flutning skal tilkynna innheimtuskrifstofu með hálfs mánaðar fyrirvara.

Ef notandi óskar að hemill sé leiðréttur, skal hann senda skriflega beiðni til hitaveitunnar. Ef þá kemur í ljós við athugun hemils að mesta skekkja sé $+$ $\div$ 5% eða minni, er heimilt að gera notanda að greiða kostnað við prófunina. Sé skekkjan meiri skal hitaveitan bera kostnað við prófunina og lækka reikning notanda í samræmi við niðurstöðu hennar, ef notandi fékk minna vatn, en um var samið, þó ekki fyrir lengra tímabil en 2 mánuði.

Öll þau ákvæði sem hér eru talin, um hemla, skulu gilda jafnt um mæla, ef selt er samkvæmt mælataxta, að því undanskildu að reynist mælir mæla skakkt, skal leiðrétta reikninga í samræmi við það, þó ekki lengur en 2 mánuði, nema sannað sé, að skekkjan hafi verið í lengri tíma.

22. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að 500 000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Nú vanrækir maður að vinna verk, sem hitaveitustjóri hefur fyrirskipað, samkvæmt reglugerð þessari, eða verk er ekki unnið á viðunandi hátt, og er hitaveitustjóra þá heimilt að láta vinna það, sem þörf krefur, á kostnað aðila. Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr sjóði hitaveitunnar en innheimta síðan hjá aðila.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af stjórn Hitaveitu Egilsstaðahrepps og Fella og hreppsnefndum Egilsstaðahrepps og Fellahrepps, staðfestist hér með samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 1. nóvember 1979.

Bragi Sigurjónsson.

Páll Flygenring.

GJALDSKRÁ

Hitaveitu Egilsstaðahrepps og Fella.

1. gr.

Hitaveitan selur afnot af heitu vatni úr veitukerfum, sem gerð hafa verið og verða gerð á veitusvæði hitaveitunnar, eftir þeim reglum sem settar eru í gjaldskrá þessari sbr. reglugerð um hitaveitu og hitalagnir Hitaveitu Egilsstaðahrepps og Fella.

2. gr.

Hitaveitan lætur hverju húsi, sem tengt er veitukerfi hennar, í té vatnsmagn til neysluvatnsnota og upphitunar, enda séu hitagjafar (ofnar) hússins nægilega stórir að dómi hitaveitunnar.

Einnig selur hitaveitan afnot af heitu vatni til annars en húshitunar og neysluvatnsnota eftir því sem vatnsmagn leyfir og hún telur henta.

3. gr.

Vatnsrennsli að hitunarkerfi og neysluvatnslögn húss skal takmarkað um stillanlega hemla og miðast gjald hitaveitunnar fyrir selda orku við það mark, sem hemill fyrir hitunarkerfi húss er stilltur á, en þegar seld eru önnur afnot vatns, skal nota vatnsmæli og miðast gjaldið þá við hvern rúmmetra vatns.

Hitaveitunni er heimilt að selja neysluvatn samkvæmt vatnsmæli til þeirra húsa, sem ekki eru hituð með hitaveitu.

Hitaveitan stillir hemil, sbr. 1. mgr., að ósk notanda og breytir stillingu, ef notandi fer fram á það við hitaveituna.

Hæsta stilling hemils gildir eitt ár í senn miðað við 1. september til 31. ágúst, þótt orkunotkun verði minni hluta úr ári.

Einungis starfsmenn hitaveitunnar mega breyta stillingu vatnshemils.

4. gr.

Fyrir afnot af heitu vatni (varmaorku) úr veitukerfi hitaveitunnar skal greiða orkugjald:

a. Samkvæmt magnhemli kr. 7 247.00 fyrir hvern mínútulítra á mán.
b. Samkvæmt vatnsmæli kr. 251.00 fyrir hvern rúmmetra vatns.

Á gjöld þessi leggjast skattar samkvæmt gildandi reglum á hverjum tíma.

Þegar um afnot af heitu vatni er að ræða til annars en húshitunar og/eða neysluvatnsnota, getur hitaveitan vikið frá framangreindu verði og ákveðið gjaldið sérstaklegastaklega í hverju tilviki með hliðsjón af gjaldskrá þessari.

5. gr.

Þar sem vatn er selt um hemil til upphitunar afgreiðir hitaveitan kranavatn til heimilisnota án sérstaks orkugjalds að því marki, sem hún telur nægilegt í venjulegum tilvikum og er þá miðað við að ekkert rennsli sé í gegnum hitagjafa (ofna), þegar kranavatn er notað að fullu.

Óski notandi eftir meira kranavatni til heimilisnota en að framan greinir, getur hitaveitan afgreitt það gegn gjaldi, sem nemur 1/30 af orkugjaldi til upphitunar, reiknað af því umframmagni, sem hann fær.

Orkugjald fyrir kranavatn um hemil til heimilisnota í húsum, sem ekki eru hituð með hitaveitu, skal vera 12% af áætluðum hitunarkostnaði með hitaveitu, skv. mati hitaveitunnar. Gjald þetta skal lækka hlutfallslega ef hluti hússins er hitaður með vatni frá hitaveitunni.

Þar til hemill eða vatnsmælir hefur verið settur upp og hemill stilltur og ef hemill eða vatnsmælir bilar, áætlar hitaveitan vatnsnotkunina með hliðsjón af hitaþörf hússins og/eða fyrir notkun.

Hitaveitan stillir hemil, þegar fullur hiti er kominn á vatnið.

6 gr.

Hitaveitugjöld samkvæmt 4. og 5. gr. má krefja mánaðarlega eftir á. Eigi skulu þau krafin sjaldnar en ársfjórðungslega. Séu gjöldin krafin sjaldnar en mánaðarlega er heimilt að krefja hluta þeirra fyrirfram.

Hafi breyting á stillingu hemils í för með sér viðbótargreiðslu fyrir þann hluta ársins, sem liðinn er sbr. 3. gr. er hitaveitunni heimilt að jafna þeirri greiðslu á þá mánuði ársins, sem eftir eru.

7. gr.

Heimæðargjöld skal reikna af öllu húsrými á viðkomandi lóð, hvort sem það verður allt tengt veitukerfi hitaveitunnar eða ekki. Þó skal ekki reikna heimæðargjald af búpeningshúsum á jörðum og lögbýlum nema þeim útihúsum (fjósum) sem tengd verða veitukerfinu, en af þeim skal greiða hálft gjald.

Heimæðagjöldin eru miðuð við þátttöku húseigenda í stofnkostnaði heildar veitukerfis hitaveitunnar.

Heimæðargjald hitaveitunnar skal vera sem hér segir:

a) Af húsnæði sem tengist hitaveitunni eftir að það hefur verið tekið í notkun skal reikna heimæðargjald samkvæmt eftirfarandi jöfnu: (Húsnæðið hefur verið hitað með vatnskerfi) $H_a = F_a + B_a \times V$.

Hér táknar H heimæðargjald í krónum fyrir hverja heimæð og/eða hemlagrind. V táknar rúmmál (utan) viðkomandi húsnæðis í m^3. F_a táknar fastagjald í krónum. B_a táknar gjald á hvern rúmmetra í krónum.

Miðað við vísitölu byggingarkostnaðar 1. mars 1979 verður

$F_a = 300\,000.00$ krónur.

$B_a = 350.00$ krónur /m^3.

b) Af nýju húsnæði og breytingu/endurbyggingu húsnæðis, sem felur í sér stækkun eða breytta notkun og tengist hitaveitu áður en það er tekið í notkun skal reikna heimæðargjald samkvæmt jöfnu í a.lið, en samkvæmt byggingarvísitölu 1. mars 1979, reiknast

$F_b = 375\,000.00$

$B_b = 438.00/m^3$.

í þessum gjaldskrárlið.

c) Af húseignum þar sem byggð er dreifð eða fjarlægð mikil frá vatnsæðum hitaveitunnar, þannig að ekki næst tilskilin arðsemi af fjárfestingu hitaveitunnar í stofnkostnað lagna vegna viðkomandi húseignar, þegar heimæðargjald er reiknað samkvæmt a og b lið (eftir því sem við á), skal reikna heimæðargjald samkvæmt eftirfarandi jöfnu:

$$H = \frac{S \div K \div 0.02 \times S}{0.08}$$

H táknar hér heimæðargjald fyrir hverja heimæð og/eða hemlagrind. S táknar stofnkostnað lagna að viðkomandi húseign en ef þær nýtast fyrir fleirri húseignir skal áætla hlutdeild viðkomandi húseigna í þeim.

K táknar áætlaðan sparnað í kyndingarkostnaði viðkomandi húsnæðis og $0.02 \times S$ er reksturs og viðhaldskostnaður viðkomandi lagna. Þetta heimæðargjald

er við það miðað að arðsemi allrar viðbótarfjárfestingar hitaveitunnar sé minnst 8% og er þá ekki reiknað með kostnaði við vatnsöflun né afskriftum af stofnkostnaði viðkomandi lagna. Heimæðargjald skal þó aldrei vera lægra en um segir í a og b lið.

Nú er um að ræða fleiri húseignir á tilteknu svæði, og er þá heimilt að jafna samanlögðum heimæðargjöldum reiknuðum samkvæmt ofangreindri jöfnu, á viðkomandi húseignir innan svæðisins og skal þá heimæðargjald reiknað samkvæmt eftirfarandi jöfnu:

$$H = \frac{Hn}{F_a \times n + B_a \times V_n} \times (F_a + B_a \times V)$$

Hn táknar samanlögð heimæðargjöld allra húseigna á hinu tiltekna svæði reiknuðum samkvæmt fyrri jöfnu um tilskilda arðsemi. N táknar fjölda heimæða eða/hemlagrinda. V_n samanlagt rúmmál (utan) allra húseigna í rúmmetrum á hinu tiltekna svæði.

H og V tákna eins og um er getið í a og b lið.

8. gr.

Af húsnæði, sem tengist hitaveitu eftir að það hefur verið tekið í notkun, gjaldfalla 50% heimæðagjalds þegar hafin er lagning dreifiæða og götuæða veitukerfis, sem bundin er ákveðnum framkvæmdaáföngum í viðkomandi hverfum, en eftirstöðvar gjaldsins gjaldfalla þegar tengingu heimæðar er lokið. Að því er varðar íbúðarhús með þilofna- eða rafgeislahitun er heimilt að fella niður eftirstöðvar gjaldsins, ef hitunarkerfi hússins er breytt og tengt hitaveitu innan 5 ára frá lagningu heimæðar og tengingu kranavatns við veitukerfið. Að þeim tíma liðnum gjaldfalla eftirstöðvar gjaldsins og reiknast þá sem 50% af gildandi heimæðargjaldi fyrir tilsvarandi húsnæði samkvæmt b lið 7. gr.

Heimilt er þó hitaveitunni að veita lengri frest til að greiða eftirstöðvar gjaldsins og tengja hitunarkerfi hússins eða fella niður skyldu um tengingu. Af nýju húsnæði og breytingum eða endurbyggingu á húsnæði, sem húseigendur geta miðað við að tengja hitaveitunni áður en það er tekið í notkun, gjaldfellur 50% heimæðagjald við lóðaveitingu eða veitingu byggingarleyfis. Eftirstöðvar skal greiða við útgáfu fokheldisvottorðs samkvæmt gildandi gjaldskrá á þeim tíma. Gjaldfrestur eftirstöðva verði þó ekki lengri en tvö ár frá útgáfu byggingaleyfis.

Af húseignum, sem um gilda sérstök ákvæði um heimæðagjöld, vegna dreifðrar byggðar eða fjarlægðar frá lögnum veitukerfis hitaveitunnar eða sérsamningar við aðrar sveitarstjórnir, gjaldfellur heimæðagjald þegar tengingu heimæðar er lokið nema annað sé tekið fram í samningum við húseigendur eða í sérsamningum við sveitarstjórnir.

9. gr.

Þegar lokað hefur verið fyrir aðrennsli heita vatnsins til notanda vegna vanskila, skal gjald fyrir að opna á ný vera sem svarar orkugjaldi fyrir einn mínútulítra á mánuði.

Heimilt er hitaveitunni að krefjast greiðslu þessarar áður en opnað er.

10. gr.

Gjalddagi hitaveitugjalda er við framvísun reiknings eða tilkynningar um reikningsupphæð og skulu gjöldin greidd þar sem hitaveitan ákveður.

Það eru vanskil ef gjöldin eru ekki að fullu greidd innan 14 daga frá gjalddaga.

11. gr.

Hitaveitugjöld samkvæmt gjaldskránni eru miðuð við vísitölu byggingarkostnaðar 1. mars 1979 280 stig.

Hitaveitunni er heimilt að breyta gjöldum samkvæmt gjaldskrá þessari, þó ekki meira, en nemur breytingu sem á nefndri vísitölu verður, enda sé breytingin staðfest af Iðnaðarráðuneytinu hverju sinni.

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af stjórn Hitaveitu Egilsstaðahrepps og Fella og sett er samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi og birtast til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 1. nóvember 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 461. 1. nóvember 1979.

GJALDSKRÁ

Orkubús Vestfjarða fyrir hitaveitur.

I. KAFLI.

1. gr.

Orkubú Vestfjarða selur afnot af heitu vatni úr veitukerfum þeim, sem gerð hafa verið og verða gerð, eftir þeim reglum, sem settar eru í gjaldskrá þessari.

2. gr.

Orkubú Vestfjarða lætur hverju húsi, sem er í sambandi við vatnsæðar þess, í té vatnsmagn, er ætla má að nægi til fullrar hitunar, enda séu ofnar hússins nægilega stórir, að dómi Orkubús Vestfjarða. Einnig lætur Orkubú Vestfjarða í té heitt vatn til hitunar neysluvatns.

II. KAFLI.

3. gr.

Fyrir afnot heita vatnsins skal greiða samkvæmt orkumæli kr. 8.80 fyrir hverja kílówattstund og jafnframt samkvæmt vatnsmæli kr. 80.00 fyrir hvern rúmmetra vatns.

Orkubúi Vestfjarða er heimilt að selja heitt vatn samkvæmt vatnsmæli eingöngu. Gjald fyrir hvern rúmmetra vatns er kr. 510.00.

Orkubúi Vestfjarða er heimilt að takmarka vatnsrennsli til húsa um stillanlega hemla og miðast gjald fyrir selda orku við það mark sem hemillinn er stilltur á. Gjald fyrir hvern mínútulítra á mánuði skal vera kr. 9 560.00.

Orkubú Vestfjarða stillir hemil, sbr. 3. mgr., að ósk notanda og breytir stillingu, ef notandi fer fram á það við Orkubúið.

Hæsta stilling hemils gildir eitt ár í senn miðað við 1. september — 31. ágúst, þótt orkunotkun verði minni hluta úr ári.

Framangreind hitaveitugjöld má krefja mánaðarlega.

4. gr.

Gjalddagi hitaveitugjalda er við framvísun reiknings eða tilkynningar um reikningsupphæð. Sé reikningurinn ekki greiddur við fyrstu sýningu, ber gjaldanda að greiða hann, þar sem Orkubúið ákveður. Það eru vanskil, ef gjöldin eru ekki að fullu greidd innan 14 daga frá gjalddaga.

5. gr.

Heimæðagjöld fyrir hitaveitur Orkubús Vestfjarða skulu vera sem hér segir:

a) Af húsnæði sem tengist hitaveitu eftir að það hefur verið tekið í notkun:

Lágmarksgjald fyrir mælagrind og fyrstu 300 rúmmetra húsnæðis kr. 360.000.00
Fyrir hvern rúmmetra húsnæðis fram yfir fyrstu 300 ..... kr. 290.00

b) Af nýju húsnæði, breytingum og endurbyggingu húsnæðis sem felur í sér stækkun eða breytta notkun og tengist hitaveitu áður en það er tekið í notkun, og jafnframt húsnæði samkvæmt a) sem ekki tengist hitaveitunni innan 6 mánaða frá því að af tengingu getur orðið:

Lágmarksgjald fyrir mælagrind og fyrstu 300 rúmm. húsnæðis kr. 500.000.00
Fyrir hvern rúmmetra húsnæðis fram yfir fyrstu 300 ..... kr. 430.00

Við ákvörðun á rúmmálsstærð húsa skal miðað við fasteignamatsskrá og fyrir hús, sem ekki eru skráð í fasteignamati, skal miðað við teikningar húsa.

Ekki skal greina rúmmálsgjald af óupphituðu húsnæði í hluta af húsi, svo sem vöruskemmum og öðru óupphituðu rými fram yfir stærð, sem nemur 200 m^3.

6. gr.

Nú er tengingu heimæðar lokið og er þá heimæðagjaldið gjaldkræft. Þó er heimilt að veita gjaldfrest allt að tveim árum ef samið er um það á gjalddaga. Í slíkum samningi skal kveðið á um vexti af eftirstöðvum gjaldsins.

7. gr.

Þegar lokað hefur verið fyrir aðrennsli heita vatnsins til notanda vegna vanskila, skal gjald fyrir að opna á ný vera kr. 8 500.00.

Heimilt er Orkubúi Vestfjarða að krefjast greiðslu þessarar áður en opnað er.

8. gr.

Hitaveitugjöld samkvæmt gjaldskránni eru miðuð við vísitölu byggingarkostnaðar 1. júlí 1979, 309 stig.

Orkubúi Vestfjarða er heimilt að breyta gjöldum samkvæmt gjaldskrá þessari, þó ekki meira en nemur breytingu sem á nefndri vísitölu verður, enda sé breytingin staðfest af iðnaðarráðuneytinu hverju sinni.

Miðað skal við að kostnaður hitunar húsa með hitaveitu fari ekki fram úr kostnaði hitunaar með rafmagni samkvæmt gjaldskrá Orkubús Vestfjarða hverju sinni.

III. KAFLI.

9. gr.

Öll gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari má taka lögtaki á kostnað húseiganda.

Orkubú Vestfjarða hefur rétt til að loka aðrennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð viðskiptamanns, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Heimilt er að loka vatnsrennsli að húsi, sem hitaveitugjöld eru vangreidd af.

Fyrirætlun um að loka ber að tilkynna með 5 daga fyrirvara.

Eftirlitsmanni Orkubús Vestfjarða skal, hvenær sem er, frjáls aðgangur að öllum hemlum, mælum, hitagjöfum og vatnsæðum, sem eru í sambandi við veitukerfi Orkubús Vestfjarða. Er húseiganda skylt að hlíta tafarlaust fyrirmælum hans um viðgerðir á bilunum og sérhverjum ráðstöfunum til varnar gegn misnotkun heita vatnsins.

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af stjórn Orkubús Vestfjarða og sett er samkvæmt orkulögum nr. 58, 20. apríl 1967 og lögum nr. 66 31. maí 1976 er hér með staðfest til að öðlast gildi og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 1. nóvember 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

Nr. 462. 1. nóvember 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 264, 31. des. 1971 um raforkuvirki.

1. gr.

Ákvæði § 338 um baðherbergi í íbúðar- og gistihúsum eru úr gildi felld. Í staðinn koma ný ákvæði svohljóðandi:

§ 338 Baðherbergi.

a. Baðherbergi í íbúðum og gistihúsum.
Ákvæðin í þessari grein eiga einnig við um steypibaðklefa.

a) Fastalagnir

1. Í huldar lagnir má nota einangraðar taugar í pípum úr plasti.
Utanáliggjandi lögn verður að vera með einangrandi hulu, og má nota plaststreng eða einangraðar taugar í plastpípum, en þær má þó aðeins nota utan bleytusvæðis. Tengidósir skulu vera úr einangrunarefni.
Nota má plaststrengi með málmhlíf innan ystu einangrunarhlífar, málmhlífin skal vera jarðtengd. Ekki má nota streng með ystu hlíf úr málmi.
Með bleytusvæði er átt við svæði þar sem búast má við slettum eða ýrum.
2. Raflögn til annarra herbergja eða staða má ekki leggja um baðherbergi.
Þetta felur ekki í sér bann við pípulögn inni í veggjum eða lofti enda sé gætt ákvæða 3. tölul., 3. mgr. Við endurnýjun eldri lagna er heimilt að leggja til annarra staða gegnum baðherbergi, sé það óhjákvæmilegt. Skal slík lögn vera utan hlífðarsvæðis og lögð með lofti án samsetninga innan baðherbergisins.
3. Á hlífðarsvæði má ekki leggja raflögn utan á eða inni í vegg, nema að staðbundnu, fasttengdu neyslutæki.
Hið sama gildir um lampa við spegil. Slík fastalögn skal, ef tengistaður er ofar en baðkerisbrún, koma lóðrétt ofan frá, eða frá bakhlið en aldrei á ská. Sé tengistaður slíks fasttengds tækis fyrir neðan baðkersbrún, má aðeins leggja að því lóðrétt neðan frá eða frá bakhlið.
Hlífðarsvæði táknar svæði í kringum baðker eða steypibaðskál afmarkað af lóðréttri línu í 0.6 m fjarlægð frá brún baðkers eða steypibaðskálar og láréttri línu í 2.25 m hæð frá gólfi. (Sk 338-1).
Inni í vegg eða veggjum, í gólfi eða lofti, innan hlífðarsvæðisins, má

raflögn eða búnaður ekki vera nær þeim fleti, sem veit inn í baðherbergið, en 6 cm.

Með ákvæðum, a)1.—a)3, er leitast við að koma í veg fyrir, að festingar fyrir handföng, slár, króka eða þess háttar geti skemmt einangrun raftauga og orðið spennuhafa.

b) Rofar og tenglar.

1. Utanáliggjandi rofar og tenglar skulu hafa umgerð úr einangrunarefni. Rofar og tenglar mega ekki vera innan hlífðarsvæðisins í kringum baðker eða steypibað. Þetta gildir einnig um rofa eða tengla, sem innbyggðir eru í spegilljós. Undanþegnir þessu eru þó innbyggðir rofar í öðrum neyslutækjum skv. a) 3.

Málmlok má því aðeins vera á innfelldum rofum og tenglum, að fullnægjandi einangrun sé innan loks.

2. Tenglar í baðherbergjum mega vera sem hér segir:

2.1 Tengill með hlífðarsnertu. Fyrir slíkum tengli skal hafður lekastraumsrofi með marklekastraumi, sem ekki er yfir 30 mA.

2.2 Tengill fyrir varnarsmáspennu, skv. § 205, eða tengill tengdur við einangrunarspenni skv. § 206.

2.3 Tengill af viðurkenndri gerð fyrir rakvélar, tengdur við aðskilda straumrás, skv. § 206. Spenna á tenglinum eftirvafsmegin má hæst vera 220 V og í sambandi við hann skal vera búnaður, sem takmarkar álag á hann við 30 VA í hæsta lagi. Tengillinn sé merktur á þann hátt, sem ótvírætt sýnir, að um rakvélatengil sé að ræða.

c) Neyslutæki

1. Neyslutæki, svo sem þilofnar, lampar o. þ. h., skulu vera utan bleytusvæðis við steypibaðdreifara eða baðker. Þurfi að víkja frá þessu skulu neyslutækin vera skvettvarin, IPX4, að minnsta kosti.

2. Lampahöldur mega ekki vera með innbyggðum rofa. Í baðherbergjum skulu lampar vera staðbundnir, þ. e. ekki færanlegir.

Mælt er með lömpum er fullnægja skilyrðum um hlífðareinangrun.

3. Geislahitarar skulu settir a. m. k. 2 m yfir gólfi (Sk. 338—1).

Sé nauðsynlegt að geislahitari sé settur yfir baði skal hann vera fyrir ofan hlífðarsvæðið, í minnst 2.25 m hæð.

4. Nota má lausataugar sem samþykktar eru fyrir hverja tegund tækja.

Framlengingarsnúrur, snúrutenglar o. þ. h. eru ekki leyfðir.

d) Annar búnaður.

1. Tengidósir og kassar skulu vera úr einangrandi efni.

2. Aðaltöflur eða greinitöflur mega ekki vera í baðherbergjum.

e) Merkja- eða kallkerfi.

Merkja- eða kallkerfi mega því aðeins vera innan hlífðarsvæðis, að þau séu varin með varnarsmáspennu með 24 V eða lægri málspennu.

f) Spennujöfnunartenging.

1. Baðker, steypibaðskál, afrennslis- og yfirfallspípur, neysluvatnspípur og aðrar pípulagnir úr leiðandi efni skulu tengdar saman með spennujöfnunartaug, sbr. 2. lið.

Þetta skal gert jafnvel þótt engin raflögn sé í baðherberginu.

2. Spennujöfnunartaugin skal vera að minnsta kosti 6 mm^2 Cu að gildleika.

3. Þar sem beitt er varnarráðstöfun með hlífðarleiði skal tengja sameiginlega spennujöfnunartug baðherbergisins við hlífðartaugar neysluveitunnar í einhverjum höfuðtengistað hlífðartauga, t. d. töflu, enda sé hlífðartaug sú, er liggur að þeim stað, a. m. k. 6 mm^2 að gildleika.

Til tryggingar því að þessi ákvæði nái fram að ganga, er nauðsynleg samvinna þeirra er annast raflögn, pípulögn, múr- og tréverk.

B. Önnur baðherbergi.

Skilgreining.

Eftirfarandi ákvæði gilda um baðherbergi í almenningsbaðhúsum, svo sem í íþróttahúsum, á sundstöðum, vinnustöðum, sjúkrahúsum, heilsu- eða endurhæfingarhælum o. s. frv.

a) Um þessa staði gilda ákvæði § 335 um blauta staði. Ákvæðin í § 338 A skv. a)3., b)1. og f) gilda einnig um staði, sem hér um ræðir.

b) Um baðherbergi og -rými, sem notuð eru í lækningaskyni, gilda jafnframt ákvæði samkvæmt § 338 A og eftir því sem við á § 334 og 335 svo og önnur sérákvæði, sem Rafmagnseftirlitið kann að setja.

Í því sambandi er einkum höfð hliðsjón af þýskum og bandarískum reglum, þ. e. VDE 0107 og NEC Article 517.

C. Hitaböð (Sauna og gufuböð)

1. Almenn ákvæði:

1.1 Við val og staðsetningu raflagna og rafbúnaðar, skal tekið sérstakt tillit til hins háa hitastigs sem um er að ræða.

1.11 Sá rafbúnaður, sem er í yfir 1 m hæð frá gólfi skal vera gerður til að þola a. m. k. 125° C hita, og lagnir eða taugar a. m. k. 170° C.

1.12 Varðandi þennan rafbúnað og raflagnir, sem eru í minna en 1 m hæð frá gólfi, og ekki tilheyra saunaofninum, eru engar sérstakar kröfur gerðar vegna hitastigs herbergisins.

Hitastigið 125°C miðast við umhverfishitastigið en 170°C eru miðaðar við hámarkshitastig á lagnir með álagi.

1.2 Engar aðrar raflagnir eða raftæki en þau, sem tilheyra baðstofuofninum, mega vera innan 0.5 m láréttrar fjarlægðar frá ofninum.

Ef um óvenju mikla hitageislun er að ræða, getur verið nauðsynlegt að auka þessa fjarlægð.

1.3. Ef um er að ræða hitaböð með raka eða bleytu (gufuböð), gilda ákvæði í §§ 334 og 335 auk ákvæða þessarar greinar eftir því sem við á.

2. Fastar lagnir.

2.1 Í utanáliggjandi lagnir má með hliðsjón af §§ 1.1 og 1.2 nota eftirtalið efni:

Strengi með einangrandi kápu, sem samþykktir eru í innanhússlagnir.

Strengi með ystu hlíf úr málmi skal ekki nota, en nota má plaststrengi með jarðtengdri málmhlíf innan yztu plastkápu.

2.2. Í **huldar lagnir** má, með hliðsjón af 1.1 og 1.2, nota eftirfarandi:

— innanhússstrengi í pípum samkvæmt 2.1.

— ídráttartaugar í pípum.

Ákvæðin eiga við um hulda lögn, sem liggur á heitari hlið einangrunar baðstofunnar.

3. Lausataugar

Hreyfanlegar aðtaugar skulu a. m. k. vera venjulegar lausataugar CEE(2)53 eða samsvarandi. Lausataug fyrir saunaofn eða annað hitatæki skal þó vera minnst CEE(2)61. Ekki má nota framlengingartaugar.

Undanþága:

Á hreyfanlega aðtaug að staðbundnu tæki má einnig nota fínþættar hitaþolnar taugar (CEE(02)03 eða samsvarandi) í málmbarkapípu.

4. Rafbúnaður.

4.1. Rafbúnaður, þ. e. tengidósir, rofar, tenglar o. s. frv., skal a. m. k. vera skvettvarinn, IPX4, og hafa umgerð úr einangrunarefni.

Undanþága:

Notkun annars rafbúnaðar með umgerð úr leiðandi efni getur verið leyfileg, enda sé þá beitt sérstakri varnarráðstöfun einnig við umgerðina skv. reglum §§ 203--211.

4.2 Greinitöflur, mælar, tenglar, sérstakir stýrirofar o. þ. h. skulu ekki vera í baðstofum.

4.3 Rafbúnaður skal gerður úr tæringarþolnu efni eða hafa fullnægjandi tæringarvörn.

5. Neyslutæki.

5.1 Neyslutæki skulu vera a. m. k. skvettvarin, IPX4. Lampabúnaður má þó vera dropavarinn, IPX1.

5.2 Hreyflar skulu vera af hlífðarflokki IP 44.

5.3 Neyslutæki skulu vera fasttengd. Sé þörf á að nota lausataug, skal hún höfð sem styst.

5.4 Lampabúnaði skal þannig fyrir komið, að hann valdi ekki verulegri hækkun hitastigs á aðliggjandi hlutum úr brennanlegu efni. Ekki má nota lampabúnað með stærri glólömpum en 150 W.

Til þess að fullnægja þessu ákvæði (að öðru leyti en varðar lampahölduna), skal lampabúnaður settur a. m. k. 100 mm frá brennanlegum byggingarhlutum o. þ. h. Lampabúnað með glólömpum yfir 100W má ekki fella inn í hólf í lofti eða vegg eða bak við hlífar.

5.5 Flúrlampa má ekki setja í meira en 1 m hæð yfir gólfi.

Undanþága:

Flúrlampa má þó setja í meiri hæð, ef straumfestubúnaðurinn er utan baðstofunnar.

6. Önnur ákvæði.

6.1 Tengibúnaður sem notaður er til að tengja baðstofuofninn við hina föstu raflögn, má ekki vera í meiri hæð yfir gólfi en 0,5 m, ef lárétt fjarlægð til ofnsins er minni en 0.5 m.

6.2 Fyrir ofninn skal vera varnarrofi gegn ofhitun og skal hann rjúfa allan straum af honum. Þegar um er að ræða sérstakan hitaskynjara, má hann ekki vera í minni fjarlægð frá lofti en 0.3 m og má ekki vera þannig staðsettur, að loftræsting geti haft veruleg áhrif á verkun hans.

6.3 Rofi til varnar gegn ofhitun og skynjari hitastillis skulu þannig uppsettir, að þeir verði ekki huldir eða í hættu af áverkum, sbr. § 278.

6.4 Fyrir rafmagnshitaðan baðstofuofn skal vera tímarofi, þannig að ofninn sé aldrei tengdur samfellt lengur en 12 tíma í senn. Sjálfvirk innsetning má í fyrsta lagi verða að 6 tímum liðnum. Handvirk innsetning má vera fyrr, ef ástæða er til.

Undanþága:

Krafa um tímarof gildir ekki um baðstofuofna á almenningsbaðstöðum o. þ. h., þar sem ofninn er undir stöðugu eftirliti. Skilyrði er þó, að gaumlampi sýni, þegar ofninn er í rekstri.

2. gr.

Ákvæði § 342. Bílgeymslur eru úr gildi felld. Í staðinn koma ný ákvæði svohljóðandi:

§ 342 Bílgeymslur og bílaverkstæði.

a) Ákvæðin í þessari grein gilda um bílgeymslur og bílaverkstæði, þar sem meðhöndlun bensíns eða annarra álíka eldfimra vökva fer að jafnaði ekki fram. Einnig gilda ákvæðin um minni háttar flugvélageymslur, þar sem flug-

vélar eru aðeins geymdar, en engar viðgerðir fara fram og að jafnaði ekki heldur meðhöndlun eldfimra vökva.

b) Raforkuvirki skulu vera í samræmi við ákvæði § 337 um brunahættustaði og ennfremur hlíta ákvæðum um þurra, raka eða blauta staði, eftir því sem við á.

c) Vinnugryfjur.
Raflagnir og búnaður í kjöllurum og vinnugryfjum séu samkvæmt ákvæðum um sprengihættustaði.
Sérstök ákvæði um sprengihættustaði hafa enn ekki verið sett í reglugerð en leita ber til RER um úrskurð, þar til reglur hafa verið gefnar út.

d) Sérákvæði um bílgeymslur íbúðarhúsa fyrir 1 til 2 bíla.
Að öðru leyti en segir í þessum lið gilda ákvæði stafliða a) til c).
Ekki eru gerðar frekari kröfur um vatnsvörn en fram kemur hér á eftir, nema sérstakar ástæður, svo sem óvenjuleg gerð eða notkun bílgeymslunnar, komi til.

1. Í huldri pípulögn í lofti og veggjum ofan 1.5 m hæðar má nota venjulegar dósir til tengingar lampabúnaðar. Í strenglögn skulu tengidósir vera a. m. k. dropavarðar, IPX1, einnig fyrir annað en lampabúnað.
2. Lampabúnaður á lofti og veggjum ofan 1.5 m hæðar má vera af venjulegri gerð.
3. Tenglar og rofar skulu vera a. m. k. í 1.0 m hæð og a. m. k. dropavarðir, IPX1.
4. Önnur neyslutæki, svo sem þilofnar og hreyflar, skulu vera a. m. k. dropavarin, IPX1.
5. Töfluskápar skulu vera lokaðir samkvæmt hlífðarflokki IP2X, enda sé hæð frá gólfi að neðri brún töflu ekki minni en 1.5 m.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum um Rafmagnseftirlit ríkisins nr. 60 31. maí 1979, til að taka gildi nú þegar og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 1. nóvember 1979.

Bragi Sigurjónsson.

Páll Flygenring.

Nr. 463. 25. september 1979.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Peder Jakob Steffensen, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 25. september 1979.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Peder Jakob Steffensen.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Peder Jakob Steffensen.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður til minningar um Peder Jakob Steffensen, sem fæddur var í Naversborg, Ösnes, Noregi, 5. janúar 1884, dáinn 22. desember 1952.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins skulu verða allar eignir frú Sigríðar Guðfinnu Kristjönu Þórðardóttur Steffensen að henni látinni, samkvæmt erfðaskrá hennar dags. 1. febrúar 1977.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skipa Anna Steinunn Sigurðardóttir, Drápuhlíð 39, Reykjavík og Marteinn Skaftfells, Hamrahlíð 5, Reykjavík svo lengi sem þeirra nýtur við.

Eftir að þau hafa látið af stjórn skipar stjórn Dýraverndunarfélags Reykjavíkur tvo menn í stjórn sjóðsins.

5. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxtað á sem tryggastan hátt. Reikninga hans skal gera upp árlega og endurskoða af löggiltum endurskoðanda.

6. gr.

Tekjur sjóðsins eru auk árlegra vaxta, hvers konar gjafir, áheit svo og annað fé er stjórn sjóðsins kann að afla honum.

7. gr.

Tilgangur sjóðsins er sá að stuðla að dýravernd og dýraverndunarmálum hvers konar, þar á meðal með útbreiðslustarfsemi, einkum útgáfu blaðsins „Dagur dýranna".

8. gr.

Í samræmi við ofangreindan tilgang má verja öllum vöxtum af eignum sjóðsins, en höfuðstól hans má ekki skerða.

9. gr.

Leitað skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari og birta hana í B-deild Stjórnartíðinda.

21. nóvember 1979. Nr. 464.

AUGLÝSING

um nýtt fasteignamat.

Samkvæmt ákvæðum 26. gr. l. nr. 94/1976, um skráningu og mat fasteigna, hefur Yfirfasteignamatsnefnd ákveðið framreikningsstuðla fyrir skráð matsverð fasteigna á öllu landinu með hliðsjón af breytingu verðlags fasteigna við kaup og sölu frá síðasta viðmiðunartíma matsins fram til 1. nóvember s. l. Hefur nefndin ákveðið framreikning á matsverði fasteigna þannig:

1) Á höfuðborgarsvæðinu (Reykjavík, Kópavogi, Garðabæ, Hafnarfirði, Bessastaðahreppi, Seltjarnarneskaupstað og Mosfellshreppi) skal matsverð íbúðarhúsnæðis hækka um 60% og verður framreikningsstuðull að því leyti 1.60. Matsverð atvinnuhúsnæðis skal hækka um 55% og verður framreikningsstuðull þar 1.55. Matsverð lóða og landa skal hækka um 55% og verður framreikningsstuðull þar 1.55.
2) Utan höfuðborgarsvæðisins skal matsverð fasteigna hækka um 50% og ákveðst framreikningsstuðull að því leyti 1.50.
3) Við framreikning á ofangreindum grundvelli skal höfð hliðsjón af fyrningu samkvæmt reglum um einstakar tegundir fasteigna.

Á vegum Fasteignamats ríkisins hafa verið samdar nýjar fasteignamatsskrár, þar sem matsverð einstakra fasteigna er skráð skv. þeim framreikningsstuðlum, sem ákveðnir hafa verið skv. framanskráðu og með hliðsjón af þeim afskriftarreglum, sem gilda um hinar ýmsu tegundir fasteigna. Hinar nýju fasteignaskrár innihalda einnig þær matsbreytingar er Fasteignamat ríkisins hefur framkvæmt á einstökum eignum svo sem við endurskoðun á eldri mötum og vegna úrskurða á kærum er kunna að hafa leitt til matsbreytinga.

Hefur fjármálaráðherra staðfest heildareintak hins nýja fasteignamats, eins og það er ákveðið með ofangreindum hætti. Fasteignamatsskrár liggja frammi til sýnis á skrifstofu Fasteignamats ríkisins, Suðurlandsbraut 14, Reykjavík. Jafnframt verður eigendum fasteigna send sérstök tilkynning um breytingu á matsverði viðkomandi fasteigna.

Með vísun til laga nr. 94/1976 tilkynnir ráðuneytið hér með, að nýtt matsverð fasteigna, sem ákveðið er með ofangreindum hætti og fram kemur í staðfestum skrám Fasteignamats ríkisins, tekur gildi frá og með 1. desember 1979.

Með auglýsingu þessari fellur úr gildi auglýsing nr. 405/1978 frá 14. nóvember þess árs.

Fjármálaráðuneytið, 21. nóvember 1979.

Sighvatur Björgvinsson.

Gunnlaugur Claessen.

Nr. 465. 7. nóvember 1979.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 291 29. maí 1979.

1. gr.

Við 5. gr. bætist nýr stafliður:

k. Verð lyfja skal ávallt rita á lyfseðil. Verð umbúða samkvæmt reglum lyfjaverðskrár, skal vera innifalið í verði lyfsins.

2. gr.

6. gr. stafliður h orðist svo:

h. Lyfseðla, er hljóða á eftirritunarskyld lyf og hafa verið afgreiddir, skal senda Lyfjaeftirliti ríkisins í ábyrgðarpósti fyrir 10. næsta mánaðar eftir að lyfið hefur verið afgreitt. Ef greiðslu þarf að innheimta í sjúkrasamlagi, skal nota ljósrit af lyfseðlinum.

3. gr.

7. gr. stafliður a orðist svo:

a. Lyfseðlar eru ógildir þremur mánuðum eftir útgáfudag.

4. gr.

7. gr. stafliður b orðist svo:

b. Lyfseðill gildir aðeins fyrir eina afgreiðslu. Þegar lyf er afgreitt eftir lyfseðli skal auðkenna hann stimpli lyfjabúðarinnar. Dagsetningar afgreiðslu skal getið á lyfseðlinum.

5. gr.

10. gr. stafliður o, liður V orðist svo:

o. Töflur eða hylki, sem innihalda D-vítamín:
„Venjulegur dagskammtur: 400 a. e.“ Töflur eða hylki, sem innihalda D-vítamín og A-vítamín:
„Venjulegur dagsskammtur A-vítamíns: 5 000 a. e.
Venjulegur dagsskammtur D-vítamíns: 400 a. e.“

6. gr.

Við 10. gr. staflið o bætist nýr liður, XI svohljóðandi:

XI. Lyf í fljótandi formi, sem innihalda hexaklórófen í meira magni en 0.1% skal auðkenna með rauðum bókstöfum á hvítum grunni: „Gætið þess, að lausnin komist ekki í vit, sár eða fleiður.“

7. gr.

Eftirfarandi viðbót verður við Viðauka 1 við reglugerðina (Undanþágur varðandi lausasölu nokkurra lyfja, skv. 13. gr. a).

Lyf eða lyfjasamsetningar	Samsetningar, er selja má í lausasölu	Athugasemdir	Dæmi
Chlorquinaldolum	Pasta, smyrsli	Ekki yfir 50 mg/g	

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 7. nóvember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

AUGLÝSING

um staðfestingu á breytingu á aðalskipulagi Reykjavíkur.

Samkvæmt ósk borgarstjórnar Reykjavíkur hefur skipulagsstjórn ríkisins hinn 31. október 1979 staðfest þá breytingu á aðalskipulagi Reykjavíkur að í stað þess að ætla landspildu þá, sem takmarkast af Rauðagerði að sunnan, Tunguvegi að austan en Miklubraut að norðan undir útivistarsvæði, skuli hún hér eftir ráðgerð undir einbýlishús, nema vestasti hlutinn, sem ætlaður er undir iðnað.

Staðfesting þessi er gerð samkvæmt ákvæðum í 19. gr. laga nr. 19/1964 og tilkynnist hér með öllum sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 7. nóvember 1979.

F. h. r.
Jón S. Ólafsson.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Búðakauptúns í Suður-Múlasýslu, nr. 240 25. maí 1977.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 21.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 10.50 á brúttórúmlest.
c. Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 21.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1 400.00 á brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 7 000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 10.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 135.00 af hverri brúttórúmlest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir vörur í 1. flokki kr. 383.00 fyrir hver 1000 kg.
2. Fyrir vörur í 2. flokki kr. 810.00 fyrir hver 1000 kg.
3. Fyrir vörur í 3. flokki kr. 2 241.00 fyrir hver 1000 kg.
4. Fyrir vörur í 4. flokki kr. 219.00 fyrir hvern rúmmetra.

Gjald skv. 5. flokki skal vera 0.85%.

Lágmarksgjald skv. 2. mgr. 5. fl. skal vera kr. 185.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 124 7. mars 1978.

Samgönguráðuneytið, 19. nóvember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Birgir Guðjónsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð um vöruflutninga með loftförum nr. 51 27. febrúar 1976.

1. gr.

4. gr. töluliður 4.3 orðist þannig:

Við flutning lifandi dýra skal hafa hliðsjón af reglum Alþjóðasambands flugfélaga — International Air Transport Association — með síðari breytingum og viðaukum, IATA Live Animals Manual (IATA LAM). Flugmálastjórn tilkynnir gildistöku nýrrar útgáfu IATA LAM og einnig hvar eintak er fáanlegt.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 186. og 188. gr. laga um loftferðir nr. 34 21. maí 1964 og gildir um íslensk og erlend loftför, sem íslenskur aðili notar eða ræður yfir, hvar sem þau eru stödd, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim er hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 15. nóvember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Birgir Guðjónsson.

29. október 1979. Nr. 469.

AUGLÝSING

Um umferð á Húsavík.

Að fengnum tillögum bæjarstjórnar Húsavíkur og samkvæmt heimild í 65. gr. umfl. nr. 46 frá 23. apríl 1968 hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð á Húsavík.

1. Þverholt hafi aðalbrautarrétt gagnvart hliðargötum. — Umferð um Þverholt skal víkja fyrir umferð um Stangarbakka með stöðvunarskyldu. — Við allar botngötur komi merkið D 8. — Múlavegur skal hafa biðskyldu gagnvart Garðarsbraut og Stangarbakka.
2. Stangarbakki (Mararbraut), Héðinsbraut skal hafa aðalbrautarrétt gagnvart öllum hliðargötum.
3. Hjarðarhóll skal hafa stöðvunarskyldu gagnvart Garðarsbraut.
4. Uppsalavegur hafi aðalbrautarrétt gagnvart Holtagerði með biðskyldu.
5. Afnumið verði bann við akstri vörubifreiða um Túngötu og Höfðaveg.
6. Frá 1. nóvember 1979 falli niður biðskylda Túngötu fyrir Árgötu og jafnframt verði Túngata gerð að tvístefnuakstursgötu.
7. Stöðvunarskyldu Baldursbrekku fyrir Héðinsbraut verði breytt í biðskyldu.
8. Garðarsbraut hafi biðskyldu fyrir Stangarbakka.
9. Sett verði merki, B 30, (U-beygja bönnuð), á gatnamót Baldursbrekku og Héðinsbrautar.
10. Sett verði merki B 24 (bannað að stöðva ökutæki), á gafl gömlu söludeildar K.Þ. við Garðarsbraut.

11. Sett verði merki B 21 (bannað að leggja ökutæki), á Garðarsbraut frá Miðgarði að Vallholtsvegi, eftir 1. nóvember 1979.
12. Sett verði merki skv. 27. gr. reglugerðar um umferðarmerki á Stangarbakka við enda Þverholts til aðvörunar fyrir ökumenn um breytta akstursstefnu.

Lögreglustjórinn á Húsavík, 29. október 1979.

Sig. Gizurarson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 55 — 1979

6. nóvember 1979. 909 Nr. 470.

REGLUGERÐ

fyrir Rafveitu Húsavíkur.

Stjórn, rekstur, söluskilmálar og almenn ákvæði.

1. gr.

Markmið Rafveitunnar.

Rafveita Húsavíkur er fyrirtæki í eigu Húsavíkurkaupstaðar, sem starfrækt er í þeim tilgangi að veita og selja raforku um orkuveitusvæðið.

Er rafveitan rekin sem sjálfstætt fyrirtæki og fjárhagur hennar aðskilinn frá fjárreiðum bæjarsjóðs.

2. gr.

Verksvið og orkuveitusvæði.

Rafveitan kaupir háspennta raforku og selur hana á lægri spennu til notenda á orkuveitusvæði sínu. Jafnframt getur hún annast minni háttar orkuvinnslu með eigin vélbúnaði eftir því sem henta þykir.

Rafveitan hefur einkarétt til sölu á raforku til notenda á orkuveitusvæði sínu, sem er lögsagnarumdæmi Húsavíkur.

3. gr.

Stjórn raforkumála. Rafveitustjóri.

Yfirstjórn raforkumála Húsavíkurkaupstaðar er í höndum bæjarstjórnar, en orkunefnd fjallar um öll mál, sem rafveituna varða og gerir tillögur um afgreiðslu þeirra til bæjarstjórnar eða bæjarráðs eftir því sem við á.

Bæjarráð fjallar um allar fastráðningar starfsmanna til rafveitunnar að fenginni umsögn orkunefndar og rafveitustjóra.

Bæjarráð skipar rafveitustjóra og setur honum erindisbréf.

4. gr.

Verksvið orkunefndar.

Orkunefnd fjallar um viðhald og umbætur og allt er að starfrækslu rafveitunnar lýtur, kaup og sölu á raforku, fjárhald og reikningsskil. Nefndin skal gefa bæjarstjórn þær skýrslur, sem óskað er eftir um starfrækslu og ástand rafveitunnar og leggja ársreikning hennar með ársreikningum bæjarsjóðs fyrir bæjarstjórn til úrskurðar.

Orkunefnd gerir einnig tillögur til bæjarstjórnar um gjaldskrár fyrir rafveituna.

5. gr.

Verksvið rafveitustjóra.

Rafveitustjóri stjórnar daglegri starfrækslu rafveitunnar, eftirlit, viðhaldi á veitukerfi og öðrum útbúnaði og öllum verklegum framkvæmdum er snerta hana.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

Hann hefur umsjón með raflögnum í bænum í samræmi við lög og reglugerðir og sér um taxtamat, notendaþjónustu, innkaup á efni, samskipti við aðra aðila raforkuiðnaðarins o. fl. sem að rekstrinum lýtur.

6 gr.
Reikningshald og ráðstöfun tekna.

Rafveita Húsavíkur hefur sjálfstæðan sjóð sem aðskilinn er frá öðrum sjóðum Húsavíkurkaupstaðar eða fyrirtækjum hans.

Skrifstofa Húsavíkurkaupstaðar sér um bókhald rafveitunnar en rafveitustjóri fylgist með stöðu fyrirtækisins á hverjum tíma og sér um að bókhald rafveitunnar sé rétt og tímanlega fært.

Tekjum rafveitunnar skal fyrst og fremst varið til þess að standa straum af rekstrarkostnaði hennar svo sem kostnaði vegna orkukaupa, mannahalds, viðhalds o. s. frv., en tekjuafgangi skal varið til uppbyggingar fyrirtækisins. Skal gjaldskrá jafnan miðuð við það að rafveitan skili nægilegum arði til þess að jafnan sé hægt að mæta nýjum kröfum notenda um stærra og öruggara dreifikerfi.

Heimilt er að leggja fé rafveitunnar í framkvæmdasjóð, ef hentugt þykir til undirbúnings kostnaðarsamra áfanga í uppbyggingu hennar.

7. gr.
Löggilding rafverktaka.

Orkunefnd veitir þeim rafverktaka leyfi, sem fullnægja skilyrðum og skilmálum rafveitunnar, en heimilt er henni að ákveða, að löggilding til starfa á öðrum orkuveitusvæðum gildi einnig á Húsavík enda sé þá um að ræða gagnkvæm réttindi þeirra manna sem orkunefnd hefur sérstaklega löggilt.

Heimilt er að ákveða í gjaldskrá greiðslur fyrir verk þau, sem rafveitan innir af hendi við úttekt raflagna, skoðunargerðir og annað eftirlitsstarf sitt.

Engir aðrir en þeir, sem fengið hafa fullgilt rafverktakaleyfi, mega taka að sér lagningu á húsveitum, uppsetningu tækja eða framkvæma á sína ábyrgð nokkurt verk er snertir veitur, sem tengja á við kerfi rafveitunnar.

8. gr.
Sala raforku.

Rafveitan selur raforku á orkuveitusvæði sínu, þar sem veitukerfi hennar nær til með þeim skilmálum, sem ákveðnir eru í reglugerð þessari og í samræmi við sérreglur um raforkuvirki og gjaldskrár hennar á hverjum tíma.

Orkunefnd getur synjað um raforku til húshitunar. Á þeim stöðum í veitukerfinu þar sem flutningsgeta þess leyfir ekki hið umbeðna afl án sérstakra ráðstafana, ákveður rafveitustjóri nánari skilmála.

Ef rafveitan telur nauðsynlegt, að komið verði upp raforkuvirkjum, þ. m. t. spennistöð, í hús eða á lóð viðkomandi húseignar í því skyni að sala raforku geti farið þar fram, skal rafveitunni látið í té húsrými með sérstökum samningi eða ókeypis lóð. Hér er miðað við, að um meiri háttar notkun sé að ræða.

Rafveitunni er heimilt að láta öðrum notendum í té raforku frá spennistöðinni og að tryggja uppsetningu hennar og óslitinn rekstur með þinglýsingu á kvöð þess efnis.

Rafveitan getur neitað að láta raforku í té til fjarliggjandi staða eða til staða, þar sem lóðareigendur neita að leggja til lóð fyrir nauðsynlega spennistöð og lóð eða aðstöðu fyrir stólpa eða festur fyrir raflínur án endurgjalds, og á þetta eingöngu við um stóra notendur. Óski rafveitan eftir spennubreytingu á húsveitu, er húseigendum skylt að hlíta því, enda sé breytingin gerð á kostnað rafveitunnar. Á sama

hátt skulu húseigendur bera kostnað af spennubreytingu húsveitu, sem þeir hafa óskað eftir og rafveitan hefur samþykkt.

9. gr.

Umsókn um kaup á raforku.

Hver sem óskar að gerast notandi að raforku, verður að fylla út þar til ætlað umsóknareyðublað, er fæst á skrifstofu rafveitunnar, og skal hann skuldbinda sig, með undirskrift sinni, að hlíta settum reglum um kaup á raforku frá rafveitunni. Skal í umsókninni skýrt frá, hve mikið afl þarf, og til hvers það er ætlað.

10. gr.

Umsókn um heimtaug.

Umsókn um heimtaug eða breytingu á heimtaug skal undirskrifuð af húseiganda, er skuldbindur sig til þess með undirskrift sinni að greiða heimtaugargjald það, sem ákveðið er í gjaldskrá rafveitunnar.

Heimtaugar með stofnvari eru eign rafveitunnar, ef ekki er sérstaklega um annað samið þótt heimtaugargjald hafi verið greitt í samræmi við gjaldskrá.

Rafveitan annast viðhald og endurnýjun heimtauga sinna án sérstaks endurgjalds, nema heimtaug þurfi að breyta vegna breytingar á húsi eða lóð. Skal húseigandi greiða kostnaðinn við þá breytingu.

Rafveitunni er heimilt að krefjast skuldbindingar um lágmarksnotkun um heimtaug.

Sé um tiltölulega mikla notkun að ræða, og rafveitan þarf, til þess að fullnægja henni sérstaklega, að auka háspennukerfi, auka afl spennistöðvar eða gera meiriháttar viðbætur á lágspennukerfi, er rafveitustjóra heimilt að krefjast skuldbindingar umsækjanda um tiltekinn notkunartíma eða þátttöku í kostnaði.

Eigi er skylt að ljúka lagningu jarðstrengsheimtaugar meðan jörð er frosin.

11. gr.

Húsveitur.

Skylt er að láta löggilta rafverktaka framkvæma alla vinnu við raflagnir og raftæki, hvort heldur er um að ræða nýjar raflagnir, breytingar eða viðgerð á raflögn. Annast þeir fyrir hönd húseiganda eða notanda umsóknir og tilkynningar til rafveitunnar um allar raflagnir samkvæmt því, sem ákveðið er í reglum um raflagnir á Húsavík. Rafveitan annast úttekt á öllum nýlögnum, viðaukum og breytingum á raflögnum skv. beiðni eða að eigin frumkvæði.

Engir aðrir en umboðsmenn rafveitunnar mega setja straum á veitu, eða hluta af veitu, í fyrsta sinn eftir úttekt. Sé út af þessu brugðið varðar það þann sektum, sem verkið er unnið fyrir, þann, sem setur strauminn á og hinn löggilta rafverktaka, er sá um verkið.

Rafveitan tekur ekki á sig ábyrgð á veitu með úttekt eða tengingum.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að setja þau skilyrði fyrir tengingu á veitu, að notkun hennar verði ekki veitukerfi rafveitunnar ofviða, og þar sem hætta kann að vera á þessu, má setja viðeigandi skilyrði í hvert sinn fyrir notkuninni, þar til úr er bætt.

12. gr.

Sala á raforku til notenda, sem sjálfir hafa orkuvinnslu.

Veitur, sem nota raforku annars staðar að en frá rafveitunni, má tengja við veitukerfi hennar í því skyni, að rafveitan verði aðallega eða eingöngu notuð til vara, með því skilyrði, að greitt sé lágmarksgjald, sem svari til þess kostnaðar, sem rafveitan verður fyrir vegna tengingarinnar.

Framsal til annarra á raforku, sem keypt er af Rafveitu Húsavíkur, er óheimil án leyfis hennar.

13. gr.

Eftirlit með húsveitum og tækjum. Gallar á húsveitum.

Sérhver húsveita, að meðtöldum tækjum til notkunar á raforku, skal fullnægja kröfum þeim, sem settar eru í reglugerð Rafmagnseftirlits ríkisins og í reglum rafveitunnar um raforkuvirki.

Rafveitustjóra er heimilt að hafa eftirlit með öllum húsveitum, gögnum og tækjum, sem notuð eru við hagnýtingu á rafmagni, og skulu starfsmenn rafveitunnar hafa frjálsan aðgang að öllum herbergjum húss, hvenær sem nauðsynlegt er, til að skoða húsveituna, eða hluta hennar, eða raftæki, sem nota má við veituna.

Vélar og önnur tæki skulu vera þannig sett og þannig útbúin, að þau starfi án þess að titringi valdi eða truflunum á ljósum eða annarri notkun.

Sé misbrestur á þessu eða aðrir gallar á veitu eða tækjum, skal notandi þegar í stað, á sinn kostnað, láta löggiltan rafverktaka lagfæra þetta.

Nú kemur í ljós við skoðun húsveitu, sem framkvæmd er af rafveitunni, Rafmagnseftirliti ríkisins eða löggiltum rafverktaka, að galli er á veitu eða tækjum, og skal þá eigandi veitunnar eða tækjanna skyldur til þess að láta löggiltan rafverktaka gera við gallana á sinn kostnað.

Rafveitustjóri getur látið taka veituna eða tæki úr sambandi, meðan galli er á veitunni eða tækjunum, þar til úr er bætt.

Húseiganda er skylt að sjá um að stofntaugar í húsveitu hans séu ávallt nægilega gildar fyrir notkun veitunnar.

Óleyfilegt er að nota annað efni í veitu eða tæki en það, sem viðurkennt er af rafveitunni.

Ef óleyfileg vör finnast í veitu, skal notandi veitunnar gerður ábyrgur fyrir, samkvæmt fyrirskipun Rafmagnseftirlits ríkisins.

Séu gerðar óleyfilegar tengingar eða breytingar á veitu eða tækjum eða sýnt hirðuleysi um meðferð eða viðhald veitu eða tækja, skal farið með það sem galla á veitu, og er heimilt að gera eiganda að greiða aukagjald, sem ákveðið sé í gjaldskrá, vegna kostnaðar við aukið eftirlit með veitunni.

Það er óleyfilegt, sem ekki fullnægir kröfum, sem settar eru í reglugerðum Rafmagnseftirlits ríkisins og reglugerðum rafveitunnar.

14. gr.

Mælitæki.

1) Rafveitan setur upp nauðsynleg mælitæki og ákveður fjölda þeirra, tegund og staðsetningu. Mælitækin má ekki flytja til án samþykkis rafveitunnar, en hún getur krafist flutnings þeirra, ef það þykir hentugra að dómi rafveitustjóra, en í samráði við húseiganda.

Starfsmenn rafveitunnar skulu ætíð hafa aðgang að mælitækjum, og þeir einir mega rjúfa innsigli þeirra. Notandi mælitækis er sá, sem skráður er fyrir raforkunotkun þeirrar veitu, sem mælitækið er fyrir. Skal hann bera ábyrgð á mælitækjunum og raforkunotkun veitunnar þar til hann lætur af notkun hennar og tilkynnir rafveitunni um það skv. 19. grein. Rafveitan annast venjulegt viðhald mælitækjanna á sinn kostnað, en verði mælitæki fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum, er heimilt að skylda notanda til að greiða kostnað við viðhald eða endurnýjun þess.

Notandinn greiðir leigu fyrir afnot mælitækja skv. gjaldskrá rafveitunnar á hverjum tíma.

Þar sem eitt mælitæki er sett fyrir sameiginlega notkun fleiri aðila, ber skráður notandi mælitækisins ábyrgð á greiðslum vegna hinnar sameiginlegu notkunar. Aðrir notendur bera þó hver um sig ábyrgð á greiðslum þessum in solidum með hinum skráða notanda.

Breyting á skráningu notanda mælitækis fyrir sameiginlegri notkun verður því aðeins gerð, að allir notendur hinnar sameiginlegu notkunar fari fram á það skriflega.

2) Ef fram kemur við prófun, sem rafveitan framkvæmir að eigin frumkvæði eða skv. beiðni notanda, að mælitæki mælir skakkt, skal endurgreiða orkunotkun notandans. Hafi mælitækið mælt 5% of lítið eða þaðan af minna skal krefja notandann um það, sem vanmælt var. Hafi tækið mælt 5% of mikið eða þaðan af meira, skal endurgreiða notandanum mismuninn með frádrætti á næsta orkureikningi eða í reiðufé. Endurgreiðslu getur notandi ekki krafist fyrir lengra tímabil en 1 ár og sama gildir um viðbótarkröfu rafveitunnar, enda hafi notanda ekki verið ljóst eða mátt vera það ljóst, að um bilun mælitækis væri að ræða. Við endurreiknun orkunotkunar skal taka tillit til fyrri notkunar viðkomandi aðila og annarra aðstæðna, sem gefið gætu vísbendingu um það, hvenær mælitæki bilaði. Eigi skal reikna vexti af umfram- eða vangreiðslum, sem að framan greinir. Ef notandi véfengir niðurstöður prófunar á mælitæki, skal leita úrskurðar Rafmagnseftirlits ríkisins og er hann bindandi fyrir báða aðila.

3) Nú hættir skráður notandi mælitækis notkuninni, og skal hann þá í tæka tíð tilkynna það rafveitunni, sem annast um að lokaálestur fari fram. Hafi eigi annar notandi sótt um að fá mælitækið skráð á sitt nafn, skal loka því, og eigi skal hefja orkusölu á ný um tækið, fyrr en tilkynnt hefur verið um nafn og nafnnúmer nýs notanda.

Nú mælist engin notkun um mælitæki um langt skeið, og er rafveitunni þá heimilt að fjarlægja tækið og láta loka viðkomandi raflögn.

4) Ef notandi hefir aukna straumnotkun vegna galla á veitu sinni eða tækjum, er rafveitan ekki skyld til þess að áætla frádrátt á reikningum notandans þess vegna.

5) Ef svo reynist, að notkun hefir orðið önnur en álestur sýnir, eða álestur verið skakkur eða útreikningur á reikningsfjárhæðinni, áskilur rafveitan sér rétt til að leiðrétta þessa skekkju eftir á, undir eins og vitað er.

6) Verði uppvíst, að straumur sé notaður á annan hátt en um er samið, eða að raskað hafi verið mælitækjum eða breytt tengingu, þannig að ekki komi fram öll notkun, skal rafveitan áætla þann straum, sem notaður hefur verið óleyfilega, og skal notandi gjalda fyrir hann eftir gjaldskrá, fyrir allan tímann, sem liðinn er frá síðustu skoðun veitunnar og þar til leiðrétt er.

Ef ekki liggja fyrir sérstakar upplýsingar um líklega notkun á veitunni, má miða matið við stærð á vörum þeim, sem fyrir veitunni eru. Við endurtekningu skal rjúfa samband við veituna og gera ráðstafanir til að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefir gerst.

15. gr.
Ábyrgð.

Ef vanskil eða dráttur verður á greiðslu rafmagnsgjalda, getur rafveitan stöðvað orkuafhendingu — án ábyrgðar — að undangenginni tilkynningu skv. 17. gr., uns hæfileg trygging fyrir skilvísri greiðslu orkusölu um viðkomandi veitu hefur verið sett. Ef rafmagnsnotkun um mælitæki nægir ekki til þess að greiða raunverulegan afhendingarkostnað raforkunnar um mælitækið, er rafveitunni heimilt að krefjast

lágmarksgjalds fyrir notkunina. Að öðrum kosti er rafveitunni heimilt að taka mælitækið niður og loka veitunni, eða breyta tengingu hennar.

16. gr.
Gjald fyrir raforku.

Reikningur fyrir raforkunotkun skal sendur notanda á notkunarstað eða annan stað, sem hann tiltekur. Skal greiða reikninginn innan 10 daga frá útsendingardegi hans.

Nánari reglur um gjalddaga má setja í gjaldskrá. Heimilt er að áætla raforkunotkun notenda og innheimta reglulega skv. slíkri áætlun, enda fari fram uppgjör á staðreyndri notkun skv. álestrum eigi sjaldnar en einu sinni á hverjum 12 mánuðum.

Reikningur fyrir áætlaða notkun telst fullgildur reikningur á sama hátt og uppgjörsreikningur, enda getur notandi jafnan krafið aukaálestrar og uppgjörs miðað við staðreynda notkun gegn aukagjaldi skv. gildandi gjaldskrá á hverjum tíma.

Við verðbreytingar á raforku má áætla notkun skv. eldri og nýrri gjaldskrá og skal skiptingin sýnd á næsta orkureikningi. Skal notkuninni skipt jafnt niður á það tímabil, sem reikningurinn nær til.

Einnig er heimilt að ákveða meðalverð skv. nýrri og eldri gjaldskrá sem þá ákvarðast af gildistökudegi nýju gjaldskrárinnar miðað við reikningstímabil og skal þá gengið út frá að notkunin skiptist jafnt niður á tímabilið.

Eigi skal reikna vexti af uppgjörsreikningum skv. þessari grein, en heimilt er rafveitunni að krefja notendur um dráttarvexti af ógreiddum orkureikningum, ef um langvarandi vanskil er að ræða og sérstakra innheimtuaðgerða reynist þörf.

17. gr.
Lokun fyrir veitu og enduropnun.

Sé raforkureikningur eigi greiddur innan 10 daga frá útsendingu hans, getur rafveitan sent notanda viðvörun um stöðvun orkusölu til hans, verði greiðsla ekki innt af hendi innan þriggja daga.

Að þeim tíma loknum er heimilt að taka straum af veitunni, án ábyrgðar rafveitunnar á hugsanlegum afleiðingum.

Rafveitunni er heimilt að loka fyrir rafmagn og senda skuldakröfu, sem hún kann að hafa á hendur notanda til innheimtu með lögtaki, þegar:

a. Notandi, sem þrátt fyrir kröfu og skriflega aðvörun, sem að framan greinir, hefir ekki greitt reikning fyrir notkun á raforku, sem hann ber ábyrgð á og sem fallin er í gjalddaga. Hafi notandi ábyrgð á fleiri en einni veitu, má Rafveitan beita þessu ákvæði við hverja þeirra sem er, gagnvart vanskilum vegna einnar þeirra.
b. Ábyrgðarmaður notanda stendur ekki við ábyrgðina.
c. Notandi hefur gerst brotlegur við reglugerð þessa eða reglur um tæknilegan frágang raforkuvirkja og lagna.

Lokun fyrir rafstraum leysir notandann ekki undan greiðsluskyldu á lokunartímabilinu. Sé lokað fyrir veitu vegna skulda, má að jafnaði ekki opna aftur nema:

1. Skuldin sé greidd að fullu eða fullnægjandi trygging sett fyrir því, að skuldin verði greidd.
2. Greitt sé aukagjald fyrir enduropnun veitunnar skv. gjaldskrá.
3. Trygging sé sett fyrir skilvísri greiðslu framvegis, ef sérstakar ástæður eru til að krefjast slíkrar tryggingar.

Ef notandi veitu óskar eftir að veita hans sé tekin úr sambandi um tíma, er heimilt að taka aukagjald skv. gjaldskrá fyrir enduropnun veitunnar svo og að taka fulla leigu fyrir mælitæki veitunnar þann tíma, sem veitan er ekki í notkun.

Enginn má framkvæma endurtengingu veitu nema þeir, sem rafveitan hefur veitt umboð til þess hverju sinni. Sé brotið gegn þessu, skal farið með það sem óleyfilega straumnotkun.

18. gr.
Rekstrartruflanir.

Stöðvun á rekstri eða truflanir vegna bilana eða takmarkana á raforkuvinnslunni hefir ekki í för með sér neinar skaðabótaskyldur á hendur rafveitunni, en koma skal á reglulegum rekstri aftur eins fljótt og auðið er. Notendur eiga ekki rétt til endurgreiðslu, þótt stöðvun verði vegna bilana eða annarra óviðráðanlegra atvika um langan eða skamman tíma.

Rafveitan ber ekki ábyrgð á spennubreytingum undir slíkum kringumstæðum eða afleiðingum af þeim og eigi heldur af bruna eða slysum, sem verða kunna af völdum rafmagns frá húsveitum rafmagnsnotanda.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að loka fyrir straum til viðgerða og viðhalds eða eftirlits þegar þörf gerist.

Meðan verið er að leggja heimtaugar, er rafveitunni heimilt að taka straum af því svæði, sem nauðsynlegt er til þess að framkvæma tengingar.

Komi það fyrir, að takmarka þurfi notkun á rafmagni um langan eða skamman tíma, ákveður bæjarstjórn, að tillögum orkunefndar, hver notkun skuli takmörkuð fyrst.

Stöðvun á rekstri skal tilkynna fyrirfram, ef unnt er, en þó eiga notendur enga skaðabótakröfu á hendur rafveitunni, þótt straumur hafi rofnað fyrirvaralaust.

19. gr.
Uppsögn á rafmagnsnotkun og tilkynning um flutninga eða breytingu í notkun.

Sérhver rafmagnsnotkun, er notandi byrjar á skv. tilteknum lið gjaldskrár rafveitunnar, er bindandi fyrir hann að minnsta kosti í 1 ár. Þó getur rafveitustjóri leyst notanda undan þessari skuldbindingu, þegar sérstaklega stendur á.

Um gjaldtöku fyrir raforkunotkun skal farið eftir gjaldskrá rafveitunnar á hverjum tíma. Tilkynning um breytingu á notkun, þannig að hún geti fallið undir annan gjaldskrárlið skal send rafveitunni með mánaðar fyrirvara.

Tilkynning um flutning notanda frá einum notkunarstað til annars skal berast skrifstofu rafveitunnar með hálfsmánaðar fyrirvara. Skal þá, ef unnt er, gefa upp nafn og nafnnúmer þess notanda, sem hættir notkun, og þess sem tekur við notkun viðkomandi húsveitu.

Notandi ber ábyrgð á raforkunotkun þeirrar veitu, sem hann er skráður fyrir, þar til hann hættir notkuninni og hefur sagt henni upp með réttum fyrirvara.

Ef húseigandi eða trúnaðarmaður hans verður þess var, að notendaskipti hafa orðið, án þess að þau hafi verið tilkynnt til rafveitunnar, ber honum að gera rafveitunni aðvart um það án tafar. Vanræki húseigandi þessa tilkynningarskyldu sína, getur rafveitan beint að honum kröfum vegna ógreiddrar orkunotkunar þess aðila, er áður var notandi viðkomandi veitu.

20. gr.
Breytingar á gjaldskrá.

Notanda skal skylt að hlíta ákvæðum gildandi gjaldskrár rafveitunnar og breytingum þeim, sem bæjarstjórn samþykkir og ráðherra staðfestir.

Verði ágreiningur milli rafveitustjóra og notanda um skilning á ákvæðum gjaldskrár eða settum skilyrðum fyrir raforkunotkun, getur notandi krafist þess að ágreiningurinn verði lagður undir úrskurð orkunefndar.

21. gr.
Brot á reglugerð.

Brot gegn reglugerð þessari eða gegn reglum, sem settar verða skv. henni varða sektum, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Ef brot veldur skemmdum í eignum rafveitunnar eða veldur henni tjóni á annan hátt skal hinn brotlegi auk þess bæta skaðann. Sektir renna í ríkissjóð.

22. gr.
Málsókn.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála. Rafveitan getur auk þess höfðað skaðabóta- og innheimtumál skv. almennum reglum um meðferð einkamála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Húsavíkur, er hér með staðfest skv. vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967, til að öðlast gildi þegar í stað.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 95, 26. júlí 1948.

Iðnaðarráðuneytið, 6. nóvember 1979.

Bragi Sigurjónsson.

Páll Flygenring.

Nr. 471. 20. nóvember 1979.

AUGLÝSING

um umferð a Akureyri.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 48, 23. apríl 1968 hefur eftirfarandi verið ákveðið:

1. Handstýrð gangbrautarljós hafa verið sett upp á Þingvallastræti á móts við Hamragerði.
2. Austursíða verður aðalbraut. Umferð um þá götu víki þó fyrir umferð um Hlíðarbraut.
3. Bifreiðastöður eru bannaðar á þessum stöðum:
   a. Á austurkanti Löngumýrar.
   b. Á vesturkanti Norðurgötu frá Strandgötu að Eyrarvegi.
   c. Á norðurkanti Hamarsstígs frá Þórunnarstræti að Oddeyrargötu.
4. Þá er athygli vakin á að aukaleigugjald á stöðumælareitum er nú kr. 300.

Lögreglustjórinn á Akureyri, 20. nóvember 1979.

REGLUGERÐ

um flutning á hættulegum efnum og segulmögnuðum hlutum með loftförum.

— Efnisyfirlit —

1. Orðaskýringar.
2. Gildissvið.
3. Flutningsákvæði.
4. Þjálfun.
5. Gildistaka o. fl.

1. ORÐASKÝRINGAR.

1.1. Þegar eftirfarandi orð og orðasambönd eru notuð í þessari reglugerð hafa þau þá merkingu sem hér segir:

a) **AIC:** Aeronautical Information Circular — Upplýsingabréf gefið út af flugmálastjórn.

b) **Flugrekandi:** Einstaklingur eða félag sem fengið hefur leyfi samgönguráðuneytis eða flugmálastjórnar, eftir því sem við á, til þess að stunda flugrekstur í atvinnuskyni.

c) **IATA:** Alþjóðasamband flugfélaga — International Air Transport Association.

2. GILDISSVIÐ.

2.1. Þessar reglur ásamt reglum útgefnum af International Air Transport Association (IATA), IATA Restricted Articles Regulation (IATA RAR), skulu gilda við flutning á hættulegum efnum og segulmögnuðum hlutum með loftförum skráðum á Íslandi og erlendum loftförum sem íslenskur aðili notar eða ræður yfir. Þær gilda einnig þegar um er að ræða loftför er hefja sig til flugs, lenda á eða fljúga yfir íslenskt yfirráðasvæði.

Ath. Flugmálastjórn tilkynnir í upplýsingabréfi AIC gildistöku nýrrar útgáfu á IATA RAR og einnig hvar eintak er fáanlegt.

2.2. Flugrekandi, sem leyfi hefur til reglubundins flugs, óreglubundins flugs (leiguflugs) og þjónustuflugs, sem tekur bæði til farþega- og vöruflutninga, má flytja hættulegar vörur án sérstaks leyfis svo framarlega sem leyfilegt sé að flytja vöruna flugleiðis, skv. IATA RAR, og farið sé eftir þeim ákvæðum sem gilda um slíkan flutning.

2.3. Flugrekanda ber skylda til að sannprófa að þeim reglum, sem gilda um flutning á hættulegum vörum í ríki sem flogið verður yfir eða þar sem lending er fyrirhuguð, sé nákvæmlega fylgt og afla sér nauðsynlegra flutningsleyfa þar sem þess er krafist.

2.4. Afla þarf leyfis flugmálastjórnar til flutninga á hættulegum efnum sem ekki er fjallað um í IATA RAR. Umsókn um slíkt skal, ef unnt er, hafa borist flugmálastjórn í síðasta lagi þremur virkum dögum áður en flutningur á að eiga sér stað og hafa að geyma fullkomnar upplýsingar um vöruna og hvernig flutningi muni háttað.

2.5. Reglur þær, sem fjallað er um í 2.4. gilda ekki um sprengiefni, skotvopn, skotfæri, eldfim efni og annað sem er nauðsynlegt vegna öryggis flugsins, áhafnar og farþega.

Ath. Dæmi um slíka hluti eru merkjabyssa með skotfærum, fallhlífarljós auk neyðar- og viðvörunarbúnaðar.

Endurprentað blað.

3. FLUTNINGSÁKVÆÐI.

3.1. Pakka skal inn hættulegum efnum, merkja þau og stafla samkvæmt reglum IATA RAR og gildandi reglugerð um vöruflutninga með loftförum.

3.2. Flugrekanda ber skylda til að ganga úr skugga um að mótteknar vörur séu merktar eins og fyrirskipað er og að sjáanlegur hluti vörusendingar fullnægi fyrirmælum um pökkun.

3.3. Vara, sem afhent er til flutninga samkvæmt reglum IATA RAR, skal í öllum farmbréfum nefnd sínu rétta tæknilega heiti. Vöruheiti, vörumerki eða aðra vörumerkingu má ekki nota eina sér. Merkja skal vöruna í þeim flokki og með því vörunúmeri sem tilkynnt er í IATA RAR.

3.4. Áður en sending, sem í eru hættuleg efni, er dæmd hæf til flugflutnings skal hlutaðeigandi flugrekandi sjá til að sendandi afhendi flutningsvottorð (Shipper's Certification) og sendingin fullnægi að öðru leyti skilyrðum IATA RAR. Upplýsingar þær, sem í flutningsvottorðum skal tilgreina, er að finna í IATA RAR, kafla 1 og 9 (ekki geislavirk efni og geislavirk efni).
Sýnishorn af flutningsvottorðum eru í fylgiskjölum 1, 2 og 3.

3.5. Flutningur geislavirks efnis skal fara fram samkvæmt flutningsreglum International Atomic Energy Agency (IAEA) frá 1973 sem eru felldar inn í IATA RAR, hluta 2B (flutningsvottorð, sjá fylgiskjal 2). Til bráðabirgða má þó flytja vörusendingar samkvæmt eldri flutningsreglum, þ. e. frá 1967, sem felldar eru inn í IATA RAR, hluta 2A (flutningsvottorð, sjá fylgiskjal 3). Athuga ber mismun á flutningsvottorðum.

3.6. Þegar hættuleg efni eru flutt með loftfari, skal magn vörunnar, flokkur og staðsetning um borð greinilega tilgreint á hleðsluskýrslu (load-sheet). Sá aðili sem ber ábyrgð á hleðslunni skal tilkynna flugstjóra um slíkt hverju sinni.

3.7. Flugstjóra skulu látnar í té skriflegar upplýsingar um tegund vöru og leiðbeiningar um aðgerðir ef slys ber að höndum. Þessar upplýsingar gætu verið í formi afrits af flutningsvottorði (Shipper's Certification), skv. 3.4. að framan.

3.8. Í neyðartilvikum skal flugstjóri tilkynna hlutaðeigandi flugumferðarþjónustu, að meðferðis sé hættulegt efni, og um leið, ef mögulegt er, gefa upplýsingar um tegund efnis, magn og staðsetningu þess um borð.

4. ÞJÁLFUN.

4.1. Starfsfólk, sem meðhöndla á hættuleg efni við hleðslu eða losun á loftfari eða á meðan á flutningi stendur skal áður hafa fengið fullnægjandi þjálfun í meðferð slíkra efna og upplýsingar um þær hættur sem fyrir hendi eru við slíka flutninga.

5. GILDISTAKA O. FL.

5.1. Brot á reglugerð þessari varða við 179. gr. laga um loftferðir nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum, auk þess sem heimilt er að svipta flugrekanda flugrekstrarleyfi, sbr. 86. gr. sömu laga.

5.2. Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 186. og 188. gr. laga um loftferðir nr. 34 21. maí 1964, og staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim er hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 15. nóvember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Birgir Guðjónsson.

Fylgiskjal I

SHIPPER'S CERTIFICATION FOR RESTRICTED ARTICLES
(excluding radioactive materials)

Two completed and signed copies of this certification shall be handed to the carrier. (Use block letters)

WARNING: Failure to comply in all respects with the IATA Restricted Articles Regulations may be a breach of the applicable law, subject to legal penalties. This Certification shall in no circumstance be signed by an IATA Cargo Agent, consolidator or a forwarder.

This consignment is within the limitations prescribed for: *(mark one)*

☐ both passenger and cargo aircraft ☐ only cargo aircraft

Number of Packages	Article Number (See Section IV RAR)	Proper Shipping Name of Article as shown in Section IV of the IATA Restricted Articles Regulations (RAR). Specify each article separately.	Class	IATA Packing Note no. Applied	Net Quantity per Package	Flash Point (closed cup) For Flammable Liquids	
						°C.	°F.

Special Handling Information:

I hereby certify that the contents of this consignment are fully and accurately described above by Proper Shipping Name and are classified, packed, marked, labelled and in proper condition for carriage by air according to the current Edition of the IATA Restricted Articles Regulations and all applicable carrier and governmental regulations. I acknowledge that I may be liable for damages resulting from any mistatement or omission and I further agree that any air carrier involved in the shipment of this consignment may rely upon this Certification.

Name and full address of Shipper	Name and title of person signing Certification
Date	Signature of the Shipper (see WARNING above)

Air Waybill No.*	Airport of Departure*	Airport of Destination*

Fylgiskjal II

SHIPPER'S CERTIFICATION FOR RADIOACTIVE MATERIALS

Two completed and signed copies of this certification shall be handed to the carrier.
(USE BLOCK LETTERS)

WARNING: Failure to comply in all respects with the IATA Restricted Articles Regulations may be a breach of the applicable law, subject to legal penalties. This Certification shall in no circumstances be signed by an IATA Cargo Agent, consolidator or a forwarder.

This consignment is within the limitations prescribed for: *(mark one)*

☐ both passenger and cargo aircraft ☐ only cargo aircraft

NATURE AND QUANTITY OF CONTENT				PACKAGE			
RADIONUCLIDE	FORM		ACTIVITY		CATEGORY	TRANSPORT INDEX	TYPE
NAME OR SYMBOL OF PRINCIPAL RADIOACTIVE CONTENT	SPECIAL FORM or OTHER FORMS or LOW LEVEL SOLID or LOW SPECIFIC ACTIVITY	CHEMICAL FORM AND PHYSICAL STATE (GAS/ LIQUID/SOLID)	NUMBER OF CURIES, or MILLI-CURIES	NUMBER OF PACKAGES	I-WHITE or II-YELLOW or III-YELLOW LABEL	FOR YELLOW LABEL CATEGORIES ONLY	INDUSTRIAL or TYPE A, or TYPE B(U) or TYPE B(M)

COMPETANT AUTHORITY IDENTIFICATION MARK OR NUMBER
(For Special Form, Package Design and Shipment)

ADDITIONAL INFORMATION REQUIRED FOR FISSILE MATERIALS ONLY

EXEMPTED FROM THE ADDITIONAL REQUIREMENTS FOR FISSILE MATERIALS SPECIFIED IN 8.1. OF PART 2 of the IATA RESTRICTED ARTICLES REGULATIONS ☐

NOT EXEMPTED: FISSILE CLASS I ☐ FISSILE CLASS II ☐ FISSILE CLASS III ☐

Additional certificates obtained by the Shipper when necessary:

Special Form Certificate(s) ☐ Government Approvals/Permits ☐
Type "B" Packaging Certificate(s) ☐ Special Arrangements ☐
Certificate(s) for Fissile Material ☐

Special Handling Information

I hereby certify that the contents of this consignment are fully and accurately described above by Proper Shipping Name and are classified, packed, marked, labelled and in proper condition for carriage by air according to the current Edition of the IATA Restricted Articles Regulations and all applicable carrier and governmental regulations. I acknowledge that I may be liable for damages resulting from any mistatement or omission and I further agree that any air carrier involved in the shipment of this consignment may rely upon this Certification.

Name and full address of Shipper	Name and title of person signing Certification
Date	Signature of the Shipper (see WARNING above)

Air Waybill No *	Airport of Departure *	Airport of Destination *

Fylgiskjal III

SHIPPER'S CERTIFICATION FOR RADIOACTIVE MATERIALS

Two completed and signed copies of this certification shall be handed to the carrier.
(Use block letters)

WARNING: Failure to comply in all respects with the IATA Restricted Articles Regulations may be a breach of the applicable law, subject to legal penalties. This Certification shall in no circumstance be signed by an IATA Cargo Agent, consolidator or a forwarder.

This consignment is within the limitations prescribed for: *(mark one)*

☐ both passenger and cargo aircraft ☐ only cargo aircraft

NATURE AND QUANTITY OF CONTENT				PACKAGE			
RADIONUCLIDE	GROUP	FORM	ACTIVITY	Number of Packages	CATEGORY	TRANSPORT INDEX	TYPE
NAME OR SYMBOL OF PRINCIPAL RADIOACTIVE CONTENT	GROUP NUMBER OF GROUPS I TO VII	CHEMICAL FORM AND PHYSICAL STATE (GAS/ LIQUID/SOLID), or SPECIAL FORM, or SPECIAL ENCAPSULATION	NUMBER OF CURIES, or MILLI-CURIES		I – WHITE or II – YELLOW or III – YELLOW LABEL	FOR YELLOW LABEL CATEGORIES ONLY	INDUSTRIAL or TYPE A, or TYPE B

ADDITIONAL INFORMATION REQUIRED FOR FISSILE MATERIALS ONLY

EXEMPTED FROM THE ADDITIONAL REQUIREMENTS FOR FISSILE MATERIALS SPECIFIED IN 7.1. OF PART 2 OF THE IATA RESTRICTED ARTICLES REGULATIONS ☐

NAMES, PLUS QUANTITY IN GRAMS, OR CONCENTRATION OR ENRICHMENT IN U235:

NOT EXEMPTED: FISSILE CLASS I ☐ FISSILE CLASS II ☐ FISSILE CLASS III ☐

Additional certificates obtained by the Shipper when necessary:

Special Form Eneapsulation Certificate(s) ☐
Type "B" Packaging Certificate(s) ☐
Certificate(s) for Fissile Material ☐
Certificate(s) for Large Radioactive Source ☐
Government Approvals/Permits ☐

Special Handling Information

I hereby certify that the contents of this consignment are fully and accurately described above by Proper Shipping Name and are classified, packed, marked, labelled and in proper condition for carriage by air according to the current Edition of the IATA Restricted Articles Regulations and all applicable carrier and governmental regulations. I acknowledge that I may be liable for damages resulting from any mistatement or omission and I further agree that any air carrier involved in the shipment of this consignment may rely upon this Certification.

Name and full address of Shipper	Name and title of person signing Certification
Date	Signature of the Shipper (see **WARNING** above)

Air Waybill No.*	Airport of Departure*	Airport of Destination*

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968 og að fengnum tillögum borgarráðs hefir eftirfarandi verið ákveðið:

1. Höfðabakki verður aðalbraut, þó þannig að umferð um hann víki fyrir umferð um Vesturlandsveg.
2. Bíldshöfði verður aðalbraut, þó þannig að umferð um hann víki fyrir umferð um Höfðabakka. Bráðabirgðaákvæði gildir um biðskyldu á Bíldshöfða við tengigötu af Vesturlandsvegi á Elliðavog.
3. Breiðhöfði verður aðalbraut, þó þannig að umferð um hann víki fyrir umferð um Bíldshöfða.
4. Umferð um Kleppsveg víki fyrir umferð um Langholtsveg.
5. Stöðvunarskylda verður við Elliðavog á Langholtsvegi, Holtavegi, Skeiðarvogi og Kleppsmýrarvegi.
6. Biðskylda verður á akreinum, sem sérstaklega eru ætlaðar hægri beygjum, inn á Elliðavog frá Holtavegi og Kleppsmýrarvegi, og til austurs inn á Holtaveg frá Elliðavogi.
7. Umferð verður í báðar áttir:
   a. Á Kleppsvegi, milli húsagötu Holtavegar og húsagötu Kleppsvegar við hús nr. 86.
   b. Á húsagötu Holtavegar.
8. Bifreiðastöður verða bannaðar við Völvufell, beggja vegna götunnar.

Ákvæði auglýsingar þessarar taka gildi 1. desember 1979. Jafnframt fellur úr gildi auglýsing um einstefnuakstur á húsagötu Holtavegar frá 15. nóvember 1976.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 15. nóvember 1979.

Sigurjón Sigurðsson.

Nr. 474. 19. nóvember 1979.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Norður-Ísafjarðarsýslu.

1. gr.

Í Norður-Ísafjarðarsýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega, samkv. 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga nr. 6/1977.

2. gr.

Um töku vega í tölu sýsluvega fer samkvæmt ákvæðum vegalaga hverju sinni. Sýsluvegir eru:

Súðavíkurhreppur:

1. Vatnsveituvegur af Djúpvegi að stíflu
2. Langeyrarvegur af Djúpvegi að Langeyri
3. Seljalandsvegur af Djúpvegi að Seljalandi
4. Minni Hattardalsv. af Djúpvegi að Minni Hattardal
5. Meiri Hattardalsv. af Djúpvegi að Meiri Hattardal
6. Eyrarvegur af Djúpvegi að Eyri

7. Kleifarvegur af Djúpvegi að Kleifum
8. Hestvegur af Djúpvegi að Hesti.

Ögurhreppur:

1. Vigurbryggjuvegur frá bryggju í Vigur að íbúðarhúsi
2. Hvítanesvegur af Djúpvegi að Hvítanesi
3. Hjallavegur af Djúpvegi að Hjöllum
4. Ögurbryggjuvegur af Djúpvegi að bryggju
5. Ögurkirkjuvegur af Djúpvegi að kirkju
6. Garðstaðavegur af Djúpvegi að Garðstöðum
7. Blámýrarvegur af Djúpvegi að Blámýri
8. Hagakotsvegur af Laugardalsvegi að Hagakoti
9. Hrafnabjargavegur af Laugardalsvegi að Hrafnabjörgum
10. Laugabólsvegur frá Hrafnabjörgum að Laugabóli
11. Birnustaðavegur af Laugabólsvegi að Birnustöðum
12. Efstadalsvegur af Birnustöðum að Efstadal
13. Þernuvíkurvegur af Djúpvegi að Þernuvík.

Reykjafjarðarhreppur:

1. Eyrarvegur af Djúpvegi að Eyri og að bryggju.
2. Heydalsvegur af Djúpvegi að Heydal.
3. Djúpmannabúðarvegur af Djúpvegi að Djúpmannabúð.
4. Botnsvegur af Djúpvegi að Botni.
5. Skálavíkurvegur af Vatnsfjarðarvegi að Skálavík.
6. Vatnsfjarðarkirkjuvegur af Vatnsfjarðarvegi að Vatnsfjarðarkirkju.
7. Vatnsfjarðarbryggjuv. af Vatnsfjarðarvegi að bryggju.
8. Miðhúsavegur af Vatnsfjarðarvegi að Hvammstúni.
9. Þúfnavegur af Miðhúsavegi að Þúfum.
10. Sveinhúsavegur af Þúfnavegi að Sveinhúsum.
11. Reykjafjarðarvegur af Vatnsfjarðarvegi að Reykjafirði.
12. Reykjanesskólavegur af Vatnsfjarðarvegi að Reykjanesskóla.
13. Svansvíkurvegur af Vatnsfjarðarvegi að Svansvík.
14. Bjarnastaðavegur af Vatnsfjarðarvegi að Bjarnastöðum.

Nauteyrarhreppur:

1. Múlavegur af Djúpvegi að Múla.
2. Laugarbólsvegur af Djúpvegi að Laugarbóli.
3. Arngerðareyrarbr.v. af Djúpvegi að bryggju.
4. Bakkaselsvegur af Djúpvegi að Bakkaseli.
5. Bakkavegur af Snæfjstr.vegi að Fremri-Bakka.
6. Lágadalsvegur af Snæfjallastr.vegi að Lágadal.
7. Tunguvegur af Snæfjallastr.vegi að Tungu.
8. Rauðumýrarvegur af Snæfjallastr.vegi að Rauðumýri.
9. Nauteyrarkirkjuvegur af Nauteyrarvegi að kirkju.
10. Nauteyrarvegur af Snæfjallastr.vegi að Nauteyri.
11. Hafnardalsvegur af Snæfjallastr.vegi að Hafnardal.
12. Hallsstaðavegur af Snæfjallastr.vegi að Hallsstöðum.
13. Blævadalsárvirkj.vegur af Snæfjallastr.vegi að stöðvarhúsi og stíflu.
14. Hamarsvegur af Snæfjallastr.vegi að Hamri.
15. Melgraseyrarbr.v. af Snæfjallastrandarvegi að bryggju.
16. Melgraseyrarkirkjuvegur af Melgraseyrarvegi að kirkju.
17. Melgraseyrarvegur af Snæfjallastrandarvegi að Melgraseyri.

18. Laugalandsselsv. af Laugalandsvegi að Laugalandsseli.
19. Laugalandsvegur af Laugalandsvegi að Laugalandi.
20. Vonarlandsvegur af Laugalandsvegi að Vonarlandi.
21. Ármúlavegur af Snæfjallastrandarvegi að Ármúla.
22. Skjaldfannarvegur af Snæfjallastrandarvegi að Skjaldfönn.

Snæfjallahreppur:

1. Lónseyrarvegur af Snæfjallastrandarvegi að Lónseyri.
2. Bæjarvegur af Snæfjallastrandarvegi að Hornbæ.
3. Bryggjuvegur af Snæfjallastrandarvegi að Neðribæ og bryggju.
4. Lyngholtsvegur af Snæfjallastrandarvegi að Lyngholti.
5. Tirðilmýrarvegur frá Lyngholti að Tirðilmýri.
6. Unaðsdalsvegur af Tirðilmýrarvegi að Unaðsdal.
7. Unaðsdalskirkjuvegur af Tirðilmýrarvegi að kirkju.
8. Sandeyrarvegur frá Tirðilmýri að Sandeyri.
9. Æðeyjarvegur frá bryggju í Æðey að íbúðarhúsi.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar a. m. k. andvirði sex dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár, áður en gjaldið er lagt á.

Hreppsfélag getur ákveðið að hækka gjald sitt til sýsluvegasjóðs þannig að það nemi allt að andvirði átta dagvinnustunda fyrir hvern íbúa og skal sú ákvörðun tilkynnt sýslumanni fyrir 15. febrúar. Síðan ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. mars. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði, eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins, og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 3.0 af þúsundi af fasteignamatsverði mannvirkja landa og lóða með lögákveðnu álagi, þó aldrei lægri upphæð en kr. 16 300.00. Lágmarksgjald þetta skal breytast í sömu hlutföllum og kaupgjald, sbr. 21. grein vegalaga.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skulu ¾ sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega- eða gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar, og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur tillögur um sýsluvegaáætlun samkvæmt 17. gr. vegalaga. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár, svo og áætlun um útgjöld sýsluvegasjóðs, með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir, svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

10. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár, að dómi sýslunefndar, og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

11. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 100 þúsund krónum nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Norður-Ísafjarðarsýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt 19. gr. vegalaga nr. 6 25. mars 1977, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi samþykkt nr. 198 23. júlí 1968 um sama efni, og samþykkt nr. 246 6. október 1969 um breytingu á henni.

Samgönguráðuneytið, 19. nóvember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Birgir Guðjónsson.

19. nóvember 1979. Nr. 475.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Vestur-Ísafjarðarsýslu.

1. gr.

Í Vestur-Ísafjarðarsýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega, samkv. 2. gr., í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga nr. 6/1977.

2. gr.

Um töku vega í tölu sýsluvega fer samkvæmt ákvæðum vegalaga hverju sinni.

Sýsluvegir eru:

Auðkúluhreppur:

1. Hokinsdalsvegur af Mosdalsvegi við Ós að Hokinsdal
2. Ósvegur af Mosdalsvegi að Ósi.
3. Kirkjubólsvegur af Mosdalsvegi að Kirkjubóli
4. Laugarbólsvegur af Hokinsdalsvegi að Laugarbóli.
5. Mjólkárvirkjunarvegur af Vestfjarðavegi að vélstjóraíbúð.

6. Rauðsstaðarvegur af Vestfjarðavegi að Rauðsstöðum.
7. Hrafnseyrarvegur af Vestfjarðavegi að Hrafnseyri.
8. Stapadalsvegur af Vestfjarðavegi að Stapadal.
9. Auðkúluvegur af Stapadalsvegi að Auðkúlu.
10. Lokinhamravegur af Svalvogavegi að Lokinhömrum.
11. Hrafnabjargavegur af Svalvogavegi að Hrafnabjörgum.

Þingeyrarhreppur:

1. Hraunsvegur af Svalvogavegi að Hrauni.
2. Arnarnúpsvegur af Svalvogavegi að Arnarnúpi.
3. Sveinseyrarvegur af Svalvogavegi að Sveinseyri.
4. Húsatúnsvegur af Svalvogavegi að Húsatúni.
5. Miðbæjarvegur af Svalvogavegi að Miðbæ.
6. Meðaldalsvegur af Svalvogavegi að Meðaldal.
7. Flugvallarvegur af Svalvogavegi að flugvelli.
8. Múlavegur af Svalvogavegi að Múla.
9. Hólavegur af Múlavegi að Hólum.
10. Kirkjubólsvegur af Múlavegi að Kirkjubóli.
11. Hofsvegur af Múlavegi að Hofi.
12. Bakkavegur af Múlavegi að Bakka.
13. Sandavegur af Svalvogavegi að fjallskilarétt.
14. Brekkuvegur af Vestfjarðavegi að Brekku.
15. Grandavegur af Vestfjarðavegi að Granda.
16. Sandafellsvegur af Vestfjarðavegi á Sandafell.
17. Efsta Hvammsvegur af Vestfjarðavegi að Efsta Hvammi.
18. Ketilseyrarvegur af Vestfjarðavegi að Ketilseyri.
19. Kjaransstaðavegur af Vestfjarðavegi að Kjaransstöðum.

Mýrahreppur:

1. Innri Lambadalsvegur af Vestfjarðavegi að Innri Lambadal.
2. Ytri Lambadalsvegur af Vestfjarðavegi að Ytri Lambadal.
3. Höfðavegur af Vestfjarðavegi að Höfða.
4. Hjarðadalsvegur af Vestfjarðavegi að Hjarðadal.
5. Gemlufallsvegur af Vestfjarðavegi að Gemlufalli.
6. Lækjarósvegur af Ingjaldssandsvegi að Lækjarósi.
7. Mýrarkirkjuvegur af Ingjaldssandsvegi að Mýrarkirkju.
8. Meiri Garðsvegur af Ingjaldssandsvegi að Meiri Garði.
9. Minni Garðsvegur af Ingjaldssandsvegi að Minni Garði.
10. Fellsvegur af Ingjaldssandsvegi að Felli.
11. Klukkulandsvegur af Ingjaldssandsvegi að Klukkulandi.
12. Lækjarvegur af Ingjaldssandsvegi að Læk.
13. Núpsskólavegur af Ingjaldssandsvegi að Núpsskóla.
14. Barnaskólavegur af Ingjaldssandsvegi að barnaskóla.
15. Alviðrubryggjuvegur af Ingjaldssandsvegi að bryggju.
16. Flugvallarvegur af Ingjaldssandsv. að flugvelli.
17. Arnarnesvegur af Ingjaldssandsvegi að Arnarnesi.
18. Brekkuvegur af Ingjaldssandsvegi að Brekku.
19. Hálsvegur af Ingjaldssandsvegi að Hálsi.
20. Nesdalsvegur af Hálsvegi að Nesdal.
21. Álfadalsvegur af Ingjaldssandsvegi að Álfadal.
22. Vonarlandsvegur af Ingjaldssandsvegi að félagsheimili.

22. Ástúnsvegur af Ingjaldssandsvegi að Ástúni.
23. Sæbólskirkjuvegur af Ingjaldssandsvegi að kirkju.
24. Ingjaldssandsvegur frá Sæbóli að Vör.

Mosvallahreppur:

1. Mosdalsvegur frá vegamótum í Valþjófsdal í Mosdal.
2. Dalshúsavegur af Mosadalsvegi að Dalshúsum.
3. Kirkjubólsvegur í Valþjófsdal frá vegamótum í Valþjófsdal að Kirkjubóli.
4. Tunguvegur frá vegamótum í Valþjófsdal að Tungu.
5. Grafargilsvegur af Tunguvegi að Grafargili.
6. Þorfinnsstaðavegur af Valþjófsdalsvegi að Þorfinnsstöðum.
7. Hjarðardalsvegur af Valþjófsdalsvegi að Hjarðardal.
8. Þórustaðavegur af Valþjófsdalsvegi að Þórustöðum.
9. Holtsbryggjuvegur af Valþjófsdalsvegi að Holtsbryggju.
10. Holtsskólavegur af Valþjófsdalsvegi að Holtsskóla.
11. Holtskirkjuvegur af Valþjófsdalsvegi að Holtskirkju.
12. Vaðlavegur af Valþjófsdalsvegi að Vöðlum.
13. Mosvallavegur af Vestfjarðavegi að Mosvöllum.
14. Traðarvegur af Vestfjarðavegi að Tröð.
15. Kirkjubólsvegur í Bjarnadal af Vestfjarðavegi að Kirkjubóli í Bjarnadal.
16. Hestsvegi af Vestfjarðavegi við Kirkjuból á Vestfjarðaveg við Vífilsmýrar.
17. Vífilsmýrarvegur af Hestvegi að Vífilsmýrum.
18. Hólsvegur af Hestvegi að Hóli.
19. Innri Veðrarárvegur af Vestfjarðavegi að Innri Veðrará.
20. Ytri Veðrarárv. af Vestfjarðavegi að Ytri Veðrará.

Flateyrarhreppur:

1. Breiðadalsvegur af Flateyrarvegi að Breiðadal.
2. Kaldárvegur af Flateyrarvegi að Kaldá.
3. Skíðavegur af Flateyrarvegi að skíðalyftu.
4. Garðavegur af Flateyrarvegi að Görðum.
5. Eyrarhjallavegur frá Flateyri að Búðareyri.
6. Hvilftavegur af Flateyrarvegi að Hvilft.

Suðureyrarhreppur:

1. Botnsvegur af Súgandafjarðarvegi að Botni.
2. Selárdalsvegur af Súgandafjarðarvegi í Selárdal.
3. Vatnadalsvegur frá vegamótum í Staðardal í Vatnadal.
4. Staðarkirkjuvegur frá vegamótum í Staðardal að kirkju.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar a. m. k. andvirði sex dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár, áður en gjaldið er lagt á.

Hreppsfélag getur ákveðið að hækka gjald sitt til sýsluvegasjóðs þannig að það nemi allt að andvirði átta dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, og skal sú ákvörðun tilkynnt sýslumanni fyrir 15. febrúar. Síðan ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. mars. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði, eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins, og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 3.0 af þúsundi af fasteignarmatsverði mannvirkja, landa og lóða með lögákveðnu álagi, þó aldrei lægri upphæð en kr. 16 300. Lágmarksgjald þetta skal breytast í sömu hlutföllum og kaupgjald, sbr. 21. grein vegalaga.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skulu ¾ sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega- eða gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar, og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur tillögur um sýsluvegaáætlun samkvæmt 17. gr. vegalaga. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár, svo og áætlun um útgjöld sýsluvegasjóðs, með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir, svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

10. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár, að dómi sýslunefndar, og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

11. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 100 þúsund krónum nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Vestur-Ísafjarðarsýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt 19. gr. vegalaga, nr. 6 25. mars 1977, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi samþykkt nr. 197 23. júlí 1968 um sama efni, og samþykktir nr. 248 6. október 1969 og nr. 236 19. júlí 1974 um breytingu á henni.

Samgönguráðuneytið, 19. nóvember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Birgir Guðjónsson.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Strandasýslu.

1. gr.

Í Strandasýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega, samkv. 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þá 52. gr. vegalaga nr. 6/1977.

2. gr.

Um töku vega í tölu sýsluvega fer samkvæmt ákvæðum vegalaga hverju sinni.

Sýsluvegir eru:

Árneshreppur:

1. Skjaldbjarnarvíkurvegur af Strandavegi að Skjaldbjarnarvík, um Eyri, Ingólfsfjörð Seljanes og Ófeigsfjörð.
2. Krossnesvegur af Strandavegi að Felli um Krossnes.
3. Steinstúnsvegur af Strandavegi að Steinstúni.
4. Melavegur af Strandavegi að Melum.
5. Árnesvegur af Strandavegi að Árnesi.
6. Bæjarvegur af Strandavegi að Bæ.
7. Finnbogastaðavegur af Strandavegi að Finnbogastöðum.
8. Stóru-Ávíkurvegur af Strandavegi að Stóru-Ávík.
9. Litlu-Ávíkurvegur af Strandavegi að Litlu-Ávík.
10. Reykjanesvegur af Strandavegi að Reykjanesi.
11. Gjögurvegur af Strandavegi að Gjögri.
12. Flugvallarvegur af Gjögurvegi að flugvelli.
13. Reykjarfjarðarvegur af Strandavegi að Reykjarfirði.
14. Kúvíkurvegur af Strandavegi að Kúvíkum.
15. Kambsvegur af Strandavegi að Kambi í Veiðileysu.

Kaldrananeshreppur:

1. Asparvíkurvegur af Strandavegi að Asparvík.
2. Reykjavíkurvegur af Strandavegi að Reykjarvík.
3. Ásmundarnesvegur af Strandavegi að Ásmundarnesi.
4. Oddavegur af Strandavegi að Odda.
5. Hamarsbælisvegur af Drangsnesvegi að Hamarsbæli.
6. Svanshólsvegur af Strandavegi að Svanshóli.
7. Goðdalsvegur af Sunnudalsvegi að Goðdal.
8. Sunnudalsvegur af Strandavegi að Sunnudal.
9. Bjarnarnesvegur af Drangsnesvegi að Bjarnarnesi.
10. Bakkagerðisvegur af Drangsnesvegi að Bakkagerði.
11. Bæjarvegur I af Drangsnesvegi að Bæ I.
12. Kleifavegur af Drangsnesvegi að Kleifum.
13. Helluvegur af Drangsnesvegi að Hellu.
14. Sandnesvegur af Drangsnesvegi að Sandnesi.
15. Bassastaðavegur af Strandavegi að Bassastöðum.
16. Klúkuskólavegur af Strandavegi að Klúkuskóla og sundlaug.
17. Kaldrananeskirkjuvegur af Drangsnesvegi að Kaldrananeskirkju.
18. Drangsnesþorpsvegur af Drangsnesvegi á Forvaða að Grundartanga.
19. Kokkálsvíkurhafnarvegur af Drangsnesvegi að bátahöfn Kokkálsvík.

20. Kaldrananeshafnarvegur af Kaldrananeskirkjuvegi að bátahöfn í Hörgsey.
21. Skarðsréttarvegur af Sunnudalsvegi að Skarðsrétt.
22. Skarðsvegur af Strandavegi að Skarði.
23. Eyjavegur af Strandavegi að Eyjum.
24. Bólstaðarvegur af Strandavegi að Bólstað.
25. Framnesvegur af Drangsnesvegi að Framnesi.

Hrófbergshreppur:

1. Selárdalsvegur af Strandavegi að Gilsstöðum um Geirmundarstaði.
2. Grænanesvegur af Strandavegi að Grænanesi.
3. Hólavegur af Steingrímsfjarðarvegi að Hólum.
4. Kleppustaðavegur að Steingrímsfjarðarvegi að Kleppustöðum.
5. Fitjavegur af Strandavegi að Fitjum.
6. Staðarvegur af Strandavegi að Stað.
7. Ósvegur af Strandavegi að Ósi.
8. Stakkanesvegur af Strandavegi að Stakkanesi.

Hólmavíkurhreppur:

1. Þiðriksvallavegur af Hólmavíkurvegi að Þiðriksvöllum.
2. Kálfanesvegur af Strandavegi að Kálfanesi.
3. Víðidalsárvegur af Hólmavíkurvegi að Víðidalsá um Hnitbjörg
4. Hrófárvegur af Hólmavíkurvegi að Hrófá.

Kirkjubólshreppur:

1. Arnkötludalsvegur af Tröllatunguheiðarvegi að Arnkötludal
2. Húsavíkurvegur af Hólmavíkurvegi að Húsavík.
3. Tröllatunguvegur af Tröllatunguh.vegi að Tröllatungu.
4. Grafarvegur af Hólmavíkurvegi að Miðdalsgröf um Heiðarbæ.
5. Miðdalsvegur af Hólmavíkurvegi að Tindi um Klúku.
6. Geststaðavegur af Miðdalsvegi að Geststöðum.
7. Heydalsárvegur af Hólmavíkurvegi að Heydalsá.
8. Smáhamravegur af Hólmavíkurvegi að Smáhömrum.
9. Þorpavegur af Hólmavíkurvegi að Þorpum.
10. Hvalsárvegur af Hólmavíkurvegi að Hvalsá.
11. Kollafjarðarnesvegur af Hólmavíkurvegi að Kollafjarðarnesi.
12. Kollafjarðarneskirkjuvegur af Kollafjarðarn.vegi að kirkju.
13. Sævangsvegur af Hólmavíkurvegi að Sævangi.
14. Naustavíkurvegur af Hólmavíkurvegi að Naustavík.
15. Tungugrafarvegur af Hólmavíkurvegi að Tungugröf.

Fellshreppur:

1. Litla-Fjarðarhornsvegur af Hólmavíkurvegi að Litla-Fjarðarhorni.
2. Ljúfustaðavegur af Hólmavíkurvegi að Ljúfustöðum.
3. Steinadalsvegur af Steinadalsheiðarvegi að Steinadal.
4. Þrúðardalsvegur af Steinadalsheiðarvegi að Þrúðardal.
5. Stóra-Fjarðarhornsvegur af Hólmavíkurvegi að Stóra-Fjarðarhorni.
6. Broddanesvegur I af Hólmavíkurvegi að Broddanesi I.
7. Broddadalsárvegur af Hólmavíkurvegi að Broddadalsá.
8. Broddanesskólavegur af Hólmavíkurvegi að barnaskólanum.
9. Undralandsvegur af Hólmavíkurvegi að Undralandi.
10. Broddanesvegur II af Hólmavíkurvegi að Broddanesi II.

Óspakseyrarhreppur:

1. Skriðinsennisvegur af Hólmavíkurvegi að Skriðsenni.
2. Bræðrabrekkuvegur af Hólmavíkurvegi að Bræðrabrekku.
3. Hvítuhlíðarvegur af Hólmavíkurvegi að Hvítuhlíð.
4. Krossárdalsvegur frá efribrú á Krossá að Einfætlingsgili um Gröf og Árdal.
5. Krossárbakkavegur af Krossárdalsvegi að Krossárbakka.
6. Sandhólavegur af Þórustaðavegi að Sandhólum.
7. Snartartunguvegur af Hólmavíkurvegi að Snartartungu.
8. Þórustaðavegur af Hólmavíkurvegi að Þórustöðum.
9. Brunngilsvegur af Þórustaðavegi að Brunngili.
10. Þambárvallavegur af Hólmavíkurvegi að Þambárvöllum.
11. Óspakseyrarkirkjuvegur af Hólmavíkurvegi að kirkju um Óspakseyri og verslun Kaupfélags Bitrufjarðar.

Bæjarhreppur:

1. Heydalsvegur af Hólmavíkurvegi að Heydal.
2. Skálholtsvíkurvegur af Hólmavíkurvegi að Skálholtsvík.
3. Kolbeinsárvegur af Hólmavíkurvegi að Kolbeinsá.
4. Borgarvegur af Hólmavíkurvegi að Borgum.
5. Stóru-Hvalsárvegur af Hólmavíkurvegi að Stóru-Hvalsá.
6. Kollsárvegur af Hólmavíkurvegi að Kollsá.
7. Hrafnadalsvegur af Hólmavíkurvegi að Hrafnadal.
8. Sviðuvegur af Bæjarvegi að Bakkaseli um Jónssel.
9. Bæjarvegur af Hólmavíkurvegi að Bæ.
10. Hlaðhamarsvegur af Hólmavíkurvegi að Hlaðhamri.
11. Laxárdalsvegur af Hólmavíkurvegi að Laxárdal.
12. Kjörseyrarvegur af Hólmavíkurvegi að Kjörseyri.
13. Fögrubrekkuvegur af Hólmavíkurvegi að Fögrubrekku.
14. Melavegur af Hólmavíkurvegi að Melum.
15. Grænumýrartunguvegur af Norðurlandsvegi að Grænumýrartungu.
16. Prestsbakkakirkjuvegur af Hólmavíkurvegi að kirkju á Prestsbakka.
17. Borðeyrarvegur af Hólmavíkurvegi að Hermannshúsi um verslun á Borðeyri.
18. Borðeyrarskólavegur af Hólmavíkurvegi að barnaskóla.
19. Litlu-Hvalsárvegur af Hólmavíkurvegi að Litlu-Hvalsá.
20. Borðeyrarbæjarvegur af Hólmavíkurvegi að Borðeyrarbæ.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar að minnsta kosti andvirði sex dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár, áður en gjaldið er lagt á.

Hreppsfélag getur ákveðið að hækka gjald til sýsluvegasjóðs þannig að það nemi allt að andvirði átta dagvinnustunda fyrir hvern íbúa og skal sú ákvörðun tilkynnt sýslumanni fyrir 15. febrúar. Síðan ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. mars. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði, eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins, og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 3.0 af þúsundi af fasteignamatsverði mannvirkja, landa og lóða með lögákveðnu álagi, þó aldrei lægri upphæð en kr. 16 300. Lágmarksgjald þetta skal breytast í sömu hlutföllum og kaupgjald, sbr. 21. grein vegalaga.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skulu ¾ sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega- eða gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn.

Sýslunefnd semur tillögur um sýsluvegaáætlun samkv. 17. gr. vegalaga. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár, svo og áætlun um útgjöld sýsluvegasjóðs, með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

10. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár, að dómi sýslunefndar og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

11. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 100 þúsund krónum nema þyngri hegningu liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Strandasýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt 19. gr. vegalaga, nr. 6 25. mars 1977, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim er hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi samþykkt nr. 111 15. maí 1965 um sama efni, og samþykkt nr. 63 9. mars 1972 um breytingu á henni.

Samgönguráðuneytið, 20. nóv. 1979.

Magnús H. Magnússon.

Birgir Guðjónsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglum nr. 193 6. maí 1977 um radíóleyfi áhugamanna.

1. gr.

13. gr. orðist svo:

Póstur og sími getur, um skemmri eða legri tíma, veitt undanþágu frá framangreindum ákvæðum til erlendra ríkisborgara, enda sé tryggt, að fyrir liggi fullnægjandi réttindi íslenskra ríkisborgara í viðkomandi landi að þessu leyti.

I. Slík undanþága er háð eftirfarandi skilyrðum:
   a) Umsókn skal vera skrifleg og send til Pósts og síma eigi síðar en 3 mánuðum áður en umsækjandi hyggst taka til starfa. Afgreiðslutími slíkra umsókna er allt að tveir mánuðir og skal á þeim tíma m. a. leitað álits IRA.
   b) Umsækjandi skal hafa gildandi amatörleyfi frá heimalandi sínu samsvarandi A-, B-, C- eða T-leyfi og skal það, eða greinilegt afrit þess, fylgja umsókninni ásamt greinargóðum upplýsingum um tækjabúnað þann, er hann hyggst nota hérlendis.
   c) Starfsleyfi umsækjanda takmarkast af ákvæðum þessara reglna, en skal þó eigi vera víðtækara en hann hefur heimild fyrir í heimalandi sínu samkvæmt leyfisbréfi og ákvæðum þarlendra reglna.
   d) Leyfishafi skal nota kallmerki það, er honum hefur verið úthlutað í heimalandi sínu, að viðbættum bókstöfunum TF, aðskildum frá kallmerkinu með brotastriki t. d. WA3KA/TF, LG5HR/TF o. s. frv.
   e) Að öðru leyti en tekið er fram hér, er leyfishafi skuldbundinn öllum öðrum ákvæðum þessara reglna og ber að haga sér samkvæmt því.

II. Erlendur ríkisborgari, getur sótt um að gangast undir íslenskt radíóáhugamannapróf enda hafi hann haft fasta búsetu hér á landi í heilt ár. Viðkomandi hlítir þá þessari reglugerð eins og íslenskur ríkisborgari. Leyfið gildir aðeins á Íslandi.

2. gr.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt lögum nr. 30 27. júní 1941, um fjarskipti, sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 70 9. maí 1942, um stjórn, rekstur og eftirlit fjarskiptamála, staðfestast hér með til að öðlast þegar í stað. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 412 11. október 1979.

Samgönguráðuneytið, 8. nóvember, 1979.

Magnús H. Magnússon.

Brynjólfur Ingólfsson.

16. nóvember 1979. Nr. 478.

AUGLÝSING

um breytingu á samþykkt um stjórn bæjarmála Vestmannaeyjabæjar nr. 249. 31. maí 1978.

1. gr.

33. gr. orðist svo:

Bæjarstjóra er heimilt í samráði við bæjarráð að fela öðrum að gegna störfum sínum um skemmri tíma nema bæjarstjórn ákveði annað.

2. gr.

Töluliður A-1 í 36. gr. falli niður. Í staðinn bætist við greinina nýr liður, B-17, svohljóðandi:

Byggingarnefnd: Fimm aðalmenn og fimm varamenn.

3. gr.

Aftan við 37. gr. bætist nýr töluliður, C-7, svohljóðandi:

Tvo endurskoðendur reikninga sjúkrahúss og heilsugæslustöðvar Vestmannaeyja og tvo til vara.

4. gr.

40. gr. orðist svo:

Byggingarnefnd skipa fimm menn og fimm til vara. Tveir hinna kjörnu fulltrúa skulu vera bæjarfulltrúar. Byggingarfulltrúa er skylt að sitja fundi byggingarnefndar. Byggingarnefnd annast byggingarmálefni bæjarins samkvæmt fyrirmælum í lögum og samþykktum um þau mál.

Breyting þessi, sem bæjarstjórn Vestmannaeyja hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 29. mars 1961 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 16. nóvember 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Jón Sigurpálsson.

Nr. 479. 20. nóvember 1979.

SAMÞYKKT

um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í Austur-Húnavatnssýslu nr. 304 3. ágúst 1977, sbr. 138 27. febrúar 1979.

1. gr.

Við 2. gr. samþykktarinnar bætist eftirfarandi:

Svínavatnshreppur:
Hamarsvegur: Af Bakásavegi að Hamri.

Torfalækjarhreppur:
Hamrakotsvegur: Af Reykjabraut að Hamrakoti.

Sveinsstaðahreppur:
Másstaðavegur: Af Vatnsdalsvegi eystri að Másstöðum.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 19. gr. vegalaga nr. 6 25. mars 1977, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 20. nóvember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Birgir Guðjónsson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Tryggva Guðmundssonar, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 4. september 1979.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Minningarsjóðs Tryggva Guðmundssonar.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Tryggva Guðmundssonar. Hann er stofnaður til minningar um Tryggva Guðmundsson, sem var fæddur 4. febrúar 1963 og lést 29. janúar 1979.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er framlag Júlíönu Tryggvadóttur og Guðmundar I. Gestssonar svo og frá kennurum og nemendum Oddeyrarskóla og önnur framlög, sem borist hafa. Stofnféð er að upphæð kr. 170 000.00.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að vera til styrktar félögum í íþróttafélagi fatlaðra á Akureyri, svo sem með því að styrkja þá til utanlandsfarar á íþróttamót og til náms í íþrótt sinni eða útvega þeim kennslu eða námsaðstöðu. Stjórn sjóðsins skal heimilt að veita úr sjóðnum fé til þessa samkvæmt 5. gr. þegar henni þykir ástæða til og æskilegt væri að veiting færi fram 4. febrúar ár hvert.

4. gr.

Tekjur sjóðsins eru a) Vextir af fé hans. b) Andvirði af minningarspjöldum, sem stjórn sjóðsins lætur gera og verða til sölu. c) Aðrar tekjur.

5. gr.

Stjórn sjóðsins er heimilt að veita úr sjóðnum allt að vöxtum hans árlega, þar til höfuðstóll hans hefur náð kr. 500 000.00. Þegar sjóðurinn hefur náð þeirri upphæð má veita úr honum, auk vaxtanna, helmingi tekna hans samkvæmt 4. gr. a), b) og c), ársins á undan.

Þegar upphæð sjóðsins hefur náð kr. 1 000 000.00 má veita árlega allt að 9/10 hlutum allra tekna hans næsta almanaksárs á undan úthlutun. Óheimilt er að skerða höfuðstól sjóðsins.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð þrem mönnum, tveimur úr Í. F. A. og einum frá Í. B. A.

7. gr.

Reikningsár sjóðsins skal vera almanaksárið. Reikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir árlega af tveim endurskoðendum er skipaðir eru af Í. B. A. og Í. F. A.

8. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtaður í Landsbankaútibúi á Akureyri með sem hagstæðustum kjörum. Eigi má lána úr sjóðnum eða veðsetja hann, enda er sjóðurinn í ábyrgð sjóðsstjórnar.

9. gr.

Breytingar á skipulagsskrá þessari má því aðeins gera, að tillögur um þær séu bornar fram af sjóðsstjórninni og séu samþykktar samhljóða af Íþróttafélagi fatlaðra á Akureyri.

10. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Nr. 481. 20. nóvember 1979.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð Hofskirkju, í Skagahreppi, A-Húnavatnssýslu, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 20. nóvember 1979.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir styrktarsjóð Hofskirkju. Stofnaður 4. nóvember 1978, af hjónunum Hilmari Árnasyni og Aðalheiði Magnúsdóttur, Hofi, Skagahreppi.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Styrktarsjóður Hofskirkju í Skagahreppi, A.-Húnavatnssýslu, og er hann stofnaður með gjöf hjónanna Hilmars Árnasonar og konu hans Aðalheiðar Magnúsdóttur, Hofi, Skagahreppi, með gjöf að upphæð kr. 250 000.— tvöhundruð og fimmtíuþúsund 00/100 —.

2. gr.

Sjóðurinn er eign Hofskirkju í Húnavatnsprófastsdæmi. Tekjur hans eru vextir, gjafir og annað sem honum kann að áskotnast.

3. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða en vöxtum og öðrum tekjum hans skal verja til viðhalds, fegrunar, og endurbyggingu Hofskirkju, ef þurfa þykir og til reksturs hennar.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skipar sóknarnefnd Hofskirkju á hverjum tíma.

5. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtast í Sparisjóði Skagastrandar eða annarri peningastofnun sem stjórn sjóðsins telur örugga og hefur ríkisábyrgð.

6. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið og skulu reikningar hans endurskoðaðir af þeim aðilum sem endurskoða kirkjureikningana.

7. gr.

Skipulagsskrá þessi er samhljóða óskum stofnenda sjóðsins, sem undirrita hana og skal leita staðfestingar forseta Íslands á henni.

REGLUGERÐ

um hækkun bóta almannatrygginga.

1. gr.

Upphæðir bóta almannatrygginga, samkvæmt lögum um almannatryggingar nr. 67/1971 með áorðnum breytingum, skulu hækka um 13.21% frá 1. desember 1979 frá því sem þær voru í nóvember 1979. Greiðslur samkvæmt 74. gr. skulu breytast með sama hætti.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 79. gr. laga nr. 67/1971.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 27. nóvember 1979.

F. h. r.
Jón Ingimarsson.

Ingimar Sigurðsson.

23. nóvember 1979. Nr. 483.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélagið Haukar.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélagið Haukar.
Heimili þess og varnarþing er í Dalasýslu.

2. gr.

Félagið tekur til allra jarða, sem land eiga að vatnasvæði Haukadalsár ásamt Haukadalsvatni og öllum fiskgengum ám, sem í svæðið falla, en þær eru:
Lækjarskógur, Brautarholt, Laxaborg, Kaldakinn, Skógsmúli, Vatn, Stóra-Vatnshorn, Skriðukot, Leikskálar, Núpur, Smyrlhóll, Giljaland, Skarð, Kross, Villingadalur, Mjóaból, Hamrar, Jörvi, Saurstaðir, Litla-Vatnshorn, Stóri-Skógur, Álfheimar, Skógskot, Harrastaðir, Þorbergsstaðir, Svarfhóll, Engihlíð.

3. gr.

Verkefni félagsins og deilda þess er að stunda fiskirækt eftir því sem við verður komið á hverjum tíma og að viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa 3 menn, formaður og 3 meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir eins og í 9. gr. segir til um. Skipta þeir með sér verkum.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar, ef með þarf, við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf og semur um þóknun fyrir.
Formaður er fulltrúi félagsins út á við, og hefur yfirumsjón með störfum og fjárreiðum félagsins.

6. gr.

Aðalfund skal halda í apríl eða maí ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikninga í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Félagið starfi í þrem deildum. Ein deildin nái til Haukadalsár neðan Haukadalsvatns ásamt Þverá, önnur til Haukadalsvatns og hin þriðja til árinnar ofan Haukadalsvatns. Skal hver deild sjá um sérmál sín og ráðstöfun veiði á sínu svæði, með þeim takmörkunum, sem lög mæla fyrir um og skal þessi tilhögun gilda í næstu tíu ár frá því samþykkt þessi hefur verið staðfest.

9. gr.

Hver deild kýs sér þriggja manna stjórn á aðalfundi sínum, til þriggja ára í senn. Skulu formenn þeirra stjórna vera stjórn félagsins. Ganga þeir úr stjórn á víxl, þannig að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandi eftir tvö ár, hinn eftir þrjú ár og helst svo sama röð áfram. Stjórnir skipta með sér verkum. Þá kjósa deildir tvo varamenn í stjórn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaður og annar endurskoðandi ganga út annað árið en hinn hitt árið. Annar endurskoðandinn skal einnig vera endurskoðandi hjá félaginu. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorast undan kosningu nema sérstök forföll hamli eða hann hafi verið í stjórn félagsins síðastliðið heilt kjörtímabil.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu nema með sérstöku, skriflegu leyfi stjórnar viðkomandi deildar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, með hvaða kjörum leyfið er veitt og enn fremur nafn og heimilisfang leyfishafa.

10. gr.

Aðalfund deilda skal halda a. m. k. þrem vikum fyrir aðalfund félagsins og skulu reikningar og greinargerðir liggja fyrir fundinum.

11. gr.

Arði af veiði skal skipta samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

12. gr.

Brot á samþykkt þessari varða sektum samkvæmt XVI. kafla laga nr. 76/1970 um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 23. nóvember 1979.

Bragi Sigurjónsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

REGLUGERÐ

um bann við togveiðum á Vopnafjarðargrunni.

1. gr.

Þangað til öðru vísi verður ákveðið eru veiðar með botnvörpu og flotvörpu bannaðar á svæði á Vopnafjarðargrunni, sem markast af línum dregnum milli eftirgreindra punkta:

1. 66°22'N og 13°05'V
2. 66°23'N og 12°12'V
3. 66°03'N og 12°33'V
4. 65°59'N og 13°27,5'V.

2. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum gegn ákvæðum reglugerðar þessarar, skal farið að hætti opinberra mála og varða brot viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 4 desember 1979.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Jón B. Jónasson.

3. desember 1979. Nr. 485.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 291 29. maí 1979.

1. gr.

Við 5. gr. bætist nýr stafliður:

k. Verð lyfja skal ávallt rita á lyfseðil. Verð umbúða samkvæmt reglum lyfjaverðskrár, skal vera innifalið í verði lyfsins.

2. gr.

6. gr. stafliður h orðist svo:

h. Lyfseðla, er hljóða á eftirritunarskyld lyf og hafa verið afgreiddir, skal senda Lyfjaeftirliti ríkisins í ábyrgðarpósti fyrir 10. næsta mánaðar eftir að lyfið hefur verið afgreitt. Ef greiðslu þarf að innheimta í sjúkrasamlagi, skal nota ljósrit af lyfseðlinum.

3. gr.

7. gr. stafliður a orðist svo:

a. Lyfseðlar eru ógildir þremur mánuðum eftir útgáfudag.

4. gr.

7. gr. stafliður b orðist svo:

b. Lyfseðill gildir aðeins fyrir eina afgreiðslu. Þegar lyf er afgreitt eftir lyfseðli skal auðkenna hann stimpli lyfjabúðarinnar. Dagsetningar afgreiðslu skal getið á lyfseðlinum.

5. gr.

10. gr. stafliður o, liður V orðist svo:

o. Töflur eða hylki, sem innihalda D-vítamín:
„**Venjulegur dagsskammtur: 400 a. e.**“ Töflur eða hylki, sem innihalda D-vítamín og A-vítamín:
„**Venjulegur dagsskammtur A-vítamíns: 5 000 a. e.**
Venjulegur dagsskammtur D-vítamíns: 400 a. e.“

6. gr.

Við 10. gr. staflið o bætist nýr liður, XI svohljóðandi:

XI. Lyf í fljótandi formi, sem innihalda hexaklórófen í meira magni en 0.1% skal auðkenna með rauðum bókstöfum á hvítum grunni: „**Gætið þess, að lausnin komist ekki í vit, sár eða fleiður.**“

7. gr.

Eftirfarandi viðbót verður við Viðauka 1 við reglugerðina (Undanþágur varðandi lausasölu nokkurra lyfja, skv. 13. gr. a).

Lyf eða lyfjasamsetningar	Samsetningar, er selja má í lausasölu	Athugasemdir	Dæmi
Chlorquinaldolum	Pasta, smyrsli	Ekki yfir 50 mg/g	

8. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 16. gr. lyfjalaga nr. 49/1978, öðlast gildi þegar við birtingu. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 465/1979 með sama heiti.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 3. desember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

Nr. 486. 21. nóvember 1979.

REGLUGERÐ

um hámarksfjölda leigubifreiða til sendiferðabifreiðaaksturs á félagssvæði Bílstjórafélags Akureyrar.

1. gr.

Reglugerð þessi nær til félagssvæðis Bílstjórafélags Akureyrar, en það nær yfir Akureyri.

2. gr.

Fjöldi leigubifreiða til sendibifreiðaaksturs takmarkast við hámarkstöluna 10, sbr. þó 8. gr. laga nr. 36 frá 9. maí 1970. Tölu þessa má endurskoða á tveggja ára fresti. Áður en ákvörðun er tekin um nýja hámarkstölu skal leita umsagnar Bílstjórafélags Akureyrar og bæjarstjórnar Akureyrar.

3. gr.

Leiguakstur telst þegar sendibifreið er seld á leigu ásamt ökumanni til flutninga á vörum fyrir tiltekið gjald, þar sem ökumaður eða eigandi bifreiðarinnar er hvorki eigandi, seljandi né kaupandi vörunnar, sem flutt er.

Sendiferðabifreiðar félagsins skulu auðkenndar árlega með sérstöku merki.

4. gr.

Tvisvar á ári, þ. e. í aprílmánuði og októbermánuði, veitir Bílstjórafélag Akureyrar viðtöku nýjum umsóknum um félagsréttindi manna, er eiga sendiferðabifreið og vilja stunda sendiferðabifreiðaakstur. Skal þá, er fjöldi leigubifreiða er kominn niður fyrir töluna 10, bæta við þeim fjölda er nægir til þess að ná hámarkstölunni. Gildar umsóknir skulu teknar til greina eftir biðtímalengd og tímaröð.

Reglugerð þessi tekur ekki til sendiferðabifreiða, sem eru í eigu einstakra fyrirtækja og eigi eru notaðar til leiguaksturs.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 36 9. maí 1970, um leigubifreiðar, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 21. nóvember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Kristinn Gunnarsson.

6 desember 1979. Nr. 487.

AUGLÝSING

um veitingu leyfis til áætlunarflugs.

Samkvæmt heimild í VII. kafla laga nr. 34 21. maí 1964, um loftferðir, hefur samgönguráðuneytið í dag veitt Flugfélagi Austurlands h. f. leyfi til reglubundins flugs með farþega, vörur og póst, á eftirtöldum flugleiðum:

Egilsstaðir — Neskaupstaður — Akureyri — Neskaupstaður — Egilsstaðir.
Egilsstaðir — Neskaupstaður — Höfn — Neskaupstaður — Egilsstaðir.
Egilsstaðir — Höfn — Fagurhólsmýri — Kirkjubæjarklaustur — Reykjavík — Kirkjubæjarklaustur — Fagurhólsmýri — Höfn —Egilsstaðir.

Leyfi þetta gildir frá 1. janúar 1980 til 31. desember 1983.

Samgönguráðuneytið, 6. desember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Birgir Guðjónsson.

AUGLÝSING

um niðurfellingu framleiðsluforskrifta lyfja.

Frá og með 1. júlí 1980 er framleiðsla eftirtalinna forskriftarlyfja og lyfja framleiddum skv. óstuðluðum forskriftum óheimil.

Tablettae ascorbicae 50 mg Nord.
Tablettae ascorbicae 100 mg.
Tablettae ascorbicae 500 mg.
Tablettae codimagnyli DD 63.
Tablettae diazepami 5 mg.
Tablettae magnyli Nord.

Heimilt er að afhenda viðkomandi lyf í smásölu til og með 31. desember 1980.

Auglýsing þessi er birt með stoð í reglugerð um skráningu innlendra sérlyfja nr. 334/1979.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 6. desember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

Nr. 489. 27. nóvember 1979.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Rafveitu Borgarness nr. 232 16. maí 1979.

Frá og með 1. desember 1979 er verðgildi gjaldstigs: 1 g = 28.30 kr.

Verðákvæði 1. kafla. Rafmagnssala verði þannig:

Rafveita Borgarness selur rafmagn á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. ORKU- OG AFLTAXTAR

		g.		Kr.
A1	Um mestaflmæli eða markaflmæli:			
A11	Orkuverð, kwst. á	0.3	=	8.50
A12	Aflverð árs-kw á	1 600	=	45 280.00
A13	Árgjald = grunngjald + mæligjald	2 800	=	79 240.00

B. ORKUTAXTAR

B1	Um kwst.-mæli:			
B11	Orkuverð kwst, á	1	=	28.30
B12	Árgjald = grunngjald 600 g/kw, sbr. E-lið	600	=	16 980.00
B12	Árgjald = mæligjald, 3-fasa mælir, á	600	=	16 980.00
B12	Árgjald = mæligjald, 1-fasa mælir, á	300	=	8 490.00
	Lágmark fyrir B1: 5000 g/ári, sbr. E-lið, þar af B12 minnst 1500 g/ári.			
B2	Um kwst-mæli:			
B21	Orkuverð, allt 1 200 kwst/ári, kwst. á	3	=	84.90
	Orkuverð, umfram 1 200 kwst/á ári, kwst. á	2	=	56.60
B22	Árgjald = mæligjald, 3-fasa mælir, á	600	=	16 980.00
	Árgjald = mæligjald, 1-fasa mælir, á	300	=	8 490.00

C. TÍMATAXTAR

		g		kr.
C1	Um kwst.-mæli til hitunar:			
C11	Án rofs kwst á	0.61	=	17.26
C12	Allt að 1½ klst rof á sólarhring kwst á	0.34	=	9.62
C13	Allt að 2½ klst rof á sólarhring kwst á	0.32	=	9.06
C14	Allt að 4½ klst rof á sólarhring kwst. á	0.26	=	7.36
C15	Allt að 14½ klst. rof á sólarhring kwst. á	0.18	=	5.09

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar skv. E-lið.

Taxtar C1 eru án söluskatts og verðjöfnunargjalds sem innheimtist ekki af rafmagni til húshitunar.

Aðrir tímataxtar er til greina kunna að koma, falla undir D-lið.

Verðákvæði 2. kafla. Tengigjöld verða þannig:

1 Gjald-skrár-liður	2 Málstraumur stofnvara í		3 Flutningsgeta skv. stærð stofnvara eða spennis	4 Tengigjald skv. jöfnu g = 3600 + 130 × kVA	Tengi-gjald
	220v kerfi A	380v kerfi A	kVA	Gjaldstig g	kr.
T1	2x 60	1x 60	0.22x 60 = 13	5 360	151 688
T2	3x 60		0.38x 60 = 22	6 570	185 931
T3	3x100	3x 60	0.38x100 = 38	8 730	247 059
T4		3x100	0.66x100 = 66	12 510	354 033
T5	3x200		0.38x200 = 76	13 860	392 238
T6	3x350	3x200	0.66x200 = 132	21 420	606 186
T7		3x350	0.66x350 = 231	34 780	984 274
T8			300	44 100	1 248 030
T9			500	71 100	2 012 130
T10			800	111 600	3 158 280

Önnur gjöld skv. gjaldskránni breytast í samræmi við framangreint verð á gjaldstigi.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með skv. Vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til þess að öðlast þegar gildi.

Iðnaðarráðuneytið 27. nóvember 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

5. desember 1979. Nr. 490.

REGLUGERÐ

um gjöld fyrir tilkynningar og skráningar vörumerkja o. fl.

1. gr.

Fyrir tilkynningu vörumerkis til skráningar skal greiða gjald kr. 18 000.—

2. gr.

Fyrir beiðni um endurnýjun á skráningu vörumerkis skal greiða gjald kr. 18 000.—

3. gr.

Fyrir skráningu vörumerkis og fyrir endurnýjun skráningar skal greiða gjald kr. 5 500.— fyrir hvern flokk, sem samþykktur er til skráningar eða endurnýjunar merkisins.

4. gr.

Fyrir innritun í vörumerkjaskrá greiðist gjald kr. 4 000.—

5. gr.

Fyrir útskrift eða staðfest myndrit úr vörumerkjaskrá og fyrir staðfest myndrit af tilkynningu vörumerkis til skráningar greiðist gjald kr. 3 000.— Fyrir rannsókn á því hvort vörumerki sé skrásett, skal greiða gjald kr. 3 000.— fyrir hvern flokk, sem rannsóknin nær til.

6. gr.

Fyrir tilkynningu gæðamerkis til skráningar skal greiða gjald kr. 40 000.— Gjöld fyrir endurnýjun gæðamerkis og vöruflokka er hið sama og fyrir almenn vörumerki.

7. gr.

Gjöld samkv. 1., 2. og 6. gr. reglugerðarinnar skulu ekki endurgreidd, þótt um skráningu eða endurnýjun sé synjað, eða tilkynning eða beiðni afturkölluð.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt 46. gr. laga nr. 47, 2. maí 1968, um vörumerki, til að öðlast gildi 1. janúar 1980, og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð sama efnis, nr. 435 29. desember 1978.

Iðnaðarráðuneytið, 5. desember 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Gunnar Guttormsson.

Nr. 491. 14. nóvember 1979.

AUGLÝSING

um umferð í Garði, Gerðahreppi.

Að tillögum hreppsnefndar Gerðahrepps og samkv. heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40/1968, eru hér með settar eftirfarandi reglur um umferð í Garði:

1. Stöðvunarskylda, sbr. 4. mgr. 48. gr. umferðarlaga, verður á umferð af Heiðarbraut inn á Garðbraut.
2. Biðskylda, sbr. 3. mgr. 48. gr. umferðarlaga, verður á umferð af Sunnubraut inn á Gerðaveg.

Reglur þessar taka þegar gildi.

Lögreglustjórinn í Gullbringusýslu, 14. nóvember 1979.

Jón Eysteinsson.

REGLUR

um smíði og búnað íslenskra skipa.

HLUTI M. 2.

Reglur um vistarverur áhafna flutningaskipa og farþegaskipa.

1.00. Almenn ákvæði.

1.01.0. **Orðaskýringar:**

Farþegaskip: Hvert það skip, sem ætlað er til þess að flytja fleiri en 12 farþega.

Áhöfn: Allir skipverjar, sem lögskráðir eru.

Yfirmenn: Skipstjóri, stýrimenn, vélstjórar, loftskeytamenn, rafvirkjar og brytar.

Undirmenn: Skipverjar aðrir en yfirmenn.

Vistarverur: Svefnklefar, borðsalir, dagstofur og annað það rými, sem ætlað er eingöngu til afnota fyrir áhöfnina, m. a. til tómstundaiðkana.

Stærð: Brúttórúmlestir, skammstafað **rúml.**

Strandsigling: Sigling umhverfis Ísland.

Millilandasigling: Sigling milli landa.

Viðurkennt: Viðurkennt af Siglingamálastofnun ríkisins.

1.02.0. **Gildissvið reglnanna.**

1.02.1. Reglur þessar gilda fyrir vélknúin skip, 500 rúml. og stærri. Reglurnar gilda einnig fyrir skip milli 50 og 500 rúml., eins og ákvæði eru um í viðkomandi greinum, að svo miklu leyti sem við verður komið, án þess að notagildi skipsins sé skert til baga. Reglurnar gilda ekki fyrir fiskiskip.

1.02.2. Reglur þessar gilda fyrir ný skip, sem kjölur er lagður að eftir gildistöku reglnanna.

1.02.3. Reglur þessar gilda um notuð skip eftir því sem við á og eðlilegt getur talist, þegar tekið er tillit til hönnunar skipsins og þeirra verklegu vandamála, sem breytingar á vistarverum hafa í för með sér.

Fyrir notuð skip getur Siglingamálastofnunin krafist breytinga á vistarverum áhafnar, ef þær eru álitnar ófullnægjandi frá hollustu- og heilbrigðissjónarmiði. Siglingamálastofnunin leiti álits Heilbrigðiseftirlits ríkisins, ef ástæða er til að ætla, að vistarverur geti verið heilsuspillandi.

1.02.4. Þegar reglurnar öðlast gildi, skal farið eftir þeim eins og mögulegt er varðandi skip, sem þegar er í smíðum eða fullbúið, og tekið hefur verið tillit til hönnunar skipsins og þeirra verklegu vandamála, sem breytingar á vistarverum hafa í för með sér. Á fullsmíðuðum skipum skulu þó minniháttar breytingar gerðar á einstökum svefnklefum, og búnaður í þeim lagfærður sem fyrst og í síðasta lagi 3 árum eftir að reglurnar tóku gildi. Meiri háttar breytingar, svo sem innrétting nýrra klefa, stækkun eða tilfærsla klefa, skal skipulögð með góðum fyrirvara.

1.02.5. Breytingar séu gerðar, þegar skipið er í meiri háttar viðgerð eða endurbyggingu.

Siglingamálastofnunin skal ræða við eigendur þeirra skipa, sem hér er getið að framan og samtök sjómanna um þau vandamál, sem upp koma, þegar teikningar brjóta í bága við reglurnar að verulegu leyti. Siglingamálastjóri ákveður síðan, hvaða kröfur skuli gerðar vegna þeirra verklegu vandamála, sem upp koma vegna endurbygginga eða breytinga í samræmi við reglurnar.

1.02.6. Siglingamálastofnun ríkisins ákveður, að hve miklu leyti hægt er að leyfa frávik frá reglunum, þegar um er að ræða:

1.02.6.1. Ferjur, þar se mskipverjar búa ekki að staðaldri um borð.

1.02.6.2. Vistarverur fyrir viðgerðarmenn eða aðra, sem um stundarsakir eru með skipinu umfram áhöfn þess

1.02.6.3. Skip ætlað fyrir stuttar ferðir, þar sem skipverjar geta búið í landi.

1.03.0. **Teikningar.**

Eftirtaldar teikningar skal senda Siglingamálastofnun ríkisins í þríriti til athugunar og samþykktar með nægilegum fyrirvara, svo að athugun á þeim geti farið fram, áður en vinna hefst við innréttingar eða breytingar á vistarverum. Þegar verki er lokið, skal senda séreintak af endanlegum teikningum með innfærðum öllum breytingum.

1.03.1. Fyrirkomulagsteikningu; hliðarmynd og grunnmynd.

1.03.2. Teikningu af vistarverum í nýjum skipum í hlutfalli minnst 1:50, sem sýnir hvernig fyrirhugað er að nýta rými; staðsetningu á skipsmunum (innanstokksmunir) hreinlætisaðstöðu og búnað; fyrirkomulag á lýsingu og hitun, útgönguleiðir ásamt neyðarútgöngum; stiga, breidd þeirra o. s. frv. Flatarmál hvers svefnklefa (sjá 3.10.0.) skal skráð á teikningar.

1.03.3. Teikningu með tæknilegri lýsingu af loftræstikerfi vistarvera.

1.03.4. Teikningu með lista yfir þau efni, sem nota á í vistarverur þ. e. þil, yfirborðsefni, einangrun, gólf (dúkar, flísar o. fl.) undirlagsefni í gólf o. s. frv.

1.03.5. Við minniháttar breytingar á vistarverum er nægjanlegt að senda fyrirkomulags-teikningu og sér-teikningar af því, sem á að breyta.

1.03.6. Þar, sem einhverjar ofantaldra teikninga hafa reynst ófáanlegar fyrir notuð skip, geta starfsmenn Siglingamálastofnunar skoðað viðkomandi skip, til þess að afla frekari upplýsinga.

2.00. **Sameiginleg ákvæði um vistarverur áhafnar.**

2.04.0. **Almennt um vistarverur.**

2.04.1. Vistarverur skulu vera þannig staðsettar, að tryggð sé vörn gegn veðri og sjó, hita og kulda, hávaða eða lykt frá öðrum rýmum. Einangrun gegn hávaða skal vera fullnægjandi svo og nauðsynleg skyrðing (skorðun) til að koma í veg fyrir of mikinn hávaða. Frá hverri íbúðarhæð skulu að jafnaði vera minnst tvær útgönguleiðir, sem lengst hvor frá annarri. Sömuleiðis skulu vera neyðarútgangar þar, sem þörf er á.

Neyðarútgangar skulu að jafnaði vera á öllum blindgöngum, sem eru lengri en 3 metrar. Þó þurfa slíkir gangar ekki að vera búnir neyðarútgangi, ef hægt er að nota glugga eða kýrauga, sem undankomuleið út á þilfar frá vistarverum.

2.04.2. Staðsetning svefnklefa skal háð samþykki Siglingamálastofnunar ríkisins. Á tankskipum skulu vistarverur áhafnar ekki vera staðsettar yfir farm-

geymum, sorageymum, dælurýmum fyrir affermingardælur eða þurrrými milli farmgeyma eða sorageyma og annarra hluta skipsins.

2.04.2.1. Gólf í svefnklefum skulu jafnan vera hærri en sumarhleðsluborðið þó með þeim undantekningum, sem getið er um í 2.04.2.2. og 2.04.2.3.

2.04.2.2. Í farþegaskipum og öðrum skipum undir 500 rúml. getur Siglingamálastofnun ríkisins leyft að gólf í svefnklefum sé 1.0 m. undir sumarhleðsluborði.

Ljósop í skipssíðum skulu staðsett samkvæmt alþjóðahleðslumerkjasamþykkt, sem í gildi er á hverjum tíma.

2.04.2.3. Á farþegaskipum, þar sem gerð og notkun gerir það nauðsynlegt, má gólf í svefnklefum vera allt að 1.0 m. undir sumarhleðsluborðinu og sleppa má ljósopum.

2.04.2.4. Ekki má vera op inn í svefnklefa frá vélarrúmi, borðsal, eldhúsi, sameiginlegum þurrkklefa, snyrti- og baðklefum, eða sameiginlegum salernum. Í snyrti- og baðklefa má vera beinn aðgangur úr svefnklefa, þegar hann er aðeins ætlaður fyrir íbúa þess svefnklefa. Snyrti- eða baðklefi má vera tengdur tveim einsmanns svefnklefum. Ekki má vera aðgangur frá vistarverum áhafnar til lestarrýmis, dælurýmis, geymslna fyrir málningu, vélavarahluti og annarra sambærilegra geymslna.

2.04.3. Borðsalur og setustofa skulu staðsett með samþykki Siglingamálastofnunar ríkisins. Borðsalur skal vera eins nálægt eldhúsi og mögulegt er.

2.04.4. Snyrtiklefar, baðklefar og salerni skulu vera sem næst svefnklefum.

2.04.5. Sjúkraklefi skal vera í námunda við aðrar vistarverur, vel aðgengilegur og þannig fyrirkomið, að eins vel fari um sjúklinga og frekast er kostur og hægt sé að veita viðeigandi hjúkrun hvernig sem viðrar.

Sjúkraklefi skal vera sem lengst frá skipsskrúfunni, vélarúmi, vélareisn og blásurum.

2.04.6. Leiðir til venjulegra útganga og neyðarútganga skulu merktar með sjálflýsandi örvum eða á sambærilegan öruggan hátt og sjálfar dyrnar merktar á áberandi stað, annað hvort yfir dyrunum eða við hliðina á þeim með orðinu „ÚTGANGUR“ eða „NEYÐARÚTGANGUR“ á íslensku, og ef nauðsyn krefur, á einhverju öðru tungumáli.

2.05.0 **Gerð vistarvera.**

2.05.1. Vistarverur áhafnar skulu vera þannig gerðar, að þær veiti örugga vörn gegn veðri og sjó. Þær skulu vera nægjanlega einangraðar gegn hita, kulda, hávaða og ólykt frá öðrum rýmum.

2.05.2. Útveggir í vistarverum skulu vera nægjanlega einangraðir. Einangrunin má ekki hafa hærra K-gildi en 0.75 og vera af viðurkenndri gerð. Einangra skal á þann hátt, að sem minnst saggamyndun geti átt sér stað.

2.05.3. Vélareisnir, upphitaðir olíugeymar og eldhúsveggir, sem liggja að vistarverum áhafnar, einnig gufulagnir eða heitavatnslagnir í vistarverum áhafnar skulu vera nægjanlega einangraðar, þar sem aðstæður eru þannig, að einangrun er nauðsynleg. Milliveggir skulu vera úr viðurkenndu efni. Stálþilfar, sem myndar þak eða gólf í svefnklefum eða borðsölum og verður fyrir ágangi veðra eða liggur að rýmum, sem ekki eru hituð upp, skulu vera vel einangruð og K-gildi einangrunarinnar skal ekki vera hærra en 0,5. Einangrunin skal fest á fletina á tryggan hátt og neðan í loft skal einangrun lokað með klæðningu. Veggir og loft í svefnklefum og borðsölum skulu vera með slétt yfirborð, sem auðvelt er að halda hreinu. Gufurör og afgasrör fyrir spil eða líkan búnað, má ekki leggja gegnum vistarverur áhafnar, og þegar hægt er að koma því við, ekki í gegnum ganga, sem liggja

að vistarverum áhafnar. Þar, sem óhjákvæmilegt er að leggja þessi rör í gegnum ganga, skulu þau vera vel einangruð og lögð í stokkum.

2.05.4. Minnsta lofthæð í öllum vistarverum áhafnar skal vera 2.0 m., þó getur Siglingamálastofnun ríkisins leyft minni lofthæð á tilteknu svæði í vistarverum áhafnar, þegar gildar ástæður eru fyrir hendi og minni lofthæð er ekki til verulegra óþæginda fyrir áhöfnina.

2.05.5. Breidd á göngum skal eigi vera minni en hér segir:

Stærð í rúml.	Minnsta breidd ganga
Skip allt að 200 rúml.	0.75 m.
Skip 200 að 500 rúml.	0.85 m.
Skip 500 að 2000 rúml.	0.90 m.
Skip 2000 og stærri	1.00 m.

Breidd á dyraopum að svefnklefa og snyrtiklefa skal minnst vera 0.58 m. Breiddin á dyraopum að öðrum vistarverum, dyrum, sem skipta vistarverum, að göngum og stigaopum, skulu á skipum að 2000 rúml. ekki vera minni en 0.63 m. og á yfir 2000 rúml. eigi vera minni en 0.73 m. Æskilegt er að hurðir frá sameiginlegum sölum fyrir fleiri en 25 menn í sætum opnist út. Hurðir á vélarúmsreisn skulu vera sjálflokandi.

2.05.6. Gólf í öllum klefum skulu vera úr viðarkenndu efni með yfirborði, sem ekki tekur í sig raka og auðvelt er að halda hreinu. Mannop að olíugeymum mega ekki vera í svefnklefa né borðsal. Liggi svefnklefi eða borðsalur að olíugeymi, skal einangra með óbrennanlegri einangrun af gerð A-60.

2.05.7. Tryggja skal nauðsynlegt frárennsli vatns við útsúð.

2.05.8. Veggir í snyrtiklefum skulu vera úr stáli eða öðru viðurkenndu vatnsþéttu efni.

2.06.0. **Loftræsting.**

2.06.1. Öll skip skulu búin vélknúnu loftræstikerfi í öllum vistarverum.

Til skipa, sem keypt eru notuð til landsins, má þó gera vægari kröfur, og er loftræstibúnaðurinn þá háður sérstöku samþykki siglingamálastjóra.

2.06.2. Vistarverur áhafnar skulu vera vel loftræstar. Loftinntök skulu vera staðsett þannig, að innblásið loft sé hreint og loftræstikerfið skal vera vel stillanlegt, svo að það tryggi hita og nægjanleg loftskipti án óþægilegs dragsúgs óháð veðri og loftslagi.

2.06.3 Loftræsting frá sjúkraklefum, þvottaklefum og salernum skal vera bein og óhindruð og þannig fyrirkomið, að loft streymi ekki þaðan inn í aðrar vistarverur.

2.06.3.1. Loftræstikerfi fyrir vistarverur áhafnar skal vera það afkastamikið, að minnst 30 m^3 af fersku lofti á mann á klukkustund verði blásið inn í svefnklefa. Annars staðar skulu vera 6 loftskipti á klukkustund.

2.06.3.2. Loftræstistokkar og einangrun á þeim skal vera úr óbrennanlegu efni. Loftræstistokkar að vistarverum áhafnar skulu vera með stillanlegum loka, og op mega ekki vera stærri en 0.05 m^2. Lokubúnaður skal vera úr óbrennanlegu efni.

2.06.3.3. Ef ekki er sjálfvirkur lokunarbúnaður, skal vera hægt að stöðva loftræstiblásarana frá einum eða fleiri stöðum utan vistarvera áhafnar, og auk þess frá stýrishúsi. Aðalinntaki svo og aðalrásum í loftræstikerfinu skal vera hægt að loka utan blásaraklefans, ef eldur kviknar í skipinu.

2.06.3.4. Til að tryggja að vélknúin loftræsting að vistarverum áhafna sé starfhæf að staðaldri skulu vera um borð:

Vara rafmótor fyrir hverja gerð rafmótora, sem notaðir eru í loftræstikerfinu; eða
Varahlutir fyrir hvern mótor.

2.06.3.5. Innblástur af fersku eða upphituðu lofti til salerna er aðeins leyfður, ef þar er vélknúið útsog, þannig að undirþrýstingur sé í salerninu.

2.06.4. Skip, sem hafa haffærisskírteini til millilandasiglinga, og sigla að jafnaði innan svæðis 30 gráður norður-breidd og 30 gráður suður-breidd, skulu vera búin fullkomnu loftræstikerfi fyrir vistarverur áhafnar, sem uppfyllir eftirfarandi lágmarkskröfur:

2.06.4.1. Þegar lofthiti úti er + 35°C með um 70% rakainnihaldi, skal vera hægt að halda hitastigi inni + 29°C með um 50% rakainnihaldi. Ekki má nota meira en 50% af loftinu aftur (endurnýtingu lofts).

2.06.4.2. Kælivélar loftræstikerfisins skulu ennfremur vera þannig gerðar, að þegar lofthiti úti er + 28°C og með um 80% rakainnihaldi, sé hægt að halda lofthita inni + 24°C með rakainnihaldi um 50%.

2.06.4.3. Framanskráðar kröfur 2.06.4.1. og 2.06.4.2. verður að uppfylla miðað við það loftmagn, sem tekið er fram í 2.06.1.1.

2.06.4.4. Nauðsynlegir varahlutir til að tryggja öruggan rekstur loftræstingakerfisins skulu vera um borð.

2.06.5. Loftræstikerfið/loftkælikerfið skal vera í gangi, þegar áhöfnin býr eða vinnur um borð, og ytri aðstæður gera það nauðsynlegt að mati skipstjóra.

2.07.0. **Upphitun.**

2.07.1. Vistarverur áhafnar skulu vera upphitaðar. Svefnklefar og borðsalir skulu vera upphitaðir, þannig að hitamismunur í rýminu sé hvergi meiri en 5°C. Upphitunarkerfið skal vera það afkastamikið, að hægt sé að halda að minnstakosti + 20°C í svefnklefum og borðsölum, hvernig sem veðurfar er. Upphitunarkerfið skal vera í gangi, þegar áhöfnin eða hluti áhafnar býr eða vinnur um borð og aðstæður krefjast þess að mati skipstjórans.

2.07.2. Í vistarverum skulu ekki vera olíuofnar eða gasofnar til upphitunar.

2.07.3. Hitagjafar skulu vera staðsettir þannig og um þá þannig búið, að eldhætta, óþægindi eða hætta fyrir fólk sé sem minnst. Þennan búnað má ekki fjarlægja eða rýra.

2.08.0. **LÝSING.**

2.08.1. Lýsing í vistarverum áhafnar skal vera fullnægjandi.

2.08.2. Ef ekki eru tveir rafmagnsljósgjafar óháðir hvor öðrum til lýsingar, skal vera varaljósbúnaður, hentugir lampar eða ljósker.

2.08.3. Lýsing er fullnægjandi, þegar eftirtalin atriði eru uppfyllt:

2.08.3.1. Meðallýsing í hverjum svefnklefa, borðsal og dagstofu skal vera að minnsta kosti 150 lux.

2.08.3.2. Á skrifborðum í svefnklefum, borðsal og dagstofu skal lýsingin vera minnst 300 lux.

2.08.3.3. Baðklefar og salerni skulu vera búin lýsingu, sem að minnsta kosti nær 100 lux og við snyrtispegilinn minnst 200 lux.

2.08.3.4. Lýsing í stigagöngum og forstofum skal vera minnst 100 lux.

2.08.4. Við hverja hvílu skal vera leslampi.

2.08.5. Við útreikning á meðaltals lýsingu í klefa, skulu öll rafmagnsljós, sem venjulega eru í notkun, talin með. Þegar mæling á lýsingu er gerð, skal vel dregið fyrir alla glugga, hurðir lokaðar o. s. frv. Þar skulu að minnsta kosti gerðar fimm mælingar (ein mæling í miðjum klefa og ein í hverju horni). Mælingarnar skal gera í láréttum fleti 1.0 m. yfir gólf.

2.08.5.1. Á skipum, sem eingöngu eru búin rafölum, sem knúðir eru af aðalvél skipsins, skal í dagstofum, svefnklefum, borðsölum, göngum og stigagöngum, vera nægjanlegur fjöldi ljósastæða, sem fær straum frá rafgeymum.

2.08.6. Æskilegt er að stöðugt blátt ljós sé í svefnklefum að næturlagi, þar sem fleiri en einn búa.

3.00. **SÉRSTÖK ÁKVÆÐI UM HINA ÝMSU HLUTA VISTARVERANNA.**

3.09.1. Á skipum 100 rúml. og stærri skulu yfirmenn hafa hver sinn svefnklefa. Í svefnklefanum skal vera handlaug með rennandi heitu og köldu vatni.

3.09.2. Á öðrum skipum en farþegaskipum, 1000 rúml. að stærð og stærri, skulu vera einmanns svefnklefar fyrir alla skipverja, sem eru 18 ára og eldri. Þó skal í þessu tekið tillit til notkunar skipsins.

3.09.3. Svefnklefar skulu að jafnaði ekki vera fyrir fleiri en einn mann.

3.09.4. Eftir því sem framast er unnt, skal áhöfninni þannig skipað í svefnklefa, að menn, sem ganga vaktir á mismunandi tímum, séu ekki saman í svefnklefa, og dagmenn séu ekki í klefa með þeim, sem ganga vaktir.

3.09.5. Læsing skal vera á dyrum, og á skilti skal tilgreina fyrir hverja og hve marga klefinn er ætlaður.

3.10.0. **STÆRÐ SVEFNKLEFA.**

3.10.1. Flatarmál gólfs í eins manns klefa skal eigi vera minna en sem hér segir:

Í skipum undir 500 rúml.	3.40 m²
Í skipum 500 rúml. en minni en 3000 rúml.	3.75 m²
Í skipum 3 000 rúml. en minni en 10 000 rúml.	4.25 m²
Í skipum 10 000 rúml. og stærri	4.75 m²

3.10.2. Flatarmál gólfs fyrir hvorn skipverja í tveggja manna klefa, skal eigi vera minna en sem hér segir:

Í skipum undir 500 rúml.	2.60 m²
Í skipum 500 rúml. en minni en 3 000 rúml.	2.75 m²
Í skipum 3 000 rúml. en minni en 10 000 rúml.	3.25 m²
Í skipum 10 000 rúml. og stærri	3.75 m²

3.10.3. Flatarmál gólfs í eins manns klefa skipverja skal í farþegaskipi eigi vera minna en sem hér segir:

Í skipum undir 500 rúml.	2.10 m²
Í skipum 500 rúml. en minni en 3 000 rúml.	2.35 m²
Í skipum 3 000 rúml. og stærri	3.75 m²

Í svefnklefum, sem ætlaðir eru fyrir tvo eða fleiri menn, skal ætla hverjum manni 3.0 m² gólfflatar hið minnsta í farþegaskipi 3 000 rúml. og stærri.

3.10.4. Í svefnklefum yfirmanna skal ætla hverjum manni gólfflöt sem hér segir, enda sé yfirmanni þeim, sem í hlut á, ekki ætluð einka-dagstofa eða sameiginleg dagstofa:

Í skipum minni en 500 rúml.	5.25 m²
Í skipum 500 rúml. en minni en 3 000 rúml.	6.50 m²
Í skipum 3 000 rúml. og stærri	7.50 m²

3.10.5. Í skipum 3 000 rúml. og stærri skulu skipstjóri og yfirvélstjóri hafa samliggjandi dagstofu eða einkadagstofu auk svefnklefa.

3.10.6. Við mælingu á gólfflatarmáli skal sá hluti flatarins, sem fer undir hvílur, skápa, dragkistur og bekki, teljast til gólfflatar. Ekki skal reikna gólfflöt

minni óreglulega lagaða gólffleti, sem ekki auka á möguleika til að hreyfa sig. Hlutar af hallandi veggjum, þar sem komið er fyrir hvílum, skápum, dragkistum eða bekkjum, skulu ekki taldir með við útreikning á flatarmáli gólfs. Fjarlægð frá rúmstokki að vegg á móti, skal minnst vera 0.70 m. mælt frá miðri hvílu.

3.11.0. **HVÍLUR.**

3.11.1. Sérhver skipverji skal hafa eigin hvílu. Stærð hvílu skal í skipum 1 000 rúml. og stærri vera minnst: Lengd 2.00 m. breidd og 0.80 m. hvorutveggja innanmál. Í skipum undir 1 000 rúml. skulu hvílur vera minnst 2.00 m. langar og 0.75 m. breiðar að innanmáli. Í svefnklefum fyrir einn mann í skipum undir 500 rúml. má hvílan vera svefnsófi, enda sé undir honum skúffa eða sambærilegt rými fyrir rúmfötin.

3.11.2. Hvílubotninn skal ekki vera nær gólfi en 30 cm. Ekki mega vera nema tvær hvílur hvor yfir annarri. Botn efri hvílu skal vera miðja vegu milli loftklæðningar og botns í neðri hvílu. Eftir því sem við verður komið, skulu hvílur ekki vera við útsúð eða við úthlið yfirbygginga, þegar þær eru í fullri breidd skipsins, en sé svo, þá aðeins ein hvíla í hæðina. Séu hvílur staðsettar við útsúð eða útveggi, skal K-gildi einangrunarinnar ekki vera hærra en 0,3.

3.11.3. Í hvílum skulu vera dýnur úr viðurkenndu efni. Utan um dýnurnar skal vera áklæði úr viðurkenndu efni. Botn í efri hvílum skal vera rykþéttur.

3.11.4. Í svefnklefum, sem ætlaðir eru fleirum en einum manni, skulu vera tjöld fyrir hvílum.

3.12.0. **BÚNAÐUR SVEFNKLEFA.**

3.12.1. Í svefnklefum skal vera læsanlegur fataskápur fyrir hvern þann mann, sem klefinn er ætlaður fyrir.

3.12.1.1. Skápurinn skal að innan vera minnst 180 cm hár og að grunnfleti minnst 50x60 cm.

3.12.1.2. Hilla skal vera í skápnum og slá undir til að hengja föt á.

3.12.2. Í hverjum svefnklefa skal að minnsta kosti vera 0.06 m^3. læsanleg skúffa fyrir hvern mann.

3.12.3. Í svefnklefum skulu vera þægileg sæti fyrir þá, sem klefinn er ætlaður. Í hverjum klefa skal auk þess vera einn stóll.

3.12.4. Í hverjum svefnklefa skal vera það stórt borð og þannig fyrir komið, að hægt sé að skrifa við það. Nota má felliborð eða drag-borð.

3.12.5. Í hverjum svefnklefa skal vera spegill, smá skápur eða skúffur fyrir snyrtiáhöld, bókahilla og gluggatjöld. Spegill og skápur fyrir snyrtiáhöld má vera í baðherbergi, sem innangengt er í frá svefnklefa.

3.12.6. Hverjum skipverja skal ætla læsanlegan skáp með snögum til geymslu á vinnu- og hlífðarfatnaði. Frá þeim stað skal vera innangengt í vistarverur. Stærð hvers skáps skal vera minnst 0.35x0.30x1.70 m. og þeir skulu vera með loftræstiopum efst og neðst.

3.13.0 **BORÐSALIR, UPPÞVOTTAKLEFAR, DAGSTOFUR OG SKRIFSTOFUR.**

3.13.1. Í öllum skipum skal vera borðsalur fyrir áhöfnina. Í skipum 500 rúml. og stærri er heimilt að hafa sérstakan borðsal fyrir yfirmenn. Í farþegaskipum þarf ekki að ætla þeim yfirmönnum, sem að jafnaði borða í borðsal farþeganna, sæti í borðsal skipverja.

3.13.2. Flatarmál gólfs í borðsölum skal vera minnst 1.0 m^2 á hvern skipverja, sem ætlað er að matast þar og þannig fyrirkomið, að allir geti matast sam-

tímis. Í farþegaskipum þarf borðsalur ekki að vera stærri en það, að allir þeir, sem ætla má að matist á sama tíma, fái sæti.

3.13.3. Í borðsölum skulu vera eitt eða fleiri borð af hentugri stærð. Hverjum manni skal ætla borðflöt, sem er minnst 0.60 m. langur og 0.40 m. breiður. Borð og stólar (bekkir) skulu staðsettir, þannig að aðgangur að borðinu sé sem greiðastur. Borðplötur og stólsetur skulu vera úr viðurkenndu efni, sem auðvelt er að halda hreinu og ekki er hætt við sprungum. Stólar og bekkir skulu vera með baki.

3.13.4. Þegar skipverjar eru um borð, skal á skipum 50 rúml. og stærri, ætíð vera aðgangur að:

3.13.4.1. Kæliskáp, sem haganlega er fyrirkomið og er nægjanlega stór fyrir þann fjölda skipverja, sem nota borðsal eða borðsali.

3.13.4.2. Í skipum 200 rúml. og stærri skal auk þess vera aðstaða til að laga heita drykki, og aðgangur að köldu neysluvatni.

3.13.5. Í skipum 500 rúml. og stærri skal vera annaðhvort sérstakur klefi fyrir uppþvott eða sérstakur hluti af öðru rými, heppilega innréttað, útbúið með tvöföldum vaski með afrennsli. Þetta gildir einnig fyrir skip, sem eru búin uppþvottavél. Í verksmiðjuskipum og öðrum skipum, sem hafa meira en 30 manna áhöfn, og á farþegaskipum, þar sem matur er framleiddur og mataráhöld þvegin upp, skal vera uppþvottavél eða búnaður til sótthreinsunar mataráhalda.

3.13.6. Í skipum 500 rúml. og stærri, skal vera minnst ein dagstofa fyrir áhöfn, vel staðsett með tilheyrandi búnaði.

3.13.6.1. Ef í skipi eru ekki sérstakar dagstofur, skulu borðsalir vera hannaðir og búnir þannig húsgögnum og öðrum búnaði, að nota megi þá sem dagstofur.

3.13.6.2. Í dagstofu skal að minnsta kosti vera ein bókahilla, aðstaða til lesturs og skriftar, og þar sem það er mögulegt, til að spila og tefla.

3.13.6. Í skipum 8 000 rúml. og stærri, skal vera sameiginlegur samkomusalur eða bókasafn fyrir alla áhöfnina, þar sem sýna má kvikmyndir og horfa á sjónvarp. Þá skal og vera rými til tómstundaiðkana. Þegar farsvið gefur tilefni til, skal og vera sundlaug af hæfilegri stærð í skipinu.

3.13.6.4. Þar. sem það er mögulegt og eðlilegt, skal í sambandi við hönnun á dagstofu gera ráð fyrir aðstöðu til veitinga.

3.13.7. Í skipum 3 000 rúml. og stærri skal yfirstýrimaður og bryti, hvor um sig, hafa sérstakan klefa, útbúinn sem skrifstofa, sé ekki slík sérstök aðstaða til skrifstofustarfa í vistarverum þeirra. Einnig má nota sameiginlega skrifstofu, enda sé hún nægjanlega stór og þannig búin, að krafan um sérstaka skrifstofuaðstöðu sé uppfyllt eins og hægt er.

4.00. **SÉRSTÖK ÁKVÆÐI UM ÖNNUR RÝMI O. FL. — BAÐKLEFAR O. FL.**

4.01.1. Í skipum undir 200 rúml. skal vera minnst einn baðklefi og/eða þvottaklefi. Í skipum 200 rúml. og stærri skulu vera sér -þvotta- og/eða baðklefar fyrir yfir- og undirmenn og á farþegaskipum 2 500 rúml. og stærri, skal eldhús og þjónustufólk hafa sér -baðklefa eða þvottaklefa. Á farþegaskipum stærri en 2 000 rúml., þar sem konur eru skráðar í áhöfn, er æskilegt að sér -baðklefi sé fyrir þær.

4.01.2. Í baðklefum skal vera rennandi heitt og kalt vatn. Í þvottaklefum skal vera að minnsta kosti einn vaskur á hverja 3 menn, sem hann er ætlaður fyrir. Á verksmiðjuskipum og öðrum skipum, sem notuð eru til lengri leiðangra, og áhöfn er 30 menn eða meira, skulu þvottaklefarnir vera útbúnir með einum vaski fyrir hverja 5 menn, sem þvottaklefinn er ætlaður fyrir.

4.01.3. Í þvottaklefum eða í sérstökum klefum nálægt þvottaklefa, skal vera steypibað eða baðker með rennandi heitu og köldu vatni fyrir hverja 5 menn, sem klefinn er ætlaður fyrir. Ef steypibað eða baðker er staðsett í þvottaklefa, skal frárennsli vera þannig, að vatn renni ekki um allt gólf klefans.

Í þvottaklefum fyrir fleiri en einn mann, skal vera hengi fyrir steypiböði eða baðkeri.

4.01.4. Á skipum 5 000 rúml. og stærri, skal við svefnklefa hvers yfirmanns vera sér snyrtiklefi með salerni, handlaug, steypibaði eða baðkeri. Á skipum 1 600 rúml. og stærri, þar sem ekki eru sérstakir snyrtiklefar ætlaðir fyrir vélstjóra og aðstoðarmenn í vél í nágrenni vélarúms, skal vera klefi til að hafa fataskipti. Klefinn skal vera staðsettur utan vélarúms með greiðum aðgangi þangað og vera búinn fataskáp fyrir hvern mann, baðkeri eða steypibaði og handlaugum.

4.01.5. Á skipum 25 000 rúml. og stærri, öðrum en farþegaskipum, skal vera snyrtiklefi fyrir hverja tvo skipverja annað hvort milli tveggja samliggjandi svefnklefa eða við inngang þeirra. Þar skal vera salerni, baðker eða steypibað og handlaug.

4.01.6. Á skipum 5 000 rúml. og stærri, öðrum en farþegaskipum, skal í öllum svefnklefum yfir- og undirmanna vera handlaug, nema þar sem handlaug er í snyrtiklefa samanber 4.14.4. og 4.14.5.

4.01.7. Handlaugar og baðker skulu vera úr viðurkenndu efni.

4.01.8. Við ákvörðun fjölda handlauga og steypiboða samkvæmt 4.01.2. og 4.01.3., skulu þeir skipverjar, sem hafa eigin handlaug eða steypibað í eða við svefnklefa, ekki taldir með. Við útreikning á fjölda handlauga eða steypiboða fram yfir 1, má sleppa lægri tölu en hálfum, en hálfur eða meira er hækkað upp.

4.02.0. **ÞVOTTA- OG ÞURRKKLEFI FYRIR FÖT.**

4.02.1. Á skipum 100 rúml. og stærri skal vera þvottavél og aðstaða til að þvo og þurrka föt, að því marki, sem hentar stærð áhafnar og tímalengd útivistar. Þar skal og vera heppilegur vaskur með rennandi heitu og köldu vatni.

Aðstaða til að þurrka föt skal vera á heppilegum stað, aðskilið frá svefnklefum og borðsal. Þar skal vera góð loftræsting og upphitun og svo og snúrur til að hengja föt á.

4.02.2. Á skipum 500 rúml. og stærri skal vera aðstaða til þvotta, þurrkunar og straujunar fyrir skipverja. Í þvottaklefa skal vera rennandi heitt og kalt vatn. Auk þess skal vera eftirfarandi: Þurrkari eða nægjanlega upphitað og loftræst þurrkherbergi, straujárn, straubretti eða sambærilegur útbúnaður.

4.03.0. **SALERNI.**

4.03.1. Skip, sem falla undir reglurnar, 4.01.5., skulu búin einu salerni fyrir hverja 6 skipverja eða færri.

4.03.1.1. Í hverju skipi skulu salerni ekki vera færri en hér segir:

Stærð skips.	Fjöldi salerna.
Undir 150 rúml.	1
150 rúml. að 500 rúml.	2
500 rúml. að 1 200 rúml.	3
1 200 rúml. að 3 000 rúml.	4
3 000 rúml. og yfir	6

4.03.1.2. Þegar skipverjar eru 50 eða fleiri af sama kyni, þarf ekki að vera nema 1 salerni fyrir hverja 25 menn, sem eru umfram 50.

4.03.1.3. Á salernum skal vera handlaug með rennandi heitu og köldu vatni.
4.03.2. Þar, sem kvenmenn eru í áhöfn, er æskilegt að þeim séu ætluð sér salerni.
4.03.3. Salernishurðir skulu vera læsanlegar.

4.04.0. **SJÚKRAKLEFAR.**

4.04.1. Á skipum í millilandasiglingum með fleiri en 12 menn í áhöfn, skal vera sérstakur sjúkraklefi. Þegar sjúkraklefa er ekki þörf fyrir sjúklinga, er leyfilegt að nota hann til annars, ef sérstaklega stendur á.
4.04.2. Í sjúkraklefum skal vera, að minnsta kosti sami gólfflötur og ákveðið er fyrir svefnklefa. Í sjúkraklefa fyrir 1 mann, skal þó að minnsta kosti vera 4.0 m^2 gólfflötur.
4.04.3. Fjöldi hvíla í sjúkraklefa skal vera sem hér segir:
Áhöfn 17 menn eða færri 1 hvíla.
Áhöfn 18 menn eða fleiri 2 hvílur.
4.04.4. Inngangur í sjúkraklefa skal vera minnst 0.73 m. breiður og skal þannig fyrirkomið, að sjúkrabörur með sjúkling á geti óhindrað komist í gegn.
4.04.5. Í sjúkraklefa skal, auk venjulegrar rafmagnslýsingar, vera tengi fyrir rafmagnslampa.
4.04.6. Við hverja hvílu skal vera bjölluhnappur eða annar búnaður, þannig að kalla megi á hjálp.
4.04.7. Í sjúkraklefa skal vera fataskápur fyrir hvern sjúkling og skápur, sem geyma má hægðaskál í. Í sjúkraklefa og í salerni sjúkraklefans, skal vera minnst ein handlaug með sápuhaldara.
4.04.8. Dyr að sjúkraklefum skulu merktar með skilti: SJÚKRAKLEFI.
4.05.1. Á skipum 250 rúml. og stærri, skal vera sér salerni og handlaug með rennandi heitu og köldu vatni, nálægt stýrishúsi og kortaklefa, ætluð þeim, sem eru þar á vakt.
4.05.2. Á skipi, þar sem loftskeytamaður er, skal vera salerni og handlaug með rennandi heitu og köldu vatni nálægt loftskeytaklefa.
4.05.3. Á skipum 1 000 rúml. og stærri skal vera sérstakt vel merkt salerni um borð ætlað hafnarverkamönnum, með eins greiðan aðgang af þilfari og við verður komið.
4.05.4. Þegar starfslið í eldhúsi er 4 eða fleiri, skal vera sérstakt salerni og handlaug með rennandi heitu og köldu vatni nálægt eldhúsi.
4.05.5. Salernisskál og seta skal vera úr viðurkenndu efni. Skolkerfið skal vera fullvirkt við öll hitaskilyrði. Tryggja skal að skolvatn í geymum og leiðslum frjósi ekki við þær aðstæður, sem eru eðlilegar á farsviði skipsins. Gengið skal vel frá frárennsli og gæta skal að hafa frárennslisrörið hæfilega stórt. Ekki má leggja það gegnum drykkjarvatnsgeyma og ekki upp undir loft matsalar eða svefnklefa.
4.05.6. Á salernum skal alltaf vera nægur salernispappír og handþurrkur, eða heitur blástur.
4.05.7. Í skipum, sem búin eru sjúkraklefa, skal í tengslum við hann eða sem næst honum, vera salerni og handlaug með rennandi heitu og köldu vatni, sem eingöngu skal nota af sjúklingum.

4.06.0. **ÝMIS BÚNAÐUR.**

4.06.1. Á skipum, sem sigla í hitabeltinu eða á farsvæðum, þar sem skordýr eru plága, skal vera búnaður til verndar vistarverum áhafnarinnar. Sérstök net, sem setja má fyrir opnanlega glugga, loftrásir, loftræstikerfi og dyr út á opið þilfar. Í klefum, sem búnir eru fullkomnu loftræstikerfi (sjálfvirk hita og rakastilling, sbr. 2.06.5.) er nægjanlegt að hafa net fyrir útgöngudyr út á gang.

4.06.2. Skipverjar skulu hafa aðgang að einu eða fleiri opnum svæðum á þilfari. Stærð þessa svæðis skal miðast við stærð skips og fjölda skipverja og skal á flutningsskipum ekki vera minna en $3m^2$ á mann. Þó þarf samanlagt flatarmál þessara svæða að jafnaði ekki að vera yfir $60\ m^2$.

4.06.3. Skip, sem að jafnaði sigla í hitabeltinu eða Persaflóa, skulu búin sólskýli yfir opnu þilfari, yfir dagstofum og borðsölum, eldhúsi og yfir hvíldarstöðum á þilfari. Þar, sem áhöfnin getur verið undir föstu sólskýli, skal umhverfis sólþilfarið vera traust fast handrið. Við önnur sólskýli, sem að jafnaði eru ekki ætluð til afnota fyrir áhöfnina til dvalar, má nota lausar stoðir í góðum festingum, þar sem stálvír er strengdur á milli stoða eða kantprófíll nægjanlega sterkur, minnst 0.15 m. að hæð við ytri brún. Handrið skulu vera nægjanlega há og nægjanlega margar stoðir og slár eða strekktur vír milli stoða. Bilið undir neðstu slá má ekki vera nema 0.23 m. Þegar ekki er hægt að nota sólskýli fyrir áhöfnina, skal setja upp skilti, sem bannar afnot af því. Föst sólskýli skulu vera úr viðurkenndu efni. Yfir vistarverum með fullkomnu loftræstikerfi má sleppa sólskýlum.

5.00. **HREINLÆTI.**

5.01.0. **Hreingerning og viðhald.**

5.01.1. Eldhús og borðsal skal þrífa daglega og setustofu reglulega eftir þörfum.

5.01.2. Aðalhreingerning á öllum vistarverum áhafna, göngum og stigum, skal gerð eftir að skipi hefur verið lagt og eftir viðgerðir, sem valdið hafa óhreinindum á staðnum. Þegar sérstakar ástæður eru eins og t. d. eftir smitandi sjúkdóm, skal farið að samkvæmt Sóttvarnarlögum. og Farsóttarlögum. Við aðalhreingerningu skal loft, veggir, gólf og öll húsgögn, sem það þola, þvegið með heitu vatni og sápu eða öðru hreinsiefni. Svefnklefa skal gera hreinan í hvert sinn, er mannaskipti verða.

5.01.3. Á innfluttum skipum, sem ekki eru nýsmíði, skal framkvæmd aðalhreingerning og sótthreinsun á öllum vistarverum, áður en notkun hefst.

5.01.4. Ef í ljós kemur, að meindýr eru í vistarverum, skal það tilkynnt skipstjóra tafarlaust. Slíkum meindýrum skal eyða eins fljótt og hægt er. Þar til þetta hefur verið framkvæmt, getur Siglingamálastofnunin bannað notkun vistarveranna. Framkvæmd eyðingar fer fram samkvæmt Sóttvarnarlögum.
Eyðingin skal framkvæmd, þannig að hvorki lífi né heilsu fólks sé hætta búin. Ef gas er notað til eyðingarinnar, skal fylgja nákvæmlega þeim reglum, sem gilda á því svæði, sem skipið er statt á, þegar eyðing fer fram.

5.01.5. Undir eftirliti og á ábyrgð skipstjóra, skulu fyrsti stýrimaður, yfirvélstjóri og bryti eða matsveinn fylgjast með málningu og hreingerningu, hver á sínu starfssviði. Þegar stórhreingerning eða sótthreinsun hefur verið gerð, skal það, að loknu eftirliti, fært inn í dagbók skipsins.

5.01.6. Til þess að hindra hugsanleg skaðleg áhrif frá efnum og áhöldum, sem eru í notkun við hreinsun vistarvera, skal vera geymsla fyrir þessi efni og tæki.

6.00.0 **UNDANÞÁGUR, REFSINGAR O. FL.**

6.01.0. **Undanþágur.**
Siglingamálastofnunin getur leyft frávik frá ákvæðum þessara reglna, þegar aðstæður um borð í einstökum skipum réttlæta það, frávikin eru óveruleg, og brjóta ekki í bága við lög og reglugerðir um heilbrigðismál, eða alþjóðasamþykktir, sem Ísland er aðili að.

6.02.0 **Refsingar.**
Brot á reglum þessum varða refsingu samkvæmt I. kafla laga nr. 52, 12. maí 1970, um eftirlit með skipum.

6.03.0 **Kynning.**
Eintak af reglum þessum skal vera í hverju skipi og aðgengilegt fyrir alla um borð.

6.04.0 Reglur þessar eru settar samkvæmt lögum nr. 52 12. maí 1970, um eftirlit með skipum og staðfestast hér með til að öðlast þegar gildi og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.
Jafnframt fellur úr gildi IX. kafli reglna nr. 11/1953, um eftirlit með skipum, að því er tekur til vistarvera áhafna flutningaskipa og farþegaskipa.

Samgönguráðuneytið, 26. nóvember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 493. 26. nóvember 1979.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Suður-Þingeyjarsýslu.

1. gr.

Í Suður-Þingeyjarsýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega samkv. 2. gr., í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga nr. 6/1977.

2. gr.

Um töku vega í tölu sýsluvega fer samkvæmt ákvæðum vegalaga hverju sinni. Sýsluvegir í Suður-Þingeyjarsýslu eru þessir:

Svalbarðsstrandarhreppur:

1. Veigastaðavegur af Grenivíkurvegi að Veigastöðum
2. Halllandsvegur af Grenivíkurvegi að Halllandi
3. Hafnarvegur af Grenivíkurvegi að Höfn
4. Geldingsárvegur af Grenivíkurvegi að Geldingsá.
5. Meyjarhólsvegur af Geldingsárvegi að Meyjarhóli.
6. Sólbergsvegur af Grenivíkurvegi að Sólbergi
7. Litlahvammsvegur af Grenivíkurvegi að Litlahvammi
8. Heiðarholtsvegur af Grenivíkurvegi að Heiðarholti
9. Sigluvíkurvegur af Grenivíkurvegi að Sigluvík
10. Breiðabólsvegur af Grenivíkurvegi að Breiðabóli
11. Fossbrekkuvegur af Grenivíkurvegi að Fossbrekku
12. Mógilsvegur af Grenivíkurvegi að Svalbarðseyri
13. Einhólsvegur af Mógilsvegi að Einhóli.
14. Svalbarðskirkjuvegur af Svalbarðseyrarvegi að Svalbarði
15. Svalbarðsvegur af Svalbarðseyrarvegi að Svalbarði
16. Meðalheimsvegur af Svalbarðseyrarvegi að Meðalheimi
17. Þéttbýlisvegir af Svalbarðseyrarvegi skv. skipulagi
18. Barnaskólavegur af Grenivíkurvegi að barnaskóla
19. Tunguvegur, af Grenivíkurvegi að Tungu og Túnsbergi
20. Meðalheimsvegur af Grenivíkurvegi að Meðalheimi
21. Brautarhólsvegur af Grenivíkurvegi að Brautarhóli
22. Ásgarðsvegur af Grenivíkurvegi að Ásgarði
23. Sunnuhlíðarvegur af Grenivíkurvegi að Sunnuhlíð

24. Dálksstaðavegur af Grenivíkurvegi að efri og neðri Dálksstöðum.
25. Gautsstaðavegur af Grenivíkurvegi að Gautsstöðum
26. Leifshúsavegur af Grenivíkurvegi að Leifshúsum.
27. Þórustaðavegur af Grenivíkurvegi að Þórustöðum.
28. Þórsmarkarvegur af Grenivíkurvegi að Þórsmörk
29. Sveinbjarnargerðisvegur af Grenivíkurvegi að Sveinbjarnargerði
30. Garðsvíkurvegur af Grenivíkurvegi að Garðsvík
31. Sólborgarvegur 2, af Grenivíkurvegi að Sólborg 2
32. Mógilsvegur II frá Mógilsvegi að býlinu Mógili II.

Grýtubakkahreppur:

1. Miðvíkurvegur af Grenivíkurvegi að Miðvík
2. Ystuvíkurvegur af Grenivíkurvegi að Ystuvík
3. Fagrabæjarvegur af Grenivíkurvegi að Fagrabæ
4. Nollsvegur af Grenivíkurvegi að Nolli
5. Áshólsvegur af Grenivíkurvegi að Áshóli
6. Laufásvegur af Grenivíkurvegi að Laufási
7. Skarðsvegur af Fnjóskadalsvegi eystri að Skarði
8. Ártúnsvegur af Grenivíkurvegi að Ártúni
9. Nesvegur af Grenivíkurvegi að Nesi
10. Grundarvegur af Grenivíkurvegi að Grund
11. Lómatjarnarvegur af Grenivíkurvegi að Lómatjörn
12. Kolgerðisvegur af Grenivíkurvegi um Hléskóga að Kolgerði
13. Grýtubakkavegur 2, af Grenivíkurvegi að Grýtubakka 2
14. Grýtubakkavegur 1, af Grenivíkurvegi að Grýtubakka 1
15. Höfðavegur af Höfðavegi (þjóðv.) að Höfða
16. Sundlaugarvegur af Grenivíkurvegi að skólasundlaug
17. Réttarholtsvegur af Grenivíkurvegi að Réttarholti
18. Bárðartjarnarvegur af Grenivíkurvegi að Bárðartjörn
19. Árbæjarvegur af Grenivíkurvegi að Árbæ.
20. Dalsvegur af Grenivíkurvegi að Dal
21. Jarlsstaðavegur af Grenivíkurvegi að Jarlsstöðum
22. Lundsvegur af Grenivíkurvegi að Lundi
23. Hvammsvegur af Grenivíkurvegi að Hvammi
24. Melavegur af Grenivíkurvegi að Melum.
25. Sunnuhvolsvegur af Grenivíkurvegi að Sunnuhvoli
26. Þengilbakkavegur af Grenivíkurvegi að Þengilbakka
27. Hjallavegur af Grenivíkurbakka um Finnsstaði að Hjalla
28. Höfðabrekkuvegur af Grenivíkurvegi að Höfðabrekku
29. Vegur frá Grenivíkurvegi að íbúðarhúsi Jónasar Baldurssonar að Grýtubakka I.

Hálshreppur:

1. Þverárvegur af Fnjóskadalsvegi eystri að Þverá
2. Hólavegur af Fnjóskadalsvegi eystri að Syðri-Hólum
3. Böðvarsnesvegur af Fnjóskadalsvegi eystri að Böðvarsnesi
4. Böðvarsgarðsvegur af Fnjóskadalsvegi að Böðvarsgarði
5. Veisuvegur af Fnjóskadalsvegi eystri að Veisu
6. Veisuselsvegur af Fnjóskadalsvegi eystri að Veisuseli
7. Hallgilsstaðavegur af Fnjóskadalsvegi eystri að Hallgilsstöðum
8. Sólvangsvegur af Fnjóskadalsvegi eystri að Sólvangi
9. Fornhólavegur af Norðurlandsvegi að Fornastöðum og Fornhólum

10. Sigríðarstaðarvegur af Norðurlandsvegi að Sigríðarstöðum
11. Birkihlíðarvegur af Norðurlandsvegi að Birkihlíð
12. Kambstaðavegur af Norðurlandsvegi að Kambstöðum
13. Birningsstaðavegur af Norðurlandsvegi að Birningastöðum
14. Hálsvegur 1, af Norðurlandsvegi að Hálsi 1
15. Hálsvegur 2 af Norðurlandsvegi að Hálsi 2
16. Kirkjuvegur af Brúarvegi að Hálskirkju
17. Markarvegur af Vaglaskógarvegi að Mörk
18. Lundarvegur 1 af Vaglaskógarvegi að Lundi 1
19. Lundarvegur 3 af Vaglaskógarvegi að Lundi 3
20. Vaglavegur af Vaglaskógarvegi að Vöglum
21. Vaglavegur 2 af Vaglavegi að Vöglum 2
22. Draflastaðavegur af Fnjóskadalsvegi vestri að Draflastöðum
23. Hjarðarholtsvegur af Fnjóskadalsvegi vestri að Hjarðarholti
24. Vatnsleysuvegur 2 af Fnjóskadalsvegi vestri að Vatnsleysu 2
25. Vatnsleysuvegur af Fnjóskadalsvegi vestri að Vatnsleysu
26. Grímsgerðisvegur af Fnjóskadalsvegi vestri að Grímsgerði
27. Víðivallavegur af Fnjóskadalsvegi vestri að Víðivöllum
28. Hrísgerðisvegur af Fnjóskadalsvegi vestri að Hrísgerði
29. Tungunesvegur af Norðurlandsvegi að Tungunesi
30. Skógavegur af Norðurlandsvegi að Skógum
31. Hróarsstaðavegur af Illugastaðavegi að Hróarsstöðum
32. Veturliðastaðavegur af Illugastaðavegi að Veturliðastöðum
33. Grænuhlíðavegur af Illugastaðavegi að Grænuhlíð
34. Steinkirkjuvegur af Illugastaðavegi að Steinkirkju
35. Fjósatunguvegur af Illugastaðavegi að Fjósatungu
36. Brúnagerðisvegur af Illugastaðavegi að Brúnagerði
37. Þórðarstaðavegur af Illugastaðavegi að Þórðarstöðum
38. Reykjavegur af Illugastaðavegi að Reykjum
39. Illugastaðavegur af Illugastaðavegi að Illugastöðum
40. Reykjavegur 2 af Reykjavegi að Reykjum 2

Ljósavatnshreppur:

1. Bjargavegur af Útkinnarvegi hjá Nípá að Björgum
2. Nípárvegur af Útkinnarvegi að Nípá
3. Granastaðavegur af Útkinnarvegi að Granastöðum
4. Fitjavegur af Granastaðavegi að Fitjum
5. Skálaárvegur af Útkinnarvegi að Syðri-Leikskálsá
6. Þóroddsstaðavegur af Útkinnarvegi að Þóroddsstöðum
7. Engihlíðarvegur af Þóroddsstaðavegi að Engihlíð
8. Ófeigsstaðavegur af Útkinnarvegi að Ófeigsstöðum og Rangá
9. Torfunesvegur af Norðausturvegi að Torfunesi
10. Hálsvegur af Norðausturvegi að Hálsi
11. Kvíabólsvegur af Norðausturvegi að Kvíabóli
12. Arnþórsgerðisvegur af Norðausturvegi að Arnþórsgerði
13. Hnjúksvegur af Norðausturvegi að Hnjúki
14. Hólsvegur af Norðausturvegi að Hóli
15. Hólsgerðisvegur af Norðausturvegi að Hólsgerði
16. Félagsheimilisvegur af Norðausturvegi að Ljósvetningabúð
17. Hrafnsstaðavegur af Norðausturvegi að Hrafnsstöðum
18. Gvendarstaðavegur af Norðausturvegi að Gvendarstöðum
19. Hlíðarvegur af Norðausturvegi að Hlíð

20. Ystafellsvegur 1 af Norðausturvegi að Ystafelli 1
21. Ystafellsvegur 2 af Norðausturvegi að Ystafelli 2
22. Ystafellsvegur 3 af Norðausturvegi að Ystafelli 3
23. Fellsselsvegur af Norðausturvegi að Fellsseli
24. Árlandsvegur af Norðausturvegi að Árlandi
25. Hjaltastaðavegur af Norðausturvegi að Hjaltastöðum
26. Halldórsstaðavegur af Norðausturvegi að Halldórsstöðum
27. Landamótavegur af Norðausturvegi að Landamóti
28. Lækjamótavegur af Norðausturvegi að Lækjarmóti
29. Landamótaselsvegur af Norðausturvegi að Borgartúni og Landamótaseli
30. Staðarfellsvegur af Fremstafellsvegi að Staðarfelli
31. Fellsendavegur af Fremstafellsvegi að Fellsenda
32. Fremstafellsvegur af Fremstafellsvegi (þjóðv.) að Fremstafelli I og II.
33. Hrifluvegur af Fremstafellsvegi að Hriflu 2
34. Rauðárvegur af Norðurlandsvegi að Rauðá
35. Fosshólsvegur af Bárðardalsvegi eystri að Fosshóli
36. Stórutjarnavegur af Norðurlandsvegi að Stórutjörnum
37. Skólavegur af Norðurlandsvegi að Stórutjarnarskóla
38. Arnarstapavegur af Norðurlandsvegi að Arnarstapa
39. Krossvegur af Norðurlandsvegi að Krossi
40. Vatnsendavegur af Norðurlandsvegi að Vatnsenda
41. Ljósavatnsvegur af Norðurlandsvegi af Ljósavatni
42. Holtskotsvegur af Norðurlandsvegi að Holtakoti
43. Öxarárvegur af Bárðardalsvegi vestari að Öxará.

Bárðdælahreppur:

1. Hvarfsvegur af Bárðardalsvegi vestari að Hvarfi
2. Eyjadalsárvegur af Bárðardalsvegi vestari að Eyjadalsá
3. Hlíðarendavegur af Bárðardalsvegi vestari að Hlíðarenda
4. Sandhaugavegur af Bárðardalsvegi vestari að Sandhaugum
4. Hlíðskógavegur af Bárðadalsvegi vestari að Hlíðskógum
6. Skólavegur af Bárðardalsvegi vestari að Stóruvallaskóla
7. Stóruvallavegur af Bárðardalsvegi vestari að Stóruvöllum
8. Litluvallavegur af Bárðardalsvegi vestari að Litluvöllum og Lækjavöllum
9. Halldórsstaðavegur af Bárðardalsvegi vestari að Halldórsstöðum I
10. Engivegur af Bárðardalsvegi vestari að Engi og Halldórsstöðum II.
11. Svartárkotsvegur af Lundarbrekkuvegi hjá Víðikeri að Svartárkoti
12. Víðikersvegur af Lundarbrekkuvegi að Víðikeri
13. Stórutunguvegur af Lundarbrekkuvegi að Stórutungu
14. Engidalsvegur af Lundarbrekkuvegi að Engidal
15. Bjarnastaðavegur af Lundarbrekkuvegi að Bjarnastöðum og Rauðafelli
16. Lundarbrekkuvegur af Lundarbrekkuvegi (þjóðv.) að Lundarbrekku
17. Sandvíkurvegi af Bárðadalsvegi austari að Sandvík
18. Sunnuhvolsvegur af Bárðardalsvegi austari að Sunnuhvoli
19. Sigurðarstaðavegur af Bárðardalsvegi austari að Sigurðarstöðum
20. Jarlsstaðavegur af Bárðadalsvegi austari að Jarlsstöðum
21. Kálfborgarvegur af Bárðardalsvegi austari að Kálfborgará
22. Einbúavegur af Bárðardalsvegi austari að Einbúa
23. Arndísastaðavegur af Bárðardalsvegi austari að Arndísarstöðum
24. Lyngholtsvegur af Bárðardalsvegi austari að Lyngholti
25. Úlfsbæjarvegur af Bárðardalsvegi austari að Úlfsbæ

Skútustaðahreppur:

1. Stangarvegur af Norðurlandsvegi að Stöng
2. Helluvaðsvegur af Norðurlandsvegi að Helluvaði
3. Arnarvatnsvegir af Mývatnssveitarvegi að Arnarvatni II, III og IV
4. Baldursheimsvegur af Baldursheimsvegi hjá Litluströnd að Baldursheimi
5. Litlustrandarvegur af Baldursheimsvegi að Litluströnd
6. Heiðarvegur af Baldursheimsvegi að Heiði
7. Gautlandsvegur af Baldursheimsvegi að Gautlöndum
8. Haganesvegur af Mývatnssveitarvegi að Haganesi
9. Skútustaðaskóli, af Mývatnssveitarvegi að skólahúsi
10. Skútustaðakirkja af Mývatnssveitarvegi að kirkju
11. Félagsheimili af Mývatnssveitarvegi að Skjólbrekku
12. Grænavatnsvegur af Mývatnssveitarvegi að Grænavatni
13. Garðsvegur 1 af Mývatnssveitarvegi að Garði 1
14. Garðsvegur 2 að Mývatnssveitarvegi að Garði 2
15. Garðsvegur 3 af Garðsvegi 2 að Garði 3
16. Kálfastrandarvegur af Mývatnssveitarvegi að Kálfaströnd
17. Geiteyjarstrandarvegur 1 að Mývatnssveitarvegi að Geiteyjarstr. 1
18. Geiteyjarstr.vegur 2 af Mývatnssveitarvegi að Geiteyjarstr. 2
19. Víkurnesvegur af Mývatnssveitarvegi að Víkurnesi
20. Vogavegur af Mývatnssveitarvegi að Vogum
21. Hólmavegur af Mývatnssveitarvegi að Hólmum
22. Reykjahlíðarvegur af Norðurlandsvegi að Reykjahlíðarkirkju
23. Reykjahlíðarvegur 1 af Hlíðarvegi að Reykjahlíð 1
24. Grímsstaðavegur af Norðurlandsvegi að Grímsstöðum 1
25. Stiklavegur af Grímsstaðavegi að Stiklum
26. Syðrineslandavegur af Norðurlandsvegi að Syðrineslöndum
27. Ytrineslandavegur af Syðrineslandavegi að Ytrineslöndum
28. Borgarvegur af Ytrineslandavegi að Borg
29. Vindbelgjavegur af Norðurlandsvegi að Vindbelg
30. Vagnbrekkuvegur Norðurlandsvegi að Vagnbrekku
31. Geirastaðavegur af Norðurlandsvegi að Geirastöðum
32. Nónbjargsvegur af Geirastaðavegi að Nónbjargi
33. Hofsstaðavegur af Norðurlandsvegi að Hofsstöðum
34. Þéttbýlisgötur í Reykjahlíðarhverfi samkv. skipulagi.

Reykdælahreppur:

1. Máskotsvegur af Norðurlandsvegi að Máskoti
2. Brúnarvegur af Norðurlandsvegi að Brún
3. Laugaselsvegur af Norðurlandsvegi að Laugaseli
4. Vallavegur af Stafnsvegi að Völlum
5. Vallkotsvegur af Stafnsvegi að Vallkoti
6. Narfastaðavegur 1 af Stafnsvegi að Narfastöðum 1
7. Narfastaðavegur 2 af Norðurlandsvegi að Narfastöðum 2
8. Daðastaðavegur af Norðurlandsvegi að Daðastöðum
9. Lyngbrekkuvegur af Norðurlandsvegi að Lyngbrekku
10. Kárhólsvegur af Norðurlandsvegi að Kárhóli
11. Lautavegur 2 af Norðurlandsvegi að Lautum 2
12. Lautavegur 1 af Austurhlíðarvegi að Lautum 1
13. Hjallavegur að Austurhlíðarvegi að Hjalla
14. Selásvegur af Hjallavegi að Selási

15. Laugafellsvegur af Hjallavegi að Laugafelli
16. Laugabergsvegur af Austurhlíðarvegi að Laugabergi
17. Stórulaugavegur af Austurhlíðarvegi að Stórulaugum
18. Öndólfsstaðavegur af Austurhlíðarvegi að Öndólfsstöðum
19. Halldórsstaðavegur af Austurhlíðarvegi að Halldórsstöðum
20. Breiðumýrarvegur af Norðurlandsvegi að Breiðumýri 1
21. Breiðumýrarvegur III af Norðurlandsvegi að Breiðumýri III
22. Seljadalsvegur af Norðurlandsvegi að Kvígindisdal
23. Hlíðarholtsvegur af Aðaldalsvegi að Hlíðarholti
24. Einarsstaðavegur af Aðaldalsvegi að Einarsstöðum
25. Vallakotsvegur af Aðaldalsvegi að Vallakoti
26. Glaumbæjarvegur af Aðaldalsvegi að Glaumbæ
27. Hamravegur af Aðaldalsvegi að Hömrum
28. Helgastaðavegur af Aðaldalsvegi að Helgastöðum
29. Pálmholtsvegur af Aðaldalsvegi að Pálmholti
30. Höskuldsstaðavegur af Aðaldalsvegi að Höskuldsstöðum
31. Hólkotsvegur af Aðaldalsvegi að Hólkoti
32. Vaðsvegur af Norðurlandsvegi að Vaði
33. Ingjaldsstaðavegur af Norðurlandsvegi að Ingjaldsstöðum
34. Hólavegur af Laxárdalsvegi eystri að Hólum
35. Árhvammsvegur af Laxárdalsvegi eystri að Árhvammi
36. Kasthvammsvegur af Laxárdalsvegi eystri að Kasthvammi
37. Halldórsstaðavegur af Laxárdalsvegi vestri að Halldórsstöðum
38. Þverárvegur af Laxárdalsvegi vestri að Þverá
39. Auðnavegur af Þverárvegi að Auðnum
40. Þéttbýlisvegir við Laugar skv. skipulagi
41. Fljótsbakkavegur af Norðurlandsvegi að Fljótsbakka

Aðaldælahreppur:

1. Skriðuvegur af Norðausturvegi að Rauðuskriðu
2. Jódísarstaðavegur af Skriðuvegi að Jódísarstöðum
3. Bergstaðavegur af Jódísarstaðavegi að Bergsstöðum
4. Sílalækjavegur af Sandsvegi að Sílalæk
5. Hraunkotsvegur af Sandsvegi að Hraunkoti I og II
6. Árbótarvegur af Norðausturvegi að Árbót
7. Núpavegur af Árbótarvegi um Kjöl að Núpum
8. Knútsstaðavegur af Norðausturvegi að Knútsstöðum
9. Garðsvegur af Aðaldalsvegi að Garði
10. Tjarnarvegur af Aðaldalsvegi að Tjörn
11. Jarlsstaðavegur af Aðaldalsvegi að Jarlsstöðum
12. Hjarðarhagavegur af Jarlsstaðavegi að Hjarðarhaga
13. Nesvegur af Aðaldalsvegi að Nesi
14. Árnesvegur af Nesvegi að Árnesi
15. Straumnesvegur af Nesvegi að Straumnesi
16. Álftanesvegur af Nesvegi að Álftanesi
17. Hafralækjarskólavegur af Aðaldalsvegi að Hafralækjarskóla
18. Félagsheimilisvegur af Aðaldalsvegi að félagsheimili
19. Hafralækjarvegur af Aðaldalsvegi að Hafralæk
20. Hólmavaðsvegur af Aðaldalsvegi að Hólmavaði
21. Ytrafjallsvegur af Aðaldalsvegi að Ytrafjalli
22. Syðrafjallsvegur af Aðaldalsvegi að Syðrafjalli
23. Hagavegur af Hvammavegi að Haga

24. Fornhagavegur af Hvammavegi að Fornhaga
25. Ystahvammsvegur af Hvammavegi að Ystahvammi
26. Heiðargarðsvegur af Hvammavegi að Heiðargarði
27. Miðhvammsvegur af Hvammavegi að Miðhvammi
28. Hraunsvegur af Hvammavegi að Hrauni
29. Brekkuvegur af Hvammavegi að Brekku
30. Klambravegur af Hvammavegi að Klömbrum
31. Presthvammsvegur af Staðarbraut að Presthvammi
32. Brúarvegur af Staðarbraut að Brúum
33. Grenjaðarstaðavegur af Staðarbraut að Grenjaðarstað
34. Staðarhólsvegur af Staðarbraut að Staðarhóli
35. Hvolsvegur af Staðarbraut að Hvoli
36. Búvallavegur af Staðarbraut að Búvöllum
37. Aðalbólsvegur af Staðarbraut að Aðalbóli
38. Kraunastaðavegur af Staðarbraut að Kraunastöðum
39. Múlavegur af Staðarbraut að Múla
40. Norðurhlíðarvegur af Staðarbraut að Norðurhlíð
41. Hellulandsvegur af Staðarbraut að Hellulandi
42. Fagranesvegur af Fagranesvegi (þjóðv.) að Fagranesi
43. Sumarbúðavegur af Fagranesvegi að sumarbúðunum við Vestmannsvatn
44. Birgisholtsvegur af Aðaldalsvegi að Birgisholti
45. Lindahlíðavegur að Aðaldalsvegi að Lindahlíð
46. Mýlaugsstaðavegur af Aðaldalsvegi að Mýlaugsstöðum
47. Sýrnesvegur af Aðaldalsvegi að Sýrnesi
48. Geitafellsvegur af Mývatnsvegi að Geitafelli
49. Klambraselsvegur af Mývatnsvegi að Klambraseli

Reykjahreppur:

1. Bláhvammsvegur af Mývatnsvegi að Bláhvammi
2. Hveravallavegur af Mývatnsvegi að Hveravöllum
3. Félagsheimili af Mývatnsvegi að félagsheimili
4. Reykjahólsvegur af Mývatnsvegi að Reykjahóli
5. Reykjavallavegur af Mývatnsvegi að Reykjavöllum
6. Víðiholtsvegur af Mývatnsvegi að Víðiholti
7. Þverárvegur af Mývatnssveitarvegi að Þverá
8. Heiðarbótarvegur af Mývatnsvegi að Heiðarbót
9. Skógahlíðarvegur af Mývatnsvegi að Skógahlíð
10. Skógavegur 1 af Mývatnsvegi að Skógum 1
11. Skógavegur 2 af Mývatnsvegi að Skógum 2
12. Skógavegur 3 af Mývatnsvegi að Skógum 3
13. Einarsstaðavegur af Mývatnsvegi að Einarsstöðum
14. Skarðavegur af Mývatnsvegi að Skarðaborg
15. Byggðarvegur af Mývatnsvegi að byggðahverfi í Skarðalandi
16. Laxamýrarvegur af Norðausturvegi að Laxamýri
17. Saltvíkurvegur af Norðausturvegi að Saltvík

Tjörneshreppur:

1. Mánárbakkavegur af Norðausturvegi að Mánárbakka
2. Mánárvegur af Norðausturvegi að Máná
3. Árholtsvegur af Norðausturvegi að Árholti
4. Voladalsvegur af Norðausturvegi að Voladal

5. Breiðuvíkurvegur af Norðausturvegi að Breiðuvík
6. Sandhólavegur af Norðausturvegi að Sandhólum
7. Ketilsstaðavegur af Norðausturvegi að Ketilsstöðum
8. Mýrarkotsvegur af Norðausturvegi að Mýrarkoti
9. Hólsvegur af Norðausturlandi að Hóli
10. Ísólfsstaðavegur af Norðausturvegi að Ísólfsstöðum
11. Hallbjarnarstaðavegur af Norðausturvegi að Hallbjarnarstaðabæjum
12. Hafnarvegur af Norðausturvegi að höfn í Hallbjarnarstaðafjöru
13. Ytritunguvegur af Norðausturvegi að Ytritungu
14. Hringversvegur af Norðausturvegi að Hringveri
15. Syðritunguvegur af Norðausturvegi að Syðritungu
16. Kvíslarhólsvegur af Norðausturvegi að Kvíslarhól
17. Eyvíkurvegur af Norðausturvegi að Eyvík
18. Héðinshöfðavegur I af Norðausturvegi að Héðinshöfða I
19. Héðinshöfðavegur II af Norðausturvegi að Héðinshöfða II

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar a. m. k. andvirði sex dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár, áður en gjaldið er lagt á.

Hreppsfélag getur ákveðið að hækka gjald sitt til sýsluvegasjóðs þannig að það renni allt að andvirði átta dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, og skal sú ákvörðun tilkynnt sýslumanni fyrir 15. febrúar. Síðan ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. mars. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði, eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

6 gr.

Vegaskattur skal nema 3.0 af þúsundi af fasteignamatsverði mannvirkja, landa og lóða með lögákveðnu álagi, þó aldrei lægri upphæð en kr. 16 300. Lágmarksgjald þetta skal breytast í sömu hlutföll og kaupgjald, sbr. 21. grein vegalaga.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skulu ¾ sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega- eða gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar, og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur tillögur um sýsluvegaáætlun samkvæmt 17. gr. vegalaga. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár, svo og áætlun um útgjöld sýsluvegasjóðs, með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir, svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að lokum sýslufundi.

10. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár, að dómi sýslunefndar og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

11. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 100 þúsund krónum nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu hefur samið og samsamþykkt, samkvæmt 19. gr. vegalaga nr. 6 25. mars 1977, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim er hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi samþykkt nr. 126 9. júní 1965 um sama efni, og samþykkt nr. 279 14. nóvember 1969 um breytingu á henni.

Samgönguráðuneytið, 26. nóvember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Birgir Guðjónsson.

Nr. 494. 6. desember 1979.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 289/1978.

1. gr.

3. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Af öðrum lyfjakostnaði en um getur í 2. gr. er greiðslutilhögun svo sem hér greinir:

1. Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) samkvæmt lyfjaverðskrá I og af innlendum sérlyfjum greiðir samlagsmaður fyrstu 750 krónurnar, en sjúkrasamlagið það sem á vantar á fullt verð.
2. Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) samkvæmt lyfjaverðskrá II (erlend sérlyf) greiðir samlagsmaður fyrstu 2 000 krónurnar, en sjúkrasamlagið það sem á vantar á fullt verð.

Sé heildarverð viðkomandi lyfs jafnt eða lægra en þau mörk er um getur í þessari grein, greiðir samlagsmaður það verð.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 43. gr. laga um almannatryggingar nr. 67/1971, sbr. lög um breytingu í þeim lögum nr. 62 21. maí 1979 og nr. 95 31. desember 1975 og öðlast gildi 1. janúar 1980, jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 160/1979 um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 289/1978.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 6. desember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

5. desember 1979. Nr. 495.

SAMÞYKKT

um breyting á samþykkt um hundahald í Skútustaðahreppi nr. 216/1978.

1. gr.

2. gr. c liður orðist svo:

Hundurinn skal aldrei ganga laus á almannafæri, heldur vera í taumi í fylgd með aðila, er hefur fullt vald yfir honum. Sveitarstjórn getur heimilað frávik frá þessari málsgrein varðandi þá hunda, sem voru hinn 1. nóvember 1979 í eigu einstaklinga búsettra í hreppnum.

Eigi er heimilt að hafa með sér hunda, þótt í taumi séu, inn í skólahús, almennar skrifstofur, samkomuhús, leikvelli eða verslanir, svo og starfsstöðvar hverju nafni sem nefnast, þar sem úrvinnsla, meðferð eða geymsla matvæla á sér stað.

2. gr.

Ofangreind samþykkt sveitarstjórnar Skútustaðahrepps staðfestist hér með skv. 1. gr. laga nr. 7/1953 um hundahald og varnir gegn sullaveiki og lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, til þess að öðlast gildi þegar við birtingu.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 5. desember 1979.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Ingimar Sigurðsson.

29. nóvember 1979. Nr. 496.

AUGLÝSING

um gjaldskrá fyrir afnotagjöld og auglýsingar Ríkisútvarpsins.

Afnotagjöld Ríkisútvarpsins fyrir síðari helming árs 1979 hafa verið ákveðin sem hér segir:

Afnotagjald hljóðvarpstækja	kr. 7 000.—
Afnotagjald svart/hvítra sjónvarpstækja	— 14 700.—
Afnotagjald litsjónvarpstækja	— 19 500.—

Verðtaxtar auglýsinga í útvarpi:

Alls staðar er miðað við krónur fyrir hvert orð.

Flokkur 1

Dánartilkynningar og jarðarfarir, messur. Tapað — fundið. Góðgerðarstarfsemi ..... kr. 300.—

Flokkur 2

Opinberar tilkynningar, auglýsingar um fundahöld. Kvikmynda- og leiksýningar. Auglýsingar um verslun og viðskipti, sem lesnar eru kl. 9.30 og kl. 16.00 ..... kr. 470.—

Flokkur 3

Auglýsingar um verslun og viðskipti, lesnar fyrir og eftir hádegisfréttir og fyrir kvöldfréttir ..... kr. 550.—

Flokkur 4

Allar auglýsingar og tilkynningar, hvers efnis sem er, lesnar eftir kvöldfréttir ..... kr. 1 100.—

Verðtaxtar auglýsinga í sjónvarpi:

	frá 1.10. 79
7 sek.	kr. 36 300
10 —	— 56 300
15 —	— 70 400
20 —	— 87 700
25 —	— 98 600
30 —	— 110 000
35 —	— 130 000
40 —	— 140 000
45 —	— 150 000
50 —	— 166 700
55 —	— 183 300
60 —	— 200 000

Menntamálaráðuneytið, 29. nóvember 1979.

F. h. r.
Birgir Thorlacius.

Sigríður Thorlacius.

Nr. 497. 5. desember 1979.

SAMÞYKKT

um sorphreinsun í Reyðarfjarðarhreppi.

1. gr.

Reyðarfjarðarhreppur sér um sorphreinsun frá öllum fasteignum á skipulögðu svæði kauptúnsins. Fer hún fram undir stjórn sveitarstjórnar og með umsjón heilbrigðisnefndar Reyðarfjarðarhrepps.

2. gr.

Sérhver húseigandi eða leigjandi í Reyðarfjarðarhreppi er skyldur að nota þær aðferðir og tæki við sorpgeymslu og hreinsun, sem sveitarstjórn ákveður og greiða þau gjöld, sem slíku fylgir, eftir nánari ákvörðun sveitarstjórnar.

3. gr.

Sorpið sem sett er í sorpílát, má vera allt venjulegt heimilissorp. Meðal sorps, sem ekki má setja í sorppoka, er mold, möl, grjót, mykja, byggingarsorp (timbur, múrblokkir) og stærri trjágreinar.

4. gr.

Ekki má setja meira sorp í pokana en svo, að auðveldlega megi loka þeim, þegar skipt er um poka. Fyllsta hreinlætis skal gætt umhverfis sorppoka.

5. gr.

Pakka skal inn beittum og oddhvössum hlutum s. s. glerbrotum, áður en þeir eru settir í sorppokana.

6. gr.

Bannað er að setja eldfima vökva s. s. olíu og bensín í sorpílát, hvort sem er laust eða í umbúðum.

7. gr.

Kvörtunum vegna sorphreinsunar skal koma skriflega til sveitarstjórnar.

8. gr.

Minnst einn sorppoki skal vera fyrir hverja fjölskyldu.

9. gr.

Hverjum íbúðareiganda ber að sjá til þess að alltaf sé til nóg af pokum, svo að þeir yfirfyllist ekki milli tæminga.

10. gr.

Sorppokar eru afhentir við hverja tæmingu, en aðrar gerðir poka má ekki nota.

11. gr.

Sorppokarnir skulu vera í sorpskápum, sem sveitarstjórn hefur samþykkt, sorpskápar skulu vera á stöðum sem eru aðgengilegir fyrir sorphreinsunarmenn á lóð húss þess, sem þær tilheyra. Heimilt er að nota grindur í stað skápa þar sem sorpgeymsla er innanhúss. Hafa skal greiðfæran stíg ca. 90 cm. breiðan að sorpskáp. Sorpskápaeigendur verða að sjá um að hafa skápana í góðu ásigkomulagi og endurnýja þá ef þörf krefur.

12. gr.

Ef sorpið er svo mikið eða í því formi, að ekki hæfi viðurkenndum sorpílátum skal húseigandi annast sorphreinsun sjálfur eða senda inn beiðni þess efnis að sveitarfélagið annist hreinsunina gegn sérstöku gjaldi.

13. gr.

Mold, möl, grjót og svipað efni, sem ekki má setja í sorppoka, skal flutt á afmarkað svæði skv. nánari fyrirmælum sveitarstjórnar, sem gilda um þess konar efni.

14. gr.

Bílhræ, brotajárn og þess háttar hluti, skal flytja á afmarkað svæði sem sveitarstjórn ákveður.

15. gr.

Sorphreinsunarmönnum er óheimilt að hnýsast í sorppoka.

16. gr.

Fyrirferðamiklum en brennanlegum úrgangi, svo sem umbúðum og því um líku skulu forráðamenn heimila og atvinnurekstrar koma á sorphreinsunartæki þegar sorphreinsun fer fram, eða í sorphaugstað skv. fyrirmælum sveitarstjórnar.

17. gr.

Kostnaður við almenna sorphreinsun og sorpeyðingu greiðist úr sveitarsjóði. Sveitarstjórn er þó heimilt að innheimta með fasteignagjöldum hvers árs áætlað kostnaðarverð þeirra sorppoka, sem viðkomandi fasteign eyðir á árinu.

18. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að kr. 100 000 nema þyngri refsing liggi við að lögum. Með brot á samþykktinni skal farið að hætti opinberra mála.

19. gr.

Ofangreind samþykkt hreppsnefndar Reyðarfjarðarhrepps staðfestist hér með skv. lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit til þess að öðlast gildi þegar við birtingu.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 5. desember 1979.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Ingimar Sigurðsson.

Nr. 498. 6. desember 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 175/1974 um Kennaraháskóla Íslands.

1. gr.

3. mgr. 4 tl. B. 29. gr. orðist svo:
Í greinum námskjarnans, sbr. 1. tl. 5. gr., skal meðaltal einkunna af öllum námsárum eigi vera lægra en 5 í bóklegum greinum og list- og verk-greinum hvorum fyrir sig og í einstökum greinum eigi lægra en 5 í íslensku og uppeldisgreinum og eigi lægra en 4 nema í einni grein af öðrum greinum námskjarnans.

2. gr.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 6. desember 1979.

Vilmundur Gylfason.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ

um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi

1. gr.

Innflutningur annarra vara en hér eru taldar á eftir skal vera frjáls:

Tollskrárnr.	Vörutegund
01.01.00— 01.06.29	Lifandi dýr.
02.01.10— 02.01.60	Kjöt og ætir hlutar af dýrum, er teljast til nr. 01.01-01.04, nýtt, kælt eða fryst.
02.02.00	Kjöt og ætir hlutar (þó ekki lifur) af alifuglum (hænsnum, öndum, gæsum, kalkúnum og perluhænum), nýtt, kælt eða fryst.
02.03.00	Lifur úr alifuglum, ný, kæld, fryst, söltuð eða í saltlegi.
02.04.09	Annað kjöt og ætir hlutar af dýrum, nýtt, kælt eða fryst, þó ekki hvalkjöt og hvalrengi.
02.05.00	Svínafita án kjöts og alifuglafita (óbrædd og ópressuð), ný, kæld, fryst, söltuð, í saltlegi, þurrkuð eða reykt.
02.06.10— 02.06.20	Kjöt og ætir hlutar af dýrum (þó ekki alifuglalifur), saltað, í saltlegi, þurrkað eða reykt.
04.01.00— 04.07.00	Mjólkurafurðir, fuglaegg, ætar afurðir úr dýraríkinu, ót. a., þó ekki 04.06.00, náttúrulegt hunang.
06.03.00	Afskorin blóm og blómknappar í vendi eða til skrauts, lifandi, þurrkað, litað, bleikt, íborið eða meðfarið á annan hátt, í mánuðunum desember til apríl.
07.01.10.	Kartöflur, nýjar.
07.01.20	Tómatar, nýir.
09.01.21	Kaffi, brennt, malað eða ómalað, í smásöluumbúðum 2 kg eða minna.
09.01.30	Kaffilíki, sem inniheldur kaffi.
15.01.00	Hreinsuð svínafeiti, önnur svínafeiti og alifuglafeiti, brædd eða unnin með upplausnarefni.
15.02.00	Feiti af nautgripum, sauðfé og geitum, óbrædd. Einnig slík feiti brædd eða unnin með upplausnarefni (þar með talin „premier jus").
15.03.00	Svínafeitissterín (lardstearin), oleosterín (pressutólg), svínafeitiolía, oleomargarin, tólgarolía, hvorki jafnblönduð, blönduð né unnin á annan hátt.
15.13.10— 15.13.20	Smjörlíki, tilbúin svínafeiti (imitation lard) og önnur tilbúin matarfeiti.
16.01.00	Pylsur og þess háttar vörur úr kjöti eða öðrum sláturafurðum eða dýrablóði.
16.02.00	Aðrar vörur úr kjöti eða öðrum sláturafurðum, tilreiddar eða niðursoðnar.
x) 17.04.03— 17.04.09	Sykurvörur, sem kakaó er ekki í, þó ekki möndlumassi í 5 kg blokkum og stærri.
x) 18.06.04— 18.06.09.	Súkkulaði og aðrar neysluvörur, sem í er kakaó, ót. a.

x) Fellur niður 1. apríl 1980.

Tollskrárnr.	Vörutegund
Úr 21.07.19	Tilbúinn rjómi, mjólk og mjólkurduft, svo og rjóma- og mjólkurís.
22.04.00	Drúfusafi í gerjun og drúfusafi, sem í er stöðvuð gerjun með öðru en etanóli.
27.09.00	Jarðolíur og olíur fengnar út tjörukenndum steinefnum, óhreinsaðar.
27.10.19	Annað bensín en flugvélabensín.
27.10.60	Gasolíur.
27.10.70	Brennsluolíur.
Ökutæki til fólksflutninga eingöngu:	
Úr 87.02.14	Með alhjóladrifi, notuð.
87.02.16	Notuð.
Úr 87.02.19	Önnur, notuð.
96.01.00	Sópar og burstar úr hrísi og öðrum jurtaefnum, aðeins samanbundið, en ekki fest á haus, með eða án skafts.
Úr 96.01.07	Málningarpenslar (þó ekki listmálunarpenslar).
96.01.03	Burstar og sópar með plastbaki, ót. a.
Úr 96.01.05	
Úr 96.01.09	Aðrir sópar, penslar og burstar, þó ekki gúmmíþvögur á skafti og skaftþvögur.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. þessarar gr. ber innflytjendum að gæta ákvæða laga og annarra reglugerða, um bann við innflutningi eða varúðarráðstafanir í sambandi við hann, svo sem vegna smitunarhættu.

2. gr.

Gjaldeyrisleyfi þarf fyrir greiðslum til útlanda, öðrum en þeim, sem taldar eru hér á eftir:

1. Opinber ríkisútgjöld, svo sem vextir og afborganir lána, kostnaður við utanríkisþjónustu og greiðslur til alþjóðastofnana.
2. Greiðslur vegna þjónustu Pósts og síma.
3. Erlendur kostnaður gjaldeyrisbankanna.

3. gr.

Umsóknir um gjaldeyris- og/eða innflutningsleyfi fyrir vörum og greiðslum, sem ekki eru frjálsar skv. 1. og 2. gr. hér að framan, skulu sendar viðskiptabönkum þeim, sem rétt hafa til að versla með erlendan gjaldeyri.

Þegar um innflutning frílistavöru gegn gjaldfresti er að ræða, ber innflytjanda, áður en varan er send af stað frá útlöndum, að gera viðskiptabanka, sem rétt hefur til að versla með erlendan gjaldeyri, grein fyrir væntanlegum innflutningi og semja um greiðslufyrirkomulag vörunnar.

4. gr.

Til tollafgreiðslu þeirra vara, sem taldar eru í 1. gr. þessarar reglugerðar, þarf innflutningsleyfi, en heimilt skal að flytja inn án innflutningsleyfis eftirtaldar vörur, enda þótt þær falli undir eitthvert tollskrárnúmer, sem talið er í 1. gr.:

1. Fatnað og aðrar ferðamannanauðsynjar, sem tilheyra farþegum, sem koma til landsins frá útlöndum, að svo miklu leyti, sem tollstarfsmenn telja farangur þennan til eigin afnota á ferðalaginu.
2. Vörur, sem sjómenn eða flugmenn flytja sjálfir með sér í fari sínu til persónulegra nota hlutaðeiganda eða skyldmenna hans og keyptar eru fyrir hinn svonefnda áhafnagjaldeyri, ef ekki þarf að greiða toll af þeim.

3. Vörur, sem endursendar eru hingað frá útlöndum, vegna þess að þær seldust ekki, eða eru endursendar hingað af öðrum orsökum, enda séu færðar þær sannanir eða líkur, sem tollyfirvöld taka gildar, fyrir því, að um sé að ræða vörur útfluttar héðan.
4. Vörur, sem ætlaðar eru til afnota fyrir sendiherra erlendra ríkja og aðra, sem samkvæmt lögum og venju njóta hér tollfrelsis eftir nánari reglum, sem fjármálaráðherra setur.
5. Gjafir og aðrar sendingar, sem sönnur eru færðar á, að sendar séu hingað án þess að greiðsla komi fyrir.

5. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 63 31. maí 1979 um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála, öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi numin reglugerð nr. 4 5. janúar 1977, um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi með áorðnum breytingum.

Viðskiptaráðuneytið, 12. desember 1979.

Kjartan Jóhannsson.

Þórhallur Ásgeirsson.

10. desember 1979. Nr. 500.

AUGLÝSING

um skilyrði fyrir ótakmörkuðu lækningaleyfi.

Samkvæmt heimild í 2. grein laga nr. 108 31. desember 1973, sbr. lög nr. 80 23. júní 1969, verður það fyrst um sinn og þar til öðruvísi verður ákveðið, gert að skilyrði fyrir ótakmörkuðu lækningaleyfi, að umsækjendur hafi gegnt læknisstarfi við heilsugæslustöð fulla 4 mánuði að loknu námi í læknadeild og leggi fram skilríki fyrir þeirri þjónustu.

Auglýsing nr. 201 22. maí 1978 er hér með úr gildi felld.

Þetta birtist hér með til leiðbeiningar þeim, er hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 10. desember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

26. nóvember 1979. Nr. 501.

REGLUR

um grandaraspil, öryggisbúnað við línu- og netaspil, öryggi í hringnótaskipum og radarspegla á opnum bátum.

1. gr.

Grandaraspil.

Skuttogarar skulu búnir grandaraspilum eða öðrum búnaði jafngildum, sem kemur í veg fyrir slysahættu af toghlerum, sem hífðir eru í gálga.

2. gr.

Öryggisbúnaður við línu- og netaspil.

Á fiskiskipum, 15 brl. og stærri, sem búin eru línuspili til netaveiða, skal settur sérstakur öryggisbúnaður, þannig gerður, að spilið stöðvist samstundis, ef maður dregst inn að spilkoppnum með veiðarfærunum.

Öll skip sem hefja netaveiðar eftir 1. janúar 1980, skulu búin slíkum öryggisbúnaði sem stöðvar spilið samstundis.

Skipstjóra þessara skipa ber skylda til að sjá um, að þessi búnaður sé ávallt um borð og virkur, þegar skipið fer á netaveiðar. Þessi búnaður skal háður viðurkenningu Siglingamálastofnunar ríkisins í hverju einstöku skipi.

Siglingamálastjóra er heimilt að stöðva skip, sem fer á netaveiðar eftir 1. janúar 1980, án þess að öryggisbúnaður samkvæmt framansögðu sé fyrir hendi.

3. gr.

Öryggisbúnaður á hringnótaskipum.

Áður en hringnótaskip hefja veiðar og eftir að nót er komin um borð, skal skipstjóri fara fram á skoðun Siglingamálastofnunar ríkisins til að kanna hvort öryggisbúnaðar sé þörf til að hindra að menn geti runnið fyrir borð úr nótakassa. Telji Siglingamálastofnun ríkisins þörf á öryggisbúnaði, skal skipið búið honum, og skal hann viðurkenndur af Siglingamálastofnun ríkisins, áður en skipið heldur á veiðar.

4. gr.

Radarspeglar.

Opnir bátar skulu búnir radarspeglum úr málmplötum. Skulu þeir vera að minnsta kosti 25 cm. að þvermáli.

5. gr.

Brot gegn reglum þessum varða sektum.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt lögum nr. 52 12. maí 1979, um eftirlit með skipum staðfestast hér með til að öðlast þegar gildi, birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt falla úr gildi reglur um sama efni, útg. 1. ágúst 1979.

Samgönguráðuneytið, 26. nóvember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Brynjólfur Ingólfsson.

Stjórnartíðindi B 55, nr. 470—501. Útgáfudagur 18. desember 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI B 56 — 1979

23. janúar 1979. 973 Nr. 502.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 371 25. október 1976 um happdrætti dvalarheimilis aldraðra sjómanna.

1. gr.

1. málsl. 7. gr. orðist svo: Verð ársmiða er 12 000 kr., en verð endurnýjunarmiða í hverjum flokki 1 000.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 16 13. apríl 1973 um happdrætti dvalarheimilis aldraðra sjómanna, öðlast gildi 10. apríl 1979. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 36 27. janúar 1978.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 23. janúar 1979.

Steingrímur Hermannsson.

Ólafur W. Stefánsson.

13. desember 1979. Nr. 503.

REGLUGERÐ

um flugskóla.

1. gr.

Flugskóli er skóli, sem starfar í samræmi við eftirfarandi reglur og gefur nemendum sínum kost á bóklegu og verklegu einkaflugmannsnámi og annast ennfremur flugkennslu til frekari réttindaauka flugmanna.

2. gr.

Flugkennsla skal eingöngu fara fram við flugskóla, sem samþykktir eru af flugmálastjórn. Námsefni flugskólanna bóklegt og verklegt skal vera samþykkt af flugmálastjórn.

3. gr.

Flugmálastjórn gefur út leyfi til reksturs flugskóla, með þar til gerðu leyfisbréfi. Binda má leyfi þeim takmörkunum sem flugmálastjórn telur nauðsynlegt hverju sinni. Leyfið er í fyrsta sinn gefið út til eins árs, en flugmálastjórn getur síðan framlengt það til 2ja ára í senn. Leyfið er bundið því skilyrði, að flugmálastjórn sé tafarlaust tilkynnt, ef forsendur leyfisveitingar breytast, eða ef þær eru ekki lengur fyrir hendi.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

4. gr.

Flugskólar skulu gera og halda við flugrekstrarbók sem flugmálastjórn samþykkir. Bók þessi skal m. a. skýra skipulag skólans og kennslunnar og hafa að geyma þær starfsreglur sem fara ber eftir.

5. gr.

Ekki má hefja flugkennslu, fyrr en væntanlegum nemanda hafa verið kynntar þær reglur og þau skilyrði, sem gilda munu í náminu, og eftir að væntanlegur flugnemi hefur staðist skoðun trúnaðarlæknis flugmálastjórnar.

6. gr.

Flugskólar skulu vátryggja þá, sem eru um borð í loftfari í kennsluflugi, ekki lægra, en væru þeir farþegar, sbr. gildandi reglugerð um vátryggingu loftfara.

7. gr.

Ef nemandi reynist óhæfur til flugnáms að áliti flugskólans eða þá að hann brýtur reglur flugskólans gróflega, þá skal yfirkennarinn tilkynna flugmálastjórn það.

8. gr.

Senda skal flugmálastjórn skýrslu um starfsemi skólans á liðnu starfsári, í síðasta lagi hinn 1. febrúar ár hvert.

9. gr.

Verklegri kennslu skal stjórnað af yfirkennara, sem flugmálastjórn samþykkir, enda ber hann ábyrgð gagnvart flugmálastjórn. Bóklegri kennslu skal stjórnað af aðila, sem áður hefur verið viðurkenndur af flugmálastjórn.

10. gr.

Yfirkennarinn ber m. a. ábyrgð á því að:

a) Verkleg þjálfun sé skipulögð og að hún fari fram í samræmi við reglur, sem flugmálastjórn setur og/eða samþykkir.
b) Nemandi sé ekki sendur í verklegt próf, fyrr en hann hefur lokið tilskilinni þjálfun með fullnægjandi árangri.
c) Sömu reglur gilda um bóklega kennslu.

11. gr.

Flugkennarar skulu hafa þau réttindi sem krafist er í gildandi reglugerð um skírteini sem flugmálastjórn gefur út, svo og hafa samþykki yfirkennara flugskólans til þeirrar kennslu, sem þeir annast. Þeir verða að hafa staðist hæfnispróf með yfirkennara skólans fyrir kennslu þá sem þeir annast á hverjum síðustu 12 mánuðum. Yfirkennara ber að halda skýrslur um hæfnisprófin.

12. gr.

Sérhver flugskóli tilnefnir tæknistjóra og flugrekstrarstjóra sem sér um og ber ábyrgð á skoðunum og viðhaldi loftfara skólans í samræmi við gildandi reglugerð um fyrirtæki sem starfa að loftflutningum. Tæknistjórinn og flugrekstrarstjórinn skulu samþykktir af flugmálastjórn. Flugmálastjórn skal einnig samþykkja viðhaldsaðstöðu skólans.

13. gr.

Flugskólinn skal ráða yfir húsnæði sem nothæft er og hentugt til þess að ræða við nemendur fyrir og eftir flug, fyrir stjórn á starfsemi skólans, svo og að vera af-

drep eða biðstaður fyrir nemendur. Í húsnæði þessu skal eftirfarandi a. m. k. vera tiltækt:

a) Sími.
b) Mappa fyrir hvern einstakan nemanda skólans, þar sem færðar eru allar upplýsingar um fræðilegt og verklegt nám hans og framfarir.
c) Kennsluáætlun skólans sem tryggir samhæfingu í kennslu og þjálfun.
d) Reglur þær sem eru viðkomandi starfseminni.
e) AIP/flugmálahandbók og gott Íslandskort fest á vegg.
f) Reglur um loftferðir, útg. af flugmálastjórn.
g) Gögn þau sem nauðsynleg eru til flugáætlunargerðar.
h) Kennslugögn og annað, sem nauðsynlegt má telja til útskýringa.
i) Skólatafla, eða annað sem heppilegt er til þess að gera uppdrætti á.

14. gr.

Flugskólinn eða fyrirtæki það sem hann er hluti af skal vera skráður eigandi að a. m. k. einu loftfari, sem kennslan fer aðallega fram á.

15. gr.

Loftförum sem notuð eru til kennsluflugs, skal viðhaldið og þau starfrækt samkvæmt þeim reglum og fyrirmælum, sem flugmálastjórn hefur sett og/eða samþykkt. Sömu reglur skulu gilda um loftför, sem flugnemar eiga sjálfir og hagnýta sér við flugnámið innan vébanda skólans.

16. gr.

Loftför sem notuð eru við flugkennslu, skulu eftir því sem við á, uppfylla ákvæði reglugerðar um lágmarksbúnað loftfara, eins og hún er á hverjum tíma.

17. gr.

Þegar nemandi er að áliti skólans tilbúinn til prófs, þá skal yfirkennari eða staðgengill hans kalla til prófdómara flugmálastjórnar.

18. gr.

Prófgjöld skal greiða samkvæmt gildandi gjaldskrá flugmálastjórnar.

19. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum eða varðhaldi, auk þess sem flugmálastjórn er heimil svipting leyfis brjóti leyfishafi í mikilvægum atriðum lagaboð, skilyrði leyfis, önnur fyrirmæli um starfsemina, eða hann reynist ófær til að reka hana.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt VII. kafla laga nr. 34 21. maí 1964 um loftferðir, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi 1. janúar 1980 og birtist til eftirbreytni öllum þeim er hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 13. desember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Birgir Guðjónsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 101/1977 um breytingu á reglugerð nr. 250/1976 um tilbúning og dreifingu matvæla og annarra neyslu- og nauðsynjavara.

1. gr.

4. gr. 3. mgr. reglug. nr. 101/1977 sbr. 9. gr. 6. tl. reglugerðar nr. 250/1976 orðist svo:

9.6. Séu kjöt og kjötvörur, fiskur og fiskmeti eða aðrar viðkvæmar neysluvörur, t. d. álegg seldar í luktum umbúðum (þar á meðal niðurlagt lagmeti) eða hraðfrystar, skal á pökkunarstað skráð dagsetning á umbúðir og síðasti leyfilegur söludagur þannig: „Pakkað ....“ „Síðasti söludagur ....“.
Sé um að ræða niðursoðið lagmeti skal á pökkunarstað skrá framleiðsluár vörunnar á umbúðir.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með stoð í lögum nr. 24/1936 um eftirlit með matvælum og öðrum neyslu- og nauðsynjavörum og með stoð í lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit og með stoð í lögum nr. 85/1968 um eiturefni og hættuleg efni, öðlast gildi 1. janúar 1980. Jafnframt öðlast ekki gildi reglugerð nr. 446/1979 með sama heiti.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 19. desember 1979.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Ingimar Sigurðsson.

Nr. 505. 11. desember 1979.

REGLUGERÐ

fyrir Sjúkrahús Suðurlands og heilsugæslustöð Selfoss.

1. gr.

Sjúkrahúsið er almennt sjúkrahús og í starfstengslum við það heilsugæslustöð Selfoss.

2. gr.

Heilsugæslustöðin er H2 stöð.
Starfssvæði heilsugæslustöðvarinnar er Villingaholtshreppur, Hraungerðishreppur, Gaulverjabæjarhreppur, Sandvíkurhreppur, Selfosskaupstaður, Grafningshreppur, Eyrarbakkahreppur og Stokkseyrarhreppur.

3. gr.

Sjúkrahús Suðurlands og Heilsugæslustöð Selfoss verða rekin sem ein stofnun, hér eftir í reglugerð þessari nefnd stofnunin. Eigendur stofnunarinnar eru: Ríkissjóður, Árnessýsla, Rangárvallasýsla, V-Skaftafellssýsla, Selfosskaupsstaður og Selfoss-heilsugæslustarfssvæði í réttu hlutfalli við framlög.
Þær eignir, sem stofnuninni kunna að áskotnast, verða á sama hátt sameiginlegar.

4. gr.

Stjórn stofnunarinnar skal skipuð 5 mönnum. Sýslunefndir Árnessýslu, Rangárvallasýslu og V-Skaftafellssýslu kjósa hver fyrir sig einn mann í stjórnina, en á hverjum fundi fara aðeins tveir þeirra með atkvæðisrétt eftir samningi þeirra innbyrðis. Selfosskaupsstaður kýs einn mann. Starfsmannaráð stofnunarinnar kýs tvo menn og skal annar þeirra vera starfsmaður sjúkrahússins en hinn starfsmaður heilsugæslustöðvarinnar.

5. gr.

Yfirlæknar og hjúkrunarforstjórar eiga rétt til setu á stjórnarfundum og hafa þar tillögurétt og málfrelsi. Skal boða þá á fundi eins og stjórnarmenn.

Sama rétt eiga og aðrir starfsmenn stofnunarinnar, er sinna sjálfstæðum og sérhæfðum verkefnum, þegar þau mál eru á dagskrá.

6. gr.

Stofnunin hefur sameiginlega framkvæmdastjórn og rekstrarreikning þar sem reglugerð þessi kveður ekki öðruvísi á um. Skipta skal rekstrarkostnaði á milli sjúkrahúss og heilsugæslustöðvar skv. rekstrarreikningi og hlutfallslegri notkun eftir nánara samkomulagi rekstraraðila um hlutfall við gerð rekstraráætlunar.

7. gr.

Starfsemi stofnunarinnar skiptist á eftirfarandi hátt:

1. Framkvæmdastjórn, 2. Sjúkrahús með stoðdeildum: Röntgen- og rannsóknarþjónustu, endurhæfingu, eldhúsi og þvottahúsi. 3. Heilsugæslustöð.

8. gr.

Stjórn stofnunarinnar ræður framkvæmdastjóra og er hann ábyrgur gagnvart henni. Framkvæmdastjóri sér um daglegan rekstur skrifstofu og annast fjármál stofnunarinnar. Ennfremur sér hann um aðra þætti daglegs reksturs, sem ekki falla undir stjórn yfirlækna eða hjúkrunarforstjóra.

9. gr.

Framkvæmdastjóri skal gera rekstraráætlun í samráði við yfirlækna og hjúkrunarforstjóra og leggja fyrir stjórnarfund í lok nóvembermánaðar ár hvert.

10. gr.

Stjórnin ræður yfirlækni sjúkrahúss að fengnu áliti stöðunefndar skv. 31. gr. laga nr. 57/1978 og aðra lækna skv. stöðuheimildum.

11. gr.

Læknar heilsugæslustöðvar kjósa sér yfirlækni sbr. 21. gr. 3. tl. laga nr. 57/1978.

12. gr.

Yfirlæknir sjúkrahússins kemur fram fyrir hönd stofnunarinnar sem læknisfræðilegur forsvarsmaður hennar, en samráð skal hann hafa við aðra stjórnendur eftir því sem við á.

13. gr.

Stjórn stofnunarinnar ræður hjúkrunarforstjóra að sjúkrahúsinu sbr. 29. gr. laga nr. 57/1978. Hann skipuleggur hjúkrun á sjúkrahúsinu og ber ábyrgð á henni. Hann hefur og umsjón með þvottahúsi og ræstingu.

14. gr.

Stjórn stofnunarinnar ræður annað starfslið sjúkrahússins en um getur í 8., 10. og 13. gr. í samráði við yfirlækni og hjúkrunarforstjóra.

15. gr.

Við heilsugæslustöðina skal starfa hjúkrunarforstjóri sbr. 17. gr. 3. tl. laga nr. 57/1978.

16. gr.

Stjórn stofnunarinnar ræður annað starfslið heilsugæslustöðvarinnar en lækna, hjúkrunarfræðinga, ljósmæður og tannlækna og skal um slíkt hafa samráð við yfirlækni og hjúkrunarforstjóra.

17. gr.

Yfirlæknar og hjúkrunarforstjórar eru ráðgefandi varðandi uppbyggingu og viðhald og kaup á tækjum eða búnaði.

18. gr.

Ráða má sérlærða lækna, sem annast lækningar á sjúkrahúsi eða heilsugæslustöð, til að veita forstöðu stoðdeild í hlutastarf.

19. gr.

Ráða má heilsugæslulækna í hlutastarf við sjúkrahús enda gegni þeir þá vaktþjónustu við það.

20. gr.

Samræma skal eftir því sem við verður komið alla vaktþjónustu fyrir stofnunina. Yfirlæknar stofnunarinnar skulu skipuleggja vaktir svo og bakvaktir.

21. gr.

Um starfsemi stofnunarinnar fer að öðru leyti í samræmi við lög og reglugerðir eða fyrirmæli heilbrigðisyfirvalda.

22. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. lögum nr. 57/1978 um heilbrigðisþjónustu öðlast gildi 1. janúar 1980.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þar til starfsmannaráð hefur kosið fulltrúa sína, fara fulltrúar eignaraðila einir með stjórnarstörf.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 11. desember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

REGLUR

um starfrækslu almenningstalstöðva í 27 MHz tíðnisviðinu.

1. gr.

Póst- og símamálastofnunin gefur út leyfisbréf til að eiga og/eða starfrækja almenningstalstöðvar í 27 MHz tíðnisviðinu, nánar tiltekið frá 26,960 til 27,405 MHz.

Starfsleyfið heimilar notkun talstöðva fyrir skilaboð og stutt samtöl innanlands.

Leyfishafar geta verið stofnanir, atvinnufyrirtæki, félög og einstaklingar, sem náð hafa 16 ára aldri. Póst- og símamálastofnun skal viðurkenna félög farstöðvaeigenda til að vera í forsvari í samskiptum við Póst- og símamálastofnunina fyrir sína félagsmenn, enda beri þau ábyrgð á radíóviðskiptum félaga sinna.

2. gr.

Öll tilraunastarfsemi á tækjabúnaði og loftnetum er óheimil í þessu tíðnisviði, nema samkvæmt sérstakri heimild Póst- og símamálastofnunar.

3. gr.

Hver sá, sem óskar að flytja inn, eiga og/eða starfrækja talstöðvar fyrir ofangreint tíðnisvið, skal sækja um það á þar til gerðum eyðublöðum og skulu öll atriði viðvíkjandi gerð stöðvarinnar og væntanlega notkun koma þar fram. Leyfi til innflutnings talstöðvanna eru aðeins veitt notendum, þó getur Póst- og símamálastofnunin heimilað umboðsmönnum framleiðenda innflutning á takmörkuðum fjölda stöðva, enda sé endanlegri afhendingu þeirra til notenda hagað eftir þeim reglum, sem Póst- og símamálastofnunin setur.

4. gr.

Talstöðvar, sem ætlaðar eru til notkunar á ofangreindu tíðnisviði, skulu standast þær kröfur, sem Póst- og símamálastofnunin gerir til slíkra stöðva. Innflutningsleyfi verða ekki veitt fyrir talstöðvum, sem ekki eru í samræmi við kröfurnar. Notkun stefnuvirkra loftneta eru ekki leyfð. Þó getur Póst- og símamálastofnunin leyft slíka notkun ef til þess liggja sérstakar ástæður. Þess skal gætt, þegar um fasta uppsetningu er að ræða, að hafa minnst 5 m fjarlægð milli loftnetsins og annarra loftneta.

5. gr.

Til staðfestingar því, að talstöðvar standist þær kröfur, sem gerðar eru, framkvæmir Póst- og símamálastofnunin tegundaprófun á fyrstu talstöð af hverri gerð, sem framleidd er innanlands eða innflutt. Með stöð, sem komið er með til prófunar, skal fylgja handbók með teikningum og lýsingum. Erlendar stöðvar, sem ekki standast prófunina skulu sendar úr landi aftur og Póst- og símamálastofnuninni afhent skilríki þar að lútandi. Innflytjandi stöðvarinnar greiðir fyrir prófun hennar samkvæmt gjaldskrá Póst- og símamálastofnunar.

6. gr.

Á hverri talstöð skal vera skilti, sem tilgreinir framleiðanda, tækjagerð og framleiðslunúmer, en þar að auki setur Póst- og símamálastofnunin númer á stöðina. Stöðvar, sem koma í leitirnar án slíkrar merkingar, teljast ólöglegar.

7. gr.

Áður en starfræksla stöðvar hefst skal viðkomandi afla sér starfsleyfis hjá radíóeftirliti Póst- og símamálastofnunarinnar.

Fyrir útgáfu stöðvar- og starfsleyfa greiðist samkvæmt gjaldskrá Póst- og símamálastofnunarinnar.

Stöðvarleyfi skal síðan endurnýja á eins árs fresti, en starfsleyfi á fimm ára fresti, hvort tveggja með greiðslu sérstaks endurnýjunargjalds, samkvæmt sömu gjaldskrá.

8. gr.

Leyfishafi má ekki lána talstöð, selja eða afhenda öðrum til eigna eða afnota, nema að fengnu skriflegu leyfi Póst- og símamálastofnunarinnar. Þó getur leyfishafi heimilað maka eða börnum takmörkuð afnot af stöðinni, enda beri hann sjálfur persónulega ábyrgð á viðskiptum þeirra í talstöðinni.

9. gr.

Viðskipti í 27 MHz tíðnisviðinu milli almenningstalstöðva skulu vera í samræmi við gildandi lög og reglugerðir um notkun radíótækja. Eftirfarandi atriða skal einkum gætt:

a) Áður en sending er hafin skal gengið úr skugga um að rásin, sem valin hefur verið til viðskiptanna, sé laus svo að viðskipti annarra verði ekki trufluð.
b) Í upphafi skulu viðskiptaaðilar kynna sig með kallmerki, sem Póst- og símamálastofnunin gefur út. Þó skal félagsmönnum í viðurkenndum farstöðvafélögum heimilt að nota kallmerki, er félag þeirra úthlutar. Slíkum aðilum er og heimilt að gefa út kallmerkjaskrá fyrir félagsmenn sína.
c) Lengd viðskipta skal takmörkuð eins og hægt er og rásinni ekki haldið að óþörfu.

Leyfishafar almenningstalstöðva eru bundnir þagnarheiti um það, sem þeir kynnu að heyra af viðskiptum annarra.

10. gr.

Öll notkun almenningstalstöðva í 27 MHz tíðnisviðinu til fjarskipta milli talstöðvaskyldra skipa og báta, og milli þeirra og lands er stranglega bönnuð. Hið sama gildir um fjarskipti milli landa. Notkun þessara talstöðva í loftförum er einnig bönnuð nema uppsetning þeirra og notkunarreglur séu samþykktar af Flugmálastjórn og radíóeftirliti Póst- og símamálastofnunar.

11. gr.

Í 27 MHz tíðnisviðinu eru eftirfarandi rásir, sem öllum leyfishöfum er heimilt að nota; með þeim takmörkunum, er leiðir af niðurlagi þessarar greinar:

Rás	Tíðni	Rás	Tíðni	Rás	Tíðni
1	26,965 MHz	9	27,065 MHz	17	27,165 MHz
2	26,975 —	10	27,075 —	18	27,175 —
3	26,985 —	11	27,085 —	19	27,185 —
4	27,005 —	12	27,105 —	20	27,205 —
5	27,015 —	13	27,115 —	21	27,215 —
6	27,025 —	14	27,125 —	22	27,225 —
7	27,035 —	15	27,135 —		
8	27,055 —	16	27,155 —		

Rásir 24—40 verða skipulagðar síðar af Póst- og símamálastofnuninni með hliðsjón af notkunarþörf.

Í sambandi við skipulag á rásum 1—23 skal tekið tillit til samkomulags Félags farstöðvaeigenda á Íslandi, Félags íslenskra bifreiðaeigenda og Slysavarnafélags Íslands, um notkun á rásum 6 og 9.

Notendum skal þó bent á, að eftirfarandi félög hafa áður haft sérúthlutun á hluta af ofangreindum rásum og skulu þau hafa forgangsrétt á notkun þeirra þar til lokið er skipulagningu á leyfilegum rásum samkvæmt grein þessari.

Aðilar sem annast slysavarna- og hjálparstörf rásir 13 og 22.

Félag ísl. bifreiðaeigenda rás 19.

Félag farstöðvaeigenda rásir 6, 10, 11 og 12.

Lögreglan rás 17.

Nánari leiðbeiningar um notkun rásanna verða gefnar út af Póst- og símamálastofnuninni.

12. gr.

Mesta leyfilegt sendiafl ómótaðrar burðarbylgju almenningstalstöðva í 27 MHz tíðnisviðinu er 2.5 watt. Aðrar tæknikröfur verði samræmdar slíku afli með hliðsjón af nýjustu viðurkenndum gerðum slíkra stöðva á markaðinum.

Póst- og símamálastofnunin veitir nánari upplýsingar um þessi atriði og hvaða mæliaðferðir gildi við ákvörðun þeirra.

Ekki er heimilt að flytja inn eða starfrækja talstöðvar með öðrum rásum en tilgreindar eru í 11. gr.

Allur aukabúnaður, sem fylgir talstöðinni, er háður sömu takmörkunum og stöðin sjálf.

Leyfishöfum er stranglega bannað að breyta á nokkurn hátt samþykktum gerðum talstöðva.

13. gr.

Í viðkomandi tíðnisviði er samkvæmt alþjóðasamþykktum gert ráð fyrir notkun fjarstýritækja, iðnaðartækja, lækningatækja og vísindatækja. Er einkum gert ráð fyrir, að þau noti tíðnisviðið 27.120 MHz $\pm$ 0.6%. Talstöðvar njóta ekki verndar gegn truflunum frá þessum tækjum.

14. gr.

Valdi talstöð truflun á annarri þjónustu ber leyfishafa skylda til að stöðva þegar í stað notkun hennar uns komist hefur verið fyrir orsök truflunarinnar.

Leyfishafar mega ekki nota stöðvar sínar í þéttbýli á sjónvarpstíma, nema í neyðartilvikum. Leyfishöfum er skylt að veita starfsmönnum radíóeftirlits Póst- og símamálastofnunarinnar þegar í stað aðgang að stöðvum sínum, sé þess óskað, enda sýni þeir með skilríkjum á sér heimildir.

15. gr.

Hafi leyfishafi breytt stöð eða bætt við óleyfilegum fylgibúnaði, skal bæði stöðin og fylgibúnaður gert upptækt og leyfi afturkallað. Póst- og símamálastofnunin getur, ef brot á reglum teljast ekki mjög alvarleg, veitt leyfi á ný, þó ekki innan árs frá leyfissviptingu. Talstöðvar og búnaður, sem gert hefur verið upptækt, skilast þó ekki aftur. Allar talstöðvar, sem ekki eru skráðar hjá radíóeftirliti Póst- og símamálastofnunar verða gerðar upptækar strax og radíóeftirlitið verður vart við þær.

16. gr.

Um viðurlög gegn brotum á reglum þessum gilda ákvæði laga nr. 30 frá 27. júní 1941 og 14. gr. reglugerðar um rekstur radíóstöðva frá 20. júní 1945.

Reglugerð þessi, sem sett er með heimild í lögum um fjarskipti nr. 30 27. júní 1941 og til fyllingar reglugerðar um rekstur radíóstöðva nr. 113 20. júní 1945, stað-

festist hér með til að öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi reglur um sama efni, dags. 5. febrúar 1975.

Samgönguráðuneytið, 19. desember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 507. 18. desember 1979.

REGLUR

um endurgreiðslur tolla vegna skipasmíða og skipaviðgerða.

I. KAFLI

Almennt ákvæði.

1. gr.

Eftirfarandi reglur skulu gilda um endurgreiðslur á tollum vegna smíði, viðgerða og breytinga innanlands á skipum og bátum sem eru 6 metrar að lengd og stærri.

Ákvæði III. kafla reglna þessara gilda ekki um skemmtibáta.

II. KAFLI

Um endurgreiðslur vegna nýsmíði.

2. gr.

Þegar hafist er handa um nýsmíði skips skal skipasmíðastöð, óski hún endurgreiðslu tolla, tilkynna það Siglingamálastofnun ríkisins á þar til gerðu eyðublaði. Tilkynningunni sem sendist í tvíriti, skal fylgja afrit af smíðasamningi, smíðalýsingu og fyrirkomulagsteikning.

Endurgreiðslur samkvæmt þessum kafla geta aðeins farið fram til skipasmíðastöðva sem hafa þegar er umsókn er lögð fram tilkynnt skattyfirvöldum slíka starfsemi sína og aflað heimildar til kaupa á vörum án söluskatts, sbr. 11. gr. laga nr. 10/1960 um söluskatt með áorðnum breytingum.

3. gr.

Ráðuneytið endurgreiðir skipasmíðastöðvum áætlaðan toll af efni, vélum og tækjum svo sem hér segir:

a) Af þilfarsskipum og -bátum 3.0%, sbr. 4. gr.
b) Af opnum bátum 1.0%, sbr. 5. gr.
c) Af aðalvél, minni en 400 hestöfl, mun ráðuneytið endurgreiða toll sérstaklega gegn framvísun samrits aðflutningsskýrslu og vörureiknings. Til aðalvélar heyrir í þessu sambandi skrúfubúnaður með gír.

Af vél í þilfarsskip og -báta getur endurgreiðsla farið fram þegar stofnunin hefur staðfest að vélin sé komin á undirstöður í tiltekinni nýsmíði. Af vél í opna báta mun endurgreitt samtímis öðrum endurgreiðslum samkvæmt 5. gr. að lokinni úttekt og skráningu.

Til grundvallar útreikningi endurgreiðslufjárhæðar samkvæmt stafliðum a og b skal leggja samningsverð, en með samningsverði er átt við það verð sem samningsaðilar hafa samþykkt með undirritun upphaflegs smíðasamnings, sbr. 2. gr., svo og

viðbótarsamningum sem gerðir hafa verið á smíðatímabilinu, enda hafi afrit af viðbótarsamningum verið send Siglingamálastofnun.

Verði endanlegt söluverð lægra en upphaflegt samningsverð, skal tollendurgreiðslan samkvæmt 2. gr. miðuð við söluverð og skal tekið tillit til þess við lokaendurgreiðslu.

4. gr.

Endurgreiðslur tolla vegna smíði þilfarsskipa og -báta skv. 3. gr. geta farið fram í eftirgreindum áföngum gegn staðfestingu Siglingamálastofnunar hverju sinni að viðeigandi smíðastigi sé lokið:

1. 1% af upphaflegu samningsverði þegar lokið er að byrða bol skips, sjóða hluta (sektionir) þess saman, stilla fyrsta feldi upp eða bandreisa, sé um tréskip að ræða.
2. 1% af upphaflegu samningsverði þegar aðal- og ljósavélar eru komnar á undirstöður.
3. 1% af upphaflegu samningsverði, sbr. 2. gr. og 3.0% af viðbótarsamningsverði, sbr. 3. gr., þegar smíði skips er endanlega lokið og skipið hefur verið tekið út af Siglingamálastofnun ríkisins.

5. gr.

Ráðuneytið endurgreiðir toll vegna smíði opinna báta, sbr. 3. gr., þegar smíði er lokið, Siglingamálastofnun hefur tekið smíðina út og báturinn verið skráður lögum samkvæmt.

Sé opinn bátur búinn tækjum og öryggisbúnaði umfram það, sem krafist er samkvæmt reglum þar að lútandi endurgreiðir ráðuneytið toll af honum sérstaklega gegn framvísun samrits aðflutningsskýrslu og vörureiknings, enda hafi kaupverð þessa búnaðar eigi verið innifalið í samningsverði því, sem tollendurgreiðsla samkvæmt þessari grein er byggð á.

6. gr.

Telji skipasmíðastöð sig ekki fá tolla endurgreidda að fullu skv. 3.—5. gr. getur hún sent Siglingamálastofnun sundurliðun yfir allar tollgreiðslur vegna skips eða báts á þar til gerðum eyðublöðum.

Í sundurliðuninni skal tilgreina vörutegund, magn, tollverð hverrar einingar, tollskrárnúmer og þá tollupphæð sem greidd hefur verið. Samrit aðflutningsskýrslna ásamt vörureikningum skulu fylgja sundurliðuninni, verði því við komið.

7. gr.

Geti skipasmíðastöð ekki framvísað tollskjölum skv. 2. mgr. 6. gr. yfir innfluttar vörur, sem notaðar hafa verið til smíði skips, skal gerð yfir þær sundurliðun á sérstökum eyðublöðum. Á þeim skal tilgreina heiti vörunnar, magn, kaupverð án söluskatts, tollskrárnúmer og upphæð þá sem óskast endurgreidd fyrir hverja vörutegund um sig, en hún reiknast þannig: Frá kaupverði vörunnar dragast 33%. Afgangurinn margfaldast með tollprósentu vörunnar deildri með tollprósentunni + 100. Ekki má taka með í sundurliðun notaða hluti né heldur innlendar framleiðsluvörur. Sundurliðun skulu fylgja reikningar er sýni verð einstakrar vörutegundar án söluskatts.

8. gr.

Geti ráðuneytið fallist á sundurliðun skv. 6. og 7. gr. fer fram uppgjör á þann hátt að skipasmíðastöð verða endurgreiddir tollar þeir sem hún sannanlega hefur greitt vegna skipsins, að frádregnum greiðslum þeim sem þegar hafa verið inntar af hendi, sbr. 1. til 3. tl. 4. gr. reglna þessara.

9. gr.

Nú fer hluti smíði skips fram erlendis og skal þá samningsverð lækkað, sem nemur kaupverði hins erlenda verkþáttar. Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi að mati ráðuneytisins getur ráðuneytið veitt undanþágu frá þessu ákvæði.

Sé smíði skips eða samningsgerð um það svo sérstæð að mati Siglingamálastofnunar að endurgreiðslur tolla verði eigi miðaðar við meðaltalsreglur 3. gr. getur ráðuneytið ákveðið tollendurgreiðslur að fengnum tillögum Siglingamálastofnunar.

Þegar skip er smíðað fyrir eigin reikning og því ekki hægt að leggja ákveðið samnings- eða söluverð til grundvallar endurgreiðslu tolla skv. 3. gr. mun ráðuneytið áætla „samnings- eða söluverð" þess að fengnum tillögum Siglingamálastofnunar sem gerðar skulu með hliðsjón af verði sambærilegra skipa smíðuðum hér á landi.

III. KAFLI

Um endurgreiðslur vegna viðgerða og breytinga á skipum.

10. gr.

Ráðuneytið endurgreiðir toll af innfluttu efni, vélum og tækjum til viðgerða og breytinga á skipum og bátum, þó ekki skemmtibátum, sbr. 1. gr., enda sé viðgerð eða breyting samfelld og endurgreiðsla nemi minnst kr. 250 000.

Sé söluskattur jafnframt endurgreiddur, sbr. 19. tl. 13. gr. reglugerðar nr. 169/1970 um söluskatt með áorðnum breytingum eða önnur gjöld, skal heimilt að endurgreiða toll þrátt fyrir að tilskildri lágmarksfjárhæð samkvæmt 1. mgr. sé eigi náð, enda nái samanlögð fjárhæð greidds tolls, söluskatts eða annarra gjalda þeirri lágmarksfjárhæð sem kveðið er á um í þessari grein.

11. gr.

Ráðuneytið endurgreiðir toll að fullu af innfluttum vélum og tækjum svo og öðru sérinnfluttu tollskyldu efni, sbr. þó 10. gr., enda leggi umsækjandi fram samrit aðflutningsskýrslu (bleikt eintak) og vörureikning yfir viðkomandi vél eða tæki. Geti umsækjandi eigi lagt fram tilskilin gögn samkvæmt þessari málsgrein skal heimilt að endurgreiða umsækjanda toll samkvæmt næstu málsgrein.

Af öðru innfluttu tollskyldu efni endurgreiðir ráðuneytið 4.5% af kaupverði efnis án söluskatts, sbr. þó 10. gr. Umsókn um endurgreiðslu samkvæmt þessari málsgrein skal fylgja frumrit reiknings er sýni kaupverð efnis þar sem söluskattur er sérstaklega tilgreindur. Hafi söluskattur eigi verið innheimtur við sölu, skal reikningur bera með sér að efnivaran hafi verið keypt samkvæmt sérstöku skírteini er veitir heimild til kaupa á vörum án greiðslu söluskatts. Vörureikningur skal bera með sér að efnivara sé keypt vegna tiltekinnar viðgerðar.

Með umsókn um tollendurgreiðslu samkvæmt þessari grein skal fylgja heildarreikningur, er tilgreina skal eftirfarandi:

1. Innflutt tollskylt efni, samkvæmt meðfylgjandi aðflutningsskýrslum.
2. Innflutt tollskylt efni keypt af innlendum birgðum.
3. Tollfrjálst efni og innlend framleiðsla.
4. Greidd vinnulaun.
5. Annan kostnað.

12. gr.

Endurgreiðsla skv. 10. og 11. gr. fer fram til skipseiganda. Þó skal heimilt að láta endurgreiðslur renna til viðgerðaraðila, enda hafi því verið lýst yfir í umsókn um endurgreiðslu af báðum aðilum, að endurgreiðslur skuli renna til viðgerðaraðila og aðflutningsskýrslur og/eða vörureikningar beri það greinilega með sér að efnivaran sé keypt vegna tiltekinnar viðgerðar.

13. gr.

Umsókn um tollendurgreiðslu samkvæmt þessum kafla skal fylgja verklýsing sem staðfest skal af Siglingamálastofnun, enda fylgist fulltrúi hennar með verkinu frá upphafi og taki það út.

IV. KAFLI

Ýmis ákvæði.

14. gr.

Umsóknir um endurgreiðslur tolla samkvæmt reglum þessum skulu bornar fram á sérstökum eyðublöðum sem Siglingamálastofnun lætur í té.

Endurgreiðsla kemur því aðeins til greina, að allar upplýsingar, sem eyðublöðin gefa tilefni til, séu skilmerkilega færðar og þau jafnframt undirrituð.

Umsóknir um endurgreiðslur skulu sendar Siglingamálastofnun og hafa borist innan árs frá því að nýsmíði, viðgerð eða breytingu lauk.

15. gr.

Skipasmíðastöð eða skipseigandi, sem fær endurgreiðslu samkvæmt reglum þessum, skal tilgreina endurgreiddan toll sérstaklega í skattframtali sínu, annað hvort í ársreikningi sem fylgir skattframtali eða í gögnum með honum, undir hvaða lið ársreiknings endurgreiðslan er færð og fjárhæð hennar.

16. gr.

Rangar eða villandi yfirlýsingar eða framlagning rangra eða villandi skjala í þeim tilgangi að hafa áhrif á endurgreiðslufjárhæð samkvæmt reglum þessum og fá ívilnun á tolli varðar við 63. gr. laga nr. 59 28. maí 1959 um tollheimtu og tolleftirlit.

Um meðferð mála vegna brots á reglum þessum fer að hætti opinberra mála.

17. gr.

Nú verður umsækjandi um endurgreiðslu tolla samkvæmt reglum þessum uppvís að því að gefa rangar eða villandi upplýsingar, sbr. 16. gr., og getur ráðuneytið þá synjað um endurgreiðslu.

18. gr.

Reglur þessar eru settar samkvæmt heimild í 28. tl. 3. gr. laga nr. 120 31. desember 1976 um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum til að öðlast gildi frá og með 1. janúar 1980. Frá sama tíma er úr gildi felld auglýsing nr. 224 23. desember 1971 um sama efni og auglýsing nr. 172 30. mars 1978 um breytingu á þeirri auglýsingu.

Ákvæði til bráðabirgða.

Meðan lög nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald með áorðnum breytingum eru í gildi eða þau framlengd óbreytt skulu ákvæði reglna um endurgreiðslur tolla vegna skipasmíða og skipaviðgerða gilda um endurgreiðslu gjalds þessa eftir því sem við geta átt, með þeim leiðréttingum sem leiðir af ákvæðum 2. og 3. mgr. hér að neðan.

Heildarendurgreiðsluprósenta vegna nýsmíði þilfarsskipa og -báta, sbr. a-lið 1. mgr. 3. gr. og 2. mgr. 3. gr. skal vera 3% hærri en þar segir vegna álagningar nefnds vörugjalds, sem endurgreitt skal með sama hætti og tollur og í þeim áföngum sem kveðið er á um í 4. gr. reglna þessara. Heildarendurgreiðsluprósenta vegna nýsmíði opinna báta, sbr. b-lið 1. mgr. 3. gr. og 2. mgr. 3. gr., skal vera 1% hærri en þar

segir vegna álagningar og ofangreinds vörugjalds og skal endurgreitt með sama hætti og kveðið er á um endurgreiðslu tolls skv. 5. gr. reglna þessara.

Af sérinnfluttu efni til skipaviðgerða skal nefnt vörugjald endurgreitt að fullu samkvæmt framlagðri aðflutningsskýrslu, sbr. 1. mgr. 11. gr. Heildarendurgreiðsluprósenta af öðru gjaldskyldu innfluttu efni til skipaviðgerða skal vegna álagningar vörugjalds vera 4.5% hærri en kveðið er á um í 2. mgr. 11. gr. reglna þessara.

Um endurgreiðslur tolla vegna nýsmíði skipa og báta sem smíði er hafin á og tilkynnt Siglingamálastofnun, sbr. 2. gr., fyrir gildistöku reglna þessara skulu gilda ákvæði auglýsingar nr. 224/1971 að því er varðar þá smíðaáfanga, sbr. 3. gr., sem lokið er við og sótt um endurgreiðslu vegna fyrir gildistöku þessara reglna. Sama skal gilda eftir því sem við getur átt um endurgreiðslur tolla vegna viðgerða eða endurbóta á skipum og bátum, enda hafi umsókn um endurgreiðslu borist Siglingamálastofnun fyrir gildistöku reglna þessara.

Fjármálaráðuneytið, 18. desember 1979.

Sighvatur Björgvinsson.

Höskuldur Jónsson.

Nr. 508. 19. desember 1979.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 371 25. október 1976 um happdrætti dvalarheimilis aldraðra sjómanna.

1. gr.

1. málsl. 7. gr. orðist svo: Verð ársmiða er 16 800 kr., en verð endurnýjunarmiða í hverjum flokki 1 400 kr.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 16 13. apríl 1973 um happdrætti dvalarheimilis aldraðra sjómanna, öðlast gildi 10. apríl 1980.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 502 23. janúar 1979.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 19. desember 1979.

Vilmundur Gylfason.

Ólafur W. Stefánsson.

Nr. 509. 13. desember 1979.

REGLUGERÐ

um búfjárhald í Borgarnesi.

1. gr.

Búfjárhald er óheimilt í Borgarnesi án sérstaks leyfis sveitarstjórnar. Reglugerðin skerðir þó ekki rétt lögbýla innan hreppsmarka til búfjárhalds.

2. gr.

Sá, sem hyggst sækja um leyfi samkvæmt 1. gr. skal senda skriflega umsókn til sveitarstjórnar.

Í umsókninni skal gera grein fyrir fjölda búfjárins sem óskað er leyfis fyrir, hvernig geymslu þess skuli háttað og öðru sem máli kann að skipta.

3. gr.

Telji sveitarstjórn að skilyrði séu fyrir hendi skal hún veita leyfið. Má veita það í ákveðinn tíma eða tiltaka ákveðinn frest til afturköllunar. Ef leyfishafi brýtur reglur um meðferð búfjár, t. d. gætir þess ekki á fullnægjandi hátt má afturkalla leyfið að undangenginni aðvörun.

4. gr.

Ef maður heldur búfé án heimildar samkvæmt reglugerð þessari skal lögreglustjóri hlutast til um að það sé tekið úr vörslu hans og er heimilt að selja það á uppboði eða slátra því að undangenginni aðvörun. Sama gildir ef leyfishafi gætir ekki settra reglna um meðferð búfjárins, þannig að það veldur tjóni eða óþrifum.

5. gr.

Sveitarstjórn getur ákveðið að greitt skuli gjald fyrir veitt leyfi til búfjárhalds. Má ákveða gjald fyrir hvern grip sem leyfi er veitt fyrir eða ákveðna upphæð fyrir hvert leyfi.

6. gr.

Sá, sem fær leyfi til búfjárhalds samkvæmt reglugerð þessari, skal hafa búfé í öruggri vörslu og ber hann ábyrgð á öllu því tjóni sem það kann að valda.

7. gr.

Sveitarstjórn skal hafa búfjárhelda girðingu umhverfis íbúðabyggð í Borgarnesi og skipuleggja landsvæði fyrir búfjárhald utan þeirra marka. Stefnt skal skipulega að því að allt búfjárhald flytjist út fyrir ofangreinda girðingu.

8. gr.

Byggingar peningshúsa eru aðeins leyfðar á skipulögðum búfjársvæðum, sem bundin eru í aðalskipulagi.

Leyfisveiting er háð því að umsækjandi sé félagi í viðkomandi búfjáreigendafélagi, ef slíkt félag er starfandi.

9. gr.

Enginn má halda búfé nema hann hafi yfir það hús, sem samræmist kröfum heilbrigðisreglugerðar. Leyfishafi ber ábyrgð á því að hann hafi beitiland handa búfé sínu á sumri og fóður á vetri, svo og allri meðferð búfjárins.

10. gr.

Halda skal skrá yfir leigð lönd. Leitast skal við að taka til greina tillögur þeirra búfjáreigendafélaga, sem starfandi eru, um leigu á löndum og miða að því að jafna aðstöðu búfjáreigenda.

11. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að kr. 50 000. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af sveitarstjórn Borgarness staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 44 23. maí 1964 um búfjárhald í kaupstöðum og kauptúnum, til þess að öðlast gildi frá 1. janúar 1980 og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 13. desember 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 510. 28. desember 1979.

REGLUGERÐ
um aukatekjur ríkissjóðs.

1. gr.

Leyfisgjald skal greiða í ríkissjóð sem hér segir:

1.	Áfrýjunarleyfi	kr.	10 500
2.	Nóvaleyfi	—	10 500
3.	Leyfisbréf fyrir undanþágu frá hjónavígsluskilyrðum	—	5 300
4.	Lögskilnaðarleyfi	—	10 500
5.	Ættleiðingarleyfi	—	5 300
6.	Leyfisbréf til heildsölu	—	525 000
7.	Leyfisbréf til umboðssölu	—	262 500
8.	Leyfisbréf til smásölu	—	130 500
9.	Leyfisbréf til lausaverslunar	—	105 000
10.	Gjald fyrir endurnýjun verslunarleyfis	—	5 300
11.	Gistihúsaleyfi, veitingahúsaleyfi, leyfi fyrir skemmtistað	—	105 000
12.	Gistiskálaleyfi, veitingastofuleyfi	—	52 500
13.	Leyfi fyrir gistiheimili, greiðasöluleyfi	—	37 500
14.	Gjald fyrir endurnýjun leyfis skv. 11.—13. tl.	—	5 300
15.	Leyfi til tækifærisveitinga	—	5 300
16.	Leyfi fyrir vínveitingastað	—	420 000
17.	Leyfi fyrir vínveitingastað til skemmri tíma en tveggja ára	—	210 000
18.	a) Leyfi til vínveitinga (tækifærisveitinga)	—	10 500
	b) Skemmtanaleyfi, þar sem vínveitingar eru leyfðar	—	15 800
19.	Iðjuleyfi	—	52 500
20.	Leyfisgjald vegna tollvörugerðar	—	52 500
21.	Endurnýjun leyfis vegna tollvörugerðar	—	27 000
22.	Einkaleyfi skv. lögum nr. 12/1923		
	fyrir fyrstu 5 ár	—	25 500
	fyrir næstu 5 ár	—	78 000
	fyrir síðustu 5 ár	—	157 500
23.	Leyfi til málflutnings fyrir Hæstarétti	—	78 000
24.	Leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi	—	15 000
25.	Leyfi til að stunda almennar lækningar	—	15 000
26.	Leyfi til að stunda sérlækningar	—	78 000
27.	Leyfi til að stunda tannlækningar	—	15 000
28.	Sérfræðileyfi til tannlækninga	—	78 000

29.	Leyfi til fasteignasölu	—	25 500
30.	Undanþáguleyfi til skipstjórnar eða vélstjórnarstarfa	—	2 600
31.	Eiturbeiðni (leyfi til kaupa á takmörkuðu magni)	—	1 300
32.	Leyfisskírteini til kaupa og notkunar á eiturefnum	—	5 300
33.	Endurnýjun leyfisskírteina til kaupa og notkunar á eiturefnum	—	5 300
34.	Leyfi til að framleiða skotvopn, skotfæri eða sprengiefni, sbr. 5. gr. laga nr. 46/1977	—	78 000
35.	Leyfi til að versla með skotvopn, skotfæri eða skotelda, hvort sem er í heildsölu eða smásölu, sbr. 1. mgr. 9. gr. laga nr. 46/1977, auk gjalds fyrir verslunarleyfi	—	25 500
36.	Endurnýjun á söluleyfi skv. 35. tl.	—	5 300
37.	Tímabundið leyfi til sölu skotelda í smásölu, sbr. 2. mgr. 9. gr. laga nr. 46/1977	—	5 300
38.	Leyfi til kaupa á sprengiefni, sbr. 25. gr. laga nr. 46/1977	—	1 300
39.	Leyfi til þess að fara með sprengiefni og annast sprengingar, sbr. 26. gr. laga nr. 46/1977	—	10 500
40.	Önnur leyfi, er valdsmenn eða Stjórnarráðið gefa út, nema gjald fyrir þau sé ákveðið í sérstökum lögum eða reglugerðum	—	5 300

2. gr.

Skírteinagjöld skal greiða í ríkissjóð sem hér segir:

1.	Vegabréf til útlanda (18—66 ára)	kr.	5 300
2.	Vegabréf til útlanda fyrir aðra	—	2 600
3.	Ökuskírteini bifreiðastjóra	—	2 600
4.	Skírteini til aksturs bifhjóls	—	2 600
5.	Skírteini til stjórnar farandvinnuvélar	—	5 300
6.	Ökuskírteini, alþjóðlegt	—	5 300
7.	Bifreiðaskírteini, alþjóðlegt	—	5 300
8.	Meistarabréf	—	25 500
9.	Sveinsbréf	—	5 300
10.	Stýrimanns- og skipstjóraskírteini á fiskiskipum allt að 120 br.rúml., hvert skírteini	—	2 600
11.	Stýrimanns- og skipstjóraskírteini á fiskiskip af hvaða stærð sem er og stýrimanns- og skipstjóraskírteini á verslunarskip allt að 400 br.-rúml., hvert skírteini	—	8 400
12.	Undirstýrimannsskírteini, stýrimannsskírteini og skipstjóraskírteini á verslunarskip og varðskip af hvaða stærð sem er, hvert skírteini	—	10 500
13.	Vélstjóraskírteini, fyrsta stigs, hvert skírteini	—	2 600
14.	Vélstjóraskírteini, annars stigs, hvert skírteini	—	5 300
15.	Vélstjóraskírteini, þriðja stigs, hvert skírteini	—	7 800
16.	Vélstjóraskírteini, fjórða stigs, hvert skírteini	—	10 500
17.	Flugnemaskírteini	—	2 600
18.	Einkaflugmannsskírteini	—	5 300
19.	Atvinnuflugmannsskírteini hið minna	—	7 800
20.	Atvinnuflugmannsskírteini hið meira	—	15 000
21.	Flugstjóraskírteini	—	25 500
22.	Flugvélstjóraskírteini, flugleiðsögumannsskírteini og flugloftskeytamannsskírteini	—	15 000
23.	Flugumferðarstjóraskírteini	—	2 600

24.	Skírteini til kvikmyndasýninga		
	a) staðbundin skírteini	—	2 600
	b) sveinsskírteini	—	2 600
	c) meistaraskírteini	—	5 300
25.	Naglabyssuskírteini	—	2 600
26.	Skírteini fyrir suðumenn	—	2 600

3. gr.

Fyrir skráningar, sem lögboðnar eru og eigi er ákveðið gjald fyrir í öðrum greinum reglugerðar þessarar, skal greiða í ríkissjóð sem hér segir:

1.	Skráning hlutafélags	kr.	37 500
2.	Skráning samvinnufélags	—	37 500
3.	Skráning útibús	—	19 500
4.	Skráning starfsstöðva erlendra félaga	—	25 500
5.	Skráning firma eins manns	—	15 000
6.	Skráning firma tveggja manna eða fleiri	—	25 500
7.	Skráning breytinga á eldri skráningu	—	4 200
8.	Tilkynning um prókúru, sérstök	—	4 200
9.	Afturköllun prókúru	—	2 600
10.	Skráning bifreiðar, nýskráning	—	16 800
11.	Skráning bifreiðar, umskráning milli umdæma	—	8 400
12.	Skráning bifreiðar, umskráning innan umdæmis	—	16 800
13.	Skráning eigendaskipta að bifreið	—	8 400
14.	Skráning bifhjóls, nýskráning	—	8 400
15.	Skráning bifhjóls, umskráning	—	4 200
16.	Skráning eigendaskipta að bifhjóli	—	4 200
17.	Skráning og umskráning létts bifhjóls	—	4 200
18.	Skráning og eigendaskipti að léttu bifhjóli	—	4 200
19.	Skráning og umskráning beltabifhjóls	—	4 200
20.	Skráning eigendaskipta að beltabifhjóli	—	4 200
21.	Skráning og umskráning dráttarvélar	—	4 200
22.	Skráning og eigendaskipti að dráttarvél	—	4 200
23.	Skráning og umskráning tengivagna og festivagna	—	8 400
24.	Skráning eigendaskipta tengivagna og festivagna	—	8 400
25.	Skráning flugvélar, atvinnu	—	25 500
26.	Skráning flugvélar, einka	—	10 500
27.	Skráning breytinga á eldri skráningu flugvélar (eigendaskipti, nafnbreyting o. fl.)	—	10 500
28.	Skráning kaupmála	—	5 300

4. gr.

Fyrir skráningu á eignarrétti á loftfari greiðast kr. 1 300 fyrir hver byrjuð 200 kg af leyfilegum hámarksþunga loftfars fullhlaðins, þó eigi minna en kr. 9 000.

Fyrir aðra skráningu greiðist kr. 12 800. Ekkert gjald greiðist fyrir að afmá skráningu.

5. gr.

Fyrir að afgreiða vöru- og mannflutningaskip, sem kemur frá útlöndum, og fyrir að láta af hendi þau skilríki er skipið á að fá hér á landi skal greiða kr. 150 af hverri nettósmálest skipsins. Hálf smálest eða þar yfir telst heil.

Gjald þetta skal greiða á fyrstu höfn er skipið tekur hér á landi, þó eigi oftar en sex sinnum á almanaksári.

6. gr.

Fyrir að afgreiða útlend fiskiskip, sem koma hingað eingöngu vegna fiskveiða, skal greiða kr. 110 af hverri nettósmálest skipsins á fyrstu höfn er það tekur, þó eigi nema einu sinni á almanaksári. Hálf smálest eða þar yfir telst heil.

Enn fremur skal í hvert sinn er slíkt fiskiskip tekur höfn hér á landi síðar á árinu greiða áritunargjald, kr. 15 af nettósmálest, auk tollgæslu- og sóttvarnargjalds.

7. gr.

Fyrir löggildingu manns til starfs, sem veitt er samkvæmt heimild í lögum eða reglugerðum, skal greiða:

1. Löggilding manns um ævitíð (dómtúlkur, skjalaþýðendur, endurskoðendur o. fl.) ..... kr. 25 500
2. Löggilding manns um óákveðinn tíma (skiptaforstjórar o. fl.) ..... — 5 300

Undanþegnir gjaldi þessu eru mats- og vigtarmenn löggiltir í þágu atvinnuveganna.

8. gr.

1.	Fyrir borgaralega hjónavígslu skal greiða	kr.	4 200
2.	Fyrir löggildingu verslunarbóka	—	5 300
3.	Fyrir löggildingu leiðarbókar eða véladagbókar	—	2 600
4.	Fyrir útnefningu matsmanna, fyrir hvern mann	—	2 600
5.	Fyrir vottorð er einstakir menn æskja í þágu verslunar eða atvinnu (vöruvottorð)	—	600
6.	Fyrir sakavottorð gefin samkvæmt beiðni einstakra manna	—	900
7.	Fyrir veðbókarvottorð	—	1 300
8.	Fyrir önnur embættisvottorð	—	900
9.	Fyrir lögskráningu skipshafnar, fyrir hvern mann	—	300

9. gr.

Fyrir endurrit eða ljósrit, er einstakir menn biðja um úr embættisbókum og skjalasöfnum, skal greiða ritlaun:

Fyrir vélritaða síðu ..... kr. 450

Hluti úr síðu telst heil síða.

Lægstu ritlaun eru ..... — 900

Í ritlaunum er innifalið staðfestingargjald, nema af dómsgerðum og notarialstaðfestingum.

Þegar endurrit dómsskjala eru felld inn í dómsgerðir skal greiða samlestrargjald, kr. 110 af hverri síðu.

10. gr.

Innheimtu gjalda samkvæmt reglugerð þessari hafa á hendi sýslumenn og bæjarfógetar og hliðstæðir embættismenn, svo og fjármálaráðuneytið.

11. gr.

Þegar innheimtumaður afgreiðir skjal sem gjald er fyrir að gefa út eða rita á ber honum að rita hið greidda gjald á skjalið.

Gjald fyrir embættisgerð skal skrá í gerðabók er gerð lýkur.

Ef gjald fyrir eða samkvæmt embættisgerð er eigi skráð í aukatekjubók samtímis og gerðin fer fram skal innheimtumaður skrá í gerðabókina hvenær gjaldið er innfært í aukatekjubók.

12. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum um aukatekjur ríkissjóðs nr. 79 23. desember 1975, öðlast gildi 1. janúar 1980. Jafnframt falla úr gildi reglugerðir nr. 110/1979 og nr. 299/1979.

Fjármálaráðuneytið, 28. desember 1979.

Sighvatur Björgvinsson.

Höskuldur Jónsson.

Nr. 511. 28. desember 1979.

REGLUGERÐ

um innheimtu bifreiðagjalda o. fl.

1. gr.

Greiða skal sérstakt innflutningsgjald — bensíngjald — af bensíni er fellur undir tollskrárnúmer 27.10.19 og skal fjárhæð þess ákveðin með sérstakri reglugerð.

2. gr.

Greiða skal sérstakt innflutningsgjald — gúmmígjald — af hjólbörðum, notuðum og nýjum, og gúmmíslöngum sem nota má á bifreiðar og bifhjól og skal gjaldið nema 45 kr. af hverju kg. Gjald þetta tekur einnig til hjólbarða og gúmmíslangna sem fylgja bifreiðum er fluttar eru til landsins.

3. gr.

Greiða skal árlega þungaskatt af bifreiðum sem hér segir:

a. Af bifreiðum sem nota annan orkugjafa en bensín og eru minni en 4000 kg að leyfðri heildarþyngd, öðrum en þeim bifreiðum sem ekið er gegn gjaldi samkvæmt mælum:

Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.	Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.
allt að 2000	427 000	3000—3199	573 400
2000—2199	451 400	3200—3399	597 800
2200—2399	475 800	3400—3599	622 200
2400—2599	500 200	3600—3799	646 700
2600—2799	524 600	3800—3999	671 000
2800—2999	549 000		

b. Af bifreiðum sem nota annan orkugjafa en bensín, eru undir 4000 kg að leyfðri heildarþyngd og ekið er gegn gjaldi samkvæmt löggiltum mælum:

Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.	Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.
allt að 2000	555 100	3000—3199	745 500
2000—2199	586 800	3200—3399	777 200
2200—2399	618 600	3400—3599	808 900
2400—2599	650 300	3600—3799	840 600
2600—2799	682 000	3800—3999	872 400
2800—2999	713 700		

c. Af bifreiðum sem nota annan orkugjafa en bensín og eru 4000 kg eða meira að leyfðri heildarþyngd greiðist þungaskattur í formi gjalds fyrir hvern ekinn kílómetra samkvæmt ökumæli. Af tengi- og festivögnum, sem eru yfir 6 tonn að leyfðri heildarþyngd, greiðist þungaskattur á sama hátt. Ákvæði reglugerðar þessarar eiga við tengi- og festivagna jafnt sem bifreiðar eftir því sem við á.

Leyfð heildarþyngd bifreiðar tonn	Gjald fyrir hvern ekinn km kr.	Leyfð heildarþyngd bifreiðar tonn	Gjald fyrir hvern ekinn km kr.
4,0— 4,9	23,10	15,0—15,9	41,00
5,0— 5,9	24,50	16,0—16,9	43,10
6,0— 6,9	26,00	17,0—17,9	45,20
7,0— 7,9	27,50	18,0—18,9	47,30
8,0— 8,9	29,00	19,0—19,9	49,40
9,0— 9,9	30,40	20,0—20,9	51,50
10,0—10,9	31,80	21,0—21,9	53,60
11,0—11,9	33,30	22,0—22,9	55,70
12,0—12,9	34,70	23,0—23,9	57,80
13,0—13,9	36,80	24,0—24,9	59,90
14,0—14,9	38,90	25,0—25,9	62,00

Af fólksflutningabifreiðum 17 farþega og fleiri, sem rétt hafa til sérleyfis- eða hópferðaaksturs, skal greiða 33% lægri þungaskatt en að ofan greinir.

d. Eigendur bifreiða er um getur í a- og b-liðum þessarar greinar geta að eigin vali greitt þungaskatt í formi gjalds fyrir hvern ekinn kílómetra samkvæmt ökumæli í stað fasts árgjalds. Gjald fyrir hvern ekinn kílómetra skal þá vera 23,10 kr. Greiða skal 1/12 hluta gjaldsins skv. a- eða b-lið þessarar greinar, eftir því sem við á, fyrir hvern mánuð sem bifreiðin er í notkun án þess að vera útbúin viðhlítandi ökumælisbúnaði. Mánuður í þessu sambandi teljast 15 dagar eða fleiri en 14 dögum eða færri skal sleppt. Bifreiðaeftirlitsmaður skal skrá í athugasemdadálk skráningarskírteinis bifreiðar hvort greiða skal þungaskatt samkvæmt ökumæli eða fast árgjald.

Frá þeirri stundu er bifreiðaeftirlitsmaður hefur viðurkennt ökumælisbúnað bifreiða, er hér um ræðir, gilda um þær öll ákvæði þessarar reglugerðar er að ökumælum lúta svo og ákvæði reglugerðar nr. 62/1977.

e. Þegar greiddur hefur verið þungaskattur af bifreið skv. c-lið þessarar greinar fyrir 25 000 km akstur á einu almanaksári skal þungaskattur miðast við að veittur sé 10% afsláttur af kílómetragjaldi sem til fellur umfram 30 000 km og að 45 000 km og 20% af kílómetragjaldi umfram 45 000 km.

Afsláttur kemur til framkvæmda við fyrsta uppgjör eftir að akstur hefur náð framangreindum mörkum. Réttur til endurgreiðslu fylgir bifreið þótt eigendaskipti verði.

Um ísetningu ökumæla, innsiglun, álestur og viðgerðir, svo og um skyldur umráðamanns bifreiðar varðandi álestur, færslu ökubókar o. þ. h. gilda ákvæði reglugerðar um ökumæla nr. 62/1977.

Verði ágreiningur um gerð bifreiðar og gjaldskyldu sker fjármálaráðherra úr.

4. gr.

Nú er bifreið eða festi- eða tengivagn eingöngu notuð við flutninga þar sem leyfður heildarþungi nýtist ekki til fulls og á þá eigandi rétt á að gjaldskylda sé miðuð við aðra þyngd en leyfða heildarþyngd. Slík þyngd er hér eftir nefnd skráð þyngd. Skráð þyngd, sem skattur er greiddur af, skal aldrei vera minni en 13 000 kg sé um bifreið að ræða en 6000 kg sé um vagn að ræða. Skráð þyngd, sem greiðsla er miðuð við, má og aldrei vera minni en eigin þyngd bifreiðar eða vagns og ekki skal slík skráning

vera til skemmri tíma en 12 mánaða. Bifreiðaeftirlit ríkisins ákveður hver sé skráð þyngd samkvæmt þessari grein.

Bifreiðaeftirlit ríkisins færir upplýsingar um skráða þyngd í skráningarskírteini. Að lokinni færslu í skráningarskírteini og álestri á ökumæli bifreiðar miðast þungaskattur við hina skráðu þyngd. Nú verður uppvíst að heildarþyngd bifreiðar er meiri en hin skráða þyngd og skal þá heimild til notkunar skráðrar þyngdar þegar afmáð úr skráningarskírteini og skal notkun skráðrar þyngdar þá ekki heimiluð næstu fjögur árin.

5. gr.

Bifreiðar erlendra sendisveita eru undanþegnar gjaldi skv. 3. gr. svo og bifreiðar erlendra ræðismanna ef þeir eru eigi íslenskir ríkisborgarar.

Eigendur jeppabifreiða eiga rétt á endurgreiðslu á helmingi skatts skv. a-lið 3. gr. með eftirtöldum skilyrðum:

a. Þeir lýsi því yfir að bifreiðarnar hafi verið notaðar næstliðið ár að mestu eða öllu leyti við landbúnaðarstörf.
b. Þeir sanni með vottorði hlutaðeigandi skattstjóra, að eigandi bifreiðarinnar hafi haft meiri hluta atvinnutekna sinna næstliðið ár, að frádregnum kostnaði við öflun þeirra, af búrekstri. Heimilt er þó að víkja frá ákvæði þessa stafliðar ef heildartekjur samkvæmt landbúnaðarframtali næstliðins árs eru hærri en tekjur vísitölubús.

6. gr.

Gjalddagi skatts, sem um ræðir í a- og b-liðum 3. gr., er 1. janúar árlega en eindagi 1. apríl og skal skatturinn innheimtast fyrir hvert ár þar sem bifreiðin er skráð í ársbyrjun. Skattskyldan telst frá afhendingu skráningarmerkis, ef um nýskráða bifreið er að ræða, ella frá 1. janúar það ár sem skattur er greiddur. Skatturinn telst fyrir heilan mánuð þannig að 15 dagar eða fleiri teljist heill mánuður en færri dögum skal sleppt.

Skattinn skal sá greiða sem er skráður eigandi á gjalddaga eða síðast var það ef bifreið er afskráð sem ónýt. Hafi bifreið skipt um eiganda (nothafa) án þess að það hafi verið tilkynnt til skráningar hvílir greiðsluskyldan jafnframt á hinum nýja eiganda (nothafa).

Þungaskattur skv. c- og d-lið 3. gr. skal innheimtur ársþriðjungslega eftir á og er gjalddagi skattsins 11. febrúar, 11. júní og 11. október en eindagi síðasti dagur sömu mánaða. Skal skatturinn innheimtast fyrir hvern ársþriðjung þar sem bifreið er skráð þegar álestur fer fram.

Í lok hvers ársþriðjungs, þ. e. á síðustu 10 dögum ársþriðjungs eða fyrstu 10 dögum næsta ársþriðjungs, skal eigandi eða umráðamaður bifreiðar, án sérstakrar tilkynningar, koma með bifreið sína til eftirlitsmanns fjármálaráðuneytis og láta lesa á og skrá stöðu ökumælis.

Um nánari tilhögun á innheimtu þungaskatts samkvæmt ökumælum og álestri ökumæla vísast til reglugerðar nr. 62/1977.

Lækka skal eða endurgreiða skatt skv. a- og b-liðum 3. gr. að réttri tiltölu hafi skattskyld bifreið verið afskráð sem ónýt eða skráningarmerki bifreiðar verið afhent lögreglustjóra í skráningarumdæmi hennar til geymslu í a. m. k. 30 daga samfellt. Við útreikning á frádrætti skattsins skal miðað við heila mánuði þannig að meira en hálfur mánuður skal reiknast sem heill mánuður en hálfum mánuði eða minna skal sleppt.

7. gr.

Eigi skal endurgreiða skatt af bifreið sem greiddur hefur verið af henni út árið þótt skipt sé um eiganda að henni eða hún flutt í annað skráningarumdæmi,

heldur skal greiðslan gilda fyrir þá bifreið allt árið hver sem eigandi hennar er eða hvert sem hún er flutt á landinu.

8. gr.

Viðurlög ef gjöld skv. a- og b-liðum 3. gr. eru ekki greidd:

Við aðalskoðun bifreiðar ár hvert skal eigandi hennar eða umráðamaður færa sönnur á að greiddur hafi verið af henni gjaldfallinn þungaskattur svo og skráningargjald og vátryggingariðgjald ökumanns. Að öðrum kosti skal skoðunarmaður neita um skoðun á bifreiðinni, taka af henni skráningarmerki og afhenda þau lögreglustjóra. Lögreglustjóri skal ekki afhenda þau aftur fyrr en færðar hafa verið sönnur á greiðslu fyrrnefndra gjalda.

Skráning og/eða umskráning bifreiðar skal ekki fara fram nema framangreind gjöld hafi áður verið greidd af bifreiðinni til næstu áramóta.

Sé ekki komið með bifreið til skoðunar á tilskildum tíma og gjöld af henni ekki greidd á réttum gjalddaga skal lögreglustjóri, eftir kröfu skattheimtumanns eða skoðunarmanns, taka af bifreiðinni skráningarmerki til geymslu svo sem að framan segir.

Þungaskattur af bifreiðum og vátryggingariðgjald ökumanns hafa lögtaksrétt. Bifreiðin skal vera að veði fyrir gjöldum þessum og skal það veð ganga fyrir öðrum veðum.

9. gr.

Viðurlög skv. c- og d-lið 3. gr.:

Komi í ljós við eftirlit að ökumælir sé eigi innsiglaður svo sem fyrir er mælt, svo og ef ökutæki hefur verið í notkun án þess að mælir þess hafi verið virkur, greiðir eigandi og/eða umráðamaður bifreiðarinnar viðurlög sem nema þungaskatti af 5 000 km akstri á mánuði, en 15 000 km akstri á mánuði við ítrekað brot. Viðurlög miðast við c- og d-liði 3. gr. eftir því sem við á og innheimtast eins og um venjulegan álestur væri að ræða.

Ef í ljós kemur við skoðun bifreiðar eða við álestur ökumælis að ökumælir eða ökumælisbúnaður er ekki virkur eða að mælir telur rangt og ætla má að eigandi og/eða umráðamaður bifreiðar hafi verið grandlaus, getur viðkomandi innheimtumaður ríkissjóðs ákvarðað skattinn samkvæmt því sem telja má sennilegan akstur að viðbættu 10% álagi.

Misnotkun ökumælis, rof innsiglis á honum eða ítrekuð vanræksla samkvæmt framansögðu varðar sektum allt að 500 000 kr. auk viðurlaga samkvæmt reglugerð þessari nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

Nú vanrækir eigandi að láta setja ökumæli í bifreið sína á tilskildum tíma og hann nýtur eigi til þess sérstakrar undanþágu frá Bifreiðaeftirliti ríkisins og skal þá lögreglustjóri stöðva bifreiðina hvar sem til hennar næst og taka skráningarmerki hennar til geymslu uns ökumælir hefur verið settur í bifreiðina.

10. gr.

Heimilt er að veita sérstaka undanþágu frá því að komið sé með bifreið, sem greiða skal af þungaskatt skv. c- og d-lið 3. gr., til álestrar ársþriðjungslega ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, svo sem ófærð eða veikindi, enda hafi beiðni þar að lútandi borist viðkomandi innheimtumanni með hæfilegum fyrirvara. Sé ekki komið með bifreið til álestrar á tilskildum tíma skal innheimtumaður leggja viðurlög á eiganda eða umráðamann bifreiðar er nemi 500 kr. á hvern dag sem líður frá þeim tíma sem ákveðinn er til álesturs skv. 4. mgr. 6. gr. í allt að 30 daga eða þar til komið er með bifreiðina til álestrar sé það fyrr.

Heimilt er innheimtumanni þó að fella niður sekt þessa hafi sérstakar ástæður orðið til þess að ekki var komið með bifreið til álestrar á réttum tíma, enda hafi fullnægjandi greinargerð borist innheimtumanni um orsök tafarinnar innan tveggja vikna frá lokum þess tímabils er tilgreint er til álestrar ökumæla. Að öðru leyti er niðurfelling sekta samkvæmt þessari grein óheimil nema sérstakt samþykki fjármálaráðuneytisins komi til.

11. gr.

Bifreið, sem í bifreiðaskrá er talin nota annan orkugjafa en bensín, skal talin vera slík hvað skatti viðkemur þangað til eigandi eða umráðamaður sannar fyrir lögreglustjóra (bifreiðaeftirliti) að hún noti þar eftir bensín fyrir orkugjafa.

Eigandi eða umráðamaður bensínbifreiðar sem setur í bifreið sína hreyfil er notar annan orkugjafa en bensín skal tilkynna lögreglustjóra (bifreiðaeftirliti) breytinguna jafnskjótt og hún kemur til framkvæmda.

Nú kemur í ljós að bifreið notar annan orkugjafa en bensín, en hún hefur ekki verið skráð sem slík, og skal þá hvað skattinn snertir telja að hún hafi verið þannig frá síðustu aðalskoðun nema eigandi eða umráðamaður sanni að svo hafi ekki verið.

12. gr.

Innheimtu framanritaðra gjalda annast lögreglustjórar en í Reykjavík tollstjóri. Bensíngjald og gúmmígjald skal innheimt með aðflutningsgjöldum og njóta sömu lögverndar og þau.

Sé þungaskattur ekki greiddur innan mánaðar frá eindaga skal greiða ríkissjóði dráttarvexti af því sem ógreitt er, talið frá og með gjalddaga. Dráttarvextir eru þeir sömu og hjá innlánsstofnunum, sbr. 13. gr. laga nr. 10 29. mars 1961 og ákvörðun Seðlabanka Íslands á hverjum tíma. Dráttarvextir reiknast með sama hætti og hjá innlánsstofnunum.

Heimilt er að veita innflytjendum gjaldfrest á greiðslu aðflutningsgjalds af bensíni. Skal fresturinn miðast við sölu af birgðum og aldrei vera lengri en svo að gjaldið sé greitt áður en tveir mánuðir eru liðnir frá lokum sölumánaðar.

Innflytjandi skal telja fram sölu af birgðum í hverjum mánuði eigi síðar en viku áður en gjaldfresti lýkur.

13. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum um fjáröflun til vegagerðar nr. 79 6. september 1974, lögum nr. 78 23. desember 1975 og lögum nr. 78 31. desember 1977, um breyting á þeim lögum.

Reglugerðin öðlast gildi 1. janúar 1980 en hækkun gjalds fyrir hvern ekinn kílómetra, sbr. c-lið 3. gr., tekur þó eigi gildi fyrr en að loknu 1. álestrartímabili. Jafnframt falla úr gildi reglugerðir nr. 430/1978 og nr. 241/1979 um innheimtu bifreiðagjalda, auk reglugerðar nr. 284/1975 um endurgreiðslu innflutningsgjalda af bensíni. Sé ekki komið með bifreið til álestrar á réttum tíma skal reikna út meðaltal ekinna kílómetra á dag á tímabilinu milli álestra. Af meðaltalsakstri sem samkvæmt þessu hefur átt sér stað eftir lok 1. álestrartímabils skal innheimta hið hækkaða gjald.

Fjármálaráðuneytið, 28. desember 1979.

Sighvatur Björgvinsson.

Höskuldur Jónsson.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Akureyrar nr. 393 3. nóvember 1977, með síðari breytingum.

7. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Jöfnur, sem gilda um útreikninga á heimæðagjaldi í a, b og c lið verði sem hér segir:

a) $H = 424.451 + 463 \times V$

b) $H = 636.676 + 695 \times V$

c) $H = \frac{Hn}{424.451 \times n + 463 \times Vn} \times (424.451 + 463 \times V)$

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 27. desember 1979.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Kristmundur Halldórsson.

13. desember 1979. **Nr. 513.**

AUGLÝSING

um breytingu á upphæð bóta samkvæmt bráðabirgðaákvæði laga nr. 25 10. maí 1977 um breyting á siglingalögum nr. 66/1963.

Hagstofa Íslands hefur samkvæmt síðustu málsgrein 1. gr. laga nr. 25 10. maí 1977 um breyting á siglingalögum nr. 66/1963 reiknað út breytingu á upphæð bóta samkvæmt 1. gr. 1a og 1. gr. 2b téðra laga, nr. 25 10. maí 1977, svo sem hér greinir:

	Fjárhæð dánarbóta skv. lið 1a í bráðabirgða-ákvæðum þús. kr.	Fjárhæð örorkubóta skv. lið 2b í bráðabirgða-ákvæðum þús. kr.
Grunnfjárhæð skv. lögunum, svarar til verka-mannakaups í maí 1977, á gildistökutíma laganna	2 000	6 000
Framfærðar fjárhæðir, frá og með breytingum vikukaups:		
25. júní 1979	5 246	15 737
1. september 1979	5 727	17 180
1. desember 1979	6 480	19 440

Samgönguráðuneytið, 13. desember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Kristinn Gunnarsson.

REGLUGERÐ

um veiðar í þorskfisknet.

1. gr.

Á tímabilinu 1. janúar til 15. maí 1980, er óheimilt að stunda veiðar með þorskfisknetum, án sérstaks leyfis sjávarútvegsráðuneytisins.

2. gr.

Ráðuneytið getur bundið leyfi samkvæmt 1. gr. og úthlutun þeirra þeim skilyrðum, sem nauðsynleg þykja, m. a. í því skyni að stuðla að auknum gæðum afla og takmarka fjölda eða veiðar einstakra gerða skipa.

3. gr.

Ráðuneytið getur með tilkynningu í útvarpi fellt úr gildi leyfi til veiða í þorskfisknet ákveðið tímabil eða frá ákveðnum degi og eru þá allar veiðar í þorskfisknet bannaðar það tímabil eða frá þeim degi.

4. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum samkvæmt lögum nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands. Um mál þau, er rísa kunna af brotum á reglugerð þessari, skal fara að hætti opinberra mála.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands og lögum nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 13. desember 1979.

Kjartan Jóhannsson.

Jón L. Arnalds.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 437, 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald.

1. gr.

1. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Greiða skal í ríkissjóð sérstakt vörugjald af tollverði innfluttrar vöru að viðbættum aðflutningsgjöldum og af verksmiðjuverði innlendrar framleiðsluvöru og innfluttrar vöru sem fær einhverja vinnslumeðferð hér á landi.

Gjaldið skal greitt í tveimur eftirfarandi gjaldflokkum:

1. Af vörum, sem falla undir gjaldflokk A, sbr. 2. gr., skal greiða 18% gjald til og með 11. september 1979 en tímabilið frá og með 12. september 1979 til og með 31. desember 1980 greiðist 24% gjald.
2. Af vörum, sem falla undir gjaldflokk B, sbr. 2. gr., skal greiða 30% gjald.

2. gr.

1. og 2. málsliður 2. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Gjald skv. 1. gr. er innheimt við tollafgreiðslu á innfluttum vörum og skal það greitt í tveimur eftirfarandi gjaldflokkum:

A. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum greiðist 18% gjald til og með 11. september 1979 en tímabilið frá og með 12. september 1979 til og með 31. desember 1980 greiðist 24% gjald:

3. gr.

Eftirtalin tollskrárnúmer falli brott úr A-lið 2. gr. reglugerðarinnar:
97.06.01, 97.06.02 og 97.06.09.

4. gr.

Eftirtalin tollskrárnúmer falli brott úr B-lið 2. gr. reglugerðarinnar:
92.01.00, 92.02.00, 92.03.09, 92.04.01, 92.04.09, 92.05.00, 92.06.00, 92.07.01, 92.07.09, 92.08.00, 92.10.00 og 92.12.21.

5. gr.

2. mgr. 6. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Þegar almenn verðlagning framleiðanda er miðuð við heildsöluverð reiknast hið sérstaka vörugjald 24% og 30%, sbr. 2. mgr. 1. gr., á 90.09% heildsöluverðsins. Svarar það til 21.62% og 27.03% af heildsöluverði án nokkurs frádráttar á kostnaði, svo sem umboðs- eða sölulaunum, afslætti eða öðrum gjöldum. Þegar selt er með söluskatti reiknast gjaldið á vöruverð án söluskatts en hið sérstaka vörugjald myndar stofn til söluskatts.

6. gr.

12. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Gjalddagar sérstaks vörugjalds af sölu innlendrar framleiðslu á árinu 1979 eru fjórir. Gjalddagi fyrir tímabilið 1. janúar til 31. mars er 1. maí 1979, gjalddagi fyrir tímabilið 1. apríl til 30. júní 1979 er 1. ágúst 1979, gjalddagi fyrir tímabilið 1. júlí til 30. september 1979 er 1. nóvember 1979 og gjalddagi fyrir tímabilið 1. október til 31. desember 1979 er 1. febrúar 1980.

Gjalddagar sérstaks vörugjalds af sölu innlendrar framleiðslu á árinu 1980 eru fjórir. Gjalddagi fyrir tímabilið 1. janúar til 31. mars 1980 er 1. maí 1980, gjalddagi fyrir tímabilið 1. apríl til 30. júní 1980 er 1. ágúst 1980, gjalddagi fyrir tímabilið

1. júlí til 30. september 1980 er 1. nóvember 1980 og gjalddagi fyrir tímabilið 1. október til 31. desember 1980 er 1. febrúar 1981.

Eindagi er 15 dögum eftir gjalddaga. Beri eindaga upp á helgidag eða almennan frídag færist hann á næsta virkan dag á eftir.

7. gr.

14. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Hið hækkaða vörugjald, sem lagt skal á innlenda framleiðslu og innflutning frá og með 12. september 1979 skv. 1. gr. reglugerðar þessarar, skal greitt af sölu eða annarri afhendingu innlendrar framleiðslu frá og með 12. september 1979 og af innfluttum vörum, sem teknar eru til tollmeðferðar frá og með 12. september 1979.

Hafi innflytjandi fyrir 12. september 1979 afhent til tollmeðferðar aðflutningsskjöl, sem eru að öllu leyti fullnægjandi til þess að unnt sé að tollafgreiða viðkomandi vöru þegar í stað, skal varan tollafgreidd gegn greiðslu þess sérstaka vörugjalds, sem skv. 1. gr. gildir til og með 11. september 1979 en þó því aðeins að tollafgreiðslu sé lokið fyrir 17. september.

Af vörum, sem með leyfi tollyfirvalda hafa verið afhentar innflytjendum fyrir 12. september 1979 gegn tryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjalda, sbr. m. a. 21. gr. tollskrárlaga, skal greiða hið hækkaða vörugjald, sem skv. 1. gr. reglugerðar þessarar skal gilda frá og með 12. september 1979, nema fullnaðartollafgreiðsla þeirra eigi sér stað fyrir 1. nóvember 1979.

8. gr.

15. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Óheimilt er vegna hækkunar vörugjalds skv. 1. gr. að hækka verð vörubirgða, sem vörugjald hefur þegar verið greitt af við gildistöku reglugerðar þessarar.

Um refsingar og viðurlög vegna brota gegn ákvæðum þessarar greinar gilda eftir því sem við á, ákvæði laga nr. 54/1960 um verðlagsmál og laga nr. 56/1978 um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, sbr. lög nr. 102/1978.

9. gr.

Niðurfelling gjaldsins skv. 3. og 4. gr. skal miðuð við sölu eða aðra afhendingu frá og með 12. september 1979 ef um innlenda framleiðslu er að ræða en um innfluttar vörur skulu gilda í þessum efnum ákvæði 3. mgr. 14. gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 5. gr. laga nr. 107 30. desember 1978, um sérstakt tímabundið vörugjald, sbr. lög nr. 84 1979 um breyting á þeim lögum til að öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 28. desember 1979.

F. h. r.

Höskuldur Jónsson.

Sigurgeir A. Jónsson.

REGLUR

um breytingu á reglum nr. 28 6. jan. 1977, um smíði og búnað íslenskra skipa, hluta G, um raforku og raflagnir.

34. gr. reglnanna orðist þannig:

Landtenging.

Ef skipinu er ætlað að nota raforku frá landi, verður eftirfarandi atriðum að vera fullnægt:

Komið skal fyrir tengiskáp eða tengikassa á hentugum stað í skipinu, þar sem tengja á landstrenginn. Sérstakur strengur skal síðan lagður frá kassanum að aðaltöflu. Í tengiskápnum skal vera rofabúnaður eins og um greinir frá aðal- eða greinitöflu væri að ræða (30. gr. 3002, greinar frá aðaltöflu).

Tenging landstrengsins í tengiskáp skal gerð eins örugg við tengiskinnur og frekast er unnt. Ef tengt er með tengikvísl og strengnum er ætlað að flytja 63A straum eða meira, skal rofinn búinn lás, þannig að útilokað sé að tengja eða aftengja strenginn nema rofinn hafi rofið áður. Í tengiskápnum eða í aðaltöflu skulu einnig vera tæki, er gefa til kynna hvort spenna sé á strengnum (merkjaljós, voltmælir).

Við þrífasa riðstraumskerfi skal að auki vera búnaður, er sýni að fasaröð sé rétt og að mögulegt sé að breyta henni með sérstökum búnaði, t. d. skiptirofa. Búnaður þessi getur annaðhvort verið í tengiskápnum eða aðaltöflu.

Ef landtengistrengnum er ætlað að flytja minna en 63 A. straum, má nota tengikló án láss. Gæta skal þess, að togátak það sem hugsanlega gæti myndast við hreyfingar skipsins, reyni ekki beint á tengibúnaðinn. Við hann skal vera sérstakur togfestibúnaður, þannig að togátak á strenginn skaði ekki tengibúnaðinn. Landtengistrengurinn skal vera samkvæmt kröfum Siglingamálastofnunar ríkisins, og fylgja rafkerfi skipsins. Strengurinn skal vera þolinn gúmmístrengur af veður og olíuvarinni gerð. Æskilegur búnaður fyrir strenginn, er átaksvinda hæfilega stór og þannig búin, að hún haldi sem jöfnustu togátaki. Gæta ber þess að strengur, sem liggur frá skipi og e. t. v. yfir annað skip, og í land sé lagður þannig að sem allra minnst hætta sé á að hann verði fyrir skaða.

Á riðstraumskerfi með jarðbundinn núllpunkt, skal vera búnaður til tengingar við núllpunkt skipskerfisins og landkerfisins. Í aðaltöflu skal vera minnst einn margpóla rofi fyrir landstrenginn. Einnig skal vera búnaður í aðaltöflu, skiptir eða annað þvíumlíkt, sem útilokar að mögulegt sé að tengja saman rafala skipsins og landstrenginn. Orkuflutningur frá skipi og í land, er algjörlega óheimill, og eins frá einu skipi til annars, nema sérstakar ástæður séu fyrir hendi og skal þá tilkynna það til Siglingamálastofnunar ríkisins og einnig til Rafmagnseftirlits ríkisins, sé um orkuflutning frá skipi í land að ræða, sem þá munu meta þær aðstæður, sem fyrir hendi eru hverju sinni. Búnaður sem framleiðir jafnspennu til notkunar í skipum skal á fullkomlega öruggan hátt, tryggja aðskilnað landkerfisins og jafnstraumskerfis skipsins.

Ef spenna á skipskerfi og landkerfinu er ekki sú sama skal komið fyrir einangrunarspennum, sem gera mögulega tengingu t. d., 380/220 V, 220/380 V. Slíkir spennar skulu hafa aðskilin vöf, en einvefjuspennar (autospennar) eru ekki leyfðir. Einnig skulu þessir spennar uppfylla ákvæði gr. 23 (2301—2304).

Að undangenginni skoðun og úttekt á rafkerfi skipsins og einkum í sambandi við þann hluta kerfisins, sem lýtur að landtengingunni, mun Siglingamálastofnunin gefa út vottorð, sem sýnir hvaða rafspennu skipið sé tilbúið að taka við. Festa skal upp skilti á hentugum stað, framan á tengiskápinn, þar sem þetta er gefið til kynna.

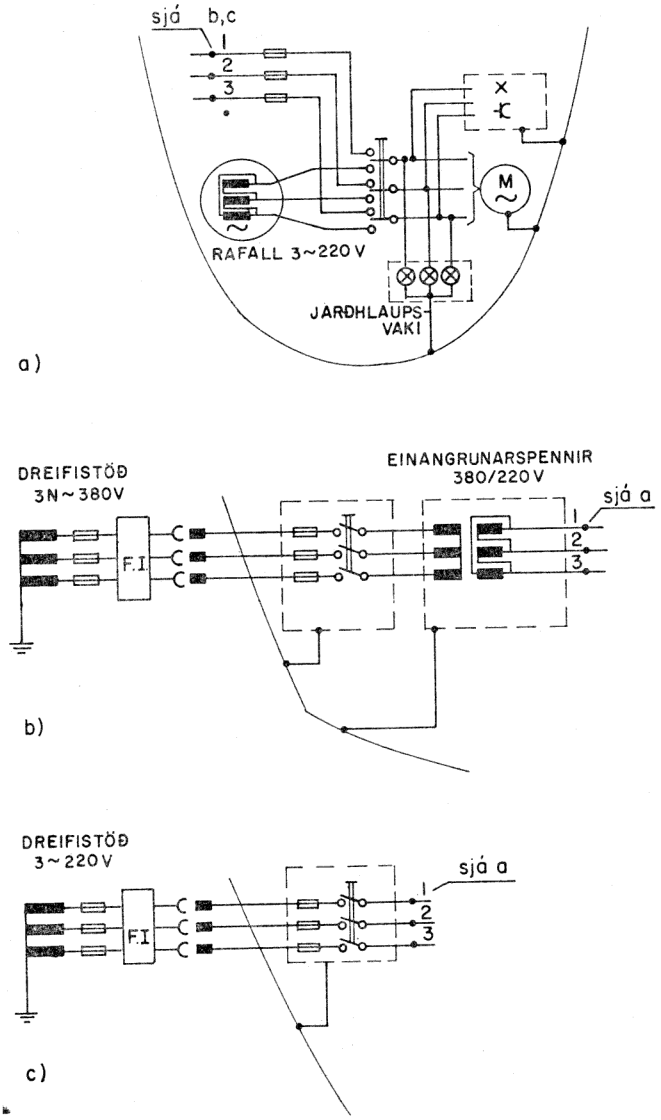
Reglur þessar sem settar eru samkvæmt lögum nr. 52 12. maí 1970, um eftirlit með skipum, staðfestast hér með til að öðlast þegar gildi og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 27. nóvember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Brynjólfur Ingólfsson.

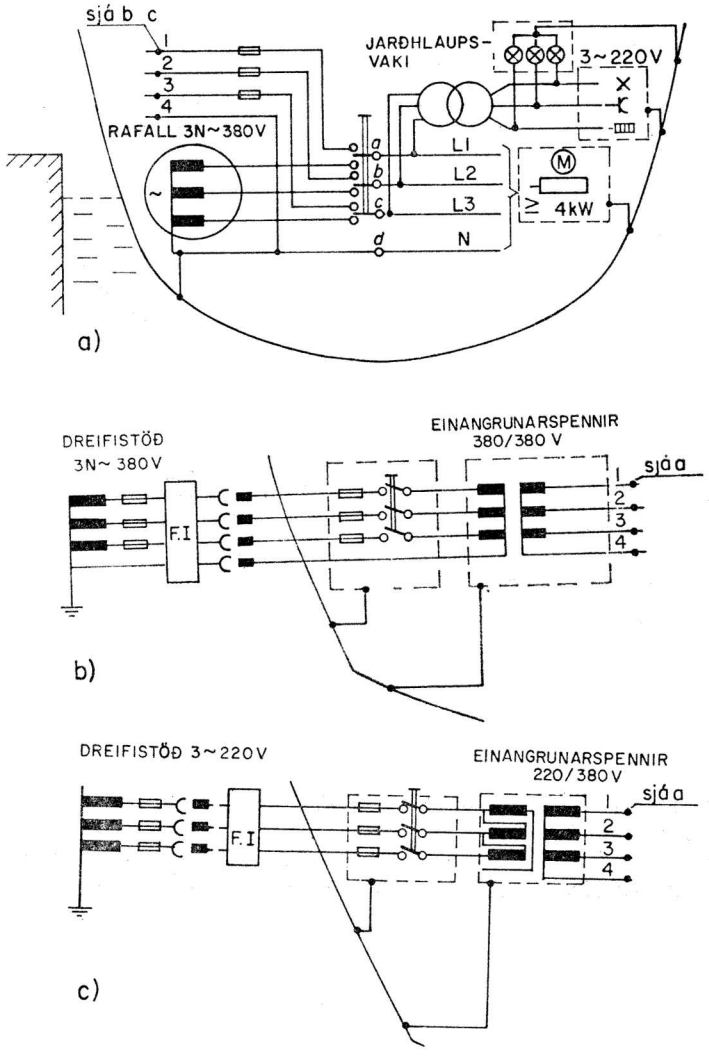
Fylgiskjal I.

Mynd 1

a) Skipskerfi 3 ~ 220 V.
b) Landtenging skips skv. a) við 3N ~ 380 V dreifikerfi í landi.
c) Landtenging skips skv. a) við 3 ~ 220 V dreifikerfi í landi.

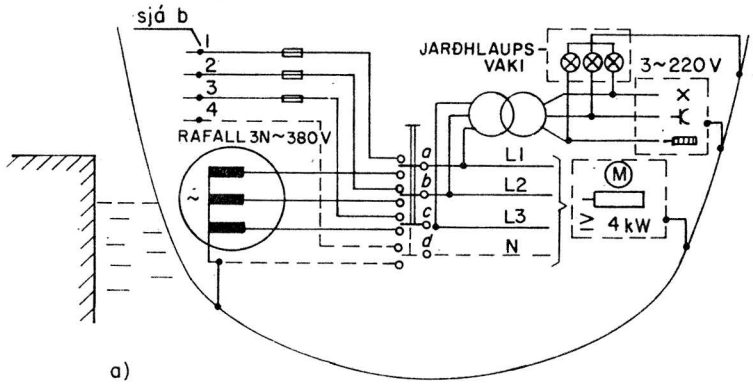
Fylgiskjal II.

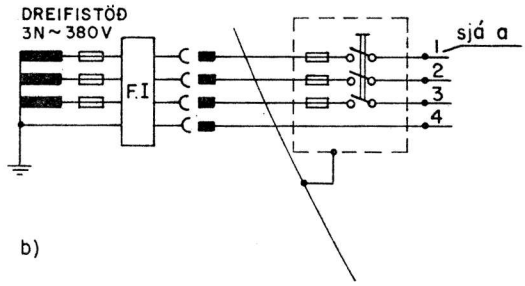

Mynd 2

a) Skipskerfi 3N ~ 380 V með N-punkt fasttengdan við bol skipsins.
b) Landtenging skips skv. a) við 3N ~ 380V dreifikerfi í landi þegar tengja þarf notkun við N-leiði.
c) Landtenging skips skv. a) við 3 ~ 220V dreifikerfi í landi.

Fylgiskjal III.

Mynd 3

a) Skipskrefi 3N ~ 380 V þar sem hægt er að rjúfa N-punkt frá bol eða ekki er þörf á notkun N-punkts.

b) Landtenging skips skv. a) við 3N ~ 380 V dreifikerfi í landi. Þegar tengja þarf skip skv. a) við 3 ~ 220 V dreifikerfi í landi vísast til myndar 2 c).

STJÓRNARTÍÐINDI B 57 — 1979

27. desember 1979. 1005 Nr. 517.

UMBURÐARBRÈF

til tollstjóra.

Ráðuneytið tilkynnir tollstjórum hér með, að það hefur ákveðið samkvæmt heimild í 6. tl. 3. gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum, að lækka toll í 2% á járnplötum, báruðum, sem flokkast undir tnr. 73.13.51 og 76.03.01 í 1. gr. tollskrárlaga, enda verði vörur þessar taldar upprunavörur í skilningi auglýsingar nr. 64/1973 um sérstaka tollmeðferð vegna aðildar Íslands að Fríverslunarsamtökum Evrópu (EFTA) og samnings Íslands við Efnahagsbandalag Evrópu (EBE).

Ákvörðun þessi gildir frá og með dagsetningu bréfs þessa.

Fjármálaráðuneytið, 27. desember 1979.

F. h. r.
Höskuldur Jónsson.

Sigurgeir A. Jónsson.

B 125

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 276 14. júní 1979 um jöfnunargjald og sérstakt tímabundið aðlögunargjald.

1. gr.

Eftirtalin tollskrárnúmer falli brott úr 2. gr. reglugerðarinnar: 39.01.24, 73.14.02 og 73.37.03.

2. gr.

Eftirtalin tollskrárnúmer bætist við upptalningu tollskrárnúmera í 2. gr. reglugerðarinnar:
73.13.51 og 76.03.01.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 4. gr. laga nr. 83 18. maí 1978 um jöfnunargjald og 6. gr. laga nr. 58 31. maí 1979 um sérstakt tímabundið aðlögunargjald til að öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 28. desember 1979.

F. h. r.
Höskuldur Jónsson.

Sigurgeir A. Jónsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 58 — 1979

14. desember 1979. 1007 Nr. 519.

REGLUGERÐ

um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála.

I. KAFLI

Orðaskýringar.

1. gr.

„Erlendur gjaldeyrir“: Slegnir peningar, peningaseðlar, tékkar og aðrar ávísanir, víxlar, verðbréf og skuldbindingar, sem hljóða um greiðslur í erlendri mynt, ennfremur minnispeningar, gull, silfur og aðrir dýrir málmar, ef þeir eru notaðir sem gjaldmiðill í viðskiptum.

„Að selja erlendan gjaldeyri“ er að láta hann af hendi fyrir íslenskan gjaldmiðil eða aðra greiðslu í hverju sem fólgin er, en „að kaupa erlendan gjaldeyri“ er að fá hann fyrir íslenskan gjaldmiðil eða aðra greiðslu, í hverju sem fólgin er.

„Gjaldeyrisbankar“: Seðlabanki Íslands, Landsbanki Íslands, Útvegsbanki Íslands og aðrir bankar, sem kunna að fá heimild til gjaldeyrisviðskipta.

„Gjaldeyrisviðskiptabankar“: Landsbanki Íslands og Útvegsbanki Íslands og aðrir bankar, sem Seðlabanki Íslands kann að veita heimild til gjaldeyrisviðskipta að fengnu samþykki ráðherra.

„Gjaldeyriseftirlitið“: Sú deild Seðlabankans sem hefur eftirlit með gjaldeyrisviðskiptum samkvæmt gildandi lögum og reglum.

„Verðbréf“: Hlutabréf, hlutdeildarskírteini, skuldabréf, líftryggingarskírteini, arðmiðar o. þ. h.

„Innlendir aðilar“: Einstaklingar búsettir hér á landi, án tillits til ríkisfangs, fyrirtæki, sem eru skrásett hér á landi, og erlendir einstaklingar og fyrirtæki, búsettir eða skrásett erlendis að því leyti, sem þau reka starfsemi hér á landi.

„Erlendir aðilar“: Aðrir en „Innlendir aðilar“ skv. skýrgreiningunni hér að framan.

II. KAFLI

Um innflutning.

2. gr.

Innflutningur á vörum til landsins skal ekki háður leyfum, nema annað sé ákveðið í sérstökum lögum, svo og reglugerðum eða auglýsingum. **Vöruinnflutningur.**

Fjármagnsgreiðslur svo og þjónustugreiðslur til annarra landa skulu háðar gjaldeyrisleyfum, nema annað sé ákveðið í reglum, sem viðskiptaráðuneytið setur. **Fjármagns- og þjónustugreiðslur.**

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

3. gr.

Samstarfsnefnd. Ráðuneytið skipar samstarfsnefnd um framkvæmd gjaldeyrismála, er skipuð skal fjórum mönnum, formanni, sem sé fulltrúi ráðuneytisins, fulltrúa Seðlabankans og einum fulltrúa hvors gjaldeyrisviðskiptabanka. Skal kostnaður af starfi hennar greiddur af leyfisgjöldum sbr. 5. gr. Starfsemin er undir yfirstjórn ráðuneytisins.

Verkefni hennar. Samstarfsnefnd fjallar m. a. um þau innflutningsmál og gjaldeyrisyfirfærslur, sem falla utan við starfsreglur þær, sem gjaldeyrisbönkunum eru settar. Hún skal ennfremur fylgjast með framkvæmd þessara mála og sjá um að fyllsta samræmis sé gætt við afgreiðslu þeirra milli bankanna.

4. gr.

Leyfisvörur. Óheimilt er að flytja til landsins vörur, sem háðar eru leyfum, nema gjaldeyris- og/eða innflutningsleyfi hafi verið veitt fyrir þeim. Gjaldeyrisviðskiptabankar annast útgáfu gjaldeyris- og/eða innflutningsleyfa í umboði ráðuneytisins og eftir reglum, sem það setur í samráði við Seðlabankann. Falli umsókn utan þessara reglna, skal henni vísað til samstarfsnefndarinnar, sem gefur bankanum nánari fyrirmæli um afgreiðslu hennar.

Óheimilt er að bjóða til sölu eða framselja gjaldeyris- og/eða innflutningsleyfi.

Heimilt er að gefa samtökum innflytjenda upplýsingar um innflutningsleyfi.

5. gr.

Leyfisgjald. Hver sá, sem fær gjaldeyris- og/eða innflutningsleyfi, greiði gjaldeyrisviðskiptabanka 1% af fjárhæð þeirri, sem leyfið hljóðar um, þó aldrei minna en 200 kr. fyrir hvert einstakt leyfi.

Af leyfum fyrir bensíni og brennsluolíum, sem falla undir tollskrárnúmer 27.10.19, 27.10.60 og 27.10.70 svo og flutningsgjöldum af þessum vörum, skal leyfisgjaldið þó aðeins vera 0.1% af fjárhæð þeirri, sem leyfið hljóðar um.

Ekki skal innheimta gjald af leyfum fyrir námskostnaði.

Leyfisgjaldið greiðist við afhendingu gjaldeyris eða leyfis, ef afhending gjaldeyris fer ekki fram á sama tíma.

Þriðjungur leyfisgjaldsins rennur til samstarfsnefndar um gjaldeyrismál og gjaldeyrisbankanna m. a. til að standa straum af kostnaði við útgáfu og tölvuskráningu leyfa svo og skýrslugerðir, en afgangur í ríkissjóð.

6. gr.

Skýrsluskylda bankanna. Gjaldeyrisviðskiptabankarnir skulu reglulega senda viðskiptaráðuneytinu og Seðlabankanum sundurliðaðar skýrslur um útgefin gjaldeyris- og innflutningsleyfi, um greiðslufrest og vörukaupalán.

7. gr.

Greiðslustaðfestingar. Engar vörur má tollafgreiða nema með vöru- eða innkaupareikningum fylgi staðfesting gjaldeyrisbanka um, að varan hafi verið greidd eða greiðsla hennar verið tryggð með öðrum hætti. Getur staðfestingin verið í formi afrits af gjaldeyriskaupanótu vegna viðkomandi innflutnings eða með öðrum hætti.

Efni vörureikninga. Með tilvísun til ákvæða laga um tollskrá o. fl. nr. 120/1976, sjá einkum 18. gr. þeirra um vörureikninga og önnur staðfestingarskjöl, er gjaldeyriseftirlitinu heimilt að ákveða, að afgreiðsla gjaldeyris, almennt eða í sérstökum tilfellum, sé háð skilyrðum, sem það kann að setja um frágang og efni vöru- eða innkaupareikninga.

Nafn- og fyrirtækjanúmer.

Það er skilyrði hvers konar gjaldeyrissölu- og -kaupa, að viðskiptavinir gefi upp í banka nafnnúmer eða fyrirtækjanúmer, eftir því hvort um einkaviðskipti eða verslunarviðskipti er að ræða.

III. KAFLI

Um útflutning.

8. gr.

Útflutningsleyfi.

Útflutningur á vörum er háður leyfi viðskiptaráðuneytisins. Þó getur ráðuneytið veitt undanþágu frá þessari reglu. Ennfremur getur ráðuneytið sett það skilyrði, að heimild þess þurfi til að bjóða tilteknar vörur til sölu á erlendum markaði. Ekki þarf leyfi til að senda úr landi sýnishorn, sem ætluð eru til kynningar á viðkomandi vöru. Sama gildir um gjafir og póstsendingar að verðmæti innan við 50 000 kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt við setningu þessarar reglugerðar.

9. gr.

Skilyrði leyfa.

Ráðuneytið getur bundið útflutningsleyfi skilyrðum, sem nauðsynleg þykja, þ. á. m. um sölukjör, hugsanleg lánskjör, meðferð skjala og fleira.

10. gr.

Upplýsingaskylda.

Útflytjendur skulu veita viðskiptaráðuneytinu upplýsingar, sem það kann að óska um útflutning, svo sem um verð, umboðslaun og markaðshorfur.

Ennfremur getur ráðuneytið krafist, að fram séu lagðir endanlegir sölureikningar eða önnur gögn yfir vöru, sem flutt var út í umboðssölu.

11. gr.

Meðferð útflutningsskjala.

Áður en vörur eru fluttar héðan til útlanda, skulu útflytjendur afhenda tollstjóra eða umboðsmanni hans skýrslur á þar til gerðum eyðublöðum um hinar útfluttu vörur, tvö afrit af farmskírteini eða fylgibréfi yfir vörurnar, svo og tvö afrit af sölureikningi, ef salan hefur farið fram. Ef sala varanna fer fram síðar, skulu útflytjendur, auk ofangreindra skjala, afhenda gjaldeyriseftirlitinu endanlegan sölureikning eða söluuppgjör, þegar sala hefur farið fram. Útflutningsskýrslum skulu fylgja útflutningsleyfi, svo og matsvottorð, þegar það er áskilið.

Útflutningsskjöl yfir vöru, sem seld hefur verið eða samið um sölu á, skulu útflytjendur afhenda eða senda gjaldeyrisviðskiptabanka hér þegar í stað til innheimtu, nema öðruvísi sé kveðið á í útflutningsleyfi, svo sem ef vara er greidd fyrirfram, og skal yfirlýsing útflytjanda þar að lútandi gefin tollstjóra á útflutningsskýrslur við afgreiðslu.

Sölureikningar fyrir útfluttar vörur skulu hljóða um greiðslu í erlendri mynt, en á skýrslum þeim, sem um ræðir í 1. mgr., skal söluverðið tilgreint í íslenskri og erlendri mynt, og skal miðað við dagskaupgengi. Á sölureikningi skal og greina aðra söluskilmála.

Skýrslur þær og skjöl, sem ræðir um í 1. mgr. þessarar greinar, skulu afhentar svo tímanlega, að fram geti farið skoðun á vörunum, ef þörf krefur, áður en ferming þeirra á sér stað, og mega farmflytjendur ekki afhenda útflytjendum frumrit af farmskírteinum, nema með leyfi viðkomandi tollstjóra.

Skýrslur þarf þó ekki að gefa um sýnishorn, gjafa- og póstsendingar, sem undanþegnar eru útflutningsleyfum skv. 8. gr. Hins vegar ber að framvísa öllum slíkum vörum fyrir tolleftirlitsmanni, sem er að rannsókn í skipi eða farartæki eða afgreiðir það til útlanda.

Útflytjendur fisks, sem seldur er á erlendum uppboðsmarkaði eða í umboðssölu, skulu senda gjaldeyriseftirlitinu skilagrein (yfirlitsreikning) ásamt fylgiskjölum yfir hverja einstaka sölu, frá aðilum þeim, sem annast söluna erlendis, strax og þær berast. og ennfremur önnur gögn í þessu sambandi, sem gjaldeyriseftirlitið kann að óska eftir, strax og þau berast og eigi síðar en tveim mánuðum frá söludegi. Sama gildir um allar vörur, sem seldar eru í umboðssölu erlendis.

Ennfremur getur gjaldeyriseftirlitið krafist þess, að útflytjendur afurða leggi fram öll þau gögn, sem snerta sölu afurðanna, svo sem sölusamninga, vigtarvottorð, efnagreiningarvottorð, o. þ. h., og úrskurðar það í samráði við ráðuneytið réttmæti krafna um afslætti og skaðabætur vegna þessa, sem kunna að koma til frádráttar gjaldeyrisskilum á grundvelli framlagðra gagna.

12. gr.

Vöruskjöl. Annað samrit af aðalfarmskrá þeirri, sem ræðir um í 23. gr. laga nr. 59/1969 skulu tollstjórar eða umboðsmenn þeirra senda gjaldeyriseftirlitinu, ásamt afriti af útflutningsskýrslum, farmskírteinum og sölureikningum, eigi síðar en 15 dögum eftir tollafgreiðslu.

Skyldur erlendra skipstjóra og annarra farstjóra. Skipstjórar, farstjórar eða afgreiðslumenn erlendra skipa eða farartækja, eru skyldir til að gefa tolleftirlitsmanni skýrslu um það, hvernig vörur, sem keyptar hafa verið fyrir skipið eða farartækið, svo og önnur veitt þjónusta, hefur verið greidd og til hvaða aðila greiðslan gekk eða á að ganga.

IV. KAFLI

Um gjaldeyrisviðskipti.

13. gr.

Sölu- og skilaskylda gjaldeyris. Allur erlendur gjaldeyrir, sem innlendir aðilar eiga eða eignast fyrir seldar vörur og þjónustu, skal seldur eða honum skilað til gjaldeyrisbanka innan eðlilegs frests frá því að gjaldeyririnn komst eða gat komist í umráð eiganda eða umboðsmanns hans. Um söluskyldu eru nánari ákvæði í 14. gr., en heimild til að fullnægja skilaskyldu gjaldeyris m. a. með innlögn á innlendan gjaldeyrisreikning er í 16. gr.

14. gr.

Söluskyldur gjaldeyrir. Skylt er að selja gjaldeyrisbanka þann erlenda gjaldeyri, sem innlendir aðilar fá fyrir:

a. Útfluttar vörur.
b. Endurgreiðslur fyrir innfluttar vörur og aðrar endurgreiðslur, ef forsenda greiðslu hefur fallið niður eða upphæð breyst af einhverjum ástæðum.
c. Þjónustu og afgreiðslu erlendra skipa og flugvéla.
d. Þjónustu við ferðamenn, án tillits til í hverju hún er fólgin, sbr. þó 16. gr. A.a.
e. Þjónustu opinberra aðila.
f. Viðskipti við varnarliðið.
g. Greiðslur vegna útlagðra króna hérlendis fyrir erlenda aðila.
h. Sölu á íslenskum hlutabréfum, verðbréfum og öðrum íslenskum eignum til erlendra aðila, svo og leigu eða afnot erlends aðila á íslenskri eign.

15. gr.

Söluferðir með fisk. Útgerðarmönnum skipa, sem selja fisk eða fiskafurðir á erlendum markaði, er heimilt að draga frá söluandvirði fisksins í hlutaðeigandi ferð, skyldugreiðslur til

skipverja, nauðsynlegan kostnað vegna afgreiðslu og veru skipanna erlendis, svo og andvirði nauðsynja til skipsins, þar með talin veiðarfæri vegna útgerðar þess.

Sá gjaldeyrir, sem eftir verður, skal seldur innlendum gjaldeyrisbanka sbr. 13. og 14. gr.

16. gr.

Innlendir gjaldeyrisreikningar.

Þeim aðilum, sem eiga eða eignast erlendan gjaldeyri fyrir annað en nefnt er í 14. grein, er heimilt að leggja hann inn á innlenda gjaldeyrisviðskipta- eða gjaldeyrisreikninga við íslenska gjaldeyrisviðskiptabanka, eins og hér segir:

A. Fyrirtækjareikningar, almennir.

Innlendir fyrirtækjareikningar — almennir —

Eftirtöldum aðilum er heimilt að leggja þann erlenda gjaldeyri, sem þeir eiga eða eignast vegna viðskipta sinna, annað en greinir í 14. og 15. gr., inn á innlenda gjaldeyrisviðskiptareikninga. Geta þeir ráðstafað honum þaðan til viðurkenndra greiðslna vegna viðskipta við erlenda aðila eða með sölu til innlends gjaldeyrisbanka:

a. Eigendum íslenskra flutningstækja, sem starfrækt eru að hluta eða öllu leyti erlendis. Geta þeir til viðbótar ofanskráðu ráðstafað gjaldeyrinum til samningsbundinna greiðslna til áhafna skv. kjarasamningum.
b. Innlendum aðilum, sem reka fyrirtæki erlendis.
c. Innlendum vátryggingarfélögum, sem endurtryggja erlendis í erlendum gjaldeyri, eða taka að sér tryggingar erlendis.
d. Innlendum aðilum, sem fá umboðslaunatekjur frá erlendum viðskiptaaðilum.

Sömu aðilum er heimilt að geyma sambærilegan erlendan gjaldeyri á erlendum bankareikningum eða hjá erlendum viðskiptaaðilum, enda sé ekki um óeðlilega mikið fé að ræða né óeðlilega langan geymslutíma.

B. Fyrirtækjareikningar, sérstakir.

Sérstakir reikningar fyrirtækja.

Með sérstakri heimild frá gjaldeyriseftirlitinu geta fyrirtæki og stofnanir, sem nauðsynlega þurfa á því að halda vegna starfsemi sinnar, lagt þann erlenda gjaldeyri, er þau eiga eða eignast inn á innlenda gjaldeyrisviðskiptareikninga og ráðstafað honum þaðan til samningsbundinna greiðslna til erlendra aðila eða með sölu til gjaldeyrisbanka.

Skylt er þeim, er notfæra sér ofangreindar heimildir í A og B, að gefa gjaldeyriseftirlitinu reglulega skýrslu um þessar gjaldeyristekjur og ráðstafanir á þeim eftir nánari fyrirmælum þess, svo og um tilvist erlendra reikninga.

C. Reikningar einstaklinga.

Reikningar einstaklinga.

Einstaklingum, sem eiga eða eignast erlendan gjaldeyri og gjaldeyririnn er tilkominn vegna annars en um getur í 14. gr. lið a-h, er heimilt að leggja hann inn á innlendan gjaldeyrisreikning í gjaldeyrisviðskiptabanka.

Heimilt er eigendum slíkra reikninga að ráðstafa fé af þeim til greiðslu á vörum og erlendri þjónustu vegna eigin þarfa.

17. gr.

Reglur um gjaldeyrisreikninga.

Ráðstafanir fjár af reikningum skv. 16. gr. eru háðar reglum á hverjum tíma um innflutning vara skv. innflutningsleyfum.

Seðlabankinn setur nánari reglur um innlenda gjaldeyrisreikninga sbr. 16. gr., að höfðu samráði við ráðuneytið og að fengnu áliti gjaldeyrisviðskiptabankanna, þ. á m. um hámark greiðslna af reikningum skv. C-lið.

18. gr.

Greiðslukort. Í samráði við samstarfsnefnd getur gjaldeyriseftirlitið heimilað notkun viðurkenndra greiðslukorta (kreditkorta) hjá erlendum aðila, með þeim skilyrðum, sem það telur nauðsynleg.

V. KAFLI

Um erlend lán og greiðslufrest.

19. gr.

Erlendar lántökur. Ráðuneytið setur, að höfðu samráði við Seðlabankann, reglur um lántökur og leigusamninga til lengri eða skemmri tíma, þ. m. t. stutt vörukaupalán.

Á grundvelli þeirra reglna skal sérstök nefnd fjalla um umsóknir um heimild til lántöku til lengri tíma en 12 mánaða og gera tillögur til ríkisstjórnarinnar um afgreiðslu þeirra. Nánari reglur um lántökur og greiðslufrest til skemmri tíma en 12 mánaða skulu settar með sérstakri reglugerð eða í auglýsingu.

20. gr.

Lánanefnd. Í lánanefnd sbr. 19. gr. eiga sæti 6 fulltrúar tilnefndir af viðskiptaráðuneytinu, Seðlabankanum, gjaldeyrisviðskiptabönkunum, fjármálaráðuneytinu, Framkvæmdastofnun ríkisins og Þjóðhagsstofnun. Formaður nefndarinnar er fulltrúi viðskiptaráðuneytisins, en umsóknir um lántökuheimildir skulu sendar viðskiptaráðuneytinu.

21. gr.

Einkalán. Lántaka til einkaþarfa og ekki í atvinnuskyni hjá fjölskyldueðilum, búsettum erlendis, er heimil, þegar útborgun og skráning hennar fer fram í gjaldeyrisviðskiptabanka og lánsfjárhæðir til sama aðila nema eigi hærri fjárhæð en kr. 5 000 000 á ári eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt við setningu þessarar reglugerðar.

22. gr.

Framlagning lánsskjala. Þeir, sem taka erlend lán önnur en vörulán eða greiðslufrest til skemmri tíma en 12 mánaða, skulu leggja sem fyrst fyrir gjaldeyriseftirlitið lánsskjöl og önnur þau gögn, sem snerta lántökuna, og í síðasta lagi, þegar lánsfjárhæðin er hafin eða notuð. Hið sama á við, ef lántakan eða gjaldfresturinn er í formi kaupa á fjárfestingarvörum. Gjaldeyrisviðskiptabankarnir skulu afgreiða slík skjöl, að höfðu samráði við gjaldeyriseftirlitið.

23. gr.

Lán til erlendra aðila o. fl. Innlendum aðilum er óheimilt, án leyfis hlutaðeigandi yfirvalds, að veita erlendum aðilum lán, setja tryggingu eða ganga í ábyrgð til hagsbóta fyrir þá, eða að taka á hendur slíka ábyrgð fyrir erlenda aðila gagnvart innlendum aðila.

Takmörkun á framsali verðmæta út úr landinu. Þá er innlendum aðilum og óheimilt, án leyfis gjaldeyriseftirlitsins eða annarra yfirvalda, er hlut eiga að máli, að framselja eða veðsetja erlendum aðilum verðmæti á Íslandi eða erlendis án þess að greiðsla komi fyrir.

Ekki þarf þó slíkt leyfi, ef afhendingin er liður í arfsúthlutun eða fullnustugerð vegna skulda, sem löglega er til stofnað, en hlutaðeigandi stjórnvöld skulu tilkynna gjaldeyriseftirlitinu slíka afhendingu til skráningar.

24. gr.

Móttaka fjármagns utanlands frá en ekki í lánsformi. Innlendum aðilum er skylt að tilkynna gjaldeyriseftirlitinu fyrirfram fjármagnsframlög í atvinnurekstur frá erlendum aðilum og flutning þeirra til landsins.

25. gr.

Fyrirfram gjaldeyriskaup vegna innflutnings á magnvörum.

Að fengnu samþykki gjaldeyrisviðskiptabanka, er innflytjendum kornvara, olíuvara, járns, timburs og hliðstæðra magnvara heimilt að gera fyrirfram samninga um slík vörukaup til landsins og tryggja sér kaup á gjaldeyri til greiðslu á þeim á ákveðnu gengi, skv. nánari samningum við bankann, enda sé eftirfarandi skilyrðum fullnægt:

1) Vörurnar komi til landsins innan 6 mánaða frá samningsgerð.
2) Innflytjandi greiði bankanum kaupverð þess gjaldeyris, sem hann tryggir sér um leið og samningur er gerður, enda sé frumrit hans jafnframt lagt fram.
3) Bankinn geymi gjaldeyrinn á reikningi, þar til greiða þarf erlenda aðilanum, og öll skjöl fari um hendur hans.

26. gr.

Fasteigna- og verðbréfakaup erlendis.

Innlendum aðilum er óheimilt að kaupa fasteignir erlendis eða erlend verðbréf, nema að fengnu leyfi Seðlabankans.

Innlendir aðilar, sem eiga eignir erlendis, svo sem fasteignir og verðbréf, skulu skrásetja þær hjá gjaldeyriseftirlitinu.

Ráðstöfun á andvirði eigna þessara og tekjum af þeim er háð samþykki Seðlabankans.

27. gr.

Eignir erlendra aðila í lausu fé á bankareikningi.

Reiðufé í íslenskum krónum, sem aðilar búsettir erlendis eiga eða eignast hér á landi, skal að öðru jöfnu geyma á reikningi á nafni eiganda hjá innlánsstofnun, ef ætlunin er að sækja um yfirfærslu á því til útlanda. Á sama hátt skal verðbréfaeign sömu aðila í íslenskum krónum geymd í innlánsstofnun.

Fjárhæðir, svo sem reikningsinnstæður, andvirði seldra eigna, arfur eftir þá, sem búsettir eru hér á landi við andlát, andvirði líf- og lífeyristryggingar, útdreginna skuldabréfa, endurgreiðsla lána, geymslufé, tekjur af eignum, eftirlaun, lífeyrir o. þ. h., sem aðilar, fluttir búferlum héðan til útlanda, eiga eða eignast, skal heimilt að yfirfæra til útlanda eftir reglum, sem ráðuneytið setur.

VI. KAFLI

Um verslun banka með erlendan gjaldeyri o. fl.

28. gr.

Gjaldeyrisviðskiptabankar.

Rétt til að selja og kaupa erlendan gjaldeyri hafa auk Seðlabanka Íslands, Landsbanki Íslands og Útvegsbanki Íslands. Heimilt er bankastjórn Seðlabankans, að fengnu samþykki ráðherra, að leyfa öðrum bönkum, svo og póststjórninni, að versla með erlendan gjaldeyri innan takmarka, sem hún setur.

Aðrir gjaldeyrisviðskiptaaðilar með kaupaheimild.

Bankar, sparisjóðir, hótel, ferðaskrifstofur, verslunaraðilar og aðrir, sem skipta reglulega við erlenda ferðamenn, hafa heimild til að skipta erlendum gjaldeyri þeirra. Sá gjaldeyrir skal allur seldur gjaldeyrisviðskiptabanka reglulega og án óeðlilegs dráttar. Þessum aðilum er ekki heimilt að veita viðtöku andvirði útfutningsvara, en þau viðskipti skulu öll fara um hendur gjaldeyrisviðskiptabanka.

Viðskiptaaðilar.

Innlendum aðilum er heimilt að selja erlendum ferðamönnum vörur og þjónustu gegn greiðslu í erlendum gjaldeyri, enda sé hann seldur banka reglulega og án óeðlilegs dráttar. Upplýsingar um eðli viðskiptanna skulu fylgja við sölu gjaldeyrisins.

29. gr.

Skil gjaldeyris af hálfu gjaldeyrisviðskiptabanka.

Gjaldeyrisviðskiptabönkunum er heimilt að varðveita þann gjaldeyri, sem þeim er seldur. Þó skulu þeir selja Seðlabankanum þann gjaldeyri, sem umfram er eðlilegar viðskiptaþarfir þeirra, ef Seðlabankinn telur nauðsyn bera til.

30. gr.

Um inn- og útflutning peningaseðla o. fl.

Seðlabankinn skal setja reglur um útflutning og innflutning peningaseðla og hvers konar myntar, minnispeninga, gulls og annarra dýrra málma, ennfremur skuldabréfa, verðbréfa og hvers konar skuldbindinga, sem hljóða um greiðslur í íslenskum eða erlendum gjaldeyri. Skulu slíkar reglur auglýstar í Lögbirtingablaðinu.

VII. KAFLI

Gjaldeyriseftirlit.

31. gr.

Aðalverkefni.

Verkefni gjaldeyriseftirlitsins eru einkum þessi:

a. Að hafa eftirlit með því, að erlendur gjaldeyrir fyrir vörur, þjónustu eða annað sé seldur eða honum skilað til gjaldeyrisbanka.
b. Að hafa eftirlit með því, með aðstoð gjaldeyrisviðskiptabanka, að erlendur gjaldeyrir, sem bankarnir selja, sé notaður eins og til var ætlast.
c. Að fylgjast með meiri háttar fjármagnsfærslum til og frá landinu, m. a. lántökum, uppgjöri á samningum varðandi mannvirkjagerð og í því sambandi flutningi tækja til og frá landinu og þess háttar. Skal eftir því sem hægt er, fylgst með bankameðferð skjala og færslum jafnóðum og þær fara fram, og fylgt eftir í samvinnu við banka, að farið sé eftir settum reglum.
d. Að fylgjast með þeim gjaldeyrisviðskiptum, sem fara fram án milligöngu banka.
e. Að fylgjast með framkvæmd reglna um gjaldeyrisviðskipti, þ. á m. notkun gjaldfrests, leyfa og reikningshaldi innlendra gjaldeyrisreikninga.
f. Önnur verkefni, sem því eru falin.

32. gr.

Skýrsluskylda til gjaldeyriseftirlitsins.

Hlutaðeigandi aðilum er skylt að gera gjaldeyriseftirlitinu fullnægjandi grein fyrir gjaldeyrisviðskiptum sínum, þ. m. t. lántökum og flutningi fjármagns og veita því nauðsynlegar upplýsingar þar að lútandi. Gjaldeyriseftirlitið getur krafist allra upplýsinga, sem nauðsynlegar eru að þess mati vegna starfsemi þess, bæði frá viðskipta- og einkaaðilum og eins frá stofnunum og starfsmönnum þeirra. Það getur kvatt á sinn fund menn til munnlegrar skýrslugjafar. Ennfremur hefur það rétt til að kanna reikninga og bókhald svo og að framkvæma á starfsstað nauðsynlegar athuganir.

33. gr.

Upplýsingaskipti við opinbera aðila.

Gjaldeyriseftirlitið getur í starfi sínu krafist hvers konar upplýsinga, aðgangs og afhendingar á skjölum frá öðrum opinberum aðilum, þar á meðal frá innlánsstofnunum, skatt- toll- og verðlagsyfirvöldum. Því er og heimilt að veita sömu aðilum upplýsingar og afhenda þeim gögn, sem þeim eru nauðsynleg í starfi sínu.

34. gr.

Stöðvun gjaldeyrisafgreiðslu.

Gjaldeyriseftirlitinu er heimilt að stöðva tímabundið gjaldeyrissölu og gjaldeyrisafgreiðslur, þ. m. t. erlendar lántökur til þeirra aðila, sem að þess mati hafa

brotið settar gjaldeyrisreglur, þ. á m. um skilaskyldu gjaldeyris, notkun gjaldfrests, skýrslugerð og önnur atriði, er gjaldeyrisviðskipti varða. Ákvörðun um þetta má áfrýja til ráðuneytisins, en slíkt málskot stöðvar þó ekki framkvæmd ákvörðunar.

Gjaldeyriseftirlitið tilkynnir gjaldeyrisviðskiptabönkunum ákvörðun um stöðvun gjaldeyrissölu, og ber þeim að sjá um framkvæmd ákvörðunarinnar og veita gjaldeyriseftirlitinu nauðsynlega aðstoð í því sambandi.

VIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

35. gr.

Niðurfelling gengisskráningar um stundarsakir.

Seðlabankinn getur við óvenjulegar aðstæður, svo sem þegar óvissa ríkir í gjaldeyrismálum innanlands eða utan, einhliða fellt niður gengisskráningu.

Gjaldeyrisviðskiptabönkunum er þó heimilt að annast nauðsynlegar yfirfærslur, á meðan gengi er ekki skráð, enda sé áskilin hæfileg trygging í samráði við Seðlabankann við afhendingu gjaldeyrisins, og gengið endanlega frá greiðslu hans strax og gengi hefur verið skráð að nýju.

36. gr.

Gjaldskrá um gjaldeyrisviðskipti.

Gjaldskrá bankanna um þóknanir fyrir gjaldeyrisviðskipti skal samin og útgefin af Seðlabankanum í samráði við gjaldeyrisviðskiptabankana og birt í Lögbirtingablaðinu.

37. gr.

Þagnarskylda.

Þeim, sem annast framkvæmd þessarar reglugerðar, er bannað, að viðlagðri ábyrgð, skv. ákvæðum almennra hegningarlaga um opinbera starfsmenn, að skýra óviðkomandi mönnum frá þeim atriðum, sem þeir verða áskynja um í starfi sínu og leynt eiga að fara, sbr. þó ákvæði 33. gr. Þagnarskyldan helst þó látið sé af starfi.

38. gr.

Upplýsingaskylda ýmissa aðila.

Gjaldeyrisviðskiptabönkum og öðrum aðilum, sem viðskipti hafa með erlendan gjaldeyri, er skylt að veita ráðuneytinu, samstarfsnefnd skv. 3. gr. og gjaldeyriseftirlitinu allar þær upplýsingar, sem óskað kann að verða um gjaldeyrismál.

39. gr.

Viðurlög.

Sá, sem gefur aðilum, sem annast framkvæmd þessarar reglugerðar rangar skýrslur, skal sæta refsingu skv. 15. kafla almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum allt að 15 millj. kr. Ef miklar sakir eru eða brot ítrekað, má auk sektar dæma sökunaut í varðhald eða fangelsi allt að fjórum árum.

Þá má svipta hann atvinnurétti, sbr. 68. gr. almennra hegningarlaga, um stundarsakir eða fyrir fullt og allt. Upptaka eigna skv. 69. gr. almennra hegningarlaga skal og heimil vera.

Mál út af brotum á reglugerð þessari fara að hætti opinberra mála.

40. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. lögum nr. 63, 31. maí 1979 um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála og lögum nr. 10 frá 29. mars 1961 um Seðlabanka Íslands,

öðlast gildi hinn 1. febrúar 1980. Jafnframt er úr gildi numin reglugerð nr. 79 27. maí 1960 um skipan gjaldeyris- og innflutningsmála o. fl. með áorðnum breytingum.

Viðskiptaráðuneytið, 14. desember 1979.

Kjartan Jóhannsson.

Þórhallur Ásgeirsson.

Nr. 520. 4. desember 1979.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá Menningarsjóðs Borgarness, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 4. desember 1979.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Menningarsjóðs Borgarness.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Menningarsjóður Borgarness.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður 22. mars 1967, í tilefni af 100 ára verslunarafmæli Borgarness.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er þessi:

a) Að styrkja námsfólk úr Borgarnesi, sem sýnt hefur góðan námsárangur (skarað hefur fram úr í námi), til framhaldsnáms innanlands eða utan.
b) Að búa Dvalarheimili fyrir aldrað fólk í Borgarnesi svo úr garði, að það uni dvöl sinni þar sem best.
c) Að styrkja önnur mál sem varða menningar-, (mennta-) og umhverfismál Borgnesinga.
d) Að leggja fram fé til Listasafns Borgarness.

4. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 1 000 000.00, ein milljón krónur, sem greidd var af Borgarneshreppi árin 1968—1977.

5. gr.

Tekjur sjóðsins eru:

a) Árlegt framlag Borgarneshrepps, er nemur 1% af álögðum útsvörum á hverjum tíma (í fyrsta sinn 1978).
b) Vextir, áheit og önnur skyld fjárframlög.
c) Minningargjafir og aðrar gjafir til menningarmála.

6. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Hann skal ávaxtast þar sem sjóðsstjórn telur heppilegast og tryggast. Úthlutun úr sjóðnum má nema vaxtatekjum hans hverju sinni, svo og árlegu framlagi Borgarneshrepps.

Sjóðsstjórnin hefur heimild til að leggja vexti og framlag Borgarneshrepps til höfuðstóls einstök ár, einnig geyma til síðari ára, til úthlutunar þá, nokkurn hluta eða allt, sem kemur til úthlutunar ár hvert.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skipa fimm menn og fimm til vara, sem eru kosnir hlutfallskosningu af hreppsnefnd Borgarness til fjögurra ára, að afloknum sveitarstjórnarkosningum.

Stjórnin kýs sér formann og ritara úr sínum hópi.

8. gr.

Stjórn sjóðsins heldur gjörðabók fyrir sjóðinn. Í hana færir hún meðal annars skipulagsskrá þessa. Einnig árlega reikninga sjóðsins, ennfremur umsóknir um styrk og hverjum styrkur er veittur hverju sinni.

9. gr.

Reikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir af endurskoðendum Borgarneshrepps og þeir birtir ásamt reikningum hreppsins.

10. gr.

Leitað skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari, og hún síðan birt í B-deild Stjórnartíðinda.

27. desember 1979. Nr. 521.

REGLUGERÐ

um loðnuveiðar á vetrarvertíð 1980.

1. gr.

Á vetrarvertíð 1980 eru loðnuveiðar bannaðar öllum þeim sem ekki hafa þar til sérstök leyfi ráðuneytisins. Slík leyfi munu fá einungis þau skip sem loðnuveiðar stunduðu á sumar- og haustvertíð 1979 svo og þau loðnuskip sem voru í smíðum eða breytingum á þeim tíma.

2. gr.

Loðnuvertíðin skal hefjast kl. 12.00 á hádegi 8. janúar 1980. Frá þeim tíma og þar til loðnan er orðin hæf til frystingar eða hrognatöku, að dómi ráðuneytisins, skal heimilt að veiða 100 þúsund lestir loðnu. Ráðuneytið getur aukið við þetta aflahámark eða stöðvað veiðarnar með 2ja daga fyrirvara með tilkynningum í útvarpi og orðsendingu til loðnubáta um strandstöðvar Landssímans.

3. gr.

Eftir að loðnan er, að dómi ráðuneytisins, orðin hæf til frystingar og hrognatöku, skal heimilt að hefja sérstakar loðnuveiðar í þessu skyni og getur ráðuneytið

tilkynnt upphafsdag þessara veiða með eins sólarhrings fyrirvara. Þessu aflamagni skal skipt milli veiðileyfishafa þannig að öll skipin fái jafnan grunnkvóta og hvert þeirra auk þess magn sem nemur tilteknu margfeldi þess aflamagns, sem viðkomandi skip hefur mest komið með að landi í einstakri veiðiferð. Ráðuneytið mun tilkynna áður en þessar veiðar hefjast hvert heildaraflamagnið skuli vera og hver verði veiðikvóti hvers einstaks skips samkvæmt ofangreindri reglu.

4. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála og varða brot viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 27. desember 1979.

Kjartan Jóhannsson.

Þórður Ásgeirsson.

Nr. 522. 31. desember 1979.

REGLUGERÐ

um skoðunargjald ökutækja.

1. gr.

Fyrir skoðun bifreiðar eða bifhjóls ber eiganda að greiða 3 500 króna árlegt gjald til lögreglustjóra (í Reykjavík tollstjóra), þar sem bifreiðin eða bifhjólið er skráð. Gjald þetta greiðist fyrir fram, og er gjalddagi þess 1. janúar, en eindagi 1. apríl. Eigi skal framkvæma skoðun bifreiðar eða bifhjóls nema sönnur séu færðar á að skoðunargjald hafi verið greitt fyrir viðkomandi gjaldár.

2. gr.

Fyrir skoðun léttra bifhjóla, sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 98 22. maí 1970, skal greiða 1 400 krónur í skoðunargjald.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 22. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968, öðlast gildi 1. janúar 1980.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 441 29. desember 1978 um skoðunargjald ökutækja.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 31. desember 1979.

Vilmundur Gylfason.

Ólafur W. Stefánsson.

REGLUGERÐ

um heimilishjálp á Skagaströnd.

1. gr.

Hlutverk heimilisþjónustunnar er að veita hjálp á heimilum að tilvísan læknis, hjúkrunarkonu, ljósmóður eða öðrum tilvísunum sem hreppsnefnd metur gildar. Einnig ef annarrar hjálpar en hjúkrunar sé þörf vegna elli, sjúkdóma, örorku, barnsburðar, slysa, dauðsfalla, eða af öðrum ástæðum.

Hjálpin veitist þann tíma á þann hátt, sem hreppsnefnd metur að nauðsyn sé hverju sinni.

2. gr.

Heimilisþjónustan felur í sér eftirtalin atriði:

1. Aðstoð við aldraða í þeim tilgangi að gera þeim kleift að dvelja lengur í heimahúsum.
2. Aðstoð við sjúklinga í heimahúsum, sem þarfnast umönnunar.
3. Umsjón með heimili, þar sem húsmóðir eða heimilisfaðir eru fjarverandi vegna veikinda.
4. Aðstoð við fatlaða sem búa einir.
5. Önnur tilfelli, sem meta þarf hverju sinni.

3. gr.

Hreppsnefnd ákveður hvert form skuli vera á umsóknum um heimilisþjónustu.

4. gr.

Hreppsnefnd Höfðahrepps ber að ganga úr skugga um að starfsfólk það sem heimilishjálpina stundar hverju sinni á vegum hreppsins sé hæft til starfsins og gefi því kost á að sækja námskeið til að auka þekkingu sína á þessu sviði.

5. gr.

Um launakjör og hlunnindi starfsfólks heimilishjálpar fer eftir ákvörðun hreppsnefndar.

6. gr.

Hreppssjóður Höfðahrepps ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, sem starfsfólk það, er vinnur á vegum heimilishjálparinnar, kann að valda við störf sín, umfram það sem bætt er af sérstakri ábyrgðartryggingu sem heimilishjálpin kaupi.

7. gr.

Fyrir heimilishjálpina skv. reglugerð þessari og reglum, sem hreppsnefnd setur þar um, skal sá, sem hjálpar nýtur, greiða eftir gjaldskrá sem hreppsnefnd setur, þar sem tekið er tillit til tekna og annarra aðstæðna viðkomandi og kostnaðar við hjálpina. Skal taxti þessi breytast í samræmi við laun og framfærslukostnað.

Hreppsnefndin setur og nánari reglur um greiðslu, innheimtu og annað sem hún telur máli skipta í þessu efni.

8. gr.

Höfðahreppur annast bókhald og fjárreiður heimilisþjónustunnar og skulu reikningar endurskoðast árlega með sama hætti og reikningar sveitarsjóðs.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Höfðahrepps hefur samið og samþykkt staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 10 25. janúar 1952, um heimilishjálp í viðlögum til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 12. desember 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 524. 31. desember 1979.

AUGLÝSING

um hækkun á sorptunnuleigu í Reykjavík.

Ráðuneytið hefur staðfest hækkun á sorptunnuleigu í Reykjavík fyrir árið 1980. Mun leigan nema kr. 3 000 pr. tunnu og gildir fyrir 1980.

Félagsmálaráðuneytið, 28. desember 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Stjórnartíðindi B 58, nr. 519—524. Útgáfudagur 4. janúar 1980.

STJÓRNARTÍÐINDI B 59 — 1979

17. desember 1979. 1021 Nr. 525.

REGLUGERÐ
um búnaðarfræðslu.

I.

Hlutverk, skipulag og stjórnun búnaðarfræðslu.

1. gr.

Markmið búnaðarfræðslu er:

a) að veita bændaefnum og öðrum hagnýta fræðslu um landbúnað. Fræðslan skal við það miðuð, að búfræðingar verði hæfir til að annast fjölþættan búrekstur og geti jafnframt veitt forustu í félagsmálum landbúnaðarins og hinna dreifðu byggða.

b) að stuðla að aukinni fræðslu og endurmenntun þeirra, er við og fyrir landbúnað starfa, með námskeiðum, fræðslufundum, útgáfu fræðslurita og birtingu tilraunaniðurstaðna. Leggja ber áherslu á síbreytileg viðhorf og framfarir á sviði landbúnaðar og hagnýtt gildi þeirra.

c) að veita vísindalega fræðslu í búfræði og undirstöðugreinum hennar. Með þjálfun í hagkvæmum og skipulögðum vinnubrögðum, verklegum og fræðilegum, sjálfstæðum eða í samvinnu við aðra, skal stefnt að því, að búfræðikandidatar verði virkir í störfum og sinni þeim af alúð og skyldurækni.

Almenn búnaðarfræðsla skv. liðum a og b fer fram við búnaðarskóla, sbr. II. kafla. Ennfremur getur hún að hluta eða öllu farið fram við aðra framhaldsskóla, í bréfaskóla, á námskeiðum og á hvern þann hátt annan, sem hagkvæmur þykir og samþykktur er af yfirstjórn búfræðslumála. Fræðsla skv. lið c fer fram við búvísindadeild Bændaskólans á Hvanneyri í Borgarfirði.

2. gr.

Landbúnaðarráðherra fer með yfirstjórn búnaðarfræðslunnar samkvæmt lögum og reglugerðum um búnaðarfræðslu og setur skólunum námsskrár. Búnaðarfræðslan og öll starfsemi búnaðarskólanna heyrir undir landbúnaðarráðuneytið.

3. gr.

Búfræðslunefnd skal marka stefnu í búfræðslumálum og samræma störf þeirra, er að þeim vinna. Hún skal gera tillögur til ráðherra um setningu reglugerða við lög um búnaðarfræðslu.

Búfræðslunefnd skal samþykkja námsskrá námsbrauta í búfræði í almennum framhaldsskólum og hafa eftirlit með slíkum námsbrautum. Búfræðslunefnd gefur og ráðherra umsögn um námsskrár í búvísindadeild og bændadeildum búnaðarskólanna. Búfræðslunefnd ákveður, hvort og hvenær almennir framhaldsskólar geta útskrifað búfræðinga.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

Landbúnaðarráðherra skipar búfræðslunefnd til fjögurra ára í senn. Í nefndinni eiga sæti: skólastjórar búnaðarskóla, einn fulltrúi úr hópi búfræðikennara, tilnefndur af félagi þeirra, tveir fulltrúar kosnir á Búnaðarþingi, fulltrúi tilnefndur af menntamálaráðuneytinu, en landbúnaðarráðherra skipar formann án tilnefningar.

Formaður boðar fundi í búfræðslunefnd tvisvar á ári hið minnsta, við upphaf og endi hvers skólaárs. Æski aðili að nefndinni eftir því, skal formaður boða til aukafundar.

Búfræðslunefnd kýs sér ritara úr sínum hópi.

Nefndarmenn starfa á kostnað þeirrar stofnunar, sem þeir eru fulltrúar fyrir, þó greiða búnaðarskólarnir kostnað við störf fulltrúa búfræðikennara.

4. gr.

Á skólastöðunum eða í tengslum við þá skal reka fjölbreyttan búskap, er fullnægi sem flestum þörfum kennslu og verkþjálfunar, skapi aðstöðu til rannsókna og sé til fyrirmyndar, hvað snertir rekstrarhætti og umgengni.

5. gr.

Rannsóknir við skólana skulu skipulagðar með öðrum landbúnaðarrannsóknum í landinu. Með slíku skipulagi skal komist hjá tvíverknaði, enda hafi stofnanir á sviði búnaðarrannsókna með sér samvinnu um stærri rannsóknaverkefni.

Rannsóknir við skólana skulu vera til styrktar kennslunni og er nemendum og kennurum rétt og skylt að taka þátt í þeim eftir því sem aðstæður leyfa.

Heimilt er með samþykki landbúnaðarráðherra að sérhæfa rannsóknastarfsemina við hvern búnaðarskóla.

II.

UM BÚNAÐARNÁM.

Stjórnun og starfslið.

6. gr.

Í landinu skal starfrækja a. m. k. þrjá búnaðarskóla, að Hólum í Hjaltadal, á Hvanneyri í Borgarfirði og í Odda á Rangárvöllum.

Á búnaðarskólunum skal veita bóklega og verklega fræðslu um alla þætti almenns búrekstrar, svo og um aukabúgreinar eftir því sem við verður komið við hvern skóla.

Landbúnaðarráðherra getur ákveðið verkaskiptingu milli skólanna, hvað varðar námstilhögun og fjölbreytni í búrekstri.

7. gr.

Landbúnaðarráðherra skipar skólastjóra. Skólastjóri hefur yfirumsjón með gerð námsskrár, kennslu, prófum, skólabúi, rannsóknastarfsemi og annarri starfsemi skólans. Hann er æðsti fulltrúi skólans innan hans og utan. Hann annast daglegan rekstur skólans og ber ábyrgð á því, að starfsemi hans sé í samræmi við lög, reglugerðir og námsskrár. Hann er ábyrgur um samskipti við landbúnaðarráðherra, landbúnaðarráðuneyti og aðra opinbera aðila, þ. á m. um fjárreiður og reikningshald, svo og skipulag og áætlanagerð vegna rekstrar og framkvæmda við skólastofnunina. Skólastjóri tekur ákvarðanir í málum, er varða stjórnun skólans, ef þau eru ekki falin öðrum aðilum í lögum eða reglugerðum. Skólastjóri ræður lausráðið starfsfólk skólans.

Skólastjóri heldur kennarafundi, þegar hann telur ástæðu til eða þegar meirihluti fastráðinna kennara óskar þess. Á kennarafundum skal ræða framvindu

skólastarfsins og annað, sem við kemur starfsemi skólans. Nánar skal kveða á um störf skólastjóra í erindisbréfi, sem ráðherra setur.

8. gr.

Skólastjóri setur í upphafi skólaárs reglur um samskipti nemenda og skólastofnunar, sem staðfestar skulu af landbúnaðarráðuneytinu. Vanræki nemandi nám sitt eða brjóti skólareglur, ber skólastjóra að vanda um við hann. Víkja má nemanda úr skóla um stundarsakir eða að fullu ef um alvarlega vanrækslu eða brot er að ræða. Skólastjóra ber að leita álits kennarafundar, áður en nemanda er vikið að fullu úr skóla.

9. gr.

Við hvern skóla skal starfa ráðgefandi skólanefnd, tilnefnd af stjórnum búnaðarsambanda viðkomandi landshluta til fjögurra ára í senn. Landbúnaðarráðherra skipar nefndina.

Skólanefnd Bændaskólans á Hólum skal skipuð einum manni og einum til vara frá hverju búnaðarsambandi á Norðurlandi vestra og Norðurlandi eystra.

Skólanefnd Bændaskólans á Hvanneyri skal skipuð einum manni og einum til vara frá hverju búnaðarsambandi á Vesturlandi og Vestfjörðum.

Búnaðarsambönd, sem starfa í landshlutum þar sem búnaðarskólar eru ekki, eiga þess kost að tilnefna einn mann hvert í skólanefnd við þann búnaðarskóla sem stjórn búnaðarsambandsins ákveður. Hver skólanefnd kýs sér formann, varaformann, ritara og vararitara. Fundargerðir skólanefndar skulu sendar til landbúnaðarráðuneytisins í afriti.

Skólastjóri kveður skólanefnd til fundar í samráði við formann skólanefndar a. m. k. einu sinni á ári. Á þeim fundi greinir hann nefndinni frá störfum, áformum og fjárhag skólans. Ef þrír fulltrúar eða fleiri í skólanefnd óska eftir aukafundi í nefndinni, skal til hans boðað með a. m. k. einnar viku fyrirvara.

Fundir skólanefndar eru ályktunarhæfir ef rétt er til þeirra boðað og minnst helmingur skólanefndarmanna er viðstaddur.

Skólanefndir eru ólaunaðar og ber hvert búnaðarsamband útlagðan ferðakostnað fulltrúa síns að hálfu á móti viðkomandi skóla.

10. gr.

Hlutverk skólanefndar er að efla tengsl búnaðarsambandanna og bændaskólanna og stuðla að auknum áhuga á búnaðarnámi. Í þeim tilgangi skal skólanefnd í samráði við skólastjóra leitast við að kynna starfsemi skólanna í fjölmiðlum, með fræðslufundum eða á annan hátt.

Einnig skulu skólanefndirnar fjalla um uppbyggingu skólasetranna og þann þátt í starfi skólanna, sem getið er um í b-lið 1. gr. hér að framan.

11. gr.

Ráðherra skipar fasta kennara við skólana að fenginni umsögn skólastjóra. Skipa má fastan kennara í starf yfirkennara við bændadeild. Hann skal sjá um gerð stundaskrár og önnur þau atriði, er varða framkvæmd kennslunnar í bændadeild, skv. nánari ákvörðun skólastjóra.

Kennarar við hvern skóla skulu eigi vera færri en sex, auk skólastjóra, og skulu þeir hafa kandidatspróf í búfræði eða hliðstæða menntun. Ef sérstakir kennarar eru ráðnir til kennslu í almennum námsgreinum framhaldsskólastigsins, skal gera til þeirra sömu menntunarkröfur og kennara í almennum framhaldsskólum. Kennari í vélfræði og meðferð og hirðingu búvéla skal hafa lokið prófi í þeim greinum eða á annan hátt aflað sér fullnægjandi þekkingar og starfsþjálfunar.

Umsækjendur, sem auk tilskilins fagnáms hafa lagt stund á uppeldis- og kennslufræði í námi sínu eða á námskeiðum, skulu að öðru jöfnu ganga fyrir um kennarastöður.

12. gr.

Af föstum kennurum skal einn hafa umsjón með verknámi nemenda á bændabýlum og öðrum búum. Skal hann í samráði við skólastjóra semja leiðbeiningar um framkvæmd verknámsins. Hann skal fyrir hönd skólans gera samning við bændur eða bústjóra um verknámið. Hann skal hlutast til um, að samkomulag verði gert um kjör nemenda, meðan á verknámi stendur. Kennari þessi skal einnig fylgjast með framvindu verknámsins, eftir því sem við verður komið, með heimsóknum á verknámsbúin. Ennfremur ber honum að sjá til þess, að nemendur færi dagbók meðan á verknámi stendur.

Ef henta þykir, getur landbúnaðarráðherra ákveðið, að í fyrstu skipuleggi einn kennari verkþjálfun nemenda frá öllum búnaðarskólunum.

13. gr.

Fastir kennarar búnaðarskólanna skulu vinna fullt ársstarf, er dreifist jafnt á almanaksárið, þó getur skólastjóri heimilað kennara að ljúka starfsskyldu sinni á skemmri tíma.

Um ráðningarkjör þeirra fer eftir kjarasamningum starfsmanna ríkisins hverju sinni.

14. gr.

Kennarar skulu vera nemendum til leiðsagnar utan kennslustunda, eftir því sem ástæður leyfa, og gegna öllum störfum sínum í þágu skólans af alúð og samviskusemi.

Störf fastráðinna kennara skiptast milli kennslu, stjórnunar, rannsókna og ritstarfa. Nú hefur fastráðinn kennari ekki fullt starf við þessi verkefni og ber honum þá að vinna önnur störf í þágu stofnunarinnar í samráði við skólastjóra. Telji skólastjóri hentugra, að kennari við bændadeild fullnægi starfsskyldu sinni við aðrar deildir skólans, skal hann hlíta því.

Skólastjóri getur falið einum eða fleiri kennurum að leiðbeina nemendum í frístundum þeirra, svo sem í söng, leiklist, handavinnu og fleiru.

Við hvern skóla skipar landbúnaðarráðherra þriggja manna starfsmatsnefnd til fjögurra ára í senn. Nefndina skipa skólastjóri, fulltrúi tilnefndur af kennurum og fulltrúi landbúnaðarráðuneytisins. Nefnd þessi skal meta störf kennara til vinnustunda.

Nánar skal kveða á um störf kennara, hvað varðar aðalkennslugreinar og umfang einstakra starfshátta, í erindisbréfi.

15. gr.

Skipa má bústjóra við skólabúin með sömu kjörum og kennara, enda hafi þeir sömu menntun.

Bústjóri skal sjá um daglegan rekstur búsins og hafa umsjón með mannvirkjum, sem tilheyra búrekstri, og landi búsins svo og öðrum eignum skólans eftir ákvörðun skólastjóra. Kennarar og aðrir starfsmenn skólans, sem nota gögn og gæði skólabúsins við rannsóknir og kennslu, skulu hafa um það samráð við bústjóra.

Inntökuskilyrði, námstilhögun og próf.

16. gr.

Almenn deild búnaðarskóla nefnist bændadeild og lýkur námi í henni með búfræðiprófi.

Í bændadeild skal leggja áherslu á:
— að auka nemendum þekkingu og víðsýni og búa þá þannig undir að bregðast rétt við nýjum aðstæðum í síbreytilegu þjóðfélagi.
— að þjálfa nemendur í sjálfstæðum vinnubrögðum, jafnframt því sem þeim skal kennt að vinna saman í hópum að afmörkuðum verkefnum.
— að þjálfa nemendur í nútímavinnubrögðum í landbúnaði á skólasetrunum og á verknámsbúum, og þá undir eftirliti skólanna.
— að efla félagsþroska nemenda.

Inntökuskilyrði í bændadeild eru:
1. Umsækjandi hafi lokið grunnskólaprófi og fullnægt lágmarkskröfum um einkunnir til inngöngu í framhaldsskóla eða aflað sér á annan hátt jafngildrar undirbúningsþekkingar að dómi skólastjóra.
2. Umsækjandi hafi öðlast reynslu við landbúnaðarstörf og að jafnaði stundað þau eigi skemur en eitt ár, bæði vetur og sumar.
3. Umsækjandi skal eigi vera haldinn neinum kvilla eða háttsemi, sem öðrum geti orðið til tjóns að dómi skólastjóra, enda hafi hann leitað álits sérfræðings (sálfræðings eða læknis) áður en synjað er um skólavist af þeim sökum, er hér getur.

Skriflega beiðni um inntöku, studda gögnum, er sýni að inntökuskilyrðum sé fullnægt, skal senda skólastjóra fyrir 1. ágúst ár hvert.

17. gr.

Nám við bændadeild skal skipuleggja sem tveggja ára nám. Árlegur námstími skal eigi vera skemmri en 27 vikur og skiptist hann á tvær námsannir, haustönn og vorönn, þannig að sem næst jafnlangur kennslutími, auk prófa, falli á hvora önn.

Nám í bændadeild hefst í byrjun október og því lýkur eigi síðar en 15. maí. Námsleyfi skulu veitt í samræmi við reglugerð um leyfi í skólum.

Ef henta þykir, má nám á fyrri námsvetri falla að einhverju leyti utan reglulegs skólatíma.

Námið skiptist í eftirtalda meginþætti:
1. Grunnnám með aðaláherslu á undirstöðuatriði búfræði og búrekstrar.
2. Verknám og verkþjálfun, er farið getur fram jöfnum höndum á skólasetrunum og á bændabýlum, og þá undir eftirliti skólans. Nemendur geta ekki stundað samningsbundið verknám á heimilum sínum, nema veigamiklar ástæður séu fyrir slíku.
3. Búfræðinám og sérsvið þess.

Nám skv. lið 1 og 2 hér að framan skal fara fram á fyrra námsári, en nám skv. lið 3 á síðara námsári. Lengd verkþjálfunar nemenda á samningsbundnum verknámsbúum skal svara til einnar námsannar.

Tengja skal saman, eftir því sem kostur er á, hina bóklegu og verklegu þætti námsins.

18. gr.

Námsefni til búfræðiprófs skal ákveðið með námsskrá, sem landbúnaðarráðherra staðfestir, að fenginni umsögn búfræðslunefndar. Námsskráin skal liggja fyrir við upphaf hvers skólaárs. Í námsskránni skal getið um námsmarkmið og einingafjölda hverrar námsgreinar.

19. gr.

Námsgreinum í bændadeild er skipt í námssvið. Námssviðin eru þessi:

A. Almenn fræði.
B. Líffræði.
C. Búfjárrækt.
D. Bústjórn.
E. Bútækni.
F. Jarðrækt.

Minnsta námsmagn í grein skal vera ein námseining, þ. e. ein kennslustund í viku vetrarlangt eða tvær kennslustundir á viku á námsönn. Eina einkunn skal gefa fyrir árangur nemenda á hverju námssviði. Fyrir íþróttir skal gefa einkunn. Hið sama gildir um einkunn fyrir ástundun, sem gefin skal eftir reglum, sem skólastjóri setur. Geti nemandi ekki stundað íþróttir sakir vanheilsu eða af öðrum gildum ástæðum, getur skólastjóri veitt honum undanþágu frá tímasókn og prófi í þessari grein.

20. gr.

Einkunnir skal gefa í heilum tölum frá 0 til 10. Meta skal gildi einstakra námsgreina hvers námssviðs til einkunna samkvæmt reglum, sem settar verða í námsskrá.

Meðaleinkunn 9.0—10.0 telst I. ágætiseinkunn.
Meðaleinkunn 7.3— 8.9 telst I. einkunn.
Meðaleinkunn 6.0— 7.2 telst II. einkunn.
Meðaleinkunn 5.0— 5.9 telst III. einkunn.

Námsárangur skal meta til einkunna eftir námsverkefnum og/eða prófum. Próf eru haldin í lok hverrar námsannar eftir því sem ákveðið er í námsskrá. Próf geta verið munnleg, verkleg eða skrifleg. Við skriflegt próf skal ætla nemendum a. m. k. eina klukkustund til úrlausnar verkefnis fyrir hvert vægi námsgreinar. Noti nemandi óleyfileg hjálpargögn, veiti eða þiggi hjálp, hefur hann fyrirgert rétti sínum til prófs í það sinn.

Geti nemandi ekki gengist undir próf sökum veikinda eða annarra gildra forfalla, getur skólastjóri leyft honum að ljúka prófi á öðrum tíma.

21. gr.

Til að nemandi standist burtfararpróf, skal hann hljóta að minnsta kosti 5.0 í meðaleinkunn og lágmarkseinkunnina 3.0 á hverju námssviði.

Fái nemandi núll í einkunn í einhverri námsgrein, útilokar það burtfararpróf. Heimilt er að endurtaka próf einu sinni, ef nemandi fær undir lágmarkseinkunn á einu sviði enda sé vegið meðaltal einkunna á öllum námssviðum minnst 5.0.

Til þess að geta hafið nám á síðari námsvetri þarf nemandi að hafa hlotið a. m. k. 4.0 í meðaleinkunn eftir fyrri námsvetur og lokið verknámi á tilskilinn hátt.

Nám til búfræðiprófs skal metið til eininga, hverfi nemandi úr búnaðarskóla að öðru framhaldsnámi.

22. gr.

Að afloknu búfræðiprófi skal afhenda nemendum, sem standast próf, prófskírteini með árituðum einkunnum og fjölda námseininga á einstökum sviðum.

Þeir einir, sem lokið hafa prófi í búfræði eða hliðstæðu prófi frá búnaðarskólum erlendis, hafa rétt til þess að bera starfsheitið búfræðingur.

23. gr.

Nú sækja nemendur, sem stundað hafa nám við aðra framhaldsskóla, um inngöngu í bændadeild búnaðarskóla, og skal þá skólastjóri meta til eininga það af fyrra

námi þeirra, sem nýtist fyrir búfræðipróf, og minnka námsskylduna er því nemur. Nemandi getur áfrýjað mati skólastjóra til landbúnaðarráðuneytisins. Leitast skal við að minnkun námsskyldu leiði til styttri námstíma.

24. gr.

Nú er í almennum framhaldsskóla stofnað til námsbrautar í búfræði og skal þá námsskrá slíkrar kennslu og fyrirkomulag á verknámi og námsmat hljóta samþykki búfræðslunefndar. Búfræðslunefnd getur ákveðið, hvort hluti námsins fari fram við búnaðarskóla. Nefndin ákveður, hvort eða hvenær almennir framhaldsskólar geti útskrifað búfræðinga.

25. gr.

Heimilt er að koma á framhaldsnámi í búfræði eftir búfræðipróf, bútæknanámi, við einn eða fleiri af búnaðarskólunum, þegar aðstæður eru fyrir hendi.

Framhaldsnám þetta skal miðað við, að það veiti fyllri fræðslu í búfræðigreinum, einkum bútækni, bústjórn og búnaðarhagfræði, og standi eigi skemur en 30 vikur.

Námsefni til bútæknaprófs skal ákveða með námsskrá, er landbúnaðarráðherra staðfestir. Nánar skal kveða á um fyrirkomulag náms og námsmat í reglugerð, þegar ákveðið hefur verið að hefja bútæknanám.

26. gr.

Búnaðarskólanir skulu halda námskeið fyrir bændur og starfsmenn landbúnaðarins á skólasetrunum eða annars staðar þar sem henta þykir. Skulu skólarnir leitast við að koma til móts við óskir bændasamtaka og stofnana landbúnaðarins um námskeiðahald. Skólastjórarnir gera áætlanir um þau námskeið, sem skólarnir halda. Starfsmenn skólanna skulu leiðbeina á námskeiðunum eftir því sem ástæður leyfa. Sé þess ekki kostur skal fá hæfa menn, innlenda eða erlenda, til að leiðbeina á námskeiðunum. Námskeið fyrir sérhæfða starfsmenn landbúnaðarins skal skipuleggja í samráði við búvísindadeild Bændaskólans á Hvanneyri.

III.

UM BÚVÍSINDANÁM.

27. gr.

Við Bændaskólann á Hvanneyri skal starfrækt búvísindadeild, sem er vísindaleg fræðslu- og rannsóknastofnun á sviði landbúnaðar.

Búvísindadeild veitir nemendum sínum fræðslu og vísindalega þjálfun í búfræði, er miðast við það, að þeir geti tekið að sér sérfræðistörf fyrir íslenskan landbúnað og unnið að rannsóknum í þágu hans.

Skólastarfið í búvísindadeild skal við það miðað:

a) að nemendur öðlist fræðilega og verklega þekkingu á sem flestum þáttum búvísinda og geti unnið sjálfstætt,
b) að þjálfa nemendur í skipulögðum vinnubrögðum,
c) að efla með nemendum vilja til símenntunar,
d) að efla félagsþroska nemenda.

28. gr.

Nemendum búvísindadeildar ber að vinna samkvæmt markmiðum hennar með námi sínu.

Skólastjóri setur, í samráði við deildarstjórn, reglur um samskipti nemenda og skólastofnunar. Vanræki nemandi nám sitt eða brjóti skólareglur, skal skóla-

stjóri áminna hann. Beri slík áminning ekki árangur, getur skólastjóri vísað nemandanum úr skóla. Skólastjóri skal leita álits deildarstjórnar sbr. 29. gr., áður en hann víkur nemanda að fullu úr skóla.

29. gr.

Skólastjóri Bændaskólans á Hvanneyri er yfirmaður búvísindadeildar, sbr. 7. gr. Deildarstjórn er skólastjóra til ráðuneytis um stjórn deildarinnar og skipulagningu kennslu og rannsókna. Deildarstjórn skipa fulltrúar kennara á öllum námssviðum, sbr. 36. gr., auk skólastjóra, og tveir fulltrúar nemenda við deildina. Bústjóri og yfirkennari bændadeildar skulu einnig taka sæti í deildarstjórn, þegar fjallað er um málefni, er varða starfsvettvang þeirra.

Fulltrúa í deildarstjórn skal kjósa í byrjun október til tveggja ára í senn, fulltrúar nemenda skulu kosnir árlega. Kjörgengir eru fastráðnir kennarar við búvísindadeildina, en kosningarrétt hafa allir starfsmenn skólans, er kenna við búvísindadeild. Nýkjörin deildarstjórn kýs sér deildarstjóra og deildarritara til tveggja ára. Deildarstjóri fer með umboð deildarstjórnar milli funda og skal honum sett erindisbréf.

Deildarstjóri boðar til funda minnst fjórum sinnum á ári, þó skal hann boða til fundar ef meirihluti fulltrúa, fulltrúar nemenda eða skólastjóri æskja þess.

Fundi skal að öðru jöfnu boða með eigi skemmri fyrirvara en tveggja daga.

30. gr.

Verksvið deildarstjórnar er að fjalla um námsskrá og námsmat í búvísindadeild, fjórða árs verkefni nemenda, vera til ráðuneytis um fjárhagsáætlun skólans, gera tillögur um ráðningu aðstoðarkennara, fjalla um umsóknir um nám við búvísindadeild, ef meta þarf fyrra nám til samræmis við inntökuskilyrði. Einnig skal deildarstjórn fjalla um almenn samskipti nemenda deildarinnar og skólans.

Ályktanir deildarstjórnar skal skrá í fundargerðarbók og þurfa a. m. k. ⅔ fulltrúa að vera mættir til að fundur sé ályktunarhæfur.

31. gr.

Landbúnaðarráðherra skipar fasta kennara, sem skulu fullnægja sömu kröfum og gerðar eru til háskólakennara og njóta sömu kjara og þeir.

Skipa skal a. m. k. fimm aðalkennara, einn á hverju námssviði, og auk þess aðstoðarkennara eftir ákvörðun landbúnaðarráðuneytis, að fengnum tillögum skólastjóra og deildarstjórnar. Aðstoðarkennarar skulu að jafnaði ráðnir að námssviði, sbr. 36. gr. Skólastjóri ræður stundakennara. Kjör þeirra skulu vera eftir almennum kjarasamningum starfsmanna ríkisins.

Kennarar skulu vera nemendum til leiðsagnar utan kennslustunda, eftir því sem ástæður leyfa, og gegna öllum störfum í þágu skólans af alúð og samviskusemi.

32. gr.

Aðalkennarar hafa umsjón með kennslu hver á sínu námssviði og skipuleggja rannsóknir og þjálfun nemenda á því sviði.

Séu tveir eða fleiri aðalkennarar ráðnir að námssviði, skal annar/einn þeirra skipaður til að hafa umsjón með sviðinu.

Meginviðfangsefni hvers námssviðs eru:

1. Skipulagning og framkvæmd kennslu í búvísindadeild, sem tilheyrir viðkomandi námssviði.
2. Skipulagning og framkvæmd þeirra rannsóknaverkefna, sem tengd eru viðkomandi námssviði.
3. Umsjón með kennslu í bændadeild og samningu kennslubóka á viðkomandi námssviði.

33. gr.

Störf aðalkennara og aðstoðarkennara skulu skiptast milli kennslu, stjórnunar og rannsókna. Að jafnaði skal kennsla svara til 50—60% úr ársstarfi, stjórnun svara til 10—20% úr ársstarfi og rannsóknir til 30—40% úr ársstarfi. Nú eru þessi verkefni ekki fullt ársstarf og getur þá skólastjóri falið kennara önnur verkefni í þágu skólans. Þannig er m. a. heimilt að fela kennara aukin stjórnunarstörf, ritstörf og/eða rannsóknastörf í stað kennslu. Náist ekki tilskilinn stundafjöldi í kennslu við búvísindadeild, er kennara skylt að fullnægja kennsluskyldu sinni við aðrar deildir skólans.

Nánar skal kveðið á um réttindi og skyldur fastra kennara í erindisbréfi, sem ráðherra setur. Meta skal störf kennara til vinnustunda, sbr. 4. málsgrein 14. gr.

34. gr.

Skipa skal hverju sinni þriggja manna dómnefnd, er fjalli um hæfni umsækjenda til að gegna stöðu kennara við búvísindadeild. Einn skal skipaður eftir tilnefningu deildarstjórnar, annar eftir tilnefningu stjórnar Félags íslenskra búfræðikandidata, en ráðherra skipar formann án tilnefningar. Skipa má þá eina í dómnefnd, sem lokið hafa háskólaprófi í viðkomandi grein eða eru viðurkenndir sérfræðingar í greininni.

Dómnefnd skal hefja störf þegar er skipun hennar hefur farið fram og skila rökstuddu áliti til landbúnaðarráðherra innan mánaðar.

Inntökuskilyrði, námstilhögun og próf.

35. gr.

Skilyrði til inntöku í búvísindadeild eru þessi:

a) að umsækjandi hafi lokið búfræðiprófi með 1. einkunn,
b) að umsækjandi hafi lokið stúdentsprófi á raungreinasviði eða öðru framhaldsskólanámi, sem deildarstjórn telur jafngilt og mælir með. Stúdentar af öðrum sviðum en raungreinasviðum verða að afla sér frekari undirstöðuþekkingar, eftir ákvörðun deildarstjórnar.

Skrifleg beiðni um inntöku ásamt afritum af prófskírteinum skal berast skólastjóra fyrir 10. júní ár hvert.

Berist eitthvert ár fáar fullgildar umsóknir um inntöku í búvísindadeild, er skólastjóra heimilt, að fengnu leyfi landbúnaðarráðherra, að fella niður kennslu á fyrsta hluta búvísindadeildar næsta skólaár.

36. gr.

Námsefni búvísindadeildar skiptist í námsgreinar. Efni hverrar námsgreinar skal skilgreina í námsskrá, sem landbúnaðarráðherra staðfestir, að fenginni umsögn búfræðslunefndar. Nám skal metið til eininga og svarar eining til einnar viku vinnu.

Í námsskrá skal námsgreinum, sem kenndar eru í búvísindadeild, skipað á eftirtalin fimm námssvið:

a. Undirstöðugreinar.
b. Búfjárfræði.
c. Jarðræktarfræði.
d. Bútækni.
e. Búnaðarhagfræði og félagsfræði.

37. gr.

Árlegur námstími búvísindadeildar skal, að meðtöldum prófum, eigi vera skemmri en 34 vikur. Hefst hann í síðari hluta september.

Auk þess er heimilt milli námsvetra að nota tvívegis allt að einum mánuði að sumri í verklegt nám, svo sem mælingar, tilraunastörf, náttúruskoðun o. fl.

Námsleyfi eru 14 daga jólaleyfi og 10 daga páskaleyfi. Auk þess er heimilt að gefa leyfi 1. desember og fyrsta sumardag.

Árlegum námstíma skal skipt í tvær annir, haustönn og vorönn, og eru haldin próf í lok hvorrar annar eftir því sem ákveðið er í námsskrá.

38. gr.

Námstími búvísindadeildar er 3 ár og þurfa nemendur að hafa lokið 90 námseiningum til prófs. Auk þess skal gefa nemendum kost á sérhæfðu námi og rannsóknaþjálfun á fjórða námsári, 30 einingum, sem aðalkennari á viðkomandi námssviði skipuleggur í samráði við deildarstjórn. Slík rannsóknaverkefni má skipuleggja í samráði við aðrar kennslu- og rannsóknastofnanir.

Að afloknu lokaprófi frá búvísindadeild skal afhenda nemendum skírteini með árituðum einkunnum, fjölda eininga í hverri námsgrein, meðaleinkunn úr hverjum hluta og fullnaðareinkunn. Prófskírteini þetta veitir rétt til að nota titilinn búfræðikandidat og skal á skírteini tilgreindur sá einingafjöldi, sem nemandi hefur lokið.

39. gr.

Þegar hagkvæmt þykir, skal hafa samvinnu við Háskóla Íslands um kennslu í undirstöðugreinum við búvísindadeild eftir því sem kennslukraftar og kennsluaðstaða gefa tilefni til. .....

Við skipulagningu slíkrar samvinnu skal taka mið af eðlilegri námslengd búvísindadeildar og nýtingu kennslukrafta og kennsluaðstöðu, sem fyrir hendi er við Bændaskólann á Hvanneyri.

Um þessa samvinnu og annað samstarf skal gera sérstakt samkomulag á milli Bændaskólans á Hvanneyri og Háskóla Íslands, sem kveði á um framkvæmd hennar og kostnað við hana.

40. gr.

Námsárangur skal meta til einkunna eftir námsverkefnum og/eða prófum. Próf geta verið verkleg, munnleg eða skrifleg. Við skrifleg próf skal miða við að nemendur hafi a. m. k. eina klukkustund til úrlausnar verkefnis fyrir hverja námseiningu. Noti nemandi óleyfilega hjálpargögn, veiti eða þiggi hjálp, hefur hann fyrirgert rétti sínum til prófs í það sinn.

Geti nemandi ekki gengið undir próf sökum veikinda eða annarra gildra forfalla, getur skólastjóri leyft honum að ljúka prófi á öðrum tíma.

41. gr.

Einkunnir skal gefa í heilum tölum frá 0—10.

Til þess að nemandi standist próf, má vegin meðaleinkunn á hverjum áfanga ekki vera lægri en 5.0. Sá stenst ekki áfangapróf, sem fær minna en 3 í námsgrein. Nemandi, sem ekki hefur náð prófi í einni eða tveimur námsgreinum, á rétt á því að breyta próf í heim að nýju, en við útreikning á meðaleinkunn skal þó reikna með beirri einkunn, sem fyrst var gefin. Hafi nemandi ekki náð lágmarkseinkunn í bremur eða fleiri námsgreinum eða hlotið einkunnina 0 í námsgrein, fellur hann á viðkomandi áfangaprófi.

Fullnaðareinkunn er vegið meðaltal allra samtalinna einkunna.

Fullnaðareinkunn 9.0—10.0 telst ágætiseinkunn.

Fullnaðareinkunn 7.3— 8.9 telst I. aðaleinkunn.

Fullnaðareinkunn 6.0— 7.2 telst II. aðaleinkunn.

Fullnaðareinkunn 5.0— 5.9 telst III. aðaleinkunn.

42. gr.

Landbúnaðarráðherra skipar prófdómara, að fengnum tillögum deildarstjórnar, til að meta úrlausnir nemenda.

43. gr.

Við búvísindadeild skal starfrækja fræðilegt kennslugagna- og bókasafn, einkum varðandi landbúnaðarmál. Skal það vera kennurum og nemendum til afnota svo og, eftir því sem ástæður leyfa, fyrir þá sem vinna að rannsóknum og leiðbeiningum innan landbúnaðar.

Það er hlutverk deildarinnar að koma á framfæri efni úr ritum safnsins, sem haft getur þýðingu fyrir íslenskan landbúnað.

44. gr.

Við Bændaskólann á Hvanneyri skal starfrækja efnarannsóknastofu. Hlutverk hennar er að skapa kennslu- og rannsóknaaðstöðu fyrir skólann. Yfirmaður rannsóknastofunnar skal vera fastráðinn kennari við búvísindadeild, sbr. 31. gr.

Annist rannsóknastofan þjónustu utan skólans, skal sú þjónusta greidd eftir verðskrá, sem landbúnaðarráðuneytið staðfestir.

Ýmis ákvæði.

45. gr.

Á landi skólanna skal reisa bústaði fyrir skólastjóra, kennara og aðra fasta starfsmenn skólanna, eftir því sem landbúnaðarráðherra ákveður og fé er veitt til á fjárlögum.

46. gr.

Nú vill fastur starfsmaður skóla reisa sér íbúðarhús, og á hann þá rétt á lóð undir það í landi skólans. Heimilt er að veita öðrum aðilum leyfi til að reisa byggingar á lóðum í landi skólanna. Lóðir skulu ákveðnar í samræmi við skipulagsuppdrátt staðarins. Gera skal samning milli skóla og byggingaraðila hverju sinni, er kveði á um lóðarleigu, forkaupsrétt og önnur þau atriði, er bygginguna varða. Leita skal í hvert sinn samþykkis ráðherra fyrir byggingarsamningi, byggingunni og þeirri teikningu, sem byggt er eftir.

47. gr.

Stofnkostnaður við að gera skólana og skólabúin svo úr garði, að þau geti gegnt hlutverki sínu samkvæmt lögum og reglugerðum, svo og rekstrarkostnaður og kostnaður við tilraunastarfsemi og námskeiðahald á vegum skólanna greiðist úr ríkissjóði. Rekstur skólabúanna skal miðast við að þau þjóni sem best tilraunum og verklegri kennslu búnaðarskólanna.

Verði halli á rekstri skólabúanna greiðist hann úr ríkissjóði.

48. gr.

Skólarnir sjái um að nemendur geti fengið fæði og þjónustu á kostnaðarverði í sameiginlegu mötuneyti. Einnig skulu þátttakendur á námskeiðum, sem haldin eru í skólunum, fá fæði og húsnæði á kostnaðarverði.

49. gr.

Ákvæði 12. greinar laga nr. 55/1978 skulu taka gildi frá og með skólaárinu 1980—1981. Það skólaár má jafnframt gefa kost á eins vetrar búfræðinámi við bændaskólana, samkvæmt 36. gr. laga nr. 55/1978.

50. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 34. gr. laga nr. 55/1978 og öðlast þegar gildi.

Landbúnaðarráðuneytið, 17. desember 1979.

Bragi Sigurjónsson.

Sveinbjörn Dagfinnsson.

Nr. 526. 12. desember 1979.

ALÞINGISMENN

kosnir í desember 1979.

(Skammstafanir: A = Alþýðuflokkur, Ab = Alþýðubandalag, F = Framsóknarflokkur, S = Sjálfstæðisflokkur).

A. Þingmenn kjördæma.

Reykjavíkurkjördæmi:
1. Geir Hallgrímsson (S).
2. Svavar Gestsson (Ab).
3. Albert Guðmundsson (S).
4. Benedikt Gröndal (A).
5. Ólafur Jóhannesson (F).
6. Birgir Ísl. Gunnarsson (S).
7. Guðmundur J. Guðmundsson (Ab).
8. Gunnar Thoroddsen (S).
9. Vilmundur Gylfason (A).
10. Friðrik Sophusson (S).
11. Ólafur Ragnar Grímsson (Ab)
12. Guðmundur G. Þórarinsson (F).

Vesturlandskjördæmi:
1. Alexander Stefánsson (F).
2. Friðjón Þórðarsson (S).
3. Davíð Aðalsteinsson (F).
4. Skúli Alexandersson (Ab).
5. Eiður Guðnason (A).

Vestfjarðakjördæmi:
1. Matthías Bjarnason (S).
2. Steingrímur Hermannsson (F).
3. Sighvatur Björgvinsson (A).
4. Þorvaldur Garðar Kristjánsson (S).
5. Ólafur Þ. Þórðarson (F).

Norðurlandskjördæmi vestra:
1. Páll Pétursson (F)
2. Pálmi Jónsson (S).
3. Stefán Guðmundsson (F).
4. Ragnar Arnalds (Ab).
5. Ingólfur Guðnason (F).

Norðurlandskjördæmi eystra:
1. Ingvar Gíslason (F).
2. Stefán Valgeirsson (F).
3. Lárus Jónsson (S).
4. Stefán Jónsson (Ab).
5. Guðmundur Bjarnason (F).
6. Árni Gunnarsson (A).

Austurlandskjördæmi:
1. Tómas Árnason (F).
2. Helgi Seljan (Ab).
3. Halldór Ásgrímsson (F).
4. Sverrir Hermannsson (S).
5. Hjörleifur Guttormsson (Ab).

Suðurlandskjördæmi:
1. Þórarinn Sigurjónsson (F).
2. Steinþór Gestsson (S).
3. Jón Helgason (F).
4. Garðar Sigurðsson (Ab).
5. Magnús H. Magnússon (A).
6. Eggert Haukdal (U).

Reykjaneskjördæmi:
1. Matthías Á. Mathiesen (S).
2. Kjartan Jóhannsson (A).
3. Ólafur G. Einarsson (S).
4. Geir Gunnarsson (Ab).
5. Jóhann Einvarðsson (F).

B. Landskjörnir þingmenn.

1. Pétur Sigurðsson (S).
2. Jósef H. Þorgeirsson (S)
3. Karl Steinar Guðnason (A).
4. Salome Þorkelsdóttir (S).
5. Eyjólfur Konráð Jónsson (S).
6. Karvel Pálmason (A).
7. Halldór Blöndal (S).
8. Guðrún Helgadóttir (Ab).
9. Guðmundur Karlsson (S).
10. Jóhanna Sigurðardóttir (A).
11. Egill Jónsson (S).

C. Varaþingmenn.

Varamenn þingmanna Reykjavíkurkjördæmis:

Fyrir Alþýðuflokkinn: Jón Baldvin Hannibalsson.
Kristín Guðmundsdóttir.

Fyrir Framsóknarflokkinn: Haraldur Ólafsson.
Sigrún Magnúsdóttir.

Fyrir Sjálfstæðisflokkinn: Ragnhildur Helgadóttir.
Ellert B. Schram.
Guðmundur H. Garðarsson.
Elín Pálmadóttir.
Björg Einarsdóttir.

Fyrir Alþýðubandalagið:	Guðrún Hallgrímsdóttir.
	Sigurður Magnússon.
	Adda Bára Sigfúsdóttir.

Varamenn þingmanna Vesturlandskjördæmis:

Fyrir Alþýðubandalagið:	Bjarnfríður Leósdóttir.
Fyrir Alþýðuflokkinn:	Gunnar Már Kristófersson.
Fyrir Framsóknarflokkinn:	Jón Sveinsson.
	Haukur Ingibergsson.
Fyrir Sjálfstæðisflokkinn:	Valdimar Indriðason.

Varamenn þingmanna Vestfjarðakjördæmis:

Fyrir Alþýðuflokkinn:	Gunnar R. Pétursson.
Fyrir Framsóknarflokkinn:	Sigurgeir Bóasson.
	Finnbogi Hermannsson.
Fyrir Sjálfstæðisflokkinn:	Sigurlaug Bjarnadóttir.
	Einar Kr. Guðfinnsson.

Varamenn þingmanna Norðurlandskjördæmis vestra:

Fyrir Alþýðubandalagið:	Hannes Baldvinsson.
Fyrir Framsóknarflokkinn:	Bogi Sigurbjörnsson.
	Jón Ingi Ingvarsson.
	Brynjólfur Sveinbergsson.
Fyrir Sjálfstæðisflokkinn:	Jón Ásbergsson.

Varamenn þingmanna Norðurlandskjördæmis eystra:

Fyrir Alþýðubandalagið:	Soffía Guðmundsdóttir.
Fyrir Alþýðuflokkinn:	Jón Ármann Héðinsson.
Fyrir Framsóknarflokkinn:	Níels Á. Lund.
	Hákon Hákonarson.
	Böðvar Jónsson.
Fyrir Sjálfstæðisflokkinn:	Vigfús Jónsson.

Varamenn þingmanna Austurlandskjördæmis:

Fyrir Alþýðubandalagið:	Sveinn Jónsson.
	Þorbjörg Arnórsdóttir.
Fyrir Framsóknarflokkinn:	Guðmundur Gíslason.
	Jón Kristjánsson.
Fyrir Sjálfstæðisflokkinn:	Tryggvi Gunnarsson.

Varamenn þingmanna Suðurlandskjördæmis:

Fyrir Alþýðubandalagið:	Baldur Óskarsson.
Fyrir Alþýðuflokkinn:	Ágúst Einarsson.
Fyrir Framsóknarflokkinn:	Böðvar Bragason.
	Ríkharð Jónsson.

Fyrir Sjálfstæðisflokkinn: Sigurður Óskarsson.
Af lista utan flokka: Siggeir Björnsson.

Varamenn þingmanna Reykjaneskjördæmis:
Fyrir Alþýðubandalagið: Benedikt Davíðsson.
Fyrir Alþýðuflokkinn: Ólafur Björnsson.
Fyrir Framsóknarflokkinn: Markús Á. Einarsson.
Fyrir Sjálfstæðisflokkinn: Sigurgeir Sigurðsson.
Arndís Björnsdóttir.

Varamenn landskjörinna þingmanna:
Fyrir Alþýðubandalagið: Kjartan Ólafsson.
Fyrir Alþýðuflokkinn: Finnur Torfi Stefánsson.
Jón Ármann Héðinsson.
Gunnar Már Kristófersson.
Fyrir Sjálfstæðisflokkinn: Sigurlaug Bjarnadóttir.
Ragnhildur Helgadóttir.
Valdimar Indriðason.
Sigurgeir Sigurðsson.
Jón Ásbergsson.
Vigfús Jónsson.
Einar Kr. Guðfinnsson.

24. desember 1979. Nr. 527.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Norður-Þingeyjarsýslu.

1. gr.

Í Norður-Þingeyjarsýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega, samkv. 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga nr. 6 1977.

2. gr.

Um töku vega í tölu sýsluvega fer samkvæmt ákvæðum vegalaga hverju sinni. Sýsluvegir í Norður Þingeyjarsýslu eru þessir:

Kelduneshreppur.

1. Auðbjargarstaðavegur: Af Norðausturvegi að Auðbjargarstöðum.
2. Fjallavegur: Af Norðausturvegi að Fjöllum.
3. Lónsvegur: Af Norðausturvegi að Lóni.
4. Sultavegur: Af Norðausturvegi að Sultum.
5. Víkingavatnsvegur: Af Norðausturv. að Víkingavatni.
6. Grásíðuvegur: Af Norðausturvegi að Grásíðu.

7. Grásíðuvegur II: Af Norðausturvegi að Grásíðu II.
8. Garðsvegur: Af Norðausturvegi að Garði.
9. Vegur að kirkjugarði: Af Norðausturvegi að kirkjugarði.
10. Austurgarðsvegur: Af Norðausturvegi að Austurgarði.
11. Krossadalsvegur: Af Norðausturvegi að Krossadal.
12. Árdalsvegur: Af Norðausturvegi að Árdal.
13. Höfðabrekkuvegur: Af Norðausturvegi að Höfðabrekku.
14. Skúlagarðsvegur: Af Norðausturvegi að Skúlagarði.
15. Syðri-Bakkavegur: Af Norðausturvegi að Syðri-Bakka.
16. Keldunesvegur: Af Syðri-Bakkavegi að Keldunesi.
17. Lindarbrekkuvegur: Af Syðri-Bakkavegi að Lindarbrekku.
18. Eyvindarstaðavegur: Af Norðausturvegi að Eyvindarstöðum.
19. Hólsvegur: Af Norðausturvegi að Hóli.
20. Lyngásvegur: Af Norðausturvegi að Lyngási.
21. Ingveldarstaðarvegur: Af Norðausturvegi að Ingveldarstað.
22. Tóveggjarvegur: Af Uppsveitarvegi að Tóvegg.
23. Undirveggjarvegur: Af Uppsveitarvegi að Undirvegg.
24. Meiðavallavegur: Af Norðausturvegi að Meiðavöllum.
25. Ásbyrgisvegur: Af Norðausturvegi að Ásbyrgi.
26. Ásvegur: Af Norðausturvegi að Ási.
27. Tjarnarréttarvegur: Af Norðausturvegi að Tjarnarrétt.

Fjallahreppur:

1. Nýhólsvegur: Af Norðurlandsvegi að Nýhóli.
2. Víðihólsvegur: Af Nýhólsvegi að Víðihóli.
3. Grímstunguvegur: Af Norðurlandsvegi að Grímstungu.
4. Hólsselsvegur: Af Hólsfjallavegi að Hólsseli.

Öxarfjarðarhreppur:

1. Vestaralandsvegur: Af Hólsfjallavegi að Vestaralandi.
2. Sigtúnsvegur: Af Vestaralandsvegi að Sigtúni.
3. Austaralandsvegur: Af Hólsfjallavegi að Austaralandi.
4. Bjarnastaðavegur: Af Hólsfjallavegi að Bjarnastöðum.
5. Ferjubakkavegur: Af Norðausturvegi að Ferjubakka.
6. Skinnastaðavegur: Af Norðausturvegi að Skinnastað.
7. Lundsvegur: Af Norðausturvegi að Lundi.
8. Smjörhólsvegur: Af Gilsbakkavegi að Smjörhóli.
9. Gilhagavegur: Af Gilsbakkavegi að Gilhaga.
10. Gilsbakkavegur: Af Gilsbakkavegi að Gilsbakka.
11. Hafrafellstunguvegur II: Af Gilsbakkavegi að Hafrafellstungu II.
12. Ærlækjarvegur: Af Norðausturvegi að Ærlæk.
13. Skógavegur I: Af Austursandsvegi að Skógum I.
14. Skógavegur II: Af Skógavegi I að Skógum II.
15. Ærlækjarselsvegur: Af Austursandsvegi að Ærlækjarseli.
16. Akurselsvegur: Af Austursandsvegi að Akurseli.
17. Klifshagavegur: Af Norðausturvegi að Klifshaga.
18. Leifsstaðavegur: Af Axarfjarðarheiðarvegi að Leifsstöðum.
19. Sandfellshagavegur: Af Axarfjarðarheiðarvegi að Sandfellshaga.
20. Þverárvegur: Af Norðausturvegi að Þverá.
21. Núpsvegur: Af Norðurvegi að Núpi.

Presthólahreppur:

1. Arnarstaðavegur: Af Norðausturvegi að Arnarstöðum.
2. Daðastaðavegur: Af Arnarstaðavegi að Daðastöðum.
3. Valþjófsstaðavegur Af Norðausturvegi að Valþjófsstað.
4. Efri-Hólavegur: Af Norðausturvegi að Efri-Hólum.
5. Presthólavegur: Af Efri-Hólavegi að Presthólum.
6. Katastaðavegur: Af Norðausturvegi að Katastöðum.
7. Brekkuvegur: Af Norðausturvegi að Brekku.
8. Garðsvegur: Af Norðausturvegi að Garði.
9. Snartastaðavegur: Af Norðausturvegi að Snartastöðum.
10. Ásvegur: Af Norðausturvegi að Ási.
11. Hjarðarásvegur: Af Ásvegi að Hjarðarási.
12. Kópaskersgötur: Af Norðausturvegi á Norðausturveg.
13. Leirhafnarvegur: Af Norðausturvegi að Leirhöfn.
14. Reistarnesvegur: Af Norðausturvegi að Reistarnesi.
15. Sandvíkurvegur: Af Reistarnesvegi að Sandvík.
16. Grjótnesvegur: Af Norðausturvegi að Grjótnesi.
17. Núpskötluvegur: Af Norðausturvegi að Núpskötlu.
18. Sigurðarstaðavegur: Af Norðausturvegi að Sigurðarstöðum.
19. Blikalónsvegur: Af Norðausturvegi að Blikalóni.
20. Höskuldarnesvegur: Af Norðausturvegi að Höskuldarnesi.
21. Syðri-Vogavegur: Af Norðausturvegi að Syðri-Vogum.
22. Nýhafnarvegur: Af Sandvíkurvegi að Nýhöfn.

Svalbarðshreppur:

1. Ormarslónsvegur: Af Norðausturvegi að Ormarslóni.
2. Sveinungsvíkurvegur: Af Norðausturvegi að Sveinungsvík.
3. Krossavíkurvegur: Af Norðausturvegi að Krossavík.
4. Kollavíkurvegur: Af Norðausturvegi að Kollavík.
5. Borgnavegur: Af Norðausturvegi að Borgum.
6. Vallnavegur: Af Norðausturvegi að Völlum.
7. Sævarlandsvegur: Af Norðausturvegi að Sævarlandi.
8. Hagalandsvegur: Af Norðausturvegi að Hagalandi.
9. Garðsvegur: Af Hagalandsvegi að Garði.
10. Fjallalækjarselsvegur: Af Norðausturvegi að Fjallalækjarseli.
11. Svalbarðsvegur: Af Norðausturvegi að Svalbarði.
12. Flöguvegur: Af Norðausturvegi að Flögu.
13. Ytra-Álandsvegur: Af Norðausturvegi að Ytra-Álandi.
14. Syðra-Álandsvegur: Af Norðausturvegi að Syðra-Álandi.
15. Laxárdalsvegur: Af Laxárdalsvegi að Laxárdal.
16. Laxárdalsvegur II: Af Laxárdalsvegi að Laxárdal II.
17. Gunnarsstaðavegur: Af Norðausturvegi að Gunnarsstöðum.
18. Hvammsvegur: Af Norðausturvegi að Hvammi.
19. Brúarlandsvegur: Af Norðausturvegi að Brúarlandi.

Sauðaneshreppur:

1. Tunguselsvegur: Af Norðausturvegi að Tunguseli.
2. Hallgilsstaðavegur: Af Tunguselsvegi að Hallgilsstöðum.
3. Syðri-Brekknavegur: Af Norðausturvegi að Syðri-Brekkum.
4. Sætúnsvegur: Af Norðausturvegi að Sætúni.

5. Ytri-Brekknavegur: Af Norðausturvegi að Ytri-Brekkum.
6. Sauðanesvegur: Af Langanesvegi að Sauðanesi.
7. Sauðanesvegur II: Af Langanesvegi að Sauðanesi II.
8. Flugvallarvegur: Af Langanesvegi að flugvelli.
9. Efra-Lónsvegur: Af Langanesvegi að Efra-Lóni.
10. Hlíðarvegur: Af Langanesvegi að Hlíð.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar a. m. k. andvirði sex dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár, áður en gjaldið er lagt á.

Hreppsfélag getur ákveðið að hækka gjald sitt til sýsluvegasjóðs þannig að það nemi allt að andvirði átta dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, og skal sú ákvörðun tilkynnt sýslumanni fyrir 15. febrúar. Síðan ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. mars. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði, eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins, og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 3.0 af þúsundi af fasteignamatsverði mannvirkja, landa og lóða með lögákveðnu álagi, þó aldrei lægri upphæð en kr. 16 300. Lágmarksgjald þetta skal breytast í sömu hlutföllum og kaupgjald, sbr. 21. grein vegalaga.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skulu ¾ sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega- eða gatnagerðar innan hrepps á því ári, a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar, og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur tillögur um sýsluvegaáætlun samkvæmt 17. gr. vegalaga. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár, svo og áætlun um útgjöld sýsluvegasjóðs, með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir, svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

10. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár, að dómi sýslunefndar, og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

11. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 100 þúsund krónum nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Norður-Þingeyjarsýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt 19. gr. vegalaga, nr. 6 25. mars 1977, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi samþykkt nr. 127 9. júní 1965 um sama efni, og samþykkt nr. 7 8. janúar 1970 um breytingu á henni.

Samgönguráðuneytið, 24. desember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Birgir Guðjónsson.

27. desember 1979. Nr. 528.

AUGLÝSING

um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík.

Einstakir miðar, fullorðnir	kr.	500
Einstakir miðar, börn	—	200
10 miða kort, fullorðnir	—	3 000
10 miða kort, börn	—	1 000
10 miða kort, aldraðir	—	1 500
Gufubað	—	800
Leiga á handklæðum og skýlum	—	400
Sundnámskeið 20 st., fullorðnir	—	9 500
Sundnámskeið 20 st., börn	—	7 000
10 miða kort, 16 ára og eldri, sundfélög	—	1 000
10 miða kort, yngri en 16 ára, sundfélög	—	550

Gjaldskrá þessi, sem samþykkt er af borgarstjórn Reykjavíkur, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 32 7. maí 1928 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Jafnframt er felld úr gildi gjaldskrá nr. 294 29. júní 1979.

Félagsmálaráðuneytið, 27. desember 1979.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

REGLUGERÐ

um starfsmannaráð Póst- og símamálastofnunarinnar.

1. gr.

Hjá Póst- og símamálastofnun skal vera starfsmannaráð skipað á eftirfarandi hátt:

a) Framkvæmdastjórar aðaldeilda Póst- og símamálastofnunarinnar (fjármáladeild, tæknideild, umsýsludeild og viðskiptadeild) og umdæmisstjóri í Umdæmi I.
b) Formaður Félags íslenskra símamanna, formaður Póstmannafélags Íslands og einn fulltrúi tilnefndur af Félagi íslenskra símamanna. Auk þess á varamaður formanns Póstmannafélags Íslands, sem félagið tilnefnir, sæti á fundum ráðsins með málfrelsi og tillögurétti.
c) Fulltrúi Félags háskólamenntaðra póst- og símamanna, þegar fjallað er um stöður, þar sem krafist er háskólamenntunar, svo og á fundum í starfsmannaráði, sem póst- og símamálastjóri boðar til skv. 2. mgr. 3. gr.

2. gr.

Starfsmannaráð kýs sér formann og varaformann til eins árs í senn úr hópi fulltrúa stjórnenda Póst- og símamálastofnunar og ritara og vararitara úr hópi fulltrúa félaganna.

Starfsmannaráð skal halda fund minnst einu sinni í mánuði.

Starfsmannaráð getur ákveðið fasta fundardaga og haldið aukafundi eftir því sem þörf krefur, svo og ef a. m. k. þrír atkvæðisbærir ráðsmenn krefjast. Formaður boðar fundi með dagskrá og stjórnar þeim. Fundir eru ályktunarbærir, ef 5 atkvæðisbærir ráðsmenn eru mættir, enda hafi allir verið boðaðir. Að jafnaði skal ekki afgreiða mál, er heyra undir einhvern fulltrúa stofnunarinnar í ráðinu, að honum fjarstöddum, né heldur mál er varða starfsfólk að fjarstöddum fulltrúum viðkomandi félags, sbr. b. lið 1. gr.

Halda skal gjörðabók, þar sem fundarefni og afgreiðsla mála er skráð. Ef ráðið er ekki sammála hafa einstakir ráðsmenn rétt á að fá bókuð stutt efnisleg sérálit. Afgreiðsla mála og sérálit skulu jafnan fylgja til þess aðila, sem fær málið til endanlegrar afgreiðslu. Allir fundarmenn skulu undirrita fundargerð.

3. gr.

Starfsmannaráð fjallar um þau mál, er varða launakjör og starfsaðstöðu starfsfólks, skipun og setningu í stöður, niðurlagningu á stöðum, frávikningu, menntunarkröfur og önnur skilyrði til starfa, svo og önnur mál er varða hagsmuni einstakra starfsmanna, starfshópa og stofnunarinnar, hvort sem þau berast frá póst- og símamálastjóra eða einstakir ráðsmenn bera þau fram. Skal að jafnaði kynna málin með dagskrá.

Póst- og símamálastjóri skal boða starfsmannaráð á fundi þá, sem hann heldur með framkvæmdastjórum aðaldeilda og umdæmisstjórum sbr. 8. gr. laga um stjórn og starfrækslu póst- og símamála nr. 36/1977.

Skal þar leggja fram, skýra og ræða rekstrar- og framkvæmdaáætlanir stofnunarinnar, svo og ársreikninga og fjárhagsstöðu, og annað er varðar meginstefnumál og verkefni stofnunarinnar.

Leitast skal við að auka áhuga starfsfólksins á því að gefa ráðinu ábendingar um það, sem betur mætti fara og gera tillögur til úrbóta og senda þær starfsmannaráði. Póst- og símamálastjóri veiti starfsmönnum viðurkenningu fyrir slíkar tillögur, eftir ábendingu starfsmannaráðs.

4. gr.

Starfsmannaráð er ráðgefandi um þau mál, sem það tekur til meðferðar og gerir skriflegar tillögur eða umsögn um þau til póst- og símamálastjóra. Ráðið getur kallað starfsmenn Póst- og símamálastofnunar á sinn fund til að fá upplýsingar um mál. Ef um er að ræða mál, sem snerta störf umdæma, sem ekki eiga fulltrúa í starfsmannaráði, skal leitað álits viðkomandi umdæmisstjóra.

Áður en starfsmannaráð tekur afstöðu til stöðuveitinga, skal að jafnaði leitað álits næsta yfirmanns þeirrar stöðu, sem um er að ræða.

5. gr.

Umræður á fundum ráðsins, er varða einstaka menn persónulega, skulu vera trúnaðarmál.

Reglur þessar eru hér með settar samkvæmt 10. gr. laga nr. 36/1977, um stjórn og starfrækslu póst- og símamála til að öðlast þegar gildi og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 365/1976.

Samgönguráðuneytið, 27. desember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Brynjólfur Ingólfsson.

18. desember 1979. Nr. 530.

AUGLÝSING

um breyting á samþykkt um gatnagerðargjöld A í Akraneskaupstað nr. 385 15. ágúst 1975.

3. gr. orðist svo:

Bæjarstjórn ákveður að leggja á gatnagerðargjald vegna nýbygginga og skal miða gjaldið við ákveðinn hundraðshluta af byggingarkostnaði á rúmmetra, eins og hann er talinn af Hagstofu Íslands, svo sem hér segir:

Einbýlishús	4.0%
Fjölbýlishús, 6 íbúðir eða fleiri	1.0%
Önnur íbúðarhús	2.5%
Versl. og skrifstofubyggingar	3.3%
Iðnaðarhús, vörugeymslur og annað atvinnuhúsnæði	1.8%
Opinberar byggingar	4.0%
Aðrar byggingar	2.5%

Af bifreiðageymslum skal greiða hálft gjald. Auk þessa gjalds skal lóðarhafi greiða kr. 123 af hverjum fermetra lóðar. Gjald skal miðað við stærð húss, samkvæmt samþykktum uppdrætti. Nú er ekki fyrir hendi samþykktur uppdráttur og skal þá miða við stærð húss, sem skipulag gerir ráð fyrir, en sé slíkt ekki ákveðið í skipulagi, skal miðað við eftirfarandi lágmarksstærðir:

Einbýlishús með tilheyrandi bílgeymslu	500 m^3
Raðhús, tvíbýlishús, sambyggð einbýlishús; hver íbúð	400 m^3
Fjölbýlishús, hver íbúð	300 m^3

Í atvinnuhúsnæði skal ætíð við útreikning rúmmáls til gatnagerðargjalds, miðað við lofthæð 3.3 m að innanmáli, nema uppdráttur sýni lægri lofthæð. Framangreindar reglur gilda, ef hús er stækkað, að því er til stækkunar tekur.

Samþykkt þessi sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Akraneskaupstaðar staðfestist hér með samkvæmt lögum um gatnagerðargjöld nr. 51/1974 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 18. desember 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 531. 27. desember 1979.

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu Neskaupstaðar.

1. gr.

Vatnsveita Neskaupstaðar er eign Neskaupstaðar og er hún rekin í þeim tilgangi að fullnægja vatnsþörf heimila og fyrirtækja í kaupstaðnum, eftir því sem við verður komið og reglugerð þessi kveður nánar á um.

Vatnsveitan er sjálfstætt fyrirtæki í rekstri Neskaupstaðar með sérstöku reikningshaldi.

Reikningar Vatnsveitu Neskaupstaðar skulu jafnan fylgja reikningum bæjarsjóðs Neskaupstaðar til endurskoðunar og samþykktar.

2. gr.

Bæjarstjórn Neskaupstaðar hefur æðsta vald í málefnum Vatnsveitu Neskaupstaðar og í umboði hennar annast bæjarráð yfirumsjón með framkvæmd starfa, er vatnsveituna varða.

Forstöðumaður tæknideildar bæjarins er jafnframt vatnsveitustjóri.

3. gr.

Vatnsveita Neskaupstaðar hefur einkarétt á sölu vatns í Neskaupstað og nýtingu vatnslinda í landi kaupstaðarins til vatnsnota, sbr. 1. gr.

4. gr.

Óheimilt er að spilla vatnslindum í landi kaupstaðarins með jarðraski eða mannvirkjagerð og þess skal gætt, að grunnvatn í bæjarlandinu spillist ekki af völdum olíu eða aðrennslisefna, sem valdið geta tímabundinni eða varanlegri mengun grunnvatns.

Heimilt er bæjarstjórn að banna mannvirkjagerð eða umgang manna og búfjár á ákveðnum svæðum í landi kaupstaðarins, ef það hefur í för með sér hættu á mengun neysluvatns.

5. gr.

Hver sá sem veldur skemmdum á eignum vatnsveitunnar, eða á annan hátt bakar henni skaða, skal bæta það að fullu og sæta sektum, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

6. gr.

Skylt er manni að láta af hendi land sitt, landsafnot og mannvirki í þágu vatnsveitunnar og þola þær kvaðir, óhagræði og takmörkun á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir samkvæmt mati, ef samkomulag næst eigi.

7. gr.

Hver sá, er á húseign við götu eða veg, sem vatnsæð liggur um á rétt á að tengja vatnsæð frá henni á eigin kostnað við húsið, enda sé það reist með samþykki byggingarnefndar og vatnið ætlað til heimilisþarfa.

Vatnsnot til annarra þarfa skulu jafnan leyfð með nánari fyrirmælum og skilyrðum, er vatnsveitan setur hverju sinni.

Vélar og önnur tæki, er vatn nota önnur en venjuleg heimilistæki, má ekki tengja við hús eða heimæðar, nema að fengnu leyfi vatnsveitustjóra. Vatnsveitustjóri getur fyrirskipað breytingar á eldri vélum og tækjum ef nauðsyn krefur.

Réttur húseiganda til vatnsnota skuldbindur ekki vatnsveituna til þess að tryggja, að þrýstingur á götuæðum sé ávallt nægjanlegur.

Ef sýnt þykir, að götuæðar þær sem fyrir eru, geti eigi séð atvinnufyrirtæki eða öðrum, sem óskar eftir vatni til annarra þarfa en heimilis, fyrir nægilegu vatni, er notanda skylt að greiða kostnað við nauðsynlegar úrbætur eftir úrskurði orku- og veitunefndar.

Vatnsveitan skal á eigin kostnað koma fyrir brunahönum í samráði við slökkviliðsstjóra.

Engum einstaklingi né fyrirtæki er heimilt að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar án leyfis vatnsveitustjóra.

8. gr.

Vatnsveitan lætur leggja vatnsleiðslur, aðalæðar, götuæðar og heimæðar að lóðarmörkum.

Frá vatnsæðum veitunnar má enginn leggja vatnsæðar, nema með leyfi vatnsveitunnar.

Allar vatnsæðar frá lóðarmörkum að húsi og í því eru eign húseiganda og ber hann kostnað af lögn þeirra og viðhaldi.

Að jafnaði fær hvert hús leyfi fyrir einni heimæð. Óski húseigandi eftir fleiri heimæðum, ber honum að sækja sérstakalega um það til vatnsveitunnar. Óheimilt er að tengja saman húsæðakerfi við tvær eða fleiri heimæðar.

Vatnsveitan getur ákveðið að fleira en eitt hús séu tengd sömu heimæð, og gefur þá fyrirmæli um vídd og legu æðarinnar. Hún getur ákveðið hvernig skipt skuli kostnaði við slíkar framkvæmdir, ef aðilar verða ekki ásáttir um slíkt.

Óski húseigandi að tengja við gamla heimæð, skal fá leyfi til þess bæði hjá eiganda heimæðarinnar og vatnsveitunni.

Því aðeins er heimilt að tengja heimæðar við hús að þau séu fokheld og upphituð.

Húseiganda ber skylda til að halda við vatnslögnum sínum á eigin kostnað og láta gera við leka, þegar hans verður vart. Þótt leka hafi ekki orðið vart, getur vatnsveitan, ef hún telur brýna þörf á, lagt fyrir húseiganda að endurnýja vatnslagnir sínar að nokkru eða öllu leyti.

Vanræki húseigandi viðhald á vatnslögnum sínum, er vatnsveitunni heimilt að annast viðgerð á kostnað hans.

9. gr.

Hver sá, sem vill komast í samband við vatnsveituæð, skal senda vatnsveitunni skriflega umsókn þar um. Umsóknir skulu skrifaðar á eyðublöð sem fást hjá vatnsveitustjóra.

Umsókninni skulu fylgja upplýsingar um hve mikið vatn hlutaðeigandi telur sig þurfa að nota, sé um að ræða annað en venjulega heimilisnotkun.

Með umsókninni fylgi uppdráttur í tvíriti og eigi í minni mælikvarða en 1:100.

Uppdrátturinn skal gerður af þar til æfum manni, er hlotið hefur til þess löggildingu bæjarstjórnar.

Uppdrátturinn skal sýna gerð og stærð allra vatnsæða, loka og krana, bæði utanhúss og innan. Á afstöðunni skal sýnd og málsett lega heimæðar frá húsvegg að tengistað. Álíti vatnsveitan nauðsyn á að gerðir séu nánari uppdrættir eða séruppdrættir, skulu þeir látnir í té.

Ef uppdrættir eru ekki til af gömlum vatnslögnum, sem breyta á, getur vatnsveitan krafist þess, að þeir séu gerðir, og ber húseigandi allan kostnað af því.

Ef vatnsveitan samþykkir uppdrátt, skal á hann færð áritun um það.

Sé skipt um pípulagningameistara, meðan á verki stendur, skal það tilkynnt vatnsveitunni.

Uppdráttur, áritaður af vatnsveitunni, skal ávallt vera á vinnustað. Með áritun tekur vatnsveitan enga ábyrgð á því að hægt sé að framkvæma verkið vegna leiðslna eða annars sem kann að vera því til fyrirstöðu.

10. gr.

Pípulagningameistarar, löggiltir af bæjarstjórn, hafa einir rétt til að annast vatnslagnir, og gildir það um nýlagnir jafnt sem viðbætur við eða breytingar á eldri vatnslögum. Þeir bera ábyrgð á, að allar lagnir séu í samræmi við samþykkt þessa, nánari fyrirmæli, er kunna að verða sett, og samþykktan uppdrátt.

Ef pípulagningameistari brýtur í bág við fyrirmæli samþykktar þessarar eða reglna, settra samkvæmt þeim, eða brot er framið af starfsmönnum, sem hann ber ábyrgð á, getur vatnsveitan veitt honum áminningu. Enn fremur má svipta hann löggildingu, ef um miklar sakir er að ræða eða ítrekað brot.

11. gr.

Eftirlit með því að lagnir séu í samræmi viðsamþykktan uppdrátt og samþykkt þessa skal vera í höndum byggingarfulltrúa, sbr. gr. 4.11. í byggingarsamþykkt.

12. gr.

Eftirlitsmanni vatnsveitunnar er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, sem eru sett í samband við þær. Ef honum þykir útbúnaði í einhverju ábótavant, skal húseigandi tafarlaust bæta úr því.

Heimilt er vatnsveitunni að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga.

Fullan vatnsskatt ber einnig að greiða fyrir þann tíma sem vatnsæðum er lokað af þessum sökum.

13. gr.

Vatnsveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, er leiða kann af rekstrartruflunum, er verða vegna vinnu við æðar vatnsveitunnar eða af öðrum ástæðum.

Bæjarráð getur fyrirskipað takmörkun í vatnsnotkun og jafnvel lokað fyrir vatn ákveðinn tíma í senn á vissum svæðum vatnsveitukerfisins eftir ástæðum, til

þess að tryggja fyrirtækjum, sem ekki geta án vatns verið, nægilegt vatn, og til þess að tryggja neytendum vatn, sem annars kynnu að verða útundan um vatnsnot vissan tíma í senn.

Ætíð skulu slíkar aðgerðir auglýstar með svo rúmum fyrirvara, sem auðið er.

14. gr.

Til að standa straum af kostnaði við vatnsveituna, skal innheimta vatnsskatt af fasteignum og skal skatturinn miðaður við gjaldskrá vatnsveitunnar.

Vatnsskatt skal innheimta af öllum húsum í lögsagnarumdæmi kaupstaðarins, sem standa við götu eða opin svæði, þar sem vatnsæðar liggja. Nú er hús, sem greiða ber af vatnsskatt, ekki virt fasteignamatsvirðingu, og ákveður þá vatnsveitan skattinn.

Aukavatnsskatt má leggja á verksmiðjur, baðhús, iðnaðarfyrirtæki og önnur atvinnufyrirtæki og aðra er nota vatn til annars en heimilisþarfa.

Aukavatnsskatt skal að jafnaði greiða samkvæmt mældri notkun, og ákveður bæjarstjórn gjald fyrir hvern m^3.

Nú er vatn notað án mælis, þar sem svo hagar til sem í 3. mgr. segir, og skal þá vatnsveitan ákveða aukaskatt samkvæmt áætlaðri notkun.

Nú sættir húseigandi og/eða vatnsnotandi sig eigi við ákvörðun vatnsveitunnar á aukavatnsskatti, og getur hann þá krafist þess að vatnsnotkun verði mæld um eins mánaðar skeið, eftir vali vatnsveitunnar og verður aukavatnsskattur þess árs þá ákveðinn hlutfallslega við útkomu þeirrar mælingar.

15. gr.

Um gjöld og innheimtu þeirra gilda ákvæði gjaldskrár.

16. gr.

Þegar vatn er selt samkvæmt mæli (sbr. 14. gr.) sér vatnsveitan um viðhald mælisins að því er snertir eðlilegt slit, en allar skemmdir af mannavöldum og frostum, ber húseiganda að bæta.

Ef maður rýfur innsigli vatnsmælisins varðar það refsingu samkvæmt almennum hegningarlögum.

Vatnsveitan er eigandi mælisins og greiðir húseigandi fyrir afnot hans endurgjald, er bæjarstjórn ákveður. Lögn vatnsæða innanhúss á jafnan að vera þannig háttað, að hægt sé að nota einn mæli fyrir hvert innanhússkerfi.

Vatnsveitan ákveður stærð og gerð mælis í samræmi við vatnsnotkun á hverjum stað.

Húseiganda ber að tilkynna vatnsveitunni tafarlaust bilanir á vatnsmæli, er hann kann að verða var við.

17. gr.

Óheimilt er að tengja vatnsdælur við heimæðar án leyfis vatnsveitunnar.

Sé leyfi veitt til slíkrar tengingar, er það háð því skilyrði, að þannig sé frá dælu gengið, að hávaði frá henni valdi eigi óþægindum.

Vatnsveitan getur krafist þess, að húseigandi geri sérstakar ráðstafanir til deyfingar hávaða frá dælu.

18. gr.

Vatnsæðar og tæki skulu þannig tengd að eigi sé hætta á, að vatnið í æðunum óhreinkist.

Óheimilt er að tengja saman æðar vatnsveitunnar og einkavatnsæðar frá öðrum vatnsbólum.

Óheimilt er að tengja saman æðar vatnsveitu og hitaveitu, og skulu blöndunartæki hafa óhindrað rennsli í frárennslisstút.

Enn fremur er óheimil öll meðferð vatnstækja, sem valdið getur óhreinkun á vatni í vatnsveituæð eða heimæð.

19. gr.

Bæjarstjórn getur sett nánari reglur um framkvæmd þeirra mála, er reglugerð þessi fjallar um.

Jafnframt getur hún veitt undanþágur frá reglunni, ef hún telur gildar ástæður til slíks.

20. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, allt að kr. 500 000.00 nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Neskaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreyni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um Vatnsveitu Neskaupstaðar nr. 342 frá 12. desember 1972 með síðari breytingu.

Félagsmálaráðuneytið, 27. desember 1979.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

Nr. 532. 27. desember 1979.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 10 19. janúar 1967 fyrir Vatnsveitu Þórshafnar.

1. gr.

8. gr. orðist svo:

Af öllum húsum í Þórshafnarkauptúni, sem metin eru til fasteignamats og tengd eru vatnsveitunni, skal greiða árlegan vatnsskatt, er nemi 0.1% af fasteignamati húsanna og tilheyrandi lóða, þó aldrei minna en kr. 3 000.00 fyrir einbýlishús. Hámarksvatnsskattur kr. 3 000.00 skal miðaður við byggingarvísitölu með grunn 1. október 1978 og hækkar því samkvæmt henni ár hvert.

Fyrir hverja íbúð í fjölbýlishúsi kr. 3 000.00 með sama ákvæði um hækkun samkvæmt byggingarvísitölu og í 1. málsgrein. Af húsum þeim, sem nota mikið vatn til annarra þarfa en heimilisnotkunar, svo sem verksmiðjur, þvottahús, iðnaðarfyrirtæki, gistihús, frystihús o. fl., skal greiða aukavatnsskatt, er nemi 0.2% af fasteignamati húsanna og tilheyrandi lóða, ef vatn er ekki selt eftir mæli samkvæmt 3. gr.

2. gr.

10. gr. orðist svo:

Sé vatn ekki selt eftir mæli samkv. 9. gr., er heimilt að innheimta aukavatnsskatt sem hér segir: Af hverri tunnu uppsaltaðrar síldar kr. 0.75, af hverju máli (síld)

sem lagt er upp til bræðslu kr. 2.30, af hverri smálest af frystum landbúnaðar- og fiskafurðum kr. 10.00, af hverri smálest af saltfiski kr. 2.00, af hverri kind, sem slátrað er, kr. 0.30.

Allar krónuupphæðir í gr. 9 og gr. 10 skulu miðaðar við byggingarvísitölu með grunn 1. október 1978 og hækka því samkvæmt henni ár hvert.

3. gr.

13. gr. orðist svo:

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið og annast oddviti reikningshaldið, innheimtu og greiðslur.

Gjalddagi vatnsskatts er hinn sami og fasteignaskatts ár hvert.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts, sem má taka lögtaki, og einnig er hann tryggður með lögveði í húseigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga, með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði, án tillits til eigendaskipta.

Reglugerð þessi sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Þórshafnarhrepps staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 27. desember 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

28. desember 1979. Nr. 533.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 50 19. febrúar 1976 fyrir Vatnsveitu Sauðárkrókskaupstaðar.

19. gr. orðist svo:

„Heimæðagjöld Vatnsveitu Sauðárkróks skulu vera sem hér segir:

Rúmmál húss (utanmál).

400— 2000 m³	122.898 f.	400 m³	og 92 kr./m³ þar yfir.
2000— 6000 m³	270 375 f.	2000 m³	og 84 kr./m³ þar yfir.
6000—10000 m³	604 657 f.	6000 m³	og 75 kr./m³ þar yfir.
yfir 10000 m³	904 527 f.	10000 m³	og 66 kr./m³ þar yfir.

Gjöld samkvæmt 19. gr. eru miðuð við vísitölu byggingarkostnaðar pr. 1. júlí 1979 (309 stig) og breytist þegar breytingar verða á nefndri vísitölu. Heimæðagjöld skal greiða um leið og bygging er tengd vatnsveitunni."

Reglugerð þessi sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Sauðárkrókskaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 28. desember 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

REGLUGERÐ

um holræsi í Hellukauptúni í Rangárvallasýslu.

1. gr.

Þegar Rangárvallahreppur hefur látið leggja holræsi í veg, götu eða annað opið svæði, eða þar sem hreppurinn hefur tekið að sér viðhald og endurnýjun eldri holræsa, er þeim húseigendum, er þar eiga hús eða í námunda við, skylt að leggja á sinn kostnað ræsi frá húsinu, sem flytji allt skólp frá því út í aðalræsið.

Regnvatn af húsum og lóðum skal einnig, eftir því sem unnt er, leiða í ræsið.

Vanræki einhver húseigandi að láta gera ræsi, skal hreppsnefnd heimilt, með hæfilegum fyrirvara, að vinna verkið á kostnað húseiganda.

Bannað er að leiða frárennsli frá gripahúsum í holræsi hreppsins.

2. gr.

Rangárvallahreppur lætur leggja holræsastúta út frá aðalræsi í nýjum götum, sem hann lætur gera eftir 1. janúar 1980. Skulu stútar þessir ná út fyrir götu að lóðarmörkum húsa. Heimlagnir eru á kostnað húseiganda. Við raðhús og fjölbýlishús skal fara eftir nánari skilmálum um lóðarúthlutun.

3. gr.

Áður en húseigandi byrjar að leggja ræsi sitt skal hann skýra sveitarstjóra eða þeim, sem hreppsnefnd hefur falið umsjón með lagningu holræsa frá því og fá samþykki þar til.

Skylt er húseiganda að hlýða fyrirmælum umsjónarmanns í öllu því, er að tilhögun lagningu ræsanna lýtur, enda hafi umsjónarmaður ávallt eftirlit með því, að vel og örugglega sé frá öllu gengið.

4. gr.

Allt efni, sem notað er til holræsagerðar, skal standast kröfur byggingasamþykktar, en auk þess getur byggingarnefnd sett reglur um sérstaka hreinsibrunna á holræsakerfi húseiganda, þar sem ástæða þykir til.

5. gr.

Kostnaður allur við aðalholræsakerfið greiðist úr hreppssjóði. Til að standast þann kostnað, svo og viðhald aðalholræsakerfisins, er hreppsnefnd heimilt að krefja hvern húseiganda eða íbúðareiganda, sem á hús eða íbúð við götu, veg eða opið svæði, þar sem holræsi er lagt, um greiðslu á tengigjaldi um leið og hann tengir ræsi við aðalholræsi. Upphæð tengigjalds fer eftir ákvörðun hreppsnefndar hverju sinni.

Auk tengigjalds skal húseigandi eða íbúðareigandi greiða árlegt holræsagjald til hreppsins 0.20% af fasteignamati húseignanna og lóðar eins og það er reiknað á hverjum tíma.

Gjald þetta skal þó ekki vera minna en kr. 30 000 af íbúð og hækka árlega til samræmis við hækkun á fasteignamati íbúðarhúsa og lóða. Undanþága frá greiðslu hins almenna fasteignaskatts skapar ekki undanþágu frá greiðslu holræsagjalds. Sé hús, sem greiða ber holræsagjald fyrir, ekki virt fasteignamatsvirðingu ákveður hreppsnefnd gjaldið.

6. gr.

Hið árlega holræsagjald getur hreppsnefnd hækkað eða lækkað eftir atvikum um allt að 50% án samþykkis ráðuneytisins.

7. gr.

Holræsagjald greiðist af húseiganda og er hann einn ábyrgur fyrir greiðslu þess gagnvart hreppnum.

Kröfur þær, sem hreppsnefnd kann að öðlast samkvæmt reglugerð þessari, má taka lögtaki á kostnað gjaldanda, og eru gjöld þessi tryggð með lögveði í húseigninni í næstu tvö ár eftir gjalddaga, með forgangsveðrétti fyrir hvers konar samnings- og aðfararveði.

Gjalddagi holræsagjalds er 15. janúar ár hvert.

Gjaldið greiðist sveitarstjóra eða þeim, sem hreppsnefnd felur innheimtu þess.

8. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 100 000.00 nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Sekt þessi rennur í sveitarsjóð. Mál út af broti á reglugerð þessari skal fara með sem almennt lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Rangárvallahrepps í Rangárvallasýslu, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 21. des. 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

10. desember 1979. Nr. 535.

AUGLÝSING

um skilyrði fyrir ótakmörkuðu lækningaleyfi.

Samkvæmt heimild í 2. grein laga nr. 108 31. desember 1973, sbr. lög nr. 80 23. júní 1969, verður það fyrst um sinn og þar til öðruvísi verður ákveðið, gert að skilyrði fyrir ótakmörkuðu lækningaleyfi, að umsækjendur hafi gegnt læknisstarfi við heilsugæslustöð fulla 4 mánuði að loknu námi í læknadeild og leggi fram skilríki fyrir þeirri þjónustu.

Auglýsing nr. 201 22. maí 1978 er hér með úr gildi felld.

Þetta birtist hér með til leiðbeiningar þeim, er hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 10. desember 1979.

Magnús H. Magnússon.

Páll Sigurðsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Vatnsveitu Neskaupstaðar.

1. gr.

Af öllum fasteignum í lögsagnarumdæmi Neskaupstaðar, sem fá vatn úr vatnsveitu bæjarins, skal greiða árlegan vatnsskatt og skal honum varið til þess að standa straum af kostnaði við vatnsveituna.

Álagningarstofn almenns vatnsskatts skal vera heildarmat hverrar fasteignar, þ. e. a. s. mat mannvirkja að viðbættu mati lóðar.

Hafi fasteign, sem greiða ber af vatnsskatt, ekki verið virt fasteignamatsvirðingu, ákveður bæjarráð skattinn.

2. gr.

Af húsum, sem nota vatn til annars en venjulegra heimilisþarfa, vegna atvinnu sem í þeim er rekin, eða af öðrum ástæðum, skal greiða aukagjald, sem nefnist aukavatnsskattur.

Aukavatnsskatt skal að jafnaði greiða samkv. mældri notkun, en verði því eigi við komið, ákveður vatnsveitan aukavatnsskattinn samkvæmt áætlaðri notkun.

3. gr.

Af öllum fasteignum, sem skattskyldar eru samkv. 1. gr. skal greiða vatnsskatt sem nemur 0,325 af heildarfasteignamati eignarinnar.

Lágmarksvatnsskattur skal vera kr. 6 500.00 og er það einnig gjald vegna nýtingar vatnslinda í landi bæjarins, sbr. 3. gr. reglugerðar fyrir Vatnsveitu Neskaupstaðar.

Aukavatnsskattur, sem greiddur er samkvæmt 2. gr. skal vera kr. 16.00 á hvern m^3 vatns, eða sem hér segir:

a) Vatnsnotkun í steypu til mannvirkjagerðar og iðnaðar fyrir hver 100 kg sementsnotkun kr. 20.00.

b) Fyrir þvottaplön, sem rekin eru til þvotta á bifreiðum t. d. í sambandi við eldsneytissölur, skal greiða kr. 100 000.00 á ári fyrir vatnsnotin.

c) Fyrir vatnsnotkun í sláturhúsum skal greiða kr. 8.00 fyrir hverja slátraða sauðkind.

d) Fyrir vatnsnotkun við síldarsöltun skal greiða kr. 50.00 á uppsaltaða tunnu síldar. Sama gjald er fyrir tunnu af söltuðum hrognum. Fyrir sjósaltaða síld, sem lögð er á land til pökkunar og pæklunar, skal greiða kr. 20.00 fyrir hverja útskipaða tunnu.

e) Fyrir vatnsnotkun til bræðslu síldar, loðnu eða annars bræðslufisks skal greiða kr. 50.00 fyrir hvert landað tonn.

f) Vatnsnot við fiskverkun skal greiða með kr. 100.00 á hverja smálest af innvegnum fiski.

g) Vatnsnot til mjólkurvinnslu skal greiða með kr. 100.00 á hverja 1000 lítra af innveginni mjólk.

h) Fyrir hverja smálest af vatni til Hafnarsjóðs vegna skipa greiðist kr. 200.00.

i) Greiðsla fyrir önnur vatnsnot, en hér eru talin, fer eftir ákvörðun bæjarráðs.

4. gr.

Um tengigjöld til vatnsveitu er ákvarðað í reglugerð um gatnagerðargjöld.

5. gr.

Vatnsveitan lætur notendum í té löggilta vatnsmæla og er ársleiga fyrir hvern mæli sem hér segir:

ø 20—32 mm	kr.	3 000.00
ø 40 mm	—	4 000.00
ø 50 mm	—	10 000.00
ø 80 mm	—	20 000.00
ø 100 mm	—	25 000.00

6. gr.

Gjalddagi vatnsskatts hvers árs er sá sami og gjalddagi fasteignaskatts. Aukavatnsskatt er heimilt að innheimta mánaðarlega.

7. gr.

Öll gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari eru miðuð við fasteignamat það er tók gildi 31. des. 1976, og skulu breytast í samræmi við það.

8. gr.

Vatnsskatt af fasteignum má taka lögtaki og má gera lögtak í hinu skattskylda húsi án tillits til eigendaskipta. Skatturinn nýtur lögveðs í húseigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði. Sé vatnsskattur eða vatnsgjöld í vanskilum er heimilt að loka vatnsrennsli til gjaldenda.

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Neskaupstaðar staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 21. desember 1979.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

31. desember 1979. Nr. 537.

BÆJANÖFN

Menntamálaráðuneytið hefur — samkvæmt lögum nr. 35 18. febrúar 1953 um bæjarnöfn o. fl. — gefið út leyfisbréf fyrir eftirgreindum nöfnum á árinu 1979:

Kjósarsýsla:

Leirur á smábýli í landi Fitjakots, Kjalarneshreppi.

Snæfellsness- og Hnappadalssýsla:

Ásbrún í stað nafnsins Brúarhraun II á nýbýli í Kolbeinsstaðahreppi.

Skagafjarðarsýsla:

Borgarhóll á nýbýli í landi Miklabæjar, Akrahreppi.

Eyjafjarðarsýsla:

Gata á smábýli í landi Syðri-Haga, Árskógshreppi.

Suður-Þingeyjarsýsla:
Lerkihlíð á smábýli (þjónustubýli) í landi Vagla, Hálshreppi.
Hraungerði á smábýli í landi Hafralækjar, Aðaldælahreppi.

Norður-Þingeyjarsýsla:
Vestaraland IV á iðnaðarbýli í landi Vestaralands I, Axarfjarðarhreppi.

Suður-Múlasýsla:
Kápugil á þjónustubýli í landi Teigarhorns, Búlandshreppi.

Rangárvallasýsla:
Öldugarður á þjónustubýli í landi Stórólfshvols, Hvolhreppi.

Árnessýsla:
Moldaflöt á garðyrkjubýli í landi Högnastaða, Hrunamannahreppi.
Dalbrún á garðyrkjubýli í landi Norðurbrúnar, Biskupstungnahreppi.
Seylar á þjónustubýli í landi Árbæjar III, Ölfushreppi.
Reykjakot á garðyrkjubýli í landi eyðijarðarinnar Reykjakots, Ölfushreppi.

Menntamálaráðuneytið, 31. desember 1979.

F. h. r.
Birgir Thorlacius.

Runólfur Þórarinsson.

Nr. 538. 31. desember 1978.

AUGLÝSING

um endurnýjun leyfa, skv. 26. gr. laga nr. 46 frá 13. maí 1977 um skotvopn, sprengiefni og skotelda.

Samkvæmt heimild í 5. tölulið ákvæða til bráðabirgða í lögum nr. 46 frá 13. maí 1977 um skotvopn, sprengiefni og skotelda, er frestur til endurnýjunar leyfa skv. 26 gr. til manna að mega annast sprengingar, framlengdur til 31. desember 1980.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 31. desember 1979.

F. h. r.
Baldur Möller.

Þorleifur Pálsson.

Stjórnartíðindi B 59, nr. 525—538. Útgáfudagur 22. janúar 1980.

STJÓRNARTÍÐINDI B 60 — 1979

17. desember 1979. 1053 Nr. 539.

AUGLÝSING

um umferð í Hafnarfirði.

Að fengnum tillögum bæjarstjórnar Hafnarfjarðar og samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40/1968 eru hér með settar eftirfarandi reglur um umferð í Hafnarfirði:

Umferð um Hvaleyrarbraut nýtur forgangs fyrir umferð um Fornubúðir og götustút við Vörubílastöðina við Hvaleyrarbraut.

Ákvæði auglýsingar þessarar taka gildi þegar í stað.

Lögreglustjórinn í Hafnarfirði, 17. desember 1979.

Einar Ingimundarson.

31. desember 1979. Nr. 540.

AUGLÝSING

um umferð á Akranesi.

Að tillögum bæjarstjórnar Akraness og samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40/1968 eru hér með settar eftirfarandi reglur um umferð á Akranesi:

Umferð um þjóðveg skal hafa forgang fyrir umferð um eftirtalda vegi; (A6 biðskylda):

Um veg að Æðarodda
Um veg að Höfðaseli
Um veg að vatnsveitu og sorphreinsun
Um veg að Elínarhöfða.

Reglur þessar taki gildi þegar í stað.

Bæjarfógetinn á Akranesi, 31. desember 1979.

Björgvin Bjarnason.

B 131

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

AUGLÝSING

um umferð í Kópavogi.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968 og að fengnum tillögum bæjarstjórnar Kópavogs, eru hér með settar eftirgreindar reglur um umferð í Kópavogi:

1. Vinstri beygja af Sæbólsvegi (gamla Hafnarfjarðarvegi) inn á Kársnesbraut er bönnuð.
2. Bifreiðastöður við Fannborg skulu vera bannaðar, beggja vegna götunnar, að undanskildum stæðum fyrir fatlaða (D—11 merki), sem verður að sunnanverðu við götuna.

Reglur þessar eru settar samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968 og koma til framkvæmda þegar í stað. Með auglýsingu þessari eru numin úr gildi þau ákvæði eldri auglýsinga um umferð í Kópavogi, sem brjóta í bága við ákvæði auglýsingar þessarar.

Bæjarfógetinn í Kópavogi, 14. desember 1979.

Ásgeir Pétursson.

AUGLÝSING

frá Vörumerkjaskrárritara, Reykjavík.

I. Vörumerki skrásett árið 1979.

Skrás. 1979, nr. 1. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 321/ 1978. Tilkynnt 8. ágúst 1978, kl. 13.00.

TANGO

ADIDAS Fabrique de Chaussures de Sport 67490 Landersheim, Frakklandi.

Umbm: Faktor Company, Reykjavík.

Leikspil, leikföng, stofuleiktæki, leikfimi- og íþróttatæki, (fatnaður ekki meðtalinn) einkum fyrir knetti, knatttré, fyrir tennis, borðtennis, „squash", badminton og knattleiksspaða, skíði, skíðafestingar, skíðaáburð, skíðastafi, árafestingar, íþróttatækjaskjóður, yfirbreiðslur fyrir leikfimi- og íþróttatæki, ferðabúnað til vörslu íþróttaáhalda, sund- og dýfingartæki, einkum sundgleraugu, sundhettur, sundbretti, dragbaujur, stuttárar, sundgrímur, fótspyrnur; bakpokar, fjallgöngubúnaður, rúlluskautar, fótskriðubretti og varahlutir þeirra, hjálmar, ísskautar, boxhanskar, höfuðhlífar, hockeyknatttré, golfkylfur, örvabogar og varahlutir þeirra, kúlur til að leika „French petanque" og önnur kúluspil. (Fl. 28).

Forgangsréttar krafist frá 16. febrúar 1978.

Skrás. 1979, nr. 2. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 330/1978. Tilkynnt 17. ágúst 1978, kl. 14.35.

LAVEX

VEREINIGTE PAPIERWERKE, Schikedanz & Co., 8500 Nürnberg 1, Schoppershofstrasse 80 (Tempo-Haus), V.-Þýskalandi.

Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Snyrtiþurrkur úr pappír og tréni gegndreyptar í vökva í því skyni að hreinsa og hressa húðina. (Fl. 3).

Skrás. 1979, nr. 3. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 332/1978. Tilkynnt 17. ágúst 1978, kl. 14.35.

Moltex

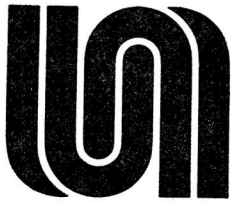
VEREINIGTE PAPIERWERKE, Schikedanz & Co., 8500 Nürnberg 1, Schoppershofstrasse 80 (Tempo-Haus), V.-Þýskalandi.

Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Bleyjur fyrir ungbörn, bleyju-fóður. Bleyjubuxur, fóðraðar með þéttri húð. Baðmullar-pinnar. (Fl. 16, 25 og 21).

Skrás. 1979, nr. 4. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 333/1978. Tilkynnt 18. ágúst 1978, kl. 14.00.

Security Pacific Corporation, 333 South Hope Street, Los Angeles, Californiu, Bandaríkjum Norður-Ameríku.

Umbm: Páll Pálmason, lögfræðingur, Þingholtsstræti 29, Reykjavík.

Prentað mál varðandi fjármál og viðskipti, þ. á m. útgefin rit, blöð, fréttabréf, skýrslur, bækur, eyðublöð og bréfsefni. Þjónusta varðandi fjármál og peningamál. (Fl. 16 og 36).

Skrás. 1979, nr. 5. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 342/1978. Tilkynnt 25. ágúst 1978, kl. 10.16.

Armour

Armour International Company, Greyhound Tower, Phoenix, Arizona 85077, Bandaríkjunum.

Umbm: Örn Þór, hrl., Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Kjöt, fiskur, alifuglar og villibráð; kjötkraftur; niðursoðnir, þurrkaðir og sultaðir ávextir og grænmeti; egg, mjólk og aðrar mjólkurbúsafurðir, matarolía og matarfeiti. (Fl. 29).

Skrás. 1979, nr. 6. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 347/1978. Tilkynnt 28. ágúst 1978, kl. 14.00.

Eux

D'Eminence

EMINENCE S.A., 36 & 38, rue Florian — 30013 NIMES (GARD), Frakklandi.

Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Fatnaðarvörur. (Fl. 25).

Forgangsréttar krafist frá 11. ágúst 1978.

Skrás. 1979, nr. 7. Skráningard. 5. febrúar 1979.
T 348/1978. Tilkynnt 28. ágúst 1978, kl. 14.00.

D'Eminence

EMINENCE S.A., 36 & 38, rue Florian — 30013 NIMES (GARD), Frakklandi.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Ilmvörur, ilmvötn, rakspíri, handsápur, andlitsvötn. (Fl. 3).
Forgangsréttar krafist frá 11. ágúst 1978.

Skrás. 1979, nr. 8. Skráningard. 5. febrúar 1979.
T 354/1978. Tilkynnt 30. ágúst 1978, kl. 13.15.

Her Majesty

HER MAJESTY INDUSTRIES, INC., 640 Fifth Avenue, New York, N.Y. 10019, Bandaríkjunum.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Fatnaðarvörur, þar með talið stígvél, skór og inniskór. (Fl. 25).

Skrás. 1979, nr. 9. Skráningard. 5. febrúar 1979.
T 356/1978. Tilkynnt 5. september 1978, kl. 14.00.

SIDOS

SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, Berlin og München, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, Þýskalandi.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Rafmagnstæki og áhöld til lækninga, tæki og áhöld til geislalæknismeðferðar í 10. fl.; raftæki til merkjagjafa og móttöku, tæki til móttöku gagna, gagnaúrvinnslu,

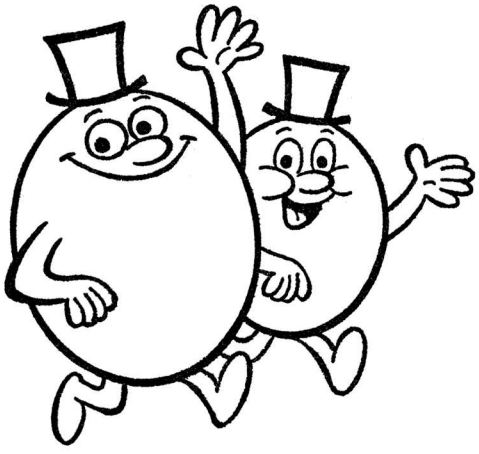
sendingar, dreifingar og framsendingar, áhöld og tæki til geymslu og sendingar, forskriftir til úrvinnslu og útreikninga gagna, af gataspjöldum, götuðum böndum, áteknum segulböndum og öðrum geymslutækjum og gagnasöfnum; tæki og áhöld, sem samsett eru úr ofangreindum áhöldum, tækjum og vélum í 9. fl. (Fl. 9 og 10).

Skrás. 1979, nr. 10.

T 360/1978.

Skráningard. 5. febrúar 1979.

Tilkynnt 8. september 1978, kl. 15.00.

Wm. Wrigley Jr. Company, 410 North Michigan Avenue, Chicago, Illinois, Bandaríki N.-Ameríku.
Umbm: Faktor Company, Reykjavík.
Allar vörur í 30. flokki. (Fl. 30).

Skrás. 1979, nr. 11.

T 366/1978.

Skráningard. 5. febrúar 1979.

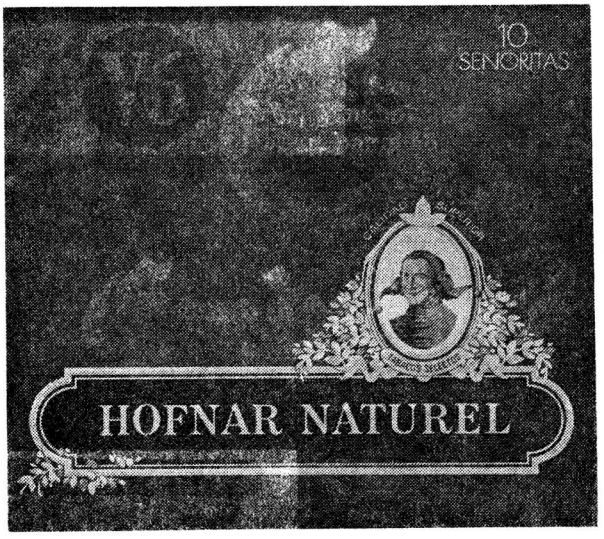
Tilkynnt 15. september 1978, kl. 9.35.

HOFNAR NATUREL

Hofnar Sigarenfabrieken B.V., Bakkerstraat 28, 5550 AA Valkenswaard, Hollandi
Umbm: Björn Árnason (Árni Björnsson, cand. polit) Einarsnesi 21, Reykjavík.
Vindlar og smávindlar. (Fl. 34).

Skrás. 1979, nr. 12. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 367/1978. Tilkynnt 15. september 1978, kl. 9.35.

Hofnar Sigarenfabrieken B.V., Bakkerstraat 28, 5550 AA Valkenswaard, Hollandi
Umbm: Björn Árnason (Árni Björnsson, cand. polit) Einarsnesi 21, Reykjavík.
Vindlar og smávindlar. (Fl. 34).

Skrás. 1979, nr. 13. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 369/1978. Tilkynnt 15. september 1978, kl. 11.45.

TOPPS

AMERICAN HOME PRODUCTS CORPORATION, 685, Third Avenue, New York, New York, Bandaríkjunum.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Bleikingarefni og aðrar efnablöndur til fata- og dúkaþvottar, efnablöndur til hreingerninga, fægingar og blettahreinsunar ásamt slípiefnum; sápa, fægingarefni fyrir húsgögn; alhliða hreingerningarlögur. (Fl. 3).

Skrás. 1979, nr. 14. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 370/1978. Tilkynnt 15. september 1978, kl. 11.45.

NOVETTE

AMERICAN HOME PRODUCTS CORPORATION, 685, Third Avenue, New York, New York, Bandaríkjunum.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Framleiðsla úr jurtum til að úða á yfirborð eldunaráhalda til að baka eða steikja í án fitu til að koma í veg fyrir að maturinn festist við yfirborðið. (Fl. 29).

Skrás. 1979, nr. 15. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 371/1978. Tilkynnt 15. september 1978, kl. 11.45.

GOLDEN TOUCH

AMERICAN HOME PRODUCTS CORPORATION, 685 Third Avenue, New York, New York, Bandaríkjunum.

Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Framleiðsla úr jurtum til að úða á yfirborð eldunaráhalda til að baka eða steika í án fitu til að koma í veg fyrir að maturinn festist við yfirborðið. (Fl. 29).

Skrás. 1979, nr. 16. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 374/1978. Tilkynnt 19. september 1978, kl. 11.30.

HVERA HLAUP

Halldór Þorvaldsson, Hjarðarhaga 56, Reykjavík.

Vörur í 29. og 32. flokki. (Fl. 29 og 32).

Skrás. 1979, nr. 17. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 378/1978. Tilkynnt 22. sept. 1978, kl. 14.00.

MISS BRECK

American Cyanamid Company, Berdan Avenue, Wayne, New Jersey, Bandaríkjum Norður-Ameríku.

Umbm: Páll Pálmason, lögfræðingur, Þingholtsstræti 29, Reykjavík.

Hárúðunarvökvi. (Fl. 3).

Skrás. 1979, nr. 18. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 382/1978. Tilkynnt 25. sept. 1978, kl. 12.00.

Partner

Jens R. Ingólfsson, Grensásvegi 22, Rvík.

Vörur í 25. flokki. (Fl. 25).

Skrás. 1979, nr. 19. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 383/1978. Tilkynnt 25. sept. 1978, kl. 13.10.

APOSTOLADO

Skandinavisk Tobakskompagni A/S, Tobaksvejen 4, 2860 Söborg, Danmörku.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.), Óðinsgötu 4, Rvík.
Allar vörur í 34. flokki. (Fl. 34).

Skrás. 1979, nr. 20. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 385/1978. Tilkynnt 25. sept. 1978, kl. 13.10.

STOMAHESIVE

E. R. Squibb & Sons, Inc., Lawrence-Princeton Road, Princeton, New Jersey 08540, Bandaríkjunum.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.), Óðinsgötu 4, Rvík.
Umbúðir til lækninga og skurðlækninga, plástrar, sáraumbúðir, lyfjablöndur, deig, duft, kítti, krem og vökvar. Útbúnaður, tæki og áhöld til lækninga og skurðlækninga og hlutar og fylgihlutir til þeirra. (Fl. 5 og 10).

Skrás. 1979, nr. 21. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 361/1978. Tilkynnt 11. sept. 1978, kl. 11.30.

TENSAI

Giacomo Neumann, Corso Elvezia 13, CH-6900 Lugano, Sviss.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.), Óðinsgötu 4, Rvík.
Sjóntæki, þar með taldir sjónaukar, kíkirar, myndavélar og kvikmyndavélar; straujárn; útvörp, sjónvörp, hátalarasúlur, hátalarar, upptökutæki, útvarpsgrammófónar, þurrrafhlöður; átekin og óátekin bönd; áhöld og tæki til síma og til skeytasendinga. Allskonar klukkur og úr. (Fl. 9 og 14).

Skrás. 1979, nr. 22. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 386/1978. Tilkynnt 26. sept. 1978, kl. 14.10.

MULTIX

SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, Berlin und München, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, Þýskalandi.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Rafmagnstæki og áhöld til lækninga, röntgentæki og áhöld til lækninga, borð fyrir sjúklinga til röntgensjúkdómsgreininga, borð til röntgenskyggninga. (Fl. 10).

Skrás. 1979, nr. 23. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 388/1978. Tilkynnt 29. sept. 1978, kl. 14.30.

LEVALAN

Bayer Aktiengesellschaft, 5090 Leverkusen, Bayerwerk, Þýskalandi.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Litarefni í 2. flokki. (Fl. 2).

Skrás. 1979, nr. 24. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 387/1978. Tilkynnt 26. sept. 1978, kl. 14.15.

IRMA

Bakarí H. Bridde, Háaleitisbraut 58—60, Rvík.
Mjöl og matvörur úr korni. Brauð, kex, kökur, sætabrauð, sælgæti og kökubúðarvörur; ís, marsípan og kökuskraut. (Fl. 30).

Skrás. 1979, nr. 25. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 389/1978. Tilkynnt 2. okt. 1978, kl. 14.25.

SHARWOOD'S

J.A. Sharwood & Co. Limited, 10, Victoria Road, Willesden, London, N.W.10, Englandi.
Umbm: G. H. Sigurgeirsson, P.O. Box 1337, 121 Reykjavík.
Mjölblöndur til fæðu, kornvörur í fæðublöndu til manneldis, undirstöðuefni til matreiðslu, (annað en loftnæmar olíur), kökubúðarvörur án lyfjaefna, kaffi, edik, lyftiduft, hunang, sinnep, sósur, pipar og kryddvörur. (Fl. 30).

Skrás. 1979, nr. 26. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 128/1978. Tilkynnt 22. mars 1978, kl. 14.30.

QUIRST™

The Seven-Up Company, 121 South Meramec, St. Louis, Missouri 63105, Bandaríki N.-Ameríku.
Umbm: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Rvík.
Óáfengir drykkir, drykkir sem ekki freyða og sýróp; seyði og bragðefni, sem notuð eru við tilbúning þessara drykkja. (Fl. 32).

Skrás. 1979, nr. 27. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 312/1978. Tilkynnt 1. ágúst 1978, kl. 13.30.

WIN LIGHTER CORPORATION, 48-5, 1-Chome, Toshin-Sho, Itabashi-Ku, Tokyo, Japan.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Sígarettukveikjarar, sem nota rafhlöður, og rafhlöður. (Fl. 9).

Skrás. 1979, nr. 28. Skráningard. 5. febrúar 1979.

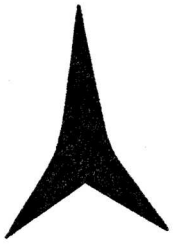
T 313/1978. Tilkynnt 1. ágúst 1978, kl. 13.30.

WIN

WIN LIGHTER CORPORATION, 48-5, 1-Chome, Toshin-Sho, Itabashi-Ku, Tokyo, Japan.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Sígarettukveikjarar, sem nota rafhlöður, og rafhlöður. (Fl. 9).

Skrás. 1979, nr. 29. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 324/1978. Tilkynnt 15. ágúst 1978, kl. 11.00.

Skifabrik Alois Rohrmoser, A-5602 Wagrain, Austurríki, Markt 44.
Umbm: Faktor Company, Reykjavík.
Töskur úr leðri, töskur úr gerviefnum eða ofnum efnum, ferðatöskur, skíðapokar, skjalatöskur, veiðitöskur, skíðaskópokar.

Fatnaður, skófatnaður þar með talinn íþróttafatnaður, skíðaskór, húfur, belgpeysur, anorakar, skíðabuxur, hanskar, æfingabúningar, íþróttabolir. Íþrótta-, líkamsæfinga- og leiktæki, skíði, skíðasleðar, flatsleðar og skíðastafir.
(Fl. 18, 25 og 28).

Skrás. 1979, nr. 30. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 335/1978. Tilkynnt 18. ágúst 1978, kl. 14.45.

TOM

TOMS FABRIKKER A/S, DK-2750 Ballerup, Danmörku.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 30. flokki, einkum súkkulaði og sykurvörur. (Fl. 30).

Skrás. 1979, nr. 31. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 337/1978. Tilkynnt 21. ágúst 1978, kl. 13.20.

EDITIONS DE
L'OISEAU-LYRE

DECCA LIMITED, 9 Albert Embankment, London SE1, Englandi.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Hljómupptökutæki. (Fl. 9).
Forgangsréttar krafist frá 10. ágúst 1978.

Skrás. 1979, nr. 32. Skráningard. 5. febrúar 1979.

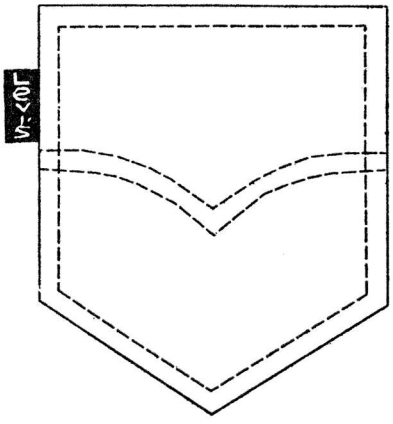
T 362/1978. Tilkynnt 12. september 1978, kl. 14.00.

Levi's

Levi Strauss and Co., Two Embarcadero Center, San Francisco, California 94106, Bandaríkjunum.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Fatnaður í 25. flokki. (Fl. 25).

Skrás. 1979, nr. 33. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 363/1978. Tilkynnt 12. september 1978, kl. 14.00.

Levi Strauss and Co., Two Embarcadero Center, San Francisco, California 94106, Bandaríkjunum.

Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Fatnaður í 25. flokki. (Fl. 25).

Skrás. 1979, nr. 34. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 353/1978. Tilkynnt 31. ágúst 1978, kl. 11.21.

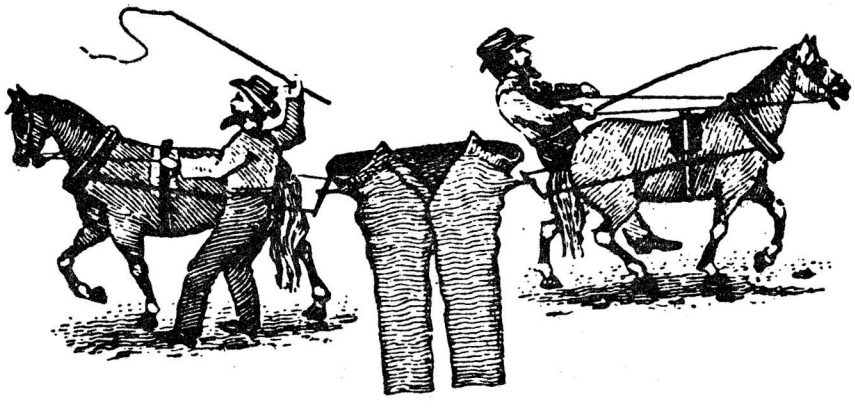
SKALLI

Lækjarbarinn hf., Reykjavík.

Þjónusta í 42. flokki. (Fl. 42).

Skrás. 1979, nr. 35. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 364/1978. Tilkynnt 12. september 1978, kl. 14.00.

Levi Strauss and Co., Two Embarcadero Center, San Francisco, California 94106, Bandaríkjunum.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Fatnaður í 25. flokki. (Fl. 25).

Skrás. 1979, nr. 36. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 365/1978. Tilkynnt 14. september 1978, kl. 11.45.

AR

Teledyne Industries, Inc., 1901 Avenue of the Stars, Los Angeles, California 90067, Bandaríkjunum.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Hátalarakerfi og plötuspilarar. (Fl. 9).

Skrás. 1979, nr. 37. Skráningard. 5. febrúar 1979.

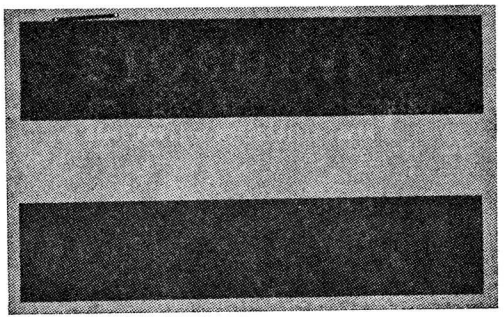
T 373/1978. Tilkynnt 15. september 1978, kl. 11.45.

RIZLA +

„ETABLISSEMENTS L. LACROIX FILS" N.V., St. Bavostraat 66, 2610 WILRIJK, Belgíu.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Sætindi sem ekki eru lyf, einkum tyggigúmí, töflur til að tyggja, deig til að tyggja, sælgæti til að tyggja, blöðrutyggigúmí. (Fl. 30).
Forgangsréttar krafist frá 7. apríl 1978.

Skrás. 1979, nr. 38. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 391/1978. Tilkynnt 3. október 1978, kl. 14.00.

VISA INTERNATIONAL SERVICE ASSOCIATION, 555 California Street, San Francisco, California, Bandaríkjunum.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Öll fjármálastarfsemi og önnur þjónusta í 36. flokki. (Fl. 36).
Merkið óskast skráð í lit, efsta röndin blá, síðan hvít og síðasta gyllt.

Skrás. 1979, nr. 39. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 397/1978. Tilkynnt 9. október 1978, kl. 14.00.

THORAMAT

SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, Berlin und München, Wittelsbacherplatz 2, 8000 München 2, Þýskalandi.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Rafmagnstæki til lækninga; röntgenlæknistæki til sjúkdómsgreininga, einkum tæki til sjúkdómsgreininga á lungum og hlutar til þeirra.
(Fl. 10).

Skrás. 1979, nr. 40. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 398/1978. Tilkynnt 10. október 1978, kl. 11.00.

NOXELL

NOXELL CORPORATION, 11050 York Road, Baltimore, Maryland, Bandaríkjum N.-Ameríku.
Umbm: Björn Árnason, Einarsnesi 21, Reykjavík.
Fegrunarmeðul, snyrtivörur og ilmvörur. (Fl. 3).

Skrás. 1979, nr. 41. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 375/1978. Tilkynnt 19. september 1978, kl. 11.30.

Regína Scheving og Halldór Þorvaldsson, Hjarðarhaga 56, Reykjavík.
Vörur í 32. flokki. (Fl. 32).
Discl.: Skráningin veitir ekki einkarétt á orðinu dropi.

Skrás. 1979, nr. 42. Skráningard. 5. febrúar 1979.
T 396/1978. Tilkynnt 9. október 1978, kl. 10.00.

J. I. CASE COMPANY, 700 State Street, Racine, Wisconsin 53404, Bandaríkjum N.-Ameríku.
Umbm: G. H. Sigurgeirsson, P.O. Box 1337, 121 Reykjavík.
Allar vörur í flokkum 7 og 12. (Fl. 7 og 12).

Skrás. 1979, nr. 43. Skráningard. 5. febrúar 1979.
T 402/1978. Tilkynnt 12. október 1978, kl. 15.00.

AVIKO

Aviko B.V., Dr. Alphons Ariënsstraat 28, Steenderen, Hollandi.
Umbm: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Kartöfluframleiðsla, hvort sem er djúpfryst eða ekki. (Fl. 29).

Skrás. 1979, nr. 44. Skráningard. 5. febrúar 1979.
T 408/1978. Tilkynnt 19. október 1978, kl. 14.30.

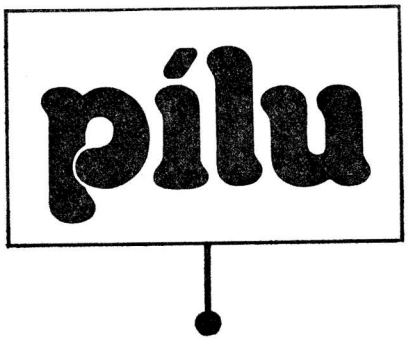

SJÓBÚÐIN
GRANDAGARÐI 7 – REYKJAVÍK
SÍMI 16814 – HEIMASÍMI 14714

Sjóbúðin, Grandagarði 7, Reykjavík.
Vörur í 25. flokki. (Fl. 25).

Skrás. 1979, nr. 45. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 405/1978. Tilkynnt 19. október 1978, kl. 13.30.

Ólafur Kr. Sigurðsson & Co., Tranavogi 1, 104 Reykjavík. Pósthólf 5001.
Hvers konar vindu- og rúllugluggatjöld, lóðrétt hangandi strimlagluggatjöld, gluggatjaldabrautir, gluggatjaldaefni, bambus- og bastgluggatjöld. (Fl. 20 og 22).

Skrás. 1979, nr. 46. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 406/1978. Tilkynnt 19. október 1978, kl. 14.30.

NANOPHOS

SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, Berlin und München, D-8000 München 22, Wittelsbacherplatz 2, Þýskalandi.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Röntgengeislalampar til röntgengeislasjúkdómsgreiningar. (Fl. 10).

Skrás. 1979, nr. 47. Skráningard. 5. febrúar 1979.

T 407/1978. Tilkynnt 19. október 1978, kl. 14.30.

SERIOPHOS

SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, Berlin und München D-8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, Þýskalandi.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Áhöld, tæki og búnaður til lækninga, rafmagnstæki og áhöld til lækninga, sérstaklega röntgentæki til sjúkdómsgreiningar og tæki til raðmyndatöku röntgenmynda. (Fl. 10).

Skrás. 1979, nr. 48. Skráningard. 23. mars 1979.

T 402a/1978. Tilkynnt 13. október 1978, kl. 11.10.

CHELSEA

Anheuser-Busch, Incorporated, 721 Pestalozzi Street, St. Louis, Missouri, Bandaríkjum N-Ameríku.

Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Allar vörur í 32. flokki, einkum gosdrykkir. (Fl. 32)

Forgangsréttur er frá 18. apríl 1978.

Skrás. 1979, nr. 49. Skráningard. 23. mars 1979.

T 372/1978. Tilkynnt 15. september 1978, kl. 11.45.

EASY-OFF

American Home Products Corporation, 685 Third Avenue, New York, New York, Bandaríkjum N-Ameríku.

Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Bleikingarefni og aðrar efnablöndur til fatadúkaþvotta, efnablöndur til hreingerninga, fægingar og blettahreinsunar ásamt slípiefnum, sápa, þvottalögur til að hreinsa glugga og bökunarofna, fl. 3. (Fl. 3)

Skráð á grundvelli 29. gr. vörumerkjalaganna, „telle quelle".

Skrás. 1979, nr. 50. Skráningard. 23. mars 1979.

T 379/1978. Tilkynnt 22. september 1978, kl. 14.00.

Twentieth Century-Fox Film Corporation, 10201 West Pico Boulevard, Los Angeles, California, Bandaríkjum N-Ameríku.

Umbm: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.

Grammófónplötur og segulbönd með upptöku. (Fl. 9)

Skrás. 1979, nr. 51. Skráningard. 23. mars 1979.

T 395/1978. Tilkynnt 6. október 1978, kl. 14.30.

MAGNUM

Carling O'Keefe Breweries of Canada Limited, 79 St. Clair Avenue East, Toronto 7, Ontario, Kanada.

Umbm: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.

Áfengir drykkir, þar á meðal bjór, öl, lageröl, porteröl, dökkt öl (stout); óáfengir drykkir og efni til framleiðslu þeirra. (Fl. 32 og 33)

Skrás. 1979, nr. 52. Skráningard. 23. mars 1979.

T 393/1978. Tilkynnt 3. október 1978, kl. 14.00.

LANIER

Lanier Business Products, Inc., 1700 Chantilly Drive, NE, Atlanta, GA 30324, Bandaríkjum N-Ameríku.

Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Kerfi til fyrirlestra, upptöku og umritunar bréfa og áhöld og hlutar til þeirra, flokkur 9.

Rafeindaritvélar til innskriftar og ritstjórnar prentefnis og hlutar til þeirra, þ. e., sjónvarpsskjáir fyrir ritvélaborð, dvergtölvur, minnisgeymar og prenttæki, flokkur 16. (Fl. 9 og 16)

Skrás. 1979, nr. 53. Skráningard. 23. mars 1979.

T 409/1978. Tilkynnt 23. október 1978, kl. 13.00.

Monsier Gérard Courtin, 43, avenue George V, 75008, París, Frakklandi.

Umbm: Faktor Company, Reykjavík.

Ilmvörur, ilmvötn, ilmkjarnar, kölnarvatn, snyrtivatn eftir rakstur, fegrunarvörur og tæki, ilmsápur, litir, loftnæmar olíur, snyrtiáburður fyrir líkama og andlit, baðsölt, fegrunarvörur, vörur til hársnyrtingar, tannhirðingarvörur. (Fl. 3)

Forgangsréttur er frá 28. apríl 1978.

Skrás. 1979, nr. 54. Skráningard. 23. mars 1979.

T 434/1977. Tilkynnt 21. nóvember 1977, kl. 14.00.

Lorillard

Moorgate Tobacco Co., Limited, Westminster House, 7 Millbank, London S.W.1, Englandi.

Umbm: Gunnar H. Sigurgeirsson (Sigurjónsson & Þór sf.), Óðinsgötu 4, Rvík.

Tóbak og tóbaksvörur þar með taldir vindlingar, vindlar og píputóbak.

(Fl. 34)

Skrás. 1979, nr. 55. Skráningard. 23. mars 1979.

T 400/1978. Tilkynnt 11. október 1978, kl. 14.00.

Íslenskir sjávarréttir, Smiðjuvegi 18, P.O. Box 255, Kópavogi.

Umbm: Björn Árnason, Reykjavík.

Allar vörur í 29. flokki, einkum niðurlögð og reykt matvæli. (Fl. 29)

Skrás. 1979, nr. 56. Skráningard. 23. mars 1979.

T 419/1978. Tilkynnt 25. okt. 1978, kl. 14.30.

HUBBA BUBBA

Wm. Wrigley Jr. Company, 410 North Michigan Avenue, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum.
Umbm: Faktor Company.
Allar vörur í 28. flokki. (Fl. 28)

Skrás. 1979, nr. 57. Skráningard. 23. mars 1979.

T 420/1978. Tilkynnt 25. október 1978, kl. 14.30.

BUBBA

Wm. Wrigley Jr. Company, 410 North Michigan Avenue, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum.
Umbm: Faktor Company.
Allar vörur í 28. flokki. (Fl. 28)

Skrás. 1979, nr. 58. Skráningard. 23. mars 1979.

T 421/1978. Tilkynnt 25. október 1978, kl. 14.30.

HUBBA

Wm. Wrigley Jr. Company, 410 North Michigan Avenue, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum.
Umbm: Faktor Company.
Allar vörur í 28. flokki. (Fl. 28)

Skrás. 1979, nr. 59. Skráningard. 23. mars 1979.

T 422/1978. Tilkynnt 27. október 1978, kl. 14.30.

ALCAST

Schweizerische Aluminium AG., Chippis, Kanton Wallis, Sviss.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Flokkur 6:
Ódýrir málmar og blöndur úr þeim, sérstaklega ál og álblöndur, óunnir eða hálfunnir, það er sem plötur, bönd, þynnur, stengur, þræðir, rör og sérformaðar stengur, einnig í sambandi við önnur efni, svo sem gerviefni eða tré, léttmálmar húðaðir ódýrum málmum, steypt efni, völsunarblakkir, völsuð efni til þráðdráttar, og smíðahlutar úr léttum málmum, forunnir, sérstaklega steyptir byggingahlutar, það er dyr, karmar fyrir glugga og sýningarglugga, gluggahlerar, rúlluforhengi, sólhlífalengjur, framhliðastykki, útfyllingarstykki fyrir veggi, byggingar- og klæðn-

ingarplötur, bjálkar fyrir byggingar, þakklæðningar, vinnupallar, svalir, allt aðallega úr áli og álblöndum, einnig í sambandi við önnur efni, það er gerviefni eða tré.

Flokkur 19:

Forunnir byggingahlutar, það er dyr, karmar fyrir glugga og sýningarglugga, gluggahlerar, rúlluforhengi, sólhlífslengjur, framhliða- og fyllingastykki fyrir veggi, bygginga- og klæðningaplötur, bjálkar fyrir byggingar, þakklæðningar, vinnupallar, svalir, allt úr ekki málmkenndum efnum, það er gerviefnum eða timbri, ef til vill í sambandi við efni úr málmum.

(Fl. 6 og 19)

Skrás. 1979, nr. 60. Skráningard. 23. mars 1979.

T 425/1978. Tilkynnt 30. október 1978, kl. 11.15.

VISKALDIX

Sandoz Ltd., Lichtstrasse 35, Basel, Sviss.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Lyf. (Fl. 5)

Skrás. 1979, nr. 61. Skráningard. 23. mars 1979.

T 426/1978. Tilkynnt 30. október 1978, kl. 11.30.

spennubreytar

Spennubreytar, Sunnuflöt 39, Garðabæ.
Vörur í 9. flokki. (Fl. 9)

Skrás. 1979, nr. 62. Skráningard. 23. mars 1979.

T 423/1978. Tilkyknnt 27. október 1978, kl. 14.30.

ES ELKEM

Elkem-Spigerverket a/s, Middelthuns gate 27, P.O. Box 5430, Oslo 3, Noregi.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Járnbræðsluofnar, bræðsluofnar og hlutar til þeirra, í 11. flokki; unnir og að nokkru leyti unnir málmar og blendi úr þeim, í 6. flokki. (Fl. 6 og 11)

Skrás. 1979, nr. 63. Skráningard. 23. mars 1979.

T 427/1978. Tilkynnt 31. október 1978, kl. 12.30.

OMNI

Chrysler Corporation, 12000 Oakland Avenue, Highland Park. Michigan 48203 Bandaríkjum N-Ameríku.

Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Ökutæki, hlutar og varahlutir til þeirra. (Fl. 12)

Skrás. 1979, nr. 64. Skráningard. 23. mars 1979.

T 428/1978. Tilkynnt 31. október 1978, kl. 12.30.

HORIZON

Chrysler Corporation, 12000 Oakland Avenue, Highland Park. Michigan 48203 Bandaríkjum N-Ameríku.

Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Ökutæki, hlutar og varahlutir til þeirra. (Fl. 12)

Skrás. 1979, nr. 65. Skráningard. 23. mars 1979.

T 438/1978. Tilkynnt 1. nóvember 1978, kl. 14.30.

ULTRAVERA

Chesebrough-Pond's Inc., 33 Benedict Place, Greenwich, Connecticut, Bandaríkjum N-Ameríku.

Umbm: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.

Allar vörur í 3. flokki, þar á meðal fegrunarmeðöl, ilmvörur og snyrtivörur. (Fl. 3)

Skrás. 1979, nr. 66. Skráningard. 23. mars 1979.

T 439/1978. Tilkynnt 2. nóvember 1978, kl. 11.00.

RESOLVE

Johnson & Johnson, 501 George Street, New Brunswick, New Jersey, Bandaríkjum N-Ameríku.

Umbm: G. H. Sigurgeirsson, P. O. Box 1337, Reykjavík.

Efnavörur til iðnaðar-, visinda- eða ljósmyndunarnota og einnig til nota í landbúnaði, skógrækt og garðrækt (notað sérstaklega í prófefni í sambandi við blóðfrumurannsóknir (sem miðast við manninn) og ætlað til notkunar á rannsóknastofu.) (Fl. 1)

Skrás. 1979, nr. 67. Skráningard. 23. mars 1979.

T 444/1978. Tilkynnt 7. nóvember 1978, kl. 11.30.

SUNTOP

CO-RO FOOD A/S, Ellekær 1, DK-3600 Frederikssund, Danmörku.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Óáfengir drykkir, saft og efnablöndur til framleiðslu drykkja.
(Fl. 32)

Skrás. 1979, nr. 68. Skráningard. 23. mars 1979.

T 445/1978. Tilkynnt 7. nóvember 1978, kl. 11.30.

SUN LOLLY

CO-RO FOOD A/S, Ellekær 1, DK-3600 Frederikssund, Danmörku.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Sætabrauð og kökubúðarvörur, ís til matar, í 30. flokki.
Óáfengir drykkir, saft og efnablöndur til framleiðslu drykkja, í 32. flokki.
(Fl. 30 og 32)

Skrás. 1979, nr. 69. Skráningard. 23. mars 1979.

T 446/1978. Tilkynnt 7. nóvember 1978, kl. 11.30.

SUNSPOT

CO-RO FOOD A/S, Ellekær 1, DK-3600 Frederikssund, Danmörku.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Óáfengir drykkir, saft og efnablöndur til framleiðslu drykkja. (Fl. 32)

Skrás. 1979, nr. 70. Skráningard. 23. mars 1979.

T 447/1978. Tilkynnt 7. nóvember 1978, kl. 11.30.

PROVITA

CO-RO FOOD A/S, Ellekær 1, DK-3600 Fredrikssund, Danmörku.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Óáfengir drykkir, saft og efnablöndur til að framleiða drykki. (Fl. 32)

Skrás. 1979, nr. 71. Skráningard. 23. mars 1979.

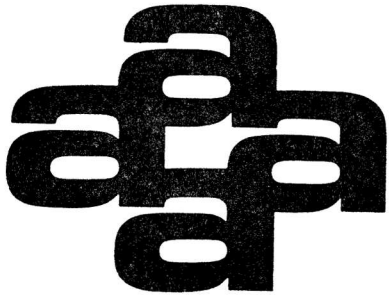
T 448/1978. Tilkynnt 7. nóvember 1978, kl. 11.30.

JEP

CO-RO FOOD A/S, Ellekær 1, DK-3600 Fredrikssund, Danmörku.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Óáfengir drykkir, saft og efnablöndur til framleiðslu drykkja. (Fl. 32)

Skrás. 1979, nr. 72. Skráningard. 23. mars 1979.

T 453/1978. Tilkynnt 8. nóvember 1978, kl. 10.00.

Oy Airam Ab, Pursimiehenkatu 29—31, Helsingfors, Finnlandi.
Umbm: Örn Þór, hrl., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Rafmagnslampar og perur. (Fl. 11)

Skrás. 1979, nr. 73. Skráningard. 23. mars 1979.

T 454/1978. Tilkynnt 8. nóvember 1978, kl. 13.00.

BANDA AZUL

Federico Paternina, S. A., Haro., (Logrono), Spáni.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vín, sterkir drykkir og líkjörar. (Fl. 33)

Skrás. 1979, nr. 74. Skráningard. 23. mars 1979.

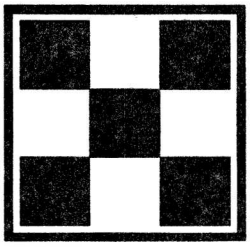
T 456/1978. Tilkynnt 9. nóvember 1978, kl. 15.00.

AKFEN

A.H. Robins Company, Incorporated, 1407 Cummings Drive, Richmond, Virginia 23220, Bandaríkjunum.
Umbm: Björn Árnason, Einarsnesi 21, Reykjavík.
Lyf og lyfjaefni. (Fl. 5)

Skrás. 1979, nr. 75. Skráningard. 23. mars 1979.

T 458/1978. Tilkynnt 10. nóvember 1978, kl. 13.45.

Ralston Purina Company, Checkerboard Square, St. Louis, Missouri 63188, U.S.A.

Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Fóðurvörur handa dýrum, í 31. flokki. Morgunverðarkornmatur og kex úr korni, í 30. flokki. (Fl. 30 og 31)

Skrás. 1979, nr. 76. Skráningard. 23. mars 1979.

T 459/1978. Tilkynnt 13. nóvember 1978, kl. 11.00.

„CARRERA“

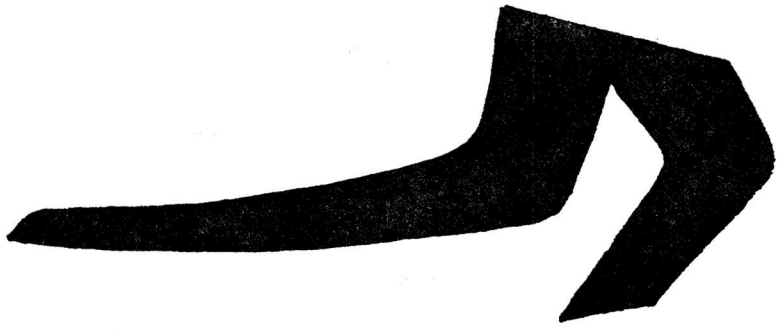
B. Sprengel & Co., 3000 Hannover, Glünderstrasse 8, Hannover, Þýskalandi.

Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Kakó, súkkulaði, sykurvörur, marzipan, konfekt, brjóstsykur, sætabrauð og kökubúðarvörur, kex og smákökur. (Fl. 30)

Skrás. 1979, nr. 77. Skráningard. 23. mars 1979.

T 466/1978. Tilkynnt 23. nóvember 1978, kl. 10.15

Morse Shoe (U.K.) Limited, 5 Giltspur Street, London EC1A 9DE, Englandi.

Umbm: Björn Árnason, Einarsnesi 21, Reykjavík.

Stígvél, skór, inniskór og ilskór, hlutar og fylgihlutir þeirra. (Fl. 25)

Skrás. 1979, nr. 78. Skráningard. 23. mars 1979.

T 207/1978. Tilkynnt 22. maí 1978, kl. 16.00.

FABERGE GB

Faberge, Incorporated, 1345 Avenue of the Americas, New York, New York 10019, Bandaríki N-Ameríku.

Umbm: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR) Óðinsgötu 4, Rvík.

Sápa, ilmvörur, loftnæmar olíur, efnablöndur til andlitssnyrtingar, hárvatn, efnablöndur til snyrtingar (sem ekki eru meðul), efnablöndur til tannhirðingar, púðurdósir (til snyrtingar) og lykteyðandi efni. (Fl. 3 og 5)

Skrás. 1979, nr. 79. Skráningard. 23. mars 1979.

T 229/1978. Tilkynnt 6. júní 1978, kl. 11.30.

BAKER

BAKER INTERNATIONAL CORPORATION, 500 City Parkway West, Orange, California 92668, Bandaríki N-Ameríku.

Umbm: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR) Óðinsgötu 4, Rvík.

Vélar og vinnustofuvélar, hreyflar (þó ekki í ökutæki), tengsli (koplingar) og drifreimar (þó ekki í ökutæki), stór landbúnaðaráhöld, útungunarvélar. (Fl. 7)

Skrás. 1979, nr. 80. Skráningard. 23. mars 1979.

T 264/1978. Tilkynnt 28. júní 1978, kl. 11.30.

CAPOTEN

E.R. SQUIBB & SONS, INC., Lawrenceville-Princeton Road, Princeton, New Jersey 08540, U.S.A.

Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Lyfjablöndur til meðferðar á sjúkdómum og veikleika í æðakerfi. (Fl. 5)

Skrás. 1979, nr. 81. Skráningard. 23. mars 1979.

T 331/1978. Tilkynnt 17. ágúst 1978, kl. 14.35.

Bess

VEREINIGTE PAPIERWERKE, Schickedanz & Co., 8500 Nürnberg 1, Schoppershofstrasse 80 (Tempo-Haus) V.-Þýskalandi.

Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf.), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Þarfapappír. (Fl. 16)

Skrás. 1979, nr. 82. Skráningard. 23. mars 1979.

T 336/1978. Tilkynnt 18. ágúst 1978, kl. 14.45.

„tesacal“

Beiersdorf AG., Unnastrasse 48, D-2000 Hamburg 20. Þýskalandi.
Umbm: G.H. Sigurgeirsson, P.O. Box 1337, Reykjavík.

Flokkur 1:
Þynnur úr gerviefnum, sjálflímandi og ekki sjálflímandi, til nota í iðnaði.

Flokkur 16:
Þynnur úr gerviefnum, sjálflímandi og ekki sjálflímandi, til nota sem efni til gerðar skilta og til prentunar.

Flokkur 17:
Þynnur úr gerviefnum, sjálflímandi og ekki sjálflímandi, til nota sem fullunnar vörur í gerð bifreiða og farartækja. (Fl. 1, 16 og 17).

Skrás. 1979, nr. 83. Skráningard. 23. mars 1979.

T 390/1978. Tilkynnt 3. október 1978, kl. 14.00

MICHELOB

Anheuser-Busch Incorporated, 721 Pestalozzi Street, St. Louis, Missouri, U.S.A.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Bjór og allar aðrar vörur í 32. flokki. (Fl. 32)

Skrás. 1979, nr. 84. Skráningard. 23. mars 1979.

T 404/1978. Tilkynnt 17. október 1978, kl. 14.30.

MULTIPLANIMAT

SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, Berlin und München, D-8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, Þýskalandi.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Rafmagnstæki og áhöld til lækninga, röntgentæki og áhöld til lækninga, borð fyrir sjúklinga til röntgensjúkdómsgreininga, borð til röntgenskyggninga. (Fl. 10)

Skrás. 1979, nr. 85. Skráningard. 23. mars 1979.

T 413/1978. Tilkynnt 24. október 1978, kl. 10.30.

Byford

D. Byford & Company Limited, Blackbird Mills Abbey Lane, Leicester, England.
Umbm: Ragnar Ólafsson, hrl., Laugavegi 18, Reykjavík.
Fatnaðarvörur. (Fl. 25)

Skrás. 1979, nr. 86. Skráningard. 23. mars 1979.

f 416/1978. Tilkynnt 24. október 1978, kl. 11.30.

THORACOMAT

SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, Berlin und München, Wittelsbacherplatz 2, D-8000 München 2, Þýskalandi.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Raflæknisfræðileg tæki og áhöld, röntgentæki og áhöld, svo og hluta til þeirra, svo sem stuðningsgrindur í 10. flokki. (Fl. 10)

Skrás. 1979, nr. 87. Skráningard. 23. mars 1979.

T 425/1978. Tilkynnt 14. nóvember 1977, kl. 16.00.

DUXIL

BIOFARMA, 22 rue Garnier, 92200 NEUILLY, Frakklandi.
Umbm: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR) Óðinsgötu 4, Rvík.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5)

Skrás. 1979, nr. 88. Skráningard. 23. mars 1979.

T 450/1978. Tilkynnt 8. nóvember 1978, kl. 11.00.

PNEUMOVAX

MERCK & CO., Inc., 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjunum.
Umbm: Örn Þór, hrl., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Efnablöndur til ónæmisáhrifa fyrir fólk, í 5. flokki. (Fl. 5)

Skrás. 1979, nr. 89. Skráningard. 23. mars 1979.

T 452/1978. Tilkynnt 8. nóvember 1978, kl. 11.00.

NEODYMLITE

Oy Airam Ab, Pursimiehenkatu 29-31, Helsingfors, Finnlandi.
Umbm: Örn Þór, hrl., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Rafmagnslampar og perur í 11. flokki. (Fl. 11)

Skrás. 1979, nr. 90. Skráningard. 23. mars 1979.

T 460/1978. Tilkynnt 14. nóvember 1978, kl. 11.30.

VISKENIT

SANDOZ LTD., Lichtstrasse 35, Basle, Sviss.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Lyf í 5. flokki. (5. fl.)

Skrás. 1979, nr. 91. Skráningard. 23. mars 1979.

T 462/1978. Tilkynnt 17. nóvember 1978, kl. 10.50.

TRIQUILAR

Schering AG., 1 Berlín 65, Müllerstrasse 170-178 og Bergkamen V.-Þýskalandi.
Umbm: Jón N. Sigurðsson, hrl., Reykjavík.
Lyfja- og heilsuverndarefni. (Fl. 5)

Skrás. 1979, nr. 92. Skráningard. 23. mars 1979.

T 463/1978. Tilkynnt 20. nóvember 1978, kl. 14.30.

LESTROL

American Cyanamid Company, Berdan Avenue, Wayne 07470, New Jersey, Bandaríki Norður Ameríku.
Umbm: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Allar vörur í 5. flokki, þar á meðal lyf gegn æðakölkun og blóðfitu. (Fl. 5)

Skrás. 1979, nr. 93. Skráningard. 23. mars 1979.

T 467/1978. Tilkynnt 28. nóvember 1978, kl. 13.00.

MUNCHIES

Mars Incorporated, Westgate Park, 1651 Old Meadow Road, McLean, Virginia, U.S.A.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 31. flokki. (Fl. 31)

Skrás. 1979, nr. 94. Skráningard. 23. mars 1979.

T 468/1978. Tilkynnt 28. nóvember 1978, kl. 13.00.

WHITMOYER

Beecham Group Limited, Beecham House, Brentford, Middlesex, Englandi.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Efnablöndur til nota sem meðöl handa dýrum, sótthreinsunarefni, flokkur 5, fóðurvörur handa dýrum og fóðurbætiefni handa dýrum, flokkur 31. Fl 5, 31)

Skrás. 1979, nr. 95. Skráningard. 23. mars 1979.

T 469/1978. Tilkynnt 28. nóvember 1978, kl. 13.00.

ZINGO

Aktiebolaget Pripps Bryggerier, Voltavägen 29, Bromma, Svíþjóð.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 32. flokki. (Fl. 32)

Skrás. 1979, nr. 96. Skráningard. 23. mars 1979.

T 470/1978. Tilkynnt 28. nóvember 1978, kl. 13.00.

FESTIS

Aktiebolaget Pripps Bryggerier, Voltavägen 29, Bromma, Svíþjóð.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 32. flokki. (Fl. 32)

Skrás. 1979, nr. 97. Skráningard. 23. mars 1979.

T 474/1978. Tilkynnt 28. nóvember 1978, kl. 13.00.

LYCKHOLMS

Aktiebolaget Pripps Bryggerier, Voltavägen 29, Bromma, Svíþjóð.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 32. flokki. (Fl. 32)

Skrás. 1979, nr. 98. Skráningard. 23. mars 1979.

T 475/1978. Tilkynnt 28. nóvember 1978, kl. 13.00.

Bruun & Sörensen A/S., Åboulevarden 22, 8000 Århus C, Danmörku.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 11. flokki. (Fl. 11)

Skrás. 1979, nr. 99. Skráningard. 23. mars 1979.

T 476/1978. Tilkynnt 28. nóvember 1978, kl. 13.00.

IKEA

Inter-Ikea AG, (Inter-Ikea SA) (Inter-Ikea Ltd.) Graham Building, Stauffacherweg 14, 6006 Luzern, Sviss.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 20. flokki. (Fl. 20)

Skrás. 1979, nr. 100. Skráningard. 23. mars 1979.

T 477/1978. Tilkynnt 28. nóvember 1978, kl. 14.00.

HASLA HF., Pósthólf 10220 — 130 Reykjavík.
Allar vörur í flokki 16 og þjónusta í flokkum 35 og 42.

(Fl. 16, 35 og 42)

Skrás. 1979, nr. 101. Skráningard. 23. mars 1979.

T 478/1978. Tilkynnt 28. nóvember 1978, kl. 16.00.

BARNETIL

Societe D'Etudes Scientifiques Et Industrielles De L'Ile De France, 46 Boulevard de Latour-Maubourg, Paris, Frakklandi.
Umbm: Faktor Company.
Lyfjafræðilegar efnablöndur. (Fl. 5)

Skrás. 1979, nr. 102. Skráningard. 23. mars 1979.

T 479/1978. Tilkynnt 28. nóvember 1978, kl. 16.00.

VIABEN

Societe D'Etudes Scientifiques Et Industrielles De L'Ile De France, 46 Boulevard de Latour-Maubourg, Paris Frakklandi.
Umbm: Faktor Company, Reykjavík.
Lyfjafræðilegar efnablöndur. (Fl. 5)

Skrás. 1979, nr. 103. Skráningard. 23. mars 1979.

T 480/1978. Tilkynnt 30. nóvember 1978, kl. 13.30.

SAVORA

Reckitt & Colman (Overseas) Limited, Dansom Lane, Hull, Yorkshire, Englandi.
Umbm: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Kaffi, te, kókó, sykur, hrísgrjón, tapioka, sago, kaffibætir, mjöl og matvörur úr korni, brauð, kex, kökur, sætabrauð og kökubúðarvörur, ís til matar, hunang, síróp, ger, lyftiduft, salt, sinnep, pipar, edik, vínedik, sósur, kryddvörur, ís. (Fl. 30)

Skrás. 1979, nr. 104. Skráningard. 23. mars 1979.

T 482/1978. Tilkynnt 30. nóvember 1978, kl. 14.30.

FABULAND

LEGO A/S, 7190 Billund, Danmörku.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 28. flokki. (Fl. 28)

Forgangsréttur er frá 28. júní 1978.

Skrás. 1979, nr. 105. Skráningard. 23. mars 1979.

T 483/1978. Tilkynnt 1. desember 1978, kl. 14.30.

SIMOBLOCK

Siemens Aktiengesellschaft, Berlin und München, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, V.-Þýskalandi.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Rafmagns- og rafeindatæki og útbúnaður og rekkar og rammar (racks and frames) til þess að festa á rafmagns- og rafeindatæki og áhöld, allt í 9. flokki. (Fl. 9)

Skrás. 1979, nr. 106. Skráningard. 23. mars 1979.

T 485/1978. Tilkynnt 4. desember 1978, kl. 15.15.

WAMBA

FERNANDES HERMANOS, S.A., Carretera del Cortijo, km. 1'5, Logrono, Spáni.
Umbm: Faktor Company, Reykjavík.
Skór, stígvél, ilskór, sandalar og aðrar tegundir skófatnaðar. (Fl. 25)

Skrás. 1979, nr. 107. Skráningard. 23. mars 1979.

T 380/1978. Tilkynnt 22. september 1978, kl. 15.00.

COMPAGNIE INDUSTRIELLE DES PILES ELECTRIQUES (C.I.P.E.L.), 125, rue du Président Wilson LEVALLOIS-PERRET (Haut-des-Seine), Frakklandi.
Umbm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR SF.) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Færanlegir lýsingarkassar, án tillits til þess hver ljósgjafinn er. (Fl. 11).
Forgangsréttar krafist frá 18. maí 1978.

Skrás. 1979, nr. 108. Skráningard. 21. maí 1979.

T 432/1978. Tilkynnt 1. nóvember 1978, kl. 14.30.

BASS

Eigandi: G. H. Bass & Co., Wilton, Maine, Bandaríkjum N-Ameríku.
Umboðsm: Páll Pálmason, lögfræðingur, Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vörur: Fatnaðarvörur og skófatnaður, þar með talin stígvél, skór og inniskór.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979, nr. 109. Skráningard. 21. maí 1979.

T 434/1978. Tilkynnt 1. nóvember 1978, kl. 14.30.

SUGARLOAFER

Eigandi: G. H. Bass & Co., Wilton, Maine, Bandaríkjum N-Ameríku.
Umboðsm: Páll Pálmason, lögfræðingur, Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vörur: Fatnaðarvörur og skófatnaður, þar með talin stígvél, skór og inniskór.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979, nr. 110. Skráningard. 21. maí 1979.

T 435/1978. Tilkynnt 1. nóvember 1978, kl. 14.30.

SUNJUNS

Eigandi: G. H. Bass & Co., Wilton, Maine, Bandaríkjum N-Ameríku.
Umboðsm: Páll Pálmason, lögfræðingur, Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vörur: Fatnaðarvörur og skófatnaður, þar með talin stígvél, skór og inniskór.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979, nr. 111. Skráningard. 21. maí 1979.

T 436/1978. Tilkynnt 1. nóvember 1978, kl. 14.30.

TACKS

Eigandi: G. H. Bass & Co., Wilton, Maine, Bandaríkjum N-Ameríku.
Umboðsm: Páll Pálmason, lögfræðingur, Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vörur: Fatnaðarvörur og skófatnaður, þar með talin stígvél, skór og inniskór.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979, nr. 112. Skráningard. 21. maí 1979.

T 437/1978. Tilkynnt 1. nóvember 1978, kl. 14.30.

WEEJUNS

Eigandi: G. H. Bass & Co., Wilton, Maine, Bandaríkjum N-Ameríku.
Umboðsm: Páll Pálmason, lögfræðingur, Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vörur: Fatnaðarvörur og skófatnaður, þar með talin stígvél, skór og inniskór.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979, nr. 113. Skráningard. 21. maí 1979.

T 481/1978. Tilkynnt 30. nóvember 1978, kl. 14.00.

COVER PLUS

Eigandi: Donald Macpherson Group Limited, Warth Mills, Radcliffe Road, Bury, Lancashire, Englandi.
Umboðsm: Björn Árnason, Einarsnesi 21, Reykjavík.
Vörur: Málaralitir, límfarfi, blönduvökvi, fernis (ekki til einangrunar), glerungur, lakk, efni til húðunar, efni til að þétta og grunnmála með, allt málning; efni til gagndreypingar á tré, efni sem vinnur gegn tæringu, þurrkefni og þynnir fyrir málningu.
Flokkur: 2.

T 493/1978. Tilkynnt 11. desember 1978, kl. 14.30.

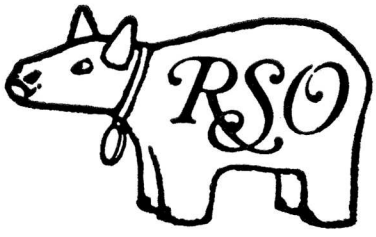
Skrás. 1979, nr. 114. Skráningard. 21. maí 1979.

OPTIPLANIMAT

Eigandi: Siemens Aktiengesellschaft, Berlin und München, 8000 München 2 Wittelsbacherplatz 2, V-Þýskalandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Læknisfræðileg og raflæknisfræðileg tæki og áhöld, einkum röntgenriðstraumsrafalar til sjúkdómsgreiningar og læknisfræðilegra nota.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979, nr. 115. Skráningard. 21. maí 1979.

T 494/1978. Tilkynnt 11. desember 1978, kl. 15.00.

Eigandi: The Robert Stigwood Organisation Limited, 67 Brook Street, London, Englandi.
Umboðsm: G. H. Sigurgeirsson, P. O. Box 1337, 121 Reykjavík.
Vörur: Hljómplötur, segulbönd, hljóm- og sjónvarpssnældur, kvikmyndafilmur og álíka tæki, til að endurgefa hljóm eða myndir. Prentað mál, þar með talið nótur fyrir hljómlist, bækur, bæklingar, hefti fyrir minningarblöð, hefti til að geyma úrklippur, skilti (posters), útgáfuefni.
Þjónusta: Framleiðsla á skemmtiefni teknu upp beint, kvikmynduðu og sjónvörpuðu, umsjá skemmtikrafta.
Flokkur: 9, 16, 41.

Skrás. 1979, nr. 116. Skráningard. 21. maí 1979.

T 492/1978. Tilkynnt 11. desember 1978, kl. 14.30.

PANTIX

Eigandi: Siemens Aktiengesellschaft Berlin und München, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, V-Þýskalandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Röntgenpípur til læknisfræðilegra nota.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979, nr. 117. Skráningard. 21. maí 1979.

T 501/1978. Tilkynnt 19. desember 1978, kl. 15.15.

ARONAL

Eigandi: GABA AB, St. Johannsvorstadt 98, CH-4056 Basle, Sviss.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Lyfjablöndur til hirðingar munns og tanna.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 118. Skráningard. 21. maí 1979.

T 502/1978. Tilkynnt 20. desember 1978, kl. 9.45.

FLEMOXIN

Eigandi: Gist-Brocades N.V., 1, Wateringseweg, Delft, Hollandi.
Umboðsm: Björn Árnason (Árni Björnsson), Reykjavík.
Vörur: Lyffræðileg penicillin efni og efnablöndur, fyrir menn.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 119. Skráningard. 21. maí 1979.

T 503/1978. Tilkynnt 20. desember 1978, kl. 15.00.

„GILCOR"

Eigandi: Mr. DESIDERIO GIL PITARCH, 53, Gremio de Zapateros street, Palma de Mallorca, Spáni.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Leikáhöld og leikföng, leikfimi- og sportvörur, (þó ekki fatnaður); jólatrésskraut.
Sokkar (háir og lágir), tilbúin kvenmanns- og karlmanna- og barnaföt, skór og alls konar skófatnaður.
Leður og leðurlíkingar ásamt vörum úr þessum efnum sem ekki eru taldar í öðrum flokkum; skinn og húðir; koffort og ferðatöskur; regnhlífar, sólhlífar og göngustafir; svipur, aktygi og söðlasmíðavörur.
Flokkur: 28, 25 og 18.

Skrás. 1979, nr. 120. Skráningard. 21. maí 1979.

T 504/1978. Tilkynnt 22. desember 1978, kl. 11.45.

Haco

Eigandi: Haco AG (Haco S.A.) (Haco Ltd.) CH--3073 Gümligen, Sviss.
Umboðsm: Örn Þór, hrl., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Kjötkraftur, eggjaduft og geymsluþolin egg, þurrkuð hrísgrjón með kryddi, þurrkaðar súpur, nautakjötkraftur, hænsna- eða fiskisoðkraftur í teningum, deigi, vökva eða dufti; kraftsósur, krydd sem vökvi eða duft, sterkt krydd, þurrkaðar kartöflur í dufti eða flögum, pönnukökueða eggjakökudeig sem duft; matarhlaup sem duft.
Flokkur: 29 og 30.

Skrás. 1979, nr. 121. Skráningard. 21. maí 1979.

T 505/1978. Tilkynnt 22. desember 1978, kl. 11.45.

MOCAFINO

Eigandi: Haco AG (Haco S.A.) (Haco Ltd.) CH--3073 Gümligen, Sviss.
Umboðsm: Örn Þór, hrl., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Kaffi og kaffibætir.
Flokkur: 30.

Skrás. 1979, nr. 122. Skráningard. 21. maí 1979.

T 506/1978. Tilkynnt 27. desember 1978, kl. 14.45.

PARTAGE

Eigandi: Faberge, Incorporated, 1345 Avenue of the Americas, New York, N. Y. 10019, Bandaríkjunum.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór, sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 3. og 5. flokki.
Flokkur: 3 og 5.

Skrás. 1979, nr. 123. Skráningard. 21. maí 1979.

T 507/1978. Tilkynnt 28. desember 1978, kl. 14.00.

SIRCAM

Eigandi: Siemens Aktiengesellschaft, Berlin und München, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, V-Þýskalandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Röntgenfilmumyndavélar til nota í læknisfræði.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979, nr. 124. Skráningard. 21. maí 1979.

T 508/1978. Tilkynnt 28. desember 1978, kl. 14.00.

VISCOLYT

Eigandi: A/S Gea, 89, Holger Danskesvej, Kaupmannahöfn, Danmörku.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 5. flokki.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 125. Skráningard. 21. maí 1979.

T 510/1978. Tilkynnt 29. desember 1978, kl. 11.30.

SERIOMAT

Eigandi: Siemens Aktiengesellschaft, Berlin und München, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, V-Þýskalandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Röntgentæki til raðmyndatöku til nota í læknisfræði.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979, nr. 126. Skráningard. 21. maí 1979.

T 511/1978. Tilkynnt 29. desember 1978, kl. 14.30.

Eigandi: FORM SPORT S.n.c. di Innocenzo e Giovanni Formenti a Company CASTELCOVATI (Brescia) Via Gramci 8, Ítalíu.
Umboðsm: Magnús Thorlacius hrl., Garðastræti 11, Reykjavík.
Vörur: Íþróttaskór fyrir tennis, körfubolta, knattspyrnu, leikfimi, kapphlaup o. fl. Íþróttafatnaður; æfingabúningar, jakkar, skyrtur, blússur, pils.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979, nr. 127. Skráningard. 21. maí 1979.

T 127/1976. Tilkynnt 12. maí 1976, kl. 14.20.

Clotimmun

Eigandi: BEHRINGWERKE AKTIENGESELLSCHAFT, Marburg/Lahn, Þýskalandi.
Umboðsm.: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Efnablöndur til sjúkdómsauðkenningar.
Flokkur: 1.

Skrás. 1979, nr. 128. Skráningard. 21. maí 1979.

T 24/1978. Tilkynnt 18. janúar 1978, kl. 15.00.

TOSHIBA

Eigandi: TOKYO SHIBAURA ELECTRIC CO., Ltd., 72, Horikawa-cho, Saiwai-ku, Kawasaki-shi, Japan.

Umboðsm.: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Flokkur: 7:
Rakstraumsrafalar, riðstraumshreyflar, rafmagns-þvottavélar, miðflóttaafls-þurrkunarvélar, rafmagnsáhaldasett til heimilisnota, rafmagnsdósaopnarar, þjöppur, riðstraumsrafalar, lyftur.

Flokkur 8: Rafmagnsrakvélar.

Flokkur 9: Fasastillar, snúningsstraumbreytar, afriðlar, straumbreytar, rofatöflur, spólurofar, rofar til að opna og loka fyrir straum, mótstöður, þéttar, eldingarvarar, lokunartæki, tengilínur, vartappar.
Rafmagnsþræðir og kaplar, raflagnaáhöld, þurrrafhlöður, smárar, hálfleiðarar, afriðlar, sjálfstæðar rásir, rafeindalampar, bakskautslampar, símamóttökutæki, símritatæki og kerfi, myndflutningstæki, tæki til flutnings raddmyndar, útvarpskallkerfi og móttökutæki, ratsjáraðvörunarbúnaður, labb-rabb-tæki, lokað kerfi sjónvarpsmyndavéla og eftirlitstækja, hljóðvarpsmagnarahljóðnemar, rafmagnshátalarar, burðarsegulspólur, hljóðvarpssendi- og móttökutæki, sjónvarpssendi- og móttökutæki og hlutar til þeirra, tæki til upptöku hljóðs, rafmagnsplötuspilarar, plötuspilarar, segulbandsupptökuvélar, segulbandsupptökutæki, upptökutæki fyrir segulbönd í hylkjum, hátalaraspólur, magnarar, fjarskiptatæki með köplum, og aukatæki til slíkra kerfa, 8 rása segulbandstæki með hylkjum, segulbönd, segulbönd í hylkjum og hylkjasamstæðum, hátalarakerfi, móttökustillar, hylkja- og hylkjasamstæður til nota í bifreiðum, útvarpshljóðnemar.
Rafsjónar merkjalesarar, rafsjónar merkjagreinarar, rafmagnsstraujárn, rafmagnsryksugur, tímarofar, rafmagns flugueyðarar, rafmagnshárþurrkarar, voltamælar, wattmælar, wattstundamælar, tíðnimælar, fasamælar, tæki til að mæla leiðslu til jarðar, mælitæki fyrir rafsveiflur, tæki til að mæla loftnet, sveiflumælar, segulmælitæki, rásamælar, sveifluritarar, tölvur, rafeindareiknar til að hafa á skrifborði, úthljóðs-bylgjugreinarar, segulgreinarar, segulmálmleitartæki, hringlaga hraðarar, geigermælar, loran siglingatæki, rafbylgjustaðsetningartæki, ratsjárgeislatæki, ratsjártæki, tæki til fjarritunar og firðstjórnunar, búðafételjar, aflmælar.
Stutttímahljóðgjafatæki, langtímahljóðgjafatæki, þrívíddar hljóðgjafatæki, hljóðgjafarblöð.
Tilraunatæki úr gleri, leifturljósatæki, leifturljósalampar, stórar sjálfstæðar rásir, röntgenlampar, rafmagnsblýantsyddarar.

Flokkur 10: Kvikasilfurslampar, rafmagnsnuddtæki, rafmagnstæki til upptöku hjartalínurita til nota við lækningar, rafmagnsheilaritaupptökutæki, tæki til lækninga með útfjólubláum geislum, tæki til lækninga með útstuttbylgjum, röntgentæki til læknismeðferðar, geislalækningatæki,

kerfi til sjúkdómsgreiningar í blóðrás, tæki til lækningar með úthljóðbylgjum, neistamyndavélar, neistaskjáir, læknisfræðilegar tölvur, tæki til að mæla geislavirkniskammt við lækningar.

Flokkur 11: Rafmagnslampastæði, glólampar, lampar með innsigluðum geisla, lampar fyrir leitarljós, flúrlampar, gangsetjarar fyrir lampa, kvikasilfursgufulampar, xenonlampar, joðlampar, natriumlampar, halogenamálmalampar, neonglóðarlampar, ljósabúnaður, kæliskápar, tæki til að ákveða hita og rakastig andrúmslofts, rafmagnsvatnskælar, rafmagnshitarar, rafmagnshitateppi, rafmagnsvatnshitarar, örbylgjuofnar, rafmagnsristitæki, rafmagnshitaplötur til eldunar, sjálfvirkar rafmagns suðuvélar, rafmagnsvélar til framleiðslu ávaxtasafa, rafmagnshrærivélar til heimilisnota, sjálfvirkar gufusuðuvélar, rafmagnsbrauðristar, rafmagnssuðuvélar, rafmagnskaffigerðarvélar, rafmagnseggjasuðuvélar, rafmagnskaffiblöndunarvélar, rafmagnsdælur til heimilisnota, rafmagnsviftur, rafmagnslofthreinsitæki, rafmagnsloftræstitæki, rafmagnsþurrkarar, rafmagnsofnar, frystiskápar til vörusýninga, olíuhitarar, gashitarar, myrkvunartæki.

Flokkur 12: Riðstraumshreyflar fyrir farartæki.

Flokkur 16: Rafhleðslu-afritunarvélar, götunarvélar fyrir gataspjöld, sjálfvirkar ritvélar, vélar til ritunar heimilisfanga, vélar til afgreiðslu aðgangskorta, sjálfvirkar vélar til athugunar aðgangskorta.

Flokkar: 7, 8, 9, 10, 11, 12 og 16.

Skrás. 1979, nr. 129. Skráningard. 21. maí 1979.

T 137/1978. Tilkynnt 31. mars 1978, kl. 10.30.

ESTEE

Eigandi: ESTEE LAUDER COSMETICS LTD., 161 Commander Blvd., Agincourt, Ontario, Kanada.

Umboðsm.: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.

Vörur: Sápur, ilmvörur, ilmolíur, fegrunarvörur, efnablöndur og vökvar til að vernda hár, svitalyktareyðir, snyrtivörur án lyfja.

Flokkur: 3.

Skrás. 1979, nr. 130. Skráningard. 21. maí 1979.

T 138/1978. Tilkynnt 31. mars 1978, kl. 10.30.

ESTEE LAUDER

Eigandi: ESTEE LAUDER COSMETICS LTD., 161 Commander Blvd., Agincourt, Ontario, Kanada.

Umboðsm.: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.

Vörur: Sápur, ilmvörur, ilmolíur, fegrunarvörur, efnablöndur og vökvar til að vernda hár, svitalyktareyðir, snyrtivörur án lyfja.

Flokkur: 3.

Skrás. 1979, nr. 131. Skráningard. 21. maí 1979.

T 140/1978. Tilkynnt 31. mars 1978, kl. 10.30.

YOUTH-DEW

Eigandi: ESTEE LAUDER COSMETICS LTD., 161 Commander Blvd., Agincourt, Ontario, Kanada.
Umboðsm.: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Vörur: Sápur, ilmvörur, ilmolíur, fegrunarvörur, efnablöndur og vökvar til að vernda hár, svitalyktareyðir, snyrtivörur án lyfja.
Flokkur: 3.

Skrás. 1979, nr. 132. Skráningard. 21. maí 1979.

T 141/1978. Tilkynnt 31. mars 1978, kl. 10.30.

azurēe

Eigandi: ESTEE LAUDER COSMETICS LTD., 161 Commander Blvd., Agincourt, Ontario, Kanada.
Umboðsm.: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Vörur: Ilmvötn, fegrunarvörur og snyrtivörur.
Flokkur: 3.

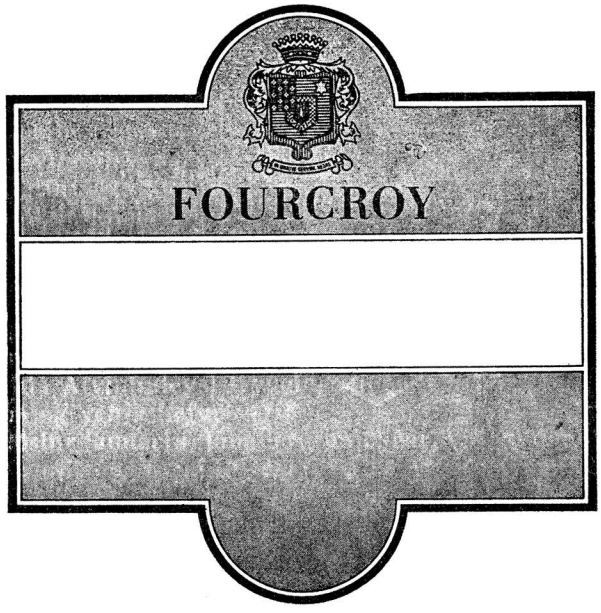
Skrás. 1979, nr. 133. Skráningard. 21. maí 1979.

T 488/1978. Tilkynnt 5. desember 1978, kl. 14.30.

ORBISKOP

Eigandi: Siemens Aktiengesellschaft, Berlín og München, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, Þýskalandi.
Umboðsm.: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Röntgen-sjúkdómsgreiningartæki og áhöld, svo og hlutar til þeirra.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979, nr. 134. Skráningard. 21. maí 1979.
T 267/1978. Tilkynnt 28. júní 1978, kl. 11.30.

Eigandi: EATBLISSEMENTS FOURCROY SA., 119, rue Steyls, Bruxelles, Belgíu.
Umboðsm.: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Vín, sterkir drykkir og líkjörar, öl og porteröl, ölkelduvatn og gosdrykkir, og aðrir óáfengir drykkir; saft og aðrar efnablöndur til framleiðslu drykkja. Pappír og pappírsvörur, pappi og pappavörur; prentað mál, blöð, tímarit, bækur, boðrit, auglýsingaspjöld, ljósmyndir og myndamót.
Flokkar: 33, 32 og 16.

Skrás. 1979, nr. 135. Skráningard. 21. maí 1979.
T 268/1978. Tilkynnt 28. júní 1978, kl. 11.30.

FOURCROY

Eigandi: EATBLISSEMENTS FOURCROY SA., 119, rue Steyls, Bruxelles, Belgíu.
Umboðsm.: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Vín, sterkir drykkir og líkjörar, öl og porteröl, ölkelduvatn og gosdrykkir, og aðrir óáfengir drykkir; saft og aðrar efnablöndur til framleiðslu drykkja. Pappír og pappírsvörur, pappi og pappavörur; prentað mál, blöð, tímarit, bækur, boðrit, auglýsingaspjöld, ljósmyndir og myndamót.
Flokkar: 33, 32 og 16.

Skrás. 1979, nr. 136. Skráningard. 21. maí 1979.

T 412/1978. Tilkynnt 23. október 1978, kl. 16.30.

FRENCH CONNECTION

Eigandi: THE FRENCH CONNECTION LIMITED, 44 South Molton Street, London W1., Englandi.
Umboðsm.: G. H. Sigurgeirsson, P. O. Box 1337, 121 Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 25. flokki, þar með talið fatnaðarvörur fyrir karlmenn, kvenmenn og börn; skófatnaður, hattar og húfur.
Flokkur: 25.
Merkið gildir aðeins fyrir vörur hannaðar og/eða framleiddar í Frakklandi.

Skrás. 1979, nr. 137. Skráningard. 21. maí 1979.

T 455/1978. Tilkynnt 9. nóvember 1978, kl. 13.30.

ORTHO-NOVUM

Eigandi: Johnson & Johnson, 501 George Street, New Brunswick, New Jersey, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsm.: G. H. Sigurgeirsson, P. O. Box 1337, 121 Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 5. flokki einkum efnablöndur til nota sem meðul, meðul handa dýrum og efnablöndur til hreinlætis (sérstaklega til nota við hormóna-sambönd).
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 138. Skráningard. 21. maí 1979.

T 2/1979. Tilkynnt 8. janúar 1979, kl. 11.30.

BOBOS

Eigandi: NEW JEANS & JACKETS S.p.a., Via BOITO, 8, Mílanó, Ítalíu.
Umboðsm.: G. H. Sigurgeirsson, P. O. Box 1337, 121 Reykjavík.
Vörur: Fatnaðarvörur fyrir karlmenn, kvenfólk, börn.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979, nr. 139. Skráningard. 21. maí 1979.

T 8/1979. Tilkynnt 10. janúar 1979, kl. 15.00.

HEPOLITE

Eigandi: HEPWORTH & GRANDAGE of St. John's Works, Bradford, West Yorkshire, BD4 8TU, Englandi.
Umboðsm.: Björn Árnason (Árni Björnsson cand. polit.), Reykjavík.
Vörur: Vélahlutar og þjöppuhlutar, þ. á m. stimplar, stimpilhringir, stimpilboltar, sylinderfóðringar og stimpilsett (í stimpilsettum er fullkominn stimpill með hringjum og stimpilbolta í viðkomandi sett).
Flokkur: 7 og 12.

Skrás. 1979, nr. 140. Skráningard. 21. maí 1979.

T 11/1979. Tilkynnt 11. janúar 1979, kl. 15.30.

UROGRAPH

Eigandi: Siemens Aktiengesellschaft, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, V.-Þýskalandi.
Umboðsm.: Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Raflæknisfræðileg tæki og útbúnaður; röntgentæki og áhöld til nota við lækningar; borð fyrir röntgensjúkdómsgreiningar; hlutar til fyrrgreindra vara.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979, nr. 141. Skráningard. 21. maí 1979.

T 16/1979. Tilkynnt 17. janúar 1979, kl. 15.00.

Hoechst

Eigandi: Hoechst Aktiengesellschaft, 6230, Frankfurt/Main — 80 V.-Þýskalandi.
Umboðsm.: Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Læknisfræðileg tæki og áhöld.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979, nr. 142. Skráningard. 21. maí 1979.

T 18/1979. Tilkynnt 18. janúar 1979, kl. 13.30.

BEREC

Eigandi: Berec Group Limited, Berec House, 1255 High Road, Whetstone, London N20 OEJ, Englandi.
Umboðsm.: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 9. og 11. flokki.
Flokkar: 9 og 11.

Skrás. 1979, nr. 143. Skráningard. 21. maí 1979.

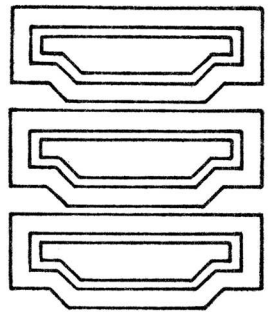
T 19/1979. Tilkynnt 19. janúar 1979, kl. 10.30.

BILLITON

Eigandi: Billiton B.V. of 19 Louis Couperusplein, P.O. Box 190, The Hague, Hollandi.
Umboðsm.: Björn Árnason (Árni Björnsson cand. polit.), Reykjavík.
Vörur: Venjulegir málmar, óunnir og að nokkru leyti unnir, og málmblöndur úr þeim.
Flokkur: 6.

Skrás. 1979, nr. 144. Skráningard. 21. maí 1979.

T 20/1979. Tilkynnt 19. janúar 1979, kl. 10.30.

Eigandi: Billiton B.V. of 19 Louis Couperusplein, P.O. Box 190, The Hague, Hollandi.
Umboðsm.: Björn Árnason (Árni Björnsson cand. polit.), Reykjavík.
Vörur: Venjulegir málmar, óunnir og að nokkru leyti unnir, og málmblöndur úr þeim.
Flokkur: 6.

Skrás. 1979, nr. 145. Skráningard. 21. maí 1979.

T 436/1975. Tilkynnt 30. desember 1975, kl. 15.20.

DUVAL

Eigandi: R. J. Reynolds Tobacco Company, Main & Fourth Street, City of Winston-Salem North Carolina 27101, Bandaríkjunum.
Umboðsm: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Vindla og tóbaksframleiðsla, að undanskildum vindlingum.
Flokkur: 34.

Skrás. 1979, nr. 146. Skráningard. 21. maí 1979.

T 359/1977. Tilkynnt 7. september 1978, kl. 13.30.

Eigandi: Adamovské strojírny, národní podnik, Adamov u Brna, Tékkóslóvakíu.
Umboðsm: Ragnar Ólafsson, hrl.
Vörur: Prentvélar og bókbandsvélar.
Flokkur: 7.

Skrás. 1979, nr. 147. Skráningard. 21. maí 1979.

T 360/1977. Tilkynnt 7. september 1977, kl. 13.30.

Eigandi: Adamovské strojírny, národní podnik, Adamov u Brna, Tékkóslóvakíu.
Umboðsm: Ragnar Ólafsson, hrl.
Vörur: Prentvélar og bókbandsvélar.
Flokkur: 7.

Skrás. 1979, nr. 148. Skráningard. 21. maí 1979.

T 43/1978. Tilkynnt 31. janúar 1978, kl. 15.00.

JERVIS

Eigandi: LLAMBES, S.A., 52-54 Roberto Bassas Street, Barcelona, Spáni.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Fatnaðarvörur fyrir karlmenn, konur og börn.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979, nr. 149. Skráningard. 21. maí 1979.

T 258/1978. Tilkynnt 26. júní 1978, kl. 11.30.

MARTIN'S

Eigandi: Fomento Eborense, Limitada, Évora, Avenida Combatentes da Grand Guerra 27, Portúgal.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Blöðrutyggigúm, tyggigúm, sætabrauðsvörur, brjóstsykur, sælgæti, karamellur, súkkulaði, ilmolíur (ekki loftnæmar), kökugerðarduft, duft til svaladrykkjargerðar, o. s. frv.
Flokkur: 30.

Skrás. 1979, nr. 150. Skráningard. 21. maí 1979.

T 368/1978. Tilkynnt 15. september 1978, kl. 11.45.

PAM

Eigandi: AMERICAN HOME PRODUCTS CORPORATION, 685 Third Avenue, New York, New York, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Framleiðsla úr jurtum til að úða á yfirborð eldunaráhalda til að baka eða steikja á án fitu til að koma í veg fyrir að maturinn festist við yfirborðið.
Flokkur: 29.

Skrás. 1979, nr. 151. Skráningard. 11. júlí 1979.

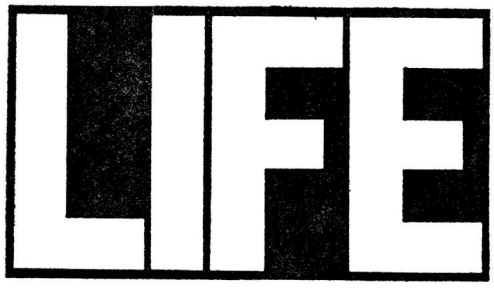
T 486/1978. Tilkynnt 5. desember 1978, kl. 14.30.

LIFE

Eigandi: Time Incorporated, 1271 Avenue of the Americas, New York, N. Y. 10020, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Pappír og pappírsvörur, pappi og pappavörur; prentað mál, blöð og tímarit, bækur; bókbandsefni; ljósmyndir; pappírssalavörur, bindiefni til notkunar við pappírsframleiðslu; hlutir til notkunar fyrir listamenn; penslar; ritvélar og skrifstofuáhöld (þó ekki húsgögn); hlutir til leiðbeininga og kennslu (þó ekki áhöld); spil; leturstafir; myndamót.
Flokkur: 16.

Skrás. 1979, nr. 152. Skráningard. 11. júlí 1979.

T487/1978. Tilkynnt 5. desember 1978, kl. 14.30.

Eigandi: Time Incorporated, 1271 Avenue of the Americas, New York, N. Y. 10020, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: **Pappír og pappírsvörur, pappi og pappavörur; prentað mál, blöð og tímarit, bækur; bókbandsefni; ljósmyndir; pappírssalavörur, bindiefni til notkunar við pappírsframleiðslu; hlutir til notkunar fyrir listamenn; penslar; ritvélar og skrifstofuáhöld (þó ekki húsgögn); hlutir til leiðbeininga og kennslu (þó ekki áhöld); spil; leturstafir; myndamót.**
Flokkur: **16.**

Skrás. 1979, nr. 153. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 500/1978. Tilkynnt 18. desember 1978, kl. 15.30.

Eigandi: Mora, S.A., Dos de Mayo, 235 Onteniente (Valencia), Spáni.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: **Vefnaðarvörur, rúmábreiður, rúmfatnaður og litlar gólfábreiður.**
Flokkur: **24.**

Skrás. 1979, nr. 154. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 496/1978. Tilkynnt 12. desember 1978, kl. 14.45.

ZANTAC

Eigandi: GLAXO OPERATIONS UK LIMITED, 891-995 Greenford Road, Greenford, Middlesex, Englandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Efnablöndur til nota sem meðul; meðul handa dýrum.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 155. Skráningard. 11. júlí 1979.

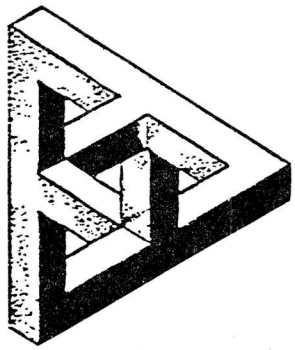
T 7/1979. Tilkynnt 8. janúar 1979, kl. 14.00.

SOLCALINA

Eigandi: Manuel Marques Pedrosa, Cais de S. Roque, n. 121, Aveiro, Portúgal.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Efnafræðilegar afurðir til notkunar við jarðyrkju; dýraáburður; efnavörur til iðnaðar, kalkáburður til notkunar í landbúnaði, og tilbúinn áburður til jarðyrkju.
Flokkur: 1.

Skrás. 1979, nr. 156. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 14/1979. Tilkynnt 16. janúar 1979, kl. 15.15.

Eigandi: Infinity Records, Inc., 10 East 53rd Street, New York, N. Y. 10022, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Grammófónplötur og segulbönd.
Flokkur: 9.

Skrás. 1979, nr. 157. Skráningard. 11. júlí 1979.

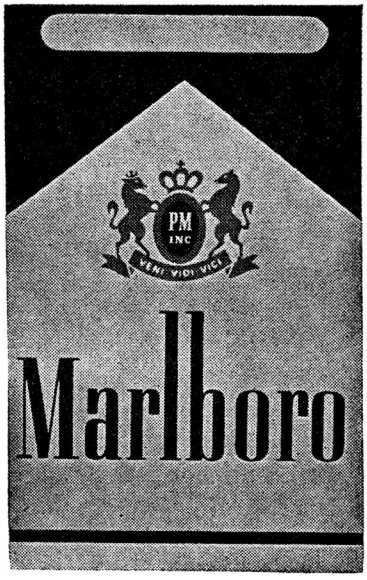
T 15/1979. Tilkynnt 16. janúar 1979, kl. 15.15.

Eigandi: Continental Candy Company A/S, P.O. Box 299, 7100 Vejle, Danmörku.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 5. og 30. flokki.
Flokkar: 5 og 30.

Skrás. 1979, nr. 158. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 17/1979. Tilkynnt 17. janúar 1979, kl. 15.00.

Eigandi: **Philip Morris Incorporated, a Virginia corporation, 100 Park Avenue,** New York, New York 10017, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 25. flokki.
Flokkur: 25.

Merkið er í rauðum, gullnum, svörtum og hvítum litum.

Skrás. 1979, nr. 159. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 21/1979. Tilkynnt 19. janúar 1979, kl. 10.30.

DEPOID

Eigandi: Gist Brocades N.V., 1, Wateringseweg, Delft, Hollandi.
Umboðsm: Björn Árnason (Árni Björnsson cand polit.), Reykjavík.
Vörur: Lyf, lyfjaefni og meðul fyrir menn.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 160. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 24/1979. Tilkynnt 23. janúar 1979, kl. 15.00.

URIHESIVE

Eigandi: E. R. SQUIBB & SONS, INC., Lawrenceville-Princeton Road, Princeton, New Jersey 08540, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Alls konar sáraumbúðir með plástrum og púður, smyrsl, kítti, krem og áburður, sem nota á með sáraumbúðum með plástrum. Skurðlækningatæki, áhöld og verkfæri, hlutar og smáhlutir til þeirra.
Flokkar: 5 og 10.

Skrás. 1979, nr. 161. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 25/1979. Tilkynnt 25. janúar 1979, kl. 13.30.

CIE

Eigandi: Shulton, Inc., 697 Route 46, Clifton, New Jersey 07015, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsm: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vörur: Fegrunarmeðul og snyrtivörur, þar á meðal ilmvörur, kölnarvatn, hörundspúður, áburður á hendur og hörund, snyrtivatn, handsápa, freyðiefni í baðvatn og baðkristallar.
Flokkur: 3.

Skrás. 1979, nr. 162. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 27/1979. Tilkynnt 26. janúar 1979, kl. 11.30.

PAYEN

Eigandi: J. Payen Limited, 136 Edinburgh Avenue, Slough, Berkshire, Englandi.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Þéttingar, pakkningar og lokunarefni.
Flokkur: 17.

Skrás. 1979, nr. 163. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 28/1979. Tilkynnt 26. janúar 1979, kl. 11.30.

COVMO

Eigandi: A.E. Auto Parts Limited, Legrams Lane, Bradford BD7 1NQ, West Yorkshire, Englandi.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Hlutar og tengihlutar fyrir sprengihólfsvélar og loftþjöppur, þ. m. t. dælubullur, dælubulluhringir, strokkfóðringar og öxulendateinar fyrir dælubullur.
Flokkur: 7.

Skrás. 1979, nr. 164. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 29/1979. Tilkynnt 26. janúar 1979, kl. 14.30.

Eigandi: Landssamband íslenskra rafverktaka, Hólatorgi 2, 101 Reykjavík.
Þjónusta: Rafverktakastarfsemi.
Flokkur: 42.

Skrás. 1979, nr. 165. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 30/1979. Tilkynnt 26. janúar 1979, kl. 14.30.

Eigandi: Landssamband íslenskra rafverktaka, Hólatorgi 2, 101 Reykjavík.
Þjónusta: Rafverktakastarfsemi.
Flokkur: 42.

Skrás. 1979, nr. 166. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 33/1979. Tilkynnt 30. janúar 1979, kl. 13.15.

CARDOSKOP

Eigandi: SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, V.-Þýskalandi.

Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Læknisfræðileg og raflæknisfræðileg tæki, áhöld og útbúnaður, einkum læknisfræðileg röntgentæki og áhöld til sjúkdómsgreiningar.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979, nr. 167. Skráningard. 11. júlí 1979.

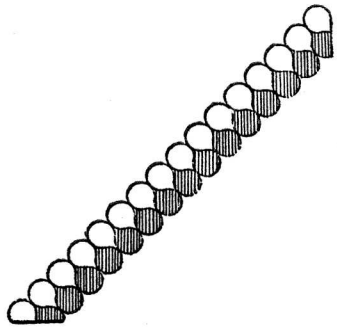
T 34/1979. Tilkynnt 1. febrúar 1979, kl. 14.00.

J a c' P

Eigandi: A/S Carli Gry, Eksport, Fredriksberggade 12, 1459 Kaupmannahöfn K, Danmörku.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Fatnaðarvörur.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979, nr. 168. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 35/1979. Tilkynnt 2. febrúar 1979, kl. 14.30.

Eigandi: NABISCO., INC., East Hanover, New Jersey, 07936, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Hveiti og kornmatarblöndur; brauð, kex, kökur, sætabrauð og kökubúðarvörur.
Flokkur: 30.

Skrás. 1979, nr. 169. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 37/1979. Tilkynnt 5. febrúar 1979, kl. 12.50.

CLAFORAN

Eigandi: Hoechst Aktiengesellschaft, 6230 Frankfurt/Main — 80 V.-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Lyfjablöndur.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 170.
T 38/1979.

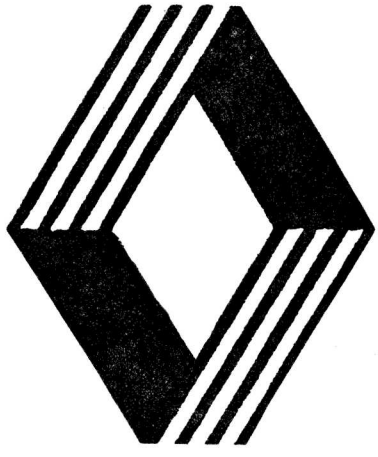
Skráningard. 11. júlí 1979.
Tilkynnt 6. febrúar 1979, kl. 13.30.

Eigandi: DEUTSCHE GRANINI GmbH & Co. KG, Kammeratsheide, 4800 Bielefeld, V.-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Grænmetissafar til nota við sérstakt mataræði. Innsoðnir ávaxtasafar sem næringarefni, að undanteknum rokgjörnum olíum; ávaxtamauk, bjór, ölkelduvatn, og aðrir óáfengir drykkir, sérstaklega ávaxtasafar, grænmetissafar, sem drykkir; sítrónudrykkir, drykkir sem innihalda cola; mjólkurblöndudrykkir, og blandaðir drykkir, aðallega úr appelsínusafa, ávaxtasafa, ávaxtaþykkni og mauk til framleiðslu á tærum og ekki tærum óáfengum drykkjum.
Flokkar: 5 og 32.

Skrás. 1979, nr. 171.
T 40/1979.

Skráningard. 11. júlí 1979.
Tilkynnt 6. febrúar 1979, kl. 13.30.

Eigandi: REGIE NATIONALE DES USINES RENAULT, 8/10 Avenue Emile Zola, 92109 BOULOGNE BILLANCOURT, Frakklandi.

Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Varahlutir og tengihlutir (fittings) fyrir vélknúin flutningatæki á landi.
Flokkar: 11 og 12.

Forgangsréttar krafist frá 22. ágúst 1978.

Skrás. 1979, nr. 172. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 41/1979. Tilkynnt 7. febrúar 1979, kl. 11.00.

CORINDOLAN

Eigandi: Fa. Schering AG., D-1000 Berlín 65 og Bergkamen BR. Þýskalandi.
Umboðsm: Jón N. Sigurðsson, Reykjavík.
Vörur: Lyf og lyfjaefni.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 173. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 44/1979. Tilkynnt 9. febrúar 1979, kl. 14.00.

Sunkist

Eigandi: SUNKIST GROWERS INC., 14130 Riverside Drive, Sherman Oaks, California 91403, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Nýir ávextir og grænmeti.
Flokkur: 31.

Skrás. 1979, nr. 174. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 46/1979. Tilkynnt 12. febrúar 1979, kl. 16.00.

ZOVIRAX

Eigandi: The Wellcome Foundation Ltd., The Wellcome Building, 183 Euston Road, London NW1 2BP, Englandi.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Lyf til varnar veirusjúkdómum í fólki.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 175. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 49/1979. Tilkynnt 13. febrúar 1979, kl. 14.30.

BOUNCE

Eigandi: Mars Incorporated, Westgate Park, 1651 Old Meadow Road, McLean, Virginia, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Fóðurvörur handa dýrum.
Flokkur: 31.

Skrás. 1979, nr. 176. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 50/1979. Tilkynnt 13. febrúar 1979, kl. 14.30.

TRILL

Eigandi: Mars Incorporated, Westgate Park, 1651 Old Meadow Road, McLean, Virginia, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Fóðurvörur handa dýrum.
Flokkur: 31.

Skrás. 1979, nr. 177. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 51/1979. Tilkynnt 13. febrúar 1979, kl. 14.30.

EUROPEAN FERRIES

Eigandi: European Ferries Limited, Trafalgar House, 11 Waterloo Place, London, SW1, Englandi.
Umboðsm: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Þjónusta: Flutninga- og geymsluþjónusta fyrir farþega og vörur á járnbrautum, vegum, vatni, sjó og í lofti.
Flokkur: 39.

Skrás. 1979, nr. 178. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 53/1979. Tilkynnt 14. febrúar 1979, kl. 10.45.

NOCTAMID

Eigandi: Schering AG. D-1000 Berlin 65, Müllerstr. 170-178 og Bergkamen, Þýskalandi.
Umboðsm: Jón N. Sigurðsson, Reykjavík.
Vörur: Lyf, efni til lyfja og heilsuverndar.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 179. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 55/1979. Tilkynnt 14. febrúar 1979, kl. 15.00.

MICK

Eigandi: Mars Incorporated, Westgate Park, 1651 Old Meadow Road, McLean, Virginia, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Fóðurvörur handa dýrum.
Flokkur: 31.

Skrás. 1979, nr. 180. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 58/1979. Tilkynnt 19. febrúar 1979, kl. 15.00.

SURGICARE

Eigandi: E.R. Squibb & Sons, Inc., Lawrenceville-Princeton Road, Princeton, New Jersey 08540, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Efnablöndur til nota sem lyf, duft, kvoður, þykkni og smyrsl, sjálflímandi sáraumbúðir, plástrar og bindi, allt til nota við skurðaðgerðir, og til meðferðar eftir skurðaðgerðir. Skurðlækningaáhöld, áhöld og tæki til notkunar fyrir og eftir skurðaðgerðir á smáþörmum og ristlum, kerar fyrir smáþarma, kerar, sáraopahaldarar, frárennslisleiðslur, og álíka áhöld og tæki til meðferðar við skurðlækningar.
Flokkar: 5 og 10.

Skrás. 1979, nr. 181. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 61/1979. Tilkynnt 19. febrúar 1979, kl. 15.00.

Hoechst

Eigandi: Hoechst Aktiengesellschaft, 6230 Frankfurt/Main — 80, V.-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Fóður og fóðurbætir.
Flokkur: 31.

Skrás. 1979, nr. 182. Skráningard. 11. júlí 1979.

T 62/1979. Tilkynnt 19. febrúar 1979, kl. 15.00.

KATKINS

Eigandi: Mars Incorporated, Westgate Park, 1651 Old Meadow Road, McLean, Virginia, Bandaríkjunum.

Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: **Fóðurvörur handa dýrum.**
Flokkur: **31.**

Skrás. 1979, nr. 183. **Skráningard. 11. júlí 1979.**

T 71/1979. **Tilkynnt 27. febrúar 1979, kl. 14.00.**

STRONPAC

Eigandi: STRONGPAC ENKA PLM V.O.F., DONGEN, Hollandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: **Flöskur úr plasti.**
Flokkur: **21.**

Skrás. 1979, nr. 184. **Skráningard. 11. júlí 1979.**

T 72/1979. **Tilkynnt 27. febrúar 1979, kl. 14.00.**

STRONGOPAC

Eigandi: STRONGPAC ENKA PLM V.O.F., DONGEN, Hollandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: **Flöskur úr plasti.**
Flokkur: **21.**

Skrás. 1979, nr. 185. **Skráningard. 14. ágúst 1979.**

T 73/1979. **Tilkynnt 27. febrúar 1979, kl. 14.00**

Divipren

Eigandi: Hoechst Aktiengesellschaft, 6230 Frankfurt/Main — 80, V.-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Lyf.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 186. **Skráningard. 11. júlí 1979.**

T 74/1979. **Tilkynnt 27. febrúar 1979, kl. 14.00.**

Tarivid

Eigandi: Hoechst Aktiengesellschaft, 6230 Frankfurt/Main — 80, V.-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Lyf.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 187. Skráningard. 11. júlí 1979.

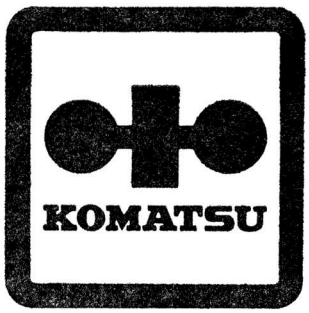
T 75/1979. Tilkynnt 27. febrúar 1979, kl. 14.00.

Munobal

Eigandi: Hoechst Aktiengesellschaft, 6230 Frankfurt/Main — 80, V.-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Lyf.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 188. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 358/1974. Tilkynnt 12. nóv. 1974, kl. 11.30.

Eigandi: KABUSHIKI KAISHA KOMATSU SEISAKUSHO, 3—6, 2-chome, Akasaka, Minato-ku, Tokyo, Japan.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Jarðýtur, mýrajarðýtur, hjólajarðýtur, vegheflar, jarðýtur með tönnum og hrifum, ámoksturstæki með skóflum, dráttarvéla-ámoksturstæki, skóflur fyrir ámokstursvélar, bakdragsskurðgröfur, jarðýtugröfur, kranar, vélknúnar gröfur, keðjuskóflagröfur, gröfur til námagraftar, skurðgröfur, jarðgangaborvélar, vegvaltarar, þjapparar, malbiksvaltarar, hjólbarðavaltarar, titringsvaltarar, brautarafréttarar, beygjuvélar, vélpressur, höggsmíðapressur, vökvaþrýstipressur, útþrýstipressur, vélar til að höggva steypujárnsblokkir, vélar til að velta steypujárnsblokkum, hlaða þeim og stafla, vélar til að stafla til endurvinnslu, endurvinnsluvélar, flutningsbönd, rökur, kúluofnar, tæki til að framleiða heitt loft, rafmagnsmálmbræðsluofnar, hjólakranar, skriðbeltadráttarvagnar, sem steypa af sér. Rafstraumsréttarar, (Rectifiers), straumbreytar, spanstjórntæki, aðaltöflur, segulrofar, tenglar, roftenglar, straumrofar, segulrofar á brautum, mótstöður, rafgeymar, tengitappar, ampéremælar, voltmælar, wattmælar, áhrifsmælar, fasamælar, mótstöðumælar, þéttamælar, straumsveiflumælar, stjórntæki fyrir straumrásir, tvípólar (Diodes), smárar, hitamótstöður (Thermistors). Gaffallyftivagnar, rafknúnir gaffallyftivagnar, hreyfilknúnir gaffallyftivagnar, dráttarvélar, vagnar, sem steypa af sér, steypublöndunarvagnar, snjó-farartæki.
Flokkar: 7, 9 og 12.
Forgangsréttar krafist frá 12. júlí 1974.

Skrás. 1979, nr. 189. **Skráningard. 14. ágúst 1979.**
T 340/1978. Tilkynnt 23. ágúst 1978, kl. 10.35.

Camelia

Eigandi: VEREINIGTE PAPIERWERKE, 8500 Nürnberg 1, Schoppershofstrasse 80, V-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Vörur fyrir kvenfólk til hollustuhátta; dömubindi, grisjur og bómullartappar.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 190. **Skráningard. 14. ágúst 1979.**
T 341/1978. Tilkynnt 23. ágúst 1978, kl. 10.35.

TEMPO

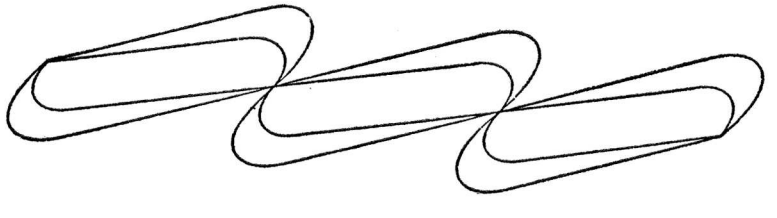
Eigandi: VEREINIGTE PAPIERWERKE, 8500 Nürnberg 1, Schoppershofstrasse 80, V-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Vörur gerðar úr pappír eða tréni, einkum vasaklútar, snyrtiþurrkur, servéttur, þurrkuklútar, salernispappír.
Flokkur: 16.

Skrás. 1979, nr. 191. **Skráningard. 14. ágúst 1979.**
T 464/1978. Tilkynnt 20. nóv. 1978, kl. 15.45.

SNAP

Eigandi: IRISH BISQUITS LIMITED, Belgrad Road, Tallaght, Co., Dublin, Írlandi.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Sykur, súkkulaði og sætabrauð.
Flokkur: 30.

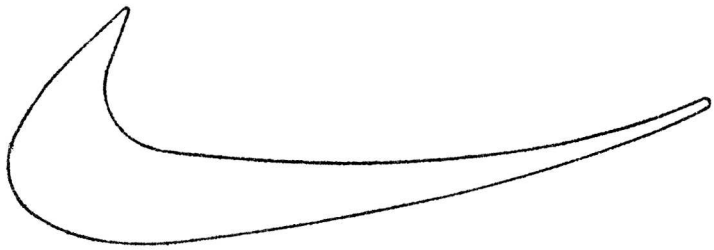
Skrás. 1979, nr. 192. **Skráningard. 14. ágúst 1979.**
T 3/1979. Tilkynnt 8. jan. 1979, kl. 14.00.

Eigandi: BRS, Inc., 8285 S.W. Nimbus, Suite 115, Beaverton, Oregon 97005, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Íþróttaskór og íþróttabúningar.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979, nr. 193. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 5/1979. Tilkynnt 8. jan. 1979, kl. 14.00.

Eigandi: BRS, Inc., 8285 S.W. Nimbus, Suite 115, Beaverton, Oregon 97005, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Íþróttaskór, íþróttabúningar og töskur.
Flokkar: 25 og 28.

Skrás. 1979, nr. 194. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 6/1979. Tilkynnt 8. jan. 1979, kl. 14.00.

NIKE

Eigandi: BRS, Inc., 8285 S.W. Nimbus, Suite 115, Beaverton, Oregon 97005, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Íþróttaskór, íþróttabúningar og töskur.
Flokkar: 25 og 28.

Skrás. 1979, nr. 195. Skráningard. 14. ágúst 1979.

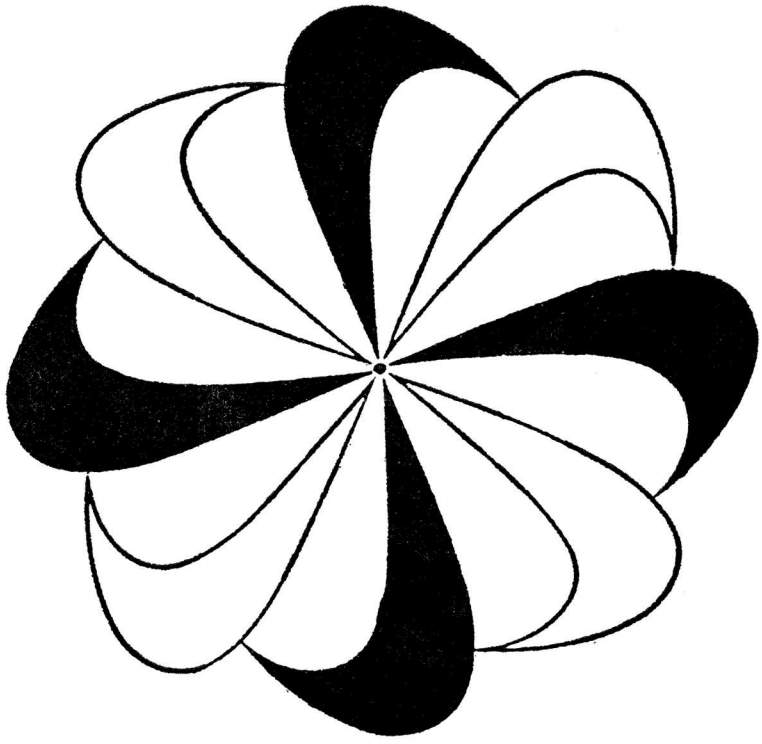
T 26/1979. Tilkynnt 25. janúar 1979, kl. 15.15.

AMERICAN EXPRESS

Eigandi: American Express Company, American Express Plaza, New York, New York, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Þjónusta: Fjármálastarfsemi og ferðaþjónusta.
Flokkar: 36 og 39.

Skrás. 1979, nr. 196.
T 4/1979.

Skráningard. 14. ágúst 1979.
Tilkynnt 8. jan. 1979, kl. 14.00.

Eigandi: BRS, Inc., 8285 S.W. Nimbus, Suite 115, Beaverton, Oregon 97005, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Íþróttaskór, íþróttabúningar og töskur.
Flokkar: 25 og 28.

Skrás. 1979, nr. 197. Skráningard. 14. ágúst 1979.
T 31/1979. Tilkynnt 26. jan. 1979, kl. 14.30.

Eigandi: Landssamband íslenskra rafverktaka, Hólatorgi 2, Reykjavík.
Þjónusta: Rafverktakastarfsemi.
Flokkur: 42.
Discl. Skráningin veitir ekki einkarétt á orðunum Löggiltur rafverktaki.

Skrás. 1979, nr. 198. Skráningard. 14. ágúst 1979.
T 32/1979. Tilkynnt 26. jan. 1979, kl. 15.00.

Eigandi: Henri Wintermans' Sigarenfabrieken B.V., Nieuwstraat 75, Eersel, Hollandi.
Umboðsm: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Rvík.
Vörur: Tóbak, hvort sem er unnið eða óunnið.
Flokkur: 34.

Skrás. 1979, nr. 199. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 39/1979. Tilkynnt 6. febr. 1979, kl. 13.30.

CARBASITIN

Eigandi: Desitin-Werk Carl Klinke GmbH, Weg beim Jäger 214, 2 Hamburg 63, V-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Lyfseðilsskyld lyf.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 200. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 47/1979. Tilkynnt 12. febr. 1979, kl. 16.00.

OLEG CASSINI

Eigandi: Oleg Cassini, 135 East 19th Street, New York City, New York 10003, Bandaríkjunum.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Karla- og kvenfatnaður.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979, nr. 201. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 60/1979. Tilkynnt 19. febr. 1979, kl. 15.00.

MIDAS

Eigandi: Beecham Group Limited, Beecham House, Brentford, Middlesex, Englandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Allar vörur í 3. flokki, nema efnavörur til hreingerninga, fægingar og slípunar eða afsköfunar.
Flokkur: 3.

Skrás. 1979, nr. 202. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 63/1979. Tilkynnt 21. febr. 1979, kl. 11.45.

OMNIKOTE

Eigandi: DOW CORNING CORPORATION, Midland, Michigan, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Plast í formi dufts, vökva eða deigs, til iðnaðarnota; límefni til iðnaðarnota. Ryðvarnarefni og efni til varnar tæringu. Olíur til iðnaðarnota og fituefni (nema matarolíur og feiti og loftnæmar olíur); smurningsefni, föst smurningsefni.
Flokkar: 1, 2 og 4.

Skrás. 1979, nr. 203.
T 57/1979.

Skráningard. 14. ágúst 1979.
Tilkynnt 19. febrúar 1979, kl. 10.00.

ORTHO DIAGNOSTICS WORLDWIDE

Eigandi: Johnson & Johnson, 501 George Street, New Brunswick, New Jersey, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsm: G.H. Sigurgeirsson, P.O. Box 1337, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 1. flokki, einkum efnavörur. Allar vörur í 5. flokki, einkum efnablöndur til nota sem lyf, lyf handa dýrum og hreinlætisvörur, að undanskildum efnablöndum til að eyða illgresi og skaðadýrum. Allar vörur í 16. flokki, einkum vörur til útgáfustarfsemi.
Flokkar: 1, 5 og 16.

Skrás. 1979, nr. 204.
T 70/1979.

Skráningard. 14. ágúst 1979.
Tilkynnt 26. febr. 1979, kl. 11.30.

HOLLIGARD

Eigandi: Hollister Incorporated, 211 East Chicago Avenue, Chicago, Illinois 60611, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Vörur til sjúkrahúsa, lyfjavörur, skurðlækningavörur og vörur til heilsuræktar.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 205. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 78/1979. Tilkynnt 2. mars 1979, kl. 10.00.

MICHELIN

Eigandi: Michelin & Cie, Service K. Brevets — F — 63040 Clermont — Ferraud, Cedex, Frakklandi.
Umboðsm: Gústaf Þór Tryggvason, hdl., Tjarnargötu 10D, Reykjavík.
Vörur: Þrýstimælar; loftslöngur og dekk fyrir farartæki, fylgihlutar þeirra og tæki, hjólaumgjörðir og umgjörðir.
Flokkur: 9 og 12.

Skrás. 1979, nr. 206. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 79/1979. Tilkynnt 3. mars 1979, kl. 15.00.

Eigandi: Pharma-Vinci A/S, Undalsvej 6, 3300 Frederiksværk, Danmörku.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Allar vörur í 3. og 5. flokki.
Flokkar: 3 og 5.

Skrás. 1979, nr. 207. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 80/1979. Tilkynnt 3. mars 1979, kl. 15.00.

DANICA

Eigandi: CONSERVESFABRIKEN DANICA A/S, Ndr. Stadionsvej 14, DK-4200 Slagelse, Danmörku.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Allar vörur í 29. og 32. flokki.
Flokkar: 29 og 32.

Skrás. 1979, nr. 208. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 81/1979. Tilkynnt 3. mars 1979, kl. 15.00.

SIRECORD

Eigandi: SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, V-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Læknisfræðileg röntgenáhöld og tæki; rafmagns- og rafeindatæki til mynd- og/eða hljómupptöku og endursýningar eða spilunar og -áhöld; hlutar til framangreindra tækja og áhalda.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979, nr. 209. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 83/1979. Tilkynnt 6. mars 1979, kl. 14.00.

WRIGLEY'S P.K

Eigandi: Wm. Wrigley Jr. Company, 410 North Michigan Avenue, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Tyggigúmmí og sælgæti.
Flokkur: 30.

Skrás. 1979, nr. 210. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 82/1979. Tilkynnt 5. mars 1979, kl. 15.00.

SOLATRAN

Eigandi: S.A. Fournex N.V., 59 rue de L'Intendant, 1020 Brussels, Belgíu.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Efnablöndur og efni til nota sem meðul handa mönnum og dýrum.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 211. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 84/1979. Tilkynnt 6. mars 1979, kl. 14.00.

PLAYTEX

Eigandi: INTERNATIONAL PLAYTEX, INC., 45 Church Street, Stamford, Connecticut 06906, Bandaríkjunum.

Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Bleikingarefni og aðrar efnablöndur til fata- og dúkaþvottar; efnablöndur til hreingerninga, fægingar og blettahreinsunar ásamt slípiefnum; sápa, ilmvörur (parfumerivörur); loftnæmar (æteriskar) olíur, efnablöndur til andlitssnyrtingar, hárvatn; efnablöndur til tannhirðingar. Efnablöndur til nota sem meðul, meðul handa dýrum og efnablöndur til hreinlætis; efnablöndur til nota við sérstakt mataræði fyrir börn og sjúklinga; plástrar og efni til sáraumbúða (og annarra álíka umbúða), efni til tannfyllingar og til töku tannmóta; sótthreinsunarefni; efnablöndur til útrýmingar illgresi, meindýrum og óværu. Ofin efni; rúmteppi og borðdúkar; vefnaðarvörur (ekki taldar í öðrum flokkum). Fatnaðarvörur, þar með talið stígvél, skór og inniskór.
Flokkar: 3, 5, 24 og 25.

Skrás. 1979, nr. 212. Skráningard. 14. ágúst 1979.
T 85/1979. Tilkynnt 7. mars 1979, kl. 14.00.

Trafo-Union

Eigandi: TRANSFORMATOREN UNION AKTIENGESELLSCHAFT, 7000 Stuttgart 50, Deckerstrasse 1, V-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Rafmagnsspennubreytar, straumbreytar, straumbreytitæki, mótstöðuspólur, spólur, rofar, straumrofatæki, stjórntæki, sem vinna bæði með opinni og lokaðri lykkju, einangrarar fyrir háspennugegnumfærslur, rafmagnskaplar og leiðslur, járnplötur sem hálfunnin vara svo og þynnur úr járnblöndu, til nota sem spennubreytakjarnar, einangrarar úr pappír, plasti, gerviefnum, lökkum, einangrunarolía og postulín til nota við rafbúnað í sambandi við áðurnefnda hluta, leiðandi þynnur fyrir spennubreyta.
Flokkar: 6, 9 og 17.

Skrás. 1979, nr. 213. Skráningard. 14. ágúst 1979.
T 86/1979. Tilkynnt 7. mars 1979, kl. 14.00.

PLANI-IONTOMAT

Eigandi: SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, V-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Tæki og áhöld til skurðlækninga, tæki og áhöld til lækninga, tann- og dýralækninga, röntgensjúkdómsgreiningartæki og áhöld og tæki, og áhöld til röntgenlæknismeðferðar, svo og hlutar til þeirra.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979, nr. 214. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 93/1979. Tilkynnt 13. mars 1979, kl. 15.00.

MILUPA

Eigandi: Milupa, Aktiengesellschaft, 6382 Friedrichsdorf/Taunus, Bahnstrasse 20—30, Sambandslýðveldið Þýskaland.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Lyf og önnur efnafræðileg og lyffræðileg efni til heilsugæslu og næringarríkrar fæði, heilsuræktarfæði og heilsuræktarefnavörur fyrir börn og sjúklinga, hressingarlyf. Mjólk og mjólkurafurðir, niðursoðin mjólk og niðursoðnir ávextir. Matvæli úr mjöli, kornvörur, sætabrauð, tvíbökur, kringlur, sætt kex, piparkökur, súkkulaði.
Flokkar: 5, 29 og 30.

Skrás. 1979, nr. 215. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 89/1979. Tilkynnt 13. mars 1979, kl. 12.30.

SLIDEPORT

Eigandi: SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, V-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Lækningaáhöld; burðar- og rennidýnur til lækninganota.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979, nr. 216. Skráningard. 14. ágúst 1979.

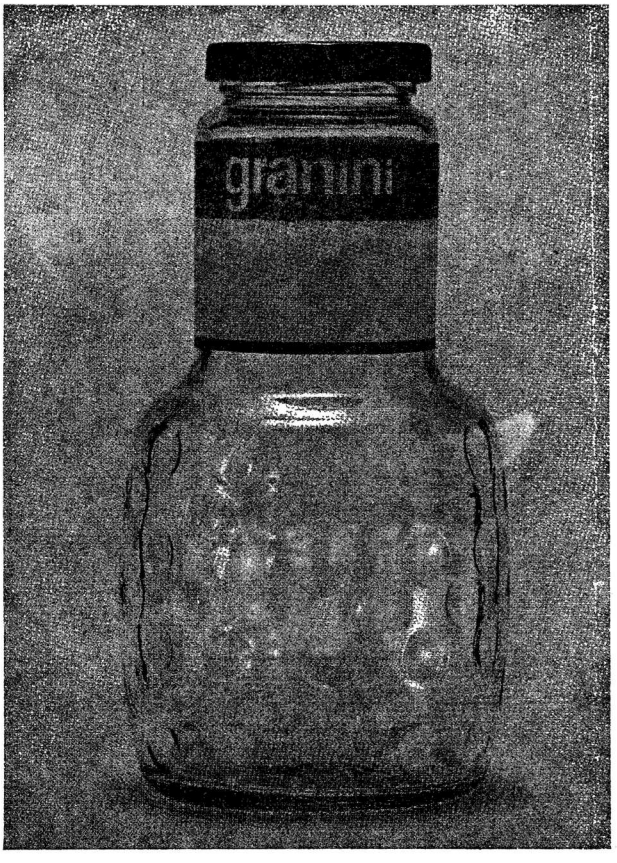
T 90/1979. Tilkynnt 13. mars 1979, kl. 12.30.

ORABASE

Eigandi: E.R. Squibb & Sons, Inc., Lawrenceville-Princeton Road, Princeton, New Jersey 08540, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Sáraumbúðir, duft og smyrsl.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 217. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 87/1979. Tilkynnt 7. mars 1979, kl. 14.00.

Eigandi: DEUTSCHE GRANINI GmbH & Co. KG, Kammerratsheide, 4800 Bielefeld, V-Þýskalandi.

Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.

Vörur: Ölkelduvatn og aðrir óáfengir drykkir, sérstaklega grænmetissafar, ávaxtasafar, sem drykkir, sítrónudrykkir, drykkir sem innihalda cola, ávaxtasafar, óáfengir, blandaðir drykkir, ávaxtaþykkni og ávaxtamauk til framleiðslu á tærum og ekki tærum óáfengum drykkjum, svo og óáfengum blönduðum drykkjum.

Flokkur: 32.

Skrás. 1979, nr. 218. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 92/1979. Tilkynnt 13. mars 1979, kl. 12.30.

LEVAPON

Eigandi: Bayer AG, 5090 Leverkusen 1, Bayerwerk, V-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Allar vörur í 1. flokki, þar á meðal affitandi efni til nota í iðnaði. Efnablöndur til þvotta og bleikingar og affitandi efni í 3. flokki.
Flokkar: 1 og 3.

Skrás. 1979, nr. 219. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 94/1979. Tilkynnt 13. mars 1979, kl. 15.00.

MILUMIL

Eigandi: Milupa, Aktiengesellschaft, 6382 Friedrichsdorf/Taunus, Bahnstrasse 20—30, Sambandslýðveldið Þýskaland.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Lyf og önnur efnafræðileg og lyffræðileg efni til heilsugæslu og næringarríkrar fæðu, heilsuræktarfæði og heilsuræktarefnavörur fyrir börn og sjúklinga, hressingarlyf. Mjólk og mjólkurafurðir, niðursoðin mjólk og niðursoðnir ávextir. Matvæli úr mjöli, kornvörur, sætabrauð, tvíbökur, kringlur, sætt kex, piparkökur, súkkulaði.
Flokkar: 5, 29 og 30.

Skrás. 1979, nr. 220. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 96/1979. Tilkynnt 15. mars 1979, kl. 13.30.

CYCLO-PROGYNON

Eigandi: Schering AG., D-1000 Berlin 65, Müllerstr. 170—178 og Bergkamen.
Umboðsm: Jón N. Sigurðsson, hrl., Reykjavík.
Vörur: Lyf og efni til lyfjagerðar.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 221. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 97/1979. Tilkynnt 15. mars 1979, kl. 13.30.

MESTORANUM

Eigandi: Schering AG., D-1000 Berlin 65, Müllerstr. 170—178 og Bergkamen.
Umboðsm: Jón N. Sigurðsson, hrl., Reykjavík.
Vörur: Lyf og efni til lyfja.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 222. Skráningard. 14. ágúst 1979.
T 98/1979. Tilkynnt 15. mars 1979, kl. 13.30.

SEQUILARUM

Eigandi: Schering AG., D-1000 Berlin 65, Müllerstr. 170—178 og Bergkamen.
Umboðsm: Jón N. Sigurðsson, hrl., Reykjavík.
Vörur: Lyf og lyfjaefni.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979, nr. 223. Skráningard. 14. ágúst 1979.
T 99/1979. Tilkynnt 16. mars 1979, kl. 13.30.

PUCK

Eigandi: SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, V-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Læknisfræðileg röntgentæki og áhöld til sjúkdómsgreininga og hlutar til þeirra, einkum tæki til filmuskiptinga.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979, nr. 224. Skráningard. 14. ágúst 1979.
T 101/1979. Tilkynnt 16. mars 1979, kl. 13.30.

Eigandi: Asa Radio Oy, Radiomiehenkatu 3, 20310 TURKU 31, Finnlandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Sjónvarpstæki, útvarpsmóttökutæki, hljóðupptökutæki, segulbönd, plötuspilarar og magnarar fyrir þessi tæki.
Flokkur: 9.

Skrás. 1979, nr. 225. Skráningard. 14. ágúst 1979.
T 104/1979. Tilkynnt 20. mars 1979, kl. 15.00.

GIGANTOS

Eigandi: SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, V-Þýskalandi.

Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Læknisfræðileg og raflæknisfræðileg tæki og áhöld, einkum læknisfræðileg röntgentæki og áhöld til sjúkdómsgreiningar, hlutar til framangreindra tækja og áhalda.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979, nr. 226. Skráningard. 14. ágúst 1979.
T 103/1979. Tilkynnt 20. mars 1979, kl. 14.00.

JÚNÓ

Eigandi: Konráð Adolphsson, Giljalandi 7, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 29. flokki.
Flokkur: 29.

Skrás. 1979, nr. 227. Skráningard. 14. ágúst 1979.
T 107/1979. Tilkynnt 22. mars 1979, kl. 11.00.

SPUNK

Eigandi: AKTIESELSKABET GALLE & JESSEN, Lyngbyvej 2, DK-2100 København Ö, Danmörku.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Allar vörur í 5. og 30. flokki.
Flokkar: 5 og 30.

Skrás. 1979, nr. 228. Skráningard. 14. ágúst 1979.
T 108/1979. Tilkynnt 22. mars 1979, kl. 11.00.

GA-JOL

Eigandi: AKTIESELSKABET GALLE & JESSEN, Lyngbyvej 2, DK-2100 København Ö, Danmörku.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Allar vörur í 5. og 30. flokki.
Flokkar: 5 og 30.

Skrás. 1979, nr. 229. Skráningard. 14. ágúst 1979.
T 111/1979. Tilkynnt 23. mars 1979, kl. 14.00.

LA KRI SAN

Eigandi: Skandinavisk Tobakskompagni A/S, Tobaksvejen 4, 2860 Söborg, Danmörku.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Allar vörur í 34. flokki.
Flokkur: 34.

Skrás. 1979, nr. 230. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 115/1979. Tilkynnt 26. mars 1979, kl. 13.30.

RESPIRAMAT

Eigandi: SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, V-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Læknisfræðileg röntgentæki; læknisfræðileg tæki og áhöld til að stýra læknisfræðilegum röntgentækjum; hlutar til framangreindra tækja og áhalda.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979, nr. 231. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 117/1979. Tilkynnt 26. mars 1979, kl. 13.30.

AQUA-VAC

Eigandi: Shop-Vac Corporation, 2323 Reach Road, Williamsport, Pennsylvania, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Rafmagnsryksugur til nota innanhúss og utan.
Flokkur: 9.

Skrás. 1979, nr. 232. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 118/1979. Tilkynnt 26. mars 1979, kl. 13.30.

SHOP-VAC

Eigandi: Shop-Vac Corporation, 2323 Reach Road, Williamsport, Pennsylvania, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Lofttæmisryksuga, er gengur fyrir rafmagni.
Flokkur: 9.

Skrás. 1979, nr. 233. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 119/1979. Tilkynnt 27. mars 1979, kl. 10.30.

Eigandi: McDONALD'S CORPORATION, McDonald's Plaza, Oak Brook, Illinois, Bandaríkjunum.

Umboðsm: Örn Þór, hrl., Óðinsgötu 4, Rvík.

Vörur: Skartgripir, klukkur, úr; Prentað mál, pappír og pappírsvörur, pappi og pappavörur, tímarit, bækur; Fatnaðarvörur; Leikir, leikföng, leikáhöld; Matur, unninn úr kjöti, fisk- og fuglaafurðir, kjötsamlokur, fisksamlokur, ávextir og grænmeti, meðhöndlað og soðið til geymslu, egg, ostur, mjólk, þurrmjólk og mjólkurduft, sýrt grænmeti, ábætisréttir; Kex, brauð, kökur, smákökur, súkkulaði, kaffi, kaffibætir, te, samlokur til matar, sinnep, haframjöl, kökubúðarvörur, sósur, kryddvörur, sykur og grænmeti; Nýir ávextir og grænmeti; Óáfengir drykkir, síróp og aðrar efnablöndur til framleiðslu drykkja;

Þjónusta: Þjónusta fyrir, eða í sambandi við, matstaði og aðrar stofnanir eða fyrirtæki, sem framleiða mat og drykk, sem tilbúinn er sem fæða og einnig sem hafa til sölu og framboðs sérstaka blandaða sérrétti; þjónusta við stofnun og stjórnun matstaða; þjónusta við undirbúning fæðu, sem seld er til þess að taka með sér, undirbúning fyrirmæla og kennsluefnis til reksturs matstaða; og þjónusta við hönnun, byggingu, öflun nauðsynlegra hluta og reksturs slíkra matstaða, stofnana og fyrirtækja.

Flokkar: 14, 16, 25, 28, 29, 30, 31, 32 og 42.

Skrás. 1979, nr. 234. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 120/1979. Tilkynnt 27. mars 1979, kl. 10.30.

QUARTER POUNDER

Eigandi: McDONALD'S CORPORATION, McDonald's Plaza, Oak Brook, Illinois, Bandaríkjunum.

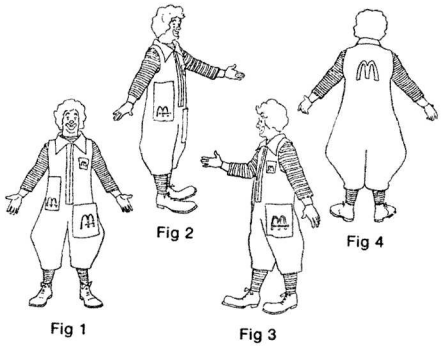
Umboðsm: Örn Þór, hrl., Óðinsgötu 4, Rvík.

Vörur: Matur, unninn úr kjöti; fisk- og fuglaafurðir, kjötsamlokur, fisksamlokur, ávextir og grænmeti, meðhöndlað og soðið til geymslu, egg, ostur, mjólk, þurrmjólk og mjólkurduft, sýrt grænmeti, ábætisréttir; kex, brauð, kökur, smákökur, súkkulaði, kaffi, kaffibætir, te, samlokur til matar, sinnep, haframjöl, kökubúðarvörur, sósur, kryddvörur, sykur og sætmeti.

Flokkar: 29 og 30.

Skrás. 1979, nr. 235.
T 121/1979.

Skráningard. 14. ágúst 1979.
Tilkynnt 27. mars 1979, kl. 10.30.

Eigandi: McDONALD'S CORPORATION, McDonald's Plaza, Oak Brook, Illinois, Bandaríkjunum.

Umboðsm: Örn Þór, hrl., Óðinsgötu 4, Rvík.

Vörur: Skartgripir, klukkur, úr; Prentað mál, pappír og pappírsvörur, pappi og pappavörur, tímarit, bækur; Fatnaðarvörur; Leikir, leikföng, leikáhöld; Matur, unninn úr kjöti, fisk- og fuglaafurðir, kjötsamlokur, fisksamlokur, ávextir og grænmeti, meðhöndlað og soðið til geymslu, egg, ostur, mjólk, þurrmjólk og mjólkurduft, sýrt grænmeti, ábætisréttir; Kex, brauð, kökur, smákökur, súkkulaði, kaffi, kaffibætir, te, samlokur til matar, sinnep, haframjöl, kökubúðarvörur, sósur, kryddvörur, sykur og grænmeti; Nýir ávextir og grænmeti; Óáfengir drykkir, síróp og aðrar efnablöndur til framleiðslu drykkja;

Þjónusta: Þjónusta fyrir, eða í sambandi við, matstaði og aðrar stofnanir eða fyrirtæki, sem framleiða mat og drykk, sem tilbúinn er sem fæða og einnig sem hafa til sölu og framboðs sérstaka blandaða sérrétti; þjónusta við stofnun og stjórnun matstaða; þjónusta við undirbúning fæðu, sem seld er til þess að taka með sér, undirbúning fyrirmæla og kennsluefnis til reksturs matstaða; og þjónusta við hönnun, byggingu, öflun nauðsynlegra hluta og reksturs slíkra matstaða, stofnana og fyrirtækja.

Flokkar: 14, 16, 25, 28, 29, 30, 31, 32 og 42.

Skrás. 1979, nr. 236. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 95/1979. Tilkynnt 13. mars 1979, kl. 15.00.

Eigandi: Produits De Beaute-Parfums Jean D'Aveze, 43 Avenue Hoche 75008, París, Frakklandi.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Fegrunarefni fyrir andlit og líkama, svo sem mjólkurefni, hörundsáburður, næringaráburður, olíur, krem, húðkvoða og förðunarefni.
Flokkur: 3.
Forgangsréttar krafist frá 25. október 1978.

Skrás. 1979, nr. 237. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 123/1979. Tilkynnt 28. mars 1979, kl. 14.00.

ORBIX

Eigandi: SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, V-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Raflæknisfræðileg tæki og áhöld; röntgentæki og -áhöld til læknisfræðilegra nota; hlutar til áðurnefndra tækja og áhalda.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979, nr. 238. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 125/1979. Tilkynnt 2. apríl 1979, kl. 15.00.

FRITAO

Eigandi: Aarhus Oliefabrik A/S, DK-8100 Aarhus C, Danmörku.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Allar vörur í 29. og 30. flokki.
Flokkar: 29 og 30.

Skrás. 1979, nr. 239. Skráningard. 14. ágúst 1979.
T 126/1979. Tilkynnt 2. apríl 1979, kl. 15.00.

SERLA

Eigandi: G.A. Serlachius Oy, 35800 Mänttä, Finnlandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Pappír, pappi, pappírs- og pappavörur, pappírssalavörur; húsgögn, svo og vörur (ekki í öðrum flokkum) úr tré og/eða plasti.
Flokkar: 16 og 20.

Skrás. 1979, nr. 240. Skráningard. 14. ágúst 1979.
T 127/1979. Tilkynnt 3. apríl 1979, kl. 11.15.

ABU

Eigandi: ABU Aktiebolag, Box 58, S-290 70 SVÄNGSTA, Svíþjóð.
Umboðsm: Björn Árnason (Árni Björnsson cand. polit.), Einarsnesi 21, Rvík.
Vörur: Allar vörur í 28. flokki.
Flokkur: 28.

Skrás. 1979, nr. 241. Skráningard. 14. ágúst 1979.
T 128/1979. Tilkynnt 4. apríl 1979, kl. 13.00.

SOMATOM

Eigandi: SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, V-Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Læknisfræðileg og raflæknisfræðileg tæki og áhöld, röntgentæki til læknisfræðilegra nota, hlutar til áðurnefndra tækja og áhalda.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979, nr. 242. Skráningard. 14. ágúst 1979.
T 415/1978. Tilkynnt 24. okt. 1978, kl. 11.30.

BANKER

Eigandi: LEJA MARINE B.V., 42, Westersingel, Rotterdam, Hollandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Skemmtiferðabátar.
Flokkur: 12.

Skrás. 1979, nr. 243. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 473/1978. Tilkynnt 28. nóv. 1978, kl. 13.00.

CAR

Eigandi: Aktiebolaget Pripps Bryggerier, Voltavägen 29, Bromma, Svíþjóð.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Rvík.
Vörur: Allar vörur í 32. flokki.
Flokkur: 32.

Skrás. 1979, nr. 244. Skráningard. 14. ágúst 1979.

T 21/1974. Tilkynnt 25. janúar 1974, kl. 15.20.

arola

Eigandi: AROLA OY., Helsinki, Finnlandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Vefnaðarvörur í 24. flokki; fatnaðarvörur í 25. flokki.
Flokkar: 24 og 25.

Skrás. 1979 nr. 245. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 203/1978. Tilkynnt 19. maí 1979, kl. 15.00.

SAEZ MERINO

Eigandi: Manuel SAEZ MERINO, Troya 2, VALENCIA, Spáni.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Sokkar, hálfsokkar, frakkar, kápur, jakkar, buxur, klæðnaður, skyrtur og blússur, regnkápur, lífstykkjavörur, skófatnaður og fatnaður.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979 nr. 246. Skráningard. 3. sept. 1979.

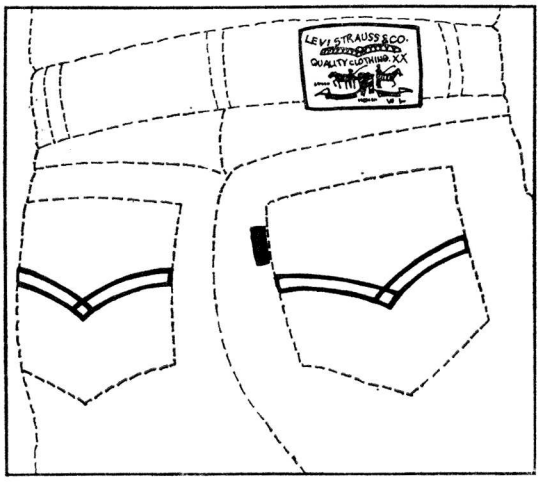
T 334/1978. Tilkynnt 18. ágúst 1978, kl. 14.00.

SECURITY PACIFIC

Eigandi: Security Pacific Corporation, 333 South Hope Street, Los Angeles, Kaliforniu, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsm: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vörur: Prentað mál varðandi fjármál og viðskipti, þ. á m. útgefin rit, blöð, fréttabréf, skýrslur, bækur, eyðublöð og bréfsefni. Þjónusta varðandi fjármál og peningamál.
Flokkar: 16 og 36.

Skrás. 1979 nr. 247. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 59/1979. Tilkynnt 19. febrúar 1979, kl. 15.00.

Eigandi: Levi Strauss & Co., Two Embarcadero Center, San Francisco, California, Bandaríkjunum.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Buxur fyrir karlmenn, kvenfólk og börn.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979 nr. 248. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 110/1979. Tilkynnt 22. mars 1979, kl. 13.30.

MUNCHIES

Eigandi: Rowntree Mackintosh Limited, York, Y01 1XY, Englandi.
Umboðsm: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Vörur: Kaffi, te, kakó, sykur, hrísgrjón, hrísmjöl (tapioca), sagogrjón, gervikaffi; hveiti, alls kyns kornmatur, brauð, kex, kökur; súkkulaði, konfekt, sælgæti án lyfja, karamellur, tyggigúmmí og kúlu-tyggigúmmí; ís; hunang, dökkt sýróp, ger, lyftiduft; salt, sinnep, pipar, borðedik, sósur, kryddvörur og ís; tilbúnir réttir og eftirréttir.
Flokkur: 30.

Skrás. 1979 nr. 249. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 114/1979. Tilkynnt 26. mars 1979, kl. 13.30.

KalmarInteriör

Eigandi: AB Kalmar Interiör, Box 713, 391 27 Kalmar, Svíþjóð.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Eldhúsinnréttingar, klæðaskápar, baðherbergisskápar og aðrir skápar fyrir heimili.
Flokkur: 20.

Skrás. 1979 nr. 250. Skráningard. 3. sept. 1979.

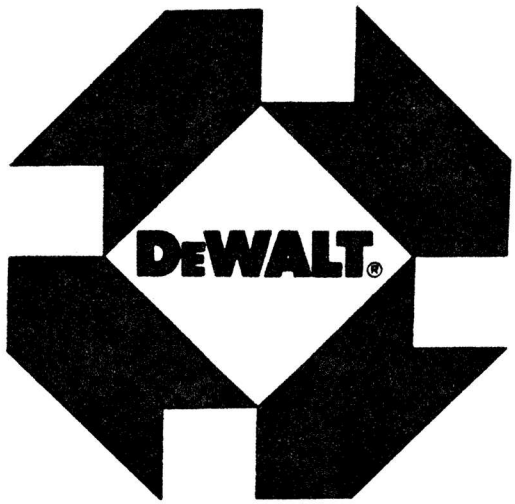
T 132/1979. Tilkynnt 6. apríl 1979, kl. 11.15.

TOPPS BRITE'N CLEAN

Eigandi: American Home Products Corporation, 685 Third Avenue, New York, N.Y. 10017, Bandaríki Norður-Ameríku.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Bleikingarefni og aðrar efnablöndur til fata- og dúkaþvottar; efnablöndur til hreingerninga, fægingar og blettahreinsunar ásamt slípiefnum; sápa, hreinsiefni til alls konar nota.
Flokkur: 3.

Skrás. 1979 nr. 251. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 135/1979. Tilkynnt 9. apríl 1979, kl. 13.50.

Eigandi: THE BLACK AND DECKER MANUFACTURING COMPANY, 701 East Joppa Road, Towson, Maryland 21204, Bandaríkjunum.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Vélknúnar sagir og trésmíðavélar og hlutar til þeirra.
Flokkur: 7.

Skrás. 1979 nr. 252 Skráningard. 3. sept. 1979.

T 136/1979. Tilkynnt 9. apríl 1979, kl. 13.50.

DeWALT

Eigandi: THE BLACK AND DECKER MANUFACTURING COMPANY, 701 East Joppa Road, Towson, Maryland 21204, Bandaríkjunum.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Vélknúnar sagir og trésmíðavélar og hlutar til þeirra.
Flokkur: 7.

Skrás. 1979 nr. 253. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 137/1979. Tilkynnt 10. apríl 1979, kl. 10.00.

H-B-VAX

Eigandi: MERCK & CO., Inc., 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey 07065, Bandaríkjunum.
Umboðsm: Örn Þór, hrl., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 5. flokki.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 254. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 138/1979. Tilkynnt 10. apríl 1979, kl. 10.00.

VORANOL

Eigandi: The Dow Chemical Company, (A Delaware Corporation) P.O. Box 2166, Midland, Michigan, Bandaríkjunum.
Umboðsm: Örn Þór, hrl., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Efnavörur til iðnaðarnota; efnavörur, sem notaðar eru til framleiðslu gerviefna og plastvara; gerviefni; plastefni í líki vökva, dufts, deigs og salla, til iðnaðarnota.
Flokkur: 1.

Skrás. 1979 nr. 255. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 139/1979. Tilkynnt 10. apríl 1979, kl. 10.00.

VORANATE

Eigandi: The Dow Chemical Company, (A Delaware Corporation) P.O. Box 2166, Midland, Michigan, Bandaríkjunum.
Umboðsm: Örn Þór, hrl., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Efnavörur til iðnaðarnota; efnavörur, sem notaðar eru til framleiðslu gerviefna og plastvara; gerviefni; plastefni í líki vökva, dufts, deigs og salla, til iðnaðarnota.
Flokkur: 1.

Skrás. 1979 nr. 256. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 140/1979. Tilkynnt 10. apríl 1979, kl. 11.00.

SCINTILLARC

Eigandi: SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, V.-Þýskalandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Læknisfræðileg og raflæknisfræðileg tæki og áhöld, röntgentæki til læknisfræðilegra nota; hlutar til áðurnefndra tækja og áhalda.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979 nr. 257. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 141/1979. Tilkynnt 10. apríl 1979, kl. 11.00.

Eigandi: Adidas Sportschufabriken Adi Dassler KG, Am Bahnhof, D-8522 Herzogenaurach, V.-Þýskalandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 18. flokki, einkum ferðatöskur.
Flokkur: 18.

Skrás. 1979 nr. 258. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 145/1979. Tilkynnt 17. apríl 1979, kl. 11.00.

GRANARY

Eigandi: GRANARY MALT PRODUCTS LIMITED, Granary House, Wetmore Road, BURTON-on TRENT, Staffordshire, DE14 1TE, Englandi.
Umboðsm: Björn Árnason (cand. polit. Árni Björnsson), Einarsnesi 21, Rvík.
Vörur: Hveiti, framleiðsla úr korni til manneldis; brauð, kex (þó ekki kex handa dýrum), kökur, sætabrauð, konfekt sem ekki er ætlað til lækninga, og afurðir í 30. flokki til framleiðslu á ofangreindum vörum.
Flokkur: 30.

Skrás. 1979 nr. 259. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 147/1979. Tilkynnt 18. apríl 1979. kl. 14.00.

GOLDEN HOURS

Eigandi: Alfred Dunhill Limited, 30 Duke Street, St. James's London S.W.1., Englandi.
Umboðsm: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vörur: Tóbak, hvort heldur er unnið eða óunnið.
Flokkur: 34.

Skrás. 1979 nr. 260. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 153/1979. Tilkynnt 18. apríl 1979, kl. 15.30.

MEDIAXAL

Eigandi: BIOFARMA, 22, Rue GARNIER, Neuilly-sur-Seine, Frakklandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Lyfjaefni og álíka efni, til meðferðar á truflunum á meltingu fitu- og/eða þrúgusykursambanda.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 261. Skráningard. 3. sept. 1979.

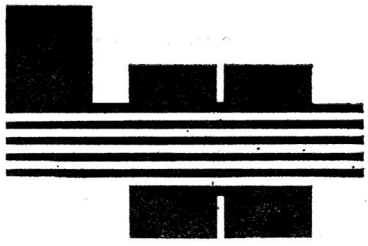
T 154/1979. Tilkynnt 18. apríl 1979, kl. 15.30.

FUEGO

Eigandi: REGIE NATIONALE DES USINES RENAULT 8/10 Avenue Emile Zola, 92109 BOULOGNE BILLANCOURT, Frakklandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Vélknúin farartæki; landfarartæki knúin vélum, hlutar til þeirra.
Flokkur: 12.

Skrás. 1979 nr. 262. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 155/1979. Tilkynnt 25. apríl 1979, kl. 14.00.

Eigandi: Vinnuhælið á Litla-Hrauni, Steinsteypugerð, Litla-Hrauni, Eyrarbakka.
Vörur: Framleiðsla úr steinsteypu.
Flokkur: 19.

Skrás. 1979 nr. 263. **Skráningard. 3. sept. 1979.**

T 156/1979. Tilkynnt 25. apríl 1979, kl. 14.30.

DIKLIMON

Eigandi: A/S FERROSAN, Sydmarken 5, DK-2860 Söborg, Danmörku.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 5. flokki.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 264. **Skráningard. 3. sept. 1979.**

T 157/1979. Tilkynnt 25. apríl 1979, kl. 14.30.

MONOKLIMON

Eigandi: A/S FERROSAN, Sydmarken 5, DK-2860 Söborg, Danmörku.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 5. flokki.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 265. **Skráningard. 3. sept. 1979.**

T 158/1979. Tilkynnt 26. apríl 1979, kl. 10.20.

CALANDRE

Eigandi: PACO RABANNE PARFUMS, Société anonyme, 87, avenue de la Grande-Armeé, París, Frakklandi.
Umboðsm: G. H. Sigurgeirsson, P. O. Box 1337, 121 Reykjavík.
Vörur: Ilmvörur, fegrunarvörur, sápur, farðar, loftnæmar olíur, snyrtivörur, efni til hárhirðunar, efnablöndur til tannhirðingar.
Flokkur: 3.

Skrás. 1979 nr. 266. **Skráningard. 3. sept. 1979.**

T 159/1979. Tilkynnt 26. apríl 1979, kl. 10.20.

PACO RABANNE

Eigandi: PACO RABANNE PARFUMS, Société anonyme, 87, avenue de la Grande-Armeé, París, Frakklandi.
Umboðsm: G. H. Sigurgeirsson, P. O. Box 1337, 121 Reykjavík.
Vörur: Ilmvörur, fegrunarvörur, sápur, farðar, loftnæmar olíur, snyrtivörur, efni til hárhirðunar, efnablöndur til tannhirðingar.
Flokkur: 3.

Skrás. 1979 nr. 267. **Skráningard. 3. sept. 1979.**

T 160/1979. Tilkynnt 26. apríl 1979, kl. 10.20.

METAL

Eigandi: PACO RABANNE PARFUMS, Société anonyme, 87, avenue de la Grande-Armeé, París, Frakklandi.
Umboðsm: G. H. Sigurgeirsson, P. O. Box 1337, 121 Reykjavík.
Vörur: Ilmvörur, fegrunarvörur, sápur, farðar, loftnæmar olíur, snyrtivörur, efni til hárhirðunar, efnablöndur til tannhirðingar.
Flokkur: 3.

Skrás. 1979 nr. 268. **Skráningard. 3. sept. 1979.**

T 162/1979. Tilkynnt 30. apríl 1979, kl. 11.00.

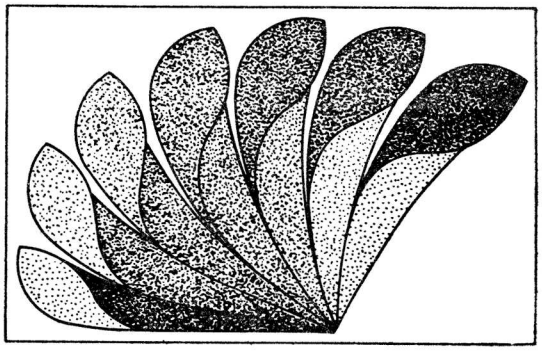
LIMICAN

Eigandi: Societe d'Etudes Scientifiques Et Industrielles d'Ile de France, société anonyme, 46 Boulevard de Latour-Maubourg, París 7émé, Frakklandi.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Lyf til lækninga sjúkleika miðtaugakerfis og meltingarfæra.
Flokkur: 5.

Forgangsréttar er krafist frá 19. janúar 1979.

Skrás. 1979 nr. 269. **Skráningard. 3. sept. 1979.**

T 163/1979. Tilkynnt 30. apríl 1979, kl. 14.30.

Eigandi: Unilever Limited, Port Sunlight, Wirral, Cheshire, Englandi.
Umboðsm: Ágúst Fjeldsted, hrl., Ingólfsstræti 5, Reykjavík.
Vörur: Þvottaefni, bleikingarefni, efnablöndur til fata- og dúkaþvottar, efnablöndur til hreingerninga, snyrtiefni án lyfja, efnablöndur til tann- og hárhirðingar, ilmvötn, efnablöndur til andlitssnyrtingar, loftnæmar olíur, efni til þess að eyða lykt og koma í veg fyrir svita.
Flokkur: 3.

Skrás. 1979 nr. 270. **Skráningard. 3. sept. 1979.**

T 165/1979. Tilkynnt 2. maí 1979, kl. 15.00.

Eigandi: Teitur Guðmundsson, Móum, Kjalarnesi.
Vörur: Allar vörur í 29. og 31. flokki.
Flokkar: 29 og 31.

Skrás. 1979 nr. 271. **Skráningard. 3. sept. 1979.**

T 167/1979. Tilkynnt 3. maí 1979, kl. 14.00.

EPIC

Eigandi: CBS Inc., 51 West 52nd Street, New York, New York, Bandaríkjunum.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 9. flokki.
Flokkur: 9.

Skrás. 1979 nr. 272. **Skráningard. 3. sept. 1979.**

T 164/1979. Tilkynnt 30. apríl 1979, kl. 15.00.

TARZAN

Eigandi: Edgar Rice Burroughs, Inc., 18354 Ventura Boulevard, Tarzana, California, Bandaríkjunum.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Kvikmyndafilmur, myndsegulbönd, hljómplötur og hljómbönd og allar aðrar vörur í 9. flokki. Prentað mál, útgáfur (publications) og allar aðrar vörur í 16. flokki. Fatnaður og allar aðrar vörur í 25. flokki. Leikföng og leikáhöld og allar aðrar vörur í 28. flokki. Sælgæti og allar aðrar vörur í 30. flokki. Óáfengir drykkir og allar aðrar vörur í 32. flokki.
Flokkar: 9, 16, 25, 28, 30 og 32.

Skrás. 1979 nr. 273. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 174/1979. Tilkynnt 9. maí 1979, kl. 11.30.

LOADIX

Eigandi: SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, V.-Þýskalandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Rafmagnslækningatæki og áhöld, sérstaklega rafmælisýnitæki og mælitæki, röntgentæki til lækninga, áhöld til þeirra, hlutar til ofangreindra tækja og áhalda.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979 nr. 274. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 175/1979. Tilkynnt 9. maí 1979, kl. 13.00.

BOTANY 500

Eigandi: Rapid-American Menswear, Inc., 1290 Avenue of the Americas, New York, N.Y. Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsm: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vörur: Fatnaðarvörur, þar með talið stígvél, skór og inniskór.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979 nr. 275. Skráningard. 3. sept. 1979.

T 182/1979. Tilkynnt 15. maí 1979, kl. 14.00.

RCA

Eigandi: RCA CORPORATION, 30 Rockefeller Plaza, New York, New York 10020, Bandaríkjunum.
Umboðsm: G. H. Sigurgeirsson, P.O. Box 1337, 121 Reykjavík.
Þjónusta: Þjónusta varðandi samskipti og útvarp. Þjónusta varðandi menntunar- og skemmtistarfsemi.
Flokkur: 38 og 41.

Skrás. 1979 nr. 276. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 318/1974. Tilkynnt 8. okt. 1974, kl. 14.14.

AROMAT

Eigandi: Knorr-Nährmittel Aktiengesellschaft, 8240 Thayngen, Sviss.
Umboðsm: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR) Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 30. flokki, að undanskildu tyggigúmmí.
Flokkur: 30.

Skrás. 1979 nr. 277. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 384/1978. Tilkynnt 25. september 1978, kl. 13.10.

INFINITY

Eigandi: Infinity Records, Inc., 10 East 53rd Street, New York, New York 10022, Bandaríkjum N.-Ameríku.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Grammófónplötur og segulbönd.
Flokkur: 9.

Skrás. 1979 nr. 278. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 66/1979. Tilkynnt 23. febrúar 1979, kl. 13.00.

Faytex

Eigandi: BUNZL, PULP & PAPER LIMITED, 21/24 Shiswell Street, London E. C. 1., Englandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Dömubindi, buxur með dömubindum (sanitary knickers, sanitary pants), efnavörur til heilbrigðis, framleiðsla og efnavörur til hreinlætis (ekki innifalið í öðrum flokkum), í 5. flokki.
Fatnaðarvörur fyrir börn og ungbörn, þar með taldar einnota bleyjur, ábreiður, buxur og bleyjur, í 25. flokki.
Flokkar: 5 og 25.

Skrás. 1979 nr. 279. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 129/1979. Tilkynnt 4. apríl 1979, kl. 14.00.

Eigandi: Health-Tex Inc., 1411 Broadway, New York, N. Y., Bandaríkjum N.-Ameríku.
Umboðsm: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vörur: Barnafatnaður.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979 nr. 280. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 130/1979. Tilkynnt 4. apríl 1979, kl. 14.00.

HEALTH—TEX

Eigandi: Health-Tex Inc., 1411 Broadway, New York, N. Y., Bandaríkjum N-Ameríku.
Umboðsm: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vörur: Barnafatnaður.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979 nr. 281. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 131/1979. Tilkynnt 4. apríl 1979, kl. 14.00.

MODECON

Eigandi: Stelrad Group Limited, Newtown Road, Henley-on-Thames, Oxfordshire, Englandi.
Umboðsm: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vörur: Innlagningarefni og tæki til hitunar, þurrkunar, loftræstingar og loftskipta; katlar til vatnshitunar og fyrir miðstöðvarhitun; miðstöðvarofnar, hitaskiptar og hlutar þeirra og búnaður í 11. flokki fyrir allar ofangreindar vörur.
Flokkur: 11.

Skrás. 1979 nr. 282. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 144/1979. Tilkynnt 11. apríl 1979, kl. 15.00.

GEERPRES

Eigandi: Beatrice Foods Co., 120 South La Salle Street Chicago Illinois 60603 Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Ræstingartæki, svo sem vindur, ræstingarfötur, skolpfötur, afþurrkunarkústar, klútavindur, þvegilsköft, ræstingargrindur, ruslsafnarar, úðarar, veggjaþveglar, vökvadreifarar, aðvörunarmerki, fægiskúffur, tækjaslíður, sköfur, ryksugur.
Flokkar: 9 og 21.

Skrás. 1979 nr. 283. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 146/1979. Tilkynnt 17. apríl 1979, kl. 11.30.

SHREDDIES

Eigandi: NABISCO LIMITED, Welwyn Garden City, Hertfordshire, Englandi.
Umboðsm: Örn Þór, hrl., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Tilbúnar matvörur úr korni til manneldis.
Flokkur: 30.

Skrás. 1979 nr. 284. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 169/1979. Tilkynnt 3. maí 1979, kl. 14.00.

Eigandi: CBS Inc., 51 West 52nd Street, New York, New York, Bandaríkjum N.-Ameríku.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 9. flokki.
Flokkur: 9.

Skrás. 1979 nr. 285. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 170/1979. Tilkynnt 3. maí 1979, kl. 14.00.

FURUNO

Eigandi: FURUNO ELECTRIC CO. LTD., Tei 4160, Kuchinotsu-Machi, Minamitakaki-Gun, Nagasaki-Ken, Japan.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Fisktorfuleitarsjár, bergmálsdýptarmælar, hljóðbylgjumælitæki (Sonars), úthljóðsfjarmælitæki fyrir dýpt fiskineta og op þeirra. Ratsjár, staðsetningartæki (Loran) og Omega móttökutæki. Móttökutæki til staðsetningar með fjarskipahnöttum, útlínumælitæki, áttamiðarar og fjarskiptatæki á sjó.
Flokkur: 9.

Skrás. 1979 nr. 286. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 176/1979. Tilkynnt 10. maí 1979, kl. 13.00.

CAMPUS

Eigandi: REGIE NATIONALE USINES RENAULT, 8/10 Avenue Emile Zola, 92109 BOULOGNE BILLANCOURT, Frakklandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Vélknúin farartæki, landfarartæki, hlutar til þeirra.
Flokkur: 12.
Forgangsréttar krafist frá 24. nóvember 1978.

Skrás. 1979 nr. 287. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 178/1979. Tilkynnist 10. maí 1979, kl. 15.00.

SUMMIT

Eigandi: International Tobacco (Overseas) Limited, Westminster House, 7 Millbank, London, S. W., Englandi.
Umboðsm: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Vörur: Tóbak, hvort sem er unnið eða óunnið.
Flokkur: 34.

Skrás. 1979 nr. 288. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 183/1979. Tilkynnt 16. maí 1979, kl. 14.30.

NORMISON

Eigandi American Home Products Corporation, 685 Third Avenue, New York, New York, Bandaríkjum N.-Ameríku.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Efnablöndur til nota sem meðul og lyffræðilegar efnablöndur.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 289. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 184/1979. Tilkynnt 16. maí 1979, kl. 14.30.

LORAMET

Eigandi: American Home Products Corporation, 685 Third Avenue, New York, New York, Bandaríkjum N.-Ameríku.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Sefandi lyf og svæfandi.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 290. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 185/1979. Tilkynnt 16. maí 1979, kl. 14.30.

SEREPAX

Eigandi: American Home Products Corporation, 685 Third Avenue, New York, New York, Bandaríkjum N.-Ameríku.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Efnablöndur til nota sem meðul og lyffræðilegar efnablöndur.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 291. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 186/1979. Tilkynnt 16. maí 1979, kl. 14.30.

GYNATROL

Eigandi: American Home Products Corporation, 685 Third Avenue, New York, New York, Bandaríkjum N.-Ameríku.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Efnablöndur til nota sem meðul og lyffræðilegar efnablöndur.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 292. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 187/1979. Tilkynnt 16. maí 1979, kl. 14.30.

Eigandi: FRENCH TOBACCOS, Inc., 25-27 Margaret Street, Plattsburg, New York 12910, Bandaríkjum N.-Ameríku.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Vindlingar.
Flokkur: 34.

Skrás. 1979 nr. 293. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 188/1979. Tilkynnt 17. maí 1979, kl. 10.40.

Eigandi: UNICAN FOODS LIMITED, Unican House, Central Trading Estate, Bath Road, Bristol BS4 3EH, Englandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Efnablöndur til þess að framleiða bjór, öl, porteröl og lageröl.
Efnablöndur til þess að framleiða vín, sterka drykki og líkjör.
Flokkar: 32 og 33.

Skrás. 1979 nr. 294. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 189/1979. Tilkynnt 17. maí 1979, kl. 14.30.

NICORETTE

Eigandi: AKTIEBOLAGET LEO, Fack, S-251 00 Helsingborg, Svíþjóð.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 5. flokki.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 295. Skráningard. 5. nóv. 1979.

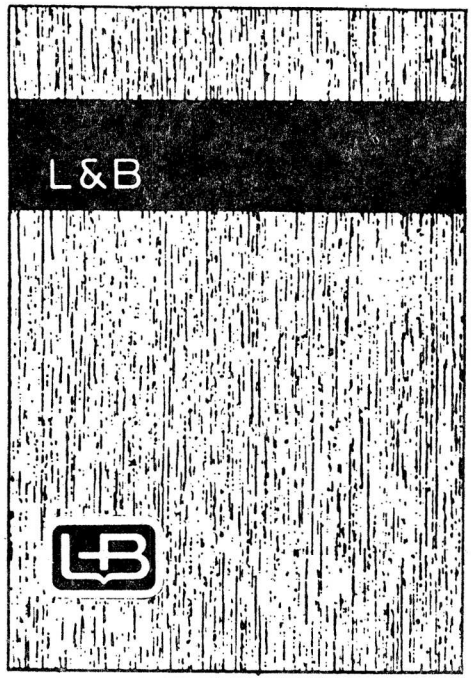
T 190/1979. Tilkynnt 17. maí 1979, kl. 14.30.

VINCOSID

Eigandi: AKTIEBOLAGET LEO, Fack, S-251 00 Helsingborg, Svíþjóð.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 5. flokki.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 296. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 192/1979. Tilkynnt 22. maí 1979, kl. 10.10.

Eigandi: Imperial Group Limited, East Street, Bedminster, Bristol, Englandi.
Umboðsm: G. H. Sigurgeirsson, P.O. Box 1337, Reykjavík.
Vörur: Tóbak, hvort sem það er unnið eða óunnið, efni til reykinga, seld sérstaklega eða blönduð tóbaki, ekki til lækninga né heilsubótar, hlutir fyrir reykingamenn, taldir í 34. flokki, og eldspýtur.
Flokkur: 34.

Skrás. 1979 nr. 297. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 194/1979. Tilkynnt 28. maí 1979, kl. 13.15.

DIACIN

Eigandi: BEECHAM GROUP LIMITED, Beecham House, Brentford, Middlesex TW8 9BD, Englandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Lyf og efni til dýralækninga.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 298. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 197/1979. Tilkynnt 29. maí 1979, kl. 14.00.

RITMEESTER

Eigandi: Gebr. van Schuppen's Ritmeester Sigarenfabrieken B.V., Kerkewijk 65, VEENENDAAL, Hollandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Tóbak, vindlar og vindlingar.
Flokkur: 34.

Skrás. 1979 nr. 299. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 200/1979. Tilkynnt 30. maí 1979, kl. 14.30.

MEMOSKOP

Eigandi: SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, Berlín og München, Wittelsbacherplatz 2, 8000 München 2, Þýskalandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Raftæki til geymslu og endursýningar röntgenmynda.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979 nr. 300. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 201/1979. Tilkynnt 6. júní 1979, kl. 11.00.

Tavanic

Eigandi: HOECHST AKTIENGESELLSCHAFT, Postfach 80 03 20, 6230 Frankfurt am Main 80, Þýskalandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Efnablöndur til nota sem lyf.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 301. Skráningard. 5. nóv. 1979.

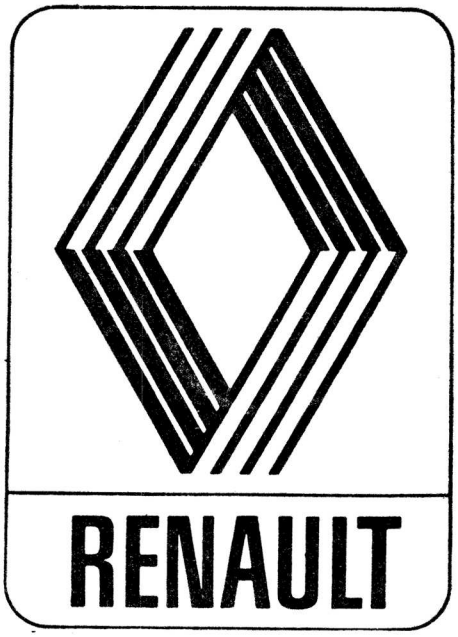
T 202/1979. Tilkynnt 6. júní 1979, kl. 14.00.

SATICON

Eigandi: NIPPON HOSO KYOKAI, 2-1, 2-chome, Zinnan, Shibuya-ku, Tykyo, Japan.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Lampi í sjónvarpsupptökuvélar.
Flokkur: 9.

Skrás. 1979 nr. 302. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 203/1979. Tilkynnt 7. júní 1979, kl. 13.30.

Eigandi REGIE NATIONALE DES USINES RENAULT, 8/10 Avenue Emile Zola, 92109 BOULOGNE BILLANCOURT, Frakklandi.
Umboðsm: Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Landfarartæki, hlutar til þeirra.
Flokkur: 12.

Skrás. 1979 nr. 303. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 204/1979. Tilkynnt 8. júní 1979, kl. 10.00.

GEFJUN

Eigandi: Gefjun, fataverksmiðja, Iðnaðardeild Sambandsins, Akureyri.
Vörur: Allar vörur í 25. flokki.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979 nr. 304. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 205/1979. Tilkynnt 8. júní 1979, kl. 10.00.

IÐUNN

Eigandi: Iðunn, skóverksmiðja, sútunarverksmiðja, Iðnaðardeild Sambandsins, Akureyri.
Vörur: Allar vörur í flokkum 18 og 25.
Flokkar: 18 og 25.

Skrás. 1979 nr. 305. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 433/1978. Tilkynnt 1. nóvember 1978, kl. 14.30.

MONOGRAMS

Eigandi: G. H. Bass & Co., Wilton, Maine, Bandaríkjum N.-Ameríku.
Umboðsm: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vörur: Fatnaðarvörur og skófatnaður, þar með talið stígvél, skór og inniskór.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979 nr. 306. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 178/1978. Tilkynnt 18. apríl 1978, kl. 15:45.

METAXA

Eigandi: S. & E. & A. METAXA INTERNATIONAL S.A., P.O. Box 470, Aeulestrasse 5, FL-9490 Vaduz, Liechtenstein.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Vín, sterkir drykkir og líkjörar.
Flokkur: 33.

Skrás. 1979 nr. 307. Skráningard. 5. nóv. 1979.

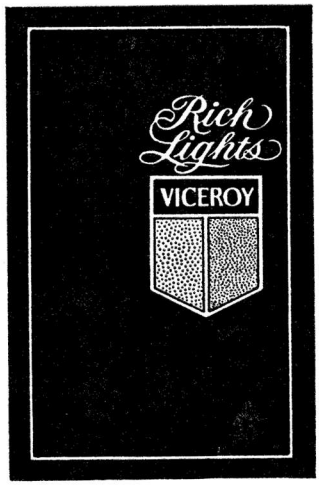
T 399/1978. Tilkynnt 11. október 1978, kl. 14:00.

KÚTTER

Eigandi: ÍSLENSKIR SJÁVARRÉTTIR, Smiðjuvegi 18, 202 Kópavogi.
Umboðsm: Björn Árnason, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 29. flokki, einkum niðurlögð og reykt matvæli.
Flokkur: 29.

Skrás. 1979 nr. 308. Skráningard. 5. nóv. 1979.

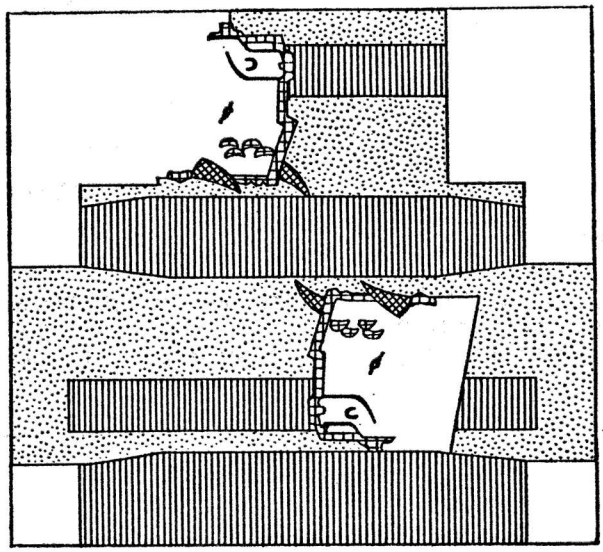
T 42/1979. Tilkynnt 7. febrúar 1979, kl. 15:00.

Eigandi: Brown & Williamson Tobacco Corporation (Export) Limited, Westminster House, 7 Millbank, London S.W., England.
Umboðsm: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Vörur: Tóbak, hvort sem er unnið eða óunnið.
Flokkur: 34.

Skrás. 1979 nr. 309. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 109/1979. Tilkynnt 22. mars 1979, kl. 13:30.

Eigandi: MAGGI S.A., Kempttal, Canton of Zürich, Sviss.
Umboðsm: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Vörur: Grænmeti, ávextir, kjöt, alifuglakjöt, fiskur og aðrar afurðir og næringarefni, er unnin eru úr sjó, súpur, hlaup, deig, niðursuðuvörur, tilbúnir réttir og fryst eða þurrkuð matvæli, svo og hert matvæli úr grænmeti; matarolíur og feiti; olíusósa (mayonnaise); eggjahvítuefni í matvæli.
Matvæli með hrísgrjón sem undirstöðu, einnig hveiti eða kornmeti, svo og í formi tilbúinna rétta; sósur; ilmbætir eða kryddvörur í matvæli.
Flokkar: 29 og 30.
Merkið óskast skráð í litum.

Skrás. 1979 nr. 310. Skráningard. 5. nóv. 1979.
T 112/1979. Tilkynnt 26. mars 1979, kl. 13:30.

DON QUICHOTTE

Eigandi: J.H. de Wit en Zonen B.V., Kanaaldijk 12b. Helmond, Hollandi.
Umboðsm: Björn Árnason, (Árni Björnsson, cand.polit.)
Einarsnes 21, Reykjavík.
Vörur: Járnnaglar, stálnaglar, látúnsnaglar, grópaðir naglar, sínklar, vírar, vírnet og vörur framleiddar úr vír.
Flokkur: 6.

Skrás. 1979 nr. 311. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 179/1979. Tilkynnt 11. maí 1979, kl. 15:00.

Álafoss

Eigandi: Álafoss hf., Mosfellssveit.
Umboðsm: S. Sigurjónsson, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í flokkum 23 og 25.
Flokkar: 23 og 25.

Skrás. 1979 nr. 312. Skráningard. 5. nóv. 1979.

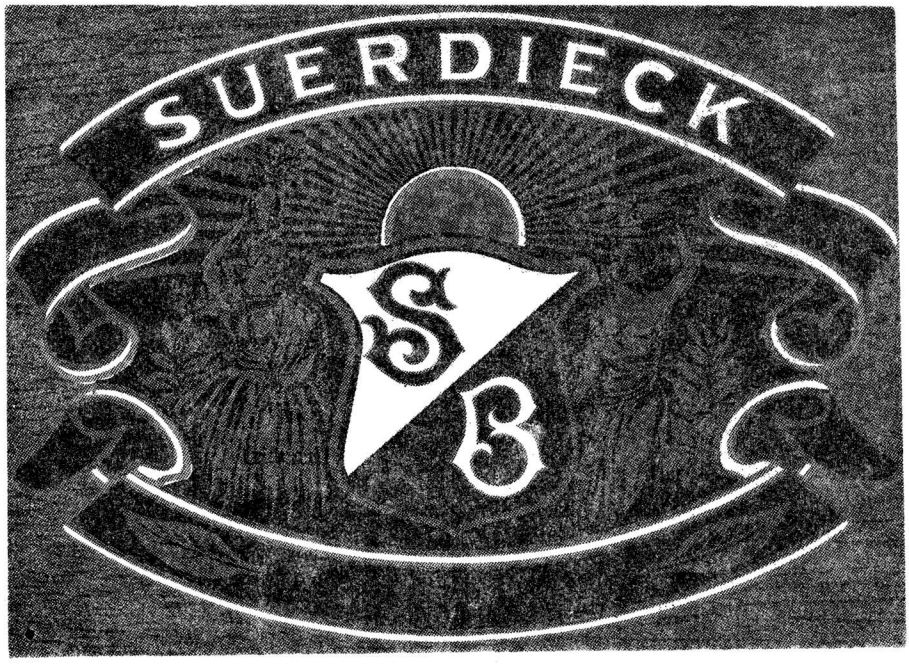
T 181/1979. Tilkynnt 14. maí 1979, kl. 13:00.

ALFA-LAVAL

Eigandi: Alfa-Laval Aktiebolag, Tumba, Svíþjóð.
Umboðsm: Björn Árnason (Árni Björnsson, cand.polit.)
Einarsnes 21, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í flokkum 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 21 og 42, einkum þvottaefni (venjulegt), þvottaefni fyrir dýr og sótthreinsunarefni, ílát, s.s. mjólkur- og syrjutankar og ventlar; tæki til að aðskilja efni t. d. skilvindur, hringvakar og sigti, homogenisatorar, flutningavélar, dælur, ventlar, túrbínur, mjólkurbúsvélar, mjaltavélar, púlsatorar, áburðardreifar og búnaður í gripahús, s.s. básar, hreinsivélar og fóðrunarvélar, slátrunartæki, ýmiskonar áhöld og mælingatæki, síur og allskonar hitatæki, s.s. hitastillar, innsogstæki, tæki til eimingar, þurrktæki, gerilsneyðingartæki, sótthreinsunartæki, gufukatlar, brennsluofnar og kælitæki, áhöld til dýrahalds, ráðgefandi þjónustustarfsemi á sviði iðnaðar.
Flokkar: 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 21 og 42.

Skrás. 1979 nr. 313. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 195/1979. Tilkynnt 28. maí 1979, kl. 13:15.

Eigandi: August Blase GmbH, Ostertorstr. 8, 4990 Lübbecke/Westf., Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Tóbaksvörur, sérstaklega vindlar og smávindlar, reyktóbak, kveikjarar, sem ekki nota rafmagn, og aðrir hlutir fyrir reykingamenn, svo sem pípuheinsarar, tóbakspípur, endaskerar fyrir vindla, vindlakveikjarar, sem ekki nota rafmagn, hylki fyrir vindla og vindlinga, munnstykki fyrir vindla og vindlinga. Dósir fyrir vindla og vindlinga, pípustopparar, öskubakkar, allar þessar vörur hvorki úr góðmálmum né húðaðar með þeim.
Flokkur: 34.

Skrás. 1979 nr. 314. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 199/1979. Tilkynnt 29. maí 1979, kl. 15:00.

SPARKOMATIC

Eigandi: Sparkomatic Corporation, Routes 6 and 209, Milford, Pennsylvania 18337, Bandaríkjunum.

Umboðsm: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Vörur: Bílaviðtækja- og viðtækja-segulbandssamstæður; hátalarar fyrir bifreiðar; (AM/FM) mið-, lang- og örbylgjustillar; stilli-viðnámsrofar, (fader) stillar, víraútbúnaður, tilheyrandi viðtækjaútbúnaður og ristar (grills); samstæða senditækja og viðtækja til nota fyrir almenning; loftnet og allur tilheyrandi útbúnaður.
Flokkur: 9.

Skrás. 1979 nr. 315. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 206/1979. Tilkynnt 11. júní 1979, kl. 11:45.

VESPRÉ

Eigandi: Johnson & Johnson, 501 George Street, New Brunswick, New Jersey, Bandaríkjunum.
Umboðsm: G.H. Sigurgeirsson, P.O. Box 1337, 121 Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 5. flokki, einkum efnablöndur til nota sem lyf, lyf handa dýrum og efnablöndur til hreinlætis (sérstaklega til nota við framleiðslu vara til heilbrigðisverndar).
Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 316. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 209/1979. Tilkynnt 12. júní 1979, kl. 14:00.

Eigandi: Jón Steinar Ragnarsson, Fellsmúla 8, Reykjavík.
Vörur: Pappír og pappírsvörur, pappi og pappavörur, prentað mál, blöð, tímarit og bækur.
Flokkur: 16.

Skrás. 1979 nr. 317. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 207/1979. Tilkynnt 11. júní 1979, kl. 14:45.

„MUSIC POPS"

Eigandi: Mr. Enrique Bernat Fontlladosa, 184 Paris street, Barcelona, Spáni.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR, Óðinsgata 4, Reykjavík.
Vörur: Konfekt, kökubúðarvörur, sætindi og ís til matar.
Flokkur: **30.**

Skrás. 1979 nr. 318. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 210/1979. Tilkynnt 12. júní 1979, kl. 14:30.

CITIZEN

Eigandi: CITIZEN TOKEI KABUSHIKI KAISHA (sem einnig versla undir nafninu CITIZEN WATCH CO., LTD.), 2—1—1, Nishi-Shinjuku, Shinjuku-ku, Tokyo, Japan.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgata 4, Reykjavík.
Vörur: Úr, klukkur og hlutar og búnaður fyrir allar framangreindar vörur.
Flokkur: **14.**

Skrás. 1979 nr. 319. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 211/1979. Tilkynnt 12. júní 1979, kl. 14:30.

IDOFEMIN

Eigandi: A/S FERROSAN, Sydmarken 5, DK-2860 Søborg, Danmörku.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 5. flokki.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 320. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 223/1979. Tilkynnt 18. júní 1979, kl. 14:35.

BIODROGA

Eigandi: Pharma-Cosma AG. 8001 Zürich, Olgastrasse 10, Sviss.
Umboðsm: Jón N. Sigurðsson, hrl., Reykjavík.
Vörur: Efni til líkams- og andlitssnyrtingar, sápur, ilmvötn. (Parfumerivörur.)
Flokkur: 3.

Skrás. 1979 nr. 321. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 224/1979. Tilkynnt 18. júní 1979, kl. 14:35.

VERLENE VON BIODROGA

Eigandi: Pharma-Cosma AG. 8001 Zürich, Olgastrasse 10, Sviss.
Umboðsm: Jón N. Sigurðsson, hrl., Reykjavík.
Vörur: Efni og vörur til líkams- og andlitssnyrtingar, sápur, ilmvörur. (Parfumerivörur.)
Flokkur: 3.

Skrás. 1979 nr. 322. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 225/1979. Tilkynnt 18. júní 1979, kl. 14:35.

PHYRIS

Eigandi: Pharma-Cosma AG. 8001 Zürich, Olgastrasse 10, Sviss.
Umboðsm: Jón N. Sigurðsson, hrl., Reykjavík.
Vörur: Efni og vörur til líkams- og andlitssnyrtingar, sápur og ilmvörur. (Parfumerivörur.)
Flokkur: 3.

Skrás. 1979 nr. 323. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 227/1979. Tilkynnt 19. júní 1979, kl. 10:50.

Eigandi: Nozaki & Co., Ltd., No. 7-16-19, Ginza, Chuo-ku, Tokyo, Japan.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Kjöt, fiskur, alifuglar og villibráð; grænmeti og ávextir, niðursoðið, á flöskum, eða varðveitt á annan hátt.
Flokkur: 29.

Skrás. 1979 nr. 324. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 228/1979. Tilkynnt 19. júní 1979, kl. 10:50.

MADAM

Eigandi: Nozaki & Co., Ltd., No. 7-16-19, Ginza, Chuo-ku, Tokyo, Japan.
Umboðsm: SIGURJÓNNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Kjöt, fiskur, alifuglar og villibráð; grænmeti og ávextir, niðursoðið, á flöskum, eða varðveitt á annan hátt.
Flokkur: 29.

Skrás. 1979 nr. 325. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 229/1979. Tilkynnt 19. júní 1979, kl. 10:50.

ADESSO

Eigandi: Faberge, Incorporated, 1345 Avenue of the Americas, New York, New York 10019, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í flokkum 3 og 5.
Flokkur: 3 og 5.

Skrás. 1979 nr. 326. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 230/1979. Tilkynnt 20. júní 1979, kl. 10:00.

Eigandi: Globelegance B.V., Rokin 84, Amsterdam, Hollandi.
Umboðsm: Örn Þór, hrl., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í flokkunum nr. 3, 14, 18, 20, 21, 24, 25 og 27.
Flokkar: 3, 14, 18, 20, 21, 24, 25 og 27.

Skrás. 1979 nr. 327. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 231/1979. Tilkynnt 20. júní 1979, kl. 14:30.

„INTROPIN“

Eigandi: Arnar-Stone Laboratories, Inc., 1600 Waukegan Road, McGaw Park, Illinois 60086, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsm: G.H. Sigurgeirsson, P.O. Box 1337, 121 Reykjavík.
Vörur: Hjarta- og æðalyf.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 328. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 232/1979. Tilkynnt 20. júní 1979, kl. 14:30.

HANSASPORT

Eigandi: Beiersdorf AG, Unnastrasse 48, D-2000 Hamburg 20, Þýskalandi.
Umboðsm: G.H. Sigurgeirsson, P.O. Box 1337, 121 Reykjavík.
Vörur: Olía til nota við nudd. Plástrar, sáraumbúðir, bindi, lyfja-úðarar.
Flokkar: 3 og 5.

Skrás. 1979 nr. 329. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 233/1979. Tilkynnt 20. júní 1979, kl. 14:30.

HANSA

Eigandi: Beiersdorf AG, Unnastrasse 48, D-2000 Hamburg 20, Þýskalandi.
Umboðsm: G.H. Sigurgeirsson, P.O. Box 1337, 121 Reykjavík.
Vörur: Baðmullarhreinsistengur, smyrsl, stuðningssokkar, baðmull til verndar gegn hávaða, plástrar/sáraumbúðir, bindi, stuðningsbindi bæði til lækninga og nota í íþróttum, stuðningsbúnaður fyrir úlnliði, hné, olnboga og ökkla, dauðhreinsiefni og sápur til nota við lækningar; hitamælar; tæki til að mæla blóðþrýsting.
Flokkar: 3, 5, 9 og 10.

Skrás. 1979 nr. 330. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 234/1979. Tilkynnt 21. júní 1979, kl. 14:45.

VERTIX

Eigandi: SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, Berlín og München, Wittelsbacherplatz 2, 8000 München 2, Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Læknisfræðileg röntgenmyndatæki og hlutar til þeirra, statif (stoðir) fyrir röntgenmyndatökur og legutæki fyrir röntgenmyndatökur.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979 nr. 331. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 237/1979. Tilkynnt 25. júní 1979, kl. 15:00.

UVIDIA

Eigandi: Beecham Group Limited, Beecham House, Brentford, Middlesex TW8 9BD, Englandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Sólaráburður og sólarolía og vörur til verndar gegn sól, einkum snyrtivörur og fegrunarmeðöl til verndar húðinni.
Flokkar: **3 og 5.**

Skrás. 1979 nr. 332. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 242/1979. Tilkynnt 4. júlí 1979, kl. 14:30.

FRITO-LAY'S

Eigandi: PepsiCo, Inc., Purchase, New York, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Kornflögur, kartöfluflögur, húðaðar og afhúðaðar jarðhnetur, steiktur og ósteiktur maís; tilreitt kornmeti og tilreidd fæða, eingöngu eða aðallega úr korni.
Flokkar: **29 og 30.**

Skrás. 1979 nr. 333. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 236/1979. Tilkynnt 25. júní 1979, kl. 14:45.

Eigandi: Anheuser-Busch, Incorporated, 721 Pestalozzi Street, St. Louis, Missouri, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Minni hlutir til heimilishalds og eldhúsáhöld (þó ekki úr góðmálmum eða með húð úr góðmálmum); glervörur; postulín og leirvörur sem ekki eru taldar í öðrum flokkum. Fatnaðarvörur, þar með talið stígvél, skór og inniskór. Leikáhöld og leikföng, leikfimi- og sportvörur (þó ekki fatnaður). Kjöt, fiskur, alifuglar og villibráð; kjötkraftur; niður-

soðnir, þurrkaðir og sultaðir ávextir og grænmeti; ávaxtasulta og hlaup; egg, mjólk og aðrar mjólkurbúsafurðir; matarolíur og matarfeiti; niðursuðuvörur, súrsað grænmeti. Kaffi, te, kókó, sykur, hrísgjón, tapioka, sagó, kaffibætir; mjöl og matvörur úr korni; brauð, kex, kökur, sætabrauð og kökubúðarvörur, ís til matar; hunang, síróp; ger, lyftiduft; salt, sinnep; pipar, edik, vínedik, sósur; kryddvörur; ís; léttar máltíðir. Öl og porteröl, ölkelduvatn og gosdrykkir og aðrir óáfengir drykkir; saft og aðrar efnablöndur til framleiðslu drykkja.

Flokkar: 21, 25, 28, 29, 30 og 32.

Skrás. 1979 nr. 334. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 239/1979. Tilkynnt 2. júlí 1979, kl. 13:30.

SIREP

Eigandi: SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, Berlín og München, Wittelsbacherplatz 2, 8000 München 2, Þýskalandi.

Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Vörur: Rafmagnssambandstæki, og gagnasöfnunar-, úrvinnslu-, flutnings-, Skiptingargeymslur, og sendingartæki og áhöld, sett saman úr áðurnefndum hlutum eða hlutum úr þeim.

Flokkur: 9.

Skrás. 1979 nr. 335. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 241/1979. Tilkynnt 4. júlí 1979, kl. 14:30.

AXOBAN

Eigandi: GLAXO GROUP LIMITED, Clarges House, 6—12 Clarges Street, London W1Y 8DH, Englandi.

Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Vörur: Efnablöndur til nota sem meðul, meðul handa dýrum; efnablöndur til nota við sérstakt mataræði fyrir börn og sjúklinga.

Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 336. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 245/1979. Tilkynnt 10. júlí 1979, kl. 11:30.

Eigandi: Pertwee Industrial Limited, Harbour House, Colchester, Essex, Englandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Pokar og sekkir til flutnings og geymslu varnings í lausu máli.
Flokkur: **22.**

Skrás. 1979 nr. 337. **Skráningard. 5. nóv. 1979.**

T 246/1979. Tilkynnt 10. júlí 1979, kl. 11:30.

MULTIMICRO

Eigandi: HOECHST AKTIENGESELLSCHAFT, 6230 Frankfurt/Main — 80, Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: **Efni til áburðar.**
Flokkur: **1.**

Skrás. 1979 nr. 338. **Skráningard. 5. nóv. 1979.**

T 247/1979. Tilkynnt 11. júlí 1979, kl. 11:00.

YARDLEY

Eigandi: Yardley & Company Limited, 33 Old Bond Street, London W., Englandi.
Umboðsm: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Vörur: Svitalyktareyðir, ilmvötn, fegrunarvörur án lyfja, snyrtivörur, tannkrem, hárþvottalögur og sápur.
Flokkur: **3.**

Skrás. 1979 nr. 339. **Skráningard. 5. nóv. 1979.**

T 248/1979. Tilkynnt 11. júlí 1979, kl. 15:00.

REDFIELD

Eigandi: OUTDOOR SPORTS INDUSTRIES, INC., Suite 530, 518—17th Street, Denver, Colorado, 80202, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í flokkum 9 og 13.
Flokkar: **9 og 13.**

Skrás. 1979 nr. 340. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 249/1979 Tilkynnt 13. júlí 1979, kl. 15:15.

TERRAC

Eigandi: The British Petroleum Company Limited, Britannic House, Moor Lane, London EC2Y 9BU, Englandi.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Smurningsolía.
Flokkur: 4.

Skrás. 1979 nr. 341. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 250/1979. Tilkynnt 13. júlí 1979, kl. 15:15.

EMBECO

Eigandi: Martin Marietta Corporation, 6801 Rockledge Drive, Bethesda, Maryland 20034, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Þurr íblöndunarefni — þ. e. samþéttiefni fyrir steinefni, samþéttiefni fyrir málma, vatnsþéttiefni, efni til að hraða herslu, litunarefni og efnakljúfar til að hraða kristallamyndun í steinlími.
Flokkur: 19.

Skrás. 1979 nr. 342. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 251/1979. Tilkynnt 13. júlí 1979, kl. 15:15.

MASTERPLATE

Eigandi: Martin Marietta Corporation, 6801 Rockledge Drive, Bethesda, Maryland 20034, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Efni til nota sem íblöndunarefni í steinlím, kalk- og sementsblöndu og þess háttar til að efla gæði þessa, einkum til að auka hörku og þol gegn sliti og veðrun, og yfirleitt til að auka endingu bygginga og mannvirkja þegar þessi efni eru notuð.
Flokkur: 19.

Skrás. 1979 nr. 343. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 252/1979. Tilkynnt 13. júlí 1979, kl. 15:15.

MASTERFLOW

Eigandi: Martin Marietta Corporation, 6801 Rockledge Drive, Bethesda, Maryland 20034, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Steinlímsblöndur, kalkblöndur og sementshræriblöndur.
Flokkur: 19.

Skrás. 1979 nr. 344. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 253/1979. Tilkynnt 13. júlí 1979, kl. 15:15.

POZZOLITH

Eigandi: Martin Marietta Corporation, 6801 Rockledge Drive, Bethesda, Maryland 20034, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Efnafræðilegar blöndur og málmefni til íblöndunar í sement, steinlím og kalkblöndur til betri og jafnari blöndunar, til að draga úr rýrnun, til að efla hörku og þéttleika ásamt betri vatnsvörn, til að efla styrkleika og hindra molnun og eyðingu steinsteypu.
Flokkur: 19.

Skrás. 1979 nr. 345. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 257/1979. Tilkynnt 19. júlí 1979, kl. 14:00.

RAZZY

Eigandi: Trans America Textile Co., Limited, Room 806, Hong Kong & Shanghai Bank Building 673 Nathan Road, Kowloon, Hong Kong.
Umboðsm: Ágúst Fjeldsted og Benedikt Blöndal, hæstaréttarlögmenn, Ingólfsstræti 5, Reykjavík.
Vörur: Ytri fatnaður fyrir karlmenn, konur og börn.
Flokkur: 25.

Skrás. 1979 nr. 346. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 260/1979. Tilkynnt 23. júlí 1979, kl. 11:30.

MVP SPORTIES

Eigandi: Zeno Manufacturing Company, 410 North Michigan Avenue, Chicago, Illinois, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í flokki 30.
Flokkur: 30.

Skrás. 1979 nr. 347. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 259/1979. Tilkynnt 20. júlí 1979, kl. 11:30.

Eigandi: Société des Produits Nestlé S.A., Vevey, Sviss.
Umboðsm: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Vörur: Kaffi og kaffibætir, gervikaffi og gervikaffibætir, te og tebætir; kókó og kókóblöndur, súkkulaði, sætindi, sælgæti; sykur; kökubúðarvörur, sætabrauð; eftirréttir, búðingar; ís efni í ís; hunang og gervihunang; matvæli með hrísgrjón sem undirstöðu, hveiti eða kornmeti, einnig í formi tilbúinna rétta; sósur; ilmbætir eða kryddvörur í matvæli. Ölkelduvatn og aðrir óáfengir drykkir, saft, bragðefni til framleiðslu óáfengra drykkja.
Flokkar: 30 og 32.

Skrás. 1979 nr. 348. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 261/1979. Tilkynnt 23. júlí 1979, kl. 14:30.

MOWIOL

Eigandi: HOCHST AKTIENGESELLSCHAFT, 6230 Frankfurt/Main — 80, Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Efnavörur til iðnaðar.
Flokkur: 1.

Skrás. 1979 nr. 349. Skráningard. 5. nóv. 1979.

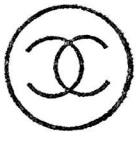
T 262/1979. Tilkynnt 24. júlí 1979, kl. 10:45.

CHANEL

Eigandi: CHANEL Société anonyme, Burgstrasse 30, 8750 GLARUS, Sviss.
Umboðsm: G.H. Sigurgeirsson, P.O. Box 1337, 121 Reykjavík.
Vörur: **Leður og leðurlíkingar ásamt vörum úr þessum efnum, sem ekki eru taldar í öðrum flokkum; skinn og húðir; koffort og ferðatöskur; regnhlífar, sólhlífar og göngustafir; svipur, aktýgi og söðlasmíðavörur í 18. flokki. Fatnaðarvörur, þar með talin stígvél, skór og inniskór í 25. flokki.**
Flokkar: **18 og 25.**

Skrás. 1979 nr. 350. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 263/1979. Tilkynnt 24. júlí 1979, kl. 10:45.

Eigandi: CHANEL Société anonyme, Burgstrasse 30, 8750 GLARUS, Sviss.
Umboðsm: G.H. Sigurgeirsson, P.O. Box 1337, 121 Reykjavík.
Vörur: Leður og leðurlíkingar ásamt vörum úr þessum efnum, sem ekki eru taldar í öðrum flokkum; skinn og húðir; koffort og ferðatöskur; regnhlífar, sólhlífar og göngustafir; svipur, aktýgi og söðlasmíðavörur í 18. flokki. Fatnaðarvörur, þar með talin stígvél, skór og inniskór í 25. flokki.
Flokkar: 18 og 25.

Skrás. 1979 nr. 351. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 264/1979. Tilkynnt 24. júlí 1979, kl. 14:00.

AQUASCUTUM

Eigandi: AQUASCUTUM, LIMITED, 100 Regent Street, London W., England.
Umobðsm: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Vörur: Regnhlífar, sólhlífar, göngustafir, og stafir til að sitja á; leður og leðurlíkingar ásamt vörum úr þessum efnum; koffort, ferðatöskur, pokar, handtöskur og skjalatöskur, peningaveski, peningabuddur og belti með peningabuddum.
Flokkur: 18.

Skrás. 1979 nr. 352. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 266/1979. Tilkynnt 27. júlí 1979, kl. 14:45.

MUNCHOS

Eigandi: PepsiCo, Inc., Purchase, New York, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Kornflögur, kartöfluflögur, húðaðar og afhúðaðar jarðhnetur, steiktur og ósteiktur maís; tilreitt kornmeti og tilreidd fæða, eingöngu eða aðallega úr korni.
Flokkar: 29 og 30.

Skrás. 1979 nr. 353. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 271/1979. Tilkynnt 1. ágúst 1979, kl. 9:45.

HÍR®

Eigandi: Eðlisfræðistofa Raunvísindastofnunar Háskólans, Dunhaga 3, 107 Reykjavík.
Vörur: Rafeindatæki notuð til mælinga, skráninga, eftirlits, kennslu, merkjasendinga og jaðartæki við tölvu.
Flokkur: 9.

Skrás. 1979 nr. 354. Skráningard. 5. nóv. 1979.

T 273/1979. Tilkynnt 1. ágúst 1979, kl. 14:30.

ABECOR

Eigandi: „Associated Banks of Europe Corporation", einnig þekkt sem „Abecor", société anonyme, Avenue, des Arts, 53, 1040 BRUSSELS, Belgíu.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Þjónusta: Kaupsýslurannsóknir og áætlanir; verslunarupplýsingaþjónusta; fjármálaáætlanir; ráðgjöf í fjármálum og fyrir fjármálafyrirtæki; auglýsingastarfsemi; almenningstengsl.
Banka- og fjármálastarfsemi.
Flokkar: 35 og 36.

Skrás. 1979 nr. 355. **Skráningard. 26. nóv. 1979.**

T 393/1977. **Tilkynnt 6. október 1977, kl. 11:00.**

PERSOL

Eigandi: **Giuseppe Ratti Industria Ottica S.p.A., Via Lungodora Firenze 119, 10153 Torino, Ítalíu.**
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Gleraugu, gleraugnaumgerðir, gleraugnagler, sjóntæki og -áhöld (optisk) og gleraugnahús.
Flokkur: 9.

Skrás. 1979 nr. 356. **Skráningard. 26. nóv. 1979.**

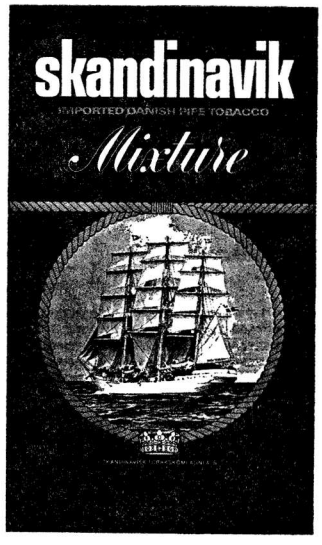
T 77/1979. **Tilkynnt 28. febrúar 1979, kl. 15:00.**

AJAX RENT A CAR.

Eigandi: Ajax Rent A Car, 1801 Century Park East, Los Angeles, California 90067, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Þjónusta: Bílaleiguþjónusta.
Flokkur: 39.

Skrás. 1979 nr. 357. **Skráningard. 26. nóv. 1979.**

T 113/1979. **Tilkynnt 26. mars 1979, kl. 13:30.**

Eigandi: Skandinavisk Tobakskompagni A/S Tobaksvejen 4, 2860 Söborg, Danmörku.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 34. flokki.
Flokkur: 34.

Skrás. 1979 nr. 358. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 116/1979. Tilkynnt 26. mars 1979, kl. 13:30.

„NERFACTOR"

Eigandi: SOCIETE D'ETUDES DE PRODUITS CHIMIQUES, 4, rue Théodule Ribot, 75017 PARIS, Frakklandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Efnablöndur til nota sem meðöl, meðöl handa dýrum til meðferðar við sjúkdómum í taugakerfinu.
Flokkur: 5.

Skrás. 1979 nr. 359. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 212/1979. Tilkynnt 15. júní 1979, kl. 13:30.

CROWN

Eigandi: Toyota Jidosha Kogyo Kabushiki Kaisha, (Toyota Motor Co., Ltd.) 1, Toyota-cho, Toyota-shi, Aichi-ken, Japan.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Vélknúin farartæki.
Flokkur: 12.

Skrás. 1979 nr. 360. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 213/1979. Tilkynnt 15. júní 1979, kl. 13:30.

CORONA

Eigandi: Toyota Jidosha Kogyo Kabushiki Kaisha, (Toyota Motor Co., Ltd.) 1, Toyota-cho, Toyota-shi, Aichi-ken, Japan.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Vélknúin farartæki.
Flokkur: 12.

T 214/1979. Tilkynnt 15. júní 1979, kl. 13:30.

CARINA

Eigandi: Toyota Jidosha Kogyo Kabushiki Kaisha, (Toyota Motor Co., Ltd.) 1, Toyota-cho, Toyota-shi, Aichi-ken, Japan.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Vélknúin farartæki.
Flokkur: 12.

Skrás. 1979 nr. 362. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 215/1979. Tilkynnt 15. júní 1979, kl. 13:30.

CELICA

Eigandi: Toyota Jidosha Kogyo Kabushiki Kaisha, (Toyota Motor Co., Ltd.) 1, Toyota-cho, Toyota-shi, Aichi-ken, Japan.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Vélknúin farartæki.
Flokkur: 12.

Skrás. 1979 nr. 363. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 216/1979. Tilkynnt 15. júní 1979, kl. 13:30.

COROLLA

Eigandi: Toyota Jidosha Kogyo Kabushiki Kaisha, (Toyota Motor Co., Ltd.) 1, Toyota-cho, Toyota-shi, Aichi-ken, Japan.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Vélknúin farartæki.
Flokkur: 12.

Skrás. 1979 nr. 364. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 217/1979. Tilkynnt 15. júní 1979, kl. 13:30.

STARLET

Eigandi: Toyota Jidosha Kogyo Kabushiki Kaisha, (Toyota Motor Co., Ltd.) 1, Toyota-cho, Toyota-shi, Aichi-ken, Japan.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Vélknúin farartæki.
Flokkur: 12.

Skrás. 1979 nr. 365. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 218/1979. Tilkynnt 15. júní 1979, kl. 13:30.

LAND CRUISER

Eigandi: Toyota Jidosha Kogyo Kabushiki Kaisha, (Toyota Motor Co., Ltd.) 1, Toyota-cho, Toyota-shi, Aichi-ken, Japan.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Vélknúin farartæki.
Flokkur: 12.

Skrás. 1979 nr. 366. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 219/1979. Tilkynnt 15. júní 1979, kl. 13:30.

DYNA

Eigandi: Toyota Jidosha Kogyo Kabushiki Kaisha, (Toyota Motor Co., Ltd.) 1, Toyota-cho, Toyota-shi, Aichi-ken, Japan.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Vélknúin farartæki.
Flokkur: 12.

Skrás. 1979 nr. 367. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 220/1979. Tilkynnt 15. júní 1979, kl. 13:30.

Hilux

Eigandi: Toyota Jidosha Kogyo Kabushiki Kaisha, (Toyota Motor Co., Ltd.) 1, Toyota-cho, Toyota-shi, Aichi-ken, Japan.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Vélknúin farartæki.
Flokkur: 12.

Skrás. 1979 nr. 368. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 221/1979. Tilkynnt 15. júní 1979, kl. 13:30.

HIACE

Eigandi: Toyota Jidosha Kogyo Kabushiki Kaisha, (Toyota Motor Co., Ltd.) 1, Toyota-cho, Toyota-shi, Aichi-ken, Japan.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Vélknúin farartæki.
Flokkur: 12.

Skrás. 1979 nr. 369. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 222/1979. Tilkynnt 15. júní 1979, kl. 13:30.

TERCEL

Eigandi: Toyota Jidosha Kogyo Kabushiki Kaisha, (Toyota Motor Co., Ltd.) 1, Toyota-cho, Toyota-shi, Aichi-ken, Japan.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Vélknúin farartæki.
Flokkur: 12.

Skrás. 1979 nr. 370. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 64/1979. Tilkynnt 22. febrúar 1979, kl. 13:30.

SCALA

Eigandi: LEGO System A/S, 7190 Billund, Danmörku.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 28. flokki, þar með taldir leikfangaskartgripir (spielschmuckwaren).
Flokkur: 28.

Forgangsréttar krafist frá 18. október 1978 að því er varðar leikfangaskartgripi og frá 30. október 1978 að því er varðar aðrar vörur.

Skrás. 1979 nr. 371. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 166/1979. Tilkynnt 3. maí 1979, kl. 13:30.

Eigandi: Berec Group Limited, Berec House, 1255 High Road, Whetstone, London N20, Englandi.
Umboðsm: Páll Pálmason, lögfræðingur, Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 9. og 11. flokki.
Flokkar: 9 og 11.

Skrás. 1979 nr. 372. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 148/1979. Tilkynnt 18. apríl 1979, kl. 15:00.

BURGER KING

Eigandi: Burger King Corporation, 7360 North Kendall Drive, Miami, Florida 33152, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur/ Þjónusta: Allar vörur í 29., 32. og 42. flokki.
Flokkar: 29, 32 og 42.

Skrás. 1979 nr. 373. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 198/1979. Tilkynnt 29. maí 1979, kl. 14:00.

HOBBYTEX

Eigandi: HOBBYTEX (U.K.) LIMITED, Unit 56E, Milton Trading Estate, Milton, near Abingdon, Oxfordshire, Englandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Málning í skálpum með kúluoddum, til skreytimálningar, til að mála á vefnaðarvörur, leirvörur og önnur efni, málning, fernis, lökk, litarefni, litir, málmar fyrir málara og skreytingarmenn, innifalið í 2. flokki og allar aðrar vörur innifaldar í 2. flokki.
Allar vörur í 16. flokki, efnivörur fyrir listamenn í 16. flokki, kassar fyrir liti, penslar, litaspjöld, litablýantar, þrykkimyndir, þerripappír, málningarpenslar, límefni, límefni til úðunar, gegnumdráttarpappír, krukkur fyrir liti, mynstur fyrir bróderingar og málningar.
Allar vörur í 24. flokki, ofnir og ekki ofnir borðdúkar, handþurrkur, púðaver, borðmottur, klæðningar fyrir eldhúsáhöld, klæðningar fyrir hreinlætistæki, náttkjólahengi, veggklæðningar, allt úr ofnu efni, borð-

mottur og vegghengi úr óofnu efni, þurrkur, og áðurgreind efni ætlaðar fyrir bróderingu eða málun.
Flokkar: 2, 16 og 24.

Skrás. 1979 nr. 374. Skráningard. 26. nóv. 1979.
T 208/1979. Tilkynnt 12. júní 1979, kl. 11:20.

El Almendro

Eigandi: Monerris Planelles, S.A. Reina Victoria, 16. Jijona (Alicante), Spáni.
Umboðsm: Faktor Company, Reykjavík.
Vörur: Sætabrauð og sælgæti, sætindi, nougat, möndlukökur.
Flokkur: 30.

Skrás. 1979 nr. 375. Skráningard. 26. nóv. 1979.
T 240/1979. Tilkynnt 2. júlí 1979, kl. 13:30.

GOLD CAP

Eigandi: American Home Products Corporation, 685 Third Avenue, New York, New York, Bandaríkjunum.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Efnablöndur til nota við sérstakt mataræði fyrir börn og sjúklinga.
Flokkur: 5.

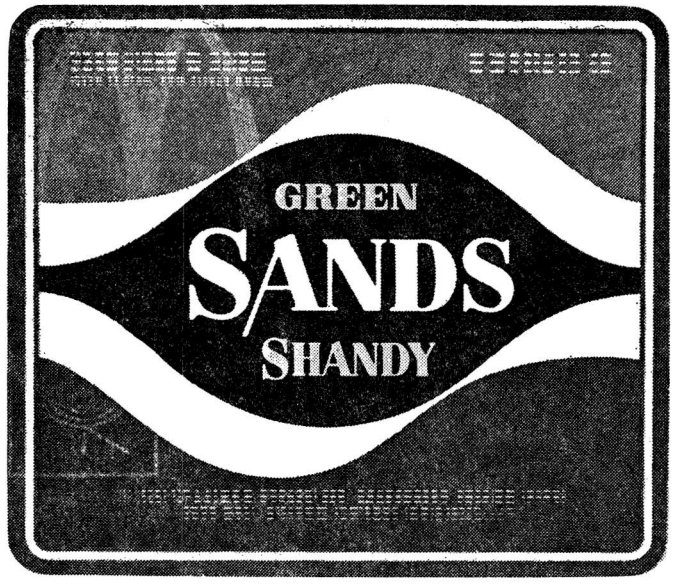
Skrás. 1979 nr. 376. Skráningard. 26. nóv. 1979.
T 268/1979. Tilkynnt 30. júlí 1979, kl. 15:00.

GREEN SANDS

Eigandi: Green Sands S.A., 3 Rue de l'Hopital, 1701 Fribourg, Sviss.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Bjór, öl og porteröl, ölkelduvatn og gosdrykkir og aðrir óáfengir drykkir; sýróp og önnur efni til þess að framleiða drykki.
Flokkur: 32.

Forgangsréttar krafist frá 27. mars 1979.

T 269/1979 Tilkynnt 30. júlí 1979, kl. 15:00.

Eigandi: Green Sands S.A., 3 Rue de l'Hopital, 1701 Fribourg, Sviss.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Bjór, öl og porteröl, ölkelduvatn og gosdrykkir og aðrir óáfengir drykkir; sýróp og önnur efni til þess að framleiða drykki.
Flokkur: 32.

Forgangsréttar krafist frá 16. maí 1979.

Skrás. 1979 nr. 378. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 270/1979. Tilkynnt 31. júlí 1979, kl. 14:45.

Eigandi: CHLORIDE GROUP LIMITED, 52 Grosvenor Gardens, London SW1W OAU, Englandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Rafgeymar, hleðslutæki fyrir rafgeyma, samtengdir rafgeymar og hleðslutæki fyrir rafgeyma, sem eru sjálfvirkur vara-rafstraumsgjafi, innbrotsvarar, eldvarar, reykskynjarar, logaskynjarar, þjófnaðarvið-vörunartæki, rafmagnsteljarar, rafljósnæm tæki og rofar til að setja í mottur, svo og hlutar og efni í lagnir fyrir öll ofangreind tæki.
Flokkur: 9.

Skrás. 1979 nr. 379. Skráningard. 26. nóv. 1979.

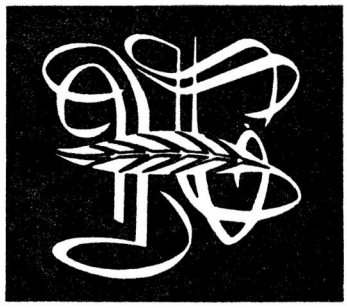
T 274/1979. Tilkynnt 8. ágúst 1979, kl. 14:30.

HENARA

Eigandi: HENNA (HAIR HEALTH) LIMITED, Classic House, 174/180 Old Street, London EC1V 9BP, Englandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Fegrunarvörur, snyrtivörur, sem ekki eru meðöl, efnablöndur fyrir hár og húð, sápur, ilmvörur, svitalyktareyðandi efni.
Flokkur: 3.

Skrás. 1979 nr. 380. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 275/1979. Tilkynnt 8. ágúst 1979, kl. 14:30.

Eigandi: HENNA (HAIR HEALTH) LIMITED, Classic House, 174/180 Old Street, London EC1V 9BP, Englandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Fegrunarvörur, snyrtivörur, sem ekki eru meðöl, efnablöndur fyrir hár og húð, sápur, ilmvörur, svitalyktareyðandi efni.
Flokkur: 3.

Skrás. 1979 nr. 381. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 276/1979. Tilkynnt 8. ágúst 1979, kl. 16:00.

NORTHWIND

Eigandi: Philip Morris Incorporated, 100 Park Avenue, New York, N.Y. Bandaríkjum N-Ameríku.
Umboðsm: Fakotor Company, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í 34. flokki.
Flokkur: 34.

Skrás. 1979 nr. 382. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 277/1979. Tilkynnt 9. ágúst 1979, kl. 15:00.

HUSTLER

Eigandi: Hustler Magazine, Inc. 2029 Century Park East, Suite 3800, Los Angeles, California 90067, Bandaríkjunum.
Umboðsm: Björn Árnason (Cand. polit., Árni Björnsson), Reykjavík.
Vörur: Skemmtirit.
Flokkur: 16.

Skrás. 1979 nr. 383. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 278/1979. Tilkynnt 10. ágúst 1979, kl. 14:45.

PANDOROS

Eigandi: SIEMENS AKTIENGESELLSCHAFT, Berlín und München, 8000 München 2, Wittelsbacherplatz 2, Þýskalandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Raflæknileg tæki og áhöld, þar á meðal röntgentæki til sjúkdómsgreininga og lækninga.
Flokkur: 10.

Skrás. 1979 nr. 384. Skráningard. 26. nóv. 1979.

T 290/1979. Tilkynnt 16. ágúst 1979, kl. 10:00.

LONE RANGER

Eigandi: LONE RANGER TELEVISION, INC., 270 North Canon Drive, Beverly Hills, California, Bandaríkjunum.
Umboðsm: Örn Þór, hrl., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Allar vörur í flokkunum nr. 9, 16 og 28.
Flokkar: 9, 16 og 28.

GÆÐAMERKI

Skrásett 1979, nr. 15. Skráningard. 21. nóv. 1979.

T 391/1978. Tilkynnt 25. september 1978, kl. 11.15.

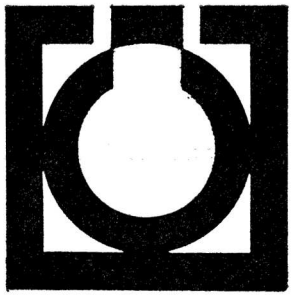

Rafmagnseftirlit ríkisins, Síðumúla 13, 105 Reykjavík.
Þjónusta í 37. flokki.
Merkið er heimilt að nota, að fengnu leyfi Rafmagnseftirlits ríkisins, til merkingar á vörum, sem samþykktar hafa verið af Rafmagnseftirlitinu, hvort heldur er um að ræða innlenda framleiðslu eða innfluttar vörur. Hlutaðeigandi skal hafa samráð við Rafmagnseftirlit ríkisins um staðsetningu merkisins, stærð þess og hvernig það skal fest á hluti þá, sem merkja skal. Enginn má nota merkið, nema að fengnu leyfi Rafmagnseftirlits ríkisins, og samkvæmt reglum þess.

(Fl. 37)

Skrásett 1979, nr. 16. Skráningard. 21. nóv. 1979.

T 261/1977. Tilkynnt 5. júlí 1977, kl. 15.15.

Eigandi: ZJEDNOCZENIE SPRZETU OSWIETLENIOWEGO I ELEKTROINSTALACYJNEGO „POLAM", 6, Senatorska Street, Varsjá, Póllandi.
Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vörur: Rafmagnsljósgjafar, rafeindamóttökulampar, rafeindahlutar til uppbyggingar undirflokka, ljósastæði og ljós, raflagnabúnaður og allt honum tilheyrandi, hálfunnar vörur úr málmum, gleri, brenndum leir og

gerviefnum, málmar með háu bræðslumarki til nota í lömpum, svo og málmar fyrir lofttæmd tengi, sérstakar tæknilegar vélar og áhöld, til framleiðslu á ljósgjöfum, rafeindalampar og ljóstæknibúnaður, til dæmis raflagnaefni, aukahlutar og allt tilheyrandi.

Flokkar: 7, 9 og 11.

Skrásett 1979, nr. 17. Skráningard. 21. nóv. 1979.

T 12/1979. Tilkynnt 12. janúar 1979, kl. 15.00.

Eigandi: Warenzeichenverband für Kraftfahrzeugindustrie e. V., Zschopau, Neue Marienberger Str., 936 Zschopau, A.-Þýskalandi.

Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Vörur: Brennsluhreyflar, hlutar til bifreiða, dráttarvélar, mótorhjól, tengivagnar og reiðhjól. Bifreiðar, dráttarvagnar, mótorhjól, hreyfirúlluvagnar, smámótorhjól, tengivagnar og reiðhjól. Hlutir til framangreindra vara. Bátamótorar.

Flokkar: 7 og 12.

Skrásett 1979, nr. 18. Skráningard. 21. nóv. 1979.

T 13/1979. Tilkynnt 12. janúar 1979, kl. 15.00.

I F A

Eigandi: Warenzeichenverband für Kraftfahrzeugindustrie e. V., Zschopau, Neue Marienberger Str., 936 Zschopau, A.-Þýskalandi.

Umboðsm: SIGURJÓNSSON & ÞÓR sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Vörur: Brennsluhreyflar, hlutar til bifreiða, dráttarvélar, mótorhjól, tengivagnar og reiðhjól. Bifreiðar, dráttarvagnar, mótorhjól, hreyfirúlluvagnar, smámótorhjól, tengivagnar og reiðhjól. Hlutir til framangreindra vara. Bílmótorar.

Flokkar: 7 og 12.

II. Endurnýjuð skrásett vörumerki.

Samkvæmt 22. og 23. gr. laga nr. 47 2. maí 1968, um vörumerki, sbr. 15. gr. reglugerðar nr. 1 2 janúar 1969, hafa eftirtalin vörumerki verið endurnýjuð. Hefur þeim jafnframt verið skipað í flokka samkvæmt 47. gr. sömu laga, sbr. og 18. gr. reglugerðar nr. 1/1969, um tilkynningar og skráningu vörumerkja o. fl.

Skrás. 1909, nr. 3
Skrás. 1909, nr. 9

Skrás. 1919, nr. 1
Skrás. 1919, nr. 17
Skrás. 1919, nr. 22
Skrás. 1919, nr. 23
Skrás. 1919, nr. 25

Skrás. 1929, nr. 1
Skrás. 1929, nr. 18
Skrás. 1929, nr. 21
Skrás. 1929, nr. 22
Skrás. 1929, nr. 35
Skrás. 1929, nr. 38
Skrás. 1929, nr. 39
Skrás. 1929, nr. 40
Skrás. 1929, nr. 41
Skrás. 1929, nr. 42
Skrás. 1929, nr. 48

Skrás. 1939, nr. 1
Skrás. 1939, nr. 2
Skrás. 1939, nr. 8
Skrás. 1939, nr. 12
Skrás. 1939, nr. 14
Skrás. 1939, nr. 23
Skrás. 1939, nr. 24
Skrás. 1939, nr. 27
Skrás. 1939, nr. 28
Skrás. 1939, nr. 29
Skrás. 1939, nr. 30
Skrás. 1939, nr. 31
Skrás. 1939, nr. 32
Skrás. 1939, nr. 33
Skrás. 1939, nr. 34
Skrás. 1939, nr. 36
Skrás. 1939, nr. 37
Skrás. 1939, nr. 38
Skrás. 1939, nr. 44

Skrás. 1949, nr. 2
Skrás. 1949, nr. 6
Skrás. 1949, nr. 7
Skrás. 1949, nr. 11
Skrás. 1949, nr. 13
Skrás. 1949, nr. 16
Skrás. 1949, nr. 18
Skrás. 1949, nr. 19
Skrás. 1949, nr. 20
Skrás. 1949, nr. 24
Skrás. 1949, nr. 26
Skrás. 1949, nr. 28
Skrás. 1949, nr. 29
Skrás. 1949, nr. 30
Skrás. 1949, nr. 31
Skrás. 1949, nr. 32
Skrás. 1949, nr. 42
Skrás. 1949, nr. 45
Skrás. 1949, nr. 46
Skrás. 1949, nr. 69
Skrás. 1949, nr. 70
Skrás. 1949, nr. 72
Skrás. 1949, nr. 83
Skrás. 1949, nr. 88
Skrás. 1949, nr. 92
Skrás. 1949, nr. 93

Skrás. 1959, nr. 2
Skrás. 1959, nr. 4
Skrás. 1959, nr. 5
Skrás. 1959, nr. 10
Skrás. 1959, nr. 13
Skrás. 1959, nr. 16
Skrás. 1959, nr. 18
Skrás. 1959, nr. 20
Skrás. 1959, nr. 22
Skrás. 1959, nr. 26
Skrás. 1959, nr. 30
Skrás. 1959, nr. 32
Skrás. 1959, nr. 33
Skrás. 1959, nr. 36
Skrás. 1959, nr. 37
Skrás. 1959, nr. 38
Skrás. 1959, nr. 39
Skrás. 1959, nr. 41
Skrás. 1959, nr. 43
Skrás. 1959, nr. 49
Skrás. 1959, nr. 55
Skrás. 1959, nr. 58

Skrás. 1959, nr. 59
Skrás. 1959, nr. 61
Skrás. 1959, nr. 62
Skrás. 1959, nr. 63
Skrás. 1959, nr. 65
Skrás. 1959, nr. 66
Skrás. 1959, nr. 67
Skrás. 1959, nr. 68
Skrás. 1959, nr. 71
Skrás. 1959, nr. 72
Skrás. 1959, nr. 73
Skrás. 1959, nr. 76
Skrás. 1959, nr. 77
Skrás. 1959, nr. 80
Skrás. 1959, nr. 82
Skrás. 1959, nr. 87
Skrás. 1959, nr. 90
Skrás. 1959, nr. 92
Skrás. 1959, nr. 94
Skrás. 1959, nr. 95
Skrás. 1959, nr. 96
Skrás. 1959, nr. 98
Skrás. 1959, nr. 100
Skrás. 1959, nr. 101
Skrás. 1959, nr. 102
Skrás. 1959, nr. 103
Skrás. 1959, nr. 105
Skrás. 1959, nr. 106
Skrás. 1959, nr. 107
Skrás. 1959, nr. 113
Skrás. 1959, nr. 114
Skrás. 1959, nr. 115
Skrás. 1959, nr. 116
Skrás. 1959, nr. 117
Skrás. 1959, nr. 120
Skrás. 1959, nr. 121
Skrás. 1959, nr. 122
Skrás. 1959, nr. 123
Skrás. 1959, nr. 124
Skrás. 1959, nr. 126
Skrás. 1959, nr. 128
Skrás. 1959, nr. 134
Skrás. 1959, nr. 135
Skrás. 1959, nr. 139
Skrás. 1959, nr. 140
Skrás. 1959, nr. 142
Skrás. 1959, nr. 143
Skrás. 1959, nr. 149
Skrás. 1959, nr. 152
Skrás. 1959, nr. 154
Skrás. 1959, nr. 159
Skrás. 1959, nr. 160

Skrás. 1969, nr. 1
Skrás. 1969, nr. 2
Skrás. 1969, nr. 3
Skrás. 1969, nr. 4
Skrás. 1969, nr. 5
Skrás. 1969, nr. 6
Skrás. 1969, nr. 7
Skrás. 1969, nr. 9
Skrás. 1969, nr. 11
Skrás. 1969, nr. 13
Skrás. 1969, nr. 14
Skrás. 1969, nr. 15
Skrás. 1969, nr. 16
Skrás. 1969, nr. 19
Skrás. 1969, nr. 20
Skrás. 1969, nr. 27
Skrás. 1969, nr. 28
Skrás. 1969, nr. 29
Skrás. 1969, nr. 30
Skrás. 1969, nr. 31
Skrás. 1969, nr. 33
Skrás. 1969, nr. 34
Skrás. 1969, nr. 35
Skrás. 1969, nr. 37
Skrás. 1969, nr. 38
Skrás. 1969, nr. 40
Skrás. 1969, nr. 41
Skrás. 1969, nr. 44
Skrás. 1969, nr. 45
Skrás. 1969, nr. 46
Skrás. 1969, nr. 47
Skrás. 1969, nr. 48
Skrás. 1969, nr. 50
Skrás. 1969, nr. 51
Skrás. 1969, nr. 52
Skrás. 1969, nr. 54
Skrás. 1969, nr. 56
Skrás. 1969, nr. 61
Skrás. 1969, nr. 62
Skrás. 1969, nr. 63
Skrás. 1969, nr. 66
Skrás. 1969, nr. 68
Skrás. 1969, nr. 72
Skrás. 1969, nr. 73
Skrás. 1969, nr. 74
Skrás. 1969, nr. 75
Skrás. 1969, nr. 76
Skrás. 1969, nr. 77
Skrás. 1969, nr. 78
Skrás. 1969, nr. 80
Skrás. 1969, nr. 81
Skrás. 1969, nr. 82

Skrás. 1969, nr. 83
Skrás. 1969, nr. 84
Skrás. 1969, nr. 85
Skrás. 1969, nr. 86
Skrás. 1969, nr. 87
Skrás. 1969, nr. 88
Skrás. 1969, nr. 89
Skrás. 1969, nr. 90
Skrás. 1969, nr. 91
Skrás. 1969, nr. 93
Skrás. 1969, nr. 94
Skrás. 1969, nr. 95
Skrás. 1969, nr. 96
Skrás. 1969, nr. 98
Skrás. 1969, nr. 99
Skrás. 1969, nr. 100
Skrás. 1969, nr. 101
Skrás. 1969, nr. 102
Skrás. 1969, nr. 103
Skrás. 1969, nr. 105
Skrás. 1969, nr. 106
Skrás. 1969, nr. 107
Skrás. 1969, nr. 110
Skrás. 1969, nr. 111
Skrás. 1969, nr. 112
Skrás. 1969, nr. 114
Skrás. 1969, nr. 116
Skrás. 1969, nr. 117
Skrás. 1969, nr. 118
Skrás. 1969, nr. 119
Skrás. 1969, nr. 121
Skrás. 1969, nr. 122
Skrás. 1969, nr. 123
Skrás. 1969, nr. 124
Skrás. 1969, nr. 129
Skrás. 1969, nr. 130
Skrás. 1969, nr. 131
Skrás. 1969, nr. 134
Skrás. 1969, nr. 137
Skrás. 1969, nr. 138
Skrás. 1969, nr. 139
Skrás. 1969, nr. 140
Skrás. 1969, nr. 141
Skrás. 1969, nr. 143
Skrás. 1969, nr. 145
Skrás. 1969, nr. 146
Skrás. 1969, nr. 147
Skrás. 1969, nr. 148
Skrás. 1969, nr. 151
Skrás. 1969, nr. 153
Skrás. 1969, nr. 154
Skrás. 1969, nr. 155
Skrás. 1969, nr. 156
Skrás. 1969, nr. 157
Skrás. 1969, nr. 160
Skrás. 1969, nr. 161
Skrás. 1969, nr. 162
Skrás. 1969, nr. 163
Skrás. 1969, nr. 164
Skrás. 1969, nr. 165
Skrás. 1969, nr. 166
Skrás. 1969, nr. 169
Skrás. 1969, nr. 170
Skrás. 1969, nr. 172
Skrás. 1969, nr. 173
Skrás. 1969, nr. 174
Skrás. 1969, nr. 176
Skrás. 1969, nr. 177
Skrás. 1969, nr. 178
Skrás. 1969, nr. 179
Skrás. 1969, nr. 180
Skrás. 1969, nr. 181
Skrás. 1969, nr. 182
Skrás. 1969, nr. 183
Skrás. 1969, nr. 184
Skrás. 1969, nr. 185
Skrás. 1969, nr. 187
Skrás. 1969, nr. 189
Skrás. 1969, nr. 190
Skrás. 1969, nr. 192
Skrás. 1969, nr. 194
Skrás. 1969, nr. 195
Skrás. 1969, nr. 196
Skrás. 1969, nr. 197
Skrás. 1969, nr. 198
Skrás. 1969, nr. 199
Skrás. 1969, nr. 200
Skrás. 1969, nr. 202
Skrás. 1969, nr. 203
Skrás. 1969, nr. 204

III. Afmáð vörumerki.

Samkvæmt 27. gr. laga nr. 47 2. maí 1968 um vörumerki, sbr. 6. mgr. 15. gr. reglugerðar nr. 1 2. janúar 1969, hafa eftirtalin vörumerki verið afmáð úr vörumerkjaskránni:

Skrás. 1919, nr. 5

Skrás. 1929, nr. 23

Skrás. 1939, nr. 26

Skrás. 1949, nr. 10
Skrás. 1949, nr. 27
Skrás. 1949, nr. 37
Skrás. 1949, nr. 40
Skrás. 1949, nr. 44
Skrás. 1949, nr. 53
Skrás. 1949, nr. 71
Skrás. 1949, nr. 74
Skrás. 1949, nr. 80
Skrás. 1949, nr. 87

Skrás. 1959, nr. 7
Skrás. 1959, nr. 12
Skrás. 1959, nr. 15
Skrás. 1959, nr. 27
Skrás. 1959, nr. 44
Skrás. 1959, nr. 50
Skrás. 1959, nr. 54
Skrás. 1959, nr. 57
Skrás. 1959, nr. 60
Skrás. 1959, nr. 69
Skrás. 1959, nr. 70
Skrás. 1959, nr. 79
Skrás. 1959, nr. 84
Skrás. 1959, nr. 85
Skrás. 1959, nr. 86
Skrás. 1959, nr. 97
Skrás. 1959, nr. 111
Skrás. 1959, nr. 112
Skrás. 1959, nr. 118
Skrás. 1959, nr. 125
Skrás. 1959, nr. 127
Skrás. 1959, nr. 136
Skrás. 1959, nr. 137
Skrás. 1959, nr. 141
Skrás. 1959, nr. 144
Skrás. 1959, nr. 145
Skrás. 1959, nr. 146
Skrás. 1959, nr. 148
Skrás. 1959, nr. 153

Skrás. 1969, nr. 8
Skrás. 1969, nr. 10
Skrás. 1969, nr. 12
Skrás. 1969, nr. 17
Skrás. 1969, nr. 18
Skrás. 1969, nr. 21
Skrás. 1969, nr. 22
Skrás. 1969, nr. 23
Skrás. 1969, nr. 24
Skrás. 1969, nr. 25
Skrás. 1969, nr. 26
Skrás. 1969, nr. 32
Skrás. 1969, nr. 36

LEIÐRÉTTING

Sú villa er í B-deild Stjórnartíðinda 1978, auglýsingu nr. 461, um vörumerki skráð á árinu 1978, að vörumerkið CETRILINE er skráð nr. 22.

Rétt nr. vörumerkisins er nr. 21.

Vörumerkjaskrárritarinn.

Breytt vörumerki (viðbót)

Breytt vörumerki.

Eigendur vörumerkisins nr. 98/1959 — USS — (stílfært), United States Steel Corporation, 600 Grant Street, Pittsburgh, Pennsylvania, Bandaríkjum N-Ameríku, hafa farið fram á að við endurnýjun vörumerkisins verði því breytt á þann veg sem meðfylgjandi mynd sýnir.

IV. Framseld vörumerki.

Eftirtalin vörumerki hafa verið framseld á árinu 1979:

Nr. 381/1976 til BRISTOL-MYERS COMPANY, 345 Park Avenue, New York, N.Y. 10022, U.S.A.

Nr. 161/1973 og 260/1972 til UNITED ARTISTS CORPORATION, Los Angeles, California, U.S.A.

Nr. 351/1972 il The Capercaillie Scotch Whisky Company Limited, 35 High Street, St. Peter Port, Guernsey, Channel Islands, Englandi.

Nr. 389/1970 til Daimler-Benz Aktiengesellschaft, Postfach 2 02, D-7000 Stuttgart 60, Þýskalandi.

Nr. 41/1959 til Deutsche Akzo Coatings GmbH, Magirusstrasse 26, D-7000 Stuttgart 30, Þýskalandi.

Nr. 153/1966 til G. B. FERMENTATION INDUSTRIES, INC., 1 North Broadway, Des Plaines, Illinois, Bandaríkjunum.

Nr. 171/1969 til Brown Boverie & Cie., Aktiengesellschaft, 6800 Mannheim-Käfertal, Kallstdterstrasse 1, Þýskalandi.

Nr. 402/1977 til Pappers AB Fin, c/o MoDo Konsumentprodukter AB, Box 4114, S-171 04 Solna, Svíþjóð.

Nr. 147/1977 til JOHNSON & JOHNSON, 501 George Street, New Brunswick, New Jersey, U.S.A.

Nr. 105/1972 til DOUWE EGBERTS SIGAREN B.V., Leeuwarderweg 1, 8501 ZD Joure, Hollandi.

Nr. 33/1969 til Bielefelder Elektronik und Apparatebau GmbH, Am Stadtholz 39, D-4800, Bielefeld 1, Þýskalandi.

Nr. 398/1976 til Sepmer AB, Sveavägen 166, Stockholm, Svíþjóð.

Nr. 67/1978 til WK28, Inc., 600 Getty Avenue, Clifton, New Jersey, U.S.A.

Nr. 33/1975 til C & N HOLDINGS LIMITED, 5643 South Laburnum Avenue, Richmond, Virginia 23231, Bandaríkjunum.

Nr. 26/1968 til C & N HOLDINGS LIMITED, 5643 South Laburnum Avenue, Richmond, Virginia 23231, Bandaríkjunum.

Nr. 61/1971 til ADAMS FOODS LIMITED of Buxton Road, Leek, Staffordshire, Englandi.

Nr. 29/1944 til Rapid-American Menswear, Inc., 1290 Avenue of the Americas, New York, New York, Bandaríkjum N-Ameríku.

Nr. 31/1947 og 295/1976 til Swix Sport International A/S Joh. H. Andresens vei 5, Oslo, Noregi.

Nr. 244/1964 til VEB Aluminiumwarenfabrik Fischbach, 6201 Fischbach/Rhön, Karl-Marx-Str. 18, A-Þýskalandi.

Nr. 58/1948 og 261/1972 til COLD GUARD CORPORATION, 1720 Walton Road, Blue Bell, Pennsylvania 19422, U.S.A.

Nr. 197/1971 til Lydex A/S, Falstersvej 1, 5500 Middelfart, Danmörku.

Nr. 157/1976 til Thor's kemiske Fabrikker, Aktieselskab, Kokkedal Industripark 6—8, 2980 Kokkedal, Danmörku.

Nr. 127/1959 og 296/1971 til MAGIC CHEF, Inc., 740 King Edward Avenue, S. E., Cleveland, Tennessee 37311, Bandaríki N-Ameríku.

Nr. 102/1978 og 101/1978 til H.F. Eimskipafélags Íslands.

Nr. 261/1972 til COLD GUARD CORPORATION, 1720 Walton Road, Blue Bell, Pennsylvania 19422, U.S.A.

Nr. 78/1971 til Société des Produits Nestlé S. A. Vevey Sviss.

Nr. 361/1975, 362/1975, 363/1975, 364/1975, 365/1975 og 366/1975 til MARS INCORPORATED, Westgate Park, 1651, Old Meadow Road, McLean, Virginia, Bandaríkjum Norður-Ameríku.

Nr. 192/1973 til Intersonic-Elektro-Handelsgesellschaft mbH & Co., Wandalenweg 20, 2000 Hamburg 1, Þýskalandi.

Nr. 97/1977 til Cartier International B.V., Herengracht 436, Amsterdam, Hollandi.

Nr. 65/1978 til UNCLE BEN'S, INC., 13000 Westheimer, Houston, Texas, Bandaríkjum Norður-Ameríku.

Nr. 332/1971, 333/1971, 334/1971, 335/1971, 336/1971, 302/1972, 368/1975, 367/1975, 370/1975 og 285/1976 til MARS INCORPORATED, Westgate Park, 1651 Old Meadow Road, McLean, Virginia, Bandaríkjum Norður-Ameríku.

Nr. 83/1969 til „LANCOME SOCIETE ANONYME", 29, rue du Faubourg Saint-Honoré, 75008 Paris, Frakklandi.

Nr. 289/1978, 290/1978 og 291/1978 til CPG PRODUCTS CORP. 9200 Waysata Boulevard, Minneapolis, Minnesota 55426, Bandaríkjum N-Ameríku.

Nr. 207/1976, 239/1977 og 238/1977 til Fiat Auto S.p.A., Corso Agnelli 200, Turin, Ítalíu.

V. Nafnbreytingar.

Á árinu 1979 breyttu eigendur eftirtalinna vörumerkja nafni sínu og heita nú:

Skrás. 1968, nr. 30. CO-RO FOOD A/S.

Skrás. 1939, nr. 1. CPC Danmark A/S, Hanne Nielsen Vej 14, DK 2840 Holte, Danmörku.

Skrás. 1971, n. 172, 1971, nr. 173. GOETZE AG P.O. Box 1220, D-5093 Burscheid, Þýskalandi.

Skrás. 1959, nr. 20. Atlas Copco Craelius Aktiebolag, Nacka, Svíþjóð.

Skrás. 1969, nr. 35, 1969 nr. 54. Afrikanische Frucht-Compagnie GmbH & Co.

Skrás. 1949, nr. 24. Ward White Group Limited.

Skrás. 1949, nr. 69. Sigarenfabriek Smit & ten Hove B.V.

Skrás. 1974, nr. 232. Gedistilleerd en Wijn Groep Nederland B.V., Wattstraat 61, Zoetermeer, Hollandi.

Skrás. 1975, nr. 106. Aktiebolaget Kalmar Interiör.

Skrás. 1965, nr. 325, 1965, nr. 377, 1966, nr. 131, 1966, nr. 150, 1966, nr. 336, 1968, nr. 238, 1970, nr. 155, 1972, nr. 280, 1973, nr. 415, 1974, nr. 252, 1977, nr. 153, 1977, nr. 154. Skandinavisk Tobakskompagni A/S, Tobaksvejen 4, DK-2860 Söborg, Danmörku.

Skrás. 1972, nr. 105. VAST GOED KERKEWIJK B. V., Kerkewijk 111, Veenendaal, Hollandi.

Skrás. 1969, nr. 169. Dyno Industrier A.S.

Skrás. 1959, nr. 71. Draka Kabel B.V.

Skrás. 1959, nr. 152. Bähncke-U.G.A/S.

Skrás. 1975, nr. 193. BASSANI TICINO S.p.A., Corso di Porta Vittoria 9, Milano, Ítalíu.

Skrás. 1977, nr. 349, 1964, nr. 118. SKANDINAVISK TOBAKSKOMPAGNI A/S. Tobaksvejen 4, D-2860 Söborg, Danmörku.

Skrás. 1978, nr. 67. Bright Star Industries, Incorporated, 600 Getty Avenue, Clifton, New Jersey, Bandaríkjunum.

Skrás. 1975, nr. 119. ALCO POWER, INC.

Skrás. 1909, nr. 3. Bass Limited, High Street, Burton-on-Trent, Englandi.

Skrás. 1971, nr. 417, 1970, nr. 72, 1970, nr. 62. COURREGES PARFUMS, 40 rue Francois Ier. París 8éme, Frakklandi.

Skrás. 1972, nr. 381. Herberts GmbH, Christbusch 25, 5600 Wuppertal 2, Þýskalandi.

Skrás. 1970, nr. 558, 1979, nr. 559. DEL MONTE CORPORATION, One Market Plaza, San Francisco, California, Bandaríkjunum.

Skrás. 1979, nr. 128. TOKYO SHIBAURA DENKI KABUSHIKI KAISHA, 72, Horikawa-cho, Saiwai-ku, Kwasaki-shi, Japan.

Skrás. 1965, nr. 187. Iglo-Ola B.V.

Skrás. 1979, nr. 160. BASSANI TICINO S.p.A.

Skrás. 1949, nr. 70, I. & R. Morley Sales Limited, 1a Tenterden Street, London W., Englandi.

Skrás. 1949, nr. 72. Oliemöllegruppen A/S og það síðan framselt til Colgate-Palmolive Company, a corporation of the State of Delaware, 300 Park Avenue, New York, N.Y. 10022, Bandaríkjunum.

Skrás. 1948, nr. 125. ROAMER BETEILUNGS-UND IMMBILIEN AG. og síðan framselt merkið til ROAMER WATCH CO. S.A., 81 WEISSENSTEINSTRASSE, SOLEURE, SVISS.

Skrás. 1978, nr. 56, 1978, nr. 58 COLBORN-DAWES LIMITED.

Skrás. 1949, nr. 88. COINTREAU HOLDING.

Skrás. 1969, nr. 61. Kuraray Co., Ltd.

Skrás. 1968, nr. 326. JUBILÉ SOCIÉTÉ ANONYMÉ, 36, Rue de Mulhouse, Liege, Belgíu.

Skrás. 1969, nr. 194. Enka AG.

Skrás. 1975, nr. 327 og 328. Pleasure Foods International Limited og síðan framselt vörumerkið til Wimpy International Limited, 214 Chiswick High Road, London W4 1PH, Englandi.

Skrás. 1967, nr. 234, 1970, nr. 113, 1970, nr. 428, 1976, nr. 225, 1978, nr. 285, 1978, nr. 286, 1978, nr. 303, 1978, nr. 411. Consolidated Foods Corporation.

Skrás. 1961, nr. 189, 1972, nr. 248. Palmera Industrial, S.A.

VI. Breytt heimilisföng.

Eigandi vörumerkja nr. 4, 5 og 6/1968 hefur breytt heimilisfangi sínu í Outboard Marine Corporation, 100 Sea Horse Drive, Waukegan, Illinois 60085, Bandaríki N-Ameríku.

Eigandi vörumerkis nr. 286/1970 hefur breytt heimilisfangi sínu í Tokyo Shibaura Denki Kabushiki Kaisha, — sem einnig versla undir nafninu Toshiba Corporation — 72, Horikawa-cho, Saiwai-ku, Kawasaki-shi, Kanagawa-ken, Japan.

Eigandi vörumerkja nr. 18 og 19/1949 hefur breytt heimilisfangi sínu í 622, Heatherton Road, CLAYTON SOUTH, (Victoria 3169), Ástralíu.

Eigandi vörumerkis nr. 236/1963 hefur breytt heimilisfangi sínu í Tokyo Shibaura Denki Kabushiki Kaisha, — sem einnig versla undir nafninu Toshiba Corporation — Kanagawa-ken, Japan.

Eigandi vörumerkis nr. 26/1949 hefur breytt heimilisfangi sínu í 93 Park Lane, London W1Y 3TA, Englandi.

Eigandi vörumerkja nr. 30 og 31/1949 hefur breytt heimilisfangi sínu í 300 22nd Street, Oak Brook, Illinois 60570, Bandaríkjunum.

Eigandi vörumerkis nr. 32/1949 hefur breytt heimilisfangi sínu í 34 Jermyn Street, London SW1Y 6HS, Englandi.

Eigandi vörumerkja nr. 37/1959 og 28/1968 hefur breytt heimilisfangi sínu í 1303 East Algonquin Road, Schuamburg, Illinois, Bandaríkjunum.

Eigandi vörumerkja nr. 21 og 22/1929 hefur breytt heimilisfangi sínu í Sugar Quay, Lower Thames Street, London E.C., Englandi.

VII. Nytjaleyfi.

Lucas Industries Limited, Great King Street, Birmingham, Englandi eigandi eftirtalinna vörumerkja nr. 29/1969, 48/1969 og 15/1971 hefur veitt Lucas C.A.V. Limited, Warple Way London, Englandi nytjarétt þeirra hér á landi.

IMPERIAL GROUP LIMITED eigandi eftirtalinna vörumerkja nr. 222/1977 og 379/1977 hefur veitt B.A.T. (UK AND EXPORT) LIMITED, nytjaleyfi vörumerkjanna hér á landi fyrir „tollfrjálsan markað, til sölu í skipum og flugvélum, tollfrjálsum verslunum fyrir hermenn og fjölskyldur þeirra og sendimenn erlendra ríkja."

JOHN PLAYER KING SIZE eigandi vörumerkis nr. 179/1978 hefur veitt B.A.T. (U.K. AND EXPORT) LIMITED, London, nytjaleyfi vörumerkisins „fyrir tollfrjálsar vörur í skipum og flugvélum, fríhöfnum, tollfrjálsum verslunum fyrir hermenn og fjölskyldur þeirra (NAAFI), sendimenn erlendra ríkja."

SPEEDO KNITTING MILLS PTY, LIMITED, Ástralíu eigandi eftirtalinna vörumerkja nr. 3/1965, 4/1965, 361/1972, 348/1975, 118/1978 og 120/1978 hefur veitt SPEEDO KNITTING MILLS (EUROPE) LIMITED, Englandi, nytjarétt þeirra hér á landi.

TIME, INCORPORATED, Bandaríkjunum eigandi vörumerkisins nr. 395/1978 hefur veitt TIME LIFE INTERNATIONAL (NEDERLAND) B.V., Ottho Heldringstraat 5, Amsterdam 1018, Hollandi nytjarétt þess hér á landi.

TIME, INCORPORATED, Bandaríkjunum eigandi vörumerkisins 395/1978 hefur veitt FJÖLVA hf., Njörvasundi 15a, Reykjavík nytjarétt þess hér á landi.

TIME, INCORPORATED, Bandaríkjunum eigandi vörumerkisins nr. 395/1978 hefur veitt Almenna bókafélaginu, Reykjavík nytjarétt þess hér á landi.

DECCA LIMITED, Englandi eigandi vörumerkisins 31/1979 hefur veitt The Decca Record Company Limited, 9 Albert Embankment, London, S.E. 1, Englandi, nytjarétt þess hér á landi.

VIII. Niðurfallin nytjaleyfi.

Eigandi vörumerkis nr. 412/1973 hefur fellt úr gildi nytjaleyfi það sem Interlight, Moncor, Route des Biches, 1752 Villars-sur-Glane/Fribourg, Sviss hafði á vörumerki þessu.

IX. Ýmsar breytingar.

Eigandi vörumerkis nr. 66/1979 hefur óskað eftir því að vörulisti vörumerkisins verði eftirfarandi:

„Efni og aðferð til að finna óvænt náttúruleg mótefni í blóðflokkum.“ Flokkur 1.

Samkvæmt beiðni eiganda vörumerkisins nr. 29/1949 — SEAGRAM — hefur með skírskotun til 24. gr. vörumerkjalaganna verið fallist á breytingu á vörumerkinu. Vörumerkið breytist í SEAGRAM'S og er þannig breytt fært í vörumerkjaskrá.

Nr. 543.

EINKALEYFI

veitt 1979.

Hinn 5. janúar 1979 var Schweizerische Aluminium AG., 3965 Chippis, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á rafgreinikerfi fyrir aluminium.

Einkaleyfið er nr. 1001.

Hinn 21. febrúar 1979 var CIBA-GEIGY AG., Patentabteilung Rosental CH-4002, Basel, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð við sótthreinsun og gerilsneyðingu á skeldýrum, krabbadýrum og fiski.

Einkaleyfið er nr. 1002.

Hinn 27. mars 1979 var The Dow Chemical Company, 2030 Abbott Road, Midland, Michigan 48640, Bandaríkjunum, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til varmaorkulegrar framleiðslu á magnesíum.

Einkaleyfið er nr. 1003.

Hinn 24. apríl 1979 var Aluminium Company of America, Alcoa Building, Pittsburgh, Pennsylvania, Bandaríkjunum, veitt einkaleyfi hér á landi á tæki og aðferð til framleiðslu málma með rafgreiningu (chemical process and product).

Einkaleyfið er nr. 1004.

Hinn 6. júlí 1979 var Ellíða Norðdahl Guðjónssyni, Ásbúð 103, Garðabæ, veitt einkaleyfi hér á landi á vökvaloka.

Einkaleyfið er nr. 1005.

Hinn 6. júlí 1979 var Marine Protein International Corporation, New York, N.Y., Bandaríkjum N.-Ameríku, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð og tæki til fiskeldis í tilbúnu umhverfi.

Einkaleyfið er nr. 1006.

Hinn 6. júlí 1979 var Marine Protein International Corporation, New York, N.Y., Bandaríkjum N.-Ameríku, veitt einkaleyfi hér á landi á fiskeldiskerfi.

Einkaleyfið er nr. 1007.

Hinn 6. júlí 1979 var Nordischer Maschinenbau Rud Baader, Geniner Strasse 249, 2400 Lübeck, Þýskalandi, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð og búnaði til þess að flaka fisk.

Einkaleyfið er nr. 1008.

Hinn 6. júlí 1979 var Schering AG, 1 Berlín 65, Müllerstrasse 170—172, Þýskalandi, veitt einkaleyfi hér á landi á 1, 3, 4 — Thiadiazole.

Einkaleyfið er nr. 1009.

Hinn 14. september 1979 var Aluminium Company of America, Alcoa Building, Pittsburgh, Pennsylvania, Bandaríkjum N.-Ameríku, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til framleiðslu áls með rafgreiningu með því að bæta í álclorid og stjórna mótstöðunni í kerjunum.

Einkaleyfið er nr. 1010.

Hinn 14. september 1979 var Aluminium Company of America, Alcoa Building, Pittsburgh, Pennsylvania, Bandaríkjum N.-Ameríku, veitt einkaleyfi hér á landi á efnafræðilegri framleiðsluaðferð á áli.

Einkaleyfið er nr. 1011.

Hinn 14. september 1979 var sivilingeniör, Bernt Ingvaldsen, Solbakken 43, N-3000 Drammen, Noregi, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til þurrkunar á nýju heyi, grænfóðri og þess háttar og tæki til þess að framkvæma aðferðina.

Einkaleyfið er nr. 1012.

Hinn 14. september 1979 var Kabushiki Kaisha Yamada Juki, No. 32, 4-ban, Kumano-cho, Nishiomiya City, Hyogo Prefecture, Japan, veitt einkaleyfi hér á landi á tæki til borunar.

Einkaleyfið er nr. 1013.

Hinn 14. september 1979 var Societe Nouvelle Des Bennes Saphen, La Neuve-Lyre, Eure, Frakklandi, veitt einkaleyfi hér á landi á tæki til þess að ferma ílát eða geyma á farartæki.

Einkaleyfið er nr. 1014.

Hinn 14. september 1979 var Aluminium Company of America, Alcoa Building, Pittsburgh, Pennsylvania, Bandaríkjum N.-Ameríku, veitt einkaleyfi hér á landi á framleiðslu á álklórid blönduðu vatni.

Einkaleyfið er nr. 1015.

Hinn 14. september 1979 var Balcke — Dürr AG., D-4030 Ratingen, Homberger Strasse 2, Þýskalandi, veitt einkaleyfi hér á landi á plánetudrifi.

Einkaleyfið er nr. 1016.

Hinn 20. september 1979 var Nordischer Maschinenbau Rud Baader, Geniner Strasse 249, 2400 Lübeck, Þýskalandi, veitt einkaleyfi hér á landi á tæki til að roðfletta fiskflök.

Einkaleyfið er nr. 1017.

Hinn 13. desember 1979 var ALUMINIUM COMPANY OF AMERICA, Alcoa Building, Pittsburgh, Pennsylvania, Bandaríkjunum, veitt einkaleyfi hér á landi á rafskautsbúnaði við tærandi aðstæður.

Einkaleyfið er nr. 1018.

Hinn 13. desember 1979 var Schweizerische Aluminium AG., 3965 Chippis, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á tæki til hreinsunar á ólofti.

Einkaleyfið er nr. 1019.

Hinn 13. desember 1979 var Schweizerische Aluminium AG., 3965 Chippis, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á lofthreinsitæki með sjálfhreinsandi síudúk.

Einkaleyfið er nr. 1020.

Hinn 13. desember 1979 var Schweizerische Aluminium AG., Chippis, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á rafskauti, sérstaklega til nota við rafgreiningu súráls.

Einkaleyfið er nr. 1021.

Hinn 13. desember 1979 var Schweizerische Aluminium AG., Chippis, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til að framleiða rafskaut, sem ónæm eru gagnvart umhverfinu.

Einkaleyfið er nr. 1022.

Hinn 14. desember 1979 var Schweizerische Aluminium AG., 3965 Chippis, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á rafskauti á álbræðslukeri.

Einkaleyfið er nr. 1023.

HEIÐURSMERKI FÁLKAORÐUNNAR

Forseti Íslands sæmdi eftirtalda menn heiðursmerki Hinnar íslensku fálkaorðu 1979.

I. ÍSLENDINGAR

1. janúar:

Birgir Thorlacius, ráðuneytisstjóri, stjarna stórriddara.
Erlendur Björnsson, sýslumaður Norður-Múlasýslu, Seyðisfirði, riddarakross.
Guðlaugur Þorvaldsson, rektor Háskóla Íslands, stórriddarakross.
Gunnar Jónsson, verkfræðingur, Kaupmannahöfn, riddarakross.
Prófessor dr. phil. Hallgrímur Helgason, Vogi, Ölfusi, riddarakross.
Jakob Frímannsson, fv. kaupfélagsstjóri, Akureyri, stjarna stórriddara.
Frú Jóhanna Kristjónsdóttir, formaður Félags einstæðra foreldra, riddarakross.
Jónas Haralz, bankastjóri, stórriddarakross.
Karl Sig. Jónasson, læknir, riddarakross.
Kristinn Hallsson, söngvari, riddarakross.
Leifur Magnússon, framkvæmdastjóri flugrekstrar- og tæknisviðs Flugleiða hf., riddarakross.
Prófessor Ólafur Hansson, riddarakross.
Paul Valdimar Michelsen, garðyrkjumaður, Hveragerði, riddarakross.
Ragnar Jónsson, forstjóri, stjarna stórriddara.
Frú Ragnhildur Helgadóttir, alþingismaður, riddarakross.
Frú Sigrún Stefánsdóttir, riddarakross.
Sigurður Sigurðsson, fv. landlæknir, stjarna stórriddara.
Valtýr Albertsson, læknir, riddarakross.

30. mars:

Friðrik Jesson, forstöðumaður Náttúrugripasafns Vestmannaeyja, riddarakross.
Grímur Engilberts, ritstjóri, riddarakross.
Guðmundur Jónsson, bóndi, Ási í Vatnsdal, riddarakross.
Haraldur Ágústsson, skipstjóri, riddarakross.
Helgi Ágústsson, sendiráðunautur, riddarakross.
Jón L. Arnalds, ráðuneytisstjóri, riddarakross.
Jón Sigtryggsson, prófessor, riddarakross.
Karvel Ögmundsson, útgerðarmaður, Ytri-Njarðvík, riddarakross.
Dr. Magnús Gíslason, skólastjóri lýðháskólans í Kungälv, Svíþjóð, riddarakross.
Ólína Margrét Magnúsdóttir, fv. kennari, Kinnarstöðum í Reykhólasveit, riddarakross.
Steinunn Ingimundardóttir, skólastjóri Húsmæðraskóla Borgfirðinga að Varmalandi, riddarakross.
Þorgeir Jósefsson, framkvæmdastjóri, Akranesi, riddarakross.

17. júní:

Árni Snævarr, fv. ráðuneytisstjóri, stórriddarakross.
Arnþór Jensen, framkvæmdastjóri, Eskifirði, riddarakross.
Benedikt Tómasson, læknir, riddarakross.
Guðmundur Arnlaugsson, rektor, riddarakross.

Guðmundur Jóhannsson, félagsmálaráðunautur, riddarakross.
Haraldur Sigurðsson, bókavörður, riddarakross.
Frú Hermína Sigurgeirsdóttir Kristjánsson, pianókennari, riddarakross.
Ingvar Vilhjálmsson, útgerðarmaður, stjarna stórriddara.
Jón Björnsson, söngstjóri, Hafsteinsstöðum, Skagafirði, riddarakross.
Matthías Bjarnason, fv. ráðherra, stórriddarakross.
Dr. Selma Jónsdóttir, forstöðumaður Listasafns Íslands, riddarakross.
Frú Sigríður Thorlacius, stórriddarakross.
Sveinbjörn Jónsson, forstjóri, stórriddarakross.
Tómas Þorvaldsson, forstjóri, Grindavík, stórriddarakross.
Þorsteinn Sigfússon, bóndi, Sandbrekku, Hjaltastaðahreppi, Norður-Múlasýslu, riddarakross.
Þorsteinn Sveinsson, héraðsdómslögmaður, riddarakross.

12. október:
Bergsveinn Ólafsson, augnlæknir, riddarakross.
Frk. Guðrún Eiríksdóttir, Kaupmannahöfn, riddarakross.
Ingimar Jóhannesson, fv. skólastjóri, riddarakross.
Jóhannes Davíðsson, bóndi, Neðri-Hjarðardal, Dýrafirði, riddarakross.
Kristinn Guðjónsson, forstjóri, riddarakross.
Lárus Ottesen, framkvæmdastjóri, riddarakross.
Sigfús Halldórsson, tónskáld, riddarakross.
Frú Sigríður Jónsdóttir Ragnar, kennari, Ísafirði, riddarakross.
Séra Sigurjón Guðjónsson, fv. prófastur, riddarakross.
Stefán Jónsson, arkitekt, riddarakross.
Sveinn Zoëga, framkvæmdastjóri, riddarakross.
Úlfar Þórðarson, augnlæknir, riddarakross.
Víglundur Jónsson, útgerðarmaður, Ólafsvík, riddarakross.

16. október:
Þórður Einarsson, sendiráðunautur, riddarakross.
Helgi Gíslason, sendiráðunautur, riddarakross.

II. ERLENDIR RÍKISBORGARAR

26. janúar:
Wolfgramm, Torsten, þingmaður, Bonn, stórriddarakross.

14. febrúar:
Schäfer, Arthur, verkfræðingur, Hohe Egge, Sambandslýðveldinu Þýskalandi, riddarakross.

2. apríl:
Nilsson, Henry, framkvæmdastjóri, Helsingborg, stórriddarakross.
Beer, Henrik, framkvæmdastjóri Alþjóðasambands Rauða Kross félaga, Genf, sænskur ríkisborgari, stórriddarakross með stjörnu.

24. apríl:
Madden, Anna Sögaard, sendiráðunautur í danska sendiráðinu í Reykjavík, stórriddarakross.

3. maí:
Javier Pérez-Bustamante de Monasterio, Francisco, ræðismaður Íslands í Madrid, riddarakross.
Sundman, Per Olof, þingmaður, Svíþjóð, stórriddarakross.
Miralles Ferrer, Luis, ræðismaður Íslands í Valencia, riddarakross.

7. maí:
Duval, Rose Marie, ritari í sendiráði Íslands í París, riddarakross.

14. maí:
Steenstrup, Björn, aðalræðismaður Íslands í Gautaborg, stórriddarakross.

23. maí:
Árnason, Hjörvarður H., prófessor, New York, riddarakross.

8. júní:
Lund, Engel Cathrine (Gagga), söngkona, danskur ríkisborgari, Reykjavík, riddarakross.

9. júní:
Sigurðsson, Ólafur, framkvæmdastjóri, Malmö, sænskur ríkisborgari, stórriddarakross.

15. júní:
Szymanowski, Antoni, fráfarandi sendifulltrúi Póllands á Íslandi, stórriddarakross með stjörnu.

18. júní:
Strand, Jörgen B., aðalræðismaður, Kaupmannahöfn, riddarakross.
Luukka, Viljo, forstjóri, Helsinki, stórriddarakross.

11. júlí:
Rasmussen, Palle Björn, aðalræðismaður Dana í Colombo, Sri Lanka, riddarakross.
Albrechtsen, Hans, framkvæmdastjóri, Esbjerg, riddarakross.

24. júlí:
Borges, Jorge Luis, prófessor og rithöfundur, Buenos Aires, stórriddarakross með stjörnu.

1. ágúst:
Mucalov, Zivko, júgóslavískur sendiherra, fv. aðalræðismaður Íslands í Belgrad, stórriddarakross með stjörnu.
Isenbügel, Ewald dr., kennari við dýralæknaháskólann í Zürich, v-þýskur ríkisborgari, riddarakross.

20. ágúst:
Roussos, Stavros G., fráfarandi sendiherra Grikklands á Íslandi, stórkross.

27. september:
Serkin, Rudolf, pianóleikari, Vermont, stórriddarakross.

4. október:

Buell, Theva A., læknir, Colombo, Sri Lanka, riddarakross.
Nicolle, Dexter, framkvæmdastjóri, Colombo, Sri Lanka, riddarakross.
Wahlgren, Erik, dr., fv. prófessor við University of California, riddarakross.

16. október:

Hans Hátign Baudouin, konungur Belgíu, stórkross með keðju.
Hans Konunglega Tign Prins Albert, ríkisarfi, Belgíu, stórkross.
Nothomb, Charles, forseti fulltrúadeildar þjóðþings Belgíu, stórkross.
Vandekerckhove, Robert, forseti öldungardeildar þjóðþings Belgíu, stórkross.
Martens, Wilfried, forsætisráðherra Belgíu, stórkross.
Simonet, Henri, utanríkisráðherra Belgíu, stórkross.
Liebaers, Herman, hirðmarskálkur, Bruxelles, stórkross.
Piret, Jean-Marie, konungsritari, Bruxelles, stórkross.
Blondiau, Albert, lieutenant-général, hermálaráðunautur, Bruxelles, stórkross.
Anciaux de Faveaux, Chevalier Pierre, sendiherra Belgíu á Íslandi, stórkross.
Thibaut de Maisieres, général major, ritari ríkisarfa Belgíu, stórkross.
van Kerckhove, Wilfred, ofursti, Bruxelles, stórriddarakross með stjörnu.
de Posch, barón, hirðsiðameistari, Bruxelles, stórriddarakross með stjörnu.
van Lent, Aimé, varafylkisstjóri, Belgíu, stórriddarakross með stjörnu.
Vaes, Emilien, fylkisstjóri Hainaut, Belgíu, stórriddarakross með stjörnu.
Vandermeulen, Harry, fylkisstjóri Limburg, stórriddarakross með stjörnu.
Roelants, Frans, ráðuneytisstjóri, Bruxelles, stórriddarakross með stjörnu.
Groothaert, Jacques, deildarstjóri, Bruxelles, stórriddarakross með stjörnu.
Fourdin, René, deildarstjóri, Bruxelles, stórriddarakross með stjörnu.
Six, Robert, protokollstjóri, Bruxelles, stórriddarakross með stjörnu.
Adam, André, ráðherraritari, Bruxelles, stórriddarakross með stjörnu.
Tichon, Paul, hershöfðingi, Bruxelles, stórriddarakross með stjörnu.
Frey, Sylvain, aðstoðarkonungsritari, Bruxelles, stórriddarakross með stjörnu.
van Haltern, Pierre, borgarstjóri Bruxellesborgar, stórriddarakross.
van Spitael, Raoul, borgarstjóri Tournaiborgar, Belgíu, stórriddarakross.
Rutten, Mathiew, borgarstjóri, Tongerenborgar, Belgíu, stórriddarakross.
Maesschalk, Pierre, deildarstjóri, Bruxelles, stórriddarakross.
Buysse, Robert, deildarstjóri, Bruxelles, stórriddarakross.
de Mare d'Aertrycke, Thierry, hallarstjóri, Bruxelles, stórriddarakross.
Schrijvers, Gilbert, kapteinn Bruxelles, stórriddarakross.
Aelbrecht, Roger, undirofursti, Bruxelles, stórriddarakross.
Vanham, Charles, undirofursti, Bruxelles, stórriddarakross.
van Coppenolle, Pierre, sendiherra, Bruxelles, stórriddarakross.
van Helmeryck, Wilfraed, sendiherra, Bruxelles, stórriddarakross.
Mertens,, Jozef, prófessor, Leuven, Belgíu, stórriddarakross.
Lippens, Renée, frk., Bruxelles, riddarakross.
van den Bossche, Arnold, major, Bruxelles, riddarakross.
Vintevogel, Gaston, major, Bruxelles, riddarakross.

1. nóvember:

Thomsen, Emil, bókaútgefandi, Tórshavn, stórriddarakross.
Lundström, Rolf, dr., yfirlæknir, Eskilstuna, stórriddarakross.
Boyer, Régis, prófessor við Sorbonne, París, stórriddarakross.

12. desember:
Asko Oinas, landshöfðingi, Rovaniemi, Finnlandi, stórriddarakross með stjörnu.

18. desember:
Luis Villalba, fráfarandi sendiherra Spánar á Íslandi, stórkross.

Nr. 545.

EMBÆTTI, SÝSLANIR M. M.

1978:

16. febr. var cand. med. et chir. Einari Thoroddsen veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

5. apríl var Anna Guðrún Jónsdóttir, hjúkrunarfræðingur, skipuð til að gegna stöðu hjúkrunarframkvæmdastjóra við Kristneshæli, Eyjafirði, frá og með 1. maí 1978 að telja.

30. júní var Guðrúnu Agnarsdóttur, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í veirufræði hér á landi.

5. júlí var Hrafnhildur Ragnarsdóttir skipuð lektor í þróunarsálfræði við Kennaraháskóla Íslands frá 1. ágúst 1978 að telja.

28. nóv. var James Cross skipaður kjörræðismaður Íslands í Fleetwood.

1979:

1. jan. var Atli Freyr Guðmundsson, fulltrúi, skipaður deildarstjóri í viðskiptaráðuneytinu frá þeim degi að telja.

5. jan. var Gísla Ólafssyni, lækni, veitt ótakmarkað lækningaleyfi að nýju.

S. d. var Friðbert Jónassyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í augnlækningum hér á landi.

9. jan. var cand. med. et chir. Einari Steingrímssyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

12. jan. var Eggert G. Þorsteinsson skipaður til að gegna embætti forstjóra Tryggingastofnunar ríkisins frá og með 20. janúar 1979 að telja.

15. jan. var cand. med. et chir. Benedikt Óskari Sveinssyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Stefáni Jóhanni Helgasyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í kvensjúkdómum og fæðingarhjálp hér á landi.

S. d. var Ástráði B. Hreiðarssyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í efnaskipta- og innkirtlalækningum hér á landi.

17. jan. var Ingibjörgu Þórunni Rafnar, cand. juris, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

19. jan. var cand. med et chir. Halldóri Jónssyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Marius Boerstra skipaður kjörræðismaður Íslands í Rotterdam.

S. d. var cand. med et chir. David Thomas Davidsson veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

23. jan. var Einari Oddssyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í lyfrænum meltingarlækningum.

S. d. var cand. pharm. Freyju V.M. Frisbæk Kristensen veitt leyfi til þess að mega starfa sem lyfjafræðingur hér á landi.

24. jan. var Haraldur Ólafsson skipaður dósent í mannfélagsfræði og Þorbjörn Broddason dósent í félagsfræði í félagsvísindadeild Háskóla Íslands frá 1. janúar 1979 að telja.

25. jan. var Alan William Wagstaff skipaður kjörræðismaður Íslands í Manchester.

S. d. var gefin út löggilding handa Ingibjörgu Hafstað til þes að vera dómtúlkur og skjalaþýðandi úr og á rússnesku.

S. d. var Zeaul Huq skipaður kjörræðismaður Íslands í Dacca.

S. d. var cand. med. et chir. Hallgrími Þorsteini Magnússyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

1. febr. var cand. odont. Jóni Ásgeiri Eyjólfssyni veitt leyfi til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

S. d. var cand. odont. Birni Baarregaard veitt leyfi til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

6. febr. var Jónas Hallgrímsson skipaður prófessor í meinafræði í læknadeild Háskóla Íslands frá 1. febrúar 1979 að telja.

8. febr. var Þórður Þórðarson skipaður fulltrúi sakadómarans í ávana- og fíkniefnamálum frá 1. febrúar 1979 að telja.

S. d. var cand. pharm. Almari Grímssyni veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í félagslyfjafræði hér á landi.

12. febr. var cand. med. et chir. Steini Jónssyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Halldóri Baldurssyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í bæklunarlækningum hér á landi.

S. d. var cand. med. et chir. Ragnari Daníelssyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var cand. med. et chir. Birni Guðmundssyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var cand. med. et chir. Ásmundi Magnússyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Kristjáni Aðalbirni Eyjólfssyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í hjartalækningum hér á landi.

S. d. var cand. pharm. Þórdísi Kristmundsdóttur veitt leyfi til þess að mega starfa sem lyfjafræðingur hér á landi.

15. febr. var Naveed Ahmad Khan skipaður kjörræðismaður Íslands í Karachi.

S. d. var Kemal Noyan skipaður kjörræðismaður Íslands með aðalræðisstigi í Ankara.

19. febr. var dr. Lúðvík Ingvarssyni veitt lausn frá prófessorsembætti í lagadeild Háskóla Íslands, samkvæmt ósk hans sjálfs, frá 1. október 1979 að telja.

S. d. var Halldóri Halldórssyni veitt lausn frá prófessorsembætti í heimspekideild Háskóla Íslands, samkvæmt ósk hans sjálfs, frá 1. september 1979 að telja.

S. d. var Birni Þorsteinssyni veitt lausn frá prófessorsembætti í heimspekideild Háskóla Íslands, samkvæmt ósk hans sjálfs, frá 1. september 1979 að telja.

23. febr. andaðist Walter W. Cobler, kjörræðismaður Íslands með aðalræðisstigi í Vestur-Berlín.

S. d. var Flemming Marcher skipaður kjörræðismaður Íslands með aðalræðisstigi í Lagos.

28. febr. var Hjördísi Claessen cand. pharm. veitt leyfi til þess að mega starfa sem lyfjafræðingur hér á landi.

S. d. var cand. pharm. Jóhannesi H. Pálssyni veitt leyfi til þess að mega starfa sem lyfjafræðingur hér á landi.

1. mars var Miguel A. Magsaysay skipaður kjörræðismaður Íslands með aðalræðisstigi í Manila.

5. mars var Auðólfi Gunnarssyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í kvenlækningum og fæðingarfræði hér á landi. Jafnframt var fellt

úr gildi leyfisbréf dags. 26. júní 1974 þar sem Auðólfi Gunnarssyni var veitt sérfræðiviðurkenning í skurðlækningum. Er þetta gert í samræmi við þá meginreglu að enginn geti hlotið sérfræðileyfi nema í einni grein læknisfræði sbr. 4. gr. XVI 2. mgr. reglugerðar nr. 39/1970.

9. mars var gefin út löggilding handa Höllu Valdimarsdóttur til þess að vera dómtúlkur og skjalaþýðandi úr og á dönsku.

13. mars var Guðmundi Í. Guðmundssyni, sendiherra, veitt lausn frá embætti sendiherra, samkvæmt eigin ósk, frá og með 1. apríl 1979 að telja.

S. d. var Jacques Couillandre veitt lausn frá störfum sem kjörræðismanni Íslands í St. Malo.

S. d. var Edward Leonard Sanders veitt lausn frá störfum sem kjörræðismanni Íslands í Felixstowe.

S. d. var Jack Derrick Wright skipaður kjörræðismaður Íslands í Felixstowe.

14. mars var Júlíusi Kristni Magnússyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Atla Gíslasyni, cand. juris., veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

15. mars var Rafael Oliver Ferrer veitt lausn frá störfum sem kjörræðismanni Íslands í Palma de Mallorca.

16. mars var Herdís M. Hübner skipuð í stöðu fulltrúa/gjaldkera í skrifstofu Menntaskólans á Ísafirði frá 1. apríl 1979 að telja.

20. mars var Adólf Adólfsson, lögfræðingur, skipaður fulltrúi bæjarfógetans á Húsavík og sýslumannsins í Þingeyjarsýslu frá 1. apríl 1979 að telja.

21. mars var cand. med. et chir. Gísla Vigfússyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var cand. med. et chir. Margréti Árnadóttur veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Knut Hans Björge skipaður kjörræðismaður Íslands með vararæðisstigi í Sarpsborg.

S. d. var cand. med. et chir. Jónasi Birni Magnússyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Björn B. Johnsen, læknir, skipaður til að vera læknir við heilsugæslustöðina í Hveragerði frá og með 1. júlí 1979 að telja.

S. d. var cand. med. et chir. Hallgrími Magnússyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

23. mars var cand. med et chir. Þórarni Gíslasyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

26. mars voru læknarnir Arnbjörn Ólafsson og Hreggviður Hermannsson skipaðir til þess að vera læknar við heilsugæslustöð í Keflavík frá og með 1. mars 1979 að telja.

28. mars var Róberti Árna Hreiðarssyni, cand. juris., veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

29. mars var Georg Robert Wiederkehr skipaður kjörræðismaður Íslands í Zürich.

30. mars var Ríkarður Másson, lögfræðingur, skipaður fulltrúi sýslumannsins í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu frá 1. apríl 1979 að telja.

2. apríl var Eddu Sigrúnu Björnsdóttur, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í augnlækningum hér á landi.

S. d. afhenti Pétur Eggerz sendiherra forseta Sviss dr. Hans Hürlimann trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Íslands í Sviss með aðsetri í Bonn.

4. apríl var cand. odont. Evamarie Ilse Bauer (þýskum ríkisborgara) veitt leyfi til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

5. apríl var cand. med et chir. Atla Þór Ólafssyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var cand. odont. Trausta Sigurðssyni veitt leyfi til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

S. d. var cand. odont. Sigurjóni Sigurðssyni veitt leyfi til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

6. apríl var Þorkeli Guðbrandssyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í almennum lyflækningum hér á landi.

9. apríl lét Henrik Sv. Björnsson af störfum sem ráðuneytisstjóri utanríkisráðuneytisins til þess að gegna sendiherrastörfum í Bruxelles. Sama dag tók Hörður Helgason skrifstofustjóri í utanríkisráðuneytinu við störfum sem ráðuneytisstjóri utanríkisráðuneytisins.

S. d. var Gísli Einarsson, fulltrúi, skipaður til þess að vera deildarstjóri í iðnaðarráðuneytinu frá og með 1. maí 1979 að telja.

17. apríl var Sigurði Vilberg Sigurjónssyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í geislagreiningu hér á landi.

18. apríl var Sigfús Þór Elíasson skipaður prófessor í tannsjúkdómafræði og tannfyllingu í læknadeild Háskóla Íslands frá 15. mars 1979 að telja.

S. d. var Guðmundur Reykjalín, viðskiptafræðingur, skipaður til þess að vera deildarstjóri bókhaldsdeildar Tryggingastofnunar ríkisins frá og með 1. maí 1979 að telja.

20. apríl afhenti Pétur Eggerz sendiherra forseta Austurríkis dr. Rudolf Kirchsläger trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Íslands í Austurríki með aðsetri í Bonn.

26. apríl var cand. odont. Jónínu Pálsdóttur veitt leyfi til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

30. apríl var Charles Koman skipaður kjörræðismaður Íslands í Haag.

S. d. var Davíð Á. Gunnarsson, verkfræðingur, skipaður til þess að vera framkvæmdastjóri ríkisspítalanna frá og með 1. maí 1979 að telja.

1. maí tók Árni Tryggvason, sem gegnt hefur sendiherrastörfum í Osló frá öndverðu ári 1976, við störfum í utanríkisráðuneytinu sem prótokollstjóri.

2. maí var Daníel Daníelssyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í almennum skurðlækningum hér á landi.

3. maí var cand. odont. Þorsteini Scheving Thorsteinsson veitt leyfi til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

S. d. var cand. odont. Rögnu Birnu Baldursdóttur veitt leyfi til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

S. d. var Ölmu Önnu Þórarinsson, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í geðlækningum hér á landi. Jafnframt var fellt úr gildi leyfisbréf dags. 13. nóv. 1954 þar sem Ölmu Önnu Þórarinsson var veitt sérfræðiviðurkenning í svæfingum og deyfingum. Er þetta gert í samræmi við þá meginreglu að enginn geti hlotið sérfræðileyfi nema í einni grein læknisfræði sbr. 4. gr. XVI 2. mgr. reglugerðar nr. 39/1970.

8. maí afhenti Henrik Sv. Björnsson sendiherra Jean Francois Poncet, formanni ráðherraráðs Efnahagsbandalags Evrópu, umboðsbréf sitt sem sendiherra hjá bandalaginu en daginn áður hafði hann afhent Roy Jenkins, forseta framkvæmdastjórnar bandalagsins, samskonar umboðsbréf.

S. d. afhenti Henrik Sv. Björnsson sendiherra Hans Hátign Baudoin Belgíukonungi trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Íslands í Belgíu.

9. maí var Robert P. Senanayake skipaður kjörræðismaður Íslands í Colombo.

11. maí var Jóni B. Hannibalssyni veitt lausn frá embætti skólameistara Menntaskólans á Ísafirði, samkvæmt ósk hans sjálfs frá 1. september 1979 að telja.

S. d. var Auðbergur Jónsson, læknir, skipaður til þess að vera læknir við heilsugæslustöðina á Eskifirði frá og með 1. júní 1979 að telja.

14. maí var Friðjóni Skarphéðinssyni, yfirborgarfógeta í Reykjavík, veitt lausn frá embætti frá 1. september 1979.

15. maí afhenti Páll Ásgeir Tryggvason sendiherra Hans Hátign Ólafi V. Noregskonungi trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Íslands í Noregi.

S. d. var Einari H. Jónmundssyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í geislagreiningu hér á landi.

S. d. var cand. med. et chir. Ingvari J. Karlssyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

17. maí var Gunnar Ingi Gunnarsson, læknir, skipaður til þess að vera læknir við heilsugæslustöð í Árbæ frá og með 1. ágúst 1979 að telja.

22. maí var Ingvari Ásmundssyni veitt lausn frá starfi kennara við Menntaskólann við Hamrahlíð frá 1. júní 1979 að telja, að hans eigin ósk. Einnig var Ólafíu Sveinsdóttur veitt lausn frá starfi kennara við Menntaskólann í Kópavogi frá sama tíma að telja, að hennar eigin ósk.

29. maí var Juan Carlos Miralles Celant skipaður kjörræðismaður Íslands með vararæðisstigi í Palma de Mallorca.

31. maí var Jóni Ögmundi Þormóðssyni, að hans eigin ósk, veitt lausn frá störfum fulltrúa í utanríkisþjónustu Íslands frá og með 1. ágúst 1979 að telja.

5. júní var Eyvindur Eiríksson, cand. mag., skipaður kennari við Menntaskólann í Kópavogi frá 1. júní 1979 að telja.

S. d. var cand. med. et chir. Helga Guðbergssyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

6. júní var Ævari Guðmundssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Þorleifi Valgeiri Kristinssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

8. júní var cand. med. et chir. Bryndísi Benediktsdóttur veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Magnúsi G. Jónssyni veitt lausn frá dósentsstöðu við heimspekideild Háskóla Íslands frá 1. júlí 1979 að telja, samkvæmt ósk hans í samræmi við lagaákvæði um lausn frá embætti fyrir aldurs sakir.

12. júní var cand. med. et chir. Helga Kristbjarnarsyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

15. júní var gefið út veitingarbréf handa Þorvaldi Karli Helgasyni fyrir Njarðvíkurprestakalli í Kjalarnesprófastsdæmi.

19. júní var Þuríði Jónsdóttur, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. afhenti Henrik Sv. Björnsson sendiherra Jean stórhertoga í Luxembourg trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Íslands í Luxembourg með aðsetri í Bruxelles.

21. júní voru skipaðir eftirgreindir lektorar við Kennaraháskóla Íslands frá 1. ágúst 1979 að telja: Auður Torfadóttir lektor í ensku, Gunnar Árnason lektor í uppeldisgreinum og Stefán Bergmann lektor í líffræði. Ennfremur voru Hannes Þorsteinsson og Steingrímur Bragason skipaðir kennarar við Fjölbrautaskólann á Akranesi frá fyrrgreindum tíma.

22. júní var Derek William Allen veitt lausn frá störfum sem kjörræðismanni Íslands í Manchester.

S. d. var Cor Meyerink veitt lausn frá störfum sem kjörræðismanni Íslands í Rotterdam.

25. júní var Pétri Guðgeirssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

27. júní var cand. pharm. Leifi Franzsyni veitt leyfi til þess að starfa sem lyfjafræðingur hér á landi.

28. júní var Páll Einarsson, jarðeðlisfræðingur, skipaður sérfræðingur í jarðeðlisfræðideild jarðvísindastofu Raunvísindastofnunar Háskólans frá 1. júlí 1979 að telja.

1. júlí tók Sigríður Snævarr, fulltrúi í utanríkisráðuneytinu, við starfi sem sendiráðsritari í Moskva.

3. júlí var Jóni Á. Bjarnasyni veitt lausn frá starfi rafmagnseftirlitsstjóra ríkisins, samkvæmt eigin ósk, frá 1. júlí 1979.

S. d. var Bergur Jónsson, verkfræðingur, skipaður rafmagnseftirlitsstjóri ríkisins frá og með 1. júlí 1979.

5. júlí var Sigfús J. Johnsen, cand. scient., skipaður dósent í jarðeðlisfræði í verkfræði- og raunvísindadeild Háskóla Íslands frá 1. ágúst 1979 að telja.

9. júlí var Jón Skaftason, deildarstjóri, skipaður til þess að vera yfirborgarfógeti í Reykjavík frá 1. september 1979 að telja.

S. d. var Sigurgeir Jónsson, bæjarfógeti, skipaður til þess að vera dómari í Hæstarétti Íslands frá 1. ágúst 1979 að telja.

10. júlí var Þórhildur S. Sigurðardóttir, bókasafnsfræðingur, skipuð bókavörður í Kennaraháskóla Íslands frá 1. júní 1979 að telja.

11. júlí var Leó Eggertsson, aðalféhirðir, skipaður til þess að vera deildarstjóri greiðsludeildar Tryggingastofnunar ríkisins frá og með 1. ágúst 1979 að telja.

12. júlí var dr. Gunnar G. Schram skipaður prófessor í lögfræði í lagadeild Háskóla Íslands frá 1. júlí 1979 að telja.

S. d. var Erlendur Haraldsson skipaður dósent í sálarfræði í félagsvísindadeild Háskóla Íslands frá 1. júlí 1979 að telja.

15. júlí tók Hannes Hafstein, sendifulltrúi, við störfum skrifstofustjóra utanríkisráðuneytisins.

19. júlí var Hjörleifi B. Kvaran, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Vilhjálmi Hans Vilhjálmssyni, lögfræðingi, veitt, leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Jóni Sveinssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Þorsteini A. Jónssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

24. júlí var exam. pharm. Árna Vésteinssyni veitt leyfi til þess að mega starfa sem aðstoðarlyfjafræðingur hér á landi.

S. d. var Guðfinnur P. Sigurðsson, læknir, skipaður til þess að vera læknir við heilsugæslustöð í Vestmannaeyjum frá og með 1. júlí 1980 að telja.

S. d. var Ludvig Árni Guðmundsson, læknir, skipaður til þess að vera læknir við heilsugæslustöð á Kirkjubæjarklaustri frá og með 1. september 1980 að telja.

S. d. var Óskar Jónsson, læknir, skipaður til þess að vera læknir við heilsugæslustöð á Sauðárkróki frá og með 1. september 1979 að telja.

27. júlí var Friðgeiri Grímssyni, öryggismálastjóra, veitt lausn frá starfi fyrir aldurs sakir frá 31. desember 1979 að telja.

30. júlí var cand. med. et chir. Magnúsi E. Kolbeinssyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var cand. med. et chir. Hróðmari Helgasyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Kristjáni Róbertssyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í geislagreiningu hér á landi.

S. d. var framlengt leyfi Shamram Firoozmand (bresks ríkisborgara) til þess að stunda almennar tannlækningar í Neskaupstað frá og með 20. október 1979 til 31. maí 1980.

31. júlí var Gísla Brynjólfssyni veitt lausn frá embætti deildarstjóra í landbúnaðarráðuneytinu, fyrir aldurs sakir, frá 1. október 1979 að telja.

S. d. var dr. Haukur Jóhannesson skipaður sérfræðingur í jarðfræðideild Náttúrufræðistofnunar Íslands frá 1. janúar 1980 að telja.

S. d. var Gunnari G. Schram, að eigin ósk, veitt lausn frá starfi deildarstjóra í utanríkisþjónustu Íslands frá 1. júlí 1979 að telja.

3. ágúst var Stefán Már Stefánsson skipaður prófessor í lögfræði í lagadeild Háskóla Íslands frá 1. ágúst 1979 að telja.

9. ágúst var skipað í eftirtaldar stöður í læknadeild Háskóla Íslands: Bjarka Magnússon dósent í líffærameinafræði (hlutastaða) til fimm ára frá 1. júlí 1979. Einar Baldvinsson dósent í lyflæknisfræði (hlutastaða) til fimm ára frá 1. júlí 1979. Tómas Á. Jónasson dósent í meltingarsjúkdómum (hlutastaða) til fimm ára frá 1. júlí 1979. Elínu Ólafsdóttur í hálfa lektorsstöðu í lífefnafræði til fimm ára frá 1. júlí 1979. Jónas Hallgrímsson lektor í kvensjúkdómum og fæðingarhjálp (hlutastaða) til fimm ára frá 1. ágúst 1979. Þröst Laxdal lektor í barnasjúkdómafræði (hlutastaða) til fimm ára frá 1. júlí 1979.

S. d. var Þorsteinn Loftsson, cand. pharm., skipaður lektor í lyfjafræði lyfsala í Háskóla Íslands frá 15. september 1979 að telja.

13. ágúst var Unnsteini Beck, borgarfógeta við borgarfógetaembættið í Reykjavík, veitt lausn frá embætti frá 1. desember 1979.

S. d. var Halldór Ágústsson skipaður húsvörður í Menntaskólanum á Akureyri frá 15. ágúst 1979 að telja.

15. ágúst var Björn Þ. Guðmundsson skipaður prófessor í lögfræði í lagadeild Háskóla Íslands frá 1. október 1979 að telja.

21. ágúst var gefið út veitingarbréf handa síra Þorsteini Ragnarssyni fyrir Miklabæjarprestakalli í Skagafjarðarprófastsdæmi.

S. d. var gefið út veitingarbréf handa síra Guðmundi Erni Ragnarssyni fyrir Raufarhafnarprestakalli í Þingeyjarprófastsdæmi.

S. d. var gefið út veitingarbréf handa síra Geir Waage fyrir Reykholtsprestakalli í Borgarfjarðarprófastsdæmi.

S. d. var Ásgeir Pétursson, sýslumaður, skipaður til þess að vera bæjarfógeti í Kópavogi frá 1. október 1979 að telja.

27. ágúst var cand. med. et chir. Birnu Jónsdóttur veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. andaðist Hal Linker kjörræðismaður Íslands í Los Angeles.

S. d. var cand. med et chir. Arnaldi Valgarðssyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

28. ágúst var Svanhildur Sigurgeirsdóttir skipuð deildarstjóri í utanríkisráðuneytinu frá 1. ágúst 1979 að telja.

S. d. var Brynhildur Jónsdóttir skipuð deildarstjóri í utanríkisráðuneytinu frá 1. ágúst 1979 að telja.

29. ágúst var cand. med. et chir. Hjördísi Huldu Jónsdóttur veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Bodil Sahn veitt lausn úr kennarastöðu við Menntaskólann í Reykjavík frá 1. september 1979 að telja samkvæmt ósk hennar.

31. ágúst var cand. med. et chir. Ragnheiði Skúladóttur veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

1. september tók Halla Bergs, sendiráðunautur í utanríkisráðuneytinu, við starfi sem sendiráðunautur í London.

S. d. tók Þórður Einarsson, sendiráðunautur í London, við starfi sem sendiráðunautur í Bruxelles og jafnframt sem vara-fastafulltrúi í ráði Atlantshafsbandalagsins.

3. september var Þórarni Tyrfingssyni, lækni, veitt lausn frá störfum læknis við heilsugæslustöð á Hvammstanga frá og með 1. september 1979 að telja.

4. september var cand. med. et chir. Torfa Magnússyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Kristjáni Baldvinssyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í kvenlækningum og fæðingarfræði hér á landi. Jafnframt fellur úr gildi leyfisbréf dags. 12. apríl 1971, þar sem Kristjáni Baldvinssyni var veitt sérfræðingsviðurkenning í skurðlækningum. Er þetta gert í samræmi við þá meginreglu að enginn geti hlotið sérfræðileyfi nema í einni grein læknisfræði sbr. 4. gr. XVI 2. mgr. reglugerðar nr. 39/1970.

10. september var Guðbrandi Kjartanssyni, lækni við heilsugæslustöð á Akranesi, veitt lausn frá störfum frá og með 1. september 1979 að telja.

S. d. var K. Guðmundi Guðmundssyni veitt lausn frá dósentsstöðu við viðskiptadeild Háskóla Íslands frá 1. júlí 1979 að telja samkvæmt ósk hans í samræmi við lagaákvæði um lausn frá embætti fyrir aldurs sakir.

S. d. var Snæbjörn Jónasson, vegamálastjóri, skipaður formaður almannavarnaráðs til þriggja ára frá 10. júlí 1979 að telja.

S. d. var Guðjón Petersen, fulltrúi, skipaður framkvæmdastjóri almannavarnaráðs til 5 ára frá 1. september 1979 að telja.

S. d. var Eiríki Jónssyni veitt lausn frá lektorsstöðu við Kennaraháskóla Íslands frá 1. september 1979 að telja samkvæmt ósk hans.

18. september var gefið út takmarkað og tímabundið leyfisbréf, skv. 25. gr. laga nr. 50/1978 um vátryggingastarfsemi, handa Peter J. Constable, enskum ríkisborgara, f. 11. okt. 1939, til þess að mega starfa sem tryggingastærðfræðingur fyrir Alþjóða Líftryggingafélagið hf., til eins árs frá og með 5. júní 1979 að telja.

24. september afhenti Einar Benediktsson sendiherra forseta Cape Verde Aristides Marian Pereira trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Íslands á Cape Verde með aðsetri í París.

25. september var fellt úr gildi lyfsöluleyfi Sigríðar H. Aðalsteinsdóttur, lyfsala, á Seyðisfirði frá og með 1. janúar 1980 að telja, samkvæmt hennar eigin ósk.

27. september var cand. pharm. Kristínu G. Guðmundsdóttur veitt leyfi til þess að mega starfa sem lyfjafræðingur hér á landi.

28. september var Rúnar Guðjónsson skipaður til að vera sýslumaður í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu frá 1. nóvember 1979 að telja.

S. d. voru eftirtaldir kennarar skipaðir frá 1. september 1979 að telja: Við Menntaskólann á Akureyri: Anna Ingólfsdóttir og Ragnar Þ. Ragnarsson. Við Menntaskólann í Kópavogi: Gísli Ól. Pétursson, Sigurður B. Jóhannesson og Þór Steinarsson. Við skóla sem eru í samrekstri ríkis og Reykjavíkurborgar á framhaldsskólastigi og starfa sem fjölbrautaskólar: Einar Hjaltested, Elísabet Gunnarsdóttir, Kristín Norðfjörð, Rannveig Jónsdóttir, Halldór J. Rafnar, Sigrún Gísladóttir, Steinunn Stefánsdóttir, Unnur A. Jónsdóttir og Vilborg Sigurðardóttir. Jafnframt var níu síðasttöldu kennurunum veitt lausn frá starfi kennara við grunnskóla Reykjavíkur frá fyrrgreindum tíma.

S. d. voru eftirtaldir kennarar skipaðir frá 1. ágúst 1979 að telja: Við Fjölbrautaskólann í Breiðholti: Eysteinn Björnsson, Grétar Guðbjörn Ingvarsson og Þorsteinn Karl Guðlaugsson. Við Fjölbrautaskóla Suðurnesja í Keflavík: Sigurður Erlendsson. Við Flensborgarskólann í Hafnarfirði, fjölbrautaskóla: Arnaldur Árnason, Geir Hallsteinsson, Jóhann Guðjónsson, Kristín Magnúsdóttir, Margrét Bárðardóttir, María Þ. Gunnlaugsdóttir, Þorgerður Gísladóttir og Albert H. N. Valdimarsson. Við Menntaskólann í Hamrahlíð: Agnethe Kristjánsson, Egill B. Sigurðsson, Halldór Halldórsson og Ragna Briem Sverrisdóttir. Jafnframt var Alberti H. N. Valdimarssyni veitt lausn frá Kennarastarfi við Menntaskólann við Hamrahlíð og

Agli B. Sigurðssyni frá Kennarastarfi við Menntaskólann að Laugarvatni frá fyrrgreindum tíma að telja.

S. d. var Jónas Gústavsson skipaður til að vera borgarfógeti við borgarfógetaembættið í Reykjavík frá 1. desember 1979 að telja.

S. d. var Birni Jónssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Birni Bjarnasyni, að eigin ósk, veitt lausn frá starfi skrifstofustjóra í forsætisráðuneytinu frá 1. október 1979.

S. d. voru Friðgeir Björnsson og Garðar Gíslason skipaðir til að vera borgardómarar við borgardómaraembættið í Reykjavík frá 1. desember 1979 að telja.

4. okt. afhenti Páll Ásgeir Tryggvason sendiherra Henryk Joblonsky forseta Póllands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Íslands í Póllandi með aðsetri í Osló.

5. okt. var Einar Ágústsson skipaður sendiherra í samræmi við 8. gr. laga nr. 39/1971 um utanríkisþjónustu Íslands.

S. d. var Agnari Kl Jónssyni, sendiherra, veitt lausn frá embætti sendiherra, samkvæmt eigin ósk, frá og með 1. janúar 1980 að telja.

S. d. var Skúla Th. Fjeldsted, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

8. október var Sveini Sveinssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Bjarna Þór Jónssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Birni Jósef Arnviðarsyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Gunnari Aðalsteinssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Finnboga H. Alexanderssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Hlöðveri Kjartanssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

10. okt. var cand. med et chir. Árna Skúla Gunnarssyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Jóhanni Ragnari Ragnarssyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í almennum lyflækningum með nýrnalækningar sem undirgrein hér á landi.

S. d. var Árna Valdimari Þórssyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í almennum barnalækningum hér á landi. Jafnframt var fellt úr gildi leyfisbréf til Árna dags. 9. nóvember 1978, þar sem honum var veitt sérfræðileyfi í efnaskiptalækningum barna sem hliðargrein barnalækninga. Er þetta gert í samræmi við þá meginreglu að enginn geti hlotið sérfræðileyfi nema í einni grein læknisfræðinnar, sbr. 4. gr. XVI 2. mgr. reglugerðar nr. 39/1970.

12. okt. var Jafet S. Ólafsson, fulltrúi, skipaður til þess að vera deildarstjóri í iðnaðarráðuneytinu frá og með 1. október 1979 að telja.

S. d. var Skafti Benediktsson skipaður til að vera deildarstjóri í landbúnaðarráðuneytinu frá 1. nóvember 1979 að telja.

S. d. var Bjarni B. Arthursson skipaður til þess að gegna stöðu forstöðumanns við Kristneshæli, Eyjafirði, frá og með 1. janúar 1980 að telja.

15. okt. var Benedikt Gröndal alþingismaður, formaður Alþýðuflokksins, skipaður forsætisráðherra og ráðherrar með honum alþingismennirnir Kjartan Jóhannsson, Magnús H. Magnússon, Bragi Sigurjónsson, Sighvatur Björgvinsson og Vilmundur Gylfason.

17. okt. var Guðni Þorsteinsson, læknir, skipaður til þess að vera yfirlæknir við endurhæfingardeild Landspítalans frá og með 1. júlí 1980 að telja.

S. d. var cand. pharm. Óla Sverri Sigurjónssyni veitt leyfi til þess að mega starfa sem lyfjafræðingur hér á landi.

18. okt. var gefin út löggilding handa Svavari Lárussyni til þess að vera dómtúlkur og skjalaþýðandi úr þýsku á íslensku.

19. okt. var Garðari Valdimarssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Birni Bjarnasyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

23. okt. var Eiríki Tómassyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var cand. odont. Margréti Helgadóttur veitt leyfi til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

S. d. var gefin út löggilding handa Gísla Hermannssyni til þess að vera dómtúlkur og skjalaþýðandi í tæknimáli úr og á dönsku, norsku, sænsku, ensku, þýsku og frönsku.

S. d. var gefin út löggilding handa Sonju Diego til þess að vera dómtúlkur og skjalaþýðandi úr og á ensku, frönsku og spönsku.

S. d. var gefin út löggilding handa George James Houser til þess að vera dómtúlkur og skjalaþýðandi úr íslensku á ensku.

S. d. var Jóni Aðalsteinssyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í almennum skurðlækningum.

24. okt. voru eftirtaldir kennarar skipaðir frá 1. september 1979 að telja: Við Búvísindadeild Bændaskólans á Hvanneyri: Friðrik Pálmason, Bjarni Guðmundsson, Ríkarð Brynjólfsson og Árni Snæbjörnsson. Við Bændaskólann á Hvanneyri: Gísli Sverrisson.

S. d. var séra Skírni Garðarssyni, sóknarpresti í Hjarðarholtsprestakalli í Snæfellsness- og Dalaprófastsdæmi, að eigin ósk veitt lausn frá embætti frá 1. desember 1979 að telja.

S. d. var Ísak G. Hallgrímssyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í orkulækningum.

29. okt. 1979 var William Asbjörnsen skipaður kjörræðismaður Íslands með vararæðisstigi.

31. okt. var gefið út veitingarbréf handa síra Magnúsi Birni Björnssyni fyrir Seyðisfjarðarprestakalli í Múlaprófastsdæmi.

1. nóv. var Guðmundi Sophussyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

5. nóv. var cand. med. et chir. Höskuldi Kristvinssyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

6. nóv. var Guðjóni Ármanni Jónssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

7. nóv. var Agli Stephensen, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

8. nóv. var Hjördís Björk Hákonardóttir, dómarafulltrúi, skipuð til þess að vera sýslumaður Strandasýslu frá 1. janúar 1980 að telja.

14. nóv. var séra Árelíusi Níelssyni, sóknarpresti í Langholtsprestakalli í Reykjavík, veitt lausn frá embætti að eigin ósk frá 1. janúar 1980 að telja.

15. nóv. var Sigurði St. Helgasyni veitt lausn frá lektorsstöðu í verkfræði- og raunvísindadeild Háskóla Íslands frá 1. nóvember 1979 að telja samkvæmt ósk hans sjálfs.

S. d. var dr. Kjartan Gíslason skipaður dósent í þýsku í heimspekideild Háskóla Íslands frá 1. júlí 1979 að telja.

20. nóv. voru Kristjana Jónsdóttir, lögfræðingur, og Þorgeir Örlygsson, lögfræðingur, skipuð fulltrúar við borgardómaraembættið í Reykjavík frá 1. desember 1979 að telja.

21. nóv. var Sigríður Ólafsdóttir, lögfræðingur, skipuð til þess að vera aðalfulltrúi við borgardómaraembættið í Reykjavík frá 1. desember 1979 að telja.

22. nóv. var Kristni Bjarna Jóhannssyni, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í almennum skurðlækningum og brjóstholsskurðlækningum hér á landi.

28. nóv. var Sigmundi Stefánssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Guðmundi Kristjánssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Pétri Kr. Hafstein, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

11. des. voru sendiráðunautarnir Helgi Ágústsson, Ólafur Egilsson og Sverrir Haukur Gunnlaugsson skipaðir sendifulltrúar í utanríkisþjónustu Íslands frá 1. janúar 1980 að telja.

S. d. var Andreas Howaldt skipaður kjörræðismaður Íslands í Vestur-Berlín.

12. des. var Pétri Guðmundarsyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Þorsteini Blöndal, lækni, veitt leyfi til þess að mega starfa sem sérfræðingur í lungnalækningum hér á landi.

31. des. var Valtýr Sigurðsson, aðalfulltrúi, skipaður til að vera héraðsdómari við bæjarfógetaembættið í Keflavík, Grindavík og Njarðvík og sýslumannsembættið í Gullbringusýslu frá 1. janúar 1980 að telja.

Nr. 546.

SENDIHERRAR OG RÆÐISMENN

Sendiherrar:

24. febrúar afhenti Stana Dragoi forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Rúmeníu á Íslandi með aðsetri í Kaupmannahöfn. Um leið lét hr. George Ploesteanu af störfum sem sendiherra Rúmeníu á Íslandi.

6. mars var Dhimiter Lamani veitt viðurkenning til þess að vera sendiherra Albaníu á Íslandi með aðsetri í Stokkhólmi.

6. júní var Franco Ferretti veitt viðurkenning til þess að vera sendiherra Ítalíu á Íslandi með aðsetri í Osló.

13. júní afhenti Abdul Jabbar Al-Haddawi forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Íraks á Íslandi með aðsetri í Stokkhólmi. Um leið lét hr. Hassan Mustafa Al-Nakib af störfum sem sendiherra Íraks á Íslandi.

S. d. afhenti Joel Wanyoike forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Kenya á Íslandi með aðsetri í Stokkhólmi. Sama dag lét hr. Leo Pius Odero af störfum sem sendiherra Kenya á Íslandi.

13. júlí var E. P. Lagacos veitt viðurkenning til þess að vera sendiherra Grikklands á Íslandi með aðsetri í London.

19. júlí afhenti Pierre Nussbaumer forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Sviss á Íslandi með aðsetri í Osló. Fyrirrennari hans hr. Hans-Conrad Cramer lést 5. apríl 1979.

S. d. afhenti Corsino Fortes forseta Íslands trúnaðarbréf sem fyrsti sendiherra Cape Verde á Íslandi. Sendiherrann hefur aðsetur í Lissabon.,

S. d. afhenti Dzon Siroka forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Júgóslavíu með aðsetri í Osló. Um leið lét hr. Gojko Zarkovic af störfum sem sendiherra Júgóslavíu á Íslandi.

27. júlí var Ahmad Fouad Housny veitt viðurkenning til þess að vera sendiherra Egyptalands á Íslandi með aðsetri í Osló.

1. ágúst var F.E. Boaten veitt viðurkenning til þess að vera sendiherra Ghana á Íslandi með aðsetri í Kaupmannahöfn.

2. ágúst afhenti Mikhail Nikolaevich Streltsov forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Sovétríkjanna á Íslandi. Um leið lét hr. Gueorgui Nikolaevich Farafonov af störfum sem sendiherra Sovétríkjanna á Íslandi.

10. september afhenti Henrik Wendrowski forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Póllands á Íslandi. Um leið lét hr. Jerzy Roszak af störfum sem sendiherra Póllands á Íslandi.

21. september var Abbas Amir Entezam veitt viðurkenning til þess að vera sendiherra Írans á Íslandi með aðsetri í Stokkhólmi.

S. d. var Ojuny Kosbajar veitt viðurkenning til þess að vera sendiherra Mongólíu á Íslandi með aðsetri í London.

27. september var Juan Carlos Roland Vignaud veitt viðurkenning til þess að vera sendiherra Argentínu á Íslandi með aðsetri í Osló.

15. nóvember afhenti Tasos Chr. Panayides forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem fyrsti sendiherra Kýpur á Íslandi. Sendiherrann hefur aðsetur í Lundúnum.

27. nóvember afhenti Brahim Turki forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Túnis á Íslandi með aðsetri í Stokkhólmi. Um leið lét hr. Abdelmajid Chaker af störfum sem sendiherra Túnis á Íslandi.

S. d. afhenti Nguyen Dinh Thanh forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem fyrsti sendiherra Viet Nam á Íslandi. Sendiherrann hefur aðsetur í Osló.

Ræðismenn:

25. ágúst var Guðmundi Sigfússyni veitt lausn frá störfum fyrir aldurs sakir sem umboðskjörræðismanni Frakklands í Neskaupstað.

5. september var Hans K. Árnasyni veitt viðurkenning sem kjörræðismanni Hollands með vararæðisstigi í Reykjavík.

4. október var Paul Solomon veitt viðurkenning sem vararæðismanni Bandaríkja Ameríku í Reykjavík.

8. október var James E. Thyden veitt viðurkenning sem ræðismanni Bandaríkja Ameríku í Reykjavík.

S. d. var Francis P.G. Hearne veitt viðurkenning sem ræðismanni Bandaríkja Ameríku í Reykjavík.

8. nóvember var Anthony S. Kochanek Jr. veitt viðurkenning sem ræðismanni Bandaríkja Ameríku í Reykjavík.

Nr. 547.

SKRÁ

um ný hlutafélög samkvæmt Lögbirtingablaði 1979.

	Tbl. nr.
Áfangi hf., Húnavatnssýslu	9
Afl hf., N-Múlasýslu	66
Agfamyndir hf., Reykjavík	78
Akarn hf., Hafnarfirði	9

	Tbl. nr.
Álbátar hf., Árnessýslu	71
Alfa hf., Reykjavík	31
Álfhóll hf., Siglufirði	3
Apótek Austurbæjar hf., Reykjavík	43
Árbyggð hf., Reykjavík	57
Argus hf., Reykjavík	58
Ás hf., Sauðárkróki	71
Ásplast hf., Reykjavík	24
Astra hf., Árnessýlu	66
Ástvaldur og Gunnar hf., Reykjavík	76
Bílaleigan Áfangi hf., Reykjavík	64
Bílaval hf., Reykjavík	71
Bjarni Stefánsson hf., Reykjavík	23
Blaðturninn hf., Reykjavík	31
Borg hf., Eyjafjarðarsýslu	92
Breki hf., Hafnarfirði	9
Byggingarfélagið Gautur hf., Reykjavík	24
Byggingarfélagið Miðvangur hf., Akranesi	24
Byrgi hf., Reykjavík	109
Börkur hf., Hafnarfirði	9
David Pitt og Co hf., Reykjavík	24
Defensor hf., Reykjavík	24
Dimon hf., Rangárvallasýslu	16
Diskótekið Dísa hf., Hafnarfirði	26
Dómínó hf., Kópavogi	66
Dýnu- og bólsturgerðin hf., Reykjavík	100
Dýraríkið hf., Reykjavík	64
Eggjabúið Hýrumel shf., Mýra- og Borgarfjarðarsýslu	62
Eldá hf., Þingeyjarsýslu	28
Elmir hf., heildverslun, Reykjavík	57
Emerald hf., Reykjavík	7
E. Thorsteinsson hf., Reykjavík	102
Fídus hf., Kópavogi	68
Fiskavík hf., Þingeyjarsýslu	3
Fjaðrabúðin Partur hf., Reykjavík	24
Flóki hf., Barðastrandarsýslu	28
Flugferðir hf., Reykjavík	31
Fossbrún hf., Þingeyjarsýslu	66
Friðrik Bertelsen hf., Reykjavík	24
Garðskagi hf., Gullbringusýslu	28
Geir hf., Þingeyjarsýslu	28
Gerði hf., Skagafjarðarsýslu	72
Girðing hf., Kjósarsýslu	6
G. K. Hurðir hf., Reykjavík	31
Grillborg hf., Kópavogi	106

	Tbl. nr.
Grunnvíkingur hf., Reykjavík	21
Grænigarður hf., Ísafirði	21
Guðmar og Jón hf., Hafnarfirði	6
Guðrún Jónsdóttir hf., Ísafirði	92
G. Þorvaldsson hf., Ísafirði	79
Hamraborg hf., Reykjavík	9
Hámúli hf., Reykjavík	64
Hegranes hf., Reykjavík	72
Heimilistæki hf., Reykjavík	71
Hella hf., Hafnarfirði	64
H. Helgason hf., Reykjavík	95
Hífir hf., Reykjavík	31
Hof hf., Barðastrandarsýslu	62
Hólalax hf., Skagafjarðarsýslu	91
Holtabúið hf., Rangárvallasýslu	16
Hraunvirki hf., Rangárvallasýslu	64, 68
H. Tausen hf., Ísafjarðarsýslu	62
Húsgagnaland hf., Reykjavík	3
Húsgagnamiðstöðin hf., Reykjavík	97
Húsgagnaverslunin Laufás hf., Reykjavík	102
Höfðatún 2 hf., Reykjavík	31
Ingi Hjörleifsson hf., Reykjavík	33
Íslenska kvikmyndamiðstöðin hf., Reykjavík	110
Íslensk ítalska verslunarfélagið hf., Reykjavík	109
J.C. Húsið hf., Keflavík	68
Jens R. Ingólfsson hf., Reykjavík	62
J. S. Helgason hf., Reykjavík	2
Kastor hf., Reykjavík	7
Kirkjubrú hf., Reykjavík	24
Kleifur hf., Vestmannaeyjum	66
Kvikmyndafélagið Sóley hf., Reykjavík	95
Landvélar hf., Kópavogi	75
Lási kokkur hf., Reykjavík	21
Leiriðjan hf., Dalasýslu	86
Línuhönnun hf., Reykjavík	102
Listasmiðjan hf., Reykjavík	109
Litla-eyjafélagið hf., Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	5
Lúdent hf., Reykjavík	3
Magnúsarbakarí hf., Vestmannaeyjum	6
Málmbyggingar hf., Reykjavík	33
Melissa hf., Reykjavík	24
Mercury hf., Reykjavík	79
Naust hf., Reykjavík	31
Norðurver hf., Reykjavík	31

	Tbl. nr.
Nýja-Bílaver hf., Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	26
Nýjung hf., Reykjavík	24
Næturgrillið hf., Reykjavík	21
Ofnréttir hf., Reykjavík	33
Ólafur A. Ólafsson hf., Reykjavík	72
Orkutækni hf., Reykjavík	95
Paradís hf., Kópavogi	66
Parma Byggingavörur hf., Hafnarfirði	43
Plasthúðun og Pökkun hf., Reykjavík	79
Pólarhús hf., Reykjavík	9
Prestahnúkur hf., Mýra- og Borgarfjarðarsýslu	16
Rafrás hf., V.-Skaftafellssýslu	6
Rafsjá hf., Sauðárkróki	62
Rafstýringar hf., Reykjavík	64
Rafvélar og stýringar hf., Reykjavík	71
Reykofninn hf., Kópavogi	28
R. Sigurjónsson hf., Reykjavík	79
Saga Film hf., Reykjavík	109
Samtak hf., Árnessýslu	28
Sandnámið hf., Árnessýslu	16
Saumastofan Sif hf., Þingeyjarsýslu	95
Siglfirðingur hf., Siglufirði	45
Skarphéðinn hf., Sauðárkróki	71
Skipatæki hf., Reykjavík	24
Skutull hf., Akureyri	16
Skútusel hf., Reykjavík	64
Skýmir hf., Reykjavík	71
Sláturfélag Snæfellsness hf., Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	106
Smiður hf., Árnessýslu	66
Snertir hf., Rangárvallasýslu	62
Spilaborg hf., Reykjavík	7
Spor hf., Þingeyjarsýslu	72
Stefanía hf., Reykjavík	24
Steinborg hf., Reykjavík	58
Steinullarfélagið hf., Sauðárkróki	72
Stefán hf., Kjósarsýslu	26
Stúdíó hf., Reykjavík	62
Stútungur hf., Árnessýslu	66
Suðutækni hf., Reykjavík	57
Sumarhús hf., Reykjavík	2
S. Þ. Tómasson hf., Reykjavík	21
Sækaup hf., Reykjavík	57
Sælgætisgerðin Aron hf.,	23
Sælgætisgerðin Víkingur hf., Reykjavík	110
Teppaval hf., Reykjavík	2
Thordarson hf., Reykjavík	23

	Tbl. nr.
Tímamót hf., Reykjavík	64
Tinna hf., Kópavogi	66
Tokyo hf., Reykjavík	95
T. Óskarsson hf., Reykjavík	23
Traust hf., Reykjavík	24
Trésmiðjan hf., S.-Múlasýslu	71
Tæknibúnaður hf., Reykjavík	58
Töggur hf., Reykjavík	62
Tölt hf., Akureyri	71
Uggi hf., Reykjavík	110
Umferðarmerki hf., Reykjavík	95
Upplýsingaþjónustan hf., Reykjavík	95
Útgerðarfélagið Barðinn hf., Kópavogi	16
Útgerðarfélagið Hilmir., S.-Múlasýslu	3
Útver hf., Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	16
Varahluta — Umboðið hf., Reykjavík	57
Veðramót hf., Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	5
Vefarinn hf., Kjósarsýslu	9
Véltengi hf., Keflavík	68
Véltækni hf., S.-Múlasýslu	16
Vendor hf., Reykjavík	109
Venus hf., Reykjavík	23
Verkfræðistofan Fjölhönnun hf., Reykjavík	31
Verkfræðiþjónusta Jóhanns G. Bergþórssonar hf., Hafnarfirði	6
Vír hf., Ísafirði	62
Vörufell hf., Kjósarsýslu	103
Þórhallur J. Kaldalóns hf., Reykjavík	76
Þursabit hf., Reykjavík	79

Nr. 548.

SKRÁ

um ný samvinnufélög samkvæmt Lögbirtingablaði 1979.

Pöntunarfélagið Hlein, Þingeyjarsýslu	21

Nr. 549.

SKRÁ

um firmatilkynningar sem birtar hafa verið í Lögbirtingablaði 1979.

Reykjavík.

	Tbl. nr.
Aðalból	38
Aðalmálarar sf.	38
Akrar sf.	73
Ali Baba	72
Alís hf.	61
Almennar Tryggingar hf.	14
Almenna verkfræðistofan hf.	67

	Tbl. nr.
Alþýðubrauðgerðin hf.	82
Amazon hf.	56
Apótek Austurbæjar hf.	73
Árblik hf.	79
Arkitektaþjónusta Reynis Adamssonar sf.	58
Ármúli 17 sf.	58
Arnardalur sf.	83
Arnarfilm sf.	73
Arnarflug hf.	73
Árni Siemsen hf.	10
Árvakur hf.	14
Ásabær sf.	78
Ásgeir G. Gunnlaugsson og Co.	26
Asiaco hf.	61
Ás sf.	3
Atlantis hf.	43
Atlantor sf.	35
Auglýsingastofa Lárusar Blöndal	43
Auglýsingastofan Argus hf.	97
Auglýsingastofan Elmi sf.	58
Austurborg	35
Austurgarður hf.	14
Austurstræti 3 hf.	26
Austurstræti 14 hf.	10
Baðstofan	67
Barðinn hf.	40
Barkur sf.	56
Barnafataverslunin Lilly	35, 56
Bella donna sf.	58
BH-búðin sf.	67
Bifhjólaþjónustan	58
Bifreiðar og Landbúnaðarvélar hf.	97
Bifreiðastöð Íslands hf.	10
Bifreiðaþjónustan sf.	43
Bílaleiga Ástríks sf.	66
Bílaleigan Vík sf.	40
Bíla- og vélasalan Ás	58
Bílasala Ólafs Sigurðssonar	3
Bílasalan Skeifan sf.	73
Bílasalan v/Vitatorg (Bílasalan Traust)	83
Bílaskoðun og stilling sf.	58
Bílasmiðjan hf.	83
Bílaverkstæðið Borgartúni 24	73
Bimm Bamm sf.	73
Birgir sf.	35
Birkiturninn sf.	83
Birta sf.	97
Björn G. Björnsson	38
Björn og Hannes sf.	14
Björn Pétursson og Co. hf.	58
Björnsbakarí	65
Bláber hf.	39
Blaðaturninn hf.	55
Blaðturninn	38
Bleiki pardusinn	39, 67
Blikksmiðjan sf.	26
Blómamarkaðurinn	76
Bókabúð Fossvogs	40
Bókavarðan	10
Bókin hf.	33
Bón- og þvottastöðin hf.	58
Borgarbakarí sf.	43
Borgarhúsgögn hf.	10
Borgarinn	3
Borgartún 6 hf.	58
Brauðbankinn	56, 58, 61
Brauðgerðin Barmahlíð 8	7
Brauðstofan	40
Breiðablik	7
Bræðingur hf.	26
Bræðurnir Ormsson hf.	26
Byggingafélagið Miðvangur hf.	43
Byggingamarkaðurinn hf.	97
Byggingamiðstöðin sf.	24
Byggingarfélagið Ármannsfell hf.	33
Byggingarfélagið Stoð hf.	40
Byggingarfélag verkamanna	79
Byggingarsamvinnufélagið Vinnan	83
Byggingaþjónusta Arkitektafélags Íslands	73
Byggingaþjónustan	73
Bygging sf.	10
Corus	97
Dagfari sf.	24
Daman sf.	10
Danika sf.	13
David Pitt og Co. hf.	42
Dælubílar sf.	39
Efnagerð Laugarness	26
Efnatækni	45
Efnissalan hf.	76
Efsta hf.	24
Eico sf.	73
Eik sf.	67
Eimskipafélag Íslands hf.	61, 72
Einar og Eiríkur sf.	65
Einar og Stefán sf.	7
Einar Sigurðsson hf.	27

	Tbl. nr.
Eldborg sf.	3, 43
Endurskoðunarskrifstofa Hallgríms Þorsteinssonar og Þorvaldar Þorsteinssonar sf.	73
Endurtryggingarfélag Samvinnutrygginga hf.	24
Fagmálun sf.	24
Fasteignamiðlun	97
Fasteignamiðlunin Selið sf.	67
Fasteignasalan Hafnarstræti 16 sf.	40
Fasteignasalan og verðbréfaskiptin	55, 97
Ferðaskrifstofan Landsýn hf.	27
Fjall sf.	10
Fjarhitun hf.	58
Fjarkinn	72
Fjarskiptatækni sf.	38
Fjölmúlavíl	43
Flugfar hf.	79
Flugfélag Íslands hf.	72
Flugleiðir hf.	58, 61
Flugtak	56
Flosprent sf.	26
Fóðurblandan hf.	55
Formhönnun sf.	55
Forn- og antikbúðin sf.	73
Fossvirki	39
Framlag	3
Framleiðni sf.	56
Freyja hf.	56, 76
Freyjubúðin	97
Friðrik A. Jónsson hf.	66
Frímerkja- og myntverslun Magna	7
Frímerkjamiðstöðin hf.	40
Funi hf.	73
Fönix, O. Kornerup — Hansen sf.	40
Gallabúðin hf.	73
Gallía hf.	97
Gardínubrautir	35
Gautur hf.	67
G. Bergmann hf.	61
Geiteyri sf.	24
Gísli J. Johnsen hf.	43
Gísli Kristjánsson hf.	43
Gistiheimilið Ránargötu 12	34
G. Jóhannsson hf.	24
Gjörvi sf.	67
Glerskálinn hf.	67
Glerslípun og speglagerð hf.	58
Gljáinn hf.	40
Glóbus hf.	14
Goddi sf.	14
G. Ólafsson hf.	58
Grafik hf.	103
Granat sf.	40
Grensásbar	68
Grensáskjör	58
Grímur hf.	56
Guðjón Böðvarsson sf.	97
Gufubaðstofan sf. Hótel Sögu	76
Gullsmiðurinn sf.	35
Götun hf.	39
Háfell sf.	35
Hafplast sf.	34, 35
Hafskip hf.	14, 66
Hagall sf.	79
Hagvangur hf.	14
Halló sf.	73
Hamar hf.	43, 45
Hampiðjan hf.	35, 61
Hárgreiðslustofan Sparta	83
Hárgreiðslustofan Ösp sf.	58
Hár og snyrting	3
Hásetinn sf.	97
Hátún 6a sf.	40
H. Benediktsson hf.	26
Heildverslun Ásgeirs Sigurðssonar hf.	65
Heildverslunin Klassík sf.	65
Heimilistæki sf.	73
Heimilistölvan	67
Herkúles hf.	76
Herraskóbúðin sf.	39
H. Guðmundsson Umboðs- og heildverslun	67
Hilmir hf.	58
Hjálmar Þorsteinsson og Co. hf.	73
Hjólaskóflan sf.	79
Hjólbarðaverkstæði Sigurjóns, Hátúni 2A sf.	80
Hlaðbær hf.	56
Hlíðabakarí	10
Hljóðborg	24
Hljóðriti hf.	67
Hljóðvirkinn sf.	58
Hnetuhúsið	14
Hnit hf.	58
Hólmatindur sf.	58
H. Óskarsson sf.	61
Hótel Esja hf.	58, 73
Hraðfrystistöðin í Reykjavík hf.	73
Hraðhreinsun Árbæjar	39
Hraunhöfn hf.	27

	Tbl. nr.
Hrímborg sf.	58
Hrím hf.	97
Hrönn hf.	73
Humall hf.	55
Hurðir hf.	3
Húsameistarinn	58
Húsamiðlun sf.	10
Húsaleigan	40
Húsgagnaverslun Reykjavíkur hf.	67
Húsgögn og listmunir	66
Húsklæðningar — Nýbyggingar	14
Húsmunaskálinn sf.	34
Hústré sf.	26
Hverfill hf.	82
Hverfisbúðin	73
Höfðatún 4 sf.	38
Höldur sf.	76
Inga sf.	58
Innflutningsmiðstöðin sf.	43
Ísak Jónsson, Söluskálinn sf.	38
Ísalög sf.	10
Íscargo hf.	97
Ísfilm	58
Ísfell hf.	73
Íslenska leikritamiðstöðin hf.	97
Íslenska vöruskiptafélagið	34
Íslensk endurtrygging	39
Íslenskir ráðgjafar sf.	26
Íslensk — Tékkneska Verslunarfélagið hf.	24
Ísól hf.	40
Í. Þorkelsson og Co. hf.	66
Jarðafl sf.	24
Jarðefni sf.	24
Jarðverk sf.	73
Jarðýtan sf.	72
Jens R. Ingólfsson hf.	68
J. G. húsgögn sf.	35
Johan Rönning hf.	73
J. Ó. H. Verktak	67
Jóla-Magasín	82
Jón og Villi sf.	43
J. S. Helgason sf.	3
Júmbóbar	73
Júmbó-ís sf.	58, 76
Júmbósamlokur	73
Kaffibætisverksmiðja O. Johnson og Kaaber hf.	35
K. Albertsson hf.	35
Kandís	58
Karl Ásgeirsson rafeindatæknir	40
Karnabær hf.	61
Kassagerð Reykjavíkur hf.	27
Kaupfélag Reykjavíkur og nágr.	58, 61
K.B. Bólstrun	35
K.E. húsgögn	33
Kexverksmiðjan Frón hf.	43
Kirkjusandur hf.	26
Kjalfell sf.	67
Kjallarinn sf.	61
Kjötborg hf.	35
Kjöt og álegg	35
Kjöt og Fiskur hf.	65
Klappareignin hf.	26
Klukkufell sf.	40
Klæðaverslun Andrésar Andréssonar hf.	1
K.M. Ólafsson sf.	61
Kraftur hf.	67
Kranaþjónustan sf.	7, 34
Kristján og Guðjón sf.	80
Kristján Ó. Skagfjörð hf.	61
Kvikmyndafélagið Sóley hf.	97
Kvikmyndaleigan	43
Kvikmyndamarkaðurinn	79
Könnun hf.	79
Laufa-eldhúsinnréttingar	67
Lágafell sf.	34
Landvélar hf.	73
Langholtsvegur 17 sf.	97
Lási kokkur sf.	26
Lauffell hf.	73
Leðurverslun Jóns Brynjólfssonar	3
Leikfangaverslunin Fídó hf.	109
Líftryggingafélagið Andvaka	24
Líftryggingarfélag Sjóvá	79
Listgler	26
Listinn sf.	58
Listmunahúsið	58
Litir og föndur	26
Litla flugan	35
Ljósmyndastofan Asír	33
Ljósvakinn sf.	24
Loftleiðir hf.	72
Ludvig Storr og Co.	43
Lúkasarverkstæðið sf.	26
Lýsi hf.	40
Lækjartorg sf.	38
Lækjarkjör	67
Lækningastofur Erlings Þorsteinssonar og Kristjáns Hannessonar sf.	24

	Tbl. nr.
Lögmenn, Gestur Jónsson, Hallgrímur B. Geirsson, Kristinn Björnsson sf.	58
Magasín	82
Magnús Thorlacius, Vörumerkja- og einkaleyfaskrifstofa	65
Mánafilma sf.	3
Mjólkurfélag Reykjavíkur	82
Mjöll hf.	39
M. Karlsson sf.	65
Málarar sf.	24
Málarinn hf.	58, 67
Marinó Pétursson hf.	82
Marval sf.	56
Matbær	73
Matvöruhornið	84
Megin sf.	58
Megrunarklúbburinn Línan sf. 10	10
Melabúðin	73
Melissa sf.	40
Methúsgögn sf.	7
Miðstræti 5 hf.	10
Mikrofilman	58
Modelsamtökin	34
Mótatækni	38
Mótorhjól Kári Jónsson	35
Mótorhjól sf.	35
Myndiðjan hf.	40
Myndsýn	65
Nesstofa hf.	27
Nói-Síríus hf.	27, 65, 80
Nónhorn, Guðbjartur Kristófersson	58
Norðurleiðir hf.	55
Norðurpóll sf.	39
Norðurver	34
Nýbólstrun sf.	26
Ný-Grill hf. Ævar Guðmundsson	56
Nýja sendibílastöðin hf.	10
Nýtækni	56
Næturgrillið sf.	3
Október-forlagið sf.	35
Ólafur Stephensen auglýsingastofa-almenningstengsl	58
Olíuhreinsunarstöðin hf.	3
Olíuverslun Íslands hf.	80
Olympia sf.	10
Orthos	82
Ósal Varahlutaverslun	10
Ósverk sf.	73, 83
Pallas umboðs- og heildverslun	58
Pallabúð	35
Páll Þorgeirsson og Co.	39
Parið	35, 40
Perlan, efnalaug	66
Pharmaco hf.	58
Plast	56
Plastprent og Plastpokar hf.	56
Plaza	14
Pólaris hf.	24
Prentmót hf.	76
Prentsmiðjan Ásrún	43
Prior sf.	82
Proco sf.	66
Pylsuvagninn sf.	7
Pöntunarfélagið Vörn	10
Radíóver sf.	43
Ráðgjöf og hönnun sf.	43
Rafeindatækni sf.	35, 40
Raflyftur sf.	66
Rafnýting sf.	43
Rafrás sf.	24
Rafsvið sf.	73
Rafteikningar hf.	83
Raftækjaverslunin Raflux sf.	61
Ragnar, herrafataverslun	58
Rakarastofan Hárbær	24
Rammar og málverk	97
Rammaver sf.	58
Restaurant Hornið	67
Reykhúsið hf.	39
Reynd sf.	35
Reynir sf.	26
Reykofninn sf.	13
Róbert sf.	82
Rydenskaffi hf.	26
Ræsir hf.	26
Rætur sf.	35
Rökrás sf.	26
Safnarablaðið sf.	73
Saltsalan sf.	38
Samafl svf.	10
Sambyggð sf.	14
Sameinaðir verktakar hf.	13
Samhengi sf.	34
Sam sf.	73
Sámur sf.	10
Samvinnuferðir hf.	28
Sanitas hf.	10, 35, 67
Sátur hf.	40
Saumastofan sf.	3
Seifur vélar og tæki hf.	58
Sendibílar hf.	58

Tbl. nr.

Síðumúli 11 sf. ... 61
Síðumúli 21 sf. ... 61
Sigma hf. ... 72
Sigríður Zoega og Co. sf. ... 40
Sigrún sf. ... 10
Sigurplast hf. ... 26
Sigurvon hf. ... 10
Sigurþór og Björn sf. ... 26
Síldar- og fiskimjölsverksmiðjan hf. ... 10, 58
Síldarréttir sf. ... 35
Sindra-Stál hf. ... 14
Sjóli hf. ... 97
Sjónval ... 3
Sjóvátryggingafélag Íslands hf. ... 66
Skattaðstoðin ... 97
Skeifan 15 sf. ... 24
Skerpir ... 58
Skóbúðin Suðurveri ... 67
Skóli Ásu Jónsdóttur ... 26, 73
Skóstofan ... 24
Skúlason og Jónsson hf. ... 56
Skæði ... 43
Slippfélagið í Reykjavík hf. ... 66
Smiðshús sf. ... 73
Smiðshöfði hf. ... 26
Smjörlíki hf. ... 43, 97
Smjörlíkisgerðin hf. ... 97
Smjörpappírsgerðin ... 83
Smurstöðin Sætúni 4 ... 58
Snjófell sf. ... 10
Snyrtihús Bentínu sf. ... 26
Snyrtistofan Fanney Halldórsdóttir 67
Snyrtistofan Fegrun sf. ... 73
Sólarfilma ... 3
Sól hf. ... 97
Sólnaprent sf. ... 56
Sótthreinsun og skordýraeyðing sf. 73
Spes-búðin sf. ... 79
Stafn hf. ... 24, 58
Stáltæki ... 58
Stálumbúðir hf. ... 58
Stálver hf. ... 73
Steinavör hf. ... 97
Steingrímur Bjórnsson sf. ... 24
Steingrímur Björnsson sf. Modelbúðin ... 79
Steinþór Ásgeirsson sf. ... 43
Stjörnuskermar sf. ... 66
Strammi hf. ... 34
Strætið — Í strætinu ... 103

Tbl. nr.

Sultu- og efnagerð bakara svf. ... 33
Sundakjör sf. ... 97
Sunnufell hf. ... 26
Súper-markaður ... 82
Svalur sf. ... 76
Svanur hf. ... 35
Sverrir Þóroddson og Co. sf. ... 10,40
Sæla-café ... 55
Sælgætisgerðin Ópal hf. ... 73
Sælgætisgerðin Víkingur ... 35
Sölumiðstöð hraðfrystihúsanna ... 24
Söluturninn Barónstíg 27 sf. ... 3, 43
Söluturn við Laufásveg 58 ... 35
Söluturninn Njálsgötu 23 ... 55
Söluturninn Vesturgata 14 sf. ... 35
Söluturninn Vesturgötu 27 ... 67
Söluturninn við Hálogaland ... 35
Tannsmíðastöðin sf. ... 97
Tannsmíðaverkstæði Þóru Bjarnadóttur ... 58
Tannsmíðjan sf. ... 24
Teigakjör ... 97
Teiknistofan Höfði sf. ... 79
Teiknivangur ... 76
Timburverslunin Völundur hf. ... 26
Tóbaks- og sælgætisverslunin Þöll 73
Tómas og Smári sf. ... 73
Tréiðjan sf. ... 35
Trélínan ... 58
Trésmiðja Árna og Steina sf. ... 43
Trésmiðjan Bevki sf. ... 40
Trésmiðjan Viðir hf. ... 14
Trétak hf. ... 40
T. Tómasson umboðs- og heildverslun ... 26
Túlípaninn sf. ... 24
Tvistur sf. ... 55
Tæknir hf. ... 43
Últíma hf. ... 14
Umboðs- og heildverslunin Alfa .. 58
Umbót ... 58
Umferðarmerkingar sf. ... 35
Uretan hf. ... 10
Úr og skart ... 3
Útgáfufélagið Ásinn sf. ... 61
Vaktþjónustan sf. ... 35
Valdimar Gíslason sf. Valco sf. ... 24
Varmatækni ... 61
Vefnaðarvörubúð V.B.K. hf. ... 55
Vegas sf. ... 35
Veislumiðstöðin ... 3

	Tbl. nr.
Veitingahúsið Ármúli 5	3, 58
Vélar og varmi sf.	58
Vélar og verkfæri hf.	61
Vélaverkstæði Gísla Guðmundssonar sf.	76
Véltak hf.	56
Verkfræðiskrifstofa Sigurðar Thoroddsen hf.	97
Verksmiðjan Skírnir hf.	67
Verslunin Ásgeir sf.	103
Verslunin Barmahlíð sf.	65
Verslunin Feykir	58
Verslunin Glugginn	83
Verslunin Ísadóra	58
Verslunin Jamaica sf.	27
Verslunin Lillý	67
Verslunin Madam	39
Verslunin Sporið sf.	36
Verslunin Vala sf.	73
Verslun Þorsteins Stefánssonar	39
Victor Hugo	10
Víðsýn	73
Víkurbraut sf.	24
Vinnufatabúðin	4
Vinnustofan Klöpp hf.	97
Viora sf.	83
Vængir hf.	27
Yltækni hf.	73
Þengill sf.	42
Þingholtsstræti 1 sf.	40
Þungavinnuvélar hf.	111
Þvottahúsið Eimir sf.	79
Ölgerðin Egill Skallagrímsson	67
Öl og Gos hf.	24
Ö.S. umboðið	73

Akranes.

Bólstrun Gunnars	72
Bæjarblaðið sf.	92
Fatagerðin hf.	43
Glerslípun Akraness hf.	14
Múrbrot sf.	84
Pöntunarfélagið Stoð	19
Rörlagnir Karvel og Páls	30
Sameignarfélagið Kirkjubraut 40	43
Skagaberg sf.	19
Skagamold	43
Skallagrímur hf.	28
Söluskálinn Björg	43
Tréhúsið hf.	95

	Tbl. nr.
Vélsmiðjan Logi hf.	62
Verslunin Laugarbakki sf.	14
Þórður Óskarsson hf.	62
Þorgeir og Ellert hf.	30

Akureyri, Eyjafjarðarsýsla og Dalvíkurkaupstaður.

Ásbyrgi sf.	7
Baugsbrot sf.	103
Baugur hf.	28
Bifreiðastöðin Stefnir	73
Bifreiðaverkstæðið Þórshamar hf.	76
Björn Steffensen og Ari Ó. Thorlacíus sf.	43
Blómabúðin Lilja sf.	62
Bókend sf.	43
Bókhald og endurskoðun	43
Borghamar	43
Brekka sf.	43
Bústólpi hf.	93
Camello	92
Cesar hf.	71
Drapi sf.	43
Drífa hf.	28, 103
Drossían sf.	93
Fatagerðin Príma sf.	72
Fiskverkun Jóhannesar og Helga sf.	7
Fjölnir sf.	15
Flugkaffi	31
Garðverk sf.	45
Hannyrðaverslunin Hrund hf.	45
H-100 sf.	31
Hiti sf.	92
Höldur sf.	45
ICO sf.	45
Járnsmíðaverkstæði Þorsteins og Braga sf.	43
Kaupfélag Eyfirðinga	75, 89
Keramikstofan sf.	31
K. Jónsson og Co. hf.	62
Kreppa	62
Lilja sf.	62
Lórelei hf.	7
Miðtún	45
Orenda sf.	15
Pan hf.	62
Petra	92
Pétur og Valdimar hf.	3
Prentverk Kára Þórðarsonar	45
Prentverk Odds Björnssonar hf.	7

	Tbl. nr.
Rafinnkaup hf.	72
Rýa sf.	73
Sana hf.	14
Sana Trading hf.	14
Stuðlafell sf.	43
Tískuverslunin Kleópatra	28
Tómas Steingrímsson og Co.	43
Trésmiðjan Þyrnir hf.	31
Tryllitækjabúðin sf.	62
Valgarður Stefánsson hf.	103
Veitan sf.	30
Véla- og plötusmiðjan Atli hf.	103
Vélsmiðjan Oddi hf.	43
Verslunin London hf.	73
Þ.A. Smiðjan sf.	45
Þinur sf.	7
Þyrnir hf.	14, 29
Þökur sf.	7
Ösp sf.	30

Árnessýsla.

Aflvélar sf.	21
Allabúð	72
Árborg hf.	93, 106
Bifreiðaþjónustan í Hveragerði	3
Bílaþjónusta Péturs	69
Brún sf.	69
Búrið	7
Félagsbúið Espiflöt	69
Fossbrún sf.	9
Fossbær Hljóðfæraverslun	72
Fossplast hf.	89
Gróður hf.	16
Hraðfrystihús Stokkseyrar hf.	21
Hverabakarí	94
Hverahlaup sf.	45
Meitillinn hf.	63
Mjólkurbú Flóamanna	89
P. Ólafsson sf.	82
Rafröst sf.	94
Samtengi sf.	72
Sandfell	106
Saumastofan Framtak hf.	51
Skálpur sf.	39
Sportbær	63
Steinverk sf.	7
Straumtak sf.	69
Sær sf.	33
Teikniver	95
Vélaverkstæði Guðmundar og Lofts sf.	9
Verslun Á.Á.	24
Verslunin Eddý sf.	72
Verslunin Hildur	28
Æskan sf.	95

Barðastrandarsýsla.

Bílaleiga Patreksfjarðar	68
Blakkur hf.	18
Hraðfrystihúsið Skjöldur hf.	62
Klóin	68
Vestri hf.	21
Þór sf.	14

Dalasýsla.

Kaupfélag Hvammsfjarðar	75

Kjósarsýsla, Hafnarfjörður, Seltjarnarnes og Garðakaupstaður.

Á.G. Arnbjörnsson sf.	28
Ásfell sf.	9
Bátalón hf.	28
Beltasmiðjan sf.	51
Bíla- og Bátasalan Hafnarfirði	68
Birkiturninn	94
Blómabúðin Fjóla sf.	28
Bókasafn fjölskyldunnar	94
Byggingaver sf.	28
Bæjarútgerð Hafnarfjarðar	9
Efnalaug Hafnfirðinga sf.	94, 95
Einar Þorgilsson og Co. hf.	53
Fjarðarprent sf.	28
Formun sf.	94
Glerísetningar sf.	94
Glæsir sf.	68
Gunnar og Gísli sf.	95
Hangartner Ásbjörnsson sf.	50
Hellisbær sf.	51, 94
Heildverslun G. Gunnarsson	68
Hilmar Helgason hf.	94
Ísbús Hafnarfjarðar hf.	28
Ísker — Íslensk-Kóreska verslunarfélagið	94
Íslenska Álfélagið hf.	68
Jarðvarp sf.	28
Júní S.T.Á.	9

	Tbl. nr.
Kjörval hf.	7
Leikbær sf.	68, 95
Litaval sf.	53
Litla Bílaverkstæðið sf.	94
Lýsi og Mjöl hf.	53, 72
Melbær hf.	43
Nesbær sf.	94
Nes-Garðar	94
Netagerð Kr. Á. Kristjánssonar sf.	7
Nýi Dansskólinn	53
P. Ólafsson sf.	95
Polyester hf.	53
Prjónastofan Iðunn	94
Raftækjaverksmiðjan hf.	51, 95
Rásin sf.	43
Skuggsjá-Bókabúð Olivers Steins sf.	28
Smurstöð Garðabæjar v/Vífilsstaðaveg	51
Snittvélin sf.	94
Stefni sf.	68
Steinull hf.	95
Svínabúið Krýsuvík	94
Textilverk	7
Timburiðjan hf.	28
Úlfar Guðjónsson hf.	53
Vefarinn hf.	7
Vélaverkstæðið Véltak hf.	95
Vélsmiðja Hafnarfjarðar hf.	50
Verkfæri og járnvörur hf.	16
Verslunin Fell	43
Verslunin Hellisgarður	53
Verslunin Libra	9

Húnavatnssýsla.

Blöndugrillið sf.	9
Hólanes hf.	92
Hringstaðabúið sf.	79
Ósplast hf.	28, 76
Rauðafell	62
Vélaverkstæði Karls og Þórarins hf.	30
Þórormstungubúið sf.	30

Ísafjörður og Ísafjarðarsýsla.

Arnór	28
Benedikt og Páll sf.	28
Báran hf.	28
Classic sf.	76
Fylkir hf.	62
Grafan sf.	30
Gullfaxi hf.	76
Gosi sf.	14
Hjallnes hf.	21
Hjálmur hf.	68
Hljómval	62
Hraðfrystihúsið Norðurtangi hf.	28, 68
Íshúsfélag Ísfirðinga hf.	74
Jarðýtur sf.	28
Kofri hf.	53
Ljónið sf.	103
Mímósa	62
Myndarit sf.	68
Orkubú Vestfjarða	28
Rækjuverksmiðjan hf.	103
Stillitækni sf.	28
Sigurður og Jóhannes hf.	30
Trésmiðjan Þróttur hf.	3
Útgerðarfélag Flateyrar hf.	68
Úra- og skartgripaverslun Þórðar Jóhannssonar	103
Vesturverk sf.	62

Keflavík, Gullbringusýsla og Grindavíkurkaupstaður.

Aðalstöðin hf.	71
Axel Pálsson hf.	43
Bílaréttingar E.E. sf.	72
Bílavík hf.	71
Bjarnavík sf.	31
Bláfell hf.	29
Blómastofa Guðrúnar	71
Dorri sf.	72
Efnagerð Austurlands hf.	30
Eignamiðlun Suðurnesja	30
Gauksstaðir hf.	71
G. Óskarsson	53
Grindin sf.	29
Gúmmíviðgerðin Hafnargötu 89	30
Hannes og Jónas byggingaverktakar sf.	30
Hannyrðaverslunin Þyri	43
Helgi sf.	30
Hilmir sf.	72
Hraðfrystihúsið Skjöldur hf.	72
Innrömmun Suðurnesja	30
Járniðnaðar- og pípulagningaverktakar Keflavíkur hf.	29
Jón Eðvaldsson hf.	73
Júdas hf.	71
K.B.-innréttingar sf.	43
Miðhús sf.	43

Tbl. nr.

Múrarinn sf. 53
Ólafur S. Lárusson 29
Quelle-umboðið 71
Rafafl svf. 53
Rafboginn 43
Rafbær sf. 53, 71
Rafn hf. 71
Rafvirkjadeildin hf. 30
Rammi hf. 30
Röst hf. 82
Samherji hf. 51, 71
Sandnes sf. 43
Sleipavík hf. 71
Sorpeyðingastöð Suðurnesja sf. ... 29
Staðarbú sf. 29
Trébær sf. 43
Ökuleiðir svf. 71

Keflavíkurflugvöllur.

Íslenskir Aðalverktakar sf. 71

Kópavogur.

Ástrún Jónsdóttir hf. 106
Bifreiðaverkstæðið Átak sf. 89
Bílaleiga Ástríks sf. 72
Blikkval sf. 28
Ból sf. 28
Borgarbíóið sf. 68
Brauð hf. 4
Bsf. byggingarfélag ungs fólks 31
Byggingasamvinnufélagið Byggung 68
Eignaborg sf. 4
Endurskoðunarskrifstofa Guðmundar Sveinssonar 14
Fasteignasala Kópavogs sf. 72
Framnes hf. 68
Fyri hf. 2
Glerskálinn hf. 68
G. P. Bifreiðaverkstæði sf. 72, 92
Guðmundur og Gunnar sf. 89
Heilsuræktin Heba sf. 43
Húsgagnaverslun Axels Eyjólfssonar hf. 68
Húsverji 106
Jöfur hf. 29, 62
Kertagerðin Norðurljós hf. 106
Klukkan 92
Línan hf. 103

Tbl. nr.

Málning hf. 103
Neðstatröð 4 hf. 68
Nordic 28
Ora- Kjöt og Rengi hf. 3
Rakarastofan Bistý sf. 106
Rafás 43
Rjómaísgerðin 89
Rörsteypan hf. 5, 68
Sandblástur og málmhúðun hf. 5
Snyrtistofan Hrund sf. 43
Stálborg hf. 4
Trésmíðaverkstæði Lárusar Jóhannessonar 71
Veda 28
Vélastilling sf. 29
Vélaverkstæði K.H. sf. 92
Vélaþjónustan sf. 28
Verslunin Hamraborg 82
Verslunin Kópavogur hf. 68
Önn hf. 72

Norður-Múlasýsla og Seyðisfjörður.

Byggingaver sf. 21, 33
Grafskóflan sf. 21
Hitaveita Egilsstaðahrepps og Fella 45
Kaupfélag Vopnfirðinga 33, 68
Rita sf. 68
Traust hf. 94
Útver hf. 45

Suður-Múlasýsla og Eskifjörður.

Árey sf. 72
Austfirðingur hf. 103
Dagsverk sf. 103
Eyri hf. 31
Frysting hf. 33
Gunnar og Kjartan sf. 70
Hamar sf. 45
Hólmatindur sf. 32
Hraðfrystihús Eskifjarðar hf. .. 68, 106
Hýfir hf. 16
Kaupfélag Fáskrúðsfirðinga 16, 103
Kaupfélag Stöðfirðinga 45
Malarvinnslan sf. 45
Raflausn hf. 23
Skrúðsberg hf. 16
Sæberg sf. 103
Trésmiðja Austurlands hf. 63

Tbl. nr.

Trésmiðja Péturs Björgvinssonar .. 63
Tækniþjónustan hf. 23
Vélatækni sf. 23
Verslunin Fis 63

Mýra- og Borgarfjarðarsýsla.

Bílasala Vesturlands 9
Geisli sf. 62
Haukur sf. 108
Hitaveita Borgarfjarðar sf. 108
Hótel Borgarnes 14, 62
Júnó sf. 9
Valverk sf. 103
Þróttur hf. 24

Ólafsfjörður.

Söluskálinn hf. 71

Rangárvallasýsla.

Blikksmiðjan Sörli hf. 70
Borgey sf. 16
Trésmiðja Sigurjóns og Jóns sf. .. 16

Siglufjörður.

Aðalbúðin hf. 16
Byggingarfélagið Bútur hf. 94
Húseiningar hf. 93
Kambi sf. 30
Krani sf. 16
Þormóður Eyjólfsson hf. 72

Skaftafellssýsla.

Bifreiðastöð Austurlands 9
Byggingarfélagið Klakkur hf. 48
Grétar og Birgir sf. 63
Hellusteypan sf. 72
J.S.G. húsgögn sf. 35
Radíóþjónustan sf. 3
Sameignarfélagið Mosar 48
Vélval sf. 70
Verslunin Þel 35

Skagafjarðarsýsla og Sauðárkrókur.

Bílaleiga Sauðárkróks sf. 103
Essóskálinn hf. 15

Tbl. nr.

Gerði hf. 93
Grettistak hf. 30
Hamar og sög sf. 15
Hellusteinn sf. 15
Kögurvík sf. 62
Múrverk sf. 71
Saumastofan Þel sf. 51
Tindur sf. 71
Trésmiðjan Ás 21
Vélaleigan Átak sf. 15
Vélaval 71

Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

Ármann sf. 28
Bókhaldsþjónustan sf. 14
Fiskiðjan Bylgjan 92
Greipur hf. 21
Guðmundur Runólfsson hf. 73
Hraðfrystihús Ólafsvíkur hf. 3, 14
Hringur sf. 7
Kári sf. 62
Magnús Már Guðmundsson Vélsmiðja 21
Raftækjavinnsla Júlíusar Gestssonar hf. 19
Sigurður sf. 19
Smári sf. 5
Sæfang hf. 19
Útver hf. 30
Þór hf. 14
Ösp hf. 21

Strandasýsla.

Hólmur sf. 103
Vélar sf. 28

Vestmannaeyjar.

Bálkur sf. 10
Bergur hf. 63
Eyjafiskur sf. 33, 70
Eyjakjör sf. 90, 95
Fancy 63
Fiskimjölsverksmiðjan hf. 108
Fornbókasalan Spörvaskjól 103
Gísli og Huginn sf. 89
Haraldur Eiríksson hf. 76
Haukur Guðjónsson sf. 70
Hornið sf. 72, 103

	Tbl. nr.
Hraðfrystistöð Vestmannaeyja hf.	72
Huginn hf.	63
Kjötvinnslan sf.	10
Lundi sf.	29
Miðhús sf.	23
Óðinn sf.	21, 26
Ólafur og I. Andersen sf.	70
Pinninn sf.	103
Stafnes — Miðhús sf.	24
Sæborg sf.	9
Trésmíðaverkstæði Páls og Egils sf.	23
Verslunin Heimaver	72
Verslunin Oddurinn sf.	76

	Tbl. nr.
Þingeyjarsýsla og Húsavík.	
Bílaleiga Húsavíkur hf.	21
Borgþór hf.	62
Garðræktarfélag Reykhverfinga hf.	29
Gíslavík hf.	68
Híbýlaþjónustan, Jón Ármann Árnason	63
Hraðfrystistöð Þórshafnar hf.	43
Jarðverk sf.	7
Kísiliðjan hf.	43
Langanes hf.	108
Múrverk sf.	103
Norðurraf	68
Rafþjónusta Mývatnssveitar	45
Víkurblaðið sf.	82

Stjórnartíðindi B 60, nr. 539—549. Útgáfudagur 24. september 1980.